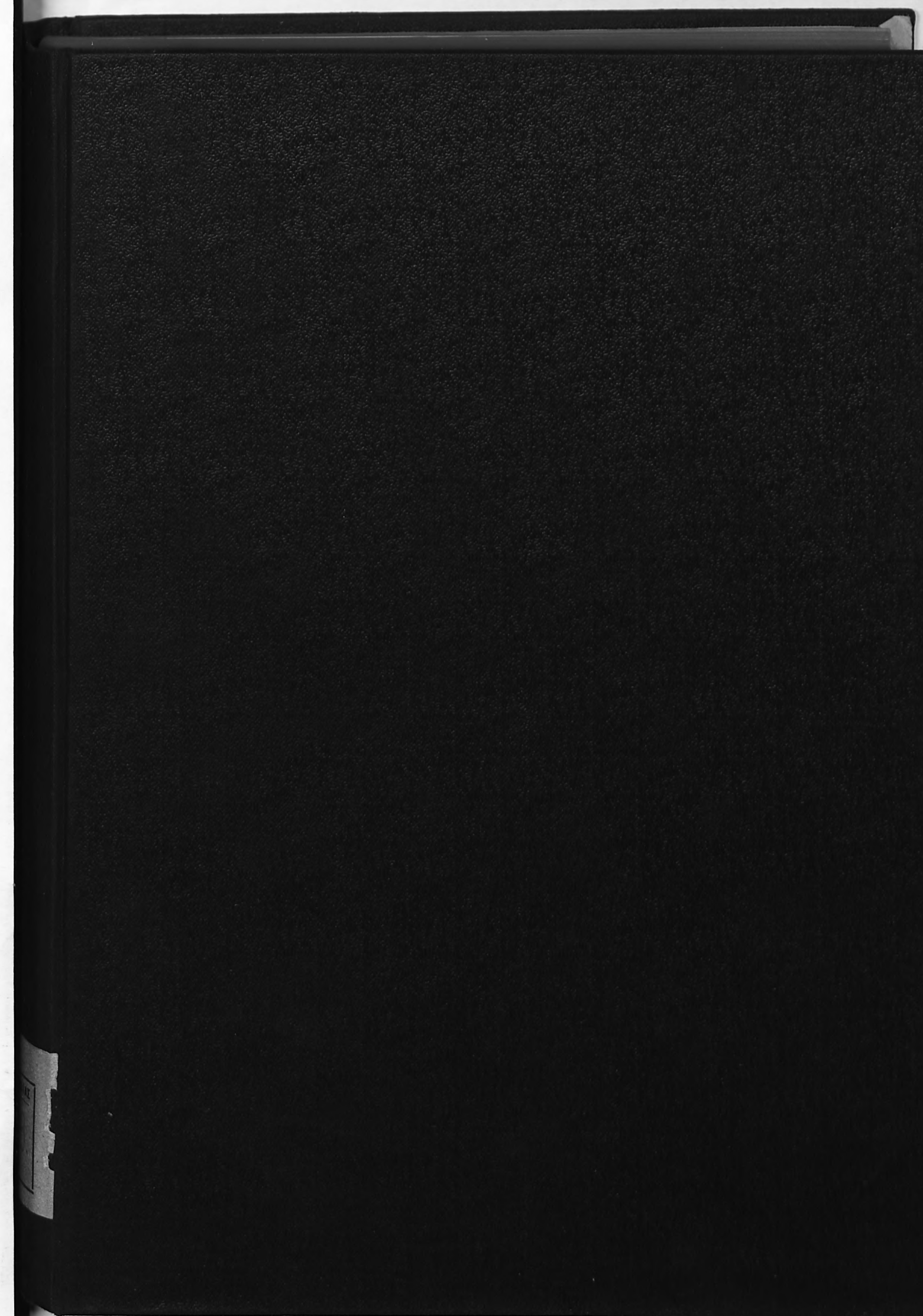

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
00-0
1531κα
Αριθ. εις 4343/63
Εξ αγοράς Δωρεά
Δημ. Παπαδόπουλος

GRVER 00493 g/av

Λ Ε Ξ Ι Κ Ο

ΤΟ Χ Ρ Κ Ο Ε Λ Λ Η Ν Ι Κ Ο

Κ Ο Ν | Π Ο Λ Ι Σ

1 8 9 7

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

του ἐνεργητικοῦ· || طويراغي — εἶδος Λημνίας γῆς, βλ. طين · § δυϊκ. كعبين κεβέιν, βλ.

Κεοβ } A. κεβ' οὐκ καὶ θ. κεβ' ουκέ, βλ. ὄν. ἀνάπτυξιν τῶν μαστῶν κόρης.

Κεφ } Π. κέφ, ὄν. ἀφρός: فشان امواج — δάδζι κέφ-δεδάν, κύματα ἀφρίζοντα.

|| μεδδζέι κέφ-νιδάρ, κύμα ἀφρίζον. — شارب

Κεφ } A. κέφ, ὄν. παλάμη [βλ. راحة και اي]: ظاهر || κέφου-λ-γέτ, παλάμη — اليد

→ τὸ ἐκτός ἢ ἡ ράχις τῆς παλάμης· || باطن — κέφ-τόντος τῆς παλάμης, ἢ παλάμη· || قدم — κέφ-φου-λ-κάτέμ, πέλμα, κ. πατοῦνα § [βοτ.] — آسلاق κέφφου-λ-εδέτ, λεοντοπόδιον [τ. آسلاق] — كعبه سي || كعبه سي — κέφφου-λ-άρους, νάρθηξ· || كعبه سي — κέφφου-λ-γυρό, γναφάδιον τὸ διοικον· § πλθ. كعبه سي.

Κεφ } A. κέφ, ρ. ἀφ. τὸ ἀποσύρειν: يد — κέφφι γέτ, τὸ ἀποσύρειν τὴν χεῖρα,

τὸ παραιτεῖσθαι δικαιωμάτων ἀγωγῆς, τὸ μὴ ἀναμηνύεσθαι, παῦσις ἀναμίσξεως: يد اترك — ἀποσύρω τὴν χεῖρα, παῦα ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναμηνύωμαι, παραιτοῦμαι [دن] || اترك — دعواند — παραιτοῦμαι τῆς ἀγωγῆς.

Κεφα } A. κεφάχ, ὄν. τὸ εἶναι ἀντιμέτωπον τινι· πόλεμος, μάχη.

Κεφα } A. κεφφάρ [πλθ. τοῦ κافر] ὄν. ἀπιστοί· μὴ Μουσουλμάνοι: دوزخ —

قرار ἀπιστοί, οἷς προώρισται ὡς διαμονὴ ὁ βδης [توزخ-كارهه].

Κεφαρ } A. κεφαρέτ, ἢ κεφαρέ, ὄν. θ. ἐξιλέωσις ἁμαρτίας· ἐλεημοσύνη ἢ νηστεία γινόμενη πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ ὅρκου, ὃν δὲν δύναται τις νὰ ἐκπληρώσῃ: ذنوب

|| ἐξιλέωσις ἁμαρτιῶν [ζουνοῦπ] || ذنوب ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ὅρκου δι' ἐλεημοσύνης, ἢ νηστείας ἢ ἀπελευθερώσεως δούλου· || ذنوب — κεφαρέτ, ὄν. κεφάρ, ὅ,τι ἀρκεῖ πρὸς συντήρησιν, τὰ πρὸς ζωάρκειαν: — نفس اماره κεφάρφ νέφς ἐντέ, συντηρεῖσθαι || مناسترلر — نفس اوله رق درت يوز قيه خر بلا رسم

Κεφαρτί } T. κεφαρετ-λί, ἐπθ. ἱλαστήριος, ἱλαστικός.

Κεφα } A. κεφάφ, ὄν. ὅ,τι ἀρκεῖ πρὸς συντήρησιν, τὰ πρὸς ζωάρκειαν: —

|| نفس اماره κεφάρφ νέφς ἐντέ, συντηρεῖσθαι || مناسترلر — نفس اوله رق درت يوز قيه خر بلا رسم

در اقلمشدر ἀφέθη εἰς τὰς μονὰς ἀσπύδοτον [πίλα ρέδμ] τὸ ποσὸν τετρακοσίων ὀκκάδων οἶνου [χάμρ] πρὸς συντήρησιν αὐτῶν.

Κεφαλ } Ελ. κεφάλ, ὄν. κεφάλος: — خاص — ἐκλεκτὸς κεφάλος [εἶδος κεφάλου καλῶν]· βλ. ايلاريه, پلاترينه, ياجوز.

Κεφαλ } A. κεφαλάτ, ὄν. θ. ἐγγύνησις [δοτ.]: — غن مبيعه و بدل اجاره — صحيح اولور

ἐγκυρος εἶναι ἡ ἐγγύνησις διὰ τὸ τίμημα τοῦ πωληθέντος [δεμένι μεπί] καὶ διὰ τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐκμισθώσεως [πτελέλιδζαρέ]: — بالنفس — κεφαλάτ π-ν-νέφς, προσωπικὴ ἐγγύνησις· || — κεφαλάτ π-λ-μιάλ, πραγματικὴ ἐγγύνησις· بالمال — κεφαλάτ π-τ-τεδζιμ, ἐγγύνησις περὶ παραδόμεως || بالدرك — κεφαλάτ π-τ-τερέκ, ἐγγύνησις ἐπ' ἀκολουθήματι, ἢ ἐκνικήσει· || — منجزه κεφαλάτ μόνδζιζέ, ἐγγύνησις ἀπαιτητῆ· — معتبره — ἐγγύνησις ἀξιοχρεως [μουν'τεπέρé]· || — قويه — ἐγγύνησις ισχυρά [καδίζέ]· || — معلقه — ἐγγύνησις ὑπὸ ὄρον [μουν'αδζακά]· || — مضافه — ἐγγύνησις ἡρτημένη ἀπὸ ὄρου καὶ ἀναγομένη εἰς τὸ μέλλον [μουνζαφέ]· || — موقتہ — ἐγγύνησις προσωρινή [μουνδακκατέ]· || — تقديه — ἐγγύνησις χρηματικὴ [νακίγέ]· || — خارجيه — κεφαλάτ χαριδζιζέ, τριτεγγύνησις· || — متسلله — κεφαλάτ μουντεδελδ-ζέ, ἀλληλεγγύνη· || — منعقد اولوق — συνομολογεῖται [μουννα'κή] ἐγγύνησις· || — دن برى اولوق — ἀπαλλάττομαι [πέρη δζμιάκ] τῆς ἐγγυήσεως· || — برى — الله المتى — συνδέω τινὰ με ἐγγύνησιν ἢ ربط اترك — [κεφαλάτ αλτινά] θέτω ὑπ' ἐγγύνησιν, ἥτοι λαμβάνω τὸν ἐγγυητὴν τινος· || Рм. اترك — ἐγγυῶμαι [δοτ.] — ايدمك اولانلر — ἐκεῖνοι οἵτινες θέλουσιν ἐγγυηθῆ δι' ὑπαλλήλους.

Κεφαλάτ-ναμέ, ὄν. ἐγγυητικός.

Κεφαί } A. κεφαίγέτ, ὄν. θ. τὸ εἶναι τι ἐπαρκές, ποσότης ἱκανή: — مقدارى —

ποσὸν ἱκανόν, ὅσον ἀρκεῖ § ἱκανότης [ἡθική]: — ارباب — εἰς κεφάπ κεφαίγέτ, ἱκανοί: || Рм. ἀρκῶ, ἐπαρκῶ, εἶμαι ἐπαρκής [δοτ.]: — ياره — كوندريلان ياره — الله جق اشيايه — ايتدى — ἀποσταλέντα χρήματα δὲν ἤρκεσαν διὰ τὰ ἀγορασθέντα πράγματα· || — ايتامش كي — ὡς εἰ μὴ ἤρκεσε· || βλ. كفايه — كفايه

Κεφαίτης } T. κεφαίγέτ-δίζ, ἐπθ. ἀνεπαρκής· ἀνίκανος.

Καφαιτσζλκ } Τ. κίφαγες-δελζλκ, έπθ.
άνεπάρεκτα, άνικανότης :

ی — ی پروغراملک ή άνεπάρεκτα τών προγραμμάτων [προγράμ] || ی — معملک ή άνικανότης του διδασκάλου.

Καφαιτλ } Τ. κίφαγες-λζ, έπθ. έπαρεκής, ικανός.

Καφایه } Α. κίφαγέ [ταύτθ τφ Καφایت] όν.
θ. έπάρκεια, τθ είναι έπαρεκές κτλ.

|| ده بولنق — ده εύρίσκειαι έν τφ όρίφ του έπαρεκούς [خاتی κίφαγες-τέ], ήτοι είμαι έπαρεκής, άρκετός: ده بولنق — طيبيل حد — οι ιατροί είναι άρκετοί, έπαρεκείς.

Κεفت } Π. γκζφζτ [άορ. του كفت γκζφζ-
τέν, λέγειν, έν χρήσει ως όνομα μετά του συνωνύμου كو γκζφζ] — γκζφζ-οφ-
γκζφζ, λόγοι, σκάνδαλα, έρις: وكو ی خلقی — λό-
γοι, σκάνδαλα του λαού: || وكو چيقارمق — προ-
ξενώ σκάνδαλα, λόγους: || وكو به سيبت ويرمك —
δίδω άφορηήν εις λόγους, εις σκάνδαλα: || و —
ديدي قودي قال — [είπε και ήκουσε] λόγοι
σκάνδαλα. βλ. قیل و قال.

Κεفتار } Π. κεφτάρ, όν. ύαινα.

Κεفتار } Π. γκζφζτάρ [εκ του كفت] όν. λό-
γος, άγόρευσις: — دلپست — άγόρευσις
άρεστη τή καρδία, τερπνή [τίλ-πεδέντ]: || —
كل ارخيزو να όμως.

Κεفتكو } Π. γκζφζτ-γκζφζ, άντις كو
βλ. Κεφ.

Κεفته } κζοφτέ, άντις كوته.

Κεفته } Π. γκζφζτέ [μτχ. του كفت γκζφζ-
τέν, λέγειν] λεχθείς: δον. έπος ποιή-
σεως: άντιθ. پست پیوتی, μέλος.

Κεفتین } Α. κεφζτετέν, δουκ. του كفت
φζ, βλ.

Κεفع } Π. κέφζ, όν. ύδωρ και άφρδς έξερ-
χόμενος εκ του στόματος.

Κεچه } Π. κεφζτέ, όν. άρυτήρ, κ. χου-
λιδάρ: βλ. كچه.

Κεفع } Α. κέφζ, ρ. άφ. τθ είναι τινι άν-
τιμέτωπον, ή άντικρύ τθ πολεμείν,
τθ μάχεσθαι. βλ. كعاح.

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ. Β'.]

Κεφ } Α. κέφρ, ρ. άφ. τθ καλύπτειν, σκε-
πάζειν, σκότος νυκτός: τόπος έρημος:

τάφος, μνήμα: βλ. كفور — كفور
كفور, οι έν τοίς τάφοις, οι νεκροί.

Κεφ } Α. κζφζ ή κζφζζ, όν. άπιστία, τθ
μη πιστεύειν τόν Θεόν ή τόν προ-
φήτην Μωάμεθ, τήν μουσουλμανικήν θρησκείαν:

λόγος ή προάξις άντιθρησκευτική, βλασφημία:
— انکاری — άπιστία άρνούμενου [inkari], ήτοι
τθ μη πιστεύειν και μη παραδέχεσθαι ψυχή τε
και γλώσσθ: || وجودی — τθ άναγνωρίζειν μέν έν-
δομύχως, άλλά μη όμολογείν [dixenouzi]. || —
عادی — άπιστία ισχυρογνώμονος [hadi], ήτοι τθ
άναγνωρίζειν μέν ένδομύχως, και όμολογείν δια
της γλώσσθς, άλλά μη πιστεύειν [λέγεται και
نقادی — άπιστία ύπο-
κριτού [nifaki], ήτοι τθ όμολογείν μέν δια
της γλώσσθς, άλλά ένδομύχως μη πιστεύειν. ||
Рм. — كعك — λέγω λόγον ή πράττω προάξις άντι-
θρησκευτικήν, βλασφημώ: βλ. υδρις, και τθ ρμ.
υδριζω [ait].

Κεφραν } Α. κζφζρ-άν, όν. άρνησις χάριτος,
άχαριστία: — نعمت — كعفرانی نه-
میت, άγνωμοσύνη: || دناستدر — ή
άγνωμοσύνη είναι ίδιον των ποταπών [di'ari
ερόπάπι τεναέτ].

Κεφρ باز } Π. κζφζζρ-πάζ, έπθ. υδριστής.

Κεφره } Α. κεφερε [πλθ. του كفر] όν. άπι-
στοι, μη μουσουλμάνοι: — كفره —
άπιστοι άκόλαστοι [hefere] || βλ. και كفار.

Κεφرى } Α. κζφζρ-ί, έπθ. βλάσφημος [λό-
γος]: βλ. كعفری — الفاظ
λόγοι [elphi] βλάσφημοι.

Κεفش } Π. κέφζ, όν. ύποδήμα, πέδιλον:
βλ. كفش كعفش.

Κεفش دوز } Π. κέφζ-τουζ, όν. ό ράπτων
ύποδήματα.

Κεشکفر } Π. κέφζ-γκεφρ, όν. ό κατασκευά-
ζων ύποδήματα, ύποδηματο-
ποιός.

Κεشکردان } Π. κέφζ-γκεφρ-άν, όν. ύπη-
ρέτης άναστρέφων και τα-
ξιθετών τά ύποδήματα των έρχομένων ξένων.

Κεفف } Α. κίφζ ή κζφζζ, πλθ. του كفف
κέφζ ή κζφζζ, βλ.

— κεφίλδ-λ-κεφίλ, ἔγγυπτης ἔγγυπτοῦ, ἥτοι
 ὑπεγγυπτης· || — بركه ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩

كفيلك } T. κεφιλ-λιk, ὃν ἐγγύησις ταὐτὸ
} كفالت βα.

كفيلو } T. κεφι2-λι, ἐπθ. ὁ ἔχων ἐγ-
γυητήν.

كفين { κεφίν, βλ. كفن .

7
 كَفِينَاكَ } T. ḥ كَفِينَاكَ κεφινλαμεκ, βλ.
 1:5

} T. κεφῶ[ἐκ τοῦ ἀρβ. کفیه, βλ. کتی]
 } ὄν. ἐλαφρόν μεταξὺ τὸν σάλιον πρὸς
 κάλυψιν τῆς κεφαλῆς, ἢ τοῦ λαιμοῦ καὶ τῶν
 ὤμων καὶ προφύλαξιν ἀπὸ τοῦ ψύχους, ἢ τοῦ
 ἡλίου.

کفیه } Α. κυδοῖέ, ὄν. θ. τροφή βλ. کفایت.
§ πλθ. ک. κυδοά.

κκ } T. γκέν [λ. ἀρχ.] ἐπθ. εὐρύς· βλ. κκίσις
 γκενίς καὶ κκ γκεῖν.

T. γκεγκέδζ, ὄν. εἶδος ἱέρακος· κα-
λεῖται καὶ ⲛⲓⲕⲁⲥ ⲉ̅ⲙ̅ ⲧ̅ⲏⲩⲟⲩ

σφηκός, μελίσσης ἢ τραγάλισμα ζώου τρωκτι-
κοῦ· βλ. كك και غا .

ڪڪر } T. γκεγόρεῖ [ἐκ τοῦ ككرك] ὄν.
 ψευδοπλευρά, τὰ τελευταῖα πρὸς

τὰ κάτω ὀστέα τοῦ θώρακος· βλ. *ضلع، اکی*.
 ۱. ۵۵) T. γκεγίω-μῆκ, ρμ. οὐδ. ἐρεύγο-

μαί, κ. ρεύγομαι.
T. γκεγίγμε [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.

ἀπαρ. ἐρευνγμός, κ. ρέψιμον.

T. κεκορε, ἐπθ. στυφός, αὐστηρός.
T. κεκορε-λίκ, ὄν. στυφότης κ.

στουφάδα.

T. κρέας-υδι. ἐπθ. ὑπόστν.

کرد می } φος.
T. κρύον-μύκον-ου-ούδ-ου-ου-

17. *πιστεύω, εἶμαι, στυφός, εὐρίσκειν*
 18. *πιστεύω, εἶμαι, στυφός, εὐρίσκειν*

μαί εἰς ζύμωσιν, ζυμοῦμαι, ξοινίζω [ἐπὶ πνευματωδῶν ποτῶν].

ڪڪريش } T. γκεγίρις [ἐκ τοῦ ككرمه] ρ.
 ἀφ. ταὐτὸ ككرمه γκεγίριμέ.

ڪڪڙ } T. γκενίξ [κατὰ τὸ لجهه κυρίως
 ἐκ τοῦ كك γκεῖν, πλατύς] ὄν. ῥω-

θων, τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ στόματος ἐνθα κα-
ταλήγουσιν οἱ ῥώθωνες: دن سويلك — θυμῶδ με-
φωλὴν ἐθροινον [με τὴν μῦτην]· طبعاقى — ἐμ-
φράττονται οἱ ῥώθωνες: چكك — ῥοφῶ τὴν μῦ-
την διὰ τῶν ῥωθῶνων. κ. ρουφουμῶδ. || 82. كك

ككلك } T. ἡ κκλικὴ καὶ 216, ὅν. παρῶν:
 — 1. 2. παρῶν 216 ὅν. παρῶν.

— πέρδιξ φαίδ' || پالازی — νεοσσός πέρδι-
 — πέρδιξ φαίδ' || پالازی — νεοσσός πέρδι-

ڪڪه } T. γεγεμέ, ταὐτὸ ڪڪه γεγεμέδξ καὶ
 ڪڪه } κακὰ.

55 } T. καρέ, έπθ. τραυλός, βραδυγλωσσός; 22. 56 } 57 } 58 } 59 } 60 } 61 } 62 } 63 } 64 } 65 } 66 } 67 } 68 } 69 } 70 } 71 } 72 } 73 } 74 } 75 } 76 } 77 } 78 } 79 } 80 } 81 } 82 } 83 } 84 } 85 } 86 } 87 } 88 } 89 } 90 } 91 } 92 } 93 } 94 } 95 } 96 } 97 } 98 } 99 } 100 }

كك) T. κερέ, ὄν. μακρὰ ῥάβδος ἀγκύλη
eis τὸ ἔμμεναι. ὅς· ἵνα ἔμμεναι πρὸς τὸν

ἐαυτὸν τοὺς κληδόνους τῶν δένδρων: سى—بجوان

αγκυλὰν ραβδὸς κηπουροῦ κτλ.
 ككك } T. γκεγκε - λευέκ, ρμ. μτδ.

βλ. *فاغلامق*. } πληττω διά του βάρους[αίτ.].

ڪڪمڪ } T. κκεκε-λεμεék, ρμ. οὐδ. τραυ-
 λίζω· ψελλίζω, ἀρχίζω νᾶ ὁμιλῶ

[ἐπὶ μικρῶν παιδῶν].

4. 55 } Τ. κεκεμέ, ἐπθ. τραυλός, βραδύ-

γλωσσος βλ. 55 κεκέ.

کیز } T. κενός, βα. کز .
کیز } T. η κείζ, ἐπθ. ὁ μὴ ἀνθιστά-

κίμαιδος, γυναικοπαθῆς νεανίσκος.

T. ἡ **κενὴ** **κενὴ** [ἐκ τοῦ **κενὴ**
κενὴ] ἐπὶ. εὐρύς, πλατύς, εὐρύ-

ἄνθρωπος, ἄνετος: او — olkia εὐρεῖα, εὐρύχωρος·
|| قوندره — ὑπὸδγμα εὐρύχωρον· || كوكلو — ὁ ε-

ἔχων ἐν ὄνυχῳ ὄνον καὶ ὄνυχα, ἀμέλειμος, ἀδιάφορος·
 ὃν. ἐλθὼς ὁρᾷ ἀνὰ τὸν δαίμονα τοῦ δαίμονος τοῦ ὄνυχα.

T. ἡ κινήσεως γκενιό-λετυέκ,
 ρμ. μετ. εὐρύνω, κ. φαρδαί-

ω, καθιέρω εὐρύ, εὐρύχωρον, ἀνεκτόν [αἰτ.].

ΚΙΚΙΣΛΑΚ } T. η κικισλάκ, ὄν. εὐ-
ρύτης, εὐρύχωρος, τὸ ἀνετον.

ΚΙΚΙΣΛΑΚ } T. γκενιό-λεμέι, καὶ κικισλάκ
ἢ κικισλάκ γκενιό-λενιμέι, ὄν.

οὐδ. εὐρύνομαι, καθίσταμαι εὐρύς, εὐρύχωρος,
ἀνετος: — نفس ἢ ἀναπνοή [νεφές] εὐρύνεται,
ἀναπνέω ἐλευθέρως, παρέρχεται ὁ ἥσυχος.

ΚΙΚΙ } T. κικί, ὄν.: αὐτί — θύμος [ψυτ].
§ ὀργάνος· βλ. καὶ κωίκο.

ΚΚΛ } Π. κέλλ, ὄν. κνύος, κ. κασίδα: —
ἡ ἀσθένεια τοῦ κνύου: — قيرمق — ὀρ-

γίζομαι μεγάλως [κ. κορόνει ἢ κασίδα]. § ἐπθ.
κνυώδης, κ. κασιδιάρης: ψαλακρός· γυμνός [ψυ-
τὸν ἢ καρπός]: — اوغلان — παιδίον ὀρψανόν, πτω-
χόν, ἄθλιον καὶ ἐλεεινόν. || طاع — ὄρος γυμνὸν
δένδρων: — هم فضول — ἡμ. καὶ κνυώδης καὶ ὑ-
περήφανος [φούτολ] πρμ. || يانده قباقي دغز —
παρ' ἀνθρώπων κνυώδεις ἢ ψαλακροὶ δὲν ἀναφέ-
ρεται ἡ λέξις κολοκύνθη [πρμ.]. || عيني طاقه —
κελιν ἁίπινι τακηγέ ὑδρότερο, τοῦ κνυώ-
δους τὸ ἐλάττωμα καλύπτει τὸ κάλυμμα [πρμ.].

ΚΚΛ } T. γκελ [προστ. τοῦ ρ. γκελνιέ]·
ἐλθέ· βλ. λ.

ΚΚΛ } Π. ἡ κίλ [κλ. γκίλ] ὄν. ἀργιλλος,
πηλὸς χρησιμεύων διὰ τε τοὺς ἀγγειο-

πλάστας καὶ ὡς σάπων: — ارمي — κίλι ἐρμενί,
βῶλος Σινωπὶς [φάρμ.]. || رومي — κίλι ρουμί,
ἀργιλλος, συμκτίς.

ΚΚΛ } T. γκίλ, μόριον· βλ. γλ. γήλ.

ΚΚΛ } T. κκλ, βλ. κκλ.

ΚΚΛ } Π. γκελλ, ὄν. ῥόδον, τριαντάφυλλον·
κόκκω — ἄνθος: — ῥόδον λευκόν: — كوكو —
ῥόδον πολυφύλλον [γκυόπεκκω]. || طاع —
ῥόδον ὀρεινόν: — صدرک — ῥόδον ἐκατόνφυλλον
[δὰτ-πέρε]· ἥτοι μέγα ῥόδον πολυφύλλον, δι-
πλοῦν. || سرخ — ῥόδον νωπὸν [τέρ]· || سرخ —
ῥόδον ἐρυθρόν [δοούρ]· || نشاط — οἶνος [ῥόδον
εὐθυμία]· || رعنا — ῥόδον οὐ τὸ ἔξω κίτρινον,
καὶ τὸ ἔσω ἐρυθρόν [ρα·νά]· || اندام — γκελλ-ἐν-
τάν, ὁ ἔχων ἀνάστημα ὠραῖον ὡς τὸ τῆς ῥο-
δῆς: — زمين — γκελλ-ἐμείν, τόπος πότου, δια-
σκεδάσεως: — آغاجي — ῥοδῆ, τριαντάφυλλον· || —
شكر γκελλ-πέ-σεκέρο, ῥοδοζάχαρις [γλυκόν]· ||
رو — βαγί· || [κκλ καὶ βλ.] ῥοδόσταγμα — صوتي

δέλαιον· || رنكي — ἡ ἑνὲς — χροῖμα ῥόδου, ῥοδό-
χρουν· || كى كچمك — ὡς ἀνέτως: || داله بلبل —
ἐπὶ τοῦ κλώνου τῆς ῥοδῆς ἐκάθησεν ἀν-
δρῶν, ἥτοι ἐπεσε ψυχὴν φαιγντοῦ ἐπὶ τοῦ γε-
νείου τοῦ τρώγοντος: § نرين — ἄνθος ναρκίσ-
σου [νεδρίν]· || زنبق — ἄνθος κρίνου [ζανπάκ].

ΚΚΛ } A. κκλ, ὄν. τὸ σύνολον, πάντες [ἀν-
τίθ. جز]. الناس — κκλ-ν-νάς, τὸ

σύνολον τῶν ἀνθρώπων, πάντες οἱ ἄνθρωποι·
— نفس ذائقة — κκλ ἄκατιν, ἕκαστος: || احد —

κκλ νέφειν ζαϊκατου-λεμέι, πᾶσα
ψυχὴ γευθήσεται θανάτου [θνητή]· || يوم —

κκλ γέμιν, καθ' ἑκάστην ἡμέραν· || من —
κκλ-λε-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: — جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-
πόψεις: || جانبر — μιν κκλ-λε-δεδιούρ, ὅψ' ὅλας τὰς ἐ-

τινον, ἥτοι χαρτίον τυλιγμένον ἐν σχήματι χωνίου ἢ κιουλάφου· § μτψ. δόλος, ἀπάτη, ὠφέλεια παράνομος ἐπιτευχθεῖσα διὰ δόλου καὶ ἀπάτης: اتيك — εξαπατῶ || اتيك — يبريه — εξαπατῶν ἀλλήλους || كيديرمك — φθορῶ τινα κιουλάφου, ἀπατῶ || قاتق — ἐπιτυγχάνω τι διὰ δόλου, κολακείας, ἀγυρτείας, ἀρπαζῶ· — كچه — κετῶε κιυλάχ, τὸ στερεῖν τῶν βαθμῶν, τῆς θέσεως ἢ ὁ στερνεῖς ἐκπτώτος τῶν βαθμῶν, τῶν τίτλων, ἀπόδλητος: || ني كوكه آندی — εὐρησε τὸ κιουλάφου του [κιυλάχινι] εἰς τὸν οὐρανόν, ἥτοι ὑπερεχάρη [πρμ.] || كي او كك قويده دوشون — θες ἐμπροσθέν σου [ιονθνέ] τὸ κιουλάφου σου [κιυλάχινι] καὶ σκέψου [πρμ.]

κλαήγι } Τ. κιυλάχ-τσί, ὄν. ὁ κατασκευάζων ἢ πωλὼν κιουλάφου· βλ. προηγ. § μτψ. ἀπατεῶν.

κλαήλι } Τ. κιυλάχ-λί, ἐπθ. ὁ φέρων κιουλάφον· βλ. κλα.

κλαβ } Α. κέλπ, ὄν. κύων, σκύλος: عقور — κύων δάκνων [ἀκούρ] || ψωκκ — κύων θαλάσσιος: || اءا — κέλπου-λ-μιά, κάστωρ || — اءا — κέλπου-λ-μιά, λύσσα [βλ. κλαβ κέλάπ] || [ἀστρ.] اكبر — κέλπι ἐκπέρο, Μέγας Κύων καὶ اصغر — κέλπι ἀσγάρο, Μικρὸς Κύων [ἀστερισμοὶ τοῦ Ζωδιακοῦ]· § δνομα ψυλῆς § πλθ. كلاب كيلاط : — محله — οἱ κύνες τῆς συνοικίας.

κλαβ } Τ. κελέπ, ὄν. σπείρα πλατεῖα· σιδνηρον πλατύ, πέδη [βλ. κλίچه]· § ξεελε-κτρα· βλ. κλαω.

κλαβ } Π. γκιυλ-πάγ, ὄν. ροδών.

κλαβανκ } Π. γκιυλ-πάνκ, ὄν. βοή ἢ λέξις ἢν δμιλος ἀνθρώπων, ὡς κλητῆρων, στρατιωτῶν, μουεζζινιδων [βλ. مؤذن] κτλ. ἐκφέρει ὁμοῦ μεγαλοφώνως· π.χ. بيك يشا — γαδά, ζῆθι ἐπὶ μήκιστον, ζήτω! يا الله — γαδά αλ-λάχ, ὦ Θεέ! ἢ اكبر الله — αλ-λαχου ἐκπέρο, ὕψιστε Θεέ! § συνεκδ. ἀλαλαγμός: — توحيد — γκιυλ-πάνκι τεβχίτ, ἀλαλαγμὸς παραγόμενος ἐκ τῆς λέξεως [εἰς ὁ Θεός], ἢν ἐκφέρουσιν ἀπὸ κοινοῦ οἱ Μουσουλμάνοι· || ظفر — ἀλαλαγμὸς θριάμβου [ζαφέρ] || — تضرع — ἀλαλαγμὸς ἱκεσίας [τεζαρορ]·

κλαβανέ } Π. κελπ-ανέ, ἐπθ. κυνικός, λίαν κολακευτικός, ἐξευτελιστικός: تبصيص

ἢ — قتل — κολακεία [τεπαδπούς ἢ τεμελλοῦν] κυνική, λίαν ἐξευτελιστική.

κλαβ } Α. κιυλ-πέτ, ὄν. θ. σφοδρότης· μόχθος: شتا — σφοδρότης χειμῶνος.

κλαβ } Α. κελ-πέτάν, κ. κερ-πέτάν, ὄν. λαδός: اسنان — ὀδοντάγρα· βλ. كريدن.

κλαβچه } Π. κελ-πέ-τῶε, κ. κολίچه γκιυλ-πέτῶε [ἐκ τοῦ كاب κελ-πέ], ὄν. χειροπέδη, ἥτοι σιδνηρα δι' ὧν δένουσι τοὺς καρπούς τῶν χειρῶν τῶν κακούργων: اورمق — الدرينه — δένω διὰ σιδνηρῶν τὰς χεῖρας κακούργου.

κλαβ } Π. γκιυλ-πέτάν, ἐπθ. οὐ τὸ σῶμα ρόδιον, ἥτοι εὐώδες ὡς τὸ ρόδιον.

κλαβ } Π. γκιυλ-πέρεκ, ὄν. ψύλλον ρόδου [ποιнт.] : حيا — ἐρύθημα [ψύλλον ρόδου αἰδοῦς].

κλαβ } Τ. ἢ κλέρυ γκέλ-πέρεκ [ἐκ τοῦ كل — ἐλθὲ καὶ ي. εντεῦθεν] ὄν. ἐργαλεῖον δι' οὗ ἐλκεται, ἐξάγεται τι, ἐλκυστήρ, πτυάριον, δι' οὗ καθαρίζουσι τὴν στάκτην ἐστίας κτλ. : لغبي — πτυάριον κλιδάνου, φούρνον· فرون — سي — πτυάριον καθαριστοῦ ἀποπάτων.

κλαβشكر } Π. γκιυλ-πέ-δεκερ, ὄν. ροδοζάχαρις: در دهك طويام آغزكي — حقت — δοχεῖον [χοικα] ροδοζαχάρως εἶναι τὸ στόμα σου [τιχεν-ιν]· δὲν χορταίνω [τογά-μα] καταψιλῶν [ὀπιμέγλε] αὐτό.

κλαβ } Τ. κελ-πέκ [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ كويهك] ὄν. χρυσάλις, κ. πεταλοῦδα τῆς ἡμέρας [ἢ τῆς νυκτός, ἥτοι ὁ κανδηλοδύστης λέγεται [يروانه] § ἀσθένεια τῶν προδάτων, αἰγῶν κτλ. καλύπτουσα τοὺς πνεύμονας αὐτῶν διὰ φλεγμάτων· § μικρὸς ἀνεμοδείκτης.

κλαβکلی } Τ. κελ-πέκ-λί, ἐπθ. ὁ προσδεβλημένος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας τῆς καλουμένης كلب [ἐπὶ προδάτων, αἰγῶν κτλ.]·

κλαβ } Π. γκιυλ-πῶν, ὄν. ροδῆ, τριανταψυλλνά.

κλαβ } Τ. κελ-πέ [βλ. κελ-πέ καὶ كلاه] ὄν. πρῶγμα πλατὺ καὶ στερογύλον.

κλαβ } Π. κιυλ-πέ, ὄν. καλύδη: — محنت — καλύδη τῆς δοκιμασίας, τῆς θλίψεως [μυχνέτ] || — تاريك هجران — σκοτεινὴ καλύδη τοῦ ἀποχωρισμοῦ· § ت. قوله βλ.

κλαβ } Α. κελ-πέ-ί, ἐπθ. κυνικός: — حكيم — κλιόν βλ. كليه· § θ.

κλιζ } Π. γκλζλ-κίζ, ἐπθ. ὁ σκορπίζων ρόδα·
§ δν. φύλλα ρόδων κεχυμένα χαμαί.
κλιζιον } Α. κελπιγζιον [πλθ. τοῦ κλι] δν.
κυνικοὶ φιλόσοφοι.
κλι } Τ. ἡ κλι κελπέ, δν. κοντάρι, παλοῦ-
κι διὰ στύλωμα ἀμπέλου ἢ δένδρου,
κάμαξ, χάραξ.

κλιρ } Τ. κελεπιρ, βλ. κλιρ.
κλιτω } Α. κελτεβι [ἐκ τοῦ κτε] ἐπθ. ὁ ἐν
σχήματι τολύτης [βοτ.] § θ. κτω.
κτε } Α. κελτέ, δν. θ. τολύπη, κ. κουδάρι
[βοτ.].
κλθω } Α. κλζλδοῦμ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὰς πα-
ρειὰς ἢ τὸ πρόσωπον εὐτραφές· §
δν. κ. ἀνδρός· § — αἱ κλζλδοῦμ, ὄνομα
θυγατρὸς τοῦ προφῆτου Μωάμεθ.

κλچه } Τ. κζολτέ, βλ. κλچه.
κλچهره } Π. γκλζλ-κτεχρέ, ἐπθ. ροδοπρό-
σωπος, οὗ τὸ πρόσωπον ρόδινον
καὶ ὠραῖον: — دختري جوان
— νέος ροδοπρόσωπος.

κλچين } Π. γκλζλ-κτείν, ἐπθ. ὁ συλλέγων ρό-
δα: — باغ کاشاني — ὁ συλλέγων ρόδα
ἐκ τοῦ κήπου τῆς εὐτυχίας.

κλخان } Π. καὶ κλζλκλν, δν. ἐστία
βαλανείου: — دکانی — ὁ διερχόμενος τὰς
νύκτας ἐν τῇ ἐστία βαλανείου, ἀχρεῖος, κακοή-
θης, κ. μάγκα· — دکانی — ἀχρεΐτης, κακοήθεια.

κλخانجي } Τ. κλζλκλν-δζί, δν. ὁ ἀνάπτων
τὴν ἐστίαν τοῦ λουτροῦ.

κλخاني } Π. κλζλκλν-ί, δν. ὁ ἔχων ὡς κα-
τοικίαν καὶ διαμονὴν τὴν ἐστίαν
τοῦ λουτροῦ, ἀχρεῖος, κακοήθης.

κλخنده } Π. γκλζλ-κλντέ, δν. γέλως ὠραῖος,
γλυκύς ὡς ρόδον: — دکانی — γκλζλ-
κλντέϊϊ κλντιάμ, μεδίαμα γλυκύ.

κλخيز } Π. γκλζλ-κίζ, ἐπθ. ὁ φύων ρόδα:
— دکانی — γκλζλ-κίζ, ἐπθ. ὁ φύων ρόδα:

κλدان } Π. γκλζλ-κλν, δν. ἀγγεῖον διὰ ρό-
δα, ἢ ἀνθη, ἀνθοδοχεῖον.

κλداني } κλνκλν, δν. κ. Χαλδαῖος: — بطريق
πατριάρχης τῶν Χαλδαίων.

κλدسته } Π. γκλζλ-κτεστέ, δν. ροδοδέσμη,
ἀνθοδέσμη: — دکانی — ἀνθοδέσμη
εὐχῶν, εὐλογιῶν [τεχνητά].

κλر } Τ. κελέρ, δν. σαύρα· λέγεται καὶ κρ-
— κερτέν-κελέρ· — دکانی — σαύρα πρ-
σίνη· — دکانی — εἶδος χαμαιλέοντος· — دکانی —
σαύρα τοῦ ὕδατος· — دکانی — σαύρα τῆς ἀμμου· —
بالقي لخشس داورويدی, κ. κελέρ· § δέρμα σαύρας
ἢ τοῦ σαυροειδοῦς λχθός, ἐξ οὗ κατασκευάζον-
ται θῆκαι: — دکانی — κάλυμμα ὠρολογίου
ἐκ τοῦ δέρματος τούτου.

κλرخ } Π. γκλζλ-κρούχ, ἐπθ. ροδοπάριος.

κλرخسار } Π. γκλζλ-κρουχσάρ, ἐπθ. ταῦτὸ
προηγ. βλ. κλνκλν.

κλرنك } Π. γκλζλ-κρένγκ, ἐπθ. ροδόχρους·
βλ. καὶ κλνκλν.

κλرو } Π. γκλζλ-κρού ἢ κρού γκλζλ-κρούϊ,
ἐπθ. ροδοπρόσωπος, ὁ ἔχων ρόδινον
τὸ πρόσωπον.

κλزار } Π. γκλζλ-κζάρ, ροδών, κήπος ρόδων.

κلس } Α. κίλς, δν. ἀδεδεσμένος.

κλستان } Π. γκλζλ-κλνκλν, δν. ροδών, κήπος
ροδών· § ὄνομα συγγράμματος τοῦ
διασθήμου πέδου ποιητοῦ Σαδῆ.

κلسي } Α. κλνκλν-ί, ἐπθ. [λατ.] τόφοι, τοφοει-
δεῖς ἀποθέσεις· δν. دکانی — κλνκλν-
κλνκλν [ἐκ τοῦ κλνκλν] ἐπθ. κνυώ-
δης, καθιδιάτης· § ρωμαλέος, ἥρωας.

κλش } Τ. κελέζ [ἐκ τοῦ κλνκλν] ἐπθ. κνυώ-
δης, καθιδιάτης· § ρωμαλέος, ἥρωας.

κλش } Τ. κελίς, βλ. κλνκλν.

κλشمك } Τ. κελνκλν-κλνκλν, ρμ. οὐδ. εὐδοκι-
μῶ, βελτιοῦμαι, παχύνομαι, τρέ-
φομαι, αὐξάνω [ἐπὶ ζώων, φυτῶν].

κλشن } Π. γκλζλ-κλνκλν, δν. ροδών.

κλشن سرای } Π. γκλζλκλν-κλνκλν, δν. πε-
ρίπτερον ἐντὸς ροδώνος· — دکانی —
ترك كار و بار عالم قاني و عزم — جاودانی
παράδεισος: — دکانی — ἐγκατέλειψε τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ τοῦ
ματαίου κόσμου καὶ μετέστη [κλνκλν ἐκλνκλνκλν]
εἰς τὸν αἰῶνιον [κλνκλνκλνκλν] παράδεισον· —

τὸ περίπτερον τῶν ὑψηλῶν παραδεί-
σων, ἡ αἰώνιος κατοικία τῶν μακάρων.

κλενδαρ } Π. γκνδλ-ήζάρ, ἐπθ. ροδοπάρειος·
βλ. κλρχ, κλρχσار.

κλενجه } Π. γκνδλ-γονδζέ, δν. κάλυξ ρόδου.

κلف } Α. κελέφ, δν. χρώμα μεταξὺ τοῦ μέ-
λανος καὶ τοῦ λευκοῦ· σφοδρὸς ε-
ρως καὶ τὰ βάσανα αὐτοῦ: — مبتلى ὁ ὑποπε-
σὼν [μουπτελά] εἰς ἔρωτα, ἐρωτόληπτος.

κلفام } Π. γκνδλ-φάμ, ἐπθ. ρόδιος, ροδό-
χρους: — بادۀ οἶνος ροδόχρους: || بر.
— νέφος [ἐπθ] ροδόχρους: || βλ. κλرك.

كلفت } Α. κνδλ-φέτ, δν. θ. κόπος, πόνος,
ἐργον ἐπίπονον, δυσκολία, ἐθιμο-
τυπία: بوند بر آژ — وار ايسده لطافي — ذكر
εἰ καὶ ὑπάρχει ὀλίγος κόπος ἐν αὐτῷ, ἀλλ' ἡ
τέρψις αὐτοῦ ἀξίζει [τεγέθ] τὸν κόπον [κνδλ-
φετινέ]: || يوقدر — بوند بر —
πάρχει καμμία δυσκολία πρὸς ἀπόρριψιν [ἐν
τῷ ἀπορριψαί] τῆς προτάσεως: || كورمك —
βλέπω δυσκολίαν, δυσκολεύομαι: || نعمته نعمت —
ὁ πόνος εἶναι ἀνάλογος τῆς ἀπο-
λαύσεως [νν'μέτ] καὶ ἡ ἀπόλαυσις ἀνάλογος
τῷ πόνῳ [νομ.] βλ. καὶ κلف.

كلفتسز } Τ. κνδλ-φετ-δίζ, ἐπθ. ἀκοπος, ὁ
ἐπιτυγχάνομενος ἢ γινόμενος ἀ-
κόπως καὶ ἄνευ δυσκολίας, εὐκόλος· ἀπλοῦς, ἄ-
νευ διατυπώσεων καὶ ἐθιμοτυπιῶν.

كفتلى } Τ. κνδλ-φετ-λί, ἐπθ. ὁ μετὰ πόνου
καὶ κόπου γινόμενος, ὁ ἀπαιτῶν
πόνον καὶ κόπον, ἐπίπονος, ἐργώδης, κοπιώ-
δης: ὁ ἀπαιτῶν διατυπώσεις [ὑπόθεσις].

كلفشان } Π. γκνδλ-φεσάν, ἐπθ. ὁ διαχέων
ρόδα, τερπνός.

كلفشانی } Π. γκνδλ-φεσάνι, ἀφ. τὸ δια-
χεῖν ρόδα.

كلفه } Α. κνδλ-φέ [ταὐτὸ κلف βλ.] δν. θ.
κόπος, ἐργον ἐπίπονον: — وارسته —
ἀππλᾶγμένος τοῦ κόπου τῆς δηλώσεως,
ὁ μὴ ἔχων ἀνάγκην νὰ λεχθῇ, εὐνόητος.

كلك } Π. κελέκ, δν. σχεδία ἰδία ἢ πρὸς
διδάσκειν τοῦ Τίγρεως καὶ τοῦ Εὐ-
φράτου, συνισταμένη ἐξ ἀσκῶν πεπληρωμένων
ἀέρος, ἐφ' ὧν προσαρμύζονται δανίδες· § ἐπθ. ὁ

ἔχων κηλίδας ἢ στίγματα ὁμοίας πρὸς τὸ κνύος,
τὴν καθίδαν: مصر — ἀραδόςιτος [μνδὴρ] ἔχων
στίγματα: || عيش — ὁπωρικὸν ἔχον στίγματα: ||
— كك κέμ-κελέκ, ὁ πλήρης τοιούτων κηλίδων·
§ δν. πέπων ἢ ὑδροπέπων ἄωρος.

كلك } Π. κιλέκ, δν. κάλαμος, μτφ. ὕψος:
مصر — κάλαμος τῆς τέχνης, τῆς ἐπι-
στάμης [χδνέθ]: || مخادنت ايتك —
κίλκκ μνχατένεντ ἐτυέκ, κινῶ τὸν κάλαμον
τῆς φιλίας, ἵτοι γράφω φιλικὴν ἐπιστολήν·
|| عتبر بار — κίλκκ ἀνπέρ-πάρ, κάλαμος διαχέων
ἀμδαρι, ὕψος γλαφυρόν.

كلكال } Α. κελκάλ καὶ ككل κελκάλ, δν.
στῆθος § πλθ. كل κελκακίλ.

كلكته } κελκίτε, δν. κ. Καλκούτα [πρωτεύου-
σα τῶν Ἰνδιῶν].

كلكشت } Π. γκνδλ-γκέστ, δν. τόπος πε-
ριπάτου πεφυτευμένος μὲ ρό-
δα, ἄνθη.

كلكل } Π. κελκάλ, δν. φλναρία· βλ. ككال.

كلكلی } Τ. γκνδλ-γκνδλί, ἐπθ. ρόδιος, ρο-
δόχρους [ἐπὶ χρώματος].

كلكون } Π. γκνδλ-γκνόν, ἐπθ. ροδόχρους:
— بادۀ οἶνος ροδόχρους: || رخ —
παρεῖδ [ροῦχ] ροδόχρους.

كلكونه } Π. γκνδλ-γκνόνε, δν. φυκίον, κ.
φυκιασίδι, κοκκινάδι: § ἐπθ. ρο-
δόχρους.

كللابی } Τ. γκνδλ-λαπί, ἀντὶ كلابی κελ-
πί, βλ.

كللك } Τ. κελ-λίκ, δν. τὸ εἶναι τινα κνυώ-
δη, καθιδιάρην, τὸ κνύος.

كللك } Τ. γκνδλ-λίσκ, δν. ροδῶν, κῆπος
ροδῶν.

كللو } Τ. γκνδλ-λῶ, ἐπθ. ρόδιος, ὁ ἐκ ρό-
δων, ὁ πλήρης ροδῶν.

كلله } Π. κελλέ, βλ. كل.

كللی } Τ. κελ-λί, ἐπθ. κνυώδης· μάλλον كل
βλ.

كلم } Α. κελίμ [πλθ. τοῦ كك] δν. λέξεις, λό-
γοι: — ال جامع ال — δζαμί'ου-λ-κελίμ, ὁ πε-
ριληπτικὸς τοὺς λόγους, βραχύλογος [ἐν τῶν
ἐπιθέτων τοῦ Μωάμεθ].

ξπληθύς, μεγάλη ποσότης: ᾧ— ἐν πλῆθει, ἐν
μεγάλῃ ποσότητι.

کلیتی } T. καθολική-2i, ἐπὶ. ὁ ἐν μεγάλῃ
 ποσότητι, πολὺς, σημαντικός : —
 قود } πολλὰ χρήματα [νοικοῦς]· || مال — πολὺ
 ποσῶμα, ἐμπόρευμα· || عك — πολὺς στρατός.

کیتلیجہ } T. κυβελιγέλι-δξε, ἐπθ. ὁ ἀρ-
κατὰ πολὺς, ἀρκατὰ ἀφθονος §
ἐπο. ἀρκατὰ πολὺ ἢ ἀφθόνως.

کلیجی } T. γκελιόξι [ἐκ τοῦ كلك] ἐπθ. ὁ
ἐρχόμενος.

کلیتین } A. κλητέιν, δουκ. τοῦ κλη κλη-
 νέ. βλ.

کلیچہ { Π. κυβλιτοδέ, δν. πλακοῦντιον, κ.
πορορέκι· δίδκος ἡλίου ἢ σεληνης·
آفتاب. — δίδκος ἡλίου· || قر — δίδκος σελη-
νης· || سمر — πανσέληνος· || گل. کولہ.

κλειδ } Π. κλειζόν, κλείς, κλειδίον : ایمان
κλειδίον τῆς πίστεως, ἥτοι τὸ σύμ.

δολον τῆς Μουσουλμανικῆς θρησκείας· || —
حکمت کنی کیلیتہ یکنہوخی یکنہوخی، ἡ κλεις τοῦ

θησαυροῦ τῆς δόξης· || البحر — κελύου-λ-πάχου
[βαρε.] θροῦριον ἐσωτερικὸν τῶν Δαριδανῶν

ἀίων ἐπὶ τῆς εὐρωπαϊκῆς ὁχθῆς ἀπέναντι τοῦ
 حناق قلعه τσανάκ κατ' αὐτῆς κλειθρον, κλει

δαριά : — آصمه κλειδαριά κρεμαστή. || دلی
 ἡ γλῶσσα τῆς κλειδαριαῖς, τὸ συρτάρι. || رناود

— نَجْمٌ — ی — ξυλίνη κλειδαριά· || ی — آج —
κρίκος, δι' οὗ συνδέονται δύο τεμάχια ἀλλήσεως

πλοίου· || التندم — ὑπὸ κλειθρον, ἤτοι κλειστόν
κλειδωμένον· || اورمق — κλειδῶ, κλειδῶνα [δοτ.]

το κλεῖθρον εἶ
ναι διὰ τὸν φίλον, δὲν εἶναι διὰ τὸν ἐχθρόν

[πρωμ.]· || اوى — قرق οἰθηρόχορον· || βλ. اقليد .
T. κλιτ-ōzīk, ὄν. ὑποκ. σανί

περνᾶται τὸ ἄνω μικρὸν σφαῖρωμα τῶν κοπῶ

καὶ συναθροίζονται ὅλαι ἐπὶ τὸ αὐτό.

1. κλειτή-τοι, ον. κλειθροποιός.
2. κλειτή-λαμέκ, κ. كتله ماك κιτλ.

κλειδόνω { μέλ. ρη. μετ. κλειδῶ, κλειδόνω
[αἰτ.] : — κλειδόνω τὴν θύραν. ||

— κλειδώνω τὴν θύραν ἀφίνων τινὰ μένων ὁ ἴδιος ἐντὸς [κλειδώνω τὴν θύραν

πάνω του] § κλείω σφιγκτὰ χεῖρα, ὀδόντι

κτλ.:—يرماقلرى كلىو سفيكتا تۇس داكلۇلۇس.

κλειδὸς σου } T. κλειτ-λενυέκ, κ. كيتامك kit-
 λενυέκ, ρμ. πθ. ἡ οὐδ. κλειδοῦ-

μαι, κλειδόνομαι: — قُيُو ἡ θύρα κλειδοῦται· §
κλείεται σφιγκτὰ ἡ χεῖρ, οἱ ὀδόντες, τὸ στόμα:

— κλεινόνται σφιγκτὰ αἱ διαγόνες [λειποθύμου κτλ.].

کلیدی } T. κλειδί, κ. κίτλι κίτλι, ἐπθ.
κλειστός, κλειδωμένος: باره طولیده

κλειστά· ἡ κλειστός σφινκτά [ἐπὶ χειρῶν, ὁδόν.

των κτλ.].

κλίρ } οδοῦ, εἰσοδόνια ἀκινήτων κτημάτων
 —————
 كَلِيرٌ } ———— ὁ ἐν τῇ πόλει οὐκ ἔχων οὐλομένην

ἁγίου] μόλις δύναται ἐμεῖς νὰ συντηρήσῃ.

κλιζ { κλιζ [κλίζ] ὁν. καθάμις βα. مس
καὶ ساز — εἰδος κυπρίνου· βα

کیس کا ساڑاں } T. κιλιζ-υάν [λ. ἀρχ.] ὄν. ἐλαος

τέλμα· βλ. سازقی § κωμόπολις ἐ
τῷ νόμῳ Σμύρνης.

κλεις } T. κελίς, δν. σαῦρα φίλνυδρος· ξεῖ
δος γλάνιδος, κ. γουλιανοῦ· βλ. كز

κλίσια } Ελ. κελίσα, ἡ κελίδε, ὄν. ἐκκλη-
σία : سى — بطر قخانه ἐκκλησία το

Πατριαρχείου || آيا يورکی سی — ἐκκλησία τοῦ ὁ
 γίου Γεωργίου || شەرقی سی — Ἀνατολική ἐκκλησία

متعلق — κηλιδεῖν μουντε'αλλῆκ, ἐκκλησιασ-
τικός' || — ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤

Τεσσαράκοντα Ἐκκλησίαι[κιόμοπολις] βλ. كنيه.

κλίσσαγε } στικῶς.

کلیساوی } A. κληρονομία, ελλ. εκκλησία
στικός § θ. کلیساویه

ἐκκλησιαστικὴ τάξις. || — نظامات ἐκκλησιαστικῆς τάξεως. Θεολογία.

T. γκελις [ἐκ τοῦ كلك] ρ. ἀψ.

πτωσις: کیدیش — πηγαινοερχομός: شک — ی

ἡ πορεία τῆς ὑποθέσεως, ἡ ψῆφος τοῦ πρά-
ματος: ايشك — ی آياق آليشندن بللو ἡ πορεία τῆς

ὑποθέσεως φαίνεται ἐκ τοῦ βηματισμοῦ αὐτοῦ
[ἀπὸ τὴν περπατησιμότητος], ἥτοι πρόδηλον

τελειότητος [κεμαλάτ] δὲν γίνεται δι' ἀτελῶν μέσων [κὲμ ἀλάτ] || ايلك — فن معماريده كسب —
ἀπέκτησε τελείας γνώσεις ἥτοι ἐτελειοποιήθη ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ [φέννι μι'μαριτέ].

κλατπρور } Π. κεμαλάτ-περδέρ, ἐπθ. ὁ καλλιεργῶν τὰ προσόντα κτλ.

ὁ κάτοχος προσόντων, ἀρετῶν, παιδείας, σοφός.

κλατκστρ } Π. κεμαλάτ-κχδδέρ, ἐπθ. ὁ ἀναπτύσσων τὰ προσόντα,

κτλ. λόγιος, μεμορφωμένος, πεφωτισμένος.

κχλσρ } Τ. κεμαλά-οίξ, ἐπθ. ὁ ἀνευ ἀξίας, μηδαμινός, εὐτελής.

κχμ } Α. κχμᾶμ, πλθ. τοῦ κ κχμ — βλ.

κχμ } Α. κχμᾶμ [βλ. κ κχμ] δν. θ. ἀν-
θοκάλυξ δένδρου.

κχν } Π. κχμᾶν, δν. τόξον· διάφορα ἐργα-
λεῖα ἐν σχήματι τόξου, ὡς τόξον βέ-

λους, τόξον τοῦ ξάντου [حاجـ خاللاذ] , τό-
ξον τοῦ βιολίου· λύρα, πεντάχορδον, κ. βιολί:
آسان — κχμᾶνι ἀδμᾶν, οὐράνιον τόξον· ||
ارو — κχμᾶν-ἐπρῶ, καὶ τ. قاشلى — ὁ ἔχων
ὁφρὺς τοξοειδεῖς, καμαροφρύδης· || چالى — παι-
ζω βιολί· || βλ. κχμ, κχμ, κχμ, κχμ.

κχν } Π. γκχμᾶν, δν. ὑπόνοια, ἀμφιβολία·
γνώμη, ἰδέα· μέριμνα, φροντίς, ἀν-
συχία, λύπη: — د. κχμ-γκχμᾶν, κακόδουλος·
|| اراب غرور — ἡ γνώμη τῶν ἀλαζόνων [ἐρπᾶ-
κχμ γουρούρ]· || طاع باشند دومان يکيدك باشند ||
— ἡ ὁμίχλη ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ
ὄρους καὶ ἡ μέριμνα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀν-
δρείου [γχιγίτ] δὲν λείπουν [πρμ.]· || Рμ. νομίζω,
εἰκάζω: — ايتك — و — νομίζω καὶ εἰκάζω.

κχμ } Τ. κεμαν-οῖξ, δν. βιολιστής, ἥτοι
μουσικὸς παίζων λύραν ἢ πεντά-
χορδον, κ. βιολί.

κχμ } Π. κεμαν-οῖξ, ἀντὶ κχμ βλ.

κχμ } Π. κεμαν-οῖξ, δν. λύρα, μικρὸν πεν-
τάχορδον, κ. βιολί: چالى — παιζω
βιολί.

κχμ } Π. κεμαν-οῖξ, ἐπθ. καὶ δν. ὁ κρα-
τῶν τόξον, κλητῆρ· ταῦτο κχμ.

κχμ } Π. κεμαν-οῖξ, δν. τοξότης.

κχμ } Τ. κεμαν-οῖξ, ταῦτο κχμ
βλ.

κχμ } Π. κεμαν-οῖξ, δν. τοξευτική, ἢ
περὶ τὸ τοξεύειν ἐμπειρία.

κχμ } Π. κεμανέ, δν. τόξον· πλῆκτρον λύ-
ρας, βιολίου κτλ. κ. δοξάρι· βλ. κχμ.

κχμ } Π. γκχμᾶν, ταῦτο κχμ γκχμᾶν, βλ.

κχμ } Π. κεμαν-ι, δν. βιολιστής, μουσικὸς
παίζων τὸ βιολί, τὸ πεντάχορδον.

κχμ } Α. κεμα-χοῦδε, βλ. κ.

κχμ } Α. κέμα-χίε, βλ. κ.

κχμ } Α. κεμα-γένπεγη, βλ. κ.

κχμ } Π. κέμ-πῆτα'ά, ἐπθ. ὁ ἔχων μι-
κρὸν καὶ εὐτελὲς κεφάλαιον· μτφ.

οὗ τὰ ἠθικὰ κεφάλαια μικρά, ἐλάχιστα, οὗ αἱ
γνώσεις περιορισμέναι, εὐτελής, ταπεινός:
— φιλόλογος [ἐτίπ] εὐτελής, ταπεινός· ||
— ὁ ταπεινὸς Αὐτῆς θεράπων [μετριο-
φροσύνης χάριν λέγει ὁ λαλῶν περὶ αὐτοῦ].

κχμ } Π. κεμα-πῆτα, ἐπθ. οὗ ἡ τιμὴ μικρά,
εὐτελής.

κχμ } Π. κέμ-παγέ, ἐπθ. οὗ ὁ βαθμὸς ἐλά-
χιστος, εὐτελής, μηδαμινός, οὗ ἡ
κατάστασις, ἡ κοινωνικὴ θέσις ταπεινή.

κχμ } Π. κεμα-τέρ [συγκρ. τοῦ κχμ] ἐπθ. ἐλ-
λipsis, ὑποδεής, εὐτελής, ταπεινός·
|| — ὁ ἐλάχι-
στος Αὐτῆς θεράπων· || βλ. ἐπθ. καὶ κχμ.

κχμ } Π. κεμα-τερανέ, ἐπθ. ταπεινός:
— — — — —

κχμ } — — — — —
— — — — —

κχμ } Π. κεμα-τεριν [ὑπερθ. τοῦ κχμ]
ἐπθ. ὁ ἐλλειπέστατος, ὁ εὐτελέστα-
τος, ὁ ταπεινόςτατος, ὁ ἐσχατος, ὁ ἐλάχιστος:

— — — — —
— — — — —

κχμ } Π. κεμα-χά, δν. εἶδος κατηφῆ ἢ βελού-
δου ἀνευ χνοός, μεταξωτὸν μὲ με-

γάλα κλαδιά, κ. δαμάσκο: ده يا ويرانه ده
جان وير چون باي وكداخا که برابر كيرم جکدر

δον εἶτε ἐν μεταξωτῷ προσκεφαλαίῳ [πίστέρ],
εἶτε ἐν ἐρημῷ τόπῳ [βιθανέ]. διότι ὁ πλοῦσιος
καὶ ὁ πτωχὸς εἰς τὸν χοῦν ὁμοῦ θά εἰσελθῶσι.

Κεχαγί } T. κεμχα-δζί, ὄν. ὑψάντης ἢ πω-
λτης κεχα βλ. λ.

Κερε } Π. κεμέρ, ὄν. ζώνη : ὡς ζώνη
περὶ τὴν ὀσφύν [πείρ] ἐξ ἐριούχου, ἢ με-
τάλλου, ἢ ἀλλου. || ὡς ζώνη διὰ χρυ-
σὸν ἢ τοι χρῆματα, κ. κεμέρι || بسته — κεμέρ-
πείρ, ἢ ὑψάντης — κεμέρ-πέντι χητέμ, οὗ
ἢ ζώνη δεδεμένη, ἐζωσμένος, ἔτοιμος εἰς ἐργα-
σίαν § ἀψίς, θόλοι κτιρίου, καμάρα: ὡς —
ἀψίδες ὑδραγωγείου. || ὡς — κοίρη γαβύρας.
|| κερκ καὶ κρά. βλ. θόλοι οἰκοδομῆς. || ὡς —
κρά. βλ.

Κερα } Π. γκερ-οράχ, ἐπθ. ὁ ἀπολέσας τὴν
ὁδόν, ἀποπλανηθεὶς, ὁ ἐκτραπεὶς
τῆς εὐθείας ὁδοῦ [κυριολ. μετφ.] § ἀφθονος, ἀ-
ψιλῆς: ὡς — χύρτον ἀφθονον. || ὡς —
ἀφθονον. || ὡς — γενεῖας ἀφθονος, παχεῖα § πλθ.
κρά. βλ.

Κεραήλ } T. γκερ-οράχ, ἐκ τοῦ προηγ.
ὄν. ἀφθονία: ὡς — ἀφθονία
μυστάκων, ἢ τοι μεγάλοι μύστακες. βλ. κρά. βλ.

Κεραήν } Π. γκερ-οράχ, ἐπθ. ὁ ἀντή-
κων ἢ ἀρμόζων τῷ ἀποπλανη-
θέντι κτλ. βλ. κρά. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

Κεραῖ } Π. γκερ-οράχ, ὄν. ἀποπλάνη-
σις, παρεκτροπὴ ἀπὸ τῆς εὐθείας
ὁδοῦ.

Κερεβστή } Π. κεμέρ-πείρ, ἐπθ. οὗ ἢ ζώνη
δεδεμένη, ἐζωσμένος, ἔτοιμος εἰς
ἐργασίαν. βλ. κρά. βλ.

Κερεβνδ } Π. κεμέρ-πέντι, ὄν. ζώνη, ζωνά-
ριον. βλ. κρά. βλ.

Κερετλκ } T. κεμερ-τλέκ, ταῦτο κερκ βλ.

Κερετζκ } T. κεμερ-τζκ [ἐκ τοῦ κερκ] ὄν.
διάφραγμα μεσόρρινον, ἢ τοι χόν-
δρος τῆς ρινὸς διαχωρίζων τοὺς ῥώθωνας διὰ τοι-
χον ὠτός, κόγχην, ἢ τοι ὁ χόνδρος τοῦ ὠτός, τὸ
ὅστον τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Κερεδκ } T. κεμερ-τζκ [ἐκ τοῦ κερκ] ὄν. κόκ-
κυξ, ἢ τοι τὸ κάτω ἄκρον τῆς σπον-
δυλικῆς στήλης.

Κερεκ } Γ. γκερ-οράχ [commerzio] ὄν. τε-
λωνεῖον, κ. κουμέρι: ὡς — τέλος

ἢ δασμὸς τελωνειακός. || تعرفه — τιμολόγιον
[τα'ρίφα] τοῦ τελωνείου. || تعرفه — γκερ-
οράχ: τεζκερεδκ, ἔγγραφον ἀδείας τελωνείου ὁ-
πως διέλθῃ ἐμπόρευμα ἢ ἄλλο τι. || ὡς — τε-
λωνεῖον τῆς ξηρᾶς. || ὡς — τελωνεῖον
τῆς θαλάσσης, τῶν ἀκτῶν [σεβαχίλ]. || ὡς —
τελωνεῖον ἐσωτερικόν. || مأموري — ὑπάλληλος
τελωνείου. || قاجاغی — τελωνοφύλαξ. ||
ἐμπόρευμα ἢ πρᾶγμα μὴ διελθὸν τοῦ τελωνείου
καὶ μὴ πληρωσάν τελωνειακὸν δασμὸν. || المقي —
λαμβάνω τελώνιον, εἰσπράττω τὸν τελωνειακὸν
δασμὸν. || رسمتي ويرمك — ἀποτίω τὸν τελωνειακὸν
δασμὸν. || دن مال قاجارمق — εἰσάγω ἢ ἐξάγω πρᾶγ-
ματα εἰς κρητὶς, χωρὶς νὰ διελθῶσι τοῦ τελω-
νείου καὶ πληρωθῇ ὁ τελωνειακὸς αὐτῶν δα-
σμὸς. || — ὄνομα συνοικίας ἐν Κων] πτόλει. ||
βλ. καὶ رسومات .

Κερεκ } Π. κεμερ-γκεράχ, ὄν. τὸ μέρος τοῦ
σώματος ἐνθα τίθεται ἢ ζώνη [τὸ
κεμέρι] ὀσφύς, μέση.

Κερεκί } T. γκερ-οράχ, ὄν. τελώνης.

Κερεκν } T. γκερ-οράχ, ἐκ τοῦ κερκ [κέρκ]
ἐπθ. τρωκτικὸν ζῶον.

Κερεκ } T. κεμερ-ζέκ, ὄν. ζώνη δερματι-
νὴ ἢ ἐυλινῇ, ἢν φέρει ὁ τεχνίτης
ἢ ὁ πωλητὴς ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἔργου αὐ-
τοῦ καὶ ἐν ἣ εὐρίσκονται τὰ ἐργαλεῖα αὐτοῦ,
ἢ τὰ χρεῖωδῃ πρὸς πώλησιν, ὡς σιροπίου κτλ.

Κερεκ } T. κεμερ-ζενμέκ, ὄν. οὐδ. λαμ-
βάνω σχῆμα θόλου, καμάρας.

Κερεκ } T. κεμερ-ζέκ, ἐπθ. ἀψιδωτός, θόλω-
τός, ὁ ἐν σχήματι ἀψίδος, θόλου, κα-
μαρωτός [ἐπὶ οἰκοδομῆς, γαβύρας κτλ.].

Κερεκ } T. γκερ-οράχ [ἐκ τοῦ γκερ, γκερ]
χαλινός] ὄν. μετ. τραγανίζω ὡς
ὁ ἵππος τὸν χαλινόν, τρώγω ξηρόν τι δέντρον
ὡς ὁ κύων τὸ κόκκαλον, ἢ ὁ ποντικὸς τὸ ξύ-
λον κτλ. περιτρώγω, κοκκαλίζω, τραγανίζω,
βρύκω: — بركم — τρώγω, τραγανίζω δέντρον.

Κερεκ } T. γκερ-οράχ, ὄν. μετ. περιτρώ-
γομαι, τραγανίζομαι. βλ. προηγ.
§ ὄν. οὐδ. δάκνω, μασσῶ τὸν χαλινόν [ἐπὶ ἵπ-
που] βρύκω, τρίζω τοὺς ὀδόντας, ὡς ὁ ἵππος
ὅταν δάκνῃ καὶ μασσῇ τὸν χαλινόν.

Κερε } Π. γκερ-οράχ, ὄν. κρά. βλ.

- کرمیجی** } T. γκεμριδιζή [ἐκ τοῦ کرمک] ἐπθ. ὁ περιτρώγων, τραγανίζων.
- کمال** } Π. κεμ-δάλ, ἐπθ. οὐ ἡ ηλικία μικρά, νέος : خوش جال — νέος ὡ-
ραῖος κάλλει [χὸς-δζεμάλ].
- کمز** } T. γκεμ-δίξ, ἐπθ. ὁ ἀνευ χαλινού, ἀχαλίνωτος : آتہ دیزکین اولاز — εἰς ἀχαλίνωτον ἵππον ἵναι δὲν ἀρμόζουσι [πρμ.].
- کمه** } T. κίμδε, βλ. کیمسه.
- کمنه** } T. κίμένδε, βλ. کیمسنه.
- کمش** } T. γκεμ-μύξ, کشمک, γκεμ-μύξ-λεμέξ, βλ. کومشامک, کومش.
- کمشخانه** } T. ἀντὶ کومشخانه γκεμ-μύξ-χανέ, δν. κ. Ἀργυροπόλις.
- کمشخانه لی** } T. γκεμ-μύξ-χανεζλί, ἐπθ. Ἀρ-
γυροπολίτης.
- کمشور** } Π. κέμ-σου'ούρ, ἐπθ. οὐ αἱ φρένες μικραί, μικρόνους, περιωρισμέ-
νου νοός.
- کمشورانه** } Π. κέμ-σου'ουρανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων μικρόν, ἀνθρώπῳ πε-
ριωρισμένου νοός § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει μικρόν.
- کمسلا** } Π. κέμ-δαλά, δν. κανών, καθ' ὃν ἐν τῇ γραφῇ γράμματα τινα μετα-
βάλλονται εἰς ἄλλα πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ἐν-
νοίας, εἶδος κρυπτογραφίας.
- کمعقل** } Π. κέμ-άκλ, ἐπθ. οὐ ὁ νοῦς βρα-
χύς, περιωρισμένος, βραχυγνώμων,
κοντόμυαλος.
- کمعيار** } Π. κέμ-άγγάρ, ἐπθ. ὁ μὴ ἔχων τὸ
ἀπαιτούμενον βάρος, ἢ τὴν ἐκλε-
κτὴν ποιότητα, ἐλλειποδάρης, νενοθευμένος [ἐπὶ
νομίσματος ἢ πολυτίμου κοσμήματος κτλ].
- کمقوت** } Π. κέμ-κουδέτ, ἐπθ. οὐ ἡ δύνα-
μις μικρά, ὀλίγη, ἀσθενής.
- کمقیمت** } Π. κέμ-κίμέτ, ἐπθ. οὐ ἡ ἀξία
ὀλίγη, ὁ μικρὰς ἀξίας, εὐτελής.
- کمک** } T. κέμικ, βλ. کیمک.
- کمسار** } Π. κέμ-κίάρ, ἐπθ. ὁ ὀλίγην ἐργα-
σίαν πράττων, ὀλίγον ἐργαζόμενος.

- کمرده** } Π. γκεμ-κερτέ, ἐπθ. ὁ ἀπολε-
σθεὶς.
- کمرده پی** } Π. γκεμ-κερτέ-πέϊ, δν. οὐ
τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν ἀπωλέ-
σθσαν, οὐ τὸ ὄνομα ἐξηφανίσθη § τεχνίτης ἀ-
παράμιλλος ἐν τῇ τέχνῃ.
- کمشته** } Π. γκεμ-γκεστέ, ἐπθ. ὁ ἀπολε-
σθεὶς : سفته — πλοῦτον ἀπολεσθέν.
- کمفتار** } Π. κέμ-γκεμ-δάρ, ἐπθ. οὐ οἱ
λόγοι ὀλίγοι, βραχυλόγος.
- کمکو** } Π. κέμ-γκεμ [ταὐτὸ کمفتار] ἐπθ. βρα-
χυλόγος § πλ. کمکویان κέμ-γκεμ-γζάν.
- کم کوم** } T. κέμ-κίμ, μόριον : کم — ποιῶ
κέμ κίμ, ἢ τοι ὁμιλῶ μετὰ διस्ता-
μοῦ, λέγω λόγια μαδσημένα βλ. تلسم.
- کمکویانه** } Π. κέμ-γκεμ-γζάν, ἐπθ. ὁ ἀνῆ-
κων βραχυλόγῳ, βραχυλογικός
§ ἐπρ. βραχυλογικῶς.
- کمکویی** } Π. κέμ-γκεμ-γζί, ἀφ. τὸ λέγειν
ὀλίγα, βραχυλογία.
- کملک** } T. κέμ-λίξ, δν. κακία, κακόν, μοχ-
θηρία : کیمه ایدر ايسهك ايولك آند —
— εἰς ὄντινα ποιήσης καλόν, ἐν ἐκείνῳ
ἔτοιμον τὸ κακόν [πρμ.] || — ايلوك اركشيك
— [τὸ ποιεῖν] ἀγαθὸν ἀντὶ κακοῦ εἶναι ἔργον
χρηστοῦ ἀνδρός [πρμ.].
- کملیک** } γκεμ-λίξ, δν. κ. Κίος [παραθαλάσ-
σιος πόλις τῆς Βιθυνίας].
- کمایه** } Π. κέμ-μαγέ, ἐπθ. οὐ μικρόν τὸ
κεφάλαιον, τὰ προσόντα, εὐτελής,
μηδαμινός.
- کمه** } A. κίμμε, πλθ. τοῦ κίμμε, βλ.
- کنام** } Π. κέμ-νάμ, ἐπθ. ὁ ἀνευ ὀνόματος,
φήμης, ἀσημος, ἀφανής : — بندۀ ثمرآ-
— πων ἀσημος § πλθ. کنامان.
- کنام** } Π. γκεμ-νάμ, ἐπθ. οὐ τὸ ὄνομα ἀπ-
ωλέσθη, λησμονηθεὶς § πλθ. کنامان.
- کنامانه** } Π. κέμ-ναμανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων
ἀσῆμῳ, ἀφανεί § ἐπρ. ἀσῆμῳς,
ἀφανῶς.
- کنامانه** } Π. γκεμ-ναμανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων
λησμονηθέντι.
- کنامی** } Π. κέμ-ναμί, δν. ἀφάνεια, ἀσημό-
της.

κνάρτζι } T. κεναρ-δίζή, δν. ἀλιεύς ἀλιεύων
παρὰ τὰς ἀκτὰς.

κνάρσζ } T. κεναρ-δίζή, ἐπθ. ὁ ἀνευ ἄκρας,
δχθης ἀπέραντος, ἀχανής.

κνάρκιρ } Π. κενάρ-γκίρ, δν. στεφάνη βυ-
τίου, κ. τσενπέρι [چنبر].

κνάρλι } T. κεναρ-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων ἄκραν
δχθην, φαν, παρυφίν, περιώριον.

κνάρη } Π. κεναρέ, δν. ταὐτὸ κνάρ βλ. § δι-
δραῖ ἀρπάγη [τσεγκέλι], ἐξ ἧς ἀναρ-
τᾶται τὸ πρόδατον.

κνὰς } A. κεννάς [رڤ. كنس] ἐπθ. ὁ σα-
ρῶν, σαρωτής, καθαριστής.

κνὰσε } A. κνδνασέ [رڤ. كنس] δν. θ. δά-
ρωμα, σκύβαλον, σκουπίδι.

κνὰσε } A. κνδννασέ [رڤ. كنش] δν. ρίζα,
ἐξ ἧς φύονται κλῶνες καὶ βλαστοί
§ συλλογὴ ἢ ἀπάνθισμα κανόνων καὶ ὠφελί-
μων γνώσεων § πλθ. کناشات.

κνὰμ } Π. κνδνάμ, δν. κατοικία ἀνθρώπων,
τρώγλη, φωλεὰ ἀγρίων ζώων τ. این ای.

κνὰν } Π. κνδνάν [μτχ. کوڤن کەرڤن,
ποιεῖν, ἐν χροῇσει ἐν συνθέσει] ποιῶν:
— ράκς-κνδνάν, χορεύων || — ګرڤه ګګرڤه-
κνδνάν, κλαίων || — ګرڤه ګرڤه-κνδνάν, στενάζων,
γογγύζων || — ګرڤه ګرڤه-κνδνάν, ὁ πενθῶν ||
— ګرڤه ګرڤه-κνδνάν, βλάπων, ἀτενίζων ||
— ګرڤه ګرڤه-κνδνάν, ὁ ἀκκαζόμενος, ὁ ποιῶν ἐ-
ρωτοτροπίας, ἀκκισμούς.

κνὰν } Π. γκνδνάχ [καὶ ګرڤه ګرڤه-κνδνέχ] δν. ἁ-
μαρτία, σφάλμα : ايشلام ګرڤه ګرڤه-
διαπράττω ἁμαρτίαν, ἁμαρτάνω || ګرڤه ګرڤه-
ἐμβαίνω εἰς ἁμαρτίαν, κολάζομαι || ګرڤه ګرڤه-
ἐμβαίνω ἢ παίρνω τὴν ἁμαρτίαν τινός [γκνδ-
ναχινέ], ἥτοι ἀδίκως κατηγορῶ ἢ ὑποπτεύω
τινά || ګرڤه ګرڤه- βάλω εἰς ἁμαρτίαν, ἥτοι ἀ-
ναγκάζω τινὰ νὰ εἴπῃ ἢ νὰ πράξῃ τι ἀνάρμο-
στον || ګرڤه ګرڤه- συγχωρῶ τὸ σφάλμα τινός
|| ګرڤه ګرڤه- ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν λαιμόν σου
[ګرڤه ګرڤه-κνδνάν], ἥτοι ἐδο ὑπεύθυνος διὰ τὸ ἁ-
μάρτημα, σὺ ὄψει || βλ. καὶ وبال.

κνὰν } Π. γκνδνάχ-πιδέ, ἐπθ. ὁ ἔχων
ἐργον τὴν ἁμαρτίαν, ὁ καθ' ἐ-
καστὴν ἁμαρτάνων § πλθ. ګرڤه ګرڤه-κνδνάχ-
πιδεγκνάν.

κνὰν } T. γκνδναχ-δίζή, ἐπθ. ἀναμάρ-
τητος, ἀθῶος.

κνὰν } T. γκνδναχ-δίζή, δν. τὸ
ἀναμάρτητον, ἡ ἀθωότης.

κνὰν } Π. γκνδναχ-κνάρ, ἐπθ. ἁμαρ-
τωλός, ἁμαρτωλὴ § πόρνη.

κνὰν } Π. γκνδναχ-κναρανέ, ἐπθ. ὁ
ἀνῆκων ἁμαρτωλῶ, ἁμαρτω-
λῆ § ἐπρ. ὡς ἀνῆκει ἁμαρτωλῶ κτλ.

κνὰν } T. γκνδναχ-κναρλίη, δν. ἡ
κατάστασις οὗ ἢ τῆς ἁμαρ-
τωλοῦ § πορνεία.

κνὰν } Π. γκνδναχ-κνारी, δν. ταὐτὸ
κνὰν.

κνὰν } T. γκνδναχ-λῆ, ἐπθ. ὁ προξενῶν
ἢ ὁ περιέχων ἁμαρτίαν.

κνὰν } A. κενάις, πλθ. τοῦ κενί-
σέ, βλ.

κνὰν } A. κινάγέ, δν. θ. μετωνυμία, ἀλλη-
γορία, αἰνιγμός, ὑπαινιγμός, ἥτοι
προσβολή, μομφή, χλεύη πλαγία· φιλικὴ ἐπι-
τίμησις [γραμ.] ἀντωνυμία : ايله سويلك — δ-
μῖλδ αἰνιγματωδῶς, ὑπαινίττομαι || [دن] قلبن
— μετωνυμικῶς [κινάγέ
δλαρακ] ἡ καρδία λέγεται τόπος φθόνου [μα-
χάλλι χαδέε] || ايتك — ἐπι-
τιμῶ, μέμφομαι [φιλικῶς] § πλθ. ګرڤه ګرڤه-κινάγ-
κνὰν } T. κινάγε-λι, ἐπθ. ὁ γινόμενος
δι' ὑπαινιγμοῦ, ὑπαινιγματικός·
ὁ ποιῶν ὑπαινιγμὸν [λόγος κτλ.]· ὁ περιέχων
ὑπαινιγμούς.

κνδ } Π. γκνδνπιδέ, δν. θόλος· μτφ. οὐρανός:
— θόλος κυανοῦς [ګرڤه ګرڤه-κνδνπιδέ],
οὐρανός || اعظم — μέγας οὐρανός, ἐν ᾧ ὁ θρό-
νος τοῦ Ὑψίστου || ګرڤه ګرڤه-κνδνπιδέ —
δοδοκάλυξ.

κνδ } T. κινέτ, ګرڤه ګرڤه-κινέτ-λεμék, βλ.
ګرڤه ګرڤه-κινέτ, κινέτ.

κνέβ } T. γκνένδζ, ἐπθ. νέος, νεαρός, τρυφε-
ρός, μικρός: آدم — νέος ἄνθρωπος ||
— νέον ζῶον || آغاچ — μικρὸν δένδρον ||
— ἐν τῇ νεαρόῃ μου ἡλικίᾳ § δν. νέος,
νέα [ἐπὶ ἀνθρώπων]· ايرى — νέος σφριγῶν,
ρωμαλέος || ل — οἱ νέοι, ἡ νεολαία.

کنج } Π. γκενδζ, δν. θησαυροφυλάκιον, ταμείον, θησαυρὸς τεθαμμένος: قناعت — θησαυρὸς ὀλιγαρκείας || لا يفي — θησαυρὸς ἀθάνατος [ζα γυθφνά] || نجان — θησαυρὸς κεκρυμμένος [νιخان] || βλ. کنجيه και كنز.

کنج } Π. κζδνδζ, δν. γωνία, ἄκρα: محنت — γωνία τῆς δοκιμασίας, τῆς θλίψεως, τῆς ταλαιπωρίας [μικνέτ] || هجران — γωνία τοῦ ἀποχωρισμοῦ [κιδζδζν].

کنجایش } Π. κζδνδζαγίξ [ἐκ τοῦ κενδίν] κζδνδζιτέν, χωρεῖν ρ. ἀφ. τὸ χωρεῖν, περιέχεσθαι πον.

کنجایش پذیر } Π. κζδνδζαγίξ-πεζίρ, ἐπθ. ὁ περιεχόμενος πον, ὁ χωρῶν § [μτφ] : حوصلة تصور اولیور — δὲν χωρεῖ εἰς τὸν πρόλοβον τῆς περιγραφῆς [χαδδαζέτ ταδθίρ], δὲν περιγράφεται.

کنجبخش } Π. γκενδζ-παχξ, ἐπθ. ὁ δωρούμενος θησαυρόν, ἐλευθέριος.

کنجدار } Π. γκενδζ-ζάρ, ἐπθ. θησαυροφύλαξ· βλ. کنجور.

کنجشک } Π. γκενδζιζέκ, δν. στρουθίον.

کنجلك } T. γκενδζ-ζαίε, δν. νεότης: مولا — απολαύειν [τοϊμάκ] τῆς νεότητος, κ. χαίρεται τὰ νεάτα του || لا يفي — θησαυρὸς ὀλιγαρκείας || باغشلاسون ὁ Θεὸς νὰ τῷ χαρίσῃ τὴν νεότητά του [γκενδζζαγινί], νὰ χαρῇ τὰ νεάτα του || دن قوجله صاغاق صاقلاملى — πρέπει τις ἀπὸ τῆς νεότητος νὰ κρῦπτῃ διὰ τὸ γῆρας ὑγίειαν [πρμ.]

کنجشدیرمک } T. γκενδζ-ζεσθιρμέκ, ρμ. μεθ. κάμνω τινὰ νὰ ἀνθῇ, κ. νὰ ξανανείωσῃ, ἐπαναφέρω εἰς τὴν νεότητα [αἰτ.]: بو محبت انی کنجشدیردی : ὁ ἐρως οὗτος ἔκαμνεν αὐτὸν ν' ἀνθῇ.

کنجشملک } T. γκενδζ-ζεσθιμέκ, ρμ. οὐδ. νεάζω, ἀνθῶ· βλ. کنجلك.

کنجلمک } T. ἡ γκενδζ-ζεσθιμέκ, ρμ. οὐδ. νεάζω, ἀνθῶ: کنجلوب — انسان || νεάζω καὶ σφριγῶ [κινδζζαγινί] || اختیار اولدجه کندیسندہ ایکی خصلت کنجلیر حرص — اختیار اولدجه کندیسندہ ایکی خصلت کنجلیر حرص — ὁ δὲν ἀνθρώπος γηράσκει, τόσῳ ἀνθῶσιν ἐν αὐτῷ δύο ἔξεις: ἡ ἀπληστία [χῆρς] καὶ τὰ μακρὰ σχέδια [τοϋζι ἐμείλ].

کنجهلمک } T. γκενδζ-ζεσθιμέκ, βλ. προηγ.

کنجنامه } Π. γκενδζ-ναμέ, δν. βιβλίον περιγράφον τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα τοῦ ν' ἀνεύρῃ τις θησαυροὺς τεθαμμένους.

کنجور } Π. γκενδζ-οίρ ἢ γκενδζ-δέρ, δν. θησαυροφύλαξ.

کنجیده } Π. κζδνδζιτέ [μτχ. τοῦ κενδίν] κζδνδζιτέν, χωρεῖν ὁ χωρήσας, ὁ περιληφθεὶς, ὁ δυνάμενος νὰ χωρήσῃ.

کنجینه } Π. γκενδζινέ, δν. θησαυροφυλάκιον, ταμείον, ἀποθήκη, θησαυρὸς τεθαμμένος [βλ. کنج] : لطف و احسان — ταμείον χάριτος καὶ εὐποιίας.

کند } Π. κέντ, δν. ζάχαρις ἢ ἐκ τοῦ σακχαροκαλάμου· βλ. قند.

کند } Π. κζδντ, ἐπθ. ἰσχυρός, ρωμαλέος § ἀμδλός, μὴ κοπτερός· βλ. قوت و کدکوش.

کند } Π. γκενδντ, δν. δορυς.

کندا } Π. γκεντά, ἐπθ. δυσώδης, ὀζων· βλ. ἐπόμ. καὶ کندہ . کندیہ.

کنداب } Π. γκεντ-άπ, δν. ὕδωρ δυσώδες, ὀζον.

کندر } T. κεντίρ, βλ. کندی.

کندر } Π. κζδντ-οῦρ, δν. θυμίαμα λευκόν § κζδντ-οῦρ, ροιμίστιχ.

کندکوش } Π. κζδντ-γκενδζ, ἐπθ. ὁ ἔχων βαρεῖαν τὴν ἀκοήν, βαρυήκοος.

کندم } Π. γκεντ-οῦμ, δν. σίτος: جو فروش — καὶ ὀζὺδ φθροῦσι γκεντ-οῦμ νουμιά, ὁ δεικνύων σίτον καὶ πωλῶν κριθήν, ἀπατεῶν, δόλιος· کون || γκεντ-οῦμ-γκενδζ, σιτόχρους.

کندنا } Π. κεντένα, δν. πράδον.

کند و کوب } Π. κέντ-ου-κζούπ, δν. ταραχά, ἀναστάτωσης [ἐκ τοῦ κέν καὶ ἐκ τοῦ κζδντ] βλ. کوب.

کندہ } Π. κεντέ [μτχ. τοῦ κεντέν] κεντέν, σκάπτειν, ἀποσπᾶν [ἐσκαμμένος] § ζάκκος, χάνδαξ.

کندہ } Π. γκεντέ, ἐπθ. δυσώδης, ὀζων· βλ. کد.

کندہ } Π. κζδντέ, δν. πέδη, πέδικλον, ποδοκάκη, ἥτοι ξύλον δι' οὗ σφίγγουσι τοὺς πόδας τῶν πεφυλακισμένων κακούργων.

κοιποκλνκ } T. κιοποδε-λενμεέκ, ρμ. οὐδ.
ἀφριζω.

κοιπο } T. κιοπέ, δν. ἐνώτιον, κ. σκουλαρί-
κι: — بر جفت الماس — εν ζευγος ἀδα-
μαντίνων ἐνώτιων· || — — — διδακτικὸν μά-
θημα [σκουλαρίκι στ' αὐτί]· || جیجکی — φυξία, κ.
σκουλαρίκι [φυτ.]· || سی — خاصکی — κιοπε-
δεί, ἀχιλλεία [φυτ.]· βλ. قیون .

κοιπο } T. γκιοπέ, μορ. ἐπιτατικόν, ἐν χρή-
σει ἐν τῇ φράσει: کویه کوندوز —
πὲ-γκιὸν-τούζ, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, μέρα με-
σημέρι.

κοιποκ } T. κιοπε-δζίκ, δν. ὑποκ. μικρὸν
ἐνώτιον.

κοιποκ } T. κιοπεδζίκ [ἐκ τοῦ کویک] δν. ὑ-
ποκ. κυνάριον, σκυλάκι· βλ. فینو .

κοιποلو } T. κιοπε-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων ἢ φθορὴν
ἐνώτιον· ὁ ἔχων μικρὸν τι παρὰ ρ-
τημα: — قولاق مهسی — οἶδημα ὑπὸ τὴν μασχά-
λην ἔχον παρ' αὐτῷ ἕτερον μικρὸν.

κοτ } T. κιότ, ἐπθ. ἀμβλύς, ὁ μὴ ὀξύς, ὁ
ἀνευ αἰχμῆς: — بکنه — βελόνη ἀμ-
βλεῖα· || طرناق — δνυξ ἀμβλύς· || بوجاق —
γωνία ἀμβλεῖα· || βλ. کوندوک καὶ قونت, کند .

κοτ } T. κιότ, μόριον παριστάνον ὑπόκω-
φον κρότον, ὡς ὅταν κτυπᾷ τις ἐπὶ
τῆς ράχεως τινος: — باتا کيوت, κρότος δαρ-
μοῦ· || قيو اورلق — κρούει ἢ θύρα ὑποκώφως·
|| βλ. کوتر .

κοτ } T. γκιοτ, δν. πρωικός, ἀφεδρών,
κῶλος, τὸ κάτω ἄκρον, ὀπίσθιον·
μτφ. θράδος, τόλμη: — ی — تجربه — τὸ ὀπισθεν τοῦ
πυθμένος τῆς χύτρας· || ی قمری وارنه مومی —
κνός τῆς Βάρνης, οὗ τὸ κάτω ἄκρον ἐρυθρόν·
|| ی — ان تولمق [ἀν ἔχη κῶλον]· || ی —
تولمق — εἶδος ἀγρίας νήσους ἢ
περιστερᾶς· || ی — طاقو — κ. κόττι
εἰς τὰς χεῖρας κτλ· || ی واروب کک —
φοδεῖσθαι, πτοεῖσθαι· || βλ. کویت καὶ .

κοτاه } Π. κιοτάχ, κιοτ κιοτέχ, ἐπθ. βρα-
χύς, μικρὸς τὸ ἀνάστημα· — نظر —
κιοτάχ-ναζάρ, οὗ τὸ ὅμμα βραχύ, ὁ μὴ προ-
νοῶν, ἀκηδής· βλ. کوتاهیل, کوتاهیلین .

κοτاهیل } Π. κιοταχ-πάλ, ἐπθ. ὁ βρα-
χύς τὸ ἀνάστημα.

κοτاهیلιν } Π. κιοταχ-πίν, ἐπθ. μὴ μτφ.
ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἴδῃ μακράν,

νὰ προῖδῃ τὸ τέλος ὑποθέσεως, ὁ μὴ προορα-
τικός, μωπαζών [ἀντιθ. دؤربین]· § πλθ. کوتاهیلین .

κοτاهیلινανέ } Π. κιοταχ-πινανέ, ἐπθ. ὁ
ἀνῆκων ἢ ἀρμόζων μύωπι,
μωπαζόντι: نظر — ὅμμα μωπαζόντος.

κοτاهیلιν } Π. κιοταχ-πινί, δν. μωπία·
ἐλλειψις προορατικότητος.

κοτاهτερ } Π. κιοταχ-τέρ, ἐπθ. συγκρ. βρα-
χύτερος.

κοτاهτερین } Π. κιοταχ-τερίν, ἐπθ. ὑπερθ.
βραχύτατος: — ایام — ἡ βραχυ-
τάτη τῶν ἡμερῶν [ἐγζάμ].

κοτاهیه } κιοτάχια, δν. κ. Κοτύαιον, κ.
Κιουτάχια.

κοτ } T. κιοτ, κιοτ κιοτ [ἐκ τοῦ μορ. کوت]
μόριον ἐν χρήσει μετὰ τοῦ ταυτοσ.

κοτ } T. κιοτ, κιοτ κιοτ [ἐκ τοῦ μορ. کوت]
μόριον ἐν χρήσει μετὰ τοῦ ταυτοσ.
باتر — παριστάνον προῖξιν γινομένην
μετὰ κρότου, πατάγου καὶ ἀπροσεξίας· § ἡχος
πράγματος τραγανοῦ καὶ σκληροῦ· || βλ. کاتر .

κοτوده مک } T. κιοτ-τεμεέκ, ρμ. οὐδ.
παράγω κρότον, πατάγον, ὡς
ὁ τῆς ράχεως κτυπωμένος· βλ. کوله مک .

κοتردی } T. κιοτ-τῶ, δν. κρότος, πά-
ταγος, θόρυβος, ταραχή: —
— πολὺς θόρυβος, πάταγος, ταραχή.

κοتردیلي } T. κιοτ-τῶ-λῶ, ἐπθ. ὁ προξε-
νῶν πολὺν κρότον, πάταγον,
θορυβοποιός· ὁ γινόμενος μετὰ πολλοῦ κρότου
πατάγου, παταγῶδης: — صد — φωνὴ παταγῶδης.

کوترلک } T. γκιοτ-τῶ-λῶ, βλ. کورتولک .

کوترمک } T. γκιοτ-τῶ, βλ. کورتولک .

کوتروم } T. κιοτ-τῶ, ἐπθ. παραλυτικός·
— کوس — κιοτ-κιοτ-τῶ, καθ' ὁ-
λοκλήριαν παραλυτικός.

کوتروملک } T. κιοτ-τῶ-λῶ, δν. παρα-
λυσία.

کوتری } T. γκιοτ-τῶ, βλ. کوتوری .

کوٹک } T. κιοτέκ [ἐκ τοῦ μορ. کوت]
δν. ραδδισμός, μαστίγωσις, αἰκι-
σμός, ξυλοκόπημα: — آتق — چالقی — ویرمک —

κοχνηδνρμκ } T. γκνδδζ-εννρμεκ, ρμ. μτδ. δυαρεστω [αλτ.]:
 μν. εδυνρεστω.

κοχνηκ } T. γκνδδζ-εννρμεκ, ρμ. οὐδ. δυα-
 ρεστουμαι [δοτ.]: κοχνηκρ.

κοχνη } T. γκνδδζου, δν. η καρδια, το με-
 δον του χειμωνος [βλ. κρη και
 ο μνν Φεβρουαριος βλ. επόμ.

κοχνηκ } T. γκνδδζουκ [εκ του κοχνηκ] επθ.
 αδυνατος, ατελης: ατ. — ατελης
 μνν, ητοι ο Φεβρουαριος βλ. και κωδωκ.

κοχνη } T. γκνδδζε, δν. οϊτος βραδυμένος και
 χονδροκοπανισμένος χρησιμεύων
 προς κατασκευην ζωμου· ειδος τραχανα η πλι-
 γουριου βλ. τρχانه, بولغور.

κοχνη } T. γκνδδζ-δν, επρ. δυσκολως, μετα
 δυσκολιας.

κοχνη } T. γκνδδζ [π. γκνδδζ] δν. με-
 τοικηδς, αλλαγη κατοικιας· μετα-
 ναστευδς, αποδημια, θανατος· επιπλα, απο-
 σκευαι: ايمك — μετοικω· μεθισταμαι του βίου,
 αποθνήσκω βλ. κοχνηκ.

κοχνη } T. γκνδδζε [κατὰ τὸ لهجه εκ του
 [αυη και αωη] δν. νομαδικη φυλη,
 νομας, νομαδες.

κοχνη } T. γκνδδζου [μτχ. του κοχνηκ] ο συ-
 χνα μετοικων και μετακομιζόμε-
 νος: قوتار — ο συχνα μετακομιζόμενος και κα-
 ταλύων, ητοι νομας· § επθ. μετακινητός, φο-
 ρητός: خانه — οικια φορητή· || خسته خانه — νοσο-
 κομειον φορητόν· § λαγιδευς βλ. κοχνη.

κοχνηκ } T. γκνδδζουκ, βλ. κοχνηκρ.

κοχνηκ } T. γκνδδζουκ [εκ του κοχνηκ] ρμ. μτδ. εμπλήγω [αλτ.]:
 قازيغى — εμπλήγω τον πάσσαλον.

κοχνηκ } T. γκνδδζε, δν. νεογνόν, μικρόν·
 παις χορευτής βλ. επόμ. και
 κωδωκ, κοχνηκρ.

κοχνηκ } Π. γκνδδζε, επθ. μικρός την ηλι-
 κίαν, νέος· μικρός την θέσιν, τον
 βαθμόν, ταπεινός: چوقق — μικρός παις· || —
 μικρά ηλικία, παιδική· || او — μικρά οικία·
 || آينه — μικρός καθρέπτης· || بيوك —

μικροί· || دوشمك — πίπτω μικρός, ητοι αισχύνο-
 μαι προς πάντων μη δυνάμενος ν' ανταποκρι-
 θω εις ευεργεσίαν κτλ. φωρῶμαι ανάξιος· § δν.
 τὸ μικρόν ζῶον· παιδίον· دنري — γκνδδζε-
 περὶ, ἀπὸ παιδικῆς ηλικίας [ἀπὸ μικρὸ παιδί]·
 || بيوك تابعدر — ο μικρός ὑπόκειται τῷ μεγάλῳ
 [πρμ.]· || بيور دلي اوصلا نماز — ο μικρός αὐξάνει,
 ἀλλ' ο παρὰφρων δὲν σωφρονίζεται [πρμ.]· || —
 ο μικρός λίθος σχίζει τὴν κεφα-
 λὴν [πρμ.]·

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-δνρμεκ, ρμ. οὐδ.
 θεωρῶ τινα ἢ τι μικρόν.

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-λερμεκ, ρμ. μτδ.
 σμικρύνω [αλτ.]· βλ. κωχνηκρ.

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-λδζε, δν. σμικρό-
 της· μικρά ητοι παιδική ἢ
 νεανικὴ ηλικία· εντροπή, ευτέλεια, ποταπότης.

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-λερμεκ, ρμ. οὐδ.
 γεννῶ [ἐπὶ καμήλου].

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-λερμεκ, ρμ. μτδ.
 περιφρονῶ, καταφρονῶ [αλτ.].

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-λδζε, επθ. ο περιέχων
 μικρά: بيوكلى — ο περιέχων ἀνά-
 μικτα μικρά και μεγάλα: دكنك — θά-
 δοι μικρά και μεγάλα ἀναμίξ.

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-κνν η κοχνηκρ
 [εκ του κοχνηκ] δν. λαγιδευς· ελ-
 δος ικτίδος: ي — ασπάλαξ, κ. τυφλοπόντι-
 κος· βλ. κοχνηκρ, کور, کورستك.

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, βλ. κοχνηκρ.

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, ρμ. απρ.
 μετακομίζεται τις, μετοικει:

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, δν. κάρυον ἐμετικόν·
 λέγεται και بيوكن قارغه کارغا پښ-
 κέν, και επιστ. جوز مقي.

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, ρμ. οὐδ. μετοικῶ,
 μετακομιζομαι· συννηδέστ. کوچ

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, ρμ. οὐδ. μετοικῶ,
 μετακομιζομαι· συννηδέστ. کوچ

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, ρμ. οὐδ. μετοικῶ,
 μετακομιζομαι· συννηδέστ. کوچ

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, ρμ. οὐδ. μετοικῶ,
 μετακομιζομαι· συννηδέστ. کوچ

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, ρμ. οὐδ. μετοικῶ,
 μετακομιζομαι· συννηδέστ. کوچ

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, ρμ. οὐδ. μετοικῶ,
 μετακομιζομαι· συννηδέστ. کوچ

κοχνηκρ } T. γκνδδζε-μνκ, ρμ. οὐδ. μετοικῶ,
 μετακομιζομαι· συννηδέστ. کوچ

πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τῶν γονέων αὐτῆς.

کورشلماک } T. γκιορρε-αλ-μεκ, ρμ. ἀπρόσ. γίνεται οἰκοθεν πάλη μεταξὺ

δύο ἀθλητῶν ἢ μὴ· § γκιορρε-αλ-μεκ, γίνεται οἰκοθεν συνέντευξις, συνομιλία, συναναστροφὴ μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων· βλ. کورشدیرک.

کورشمک } T. γκιορρε-αλ-μεκ ἢ کورشمک γκιορ-λε-αλ-μεκ [ἐκ τοῦ کورش] ρμ.

ἀλλ. παλαίειν μετὰ τινος [ἐπὶ ἀθλητῶν κτλ.].

کورشمک } T. γκιορ-αλ-μεκ, ρμ. ἀλλ. βλέπειν ἀλλήλους, σχετίζεσθαι, συναναστρέφεσθαι, λαμβάνειν συνέντευξιν, συνομιλίαν, συνδιάλεξιν [αἰ].

دون کیمک ایله کورشدیرک: γθὲς μετὰ τίνος ἐλάδετε συνέντευξιν, συνομιλίαν; γθὲς μετὰ τίνος ἐλάδετε συνέντευξιν, συνομιλίαν;

کورشمه } T. γκιορρε-αλ-μεκ ἢ کورشمه γκιορ-λε-αλ-μεκ [ἐκ τοῦ کورشمک] ὄν. ἀπαρ.

τὸ παλαίειν, πάλη.

کورشمه } T. γκιορρε-αλ-μεκ [ἐκ τοῦ کورشمک] ὄν. ἀπαρ. τὸ βλέπειν ἀλλήλους,

συνέντευξις, συνομιλία, συνδιάλεξις.

کورشه } T. κιορρε [περσ. کورشه] ὄν. στρωμα πάγου σχηματιζόμενον ἐπὶ τῆς χιόνος, ἐφ' οὗ δύναται τις νὰ βαδίξῃ.

کورفر } T. κιορρε-αλ-μεκ [ἐκ τοῦ ἐλλ. κόλπος, κ. κόρφος] ὄν. κόλπος: — وندیک — ی

ὁ Ἀδριατικὸς [βενεττικ] κόλπος. — سلاویک — ی — ὁ κόλπος τῆς Θεσσαλονίκης [δελανίκ]. — آطه سی — ἡ νῆσος Κέρκυρα, λεγομένη ἀλλως کورφά.

کورک } T. κιορρε, ὄν. δισύρα, γούνα, γουναρικόν: — طولوی — ὁλόκληρον τὸ

γουναρικόν ζῶον [τουλού], ἥτοι ἀκέραιον καὶ ἄρραφον χρησιμεῖον εἰς κατασκευὴν δισύρας· τὸ ἥμισυ αὐτοῦ καλεῖται کورک — || — کورک — ی || γούνα, ἢν φθορεῖ τις ἐσῶθεν. — صمور — γούνα ἀπὸ σαμουρι, σαθέριον. — منجاب — γούνα ἀπὸ σκίουρον [ζινδζάπι]. — کیدیرمک — περιβάλλω τινὰ δισύραν, τιμῶ δι' ἀπονομῆς δισύρας [τιμὴ γινομένη ἀλλοτε τοῖς μεγιστάσι]. βλ. خلت و قتان.

کورک } T. κιορρε-αλ-μεκ [ἐκ τοῦ کورمه-αλ-μεκ] ὄν. πτύον, πτυάρι, κ. φυ-

κίαρι· κώπη· ὠμοπλάτη· δεσμά, κάτεργον: — اتمکی — ی || πτυάριον διὰ τὸ πῦρ. — ی || πτυάριον ἀρτοπώλου. — ی || κώπη κωπηλάτου. — ی || σφονδύλιον, ἥτοι ἡ λαθὴ ἢ ὁ κωπηλάτης κρατῶν κωπηλατεῖ. — طویاجی ||

τὸ μετὰ τὸ σφονδύλιον ἐξωγκωμένον μέρος τῆς κώπης. — یاله سی — τὸ πλατὺ μέρος τὸ βυθιζόμενον εἰς τὴν θάλασσαν. — یاله سی — τὸ μονοκούπι. — یاله سی — ἐν σπουδῇ, πάσῃ δυνάμει [πανὶ κουπί, ἥτοι ταξειδεύων δι' ἰστίων καὶ διὰ τῆς κώπης]. — چمک — کωπηλατῶ. — آتدی یه — ματαιοπονῶ [κωπηλατῶ εἰς τὸ ρεῦμα]. — چمک — ὠμοπλάτη. — جزای — ποινὴ δεσμῶν. — موقتاً — δεσμὰ προσωρινὰ [μουδάκκατεν]. — وضع — δεσμὰ ἰσόδια [μουέππετεν]. — کاتادیکάζω εἰς δεσμά.

کورک } T. κιορρε-αλ-μεκ [ἐκ τοῦ کورمه-αλ-μεκ] ἔπθ. εὐθραυστος· καπυρός, τραγανιστός· § ὄν. εἶδος γαλέτας ἢ παξιμαδίου, κ. γκερρε-αλ-μεκ § ἔπρ. کولک — γελῶ περιτράνω, τραγανιστά.

کورک } T. κιορρε-αλ-μεκ [ἐκ τοῦ کورمه-αλ-μεκ] ὄν. φαινόμενον, ἐξωτερικόν, ὄψις, ἐπίδειξις.

کورک } T. κιορρε-αλ-μεκ, βλ. کوروک.

کورکچی } T. κιορρε-αλ-μεκ, ὄν. δισυρρο-απτης, κ. γούναρης, ράπτης ἢ ὁ πωλητὴς γουναρικῶν: — اصنافی — ἡ συντεχνία [ἐδνάφ] τῶν γουναράδων· § βλ. καὶ کوروکچی.

کورکچی } T. γκερρε-αλ-μεκ, ὄν. ὁ πωλητὴς διπύρων, κ. παξιμαδῶς.

کورکچιλک } T. κιορρε-αλ-μεκ, ὄν. ἡ τέχνη τοῦ δισυρρο-απτιου, γουναρική. § γκερρε-αλ-μεκ, τὸ ἔργον τοῦ πωλητοῦ διπύρων, τοῦ παξιμαδῶ.

کورکלק } T. κιορρε-αλ-μεκ, ἔπθ. ἱκανός ἥτοι ἀρκετὸς ἢ κατάλληλος διὰ μίαν δισύραν, γούναν [ἐπὶ ὑψίσματος, ἐριούχου κτλ.].

کورκלμακ } T. κιορρε-αλ-μεκ, ρμ. μδ. περιβάλλομαι δισύραν, γουνόνομαι, ἀποκτῶ δισύραν, γούναν.

کورκله مک } T. κιορρε-αλ-μεκ, μᾶλλον βλ. کوروکله مک.

کورکلی } T. κιορρε-αλ-μεκ, ἔπθ. ὁ δισύρα ὑπερραμμένος, γουνωμένος· ὁ φερὼν δισύραν, δισυροφόρος: — الیون — χειρόκτιον γουνωμένον ἐσῶθεν.

کورکلی } T. κιορρε-αλ-μεκ, ἔπθ. ὁ ἔχων κώπα [ἐπὶ ἀκατίων]: — ایکی چفته — ὁ ἔχων δύο ζεύγη κωπῶν [ἀκατίων]. § βλ. کوروکلی.

کورکلی } T. γέγορε-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων καλὸν
ἐξωτερικόν, καλὴν ὄψιν.

کورکن } T. γέγορε-κέν ἢ γέγορε-κέν, ὄν.
σφένδαμνος, ζυγία, κ. γέγορε-κέν
[ἰένδ.] — آق λευκή σφένδαμνος — قره μέ-
λαινα σφένδαμνος.

کورکن } Π. γέγορε-κέν [ἐκ τοῦ γέγορε-κέν
καὶ γέγορε-κέν] ὄν. νεκροθά-
πτης, ὁ σὺλὼν τοὺς τάφους, τυμωρὺχος.

کورکی } T. ἡ γέγορε-κέν [ἐκ τοῦ
γέγορε-κέν] ὄν. πείρα: سی جوق — οὐ
ἡ πείρα πολλή, πολὺ πείρα.

کورکیسر } T. γέγορε-κέν-δός, ἐπθ. ὁ ἄνευ
πείρας, ἀπειρος, ἀδαής.

کورکیسرک } T. γέγορε-κέν-δός-δός, ὄν.
ἀπειρία, ἀδαήμοσύνη.

کورکلی } T. γέγορε-κέν-λί, ἐπθ. πεπειρα-
μένος, ὁ ἔχων πολλὰ πείραν.

کورل } T. γέγορε-λί [ἐκ τοῦ γέγορε-λί]
μόριον παριστάνον θόρυβον βρον-
τῶν, δοῦπον ἢ κύλισμα μετὰ πατάγου ἢ τα-
χύτητα καὶ ὀρμήν· ἐπαναλαμβάνεται: سو —
آقی τὸ ὕδωρ ῥέει θορυβῶδως || — — μετὰ τα-
χύτητας, ὀρμῆς.

کورلکم } T. γέγορε-λί-μεί, [ἐκ τοῦ
γέγορε-λί] ρμ. μτδ. καθιστῶ τυ-
φλόν, τυφλῶ, κ. στραβόν· ἀμβλύνω μάχαιραν
ἢ ἄλλο τοιοῦτον, καθιστῶ ἀχρηστον, στερεῶ κα-
τάστημα τῆς πελατείας αὐτοῦ, κ. στραβόν
[αἰτ.]: — طوب καθιστῶ ἀχρηστον [στραβόν]
τὸ τηλεδόν· — نفی — νεφεδὶ γέγορε-λί-μεί, θε-
ραπεύω ἢ ἱκανοποιῶ τὴν ὄρεξιν, τὰ σαρκικά
πάθη, τὴν ἀπληστίαν, τὴν πλεονεξίαν.

کورلکم } T. γέγορε-λί-μεί, ρμ. οὐδ.
ποιῶ μέγαν θόρυβον, δοῦπον,
πάταγον· κατακυλίωμαι ἢ καταπίπτω μετὰ
πατάγου· βροντῶ, μυκῶμαι [θάλασσα, ἄνεμος].

کورلدی } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. θόρυβος, κρό-
τος, δοῦπος, πάταγος, σύγχυ-
σις, ταραχή, πλῆθος: سی — γέγορε-λί-
γέγορε-λί, βροντῇ [θόρυβος τοῦ οὐρανοῦ] —
آق — ποῖω θόρυβον, πάταγον, ταραχήν· —
قوی — ἐκ-
ρήγνυται θόρυβος, πάταγος, ταραχή· —
سوز — πηγαίνω
στόμφος, πάταγος λέξεων· — کیتک —
εἰς τὴν ταραχήν, ἵτοι φονεύομαι, ἀποθνήσκω.

[ΛΕΞ. ΤΟΥ ΤΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Β'.]

کورلدیچی } T. γέγορε-λί-δός, ἐπθ. ὁ
ποιῶν πάταγον, θόρυβον, θα-
ρυδοποιός, ταραξίας.

کورلдіسر } T. γέγορε-λί-δός, ἐπθ. ἀθό-
ρυβος, ὁ γινόμενος ἄνευ θορύ-
βου, ἄνευ ταραχῆς· ξέπρ. ἀταράχως, ἀθορύβως.

کورلдіلی } T. γέγορε-λί-δός, ἐπθ. ὁ γινό-
μενος μετὰ θορύβου, μετὰ βρον-
τῆς, θορυβώδης, ταραχώδης, βροντώδης.

کورلشمک } T. γέγορε-λί-μεί, ρμ. μσ. τυφλοῦ-
μαι: — کوزی — ὁ φθαλμός του
τυφλοῦται· ταὐτὸ کورلشمک βλ.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. τυφλότης, τυφλω-
σις· μτδ. ἀπροσεξία: ایرلر — ویروب

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کورلک } T. γέγορε-λί-δός, ὄν. ἀφθονία, πλῆ-
θυσμός: — ی — ی — ἀφθονία πίστεως,
μεγάλῃ πίστι· — ی — ی — ἀφθονία τύχης, εὐ-
τυχία.

کوزجی } T. γκιος-δζ'ν, ἀν. φύλαξ, ἐπιτη-
 ρητής· σκοπὸς ἤτοι στρατιώτης
 ὅστις φυλάττει, φρουρός· κατάσκοπος.

} T. γκιοξεζιλιε [ek tou
 } | ρη. πθ. φυλάττομαι,
 } κωζτμακ.
 } πιτηροῦμαι, παραφυλάσσομαι κτλ. βλ. κωζτμακ.

κούρδε } T. γκκοζ-ζέ [ἐκ τοῦ κούρ κ.λ. ὁ ἐν
 εὐνοίᾳ] ὅν. διούλη εὐνοοῦμένη
 ἡωρίς νὰ ᾖ νόμιμος σύζυγος.

[κωζδιμχι] { γκοζητιδχι [εκ τοῦ κωζδιμχι]
 ἐποθ επαγρυπνων, επιτηρων,
 επιτηρητής: سي اولديني حاليه — μη ὑπάρ-
 χοντος παρ' αὐτῷ επιτηρητοῦ.

10. **ΚΟΖΟΡ** } T. γκιζ-έζ, ὄν. κόδικινον· βλ.
 قوزور .

1. **Κοζσν** } Τ. γκεοζ - σδζ, ἐπθ. ἀόμματος,
 τυφλός.

10. **ΚΟΖΣΡΛΚ** | T. γκιος-δδζ2δκ, ὄν. τυφλώ-
 της, τύφλωσις.

1. *κοζικέκ*, βλ. *κοζικέκ*.

کوزکی } Τ. γκυζ-γκυθ [λ. ἀρχ.] ὄν. κάτο-
πτρον· βλ. ἀντ.

} **ΚΟΖΛ** } T. γκιυτζελ, ἐπθ. ὠραῖος· καλός,
 ἑξαίρετος: قز — ὠραία κόρη· || —
 سس ὠραία φωνή· قوقو — ὠραία ὄσμη· || هوا —
 ὠραῖος καιρός: مقام — ὠραῖος σκοπὸς μουσικ-
 κός [μυκάμυ]· سوز — καλὸς λόγος: آد — κα-
 λὸς ἄνθρωπος, ἐνάρετος: عورت ή خاتون — ἄ-
 τροπος, στρύχχνος μανικὸς [ψυτόν]· || صاقسی —
 ὁμψάλιον [ψυτ.]· || — يك — ὠραιότατος, ἐξαί-
 ρετος: || — كوپ — γκιυπ-γκιυτζελ, λίαν ὠραῖος,
 ὠραιότατος: || م — γκιυτζελιμ, ὠραιότατος, ἐξαί-
 ρετος: چيچكلر او تا ὠραῖα ἐκεῖνα ἄνθη· ||
 طاشلر — ἐκεῖνοι οἱ ὠραιότατοι λίθοι· § ὄν.
 ὠραῖος ἄνθρ ή γυνή: لرى سومك — ἀγαπῶ
 τοὺς ὠραίους, τὰς ὠραίας: § ἐπρ. καλῶς: —
 يادك — καλῶς ἐποίησας· || سويلدك — καλῶς εἶπας·
 || — قوقق — εὐωδιᾶζω [μυριζω καλᾶ]· || — نه — πόσον
 ὠραῖα! πόσον καλὰ! || اما — καλῶς, ἀλλὰ.

کوزله } T. γκυθίζε-θίζε, ἐπθ. ὀλίγον ἢ
 ἀρκετὰ ὥραιος, καλός, κ. ὥραιού-
 τσικος, καλοῦτσικος· § ἐπθ. ἀρκετὰ ὥραῖα, κα-
 λά, κ. καλοῦτσικα.

10. **Κοζλάκ** Τ. γκιος-λδκ, ὄν. δίοπτρα, κ. ὁ-
 ματοῦάλια : — كوزلك μονύελος, κ.

λογονδ [logonon]:||— يثيل διοπτρα πράσινα ||
 — διοπτρα βλέποντα μακράν || ياقين —
 — διοπτρα βλέποντα ἐγγύς || طاقين — φῶρδ,
 βάλλω διοπτρα.

10. **Κοζαλκ** { T. γκυζ - ζήκ, ἐπθ. ψθινοπωρι-
 νός.

ڪوزلڪچي | T. γκυοζ2.δκ-τδδ, δν. διοπ-
 τροποιδς ἢ διοπτροπώλης.

کوزاکی } Τ-γκιοζλδικ-λδ, ἐπθ.διοπτρο-
φόρος.

كوز القمك { T. γκιῶξελ-λετυέκ, ταὐτὸ τῷ
 ἐπομένῳ.

1. *Κοζιλσιν* Τ. γκυζελ-λεστιουέκ,
 2. *Κοζιλσιν* ομ. πρ. καθιστῶ ὥραϊον.

καλλύνω, ἐξωραίζω [αἰτ.].

} Τ γκιβζελ-λεεμέκ, ρμ. οὐδ.
 } γίνομαι ὥρατος, καλλύνομαι,
 ξωραίζομαι, διορθοῦμαι: — هو ὁ καιρὸς γίνε-
 αι καλός, διορθοῦται, βελτιοῦται.

Κοζιλλικ } Τ. γκιϋζελ-λιik, ὄν. ὠραιότης,
καλλονή· καλόν, χάρις· ἡπιότης:

ὠραιότης ὠραιότης τῆς νέας· ۞ ی زور ابه || — διὰ τῆς βίας δὲν γίνεται καλόν, χάρις [πρμ.]· ۞ — καλὰ [ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν: — με τὸ καλόν, ἡπίως, ἀνευ βίας.

كوزلشمك } T. γκιδζελ-λενυέν, ρμ. οὐδ.
ταὐτὸ τῷ كوزلشمك .

10. **Κοζομλκ** T. ἡ κοζομλκ γκιος-λεμεκ, ρη.
 μετ. ἀναμένω μετὰ πόθου, ἐπι-

θυμία· καταδοκῶ, παραφύλαττω, κατασκοπεύω
[αἰτ.]: — *بريك رهگذارى*, κατασκοπεύω τὸ μέ-
ρος, ὅθεν θὰ διέλθῃ τις [*βρεχ-γκυδζαρινί*], ἀ-
ναμένω· — *فرست* καταδοκῶ εὐκαιρίαν.

کوزله } Τγκιοζλεμέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ ἀναμέ-
νειν μετὰ πόθου κτλ. βλ. προηγ.

§ ὄν.εἶδος πλακοῦντος μετὰ κρέατος, ἢ τυροῦ,
ἢ λαχανικῶν, ἢ καὶ ἀπλοῦ.

کوزلمہ جی } T. γκροζλευε-δίζι, ὅν. ὁ κα-
τασκευαστὴς ἡ πωλητὴς πλα-

κούντων καλουμένων کوزله [βλ. λ.].
 ۱۰ ک | T. ἡ کوزلی γκιόζ-αδ, ἐπθ. ὁ ἔχων

δὲ θεαλμοὺς· ὁ ἔχων διαιρέσεις ἢ
συρτάρια [ἐπὶ καθωτίων, γραφείων κτλ.]; — γ.

ἐπεροφθαλμος, μονόφθαλμος. || — قره μελανό-
φθαλμος. || — مایه کواندφθαλμος. || — آج ἄπλη-
στος, ἀκρόεστος, τοῦ ὁποίου τὸ μάτι δὲν χορ-
ταίνει. || — طوقی αὐτάρκης, τοῦ ὁποίου τὸ μάτι
εἶναι χορτάτον. || — به کینزی بو قدر τῷ ἔχοντι ὁ-
φθαλμοὺς κρυπτὸν δὲν ὑπάρχει [πρμ].

10. **ΚΟΥΖΙΝ** } T. γκεῖζέν, ὄν. εἶδος ἐλάφου παρ-
 δαλῆς.

1. **Κοζενεκ** { Τ. γκοζενεκ [ἐκ τοῦ كوزه]
 ρη. πθ. διπλοκεντῶμαι, δις κεν-

τῶμαι: نقش کوزه *kénthma* διπλοκεντημένον.
 کوزه } *T. h* کیوزه *h* کوزه *γκεβεξε* [κατὰ
 τὸ *هجه* *ek tēs p.* *كو* *βλ.* *και* *κιν* *κεπεξέν*] ὄν. *φλύαρος*, πολυλόγος, μωρολόγος:
 اولقى — γίνομαι *φλύαρος* *κτλ.*

12. *κοῦρη* } Α. κιδεζέ, πλθ. τοῦ *κῶζ* κῶζ,
 βλ.

7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530

Π. γκιϋζέ [τουρκ. *κιοζε*] δν. βόμ-
δυξ, βομδύκιον, κουκκουλλ.

کوزہ کر } Π. κυδζέ-γκέρο, ὄν. ἀγγειοπλα-
στης τ. حو ملک.

کو زہلک } T. γκεβεξε-λιχ, ὄν, φλυαρία, πο-
λυλογία, μωρολογία: لازم دکل —

δὲν χρειάζεται μωρολογία, μὴ μωρολόγει || —
 𐀓𐀗𐀫 𐀕𐀗𐀮𐀓𐀗, μωρολογῶ.

T. γκυοζεμεν [ἐκ τοῦ κوز] ρμ.
 μτθ. διπλοκεντῶ, ἵτοι τὸ αὐτὸ

μέρος δις κεντῶ, δις καλύπτω διὰ μετέξης κτλ.
[αἰτ.]· || βλ. كوزكك and ἐπόμ.

ڪوزه نڪ } T. γκιζενέκ [ἐκ τοῦ προηγ.
 ὄν. διπλοῦν κέντημα [εἶδος κεν.

τμήματος] § ἐπθ. διπλοκεντημένος· βλ. مشبك
T. ἡ كوزوكك γκιος - ὄξις

τὸς, φανερός· φαίνομαι μακρόθεν: ابور کوزو کدی

— كنج φαίνομαι νέος, νεώτερος.

1. γὰρ ἐν-ι, εἰς, καὶ τὸ φθινό-
πωρον, ἐν ὄρα φθινοπώρου.

κοσ { 1. κούρ η κούρ, κούριον κούριον
μενον ἐπιθέτων ἀρχομένων ἀπὸ τῆς
αὐτοῦ αὐτοῦ κούρ, ἐπιθέτων τῆς ἐκδοῦς αὐτῆς

τῶν : کوس کوزوم κυθς-κυθροθυ, ὅλως διόλου

παράλντικος· || كوسى كوتوك **κ²δς-κ²δςξ**, κοῦ-
τσουρο, ἀμαθῆστατος ἢ ὧς διόλου κεκαυμένος·
|| كوتورى — **κ²δς-γ²ξοτ²ροῦ**, ἀθρόως, σφαλῆδον, ὧς
διοῦ.

100 } T. κῑός, ἐπρ. βαρέως, βαρειά, στα-
 101 } θερῶς, δυνατὰ [ἐπαναλαμβάνεται]:

Π. κυδς, ὄν. μέγα καὶ δυσκίνητον

τύμπανον τεταμένον ἐπὶ χαλκίνης
τεφάνης, κρουόμενον ἄλλοτε ἐν πολέμῳ ἢ ἐν

μεγάλαις πομπαῖς: دیکھ کر طاوولہ و قوافل
ἤκουσε τὸ μέγα τύμπανον, δὲν δίδει προσδοχὴν
εἰς τὸ ἀπλοῦν τύμπανον [δαδοῦλαι]· πρμ. ἐπὶ
ἀνθρώπων μὴ πτοοιμένων ἐξ εὐτελῶν πραγ-
μάτων.

کو سالہ } Π. γκυϑαλζ [κυρ. کاوسالہ γκυαδ-
θαλζ] ὄν. μὀσχος· βλ. ἐπόμ.

کو ساله } T. κροσελὲ [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.
κατεργασμένον δέρμα βοός, ἐξ οὗ

κατασκευάζουσι πέλματα, ὑποδήματα: اُنْك
 δέρμα δαμάλεως || سى — δέρμα μὲ

ουχου, κ. βιδελο· βλ. و دله .
 T. κυδοπὴ [ἐκ τοῦ A. كسبه κυδοπή]

σπόρων, ὧν τὸ ἔλαιον ἐξήχθη· βῶλος σχηματι-
ζόμενος ἐκ τοιούτων ἐκπιδιδάτων σύστροφου

Π. γκυδοπέντ, ὄν. πρόδατον· βλ.
 کوسفند } καὶ کوسفند .

کوستیک } Τ. κυστεπέν, ὄν. ἀσπάλαξ, τυ-
φλοπόντικον. || علی — κυστεπέν

ἡλ.λ.ετί, εἰδος νόσου χοιράδος.
 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50 | 51 | 52 | 53 | 54 | 55 | 56 | 57 | 58 | 59 | 60 | 61 | 62 | 63 | 64 | 65 | 66 | 67 | 68 | 69 | 70 | 71 | 72 | 73 | 74 | 75 | 76 | 77 | 78 | 79 | 80 | 81 | 82 | 83 | 84 | 85 | 86 | 87 | 88 | 89 | 90 | 91 | 92 | 93 | 94 | 95 | 96 | 97 | 98 | 99 | 100 | 101 | 102 | 103 | 104 | 105 | 106 | 107 | 108 | 109 | 110 | 111 | 112 | 113 | 114 | 115 | 116 | 117 | 118 | 119 | 120 | 121 | 122 | 123 | 124 | 125 | 126 | 127 | 128 | 129 | 130 | 131 | 132 | 133 | 134 | 135 | 136 | 137 | 138 | 139 | 140 | 141 | 142 | 143 | 144 | 145 | 146 | 147 | 148 | 149 | 150 | 151 | 152 | 153 | 154 | 155 | 156 | 157 | 158 | 159 | 160 | 161 | 162 | 163 | 164 | 165 | 166 | 167 | 168 | 169 | 170 | 171 | 172 | 173 | 174 | 175 | 176 | 177 | 178 | 179 | 180 | 181 | 182 | 183 | 184 | 185 | 186 | 187 | 188 | 189 | 190 | 191 | 192 | 193 | 194 | 195 | 196 | 197 | 198 | 199 | 200 | 201 | 202 | 203 | 204 | 205 | 206 | 207 | 208 | 209 | 210 | 211 | 212 | 213 | 214 | 215 | 216 | 217 | 218 | 219 | 220 | 221 | 222 | 223 | 224 | 225 | 226 | 227 | 228 | 229 | 230 | 231 | 232 | 233 | 234 | 235 | 236 | 237 | 238 | 239 | 240 | 241 | 242 | 243 | 244 | 245 | 246 | 247 | 248 | 249 | 250 | 251 | 252 | 253 | 254 | 255 | 256 | 257 | 258 | 259 | 260 | 261 | 262 | 263 | 264 | 265 | 266 | 267 | 268 | 269 | 270 | 271 | 272 | 273 | 274 | 275 | 276 | 277 | 278 | 279 | 280 | 281 | 282 | 283 | 284 | 285 | 286 | 287 | 288 | 289 | 290 | 291 | 292 | 293 | 294 | 295 | 296 | 297 | 298 | 299 | 300 | 301 | 302 | 303 | 304 | 305 | 306 | 307 | 308 | 309 | 310 | 311 | 312 | 313 | 314 | 315 | 316 | 317 | 318 | 319 | 320 | 321 | 322 | 323 | 324 | 325 | 326 | 327 | 328 | 329 | 330 | 331 | 332 | 333 | 334 | 335 | 336 | 337 | 338 | 339 | 340 | 341 | 342 | 343 | 344 | 345 | 346 | 347 | 348 | 349 | 350 | 351 | 352 | 353 | 354 | 355 | 356 | 357 | 358 | 359 | 360 | 361 | 362 | 363 | 364 | 365 | 366 | 367 | 368 | 369 | 370 | 371 | 372 | 373 | 374 | 375 | 376 | 377 | 378 | 379 | 380 | 381 | 382 | 383 | 384 | 385 | 386 | 387 | 388 | 389 | 390 | 391 | 392 | 393 | 394 | 395 | 396 | 397 | 398 | 399 | 400 | 401 | 402 | 403 | 404 | 405 | 406 | 407 | 408 | 409 | 410 | 411 | 412 | 413 | 414 | 415 | 416 | 417 | 418 | 419 | 420 | 421 | 422 | 423 | 424 | 425 | 426 | 427 | 428 | 429 | 430 | 431 | 432 | 433 | 434 | 435 | 436 | 437 | 438 | 439 | 440 | 441 | 442 | 443 | 444 | 445 | 446 | 447 | 448 | 449 | 450 | 451 | 452 | 453 | 454 | 455 | 456 | 457 | 458 | 459 | 460 | 461 | 462 | 463 | 464 | 465 | 466 | 467 | 468 | 469 | 470 | 471 | 472 | 473 | 474 | 475 | 476 | 477 | 478 | 479 | 480 | 481 | 482 | 483 | 484 | 485 | 486 | 487 | 488 | 489 | 490 | 491 | 492 | 493 | 494 | 495 | 496 | 497 | 498 | 499 | 500 | 501 | 502 | 503 | 504 | 505 | 506 | 507 | 508 | 509 | 510 | 511 | 512 | 513 | 514 | 515 | 516 | 517 | 518 | 519 | 520 | 521 | 522 | 523 | 524 | 525 | 526 | 527 | 528 | 529 | 530 | 531 | 532 | 533 | 534 | 535 | 536 | 537 | 538 | 539 | 540 | 541 | 542 | 543 | 544 | 545 | 546 | 547 | 548 | 549 | 550 | 551 | 552 | 553 | 554 | 555 | 556 | 557 | 558 | 559 | 560 | 561 | 562 | 563 | 564 | 565 | 566 | 567 | 568 | 569 | 570 | 571 | 572 | 573 | 574 | 575 | 576 | 577 | 578 | 579 | 580 | 581 | 582 | 583 | 584 | 585 | 586 | 587 | 588 | 589 | 590 | 591 | 592 | 593 | 594 | 595 | 596 | 597 | 598 | 599 | 600 | 601 | 602 | 603 | 604 | 605 | 606 | 607 | 608 | 609 | 610 | 611 | 612 | 613 | 614 | 615 | 616 | 617 | 618 | 619 | 620 | 621 | 622 | 623 | 624 | 625 | 626 | 627 | 628 | 629 | 630 | 631 | 632 | 633 | 634 | 635 | 636 | 637 | 638 | 639 | 640 | 641 | 642 | 643 | 644 | 645 | 646 | 647 | 648 | 649 | 650 | 651 | 652 | 653 | 654 | 655 | 656 | 657 | 658 | 659 | 660 | 661 | 662 | 663 | 664 | 665 | 666 | 667 | 668 | 669 | 670 | 671 | 672 | 673 | 674 | 675 | 676 | 677 | 678 | 679 | 680 | 681 | 682 | 683 | 684 | 685 | 686 | 687 | 688 | 689 | 690 | 691 | 692 | 693 | 694 | 695 | 696 | 697 | 698 | 699 | 700 | 701 | 702 | 703 | 704 | 705 | 706 | 707 | 708 | 709 | 710 | 711 | 712 | 713 | 714 | 715 | 716 | 717 | 718 | 719 | 720 | 721 | 722 | 723 | 724 | 725 | 726 | 727 | 728 | 729 | 730 | 731 | 732 | 733 | 734 | 735 | 736 | 737 | 738 | 739 | 740 | 741 | 742 | 743 | 744 | 745 | 746 | 747 | 748 | 749 | 750 | 751 | 752 | 753 | 754 | 755 | 756 | 757 | 758 | 759 | 760 | 761 | 762 | 763 | 764 | 765 | 766 | 767 | 768 | 769 | 770 | 771 | 772 | 773 | 774 | 775 | 776 | 777 | 778 | 779 | 780 | 781 | 782 | 783 | 784 | 785 | 786 | 787 | 788 | 789 | 790 | 791 | 792 | 793 | 794 | 795 | 796 | 797 | 798 | 799 | 800 | 801 | 802 | 803 | 804 | 805 | 806 | 807 | 808 | 809 | 810 | 811 | 812 | 813 | 814 | 815 | 816 | 817 | 818 | 819 | 820 | 821 | 822 | 823 | 824 | 825 | 826 | 827 | 828 | 829 | 830 | 831 | 832 | 833 | 834 | 835 | 836 | 837 | 83

} βάλλω ἢ κάμνω τινὰ νὰ δεῖξῃ
 τινὶ τι, δι' ἄλλου δεῖκνύω τινὶ τι [δοτ. αἰτ.]

βλ. κοστρωμα. T. γκλυοδτερις, کوسترشلی, که سته ش

لوستریشلی لوستریش. $\tau\rho\omicron\iota\sigma\tau\iota\varsigma$, $\beta\lambda\alpha$ }
 که سته ملک } $T. \gamma\kappa\iota\omicron\sigma\tau\epsilon\rho\text{-}\iota\lambda\text{-}\mu\acute{\epsilon}\kappa, \rho\iota\iota. \pi\theta$

δεῖκνυσθαι βλ. ἐπομ.
 T. γκκοδτεριμέν; (κατὰ τὸ اوجه)

کور سیتعك [γκροδιτυέκ] ὁμ. πτδ. δεικνύω, ἐπι

ποδεικνύω· προσποιούμαι διδάσκω [δοτ. αἰτ.]

δεικνύω κάλλος [δῆμαλ] || — حالى ἐκθέτει τὴν

کوسمه } T. **κυσμέ** [ἐκ τοῦ **کوسمک**] ὄν.
ἀπαρ. τὸ δυσαρθεύσθαι, δυσαρθέ-
σκεια, κ. κάκιωμα· § ἐπθ. ὁ μὴ προοδεύσας, ὁ
μὴ αὐξηθεὶς, ὁπισθοδρομήσας, κ. κατὰσμενός
[ἐπὶ δένδρου, ὄνυχος κτλ. βλ. **کوسمک**].

کوسنيک } T. **κυσνική** [ἐκ τοῦ **کوسنيک**] ἐπθ.
ὄργων [ἐπὶ θήλεος ζώου]:
قصر آدن قاجارى — φερδὸς ὄργωσα ἀποφεύ-
γει τὸν ἵππον; [πρμ.] § παραλελυμένος, κεχαυ-
νωμένος· ὁ ἔχων καρδιαρίαν μέθης.

کوسنيک } T. **κυσνική**, **κوسنيک** **κυσνική**,
ὁμ. οὐδ. ὄργω, ἥτοι ζῆτῶ **کوسن**
κυσμενός, ἀρρεν [ἐπὶ θηλέων ζώων].

کوسو } T. **κυσσῶ** [ἐκ τοῦ **کوسمک**] ὄν. δυσ-
αρθέσκεια, κ. κάκιωμα.

کوسولى } T. **κυσσῶ-λῶ**, ἐπθ. δυσηρεστη-
μένος, κ. κακισμένος.

کوسه } T. **κυσσῶ** [κατὰ τὸ **کوسه** ἐκ τοῦ
کوسمک] ἐπθ. καὶ ὄν. σπανοπώγων,
σπανός, ἥτοι ὁ ἔχων ἀραιὸν τὸν πώγωνα ἢ τὸν
μύστακα, ἢ ὁ μὴ ἔχων ποσῶς, λιπόθυριξ: **صاج** —
κόμη μὴ προοδεύουσα, κατὰσμενός: **اورمان** —
δασὺς ἀραιόν· **وار** — **صالمدق قاج تل صقالت وار** —
ὁ σπανοπώγων! πόσας τρίχας [τῶν] γενείου ἔ-
χεις μὴ μετρηθείσας;

کوسه کن } T. **κυσσεγκέν** [ἐκ τοῦ **کوسمک**] ὄν.
εἶδος ἀκακίας [δενδ.].

کوسه لك } T. **κυσσε-λίε**, ὄν. τὸ εἶναι τινα
σπανοπώγωνα κτλ. βλ. **کوسه**.

کوسنيک } T. **κυσνική**, ταῦτ' **کوسنيک**.

کوش } T. **κυσσῶ**, βλ. **کوش**.

کوش } Π. **κυσσῶ**, ὄν. οὐς, κ. αὐτί· ἀκοή:
هوش — τὸ οὐς τῆς διανοίας, τῆς
προσοχῆς [χοῦν]· **هوش** — **هوش** — **هوش** —
τὸ οὐς τῆς διανοίας, ἥτοι ἀκούω μετὰ πολλῆς
προσοχῆς, ἀντιλαμβάνομαι· **هوش** — ἀκούω, τεί-
νω τὸ οὐς· **هوش** — **هوش** — **هوش** —
μου κρέμασον ἐνώτιον εἰς τὸ οὐς σου [κυσ-
σῶν], ἥτοι θά ἐνθυμηθῇς τὸν λόγον μου.

کوشاب } Π. **κυσσῶ-αβ**, ὄν. σφραῖον ἐκ γλεῦ-
κούς· τ. **پکزر** § φαντασται νυ-
κτεριναί, ὀνειρώξις.

[ΔΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. Χ. τόμ. Β'.]

کوشلیج } Π. **κυσσῶ-λίτζ**, ὄν. στρέψιμον αὐ-
τιοῦ, ἥτοι ἐπιτιμησις· συνηθέ-
στερον **کوشمال** **κυσσῶ-μάλ**.

کوش پیچیده } Π. **κυσσῶ-πιτσίτε**, ἐπθ. οὐ-
τινος τὸ οὐς συνεστράφη,
ἥτοι ἐπιτιμηθεὶς, σωφρονισθεὶς.

کوشت } T. **κυσσῶ-τ**, ὄν. κρέας [τ. **ات**].

کوشتره } T. **κυσσῶ-τερ**, βλ. **کوشتره**.

کوشتمک } T. **κυσσῶ-τεμ** [ἐκ τοῦ **کوشمک**] ὁμ.
μτθ. χαλαρῶ [ἀντιθ. τῷ **کوشمک**]

κυσσῶ-τεμ, ἐντείνω, τοιτόνω, ἀψίνω χαλαρόν, ἐ-
λευθερόν· χαυνῶ, ἐκλύω, παραλύω ἐνέργειαν,
ζῆλον, προσπάθειαν· ἐκνευρίζω [αἰτ.]: — **ای** —
χαλαρῶ τὸ σχοινίον· **قوشا** — χαλαρῶ τὸ ζώ-
νιον· **غیرتی** — χαλαρῶ τὸν ζῆλον τινός, ἐκ-
νευρίζω· **مناسبی** — χαλαρῶ τὰς σχέσεις, πα-
ραλύω.

کوشدار } Π. **κυσσῶ-τάρ**, ἐπθ. ὁ τὸ οὐς κρα-
τῶν, ἥτοι ὁ ἀκούων προσηκτι-
κῶς τὸν λόγον, ὁ ψυλάττων αὐτόν.

کوشتين } Π. **κυσσῶ-τίν**, ἐπθ. κρεάτινος, ὁ
ἐκ κρέατος.

کوشدلمک } T. **κυσσῶ-τεμ**, ὁμ. πθ.
χαλαροῦμαι κτλ. βλ. **کوشتمک**.

کوشزد } Π. **κυσσῶ-ζέτ**, ἐπθ. ὁ πλήξας τὸ
οὐς [ἐπὶ ἀκούσματος ἢ εἰδησεως
θλιβεραῖς]· **اولق** — **پلم** — **تأفف** — **تأفف** —
τὸ οὐς τῆς συγκινήσεως καὶ θλίψεως.

کوشش } Π. **κυσσῶ-σ**, ὄν. προσπάθεια, ἐπι-
μέλεια, ἐργασία: — **سعی** — **سعی** —
πρόσπαθαι καὶ ἐπιμέλεια· **ایک** — **ایک** —
γάζομαι, ἐπιμελοῦμαι.

کوشک } T. **κυσσῶ-κ** [ἐκ τοῦ **کوشمک**] ἐπθ.
χαλαρός, ὁ μὴ τεντωμένος· χαῦ-
νος, μαλακός, ἀδύνατος· ἀδρανής: — **ای** — **ای** —
τὸ οὐς τῆς διανοίας, ἥτοι ἀκούω μετὰ πολλῆς
προσοχῆς, ἀντιλαμβάνομαι· **ایک** — ἀκούω, τεί-
νω τὸ οὐς· **ایک** — **ایک** — **ایک** —
μου κρέμασον ἐνώτιον εἰς τὸ οὐς σου [κυσ-
σῶν], ἥτοι θά ἐνθυμηθῇς τὸν λόγον μου.

کوشک } Π. **κυσσῶ-κ**, ὄν. περίσπερον, κ.
κυσσῶ-κ· πύργος, εἶδος σκαλίδος
[چارطاق] ἐπὶ τῆς στέγης οἰκῶν τινων, ἐχούσης
εὐρείαν θέαν καὶ χρησιμευσούσης ὡς δωμάτιον

ἐκπιεσμάτων λίνου, καννάδεως, σπιδάμου καὶ
χρησιμεύων ὡς τροφὴ εἰς τοὺς βόας.

Π. κρησθῆτε ἐκ τοῦ **κοφτε** κρησθῆτε, μτχ.
 τοῦ **κοφτε** κρησθῆτε, κοπανίζειν) ὄν.

ισίκιον, κ. κλοψτές, ἥτοι σφαῖραι ἐκ κρέατος κοπανισμένου τηγανιζόμεναι ἐν βουτύρῳ.

10. **κοιφτέχορ** } Π. κοιφτέ-χορ, ὄν. κομπο-
 ρήμων, ἀγύρτης [κ. λ. ὁ τρω-
 γων κοιφτέδεξ' ἐκφο. δηνάδης].

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

10. **κοφί** } T. **κυσφένι** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
 απογοειδής: طاش — απογόπε-
 τρα, ἐλαφρόπετρα, κίδσηρις.

1. **κοφλατὴ** } Τ. καθ' ἑαυτὴν, ὅμ. μετ. ἀφ' ἑ
 2. **κοφλατὴ** } νο τινὰ ἢ τι νὰ εὐρωτιάσῃ, νὰ
 3. **κοφλατὴ** } μουνχλιάσῃ [αἰτ.] βλ. ἐπόμε.

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611

کوفلو } T. ἡ κοφύκη, ἐπιθ. εὐρωτιῶν,
κ. μονοχλασμένος.

كوفه { κυθήκη, ὄν. κ. Κούφα [πόλις τῆς ἐ-
παρχίας Ἰοάν τῆς Ἀραβίας].

ڪوفه } T. κούφῃ [ελλ. κοῦφα, ἀρθ. ڪف] ὄν.
 κούφινος, κοῦφα: سى — اُڪجى کُوفِ-
 νος ἀροτοπώλου. || سى — حال کُوفِ-
 νος ἀχθοφύρου [χαυπάλ]. || سى — سو پورندى کُوفِ-
 νος σκυβάλων. ||
 μτθ. ἀδνηάγος, λαίμαργος.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

T. κρηθε-λίε, ἐπιθ. μεθυσμένος
 eis βαθμὸν νὰ μὴ δύναται νὰ
 περιπατῇ καὶ νὰ ἔχη ἀνάγκην νὰ μεταφερθῇ
 eis τὴν κατοικίαν του διὰ κόφινου.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

ραδικὴν ἀκαδημίαν: — ¹ χάτι κρυφί, γρα-
φὴ Κουφική, ἥτοι ἀρχαία ἀραδικὴ γραφή· μτφ.
πρᾶγμα παλαιόν, ἀχρονιστόν· || βλ. καὶ ἐπὶ μ.

1. **Κοφίων** } **A. κρηθῖ-γρηθῖν** [πλθ. τοῦ κοφί] δν.
 οἱ ἀκαδημαῖκοι τῆς πόλεως Κού-
 φας, ἵτοι γραμματικοὶ Ἀραβες ἀνήκοντες εἰς
 τὴν σχολὴν τῆς Κούφας [ἀντίθ. τῷ **Βερύον** **παδ-**
οιγρῶν, **Βασσορνοί**].

ڪوڪ } T. κρύει, δν. ρίζα· ἀρχή, βάσις: آفاجك
 ی — ἡ ρίζα τοῦ δένδρου· || آتون
 ی — ἡπεκακουάνα [ρίζα ἡμετικῆ]· || بویا
 ρυθροδανον· || میان — μεγάλαν κροκιδ, γλυκύ-
 ριζα· || آتمی — صالقی — ριζοβολῶ, ριζοῦμαι, τινδ-
 ζω ρίζας· || جيقارمق — نندن قويارمق — εκριζῶ, ἀ-
 νασπῶ· || نی قوروتقی — ἐξολοθρεύω, ξεραίνω τὴν
 ρίζαν τοῦ [κροκιδῶν].

ڪوڪ } T. *kyōk*, δν. ἡ κλέεις, δι' ἧς ἀρμόζε-
 ται ἥτοι χορδίζεται μουσικὸν ὄρ-
 γανον χορδιστόν, ὡς ἡ λύρα, τὸ βιολί : سازى
 — ἀρμόζω ὄργανον μουσικόν, χορδίζω, κ.
 κουρδίζω.

كوكب } T. γκεδὲκ [βλ. كوكبك. كون] δν. οὐ-
ρανός: يوزى — στερέωμα [πρόσω-
πον τοῦ ὀνόματος]: كوكب — στέφανος [στέφανος]

ἡεῖ· βροντᾷ δ' οὐρανός· || كورله مى — βροντῇ·
 جيتقى — ἀναθαίνω, ἀνέρχομαι εἰς τοὺς οὐρα-
 νοὺς, ἀναλαμβάνομαι, ἀναθαίνω πολλὴ ὑψηλὰ· ||
 دن زبيل ايله ايتك — καταθαίνω διὰ τῆς σπυρί-
 δος [μὲ τὸ ζεμπιλ] ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἦτοι ε-
 ρχῶ γινώσκεις κτλ. ἀνευ κόπου καὶ μόχθου, ὡς δλ-
 λος οὐρανόπτεμπος· || دن دوشك — πίπτω ἐξ
 οὐρανοῦ, ἦτοι προϋπάνω ἀκριβῶς ἐν ὧρα κιν-
 δύνου ὡς βοήθεια ἐξ οὐρανοῦ· || ك دكلى —

ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς [ἐκ μεγάλου γεγονότος]. ||
 — تره می — در آزار ایکن یرده بولم
 — ἐπιτυγχάνω πρῶγμα
 ἐπιθυμητὸν ἀκόπως καὶ ἀπροσδοκῆτως [ἐνφῶ-
 ζήτουν ἐν τῷ οὐρανῷ, τὸ εὖρον ἐν τῇ γῇ]. ||
 — دڻ نه یاغاکه یر قبول ایت
 — τί ἔδρεξεν ὁ οὐρανὸς
 καὶ ἡ γῆ δὲν τὸ ἐδέχθη; ||
 — دیرک دکزه قیاق
 διὰ τὸν οὐρανὸν στύλος, διὰ τὴν θάλασ-
 σαν κάλυμμα δὲν γίνεται [πρμ.]. § ἐπθ. κυ-
 νοῦς. || دکر — θάλασσα κυανῇ. || کوز —
 ὀφθαλ-
 μὸς κυανοῦς. || — گکم —
 γκκδμ γκκδκ, δλως διδ-
 λου κυανοῦς. || — مبدن —
 μεμωλωπισμένος. ||

κοκς

T. γκιογκιός ἢ γκιογκιός [ἐκ τοῦ
 γκιογκιός ἢ γκιογκιός βλ. δὲν. στῆθος, στέρ-
 νον: باشي — ٤٣٥ — تختہ سی — στέρνον [πλάξ στῆ-
 θους]: چوقوری — φιλτρον [λάκκος τοῦ στῆθους·
 ἄλλως αἰσ. — ٤٣٦ —] — κρέας στῆθους: علی — ٤٣٧ —
 φθί-
 σις, ἀσθένεια τοῦ στῆθους: ٤٣٨ — ٤٣٩ —
 ἀναστενά-
 ζω: ٤٤٠ — ٤٤١ —
 προτείνω, προβάλλω [γκερμῆξ]: τὸ
 στῆθος [κατὰ τοῦ ἐχθροῦ], παλαιῶ· καυχῶμαι δι-
 καίως: ٤٤٢ — ٤٤٣ —
 παλαιῶ στῆθος πρὸς στῆ-
 θος, ἀποκρούω: ٤٤٤ — ٤٤٥ —
 ἀναρτῶ παράση-
 μον ἐπὶ τοῦ στῆθους: ٤٤٦ — ٤٤٧ —
 ἀναπτύσσεται τὸ
 στῆθος [ἐπὶ νέας κόρης, ἧς οἱ μαστοὶ ἀρχίζου-
 ν· ἀναπτύσσονται]: ٤٤٨ — ٤٤٩ —
 βάλω τὴν
 χεῖρα ἐπὶ τοῦ στῆθους [γκιογκιός] ἥτοι τῆς
 καρδίας, ἀκέπτομαι μετ' εὐθυνοῦσθαι: ٤٥٠ —
 ٤٥١ —
 εἶδος γλυκύματος παρασκευαζομένου ἐκ
 στῆθους ὀρνίθου, γάλακτος καὶ ρυζαλεύρου.

κοκκ

T. γκιογκιός-λῆξ, δὲν. περιζώμα
 ἢ ἐμπροσθέντα μικροῦ παιδὸς
 ἢ ἐργάτου ἀναρτωμένη ἐπὶ τοῦ στῆθους· ὡς προ-
 στηνίδιον, προστερνίδιον, ἥτοι τὸ μέρος τοῦ
 χαλινοῦ τὸ καλύπτει τὸ στῆθος τοῦ ἵππου· §
 τὸ πρὸς προφύλαξιν τοῦ στῆθους ἐν στρατιω-
 τικοῖς γυμνασίοις, θώραξ.

κοκκ

T. ἢ γκιογκιός-λῆξ, ἐπὶ, ὁ
 ἔχων στῆθος εὐρύ, εὐρύστερνος:
 ٤٥٢ — ٤٥٣ —
 περιλαίμειον μετὰ στῆθους.

κοκκ

T. γκιογκιός-λεμέξ, ρμ. οὐδ.
 ἀνθίσταμαι, προβάλλω τὸ
 στῆθος, ἀποκρούω.

κοκκ

T. γκιογκιός ἢ γκιογκιός [κατὰ τὸ
 γκιογκιός ἐκ τοῦ γκιογκιός δὲν. καρδία·
 ٤٥٤ — ٤٥٥ —
 αἰσθημα· ἀγάπη, ἔρως· συγκατάθεσις θέλησις·
 θάρος· ὑπερηφάνεια: ٤٥٦ — ٤٥٧ —
 κακοθελητής,
 μαύρη καρδία, ἀχρεῖος: ٤٥٨ — ٤٥٩ —
 ἀγαλλίασις,
 εὐθυμία, διάθεσις: ٤٦٠ — ٤٦١ —
 διασκεδάσις· ἀν-
 τικείμενον ἔρωτος, ἐρωμένη: ٤٦٢ — ٤٦٣ —
 ἀφίλοκέρ-
 δεια, αὐτάρκεια: ٤٦٤ — ٤٦٥ —
 συγκατάθεσις, θέλη-
 σις: ٤٦٦ — ٤٦٧ —
 στενοχωρία καρδίας, ἀθυμία: ٤٦٨ —
 ٤٦٩ —
 ἀγάπη, ἐνόησις [πρὸς] καρδίων, ὁμόνοια: ٤٧٠ —
 ٤٧١ —
 ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας: ٤٧٢ — ٤٧٣ —
 γκιογκιός-
 λῆξ, κατὰ τὴν καρδίαν μου, κατὰ τὴν ἐπιθυ-
 μίαν μου, ὡς τὸ θέλον· ٤٧٤ — ٤٧٥ —
 ἢ γκιογκιός —
 ٤٧٦ — ٤٧٧ —
 συγκατατίθεσθαι· ٤٧٨ — ٤٧٩ —
 ἢ γκιογκιός —
 ٤٨٠ — ٤٨١ —
 καμνὼ τὴν
 καρδίαν τινὸς [γκιογκιός], καμνὼ νὰ συγκατα-

τεθῇ, καταπεῖθω: ٤٨٢ — ٤٨٣ —
 ἰκανοποιῶ, παρηγορῶ·
 ٤٨٤ — ٤٨٥ —
 ἀγαπῶ, διδῶ τὴν καρδίαν, ἔχω ἔρωτα: ٤٨٦ —
 ٤٨٧ —
 καρδίζω τὴν καρδίαν, τὴν συμπάθειαν,
 εὐαρεστῶ: ٤٨٨ — ٤٨٩ —
 δισσάρεστοῦμαι· ٤٩٠ — ٤٩١ —
 ἀρεστῶ· ٤٩٢ — ٤٩٣ —
 ἀγαλλῶ, ἀνοίγει ἡ καρδία, φαι-
 δρύνεται: ٤٩٤ — ٤٩٥ —
 ἀνακατόνεται ἡ καρδία,
 ναυτιῶ· ٤٩٦ — ٤٩٧ —
 προξενῶ ναυτίασιν· ٤٩٨ — ٤٩٩ —
 δίδω, τι προαίρουμαι [ἀποσπᾶται
 ἐκ τῆς καρδίας]: ٥٠٠ — ٥٠١ —
 αἱ δύο καρδία
 γίνονται ἐν, ἀγαπῶνται ἀμοιβαίως: ٥٠٢ — ٥٠٣ —
 ἀπὸ τῆς μιᾶς καρδίας εἰς τὴν ἄλλην
 ὑπάρχει ὁδός, ἥτοι αἱ καρδία συνεννοοῦνται
 [πρμ.]: ٥٠٤ — ٥٠٥ —
 ἡ καρδία δὲν γηρά-
 σκει [πρμ.]: ٥٠٦ — ٥٠٧ —
 οὐκ αἰσθάνεται ὁδὸν
 ἀγαπῆς ἡ καρδία, ὡραῖος ἐκεῖνος εἶναι [πρμ.].

κοκκ

T. γκιογκιός-δῆξ, ἐπὶ, ἀκούσιος,
 ὁ παρὰ θέλησιν, ὁ ἀνευ ὁρέξεως
 καὶ ἐπιθυμίας γενόμενος, ὁ μὴ ἔχων ὁρεξιν, ἐ-
 πιθυμία: ٥٠٨ — ٥٠٩ —
 ὁ κύων ὁ μὴ ἔχων
 ὁρεξιν δὲν κυνηγεῖ [πρμ.]· ὡς ταπεινότητων, μετριο-
 φρων· εὐκόλος, προσιτός· § ἐπὶ, ἀκουσίως, με-
 τὰ δισσάρεσκειας.

κοκκ

T. γκιογκιός-δῆξ, δὲν. ἐλ-
 λειψίς, θέλησις, δισσάρε-
 σκεια· ταπεινότητος, μετριοφροσύνη.

κοκκ

T. γκιογκιός-λεμέξ, ρμ.
 μετὰ, κάμνω νὰ ριζώσῃ,
 νὰ ριζοφυήσῃ [αἰ.].

κοκκ

T. γκιογκιός-λεμέξ, ρμ. οὐδ. ρι-
 ζοῦμαι, ριζοβολῶ, ριζοφυῶ· ἀ-
 ποκτῶ βάσεις, στηρίζομαι, ἐνισχύομαι ἐν τῇ θέ-
 σει μου [τῇ δ.].

κοκκ

T. γκιογκιός-λῆξ, δὲν. χρώμα κυανοῦν
 τοῦ οὐρανοῦ.

κοκκ

T. γκιογκιός-λεμέξ, ρμ. οὐδ.
 ἐρωτεύομαι, γίνομαι ἐρωτόλη-
 πτος, ἔρωτι ἀλίσκομαι.

κοκκ

T. ἢ γκιογκιός-λῆξ, ἐπὶ, ὁ ἔ-
 χων θέλησιν ἢ θάρος, ἐθελοντής:
 ٥١٠ — ٥١١ —
 στρατιώτης ἐθελοντής· ٥١٢ — ٥١٣ —
 με-
 τριοφρων, ταπεινότητων, εὐπρόσιτος.

κοκκ

T. ἢ γκιογκιός-λεμέξ, ρμ.
 μετὰ, ἀρμόζω, χορδίζω ὄργανον
 μουσικόν· § διαρράπτω διὰ σπάγγου ἀνάκλι-
 ντρον [μιντέρι] ἐξ ἀχύρου κτλ. ἥτοι ράπτω αὐ-
 τὸ ἀραιὰ εἰς τινὰ μέρος τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ

ὅπως τὸ ἐντὸς αὐτοῦ ἄχυρον κτλ. μὴ μετακινῆται καὶ οὕτω καταστῇ στερεόν, κ. καταπιδανώ· § ἀνοίγω χωράφιον ἐκρίζων τὰ ἐν χέρσοις γαίαις ὑπάρχοντα δένδρα· συμπλέκω τρεῖς τέσσαρας λεπτοὺς πλοκάμους ἐπὶ τὸ αὐτὸ [αἰτ.].

κοκλή } T. κιοκ-λεμέ, ὄν. ἀπαρ. βλ. προηγ.

κοκλήκ } T. κιοκ-λενυέκ, ταὐτὸ κοκλήκ.

κοκλή } T. κιοκ-λδ, ἐπθ. ὁ ἔχων ρίζας, ἐρριζωμένος, ἐρριζος.

κοκλή } T. γκιθγκιθ, ὄν. ἀγριοδαμάσκινον· § βλ. κοκλή.

κοκλή } T. κιοκ-ν ή κιοκ-ν [ἐκ τοῦ كوك] ὄν. ἡ γενέθλιος πατρίς· τὸ μέρος ἐνθα φυτεύεται φυτὸν τι, φυτῶριον, πηγὴ·

نوم يومك — αὐξάνει ἐκεῖ ὅπου ἐφυτρώσεται [κιοκ-νινέ], μτφ. δὲν ἀπομακρύνεται τῆς γενέθλιου, δὲν γινώσκει τὸν κόσμον.

κοκλή } Π. κιοκ-νάρ, ὄν. κεφαλὴ ἢ σπόρος μήκωνος, παλπαρούνας· πόντον ναρκωτικὸν ἐξ αὐτοῦ.

κοκλή } T. κιοκ-νάρ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἐλάτη.

κοκλήκ } T. γκιθ-γεν-ιλ-μεέκ ἢ γκιθ-δενιλ-μεέκ, ὄν. ἀπρὸς ἐπαίρεται, ἐπερείδεται, ἐπιστηρίζεται τις [δοτ.]: سزمه — δὲν δύναται τις νὰ ἐπερείδῃται [γκιθ-δεν-ιλ-μεέκ] ἐφ' ὑμῶν.

κοκλήκ } T. γκιθ-γεν-μεέκ ἢ γκιθ-δεν-μεέκ [ἐκ τοῦ كوك] ὄν. οὐδ. ἔχω θάρρος, πεποιθὲς, ἐπαίρομαι, ἐπερείδομαι· καυχῶμαι, βρενθύομαι, ὑπερηφανεύομαι [δοτ.]: كيمه — ἐπὶ τίνος (ἀνθρώπου) ἐπερείδεται; || كيمه — ἐπὶ τίνι [πράγματι] ἐπαίρεται, ὑπερηφανεύεται; || دوشرسك طارله — μὴ ἐπερείδου [γκιθ-δεν-μεέκ] ἐπὶ τῆς περιουσίας· [διότι] πίπτεις εἰς ἐνδειαν [πρμ.].

κοκλή } T. γκιθ-γεν-μεέκ ἢ γκιθ-δεν-μεέκ, ὄν. ἀπαρ. τὸ ἐπαίρεσθαι, ἐπερείδεσθαι, ἥτοι ἐπαρσις, καύχησις κτλ. βλ. προηγ.

κοκλήκ } T. γκιθ-γεν-νέκ ἢ γκιθ-δεν-νέκ [ἐκ τοῦ كوك] ὄν. ἀφ. ἐπαρσις, καύχησις.

κοκλή } T. κιοκ-νάρ, ἀντὶ κοκλή βλ.

κοκλή } T. γκιθ-γεν-μεέκ ἢ γκιθ-δεν-μεέκ [βλ. 422] ὄν. ἀγγεῖον ὡς ἐπὶ τὸ πολλὸν χάλ-

κινον διὰ γάλα ἢ ὕδωρ· πρόχοος: ثلجي — ἡ μεγάλη θερμὸρρόνη, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ πωλν-τῆς σαλεπίου παρασκευάζει τὸ ποτὸν τοῦτο· || ي — πρόχοος ὁροσιστικοῦ ποιοῦ ἐκ βερνικίων, βυσσίνων κτλ. || — موصولو — πρόχοος ἔχων κρουγὸν [μουσλοῦκι].

κοκλή } T. κιοκ-ν, βλ. κοκλή.

κοκλή } T. κιοκ-ν, ὄν. εἶδος πλοίου ἀρχαίου.

κοκλή } T. γκιθ-γεν-νέκ ἢ γκιθ-δεν-νέκ [κατὰ τὸ كوك] ὄν. σῆς, κ. βῶτριδα, ἥτοι ὁ σκώληξ ὁ τρώγων τὰ ὑψίσματα· يني — ὅπῃ ἐν τοῖς ὑψίσμασι γενομένη ἐκ τοῦ σκώληκος τοῦτου, κ. βῶτριοφάγωμα.

κοκλή } T. γκιθ-δεν-νέκ, βλ. كوكه.

κοκλήκ } T. γκιθ-δεν-νέκ, βλ. كوكه.

κοκλή } T. κιοκ-ν, βλ. كوكه.

κοκλή } T. κιοκ-ν [ἐκ τοῦ كوك] ἐπρ. ριζιδόν, ριζικῶς.

κοκλή } A. κιοκ-ν, βλ. μετὰ τὴν λέξιν.

κοκλή } T. γκιθ-ν, ὄν. λίμνη, ὕδωρ λιμνάζον, λάκκος, τέλμα: آبای — ποταμὸς πηγάζων ἐκ τίνος λίμνης [ὁ ποῦς τῆς λίμνης]· || بائی — πηγὴ τοῦ ὕδατος λίμνης· || اوقی — νυμφαία [ψυτ.]. || كستانه سی — καστανέα ἢ λιμναία, τριβόλος ὁ ἐνυδρος [ψυτ.].

κοκλή } T. κιοκ-ν, ὄν. τέφρα, σποδός, στάκτη: كوكه — ὁ υἱὸς τοῦ πυρὸς εἶναι ἢ τέφρα· || صونی — στάκτη κονία, κ. στακτόνερον [μπογάδας], κλύσις [χημ.]. βλ. كوكه — ἀνθρωπος κρουόνων πολὺ καὶ καθήμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, ὀκνηρός, κ. στακτοπαίπαιλη· || بوجاهه سی — γίνομαι τέφρα, σποδός, ἥτοι καταστρέφωμαι· || نی صاورمی — διασκορπίζω τὴν τέφραν τοῦ [κιοκ-ν], ἥτοι ἐξολοθρεύω· || βλ. كوكه — كوكه.

κοκλή } T. κιοκ-ν, ὄν. τέφρα, σποδός, στάκτη: كوكه — ὁ υἱὸς τοῦ πυρὸς εἶναι ἢ τέφρα· || صونی — στάκτη κονία, κ. στακτόνερον [μπογάδας], κλύσις [χημ.]. βλ. كوكه — ἀνθρωπος κρουόνων πολὺ καὶ καθήμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, ὀκνηρός, κ. στακτοπαίπαιλη· || بوجاهه سی — γίνομαι τέφρα, σποδός, ἥτοι καταστρέφωμαι· || نی صاورمی — διασκορπίζω τὴν τέφραν τοῦ [κιοκ-ν], ἥτοι ἐξολοθρεύω· || βλ. كوكه — كوكه.

κοκλή } T. κιοκ-ν, ὄν. τέφρα, σποδός, στάκτη: كوكه — ὁ υἱὸς τοῦ πυρὸς εἶναι ἢ τέφρα· || صونی — στάκτη κονία, κ. στακτόνερον [μπογάδας], κλύσις [χημ.]. βλ. كوكه — ἀνθρωπος κρουόνων πολὺ καὶ καθήμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, ὀκνηρός, κ. στακτοπαίπαιλη· || بوجاهه سی — γίνομαι τέφρα, σποδός, ἥτοι καταστρέφωμαι· || نی صاورمی — διασκορπίζω τὴν τέφραν τοῦ [κιοκ-ν], ἥτοι ἐξολοθρεύω· || βλ. كوكه — كوكه.

κοκλή } T. κιοκ-ν, ὄν. τέφρα, σποδός, στάκτη: كوكه — ὁ υἱὸς τοῦ πυρὸς εἶναι ἢ τέφρα· || صونی — στάκτη κονία, κ. στακτόνερον [μπογάδας], κλύσις [χημ.]. βλ. كوكه — ἀνθρωπος κρουόνων πολὺ καὶ καθήμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, ὀκνηρός, κ. στακτοπαίπαιλη· || بوجاهه سی — γίνομαι τέφρα, σποδός, ἥτοι καταστρέφωμαι· || نی صاورمی — διασκορπίζω τὴν τέφραν τοῦ [κιοκ-ν], ἥτοι ἐξολοθρεύω· || βλ. كوكه — كوكه.

κοκλή } T. κιοκ-ν, ὄν. τέφρα, σποδός, στάκτη: كوكه — ὁ υἱὸς τοῦ πυρὸς εἶναι ἢ τέφρα· || صونی — στάκτη κονία, κ. στακτόνερον [μπογάδας], κλύσις [χημ.]. βλ. كوكه — ἀνθρωπος κρουόνων πολὺ καὶ καθήμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, ὀκνηρός, κ. στακτοπαίπαιλη· || بوجاهه سی — γίνομαι τέφρα, σποδός, ἥτοι καταστρέφωμαι· || نی صاورمی — διασκορπίζω τὴν τέφραν τοῦ [κιοκ-ν], ἥτοι ἐξολοθρεύω· || βλ. كوكه — كوكه.

κοκλή } T. κιοκ-ν, ὄν. τέφρα, σποδός, στάκτη: كوكه — ὁ υἱὸς τοῦ πυρὸς εἶναι ἢ τέφρα· || صونی — στάκτη κονία, κ. στακτόνερον [μπογάδας], κλύσις [χημ.]. βλ. كوكه — ἀνθρωπος κρουόνων πολὺ καὶ καθήμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, ὀκνηρός, κ. στακτοπαίπαιλη· || بوجاهه سی — γίνομαι τέφρα, σποδός, ἥτοι καταστρέφωμαι· || نی صاورمی — διασκορπίζω τὴν τέφραν τοῦ [κιοκ-ν], ἥτοι ἐξολοθρεύω· || βλ. كوكه — كوكه.

κοκλή } T. κιοκ-ν, ὄν. τέφρα, σποδός, στάκτη: كوكه — ὁ υἱὸς τοῦ πυρὸς εἶναι ἢ τέφρα· || صونی — στάκτη κονία, κ. στακτόνερον [μπογάδας], κλύσις [χημ.]. βλ. كوكه — ἀνθρωπος κρουόνων πολὺ καὶ καθήμενος παρὰ τὴν ἐστίαν, ὀκνηρός, κ. στακτοπαίπαιλη· || بوجاهه سی — γίνομαι τέφρα, σποδός, ἥτοι καταστρέφωμαι· || نی صاورمی — διασκορπίζω τὴν τέφραν τοῦ [κιοκ-ν], ἥτοι ἐξολοθρεύω· || βλ. كوكه — كوكه.

T. κολο-παθεῖν [ἐκ τοῦ **کول**
 στάκτη καὶ **باصدی** ἐπάτνησε]
 ὄν. ἐπανθοακίς, φλογίς, κ. μπιριζόλα.

کو بیچہ } T. γκιυλπετοδέ, ἀντί κبیچہ βλ.

کولج } T. γκιυλέδζ, ἀντι کولج βλ.

کوچر } T. κῦλ-τόξο, ὄν. αἶρα, κ. ζιζάνιον,
 } ψυτὸν ψυόμενον μεταξύ τοῦ σίτου.
 βλ. دلچه . § ἀσθένεια ὡς ἡ كولمه βλ.

کوچہ } T. κῆλυττός, ὄν. ὄγκος μετὰλλου,
 ἰδίᾳ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου μὴ νομι-
 ματοκοπημένον, μὴδὲ ἄλλως κατεργασμένον:
 سی — کوموش — ὄγκος ἀργύρου || سی — تَمُور — ὄγκος
 σιδήρου: § δίδκος τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης: § κέν-
 τημα ἐν σχήματι ἡλίου γινόμενον ἐμπροσθεν
 τοῦ ἐνδύματος.

کولخان } κυδχαίν, کولخانی κυδχαίνι, ἀντί
βλ. کلخانی, کلخان

T. γκυδλ̣ε̣δουέκ, βλ. }
 کولدرمک

} T. ἡ **κολοδ** γκισλ. **κόρ**, μόριον πα-
 ριστάνον κρότον καὶ πάταγον καὶ
 ἐν χρήσει μετὰ τοῦ ταυτοσήμου **δα** βλ.

T. γκιουλ-τσο-μείκ, ρμ. μτδ.
 κάμνω τινά νά γελάσῃ, γελω-
 τοποιῶ, ἵτοι λέγω ἡ πράττω γελῶσα προξε-
 νοῦντα γέλωτα, φαιδρόντα· καθιστῶ φαιδρόν,
 φαιδρύνω [αιτ.]: ياغمور زراع طائفك يوزلني
 كولدیردی ἡ βροχὴ ἐφαιδρυνε [κατέστρεψε γελόν-
 τα] τὰ πρόσωπα τῶν γεωργῶν [ζουρρά' τα-
 κνηνῶν].

کول } T. γινεσθαι [γ'. προσ. τοῦ ἐνεσθ.
 τοῦ كول] ἐπιθ. γελῶν, φαιδρὸς, ἰ-
 λαρός: يوز — πρὸς ὁσῶπον γελῶν, φαιδρὸν, ἰλα-
 ρόν, φαιδρότης, εὐθυμία, χαρά || يوزلو — ὁ φαι-
 δρὸς τὸ πρὸς ὁσῶπον, ἰλαρός, πρὸς μεθιδῶν, εὐθυ-
 μος, χαίρων.

کولش } T. γκυδός, ἀντί کورش γκυδός.
§ γκυδός, βλ. کولیش.

T. γκιβλαξομένε, ἀντι
 کورشمک } کولشمک

10. **κοιλιση** } T. **κνυση**-**ση**-**ση** [ἐκ τοῦ **κοιλ**]
 ρμ. ἀλλ. **θυγαθε**, **γεθε**, ἀστει-
 ζομαι, χαριεντιζομαι μετὰ τινος ἢ μετὰ τινων.

T. κυβέλες, ὃν ἀγγεῖον βαθὺ ὡς
 μαστέλλον μετὰ λαοῦς, ἐν ᾧ ἀμέλ-
 γουσι γάλα· § δοχεῖον ξύλινον, ἐν ᾧ πωλεῖται
 μέλι, ὀξύγαλα, πιλάψι, ζερδές [دردس]· § θωρά-
 κιον, μέρος τοῦ ἰστού ἐνθα ἴστανται οἱ ναῦται.

کولکن { T. γκιυλγκέν, ἀντί کورکن βλ.

کولکہ } T. γκιολγκέ, ὄν. σκιά, προστα-
σία, αἰγίς: سى--آج σκιά δένδρου.

— آلتی || σκια εἰκόνος, ζωγραφίας: رسم — سی ||
 τόπος σκιερός: ویرمک || ایتک — σκιάζω, κάμνω
 σκιάν: ایتہ بشقہ احسان ایستم || — σκιάν μὴ μοι κά-
 μης, ἄλλο καλὸν δὲν θέλω [πρμ]. || سندن ||
 φουβεῖται τὴν σκιάν του, δειλὸς εἰς ἄκρον:
 اولکی خطایی — ده براقحق برکستاخلق
 ἥτις θὰ ἐπισκιάσῃ τὸ προηγούμενον λάθος.

ڪولڪه لڪ } T. γκυολγκε-λίκ, ὄν. μέρος
 σκιερὸν, δύσκιον, σκίασμα.

ڪولڪه لنڊيرمڪ } T. γκολαγκε - λεντιο-
 μέτ, ρμ. μτθ. σκιαδζω,
 παρέχω σκιάν, ἐπισκιάζω [αἰτ.].

10. **ΚΟΛΕΚΕΛΜΕΚ** } T. γκολέγκε - λευμέκ, ρμ.
 οὐδ. σκαίζομαι, κάθηναι, ἀ-
 ναπαύομαι ὑπὸ σκάν· ἀπολαύω προστασίας·
 11. **ΚΟΛΕΚΕΛΜΕΚ** } ἄς ξηρανθῇ τὸ δέν-
 δρον, ἢ δὲν ἡδυνήθην νὰ σκασθῶ· § κηλι-
 δοῦμαι [γραφή, εἰκόν].

کولکلی } T. γκιολγκε-λι, ἐπθ. σκιερός,
εὐσκιος· χαρίεσσα [γυνὴ, ἔχου-
σα καλὸν ὄσκιον].

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

T. κῆλ=κεῖ [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.
στακτιάσις, ἥτοι εἶδος νόσου τῶν
ἀμπέλων καλὴν πτωσα τοὺς βότρους διὰ τινος
κόνεως στακτοειδοῦς. βλ. كولى.

كَوَلِّلْمَك } T. γκυολ-λενυέκ, ρμ. οὐδ. λημν-
 ζω: كَوَلِّلْمَش صو ὕδωρ λημνάζον.

کولہ } T. γκευδαλέ, βλ. کولہ.

كولله مك } κυλλεμεν, βλ. كوللك.

} T. ἡ κολλή κηδ-λθ, ἐπθ. ὁ περιέ-
 } χων τέφραν, στάκτιν, σποδόν: —
 } στακτὴ κοιλία, κλύσις, στακτόνερρον μπου-
 } γάδας· βλ. كول.

- کوونمک } T. γκισθενμεκ, βλ. کوکم.
- کووه } T. γκισδε, βλ. کوک.
- کو } Π. κισυδν.δρος,βουνόν: آتششان
κισυχι άτεξ-φεσαν, δρος πυριπνουν,
ήφαιστειον.
- کو } Π. γκισυδν. περιττωμα, άκαθαροία,
κ. σκατόν.
- کوهامون } Π. κισυχ-αμοιν [εκ του کو
هامون] δν. δρος άπόκρημνον
έχον επί της κορυφής όροπέδιον.
- کوہپارہ } Π. κισυχ-παρε, δν. τεμάχιον
δρους.
- کوہپایہ } Π. κισυχ-παγέ,δν.τόπος όρεινός.
- کوہملک } T. η کوک γκεβε-λεμεκ[εκ του
کو η کو,βλ. کوک] ρμ.μτδ. μασ-
δω μετά δυσκολίας σκληρόν τι, μασσουλιζω, κά-
μνω ότι θαγκάνω,μηνυκώμαι [επι ζών][αίτ.].
- کوہر } Π. γκεβχερ [εξ αυτού το άραδ.
جوهر] δν. λίθος πολύτιμος, κόσμη-
μα πολύτιμον: نشان — γκεβχερ-φεσαν, η نثار —
γκεβχερ-νιδάρ, η ريز — γκεβχερ-ριζ, η باش —
γκεβχερ-πάξ, ό διαχέων η διασκορπίζων λίθους
πολυτίμους, μεγαλόδωρος, έλευθέριος: کوهر
δ διαχέων πολυτίμους λίθους φιλόλο-
γίας η ποιήσεως,ήτοι έξοχος φιλόλογος η ποι-
ητής: § καταγωγή: — پاك-γκεβχερ, ό κα-
θαρός ήτοι ευγενούς καταγωγής η φύσεως.
|| — پاك-γκεβχερ,ό κακής καταγωγής η φύ-
σεως:§ή ουσία, η αλήθεια πράγματός τινος: §
γράμμα του άλφαθήτου ένδικτον: ||βλ. کهر.
- کوہر تاب } Π. γκεβχερ-τάπ, δν. γυναι-
κεϊον κάλυμμα κεφαλής χρυ-
σόπλεκτον: § όθόνη λεπτοτάτη.
- کوہر چله } Π. η کهر چله γκισχερτοδελέ, δν.
νιτρον, νιτρικόν κάλιον.
- کوہر چله لی } T. γκισχερτοδελε - لی, έπθ.
νιτροδης.
- کوہری } Π. γκεβχερ-ι, δν. ό πωλητής
πολυτίμων λίθων, κοσμηματο-
πώλης: βλ. جوهر فروش, جوهری.
- کوہرین } Π. γκεβχερ-ιν, έπθ. ό έχων πο-
λυτίμους λίθους, άδαμαντοποι-

- κίλτος: § — تاريخ χρονόγραμμα, ούτινος τά ένστι-
κτα μόνον γράμματα υπολογιζόμενα κατά την
άριθμητικήν αυτών άξίαν χορηγοϋσι την χο-
νολογίαν του έν τω χρονογράμματι άναφερομέ-
νου γεγονότος: βλ. کوهر موندخهخر.
- کوہسار } Π. κισυχ-σάρ, ταυτό کوستان.
- کوہستان } Π. κισυχ-ιστάν, δν. τόπος ό-
ρεινός.
- کوہکوب } Π. κισυχ-κισούπ, ταυτό کوھکن.
- کوہکن } Π. κισυχ-κέν, έπθ. ό σκάπτων ό-
ρη, βράχους: § έπώνυμον δοθέν
τῷ Φερχάτ [βλ. فرهاد].
- کوہنوں } Π. κισυχ-νουμοίν, έπθ. ό φαι-
νόμενος ως δρος.
- کوہه } Π. κισυχε, δν. έψίπτιον: — زين
κισυχεϊ ζιν, έψίπτιον: § προάγμα εξέ-
χον ως ύδος, θόλος, κύμα: — شتر — ύδος καμήλου
[εστέρ] || — آب — θόλος [κισυνπέτ] || —
μέγα κύμα: § συνών. τῷ دڙين — βλ.
- کوہي } Π. κισυχ-ι, έπθ. όρεινός: — شکوہ
άνθος [δουκισυχέ] όρεινόν: || —
انورپوس [مهرت] όρεινός.
- کوہیلان } Π. κισυχεϊλάν, βλ. کپیلان.
- کوی } Π. κισύ, δν. χωρίον: — باشی —
γωνία, άκρα χωρίου: || — کپاسی —
κεχαγιάς του χωρίου: άνθρωπος θέλων να δια-
τάτη πάντας: βλ. فضول: § συνοικία, όδος [έν
τῇ ποιήσει].
- کوی } Π. γκισού, βλ. کویا και
γκισυγιά.
- کوی } Π. γκισού, δν. σφαίρα: — کویا
— زر زرين: [طوب] τόπι —
σφαίρα χρυσή, ήλιος: || — کویا —
άρπάζω την σφαί-
ραν, προνοϋμαι, διακρίνομαι.
- کوی } T. γκισυδε, άντι کوکو βλ.
- کویا } Π. γκισυγιά [εκ του کوی,βλ.]
έπθ. ό λαλών, όμιλών: ό άδων, άοιδός.
- کویا } T. γκισόγια [εκ του προγ.] έπρ. δñ-
θεν, τάχα, ώσανεί: — کویا —
δñ-θεν θά έλθῃ: || — ایشیامش —
δñθεν δέν ήκουσε: || —
ک — ως: — έάν τάχα, δñθεν.

δρ, ψευδιάδρ, προξενώ φθειρισιν [αἰτ.].

μενος, διαβαίνων: کن — οἱ πηγαίνοντες, οἱ ἀνακάμπτοντες, οἱ μεταβαίνοντες καὶ ἐπιστρέφοντες: || آغامن کن یا شامن — ὁ ἀπελθὼν ἀγὰς μας, ὁ ἐλθὼν πασὰς μας, ἤτοι ἀμφοτέρωθεν δευαστοὶ [πρμ.].

κίδε } T. γκίττε [γ' προσ. εὐκτ. τοῦ كيتك] ἔπρ. — — ἡ — βαθμυδόν, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τοῦ χρόνου προϊόντος, μετὸν καιρόν: || كك — γκίττε γκελέ, πύγαινε καὶ ἔλα, ἀναζητήσας διὰ μεταβάσεως τῆδε κάκειδε.

κίδε } T. γκίττε-ρενέ [τροπ. μτχ. τοῦ كيتك] μεταβαίνων· ἀπερχόμενος, ἀναχωρῶν· § ἔπρ. καθ' ὁδόν· βαθμυδόν.

κίδι } T. γκίτι, βλ. كدى .

κίδιγχι } T. γκίτιδζι [ἐκ τοῦ كيتك] ἔπρ. ὁ ἀναχωρῶν, μεταβαίνων, πορευόμενος, διαβαίνων.

κίδις } T. γκίτις [ἐκ τοῦ كيتك] ρ. ἀφ. ἀναχωρησας, ταξειδίων· βάδισμα, πορεία, διαγωγή: || نى بكتما: — δὲν ἀρέσω τὴν πορείαν σου, τὴν διαγωγὴν σου [γκίτιδζινι] || مأورى — ὑπάλληλος τῶν ἀνακτόρων φροντίζων κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ Σουλτάνου περὶ τῶν ἀναγκασιούτων ὀχημάτων, ἵππων κτλ.

κίρ } T. ἡ κίρ, ὄν. ἀκαθαρσία, ρύπος, ρυπαρότης, κ. λέρα, βρώμα [τοῦ σώματος]: || قولى — ἀκαθαρσία τῶν ὠτων, κυψέλην || طوتق — πιδάω βρώμα, λερόνομαι, γίνομαι ἀκάθαρτος, εὐκόλως ρυποῦμαι || قارىق — ὁ ρύπος τοῦ σώματος ἐξεγείρεται, ἡ βρώμα φουσκόγει [ὡς ἐν τῷ βαλανεῖφ]: || قاليرمق — σπκόνει βρώμα, ἤτοι εὐκόλως δὲν ρυπαίνεται ἡ ὁ ρύπος δὲν φαίνεται [ἐπὶ ὑφάσματος τάπης, ἢ ἐπίπλου].

κίρ } Π. κίρ, ὄν. ἀνδρικὸν μόριον, καυλός, πέος [ἀνδρὸς ἢ ζώου].

κίρ } Π. γκίρ [προστ. τοῦ كرفتن γκίρ-τέν, δραττέσθαι, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει] ὁ δραττόμενος, ὁ καταλαμβάνων, περιλαμβάνων: — شير — ἔπρ-γκίρ, ὁ τὸν λέοντα δραττόμενος, γενναῖος: || عالم — ἔπρ-γκίρ, ὁ τὴν ὑψηλίον περιλαμβάνων, διαδεδομένος πανταχοῦ [βλ. جها تكير] — زهر — ἔπρ-γκίρ, ὁ περιλαμβάνων δηλητηριον, δηλητηριώδης· § δν. — دار و كرىا تكير, κλωκίρ. || βλ. — οὐ-γκίρ, πόλεμος, μάχη: || βλ. — κίρ [κίρ] Π. γκίρα [μτχ. τοῦ كرفتن βλ. κίρ] ὁ δραττόμενος, καταλαμβάνων.

κίρα } Π. γκίρα [μτχ. τοῦ كرفتن βλ. κίρ] ὁ δραττόμενος, καταλαμβάνων.

κίρακίρ } Π. γκίρ-α-γκίρ, ὄν. μεγάλην σύγ-χυνος, ταραχή· βλ. طوتان .

κίρπιγ } T. κίρπις, βλ. كرىج .

κίρπικ } T. κίρπικ, βλ. كرىك .

κίρ } T. κίρ-ετς, ὄν. ἀδεδεστος, ὁξεῖδιον ἀδεδεστίου: || صو — ὕδραυλικὴ ἀδεδεστος: || نوز — ὁ κόνις ἀδεδεστος, ἀδεδεστόκονις, κονία: || سوتامش — ἀδεδεστίον ἐσδεσμένον: || سوتامش — ἀδεδεστίον ἀδεδεστον: || قاچاقى — ὑποχλωριῶδες ἀδεδεστίον: || سودى — θολὴ διάλυσις ἀδεδεστίου: || صونى — ἀδεδεστίον ὕδωρ [διαυγές]: || طاشى — ἀδεδεστόλιθος: || اوچاقى — κάμινος ἀδεδεστος, ἀδεδεστουργεῖον: || ياققى — καίω ἀδεδεστον: || كى اولقى — ὥχρῳ, γίνομαι ὡς ἡ ἀδεδεστος.

κίρτζι } T. κίρτζ-τσί, ὄν. ὁ κατασκευαστὴς ἢ ὁ πωλητὴς ἀδεδεστος, ἀδεδεστουργός, ἀδεδεστοπώλης, κ. ἀδεδετᾶς.

κίρτζι } T. κίρτζ-ζι, ἔπρ. ὁ περιέχων ἀδεδεστον, ἀναμειγμένος μετ' ἀδεδεστον, ἀδεδεστοῦχος.

κίρदार } Π. γκίρ-ἔαρ ἢ κίρदार — ἔαρ, ὄν. πόλεμος, μάχη, συμπλοκή.

κίρدرمك } T. γκίρ-ἔαρ-μέκ, ρμ. μτθ. εἰσάγω, κάμνω νὰ εἰσέλθῃ, ὁδηγῶ [δοτ. αἰτ.].

κίρ } T. γκίρ-ε [γ' προσ. τοῦ ἐνεστ. τοῦ كيرمك] εἰσερχεται· § μτχ. εἰσερχόμενος, ἡ, ὄν. ὠφέλεια, κέρδος: || چقار — κέρδος καὶ ζημία.

κίρש } T. γκίρ-ίς, βλ. كرىش .

κίρشمك } T. γκίρ-ις-μέκ, ρμ. οὐδ. ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω, ἀναμειγνύομαι, προβαίνω, συνάπτω [δοτ.]: || ايشه — ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω τὸ ἔργον: || الفته — συνάπτω σχέσεις [δζ. δζ.]: || سؤالره — προβαίνω εἰς ἐρωτήσεις: || كاهيه — προβαίνω εἰς ἀγωγὴν: || دعوايه — προβαίνω εἰς διαδικασίαν.

κίρشمه } T. γκίρ-ις-μέκ [ἐκ τοῦ كيرشمك] ὄν. ἀπαρ. τὸ ἐπιχειρεῖν, ἀναλαμβάνειν κτλ. βλ. προηγ. § ἐρωτοτροπία, ἀκκισμός· βλ. καὶ كرىشه .

κίρκιν } T. κίρκιν-κίρκιν [ἐκ τοῦ κίρκιν] ἐπθ.
ὁ πανταχοῦ εἰσχωρῶν, εἰσδύων,
τολμηρὸς, θαρραλέος· ξένουσι μὲν, οἰκεῖος.

κίρκιν } T. κίρκιν-κίρκιν, ὄν. ἡ ἰδιό-
της τοῦ πανταχοῦ εἰσχωροῦν-
τος, εἰσδύοντος, τολμηροῦ, θαρραλέου· § τὸ
εἶναι ἐννοούμενον, οἰκειότης.

κίρκιν } T. κίρκιν-κίρκιν, ὄν. διαμ.
κάμνω ἢ ἀφίνω νὰ λερῶ-
ση, καθιστῶ ρυπαρὸν, ἀκάθαρτον [δοτ. αἰτ.].

κίρκιν } T. κίρκιν-κίρκιν, ὄν. μτβ. ρυπαίνω,
λερόν· § προσάπτω μῶμον,
κνίδα εἰς τὴν τιμὴν, τὴν ὑπόληψιν, κνί-
δω, δυσφημῶ [αἰτ.].

κίρκιν } T. ἡ κίρκιν-κίρκιν, ὄν. μτβ.
ρυσπαίνω, λερόν, ποιῶ ἀκαθα-
ρίας· μτβ. κατηγορῶ, κνίδω [αἰτ.].

κίρκιν } T. κίρκιν-κίρκιν, ὄν. ἀπροσ. εἰσερ-
χεται τις· κίρκιν-κίρκιν ἐντεῦθεν
εἰσερχεται τις· || ἀντίθ. جيتلق.

κίρκιν } T. κίρκιν-κίρκιν, ὄν. μσ. ρυπαί-
νομαι, λερόνομαι· μτβ. κνίδοῦ-
μαι, δυσφημοῦμαι.

κίρκιν } T. κίρκιν-κίρκιν, ἐπθ. ἀκάθαρτος, ρυπα-
ρὸς, λερωμένος· § خانم — εἶδος τυροῦ
νωποῦ· || قوله — κίρκιν-κίρκιν, ρυπαρὰ πλავ-
γών, ἥτοι γυνὴ ἀκάθαρτος, βρῶμα, κάθαρμο.

κίρκιν } T. κίρκιν-κίρκιν, ὄν. οὐδ. εἰσερχομαι,
ἐμβαίνω, εἰσδύω· περιέχομαι, πε-
ριλαμβάνομαι, χωρῶ [δοτ.]: بر قولاندى κίρκιν·

ἀπὸ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ ὥτως
εἰσερχεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ἐξερχεται, ἥτοι
δὲν δίδει προσοχὴν· || كيركين قيو يوق —

ἀρχεῖ θύρα, εἰς τὴν νὰ μὴ εἰσέλθῃ· ||
كيره من: ἐμβαίνω εἰς τὴν μέσσην·
كيره من: οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπ-
έμβῃ μεταξὺ κυρίου καὶ δούλου [στίχ.]: ||

ἐμβαίνω εἰς τὸ χεῖρ, περιέχομαι εἰς χεῖρας,
συλλαμβάνομαι, πιάνομαι, κατέχομαι, ἐπιτυγ-
χάνομαι κατὰ τύχην, κερδαίνομαι· || كيره من

πράγμα σπάνιον, δυσεύρετον· || كيره من
ἐντός· || كيره من: ἐμβαίνω εἰς τὸν λόγον,
πραγματεύομαι, ὁμιλῶ· || كيره من: εἰσερχομαι

εἰς λεπτομερείας· || كيره من: τὸ ἐν εἰσερχεται
ἐντός τοῦ ἄλλου, περιπλέκομαι, ἐμπεριδεύομαι·
|| كيره من: εἰς ἓνα σάκκον ἐμβαίνω, πιάνομαι·

|| — παθαίνω κακὸν τι, ταράττομαι, ὀργί-
ζομαι· || كيره من: ἐμβαίνει εἰς τὸν νοῦν [κίρκιν], γί-
νεται τι καταληπτόν, ἐννοῶ τι· || كيره من: γίνο-
μαι ὁρατὸς ἢ ἐνοχλῶ καθ' ὕπνον· || — ركدن ركدن

ἢ — ركدن ركدن ἀπὸ χροῖας εἰς χροῖαν εἰσερχομαι,
μεταβάλλω χεῖρα χρώματα, φάσεις, γνώμας, ἐν-
δυμασίας· || — كيره من: ἐμβαίνω εἰς τὴν φλέβα·

ἐξοικεῖσθαι πρὸς τὴν διάθεσιν, τὸν χαρακτῆρα
τινός· || — كيره من: περιβάλλομαι ἐνδυμασίαν, με-
ταμφιέννυμι· || — كيره من: διαπράττω ἁμαρτίαν

[ἐμβαίνω εἰς ἁμαρτίαν]· || — كيره من: κατηγορῶ
τινα ἢ ὑποπτεύω ἀδίκως [παίρνω τὴν ἁμαρ-
τίαν τοῦ]· || كيره من: اول چيغه چيگي دوشون ἢ

εἰσέλθης, σκέψῃτι πῶς θὰ ἐξέλθῃς [πρμ.] βλ.
κίρκιν καὶ κίρκιν· || βλ. κίρκιν καὶ κίρκιν.

κίρκιν } T. κίρκιν [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. ἀ-
παρ. τὸ εἰσερχεσθαι, εἰσοδος· —
كيره من: εἰσοδος καὶ ἐξοδος· § ὄν. στροφεύς, εἶδος

ρεζῆ θύρας, παραθύρου· βλ. رزه و رزه و رزه
ἐπθ. ὁ εἰσερχόμενος.

κίρκιν } T. ἡ κίρκιν-κίρκιν, ἐπθ. ὁ
ἔχων εἰσοδούς· جيتلق — ὁ ἔχων
πολλὰς εἰσοδούς καὶ ἐξόδους· οἰκία ἢ οἰκοδο-

μή, ἥς τὰ δωμάτια καὶ τὰ διαμερίσματα συγ-
κοινωνοῦσιν ἐκ διαφόρων μερῶν, ἔχουσι πολ-
λὰς εἰσοδούς καὶ ἐξόδους· § βλ. كيرشلو.

κίρκιν } T. κίρκιν-κίρκιν [ἐκ τοῦ κίρκιν] ὄν.
εἰσοχὴ, μέρος πράγματός τινος
εἰσέχον, ἥτοι ἀποτελοῦν γωνίαν ἢ εἰσοχὴν· ἀν-
τιθ. جيتلق εἰσοχὴ.

κίρκιν } T. ἡ κίρκιν-κίρκιν, ἐπθ.
ὁ ἔχων εἰσοχάς, μέρος εἰσέχον-
τά: جيتلق — ὁ ἔχων εἰσοχάς καὶ ἐξοχάς, ἀνώ-
μαλος, ἐλικοειδής, ὁ μὴ εὐθύγραμμος.

κίρκιν } T. ἡ κίρκιν-κίρκιν, ἐπθ. ὁπίσω, κατό-
πιν [ἀντιθ. جيتلق εἰσοχὴ, ἐμπρός],
ἐκ νέου· § ἐπθ. ὁ ὑπολειπόμενος, καθυστερῶν,

μένων ὁπίσω· § ὄν. τὸ ὀπισθεν μέρος, ῥάχτις, οὐ-
ρά, ἀκολουθία, συνέχεια: سني صائماق
δὲν μετρεῖ τὸ ἐμπροσθεν καὶ τὸ ὀπισθεν του,

δὲν εἶναι ἐπιφυλακτικὸς· || سني درسي
τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς ὄρνιθος καὶ τὸ δέσμα αὐτῆς· ||
تو مارتين: τὸ τελευταῖον ψῦχος [τοῦ Μαρ-
τίου]· || — دمه: τὸ ὀρολόγιον εἶναι ὁπίσω· || —

ὁ ὄν ὁπίσω· || دمه: ἀπόγονοι, μεταγενέστεροι·
|| دن يورومك — ἐκ τῶν ὀπισθεν, κατόπιν: دن —

βαδίζω ὀπίσθεν, παρακολουθῶ || آلتی — λαμ-
βάνω ὀπίσω, ἀνακαλῶ || سى آلتی — τὸ ὑπολει-
ψθὲν συμπληρῶ [γκεριδινί], ἀποπερατῶ || —
چویرمك — ζητῶ ὀπίσω [ὁ, τι ἔδωκα] || —
γυρίζω, ὀπίσω, ἀνακαλῶ || دونمك — ἐπιστρέφω ||
طورمق — παύω, παραιτοῦμαι [ἵσταμαι ὀπίσω] ||
قالق — μένω ὀπίσω, ὀπισθοδρομῶ, ὑπολείπο-
μαι || قالن — ὁ ὑπολειψθεὶς || قالامق — δὲν ὑπο-
λείπομαι, δὲν παύω, δὲν παραιτοῦμαι || —
چویرمك — δὲν θὰ παύσω [λέγων, πράττων κτλ.] ||
آقلمق — ἀφίνω ὀπίσω, ἀναβάλλω || —
آقلمق — οἱ πόδες ὀπίσω ὀπίσω πηγαίνουν, πράτ-
τω τι ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος || — شمدن —
شمدن چویرمك [ἀντὶ شمدن شمدن] ἀπὸ τοῦδε
καὶ εἰς τὸ ἐξῆς [κατόπιν] || شمدن, ὀπίσω! : صاعدن
— صولدن — ἐκ δεξιῶν ὀπίσω! ἐξ ἀριστερῶν ὀ-
πίσω [προστάγματα στρατιωτικά].

κίρυσιν } T. γκερι-διν, ἐπρ. κίρ. — γκε-
ριδιν γκερι, ὀπίσω ὀπίσω, ὀπι-
σθοδρομικῶς || کیری به کیتمک — βαίνω ἀναδρο-
μικῶς.

κίρولمك } T. γκερι-λεμεκ, ρμ. μετ. ἀφί-
νω τινὰ ἢ τι ὀπίσω, ἀναβάλ-
λω, κάμνω νὰ καθυστερήσῃ· κάμνω νὰ ὀπισθο-
δρομήσῃ, ἀπωθῶ [αἰτ.].

κίρولمك } T. γκερι-λεμεκ, ρμ. οὐδ. καθ-
υστερῶ, ἀναβάλλω· ὀπισθοδρο-
μῶ, δὲν προοδεύω.

κίρیمی } T. γκεριδζι [ἐκ τοῦ کیرمك] ἐπθ.
ὁ εἰσερχόμενος, ἀναμινύμενος.

κίρیمه } γκεριζμά, βλ. κίρیمه.

κίρیش } T. γκεριζ [ἐκ τοῦ کیرمك] ρ. ἀφ.
τὸ εἰσερχεσθαι, εἰσοδος· εἰσαγω-
γὴ, προοίμιον: چیش — εἰσοδος καὶ ἐξοδος
[παιδιά]· βλ. κίρیمه.

κίρیش } T. κίριζ, βλ. κίρیش.

κίρیشلو } T. γκεριδ-λι, ἐπθ. ὁ ἔχων μέρος
εἰσερχόμενον, εἰσοδόν: چیشلو —
ὁ ἔχων μέρος εἰσερχόμενον καὶ μέρος ἐξερχόμε-
νον [ἐπὶ στεροφῶν θύρας κτλ.]· βλ. καὶ κίρیمه.

κίρین } T. γκεριν, ὄν. εἶδος ἰκτιδός· τὸ ἐξ
αὐτῆς γούνωμα.

κίρیریومك } T. γκερι-θερουεκ, ρμ. οὐδ.
εἰσερχομαι ἀμέσως, ἀποτό-
μως, ἐν τάχει· βλ. κίρیمه.

κίρولمك } T. γκερι-λε-μεκ, ρμ. διαμ. βάλλω
τινὰ νὰ κρύψῃ τινὰ ἢ τι [δοτ.
αἰτ.]· § βλ. ἐπόμεν.

κίρولمك } T. γκερι-λεμεκ [βλ. γκεζ] ρμ.
μετ. τανύω τὸ τόξον θέτων τὸ ἄ-
κρον τοῦ βέλους εἰς τὴν χορδήν· κρύπτω ἀπὸ
τῆς ὁράσεως, φυλάττω μυστικόν, ἀποκρύπτω
[αἰτ. ὁρ.]· حالى بدن کیرلور: [δν.] κρύπτει τὴν κατάστα-
σίν του ἀπ' ἐμοῦ || — چوچى — κρύπτω τὸν παῖδα ||
قولى قارىوله — κρύπτω τὰ δάκρυα || كوز ياشلى —
— κρύπτω τὸ κυτίον ὑπὸ τὴν κλίνην.

κίρولمك } T. γκερι-λεμεκ [ἐκ τοῦ προηγ.]
ρμ. μετ. κρύπτομαι [δοτ.]· ρ.
— آجى — κρύπτομαι εἰς τινὰ γωνίαν·
— سړالوب — κρύπτομαι, λαδὼν ὡς προμαχῶνα
[διπλ.] δένδρον.

κίρولی } T. γκερι-λι [βλ. کیرلک] ἐπθ. κε-
κρυμμένος, λαθραῖος, μυστικὸς, κρυ-
φός, ἐμπιστευτικὸς: قردى — μυστικὸς λόγος·
— خدمت — μυστικὴ ὑπηρεσία || —
کړه — κρυφός — μυστήριον
κεκρυμμένον || طومق — φυλάττω μυστικόν· §
ἐπρ. μυστικῶς, ἐμπιστευτικῶς: سولمك — λέ-
γω ἐμπιστευτικῶς, μυστικῶς.

κίρولیجه } T. γκερι-λε-δε, ἐπρ. λαθραῖος,
κρυφίως, μυστικῶς.

κίς } A. κεῖς, ὄν. νοημοσύνη, εὐφύια· ἀν-
τιθ. کياست حق· βλ. καὶ κίς.

κίς } A. κεγίς, ἐπθ. εὐφύης, νοήμων.

κίς } A. κίς [κατὰ τὸ لفت لاجى ἐκ τοῦ ἐλλ.
κύστις] ὄν. βαλάντιον· βλ. کيسه · §
کىستى [ἀνατ.]· بىضى — کىدى پيژى, ἢ مبيض —
کىدى مپژى, τὰ κυστιδία τοῦ Graaf ἐκ τῆς
ωοθήκης [ἀνατ.]· — مصلی — کىدى ماسلى, κύστις
ὁρρωδῆς· § μήτρα, ὕστερον· § πλθ. کياس —
ἐκγύας.

κίςω } Π. γκεριδ-λι, ἐπθ. ὁ ἔχων μέρος
βόστρυχος: — تار مار — κόμη συγκεχυ-
μένη || — ی غبر بو — γκεριδ-لى انځر-پو, βό-
στρυχος ἀμδαρὶ ἀποπνέων, εὐώδης || —
کىستى — κόμη χρο-
σθ [ξερτάρ], ἢ τοῖς ξανθῇ· § πλθ. کيسوان
— γκεριδ-لى کيسوان· βλ. کيسوان —
کيسوان — κίςω.

κίςω } Π. γκεριδ-لى, ἐπθ. ὁ ἔχων μέρος
βόστρυχος: — تار مار — κόμη συγκεχυ-
μένη || — ی غبر بو — γκεριδ-لى انځر-پو, βό-
στρυχος ἀμδαρὶ ἀποπνέων, εὐώδης || —
کىستى — κόμη χρο-
σθ [ξερτάρ], ἢ τοῖς ξανθῇ· § πλθ. کيسوان
— γκεριδ-لى کيسوان· βλ. کيسوان —
کيسوان — κίςω.

ἐκ φακῆς [μεροδζιμέκ]· κατάπλασμα: به کوجي — κατάπλασμα ἐκ μολόχης: سي — خردل کا-
τάπλασμα ἐκ σινάπεως [χαρτάλ]· § μτψ. μαλ-
θακός, νωθρός, ὀκνηρός βλ. لايه جي.

لايه جي } T. λαπα-δζή, ἐπθ. ὁ ἀγαπῶν καὶ
τρώγων πολὺ τὸν λαπᾶν μτψ. μαλ-
θακός, νωθρός [ἐπιθετον ἐμπαικτικὸν ἐκ μέρους
τῶν ἔξω τούρκων πρὸς τοὺς Κων]πολίτας].

لايه لانق } T. λαπα-λανμάκ, ρμ. οὐδ. γί-
νομαι ὡς λαπᾶς, λαπαδιάζω.

لايه دق } T. λάπα-τακ [βλ. لارق καὶ لاپ]
ἐπρ. ὄλον ὁμοῦ, διὰ μιᾶς λέγεται
καὶ لاره دق چوربه دق
περὶ τοῦ دق βλ. لايه دق.

لاينه } It. λαπίνα [lambena] ὄν. πετρώμυ-
ζον [τὸ θαλάσσιον], κ. λαπίνα.

لات } A. λάτ, ὄν. ὄνομα εἰδώλου λατρευο-
μένου ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν Ἀρά-
βων καὶ εὐρισκομένου πρὸ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐν
τῇ ναῖ τῆς Μέκκας [كبه].

لاتحي } A. ἡ λὰ τουχδά, ἐκ τοῦ
στερ. ὕ καὶ τοῦ ρμ. تحي γ' θηλ.
προσ. τοῦ ἄορ. ἐν χρήσει μετὰ θ. ὀνόμ.] ἐπθ.
ἀναριθμητός· βλ. لايحي.

لاتقي } A. ἡ λὰ τουφνά [ἐκ τοῦ στερ. ὕ
καὶ τοῦ ρμ. تقى γ' θηλ. προσ. τοῦ
ἄορ. ἐν χρήσει μετὰ θ. ὀνόμ.] ἐπθ. ἀθάνατος·
در علم تروت — ἡ ἐπιστήμη εἶναι θησαυρός [θερ-
δὲτ] ἀθάνατος· || βλ. لايقي.

لاته } λάτα, βλ. لاطه.

لاتين } Γλ. λατίν [Latin] ὄν. καὶ ἐπθ. Λα-
τίνος, Λατινικός: لسانی — ἡ Λατινι-
κὴ γλῶσσα· § καθολικὸς κατοικῶν ἐν Ἀνατολῇ
καὶ ὑπῆκοος ὀθωμανός· § يلكن — ἐν τῶν ἰστίων
πλοίου ἰστιοφόρον, καλούμενον ἄλλως καὶ
يلكني — ἰστιὸν πειρατικόν, κλέφτης· § —
بلنك فرك ترمه سى. συνων. τροπαίολον· چيچكي

لاتينجه } T. λατίν-δζε, ἐπθ. Λατινικός· §
ἐπρ. Λατινιστί: سويلك — ὁμιλῶ
Λατινιστί· § ὄν. ἡ Λατινικὴ γλῶσσα.

لاتاني } A. λὰ-δανί [ἐκ τοῦ στερ. ὕ καὶ τοῦ
ἀρθ. تاني] ἐπθ. ὁ μὴ ἔχων δεύτερον,
ἥτοι μοναδικός, ἀπαράμυλλος.

لاجرم } A. λὰ-δζερέμ [ἐκ τοῦ στερ. ὕ καὶ
τοῦ جرم κ.λ. δὲν ὑπάρχει διακοπή].

ἐπρ. ἀναμφιδόλως, βεβαίως· ἀφεύκτως, ἀπαραι-
τήτως, ἐξ ἀνάγκης· βλ. لايه.

لاجل } A. λὰ-ἔδζλ [ἐκ τῆς προθ. ل καὶ
τῆς λ. جل] ἐξ αἰτίας, ἔνεκα, πρὸς:
التجربه — λὰ-ἔδζλ-τ-τεδζριπέ, πρὸς δοκιμὴν,
χάριν δοκιμασίας· || التزم — λὰ-ἔδζλ-τ-τενεζ-
ζούخ, χάριν διασκεδάσεως, ἀναψυχῆς· ||
تبدیل — λὰ-ἔδζλ-τ-εζλ, λὰ-ἔδζλ-τ-εζλ, λὰ-ἔδζλ-τ-εζλ,
μεταβολὴ τοῦ σχήματος [μεταμπίεσις] ἔνεκα
συντηρησεως, ἥτοι τὸ συμμορφοῦσθαι πρὸς τὰς
περιστάσεις χάριν τοῦ συμφέροντος.

لاجواب } A. λὰ-δζεδὰπ [ἐκ τοῦ στερ. ὕ καὶ
τῆς λ. جواب] ἐπθ. ἀνανταπάν-
τητος, ἀνεπίδεκτος ἀπαντήσεως.

لاجورد } Π. λαδζδδερέτ, ἡ λαδζιδερέτ, ὄν.
κύανος [λίθος πολύτιμος]· § χρῶ-
μα κυανοῦν· ἐπθ. κυανοῦς.

لاجوردی } Π. λαδζδδερέτ, ἡ λαδζιδερέτ,
ἐπθ. κυανοῦς: سی — οὐρανός
κυανοῦς· || — قبه — θόλος κυανοῦς [οὐρανός].

لاچين } T. λατδίν, ὄν. εἶδος ἱέρακος λευ-
κοστίκτου· § ὄν. κ. ἀρχαίος τουρ-
κικῆς ψυλῆς.

لاحق } A. λαχῆκ [ἐκ τοῦ لحوق ر.ق.] ἐπθ.
συνεχόμενος, προσαρτηθείς, προστε-
θείς, ὡς μόριον, κατάληξις [ἀντίθ. داخل]· ἐκδο-
θείς [ἐπὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως]· ὁ νεωστὶ διο-
ρισθεὶς εἰς τινὰ θέσιν, ὁ ἐν ἐνεργείᾳ [ἀντίθ. سابق
ὁ πρόωγος]: حاكم — ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις· || حاكم
— ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἱεροδικαστικῆς [χακίμης]· ||
— مأمور — ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπουργός· || ناظر —
ἐνεργείᾳ ὑπάλληλος· || Pm. اولقي — προσαρτῶ-
μαι [ἐπὶ μορίων κτλ.] ἐκδίδομαι [ἐπὶ ἀποφά-
σεως δικαστικῆς] [δοτ.] : — اداتي بر اسمه —
[لق] [اداتي بر اسمه] ὅταν ἡ κατάληξις [λήκ]
προσαρτηθῇ εἰς τι ὄνομα, γίνεται ὄνομα τοπι-
κόν· || اولان حكم — ἡ ἀπόφασις ἡ ἐκ-
δοθεῖσα περὶ αὐτοῦ· § θ. لاحقه —
εὐμένεια προστεθεῖσα εἰς ἄλλας προηγουμένας·
|| βλ. καὶ ἐπόμε.

لاحقه } A. λαχῆκ [θηλ. τοῦ προηγ.] ὄν.
ἐναγία, ἐναγία: عنایات جلیله
— ὅπως ἡ ὑπέροχος προ-
σθήκη εἰς τὰς ὑψηλὰς εὐεργεσίας, ἥτοι πρὸς
ταῖς ἄλλαις ὑψηλαῖς εὐεργεσίαις· || جيله —
ωραία προσθήκη· § πλθ. لاحق —
λεβαχῆκ.

ύελος [γυαλί] τῆς λυχνίας· || فانوس — φανός τῆς λυχνίας [ἀλλως قارور] || مقاصی — ψαλίδιον τῆς λυχνίας· || قنبل — ἡ θρυαλλίς τῆς λυχνίας.

Λάμτ } Α. λαμῆτ [ρζ. لوم] ὄν. θ. ποταπό-
της, εὐτέλεια.

Λάμτ } Α. λαμῆτ [ρζ. لمح] ἐπθ. ὁ λάμπων,
λαμπρός.

Λάμτ } Α. λά-μεχαλέ, ἐπρ. ἐξ ἀνάγκης οὐ-
τως εἶναι, ἀναποφεύκτως.

Λάμτ } Α. λαμῆτ [ρζ. لمس] ἐπθ. ἀπτόμενος,
ἐγγίζων· § θ. لامه λαμῆτ = قو

κουδῆτ λαμῆτ, ἡ αἰσθησις τῆς ἀφῆς, ἡ ἀφῆ.

Λάμτ } Α. λαμῆτ [ἐκ τοῦ لمان ρζ. لمح] ἐπθ.
λάμπων, λαμπρός· — برق ἀστραπὴ

λαμπρά· || النور — λαμῆτ-ου-ν-νοῦρ, φωταυγής, φω-
τοδόλος [βλ. حضور] || نور νοῦρ-λαμῆτ, φωτο-
λαμπής· — جامع نور — δξαμῆτ νοῦρ-λαμῆτ, τέ-
μενος φωτολαμπής· § θ. لامه λαμῆτ· βλ. ἐπρμ.

Λάμτ } Π. λαμῆτ-α-ρίτζ, ἐπθ. ὁ χύνων
λάμπριν· βλ. ἐπρμ.

Λάμτ } Π. λαμῆτ-α-νιδάρ, ἐπθ. ὁ διαδί-
δων λάμπριν, λάμπων, ἀκτινοδο-

λῶν· اولان نور توجهات سبه — λαμῆτ-α-νιδάρ ὁ-
λάν νεῖρι τεδεδξδξουχάτι δενιγέ, ὁ ἀκτινοδο-
λῆσας ἥλιος τῆς αὐτοκρατορικῆς εὐνοίας.

Λάμτ } Α. λά-μεκάν [ἐκ τοῦ στερ. ل] καὶ
τῆς λ. مكان] ἐπθ. ὁ ἄνευ τόπου,

κατοικίας· πνεῦμα, Θεός [ὁ πανταχοῦ παρών].

Λάμτ } Α. λά-μεκάνι, ἐπθ. θεϊκός.

Λάμτ } Α. λαμῆτ [ρζ. لم] ἐπθ. θ. κακός, βά-
σκανος· — عنب ὁ φθαλμὸς βάσκανος.

Λάμτ } Α. λαμῆτ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων εἰς τὸ γράμ-
μα ل· § [ἀνατ.] υἱοειδής· — بلعوى

λαμῆτ πελ' ουμῆ, ὑοφαρυγγικός [μῦς]· || لسانى —
λαμῆτ λιδανί, ὑογλωσσικός [μῦς]· || لسانى —
— لسانى — قاعدة لسانى κα' ἡ τέτου-λ-πελ-
οῦμ, ὑογλωσσοδασιφαρυγγικός· || لسانى —
— لسانى — مزمارى لسانى λιδανί μιζμαρί, ὑοεπιγλωσσι-
τικός· || درقى — لامى — لامى — لامى —
θ. لامى βλ. ἐπρμ.

Λάμτ } Α. λαμῆτ [θ. τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὁ
διδῶν κτῆσιν ἢ σχέσιν· — اضافت

ιζαφέτ λαμῆτ, σύνταξις γενικῆς καὶ ὀνόμα-
τος ὁπλοῦσα κτῆσιν ἢ σχέσιν, ὡς اوى ἡ

οἰκία τοῦ 'Αχμέτ, ἡ احدى اوعلى ὁ υἱὸς τοῦ
'Αχμέτ· § [ἀνατ.] υἱοειδής· § ὄν. ποίημα, οὐ ἡ
ὁμοιοκαταληξία εἶναι τὸ γράμμα ل.

Λάμτ } Γλ. λανῆτ [landau] ὄν. διφρος, εἴ-
δος ἀμάξης μεγάλης δυναμένης ν'
ἀνοιχθῆ.

Λάμτ } Α. λά-νεζήρ, ἐπθ. οὔτινος οὐχ
ὑπάρχει ὁμοιος, ἀπαράμιλλος.

Λάμτ } Τ. λανγκήρ, μόριον· لوننور — λαν-
γκήρ λουγκούρ, μόριον παριστάνον

τὴν χονδροειδῆ καὶ γεγωνυῖα τῇ φωνῇ γινομέ-
νην ὁμιλίαν τῶν χωρικῶν.

Λάμτ } Α. λά-νεζάτ, ἐπθ. ἀνεξάντλητος·
— معدن μεταλλεῖον ἀνεξάντλητον.

Λάμτ } Π. λανέ, ὄν. φωλεά, μτφ. κατοικία·
— مرغ — φωλεά πτηνοῦ [μουργ]· || —
— پدر πατρικός οἶκος· || زمين — φωλεά ἀπαλῆ·
|| خراب — φωλεά κατεστραμμένη.

Λάμτ } Π. λανῆ-δάζ, ἐπθ. ὁ κατασκευά-
ζων ἢ πηγνύων φωλεάν.

Λάμτ } Π. λανε-γκίρ, ἐπθ. ὁ κρατῶν φω-
λεάν· § πλθ. لانه گران λανε-γκιράν.

Λάμτ } Π. λανε-νιείν, ἐπθ. ὁ καθήμε-
νος ἐν τῇ φωλεῇ, ἐμφωλεῦων.

Λάμτ } Α. λά-νιχαγέ, ἐπθ. ἀτελεύτητος·
βλ. مالاهايه.

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λάμτ } Γλ. λάβ [Lave] ὄν. λάβα τῶν ἡφαι-
στείων [اندفاعات بركانيه].

Λαυοτι } A. λαχουτι-ί, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῇ
θεότητι, ἢ τῷ ἀνθρώπῳ κόσμῳ, θεῷ.
§ θ. Λαχουτι-γέ, § πλθ. τοῦ ἀρσ. περι-
στι Λαχουτι-γάν, Λαυοτιαν.

Λαυορακι } T. λαχουράκι, ὄν. εἶδος ὑψόσματος
τοῦ λινού κατ' ἀπομίμησιν τοῦ
ἰνδικοῦ σαλίου· βλ. Λαυοράκι καὶ Λαυοράκι.

Λαυορι } Π. λαχουρί [ἐκ τῆς ἰνδ. πόλεως
Λαχούρ] ὄν. βύσσος ἢ ἱν-
δική, σάβιον πολύτιμον· βλ. Σαλ.

Λαυ } Π. λαί [προστ. τοῦ λαγιτέν,
λαλεῖν, λέγειν μάταια· ἐν χρήσει ἐν
συνθέσει]· — Λαυοράκι, ὡρολόγιος.

Λαυτιδλ } A. λα-γετεπετεδλ [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ ἀορ. τιδλ] ἐπθ. ὁ μὴ με-
ταβάλλομενος, ἀμετάβλητος, ἀναλλοίωτος.

Λαυτιζζ } A. ἢ λα-γετεδζεζζα [ἐκ
τοῦ στερ. γ καὶ τοῦ ἀορ. τιζζ]
ἐπθ. ὁ μὴ ἐπιδεχόμενος διαίρεσιν, ἀδιαίρετος·
→ μόνον ὕλης [δζδζ] μὴ ἐπιδεχόμενον
διαίρεσιν, ἄτομον ὕλης· || — ὅτι μὴ ἐπι-
δεχομένη διαίρεσιν, ἀδιαίρετος.

Λαυτιμλ } A. λα-γυδτεχαμμλ [ἐκ τοῦ στερ.
γ καὶ τοῦ ἀορ. τιμλ] ἐπθ. ἀφό-
ρητος, ἀνυπόφορος.

Λαυτιν } A. λα-γετεγαγγλ [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ἀναλλοίω-
τος, ἀμετάβλητος· αἱ ἀρὰς αὐτοῦ αἱ βουλὰς
τοῦ Θεοῦ [ἱρατάι ἐξελιγέ] εἶναι ἀμετάβλητοι·
|| — κανὼν ἀμετάβλητος.

Λαυτιν } A. λα-γετεναχά [ἐκ τοῦ στερ. γ καὶ
τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ἀτελεύτητος.

Λαυτιν } A. λα-γεδζτεμι' [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ὁ μὴ συν-
ερχόμενος ἐπὶ τὸ αὐτό, ἀσυμβιβαστος· § δυϊκ.
Λαυτιν λα-γεδζτεμι' ἄν, βλ. Λαυτιν.

Λαυτιν } A. ἢ λα-γυδζ [ἐκ τοῦ στερ. γ καὶ
τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ἐναρ-
γής, καθαρός· ὁ παρουσιαζόμενος εἰς
τὸ πνεῦμα· || Ρμ. αὐτοῦ παρουσιάζομαι, ἐπέρ-
χομαι εἰς τὸ πνεῦμα [δοτ.]· — ὁ παρὰ τὴν
ἐκκαθάρσιν ἡ ἀποκαθάρσιν ἡ ἀποκαθάρσιν
ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὴν ταπεινὴν μου διάνοιαν·
§ θ. Λαυτιν λα-γυδζ βλ. Λαυτιν.

Λαυτιν } A. λα-γυδζα [ἐκ τοῦ στερ. γ καὶ
τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ἐν χρήσει μετ' ὀνό-

ματος γένους ἀρσενικοῦ] ἐπθ. ἀναρίθμητος· βλ.
Λαυτιν καὶ Λαυτιν.

Λαυτιν } A. λαίχ [θ. τοῦ λαίχ βλ.] ὄν. θ.
ἐκθεδὺς ὑπαλλήλου ἢ ἐπιτροπῆς
περιέχουσα λεπτομερείας περὶ τινος ὑποθέσεως,
ὑπόμνημα· σχέδιον [νομ.] προτάσεις γραπταί,
ἢτοι ἐκθεδὺς διδομένη ὑπὸ τῶν διαδίκων καὶ
περιέχουσα τὰ ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς ἀγωγῆς καὶ
κατὰ τοῦ ἀντιδίκου ἐπιχειρήματα· — νό-
νομοσχέδιον· || — δίδω ἐκθεδὺν, προτά-
σεις γραπτάς· § πλθ. Λαυτιν.

Λαυτιν } A. λα-γυδζ [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ἀλάθ-
τος, ὁ μὴ ποιῶν, ἀλάθ, σφάλματα, ἀναμάρτητος.

Λαυτιν } Π. λα-γυδζτιανέ, ἐπθ. ὁ ἀνέ-
κων τῷ ἀναμαρτήτῳ· § ἐπρ. ἀνα-
μαρτήτως.

Λαυτιν } T. λα-γυδζτιανέ, ὄν. τὸ ἀλά-
θτον· — Λαυτιν τὸ ἀλάθτον
τοῦ Πάππα.

Λαυτιν } A. λα-γυδζέκ [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ὁ μὴ ἐγ-
καταλιμπανόμενος.

Λαυτιν } A. λα-γυδζέκ, ἐπθ. ἀκατάλη-
πτος [ἐκ τοῦ στερ. γ καὶ τοῦ ἀορ.
τιν] ἐπθ. ἀκατανόητος.

Λαυτιν } A. λα-γυδζ [ἐκ τοῦ στερ. γ καὶ
τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ὁ μὴ ἐκλείπων,
ὁ μὴ παρερχόμενος, ἀθάνατος, αἰώνιος [Θεός]·
— αἰώνιος Θεός.

Λαυτιν } Π. λα-γυδζαί, ὄν. αἰωνιότης, ἀθα-
νασία.

Λαυτιν } A. λα-γεδούτ [ἐκ τοῦ στερ. γ καὶ
τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ὁ μὴ ὡφε-
λούμενος· — ὁ λα-γεδούτ λα-γεδούτ, ὁ
φθονερός δὲν ὡφελεῖται [πρμ.].

Λαυτιν } A. λα-γυδζέκ [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ἀφόρη-
τος, δύσφορος, ὀχληρός.

Λαυτιν } A. λα-γυδζάκ [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ἀφόρητος,
ἀδύνατος, ἐπαχθής· — τὸ ἐκκαθάρσιν
λα-γυδζάκ, πρότασις ἀφόρητος, ἀπαράδεκτος.

Λαυτιν } A. λα-γυδζάτ [ἐκ τοῦ στερ. γ καὶ
τοῦ ἀορ. τιν] ἐπθ. ἀναρίθμητος, ἀ-
πειρος· — ἀπειρος καὶ ἀναρίθμητος.

لا يعقل } A. λα-γνα'κήλ. [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ δορ. يعقل] ἐπθ. ὁ μὴ ἐν-
νοῶν, ὁ μὴ ἔχων τὸν νοῦν, τὰς αἰσθήσεις του,
ἀναισθητός: → مع υφ'στὶ λα-γνα'κήλ, μεμε-
θυμένος εἰς βαθμὸν ἀναισθησίας.

لا يعقل } Α. λὰ-γζου'κάλ [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ δορ. يعقل] ἐπθ. ἀκατάλη-
πτος, ὃν δὲν δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ.

لا يعقل انه } Π. λὰ-γα' κηλ-ανέ, ἐπθ, ὁ ἀν-
 ἤκων τῷ ἀναισθῆτω· § ἐπρ, ἀ-
 ναισθῆτω.

لايعنى } Δ. λḁ-γḁ'ni [ἐκ τοῦ στερ. ὕ και
 τοῦ ἄορ. يعنى] ἐπθ. ἀσήμενος, μά-
 ταιος, ἀνόητος [λόγος κτλ., βλ. ملا يعنى].

لا يغلب } Δ. λα-γίουγλέπ [ἐκ τοῦ στερ. γ
 καὶ τοῦ δορ. يغلب] ἐπθ. ἀήττητος,
 ἀκατανίκητος.

لايفنى } A. λα-γρουφνά [ἐκ τοῦ στερ. ὕ καὶ
 τοῦ δορ. ڦنى] ἐπθ. ἀφθιπτος, ἀθάνα-
 τος: → كنى كنى لا-γρουφνά, θησαυρος ἀθάνα-
 τος: || βλ. لايفنى.

لايق } A. λαῖκ, ἐπὶ. ἀρμόζων, πρέπων, κα-
 τὰ ἄλληλος, ἄξιος [δοτ.]: — حرمت ἄ-
 ξιος σεβασμοῦ· § ὄν. τὸ πρέπον, τὸ ἀρμόζον·
 در — πρέπον εἶναι· || دکلر — δὲν πρέπει, δὲν
 ἀρμόζει· || ی — لا ینکح — καὶ او زده — κατὰ
 τὸ πρέπον, πρεπόντως, καθὼς πρέπει· || —
 الی — ὁ θεὸς νὰ τῷ δώσῃ τὸ πρέπον τοῦ [λαῖ-
 κινῶ], ἥτοι τὴν πρέπουσαν ἀνταμοιβὴν ἢ
 ποινήν· || کورمک — θεωρῶ πρέπον, ἀρμόζον
 ἐπιδοκιμάζω· || کوردی — ἡξιώθη τὸ πρέπον
 του, ἥτοι ἔλαβε τὰ ἐπιχειρήματα τῆς κακίας του· ||
 — غایر — لا ینکح — ἀνοίκειος, ἀπρεπής, ἀνάρ-
 μοστος, ἄτοπος· || اولی — εἶμαι ἄξιος, ἀρμόζων
 [δοτ.] § 0. لا یقه — مجازات ἢ προσήκουσα ποινή·
 || احوال غایر — احوال — διαγωγὴ ἢ
 πράγματα ἄτοπα, ἀνάρμοστα.

447 } A. λαῖν [ρζ. 𐤋] ἐπθ. ὁ ἐπιτιμῶν, ἐ-
 λέγων : → 𐤋 𐤕𐤓𐤕𐤍 ἐλέγχουσα. § 8.
 448 } λαῖν.

45 } Α. λαϊμέ, θ. τοῦ προηγ. βλ. §δν. ε.
λεγχος, ἐπιτήμησις.

لا يعوت } A. λα-γεμουτ [ἐκ τοῦ στερ. ὕ και
 τοῦ δορ. يعوت] ἐπθ. ἀθάνατος :
 — حى حياً } λα-γεμουτ, ὁ ζῶν και ἀθάνατος
 [Θεός] : — قوت كوتى } λα-γεμουτ, τροφή τό-
 ση ὅση ἀρκεῖ ὅπως μὴ ἀποθάνῃ τις.

لا يموتانه } Π. λα-γεμουτανέ, ἐπθ. ὁ ἀνήκων
 τῷ ἀθανάτῳ· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει
 ἀθανάτῳ.

لا ينفى } Α. ἀ·γένεσθην [ἐκ τοῦ στερ. γ καὶ
τοῦ ἀορ. ينفى.] ἐπθ. ἀπρεπής, ἀ-
νοίκειος.

لا يَنْتَقِلُ } Δ. ἀ-γν-ε-κ-η-λ [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ δορ. ἵ-ν-τ-λ] ὁ μὴ μεταδι-
δαζόμενος : — امتياز προνόμιον μὴ μεταδιδα-
ζόμενον ἀπὸ ἑνὸς προσώπου εἰς ἄλλο.

لاينعزل } A. λᾱ-γεν'αζίζ [ἐκ τοῦ στερ.
 } Υ καὶ τοῦ ἀορ. [ينزل] ἐπθ. ὁ μὴ
 παυόμενος, ἰσόδοιος [δικαστῆς κτλ.].

لا ينعزل لك } T. λὰ-γεν'αζιλ-λιῖ, τὸ εἶναι
 } τινα ἰσόδιον, τὸ ἰσόδιον: حكمك
 — τὸ ἰσόδιον τῶν δικαστῶν [χοιρέσιον].

لا ينفك } A. λὰ-γενῶξῃκ [ἐκ τοῦ στερ. γ
καὶ τοῦ ἀορ. ينفك] ἐπθ. ἀναπό-
σπαστος.

لا ينقسم } Α. λ. α.-γενκαδιμ [ἐκ τοῦ στερ. γ
 καὶ τοῦ δορ. ينقسم] ἐπθ. ὁ μὴ δι-
 αιρούμενος, ἀδαιρέτος : — امتياز προνόμιον ἀ-
 δαιρέτον, μὴ ἐπιδεχόμενον διαίρεσιν.

لاين } T. λάϊν, μόριον· βλ. لين και جلاين.

لا ينقطع } A. λὰ-γενκατ'η̄ [ἐκ τοῦ στερ. γ
 και τοῦ ἀορ. [ينقطع] ἐπθ. ὁ μὴ
 διακοπτόμενος, ἀδιάκοπος· § ἐπρ. ἀδιακόπως.

لاينكسر } Α. λᾱ-γενκεδῖορ [ἐκ τοῦ στερ. γ
 και τοῦ δορ. ينكسر] ἐπθ. ὁ μὴ
 διασπορνγνύμενας, ἀδιόρρηκτος.

β } Π. **λέπ**, ὄν. **χειλος**· ἄκρον: **جانان**—**χει-**
λος ἐρωμένης: || **درد**—τὸ **χειλος** τῆς θα-
 λάσσης, παραλία· || **جوبار**—**χειλος** ρύακος· ||
سافر—**χειλος** ποτηρίου· || — **غنجہ** **γονδξ-λέπ**,
 ὁ ἔχων **χειλιν** ὡς κάλυξ ῥόδου, ἥτοι ῥόδινος :
 — **شکر** || **طفل غنجہ** **παις** ἔχων ῥόδιον **χειλος**· ||
اکہرو-لہپ, ὁ ἔχων **χειλιν** γλυκέα ὡς τὸ σάκ-
 χαρι· || — **تہانہ-لہپ**, οὗ τὸ **χειλος** διψῆ,
 διψῶν· || **جان لب** **δξάν-πὲ-λέπ** ἢ **ر لب جان** **δξάν-**
πὲρ-λέπ, οὗ ἡ ψυχὴ εἰς τὰ **χειλιν** εὐρίσκεται,
 ἥτοι ἐτοιμοθάνατος· || **آفتاب**—**ἀκτις** ἡλίου συνα-
 φῆς τῇ σκιᾷ· || **خضر**—**ὀριζων**, ἥτοι ὁ κύκλος
 ὃν σχηματίζει ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μέρος ἐνθα φαί-
 νεται ὡς συναφῆς τῇ γῇ· || **کشتکاه**—**στόμιον**

ليس } A. ληϊς [ρζ. لبس] ἐπθ. συγχεόμενος
ἐνεκα ομοιότητος, ὑποπτος, ἀμφιδο-
λος· βλ. ملتبس.

ليق } A. ληΐηκ [ρζ. لبق] ἐπθ. ἐπιτήδειος
εἰς τὸ ἔργον, νουνεχής, φιλόφρων, πε-
ριποιητικός.

ليك } A. λέππεικ, κ. λέππει [ἐκ τῆς λ.
لب και τῆς ἀντ. ك] φράσις ἀραδικῆ
σημαίνουσα: εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σου· ἰσο-
δυναμεῖ τῇ ἡμετέρᾳ: ὁρίσαστε [ἐν χρήσει ὡς ἀπ-
άντησις εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καλοῦντος]· συνθε-
στερον τὸ افندم ἐφέντημ || زن اجابت اولی —
λέππεικ-ἐνι ἰδξαπτε δλμάκ, ὑπακούω εἰς τὴν
καλοῦσαν φωνὴν [ἐπὶ ἀποθησκοντος ὑπακού-
οντος εἰς τὴν φωνὴν τοῦ καλοῦντος Θεοῦ].

ليانده } T. λειάντια [κατὰ τὸ ليهك ἐκ τῆς
پيرس.] ἐπθ. διυλισμένος, διαυγής:
زيئون ياي — ἐλαιόλαδον διυλισμένον.

ليسقه } ἡ لاسقه لآسقا, ὄν. κ. λειψία:
پنارى — πανήγυρις τῆς λειψίας, ἡ-
τοι ἀγορὰ γουναρικῶν § ξανθός: صاج — ξανθὴ
[ώρατα] κόμη.

لت } A. λέττε, ρ. ἀφ. τύψις, ὡς ἐνδυμάτων
ὑπὸ τοῦ πλύντου· κοπάνισμα ἢ τρι-
ψις, ὡς φαρμάκων ὑπὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ.

لتره } El. λίτρε, ὄν. λίτρα [βάρος]· || βλ. رطل.

لثله } A. λειλετέ, ὄν. θ. ψευδορκία.

لثام } A. λιδάμ, ὄν. πέπλος γυναικεῖος τοῦ
προσώπου· βλ. ياشق و تقاب, تلم.

لثوى } A. λιδεθί [ἐκ τοῦ لك] ἐπθ. ὁ ἀνθήκων
εἰς τὰ οὐλά· § θ. لثويه ليدعيفه.

لثه } A. λιδὲ ἢ λιδδέ, ὄν. θ. οὐλον, κ. ὁδον-
τοκοιλία [ت. ديش اتي] § πλθ. ὄμλ. لثات
λιδάς καὶ ἀνωμ. لثي ἢ لثا ليدأ.

لج } A. λέδζδζ, ὄν. ἐπιμονή, πείσμα.

لج } A. λουδζδζ, ὄν. πλῆθος ἀνθρώπων, ὁ-
μήγυρις § πέλαγος· βλ. لجه § ξίφος.

لجام } A. λιδζάμ [ἐκ τοῦ پيرس. لكلام] ὄν. ἀ-
γωγεύς, ρυτήρ, κ. καπίστρι· χαλινός,
νήνια: مبيج الروال — λιδζάμι μουχεγγίδζου-
ρ-ρουδάμ, χαλινός προκαλὼν σιέλων, ἥτοι τι-
θέμενος εἰς τὸ στόμα τῶν ἵππων ὅπως ἀφρι-
ζωσι μασθῶντες αὐτόν, ἀφριστής § πλθ. لجم
λουδζοίμ καὶ لجه ἐλδζιμέ.

لجه } A. λουδζδζ [βλ. لجه] ὄν. θ. πέλαγος·
πλῆθος: سرور اولی — غريق — γαρίκι λου-
δζδζέι δουροῦρ δλμάκ, βυθίζομαι εἰς τὸ πέλα-
γος τῆς χαρᾶς || تلامم انكيز — πέλαγος καλυδωνι-
ζόμενον [τελατοῦμ-ἐνγκίζ] § πλθ. لجه لουδζέδζ.

لجج } A. λουδζέδζ, πλθ. τοῦ لجه βλ.

لجم } A. λουδζοῦμ, πλθ. τοῦ لجم βλ.

لجوج } A. λεδζοῦδζ [ρζ. لجه] ἐπθ. πείσμων,
ἰσχυρογνώμων.

لجين } A. λουδζεῖν, ὄν. ἀργυρος.

لحظ } A. λάχζ, ταῦτὸ لحظان.

لحظان } A. λεχαζ-άν, ρ. ἀφ. τὸ βλέπειν διὰ
τοῦ ἄκρου τοῦ ὀφθαλμοῦ· βλέμμα
πλάγιον: آهونكاهان — λεχαζάν ἀχοῦ-νιγκια-
χάν, τὸ πλάγιον βλέμμα τῶν βλεπουσῶν ὡς αἱ
ἐλαφοὶ, ἥτοι τῶν ὥραιων γυναικῶν· βλ. لحاظ.

لحاء } A. λιχά, ὄν. φλοιὸς δένδρου.

لحاظ } A. λεχάζ, ὄν. γωνία ὀφθαλμοῦ· βλ.
ἐπόμεν § λιχάζ, τὸ σκέπτεσθαι.

لحاطه } A. λεχαζά, ὄν. θ. βλέμμα προσεκτι-
κὸν διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ ὀφθαλμοῦ:

ليعومول — حكت افاضة شاهانه بيورلش
λεχαζάι χικιμέτ-ιθαζάι εαχανέ ποιγζουρου-
μούζ, συμπεριελήφθη εἰς τὸ σοφὸν βλέμμα
τοῦ ἀνακτος, ἥτοι παρετηρήθη ἡ ἐλήφθη ὑπ'
ὄψει τῆς A. A. M. τοῦ Σουλτάνου· || βλ. لحظه.

لحاف } A. λιχάφ, ὄν. ἐφάπλωμα: — زير زير
ليخاف, ὑπὸ τὸ ἐφάπλωμα § [βοτ.
κτλ.] χιτών· § πλθ. لحف لουχούφ.

لحافي } A. λιχαφ-ί, ἐπθ. χιτωνοειδής.

لحام } A. λεχχάμ [ρζ. لحم] ὄν. κρεωπώλης·
βλ. قصاب.

لحام } A. λιχάμ, πλθ. τοῦ لحم βλ.

لحاتم } A. λεχαμέτ, ὄν. θ. εὐτράφεια, πα-
χύτης: وجود — εὐτράφεια τοῦ σώ-
ματος [βουδζοῦζ].

لحان } A. λεχχάν [ρζ. لحن] ἐπθ. ὁ σφάλλων
περὶ τὴν προφορὰν λέξεως· βλ. لاحن.

لحد } A. λάχτ ἢ λεχάτ, ὄν. κοίλωμα σκαπτό-
μενον ἐπίτηδες ἐντὸς τοῦ τάφου ὅπως

ὁ νεκρὸς στήριζόμενος ἐπ' αὐτοῦ ἔχη τὸ πρό-
σωπον ἐστραμμένον πρὸς τὴν Μέκκαν· § τάφος
κτιστός· § πλθ. حود لونهاوت και الحاد إلخأت.

חס } A. λάχος, ρ. ἀφ. τὸ λείπειν.

لحظه } A. λαχζα [βλ. لحظان ، لحاظ ، لحظ]δν.
 θ. ριπή ὀφθαλμοῦ, βλέμμα διὰ τοῦ α-

κρου τοῦ ὀφθαλμοῦ, στιγμαί: د — ۛ, ἐν μιᾷ ρι-
πῇ ὀφθαλμοῦ. || استراحت — ۛ, ἀνάπαυσις διὰ
μίαν στιγμαίη. || نيم بعد الحمام ولو لحظة vñm pa'te-
λ-χαμμάμ βελῆδ λάχχατεν, κοιμήθητι μετὰ τὸ
λουτρὸν ἔστω καὶ μίαν στιγμαίη. § πλθ. الحاظ
إل-حاذ, καὶ لحوظ لوائح.

ἅλας } A. λαχλάξ, ὄν. κολχικόν, κ. κρι-
 νάκι μύρικον, ἀλλως: خانق κλb
 νήκι κέλb, καὶ آجی حدام ὁδξñ τοῖτάμ.

الحاحه } A. λαχλαχ-ιγέ, ἐπθ. θ. κολχικός:
— فصيلة φασθλγεί λαχλαχιγέ, η
οικογένεια τῶν κολχικῶν [βοτ.].

A. λάχῃ ἢ λαχῇ, δν. κρέας : تعيني —
 λάχῃ τα' γινί, σιτηρέσιον κρέατος || —

٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣
 ٤٩٤
 ٤٩٥
 ٤٩٦
 ٤٩٧
 ٤٩٨
 ٤٩٩
 ٥٠٠
 ٥٠١
 ٥٠٢
 ٥٠٣
 ٥٠٤
 ٥٠٥
 ٥٠٦
 ٥٠٧
 ٥٠٨
 ٥٠٩
 ٥١٠
 ٥١١
 ٥١٢
 ٥١٣
 ٥١٤
 ٥١٥
 ٥١٦
 ٥١٧
 ٥١٨
 ٥١٩
 ٥٢٠
 ٥٢١
 ٥٢٢
 ٥٢٣
 ٥٢٤
 ٥٢٥
 ٥٢٦
 ٥٢٧
 ٥٢٨
 ٥٢٩
 ٥٣٠
 ٥٣١
 ٥٣٢
 ٥٣٣
 ٥٣٤
 ٥٣٥
 ٥٣٦
 ٥٣٧
 ٥٣٨
 ٥٣٩
 ٥٤٠
 ٥٤١
 ٥٤٢
 ٥٤٣
 ٥٤٤
 ٥٤٥
 ٥٤٦
 ٥٤٧
 ٥٤٨
 ٥٤٩
 ٥٥٠
 ٥٥١
 ٥٥٢
 ٥٥٣
 ٥٥٤
 ٥٥٥
 ٥٥٦
 ٥٥٧
 ٥٥٨
 ٥٥٩
 ٥٦٠
 ٥٦١
 ٥٦٢
 ٥٦٣
 ٥٦٤
 ٥٦٥
 ٥٦٦
 ٥٦٧
 ٥٦٨
 ٥٦٩
 ٥٧٠
 ٥٧١
 ٥٧٢
 ٥٧٣
 ٥٧٤
 ٥٧٥
 ٥٧٦
 ٥٧٧
 ٥٧٨
 ٥٧٩
 ٥٨٠
 ٥٨١
 ٥٨٢
 ٥٨٣
 ٥٨٤
 ٥٨٥
 ٥٨٦
 ٥٨٧
 ٥٨٨
 ٥٨٩
 ٥٩٠
 ٥٩١
 ٥٩٢
 ٥٩٣
 ٥٩٤
 ٥٩٥
 ٥٩٦
 ٥٩٧
 ٥٩٨
 ٥٩٩
 ٦٠٠
 ٦٠١
 ٦٠٢
 ٦٠٣
 ٦٠٤
 ٦٠٥
 ٦٠٦
 ٦٠٧
 ٦٠٨
 ٦٠٩
 ٦١٠
 ٦١١
 ٦١٢
 ٦١٣
 ٦١٤
 ٦١٥
 ٦١٦
 ٦١٧
 ٦١٨
 ٦١٩
 ٦٢٠
 ٦٢١
 ٦٢٢
 ٦٢٣
 ٦٢٤
 ٦٢٥
 ٦٢٦
 ٦٢٧
 ٦٢٨
 ٦٢٩
 ٦٣٠
 ٦٣١
 ٦٣٢
 ٦٣٣
 ٦٣٤
 ٦٣٥
 ٦٣٦
 ٦٣٧
 ٦٣٨
 ٦٣٩
 ٦٤٠
 ٦٤١
 ٦٤٢
 ٦٤٣
 ٦٤٤
 ٦٤٥
 ٦٤٦
 ٦٤٧
 ٦٤٨
 ٦٤٩
 ٦٥٠
 ٦٥١
 ٦٥٢
 ٦٥٣
 ٦٥٤
 ٦٥٥
 ٦٥٦
 ٦٥٧
 ٦٥٨
 ٦٥٩
 ٦٦٠
 ٦٦١
 ٦٦٢
 ٦٦٣
 ٦٦٤
 ٦٦٥
 ٦٦٦
 ٦٦٧
 ٦٦٨
 ٦٦٩
 ٦٧٠
 ٦٧١
 ٦٧٢
 ٦٧٣
 ٦٧٤
 ٦٧٥
 ٦٧٦
 ٦٧٧
 ٦٧٨
 ٦٧٩
 ٦٨٠
 ٦٨١
 ٦٨٢
 ٦٨٣
 ٦٨٤
 ٦٨٥
 ٦٨٦
 ٦٨٧
 ٦٨٨
 ٦٨٩
 ٦٩٠
 ٦٩١
 ٦٩٢
 ٦٩٣
 ٦٩٤
 ٦٩٥
 ٦٩٦
 ٦٩٧
 ٦٩٨
 ٦٩٩
 ٧٠٠
 ٧٠١
 ٧٠٢
 ٧٠٣
 ٧٠٤
 ٧٠٥
 ٧٠٦
 ٧٠٧
 ٧٠٨
 ٧٠٩
 ٧١٠
 ٧١١
 ٧١٢
 ٧١٣
 ٧١٤
 ٧١٥
 ٧١٦
 ٧١٧
 ٧١٨
 ٧١٩
 ٧٢٠
 ٧٢١
 ٧٢٢
 ٧٢٣
 ٧٢٤
 ٧٢٥
 ٧٢٦
 ٧٢٧
 ٧٢٨
 ٧٢٩
 ٧٣٠
 ٧٣١
 ٧٣٢
 ٧٣٣
 ٧٣٤
 ٧٣٥
 ٧٣٦
 ٧٣٧
 ٧٣٨
 ٧٣٩
 ٧٤٠
 ٧٤١
 ٧٤٢
 ٧٤٣
 ٧٤٤
 ٧٤٥
 ٧٤٦
 ٧٤٧
 ٧٤٨
 ٧٤٩
 ٧٥٠
 ٧٥١
 ٧٥٢
 ٧٥٣
 ٧٥٤
 ٧٥٥
 ٧٥٦
 ٧٥٧
 ٧٥٨
 ٧٥٩
 ٧٦٠
 ٧٦١
 ٧٦٢
 ٧٦٣
 ٧٦٤
 ٧٦٥
 ٧٦٦
 ٧٦٧
 ٧٦٨
 ٧٦٩
 ٧٧٠
 ٧٧١
 ٧٧٢
 ٧٧٣
 ٧٧٤
 ٧٧٥
 ٧٧٦
 ٧٧٧
 ٧٧٨
 ٧٧٩
 ٧٨٠
 ٧٨١
 ٧٨٢
 ٧٨٣

αλ } Α. λαχυν-ε, δυν. θ. τεμάχιον κρέατος.

A. λαχμ-ι, ἐπθ. κρεάτινος, κρεατώ-
 δης: القاعد — λαχμίνιον-λ-κα'ϊτέ

σαρκόδασις, βάσις τῆς ὠσθήκης φυτῶν· βθ. **λαχμυῖ** : — **لحمية** λιποφυλλοειδῆ, ὡς ὁ ἀμάραντος [βοτ.].

الحن } A. λαγν ἢ λαγήν, ὄν. τόνος φωνῆς
ἡχος, μελωδία, μέλος: ساء; شاك — μέ

λος παθητικόν, συγκινητικόν [δουζιζ-νάκ].
λέξις, γλῶσσα· δ σφάγια πρὸς τὴν ποροφορὰν λέ-

§ [ἀνατ.] ὑμῶν πᾶν § πλθ. الحان إلخاف.

حنه } *Ελ. μαχάνα, ὄν. μαχάνον, κράμνη*
 — *فرك — سى* || *μέλαινα κράμνη*

— *ἡλκιστὸν οὖλον* [κηδορδζήκ] λάχανον. || *بر*

— φάγη — فوسقی || μία κεφαλή λαχάνου· ||
τὸν λαχάνου μετὰ κρέατος· || — ἀλμα — ترشیی ||
λαχάνου· ||

καλαχανού, κ. λαχανοτουροῦ.

حدود { Α. λουχούτ, πλθ. τοῦ حد βλ.

حقوق } Α. λουχούκ, ρ. ἀφ. προσθήκη, τὸ εἶ-
 ναι προσθητευμένον, συνημμένον. ■

Рим. ٤٢ — προστεθεσθαι, προσαρτῆσθαι [δοτ.].

حقوق } Τ. λουχοῖτε [κατὰ παραφθοράν τοῦ
 [لحق] ὄν. εἶδος σιροπίου ἐκ σακχα-
 ρεως πεπυκνωμένου δι' ἀποψύξεως.

لحوم } A. λουζούμ, πλθ. τοῦ لحم βλ.

حوى } A. ληξεδὶ [ἐκ τοῦ الحيه] ἐπθ. ὁ ἀνθι-
κων τῷ πῶγωνι.

الح } A. λικά, πλθ. τοῦ الح βα.

حياني } A. ληχχανί [βλ. الحيه] ἐπθ. μακρο-
πώγων [ἀνθρωπος].

ⲁⲗⲁⲛⲁⲓ } Α. λεχὴς [ρζ. ⲁⲗ] ἐπθ. ὁμοιος, πα-
ρεμφερής.

حَيْقَه } A. λουχαϊκά, δν. θ. ὑποκ.[βοτ.]πα-
ράφωλλον·§[ἀνατ.] πρόσφυσς, ἐπιφν-
μάτιον.

حيم } A. λεχίμ [ρζ. ^{لحم}] ἐπιθ. ὁ ἔχων κρέας,
εὐτραφής, παχύς : → کوفتہ پروردگار
τον εὐτραφέος || → مردانہ پروردگار.

حيه } Α. λουχαῖμ (ὑποκ. τοῦ ¹) δν. θ.
σαρκίον, ψυμάτιον, ὀγκίδιον.

الحيمى } A. λουχαῖμι [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
 ὁ σαρκώδης, ὁ ἔχων σαρκία, ψυμά-
 τια, ὀγκίδια· ἔ θηλ. الحيمى λουχαῖμιγέ.

حيه } A. λαχῆ, δυν.θ. γένειον, πώγων: —
 سادات } πώγων τῆς εὐτυχίας, καὶ: —

مبارک ληχγέτ μου παρεκέ, πώγων αἰθίος [τοῦ
 προφήτου Μωάμεθ]. || حية التيس ληχγέτου-τ
 τεῖς, τραγοπώγων [φυτ.]: § παθ. لحمي ληχά.

حیه دار } Π. λιχγέ-τάρ, ἐπθ. παγωνοφόρος

تحت } Π. λάχε, δν. μέρος, τμήμα, μερίδιον

{ Ελ. ἡ **λουξοῦσα**, **ὄν. λεχῶ**
κ. λεχοῦσα.

خصوصه لق } T. λοχουσα-λήκη, δν. λοχεΐα, κατὰ σταθμὸν τῆς λοχοῦς.

لدغ } A. λέγω, p. ἀφ. δὴνξιν ὀφθαλμοῦ, σκοροπίου
B. ἐπὶ μ. καὶ α. μ.

لدغه } A. λεγά, ὄν. θ. δῆγμα δφεως, σκορ
πίου· Bλ. لدنه.

لدن } A. λετουνν, δν. μυστηριώδης ἐπιστήμη, δι' ἧς ὁ ἄνθρωπος τὰ ἀφανῆ καὶ κεκαλυμμένα καθὼς καὶ τὰ μυστήρια τῆς θείας σοφίας βλέπει ἀποκεκαλυμμένα: — علم θεία ἐπιστήμη, γνῶσις τῆς θείας προνοίας.

لدنی } A. λετουνν-ι, ἐπθ. ὁ ἀναγόμενος τῇ περὶ Θεοῦ ἐπιστήμῃ· θεῖος, μυστηριώδης: — إلهيا θεία ἡ μυστηριώδης εἰδοποίησις.

لدنیات } A. λετουννιγιάτ [πλθ. τοῦ προηγ.] δν. θ. μυστήρια τῆς θείας προνοίας· μυστ. μυστήρια ἥτοι λόγοι ἢ σκοποὶ μυστηριώδεις ὑποθέσεως τινος: — إيتك τὰ μυστήρια τῆς ὑποθέσεως || γινώσκει τὰ μυστήρια τῆς ὑποθέσεως [λετουννιγιάτινι].

لدوس } لودوس, βλ. لودوس.

لدی } A. λέτα καὶ πρὸ τοῦ ἀραβ. ἄρθρου [ل] λέτε, προθ. κατὰ, ἐν, ἐπὶ: السؤال — λέτε-θ-δουάλ, κατὰ τὴν ἐρώτησιν, ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ, ἐρωτήσεως γενομένης, ὅτε ἐγένετο ἐρώτησις: — الاستنطاق — λέτε-λ-ιδτιντάκ, κατὰ τὴν ἀνάκρισιν κτλ. || الحاح — λέτε-λ-χاذζέ, ἐν ἀνάγκῃ, ὅταν δεῖσῃ || الاقتضا — λέτε-λ-ικτιζά, ἐν ἀνάγκῃ || التذكر — λέτε-τ-τεζεκιζόρ, κατὰ τὴν διδασκίαν, διασκέψεως γενομένης: || — الوصول — λέτε-λ-βουδούλ, κατὰ τὴν ἀφίξιν, ὅμα τῇ ἀφίξει || التحقيق — λέτε-τ-ταχκήκ, ἐξετάσεως γενομένης: || الحواله — λέτε-λ-χαθαλέ, παραπεμφθέντος [ἐπὶ παραπομπῆς ἐγγράφου εἰς ἐπιτροπὴν, δικαστήριον κτλ.].

لدیغ } A. λετίγ [ρζ. لغ] ἐπθ. ὀφειδονκτος, σκορπιόδονκτος.

لذات } A. λεζζάτ [πλθ. τοῦ لذت] δν. θ. ἡδοναί, τέρψεις, ἀπολαύσεις.

لذاذ } A. λιζάζ, πλθ. τοῦ لذت.

لذاند } A. λεζαϊζ [πλθ. τοῦ لذت] δν. θηλ. πράγματα εὐάρεστα, ἡδονικὰ τὴν γεῦσιν· ἡδοναί, ἀπολαύσεις: — لذندويه ἡδοναί κοσμικαί [τουνγέδιγέ] || شهوانیه ἡδοναί σαρκικαί [εσχθανιγέ] || روحانيه πνευματικαί ἡδοναί || بهشت ἡδοναί τοῦ παραδείσου.

لذت } A. λεζζέτ, δν. θ. γεῦσις, ἡδονή, τέρψις, ἀπόλαυσις [ἐπὶ ὑλικῶν καὶ ἡθικῶν]: — لذت بادیه ἡδονή οἴνου || لذت نان ἡδονή ἄρτου || لذت آب ἡδονή ὕδατος || لذت علم ἡδονή τῆς ἐπι-

στήμης: — طوعق ἡ متى — λαμβάνω ἡ αἰσθάνομαι γεῦσιν, ἡδονήν: — طاعتی δοκιμάζω τὴν γεῦσιν τινος [λεζζετινι], γεύομαι, ἀπολαμβάνω τινὲς γλυκύτης: — ی جوق ἡ γλυκύτης τοῦ πολλοῦ ἥτοι πολλὴ γλυκύς: — ی آز ὀλίγον γλυκύς: — لذات πλθ. λεζζάτ.

لذتسر } T. λεζζετ-διζ, ἐπθ. ἀνοστος, ἀνευ γεύσεως, οὐσίας, ἀνούσιος· ἀγλυκύς.

لذتسرلك } T. λεζζετ-διζ-λίκ, δν. ἐλλειψὺς γεύσεως, οὐσίας, γλυκύτητος, κ. ἀνοστιά.

لذتلديرمك } T. λεζζετ-λεντιρμέκ, ρμ. μτθ. καθιστῶ τι νόστιμον τὴν γεῦσιν, ἡδύ, ἡδονικόν, εὐάρεστον, γλυκύ [αἰτ.].

لذتلفك } T. λεζζετ-λενμέκ, ρμ. μτθ. οὐδ. καθίσταμαι νόστιμος τὴν γεῦσιν, ἡδύς, ἡδονικός, εὐάρεστος, γλυκύς.

لذتلي } T. λεζζετ-λι, ἐπθ. νόστιμος τὴν γεῦσιν, ἡδύς, ἡδονικός, εὐάρεστος, γλυκύς.

لذتياب } Π. λεζζετ-γιάπ, ἐπθ. ὁ εὐρίσκων ἡδονήν, τέρψιν, τερπόμενος: || ريم مطالعه دن — τέρπομαι, ἡδύνομαι [τῇ دن] — اولقى مطالعه دن — ἡδύνομαι ἐκ τῆς ἀναγνώσεως.

لذلك } A. λιζάλίκε [συνθ. ἐκ τῆς προθ. ل] καὶ τῆς ἀντων. ذالك] ἐπρ. διὰ τοῦτο, ἐνεκα τοῦτου, κατὰ συνέπειαν.

لذيد } A. λεζιζ [ἐκ τοῦ لذت] ἐπθ. νόστιμος τὴν γεῦσιν, ἡδύς, εὐάρεστος, ἡδονικός, γλυκύς: — لذيد ماء ὕδωρ γλυκύ· § θηλ. لذيد.

لذينه } A. λεζιζέ [θηλ. τοῦ προηγ.] ἐπθ. ἡδύς, νόστιμος· § δν. πρᾶγμα ἡδύ, νόστιμον· ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ ἐν χρῇσει ὁ πλθ. لذت λεζαϊζ· βλ.

لر } T. λάρ, μετὰ πλατυφώνων, καὶ λέρ μετὰ λεπτοφώνων, κατάληξις τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ὀνομάτων, ἐπιθέτων, ἀντωνυμιῶν, ὡς καὶ τοῦ γ'. πλθ. προσώπου τῶν ρημάτων: — باپار پاپا-لار ἡ پدر پتر-لەر, οἱ πατέρες: — بولر گيگي-لەر, οἱ, αἱ, τὰ ὄρατα: || كوزلر کوزلر-لەر, οὗτοι: || كيم-لەر, τίνες: || آلدير آلدير-لەر, ἐλαβον: || ويردير ویردی-لەر, ἐδωκαν.

لرجی } T. λερζι, δν. εἶδος αἰγάρου, ἐξ ἧς ἐξάγεται μόσχος.

لرزان } Π. λερζάν [μτχ. τοῦ لرزيدن] λερζι-έν, τρέμειν [τρέμων, περιδεής: — برک — لرزان ترههون ως φούλλον τοῦ φθινοπο-

λεῖον τῶν γλωσσῶν. || خواجہ سی — διδάσκαλος γλώσσης [ξένος]. || ترکی — ἡ τουρκικὴ γλώσσα. || عربي — ἡ ἀραβικὴ γλώσσα. || فارسی — ἡ περσικὴ γλώσσα. || مادری — γλώσσα μητρικῆ. || عثمانی — ἡ ὀθωμανικὴ γλώσσα. || عرب — ἡ ἀραβικὴ γλώσσα. || آروبی — ἡ γαλλικὴ γλώσσα. || فرانسی — εὐρωπαϊκὴ γλώσσα. || شاهی — γλώσσα ὁμιλουμένη. || کتابی — ἡ γραπτὴ γλώσσα. || زبانی — γλώσσα ἐπιστημονικῆ. || الله — ΛΑΝΑ-ΛΑΝΑ, θεὸς λόγος. || القوم — ΛΑΝΑΝΟΥ-ΛΑΝΑ, ἡ γλώσσα τοῦ λαοῦ, ὁ ὁμιλῶν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ. || حال — ἡ γλώσσα τῆς καταστάσεως ἢ τῶν πραγμάτων, ἢ τοι ἢ κατάστασις, ἢ στάσις προσώπου, ἢ ζῶον, ἢ πρᾶγμα, ἢ τις τῶ παρατηρητῆ διδὲι νὰ ἐννοήσῃ τί αἰσθάνεται τὸ πρόσωπον ἢ τὸ ζῶον, ἢ τί σημαίνει τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο, ὡς εἰ ἐλάλει: حال ايله سويلماک — λαλῶ διὰ τῆς γλώσσης τῶν πραγμάτων. || آشنا — ΛΑΝΑΝ-ΑΝΑΝΑ, γλωσσομαθής. || نار — φλόξ ἀνευ καπνοῦ. || مزمار — ἐπιγλωττίς. || مزماری — ἐπιγλωττικός. || التور — ΛΑΝΑΝΟΥ-Θ-ΘΕΒΟ, βούγλωσσον [φ.]. || الحیه — ΛΑΝΑΝΟΥ-ΛΑΝΑ-ΧΑ-ΧΕ, ὁφιδγλωσσον [φ.]. || الکاب — ΛΑΝΑΝΟΥ-ΛΑΝΑ-ΚΕ-ΚΕ-ΚΕ, κυνὸ γλωσσον [φ.]. || الشوط — ΛΑΝΑΝΟΥ-Θ-ΘΑ-ΘΕ, εἶδος λαβίδος πρὸς ἀπόσπασιν τῶν τραπεζιτῶν ὁδόντων. || ایتک — μεταχειρίζομαι γλωσσάν, ἢ τοι ὁμιλῶ ἐκφράζομαι περὶ τινος ἀντικειμένου. || آلی — ἀναφέρω [παίρνω εἰς τὴν γλώσσαν, εἰς τὸ στόμα]. || مکلک — ἐρχεται εἰς τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης [ἐπὶ λόγου, ὅν θέλει νὰ εἴπῃ τις καὶ ἀποφεύγει]. ἀποκτῶ τὴν ἱκανότητα τοῦ ὁμιλεῖν, ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ [ἐπὶ μικρῶν παιδῶν ἢ ἀψύχων ἀντικειμένων]. ὁμιλῶ γίνομαι τὸ ἀντικείμενον τῆς συνομιλίας τοῦ κόσμου, κατακρίνομαι, διασύρομαι. || ويرمک — κατακρίνω, διασύρω. § πλθ. ἀνωμ. السنه زلدينه καὶ السن زلدينه.

ΛΑΝΑ } Α. ΛΑΝΑΝ-ΕΝ, ἐπρ. προφορικῶς, διὰ ζώσης φωνῆς: و تحریر — διὰ ζώσης καὶ γραπτῶς [ταχυρεν]. || عرض مرام — ἐκθεσις τοῦ σκοποῦ διὰ ζώσης φωνῆς.

ΛΑΝΑ } Α. ΛΑΝΑΝ-Ι, ἐπρ. γλωσσικός. || الشكل — ΛΑΝΑΝΙ-ΓΥΘ-Θ-ΘΕΚΛ, γλωσσοειδής. || بلومی — ΛΑΝΑΝΙ ΠΕΛ-ΟΥΜΙ, γλωσσοφαρύγγιος [μυς]. || حنکی — ΛΑΝΑΝΙ ΧΑΝΕΚΙ, ἡ ληαί. || زبانی — ΛΑΝΑΝΙ ΖΑΧΑΤΙ, γλωσσοσταφυλίτης [μυς]. ||

ΛΑΝΑΝΙ ΜΙΖΜΑΡΙ, γλωσσοπυλῶντιος [μυς] § πλθ. ΛΑΝΙΟΝ βλ.

ΛΑΝΙΟΝ } Α. ΛΑΝΑΝΙ-ΓΙΟΝ [πλθ. τοῦ ΛΑΝΙ] ὅν. γλωσσολόγος.

ΛΑΝΙΟΝ } Α. ΛΑΝΑΝ-ΠΕ-ΠΕ, ἐπρ. ἐξ αἰτίας, ἐνεκα.

ΛΑΝΙΟΝ } Α. ΛΑΝΑΝ, ρ. ἀφ. τὸ δάκνειν, δάκνειν [δ-φεως, σκορπίου μελίσσης]. βλ. ΛΑΝΑΝ.

ΛΑΝΙΟΝ } Α. ΛΑΝΑΝ, ρ. ἀφ. τὸ κακολογεῖν, κακολογία. τὸ νικᾶν τινα ἐν τῇ συν-

διαλέξει τὸ λαμβάνειν εἰς τὸ στόμα τὴν γλώσσαν τῆς ἐρωμένης καὶ ἀπομυζᾶν αὐτήν. § ΛΑΝΑΝ, εὐφράδεια, εὐγλωττία. § ΛΑΝΑΝ, ἀνθρωπος εὐγλωττός. πρᾶγμα ὅξυ ὡς τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης, οἷον ῥάμφος τοῦ ψιττακοῦ ἢ ἡ ὀξεῖα ἄκρη τοῦ ὑποδήματος. λόγος, λέξις. § ΛΑΝΑΝ, γλωσσάρι.

ΛΑΝΙΟΝ } Α. ΛΑΝΑΝΕΝ [ὑποκ. τοῦ ΛΑΝΑΝ] ὅν. γλωσσός, γλωσσίδιον [ἀνατ. βοτ.].

ΛΑΝΙΟΝ } Τ. ΛΑΝΑΝ [ἐκ τοῦ περσ. لانه] ὅν. πτώμα: کې فوقی — ὅζει ὡς πτώμα, ἀποπνέει μεγάλην δυσωδίαν. || سورتک — βάλω νὰ σύρωσι τὸ πτώμα τοῦ, ἢ سرمک — ἐξαπλῶν τὸ πτώμα τοῦ [ΛΑΝΑΝΙ], ἢ τοι φονεύω τινὰ δέρον.

ΛΑΝΙΟΝ } Π. ΛΑΝΑΝΕΡ, ὅν. στρατός, στρατιά: عرمرم — ΛΑΝΑΝΕΡΙ ΑΝΕΡΜΕΡΕ, πολυπληθὲς στρατιά.

ΛΑΝΙΟΝ } Π. ΛΑΝΑΝΕΡ-ΠΕ-ΖΟΥΧ, ὅν. κατάσκοπος.

ΛΑΝΙΟΝ } Π. ΛΑΝΑΝΕΡ-ΑΝΑΝΑΝ, ἐπρ. ὁ διασχιζὼν τὰς φάλαγγας τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ, ἥρωας, νικητής.

ΛΑΝΙΟΝ } Π. ΛΑΝΑΝΕΡ-ΑΝΑΝ, ἐπρ. ὁ καταθραύων τὸν στρατόν, νικητής.

ΛΑΝΙΟΝ } Π. ΛΑΝΑΝΕΡ-ΑΝΑΝΑΝ, ἐπρ. ὁ διασχιζὼν τὸν στρατόν, ὁ διασχιζὼν τὰς ἐχθρικὰς φάλαγγας, ἥρωας.

ΛΑΝΙΟΝ } Π. ΛΑΝΑΝΕΡ-ΑΝΑΝΑΝ, ὅν. στρατόπεδον.

ΛΑΝΙΟΝ } Π. ΛΑΝΑΝΕΡ-ΑΝΑΝ, ὅν. σύρων στρατόν, ἀρχιστράτηγος. βλ. سپه دار.

ΛΑΝΙΟΝ } Α. ΛΑΝΑΝ, ἢ ΛΑΝΑΝ, ὅν. ληστής, κλέπτης. § πλθ. ΛΑΝΑΝ ΛΑΝΑΝ.

ΛΑΝΙΟΝ } Α. ΛΑΝΑΝ, ὅν. τὸ κλέπτειν, κλοπή.

μοῦ. Λεξικό μεθόδου, ἐπίθετος ἀμετακί-
νυτος § βοτ. μετάφυλλον, ἥτοι φύλλον περι-
βάλλον τὸν ποδίσκον τοῦ ἄνθους: — ذوال زو-
ل-Λεξικό, ὁ ἔχων μετάφυλλον § زهره — Λε-
ξικό ζουχρέ, ἀνθοκάλυμμα § عنب — Λεξί-
κό ἄνθιν, διόπτρα, τηλεσκόπιον δίοπον §
πλθ. لاف لافξ- || βλ. لفيف.

Λεξικό } Α. Λεξικό [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὁ τῶν
περιτονῶν [ἀνατ.] ὁ τοῦ μεταφύλλου
[βοτ.] § θ. لفيف Λεξικό.

Λεξικό } Α. Λεξικό, πλθ. τοῦ لفيف βλ.

Λεξικό } Α. Λεξικό, κ. Λεξικό, ὄν. λέξις [κυριο-
λεκτικῶς σημαίνει τὸ ρίπτειν καὶ ἐπο-
μένως καὶ τὸ ἐκ τοῦ στόματος βάλλειν λέξεις,
καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἐκβαλλομένη λέξις ᾖ σημαντικὴ
ἐννοίας, καλεῖται κ. κελεμέ λέξις, ἐὰν δ' οὐ,
λέγεται حرف زو, μόριον]: — ب — Λεξικό π.ε.
Λεξικό, λέξιν πρὸς λέξιν § πλθ. الفاظ.

Λεξικό } Α. Λεξικό-αν, ἐπρ. κατὰ γράμμα, οὐχὶ
κατ' ἐννοιαν [ἀντίθετον μέν μά-νεν,
κατ' ἐννοιαν, ἡ τῷ تقدير ἐξυπονοούμενος]:
لفظ — Λεξικό π.ε. Λεξικό, λέξιν πρὸς λέξιν.
Λεξικό } Α. Λεξικό-ά, ὄν. θ. μία λέξις: جالت —
ἡ λέξις διζελαζέ [δόξα] ἥτοι ἡ λέξις
αἱ ἀλλὰ, Θεός.

Λεξικό } Α. Λεξικό-ι, ἐπθ. λεκτικὸς, γραμμα-
τικὸς, ἥτοι ὁ ἀνῆκων εἰς τὴν λέξιν,
εἰς τὸ γράμμα καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἐννοιαν § [γρ.αμ.
ἀραβ.] ὁ ἔχων ἰδιαιτέραν κατάληξιν, οὐχὶ ὑπο-
νοούμενος: — مؤث θηλυκὸν [μου'εννές] ἐκ
τῆς καταλήξεως § ἀντίθετον معنى καὶ معنى
§ θ. لفيف Λεξικό.

Λεξικό } Α. Λεξικό, ρ. ἀφ. τὸ πλησιάζειν καὶ
συρράπτειν δύο τεμάχια βλ. تلفيق.

Λεξικό } Α. Λεξικό, ὄν. θ. πολύγωνον τὸ
δίοτροφον [φυσ. τ. قورد نجھسى].

Λεξικό } Α. Λεξικό [ἐκ τοῦ لف] ἐπθ. περι-
κεκλεισμένος, ἐσώκλειστος § [γρ.αμ.]
ἐμπαθής: οὕτω καλοῦνται αἱ ἀραβικαὶ ρίζαι,
ὧν δύο γράμματα εἶναι ἐμπαθῆ, ἥτοι و ἡ ی,
καὶ διαιροῦνται εἰς لفيف مقرون لفيف
مفروق, ἥτοι ἐμπαθῆ συνημμένα, ὅταν τὰ ἐμ-
παθῆ γράμματα ὦσιν ἀλλεπάλληλα, ὡς روى,
καὶ εἰς مفروق لفيف مفروق, ἥτοι ἐμ-
παθῆ κεχωρισμένα, ὅταν τὰ ἐμπαθῆ γράμματα
χωρίζωνται ὑπὸ γράμματος μὴ ἐμπαθοῦς ὡς ولى.

Λεξικό } Α. Λεξικό [ὑποκ. τοῦ لفيف βλ.] ὄν:
لفيف قراطى — σπαθίον [βοτ.].

Λεξικό } Α. Λεξικό [ὑποκ. τοῦ لفيف] ὄν. θ.
λημνίσκος, εἶδος ἐπιδέσμου [χειρ.] §
[βοτ.] μικρὸν μετάφυλλον.

Λεξικό } Τ. Λεξικό, Λεξικό, κατάληξις πολυσήμαν-
τος, προστιθεμένη 1] εἰς ὀνόματα, ἐξ
ὧν σχηματίζει ὀνόματα τοπικά, περιεκτικά, ὡς
اودون ὁτουν, ξύλον, اودونلى ὁτουν-Λεξικό, ξυ-
λαποθήκη باغ پای, ἀμπελος, باغ پای-Λεξικό,
τόπος ἀμπελόφυτος ἢ ἐπίθετα: ὡς قيش كى,
χειμῶν, قيش كى-Λεξικό, χειμερινός: ياز ياز,
θερός, ياز ياز-Λεξικό, θερινός: 2] εἰς ἐπίθετα,
ἐξ ὧν σχηματίζει ἀφηρημένα: ὡς باغ پای-
Λεξικό, λευκός, باغ پای-Λεξικό, λευκότης: طوغرى
τογορῶ, εὐθύς, طوغرى-Λεξικό, εὐθύτης: 3]
εἰς ἀριθμητικά, ἐξ ὧν σχηματίζει ἐπίθετα ἢ
ὀνόματα ἀξίας ἢ ἡλικίας: ὡς اودون دى, δέκα,
اودون-Λεξικό, ὁ ἔχων ἀξίαν δέκα παρὰ δὲ γροσίων
κτλ. κ. δεκάριος: طشان-Λεξικό, ἐννενηκοντούτης: καὶ 4] εἰς ἀπαρέμ-
φата, ἐξ ὧν σχηματίζει τὰ ὀνομαστικά ἀπαρέμ-
φата: ὡς اودون-Λεξικό, λαμβάνειν, اودون-
Λεξικό, τὸ λαμβάνειν, λήψις: فورقى كورقى, φο-
δεῖσθαι, فورقى كورقى-Λεξικό, τὸ φοδεῖσθαι, φο-
δος: § διὰ τὰς λεπτοφώνους λέξεις προφέρεται λε-
πιότερον καὶ γράφεται لك لى, لى: || βλ. لى.

Λεξικό } Α. Λεξικό, ρ. ἀφ. τὸ κολαφίζειν, ραπί-
ζειν.

Λεξικό } Α. Λεξικό, ὄν. ὄψις, πρόσωπον, φυσιο-
γνωμία: طبع — ὄψις τῆς φύσεως: ||
Λεξικό — ὄψις τῶν ὀριζόντων: || لى —
Λεξικό, ἡ ἡμέρα τῆς δ' παρουσίας [ὄψις τοῦ
Θεοῦ]: || — خذ-Λεξικό, εὐειδής: || — پ-
Λεξικό, δυσειδής: || — م-
Λεξικό, σεληνοειδής, ὁ
ἔχων ὅψιν ὁμοίαν τῇ τῆς πανσελήνου, ὡραῖος
[πρόσωπον φεγγάρι]: || — خورشيد-
Λεξικό, ἡλιομορφος.

Λεξικό } Λεξικό, βλ. لى.

Λεξικό } Α. Λεξικό, ρ. ἀφ. σταχυολόγησις βλ.
لقطه, لقطه.

Λεξικό } Α. Λεξικό [πλθ. τοῦ للاق ἢ للاق
Λεξικό] ὄν. πελαργοί.

Λεξικό } Α. Λεξικό [ρζ. لاق] ὄν. θ. ἀγγίνοια,
εὐψυία.

لقب } A. λακάτ, κ. λαγάτ, ὄν. ἐπώνυμον·
ἐπίκλησις, κ. παρατσούκλι· § πλθ.
تلقب، لقب، βλ. λ. καὶ لقب.

لقح } A. λάκκ, ὄν. γονιμοποίησης [βοτ.].

لقردی } T. λακκρῆν, κ. γλακκρῆν [ἐκ τοῦ
لأقرد، βλ. لاق لأك-لأك καὶ لقير]

ὄν. λέξις, λόγος, ὀμιλία, συνδιάλεξις· λόγος κενός, ψευδαισθήσις : — بوش : — λόγος κενός, μάταιος· || —
في آجار — ὁ λόγος ἀνοίγει [φέρει] τὸν λόγον· ||
طوبى له كبر — ὁ λόγος δὲν ἐμβαίνει εἰς τὸν
δάκκον [ἐπεὰ πτερόεντα]· || سى اولز — ὁ λόγος
τοῦ δὲν γίνεται, ἥτοι πρᾶγμα ἀσήμενον· || P. م.
ألك — ὀμιλῶ, συνομιλῶ, συζητῶ, φιλονεικῶ· ||
سنى ألك — ἀναφέρω, ποιῶ λόγον περὶ τινος· ||
ألك كندى كندى — ὀμιλῶ, μόνος, μονολογῶ· ||
ألك — ἀνοίγω ὀμιλίαν· || ديكلمك — ἀκούω λό-
γους, συμβουλάς· || سى اولز — γίνεται λό-
γος τοῦ μέλιτος; ὅνλ. τί λέγεις μέλι; καλλιτε-
ρον τοῦ μέλιτος· || كسك، يترك — κόπτω ἢ
τελειδῶ τὴν συμπωνίαν· || سويلك — λέγω λό-
γους, κάμνω παρατηρήσεις, ἐπιπλήττω· || —
ألكا أناكاتون لوكوس، ἥτοι ἐνσπείρω δι-
χόνοισιν· || قواى — διάβολος, συκοφάντης [καθόαφ].

لقردیجی } T. λακκρῆν-δζῆν, ὄν. λάλος· εὐ-
γλωττος.

لقط } A. λάκτ, ρ. άφ. τὸ λαμβάνειν καὶ συλ-
λέγειν τι εὐρίσκόμενον χαμαί· § λεκάτ,
εὐρημα : — المعدن — λεκάτου-λ-μα' τέν, μύριον
χρυσοῦ, ὅπερ εὐρίσκει τις ἐν τῷ μεταλλεῖω.

لقطه } A. λουκατὰ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. θ.
ἐρμαίον, ἥτοι πρᾶγμα ὅπερ εὐρίσκων
τις χαμαί λαμβάνει καὶ οὐτινος ὁ κύριος εἶναι
ἄγνωστος· βλ. ملقط، لقط.

لقلاق } A. λακλάκ, ὄν. πελαργός· βλ. ἐπόμ.
§ πλθ. للاق لأكالأك.

لقلق } A. λακ-λάκ [ἐκ τοῦ π. لكك] ὄν. ταύ-
τὸ προηγ. § ψευδαισθήσις : — لكك عمرى
ὁ βίος τοῦ πελαργοῦ [لأكالأك] παρέρχε-
ται διὰ κρωγμῶν, τὸ ἡμέτερον ἀπὸ στόματος
κόρακος ἐξερεύρεται κρὰ [πρμ. ἐπὶ μωρολόγου,
ψευδάρου]· § κλοῦ-κλοῦ, ἥτοι ἥχος ὕγρου ἐκ-
ρέοντος ἐκ στομίου στενοῦ· βλ. غلغل.

لقلقه } A. λακλακά, ὄν. θ. κρωγμὸς πελαρ-
γοῦ· § λόγοι κενοὶ ἐννοίας.

لقليقات } A. λακλακ-ηγιάτ, λόγοι μάταιοι,
κενοί, ψευδαισθήσις.

لقم } A. λουκάμ, πλθ. τοῦ لقمه βλ.

لقمان } A. λουκμάν, κ. λουκμάν, ὄν. κ. σοφοῦ
μνημονευομένου ἐν τῷ Κορανίω καὶ
θεωρουμένου ὑπὸ τῶν ἀνατολικῶν λαῶν ὡς πα-
τρός τῆς ἱατρικῆς, καὶ συγγραφῆς μύθων τινῶν
ἀναλόγων τῶν τοῦ Αἰσώπου· || روحى — αἰθήρ.

لقمه } A. λουκμά, κ. λουκμά, ὄν. θ. βλωμός, ἐν-
θεσις, κ. βοῦκα· τεμάχιον, κομμάτι, ὀλί-
γον· آلك — εἰς βλωμός ἄρτου, μία βοῦκα ψωμί·
§ τὸ γνωστὸν ζυμαρικὸν συνιστάμενον ἐκ μικρῶν
σφαιρικῶν πλακούντων ἐξημένων ἐν σιτισμῷ
λαίω, κ. λουμάς, ἐγχευτον· || سى — سرائى τὸ αὐτὸ
ζυμαρικὸν ὅταν αἱ σφαῖραι ὧσιν ἐμπεποτισμέ-
ναι ἐντὸς σιταίου ἐκ σακχαρώος· || غم — βλω-
μός λύπης [γάμμ], λύπη· || آلك — آلكه τρώ-
γειν ὁμοῦ· || دوكلك — λουμά τοῦκμέ, ῥίπτω
βλωμούς, ἥτοι διδῶ τροφήν τοῖς πτωχοῖς ὅπως
εὐχρηθῶσιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τεθνεώτους· || —
آلك — κάμνω τεμάχια τεμάχια· || كوز —
ὀφθαλμός, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέχοντας, πε-
ταγμένους ἐξω· § πλθ. لقم لوكام· βλ. لقمان.

لقمه جی } T. λουκμά-δζῆν, ὄν. ὁ κατασκευα-
στὴς ἢ πωλητὴς λουμάδων.

لقمه شمار } Π. λουκμά-δουμάρ, ἐπθ. ὁ με-
τρῶν τοὺς βλωμούς ἥτοι πόσον
οἱ ἄλλοι τρώγουσιν ἐν τῇ τραπέζῃ· γλίσχρος.

لقوم } T. λουκούμ [κατὰ τὸ فرانسوى
πλθ. τοῦ ἀρβ. لقمه ἥτοι βλωμός, κατ'
ἄλλους κατὰ παραθοράν ἐκ τοῦ ἀρβ. حلقوم
خولكوكوم, λαμμός· βλ. راحت] ὄν. λουκούμιον,
ἥτοι τὸ γνωστὸν γλύκυσμα· || قوش — قوش· βλ. λ.
§ [خارطوپ.] ὄρι, ἢ καρρό.

لقومجی } T. λουκουμ-δζοῦ, ὄν. ὁ κατασκευα-
στὴς ἢ πωλητὴς λουκουμίων.

لقوه } A. λακβέ, ὄν. θ. ἡμιπληγία· βλ. فالج.

لقیط } A. λεκῆτ [ρζ. لقط] ὄν. βρέφος ἀφινό-
μενον ἐν γωνίᾳ ἢ εἰς τὴν θύραν τεμέ-
νους, ἐκκλησίας, παιδίον ἐκθετον· § ὅνλ. لقطه.

لقیطه } A. λεκντά, ὅνλ. τοῦ προηγ. βλ.

لقیم } A. λεκῆμ [ἐκ τοῦ لقمه] ἐπθ. καταπο-
θεῖς· πρᾶγμα καταποθέν.

|| κεέν-λέμ-γεκιδν, ως ει μὴ ἐγένε-
το, ἄκυρος [νομ.].

لمترجه } A. λῖ-μουτεοδζιμι-χι [ἐκ τῆς προθ.
J, τῆς λ. مترجم και τῆς ἀντ. ο] φρ.

τοῦ μεταφραστοῦ τοῦ παρόντος [ἐν χρήσει ἐπὶ
παραδειγματῶν, ἅτινα ὁ μεταφραστὴς παρατί-
θησιν ἐξ ἰδίων ἔργων] βλ. και محرره مؤلفه .

لمح } A. λέμχ, ὄν. ταῦτο لمح βλ. και بصر.

لمحات } A. λεμεχάτ, πλθ. τοῦ لمح .

لمحه } A. λεμχά, ὄν.θ. ριπὴ ὀφθαλμοῦ, κ.μα-
τιά: بصره — λεμχάϊ πεδαρτέ, ἡ لمحة
الصدرة λεμχάτου-λ-πedarτέ, ἐν ριπῇ ὀφθαλ-
μοῦ § πλθ. لمحات λεμεχάτ και ملاح μελαμχ.

لمحرره } A. λῖ-μουχαορίρι-χι [συνθ. ἐκ τῆς
προθ. J, τῆς λ. محرر και τῆς ἀντ.
ο] φρ. τοῦ συγγραφέως τοῦ παρόντος βιβλίου
κτλ. [ἐν χρήσει ἐπὶ παραδειγματῶν, ἅτινα ὁ
συγγραφεὺς βιβλίου παρατίθησιν ἐξ ἄλλων ἔρ-
γων αὐτοῦ πρὸς μαρτυρίαν] βλ. και مترجمه مؤلفه .

لمز } A. λέμζ, ρ. ἀψ. ἀποδοκιμασία, κατά-
κρισις: τὸ διὰ νεύματος τῶν ὀφθαλμῶν
ἢ τῶν ὀφρῶν δεικνύειν τινὰ περιφρονητικῶς.

لمس } A. λέμς, ρ. ἀψ. πρόσψαυσις, ψηλάφη-
σις: دهي — λέμσι τσχνί, ἐπαφὴ λιπαρὰ
[χνη.] || Pm. لمس — προσψάω, ψηλάφω.

لمسى } A. λεμσ-ι, ἐπθ. ἀπτός, ὁ ὑποκείμε-
νος τῇ ἀψί § θ. لمسيه λεμσιγιέ.

لمع } A. λέμ', ρ. ἀψ. τὸ λάμπειν, ἀκτινοβο-
λεῖν βλ. لمعان .

لمعات } A. λεμε'άτ, πλθ. τοῦ لم βλ.

لمعان } A. λεμε'άν [ἐκ τοῦ لمع ρ. ἀψ. λάμ-
ψις, ἀκτινοβολία: برق — λάμψις ἀστρα-
πῆς [πέρκ] || Pm. لمعان — λάμπω, διαλάμπω, ἀπ-
αστράπτω, ἀκτινοβολῶ : برتو ذکا ناصبه سنده —
ἀκτις τῆς εὐψυχίας [περτέβι ζεκζά] ἢ ἀκτις
διαλάμπει ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ.

لمعه } A. λέμ'ά, ὄν. θ. μία λάμψις ἀστρα-
πῆς κτλ. ἀκτινοβολία § πλθ. لمعات λε-
με'άτ: خورشيد — λάμψεις ἡλίου.

لمعه پاش } II. λεμ'ά-πάζ, ἐπθ. ὁ διαχέων
λάμψιν, καταυγάζων.

لمعة } A. λέμ'α-τεν, ἐπρ. ἀστραπηδόν.

لمن } A. λῖ-μὲν [συνθ. ἐκ τῆς προθ. J και
τῆς ἀντ. من] φρ. δι' ἐκείνον: الحكم —
غلب — λῖ μὲν γαλέπ, τὸ δίκαιον [εἶναι] δι'
ἐκείνον ὅστις ἐνίκησε, ἅτοι τὸ δίκαιον τοῦ ἰ-
σχυροτέρου.

لمنى } λῖμνι, ὄν. κ. ἡ νῆσος Λῆμνος.

لمنىلى } T. λῖμνι-λι, ἐπθ. Λῆμνιος.

لم يزل } A. λέμ-γεζέζ, [ἐκ τοῦ ἀρνντ. لم και
τοῦ ἀορ. يل] ἐπθ. ὁ μὴ παρορχόμε-
νος, ἀθάνατος, αἰώνιος: — خدای ὁ Θεὸς ὁ
αἰώνιος.

لم يزل } A. λέμ-γεζεζλί, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῷ
αἰώνιῳ Θεῷ § θ. لم يزله λέμ-γεζεζλιγέ:
صدايه — معي يتي λέμ-γεζεζλιγέϊ σα-
μετانيγέ, αἰώνιος θεὸς βουλῆ.

لمؤلفه } A. λῖ μουελλίφι-χι [συνθ. ἐκ τῆς
προθ. J, τῆς λ. مؤلف και τῆς ἀορ.
ἀντ. ο] φρ. τοῦ συγγραφέως αὐτοῦ, ἅτοι τοῦ
παρόντος βιβλίου βλ. محرره .

لنتيه } It. λέντια [lentia] ὄν. πλαγιοδέται
[ναυτ.].

لندها } T. λέντιονχα, ἐπθ. πελώριος, τερατώ-
δης, γιγάντιος: قارى — γυνή πελωρία.

لنفا } A. λένφα [ἐκ τῆς ἐλλ.] ὄν. λέμφος: —
داخل ὁ ἔσω λέμφος [ὑγρὸν τοῦ ὠτός].

لنفاوى } A. λένφα-δῖ ἡ λένφεδί, λεμ-
φατικός § θ. لنفاويه λένφεδιγέ,
ἡ λένφεδιγέ.

لنك } II. λένγκ, ἐπθ. χωλός: — تيموؤر-
لénγκ, ὁ χωλὸς Τιμούρ [σίδηρος], ἅτοι
ὁ Ταμερλάνος [ὁ κατακτητῆς].

لنك } T. λίνγκ, βλ. لينك .

لنكان } II. λενγκάν [μτχ. τοῦ لنكيدن λεν-
γκιτὲν χωλαίνειν] χωλαίνων.

لنكانه } II. λενγκ-ζανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων ἢ ἀ-
νήκων χωλῶ § ἐπρ. χωλῶς.

لنكر } T. λενγκέρ, ὄν. πλατὺ χάλκινον τρυ-
βλίον, κ. λεγκέρι: — يلاو —
τρυβλίον δι' ἀφρόγαλα.

لنكر } II. λενγκέρ, ὄν. ἄγκυρα: — رى-
پتو τὴν ἄγκυραν, ἀγκυροβολῶ ||

χθίζω κτλ. || βλ. لوبه داق، لوبور.

لوب } T. ლობი, μόριον ἐκ τοῦ προηγ. σημαίνον ἀκόπως, ὀωρεάν.

لوب } T. ლობი [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. πράγμα χονδροδὸν καὶ στρογγύλον, ὅπερ δύναται τις διὰ μιᾶς νὰ καταδροχθῇ: — حاضر ὢν σφικτόν, πολὺ ἐψημένον, ὅπερ δύναται τις νὰ καταδροχθῇ διὰ μιᾶς || انجير — εἶδος σύκων στρογγύλων.

لوبوط } T. ლოპუტი, ὄν. ῥάβδος χονδρὰ καὶ βραχεῖα χρῆσιμεύουσα ἐν παιδιᾷ.

لوبيا } II. ლუპიჯა, ὄν. εἶδος ψαλίου τ. بوكراجه —

لوبور } T. ლოპორ [ἐκ τοῦ لوب] μόριον παριστάνον τὴν μετὰ σπουδῆς καὶ ἐν βίᾳ καταδροχθίσιν μεγάλων βλωμῶν.

لوبه داق } T. ლოპათაკ [ἐκ τοῦ لوب καὶ τοῦ داق, βλ. لوبه داق] μόριον παριστάνον 1) τὸν κρότον πράγματος μαλακοῦ καὶ βαρέος πίπτοντος ἀέθνης· 2) πρᾶξιν καὶ ἐνέργειαν ἀπότομον καὶ ἀγροῖκον.

لوث } A. ლეზი, ὄν. ἀκαθαρσία, ῥύπος, λύμη: — ملكى — اشقيادى تطهير العلم: — ка-барίζω τὴν χώραν ἐκ τῆς λύμης τῶν ληστῶν || دنا — ὁ ῥύπος τῆς ἀσελγείας [φούχς] || دنا — ὁ ῥύπος τῆς εὐτελείας [τεναέτ].

لوچه } It. ლόჯια [loggia] ὄν. θεωρεῖον θεά-τρον· § ὅπῃ ἐν τοῖς πλοίοις, δι' ἧς διέρχεται ἡ ἄλυσις ἀγκύρας κτλ. § βλ. انجيه.

لوح } A. ლეხი, ὄν. πίναξ, ἄδαξ, πλάξ, δέλ-τος, εἰκὼν: — محفوظ — ἡ πεφυλαγμένη δέλτος, ἥτοι θεία δέλτος φυλαττομένη ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐφ' ἧς εἶναι ἐγγεγραμμένοι αἱ αἰῶνιοὶ βουλαὶ τοῦ Ὑψίστου || لطيف النظر — ლეხი ლატი-ფი-ლ-მანჯარ, εἰκὼν ὥραία || عصمت — εἰκὼν ἀγνόητος [ἡσμέτ] § πλθ. الواح ლეხა.

لوحش الله } A. ლეხა-აღლაჟ [ἐκ τοῦ ὕ A. ლეხა-აღლაჟ] φρ. ὁ Θεὸς ἀπομακρυνέτω ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν χρῇ-δει ἐπὶ σεβασμοῦ ἢ ἀπορίας, ἐν τῇ ἐννοίᾳ εὐγε, ἐνίστε δὲ καὶ εἰρωνικῶς.

لوحه } A. ლეხა [βλ. لوح] ὄν. θ. πλάξ, ἄδαξ, πινάκιον, πίναξ περιέχων ἐπιγρα-φὴν τινα καὶ ἀναρτώμενος ὡς εἰκὼν συνεκδ. εἰκὼν· πίναξ ἄνωθι τῆς θύρας καταστήματος περιέχων τὸν τίτλον αὐτοῦ: — پادشاهم چوق ياشا

— πίναξ περιέχων τὴν ἐπιγρα-φὴν: ζῆθι ὁ βασιλεὺς [ὁ Σουλτᾶνος] || دل آرا — πίναξ ἢ εἰκὼν τέρπουσα τὴν καρδίαν, ὥραι-οτάτη, μαγευτικὴ [ტილ-არა]· — عيشى — εἰκὼν παραδείσιος [ქეჩიძი].

لوخوسه } El. ლოხოუდა, βλ. خوصه.

لودره } T. ლიტრა [κατὰ τὸ لجه ἐκ τῆς არაბ. دن. λίτρα· βλ. لتره].

لودოს } El. ლიტოს, ὄν. νότος, νότιος ἄνε-μος: — ي — მოს: — ნოტიოს [ნოტიოს] ||

— νότος πνέων ἐκ τῆς Μέκκας [კუჩაღე], ἥτοι νοτιανατολικός || بوراز — νότος βορρᾶς, ἥ-τοι ἄσματος || بوراز مقامه — τυχοδιωκτικὴ, ἀγυρτεία § εἶδος κεντήματος.

لودოსلامق } T. ლოთოდ-ლაუამ, ῥμ. οὐδ. ἄρ-χίζει νὰ πνέη νότιος ἄνεμος, κ. νοτίζω: — هوا — ὁ καιρὸς νοτίζει, ἥτοι ἀρχί-ζει νὰ πνέη νότος.

لودოსلق } T. ლოთოდ-ლოკ, ἐπθ. ὁ πρὸς νότον ἑστραμμένος, νότιος, ὁ δεχόμενος τὸν νότιον ἄνεμον.

لوده } T. ლიტა, ὄν. σωρὸς ἀχύρου, ἄλατος κτλ. κεκαλυμμένος διὰ χώματος.

لوذعي } A. ლეზაი, ἐπθ. ὀξυνοῦστας, εὐ-γλωττότατος.

لور } T. ლორ, ὄν. τυρὸς νωπὸς ἐκ γάλακτος αἰγός, καλούμενος καὶ لور يئيرى.

لورد } A. ლორდი [lord] ὄν. Λόρδος: — لرقارمسي — ἡ βουλὴ τῶν Λόρδων § πλούσιος.

لورطه } T. ლორტა [ἴσως ἐκ τοῦ ὀλόρτος, ὅλως ὀρθὸς] ὄν. μέτρον καλαποδίου, ἥτοι καλονπίου ὑποδημάτων.

لورك } El. ლეორეკ, ὄν. ἄδραξ [იჭო].

لورى } T. ლორი, καὶ κατὰ παραφθ. نورى, ὄν. ψιττακὸς πορφυρόχρους.

لوز } A. ლეზი, ὄν. ἀμύγδαλον [ιατ.] ἀμυγ-δαλίτης ἀδὴν, ἀντιάς, κ. γαργαλήθρα [т. بادجك] — هندى — ἀμύγδαλον Ἰνδικὸν ἢ κα-κάον § πλθ. الواز ლეზა.

لوزتان } A. ლეზეტან, დუიკ. τοῦ لوزه βλ.

لوزه } A. ლეზე, ὄν. θ. ἀμυγδαλίτης ἀδὴν, ἀντιάς, παρίσθια, κ. γαργαλήθρα

- ΛΟΛ** } Π. ΛΟΥΛ, ἐπθ. ἀναιδής, ἀναιδχυντος.
- ΛΟΛΑΚ** } Α. ΛΕΒ-ΛΑΪ [κ. λ. εἰν σὺ δὲ ἴσο] ὄνομα ἰδιαιτέρου ἐδαφίου τοῦ Κορα-
νίου ὑποδεικνύοντος τὸν Μωάμεθ ὡς προφήτην.
- ΛΟΛΩ** } Α. ΛΟΥΛΟΥ, ὄν. μαργαρίτης: УУ У —
λαμπρὸς μαργαρίτης: || أصفر — ὁ κί-
τρινος [ἀδφῆρ] μαργαρίτης: § πλθ. لولوا ΛΕΑΛΙ.
- ΛΟΛΩΒΑΡ** } Π. ΛΟΥΛΟΥ-ΠΑΡ, ἐπθ. ὁ ραίνων μαρ-
γαρίτας, ἐλευθέριος, γενναϊόδωρος.
- ΛΟΛΩΠΑΣ** } Π. ΛΟΥΛΟΥ-ΠΑΪ, ἐπθ. ὁ διαχέων
μαργαρίτας, μεγαλόδωρος.
- ΛΟΛΩΨΑΝ** } Π. ΛΟΥΛΟΥ-ΨΕΨΑΝ, ἐπθ. ταῦτο
προηγ.
- ΛΟΛΩΛΟ** } Τ. ΛΟΛΟΛΟ, μόνιον παριστάνον τὸ
πλῆθος τῶν κενῶν λόγων, συνεκδ.
θόρυβος, σόφισμα, ψευδός: به كلامك — δὲν ἐρχο-
μαι εἰς τὸ λολολό, δὲν ἀπατῶμαι: || بكاي — καὶ
εἰς ἐμὲ [πανά-μη] σοφίσματα θέλεις νὰ κάμῃς;
- ΛΟΛΕ** } Π. ΛΟΥΛΕ, ὄν. καπνοδοχεῖον καπνο-
σύριγγος, κ. λουλάς: σωλήν, κρουνός·
χάρτης ἢ ἄλλο πρᾶγμα τυλιγμένον ἐν εἰδει σω-
λήνος: قاجاي — τεμάχιον ἀφρογάλακτος τετυ-
λιγμένον ὡς σωλήν, κ. λουλάς: || صاج — βό-
στρυχος: § μέτρον ὕδατος συνιστάμενον ἐκ τεσ-
σάρων μασουρίων [ماسوره], ὧν ἕκαστον ἀποτε-
λεῖται ἐκ τεσσάρων σακκορράφων [جواليز] τδου-
βαλτίξ].
- ΛΟΛΕΓΙ** } Τ. ΛΟΥΛΕ-ΔΕΞΙ, ὄν. ὁ κατασκευαστής
καπνοδοχείων καπνοσυρίγγων, κ.
λουλάδων: چاموری — πηλὸς ἐρυθρὸς, ἐξ οὗ κα-
τασκευάζονται τὰ ὡς εἰρηται καπνοδοχεῖα.
- ΛΟΛΙ** } Π. ΛΟΥΛΙ, ὄν. ἀναιδεια, ἀναιδχυντία·
§ νέα ἢ νέος ὥραϊος καὶ κομψός: πόρ-
νη § ἐπθ. ὁ ἀνίκων ἀναιδεῖ, ἀναισχύντω: § πλθ.
لوليان ΛΟΥΛΙΑΝ.
- ΛΟΜ** } Α. ΛΕΔΜ, -ρ. ἀφ. ἐλεγχος, μομφή, ἐπι-
τίμησις: — مستحق — ἄξιος [μουστεχῆκκ]
ἐλέγχων, ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατάκριτος: || Рм. —
کتب — ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, μέμφομαι [δοτ.].
- ΛΟΜ** } Α. ΛΟΥ'ΟΥΜ, ὄν. χαμέρπεια, ποτα-
πότης.
- ΛΟΜΒΑΡ** } Ιτ. ΛΟΥΜΠΑΡ [ἴσως ἐκ τοῦ allumare]
ὄν. θυρίς πολεμικοῦ πλοίου, πρὸ τῆς
ὁποίας εἶναι ἐστημένον τηλεβόλον: || — كوكب

μικρὰ θυρίς ἐπὶ τῶν πλευρῶν πλοίου, χρησι-
μεύουσα ὅπως ψωτίξῃ καὶ ἀερίξῃ τὴν ὑπὸ τὸ
κατάστρωμα αἰθουσαν: βλ. καὶ ἐπὶ δμ.

ΛΟΜΒΟΡ } Ιτ. ΛΟΥΜΠΟΡ [βλ. προηγ.] ὄν. πα-
ράθυρον στρογγύλον πρὸ τῆς θυ-
ρίδος τῆς καλουμένης لومبار βλ.

ΛΟΜΕ } Α. ΛΕΔΜΕ, ὄν. θ. πρᾶξις ἀξιοκατά-
κριτος.

ΛΟΝ } Α. ΛΕΒΝ, ὄν. χρώμα: ويرمك — διδω
χρώμα, χρωματίζω: || خاسف — αἶμα ὡ-
χρόν, χλωρόσις, ἀναημία: || افراط — ἰθὺράτι ΛΕΒΝ,
ὑπερχρωμάτισις [τῶν ἀνθέων]: || — حامض — χρω-
ματογόνον [χημ.] § πλθ. لوان — ΛΕΒΑΝ: مختلف
διάφορα χρώματα: || بعه — τὰ ἐπτά [δεπ'α]
χρώματα τῆς ἱριδος, ἥτοι τοῦ οὐρανοῦ τόξου.

ΛΟΝΓΕ } Ιτ. ΛΟΝΓΕΑ [loggia βλ. καὶ لوجه] ὄν.
μέρος ἢ αἰθουσα συνεδριάσεως συν-
τεχνίας, ἐμπόρων κτλ.: — جميع: — ΛΟΝΔΕΑ ΔΕΞΜ'Ι-
ΓΕΤΙ, ἢ σύναξις τῶν ἀντιπροσώπων ὧν τῶν
μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἱερὰ Σύναξις.

ΛΟΝΔ } Π. ΛΕΒΕΝΤ, ἐπθ. ὁ κνηρός, οἰνόφλυξ:
γυναικοθήρας: πόρνη: μαθητής, ὑπὸ-
ρέτης: § Κατὰ τὸ لوجه, ἐκ τοῦ Levant Ἄνατο-
λὴ καὶ σημαίνει τοὺς ὀπλίτας τοῦ ναυτικοῦ,
οὓς ἄλλοτε ἐλάμβανον οἱ Βενετοὶ ἐκ τῆς Ἄνα-
τολῆς: συνεκδ. νέος ἀνδρεῖος, ἱππότης, παλιν-
κάρι, § κ. λεβέντης: λέγεται καὶ شلولند — δεχ-λε-
βέντ: § ἄλλωσις, δι' ἧς ἀνοίγεται τὸ κάλυμμα
τῆς θυρίδος τῆς καλουμένης لومبار βλ.

ΛΟΝΔΑΝΕ } Π. ΛΕΒΕΝΤ-ΑΝΕ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων ἀν-
δρεῖω, γενναῖω, ἱπποτικός, ἡρωϊ-
κός: — اطوار — παράστημα [ἀτδᾶρ] ἀνδρεῖον, ἱπ-
ποτικόν: || — خرام — βᾶδισμα [χηρᾶμ] ἱπποτικόν.

ΛΟΝΔΡΕ } ΛΟΝΤΡΕΑ, ὄν. κ. Λονδῖνον.

ΛΟΝΔΛΚ } Τ. ΛΕΒΕΝΤ-ΛΑΪΚ, ὄν. ἱπποτισμός, ἡ-
ρωϊσμός.

ΛΟΝΚ } Τ. ΛΟΥΝΚ, βλ. لينك.

ΛΟΥΦ } Α. ΛΟΥΒΕΪΦ [ὑποκ. τοῦ λυφ] ὄν. μι-
κρὰ ἱς, ἱνίδιον [ἀνατ. βοτ.].

ΛΟΥΦΙ } Α. ΛΟΥΒΕΪΦ-Ι, ἐπθ. ὁ ἔχων μικρὰς ἱ-
νας: § θ. لوفيه ΛΟΥΒΕΪΦΙΓΕ.

ΛΕ } Τ. ΛΕ, προθ. ἀντὶ λέβ βλ.

4 } T. λέ, κατάληξις, ἥτις ὁμοῦ μετὰ τῆς
 } ἀπαρεμφατικῆς مكه mek, ἥτοι مكه h ek
 λευέκ, προστιθεμένη ἐν τέλει λεπτοφώνων ὀνο-
 μάτων, ἐπιθέτων, ἀριθμητικῶν ἢ καὶ φυσι-
 κῶν φωνῶν καὶ ἡχων σχηματίζει παράγωγα
 ῥήματα, ὡς تترهه tere, ἰδρῶς, مكه تترهه tere-
 λευέκ, ἰδρῶν. كوتو كهوتو كهوتو-
 λευέκ, κατηγορῶ. اكي iki, δύο, مكه اكي ike-
 λευέκ, διπλασιάζω. اوف uof, [ἐπιφώνημα ἀπ-
 δίας], مكه اوف uof-
 λευέκ, κάμνω ὄψ, ἥτοι δει-
 κνύω ἀνδῖαν, ἀποστροφὴν· § βλ. V.

4 } λέξ. ὄν. κ. Πολωνία [βλ. لهستان]; § Πο-
λωνός [βλ. لهلی صاری] —
κατακίτρινος ὡς Ἰουδαῖος Πολωνός,

4 } A. ἀέχ [ἐκ τῆς προθ.] καὶ τῆς ἀντ. ο]
 } φρ. αὐτῷ, ὑπὲρ αὐτοῦ: و عليه — ἀέχ-ου-
 ἀέχ, ὑπὲρ καὶ κατά. || و عليه شهودى
 τρεῖς τῆς ὑπερασπίδσεως [ὑπὲρ] καὶ τοῦ κατη-
 γόρου [κατά]. || — مفعول مفعول — ἀέχ, τελι-
 κὸν αἴτιον [βλ. مفعول]. § [μετὰ τῶν τ. καταληκτ.
 ἀντων. καὶ τῆς προθ. د] ὑπὲρ : له لεχ-ι-
 ἢ له لεχ-ι-ντέ, ὑπὲρ ἐμοῦ. || له لεχ-ιντέ ἢ
 له لεχ-ιντέ, ὑπὲρ σου. || له لεχ-ιντέ ἢ
 له لεχ-ιντέ, ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἀπλῶς ὑπὲρ: عاد محاكه
 ὑπὲρ τῆς ἀναψηλαφῆσεως ἢ τῆς ἀναθεω-
 ρήσεως τῆς δίκης || له يكد يكرى
 ἀδελφῶν εἶναι δεκτὴ [κοινῶς] προφῆρεται λε-
 χου-ντέ κτλ. καὶ ἐν τῷ γ' προσ. ἐσφαλμένως λε-
 γεται λεχου-ντέ. || [βλ. و عليه ἀέχ καὶ م. م.

4 } Α. λε-χα [ἐκ τῆς προθ.] καὶ τῆς ἀντ.
 5 } [λε, βλ. ο] φρ. ὑπὲρ αὐτῆς· βλ. προηγ.

لهات } A. λαχάτ, ὄν. θ. ἐπιγλωττίς, σταφυ-
λίτης.

لهاتی } Α. λεχατ-ί, ἐπθ. σταφυλικός, ὁ ἀνήκων
τῇ ἐπιγλωττίδι, τῷ σταφυλίτῃ.

لهب } A. λεχέπ, ὄν. φλόξ: النار — λεχέπου-
ν-νάρο, ἡ φλόξ τοῦ πυρός: § πλθ. لهاب

λιχάπ, ليهوب λουχοῦπ καὶ الهاب ἐλχάπ.

لهيان } A. λαχεῖάν [ρχ. لب] ρ.άψ. τὸ ἀνα-
πέμπειν φλόγα, ἀνάφλεξις: آتش =
φάσμα ἀνάφλεξις τοῦ πυρός τοῦ πάθους.

له } A. λουγγέ, δν. θ. λευκότης λάμπου-
σα ὡς τὸ φῶς καὶ εἰς ἄκρον καθαρά
καὶ ἁγνή.

لهجه } A. λεχδίζε, ὄν. θ. γλωσσα, ιδίωμα,
λεξικόν: — فصيح ال — λεξικὸν ὁθωμανι-
κόν· || علمي — λεξικὸν ὁθωμανι-
κόν· || لهجة اللغات — λεχδίζετου-λ-λουγάτ, τίτλος
τουρκο-αραβοπερσικοῦ λεξικοῦ ἐκδοθέντος ἐν
Κων/πόλει τῷ 1795· § πρόσωπον, ὅψις, ψυ-
διογενεῖα.

لججه } T. λέχ-ῶξε, ἐπθ. Πολωνικός· § ἐπρ.
πολωνιστί: سويلك — ὁμιλῶ πολω-
νιστί· § ὄν. πολωνική γλῶσσα.

لهجلى } T. λαχδίζε-λί, επθ. ὁ ἔχων πρόσ-
ωπον, ὄψιν: — بوزوق οὐ τὸ πρόσ-
ωπον χαλασμένον.

هذا { A. λι-χάζα [ἐκ τῆς προθ. J καὶ τῆς
ἀντ. [هذ] φρ. διὰ τοῦτο, ἐνεκα τούτου.

لهستان } Π. λεχ-ιστάν, δν. κ. Πολωνία.

الف } Α. λεχέφ, ρ. άψ. τὸ ποθεῖν πράγμα ἀπο-
λεσθὲν καὶ θλίβεσθαι ἔνεκα τούτου.

لهفان } A. λεχφάν [ρζ. لهف] ἐπθ. οὐ ἡ καρ-
 διά καίει, ποθεῖ, ὑποφέρει, ὁ ζητῶν
 δικαιούνην· βλ. لاهف، لهف، تلف.

لهلى } T. λεχ-λι, δν. Πολωνός.

T. λεχιυ, ملک, λεχιυλευέκ, βλ. لهم,
الملك.

Δ. λι-χιμὰ [ἐκ τῆς προθ.] καὶ τῆς
 ἀντων. [α] ἔρ ἐξ ἀμφοτέρων: — اخلد-
 دة لهن [οὔχ] ἐξ ἀμφοτέρων, ἥτοι ἀμφιθαλής.
 βλ. γ λ-ἔπ. γ λ-ἔκ.

لهندہ } لکھنؤ، بل. و لکھ.

لهو } Α. λέχθ, δν. παίγνιον : و لعب — παί-
γνιον και διάχυσις, διασκέδασις· βλ. لغو.

١٥٠ } Α. λεχθε̃ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὁν. θ. γυνή, μεθ' ἧς παίζει τις καὶ διασκεδάζει.

لهوى } A. λεχεβι [βλ. لهات] ἐπθ. ἐπιγλωτ-
τικός § γλωττιδοπορόφερος.

} A. ἀρχι- [ἐκ τοῦ **لـ**] ὀν. φλόξ,
 } θερμότης: **دلسوز غرام** — φλόξ τοῦ
 πάθους καίονσα τὴν καρδίαν [**τιλ-δουζ**].

لهيف } A. Zexiō, épθ. ταύτο لهفان kai لاهف .

Τ. λεχίη [ἐκ τοῦ ἀρβ. حليم] δν. συγ-
κρίσασθαι δύο μετάλλων· καθίσταται ἡ

κὲ-λ-μου'ἀγενέ, δὲν ὑπάρχει πληροφορία ὥς ἡ
αὐτοψία, ἥτοι καλλιτέρα τῆς αὐτοψίας.

ليس } Π. λῖς [προστ. τοῦ لَيْسَ λαιτίεν,
 λείχειν, ἐν χρήσει ἐν τισὶ συνθέτοις] ὁ
 λαιχών. — كسكιαθ-λῖς, ὁ τὸ τρυβλίον λαι-
 χών· παράσιτος, κ. γλειφοπινάκας.

لیستہ } It. λίστα [lista] ὁν. κατάλογος φαγν-
τῶν, δημεῖωσις πραγμάτων.

ليتوغرافيا, βλ. ليتوغرافيا } ليتوغرافيا

ليف } A. ἡφ' ὧν ἴς, ἴνες, ἰδίαι αἱ τοῦ κορμοῦ
τοῦ φοίνικος, ὡς συνδεδεμέναις ἐν εἰδει

ψήκτρας μεταχειρίζονται οἱ λουόμενοι ἐν τοῖς
 βαλανεῖοις, ὅπως δι' αὐτῶν κάμνωσι πυκνὴν
 σπασμωδικὰ· § [ἀνατ. καὶ βοτ.] ἵς: نَبَاتِي — ἵς φυ-
 τική. || حَوَائِي — ἵς ζωϊκή. || عَجْرِي — λίθι χυοῦ δ-
 ρεδῖ, ἵς τοῦ κυττάρου· § πλθ. الْإِلْفُ εἰληγῶφ.

ليف } A. λιβ-ί, ἐπθ. ἰνώδης [ἀνατ.]: —
 مخطی λιβίῃ μουχατῇ, ἰνομυκώδης ||

— وعائى || ιεροοργωδης· — *ἱεροοργωδης*· —
 — *ἱεροοργωδης*· § θ. *ليفيه*.

ليقاورة } Ἰτ. λικατοῦρα [ligatura] ὄν.
 ράμμα, σπάγγος τ. سچيم.

ليقة } Α. λίκια, ὄν. στυπεῖον, ἥτοι μεταξο-
γνάφαλον χρησιμεῦον ὡς στυπεῖον ἐν

τῷ μελανοδοχείῳ, κ. στουπί· βλ. καὶ لوك.

ليقورينوز } Ελ. λυκουρίνος, ὄν. λυκουρ-
ρίνος, ἄτοι ὁ γνωστός καπνι-
στός ἰχθύς κέφαλος.

ليك } Π. λικ, συνδ. ἐναντ. ἀλλὰ [ἐν χρή-
σει παρὰ ποιηταῖς]· βλ. لکن.

ليكن } Π. ἄλιν, ταῦτ' προηγ.

ليل } A. λέϊλ, ὄν.νύξ: و—لَئِيل οὐ νε-
χάρ, ἡ νύξ καὶ ἡ ἡμέρα· ἐπο. νυχθη-

μερόν· || و نهار — تساوی — τεταδίη λέϊλ ού νε-
χάρ, ίσημερία· || مقدسیت ذیل — λέϊλ μουκαττε-

οὐ γὰρ ἐξ ἑἴς, νύξ ἀγία· || — ظلمت σκοτός τῆς νυ-
κτός· || — هجران — ἡ νύξ τοῦ ἀποχωρισμοῦ· || — مظلم

νὺξ ζοφειρά [μουζλίμ]· || محنت — νὺξ τῆς δοκιμα-
σιᾶς· § πλθ. ليالٍ لاجلها والليال · || βλ. και ليله.

ليلا } A. λέϊλ-εν, ἐπρ. ἐν ὥρᾳ νυκτός, τὴν
νύκτα, νύκτωρ [ἀντιθ. ليلā νεχάρεν,

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τού

ليل } ἡ νύξ, ὅν. κ. γυναικός, Δειλά:
 —————
 ديوان —————
 Δειλά: || βλ. قس.

ليلاق } T. λειλάκη, ὄν. σύριγγ, πασχαλέα
 [φυτ. καὶ ἄνθ.]: — قلع διπλαῖ σύ-
 ριγγ, ἥτοι ἔχουσα τὸ ἄνθος διπλαῶν.

ليلاق } Τ.λαϊλακ-ñ, ἐπθ. ὁ ἔχων χρῶμα ὡς
τὸ τῆς σύριγγος, πασχαλέας.

ليلاك } T. λεῖλακ, βλ. لكك.

ليلة } A. λαϊλὲ [ἐκ τοῦ لَيْل] ὁν. θ. μία νύξ:
 رَايَب — λαϊλάει γεγαίπ, ἡ νύξ τῆς

συνλήψεως τοῦ Μωάμεθ, συμπίπτουσα τῇ νυκτὶ
τῆς πρώτης πέμπτης πρὸς τὴν παρασκευὴν

τοῦ ἀραβικοῦ μὲνός Ρεδζέπ· λέγεται καὶ —
 رعايب عيمة المواهب زειλعي ديرايتي اديميتو-ز-

μεγαχίπ, νυξ τῆς συλλήψεως, ἥς τὰ δῶρα γε-
νικὰ ἤτοι πρὸς πάντας. || ولادت نبویه — 2aī-

Λαί βιλὰτῆν νεπεσίγῃ ἢ مولد بوی — Λαίλῃ
μεβλίτι νεπεσί ἢ مولود — Λαίλῃ μεβλούτ, ἢ

τῇ 12 τοῦ μηνὸς Ρεδίου-λ-ἔδδῆλ·|| ردي ـ — زعي-
زعي كاتو ـ هـ ١٢|| زعي زعوني-λ-κάτο- هـ ١٢

τῆς δυνάμεως, καθ' ἣν οὐρανόθεν κατεπέμφθη
τὸ Κοράνιον τῷ Μωάμεθ, συμπιπτουσα τῇ 27

Ραμαζάν· || معراج — λει' λει' μι' ράδζ, ἢ νὺξ τῆς
εἰς οὐρανούς ἀναλήψεως τοῦ Μωάμεθ, συμπί-

προυσα τῇ 27 Ρεβζέπ. || ا٢ — λειλέϊ περάτ,
ἡ νύξ, καθ' ἣν ἀπεκαλύφθη τῷ Μωάμεθ διὰ

του ἀγγέλου Γαβριὴλ ἡ προφητικὴ αὐτοῦ ἀποστολή, συμπίπτουσα τῇ 15 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου.

|| *vũs megalh, esd-* || *vũs alia* — مبارك || *vũs agia [moukatteose]* — مقدسه || *2gi2ei áuinegrou-2meinevé-vũs toic*

παῖδιν αἰσία, παναἰσία· || مسرات دليله — λειλῆι
μεθεροῦατ-τελῆλῆ, νῦξ χαοῶς ὀδονγός, χαροῦδου-

νος· || مسعدت اليه — λεῖλεῖ μεθ' αὐτὸν ἐλπίφες, νύξ
τῇ εὐτυχίᾳ σύντροφος, εὐτυχής· || مسعدت به —

11 } A. λείλ-ι, ἐπθ. νυκτερινός· ἐσωτερι-

καὶ κοιμώμενος τὰς νύκτας ἐν τῇ σχολῇ, ὑπό-

τροπος, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ **νηαρί** **νεχαρί**,
ἐξωτερικός: **شاگردای** — **مکتب سلطانینک** — **oi ἐσω-**

τηρίκοι ἢ υποτροφοὶ μαρτυροῦνται τοῦ Αυτοκρατο-
ρικοῦ Δυναστεύου [μεκτέπι Σουλτανί]. § 8. لِيْلِي

—χαμηλὴ μᾶν — حامض مولدال χαμηλὴ μου-
δέλαιτον-μῆμα, ὑδροξειδιον· || —حامض اودر χα-
μηλὴ ιγρότι μαλακωδωρικόν δξύ· || —حامض بروم
χαμηλὴ πρῶμι μᾶ, ὑδροβρωμικόν δξύ· || حامض
—χαμηλὴ κλωρι μᾶ, ὑδροχλωρικόν δξύ
—حامض كيانوس χαμηλὴ κιανουσι μᾶ, κυανυ-
δικόν δξύ· || —حامض فلعور χαμηلὴ φλον'ορι
μᾶ, φθορυδικόν δξύ· || —حامض لؤلؤ χαμηلὴ
λοινλουτὶ μᾶ, ὑδρομαργαρινικόν δξύ· || حامض
—حامض كبريت χαμηλὴ كيپریتی μᾶ,θειϋδικόν δξύ,
η ὑδροόθειον· || —حامض زيت χαμηλὴ ζεϊτι μᾶ,
ἐλαιϋδικόν δξύ· || زرين —ματὶ ξεριν, βασιλειον
ΰδαρ· || عصبی —ματὶ ἀσαπί, ἀλλαντοιδεξ ὕγρον
περιεχόμενον ἐν τῷ ἀλλαντοειδεί τοῦ ἐμβρύου
χιτώνι· || عنكبوتى —ματὶ ἀνεκπουντί, ἀραχνोειδεξ
ὕγρον, περιεχόμενον τοῦ ἀραχνοειδοῦς χιτώνος
τοῦ ἐγκέφαλου· || قولى —ματὶ καλδί, κλύσις, κ.
ἀλουσία τῆς μπογάδας. || —بال —پي-ل-ما، ξυν-
δρος, ξυνδυον: —الكتریق ال —магнетик پی-ل-ما،
ὑδروηλεκτρικός· || قابل امتزاج بال —کاپیلا ای-
تیژاذق پی-ل-ما، ὁ διυάμενος νὰ γέννηται ξυν-
δρος· || تدای بال —تتاوی پی-ل-ما، ὑδροθερα-
πειά, ὑδροθεραπευτική· || —خلل موحا دللی ما،
δξύκραμα, ὕδαρ καὶ ὄξις ἐν τῇ ιατρικῇ
ἀναψυχτικόν· || معسل —ماطې موناد'σέλ, ὑδρό-
μελι [آب انکیبن] ال —خاتف ال —حاتیفون-ل-ما,
ὑδροφθόδος· || —خوف ال —حدثون-ل-ما, ὑδροφθο-
ρία· || —شارب ال —سارپیون-ل-ما, ὑδροπότης· ||
—موندرهنگي ما، ιδρωτικός· § مياه .ماء

مآب } A. *μεᾶπ* [ῥζ. *αὐβ*. ὄν. μέρος ἐνθα ἐπι-
 ἀνέρχεται, καταφεύγει τις, καταφύ-
 γιον, ἄστυλον, κέντρον, ἔδρα [ἐν χρήσει ἐν συν-
 θέσει]:— *سوكت* *δεδικετ-μεᾶπ*, ἡ ἔδρα τοῦ μεγα-
 λείου. ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης [ἐπὶ Σουλτάνων].

ماباقی } A. μα·πακῆ, [ἐκ τῆς ἀντ. ἢ καὶ τῆς
 2. باقی] ὄν. ὁ, τὴν ὑπολείπεται, τὸ ὑπό-
 λοιπον· τὸ ἑρῶν. ما بقا μα πακα.

ما بعد } Δ. μὰ-τὰ·τῇ [ἐκ τῆς ἀντ. λ. καὶ τῆς
 λ. بعد] ὄν. ἐπιφωλλίς κτλ. ὅ,τι ἐπε-
 ται, συνέχεια, ἐπόμενος : ی وار — έχει συνέ-
 χειαν [διήγημα]. || ينه يشميان حرف — γράμμα
 μὴ ἐνούμενον μετὰ τοῦ ἐπομένου [μὰ-τὰ·τῇνέ].
 || الطبعه — μὰ-τὰ·τε-τα-τῇ·ά, τὸ μετὰ τὴν φύσιν,
 ἥτοι θεολογία· ἀντίθ. ماقبل || βλ. και سد .

مابلق } T. μακρὰν [ἐκ τοῦ ἀρβ. مبلغ] ὄν.
 μικρὸν πλατὺ κοχλιάριον δι' ἐκ-

λεῖγμα [معجون] ἢ τοῦ φαρμακοποιοῦ : اجزای
ی — κοχλῆριον φαρμακοποιοῦ.

ما بلغ } A. μα-πελάγ, ἐκ τῆς ἀντ. μα [ὅ, τι] καὶ
τοῦ ρημ. بلغ. [ēphade]· βλ. بالغا.

مأبون } A. με'ποι'ν [ρζ. بن.] μετχ. πθ. καὶ δν.
 πασχητιῶν || βλ. καὶ اسه .

مابه } A. μα-πίχι [ἐκ τῆς ἀντ. μ, τῆς προθ.
 ب } καὶ τῆς ἀντ. ο] ὄν. τὸ προᾶγμα δι'
 οὔ, τὸ ἐφ' ᾧ, τὸ μέσον : الافتخار — μαπίχι-λ.
 ἰφτιχάρ, τὸ ἐφ' ᾧ σεμνύνεται, ἐγκauχᾶται τις,
 τὸ σεμνωμα, τὸ καύχημα : الحيات — μαπίχι-
 λ-χαγζάτ, τὸ δι' οὗ ζῇ τις, ἡ ζωὴ : اولاد
 الحيات — τὰ τέκνα εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.
 || التطبيق — μαπίχι-τ-τατάν, τὸ πρὸς ὃ πα-
 ραβάλλει τις ἄλλο τι, γνῶμων : التوقيع —
 ἅκام ἐν τοῖς νόμοις γνῶμων τῶν διατάξεων :
 اهام — μαπίχι ιτχάμ ἢ ιττιχάμ, τὸ ἐφ' ᾧ κα-
 τηγορεῖ τις, ἢ κατηγορεῖται, τὸ ἀντικείμενον
 τῆς κατηγορίας : القواى اولان — عمران
 مملكتك — اورمانلك ἢ πολλαπλασιασὶς τῶν
 δαδῶν, ἡ τις εἶναι τὸ μέσον τῆς τελειοποιήσεως
 [μα-πίχι-λ-κενδάμ] τῆς εὐθυμερίας τῆς χώρας
 [οὐμ-ράνι μευλεκέτ] : || βλ. καὶ 4. πί-χ.

μαῖν } A. μα-πεῖν [ἐκ τῆς ἀντ. λ. καὶ τῆς
προθ. μιν] ὄν. τὸ μεταξὺ δύο πραγ-
μάτων ὑπάρχον, διὰ μέσον τοπικὸν ἢ διὰ δόσην
χρονικόν : مرده قالون — μα-πεῖν μιζέτε καλ-
δοῦν, ὡς μένη μεταξὺ ἡμῶν, ἀναμεταξὺ μας [μυ-
στικόν]· § δωμάτιον ἢ διαμέρισμα οἰκίας ὁθω-
μανικῆς, εὐρισκόμενον ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς καὶ
χωρίζον τὸν ἀνδρωνίτην ἀπὸ τοῦ γυναικωνί-
του· τὸ δωμάτιον τοῦτο καλεῖται καὶ اوطاسي—
μα-πεῖν ὀτάοῃ· || هايون — μα-πεῖνι κουμαγιοῦν,
μέρος τῶν ἀνακτόρων ἐξειδικασμένον τῇ Α.Α.Μ.
τῷ Σουλτάνῳ, ἐνθα δέχεται τοὺς ὑπουργούς,
πρεσβευτὰς καὶ ἄλλα ἐξοχα πρόσωπα εἰς ἀκρό-
ασιν· || مشري هايون ملوكاه — μα-πεῖνι κουμα-
γιοῦνι μουλουκιανὲ μουσιρί, ὁ Μέγας Αὐτάρ-
χος τῶν Αὐτοκρατ. *Ανακτόρων· || هايون ملوكاه —
τῷ Ἀρχιεραματεὺς τῶν *Ανακτόρων· ||
الحاجين — μα-πεῖνου-μ-χαδζί-πέϊν, μεσόφρουρον
[ἀνατ.]· || التهرين — μα-πεῖνου-ν-εχρέϊν, Με-
σοποταμία.

ماہینجی } T. μαρεῖν-ōzī, δν. θαλαμηπόλος:
— αρχιθαλαμηπόλος || قرنا βλ.

ماينجيڪ } T. μαπεῖν-ὄξιλικ, ὄν. τὸ ἐρ-
 γον ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ θαλαμη-
 πόλου, θαλαμηπολία.

مات { A. μάτε [γ'. προσ. ἀορίστου] ρμ. ἀ-
 πέθανε.

Π. **μάτ**, τὸ πλῆρες **شبات ἄχ-μάτ**, λέ-
 ξις ἐν χρήσει ἐν τῷ ζατορικῷ, σημαί-
 νει δὲ ὅτι ὁ πεσσὸς ὁ καλούμενος βασιλεὺς πε-
 ριῆλθεν εἰς θέσιν ὥστε νὰ μὴ δύναται πλεόν
 νὰ κινῆται : **عك** — νικῶ, περιάγω εἰς θέσιν ὥ-
 στε νὰ μὴ δύναται πλεόν ν' ἀντιστῇ, νὰ ὑπε-
 ρασπίσῃ **عاυτον** || **اواق** — νικῶμαι, περιάγομαι
 εἰς θέσιν κτλ. || **قالت** — μένω ἐννεός, ἐμδρόντης.

ماتحت } Δ. μα-τάχῃ [ἐκ τῆς ἀντ. καὶ τῆς
 προθ. تحت] ὄν. καὶ ἐπθ. ὅ, τι εἶναι
 ὑποκάτω, ὑποκείμενος· ἀντιθ. βλ.

مآقاب { T. μακάβ, κατὰ παραφθοράν ἐκ
 τοῦ ἠσπ. βλ.

ما قدر } A. μα-τακτῆς [ἐκ τῆς ἀντ. καὶ τοῦ
 ρημ. قدر] φρ. ὅ, τι εἶναι προωρισμέ-
 νον θεῶθεν: استقراری یحیث مجتمعه یك — πρὸς
 διαρκείαν κοινωνίας τινὸς [ξεχέτι μουδῆτε-
 μι'ά] ἐφ' ὅσον εἶναι θεῶθεν προωρισμένον.

ما تقدم } Α μὰ-τεκατῆν [ἐκ τῆς ἀντ. μ. καὶ
τοῦ ρημ. تقدم] ὅρ. ὅ, τι προσηνέθη, τὸ
προσηγούμενον, τὸ παρελθόν : دن — ἀνέκαθεν.

مَاتِمٌ } A. με·τέμ[ρξ. ۞] δν συνάθροισις ἰδία
 γυναικῶν ὅπως θρηνήσωσι νεκρόν,
 μυρολογήσωσι ἢ καὶ πρὸς χαρὰν καὶ ἀγαλλία-
 σιν· ۞ πλθ. مَاتِمٌ meatiu· || ἐν χορδαί τὸ ἐπομενον.

مام } Π. ματέμ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. πένθος·
 شى } ἔπένθος, ὅπερ τηροῦσιν οἱ Σιῖται [βλ.
 τὰς πρώτας δέκα ἡμέρας τοῦ μινός Μουχαρ-
 ρέμ εἰς ἀνάμνησιν τῶν κακουχῶν καὶ τοῦ
 μαρτυρίου τοῦ Χουσεῖν, υἱοῦ τοῦ Ἀλῆ καὶ ἐγ-
 γόνου τοῦ Μωάμεθ: — ايتك — طوتق — πένθος
 ἄγω, τηρῶ. || روز — ἡμέρα πένθους.

ماتم انكيز } Π. ματέμ-ἐνγκίξ, ἐπθ, ὁ διεγε-
 ρων ἢ προκαλῶν πένθος: — خبر
 ἐλθουσιν προκαλοῦσα πένθος.

ماتم فزا } Π. ματὲν-φεζά, ἡ ματ-
 τὲν-εφεζά, ἐπιθ. ὁ αὐξάνων τὸ
 πένθος.

ماتمزمده } Π. ματὲμ-ζετέ, ἐπθ. ὁ ὑπὸ πέν-
 θους πληγείς, τεθλιμμένος ἐπὶ τῷ
 θανάτῳ οἰκείου.

ما تمسرا { Π. ματεμ-θερά, δν. οἶκος πένθους·
 συνών. ماتمكه .

ماتمکارانه } Π. ματεμ-καρανέ, ἐπθ. πένθι-
μος· ἔεπρ. πενθίμως.

ما تمكده } Π. ματέμ-κετέ, δν. οἶκος πένθους·
 συνών. ما تمسرا .

ما تمكنا { Π. ματὲμ-κιδνάμ, ἐπθ. ὁ πενθῶν
 καὶ θρηνῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τινός.

ما تملي } Τ. ματεμ-λί, ἐπιθ. ὁ ἔχων ἢ τηρῶν
πένθος· πένθυμος.

ما تمی } Π. ματεμ-ί, ἐπθ. πένθυμος:—ندای
 νιτάϊ ματεμί, φωνή πένθυμος.

ماتيس } T. ματις [ἐκ τοῦ ἑλλ.] ἐπθ. μεθυ-
 σμένος, οἰνοδαρής.

A. μετέιν [δυνικ. τοῦ εἰς ἢ ἐκ] ἀ-
 ριθ. δύο ἑκατόν, ἥτοι διακόσια· βλ.

καὶ μέτρηται καὶ μέτρηται .

مائيه } T. μαῖα [ἐκ τοῦ ἀρβ. مَادِه] ὄν. ἀπό-
 στῆμα, ἐμπύημα· πλῆγὴν ἀθεράπευ-

τος, γάγγραινα: اولقى — γίνεται ἀπόστημα, πλη-
γή ἀθεράπευτος: || ايتك — سيولجى — τὸ φῦμα [δι-
βιζδžé, σπυρί] καθιστᾷ ἀπόστημα, ἵτοι με-
γαλόνω, τραχύνω τὸ πρᾶγμα τὴν ὑπόθεσιν,
καθιστᾷ ἀνοικονόμητον.

Μάθμ } A. μαθίμ, πλθ. τοῦ ἐπομ.

Μάθμ } A. με'διμ [ρζ. اثم] ὄν. θ. ἀμάρτημα, πταῖσμα, ἔγκλημα· § πλθ. Μάθμ

μαθίμ } A. με'δοῦρ [ρζ. اثم] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἐκτιθέμενος καὶ μεταδιδόμενος διαδοχικῶς ἀπὸ τῶν προκατόχων εἰς τοὺς διαδόχους, πατροπαράδοτος· ἐν χρήσει τὸ θηλυκὸν مأثور

Μάθμ } A. με'δοῦρ [ρζ. اثم] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἐκτιθέμενος καὶ μεταδιδόμενος διαδοχικῶς ἀπὸ τῶν προκατόχων εἰς τοὺς διαδόχους, πατροπαράδοτος· ἐν χρήσει τὸ θηλυκὸν مأثور

Μάθμ } A. με'δοῦρ [ρζ. اثم] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἐκτιθέμενος καὶ μεταδιδόμενος διαδοχικῶς ἀπὸ τῶν προκατόχων εἰς τοὺς διαδόχους, πατροπαράδοτος· ἐν χρήσει τὸ θηλυκὸν مأثور

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

ابنه } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

Μάθμ } A. μαδζίτ [ρζ. مجد] ἐπθ. ἐνδοξος, κλεινός· كثير المحامد حضرت والد

مارماهی } Π. μαρ-μαχί, κυρίως μάρι μαχί,
ὄν. ἔγγελος [ὄφις θαλάσσιος].

مارمهر } Π. μαρ-μουχρέ, ὄν. κεράτιον κε-
φαλῆς ὀφθαλμοῦ βλ. مهر.

1. **μαρὴν** [ρζ. مرن] **μαρ.** ἐν. καὶ ἐπθ.
 2. ἐλατὸς [φυσ.] §θ. مارنه **μαρινέ.**

مارنل { Ιτ. μαρινέλ. [marinaro] ὁν. ναύτης.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

ἀγγέλου ὀνομαζομένου Χαροῦτ [هاروت] ἀπηγγε-
νίσθη ἐν Βαβυλῶνι ἐν τινι φρέατι μετὰ τὴν κεφα-
λὴν πρὸς τὰ κάτω· οἱ δύο δ' οὗτοι εἰς τοὺς με-
ταβαίνοντας ἄνωθι τοῦ φρέατος τούτου καὶ ὄνυμ-
βουλευομένους αὐτοὺς διδάσκουσι τὴν μαγείαν.

مأروض } A. με'ρουζ [ρζ. ارض] ἐπθ. δαι-
 μονιῶν, δαιμονιζόμενος, δαιμονό-

ἀληπτος, ὁ ὑπὸ δαιμονίου κατεχόμενος.

مارول } Ελ. μαρουν, ὄν. θριδαξ, κ. μαρουν-
 λι: — θριδαξ ἔχων καρδίαν

[γκροπέκλδ], πυκνόφυλλος· || آجی κικώριον,
πικροδάρυλον· || ی اشك ēšēk μαρουλον,
θορίδαξ ἡ ἀγρία.

مارولجق } T. παρουλ-δζούκ, δν, εἶδος ἐλ-
λεδόρου· βλ. خرق .

ماروله } Τ. μαρούλα, ὄν. εὐήθης, βλάξ,
κ. χαμένος.

ماروني } μαρονί, ὄν. κ. Μαρωνίτης, Μαρω-
 νίται, "Αραβες Καθολικοί.

ماره } A. μαρὸς [θ. τοῦ مار ἀντὶ πλῆθ.] ὄν.
 διαδάται, οἱ ἐκ τῆς δημοσίας ὁδοῦ

διερχόμενοι [νομ.] : **يه ضررى يوق ايسه** — **ἐὰν**
δὲν βλάβῃ τὸς διαδάτας.

مارين } A. μαρῖν [πλθ. τοῦ مار] ὄν. οἱ δια-
δάται· ἐν χρήσει ὁμοῦ μετὰ τοῦ

μαρινών. μαρίνι ο μαρινός, ἡτοι μαρινός.
 { μαρίνι } Ἰτ. mariuolo [maruolo] ἐπθ. κα

δν. πανούργος, δόλιος, κ. διαβο
λεμμένος.

T. μαργιζοζ-ζουκ, δν. πανουρ
 γία, δολιότης, διαβολιά.

Μαριέ } Ελ. μαργιά [ἐκ τοῦ μαργιά, ἀμορ
 γίς] ὄν. προδατίνα, πρόδατον θηλυ

κόν, ἀμνάς, αἰξ θηλεία: اى — κρέας ἀμνάδος
ἢ θηλείας αἰγός: || بالى — διάφορα μικρὰ ὀψάρια

παραχωρούμενα ἐν ταῖς ὑποχαῖς ἢ ἐν τοῖς ἀ-
 λειυτικοῖς ἀκατίοις εἰς τοὺς ἐργαζομένους ἐναύ-
 τοις ἀλειεῖς. || آغی — δίκτυον ἔχον μικρὰς ὀπάς,
 ὀφθαλμούς· βλ. ٤٦.

مازاق } Τ. μαζάκ, ὄν. μικρὸν εἶδος χελιδ-
νοψάρου.

مازريون } A. μαζευγυόν, δν. θύμος [ψ].

مازونیہ } A. μαζεργιουν-ιγέ, δν. θ. θυ-
μέλαι [βοτ.].

} T. ἡ μαζὰ ἡ μὲν μαζὰ, ὅν.
 } τοξότις, θυρίς, ἐπαλξις, κ. πολεμί.

στρα, ἥτοι ὅλην κατεσκευασμένην εἰς τοὺς το-
χοὺς ἢ εἰς τὰ τεῖχην ὅπως δι' αὐτῆς σκοπεύη-
τις καὶ πυροβολῇ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

مازغلو } T. μαζγαλ-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων το-
ξότιδα, θυρίδα· βλ. دیوار: مازغل—

τοιχος ἔχων τοξότιδα.

مازو } T. ἡ μαζι [περ. μαζον] ὄν. κη.
κίς, κηκίδι, μαζίον, παρασάρκωμα πρὶ

σου χρήσιμον ἐν τῇ βασικῇ: آفاجی—πρίνος.

ماس } Τ. μᾶς, μόριον προτασσόμενον ἐπι-
θέτων τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ κα

ἐπιτεῖνον τὴν ἔννοιαν αὐτῶν : **μας** ماس ماوی : **μαδί**, ὅλως διόλου κυανοῦς.

ماس } A. μαδς [ρξ. مس] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ
 ὁ ἐγγίζων, θίγων· ὁ λίαν ἐγγύς.

ماساريقه } A. μαδαρήκα [έλλ.] δυν. μεδάραιον
μεθεντέριον [ἀνατ.] § τριχοειδές

ἀγγεῖα μεταφέροντα τὸν χυλὸν ἀπὸ τὸν στόμαχον [κοινῶς].

80. **μασάρι** } A. **μασάρι**-η [εκ του προηγ.
 ماساريقي } ἐπθ. **μασαραϊκός**, **μασενταρικός**
 ماساريقي } **μασαρανός**

μασσί. } A. μὰ-δεῖνὰκ [ἐκ τῆς ἀντ. λ. κα
τοῦ οἰκ. σέ.] φρ. ὁ τι παρῆλθε

προηγῆθη, συνέδω· τὸ παρελθόν, τὸ προηγ-
 μέν, τὸ λαβὼν χάραγ· — $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ διήγησις τοῦ λα-

δόντος χώραν· § ἐπθ. παρελθών, προσηγυθείς
προσεκταθείς : رطنامه احكامك — دن دها انى

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611

μή] κατὰ τρόπον [τὰρζ] ἡ καλλίτερον ἢ πρότερον· || احوالى — ἡ παρελθοῦσα διαγωγὴ αὐτοῦ, τ

παρελθόν του. || 50—ὁ, ἡ, τὸ ἐν τῷ παρελθόντι
ἦτοι ὁ προηγούμενος, παρελθών, προεκτεθείς

μαστό } Π. μάστ, δν, ὁξύγαλα· τ. يوغورت.

ماستیکی } μαστίκι, βλ. ماستیقه .

μαστέλα, βλ. مسئله .

ماستی } T. μαστι καὶ ماستحك μαστι-δζίκ,
 δν. κυνάριον, κυνίδιον. βλ. كوپك. §
 چيكي } βατραχίον. βλ. ريمه .

ماستيقه } Ελ. μαστικά, ἡ ماستكي μαστικι,
 ὄν. μαστιχην, ἡ γνωστὴ ρητίνην, ἡ
 ἡ ρακὴ τῆς Χίου· βλ. راقى || ماستكى كويلرى
 Μαστιχοχώρια [δῆμος τῆς Χίου]· § ماستيقه τρο-
 χαλία ἐν τοῖς πλοίοις· βλ. باستيقه .

مأسده } A. με'δετῆ [ρζ. اسد] ὄν. θ. φωλεὰ
 λεόντων, τόπος πλήρης λεόντων.

ماسك } A. *maḍik* [ρζ. ماسك] μτζ. ἐν. καὶ
 ἐπθ. ὁ συνεχῶν, κρατῶν σφιγκτά, ὁ
 ἀντεχόμενος ἀπριξ, συνεκτικός· § θ. ماسكو : قوۃ
 — *κουβδῖι μαδικέ, δύναμις συνεκτική.*

μασκή } Α. μασκή, θ. τοῦ προηγ. βλ.

ماسكه } Γλ. **μασκή** [masque] ὄν. προσωπίς.

ماسکھلی } T. μασκε-λί, ὄν. προσωπιδονφόρος:
 بالو — χορὸς μετὰ προσωπίδων.

ماسلف } A. μα-σελῆς [ἐκ τῆς ἀντ. τοῦ ρημ. سلف] ὄν. ὅ,τι παρῆλθε·
 ὁ παρελθών.

} A. ἡ μασώ μα-σῶ [ἐκ τῆς ἀντ. μα
 } καὶ τῆς λ. σῶ] φρ. ὁ, τι εἶναι ἐκτός
 τινος, ὁ, τι δὲν συμπεριλαμβάνεται· αὐ—* ὁ, τι
 εἶναι ἐκτός τοῦ Θεοῦ, ἥτοι ὁ κόσμος καὶ τὰ ἐν
 αὐτῷ, τὰ τοῦ κόσμου· λέγεται καὶ ἀπλῶς μασῶ·
 — حب ἡ ἀγάπη [χούπτι] τῶν τοῦ κόσμου, ἥ-
 τοι τῶν φθαρτῶν καὶ ματαίων.

مأسور } A. με'δοῦρ [ἐκ τοῦ اسارت اسر. 97.]
 } μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. αἰχμαλωτισθεῖς,
 αἰχμάλωτος.

ماسور { Π. μαδούρ, ταῦτο ماسوره.

ماسوره } A. μασούρα, κ. μασρά, δν. μικρός
 κάλαμος § πήνη, ἢ καλάμιον :
 ماسوره } πήνη ἢ καλάμιον ὑψάντου περιτε-
 τυλιγμένον νῆμα, κ. μασούρι-ξισωλὴν κρήνης.

κρουνός· § μέτρον ὕδατος, τὸ τέταρτον τοῦ
λουλά [βλ. 44].

κωλα } μάδα, βλ. κωλα.

ماش { T. μάζ, ὄν. εἶδος μικρῶν μαύρων φα-
σάλων.

ماش { Γλ. μάς [mâche] ὄν. ναρδῖτις [φτυ.].

} A. μά-σα-λλαχ [ἐκ τῆς ἀντ. *ma-
 شاء الله* } ὁ, τι, τοῦ ὄντι. *la-ḥa-ḥa*, θέλει, καὶ
 τοῦ ὄντι. *la* Θεὸς] ἐπὶ. τί ὥραϊον! εὖγε! [νὰ
 μὴ ματαχθῇ! ἢ νεμέσεως μὴ βάλη βέλος] § ἀ-
 ληθές; ἀλήθεια; [εἰρωνικῶς ἀντι τοῦ : δὲν εἶναι
 ὡς λέγεις] § ὄν. μικρὰ πλὴς χρυσὴ ἢ ἀργυρὰ
 περιέχουσα ἐπιγραφάς τινας καὶ ἀναρτωμένην
 εἰς τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τῶν μικρῶν παι-
 δων ὡς προδασκάνιον.

مباشره { μαθηρία, ἀντὶ مشرب βλ.

ماشطه } A. *μαστρά* [ἐκ τοῦ مشط] ὀν. θ.
 κομμώτρια, ἥτοι γυνὴ κτενίζουσα
 καὶ ἐνδύουσα ἰδίᾳ νύμφην· βλ. *مشاطه*.

ماشه } T. μαῖά, δν. λαβίς, πυράγρα : مغال
سی || لا بى صوبه — لا بى
διν θερμάστρας || سی || چکاه —
Aθιγγα-
νική, ἥτοι συνήθης, πρὸς στύχους ||
— ساعت — سی ||
— اوجيله طوتمق || [طولاب βλ.]
— πιδάνω διὰ τοῦ ἀκρου τῆς λαβίδος, ἥτοι ἀπο-
ψεύγω πρᾶγμα ἀκάθαρτον, εἶµαι ἐπιψυλακτικός.

ماشه لو } T. ἡ ^{ماشه لو} μαῖα α-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων
 λαθιδία, λαθιδωτός || فَنَك — εἶδος
 ἀρχαίου πυροδόλου ἔχοντος θρυαλλιδία, φυντῆ-
 λι || ساعت — ὠρολόγιον ἔχον ἀγκυραν, ἀγκυρω-
 τόν· [βλ. طولاو].

ماشی } A. μασι [οζ. مشى] μτχ. εν. και επθ.
 ο περιπατων, ο πεζη βαινων, πεζος.
 § [ψυσ. ιστ.]: الاصابع — μασιγυθ-λ-εδασι, δα-
 κτυλοδαμων. || الاظفار — μασιγυθ-λ-αζφθο, ο-
 νυχοδομων. || الحفيه — μασιγυθ-λ-χνφγέ, πελ-
 ματοδαμων. || الطرفين — μασιγυθ-τ-ταροφειν,
 αμφιδαμων. § θ. ماشه μασιγέ, βλ. λ.

} *μαστίζεν*, ἐπρ. πεζῇ : كَيْتَمَك —
 } πορεύομαι πεζῇ || سياحت ایتک — *πε-*
 } *ριόδεύω* πεζῇ || سفر — ταξειδιον πεζῇ.

ماشیه } A. μασιγῆ [θ. τοῦ ماشی] ἐπθ. ὁ πο-
ρευόμενος § γυνή ἢ ζῶον πολύτε-

κνον· § δν. κτήνος, ζῶον, ὡς πρόβατον, αἶξ, κάμηλος κτλ. συνηθέστερος ὁ πλθ. مواشي *me-*
daši, βλ.

ماضدق } A. mā-ḡatāk [ἐκ τῆς ἀντ. λ. καὶ
 τοῦ ρημ. صدق] φρ. ὅ,τι εἶναι ἀ-

ἀπὸς, σύνθετον, συνῆδον, ὅ,τι ἐπιθεδαῖοι ἀ-
ξίωμα, ἀρχὴν ἢ χρῶσιμεύει εἰς ἀπόδειξιν αὐ-
τῆς, ὅ,τι ἐφαρμόζεται εἰς τι, ἀπόδειξις, ἐπικύρω-
σις [δοτ.]: — قوش اوچاز کاربان یورومز ضرب مثله —
τόπος ἀπόκεντρος [ἡδῆξοι]
τόσον ὥστε νῦν ἐφαρμόζεται ἡ παροιμία: πτη-
νὸν δὲν πετᾷ, συνοδεῖα δὲν διέρχεται[ἐκεῖθεν].

ماصوره { μαδουρά, βλ. ماسوره.

{ **μασα** [mensa] ὄν. τράπεζα, κ.
 μάσα·ς ὁμάς·ξη ὑπάρχουσα περιου-
 ςία ἐμπορίου πτωχεύσαντος, τὸ ἐνεργητικὸν
 αὐτοῦ: ماسك — سي — ماسك τὸ ἐνεργητικὸν πτωχεύ-
 σαντος [μουδλῆς] || سي — آل جلولارك ὁμάς πι-
 πτωτῶν [ἀλ.αδζακλῆ].

ماصه } A. μαδὰ [ρζ. مع] ὄν. θ. θηλή, ὄρ-
γανον δι' οὗ θηλάζει τις || βλ. καὶ معص.

ماضع } A. ματήν [ρζ. ماضع] ματ.έν. ὁ ματ-
σῶν.

ماضي { A. μαζί [ρζ. مضى] μετχ. ἐν. καὶ ἐπθ.
ὁ παρελθὼν, προγενέστερος· § θηλ.

ماضيہ μαζιγέ: — سعادت εὐτυχία παρελθοῦσα·
|| — شعشعہ aĩghn ἡ εὐκλεια [αα·σα·ᾶ] παρελθοῦ-
σα· || — ايام ἡμέραι παρελθοῦσαι· || βλ. καὶ ἐπομ.

ماضی } A. μαζι[ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. τὸ παρ-
 ελθόν: پی اونوقت — λησμονῶ τὸ πα-
 ρελθόν: [Γραμ.] ἀόριστος: λέγεται καὶ — فعل
 φῖλι μαζι: شهودی — μαζιῖ δουλοῦντι, ἀόρι-
 στος [θετικός]: ء نقل — μαζιῖ νακλι, παρα-
 κείμενος [δινηγματικός].

ماطه } Ἰτ. μάτα, ὄν. τροχαλία ἐν τῷ ἄκρῳ
 ἰστίου χρησιμεύουσα πρὸς συστολὴν
 ἢ διαστολὴν αὐτοῦ· βλ. ماتى.

} A. μα-ατά [ἐκ τῆς ἀντ. *μα* καὶ τῆς
 } λ. [עד] ψρ. ὅ, τι ὑπερβάλλει, μένει
 ἐκτός, τὸ ὑπερβάλλον, τὸ μένον ἐκτός, τὸ πε-
 ριπλέον: *سی* — τὸ ἐκτός τοῦτου, τὸ περιπλέον
 αὐτοῦ· § ἔπρ. ἐκτός[دن]: *بوندن* ἐκτός τοῦτου·
 || *بر خبر بيله کوندرمدی* γκελμετικέν
 μα-ατά, ἐκτός τοῦ ὅτι δὲν ἦλθεν [οὐ μόνον δὲν
 ἦλθεν] ἀλλὰ καὶ εἰδῆσθαι δὲν ἐπεμψε· [ت. *سقه*].

ماعونه } T. μαούνα, ὄν. φορηγίς, ἥτοι με-
 γάλῃ λέμβος χρησιμεύουσα πρὸς
 μεταφορὰν φορτίων· βλ. καὶ ماول.

1517
 1518
 1519
 1520
 1521
 1522
 1523
 1524
 1525
 1526
 1527
 1528
 1529
 1530
 1531
 1532
 1533
 1534
 1535
 1536
 1537
 1538
 1539
 1540
 1541
 1542
 1543
 1544
 1545
 1546
 1547
 1548
 1549
 1550
 1551
 1552
 1553
 1554
 1555
 1556
 1557
 1558
 1559
 1560
 1561
 1562
 1563
 1564
 1565
 1566
 1567
 1568
 1569
 1570
 1571
 1572
 1573
 1574
 1575
 1576
 1577
 1578
 1579
 1580
 1581
 1582
 1583
 1584
 1585
 1586
 1587
 1588
 1589
 1590
 1591
 1592
 1593
 1594
 1595
 1596
 1597
 1598
 1599
 1600
 1601
 1602
 1603
 1604
 1605
 1606
 1607
 1608
 1609
 1610
 1611
 1612
 1613
 1614
 1615
 1616
 1617
 1618
 1619
 1620
 1621
 1622
 1623
 1624
 1625
 1626
 1627
 1628
 1629
 1630
 1631
 1632
 1633
 1634
 1635
 1636
 1637
 1638
 1639
 1640
 1641
 1642
 1643
 1644
 1645
 1646
 1647
 1648
 1649
 1650
 1651
 1652
 1653
 1654
 1655
 1656
 1657
 1658
 1659
 1660
 1661
 1662
 1663
 1664
 1665
 1666
 1667
 1668
 1669
 1670
 1671
 1672
 1673
 1674
 1675
 1676
 1677
 1678
 1679
 1680
 1681
 1682
 1683
 1684
 1685
 1686
 1687
 1688
 1689
 1690
 1691
 1692
 1693
 1694
 1695
 1696
 1697
 1698
 1699
 1700
 1701
 1702
 1703
 1704
 1705
 1706
 1707
 1708
 1709
 1710
 1711
 1712
 1713
 1714
 1715
 1716
 1717
 1718
 1719
 1720
 1721
 1722
 1723
 1724
 1725
 1726
 1727
 1728
 1729
 1730
 1731
 1732
 1733
 1734
 1735
 1736
 1737
 1738
 1739
 1740
 1741
 1742
 1743
 1744
 1745
 1746
 1747
 1748
 1749
 1750
 1751
 1752
 1753
 1754
 1755
 1756
 1757
 1758
 1759
 1760
 1761
 1762
 1763
 1764
 1765
 1766
 1767
 1768
 1769
 1770
 1771
 1772
 1773
 1774
 1775
 1776
 1777
 1778
 1779
 1780
 1781
 1782
 1783
 1784
 1785
 1786
 1787
 1788
 1789
 1790
 1791
 1792
 1793
 1794
 1795
 1796
 1797
 1798
 1799
 1800
 1801
 1802
 1803
 1804
 1805
 1806
 1807
 1808
 1809
 1810
 1811
 1812
 1813
 1814
 1815
 1816
 1817
 1818
 1819
 1820
 1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971

μαγον { μαγον [βλ. μαγον] δν. ἀνακάριον,
κ. μόνι δένδρον τῆς Ἀμερικής,
τὸ ξύλον πολύτιμον καὶ χρησιμεύει εἰς κα-
τασκευὴν ἐπιπλῶν.

μαφάτ } Α. μα-φάτ [ἐκ τῆς ἀντ. λ. καὶ τοῦ
 ρημ. فاف] φρ. ὅ,τι ἀπολλέσθην, ἀπω-
 λεια: — فاف τελαφῖι μα-φάτ, ἢ — جبر دڤ-
 ڤور μα-φάτ, ἀνάκτησις ἀπολεσθέντος ἢ ἐπα-
 νορθωσις ζημίας διὰ κέρδους, ἀποζημιώσεις: ||
 فاف — فاف: ἀνακτῶ ἀπολεσθέν, ἐπανορθῶ ζη-
 μίαν διὰ κέρδους, ἀποζημιούμαι.

μαφρ } Τ. μαφρ [ἐκ τοῦ ἀρβ. محفر] ὄν. ράδ-
δωσις, στρίγγξ, αὐλαξ γινομένη ὑπὸ
τοῦ πορονευτοῦ ἐν στήλαις καὶ ἀλλαχοῦ.

مافوق } Α.μα-φῆβικ [ἐκ τῆς ἀντ. μα καὶ τῆς
 προθ. فوق] φρ. ὅ, τι εἶναι ἐπάνω, ἐπι-
 κείμενος· ἀνώτερος [ἀντίθ. ماتحت, مادون] : کیم کہ
 بر پرہ مالک ایسہ — نہ و ماتحتہ دخی مالک اولور
 κύριος γῆς εἶναι ἐπίσης κύριος τῶν ἐπ' αὐτῆς τε
 [μα-φῆβικνὲ] καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν [μα-ταχτη-
 νά]· || یاخود اول محکمہ دن ویرلان اعلام اول محکمہ دن
 ملک — نہ بولان محکمہ دن فسخ اولمخدجہ مرعی و مقبر
 ἀπόφασις ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τινος δικαστη-
 ρίου, ἐνόσφ δὲν ἀκυρωθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου
 τοῦτου ἢ ἄλλου ἀνωτέρου [μα-φῆβικνὲ], ἰσχύει
 καὶ εἶναι ἐγκυρος· || ی وارد بر — ی مأمورک بر — ی
 ὑπάλληλος ἔχει τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ· || جلب
 κοινοποίησις مذكره سنک — ی معرفتله اکا تبلیغی
 πρὸς αὐτὸν τῆς κληθεως [δὲξάτ μουζεκκιρε-
 δι] διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ.

مافوك } A. με'φούκ[ρζ. افك] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ.
 ἡπατημένος, ἐψευδμένος γνώμης.

ماقة } μαφέ, ἀντὶ εἰς μαχφέ, βλ.

ما في الباب } A. ὑἰ-φί-λ-πᾶπ [ἐκ τῆς ἀντ.
 ما, τῆς προθ. في, τοῦ ἄρθ. ال
 καὶ τῆς λ. باب } φρ. τὸ ἐν τὸς τοῦ κεφαλαίου
 ἐμπεριεχόμενον, ὑπαρχόν.

ما في البال } A. καὶ οὐκ-παλ, ταύτὸ ἐπὶ.

ὡς ὁ Μαροκικινὸς [μαγρουκίν] ὁ εὐρών πλοῦτον, ἥτοι χαίρω πολὺ ἐκ τινος κέρδους, ὠφελείας. || كوز جيقارمز — ὁ περισσότερος πλοῦτος δὲν ἐξορύττει ὀφθαλμόν, ἥτοι δὲν φέρει ζημίαν [πρμ.]. || جانی قزانز جان — ὁ πλοῦτος δὲν κερδίζει τὴν ζώην, ἡ ζώη κερδίζει τὸν πλοῦτον [πρμ.]. || رمز يوقسه عرض وار اولسون — ἂν δὲν ἔχομεν περιουσίαν, ἥς ἵνα καλὰ ἡ τιμή μας [πρμ.]. || قزانور — τὰ χρήματα κερδίζουν ἢ φέρουν χρήματα [πρμ.]. || بمل مقوم. بيت المال، مضمون.

مال } Π. μάλ [προστ. τοῦ مالیدن] μαλιτέν, τριβεῖν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει ὁ τριβων: — رو روؤ-μάλ, ὁ τριβων τὸ πρόσωπον, προσκυνῶν. || بمل يامل.

مالا } Α. μάλ-εν, ἐπρ. εἰς πράγμα, εἰς πραγματείαν, ὑλικῶς ἥτοι διὰ πραγμάτων ἢ καὶ χρημάτων. || ويدنا معاوت — βοήθεια ὑλικῶς [χρηματικῶς] καὶ σωματικῶς [ψέτενεν].

مال } Α. μεάλ [ρζ. اول] ὄν. ἐννοια, περιεχόμενον ἐγγράφου: — نى آكلامق — ἐννοῶ τὴν ἐννοίαν ἐγγράφου κτλ. [μεαλινί]. || نزاك اشتال — ἐννοια περιποιητικῇ, φιλοφρονητικῇ [νεζακζε-ιστιμαλ], ἡ ἐννοια — ἐννοια φιλικῇ [μεβετζε-ιστιμαλ] ἐπιστολῆς. || عرضال — ἀναφορὰ ταπεινῇ [ζαοα'ὰτ-μεάλ]. || — ὁ ἄνευ ἐννοίας, σημασίας.

مالا } Α. μεάλ-εν, ἐπρ. κατ' ἐννοίαν, ἀντιθ. حرفياً χαρφί-γεν, κατὰ γράμμα: — متافراسدس كات' ἐννοيان. — ترجمه

مالسز } Τ. μεάλ-σιζ, ἐπθ. ὁ ἄνευ ἐννοίας, ὁ ἐξ οὗ δὲν δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ τι.

مالاق } Τ. μάλάκ, ὄν. νεογνὸν βουβάλου [مانده], βουβάλιον, κ. βουβαλάκι.

مالا كلام } Α. μά-λά-κελάμ [φρ. ἐκ τῆς ἀντ. كلام, τοῦ στερ. γ καὶ τῆς λ. δ, τι δὲν λέγεται] ἐπθ. ἀνέκφραστος, ἄρρητος, ἀνεκδιήγητος, ἐξοχος.

مالامال } Π. μάλ-α-μάλ [ἐκ τοῦ ἀρβ. مالی πλήρης] ἐπθ. ἐμπλεως, ὑπερπλεως, μεστός, πολὺ γεμάτος [τῇ προθ. امله]: — كاثيستو عμπλεων, μεστόν, ὑπερπληρῶν. || اولق — καθίσταμαι ἐμπλεως, μεστός, ὑπερπληροῦμαι: — كوكم فصل شوق آور ير سرور ايله — کوکم فصل شوق آور ير سرور ايله — δὲν δύναμαι νὰ περιγράψω ὁποίας ἐνθουσιώδους χαρὰς εἶναι ἐμπλεως ἢ

καρδία μου. || شکران فراواندر — αἱ καρδίαι τῶν μαθητῶν εἶναι ἐμπλεοὶ ἀπειροῦ ἐγγνωμοσύνης [δουκράνι φισαβάν].

مالا نهايه } Α. μά-λά-νιχαγέ [φρ. ἐκ τῆς ἀντ. نهايه, τοῦ στερ. γ καὶ τῆς λ. δ, τι δὲν ἔχει τέλος] ἐπθ. ἀτελεύτητος, ἀπειρος: — الطاف — ἀπειροὶ χάριτες [ελάτφ].

مالای } Τ. μάλαϊ, βλ. λ. م آلی καὶ م.

مالای } μάλαϊ, ὄν. κ. Μαλάκκα [χερδόνος τῆς πέραν τοῦ Γάγγου'Ινδίας].

مالا يطاق } Α. μά-λά-γζοντάκ [ἐκ τῆς ἀντ. يطاق, τοῦ στερ. γ καὶ τοῦ ρμ. δ, τι δὲν ὑποφέρεται] ἐπθ. ἀφόρητος, ἀνυπόφορος: — تكيف — πρότασις ἀφόρητος.

مالا يعنى } Α. μά-λά-γζά'νι [φρ. ἐκ τῆς ἀντ. يعنى, τοῦ στερ. γ καὶ τοῦ ρμ. δ, τι δὲν ἔχει ἐννοίαν σημασίαν, δὲν σημαίνει τι λόγος ἢ πράγμα μάταιον, ἀνόητον, ἀνοησία: — شيل ايله اوغراشق — ἐνασχολεῖται εἰς πράγματα μάταια § πλθ. مالا يعنى.

مالايي } Α. μάλα-γί, ὄν. Μαλαῖος, ἥτοι κατ'οίκον τῆς Μαλάκκας § Μαλαϊκός.

مالپرست } Π. μάλ-περέστ, ἐπθ. λάτρις τῶν χρημάτων, φιλοχρήματος, ἀπληροστος, πλεονέκτης § πλθ. مالپرستان.

مالخوليا } Α. μάλιχουλγζά [ἐκ τῆς ἐλλ. δὲν. μελαγχολία § δνειροπολῆσις, πλθ. τος ἢ πλουσιότης δνειροπολουμένη βλ. مالخوليا.

مالخولیوی } Α. μάλιχουλγζεβί [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. μελαγχολικός § θ. مالخولیویه.

مالدار } Π. μάλ-τάρ, ἐπθ. πλούσιος, εὐπορος § πλθ. مالداران.

مالدارلق } Τ. μάλ-ταρλῆκ, ὄν. πλουσιότης, εὐπορία.

مالداری } Π. μάλ-ταρ-ί, ὄν. ταῦτο προηγ.

مالديه } μάλιπέ, ὄν. αἱ νῆσοι Μαλδίβαι [ἐν τῷ 'Ινδικῷ ὠκεανῷ].

مالزم } Α. μά-λεζιμ [φρ. ἐκ τῆς ἀντ. م كات' ρμ. ζ] ὄν. ὁ, τι ἀναγκαιοῦ, χρειάζε-ται, τὰ ἀναγκαιοῦντα· συννηθέστερον τὸ ἐπόμε-θ. θ.

مالزमे } Α. μά-λεζιμ [βλ. προηγ.] ὄν. θ. τὰ ἀναγκαιοῦντα, τὰ χρειώδη: — امله

— **μαλσορ** [ἐκ τῆς ἀλβ.] ὄν. Ἄλδα-
νός ὁρεῖνός.

مالش } Π. **μαλ-ιζ** [βλ. π. **μαλ**] ρ. ἀφ. τὸ τρί-
δεν, τρίψις, κ. τρίψιμον.

مالشكر } Π. **μαλίζ-γκέρ**, ἐπθ. καὶ ὄν. τρί-
πτης, βαλανεὺς τρίβων τὸ σῶμα
τῶν λουομένων· ταὐτὸ **مالشكر**.

مالطه } **μάλτα**, ὄν. κ. ἡ νῆδος **Μελίτη** : —
οἱ ἰπποδαμοὶ ἢ οἱ πειραταὶ τῆς
Μελίτης || **بورقالی** — πορτοκάλιον τῆς **Μελίτης**
ἥτοι **μανδαρίνιον** [βλ. **بوسف**] || **طاشی** — ἡ ἀπλῶς
λίθος τῆς **Μελίτης** λευκὴ, σχιζομένη διὰ
τοῦ πρίονος εἰς πλάκας χρησιμευούσας εἰς ἐ-
πίστρωσιν αὐτῆς ἢ καὶ οἰκοδομῆς, κ. **μάλτα**
مالطه — ὡς ἡ **Μελίτη**, ἥτοι τόπος, ἐνθα πωλοῦν-
ται τὰ πράγματα ἀκριδὰ, κ. ἀκριδεῖα.

مالطين } **μαλτήζ**, ὄν. **Μελιταῖος**, κ. **Μαλτέζος**.

مالقوج } Τ. **μαλκόδζ**, ὄν. ὁ ἀρχηγὸς τοῦ
ἀρχαίου ἀτάκτου στρατοῦ τοῦ
προωρισμένου εἰς ἐπιδρομὰς καὶ λεηλασίας ἐ-
πὶ τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους· **اوغلی** — δόλιος, πα-
νοῦργος [κ. λ.: υἱὸς **Μαλκόδζ**].

مالك } Α. **μαλίκ** [ἐκ τοῦ **ملك**] μτχ. ἐν. καὶ
ἐπθ. κεκτημένος, κάτοχος, ἰδιοκτῆ-
της, κύριος, δεσπότης, κυριάρχης, ἡγεμών, βα-
σιλεὺς [δοτ.]: — **لانه** κάτοχος γλώσσης || Ρμ.
— εἶμαι κύριος, κάτοχος, ἰδιοκτῆτης [δοτ.]:
اولی — **بر باب منزله** γίνομαι ἰδιοκτῆτης οἰκίας
[**μηνζίζ**] || **دکم** — **عقله ذهنه کندیمه** —
κύριος τοῦ νοός μου, τῆς κρίσεώς μου, ἑμαυ-
τοῦ || **و هو نه غالب و کندي نفسه** —
τῆς τῶν παθῶν καὶ ὀρέξεων αὐτοῦ καὶ κύριος
ἐαυτοῦ [**νεφδινέ**] || **الملک** — **μαλίκ-λ-μδζ**, ὁ
Κύριος τοῦ παντός, ὁ Θεός § **مالک** ||
βλ. ἐπόμε.

مالك } Α. **μαλίκ** [βλ. προηγ.] ὄν. τὸ ὄνομα
τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐπιπεφορτισμένου
τὴν φύλαξιν τοῦ ἁδου § ὄν. κ. **Μαλίκ** βλ. **مالکی**.

مالکانه } Π. **μαλίκ-ανέ** [ἐκ τοῦ **ملك**] ἐπθ.
κυριαρχικός, δεσποτικός § ἐπρ.
δεσποτικός, κυριαρχικῶς § γαῖται ἀνῆκουσαι εἰς
τὸ κράτος καὶ παραχωροῦμεναι εἰς τινὰ ὡς τε-
λεία ἰδιοκτησία.

مالکه } Α. **μαλίκέ** [θελ. τοῦ **مالك**] ἐπθ. καὶ
ὄν. ἰδιοκτῆτρια, κυρία, κάτοχος ἡ-
γεμονίς, βασίλισσα, θεά : **حسن و آي** — κάτο-
χος κάλλους καὶ ὡραιότητος [χοῦδον οὐ ἄν] ||
صو — **باصلیسا** ἡ θεὰ τῆς θαλάσσης || **دریا**
εἶδος ψώκης ἐχούσης κόμην.

مالکی } Α. **μαλίκι**, ἐπθ. ὁ τοῦ **Μαλίκ**, ὁ ἀ-
νήκων εἰς τὸν **Μαλίκ**, ἕνα τῶν τεσσά-
ρων διδασκάλων τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας·
βλ. καὶ **حنلی**, **حنلی**, **شافی**.

مالکیت } Α. **μαλίκ-ιγέτ**, ὄν. θ. τὸ εἶναι
τινα ἰδιοκτῆτην, κάτοχον, κύριον,
κυριότης, κατοχή, ἰδιοκτησία, δικαίωμα κυ-
ριότητος.

مألوف } Α. **με'λούφ** [ἐκ τοῦ **الف**, ρζ.]
μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. εἰθισμένος· με-
τερχόμενος : **محت** — εἰθισμένος εἰς τὴν δοκιμα-
σίαν, εἰς τὴν θλίψιν || [τῇ προθ. **ایله**]:
تجارت — **ایله** μετερχόμενος τὸ ἐμπόριον ||
اولی — **ایله** μετερχόμενος τὸν ληστρικὸν βίον || Ρμ.
εἶμαι εἰθισμένος, μετέρχομαι [**ایله**].

مألوك } **με'λούκ** [ρζ. **الك**] μτχ. πθ. παρά-
φρων, τρελλός.

مألوم } Α. **με'λούμ** [ρζ. **الم**] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ.
τεθλιμμένος, ὁ δοκιμάσας θλίψιν.

ماله } Π. **μαλέ**, κ. **μαλά**, ὄν. μυστήριον, ἐρ-
γαλεῖον, δι' οὗ ὁ τέκτων ἐξαπλῶν ἐπὶ
τοίχου τὸν πηλὸν κτίζει, κ. **μαλάς**.

ماله کاری } Π. **μαλα-κχαρί**, ἐπθ. ὁ διὰ μυ-
στήριον ἐκτισμένος, μτφ. ὁ διὰ
πηλοῦ καὶ ἀσδέστου· **تاوان** — ὁροφὴ κατεσκευα-
σμένη διὰ πηλοῦ καὶ ἀσδέστου, οὐχὶ διὰ σα-
νίδων.

ماله لامق } Τ. **μαλα-λαμάκ**, ρμ. μτθ. ἐξ-
απλῶ τὸν πηλὸν ἐπὶ τοῦ τοίχου
διὰ μυστηρίου ὅπως κτίσω [**αίτ.**].

مالی } Α. **μαλί** [ρζ. ***لا**] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ.
ὡς **ایله** — **بر حدیق** : [**ایله**] πλήρης
χάνδαξ πλήρης ὕδατος || **ارباب** — **مسیر** οὗ
περίπατος τοῦ **Κχατ-χανέ** ἡ-
το πλήρης διασκεδάζοντων [**εὐπάπι** **τενεζ** **ζούχ**].
|| **بو اثر تدقیقات** **موشکافانه** **ایله** — **در** ||
τοῦτο εἶναι πλήρης παρατηρήσεων λεπτομε-
ρῶν [**μου-εἰζαφάνέ**].

مالی } Α. **μαλ-ι** [ἐκ τοῦ **مال**] ἐπθ. ὁ ἀνῆκων
εἰς τὸ κτῆμα, εἰς τὴν περιουσίαν· οἱ

Μάμολ } A. **με'μουλ** [ρζ. **امل**] **μτχ. πθ. και**
 الطاف حندن — [دن] **ἐπθ. ἐλπιζόμενος** και **ἐξαιτούμενον** παρὰ
 τῶν χαρίτων τοῦ Θεοῦ [**ἐλπίδα** **ἡ χάρις**] εἶναι,
 ἥτοι ἐλπιζω και ἐξαιτούμαι **κτλ.** || **دکدر** — **δέν**
 εἶναι ἐλπιζόμενον, ἥτοι **δέν ἐλπιζω** · § **δν. ἐλ-**
πίς : **ك خلاى** — **με'μουλοῖν** **χηλαῖ**, τὸ ἐναν-
 τιον τῆς ἐλπίδος, παρ' ἐλπίδα || — **فوق** **ال** —
κε-λ-με'μουλ, ὑπὲρ τὴν ἐλπίδα, ἀνώτερον τῶν
 ἐλπίδων || — **بروجه** — **πέρ** βέδζχι **με'μουλ**, κατὰ
 τὴν ἐλπίδα || — **بولنى** — **εύρισκομαι** ἐν τῇ ἐλ-
 πίδι [**με'μουλουντέ**], ἐλπιζω. || **Рм. لك** — **ἐλπι-**
ζω [αἰτ. **دن**] : **ايديورم** — **برنى** — **ἐκ** τοῦτου
 ἐλπιζω **τι** · § **θ. ماموله** .

Μάμωμ } A. **με'μουμ** [ρζ. **ام**] **μτχ. πθ. και**
 ἐπθ. ὁ ἔχων τραῦμα βαθύ, ὅπερ μέ-
 χει **μνελοῦ** ἐπροχώρησε.

Μάμων } A. **με'μων** [ρζ. **امن**] **μτχ. πθ. και**
 ἐπθ. ἐξησφαλισμένος, ἀπληλαγμέ-
 νος **κινδύνου** : — **غير** **γάρι-με'μων**, ὁ μὴ ἐξ-
 ησφαλισμένος, ὁ μὴ ἀσφαλής : **يول** — **δὸς** οὐ-
 χὶ ἀσφαλής § **Μεεμούν**, ὄνομα ἑνὸς τῶν διαση-
 μοτέρων Ἀδδασιδῶν Καλιφῶν.

Μαν } T. **μάν**, ἡ λεπτότερον **μμέν**, κατάληξις
 ἀπαντῶσα ἐν τέλει κυρίων τινῶν ὀνο-
 μάτων και ἄλλων· ὡς **ترک-μάν**, Τουρκο-
 μάνος· **كله-μمن**, **Κιολεμμένοι** βλ. λ. ||
 βλ. **مانقا**, **چراقان**, **صوقان**, **قودامان**, **قوجامان** .

Μαντώ } Γλ. **μαντὸ** [manteau] **δν. ἐπανωφό-**
ριον· βλ. **پاردسو** .

Μαντί } It. **μάντη** [mantice] **δν. τροχαλία**, δι'
 ἧς στρέφεται ἡ κεραία τοῦ ἱστοῦ.

Μαντιλία } It. **μαντίλια** [mantiglia] **δν. σχοι-**
νία ἡ ἄλλυσις συνδέουσα τὰς κε-
 ραίας τοῦ ἱστοῦ πρὸς αὐτόν.

Μαντίν } T. **μαντίν**, **δν. εἶδος μεταξωτοῦ ὑ-**
φάσματος.

Μαντζαῆ } It. **μαντζάνα** [mezzana] **δν. μέγα**
κινητὸν δοχεῖον χρησιμεύον ὡς ἀ-
 ποθήκη ὕδατος ἐν τοῖς πλοίοις· τὸ μέρος τοῦ
 πλοίου ἐνθα τοποθετεῖται τὸ δοχεῖον τοῦτο :
دبرى — **ιστὸς** τῆς πρύμνης, εἰς τὴν βάσιν τοῦ
 ὀποίου εὐρίσκεται τὸ δοχεῖον τοῦτο || βλ. **ميزان** .

Μανγιέ } It. **μάντζα** [mangia] **δν. φαγητόν**,
 τροφή : **سى** — **كيجى** — **φαγητόν** ναύτου·
 || **سى** — **كيجى** — **τροφή** γαλῆς, ἥτοι πνεύμονες προ-

σάτου, σπλὴν και τὰ τοιαῦτα· **برابر** — **فانجه**
 και ἡ ἀρπάγη ὁμοῦ και ἡ τροφή, ἥτοι ὅλα τὰ
 χρειώδη ὑπάρχουσιν, οὐδὲν λείπει· βλ. **فانجه** .

Μανδάρν } Γλ. **μαντάρν** [mandarin] **δν.**
Μανδάρνιος, λόγιος ἢ ὑπουργός
 τῆς Σινικῆς.

Μανχν } A. **μὰ-νάχνου**, βλ. **فيه** **فخ**.

Μανδारीνη } Γλ. **μαντάρινα** ἡ **ماندالينه** **مان-**
دارينا [mandarine] **δν. μανδα-**
ρίνιον [καρπός]· βλ. **يوسف** και **مالطه** .

Μανδάλ } T. **μαντάλ** [ἀρβ. **مندل** **مانتэл**, **περδ.**
φεντέλ] **δν. μάνδαλος**, λύκος :

— **يوسف** **ماندالوس** τῆς θύρας· **μτψ.** **πράγμα πε-**
ριττόν · § **εἶδος ἀμπελοφυτείας** ἐν τοῖς ὑψηλο-
 τέροις τόποις γαιῶν τινῶν.

Μανδάλλαμ } T. **μαντάλ-λαμ**, **ρμ. μτδ.**
μανδάλωνω, συζυγῶ [αἰτ.] :
 — **ماندالونو** **ماندالونو** τὴν θύραν.

Μανδρε } Ελ. **μάνδρε**, **δν. μάνδρα**, ἀγέλη
 προβάτων : **كوبكى** — **κύων** τῆς μάν-
 δρας ἥτοι ποιμενικός· **μτψ.** **ἄνθρωπος ἀγριος**,
 ἐπιθετικός.

Μανδωζ } **μαντόζ**, βλ. **مانسقه** .

Μανδολίν } Γλ. **μαντολίν** [mandoline] **δν.**
εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου, κιθά-
 ριον, κ. **μανδολίνον**.

Μανδ } Π. **μαντέ** [μτχ. **πθ. τοῦ** **ماندن** **مان-**
τέν, **μένειν**] ὁ **μένων** : — **يس** **πέρ-**
μαντέ, ὁ **μείνας** ὀπίσω, ἥτοι ἀπολείθεις, καθ-
 υστερήσας || — **عمل** **هم-μ-مانτέ**, ὁ **μείνας** ἀπὸ
 τῆς ἐργασίας, ἥτοι ὁ μὴ δυνάμενος ἐργασθῆ-
 ναι, ἀπόμαχος.

Μανδ } T. **μαντά**, **δν. βούδαλος** : **سوى** —
γάλα βουδάλου [λίαν παχύ]· βλ. **مالق** .

Μανσقه } It. **μανέσκα** [manesco], **δν. διπλῇ**
τροχαλία ἐν τοῖς πλοίοις, δι' ἧς ἀν-
 ἔλκονται βάρη, βαροῦλκον· βλ. και **بلاتقه** .

Μανταρ } Ελ. ἡ **منطار** **مانتار**, **δν. ἀμανίτης**
 κ. **μαντάρι**, μύκης, φελλός : **ماكول**
 — **μύκης τρωγόμενος** || — **آق** **λευκὸς μύκης**·
 || — **كيتريнос** **μύκης**· || — **قزى** **ερυθρὸς**
μύκης || — **قوزى** **βωλίτης**· || — **كته** **δεν-**
δρομύκης [βλ. **كته**] || — **صابلو** — **μύκης** **μισχωτός**·

|| کي چوروك — σαθρός ως ὁ μύκης || طاه — ἐπί-
πωμα ἐκ ψελλοῦ.

μαντάρλο } T. **μανταρ-λῆ**, ἐπθ. ὁ περιέχων
ψελλόν: بابوش — ὑπόδημα περι-
έχον ψελλόν.

مانطه } T. **μάντα**, ὄν. ἵον λευκόν.

مانطی } T. **μαντή**, ὄν. εἶδος πλακοῦντος
ἐκ ψύλλων ζυμαρικοῦ καὶ λιανι-
σμένου κρέατος ἢ κνίμα· || βλ. καὶ ماتى.

مانع } A. **μανή*** [ρζ. منع] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ.
ὁ ἐμποδίζων, κωλύων, ἀποκλείων· § ὄν.
κώλυμα, πρόσκομμα: ظهور — παρουνιάζε-
ται πρόσκομμα, κώλυμα, ἐμπόδιον· || ميراث —

ἀνικανότης κληρονομική, ἢ κώλυμα κληρονο-
μίας· || Pm. اولقى — ἐμποδίζω, κωλύω, ἀποκλείω
[δοτ.]: اولقى — ὁ γίνομαι κώλυμα εἰς τὸν ἐ-
πιούσιον ἄρτον τινός [ρηζικηνά], γίνομαι αἰ-
τιος νὰ χάσῃ ἄλλος τὴν θέσιν του, ἐξ ἧς ἐπο-
ρίζετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν· || [aίτ.] تعريف افرادى —
τὸν ὁρίζομενον καὶ ν' ἀποκλείῃ τὰ ξένα [ἀγγάρο]·
§ ὁ. **μανη'ά**, βλ. ἐπθ. § πλθ. موانع **μεδανῆ***.

مانعه } A. **μανη'ά** [θ. τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὁ κω-
λύων, ἐμποδίζων, ἀποκλείων: —
قرينه — ἔνδειξις [καρινῆ] κωλύουσα ἢ ἀποκλείουσα τὴν
κυριολεκτικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως· § ὄν. ἐμ-
πόδιον, κώλυμα· § πλθ. موانع **μεδανῆ***.

مانغال } **μανγκάλ**, βλ. منقل.

مانغانز } **μανγκανέζ**, βλ. ماننز.

مانغر } T. ἡ **μανγκήρο**, ὄν. ἀρχαῖον χαλ-
κοῦν νόμισμα, οὗτινος τέσσαρα ἀπ-
ετέλουν τὸ λεγόμενον ἄσπρον [آه], ὁδολόγ·
συνεκδ. χρήματα: تشدیرمک — προφθάνω χρή-
ματα, ἵτοι δίδω εἰς θρασείας ἐπαίτας· § ἀπομύ-
μησις νομισμάτων χρυσῶν πωλουμένων τοῖς
παισὶ· σφαῖραι κατασκευαζόμεναι δι' ἰχθυοκόλ-
λας ἐκ κόνεως ἀνθρώπων.

مانننز } Γλ. ἡ **μανγκανέζ** [manganése]
ὄν. μαγκανήσιον [χημ.].

مانقاله } T. **μανκαλά**, ὄν. θανὶς διὰ παιγνί-
διον, ἔχουσα πολλὰς κοιλότητας.

مانقفا } T. **μαν-καφά** [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ
مان καὶ مانق σημαίνοντος τὸν ἔχον-
τα μεγάλην κεφαλὴν, καὶ τῆς λ. قفا βλ.] ἐπθ.
χονδροκέφαλος, δύσνους, βλάξ· § قارپوز — ὑδρο-
πέπων μέγας· § ὁ ὑποκείμενος εἰς χρόνιον κα-
τάρρου [ἵππος].

مانققالق } T. **μανκαφά-λήκ**, ὄν. δύσνοια,
βλακεία· § χρόνιος κατάρρους
ἵππου.

مانقه } T. **μάνκα**, ὄν. κρείκος· κυκλικὴ ὁμάς
ἀνθρώπων: کچیلرک — κύκλος ναυ-
τῶν, ἵτοι ὁμάς ναυτῶν καθημένων κύκλῳ τρα-
πέζης· || اولقى — ἰατρία ἢ ὁμάς ἢ ἡ ὁμήγυρις
ἀπετέλεσε κύκλον.

مانند } Π. **μανέντ**, κ. **μενέντ**, ἐπθ. ὁμοιος,
ὁμοιάζων, ὡς: خورشید — **μανέντ**
χουρσίτ, ὡς ἡλιος· || دیوان یکجشم —
کوه — **μανέντ** **κίδάνι** γέκ-**τδῶμι** **μερ-**
τούμ-χόρ, γίγαντες μονόφθαλμοι ἀνθρωποφά-
γοι, ὁμοιοὶ πρὸς ὄρος [ἵτοι ὑψηλότατοι].

مانورا } Γλ. **μανέθρα** ἢ مانوره [manoeuvre]
ὄν. ἐλιγμός στρατιωτικός, ἢ ναυτι-
κός, στροφὴ· κίνησις στρατιωτικῆ· συνεκδ.
στρατιωτικὰ γυμνάσια: چورمک — ποιῶ ἐλιγ-
μούς· § μτψ. ραδιοσυγία, δόλος.

مانوس } A. **με'νοῖς** [ρζ. انس] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. ἐξοικειωμένος, οικεῖος, ἡμε-
ρος, χειροῦθης, συνήθης: ولسانه ثقت ویرمیان —
λέξεις συνήθεις καὶ μὴ παρέχουσαι δυσ-
χέρειαν τῇ γλώσσῃ· || الاستعمال — **με'νούδου-λ-**
ιδιμάλ, συνήθης ἐν τῇ χρήσει, εὐχρηστος· ||
حضرت پادشاهی — **με'νούδου** **δζουλούδου** **με'να-**
μιν-με'νούδου **χαζρέτι** **πατίδαχί**, ἀνδρῶν αἰ-
σία [αἰσιότισιν οικεία] τῆς A. A. M. τοῦ Σουλ-
τάνου· § ὁ. **με'νονδέ**.

مانوسیت } A. **με'νούδ-ιγέτ**, ὄν. θ. οικειό-
της, ἔξις· τὸ εὐχρηστον.

مانی } Π. **μανί**, ὄνομα ζωγράφου διασήμεου,
ὅστις ἀναμίξας τὴν θρησκείαν τοῦ
Ζωροάστρου [زردشت] **ζε'νέστ** μετὰ τοῦ χρι-
στιανισμοῦ, ἐπαρουσιάσθη εἰς μέσον ὡς προ-
φήτης, καὶ ὁ ὁποῖος ἐβονεύθη κατὰ διαταγὴν
τοῦ βασιλεως τῆς Περσίας Σαπούρ.

مانی } T. **μανί**, ὄν. ῥομάτιον, τραγουδάκι, κ.
μανές, ψαλλόμενον ὡς προσήμιον ῥο-
ματος καὶ συνιστάμενον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐξ

δεληνην τριῶν ἡμερῶν [οἰ-ρουζέ]· روزه — ὁ
μὴν τῆς νηστείας, ἥτοι ὁ Ραμαζάν [رمضان]
|| كنعان — ἡ δεληνην τῆς Χαναάν [μεν'άν], ὁ Ἰω-
σάφ|| ماني — ἡ δεληνην τῆς Ἑμμένης [Γεμανί],
ὁ προφήτης Μωάμεθ· § μὴν: حال — ὁ ἐνεστώ-
ς μὴν· || ب — ~~μὰξ-πὲ-μὰξ~~ καθ' ἑκαστον μῆνα· §
كل — ἀρκοῦμαι: كلز — فزون اتمك —
ἀπλήστῳ ὀφθαλμῷ εἰς κλίθανος ἀγρων δὲν ἀρ-
κεῖ· || بل، ماهو، مايسكر، ماهاره، ماهتاب καὶ مه.

ماهياره } Π.μαχ-παρέ, ἢ مهياره مهخ-παρέ,
 } ὄν. καὶ ἐπθ. τεμάχιον σελήνης, ἡ-
 τοι γυνὴ ὥρα ἰα ὥς ἡ σελήνη.

ماه پيگر } Π. μὰχ- πεῖκερ, ἡ مەيکەر mēx-
 πεῖκερ, ὄν. καὶ ἐπὶ θ. δελανοσιδής,
 ἦτοι ὠραία [γυνή].

مَاهِتَاب } Π. μαχ-τάπ, ἡ مهتاب μέχ-τάπ,
 δυν. σεληνόφωτος, φῶς, λάμψις τῆς σε-
 λήνης: سِيرِيْنَه جَيِّقِق — ἐξέρχομαι πρὸς θέαν τοῦ
 σεληνόφωτος. || ده كرمك — περιπατῶ ὑπὸ τὸ
 φῶς τῆς σελήνης: شَبْر — ἡ لَيْلَه —
 νύξ πανσελήνου: شَبْ آرا — ἡ لَيْلَه پيرا —
 πανσε-
 ληνος κοσμοῦσα τὴν νύκτα: εἶδος πυροτεχνή-
 ματος, πύραυλος, κ. μαῖτᾶπι § εἰρωνεία, σκώ-
 ψις: || Pm. تَغَك — εἰρωνεύομαι, σκώπτω [δοτ.].

ماهجه { Π. μαχ-τόξ, βλ. μαχη.

ماهد } A. μαχίτ [ρζ. μφ.] μτχ. ἐν. ὁ στρω-
 νύων, ὁ ἐκτείνων. βλ. μφμ. μφμ.

} A. *μαχίρ* [ἐκ τοῦ مهار, ὁξ. مهر]
 } ἐπὶ. ἐπιτήδειος, ἐμπειρος, ἱκανός :
 — شاعر ποιντὴς ἐμπειρος. || — ناخداي — πλοταγ-
 ρος ἐμπειρος.

ماهر لك } Τ. μαχιρο-λίκε, ὄν. ἐπιτηδειότης,
ἐμπειρία, ἱκανότης.

} Π. μαχ-ροῦ ἢ مهرو meχ-ροῦ, καὶ
 } ماهروی maχροῦῖ. مهروی meχ-ροῦῖ.
 δν. δελνοσπρδσωπος, ἥτοι γυνὴ λαμπρὰ τὸ πρὸ-
 σωπον, ὡς ἡ δελήνη· §παθ. ماهروان ἢ مهروان

ماهشيد } II. μαγ-σίτ, ὄν. σελήνην· σεληνό-
 φως, φῶς τῆς σελήνης· βλ. شد

ماهكانه } Π. μαχ-γκιανέ, ὄν. μνηστὴς μ.
σθός, μνηστῆον· βλ. ماهوار.

Μαχμούζ. βλ. مهوز πτερνιστήρ

ماهموزلامق } T. μαχιονζ-λαμάν, βλ.
 مهموزلامق .

ماهو } A. μα-χοῦδε [ἐκ τῆς ἀντ. L. καὶ τῆς
هو } φρ. ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον : كما هو حقّه

κέυα χοῦθε χάκκουχου, ὡς ἔχει τὸ προᾶγμα, ἀ-
 κριθῶς. || ١٤ — **υᾶ-χοῦθε-λεχχ**, ὁ εἰς ὃν ἀνῆκει·
 بر فعلی — لهنه یعنی عند المتكلم حتى اولان ملاسنه اسناد
 [υᾶ-χοῦθε-λεχχ] προᾶξιν τινα μὴ ἀποδιδόναι τῷ εἰς ὃν ἀνῆ-
 κει [**υᾶ-χοῦθε-λεχινέ**], ἥτοι τῷ ὡς πρὸς τὸν
 λαλοῦντα [**ἡντε-λ-μουτεκελλι**] ἀλθθεῖ αἰτίῳ
 [**ιουλαπίε**]. || **υᾶ-χοῦθε-λ-δακῆ** — **هـ** —
 تقدير خدماتی || **هـ** — **هـ** — **هـ** — **هـ** —
 ايشون هر نه سويلنه يته ادای — **هـ** — **هـ** —
 هـ, τι καὶ ἂν εἴπη τις πρὸς ἑπαῖνον τῶν ὑπηρε-
 σιῶν του, πάλιν δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀποδώ-
 σῃ τὸ πραγματικὸν [**υᾶ-χοῦθε-λ-δακῆ**].

ماهواره } Π. μαχ-δαρέ, καὶ ماهواری μαχ-
δαρί, δν. μηνιαῖον [μῆσός].

ماهودانه } Π. μαχου-τανέ, δν. κίκκι, κρό-
των, ἐξ οὗ τὸ ρητινόλαδον ἄλ-

ἡως السلاطين $\chi\acute{\alpha}\pi\pi\omicron\upsilon\text{-}\delta\text{-}\delta\epsilon\lambda\alpha\tau\iota\nu$ βλ. 116.

مأهول } A. με'χούλ [οζ, اهل] μεχ.πθ. και
 } ἐπθ. καλλιεργημένος, κατωκημέ-
 νος.

ماهون { μαχούν, βλ. ماغون και ἐπόμ.

ماهونيا } μαχοῦνια, ὄν. μαχαωνία, μα-
 νία, τὸ δένδρον ἐξ οὗ τὸ ξύλον
 τὸ κοινῶς καλούμενον μαόνιον, ὀνομασθὲν οὐ-
 τως ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνακαλύψαντος αὐτό.
 βλ. ماهون καὶ ماعون.

ماهه } Π. μαχ-έ, ἐπθ. μινιαῖος.

او—**Π. μαχι**, δν. ἰχθύς, ὁψάριον: لکـ
 ماهی } دریا اچرود در دریای بیلزلر **ἐκεῖνοι οἱ ἰ-**
χθύς, οἵτινες εἶναι ἐντός τῆς θαλάσσης, δὲν
 γινώσκουσι τὴν θάλασσαν· **πλθ. ماهیان** **μαχιδάν-**
 || **βλ.** ماهی فروش، ماهی کبر، ماهی دان، ماهی خوار.

ماهيانه } Π. μαχιανέ [κατὰ τὸ ساليانه] ὄν.
 μισθὸς μνηστῆος· βλ. καὶ ماهيه.

ماهیت } A. μαχητέ [ἐκ τῆς ἀντ. μα καὶ τῆς
 می] ὄν. θ. ὅ, τι εἶναι τις ἢ τι, ποιό-
 τνης, οὐσία, φύσις, τὸ θηϊκόν, τὸ ποιόν, χαρακτήρ,
 ἄξια· [λογ.] οὐσία: لى — اشخاص واقعه يك هويت و
 ἢ ταυτοτης [χουδιντέ] καὶ ἡ ποιότης τῶν προ-
 σώπων τοῦ δράματος || كوكده — نى ادراك
 بر نشوه او ياندی
 μου διηγέθη μία εὐθυμία, ἥς τὴν ποιότητα

ما يعرف { A. μα-γιν-οῦν [ἐκ τῆς ἀντ. λέ καὶ
 τοῦ ρ. يعرف, βλ. [عرف] φρ. ὁ, τι
 δὲν γινώσκειται, ἀγνωστον· § προᾶγμα κεκρυμ-
 μένον ὑπὸ τὸ μιντέριον [منذر].

مائل } A. μαῖα [οζ. ميل] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ.
 ὁ κλίνων, ὁ ἔχων κλίσιν, συμπίθειαι,
 ἐραστής· ὁ ἔχων διὰθεσιν, τάσιν, τεινων [δοτ.]:
 — انهدام — ὁ κλίνων εἰς κατάρρευσιν, ἐτοιμόροπος
 [τοῦχος, οἰκία]: — بفتح طرفه κλίνων πρὸς τὸν
 κῆπον [οἰκοδομή]. § [βοτ.] ὁ κλίνων πρὸς τὸν
 ἥλιον, ἡλιοκλινής, ἡλιοτραπῆς· § [μαθ.] πλά-
 γιος: — على سطح — ἐπίπεδον [δάτχ] κεκλιμένον, πλά-
 γι ἐπίπεδον. || Pm. — اولی — κλίνω [δοτ.]· § θ. مائل
 ἢ κλίνουσα, κλιτύς.

مایا لامق } T. μαῖ-λαμάκ, ρμ. οὐδ. παχύνο-
μαι.

مائيت } A. μαῖν-ιγέτ, ὄν. θ. τὸ εἶναι κε-
 κλιμένον, κλιότις· πλαγιότης [μαθ.]·
 § حاض — μαῖν-ιγέτ χοῦνιζ, ὀξινιάσις, ἡ πρὸς
 τὸ ὀξινίζειν διδθεσις [χνημ].

مايمون { μαῖμον, βλ. ميمون.

ماينا } Ἰτ. *uáina* [ammainare] ἐπιφ. κάτω τὰ
 ἰστία· ἀντιθ. *فورا* *φώρα*-§ *μτφ.* κατα-
 πανθις, διακοπή ἐργασίας, πολέμου || *پم.* *إغلك*—
 καταδιδάζω ἰστία, καταπαύω, διακόπτω ἐργα-
 σίαν, πόλεμον || *اولق*—*کاتاپاؤمائي* : *جنگ آتشی*—
اولق—*کاتاپاؤمائي* τὸ πῦρ τοῦ πολέμου [δζένκ].

مأیوس } A. μετ' ἑαυτοὺς [μετ. πρ. καὶ
 ἐπθ. ἀπηνελυσμένους, ἀπελπις Pp.
 اولق — ἀπελπιζομαι, ἀπελπιζω [دن —
 اولق — ἀπελπιζω; || ايتك — καθιστῶ
 τινα ἀπελπιν, ἀπελπιζω [αὐτ.].

مأیوساً } A. μετ' ἔχουδ-εν, ἐπρ, ἢ τροπ. μετχ.
 μετ' ἀπελπισίας, ἀπληπισμένος :
 عودت ائتک — ἐπιστρέφω ἀπληπισμένος.

ما يوسانه } Π. με·γχιουδ·ανέ, ἐπθ. ὁ γινόμε-
 νος μετ' ἀπελπισίας, ἀπελπιστι-
 κός: → حركات κινήματα ἀπελπιστικά, § ἐπρ.
 μετ' ἀπελπισίας, ἀπελπιστικῶς.

ما يوسيت } A. με'γλουδ-ιγ'έτ, δν.θ.ἀπελπι-
 στικότης, ἀπελπισία.

مایوق } Τ. μαγιούκ, ὄν. κάλυξ ἀνθους
κλειστός.

٤٠ } A. ἡ μὲν μιά, ἀριθ. θ. ἑκατόν, ἑκατον-
 τὰς· § πλθ. ٤٠ μιάτ, ἑκατοντάδες· §

δυσὶκ. مَاتَيْنِ ἢ مَاتَيْنِ μετέιν καὶ مَاتَانِ μετάν,
 δύο ἑκατόν, ἥτοι διακόσια.

46 } Π. μαγέ, ὄν. ἀρχή· ζύμη· κεφάλαιον,
πλοῦτος· βᾶσις, ἀνατροφή θεμελιώδης·

§ شب — σκοτός τῆς νυκτός. || βλ. καὶ سرمایه
فرمايه || βλ. καὶ ἐπὶ οὐμ.

مايه } T. μαγιά [ἐκ τοῦ προηγ.] ζύμη, φούρμα, προζύμη, κ. μαγιά: اقلك — سى
 ζύμη ἄρτου. || سى — يئير — سى || ζύμη τυροῦ. || بوغورت —
 سى — سى || ζύμη ὀξύγαλακτος || سى — سى || δξύμυκός —
 δερμα, φούρμα ὀξους. || سى — سى || دیرلك — سى || η ψυχή [ζύμη
 ζωής] · § ἀνὰς ἡ φορδὰς ἡ ἀλλο θῆλυ ζῶων
 διατηρούμενον πρὸς γονιμοποίησιν.

مایه خوش { Π. μαγε-χός, βλ. مایخوش.

مايه دار } Π. μαγέ-τάρος, ἐπθ. κεφαλαίουχος.
|| βλ. سر ماه دار.

} T. μαγνι-δούξ, ἐπθ. ὁ ἀνευ ζύμης.
 } ἄζυμος: ʾʕtʕ — ἄρτος ἄζυμος: ʕtʕʕ.
 ὁ ἀνευ κεφαλαιῶν· βλ. 1. ماه.

مایه سبیل } T. μαγναθία. βλ. مایه سبیل.

مايه لاتمق } T. μαγα-λατμᾶκ, ρμ. μτδ.
 ζυμῶ, διὰ τῆς ζύμης κάμνω
 v' ἀναθῆ, νά φουσκώσω ὡς ἡ ζύμη τοῦ ἄρτου·
 § αὐξάνω, πληθύνω [αἰτ.].

} T. μαγισ-λαντήριμάκ, ρμ.
 } μετ. ταὐτὸ προηγ.

مايه لاعمق } T μαγισ-λανμάκ, ρμ.οὐδ.ζυ-
 μοῦμαι, ἀναδαίνω ὡς ἡ ζύμη
 τοῦ ἄρτου, φουσκώνω-ξαιξάνω, πληθύνομαι.

مايهلق } T. μαγα-λίηκ, ὄν. ἀμνάς ἢ φορ-
δύς ἢ ἄλλο θήλυ ζῷον διατηρού-
μενον πρὸς γονιμοποιεῖν· § σκοπὸς μουσικὸς.

مايلي } T. μαγνα-λῆ, ἐπθ. ἐνζυμος, ὁ πε-
 ριέχων ζύμην· § ὄρων κεφάλαια: —
 ἄνθρωπος κεφαλαιούχος.

ماءً } A. μαῖ, θ. مائِه [ἐκ τοῦ ماء] ἐπιθ. ὁ ἔχων
 χρωμα τοῦ ὕδατος, κυανοῦς [βλ. ماوى].
 § [ψυσ.ιστ.] ψλυδρος, ενυδρος. [χημ.] ὕδατ-
 ωδες, ὕδατος· [ψυσ.] ὑδραυλικός· § [ιατ.] استقاء
 مائِي رحم رجي مائِي ἰδοιδικάι ράχαι ριχιῖ μαῖ, συλ-
 ογη ὑγρῶν καὶ ἀερῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· فتق ||
 مائِي φέτκη ριχιῖ μαῖ, κήλην περιλαμβά-
 νουσα ὑγρὸν καὶ ἀέριον· || دوائه مائِي ὕδρο-
 αρκοκήλην· || ὕδροκλήλην· § [βοτ.] :

نبات ὑδροόφυντον || توصيف نباتات μαίη || ὑδροόφυν-
 τολογία || فصله مجهره μαίη || ὁ ἀσυνλῆτ' μου ὁ ζῆξξξ-
 ξῆτ' μαίηξ, ὑδροοχαροειδῆ § [μετεωρ.] : علائم
 جو ἄλᾶτῃ μαίηξῆτ' ὁ ζῆξξξ, ὑδρομετεωρα.

μαῖ } A. μαῖ-γέτ, ὄν. θ. ὑδρικός [χημ] :
μάι } —————> αὐδ ιότι μαῖγέτ, ὑδρωδικός ||

799. *πρόμι μαῖῖέτ, ὑδροδρωμικός* || — قلور
 φλου'όρι *μαῖῖέτ, ὑδροφθορικός* || — فم فآخ
μαῖῖέτ, ὑδροξεϊδιον ἄνθρακος || — قلور κλδ
μαῖῖέτ, ὑδροχλωρικός || — کبریت کپڑی
μάτ, ὑδροθειικός || — کبانوس کبانوئدی
 ὑδροκυανικός.

مايلىك } T. μαϊ-λίκ, ἀφ. τὸ εἶναι τι κυανούιν, κυανότης.

} **ΜΑΧ** { **Α.ΜΟΥΝ** [ἐκ τοῦ **ΑΒΑΧ**] **ΜΤΧ. ΠΘ.** καὶ
 } ἐπὶ ὁ **ΜΗΤΕ** ἀπηγορευμένος [βλ. **ΑΒΑΧ**].
 ἡτε ἐπιβαλλόμενος [φρ.] ὑπὸ τῆς θρησκείας·
 ἡμεῖς, συγκεχωρημένος· **ΑΒΑΧ** — ἀπέναντι ἀμοιῆς θεωρῶ **ΠΑΘΑΝ** ὑ-
 πηρεσίαν **ΘΕΜΙΤΗΝ**· ὁ κοινὸς τοῖς **ΠΑΘΑΝ**, ἐξ οὗ
ΠΑΘ τις δύναται νὰ ὤφελθῃ· **ΑΒΑΧ** — **ΑΒΑΧ** καὶ **ΑΒΑΧ** εἶναι κοι-
 νὰ τοῖς **ΠΑΘΑΝ**· ὁ **ΑΒΑΧ** : **ΑΒΑΧ** **ΑΒΑΧ**· **ΑΒΑΧ**, ὅρη κοινά, ἡτοι ὧν ἡ ἐξυλεύσις **ΘΕΜΙΤΗ**
ΠΑΘΑΝ· ὁ **ΑΒΑΧ** **ΑΒΑΧ**.

} A. *μυπαρχαί* [πλθ. τοῦ προηγ.]
 } δν. θ. πράγματα οὔτε ἀπγορευ-
 μένα θρησκευτικῶς οὔτε ἐπιδαλλόμενα, θεμι-
 τὰ, συγκεχωρημένα.

} A. μετὰ χῆς [πλθ. τοῦ μετ-
 χῆς] ὄν θ. θέματα, ζητήματα, πραγ-
 ματεῖαι: فنه — θέματα ἢ πραγματεῖαι ἐπιστη-
 μονικαὶ [ἐπεννύγες] || متنوعة — θέματα διάφορα.

مباحث } A. μονταρχής [ἐκ τοῦ μίαν] πτχ.
έν. καὶ ἐπθ ὁ συζητῶν, ὁ φιλονοι-
κῶν· δ διτι. مباحثين μονταρχησέιν : — طرفین τὰ
δύο μέρη τὰ συζητοῦντα.

مباحثات } Α. μονπαχαδάτ, πλθ. τοῦ ἐπομ.
βλ.

} A. μουπαχαδὲ [ρζ. بحث] ρ. ἀψ. θ.
 } συζητήσιν [τῇ دائرۃ] جريان ايتك —
 λαμβάνει χώραν συζητήσιν· || به موقع —
 τω ὑπὸ συζητήσιν, διαψιλονεικῶ, διαμψιδοτηῶ.
 || P. ايتك — συζητῶ § πλθ. μπάχα —
 دائرۃ — μακραὶ συζητήσιν.

مباحلق } Τ. μουπαχ-λήκ, δν. τὸ εἶναι τι θε-
 μιτόν, συγκεχωρημένον.

{ Π. μὲ-παῖς ἡ μὲ-παῖς [ἐκ τοῦ
 στερητ. μ καὶ τῆς περ. προστ. αἱ βλ.]
 ρ. μὴ γένοιτο! ἄπαγε!

مبادات } A. μουπατᾶτ [ρζ بدو] ρ. ἀφ. θ.
 ἐκδηλώσις ἔχθρας ἀναφανδόν.

} Α. μωπάτιο [ἐκ τοῦ مبادرت] μτχ.
 } ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ σπεύδων εἰς ἐκπλήρω-
 σιν, ὁ προαγόμενος.

مبادرت) A. μουκατερετ [ρζ. ρδ.] ρ. ἀφ. θ.
το σπεύδειν εἰς ἐκπλήρωσιν, τὸ

προάγεσθαι. || Ρμ. 3 πευδω εις εκκλησιων, προ-
αγομαι [δοτ.]: ايلدم قديم جوابه 3 πευδω να υπο-
αδλω απαντηουν. || نيازہ قلدی 3 προηχθην εις
την παρακλησιν.

ΜΠΑΔΑΤΑ } Δ. ΜΟΥΠΑΤΕΛΑΤ, ΠΛΘ. ΤΟΥ ΜΠΑΔΛΗ
 ΒΛ.

مبادلہ } A. μονοτατελὲς [ρζ. 𐤀𐤊] ρ. ἀφ. θ. ἀν-
ταλλαγή: 𐤀𐤋 — δι* ἀνταλλαγῆς. ||

— ἀνταλλαγή πραγμάτων || [δοτ.] وقتك —
— ἀνταλλαγή βακουβίου [βακβ] δια-
δοσκίου [υδωκ] || Ρμ. إيتك — ἀνταλλάσσω [δοτ.
ταί αιτ.] إيتك — ἀνταλλάσσω εν προα-
— δι' ἄλλου.

} A. *μετὰ* [πλθ. τοῦ *مبدأ*] δν. ἀρ-
 } *καί*, στοιχεῖα: *سـ* — *آيك* αἱ ἀρχαὶ τοῦ
 } *πνός* || *سـ* — *مسئلهك* αἱ ἀρχαὶ τοῦ ζήτηματος

μεσ' ἐξέ[ξ]· || هندسه — στοιχεῖα τῆς γεωμετρίας
 κεντέδεξ[ξ]· || علوم رياضيه — στοιχεῖα τῶν μαθη-
 ματικῶν ἐπιστημῶν [οὐλοῦμι ριγάζιξέ]· ||

—αι ἀρχαί, τὰ στοιχεῖα τῆς Γαλ-
λικῆς γλώσσης. || تحصیل —αι ἀρχαί τῶν σπου-
δῶν, προκαταρκτικαὶ σπουδαί. || βλ. καὶ میداء.

مبار { A. μετὰρρ [πλθ. τοῦ μ. μετὲρρ] ὄν.
 δωρεαί, εὐεργεσίαι, χάριτες.

مبارات } A. μονπαράτ [ρζ. برأت.] ρ. ἀψ. θ.
 διαλέγουσι συζύγων.

مبارز } Δ. μετὰρῖς [πλθ. τοῦ مبارز μετὰρῖς] δν.
 πεδία πολέμου. παλαιστοί.

مبارز } A. μουχαρίζ [ἐκ τοῦ مبارزه] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ παλαίων μετὰ τινος, πα-
 λαίστης, ἀθλητής, μαχητής, ὁ μονομαχῶν μετὰ
 τινος, μονομάχος· § πλθ. مبارزین.

μουπαλάτ, ἀδιαφορία, ψυχρότης : خصوصات
— علم دينيه عدم ἀδιαφορία ἐν τοῖς θρησκευτικοῖς.

Μπαλατσίν } Τ μπαλατα-σής, ἐπθ. ἄφροντις,
ἀμέριμνος, ἀδιάφορος, ψυχρός.

Μιλά τσζλϑ } Τ.μou παλατ-σηζλϑε, δν.δ.
φροντισία, δδιαφορία, ψυχρό-

της: ἡ ἐν
τοῖς θρησκευτικοῖς παρατηρουμένη ἀδιαφορία
τοῦ λαοῦ [χάλας].

مبالغ } Α. μεπάλιν [πλθ. τοῦ مبلغ] ὄν. πο-
 δά [χρηματικά]: كليه — μεπάλιν
 μεγάλιν, μεγάλα ποσά.

1. **Μονοπαλῆγα-τεν,** ἔπρ. καθ' ὅ-
 περβολήν· βλ. ἐπόμε.

10. **μιναλγε** } A. **μινπαλεγα** [ἐκ τοῦ **βλwg** **βλγ**, **βλγ**]

[ῥητ.] ὑπερβολή: اسم دهنوما ὑπερβολῆς, ἥτοι ἐπιθετον δηλοῦν τὸν καθ' ὑπερβολὴν ποιοῦντα τι ἢ ἔχοντα αὐτὸ ἔργον· ἐπιθετον ὑπερθετικόν· || ١٤ — καθ' ὑπερβολὴν· || Pm. ايتك — ποιῶ ὑπερβολὴν, μεγαλοποιῶ [τῇ رعايت: مسافريته رعايت: ايدىيورل و اكرامده — ποιοῦσιν ὑπερβολὴν ἐν τῇ περιποιήδει πρὸς τοὺς ξένους, ἥτοι ὑπερβαλόντως περιποιοῦνται τοὺς ξένους.

مبالغه جي } T. μουπαλεγα-οἷζῃ, ὃν. ὁ ἀγαπῶν
την ὑπερβολὴν. ὑπερβολικός.

Μαργαρίτη Χημική Τεχνολογία

مسالغه سنز } T. μου καλεγα-οηζ, επθ. ο ανευυ-

Π. μονπαλεγα-καρανέ, έπθ.

ὑπερβολικός· ὁ ἐπὶ ὑπερβολῶς.

{ T. μουκαλαγα-λαντηρ-
 μακ, ρμ. μεθ. καθιστω
 υπερβολικόν, μεγαλοποιῶ [αιτ.]: دردرلخی
 μεγαλοποιουσιν οὖσιν ὁλο-
 γὲν [ἢ ὅσο δύνανται] τὰ πάθη των.

مسالغہ } Τ. μουπαλεγα-λῆ, ἐπθ. ὑπερβο-
λικός: ἴ. — λόγος ὑπερβολικός.

|| خبر — εἰδησις ὑπερβολική.

مبانی } A. μενανι[πλθ. του μενα]ον, κτι-
ρια, οικοδομαί, βάσεις: — ءود ومخادنت

βάσεις αγάπης καὶ φιλίας [βέτιτ οὐ μουχατε-
νέτ]. || نظر ربا — οικοδομαὶ μαγευτικαὶ [va-

ζὰρ-ρουπά]· || كلام — ἡ سخن — αἱ βᾶσεις
τοῦ λόγου, ἐννοιαί· || حروف — χουρούφι περὶ,

τὰ γράμματα τὰ σχηματίζοντα τὰς λέξεις· ἀν-
τίθ. حروف معاني χουροῦφι με'ανί, μόρια.

مباهات } A. μουπαχάτ[ρζ. م. ه.] ρ. δφ. θ. καυ-
χνοίς, τιμή, δόξα: — توجهات مابه ال

τεβεδοξουχάτι μὰ πίχι-λ-μουπαχάτ, εὔνοια
ἐφ' ἣ καυχᾶται τις, ἥτις εἶναι τὸ καύχημα· ||

αποδοκίμαζοντες [h̄n tēroðzi] τὴν κρίσιν [h̄n tēroðzi] ἵνα
δοκίμασιν [h̄n tēroðzi] αὐτὴν [h̄n tēroðzi] ἵνα
δοκίμασιν [h̄n tēroðzi] αὐτὴν [h̄n tēroðzi] ἵνα
δοκίμασιν [h̄n tēroðzi] αὐτὴν [h̄n tēroðzi] ἵνα

χωρίζειν εἰς] τὴν στήλην τῆς καυχήσεως, ἅτοι
μετὰ καυχήσεως ἀναγράφειν τι ἐν ταῖς στήλαις

τῆς ἐφημερίδος· || — إعلان | ἐκδήλωσις καυχῆσεως·
|| — شرفله | احراز ... | εξαδε τὴν ὑψηλὴν τι-

μήν . . . [ἀρεφί-ϊν-ε] ■ Ρμ. 15 — κανχῶμαι,
θεωρῶ τιμήν, δόξαν [τῇ 15].

مباحلة } A. μουπάχελε [ρζ. Jr.] ρ. ἀφ. θ.
 τὸ ἀναθεματίζειν καὶ καταρᾶσθαι

ἀλλήλους.
 Α. μουῦαχ! [ἐκ τοῦ مَاهات] μτχ.

مباحی } ἐν. ὁ ἐγκαυχώμενος, ὁ θεωρῶν τιμὴν,
 δοξάζων. ὁ λαυδῶν τὴν τιμὴν [τῇ 41]. || Ρμ.

اولق — καυχῶμαι, λαμβάνω τὴν τιμὴν: تابعیت
اولق — عاتنه الكاينه καυχῶμαι ἐπὶ τῇ ὁθωνανικῇ

ὕπνκοῦται, ἰθαγενεῖα. || ضيافت سنيه ده حاضر بولخفه
— λαοδάνω τὴν τιμὴν νὰ παρευρεθῶ ἐν

τῷ Αυτοκρατορικῷ δείπνῳ.

} βλ.
 Α. μουναγρι'α [οζ. ...] ου δδ θ. δ.

مبايعه } γορά. || Ρμ. ايتك — ἀγοράζω [αἰτ.] :

ἀγοράζω ὑψιδόματα. || مَسْجُودَاتٌ — اجتك مال. ἀγοράζω
πρόθυμα πλ. & παθ. ἰ. — مَوْثِقَةٌ —

T. μουταγε-a-δζi, κ. μουταγε-
 δζi. 50. uaditna mowuodhauhu

χρηματιστηρίῳ § ὑπόδναλος τοῦ αὐτοκρατορι-

κου νομισματοκοπείου συλλεγών τὰ παλαιὰ νομίσματα πρὸς ἀνάχυσιν καὶ ἀνακοπὴν αὐτῶν.

میان } Δ. μουπαρίν [ἐκ τοῦ μπάι] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. διῷστάμενος, διαφέρων, δια-

φωρος, ἀντίθετος [δοτ.]: ایکی قرار — یلدیگرینه
 δύο ἀποφάσεις δι' ἑστώμεναι ἀλλήλων, μη συμψω-

νοῦνται. § θ. مَبَانِيَه .
 مَبَانِيَتِ } A. μουπαγενετ[ρζ. Πιν] ρ. αψ. θ. διδ-

— μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει διδασκαίς, δια-

ῥορρά||—یہی افادہ یسندہ کی | ἡ μεταξὺ τῶν δύο κα-
B*.] 60

ταθέσεων διαφόρων. || — ایک سند اراستہ کی n με-
ταξύ δύο τιτλων η ομοιόγων διαφόρων. Στερεό-
της [λογ.] αντίθ. مساوات η ουδαδύ, τὰν τότης.

مشوٹ

مبثوث } A. μεθούς [ρζ. θ.] μετ. πθ. καὶ
 ἐπθ. ὁ διεσκορπισμένος, διεσπαρ-
 μένος· ὁ διαδεδομένος.

مستاء

مبتداء } A. μου^πτε^α [ἐκ τοῦ ابتداء] μετ. πθ.
 ἐκεῖνος, οὗ ἐγένετο ἐναρξίς· ἃ — μου^π.
 τε^α ^πιχ, ὁ δι' οὗ ἐγένετο ἐναρξίς· ὧν. ἀρχή.
 §(δυντ.) τὸ ὑποκείμενον τῆς συνδυετικῆς προτά-
 σεως [βλ. مسند اليه و خبر : — τὸ ὑπο-
 κείμενον καὶ τὸ κατηγορούμενον· || βλ. متدى .

مبتدع

مبتدع } A. **μουντζεῖν** [ἐκ τοῦ ابتداء] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ ἐπινοῶν τι, ὁ καινοτο-
 μῶν, νεωτερίζων ἤ μτχ. πθ. **μουντζεῖά**, ἐπινο-
 θεῖς, καινοτομηθεῖς || βλ. مدع καὶ ἐπόμε.

متدعات

مبتدعات } A. *μὴνέτα* *at* [πλθ. τοῦ προηγ.]
 δν. θ. πράγματα ἐπινοούμενα,
 καινοτομούμενα, ἐπινοήσεις, καινοτομῖαι : —
 انائه ἐπινοήσεις ἀνθρώπων. || βλ. مدعات .

مبتدی

مبتدی } A. **μουπτετί** [ἐκ τοῦ ابتداء] **μτχ.** ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ ἀρχόμενος, ἀρχάριος,
 δδαής: **كتاب لم مخصوص** — βιβλίον διὰ τοὺς ἀρ-
 χάριους· || **دور** [دوره] — ὁ παῖς
 οὗτος εἶναι ἀρχάριος ἐν τῇ ἀριθμητικῇ· || **بو**
 — **سید** — **شهر مژک** — ὁ κύριος οὗτος εἶναι ἀδαής
 τῆς πόλεως ἡμῶν· § θ. **مبتدی** · § **πλθ.** τοῦ ἀρσ.
 ἀρσ. **مبتدی** **μουπτετίων** καὶ **περσ.** **مبتدی**
مبتدی· || **βλ.** καὶ **مبتدی** **μουπτετά**.

میتدیانه

مبتدیانہ } Π. μυνάρετι-ανέ, ἐπθ, ὁ ἀνήκων
 ἀρμούζει ἀρχαίω. } ἢ ἀρμούζων ἀρχαίω· § ἐπρ, ὡς

میتدل

مبتذل } A. μουπτεζιζ [ἐκ τοῦ مبتذل] μτχ. ἐν.
 ὁ φορῶν ἐνδυμα καθημερινόν ἢ πα-
 λαίον· ὁ ἐκτελῶν μόνος τὴν ἐργασίαν του [ἄχρ].
 § μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. μουπτεζιζ, ὁ ὡς ἐκ τῆς
 καθημερινῆς χρῆσεως ἐκφανεσθεὶς καὶ ὀλίγον
 ἐκτιμώμενος, εὐτελής.

مشق

مبسم } Α. μουστρεδιου [ἐκ τοῦ مَسْم] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ ὑπομειδῶν: → دابر ὠ-
 ραία [ἑλ-πῆο] ὑπομειδιῶσα.

متن

μετα } A. ἡ μεταμύνησις [ἐκ τοῦ μετα] μτχ.
 πθ. καὶ δυν. ἐπιθυμούμενος, προῶμα
 ἐπιθυμητόν, ἐπιθυμία· § πλθ. μεταغات.

مبتل

مبتل } Α. μου πτελλ [ἐκ τοῦ ابتلال] μτχ. πθ.
 βεβρεγμένους θ. مبله μου πτελλε: تبنف

— البسة τοῦ ξερῶντος τοῦ ἐλπίσθεῖ μου πτελλέ, ἀποξηράνσεις ἐνδυμάτων βεδρογμένων.

میتلا

مبتلا } A. μουπτελά [ἐκ τοῦ ابتلا] μτχ.πθ.
 καὶ ἐπθ. ὁ ὑποκείμενος εἰς τι πά-
 θος σωματικὸν ἢ ψυχικόν, ἐπιθρεπής, ἐκδοτος,
 ὑποπεσών [δοτ.] : — عثره ἐκδοτος εἰς τὰ ποτά,
 τὴν μέθην· || قار—سى ἐκδοτος εἰς τὰ χαρτοπαί-
 γνια· || درد هجران — ὁ ὑποπεσών εἰς τὸ κα-
 κὸν τοῦ ἀποχωρισμοῦ [ἀπὸ τῆς φιλίας]· || اولق—
 εἶμαι ὑποκείμενος, ἐκδοτος [δοτ.].

مثله }

} Δ. μουπέτελε [pç. بتل , βλ.بتول] δν.
 } θ. ἐρωμένη ώραία καὶ χαρίεσσα, τῆς
 ὁποίας τὸ κάλλος εἶναι ὡς ἐνδυμα κεκομμένον
 αὐτῶς εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς.

میتلی

مبتلى } A. μονητελά, ταύτὸ τῷ مبتلا .

٥٥٥

مبتي } Α. μουντινι [ἐκ τοῦ البناء] μτχ. ἐν. καὶ
 ἐπθ. ἐκτισμένος, ἰδρυμένος, ἐδραζό-
 μενος, ἐστηριγμένος [δοτ.]: — بر اساس اوزریت
 ἐπὶ τινος βάσεως στηριζόμενος: || Рм. اولی —
 στηρίζομαι [δοτ.]: در — اساسه
 ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης.

Figure 4

مَبْتَجِج } Δ. μουπτεχιδζ [ἐκ τοῦ مَبْتَجِج] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. χαίρων, ἀγαλλόμενος,
 παιδορός δ θ. مَبْتَجِج μουπτεχιδζέ.

مسجل

ميجل } A. μουπεδῶδζιζ [ἐκ τοῦ تَجِيل] μτχ.
 ἐν. ὁ τιμῶν, γεραίρων § μτχ. πθ.
 μουπεδῶδζιζ, τετιμημένος, ἐκείνος ὃν τιμῇ τις
 καὶ γεραίρει, γεραίρος, σεβαστός: — شاعر ποιητῆς
 σεβαστός § θ. ميجله μουπεδῶδζιζ [ἐν.], μου-
 πεδῶδζιζ [πθ.]: — وظائف καὶ καθήκοντα σεβαστά.

محدث

مبحث { A. μετᾴδης [ῥζ. بحث] ὀν. συζήτησις,
 θέμα λόγου, κεφάλαιον βιβλίου. §
 πλθ. مباحث μετᾴδης = فنيه — μετᾴδῃ φεννι-
 γέ, θέματα ἐπιστημονικά || درسيه — θέματα θρη-
 σκευτικά [ἐννιγέ]. § ἢ λέξις مبحث σχηματίζει
 σύνθετα ὀνόματα ἐπιστημῶν, ἀνάλογα πρὸς τὰ
 τῆς ἑλληνικῆς ἐκ τοῦ λέγω: الاِخبار — μετᾴ-
 δου-λ-ἐπιδόρ, ὀπτική [فن بصر] || الاِعمار — μετᾴ-
 δου-λ-ἀχάδ, σπλαγχνομολογία || الاذن — μετᾴ-
 δου-λ-οῦζν, ὠτολογία || الازهار — μετᾴδου-λ-
 ἐξχάρ, ἀνθολογία || اسكت — μετᾴδῃ ἰσκειλές,
 σκελετολογία || الاسماك — μετᾴδου-λ-ἐσμάκ,
 ἰχθυολογία || الاسنان — μετᾴδου-λ-ἐσνάν, ὀ-
 δοντολογία || الاشجار — μετᾴδου-λ-ἐσδζάρ,

δενδρολογία· || الاصداف — μετχάδου-λ-αδτάφ, κογχυλολογία· || الاصطلاحات — μετχάδου-λ-ηδ-
 τιλαχάτ, ονοματολογία· || الاصول — μετχάδου-
 λ-οὐδούλ, μεθοδολογία· || الاطعمه — μετχάδου-λ-
 ατ'ημέ, οτιολογία· || الاعراض — μετχάδου-λ-α-
 ράζ, συμπτωματολογία· || الاعصاب — μετχάδου-
 λ-αδάπ, νευρολογία· || الاعضاء — μετχάδου-λ-α-
 ζά, ὄργανολογία· || الاغشيه — μετχάδου-λ-αγχι-
 γέ, ὑμενολογία· || الاقاليم — μετχάδου-λ-εκα-
 λίμ, κλιματολογία· || امراض الفرس — μετχάδου-
 λ-εμράζου-λ-φερέ, ιπποπαθολογία· || امراض —
 μετχάδου-λ-εμράζου-λ-μεφάδου-λ-αρθροκα-
 κολογία· || المستولى — امراض — μετχάδου-λ-εμρά-
 ζ-λ-μυοθεβλιγέ, επιδημιολογία· || الامعاء —
 μετχάδου-λ-εμ'ά, εντερολογία· || الاملاح — μετ-
 χάδου-λ-εμλάχ, αλατολογία· || الانسجه — μετ-
 χάδου-λ-ενδιδέ, ιστολογία· || انعكاس الصدا —
 μετχάδου-λ-ενκιάδου-δ-δατά, κατακουστική· ||
 انعكاس الضياء — μετχάδου-λ-ενκιάδου-ζ-ζιγιά, κα-
 τοπτρική· || انكسار الصدا — μετχάδου-λ-ενκιάδου-
 δ-δατά, διακουστική· || انكسار الضياء — μετχάδου-
 λ-ενκιάδου-ζ-ζιγιά, διοπτρική· || الاورده — μετ-
 χάδου-λ-εδριτέ, φλεβολογία· || البدن — μετχά-
 δου-λ-πετέν, σωματολογία· || البشر — μετχάδου-
 λ-πετέρ, ανθρωπολογία· || البلعوم — μετχάδου-
 λ-πελ'ούμ, φαρυγγολογία· || تاثيرات الادويه — μετ-
 χάδου-λ-ετδιδέ, φαρμακοδυναμική· || تسنج —
 μετχάδου-λ-ετδινούδ, σπαθμολογία· || تكون بلورات
 μετχάδου-λ-τεκεβδου-λ-πιδλουράτ, κρυσταλλογένεια· ||
 تكون الرشيم — μετχάδου-λ-τεκεβ-
 δου-λ-ρεσέμ, ἐμδρυογένεια· || الجنين — μετ-
 χάδου-λ-δζενίν, ἐμδρυολογία· || الحركات — μετ-
 χάδου-λ-χαρεκιάτ, δυναμική· || الحيات — μετ-
 χάδου-λ-χαγιάτ, βιολογία· || الحيوانات — μετχά-
 δου-λ-χαϊθανάτ, ζωολογία· || الدم — μετχάδου-
 λ-ετ'έμ, αιματολογία· || الديدان — μετχάδου-λ-ετ-
 τάν, ἐλμινθολογία· || الرأس — μετχάδου-λ-ρε'έ, κε-
 φαλογιγία· || الرئه — μετχάδου-λ-ρε'έ, πνευ-
 μονολογία· || الروح — μετχάδου-λ-ρε'ούχ, ψυχολο-
 γία· || الزاحفات — μετχάδου-λ-ζαχνηφάτ, ἑρπετο-
 λογία· || السل — μετχάδου-λ-δεδέλλ, φθισιολογία· ||
 الطحال — μετχάδου-λ-τεχιάλ, σπληνολογία· ||
 الطيور — μετχάδου-λ-τουγζούρ, πτηνολογία· ||
 المظام — μετχάδου-λ-νέζάμ, ὀστεολογία· ||
 العين — μετχάδου-λ-α'ίν, ὀφθαλμολογία· ||
 قواين — μετχάδου-λ-γουντέ, ἀδενολογία· ||
 الغدد — μετχάδου-λ-καδανίνου-λ-χεβά, ἀεροστατική· ||
 الهواء

|| القحف — μετχάδου-λ-κάχφ, κρανιολογία· ||
 القلب — μετχάδου-λ-κάλπ, καρδιολογία· ||
 قواء المياه — μετχάδου-λ-μυγιάχ, ὑδρο-
 δυναμική· || قوّة الهواء — μετχάδου-λ-μυγιάχ, ἀε-
 ροδυναμική· || الكبد — μετχάδου-λ-
 κέπτ, ήπατολογία· || الكليه — μετχάδου-λ-κλι-
 γέ, νεφρολογία· || مقايسة الرطوبه — μετχάδου-λ-μυ-
 γιάχ, υγρομετρία· || مقايسة — μετχάδου-λ-μυ-
 γιάχ, φωτομε-
 τρία· || المقناطيس — μετχάδου-λ-μυκνατή, μα-
 γνητολογία· || المكونات — μετχάδου-λ-μυκε-
 δοννάτ, ὄντολογία· || موازنة الدم — μετχάδου-λ-μυ-
 γιάχ, αἰμοστατική· || المياه — μετ-
 χάδου-λ-μυγιάχ, ὑδρολογία· || النار — μετχάδου-
 λ-ν-ν-ν, πυρολογία· || النباتات — μετχάδου-λ-νε-
 πατάτ, φυτολογία· || النوم — μετχάδου-λ-νέδμ,
 ὑπνολογία· || الهواء — μετχάδου-λ-μυγιάχ, ἀερολο-
 γία· || الهواء — μετχάδου-λ-μυγιάχ, ἐντομολογία.

مبحوث

A. μετχούς [ἐκ τοῦ بحث πάχρ, λδ-
 γος] μετχ. πθ. ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος·
 ἐν χρῆσει ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐνε ἀνχ, περὶ αὐ-
 τοῦ [συνθέτου ἐκ τῆς προθ. ἐν καὶ τῆς ἀντ. ε.]
 ἦτοι μετχούδου ἀνχ, ὁ περὶ οὗ ὁ
 λόγος· §θ. μετχούδου ἀνχ = دعوى
 — ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀγωγή.

مبخر

A. μουπέκχῆρ [ἐκ τοῦ تبخير] μετχ.
 ἐν. ὁ μεταβάλλων εἰς ἀτμὸν [بخار], ὁ
 ποιῶν τι νὰ ἐξατμισθῇ, ὁ ἀπολυμαίνων, ὁ διὰ
 λιθωντοῦ [بخور] καπνίζων, ἀρωματίζων §μετχ.
 πθ. μουπέκχῆρ, ὁ εἰς ἀτμὸν μεταβληθεὶς· ὁ
 διὰ λιθωντοῦ καπνισμένος, ἀρωματισμένος, ὁ
 μύροις καὶ ἀρώμασιν ἡλειμμένος.

مبخره

A. μετχάρθ [ἐκ τοῦ بخور] ὄν. θ.
 θυματήριον.

مبخل

A. μουπέκχῆλ [ἐκ τοῦ تبخل] μετχ.
 ἐν. ὁ κατηγορῶν τινα ἐπὶ γλίσχρό-
 τητι §μετχ. πθ. μουπέκχῆλ, ὁ ἐπὶ γλίσχρό-
 τητι κατηγορούμενος.

مبداء

A. μεπτέ [ῥζ. بدء] ὄν. τόπος ἢ χρό-
 νος καθ' ὃν προᾶγμά τι ἀρχεται, ἀρ-
 χή, πηγὴ: منتهى — و منتهى نظاميك
 νιζαμινين μεπτέ βε μουντεχαδ, ἡ ἀρχὴ καὶ
 τὸ τέλος τῆς νομῆμου προθεσμίας· ||
 لوندريمبدائي || ἡ ἀρχὴ τοῦ Λονδίνου, ἦτοι τὸ μέρος ἐνθεν ἀρ-
 χεται ἡ πόλις αὐτῇ· || علوم — مبداء
 αρχή, πηγὴ τῶν ἐπιστημῶν· || اولی —
 دوره — تاريخه یکی بر دوره

τακρίνουσα τὸ ἀληθὲς ἀπὸ τοῦ ψευδοῦς [λέγεται ἐπὶ τῆς Μουσουλμανικῆς].

متاب } A. μετὰ [ἐκ τοῦ توبه] ὄν. ἐπιστρο-
φή, μετάνοια.

متأبر } A. μοντεππίο [μτχ. ἐν. τοῦ ἀχρ.
 تأبر } τεππίνου, ρζ. β. βλ. [أبره] ἐπθ.

ἀκιδωτός [βοτ.]: § 0. οὐ μιντεππιδέ.

متابع } A. μουταπί' (ἐκ τοῦ متابع) μτχ.
 ἐν. ὁ ἀκολοιούων, ὁ συμμορφούμενος
 [δοτ.] § πλθ. متابع.

متابعات } A. μονταπε'ὰτ [ρζ. تبع] ρ. ἀφ. θ.
τὸ ἀκολουθεῖν, τὸ συμμορφοῦσθαι,

ὑποταγή, συμμόρφωσις· || Ρμ. 13:1 — ἀκολουθῶ,
ὑποτάσσομαι, συμμορφοῦμαι [δοτ.]: — امریتہ
συμμορφοῦσθαι τῇ διαταγῇ.

متابی } Α. μουντεππί [ἐκ τοῦ تابی βλ.] μτχ. ἐν.
 ὁ πατροποιοῦμενος· βλ. متبني، متأمم.

متأثر { Α. μπουρεσβίλο [ἐκ τοῦ تأثر] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ αἰσθανόμενος ἐντύπωσιν,

συγκίνησθιν τινα, συγκεκινημένος, παθαινό-
μενος, ἐπηρεαζόμενος, προσδαλλόμενος, λευλυπη-
μένος, τεβλινυμένος [τῇ دن] || Pm. |اولی— ai-
σθάνομαι ἐντύπωσιν, συγκίνησιν, συγκινοῦμαι,
παθαίνομαι, ἐπηρεάζομαι, λυποῦμαι, θλίβομαι
[دن]: اولی— بروندن شدt ἐπηρεάζομαι ἢ προσ-
δάλλομαι ἐκ τῆς σφοδρότητος τοῦ ψύχους, ὑ-
ποψέω· || اولی— ورم میروندنt ἐπηρεάζομαι ἐκ
τῶν μικροδίων τῆς φθίσεως [βερέμ] || تـك —
ἐπηρεάζω, κάμνω νὰ αισθανθῇ ἐντύπωσιν, συγ-
κινῶ, λυπῶ [ایت. |اله] : § θ. متأثرهt μουτεεδοιρεt

متأثراً } Α. μΟΥΤΕΞΘΩΓΕΝ, ΕΠΡΟΨΤΡΟΠ. ΜΤΧ.
 ΕΞ ΕΠΗΓΕΙΑΣ, ΕΠΗΓΕΑΖΟΜΕΝΟΣ, ΑΙ-

θανόμενος ἐντύπωσιν, συγκίνησιν, θλίψιν, λύπην: **وفاة** **إيمك** — **جرحه** **محدث** — **ἀποθνήσκειν** ἐξ αἰτίας [ἐξ ἐπιφοίας] τῆς* πλῆνης [ὄψεως].

متأثرانه } Π. μοντεσκόριου-ανέ, ἐπθ. ὁ γινόμενος μετὰ συγκινήσεως· § ἐπρ.

μετὰ συγκινήσεως, συγκεκινημένως: نقل ماجرا —
μετὰ συγκινήσεως διηγεῖσθαι τὸ συμβάν.

μεταγρη } A. μονταδζερὲ [ἐκ τοῦ ἡγάρ] ρ.
 ἀφ.θ. τὸ ἐμπορεύεσθαι, τὸ συναλ-
 λαττεσθαι πρὸς ἀλλήλους.

متأحد } A. μουτερχχῆτ [ἐκ τοῦ تأحد τερχ-
χοῖτ] μτχ. ἐν. συνηνωμένος· βλ. متحد.

متأخر { Α. μουντερχχῆρ [ἐκ τοῦ تأخر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἀναδεδλημένος, ὑπολει-

πρότερος, καθυστερών· νεώτερος: — مدعوٌ προ-
κεκλημένος [μετ' οὐδέν] καθυστερησας. || Ρμ.
اولی — αναβάλλομαι, καθυστερώ. § θ. متأخر.
μυητερχηνοῦ· § πλθ. متأخرين μυητερχηνοῖν, οἱ
νεώτεροι: علما — οἱ νεώτεροι τῶν σοφῶν ἢ τῶν
Οὐλεμάδων· ἀντιθ. متقدمين μυητεκατίμιν, οἱ
ἀρχαιότεροι.

متأخرين } Α. μουτερχκηρίν, πλθ. τοῦ πρ^{ου}
 ηγ. βλ.

متأدب } Α. μουσεῖσι [ἐκ τοῦ تأد] μτ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. αἰδοῦμενος· κόσμος.
 δευνός § πλθ. متأدن.

متدابانه } Π. μοντετίπ-ανέ, ἐπθ. ὁ γινόμενος μετὰ σεμνότητος, κοσμιότητος: & ἐπθ. κοσμίως, σεμνῶς.

متادی } Α. μουτσετίτι [ἐκ τοῦ ἀχρο. ʿادی τετ-
 τί] μτχ. ἐν. [ὁ ἀποτιών. ʿḍ ἀφικνού-
 μενος. ʿḍ μτχ. πθ. μουτσετίά, ὁ λαμβάνων τὰ
 πλά του [تاد] καὶ ἐτοιμαζόμενος.

μεταδί } Α. μούτερειζι [ἐκ τοῦ ταδί] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ κακοπαθὼν, βαδανίζομαι
 ὁ, ὑποφέρων, ἐνοχλούμενος. || Рм. اولقى —
 κακοπαθὼν, βαδανίζομαι, ὑποφέρων, ἐνοχλού-
 μαι [تڤڤ دن] : اولقى : طور مقدن — اولقى :
 ἔχων ὀύπνος ἐ. θ. متأذى μούτερειζι τζε.

متأذيانہ } Π. μοντεξζι-ανέ, ἐπθ. ὁ γινόμε-
νος μετὰ κακοπαθείας, κακου-
ίας· ὁ ἐπρ. μετὰ κακοπαθείας κτλ.

متارك } Α. μονταρίε [ἐκ τοῦ متارك] μετ.
 ἐν. ὁ ποιῶν ἀνακωχὴν· ὁ ἐγκατα-
 εἰπὼν τι ὡς ἔχει.

متاركة } A. μουταρεκέ [μζ. كز] ρ.άφ. θ. ά-
νακωχή, ήτοι άναστολή εχθροπρα-
σιών: تمك. عقد συννομολογώ άνακωχήν.

متأسف } A. μουτεδοίφ[ἐκ τοῦ τأسف]μη.
ἐν. καὶ ἐπθ. τεθλιμμένος, λελυ-
πημένος[δοτ.]: — كعنه τεθλιμμένος διὰ τὸ παρ-

ἀρνέσθαι ἡμᾶς οὐκ ἐστιν ὁμολογῆσαι ὅτι ἀπιστοὶ ἐσμεν. ἀρνέσθαι ἡμᾶς οὐκ ἐστιν ὁμολογῆσαι ὅτι ἀπιστοὶ ἐσμεν. ἀρνέσθαι ἡμᾶς οὐκ ἐστιν ὁμολογῆσαι ὅτι ἀπιστοὶ ἐσμεν.

μετασφά } Α. μπουτερόδιον-εν, ἐπερ. ἡ τροπ.
 } μετχ. ἐκ θλίψεως, λύπης, λελυπη-
 νος.

متأسفانه } Π. μουτσεδοδιφ-ανέ, ἐπθ. ὁ γινόμενος μετὰ λύπης, θλίψεως·⁸

متاع } A. μετά*, ὄν. ἐμπόρευμα· πράγμα,
 ἐπιπλόν· بكم — ἐμπόρευμα μικρᾶς
 ἀξίας [κέν-πρά]*. § πλθ. امته ἐπι-ά* βλ.

متاع } A. μετα'ήπι [πλθ. τοῦ μετ'α-
 ἡπὲ] ὄν. θ. κόπος, μόχθος : مشاق
 وسفره } μετά'ήπι βέ μετ'α'ήπι σεφ'ερ'ήγι, οἱ κό-
 ποι καὶ οἱ μόχθοι τῆς ὁδοιπορίας. || حیات } οἱ
 μόχθοι τοῦ βίου.

متافور } Ελ. μεταφόρ, ὅν. μοχλοὶ σιδηροῦ
ἐκατέρωθεν τοῦ πλοίου, ἐξ ὧν ἀν-
αρθρῶνται αἱ λέμβοι αὐτοῦ.

متأكد } Δ. μουτσεκκίτ[ἐκ τοῦ κ^τ]μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐπαναληφθεὶς, ὁ
ἐπιρρωσθεὶς, ὁ ἐπιδεδαιωθεὶς.

متالات } A. *μουταλάτ* [ρζ. *تلو*] ρ. ἀφ. θ.
σειρά, συνέχεια ἀδιάκοπος· τὸ ἀ-
κόλουθεῖν ἀλάνηλους· βλ. *تالى*, *تالى*.

ἡμεῖς } A. μουντελλῖ [ἐκ τοῦ τῆς] μτχ.
 ἡμεῖς } ἐν. καὶ ἐπθ. εἰθισμένος, συνωκει-
 μένος

متألم } A. μουτελλλην [ἐκ τοῦ ἡ] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ἀλγῶν, πάσχω, τελλημε-
νος. § παθ. متألم. § 0. متألم.

αἰψὺν } Π. μυντελλυ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμό-
 ζων ἀλγούντι, πάσχοντι ἢ ὁ γινό-
 μενος μετ' ἀλγους· § ἐπρ. μετ' ἀλγους, ὁδύνης
 ψυχῆς.

مثالک } Ελ. μεταλλικ, δν. μεταλλικόν, ἅτοι
 νόμισμα χαλκοῦν ἐπιτεκαλυμμένον
 δι' ἀργύρου, ὡς αἱ σημεριναὶ δεκάραι, τὰ πε-
 ντητάρια καὶ ἑκατοστάρια.

متاله } A. μουτελλιχ [ἐκ τοῦ ἀχρ. ἂν τεελ-
 λούχ, ρζ. ἂν ἰλέχ, Θεός] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ ἀφωσιωμένος εἰς τὴν λατρείαν τοῦ
 Θεοῦ, ὁ λατρεύων τὸν Θεόν § πλθ. متاله موني-
 τελλيخين, οἱ σοφοὶ τῶν Μωαμεθανῶν.

متأسر } Α. μουτασσυρ [ἐκ τοῦ ἀρχ. ^{أُسر}]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διατάττων, ἀρ-
 χων, δεσπότης, ἐπιβαλλόμενος.

متأمل } Α. μωτεριμλ [ἐκ τοῦ تأمل] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ σκεπτόμενος, περι-
 σκεπόμενος, σκεπτικός· § θ. متأمل .

متأملانه } Π. μουτσεμμιλ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνθρώπων τῷ περιεσκευμένῳ, ἤτοι πε-

περισκεμμένος [λόγος, πράξις] : نظر — βλέμμα
 περισκεμμένον· § ἔπρ. περισκεμμένως.

متأني } Α. μουταναῖν [ἐκ τοῦ تأنى] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ δεχόμενος γυναῖκά τινα
ὡς μητέρα αὐτοῦ· βλ. متأني, متنى.

متامه } Α. μούτε'εμὲ [ἐκ τοῦ τῶμ] ρ. ἀφ. θ.
τὸ γεννᾶσθαι διδύμων.

מתאמן } Α. μουτεαμιν [ἐκ τοῦ ἀρχ. מתאמן.
 ρζ. [אמן] μετχ. ἐν. ὁ ἐμπιστευόμενος.
 ὁ ἐν ἀσφαλείᾳ, ὁ ἐξασφαλισμένος.

} A. μετανέτ [ρζ. μ.] δν.θ. στερεό-
 } της, σταθερότης, σθένος, δύναμις,
 καρτερία, γενναιότης: با — στερεότης οικοδο-
 μής· || كوستمك — و — δεικνύω υπομονήν
 [δύμρ] και γενναιότητα· || كلام — σθένος, δύνα-
 μιν λόγου· || اخلاية — σθένος ηθικόν· || افكار —
 اسهامك تركبند منهود اولان آثار|| σθένος ιδεών·
 —αι ένδειξεις[δύδρ] τής σταθερότητος αι πα-
 ρατηρούμεναι [μεάχουτ] εις την πρόοδον [τε-
 ρεκκη] τής τιμής τών χρεωγράφων [έδχάμ].

μεταστρέφω } T. μεταστρέφω, ἐπὶ τοῦ ἀνέμου στρέφοντος, σταθερότης, σθένος,
 καρτερίας, γενναϊότητος, ἀσταθής, δειλός.

متانتی } T. μετανε-λί, ἐπθ. στερεός, στα-
θερός, σθεναρός, δυνατός, καρτερι-
κός, γενναῖος.

ὡς γυνή. } Α. πούτεννις [ἐκ τοῦ ^ττ] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ ἐνεργῶν ἢ ὁ φερόμενος

Μτάνς } Α. μουντεννίς [ἐκ τοῦ τάνς] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἐξωκειωμένος, ἡμερος.

متانی } Α. μουτσεινὴ [ἐκ τοῦ τᾶνι] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἐνεργῶν μετὰ βραδύτη-
τος καὶ περιδκέ/ως, περιδκεμμένος ὅθ. متأنه.

متأنيانه } Π. μουτεννι-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμό-
ζων τῷ περισκεμμένῳ, περισκεμ-
μένος [ἐπὶ πράξεως]: — حركت ἐνέργεια περι-
σκεμμένῳ ἔπειρ. περισκεμμένως.

متاهل } Α. μοντερχιλ, [ἐκ τοῦ ^{أهل} ^{أهل}] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ἦτοι ὁ λαδὼν γυναῖ-
 κα, νενυμφευμένος, ἐγγαμος.

متايد } Α. μπουτεγγίτ [ἐκ τοῦ $\mu\tau\chi$] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἐνισχυμένος, ἐδτερωμέ-
νος, ἐπιδεδαιωμένος· § 0. متايد.

متاعيم } Α. μου τεργγιου [ἐκ τοῦ τεργγιού,
 ρζ. α. ἐγγιου] μτχ. ἐν. ὁ μὴ συζη-
 θεῖς, ἀγαπᾷ [ἀνὴρ ἢ γυνή].

} A. μοντεπατίο [ἐκ τοῦ متبادر] μτχ.
 } ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐμφανιζόμενος, πα-
 ρουσιάζόμενος, ὁ ἐκδηλούμενος· ὁ ἐπιχειρῶν,
 ἀναλαμβάνων. || Ρμ. اولق — ἐμφανίζομαι κτλ.
 [δοτ.]: اولق — خاطره ἢ اولق — خاطر — παρουσιάζε-
 ται εἰς τὸν νοῦν, ἐπέρχεται εἰς τὴν διάνοιαν.

متبادل } Δ. μουτεπαῖιζ [ἐκ τοῦ تبادل] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀντικαθιστῶν ἄλλον
 καὶ ἀντικαθιστῶμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὁ ἀνταλλάσ-
 σόμενος μετὰ τινος· ἐπάλληλος, ἀλληλοδιάδο-
 χος· § θ. متبادلہ μουτεπαῖιζε — زاوية
 ἐναλλάξ [γεωμ.]· § δυτικ. متبادلان μουτεπαῖιζε-
 τάν· βλ. زواتان.

ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀποκατασταθὲς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 ὡς ἡμεῖς ἐκείνην ἀποκαταστήσαμεν ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ὡς ἡμεῖς ἐκείνην ἀποκαταστήσαμεν ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Μεταφράσεις

{ ἑαυτοῦ μοιδαίως λαίαν.	A. μουτεπασιρ [ἐκ τοῦ تباشر te-pa- σουρ, ρζ. بشر , بشارت] μετχ. ἐν.ὁ ἀ- μοιδαίως εὐαγγελιζόμενος ἐτέρω καθ' ἡν ἀγγε- λαιαν.
-----------------------------------	--

متباعدا } A. μουτεῖα·ή·τῃ [ἐκ τοῦ متباعدا] μτχ.
 εν. καὶ ἐπθ. ἀπομειμακρυσμένος ὁ
 εἷς ἀπὸ τοῦ ἄλλου, διεσπνκῶς [τῇ προθ. دن] §
 [χημ.] ὁ μὴ συγγενής, ὁ μὴ πρὸς ἐνωσιν ἐλκό-
 μενος § [βοτ.] الازهار — μουτεῖα·ή·τῶν-λ-ἐξ-
 χάρ, συν. τῷ الازهار متفاصل μουτεῖα·δὴ·λ-
 ἐξ·χάρ, διαλυπέταλα [ἐπὶ φυτῶν ἐχρόντων τὰ
 ἀνθὰ διεσπνκῶτα ἢ χαίνοντα] § θ. متباعدا.

متباغض } A. μουτεπαγῆς [ἐκ τοῦ ¹باغض]
 μτχ. ἐν.καὶ ἐπθ.ὁ ἀμοιβαίως μι-
 δῶν καὶ ἔχων πάθος πρὸς τινα· § πλθ. متباغضين.

متباق } Δ. μουτεπακῆ [ἐκ τοῦ متباق] μτχ.ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ὑπολειπόμενος, ὑπολει-
ψθεῖς, ὑπόλοιπος : اولكى سندن — بر خيلى نقود
ἐν τῷ ταμείῳ ὑπάρχουσιν ἱκανὰ χρῆ-
ματα ὑπολειψθέντα ἐκ τοῦ προηγουμένου ἔ-
τους || مدت حياتہ سنك — سى ||
βίου αὐτοῦ § 0. متباقه μουτεπακηγῆ : مدت—
استغافه ἢ ὑπολειπομένη προθεσμία πρὸς ἔθξιν.

μετακί } A. μουτεκί [ἐκ τοῦ μετακί] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ.ὸ προσποιούμενος τὸν
 κλαίοντα· § θ. متكا.

متباکیانه } Π. μουεττακι-ανέ, ο ἀνήκων ἢ ἀρμόζων τῷ προσποιουμένῳ ὅτι κλαίει, ὁ γινόμενος μετὰ προσποιητοῦ κλαυθμοῦ· εἰς πρ. μετὰ προσποιητοῦ κλαυθμοῦ.

متبأله } A. μοντεπαλιχ [ἐκ τοῦ مَبَالِهَة] B. λούχ, بَلّ. لا هت.] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ
προσδοπιούμενος τὸν βλάκα, τὸν εὐθήνη· θ. متباله.

متبالی } A. μουτεπαλι [ἐκ τοῦ ἀρχ. تبالی τε-
παλι, ρζ. لا] μτχ. ἐν. ὁ δοκιμάζων.

متباهی { Α. μουτεπαχί [ἐκ τοῦ تباهی] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἐγκανθώμενος, ἐναδρυ-
νόμενος, ὑπερηφανεύόμενος· βλ. معاهي.

متباهیانہ } Π. μουτεπαχτι-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων ἐναδρυσόμενῳ, ἐπαίρουμέ-
νῳ, ὁ γινόμενος μετὰ καυχίσεως, ὑπερηφά-
νειας: — روش πορεία ὑπερήφανος. § ἐπρ. ὑ-
περηφάνως.

متباين } A. *μυτεπαγιν* [ἐκ τοῦ *μταين*] *μτχ.*
 ἐν. καὶ ἐπθ. διδφορος, ἀντιθετος, ἐν-
 αντος, ἀντιφατικός. § θ. *متباينه* *μυτεπαγινε* =
 — افادات — πράγματα ἀντιθετα, ἐναντία. ||
 λόγοι ἀντιφατικοί. || βλ. *مباين*.

ἔκ τοῦ }
 A. μουτεπα'ιάν [δυνκ. τοῦ ἀγορ.
 متبايع Mitch. εν. τοῦ تباع τεπαγοῦ'

 οἱ συναλλαττόμενοι, ἤτοι ὁ πωλητὴς
 καὶ ὁ ἀγοραστὴς.

متبیل } A. μουτατετιλ. [ἐκ τοῦ متبیل] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ διακόψας πᾶσαν σὺνθεσιν
μετὰ τοῦ κόσμου καὶ ἀφωσιωθείς εἰς τὴν λα-
τρείαν τοῦ Θεοῦ.

متبتلاً } Α. μουντεπέττιλ-εν, έπρ. ή τροπ. μτχ.
διακόψας πάσαν σκέδιν μετά του
κόσμου κτλ. βλ. λ. προηγ.

مقبلة } A. μουντεπεδοθίρ [ἐκ τοῦ مُبْتَدِئ] μτχ.
 ἐν, ὁ πληρης ἐξανθημάτων.

متبحر } A. μουτεπέχχιηρ [ἐκ τοῦ بحر] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἐμβαθύνας, ἐγκύψας εἰς
τὰς ἐπιστήμας, λίαν πεπαιδευμένος, βαθύς, πο-
λυμαθής [τῇ دة] — عتيق وجديده — ἐγκύψας
εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας γλῶσσας. § πλθ.
متبحر } μουτεπέχχιηρ in — علمان — ἐκ τῶν λίαν
πεπαιδευμένων σοφῶν ἢ Οὐλεμάδων.

متبحرانه } Π. μουτεπερχκηρ-ανέ, ἐπθ. δ' ἄρ-
 μόζων πολυμαθεῖ, πεπαιδευμέ-
 νῳ, ἢ ὁ γινόμενος μετὰ πολυμαθείας· § ἐπρ.
 ὡς ἀρμόζει κτλ. ἢ μετὰ πολυμαθείας.

متبخر } A. **μουτεπαχτιο** [ἐκ τοῦ **تبخّر**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑπερνήφηνος δειδόμε-
νος καὶ κινούμενος ὅταν περιπατῇ.

متبخترانه } Π. **μουτεπαχτιο-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀ-
νήκων τῷ περιπατοῦντι ὑπερ-
νήφηνος, ἢ ὁ γινόμενος μετὰ βαδίσματος ὑπερ-
νήφηνος § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متبخر } A. **μουτεπαχχιρ** [ἐκ τοῦ **تبخّر**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ εἰς ἀτμὸν μεταβαλ-
λόμενος § ὁ ὑποθυμῶν, καπνίζων ἑαυτὸν.

متبدع } Π. **μουτεπεττι** [ἐκ τοῦ **تبدع**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καινοτομῶν, αἰρετικός.

متبدل } A. **μουτεπεττιλ** [ἐκ τοῦ **تبدل**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μεταδληθείς, ἀλλοιω-
θείς ὁ μεταβαλλόμενος· μεταδλητός § θ. **متبدل**.

متبرد } A. **μουτεπερρι** [ἐκ τοῦ **تبرد**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ψυχόμενος, ἐψυγμένος: — **ماء**
ὑδωρ ἐψυγμένον.

متبرد } A. **μουτεπερριρ** [ἐκ τοῦ **تبرد**] **μτχ.** ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἵποτασόμενος τῷ Θεῷ,
εὐλαδής, εὐσεβής.

متبرز } A. **μουτεπερριζ** [ἐκ τοῦ **تبرز**] **μτχ.**
ἐν. ὁ εἰς μέσον ἐμφανιζόμενος.

متبرع } A. **μουτεπερρι** [ἐκ τοῦ **تبرع**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ δωρούμενός τι χάριν
ἀγαθοεργοῦ καὶ φιланθρωπικοῦ σκοποῦ.

متبرقع } A. **μουτεπερρι** [ἐκ τοῦ **تبرقع**] **μτχ.**
ἐν. ὁ καλυπτόμενος τὸ πρόσωπον
διὰ πέπλου.

متبرك } A. **μουτεπερρι** [ἐκ τοῦ **تبرك**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ θεωρῶν τι αἰσιον, εὐ-
λογημένον, ἱερὸν § πθ. **μουτεπερρι**, ὁ θεω-
ρούμενος αἰσιος κτλ.

متبركا } A. **μουτεπερρι-εν**, ἐπρ. ἢ τροπ.
μτχ. θεωρῶν τι αἰσιον, εὐλογημέ-
νον, ἱερὸν· βλ. **متبركا**.

متبرى } A. **μουτεπερρι** [ἐκ τοῦ **تبرى**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἀπνλλαγμένος § ὁ ἀποστρέ-
φων τὸ πρόσωπον.

متبسط } A. **μουτεπεδδὴτ** [ἐκ τοῦ **تبسط**] **μτχ.** ἐν.
ὁ διαστελλόμενος, διεσταλ-
μένος, ἐξηπλωμένος· βλ. **متبسط**.

متبسل } A. **μουτεπεδδὴλ** [ἐκ τοῦ **تبسل**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἐξ ὀργῆς ἢ ἀνδρείας σκυθρω-
πάζων.

متبسم } A. **μουτεπεδδὴμ** [ἐκ τοῦ **تبسم**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑπομειδῶν.

متبسمانه } Π. **μουτεπεδδὴμ-ανέ**, ἐπθ. ὁ γι-
νόμενος μετὰ ὑπομειδιάματος, ὁ
ἀρμόζων ὑπομειδῶντι § ἐπρ. ἢ τροπ. **μτχ.**
μετὰ ὑπομειδιάματος.

متبشيش } A. **μουτεπεδδὴλ** [ἐκ τοῦ **تبشيش**] **μτχ.** ἐν.
τεπεδδὴλ, ρζ. **تبشيش** **τεπεδδὴλ**,
[ἐκ τοῦ **تبشيش**] **μτχ.** ἐν. ὁ δεικνύων πρόσωπον φαι-
δρὸν, προσηνής.

متبصص } A. **μουτεπαδδὴλ** [ἐκ τοῦ **تبصص**] **μτχ.** ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ κολακεύων
χαμερπῶς, χαμερπῆς κόλαξ.

متبصبصانه } A. **μουτεπαδδὴλ-ανέ**, ἐπθ. ὁ
ἀρμόζων εὐτελεῖ κόλακι, ὁ γι-
νόμενος μετὰ κολακείας χαμερποῦς § ἐπρ. ὡς
ἀρμόζει εὐτελεῖ κόλακι.

متبصر } A. **μουτεπεδδὴρ** [ἐκ τοῦ **تبصر**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προσέχων, διορῶν,
προσεκτικός, διορατικός, περιεσκεμμένος, συν-
ετός § θ. **متبصر**.

متبصرانه } Π. **μουτεπεδδὴρ-ανέ**, ἐπθ. ὁ γι-
νόμενος μετὰ προσδοχῆς, διορα-
τικότητος, συνέσεως, συνετός [πρᾶξις, λόγος]:
— **حركت** πρᾶξις περιεσκεμμένη § ἐπρ. μετὰ
προσδοχῆς κτλ. ἢ προσεκτικῶς κτλ.

متبطن } A. **μουτεπεττιν** [ἐκ τοῦ **تبطن**] **μτχ.** ἐν.
ὁ εἰσδύσας
εἰς τὴν οὐσίαν, ὁ εἰδὼς κατὰ βάθος τὸ πρᾶγμα.

متبطي } A. **μουτεπεττι** [ἐκ τοῦ **تبطي**] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ.
τῆ, βλ. **بطايت** **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ.
βραδυκίνητος, νωθρός.

متبع } A. **μουτεπεττι** [ἐκ τοῦ **تابع**] **μτχ.** ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἀκολουθῶν, ὁ ἐπόμενος,
ὁ πειθόμενος.

متبكم } A. **μουτεπεκκίμ** [ἐκ τοῦ **تبكم**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μένων ἀναυδὸς ἐν ᾧ
ὀμιλεῖ.

متبكمانه } Π. **μουτεπεκκίμ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀ-
νήκων ἢ ἀρμόζων ἀνθρώπων μέ-
νοντι ἀναυδῶ ἐν ᾧ ὀμιλεῖ § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متبلد } A. **μουτεπεδδὴλ** [ἐκ τοῦ **تبلد**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀποδρακωθεὶς νωθρός.

متبلر } A. **μουτεπεδδὴλ** [ἐκ τοῦ **تبلر**] **μτχ.** ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ κεκρυσταλλωμένος, ὁ κρυ-
σταλλωθεὶς.

مقابل } Α. μουντεπελλιδ. [ἐκ τοῦ مقابل] μτχ.
 ἐν. ὁ διαδραχόμενος, διαδραχίς· βλ.
 και مقابل.

مَلَبَنِي } Α. μολεπέννι [ἐκ τοῦ (ملبي) μτχ. ἐν.
 και ἐπθ. ὁ υἱοθετῶν τινα·ς πθ. μτχ.
 μολεπέννά, υἱοθετηθεῖς· βλ. και متلبي، متلبي.

متبور } A. μετβούρ [ρζ. تبار] μετχ. πθ. συν-
τετριμμένος, κατεστραμμένος.

} A. μετῴου* [ἐκ τοῦ تبعیت, ρζ. تبع] متبوع
 πθ. μηχ. καὶ ἐπθ. ὁ εἰς ὃν ὑπακούει,
 ὑπόκειται τις, ὁ ἀνώτατος ἀρχων, ἀναξ, βασι-
 λεύς: معظم و متبوع — μετῴου* μου* ἀξζαμ βέ
 μουερχαμμιζ, ὁ τριδέστος καὶ κλεινὸς ἡ-
 μῶν ἀναξ [ὁ Σουλτάνος]. βθ. متبوع μετῴου*
 — حكومت ἡ κυδέρωνσις εἰς τὴν ὑπόκειται τις,
 ἡ οἰκεία κυδέρωνσις.

{ *Δ. μετῴνι-γέτ, ὄν. θ. ἡ ἰδιό-*
 της τοῦ κυριαρχοῦ, τοῦ ἀνα-
 κτος, τοῦ βασιλέως, κυριαρχία, ὑπερτάτη ἐ-
 ξουσία.

متبول } A. $\mu\omicron\upsilon\tau\epsilon\pi\epsilon\sigma\sigma\iota\lambda$ [ἐκ τοῦ $\mu\epsilon\lambda\acute{o}\varsigma$] $\mu\epsilon\lambda\acute{o}\varsigma$.
ἐν. ὁ οὐρῶν.

متبع } Α. μου τεπερχιδ[εκ του τρι τεπερχ-
χουδζ, ρζ. τρι. ۳۳۳] μηχ. εν. και-
σων. αγαλλομενος. παιδοος. ευθυμος. βλ. π. ۳۳۳.

ἁφής· 80. متينه : — حقائق κακαῖαι μυντεγγίν-
 νες, ἀλήθειαι ἀποδεδειγμέναι.

متابع } A. μουτεταπή· [ἐκ τοῦ متابع] μτχ.
 ἐν.καὶ ἐπθ.ὁ διαδεχόμενος ὁ εἰς τὸν
 ἄλλον, ἀλληλοδιαδόχος, διαδοχικός, ἀλλεπά-
 ληλος, κ. καταποδιαστός, ἀδίδακτος, συνεχής·
 الوجود اولان مكارم و عواطف جليه — ai ὑψηλαὶ
 εὐεργεταὶ καὶ εὐμένειαι, αἱ ὅποια συμβαίνουσιν
 ἀλληλοδιαδόχως [μουτεταπή·ου-λ-βουκοῦ·]—
 الوجود — μουτεταπή·ου-λ-βουκοῦ, ὁ ἀλλεπά-
 ληλως ἀφικνούμενος· §θηλ. متابعه μουτεταπή·ε·
 — وقوعات — παράπονα ἀλλεπάλληλα· ||
 ἐπεισόδια, γεγονότα ἀλλεπάλληλα· || متالی· βλ.

μεταβα } Α. μουτετάπη'αν, ἐπρ. ἡ τροπ. μτχ.
 ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ἀλληλοδιαδό-
 χως, ἀλλεπαλλήλως, κ. καταποδιαστά, ἀδια-
 κόπως.

μεταβάτες } A. μουνταπῆν'ατ [πλθ. τοῦ μεταβ]

λας καὶ μὴ ἐν χορήσει καθ' ἑαυτάς, ὥς ἡ ἐν τῇ ᾠδῇ.
اسكى يوسكى ἐδοκί πουδοκί, ἀντιστοιχῶ τῆς ἡμετέ-
ρας «παλινὸς τσαλινός» λ. اسكى || بڤل. مهلات.

متتالى } A. μουτεταλι [ἐκ τοῦ تتالى βλ.] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀκολουθῶν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἀλλεπαλλήλους: الظهور — μουτεταλιού-
ζ-ζουχοῦρ, ὁ ἐμφανιζόμενος ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄ-
λλον βλ. متتابع ومتوالی .
متتابع } A. μουτετεππῆ* [ἐκ τοῦ تتبع μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀναδιψῶν καὶ ἀνερευνῶν,
ὁ μελετῶν, ὁ ποιῶν μελέταç.

μετῆς } A. μουτετεροῖς [ἐκ τοῦ τῆς τετερο-
 ροῖς, βλ. τῆς τοῦτος καὶ μετῆς] μετῆς.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὄχυροῦμενος, περιχαράκονμενος.

} Α. μούτετε661δξ [ἐκ τοῦ متوج] μτχ.
 } ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ στεφόμενος, στεφών
 αὐτόν· § [βοτ.] στεφανηφόρος· § θ. متوجه.

متائب } A. μουτδαῖ [ἐκ τοῦ متائب] μτχ
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ χασμῶμενος.

متنقل } A. μοντεδακκλ [ἐκ τοῦ μετακ] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ βαρυνόμενος καὶ ὁ
κινῶν, ῥάθυμος· ὁ χρονοτριβῶν καὶ μένων ἐνφ
προεστράπη νὰ μεταβῇ εἰς τὸν πόλεμον.

مثبت { A. ποτεσεπιστε [ἐκ τοῦ تَبْت] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. εὐσταθής, σταθερός,
 ἐγκαρτερῶν.

Ἀ. μπουτεδεκιή [ἐκ τοῦ τῆς] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐλθ. τετρυλημένος.

متنی } A. μουτεθεννὶ [ἐκ τοῦ متنى] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. δεδιπλωμένος.

ἡ ἀποκτῶν ἀξιομισθίαν [ثواب].

Ἰ. Α. μπουρεγγίν [ἐκ τοῦ ἰσθμίου] μτχ.
 ἐν, καὶ ἐπθ. χηρεύσασα [γυνή].

متجادل } A. μουτεδζαττλ [ἐκ τοῦ متجادل] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐρίζων μετὰ τινος,
 ὁ διαμαχόμενος.

μεταζαβ } Α. μεταδξαζιζ [ἐκ τοῦ μεταζαβ]
 μεταζαβ, ὁ ἀμολδαῖος ἐλκυῶν καὶ
 ἐλκυόμενος.

متجاسر } A. μουτεδζαδισ [ἐκ τοῦ تجاسر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπ. θ. ἀποτολμῶν τι, ὁ λαμ-
δάνων τὸ θράδος, τὴν τόλμην, νὰ εἴπῃ, νὰ πρά-

ἐν τι, ὁ δραστικὸς, ὁ τολμητικὸς. || Pm. اولی —
 ἀποτολμῶ [δοτ.]: اولی — تقدیمی اولی —
 τολμῶ, λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ ὑποβάλω. . . §
 πλθ. متجاسرين oi δρασταί: ك دروستی —
 τεδῶσθαι τὴν ἐξουσίαν, ἢ σύλληψις τῶν δρα-
 στῶν. § θ. متحارسه .

متجاسرانه } Π. μουτεδζαδιρ-ανέ, ἐπθ. δ.
μετά τόλμης καὶ θράσους γινόμενος, τολμηρός, εὐτολμος, παράτολμος [πρά-
ξις κτλ.] § ἐπρ. μετά θράσους, τόλμης, εὐτόλ-
μως, παρατόλμως.

متجالس } A. μουτσεζαλις [ἐκ τοῦ تجالس
τεδζαλούς, ρζ. جلس βλ. جلوس
μτχ. ἐν. ὁ ἐν τινι ὀμνηγύρει ὁμοῦ μετ' ὁδῶν
καθήμενος, συμπαρακαθήμενος.

متجانب } Α. μουτεζανιτ [ἐκ τοῦ متجانب
 } μτχ. ἐν. ὁ ἀποφεύγων, ἀπέχων
 [دن] || βλ. καὶ محبت μουτεζανιτ.

متجانس } Α. μουτεδζανίς (ἐκ τοῦ متجانس) μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γέ.

νους, εἰδους, ὁμοειδής: ۞ همت و — ὑπουρ-
 γεῖον ὁμοειδές: || — حرف γράμμα ὁμοειδές: || —
 الاشكال **μουτεδξανιδου-λ-εξελιζ** ὁμοιόμορφος:
 || — غير γάρι **μουτεδξανίς**, ἀνομοειδής: § θ.
 متجانسه: الفاظ — **εξελιζι μουτεδξανιδέ**, λέξει
 διαφόρου μὲν ἐννοίας, ἀλλὰ τῶν ὁποίων τὰ
 γράμματα καὶ οἱ χαρακτὲρες συμπίπτουσι καὶ
 ἐκ τῶν ὁποίων γίνονται λογοπαίγνια [ج. جناس].
 || — تكونات **τεκεβδουνάτι μουτεδξανιδέ**, ὁμοιο-
 πλασία [ψυσ. ἰστ.]: || — مقادير **μεκατίρι μου-**
τεδξανιδέ, ποσὰ συγκεκριμένα [ἀριθ.].

מתגנף } A. μουτεῶζανίφ [ἐκ τοῦ مجانف
 τεῶζανούφ, ρζ. جف] μτχ. ἐν.
 ὁ ἐκτρεπόμενος τῆς εὐθείας, παρεκκλίνων.

متجاوب } Α. μουτεῶζαδιῖ [ἐκ τοῦ متجاوب
τεῶζαδούτ, βλ. جواب] μτχ. ἐν

ὁ ἀμειβάτως ἀπαντῶν, ἀποκρινόμενός τινι.
متجاوز } Α. μινεζεδαβιρ [ἐκ τοῦ تجاوزεδα
δοῦρ, ρζ. جوار] μετχ. ἐν. καὶ ἐπθ

ὁ γειτνιάζων, ὁ γείτων· § θ. متجاور: — دول و
دلی مونتهδζαδیرέ, γείτονα κράτη. || [γεωμ.]
— γωνίαι ζωαί [ξεδαγζά] παρακείμεναι.

متجاوز } A. μουντεδ'αβιζ [ἐκ τοῦ تجاوز] μτχ. ἐν
καὶ ἐπθ. ὁ ὑπερβαίνων, ὑπερπνιδῶν
τὰ ὄρια [αἰτ.]. ὁ ποιῶν ὑπέρβασις, προοδδδλῶν
[δοτ.]. Pm. — اونی سکر — ὑπερβαίνων κτλ.:

πρέπει [ἐὰν-την] νὰ μὴ
 υπερβαίνωσι τὸ δέκατον ὄγδοον εἶτος τῆς ἡλι-
 κίας αὐτῶν § 120. **متجاوز** || § 120. **εὑρόμ.**
متجاوز } A. **μυντεῶς** αἰῶν [ἐκ τοῦ προηγ.]
 ἐν χρόνῳ ἀντὶ προθ. ὑπέρ, ἀνω

[αἰτ.] : — يوزى ὑπὲρ τοὺς ἑκατόν, ἄνω τῶν ἑκατόν || قرقى كوني — زماندن پرو ἀπὸ τεσσαράκοντα καὶ ἐπέκεινα ἡμερῶν.

متجاوزانه } Π. μονεῖς ἀβίχ-ανέ, ἐπθ. ὁ
ἀρμόζων ἢ ἀνήκων ἐπιτιθεμε-
νῳ, ἐπιθετικός, προσδλητικός: حقارت — ἐπιθε-
τική προσβολή ἔπερ. ἐπιθετικῶς: ادارة —
إتكال ὁμῶς ἐπιθετικῶς, μεταχειρίζομαι γλῶσσαν
ἐπιθετικὴν, προσδλητικὴν.

μεταβιβάζει } A. μεταβιβάζει. [ἐκ τοῦ *متجاوز* τε.
 μεταβιβάζει, βλ. *جولان*] *μτχ.* ἐν. ὁ
 στρεφόμενος, ὁ γυρίζων ὁ εἰς περὶ τὸν ἄλλον.

متجاهد } A. μουντεδζαχίτ [ἐκ τοῦ تجاهد τε
 δζαχὺτ, βλ. جاهد] μτχ. ἐν. ὁ κα-
 ταγινόμενος, ὁ καταβάλλων πᾶσαν προσπάθειαν.

متجاهل } A. μουτεῶς αἰῶν (ἐκ τοῦ تجاهل)
 προσδοκῶντες ἄνοιαν: — عارف
 εἰδὼς προσδοκῶντες ἄνοιαν.

متجاهلانه } Π. μουτεδζαχιλ-ανέ, ἐπθ. δ.
ἀρμόζων ἀνθρώπων προσποιου-
μένων ἄγνοιαν ἢ ὁ γινόμενος μετὰ προσποιήσεως

ἀγνοίας· ἔπειρ, μετὰ προσποιήσεως ἀγνοίας: —
 اِرادَ كَلَامِ اِيْتِكَ ὁμολῶ μετὰ προσποιήσεως ἀγνοίας.
 * } A. μου: εὐδὲ ἐπὶ τοῦ [ἐκ τοῦ تَجَرِبَةٍ] μετ.

ὁ ἔχων ἥθος δυνάστου, ἰσχυροῦ· § θ. مجتبر
 μουτεδζεππυρέ.

متجبرانه } II. μουτεδξέππρω-ανέ, ἐπθ. ὁ δ
νῆκων ἐπιγρωμένω, ἀλαζόνι, ἀλα
ζονικός, δυναστικός· § ἐπρ. ἀλαζονικῶς, δυ
ναστικῶς.

متجدد } Α. μουτεῶς ἐτίθη [ἐκ τοῦ تجديد] μτχ
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀνανεούμενος, ἀνα
νεωθεῖς· § πλθ. تجديد· § θ. متجدد.

متجددانه } Π. μοι τε ὄζει τίς-ανέ, ἐπθ. ἀνα
καινιστικός, μεταρρυθμιστικός

متجرد } A. μοντεζερρίτ [ἐκ τοῦ مجرد] μιχ
ἐν. καὶ ἐπθ. ἀπεκδεσμένος, γυ
μνός· ὁ ἀγαμος [ἀντίθ. τῷ مل متاً]· ὁ παραιτη
θεὶς τῶν τοῦ κόσμου καὶ ἀφοσιωθείς τῷ Θεῷ·
θ. متجرد.

מתגרע } Α. μοντεδερερη' [ἐκ τοῦ تجرع] μετ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ πίνων μετὰ δυσκο-
 λίας: آلام — ὁ καταπίνων λύπας, βάσανα· § θ.
 متجرع.

متجزی } A. μουτεῶς ἐξζῖ [ἐκ τοῦ تجزى] μετχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὑποδιαιρούμενος, ἥ-
 τοι ὁ δυνάμενος νὰ μεταδληθῇ εἰς τμήματα,
 εἰς τεμάχια : اوليان بر شيك بعضی ذکر ايتك كنى
 — اوليان بر شيك بعضی ذکر ايتك كنى
 — ἡ μετεία μέρους [ἄα'ζνη] πράγ-
 ματός τινος ἀδιαίρετον εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν
 τοῦ ὄλου [κυσλλανι] μετεία [νομ.].

متجسد } A. μουτοῦξοδοῖ [ἐκ τοῦ تجسد] μτχ.
ἐν, καὶ ἐπιθ. ὁ λαδὼν σῶμα, ἐνσω-
ματωθεὶς, ἐνσαρκωθεὶς: — جسد عذبرون [δξενιν]
ἐνσαρκωθέν. §θ. متجسد: — حشرات εντομα [χα-
στεράτ] ἐνσαρκωθέντα. || §λ. متجم .

متجسس } A. μουτεδζεσδδς [ἐκ τοῦ تجسس]
 μη. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐρευνῶν πο-
 λὺν καὶ ἐξετάζων ἀκριβῶς νὰ μάθῃ τι, ὁ περι-
 εργαζόμενος, πολυπράγμων, ὁ κατασκοπεύων,
 κατάσκοπος· § πλθ. متجسس. § θ. متجسس.

متجسسانه } Π. μουτεῶδεοῖς-ἀνέ, ἐπθ. ὁ
ἀνήκων ἢ ἀρμόζων πολυπράγ-
μονι, περιεργαζομένῳ κτλ. βλ. προηγ. ἢ ὁ γι-
νόμενος μετὰ πολυπραγμοσύνης κτλ. § ἐπρ. ὡς
ἀρμόζει κτλ. ἢ μετὰ πολυπραγμοσύνης κτλ.

متجسم } A. *μουτεδζεδδιμ* [ἐκ τοῦ تجسم] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ λαδῶν σδωμα, ἐνσω-
 ματωθεῖς, ἐνσαρκωθείς : مثال عبرت — παράδειγ-
 μα διδασκτικὸν ἐνσαρκωθέν, προσωποποιηθέν.

متجدد } A. μοντεῶζ·ἡτ' [ἐκ τοῦ تجد] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συνελισθόμενος, συ-
 σπρεφόμενος, οὐλος, βοδισρυχῶδης: الأشعار —
 μοντεῶζ·ἡτον·λ·ἑ·ἄ·ἄ·ο, οὐλόρηξ § θ. متجدد.

متجفف } Α μουτεδίζεφφίφ (ἐκ τοῦ تخفف) μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ξηρανθεὶς, ξηραμ-
μένος. §θ. متجففه — ἐνδύματα ξηραμμένα.

متجلا } Α. μοντεζελλαί [ἐκ τοῦ متجلا] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐπιτηδευόμενος ἵτοι
 ποιῶν τὸν ἀνδρεῖον, τὸν γενναῖον· ἡπλθ. متجلا بن.

متجلدانه } Π. μουντεζελλιτ-ανέ, έπθ. ό άρ-
μόζων τῷ έπιτηδευομένῳ τόν άν-
δρεϊόν, τόν γενναϊόν· § έπρ. ώς άρμόζει τῷ έπι-
τηδευομένῳ κτλ. : اعطای جواب—διδόναι άπάν-
τησιν μετά τρόπου άρμόζοντος τῷ έπιτηδευο-
μένῳ τόν άνδρεϊόν.

متجلى } A. μυντεδξελλι [ἐκ τοῦ تجلی] μτλ.
 } ἐν. καὶ ἐπθ. φαινόμενος, παρουσια-
 ζόμενος, λάμπων, ἐναργής, σαφής. || Pm. —
 چوقدنبرو — اوليور اوماهو :
 ἀπὸ μακροῦ δὲν
 φαίνεται ἐκείνη ἡ σεληνοειδής· ὦ θεέ! ἐν τῷ
 κόσμῳ πόσον δυστυχήης ἄνθρωπος εἶμαι [ἀτέμ-
 νη]· § θ. متحله.

متحد } A. μοντεδζεμιτ [ἐκ τοῦ تجمد] μτχ.
έν. καὶ ἐπθ. πεπνγώρ·§θ. متحد.

متجمع } A. μουτεῶδε μὴν' [ἐκ τοῦ تجمع] μτ%.
 ἐν. καὶ ἐπθ. συνγνωμένος, συν-
 πηροῖσμένος· § πλθ. متحان · § θ. متحان.

متجمل } A. μοντεδζευμιλ [ἐκ τοῦ تحمل]
 ὑτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καλλωπιστὴρ
 μένος, καλλωπισθεῖς· § πλθ. متحمل .

متجلا } Π. μουτεῖδε μιμλ-ανέ, ἐπθ. ὁ
ἀρμόζων ἢ ἀνήκων καλλωπι-
σθέντι· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متجنب } Α. μουτεδζεννιζ [ἐκ τοῦ تجنب] μτχ.
 εν. ὁ ἀποφεύγων, ἀπέχων [τῇ دن].

متجنن } A. μουτεῶζεννιν (ἐκ τοῦ متجنن) μτχ.
 } ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ παραφρονήσας, πα-
 ράφρων, τρελλός. § θ. متجننه || بظ. محنون.

متجنانه } Π. μυντεδεννιν-ανέ, επθ. ὁ ἀρ-
μύζων ἡ ἀνήκων παράφρονι· §
επρ. ὡς ἀρμύζει παράφρονι· βλ. محوّن.

متجنى } A. μονεδοξεννι [ἐκ τοῦ متجنى] μτχ.ἐν.
καὶ ἐπθ.δ. δρέπων καρπὸν·ξδ προσ-
άπτων τινὶ ἐγκλημα.

متجوز } A. μοντεῶζεββιζ [ἐκ τοῦ تجوز] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ θεωρῶν ὡς θεμιτὸν
 τὸ μὴ τοιοῦτον· § δὲ ὁμιλῶν ἀλληγορικῶς· § πλθ.
 متجوزين . § θ. متجوزه .

متجوزانه } Π. μουτεῖς ἐβδίζ-ανέ, ἐπθ. ὁ
ἀνῆκων τῷ θεωροῦντι ὡς θεμι-
τὸν τὸ μὴ τοιοῦτον· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

Α. μουτεζεββη* [ἐκ τοῦ تَجْوَع
 τεζεββοῦ*, βλ. [جوع] μτχ. ἐν. ὁ
 ἀπὸ σκοποῦ νῆστις μείνας καὶ πεινῶν.

متجوف } Α. μουτεδζεββιφ [ἐκ τοῦ تجوف]
 μτχ. ἐν. ὁ ἐσωτερικῶς κενός.

متجهز } A. μουτεδζεχχιζ [ἐκ τοῦ متجهز] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐφωδιασμένος, παρ-
 εσκευασμένος, ἔτοιμος. § θ. متجهز. || βλ. متجهز.

متحاب } A. **μουτεχαππ** [ἐκ τοῦ تحاب **τεχα-
ππ**, ρζ. حب] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ
ἀνταγαπώμενος, ὁ ἔχων οὐχέσεις φιλίας καὶ ἀ-
γάπης μετὰ τινος, φίλος. § θ. **μουτεχαππ** =
تودعني **μουτεχαππ**, τὰ φίλα κράτη,
αἱ φίλαι δυνάμεις.

متحارب } A. **μουτεχαρπ** [ἐκ τοῦ تحارب **τεχα-
ρπ**, βλ. حرب] **μτχ.** ἐν. ὁ
μετ' ἄλλου πολεμῶν, ἀντιμαχόμενος. βλ. **μαρπ**.

متحاسد } A. **μουτεχαδπ** [ἐκ τοῦ تحاسد **τεχα-
δπ**, βλ. حاسد] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀντιφθονοῦμενος.
§ θ. متحاسد.

متحاشي } A. **μουτεχασι** [ἐκ τοῦ تحاشي **τεχα-
σι**, βλ. حاشي] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀποφεύγων, προ-
φυλαττόμενος. § θ. متحاشي.

متحاشيانه } Π. **μουτεχασι-ανέ**, ἐπρ. ὁ ἀρ-
μόζων προφυλαττομένῳ, προ-
φυλακτικός [πρᾶξις κτλ.] § ἐπρ. προφυλακτι-
κῶς: طوراعلى — قارشى — انپنانتى τῶν κιν-
δύνων πρέπει νὰ ἐνεργῇ τις προφυλακτικῶς.

متحالف } A. **μουτεχαλιφ** [ἐκ τοῦ تحالف **τεχα-
λιφ**, βλ. حالف] **μτχ.** ἐν. ὁ ἐπάγων ὄρκον εἰς ἀμ-
φοτέρους τοὺς διαδίκους.

متحالم } A. **μουτεχαλιμ** [ἐκ τοῦ تحالم **τεχα-
λιμ**, βλ. حالم] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προσποιούμενος τὸν
πρῶτον, τὸν ἡπιον. § θ. متحالم.

متحامق } A. **μουτεχαμικ** [ἐκ τοῦ تحامق **τεχα-
μικ**, βλ. حامق] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προσποιούμενος
τὸν βλάκα, τὸν εὐθην. § θ. متحامق.

متحامى } A. **μουτεχαμ** [ἐκ τοῦ تحامى **τεχα-
μ**, βλ. حامى] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προφυλαττόμενος.

متحاميه } Π. **μουτεχαμ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνή-
κων τῷ προφυλαττομένῳ, προ-
φυλακτικός [πρᾶξις κτλ.] § ἐπθ. μετὰ προφυ-
λάξεως.

متحاور } A. **μουτεχαδπ** [ἐκ τοῦ تحاور **τεχα-
δπ**, βλ. حاور] **μτχ.** ἐν. ὁ συν-
ομιλῶν, συνδιαλεγόμενος.

متحسب } A. **μουτεχαππ** [ἐκ τοῦ تحسب **τεχα-
ππ**, βλ. حسب] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ φυλακίζων ἢ πε-
ριορίζων ἑαυτὸν ἐν τινι μέρει.

متحسانه } Π. **μουτεχαππ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων τῷ περιορίζοντι ἑαυ-
τόν. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متحتم } A. **μουτεχατιμ** [ἐκ τοῦ تحتم **τεχα-
τιμ**, βλ. حتم] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ἐπιβαλλόμενος, ὑποχρεω-

τικός[δοτ.]: — ذمت بندكاه من — ذمت
ὁ ἐπιβαλλόμενος εἰς τὴν δουλικὴν ἡμῶν ὀφει-
λὴν [ζυμμετι πεντεγκανειμιζέ], ἥτοι ὡς ὀφει-
λὴ δουλική, ταπεινή. || ذمت حيث — ὁ ἐπιβαλ-
λόμενος εἰς τὸ χρέος τοῦ ζήλου, τῆς φιλογενείας
[χαμμετι]. — عهده عبوديت — ὁ ἐπιβαλλόμενος εἰς
τὸ καθῆκον τῆς ἀφροσύσεως. § θ. متحتم.

متحشر } A. **μουτεχαδπ** [ἐκ τοῦ تحشر **τεχα-
δπ**, βλ. حشر] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. πηγνύμενος [ιατρ.]: — دم
αἷμα πηγνύμενον. § θηλ. متحشره **μουτεχαδπ**.

متحجر } A. **μουτεχαδπ** [ἐκ τοῦ تحجر **τεχα-
δπ**, βλ. حجر] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ἀπολιθωθείς: —
ر انسان اسكفي سكهلتوس انثروپون اپوليثوئيس.
§ θ. متحجره.

متحجز } A. **μουτεχαδπ** [ἐκ τοῦ تحجز **τεχα-
δπ**, βλ. حجز] **μτχ.** ὁ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις. βλ.
متحجزه **μουτεχαδπ**. § θ. متحجزه.

متحجم } A. **μουτεχαδπ** [ἐκ τοῦ تحجم **τεχα-
δπ**, βλ. حجم] **μτχ.** ἐν. ὁ ἐξωγκωμένος.

متحد } A. **μουτεχνη** [ἐκ τοῦ متحد **τεχα-
νη**, βλ. حتح] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ἠνωμένος, σύμφωνος,
ὁμόθυμος, ὁ αὐτός: المجلس — **μουτεχνη** —
δζιν, ὁμοειδής. || لال — **μουτεχνη** —
τῆς αὐτῆς ἐννοίας. || لال — **μουτεχνη** —
συμπύπτων. || لا نين — **μουτεχνη** —
ὠτοκέφαλος [φυσ. ιδι.] § θ. متحده.

متحداً } A. **μουτεχνη-εν**, ἐπρ. ἀπὸ κοινοῦ,
ὁμοφώνως: حركت ايتك — ἐνεργῶ ἀπὸ
κοινοῦ, συνεργάζομαι.

متحدب } A. **μουτεχαππ** [ἐκ τοῦ تحذب **τεχα-
ππ**, βλ. حذب] **μτχ.** ἐν. ὁ γενόμενος κυφός, κε-
κυρτωμένος, καμπούρης.

متحدث } A. **μουτεχαππ** [ἐκ τοῦ تحدث **τεχα-
ππ**, βλ. ححدث] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ νεωστὶ λαμβάνων ὑ-
παρξιν, ὑπόστασιν, ἀναφυόμενος, ἀναφύεις: —
متحدثه . — ذمت بندكاه من — ذمت
διαφορά, ἀγωγή ἀναφύεσσα. § θ. متحدثه.

متحذر } A. **μουτεχαππ** [ἐκ τοῦ تحذر **τεχα-
ππ**, βλ. حذر] **μτχ.** ἐν. ὁ κατερχόμενος εἰς τὴν κατω-
φείρειαν, συννηθ. متحذر.

متحدى } A. **μουτεχαππ** [ἐκ τοῦ تحدى **τεχα-
ππ**, βλ. حدى] **μτχ.** ἐν. ὁ ἐρίζων μετ' ἄλλου ἐπὶ ὑπερ-
οχῇ, ἥτοι πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀσθενείας τοῦ ἀν-
τιπάλου του. § θ. متحدى.

متحذر } A. **μουτεχαππ** [ἐκ τοῦ تحذر **τεχα-
ππ**, βλ. حذر] **μτχ.** ἐν. ὁ προφυλαττόμενος.

متحرز } A. μουτχαρροῖζ [ἐκ τοῦ مَحْرُز] μτχ.
 ἐν, ὁ προϋφλαττόμενος.

מתחרס } Α. μουτεχαρρίς [ἐκ τοῦ تحرس]
 μη. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προφυλακτι-
 μενος, ἀποφεύγων. § θ. מתחרס.

متحرك } A. μουτεχαρρίκ [ἐκ τοῦ تحرك] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κινούμενος, κιν-
 τός: در — كره ارض ἢ γῆνιν σφαῖρα εἶναι κιν-
 τή. || حرف — γράμμα κινητόν, ἥτοι ἔχον χαρακί,
 δηλ. νοητὸν φωνῆεν. — اولاء آخرى — लेखि ε-
 χουσα τὸ τέλος [ἄχρη] κινητόν, ἥτοι φωνηεντό-
 ληκτος [ἀντίθ. ساکن. § θ. متحرك.

ἄνθρωποι } Α. μουτεχαρρίμ [ἐκ τοῦ تحریم] μτχ.
 ἄνθρωποι } ἐν. καὶ ἐπ. ὁ ἐκ φιλοτιμίας ἀπέρχων
 ἀπρεπῶν πραγμάτων, ὁ φιλότιμος; حرامه ميل —
 تحریم ὁ φιλότιμος δὲν κλίνει πρὸς τὸ ἀπαγορευ-
 μένον· § πλθ. من متحر.

μεταχρησίου-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
 μόζων τῷ ἐκ φιλοτιμίας ἀπέχοντι
 ἀπρεπῶν πραγμάτων, ἵτοι φιλοτίμῳ· § ἐπρ.
 φιλοτίμως.

متحرى } A. υποτεχαρῆ [ἐκ τοῦ (تحرى) μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐρυσινῶν, ὁ ἀναζι-
τῶν, ὁ ἐρυσινότης' § θ. متحرى.

מתחב } Δ. μονεχαζιζιζ [ἐκ τοῦ ἡζβ]
 } μτχ. ἐν. ὁ καθ' ὑμᾶδας συνθηγο-
 ρούμενος, ὡς προσκυννῆται κτλ.

متحزن } Α. μουνταξίζιν [ἐκ τοῦ تحزن] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. τεθλιμμένος· §θ. ه متحزن

متحرزانه } Π. μουτσαζζιν-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
νῆκων πενθοῦντι, πένθιμος. §
ἐπρ. πενθίμως.

متحسر } A. μουτεχαδδίο [ἐκ τοῦ متحسر] μετχ.
 εν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀναστενάζων διὰ
 πρᾶγμα ποθητὸν ἢ ὁ λυπούμενος ἐπὶ τῇ ἀπω-
 λείᾳ αὐτοῦ, ὁ ποθῶν: — قلب καρδία ποθοῦσα,
 ἀναστενάζουσα κτλ. || عاشق ἐραστὴς ποθῶν.
 || Pm. اولق — ποθῶ [δοτ.]: اولق — زيارته ποθῶ
 τὴν ἐπίσκεψιν. || ايام سالفسنه — ایدی
 παρελθούσας ἡμέρας του [ἐγγράμ. δαλιφῆ]. §
 πλθ. متحسر. § θ. متحسر.

متحسرانه } Π. μοντεχασδιρ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
ἀνήκων ἢ ἀρμόζων ποθοῦντι, ὁ
γινόμενος μετὰ πόθου: — محترمه دملیا ارموزون-
سا κτλ. || — باسدا انهرآپون پوهورنوس, ε-

ραστοῦ· || نظر بر — βλέμμα ἀνθρώπου ποθοῦν-
τός τι· § ἐπρ, μετὰ πόθου: فریاد ایدر —
καρδία μου θρονεῖ μετὰ πόθου.

متحسس } A. μουτχασσῖς [ἐκ τοῦ تحسس]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ζητῶν νὰ μά-
 θῃ τι εὐαίσθητος, αἰσθηματίας, ἐμφοροῦμενος
 αἰσθημάτων: كوكل — καρδία εὐαίσθητος. || شاعر
 — ποιητής αἰσθηματίας. || Pm. اولقى — ἐμφοροῦ-
 μαι [تلقى]: اولقى — حسيات شكر كذارى ايله —
 ἐμφοροῦμαι αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης.

متحسانه } Π. μοντεχασίδ-ανέ, ἐπθ. ὁ
 ἀρμόζων τῷ ζητοῦντι νὰ μάθῃ
 τι κτλ. βλ. προηγ. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متحشد } A. μουτεχασσῆτε [ἐκ τοῦ متحد] μτχ.
 } ἐν. καὶ ἐπθ. συνηθροισμένος, συγ-
 κεντρωθεῖς [ἰδίᾳ ἐπὶ στρατοῦ]: — لشکر στρατὸς
 συνηθροισμένος § πλθ. متحدين § θηλ. متحشده.
 → عساكر ἄδ ακίρι μουτεχασσῆτε, τὰ συγκεν-
 τρωθέντα στρατεύματα. || → قوافل συνοδεύει
 [καθαῖς] συνηθροισμένοι.

ἔπθ. ὁ ἐξ αἰδοῦς ἀπεχόμενος τῶν ἀπρεπῶν.

متحصل } A. μουτεχασσὴλ [ἐκ τοῦ تحصل]
 } मुख. ἐν. καὶ ἐπὶ. παραχθεὶς, σχη-
 ματισθεὶς: سبلار — باراندن οἱ χεῖμαρροι οἱ σχη-
 ματισθέντες ἐκ τῆς βροχῆς· || — قلم بو تشرودن
 منوitle جارىمنه باشلادی ἡ καρδία μου ἤρχισε νὰ
 πάλλῃ [τσαρπνυμάκ] ἐκ τῆς εὐχαριστήσεως
 τῆς παραχθείσης ἐκ τῆς καλῆς ταύτης ἀγγε-
 λίας [τεπείρῃς]· ظاهر — τὰ ἐπὶ τοῦ δέρματος
 φανερὰ [ζαχίρ] ὄργανα, ὡς τρίχες, κέρατα κτλ.
 §B. मुख. μουτεχασσὴλ, ἐπὶ. παραχθεὶς κτλ.
 καὶ ὄν. ἐλέκτασις, προεκβολὴ [ἀνατ.]·

מתחנן } A. μοντεχασθῶν [ἐκ τοῦ ἡμεῖς
 ἡμεῖς } ἡμεῖς. ἐν. καὶ ἐπὶ. ὁ ἐν ὄχυρῳ θέ-
 σει ἢ ἐν φρουρῳ κεκλεισμένος, ὁ ὄχυρωμένος·
 § θ. מתחנן.

מתחצר } Α. μοντεχαζζήρ [ἐκ τοῦ تحضر]
 מתחנ. καὶ ἐπθ. ὁ παρών, ἔτοιμος.

ραβδί } Δ. μοντεχαττήμ [ἐκ τοῦ ραβ τε-
 χατούμ, ρζ. ρα] μτχ. ἐν. καὶ
 ἐπθ. συντετριμμένος, σπασμένος· § ὁ ἐξ ὀργῆς
 καὶ μίσους μένεα πνέων κατὰ τινος.

متحف } A. μουτχήφ [ἐκ τοῦ انحف] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ δωρούμενος τι, ὁ

προσφέρων δῶρον· § μτχ. πθ. **μουτχαφ**, ὁ προσ-
φέρων ὡς δῶρον.

متحفظ } A. **μουτχαφφής** [ἐκ τοῦ تحفظ] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προφυλαττό-
μενος, ὁ λαμβάνων προφυλάξεις· § πλθ. متحفظين.
θ. متحفظه.

متحفل } A. **μουτχαφφίλ** [ἐκ τοῦ تحفل] μτχ. ἐν. ὁ συν-
ελθὼν, συναθροισθεὶς.

متحق } A. **μουτχακκίτ** [ἐκ τοῦ تحق] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ τηρῶν πάθος, μί-
δος, μνηστικός.

متحقق } A. **μουτχακκίη** [ἐκ τοῦ تحقق] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἐξακριβωθείς, βε-
βαιωθείς, βέβαιος· § θ. متحققه. **μουτχακκίη** :
ββαιώδεις, ββαιόδοι [τοῦ κράτους κτλ.] ββαιω-
θεῖσαι, ἡτοίπραγατοποιηθεῖσαι, εἰσπραχθεῖσαι.

متحكم } A. **μουτχακκίμ** [ἐκ τοῦ تحكم] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξαδικὼν ἐξουσίαν
καὶ δεσποτισμόν· § πλθ. متحكمين. § θ. متحكمه.

متحكمانه } Π. **μουτχακκίμ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀ-
νίκων, ἡ ἀρμόζων δεσπότη, δε-
σποτικός, δικτατορικός· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متحل } A. **μουτχαλλίλ** [ἐκ τοῦ تحل] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. διαλελυμένος, ἀναλε-
λυμένος· § θ. متحله.

متحل } A. **μουτχαλλίμ** [ἐκ τοῦ تحل] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ φέρων μαστόν, μα-
στοφόρος [ψυσ. ἰστ.]· § θ. متحله. **μουτχαλλίμ**.

متحلى } A. **μουτχαλλί** [ἐκ τοῦ تحلى] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἐστολισμένος, κεκοσμη-
μένος, πεπρoικισμένος [τῇ προθ. ἰλε]. فضائل :
— ἰλε περικοσμούμενος ἢ πεπρoικισμένος
δι' ὑψηλῶν προσόντων· || زن γυνή [ἐν] ἐ-
στολισμένη· § θ. متحليه.

متحمض } A. **μουτχαμυή** [ἐκ τοῦ تحمض] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὀξινίσας, ξινός.

متحمل } A. **μουτχαμυίλ** [ἐκ τοῦ تحمل] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ δυνάμενος νὰ φέρῃ,
νὰ βαστάσῃ [ἐπὶ οἰκοδομῆς, πλοίου κτλ.], ὁ ἀν-
τέχων, ἀνεχόμενος, ἐπιδεκτικός· § Πμ. اولى — δύ-
ναμαι νὰ φέρω, νὰ βαστάσω, ν' ἀνθέξω, ἀνέχομαι,
ἐπιδέχομαι [δοτ.] : ذكر — δύναται νὰ φέρῃ τοσοῦτον φορτίον· ||
اينه ك نه — اولدېنى تحقېق ايدىورم

ἀξίαν ἐπιδέχονται τὰ κτήματα· || تالارى بئانك ثقتله
دۇناتاي ۇپەراركۇنتۇس نۇ باسۇادۇسۇ تۇ با-
روس تۇس οἰκοδομῆς· || اوله م — او قدر عتايه
دۇناتاي ν' ἀνεχθῇ τὸσαύτην ἐπι-
τίμειν· || بر باب — شەرى اېكى بوز غروش اېجاره
oikia ἐπιδεκτικὴ ἐνοικίου διακοσίων γρο-
σίων κατὰ μῆνα· § πλθ. متحملين. § θ. متحملة.

متحملانه } Π. **μουτχαμυίλ-ανέ**, ἐπθ. καρ-
τερικός· § ἐπρ. καρτερικὸς.

متحمى } A. **μουτχαμυί** [ἐκ τοῦ تحمى] μτχ. ἐν. ὁ ποιὼν δίαιταν, προφυλαττό-
μενος [δύ] : كثرت اكدن — ἀπὸ τῆς πολυφαγίας [κεδρεῖ ἐκίλ-
τέν].

متحن } A. **μουτχαννίν** [ἐκ τοῦ تحن] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ σφοδρῶς ἐπιθυμῶν, ὁ
φιλόδοτος· : مادر — ملىتپر فيلوسوفوس.

متحنى } A. **μουτχαννί** [ἐκ τοῦ تحنى] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καμπτόμενος, κυρτός.

متحول } A. **μουτχαδδίλ** [ἐκ τοῦ تحول] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. μεταδεδλημένος, ἡλ-
λοιωμένος· μεταδλητός· § θ. متحوله. ريح —
رياحي **μουτχαδδίλ**, ἀνεμοι μεταδλητοί.

متحوى } A. **μουτχαδδί** [ἐκ τοῦ تحوى] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἐλικοειδής, σκολιός·
§ θ. متحويه.

متحويًا } A. **μουτχαδδ-ί-γεν**, ἐπρ. ἐλικοει-
δής : جرياني — نهرك ἢ ροή τοῦ πο-
ταμοῦ ἐλικοειδής.

متحيز } A. **μουτχαγγίρ** [ἐκ τοῦ تحيز] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἐκπληκτός, ἐκστατικός,
ἐμβρόντητος· || اولى — μένω ἐκπληκτός κτλ.
[δοτ.]· § θ. متحيزه.

متحيز } A. **μουτχαγγίρ** [ἐκ τοῦ تحيز] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κατέχων τόπον· جيم
— σῶμα κατέχον θέσιν· § μτψ. ὁ κατέχων ἰ-
διαίτεραν θέσιν, διακεκριμένος, ἐξοχος, πρόκρι-
τος, λογός· § θ. متحيزه. § πλθ. ἀρδ. **μου-
τχαγγίρ** καὶ συνθεστ. περδ. **μου-
τχαγγίρ-άν** : متحيزين ارباب قلم — متحيزان رجال دولتن
ἐκ τῶν ἐξόχων μεγιστάνων [ريڤڤاڤ] τοῦ ὀθω-
μανικοῦ Κράτους· || متحيزان ملتن —
دون توڤ عثونوس· || دعاويدن — متحيزان وکلای
διακεκριμένων δικηγόρων [بۇئەلادى تە'ادى].

Μετχίζ } A. **μουτεχαγίζ** [ἐκ τοῦ **تحيز** *te-ha-gi-ou-iz*, βλ. **حيز**] **μτχ.έν.** ἡ εὐ-
ρισκομένη ἐν ἐμμύνοις [γυνή].

Μετχάδ } A. **μουτεχαδῆ** [ἐκ τοῦ **تحاد**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προσποιούμενος τὸν
ἡπατῆμενον ἐνῶ δὲν ἡπατῆθη· βλ. **متخدع**.

Μετχάρσ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحارش**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἀμοιβαίως γρούζων καὶ
δακνῶν ἢ δακνόμενος [ἐπὶ κυνῶν].

Μετχάσι } A. **μουτεχασι** [ἐκ τοῦ **تحاشي**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ πεφροτισμένος, δει-
λός· § θ. **متحاشي**.

Μετχάσμι } A. **μουτεχασμί** [ἐκ τοῦ **تحاصم**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. πολέμιος, ἐχθρός,
ἀντίπαλος· § θ. **متحاصم** **μουτεχασμιέν**· § **دنيك**.
μουτεχασμιέν, οἱ δύο πολέμοι, ἀν-
τίπαλοι, διδάδικοι.

Μετχάπ } A. **μουτεχαπῆ** [ἐκ τοῦ **تحاطب**] **μτχ.έν.** ὁ
τεχαπτούπ, βλ. **خطاب**.

Μετχάφ } A. **μουτεχαφῆ** [ἐκ τοῦ **تحالف**] **μτχ.έν.** καὶ ἐπθ. ὁ διαφέρων πρὸς
ἕτερον, διάφορος, ποικίλος, ὁ μὴ σύμφωνος,
ἀντίθετος· || **المركز** — **μουτεχαφῆου-λ-μερκέζ**,
ἐκκεντρικός· || **رمي** — εἶμαι διάφορος, δια-
φέρω, ποικίλλω· § θ. **متخالفة** **μουτεχαφῆζ**,
— **شايعات** **μουτεχαφῆζ**, οἱ ἀντίθετοι· || **اقوال** —
— **فهيما** ἀντίθετοι· ||

Μετχάπ } A. **μουτεχαπῆ** [ἐκ τοῦ **تخاب**] **μτχ.**
ἐν. ὁ εἰδὼς κα-
λῶς καὶ κατὰ βάθος, ὁ καλῶς πεπληροφορη-
μένος.

Μετχάτι } A. **μουτεχατί** [ἐκ τοῦ **تحتم** **τεχα-**
τού, βλ. **خاتم**] **μτχ.έν.** ὁ φορῶν δα-
κτύλιον.

Μετχάτι } A. **μουτεχατί** [ἐκ τοῦ **تحدر**] **μτχ.**
ἐν. ὁ περικαλυπτόμενος [ἐπὶ γυ-
ναϊκῶν]: — **دختر** **κὸρη** [**توخτەر**] περικαλυ-
πτομένη.

Μετχάτι } A. **μουτεχατί** [ἐκ τοῦ **تحذش**] **μτχ.έν.** ὁ ἀμυσσόμενος· ὁ ἀνησ-
χῶν, ὑποφύων.

Μετχάτι } A. **μουτεχατί** [ἐκ τοῦ **تحذع**] **μτχ.έν.**
ὁ ἐν γνῶσει ἀπατόμενος· βλ. **متخادع**.

Μετχάτι } A. **μουτεχατί** [ἐκ τοῦ **تحاذ**, βλ. **خذ**] **μτχ.έν.** ὁ λαμβάνων ἢ ὁ δεχόμενος

τι δι' ἐαυτὸν· § πθ. **μτχ. μουτεχατί**, εἰλημέ-
νος, ληθθεὶς, καθιερωθεὶς [ἐπὶ μέτρων, διαθη-
μάτων, ἀποφάσεων]· § θ. **متخذ** **μουτεχατί**
[ἐν.], **μουτεχατί** [πθ.] : — **تعداد** **τετάπρι**
μουτεχατί, τὰ ληθθέντα μέτρα· || — **اصول** τὸ
ληθθὲν σύστημα, ἡ καθιερωθεῖσα τάξις.

Μετχέρ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحرش**] **μτχ.έν.** ὁ ἀμυσσόμενος, κ. τσουγ-
γρανιζόμενος.

Μετχέρ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحرق**] **μτχ.έν.** καὶ ἐπθ. ἐσχιζόμενος, διερ-
ρηγμένος.

Μετχέρ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحشع**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. τεταπεινωμένος, τα-
πεινός, μετριόφρων· βλ. **متخضع**.

Μετχέρ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحشن**] **μτχ.**
ἐν. ὁ σκληρυνόμενος, τραχυνόμε-
νος, σκαιός· γινόμενος: — **اديب** φιλόλογος γενό-
μενος σκαιός.

Μετχέρ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحشي**] **μτχ.**
ἐν. ὁ κατεχόμενος ὑπὸ φόβου ἀνα-
μίκτου μετὰ σεβασμοῦ.

Μετχέρ } II. **μουτεχαρῖς-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων ἀνθρώπῳ φοβουμένῳ ἅμα
καὶ σεβομένῳ: — **وضع** στάσις ἀνθρώπου κτλ.
§ ἐπρ. μετὰ φόβου ἅμα καὶ σεβασμοῦ.

Μετχέρ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحصص**] **μτχ.έν.** καὶ ἐπθ. ὁ ἀποκτῆδας
ειδικότητα, εἰδικός: — **طبيب** ἱατρός εἰδικός· ||
— **فمن طبك** ἡ **شعبه سنده** — **اطبا** ἡ μόρφωσις
ἱατρῶν εἰδικῶν ἐν παντὶ κλάδῳ τῆς ἱατρικῆς·
§ πλθ. **متخصصين** **μουτεχαρῖς**: — **اطبا** — οἱ εἰ-
δικοί ἱατροί· § θ. **متخصصه** **μουτεχαρῖς**.

Μετχέρ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحضر**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ πραδινίζων, ὁ γι-
νόμενος χλασερός: — **صحراي** πεδιάς χλασερά.

Μετχέρ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحضع**] **μτχ.έν.** καὶ
τεχαρῖς, βλ. **خضوع**. ἐπθ. τεταπεινωμένος, ταπεινός, μετριόφρων.

Μετχέρ } II. **μουτεχαρῖς-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων ταπεινῶ, μετριόφρονι· §
ἐπρ. ταπεινός.

Μετχέρ } A. **μουτεχαρῖς** [ἐκ τοῦ **تحظر**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἀναμνησκόμενος: — **ماضي** ἡ ἀναμνησκόμενος ἀρχαίων ἡμερῶν [ἡμερῶν
τοῦ παρελθόντος].

متخطی } A. **μουτεχαττή** [ἐκ τοῦ **تحطی**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ὑπερβαίνων, ὑπερπηδῶν τὰ
ὄρια, ἐπιτιθέμενος.

متخفف } A. **μουτεχαφφί** [ἐκ τοῦ **تخفف**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἐλαφρυνόμενος· § ὁ φο-
ρῶν ὑπόδημα [خف **خوف**].

متخاد } A. **μουτεχαλλή** [ἐκ τοῦ **تخاد**] **μτχ.**
ἐν. ὁ μένων διὰ παντός ἐν τινι μέ-
ρει: **في النار** — ὁ μένων αἰώνως ἐν τῷ πυρὶ τῆς
κολάσεως [φῖ-ν-νάρ].

متخلص } A. **μουτεχαλλής** [ἐκ τοῦ **تخلص**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ λυτρωθεὶς, ἀ-
παλλαγείς, ἐλευθερός· § ὁ λαμβάνων ἐπώνυμον
[خلص **μαχλάς**]· § θ. **متخلص**.

متخلط } A. **μουτεχαλλή** [ἐκ τοῦ **تخلط**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἀναμινύμενος, συκιρνώμενος.

متخلف } A. **μουτεχαλλή** [ἐκ τοῦ **تخلف**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διαφέρων, διά-
φορος, ὁ μὴ συμφωνῶν· βλ. **متخالف**.

متخلق } A. **μουτεχαλλή** [ἐκ τοῦ **تخلق**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ πεπλασμένος, πεπρω-
κισμένος ὑπὸ τῆς φύσεως [خلق **خلق**]
— **خلق** πεπρωκισμένος δι' ἀξιεπαίνων [χρηστών]
ἠθῶν· § θ. **متخلق** **μουτεχαλλή**.

متخلل } A. **μουτεχαλλή** [ἐκ τοῦ **تخلل**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ταρπτόμενος, τεταραγμένος,
ὁ διατάραξιν παθών· § ὁ παρεισδύων.

متخلي } A. **μουτεχαλλή** [ἐκ τοῦ **تخلي**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. κενωθείς, κενός· § θ. **متخلى**.

متخمر } A. **μουτεχαμμή** [ἐκ τοῦ **تخمر**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ζυμώμενος, ὑποστὰς ζύμω-
σιν [ἐπὶ ὕγρων, ὡς ὁ οἶνος· βλ. **تخمر**].

متخوف } A. **μουτεχαββή** [ἐκ τοῦ **تخوف**] **μτ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. πεφοβισμένος· §
θ. **متخوف** **μουτεχαββή**.

متخوفانه } Π. **μουτεχαββή-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀ-
νήκων ἢ ἀρμόζων πεφοβισμένος,
δειλός [πράξιν κτλ.]: — **تعرج** ἐνέργεια ἢ πο-
ρεία ἀνθρώπου πεφοβισμένου, δειλή· § ἐπθ. πε-
φοβισμένος, δειλός.

متخیل } A. **μουτεχαγγή** [ἐκ τοῦ **تخیل**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ φανταζόμενος, ὁ διὰ
τῆς φαντασίας αὐτοῦ ἀντιλαμβάνομενός τινος
ἢ πλάττων: — **شاعر** ποιητῆς πλάττων διὰ τῆς
φαντασίας· § θ. **متخیل** — **كويته** **μουτε-**

χαγγή, ἡ δύναμις τῆς φαντασίας, καὶ ἀπλῶς
متخیل ἡ φαντασία· § **μτχ.** **πθ.** **μουτεχαγγή**,
ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον φαντάζεται τις, ὁ διὰ τῆς
φαντασίας πλάττομενος· τὸ θ. **متخیل**.

متخیلانه } Π. **μουτεχαγγή-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμό-
ζων ἀνθρώπων πλάττοντι διὰ τῆς
φαντασίας, φανταζόμενος: — **نکام** ὄμμα [νικη-
ἀνθρώπου κτλ.· § ἐπθ. ἢ τροπ. **μτχ.** πλάττων
διὰ τῆς φαντασίας.

متخیم } A. **μουτεχαγγή** [ἐκ τοῦ **تخیم** **τεχαγ-**
γγή, βλ. **خیم**] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ
στῆσας τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, ἐσκηνομένος.

متداخل } A. **μουτεταχή** [ἐκ τοῦ **تداخل**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ εἰσερχόμενος

ὁ εἰς ἐντὸς τοῦ ἄλλου, ὁ ἐμπεριεχόμενος καὶ
ἐμπεριέχων· § ὁ καθυστερῶν [ἐπὶ μισθῶν κτλ.]
§ [ἡτρο.]: — **تداخل** ἀλλεπάλληλος σφυγμός· § θ.
علوم متعارفه بر طاقم بدیهیات **متداخله** =
تداخل **متعارفه** ἐπιστήμαι [ὡς ἡ ἀριθμητικὴ, ἡ
γεωμετρία, ἡ λογικὴ] εἶναι ὁμοῦς ἀληθειῶν ἀλ-
ληλοεμπεριεχομένων· || — **معاشات** μισθοὶ καθυ-
στεροῦντες.

متدارك } A. **μουτεταρική** [ἐκ τοῦ **تدارك**] **μτχ.**
ἐν. ὁ προμηθευόμενος, ὁ προπα-
ρασκευάζων, προετοιμάζων· § θ. **متدارك**.

متدافع } A. **μουτεταφή** [ἐκ τοῦ **تدافع**] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἀμυνόμενος, ἀποκρούων καὶ
ἀπωθῶν ἀμοιβαίως· § θ. **متدافع**.

متدافعا } A. **μουτετάφη-αν**, ἐπθ. ἡ **τροπ.**
μτχ. ἀμυντικῶς ἢ ἀμυνόμενος.

متدفاعانه } Π. **μουτετάφη-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνῆ-
κων ἀμυνομένων, ἀμυντικός· §
ἐπθ. ἀμυντικῶς.

متداول } A. **μουτεταβή** [ἐκ τοῦ **تداول**] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐν κυκλοφορίᾳ, ὁ
κυκλοφορῶν [ὡς νόμισμα, βιβλίον κτλ.]· § θηλ.
: **متداوله** νομίσματα κυκλοφοροῦντα·
|| — **تداول** **متداوله** **تداول**, οἱ ἐν χρῆ-
σει ὄροι, ἥτοι ἐκφράσεις.

متداوی } A. **μουτεταβή** [ἐκ τοῦ **تداوی**] **μτχ.**
ἐν. ὁ θεραπεύων ἀσθενῆ.

متدائر } A. **μουτεταῖρ** [ἐκ τοῦ **تدائر**· **دور**·
§ **دور**] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. περιστρέ-
φόμενος, ἀφορῶν. || **دور** — **دور** **متدائر**,
ἀφορῶ [δοτ.]: — **دور** **متدائر** **دور** **متدائر**

در خارجند اولرق رؤیت و حکم ایدلیکنه —
 γωγῇ περιστρέφεται εἰς τὸ ὅτι ἡ ὑπόθεσις ἐ-
 θεωρήθη καὶ ἐδικάσθη ἀναρμοδίως [βαζιφὲ χα-
 ριδζιντὲ δλαράκ]· § ἰσοδυναμεῖ τῇ ἡμετέρᾳ
 [περὶ [δοτ.]: — و خصوصه — περὶ τῆς ὑποθέσεως
 ταύτης· || βλ. καὶ دائر.

متدبر } A. **μουτετεππῖρ** [ἐκ τοῦ تدبر] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προβλέπων, ὁ σκεπτό-
 μενος τὸ τέλος ἢ κατὰ βάθος· περισκεμμένος,
 ἐμδαθύνων.

متدبرانه } Π. **μουτετεππῖρ-ανέ**, ἐπθ. ὁ γι-
 νόμενος μετὰ προβλέψεως, πε-
 ρισκέψεως, περισκεμμένος, προορατικός· § ἐπρ.
 περισκεμμένος, προορατικός.

متدشر } A. **μουτετεσδῖρ** [ἐκ τοῦ تدشر] **μτχ.**
 ἐν. ὁ περιβαλλόμενος ἐνδυμα.

متدرس } A. **μουτετεδρῖρ** [ἐκ τοῦ تدرس] **μτχ.**
 ἐν. ὁ σπουδάζων, ὁ λαμβάνων μά-
 θημα.

متدع } A. **μουτετεδρῖρ** [ἐκ τοῦ تدع] **μτχ.** ἐν.
 ὁ θωρακίζόμενος, τεθωρακισμένος.

متدفن } A. **μουτετεφῖρ** [ἐκ τοῦ تدفن] **μτχ.**
 ἐν. ὁ ἐνταφιαζόμενος, ἐνταφιασθεὶς.

متدلی } A. **μουτετελλῖ** [ἐκ τοῦ تدلی] **μτχ.**
 ἐν. ὁ ἀκκιζόμενος, ὁ ποιὼν ἐρωτο-
 τροπίας, ἀρεσκευόμενος.

متدلیانه } Π. **μουτετελλῖ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμό-
 ζων ἢ ἀνῆκων ἀκκιζόμενος, ἀκκι-
 στικός· § ἐπρ. ἀκκιστικός.

متدمع } A. **μουτετεμμῖ** [ἐκ τοῦ تدمع] **μτχ.**
 ἐν. ὁ κλαίων, ὁ δακρύων· ὁ ἐτοι-
 μος νὰ κλαύσῃ.

متدنس } A. **μουτετεννῖ** [ἐκ τοῦ تدنس] **μτχ.**
 ἐν. ρυπαινόμενος, ρυπανθεὶς, μο-
 λυνθεὶς.

متدنی } A. **μουτετεννῖ** [ἐκ τοῦ تدنی] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὀπισθοδρομῶν, ὀπι-
 σθοδρομικός [ἀντιθ. τῷ مترقی] || [ἀνατ.] ὀπισθο-
 δρομικός ἰστός, ὅστις μετὰ τινά ἀνάπτυξιν ἡ-
 τροφῇ ποιεῖ· § θ. **μουτετεννῖ-γέ**.

متدنیانه } Π. **μουτετεννῖ-ανέ**, ἐπθ. ὀπισθο-
 δρομικός [πρᾶξις κτλ.]· § ἐπρ. ὀ-
 πισθοδρομικός.

متدهش } A. **μουτετεχχῖς** [ἐκ τοῦ تدهش] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ἐπτοημένος, ἐν-
 τρομος· || Pm. — اولقی — πτοοῦμαι [دن].

متدهن } A. **μουτετεχχῖν** [ἐκ τοῦ تدهن] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀλειψόμενος ἐλαίῳ
 ἢ μύροις.

متدهی } A. **μουτετεχχῖ** [ἐκ τοῦ تدهی] **μτχ.**
 ἐν. ὁ φερόμενος ὡς οἱ ἔχοντες ἔκτα-
 κτον, δαιμόνιον νοῦν.

متدهیانه } Π. **μουτετεχχῖ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμό-
 ζων ἀνθρώπῳ φερόμενος ὡς οἱ ἔ-
 χοντες ἔκτακτον, δαιμόνιον νοῦν· § ἐπρ. ὡς ἀρ-
 μόζει κτλ.

متدیت } A. **μουτετεγγῖς** [ἐκ τοῦ تدیت] **μτχ.**
 ἐγγιούς, βλ. دیوت **μτχ.** ἐν. καὶ
 ἐπθ. ὁ ὢν μαστροπός.

متدین } A. **μουτετεγγῖν** [ἐκ τοῦ تدین] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ χρεούμενος διὰ χρέους·
 § εὐσεβής, εὐλαβής, ὁ πρεσβεύων θρησκείαν [τῇ
 41] : — خریستان دینله — πρεσβεύων τὴν χριστια-
 νικὴν θρησκείαν· § θ. **μουτετεγγῖν-ε**.

متدبذب } A. **μουτετεπζῖπ** [ἐκ τοῦ تدبذب] **μτχ.**
 ἐν. ἀμφιταλαντευόμενος, με-
 τέωρος, ἐκκρεμής· § θ. **μουτετεπζῖπ-ε**.

متدکر } A. **μουτετεκκῖρ** [ἐκ τοῦ تدکر] **μτχ.**
 ἐν. ὁ ἀναμνησκόμενος· § ὁ μετὰ
 τινος συσκεπτόμενος περὶ τινος ὑποθέσεως.

متدل } A. **μουτετελλῖ** [ἐκ τοῦ تدل] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ἐξηυτελισμένος, εὐτελής.

متدللا نه } Π. **μουτετελλῖ-ανέ**, ἐπθ. ἐξευ-
 τελιστικός· § ἐπρ. ἐξευτελιστικός.

متدوق } A. **μουτετεδδῖκ** [ἐκ τοῦ تدوق] **μτχ.**
 ἐν. ὁ γευθεὶς, ὁ ἀπολαύσας, ὁ δο-
 κимάσας, ὁ αἰσθανθεὶς τὴν ἡδονήν.

متراخی } A. **μουτετραχῖ** [ἐκ τοῦ تراخی] **μτχ.**
 ἐν. ὁ βραδύνων, ὁ μένων ὀπίσω,
 καθυστερῶν, βραδέως ἐνεργῶν.

مترادف } A. **μουτερατῖφ** [ἐκ τοῦ ترادف] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀκολουθῶν ὁ
 εἰς τὸν ἄλλον· § συνώνυμος [δοτ. ἢ 41] : رومان
 — كيدر — ايله «ایلان» — كليه سى — كيه سى
 ρομάν] ἢ διήγημα [χικιαγέ] εἶναι συν-
 ὄνυμος σχεδὸν τῇ λέξει «ψευδός»· § θ. مترادف
μουτερατῖφ : — الفاظ — لفظی — لفظی — لفظی

متراسل } A. **μουτεραδῖλ** [ἐκ τοῦ تراسل] **μτχ.**
 ἐν. ὁ ἀντεπιστέλλων [μέλος κτλ.]·

متراضی } A. **μουτεραζῖ** [ἐκ τοῦ تراضی] **μτχ.**
 ἐν. ὁ ἀμοιβαίως συγκατατιθέμενος.

مترافع } Α. μοντεραφῆ' [ἐκ τοῦ τ'ραφ] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀμμοδαῶς εἰς δίκην
 ἐνδῶν, ἀντιδικός· § δυῖαν. مترافان.

متراقف } A. μοντραφῆκ [ἐκ τοῦ **متراقف**] **μτχ.**
 ἐν, καὶ ἐπὶ. ὁ συνοδευόμενος [τῆς
 طولو على الاكثر ششك كوك كورليسى يلدريم : ايله
 η χάλαζα ως ἐπὶ
 کې حادثات الكتريقه ايله — بولور
 τὸ πολὺν **[ἀλζ-λ-ἐκθέρ]** συνοδεύεται ὑπὸ ἡλεκ-
 τρικῶν φαινομένων, οἷον ἀστραπῆς [**αιμσῆκ**]
 βροντῆς, κεραυνοῦ.

μετακ } A. μετακράζω [ἐκ τοῦ μετακράω]
 μετακ } μετακένειν καὶ ἐπιθ. ἐπαλλήλων [βοτ.
 ἐπι φύλλων διατεταγμένων ὡς αἱ κέρατοι τῆς
 στεφάνης] · § θ. متراكه .

} **ΜΕΤΡΑΚΗ** } **Α. ΜΟΥΤΕΡΑΚΙΟΥ** [ἐκ τοῦ **ΜΕΤΡΑΚΗ**] **ΜΕΤΡΑΚΗ**.
 ἐν. καὶ ἐπθ. συσσωρευθεῖς : — **مترام**.
 ὕδωρ συσσωρευθέν· § [βοτ.] κόσμητος [ἐπὶ φύλλων
 κατὰ]· § θ. **مترامه** : — **معاشات** οἱ συσσωρευθέν-
 τες μισθοί· || **نقود** χρήματα συσσωρευθέντα.

مترتب } A. **μοντερρετιτῆ** [ἐκ τοῦ (ترتب) **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. προερχόμενος, προκύπ-
 τῶν· ἐπιβαλλόμενος, ἐπιδεδνημένος [δοτ.]:
 ذمت بنوت خردس ولىکون **χρῆματι πον-**
νουβῆετ ἐπιβαλλόμενον τῷ θεράποντι Αὐτῆς·
 || مسئولیت — سؤاستمالدن εὐθύνη προερχομένη
 ἐκ καταχρήσεως [δοῦτῇ ἰδοῦ' **μάλ.**]· § 0. مرتبه
 — وظائف **βεξαῖφι μοντερρετιτῆ**, καθήκοντα
 ἐπιβαλλόμενα || محازات — ποινὰ ἐπιδεδνημένα.

مترجم } A. **μοντεροδζιμ** [ἐκ τοῦ ترجمه] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μεταφράζων, ὁ μετα-
 φραστής [ἰδίᾳ ἐπὶ ἐγγράφων· ὁ δὲ διερμηνεύς
 ترجمان βλ.]. || ی و مؤلف ὁ συγγραφεὺς καὶ ὁ με-
 ταφραστής αὐτοῦ. || حال — **βιογράφος·** **§ πλθ.** **مترجمین**
§ θ. **مترجمه** · **§ πθ.** **μτχ.** **μοντεροδζέμ**, μεταπεφρα-
 σμένος [δοτ. دن] — **فرانسجه دن ترجمه** — **μεταπε-**
φρασμένον ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν Τουρκικὴν
§ θ. **مترجمه** **μοντεροδζέμ**.

مترجمانه } Π. μοντεροδξιν-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνθ-
 κων ἢ ἀρμόζων μεταφραστική· §
 ἐπρ. ὡς μεταφραστικής.

مترجمك } T. μουτεροδιω-λίξ, ὄν. τὸ ἔρ-
 γον ἢ ἡ ιδιότης μεταφραστοῦ.

مترجی } Α. μοντερεῶδες [ἐκ τοῦ رجي] μτχ.
 { ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐλπίζων, προσδοκῶν.

مترحل } A. μοντερεχχῆλ [ἐκ τοῦ ترحل]
 μτχ. ἐν ὁ μεταναστεύων. § θ. مترحله.

— συνοδεῖν μεταναστεύουσαι.

مترحم } Α. μοντερεχχῆν [ἐκ τοῦ مترحم] μετ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. συμπαθῶν, εὐσπλαγγνι-
 ζόμενος, ὁ λαμβάνων οἰκτον [δοτ.]-§ θ. مترحم.

Π. μου: **περχου**-ανέ, έπθ. ό άν-
 ήκων ή άρμυδών ενδπλαγγνω, εν-
 δπλαγγνικός: **نوازش** θωπεία ενδπλαγγνική.

متردد } Α. μουτερετίτι [ἐκ τοῦ مرد] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ταλαντευόμενος, κυμα-

νόμενος, ἀμφιδόλων, διστάζων, ἐνδοιάζων, ἀν-
 αποθάσιςτος· [iatro.] ὑφέσιμος [πυρετός]: نفع
 — ضرر. يئنه — ταλαντευόμενος, κυμαινόμε-
 νος μεταξύ κέρδους καὶ ζημίας· || ضيا — φῶς
 τρέμων· || كوزل — ὁ θαλαμοὶ δεῖλοι· § πλθ. متردون.
 uoutrouitit· § θ. متردود.

مترددانه } Π. μωντερεττί-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
 μόζων τῷ ταλαντευομένῳ, τῷ
 ἀμφιδάλλοντι, διατάζοντι· δειλός, ἀδέβαιος: انظار
 → ὁμματα [ἐνέαθρ] δειλά· || → انظار προσδοκία
 [ἰντιζάθρ] ἀδέβαιος.

مترزن } Α. μοντερεζζίν [ἐκ τοῦ *ترز*] *μτζ.*
 ἐν. καὶ ἐπὶ, ὁ δεικνύων δοδαρότη-
 τα, δοδαρευόμενος.

Π. με-τερος [ἐκ τοῦ μ μὴ καὶ τοῦ
مترس ترسی φθοῦ, προστ. τοῦ ترسیدن ter-
siden] ὁν. μοχλός, κ. ἀμπαρά· § φθόρον ἐν τοῖς
κνήποις· βλ. ἐπὶ δμ.

مترس } T. μετερίζι [ἐκ τοῦ προηγ. ὁν. προ-
 μαχών, ὀχυρώμα, κ. μετερίζι : —
 قازمق دىكلاپوا پروماخونا || كيرمك — eidércho-
 mai eis tòn pro-machóna. || الى — ὀχυρῶ.

μετρίαι { A. μετρίαι [ἐκ τοῦ π. مترى mè-trìs]
 ταῦτο τ. μετρίαι.

مترسب } A. μοντεροδοιπ [ἐκ τοῦ τρῆς] μτχ.
 ἐν. ὁ ὑψιζάνων, καθιζάνων.

مترسم } Α. μοντερεδούμ [ἐκ τοῦ ^{ترسم}] μτχ.
 ἐν. ὁ ἐναποτυπούμενος, ἐγγχαρ-
 τόμενος, εἰκονίζόμενος.

مترشح } Ἀ μουτρεσσήχ [ἐκ τοῦ ترشح] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξιδρών, ὁ ἀποστά-
 ζων ἐξ ἀγγείου, ὡς ἰδρῶς· μτθ ἀπορρέων, πη-
 γάζων [ἐπὶ εἰδήσεως, πληροφροίας]:— ماء يودر
 ἀποστάζων ὡς ἰδρῶς ἐκ τοῦ ἀγγείου. || Ρμ. —
 منابع : [دن] ἐξιδρῶν, ἀπορρέων, πηγάζων
 اولی موقوفه دن — اولی
 αὐθεντικῶν § 0. مترسحه μουτρεσσήχ.

- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεσέσι* [ἐκ τοῦ *τρήσι*] *μτχ.* ἐν. ὁ ἀπορροφῶν, ὁ ἀπομυζῶν.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεσέσι* [ἐκ τοῦ *τρήσι*] *μτχ.* ἐν. καὶ ἐπθ. παρατηρῶν μετὰ με-
γάλης προσοχῆς, ὁ ἀναμένων, παραδοκῶν [δοτ.].
|| Ρμ. اولقى — παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, κα-
ραδοκῶ, ἀναμένω [δοτ.]: اولقى — احواله παρα-
τηρῶ ἐταστικῶς τὴν κατάστασιν. || — فرصته
فرست اولقى — ἢ καραδοκῶ εὐκαιρίαν. §
πλθ. مترصدین. § θ. مترصده *μυτρεσέσι*.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρε'ή* [ἐκ τοῦ *τρή*] ὁ ἀ-
σθανόμενος ῥίγος, ῥιγῶν.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεφῶ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. ὁ ἀνυψούμενος.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεφῶ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. ὁ φερόμενος μετὰ πραότητος,
ἡπιότητος. § πλθ. مترفين.
- Μετρήσιμα** { Π. *μυτρεφῶ-ανέ*, ἐπθ. ὁ γι-
νόμενος μετὰ πραότητος, ἡπιό-
τητος. πρῶτος, ἡπιος [λόγος, πράξις]. § ἐπρ.
πράως, ἡπίως.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεφῶ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν.
ὁ ἀπολαύων ἀνέσεως. § πλθ. مترفيه.
- Μετρήσιμα** { Π. *μυτρεφῶ-ανέ*, ἐπθ. ὁ ἀν-
ήκων ἀνθρώπων ἀπολαύοντι ἀνέ-
σεως. § ἐπρ. μετ' ἀνέσεως.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεκκῆ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀναμένων, ὁ προσ-
δοκῶν, ὁ παραδοκῶν [δοτ.]: اولقى — ترك ورودينه —
ἀναμένω τὴν ἀφίξιν τοῦ διδηροδρόμου [τρήν]. ||
[δοτ.]: — كلكجه — ὁ προσδοκῶν τὸ μέλλον. § θ.
μυτρεκκῆ — تروت غير — مترقبه *μυτρεκκῆ*,
περιουσία ἀπροσδόκητος.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεκκῆ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. ὁ ἀναβαίνων καὶ κατα-
βαίνων ὡς μηχανή· χορεύων, ταλαντευόμενος,
κ. ἀναδοκαταβαίνων. § θ. ماكنه لك آلات: مترقبه
— τὰ ταλαντευόμενα ὄργανα τῶν μηχανῶν.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεκκῆ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προοδεύων, προχω-
ρῶν, προοδευτικός, πεπολιτισμένος. § θ. مترقبه
— ملل *μυτρεκκῆ*, τὰ ἔθνη τὰ προ-
οδεύοντα [ἐν τῷ πολιτισμῷ]. || — متدنى
— مترقبه Π. *μυτρεκκῆ-ανέ*, ἐπθ. προ-
οδευτικός [λόγος, πράξις]. § ἐπρ.
προοδευτικῶς.

- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεκκῆ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. καὶ ἐπθ. συντεθειμένος, συν-
κείμενος [ἐπὶ μίγματος, κράματος ἢ λέξεως συν-
θέτου κτλ.]. § θ. مترقبه || συνθετοτερον مرکب βλ.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεκκῆ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. ὁ ἀποκτῶν ἰσχύϊν, ἐπιρροήν.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεμῶ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. ὁ προσπαθῶν ἀλλὰ μὴ
δυναμένος νὰ ὁμιλήσῃ. § πλθ. مترمزم.
- Μετρήσιμα** { Π. *μυτρεμῶ-ανέ*, ἐπθ. ὁ
ἀνήκων ἢ ἀρμόζων ἀνθρώπων
προσπαθοῦντι ἀλλὰ μὴ δυναμένων νὰ ὁμιλήσῃ.
§ ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεννῆ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. ὁ κλονιζόμενος ὡς μέθυστος: مست
— μέθυστος [μῆς] κλονιζόμενος. || — نهال ved-
φυτον κλονιζόμενον.
- Μετρήσιμα** { Π. *μυτρεννῆ-ανέ*, ἐπθ. ὁ ἀ-
νῆκων ἢ ἀρμόζων εἰς κλονιζόμε-
νον, ἢ ὁ γινόμενος μετὰ κλονισμοῦ. § ἐπρ. ἢ
τροπ. *μτχ.* κλονιζόμενος.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεννῆ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ τερετίζων, ἴδων, παιανί-
ζων, παίζων [ἐπὶ μουσικῆς]. || Ρμ. اولقى — τε-
ρετίζω, ἴδω, παιανίζω, παίζω [αἰτ.]: موسيقه
— مارش عالي حيدى — اولدىنى حالده
παιανιζούσης τὸν Αὐτοκρατορικὸν [Χαμδικὸν]
ὕμνον. § πλθ. مترنين. § θ. مترنه.
- Μετρήσιμα** { Π. *μυτρεννῆ-ανέ*, ἐπθ. ὁ γινό-
μενος μετὰ τερετισμοῦ κτλ. βλ.
προηγ. § ἐπρ. ἢ τροπ. *μτχ.* τερετίζων, παια-
νίζων.
- Μετρήσιμα** { Ελ. *μέτρο*, ἢ *μέτρε*, ὄν. μέτρον.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεδῆ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* ἐν. ὁ λαμβάνων ἢ ἀποκτῶν καλὴν
τινα ὁσμὴν [رائحه] ἐκ τινος ἀντικειμένου, ὡς
ρόδου, ἀρώματος.
- Μετρήσιμα** { A. *μυτρεδῆ* [ἐκ τοῦ *τρή*] *μτχ.* πθ.
ἐγκαταλελειμμένος, παρηγκωνισμέ-
νος, ἀχρηστός: — و مهجور در
— لفظ الحاله هذه
ἢ λέξις αὕτη τὴν σήμερον [εἰς ἀλάστον χάρις]
εἶναι ἐγκαταλελειμμένη καὶ ἀχρηστός. § θ. متروكه
— زوجة — سى
— سى || — ورنه
οἱ κληρονόμοι. [βε-

- متزوج** } A. *μουτεζεβδιζ* [ἐκ τοῦ ζῶντος] *μτχ.*
ἐν. καὶ ἐπθ. συνεζευγμένως, ὁ ἔχων
σύζυγον· § πλθ. متزوجين || βλ. مزدوج.
- متزود** } A. *μουτεζεβδιζ* [ἐκ τοῦ ζῶντος] *μτχ.*
ἐν. ὁ λαμβάνων μεθ' αὐτοῦ προμη-
θείας, τροφάς § πλθ. متزودين.
- متزهده** } A. *μουτεζεχχίη* [ἐκ τοῦ ζهده] *μτχ.*
ἐν. ὁ ἀσκετεύων.
- متزهده انه** } Π. *μουτεζεχχίη-ανέ*, ἐπθ. ἀ-
σκητικός § ἐπρ. ἀσκητικῶς.
- متزهري** } A. *μουτεζεχχίη* [ἐκ τοῦ زهري] *μτχ.*
ἐν. καὶ ἐπθ. ἡνθισμένος, διανθής
[βοτ.]· § θ. متزهريه.
- متزين** } A. *μουτεζεγγίν* [ἐκ τοῦ زين] *μτχ.*
ἐν. καὶ ἐπθ. ἐστολισμένος, καλλωπι-
ζόμενος, κεκαλλωπισμένος· § θ. متزينه.
- متسابق** } A. *μουτεδαπῆκ* [ἐκ τοῦ تسابق] *μτχ.*
ἐν. ὁ ἀνθαμιλλώμενος νῆ ὑπερτε-
ρήσῃ τὸν ἄλλον· § θ. متسابقه.
- متساقط** } A. *μουτεδακῆτ* [ἐκ τοῦ تساقط] *μτχ.*
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ πίπτων ὁ εἰς
μετὰ τὸν ἄλλον, ὁ ἀνταναιρῶν· § δυτικ. متساقطين
μουτεδακῆτ-εἶν : — دلو دليلين ὁ δύο ἀποδείξεις [τε-
δω-εἶν] ἀνταναιρῶσαι ἀλλήλους· || βλ. متباثر.
- متسأل** } A. *μουτεδε'τλ* [ἐκ τοῦ تسأل] *μτχ.*
ἐν. ὁ ἐπαίτων· § πλθ. متألين.
- متسالانه** } Π. *μουτεδε'τλ-انέ*, ἐπθ. ἐπαι-
τικός § ἐπρ. ἐπαιτικῶς.
- متسالف** } A. *μουτεδαλῆ* [ἐκ τοῦ تسالف] *μτχ.*
ἐν. ὁ ὢν σύγγαμρος πρὸς
τρίτον.
- متسائق** } A. *μουτεδαλῆκ* [ἐκ τοῦ تسائق] *μτχ.*
ἐν. καὶ ἐπθ. ἐρπων
[ψυσ.ιστ.]· § θ. متسائقه *μουτεδαλῆκ*.
- متساوی** } A. *μουτεδαβι* [μτχ. ἐν. τοῦ تساوی] *μτχ.*
ἐπθ. ἴσος πρὸς ἄλλον; کنش حل
برجه تحویل سیر ایتدیکی کون لیل و نهار — اولور
تین هیمهرا, καθ' ἣν ὁ ἥλιος μεταβάλλει πο-
ρείαν πρὸς τὸ ζώδιον τοῦ Κριου, ἢ νύξ καὶ ἡ
ἡμέρα γίνονται ἴσαι || [γεωμ.] اضلاع — *μου-*
τεδαβιγίου-δ-αδῖα, ἰσοπλευρος· || الزوايا — *μου-*
τεδαβιγίου-ζ-εδαγιά, ἰσογώνιος· || الساقين —
μουτεδαβιγίου-δ-δακῆν, ἰσοσκελής· § θ. متساويه.
— ἀπόστασις ἴση ἐκ δύο ἢ περισσοτέ-
ρων μερῶν· || — اشكال ἴσα σχήματα· § [ἀνατ.

ψυσ.ιστ. βοτ.] : متساوية الاعضاء التآنيث : *μουτε-*
δαβιγίου-δ-αδῖα-τε-νίς, ἰσόγυνα· || متساوية
μουτεδαβιγίου-δ-αδῖα-τε-νίς, ἰσοστήμονα· || متساوية الارجل
μουτεδαβιγίου-δ-εβδῶν, ἢ متساوية القوائم *μουτεδαβιγίου-*
δ-καβαῖη, ἰσοποδα· || متساوية الاوراق *μουτε-*
δαβιγίου-δ-εβδῶν, ἰσοφύλλα· || متساوى التركيب
μουτεδαβιγίου-δ-τερκίη, ἰσομερής· || متساوى
μουτεδαβιγίου-δ-χαρῶν, ἰσοθερμος· || متساوى الزمان
μουτεδαβιγίου-δ-εβδῶν, ἰσοχρο-
νος· || متساوية الشدة *μουτεδαβιγίου-δ-εβδῶν*,
ἰσοτόνος· || متساوية القناتيسيت *μουτεδαβιγίου-δ-*
μικνα-νι-ε-ε-ε, ἰσοδυναμικός· || متساوية الوريقات
μουτεδαβιγίου-δ-βουρεϊκά-ε-ε-ε-ε-ε,
ἰσοπέταλα.

متساویا } A. *μουτεδαβι-γεν*, ἐπρ. ἐξ ἴσου.

متساهل } A. *μουτεδαχίλ* [ἐκ τοῦ تساهل] *μτχ.*
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προσφερόμε-
νος μετὰ πρᾶντος καὶ ἡπιότητος, προσήνης,
εὐπροσήγορος· § πλθ. متساهلین || متساهله.

متساهلانه } Π. *μουτεδαχίλ-انέ*, ἐπθ. ὁ
ἀρμόζων πρῶν, ἡπίων· § ἐπρ.
πρώως, ἡπίως.

متسایف } A. *μουτεδαγίφ* [ἐκ τοῦ تسایف] *μτχ.*
ἐν. ὁ διαξίφισζόμενος μετὰ τινος.

متسبب } A. *μουτεδε'πῆη* [ἐκ τοῦ تسبب] *μτχ.*
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ γινόμενος αἰ-
τίας, φθορεὺς ἐκ παραιτίας, ἢ τοι οὐχὶ ἀπ' εὐ-
θείας, ἀλλὰ διὰ τινος πράξεως ἢ μέσου [νομ.] :
— متعمد اولدجه ضامن اولماز — ὁ ἐκ παραιτίας φθο-
ρεὺς δὲν ἀποζημιῶ [ζαμιν] ἐνόςφ δὲν ἐνεργεῖ
ἐκ προμελέτης [μουτε'αμμιε]· ἀντιθ. مباشر·
βλ. مباشر.

متستر } A. *μουτεδε'τῖο* [ἐκ τοῦ تستر] *μτχ.*
ἐν. καὶ ἐπθ. κεκαλυμμένος ἰδία τὸ
πρόσωπον [ἐπὶ γυναικῶν]· § θ. متستره.

متسجد } A. *μουτεδε'δ'δ'ε'ε'ε* [ἐκ τοῦ تسجد] *μτχ.*
ἐν. ὁ προσκυνῶν, ὑποκλινό-
μενος· § πλθ. متسجدین.

متسجدانه } Π. *μουτεδε'δ'δ'ε'ε'ε-انέ*, ἐπθ. ὁ
ἀρμόζων προσκυνῶντι, ὑπο-
κλιτικός· § ἐπρ. ὑποκλιτικῶς, μεθ' ὑποκλίσεως.

متسخن } A. *μουτεδε'χχῆν* [ἐκ τοῦ تسخن] *μτχ.*
ἐν. ὁ θερμαινόμενος, ὁ θερμανθείς,

πυρακτωθεῖς: — طاس κύπελλον θερμανθέν, πυ-
ρακτωθέν.

Μέτρον { Α. μουτεδερρίο, ταυτό μετρί βλ.

متسرع } Α. μουτεδερερῆ' [ἐκ τοῦ تسرع] μηχ.
ἐν. καὶ ἐπιθ. ὁ σπεύδων, ὁ τρέχων.

متسرى } A. μουτσερρι [ἐκ τοῦ تسرى] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συζῶν μετὰ δούλης

ὡς παλλακίδος· βλ. καὶ متسرر .

متبع } A. μουττεδῆ' [ἐκ τοῦ اتساع] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. εὐρυνθεῖς, πλατυνθεῖς, εὐ-

693. Πρ. αὐτοῦ — εὐρύνομαι: — برایش ضیق اولقدم.
 — ὅταν πρῶγμὰ τι στενεύσῃ εὐρύνεται,
 ἵτοι ὅταν ὑπόθεσις τις καταστῇ δυσχερὲς δι-
 ευκολύνεται [νομ.].

} Α. μουτεδδ' [ἐκ τοῦ ^{متسع} τετδδ' ρζ.
 [تسع] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξ ἐννεά
 μερῶν συγκείμενος· ἔξαωμ. ἐννεάγωνος· ςθ. ^{متسع}.

متسفل } A. μουτεδεφφιζ [ἐκ τοῦ τσφλ] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. τεταπεινωμένος, ἐξηυ-
τελισμένος, χαμερπής· § πλθ. متسفل· § θ. متسفل.

متسفلانه } Π. μουτσεφφιλ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
νῆκων ἢ ἀρμόζων χαμερπεϊ, εὐ-
τελεῖ· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متسفه } Α. μουντεσέφφιχ [ἐκ τοῦ متسفه] μτχ.
ἐν. ὁ ὢν ἄσωτος, ἐκδεδιητημένος.

متسق } A. μουτεσεκκηῖς [ἐκ τοῦ τσέφ]
 ἡτις ἐν καὶ ἐπὶ ἀίρουσθαις [ἐπὶ

Χριστιανοῦ ἱερέως· Ἰδὲ ἐστεγασμένος, ἐπίστεγος.
متسكر } Α. μουτεδεκκίρ [ἐκ τοῦ متسكر] μτχ.
ἐν. μεμυσθιμένος.

متسكن } A. μοντεδεκίν [ἐκ τοῦ تسكن]

μιτχ. εν. και επθ. ο καταπραυν-
θείς, γαλινιάσας, γαλῆνιος: — بحرθάλασσα γα-
λινιώσα: || — شورشαραχῆ κοπάσασα.

A. μουντεδελλή [ἐκ τοῦ تسلب] μτχ.
 ἐν. ἡ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ συζύ-

γού αὐτῆς ἀπεκδυθεῖσα τὰ κοσμήματα καὶ ἐν-
δυθεῖσα πένθημα.

متسلح } A. μουτεδελληχ [ἐκ τοῦ تسلح] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὀπλιθεῖς ἐνοπλος.

§ 220. متسلحين .

متسلسل } A. μοντεσσελλοι [ἐκ τοῦ مسلسل]
μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συνεχόμενος

[ΔΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ Ι. Χ. τόμ.]

διακοπῆς ἀκολουθῶν, συνεχής: —نومرو— αριθμὸς
 συνεχῆς ἢ αὐξων [βιβλίου, κώδικος κτλ.] § θ.
 متسلسله μουτσεδεδιτλε: —كفالت— ἀλληλεγγύη. ||
 —جبال— ὄρη ἀλληλένδετα, συνεχῆ, ἥτοι ἄλυσις
 ἢ σειρά ὀρέων. || —اسباب— αἰτίαι ἀλληλένδετοι.

ἡμισία } A. μουτεδελλήτ [ἐκ τοῦ 𐤇𐤌𐤕] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξασκῶν βίαν καὶ
 δυναστείαν, ὁ καταδυναστεύων, τύραννος, πύ-
 ζων § πλθ. 𐤇𐤌𐤕.

متسلطانه { Π. μουτσελλητ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἄρ-
μόζων καταδυναστεύοντι, τυ-
ραννικός: § ἐπρ. τυραννικῶς.

متسلف } Α. μου τε δε λλῆ [ἐκ τοῦ تسلف τε-
 δε λλ οὐ ἔρξ. سلف] μιτχ. ἐν. ὁ πρὸ
 τῆς παραδόσεως τοῦ ἐμπορεύματος λαμβάνων
 τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ. || βλ. سلم δε λέμ.

Ἰσλαμ. } A. μουτεδελλιμ [ἐκ τοῦ تسلم] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ παραλαμβάνων, ὁ πα-
 ραλήπτης [ἐπὶ ἐμπορευμάτων κτλ.]. § ὁ θεά-
 μενος τὸν Ἰσλαμισμόν. § تسلمه. || βλ. καὶ ἐπθμ.

ἤτοι τίτλος ἀπονεμόμενος ἀλλοτε τοῖς ὑποδιοικηταῖς, ἀντιστοιχῶν τοῖς σημερινοῖς مقام مدبر βλ. βλ. και حاصل.

متسلی } A. μυνταδελλή [ἐκ τοῦ *متلى*] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. παρηγορημένος || Рм.
اولق — παρηγοροῦμαι, παραμυθοῦμαι [*تلف*]
[*ابله*] — اولم — بولك ايله — παρηγορήθην διὰ τοῦτου,
ἐκ τοῦτο §θ. متسله .

متسلیانہ } Π.μουτεδελλανέ, ἐπθ. παραμυ-
 θητικός· § ἐπο. παραμυθητικός.

} A. μουτταδίου [ἐκ τοῦ اسم] μτχ.
 } ἐν. καὶ ἐπθ. σεσημασμένος, ὁ φέρων
 διακοιτικὸν σῆμα, σημειῶν· § θ. متسمة

ἡμεῖς } Α. μὀνταδεμυῖμ [ἐκ τοῦ 𐤌𐤍𐤕]μτχ.
 ἐν, ὁ δὴ ληνηγιάδας ἑαυτὸν, δλη-
 ηγιάσθεις § θ. 𐤌𐤍𐤕.

متسمى } A. μουτεδεμυι [ἐκ τοῦ تسمى] μτχ.
ἐν.ὁ λαμβάνων κλησὶν ἢ ὄνομά τι.

متسنة } Α. ΜΟΥΤΕΔΕΝΝΙΧ [ἐκ τοῦ متهنه] ΜΥΧ.
ἐν ἀπὸ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ μινώων.

έν. καὶ ἐπο. ευρωτίων, κ. βουχλια-
μένος, παλαιός, παμπάλαιος.

متسوك } Δ. μουτεδεβδίκ [ἐκ τοῦ تسوك τε-
δεβδουίκ] ιτκ. ἐν. καὶ ἐπθ. διμε-

ταχειριζόμενος ὁδοντοψήκτραν [βλ. مسواك] ἐκ
ξύλου πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὀδόντων.

متسوی } A. μουτεδεβί [ἐκ τοῦ تسوی τεδεβ-
61] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξομαλισθεὶς,

ὁ γενόμενος ἐπίπεδος, ὁμαλός, ἴσος· βλ. متسوی .

متسهر } A. μουτεδεχχίρ [ἐκ τοῦ تسهر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μὴ δυνάμενος τὴν

νύκτα νὰ κοιμηθῇ, ἀύπνος: — عاشق εἰραστής
ἀύπνος· § πλθ. متسهرين .

متسهرانه } Π. μουτεδεχχίρ-ανέ, ἐπθ. ὁ
ἀνέκων ἢ ἀρμόζων ἀύπνῳ· §

ἐπρ. ἀύπνος.

متسیب } A. μουτεδεγγίτ [ἐκ τοῦ تسیب] μτχ.
ἐν. ὁ ἀμελῶν, ὀλιγωρῶν· § πλθ.

متسیب .

متسیبانه } Π. μουτεδεγγίτ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
έκων ἢ ἀρμόζων ἀμελοῦντι, ὁ-

λιγωροῦντι, ὁ γινόμενος μετ' ἀμελείας, ὀλιγω-
ρίας· § ἐπρ. μετ' ὀλιγωρίας, ὀλιγώρως.

متشابه } A. μουτεδάπιχ [ἐκ τοῦ تشابه] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὁμοιάζων, ἔχων ὁ-

μοιότητα πρὸς τι· ἀλληγορικὸς [ἴδτε ἐπὶ ἐδα-
φίων τοῦ Κορανίου χρηζόντων ἐρμηνείας]· §

[ψυσ. ἰστ. βοτ.] ὁμολογος: — الاجناس — μουτεδά-
πιχου-λ-ἐδζνός, μονότυπος· || الاجنه — μου-

τεδάπιχου-λ-ἐδζνιχά, ὁμόπτερος· || الاشكال —
μουτεδάπιχου-λ-ἐδκιάλ, ἰσόμορφος· || الاوراق —

μουτεδάπιχου-λ-ἐδράκ, ὁμόφυλλος· || الصوره —
μουτεδάπιχου-δ-δουρέ, ὁμότυπος· || الوریقات —

μουτεδάπιχου-λ-δουρεϊκάτι-τ-τουβεϊ-
δζιγέ, ἰσοπέταλος· || الحروف — μουτεδάπιχου-λ-

χοιρούφ, ὁ ὅμοιος κατὰ τὰ γράμματα [ἐπὶ λέ-
ξεως]· § θ. متشابه: — اشكال ἐδκιάλι μουτεδά-

πιχέ, ὅμοια σχήματα [γεωμ.]· § βλ. ἐπόμε.

متشابهات } A. μουτεδάπιχάτ [πλθ. τοῦ
pron.] ὁν θ. ἐδάφια Κορανίου

ἀλληγορικὰ χρηζόντα ἐρμηνείας.

متشامت } A. μουτεδάτιμ [ἐκ τοῦ تشامت] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀντιλοιδوروμένος,

ὁ ἀνθυδριζόμενος.

متشاجر } A. μουτεδάδζιρ [ἐκ τοῦ تشاجر] μτχ.
ἐν. ὁ διαμαχόμενος, παλαίων

μετὰ τινος· § πλθ. متشاجرين .

متشاجرانه } Π. μουτεδάδζιρ-ανέ, ἐπθ. ὁ
γινόμενος μετὰ πάλης, διαμά-

χης· § ἐπρ. μετὰ πάλης, διαμάχης.

متشارك } A. μουτεσάακ [ἐκ τοῦ تشارك] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συνεταιριζό-

μενος, συνέταιρος· συγκύριος, συγκοινωνός.

متشاعر } A. μουτεσά'ήρ [ἐκ τοῦ تشاعر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ λαμβάνων ἥθος

ποινοῦ, ποιητικευόμενος· § πλθ. متشاعرین .

متشاعرانه } Π. μουτεσά'ήρ-ανέ, ἐπθ. ὁ
ἀνέκων ἢ ἀρμόζων ποιητι-

κευομένῳ· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει ποιητικευομένῳ.

متشاعريت } A. μουτεσά'ήρ-ιγέτ, ἀφ. θ.
τὸ ποιητικεύσθαι.

متشاكل } A. μουτεσάκίλ [ἐκ τοῦ تشاكل] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁμοιάζων κατὰ

τὸ σχῆμα, ὁμοιόσχημος, σύμφωνος.

متشاکي } A. μουτεσάκί [ἐκ τοῦ تشاکي] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀμοιβαίως προσ-

κλαιόμενος [τῇ προθ. دن] .

متشأم } A. μουτεσά'ίμ [ἐκ τοῦ تشأم] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ θεωρῶν τι ὡς ἀπαί-

σιον οἰωνόν.

متشاور } A. μουτεσάβιρ [ἐκ τοῦ تشاور] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μετ' ἄλλου συσκε-

πτόμενος [τῇ προθ. ابله] .

متشبت } A. μουτεσέππις [ἐκ τοῦ تشبت] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐπιχειρῶν, ἐπιλαμ-

βανόμενος, ἐπιχειρηματίας [δοτ.]· — ايشه ἐπι-
χειρῶν τὸ ἔργον· || ومهاجرته —

انكتره اهاليسی — oi κάτοικοι τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἐπι-
χειρηματίαι καὶ ἐπιδεκτικοὶ [μουδτε'ήετ] με-

ταναστεύσεων· § πλθ. متشبتين .

متشبك } A. μουτεσέππις [ἐκ τοῦ تشبك] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. περιπεπλεγμέ-

νος ὡς δικτυωτὸν ἢ ὡς οἱ κλάδοι δένδρου· § θ.

متشبكة: — اغصان κλάδοι [ἀγδάν] περιπεπλεγ-

μένοι.

متشبه } A. μουτεσέππις [ἐκ τοῦ تشبه] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀφομοιούμενος, ὁμοιά-

ζων, ὁ ἔχων ὁμοιότητα, παρεμφερὴς [δοτ.]· §

πλθ. متشبهين .

متشبهانه } Π. μουτεσέππις-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
έκων ἢ ἀρμόζων τῷ ὁμοιάζοντι,

τῷ ἔχοντι ὁμοιότητα, ὁμοιοειδὴς· § ἐπρ. ὁμοιο-

ειδώς.

متشت } A. μουτεσέππις [ἐκ τοῦ تشت] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. διεσκορπισμένος, δι-

εσπαρμένους, πολυσχιδής, συγκεχυμένους § θ.
متشقی : — آرای : γινώμαι συγκεχυμένα.

متشقی } A. μουτετέτι [ἐκ τοῦ تشى] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διαχειμάζων πον' §
θ. متشقی || βλ. متصيف.

متشجع } A. μουτετέδζδζή* [ἐκ τοῦ تشجع]
μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐπιδεικνύμε-
νος ἀνδρίαν, γενναϊότητα, ἥτοι ὁ προσποιούμε-
νος τὸν γενναῖον § πλθ. متشجين.

متشجعانه } Π. μουτετέδζδζή-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
ήκων ἢ ἀρμόζων τῷ προσποιου-
μένῳ τὸν ἀνδρείον, ὁ γινόμενος μετὰ προσποιη-
τῆς ἀνδρείας § ἐπρ. μετὰ προσποιητῆς ἀνδρείας.

متشجر } A. μουτετέδζδζή [ἐκ τοῦ تشجر]
μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ γινόμενος ὡς
δένδρον, δένδροειδής [βοτ.] § θ. متشجره.

متشخص } A. μουτετέχχης [ἐκ τοῦ تشخص]
μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ λαβὼν πρό-

σωπον, προσωποποιηθείς, διαγνωθείς, διακρι-
νόμενος. || Ρμ. — προσωποποιούμαι, διακρί-
νομαι, διαγινώσκομαι [τῇ ἀλλ.] : اشخاص صور :
αἱ ἀνθρώποι τὰ πρόσωπα διακρί-
νονται καὶ διαχωρίζονται [μουτεμεγ'γίζ] διὰ
τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῶν μορφῆς || — شخص πρόσω-
πον πραγματικόν [ἀντιθ. τῷ μενῳ] : شخص πρό-
σωπον ἠθικόν. § θ. متشخصه.

متشدد } A. μουτετέτττ [ἐκ τοῦ تشدد] μτχ.
ἐν. ὁ σφοδρὸς καθιστάμενος, ἐπι-
τεινόμενος § θ. متشده.

متشدد } A. μουτετέτττ [ἐκ τοῦ تشدد] μτχ.
ἐν. ὁ σφοδρὸς καθιστάμενος, ἐπι-
τεινόμενος § θ. متشده.

متشدد } A. μουτετέτττ [ἐκ τοῦ تشدد] μτχ.
ἐν. ὁ σφοδρὸς καθιστάμενος, ἐπι-
τεινόμενος § θ. متشده.

متشدد } A. μουτετέτττ [ἐκ τοῦ تشدد] μτχ.
ἐν. ὁ σφοδρὸς καθιστάμενος, ἐπι-
τεινόμενος § θ. متشده.

متشدد } A. μουτετέτττ [ἐκ τοῦ تشدد] μτχ.
ἐν. ὁ σφοδρὸς καθιστάμενος, ἐπι-
τεινόμενος § θ. متشده.

متشدد } A. μουτετέτττ [ἐκ τοῦ تشدد] μτχ.
ἐν. ὁ σφοδρὸς καθιστάμενος, ἐπι-
τεινόμενος § θ. متشده.

متشدد } A. μουτετέτττ [ἐκ τοῦ تشدد] μτχ.
ἐν. ὁ σφοδρὸς καθιστάμενος, ἐπι-
τεινόμενος § θ. متشده.

متشعب } A. μουτετέ'ήπ [ἐκ τοῦ تشعب] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διηρημένος εἰς κλά-
δους, τμήματα, διακλαδώσεις, πολυσχιδής [δοτ.] :
— شجرات عديدة : διηρημένος εἰς πολλοὺς κλά-
δους, τμήματα § θ. متشعبه.

متشعشع } A. μουτετέ'ήπ [ἐκ τοῦ تشعشع]
μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ λάμπων, ἀκ-
τινοβολῶν, λαμπρός.

متشعر } A. μουτετέ'ήρ [ἐκ τοῦ تشعر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ θριξὶ κεκαλυμμένος,
κομῶν, τριχωτός, τριχώδης [βοτ.] § θ. متشعره.

متشعشع } A. μουτετέ'ήπ [ἐκ τοῦ تشعشع] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀκτινοειδής, ἀκτινω-
τός [βοτ.] § θ. متشعشعه.

متشقى } A. μουτετέφφ [ἐκ τοῦ تشقى] μτχ.
ἐν. ὁ ἱκανοποιῶν τὸν θυμὸν τοῦ διὰ
τῆς λήψεως ἐκδικήσεως § θ. متشقى.

متشكر } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμο-
νῶν [δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : لطف و عنایت —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τῇ χάριτι καὶ εὐεργεσίᾳ || Ρμ.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

متشكره } A. μουτετέκκ [ἐκ τοῦ تشكره] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐχαριστῶν, εὐγνωμονῶν
[δοτ. ἢ τῇ προθ. : دن طولای] : تبرکات خالصانه کردن طولای : —
εὐχαριστῶν ἐπὶ τοῖς εὐεργεσίαις ὑμῶν συγ-
χαρητηρίοις.

ἀπεκδυόμενος εἰς ἐργασίαν, κ. ἀνασκουμπονό-
μενος· § θ. متشمس.

متشمس } A. μουτεδεμυίς [ἐκ τοῦ شمس] μτχ.
ἐν. ὁ ἡλιαζόμενος, ἡλιασθεὶς,
ὁ εἰς τὸν ἥλιον ἐκτεθεὶς.

متشمل } A. μουτεδεμυίλ [ἐκ τοῦ شمل] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ περιβεβλημένος τὸν
μανδύαν τὸν καλούμενον χράμιον ὡς οἱ Βεδουί-
νοι καὶ οἱ προσκυνῆται [βλ. احرام]· § θ. متشملة.

متشمم } A. μουτεδεμυίμ [ἐκ τοῦ شمم] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὁσφραίνόμενος, ὁ μυ-
ρίζων· § θ. متشممه.

متشبح } A. μουτεδεμνίδ [ἐκ τοῦ شبح] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἐρρυτιδωμένος, κ. ζα-
ρωμένος· § θ. γαγγραινωθεὶς· § θ. متشبحه.

متشف } A. μουτεδεμνίφ [ἐκ τοῦ شنف] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ φέρων ἐνώτια·
§ θ. متشفه.

متشوش } A. μουτεδεμνίδ [ἐκ τοῦ شوش] μτχ.
ἐν. συγκεχυμένος· § θ. متشوشه.
— ὑποθέσεις συγκεχυμένα.

متشوق } A. μουτεδεμνίθ [ἐκ τοῦ شوق] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων καὶ δεικνύων ἐπιθυμίαν,
ἐφεδιν, πρόφρων· § πλθ. τ. متشوقين· § θ. متشوقه.

متشوقانه } Π. μουτεδεμνίθ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
νήκων τῷ πρόφρονι, τῷ ἔχοντι
ἐφεδιν, ἐπιθυμίαν· § ἐπρ. προφρόνως, ἐκθύμως.

متشوك } A. μουτεδεμνίθ [ἐκ τοῦ شوك] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. κεκαλυμμένος δι' ἀ-
κανθῶν, ἀκανθοφόρος [βλ. شوك]· § θ. متشوكه.

متشهد } A. μουτεδεμνίθ [ἐκ τοῦ تشهد] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐν τῇ προσευχῇ ἀπ-
αγγέλλων τὰς εὐχὰς τὰς περιεχοῦσας τὴν ὁ-
μολογίαν τῆς πίστεως [ἐπὶ Μουσουλμάνων]· §
θ. متشهده μουτεδεμνίθ.

متشهى } A. μουτεδεμνίθ [ἐκ τοῦ شهى] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων ὄρεξιν, κλί-
σιν, ἐπιθυμίαν, ὀρεγόμενος.

متشيخ } A. μουτεδεμνίθ [ἐκ τοῦ شيخ] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. γεγηρακώς· γεροντιῶν,
ἔχων ἥθος γέροντος· § πλθ. متشيخين· § θ. متشيخه.

متشيد } A. μουτεδεμνίθ [ἐκ τοῦ شيد] μτχ.
ἐν. ὁ ἀνυψούμενος καὶ στερεούμενος.

متشيطن } A. μουτεδεμνίθ [ἐκ τοῦ شيطن] μτχ.
ἐν. ὁ ἐνεργῶν σατανικῶς.

متشيع } A. μουτεδεμνίθ [ἐκ τοῦ شيع] μτχ.
ἐν. ὁ γινόμενος Σιϊτης, ἡτοι ὁ ἀκολου-
θῶν τὴν αἵρεσιν τῶν Σιϊτῶν [شيع]· § πλθ. متشيعين.

متصابي } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصابي] μτχ.
ἐν. ὁ προσπαθῶν νὰ καταστή ἀ-
ρεστὸς εἰς τὰς γυναῖκας, νὰ ἐλκύσῃ τὴν καρ-
δίαν των, γυναικαρέσκος, ἐρωτότροπος.

متصابيانه } Π. μουτεδαπὶ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
ήκων γυναικαρέσκῳ, ἐρωτοτρό-
πῳ· § ἐπρ. γυναικαρέσκως, μετ' ἐρωτοτροπίας.

متصاحب } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصاحب] μτχ.
ἐν. ὁ ὑπερασπίζων, προ-
στατεύων· § πλθ. متصاحبين.

متصادف } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصادف] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συναντῶν, ὁ
συμπίπτων, τυχαῖος [βλ. تصادف]· § πλθ. متصادفين.

متصادف } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصادف] μτχ.
ἐν. ὁ ἀμοιβαίως ἐπικυρῶν
τοὺς λόγους ἄλλου, ὁμόφρονος [ἐπὶ διαδίκων]·
§ πλθ. متصادفين.

متصادف } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصادف] μτχ.
ἐν. ὁ ἀμοιβαίως ἐπικυρῶν
τοὺς λόγους ἄλλου, ὁμόφρονος [ἐπὶ διαδίκων]·
§ πλθ. متصادفين.

متصادم } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصادم] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀλληλοσυγ-
κρούμενος· § [βλ. تصادم] ἐκρηκτικός· § θ. متصادمه.

متصاعد } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصاعد] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μετεωριζό-
μενος, ὁ ἀνυψούμενος· § θ. متصاعده.

متصاغر } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصاغر] μτχ.
ἐν. ὁ φαινόμενος μικρός, ὁ
προσποιούμενος τὸν μικρόν.

متصالب } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصالب] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. σταυρωτὸς [βλ. تصالب]· § θ. متصالبه.

متصالح } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصالح] μτχ.
ἐν. ὁ συνδιαλλαττόμενος μετὰ τι-
νος, εἰρηνοποιῶν· § πλθ. متصالحين.

متصالح } A. μουτεδαπὶ [ἐκ τοῦ تصالح] μτχ.
ἐν. ὁ προσποιούμενος τὸν κωφόν·
§ πλθ. متصالحين.

متصلا } Α. μουττέδουλεν, ἐπρ. συνημμέ-
νωος, συναφώς, ἀνευ διακοπῆς, ἀ-
διακόπως [δοτ.].

متصلب } A. μοντεδαλλήπ [ἐκ τοῦ متصل]
 μτχ. ἐν. ὁ μεταβληθεὶς εἰς στε-
 ρεόν, στερεοποιηθεὶς: → ماع یگرډن سترهوپوین-
 θέν· § ἐκκληρωμένος [λατ.]. § متصله.

متصلف } A. μουτσαλλιφ [ἐκ τοῦ تصلف]
 μυτ. ἐν ὁ ἔχων ἀξιώσεις ἀνωτέρας
 τῆς δυνάμεως καὶ ικανότητός του, ἀγύρτης.
 § πλθ. متصلف.

متصلفانه } Π. μουτσαλλιό-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
 γυρτικός, ὁ ἀνήκων τῷ ἔχοντι
 ἀξιώσεις κτλ. βλ. προηγ. § ἐπρ. ἀγυρτικῶς.

متصنع } Α.μουτεδαννῆ' [ἐκ τοῦ تصنع] μτχ.
 ἐν. ὁ ἐπιτιθεδύομενος, ὁ προσπα-
 θὼν νὰ φανῇ ὡραῖος, κομπλόρ· § πλθ. متصنع.

متصانہ } Π.μουτσεδαννη'ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνθ.
κων ἐπιτηδευσόμενῳ, ὁ γινόμενος
μετ' ἐπιτηδεύσεως. § ἐπρ. μετ' ἐπιτηδεύσεως.

Μετῶτα } A. μετῶτα 661τ [νλγ. ἐκ τοῦ τσῶτα
 τῶτα 660ύτ. ρζ. صوت.] μτχ. ἐν. καὶ
 ἐπθ. ὁ ἔχων φωνήν, φωνήεις : — جسم σῶμα
 [ὄζιδυ] ἔχον φωνήν. §θ. متصوته μετῶτα 661τέ :
 — حروف γράμματα φωνήεντα.

متصور } A. μουτεδαβδιρ [ἐκ τοῦ تصور
 μιχ. ἐν. ὁ διανοούμενος, σχεδιάζων,
 μελετῶν τι § μιχ. πθ. καὶ ἐπθ. μουτεδαβδέρ, ὁ
 σχεδιαζόμενος, ὁ ἐν σχεδίῳ ἢ ἐν τῇ φαντασίῳ
 εὐρισκόμενος, ὁ μελετῶμενος, ὁ φανταστὴς, νοη-
 τός. || — غائرًا μουτεδαβδέρ, ὁ μὴ μελετῶ-
 μένος, μὴ σχεδιαζόμενος, ὁ μὴ φανταστὴς, μὴ
 νοητός: — بوباده کی کفالتہ تجارت قصد و نیی غیر —
 ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐγ-
 γυήσει δὲν φαντάζεται τις [δὲν εἶναι φανταστή]
 πρόθεσιν καὶ σκοπὸν κέρδους. § θ. — تصور μου-
 τεδαβδιρ [ἐν.] καὶ μουτεδαβδέρ [πθ.]: — سیاحت
 — ταξιδιον σχεδιαζόμενον.

{ A. μουτασάββιφ [ἐκ τοῦ تصوف]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. παραδεδομένος
 εἰς τὸν μυστικισμόν, εἰς τὴν μυστικὴν φιλοσο-
 φίαν· μυστικιστής· § πθ. متصوف· § θ. متصوفة.

متصوفانه } Π. μουντεαδδιδ-ανέ, ἐπθ. ὁ δ
νῆκων μυστικιστῆ· ῖξερ. ὡς ἀ-
νῆκει μυστικιστῆ.

متصیف } Α. μοντεδαγγίφ [ἐκ τοῦ تصيف]
 μετα. ἐν. ὁ παραθερίζων, ὁ διερχό-

μενος τὸ θέρος ἐν ἐξοχῇ· § θ. متصيفه || βλ. متشى

متضاحك } A. μουεταχικ [ἐκ τοῦ تضاحك]
 مضح. ἐν. ἀμοιβαίως γελῶν, συγ-
 γελῶν. § 6. متضاحك: — παῖδες συγγελῶντες.

متضاد } A. μουντζατίτ [ἐκ τοῦ ¹αδ] μτζ.
ἐν. καὶ ἐλθ. ἀντικείμενος, ἀντιθετός.
τοῦ· § [ιατ.]. ἀνταγωνιστής [μῦς]. § θ. ²مضاد
→ افاضات ³μουντζατίτ, καταθέσεις ἀν-
τιθετοὶ || افكار ⁴ιδεαὶ ἀντιθετοὶ || امور ⁵ὑπο-
θέσεις ἀντιθετοὶ.

متضارب } A. μοντεταρίη [ἐκ τοῦ مضارب]
 μτχ. ἐν. καὶ πθ. ἀλληλοτυπώ-
 μενος. ἀλληλοδοξούμενος. 86. مضارب. 82. متضارب.

متضاعف } A. μουτζα'·hē [ἐκ τοῦ ¹ضاعف]
 μυτζ. ἐν. καὶ ἐπθ. δεδιπλασια-
 σμένος, διπλασίους· πολλαπλασίους: — سيل خە-
 مارەوس διπλασίους· || — حزن پەنەوس διπλασίους·
 § θ. متضاعفه.

متضایف } A. μοντεζαγιθ [ἐκ τοῦ تضایف
τεζαγιούθ, ρζ. مضیف] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ μετ' ἄλλου συνδεδεμένος, ἀλληλέν-
δετος· συγικ. متضایف μοντεζαγιθέιν· ابوت الیه
— αλληλγένδετα ως ἡ πατρότης [οὐ-
πουόβэт] καὶ ἡ υἱότης [πουνουόбэт].

} Α. μωυτεαδιδξις [ἐκ τοῦ *موتعد*]
 } πτχ. ἐν. ὁ στενοχωρούμενος, ὁ ἐ-
 χων ἐσωτερικὴν στενοχωρίαν.

متضح } A. μουττειν [ἐκ τοῦ انضاح] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ σαφηνιζόμενος, ὁ γι-
 νόμενος σαφής, ἐναργής. || Ρμ. اولی — γίνομαι,
 καθίσταμαι σαφής, σαφηνίζομαι, ἐπεξηγούμαι.
 اولور — ماده آیه دن — σαφηνίζεται ἐκ τῶν ἐπο-
 μένων [μεβάτتی ایتیه] · § θ. متضح.

μτضر } A. μουτεζαρρίρ [ἐκ τοῦ نضّر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ζημιωθείς, βλαφθείς,
δικηθεὶς. || Ρμ. — اولی — ζημοῦμαι, βλάπτομαι
تۛی [ادن] اولی — ی شیدن — ζημοῦμαι ἐκ τινος
πράγματος. § θ. متضرر.

μισέω. } A. μισησάμεν· [ἐκ τοῦ τρέφω]
 μισή. εν. καὶ ἐπθ. ὁ ταπεινὸς κτε-
 ρεύων, καθικετεύων, ἐκκληπαρῶν· § πλθ. **μισέρει**.
 θ. ميسره.

متضرعانه } Π. μονταζαρη'-ανέ, ἐπθ. ἱκε-
τικός· § ἐπρ. ἱκετικῶς.

متضمن } Α. μουτεζαμιν [ἐκ τοῦ تضمن] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ περιέχων, περιλαμ-

δάνων, διαλαμβάνων [αἰτ.]: — امری δ περιέχων διαταγὴν [γράμμα κτλ.]: || — معاني مختلفة — περιέχων διαφόρους ἐννοίας [λέξεις, φράσεις] || Ρμ. — περιέχω, περιλαμβάνω, διαλαμβάνω [αἰτ.]: اولی مسائل — اولدیني كتابك — تا ζητήματα, اولی سوزك — اولدیني نكات || کتابچه — αἰ λεπταὶ ἐννοιαὶ [νῦκιάτ], ὅς περιέχει δ λόγος: § θ. متضمنه.

متنوع } A. μουτεζαβδῆ [ἐκ τοῦ تنوع] μτχ. ἐν. οὐ ἢ καλὴ ὁσμὴ διαχέεται, ὁ διαχεόμενος [ἐπὶ εὐωδίας]: — موك مودحور διαχεόμενος εἰς τὰ πέριξ.

متضيق } A. μουτεζαγγῆ [ἐκ τοῦ تضيق] μτχ. ἐν. ὁ στενούμενος: — مكان متضيق στενούμενος.

متطابق } A. μουτεταπῆ [ἐκ τοῦ تطابق] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συμφωνῶν, σύμφωνος πρὸς ἄλλο [τῇ ἰσότητι]: § θ. مطابقه.

متناول } A. μουτεταβίλ [ἐκ τοῦ تناول] μτχ. ἐν. ὁ μνησνόμενος, παρατεινόμενος.

متطير } A. μουτεταγῆ [ἐκ τοῦ تطير] μτχ. ἐν. ὁ μεταδληθεὶς εἰς ἀέριον, ἐξαερωθεὶς, διατμηθεὶς [χημ.].

متطيب } A. μουτεταπῆ [ἐκ τοῦ تطيب] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἱατρὸς ἀγύρτης, ἐμπειρικός.

متطبع } A. μουτεταπῆ [ἐκ τοῦ تطبع] μτχ. ἐν. ὁ διὰ τῆς συχνῆς πράξεως καθιδιώντι εἰς ἑαυτὸν ἔξιν, ἢ δευτέραν φύσιν.

متطرب } A. μουτεταρρί [ἐκ τοῦ تطرب] μτχ. ἐν. ὁ ἐρχόμενος εἰς τέρψιν, εὐθυμίαν, ἐνθουσιασμόν, τερπόμενος, ἀγαλλόμενος § πλθ. متطربين.

متطربانه } Π. μουτεταρρί-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων ἀνθρώπων τερπομένων, ἀγαλλόμενος: § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متطرف } A. μουτεταρρί [ἐκ τοῦ تطرف] μτχ. ἐν. ὁ ἀποσυρόμενος εἰς τὴν μέρος.

متطرق } A. μουτεταρρή [ἐκ τοῦ تطرق] μτχ. ἐν. ἐπερχόμενος.

متطفل } A. μουτεταφῆ [ἐκ τοῦ تطفل] μτχ. ἐν. ὁ γινόμενος παράσιτος: § ὁ ἀκολουθῶν.

متطمع } A. μουτετα'ημ [ἐκ τοῦ تطمع] μτχ. ἐν. ὁ γευόμενος, ὁ δοκιμάζων τὴν γεῦσιν.

متطوع } A. μουτεταβδῆ [ἐκ τοῦ تطوع] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ποιῶν προδευχὴν μὴ ἐπιδαλλομένην καὶ μὴ ὑποχρεωτικὴν.

متطوق } A. μουτεταβδῆ [ἐκ τοῦ تطوق] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ περὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ φέρων περιδέραιον ἢ ἄλλο κόσμημα.

متطهر } A. μουτεταχῆ [ἐκ τοῦ تطهر] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καθαρισμένος, ὁ ἐξηγνισμένος, καθαρὸς, ἀγνός [ἐπὶ ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν]: — جسد سواما [تذويفه] καθαρόν: || قلب — καρδία ἀγνή.

متطيب } A. μουτεταγγῆ [ἐκ τοῦ تطيب] μτχ. ἐν. ὁ μεμυρισμένος ἢ ἡλειμμένος ἀρώματα, μύρα καὶ εὐωδιάζων.

متطير } A. μουτεταγῆ [ἐκ τοῦ تطير] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ θεωρῶν τι ὡς ἀπαίσιον οἰωνόν: § πλθ. متطيرين || βλ. مقال.

متطيرانه } Π. μουτεταγῆ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῶν θεωροῦντι τι ἀπαίσιον: § ἐπρ. ὡς ἀνήκει ἀνθρώπῳ κτλ.

متظاهر } A. μουτεζαχῆ [ἐκ τοῦ متظاهر] μτχ. ἐν. ὁ ἐμφανιζόμενος ἐκατέρωθεν, ὁ φαινόμενος ἀμοιβαίως ὁ εἰς τῷ ἑτέρῳ.

متطرف } A. μουτεζαρρί [ἐκ τοῦ تطرف] μτχ. ἐν. ὁ ἐπιτηδεύμενος τὸν εὐτράπελον, τὸν ἀγχνῖνον, τὸν εὐφῦδ: § πλθ. متطرفين.

متطرفانه } Π. μουτεζαρρί-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῶν ἐπιτηδευομένων τὸν εὐτράπελον, τὸν εὐφῦδ, ἢ ὁ γινόμενος μετ' ἐπιτηδεύσεως κτλ. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متظلل } A. μουτεζαλλῆ [ἐκ τοῦ تظلل] μτχ. ἐν. ὁ καθήμενος ἐν τῇ σκιᾷ, σκιαζόμενος: § ὁ ὑπὸ προστασίαν διατελὼν, προστατευόμενος.

متظلم } A. μουτεζαλλῆ [ἐκ τοῦ تظلم] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ παραπονούμενος ἐπὶ ἀδικίᾳ, καταπιέσει, ὁ διεκτραγωδῶν τὴν κατάσιν αὐτοῦ: § πλθ. متظلمين.

متظلمانہ } Π. μουτεζαλλῆ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων ἢ ἀρμόζων ἀνθρώπῳ διεκτραγωδοῦντι τὴν κατάσιν αὐτοῦ: — اوضاع استادهي ه تروپوي انθρωپوي διεکترافودونτος τὴν κατάσιν αὐτοῦ: § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

πων [πρεδν] ὅστις προσποιεῖται τὸν τυφλόν· §
θ. متعاهد.

μεταμειν { Π. μουμε'αμ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἀν-
θρώπῳ προσποιούμενῳ τὸν τυ-
φλόν, ἀμβλυσποῦντι· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

μεταμειν { Α. μουμε'αδν [ἐκ τοῦ تعاون] μτχ.
ἐν. ὁ ἀλληλοδοιοθούμενος.

μεταμειν { Α. μουμε'αχίτ [ἐκ τοῦ تعاهد] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συμβαλλόμενος, συμ-
βεδλημένος· § δυϊκ. μουμε'αχίτίν·
— طرفين τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη.

μεταμειν { Α. μουμε'ιπ [ἐκ τοῦ اتعاب] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ κουράζων, ἐπίπονος.

μεταμειν { Α. μουμε'αππίτ [ἐκ τοῦ تعبد] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀφωσώμενος εἰς τὴν
λατρείαν τοῦ Θεοῦ, εὐσεβής· § πλθ. متعبد· § θ.
متعبد.

μεταμειν { Π. μουμε'αππίτ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
ήκων εὐσεβεῖ, ὁ μετ'εὐσεβείας γι-
νόμενος· § ἐπρ. εὐσεβής.

μεταμειν { Α. μουμε'αππίτ [ἐκ τοῦ تعبس] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ σκυθρωπάζων, σκυ-
θρωπός· § ἐπρ. μετὰ σκυθρωπότητος.

μεταμειν { Π. μουμε'αππίτ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
ήκων σκυθρωπάζοντι, ὁ γινόμε-
νος μετὰ σκυθρωπότητος· § ἐπρ. μετὰ σκυθρω-
πότητος.

μεταμειν { Α. μετ'απ [ἐκ τοῦ تعب] ὄν. θ. κόπος· §
πλθ. μετα'ηπ [ὁ πλθ. συνθε-
στερος].

μεταμειν { Α. μουμε'αδζιτ [ἐκ τοῦ تعجب] μτχ.
ἐκπληκτος, θαυμάζων· § Πμ. اولي — ἐκπλήττο-
μαι, θαυμάζω [δοτ.]: — اولم — ἐξεπλάγην ἐπὶ
τούτῳ· § θ. متعجب.

μεταμειν { Π. μουμε'αδζιτ-ανέ, ἐπθ. ὁ γι-
νόμενος μετ' ἐκπλήξεως, μετὰ
θαυμασμοῦ· § ἐπρ. μετ' ἐκπλήξεως, μετὰ θαυ-
μασμοῦ.

μεταμειν { Α. μουμε'αδζιτ [ἐκ τοῦ تعجب] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἐκπληκτός, θαυμάζων· § Πμ. اولي — ἐκπλήττο-
μαι, θαυμάζω [δοτ.]: — اولم — ἐξεπλάγην ἐπὶ
τούτῳ· § θ. متعجب.

μεταμειν { Α. μουμε'αδζιτ [ἐκ τοῦ تعجل] μτχ.
ἐν. ὁ σπεύδων· § πλθ. متعجل.

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Β'.]

μεταμειν { Π. μουμε'αδζιτ-ανέ, ἐπθ. ὁ
ἀνέκων τῷ σπεύδοντι, ὁ γινόμε-
νος μετὰ σπουδῆς· § ἐπρ. μετὰ σπουδῆς.

μεταμειν { Α. μουμε'αδζιτ [ἐκ τοῦ تعجن] μτχ.
ἐν. ὁ ζυμωθείς, ζυμούμενος·
— دقيق ἄλευρον ζυμωθέν.

μεταμειν { Α. μουμε'αττίτ [ἐκ τοῦ متعدد] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. πολυάριθμος, πολὺς·
— اولدني حاله — ὅταν οἱ προσδιορισμοὶ [συν-
τακτικῶς] ὦσι πολλοί· || اولدني — ὅταν
οἱ θεματοφύλακες [μουμε'αδζιτ] ὦσι πολλοί· § θ.
متعدد — اشخاص πρόσωπα πολλὰ.

μεταμειν { Α. μουμε'αττίτ [ἐκ τοῦ متعدي] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ποιῶν ὑπερδασιν,
ἀδικίαν, ὁ ἀδικῶν· οὐ ἡ ἐνέργεια μεταδίδει,
ἐνεργητικός, μεταδαιτικός· — فعل رڤما ενε-
ργητικόν, μεταδαιτικόν· || Πμ. اولي — ποιῶν ὑπερ-
δασιν, ἀδικῶ μεταδίδω [δοτ.]: — ايكي مقوله —
ἡ ἐνέργεια [τοῦ ῥήματος] μεταδίδει εἰς
δύο ἀντικείμενα [μετ'οὐλ]· || قيلق — καθιστῶ
μεταδαιτικόν [τὸ ῥήμα]: — قيلق — τὸ οὐ-
δέτερον ῥήμα καθιστῶ μεταδαιτικόν· § θ. متعدي.

μεταμειν { Α. μουμε'αζιτ [ἐκ τοῦ متعذر] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ἀδύνατος· — اعتدادك جمى

— ἀδύνατος εἶναι ἡ συνένωσις τῶν ἀντιθέ-
των, ἥτοι νὰ συγκλῶσιν τὰ ἀαγκλῶστα·
|| ماهيات حقيقه ذاتيات وعرضيات تميز ايكم بعض ||
τὸ δια-
κρίναι τὰς σταθερὰς ιδιότητας καὶ τὰς συμπτω-
ματικὰς τῆς οὐσίας τῶν πραγματικῶν ἀντικει-
μένων κατὰ [ἐντιντ] τινὰς μὲν σοφοὺς εἶναι
δύσκολον [μουμε'αδζιτ], κατὰ τινὰς δὲ ἀδύνα-
τον· || الحصول — μουμε'αζιτ-α-χουδούλ, ὁ
ἀδύνατος νὰ ἐπιτευχθῇ, νὰ πραγματοποιηθῇ.

μεταμειν { Α. μουμε'αρρίτ [ἐκ τοῦ متعرب] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἐξαγαδισθείς, ἐξαγα-
δισμένος· βλ. عرب· § θ. متعرب.

μεταμειν { Α. μουμε'αρρίτ [ἐκ τοῦ تعرج] μτχ. ἐν. καὶ
ἐπθ. καμπύλος, κυρτός, στρεβλός [δοτ.]: § θ.
متعرج — متعرج· § συνών.

μεταμειν { Α. μουμε'αρρίτ [ἐκ τοῦ متعرس] μτχ. ἐν. ὁ
ἐπιδεικνύων ἀγάπην πρὸς τὴν σύζυγον αὐτοῦ.

متعرض } Α. μουντε'αρη'ιζ [ἐκ τοῦ تعرض] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προσδῶλλων, ἐπι-
 τιθέμενος, ἐπιθετικὸς [δοτ.] §θ. متعرضه .

معرف } Α. μουντε' αρροϊφ [ἐκ τοῦ تعرف] μετχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διὰ μελέτης καὶ δι-
 ναδιφήσεως μαθὼν τιξθ. معرفه.

متعرق } A. μουτε'αρρῆκ [ἐκ τοῦ تعرق] μετχ.
ἐν, ὁ ἰδρωσας § θ. متعرقه .

Ἀ. μὲντε ἀσπὶ [ἐκ τοῦ *تعري*] μτχ.
 ἐν. ὁ ἀπογυμνωθεὶς, ἀπεκδυθεὶς
 [دن]: — لابسدن ὁ ἀπεκδυθεὶς τὰ ἐνδύματα. ||
 — فضاءلدن ὁ ἀπογυμνωθεὶς τῶν ἀρετῶν.

μεταζ } Α. μουτ' αζζιζ [ἐκ τοῦ *متعزب*] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μὴ ἐλθὼν εἰς γάμου
 κοινωνίαν, ἀγαμος [ἀνήρ].

متعزبانہ } Π. μουτε' αἰζῖπ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνί-
κων ἀγάμω' § ἐπρ. ὡς ἄγαμος.

متعزز } A. μουτ'αζζιζ [ἐκ τοῦ مَزَز] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀποκτῆσας δόξαν, τι-
 μὴν, δοξασθεὶς § ὁ ἐπιδεικνύμενος δόξαν, κε-
 νοδόξος. § θ. مَزَز متعزز.

متعزل } Δ. μοντε'αζζιζ. [ἐκ τοῦ تعزل] μτχ.
ἐν. ὁ ἀποχωρήσας, ἀποδυρθείς.

متعسر } A. μουτε'αδδιρ [ἐκ τοῦ تعسر] μτχ.
έν. καὶ ἐπθ. δυσχερής, δύσκολος.
— **امر** prāyima δύσκολον || دنك يكدن تسوحي
— **بلكدده غير قابلدر** — η διὰ μιᾶς [γρεκ-τέν] ἐκ-
καθάριστος τοῦ χρέους [τίειν] θά ἢ δυσχε-
ρής καὶ ἴσως ἀδύνατος. || العور — μουτε'αδδιρ
οὐ-λ-οὐ-π-οὐρ, δύσδατος. || الحصول — μουτε'αδ-
δίρου-λ-χου-σοὺ-λ, δυσπερίτευτος. § θ. متعسر.

متعسف } Α. μουντε' ασδιφ [ἐκ τοῦ τσεφ] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐκτρεπόμενος τῆς

εὐθείας ὁδοῦ, ὁ ἀδικῶν, καταπιέζων· §θ. متعسف .
 متعسف } Α. μουντε' αἰδῆκ [ἐκ τοῦ تعسف] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐρωτευθεὶς, ἐρωτό-
 ληπτος· §θ. متعسف .

متعصب } Δ. μουτε'αδδὴπ [ἐκ τοῦ تعصب]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἄγαν ζῆλωτής,

θιασώτης, θῆνατικός [ده] : محافظة عقده اقرائينه :
 προκειμένου περί — در
 τηρήσεως τῆς σωφροσύνης εἶναι ἀσυγκρίτῳ τῷ
 λούγῳ θῆνατικώτερος τῶν ὁμηλικῶν του· § πλθ.
 متعصبه . §θ. متعصبين

متعصبانه } Π. μουντε'αδδὴκ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
 ἡκων φανατικῶ, ὁ γινόμενος με-

τὰ φανατισμοῦ· § ἐπρ. μετὰ φανατισμοῦ, φανατικῶς.

{ **متعضو** A. μούτε·αζζήδ [ἐκ τοῦ عضو] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων ὄργανα, ἐνὸρ-
 γανος, ὀργανικὸς [φυσ. ιδστ.] §θ. **متعضو**.

מתעטר } Α. μοιτε'αττηρ [ἐκ τοῦ [עטר] [מט].
 ἐν. ὁ λαμβάνων καλὴν ὁσμὴν, εὐω-
 διαν [ἐνδυμα κτλ.]. §ὁ μύριος καὶ ἀρώμασιν ἡ-
 λευμένος, μεμυρισμένος [γυνὴ κτλ.]. §θ. [מטער].

μετεψ } A. μιντε'αττής[ἐκ τοῦ متعطر]μτχ.
 ἐν. ὁ πατριζόμενος § θ. متعطره.

מתעַף } A. μοντε'αττήφ [ἐκ τοῦ *تعطف*]
 } B. μετχ. ἐν. ὁ δεικνύων εὐμένειαν,
 συμπάθειαν, συμπάθης, εὐεργετῶν.

۵۱۲۱۵۱۵۱ } Π. μουτε'αττηφ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
 ῥικὼν εὐμενεῖ, συμπαθεῖ, εὐεργε-
 τικὸς· ὃ ἐπρ. μετ' εὐμενείας, συμπαθείας, εὐ-
 εργετικῶς.

متعل { A. moure'attal [ἐκ τοῦ متعل] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μείνας ἀνευ ἐργασίας,
ἀργός [ἐπὶ ἐργάτου] § ὁ ἐν ἀργία, ἀργός, ἀχρη-
στος: — آسأب μύλος ἀχρηστος § θ. متعله .

{ Ἀ. μουντε' αἰζήνι [ἐκ τοῦ مظهر] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ἐπηρεμένος, ἀλαζών,
 ἀγέρωχος ἔθ. مظهر.

متعظانه } Π. μοντε'αζζημ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
νῆκων ἡ ἀρμόζων ἀλαζόνι, ἀλα-
ζονικός δέπρ. ἀλαζονικῶς.

מתעבב } Α. μουτε·αφ'φιφ' [ἐκ τοῦ מתב] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀποφεύγων τὰ ἀ-
 πηγορευμένα καὶ ἀθέμιτα, ἐγκρατευόμενος, δώ-
 φρων· § πλθ. מתעבב·§θ. מתעבב.

متعفن } Α. μοντε'αφφὴν [ἐκ τοῦ تعفن] μτχ.
 ἐν, καὶ ἐπθ. σεσηπῶς, διεθθαυμέ-
 νος, ὄζων, δυσώδους· ὁ ἔχων ἀποφορὰν : نفس
 ἀναπνοή [νεφές] δυσώδης, ἥτοι ἀποφορὰ στό-
 ματος· || در — او طه τὸ δωμάτιον ἔχει ἀποφορὰν,
 ὄζει· § θ. متعفنه .

متعقد } Α. μουτε'ακκήτ [ἐκ τοῦ *metē*] μτχ.
 ἐν. ὁ ἐν εἶδει κόμδου δεδεμένος, κ.
 κομδοδεμένος § σκοτεινός, ἀσαφής § θ. *metē*.

متعقل } A. μοντε'ακκηλ. [ἐκ τοῦ تعقل] μτχ.
 ἐν. ὁ νοῶν, σκεπτόμενος, λογικός.
 § πλθ. متعقلين. § θ. متعقلا.

متعلقاً } Π. μουτε'ακκηλ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
ἀνθρώπων νοοῦντι, σκεπτομένῳ,

λογικῶς· ὁ γινόμενος μετὰ περιδρόμῳ· § ἐπρ.
λογικῶς, περιδρόμῳ.

متعكس } A. μουτε'ακκίς [ἐκ τοῦ تَعَكَسَ] μτχ. ἐν. ὁ ἐστραμμένος ἀντιστρό-
φως, ἀνατετραμμένος.

متعلق } A. μουτε'αλλήκ [ἐκ τοῦ تعلق] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἐξηρημένος, ἀνήκων,
σχετικός, ἀφορῶν [δοτ.]: بَر خَبَر — بَر عِيدَنَسِ
τις ἀφορῶσα τοῦτο, σχετικὴ πρὸς τοῦτο· || تَار
— عَمَلَه ἀφορῶν τὴν ἀρχαιολογίαν [ἀδάρ
ἀτηκά], ἀρχαιολογικός· § θ. متعلقه : دَوَائِرُ
δαῖρι μουτε'αλλήκα, οἱ ἀρμόδιοι κυδερνι-
κοὶ ἢ ἄλλοι κύκλοι ἢ ἀρχαί.

متعلقات } A. μουτε'αλλήκα [πλθ. τοῦ προ-
ηγ.] ὄν. θ. ἐξαρτήματα, πράγμα-
τα σχετικά· πρόσωπα οἰκεῖα, οἰκεῖοι, συγγενεῖς:
— اقربا συγγενεῖς καὶ [ἀκριά] οἰκεῖοι· ||
نَمَلٌ ἐξαρτήματα ῥήματος, ἥτοι ἀντικείμενα ἢ
διορισμοί· οὕτω καλοῦνται τὸ κατ' αἰτιατικὴν
[فَعُولٌ مَعْفٌ οὐλοῦν πῖχ] ἢ κατὰ δοτικὴν ἀν-
τικείμενον [فَعُولٌ مَعْفٌ οὐλοῦν ἰλῆχ], οἱ
ἐμπρόθετοι διορισμοὶ οἱ σημαίνοντες αἰτίαν, ἐ-
πάνω, ὀμοῦ, ἐντός, ἀρχήν, τέλος, ὁ διορισμὸς
διὰ τοῦ ὁμοιωματικοῦ μορίου κτλ. || سَبْعَةٌ
μου-
τε'αλλήκατι δεπ' αὐτῶ καλοῦνται ἐπτά ποιή-
ματα [قَصِيدَةٌ كَادِنْتِي] ἅτινα πρὸ τοῦ Μωάμεθ
ἦσαν ἀνηρημένα ἐν τῷ ναφ τῆς Μέκκας [كَبَّة].

متعلل } A. μουτε'αλλήλ [ἐκ τοῦ تَعَلَّل] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προφασίζόμενος ὅπως
ἀναδάλει τὴν ἐκτέλεσιν πράγματός τινος, ὁ ἐπὶ
τινι προφάσει ἀναδάλλων τι· § θ. متعلله.

متعلم } A. μουτε'αλλήμ [ἐκ τοῦ تَعَلَّمَ] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διδασκόμενος, σπουδάζων,
μαθητής· § πλθ. متعلمين — مَعْلَمِينَ مَوْن'αλλή-
μιν βέ μουτε'αλλήμιν, διδάσκοντες καὶ διδα-
σκόμενοι· § θ. متعلمه.

متعلمانه } Π. μουτε'αλλήμ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
διδασκόμενος, σπουδάζωντι, μα-
θητῇ, μαθητικός· § ἐπρ. μαθητικῶς.

متعلن } A. μουτε'αλλήν [ἐκ τοῦ تَعَلَّن] μτχ. ἐν. ὁ ἐξερχόμενος εἰς μέσον, ἐκδη-
λούμενος.

متعلی } A. μουτε'αλλή [ἐκ τοῦ تَعَلَّى] μτχ. ἐν. ὁ ἀνυψούμενος.

متعمد } A. μουτε'αμμήτ [ἐκ τοῦ تَعَمَّد] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐκ προμελέτης πρῶ-
των τι· || قَاتِلٌ φονεύς ἐκ προμελέτης: — متعجب

متعجب } Π. μουτε'αμμήτ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
ἀνθρώπων ἐκ προμελέτης πρῶ-
τοντί τι, ἢ ὁ γινόμενος ἐκ προμελέτης· § ἐπρ.
ἐκ προμελέτης.

متعمدانه } A. μουτε'αμμήκ [ἐκ τοῦ تَعَمَّق] μτχ. ἐν. ὁ ἐμβαθύνων, ἐγκύπτων, ἐμβα-
τεύων: بَر ذَائِدَر — فِلَانٌ ὁ δεῖνα εἶναι ἀνθρώπος
βαθύς· § θ. متعمقه.

متعمم } A. μουτε'αμμήμ [ἐκ τοῦ تَعَمَّم] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ γενικευθεὶς, ἐπεκτα-
θεὶς· § ἐκ τοῦ عَمَامَه ὁ φέρων κίδαριν, σαρίκι.

متعمی } A. μουτε'αμμή [ἐκ τοῦ تَعَمَّى] μτχ. ἐν. ὁ τυφλωθεὶς.

متعننت } A. μουτε'αννίτ [ἐκ τοῦ تَعَنَّت] μτχ. ἐν. ὁ ζητῶν νὰ εὑρῇ τὰ σφάλματα τῶν
ἄλλων, φιλοκατήγορος.

متعننتانه } Π. μουτε'αννίτ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἀν-
θρώπων ζητοῦντι νὰ εὑρῇ τὰ σφάλ-
ματα τῶν ἄλλων, φιλοκατηγόρων· § ἐπρ. ὡς ἀρ-
μόζει κτλ.

متعنند } A. μουτε'αννίτ [ἐκ τοῦ تَعَنَّد] μτχ. ἐν. ὁ ἰσχυρογνωμονῶν, ἰσχυρογνώ-
μων, ἐπίμονος· § πλθ. متعنندن.

متعنندانه } Π. μουτε'αννίτ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
ήκων ἰσχυρογνώμονι, ἢ ὁ γινό-
μενος μετ' ἰσχυρογνωμοσύνης· § ἐπρ. ἰσχυρο-
γνωμόνως.

متعنى } A. μουτε'αννί [ἐκ τοῦ تَعَنَّى] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑποφέρων κόπον, κοπιά-
ζων· ὁ κοπιῶδης ἐργασίαν ἀναλαδών.

متعننيانه } Π. μουτε'αννί-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
ήκων ἀνθρώπων ἀναλαδόντι κοπιώ-
δης ἐργασίαν, ὁ γινόμενος μετὰ κόπου· § ἐπρ.
μετὰ κόπου.

متعوج } A. μουτε'αδδιδ [ἐκ τοῦ تَعَوَّج] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καμθεὶς, ὁ μὴ εὐ-
θύς, στραδός: — نَهَالٌ νερόφυτον κυρτωθέν· § θ.
متعرج || συνων.

متعود } A. **μουτε'αδδῖζ** [ἐκ τοῦ تعود] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀποκτῆσας ἔξιν, ὁ
εἰθισμένος εἰς τι. § θ. متعود.

متعود } A. **μουτε'αδδῖζ** [ἐκ τοῦ تعود] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καταφεύγων, ὁ ζι-
τῶν ἄστυλον, καταφύγιον ἀπὸ τοῦ πονηροῦ κτλ.
§ θ. متعود.

متعوض } A. **μουτ'εαδδῖζ** [ἐκ τοῦ τοῦ تعوض] **μτχ.**
ἐν. ὁ λαμβάνων ἀντάλλαγμα.

متعوق } A. **μουτε'αδδῖκ** [ἐκ τοῦ تعوق] **μτχ.**
ἐν. ὁ καθυστερῶν, βραδύνων, ἀργο-
πορῶν.

متعه } A. **μουτ'α** [βλ. متاع, تمتع] ὄν. θ. τὸ
ἐπ' ἀμοιβῇ συζῆν προδωρινῶς καὶ ἁ-
νευ γάμου μετὰ γυναικός· γάμος ἐπιτρεπόμενος
παρὰ τοῖς αἰρετικοῖς [رافضی] τῶν Περσῶν καὶ
καλούμενος نكاح متعه **νικῶχι μουτ'α**.

متعهد } A. **μουτε'αχχῖζ** [ἐκ τοῦ تعهد] **μτχ.**
ἐν. καὶ ὄν. ὁ ἀναλαβὼν, ἀναδεξά-
μενός τι· ἐργολάβος, προμηθευτής· ارزاقی —
ἐρζῶκ μουτε'αχχῖζ, ὁ ἀναλαβὼν ἐργολαβικῶς
τὴν τροφοδοσίαν στρατοῦ, προμηθευτής· || Рм.
نقل اعمى — ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι [αἰτ.], نقل اعمى —
ἀναδέχεται νά μεταφέρῃ· § πλθ. متعهد.

متعهدانه } Π. **μουτε'αχχῖζ-ανέ**, ἐπθ. ἐργο-
λαβικός· § ἐπρ. ἐργολαβικῶς.

متعيش } A. **μουτε'αγῖζ** [ἐκ τοῦ تعيش] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων τὰ πρὸς τὸ ζῆν,
ὁ ζῶν, ὁ συντηρούμενος· § θ. متعيش.

متعين } A. **μουτε'αγῖζ** [ἐκ τοῦ تعين] **μτχ.** ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ φαινόμενος, φανερός, κα-
ταφανής, προσδιωρισμένος, ὠρισμένος· § ὄν. δια-
κεκριμένος, πρόκριτος· § πλθ. π. متعينان : بلاد —
οἱ πρόκριτοι τῆς πόλεως· § θ. متعين.

متغابن } A. **μουτεγαπῖν** [ἐκ τοῦ تغابن] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀμοιβαίως ἀπατῶν
καὶ ἀπατῶμενος.

متغابی } A. **μουτεγαπῖ** [ἐκ τοῦ تغابی] **μτχ.**
ἐν. ὁ προσποιούμενος τὸν ἄνουν, τὸν
βλάκα : مقصوده ظفریاب اولان اتحق بو جهاند یا :
— شخص غیبر یا فطین —
ὁ ἐν τῷ σκοπῷ τούτῳ εἶναι μόνον ἢ ὁ βλάξ, ἢ
ὁ εὐφύης ὁ προσποιούμενος τὸν βλάκα [στίχ.].

متغابیانه } Π. **μουτεγαπῖ-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος ἀν-
θρώπῳ προσποιούμενῳ τὸν βλά-
κα· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متغافل } A. **μουτεγαφῖλ** [ἐκ τοῦ تغافل] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προσποιούμενος ἀ-
προσεξίαν, ἀμέλειαν· § πλθ. متغافل § θ. متغافله.

متغافلانه } Π. **μουτεγαφῖλ-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος
ἀνθρώπῳ προσποιούμενῳ ἀ-
προσεξίαν, ὀλιγορίαν· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متغالب } A. **μουτεγαλῖπ** [ἐκ τοῦ تغالب] **μτχ.**
ἐν. ὁ νικῶν ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἄλλη-
λοδιαδόχως, ὁ προσπαθὼν νά νικήσῃ.

متغاضن } A. **μουτεγαμῖζ** [ἐκ τοῦ تغاضن] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἀμοιβαίως ποιῶν νεύματα διὰ
τοῦ ἄκρου τῶν ὀφθαλμῶν καὶ συνεννοοῦμενος·
§ πλθ. متغاضن.

متغایر } A. **μουτεγαγῖρ** [ἐκ τοῦ تغایر] **μτχ.**
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διαφέρων πρὸς ἑτε-
ρον, ἀνόμοιος.

متغایظ } A. **μουτεγαγῖζ** [ἐκ τοῦ تغایظ] **μτχ.**
γῖζ, ρζ. غیظ **μτχ.** ἐν. ὁ ἀμοι-
βαίως τρέφων ὀργὴν κατ' ἄλλου.

متغدی } A. **μουτεγατῖ**, κυρίως **μου-**
τεγατῖζ [ἐκ τοῦ تغدی] **μτχ.** ἐν. ὁ ἀμοι-
βαίως τρέφων ὀργὴν κατ' ἄλλου.

متغرا } A. **μουτεγαρῖ** [ἐκ τοῦ تغری] **μτχ.**
τεγαρῖ, ρζ. غراء **μτχ.** πθ. καὶ ἐπθ.
προσφύης [βοτ.] || συνων. متقطب.

متغرب } A. **μουτεγαρῖ** [ἐκ τοῦ تغرب] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἀποδημῶν, ὁ εἰς τὴν ἄλλο-
δαπὴν μεταβαίνων, κ. ξενιτευόμενος· § πλθ.
متغرب.

متغرد } A. **μουτεγαρῖ** [ἐκ τοῦ تغرد] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἄδων ἡδέως [ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ἐπὶ πτηνῶν] : مرغ پτηنὸν ἡδον ἡδέως ||
— انهدن ἡδουσα ἡδέως.

متغرد } A. **μουτεγαρῖ** [ἐκ τοῦ تغرد] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἐπαιρούμενος, ἀλαζονευόμενος.

متغزل } A. **μουτεγαζῖλ** [ἐκ τοῦ تغزل] **μτχ.**
ἐν. ὁ συντάττων ποιήματα ἑρωτι-
κά, λυρικά [غزل] **μτχ.** λυρικός ποιητής· §
πλθ. متغزل.

متغزی } A. **μουτεγαζῖ** [βαρβ. ἐκ τοῦ γαλ.
غاز] **μτχ.** καὶ ἐπθ. αερίο-
ποιηθεῖς [φυσ.].

متغسل } A. **μουτεγαδῖλ** [ἐκ τοῦ تغسل] **μτχ.**
ἐν. ὁ λουόμενος.

- Μετφτ** } A. μουντεφτεττ [ἐκ τοῦ **فتت**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κατακερματισμένος,
ὁ εἰς μικρὰ τεμάχια ἢ κεράμια ὦν· § θ. **متفتته**.
- Μετφجر** } A. μουντεφδεζδεζ [ἐκ τοῦ **فجر**] μτχ.
ἐν. ὁ ὑποψώσκων : → **صبح** αὐγὴ
[δουῖτχ] ὑποψώσκουσα.
- Μετفجع** } A. μουντεφδεζδεζ [ἐκ τοῦ **فجع**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. τεθλιμμένος, λελυπη-
μένος· § θ. **متفجعه**.
- Μετفحص** } A. μουντεφεχχῆς [ἐκ τοῦ **فحص**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐπισταμένως
ἐρευνῶν καὶ ἐξετάζων ὅπως μάθῃ τὴν ἀλήθειαν,
ὁ περιεργαζόμενος, περιέργος § θ. **متفحصه**.
- Μετفحم** } A. μουντεφεχχῆμ [ἐκ τοῦ **فحم**] μτχ.
ἐν. ὁ ἀπανθρακωθείς, ὁ μεταβλη-
θεὶς εἰς ἀνθρακα.
- Μετفخر** } A. μουντεφεχχῆρ [ἐκ τοῦ **فخر**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καυχώμενος, ὑπερηφα-
νεύμενος· § θ. **متفخره**.
- Μετفخرانه** } Π. μουντεφεχχῆρ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
νῆκων ὑπερηφανευομένη, καυ-
χωμένη, ὁ γινόμενος μετὰ καυχήσεως, ὑπερη-
φανείας· § ἐπρ. μετὰ καυχήσεως, ὑπερηφανείας.
- Μετفخرج** } A. μουντεφερριδεζ [ἐκ τοῦ **فخرج**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξερχόμενος εἰς πε-
ρίπατον, ὁ ποιῶν ἐκδρομὴν χάριν ἀναψυχῆς,
διασκεδάσεως, περιπατῶν, περιδιαβάζων § πλθ.
متفرج· § θ. **متفرجه**.
- Μετفخرج** } A. μουντεφερριδεζ [ἐκ τοῦ **فخرج**] μτχ.
ἐν. ὁ ἀποκτάσας φαιδρότητα, εὐ-
θυμίαν, φαιδρυνόμενος : → **متفرج** περιδιαβάζων
ὅστις κατέστη φαιδρός.
- Μετفرد** } A. μουντεφερριδε [ἐκ τοῦ **فرد**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μοναδικὸς γενόμενος,
διακεκριμένος· μεμονωμένος· § πλθ. **متفردين**· §
θ. **متفرده**.
- Μεتفردانه** } Π. μουντεφερριδε-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆ-
κων τῷ καταστάντι μοναδικῷ,
τῷ διακριθέντι· § ἐπρ. μοναδικῶς.
- Μεتفرز** } A. μουντεφερριζ [ἐκ τοῦ **ففرز**] μτχ.
ἐν. ὁ κεχωρισμένος, ἀπεσπασμένος·
βλ. **مفرز**.
- Μεتفرس** } A. μουντεφερρις [ἐκ τοῦ **ففرس**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κατανοῶν, ὁ ἀντι-
λαμβανόμενος· καλῶς· § θ. **متفرسه**.

- Μεتفرش** } A. μουντεφερρις [ἐκ τοῦ **ففرش**] μτχ.
ἐν. ὁ ἐστρωμένος· βλ. **مفروش**.
- Μεتفرع** } A. μουντεφερριῆ [ἐκ τοῦ **ففرع**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διηρημένος εἰς κλά-
δους, διακλαδῶσεις, διαιρέσεις· ὁ ἀναγόμενος
εἰς τι ὡς ἐξάρτημα αὐτοῦ, σχετικὸς, δευτε-
ρεύων : اولان اوراق — **تأيه** τὰ ἐγγραφα τὰ
ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑποθέσιν ταύτην· § θ. **متفرعه** :
→ **اوراق** ἐξοράκη μουντεφερριῆ, τὰ σχετικὰ
ἐγγραφα (ὑποθέσεως, ἀγωγῆς κτλ.) : **نصوصات**·
→ δευτερεύοντα ζητήματα.
- Μεتفرعات** } A. μουντεφερριῆ-άτ [πλθ. τοῦ
προηγ.] ὄν. θ. τὰ ἀναγόμενα εἰς
τι, τὰ σχετικὰ [ἐγγραφα ὑποθέσεως, ἀγωγῆς] :
عوضا ἀναφορὰ καὶ τὰ ἄλλα σχετικὰ.
- Μεتفرعن** } A. μουντεφερριῆν [ἐκ τοῦ **ففرعن**] μτχ.
ἐν. ὁ γενόμενος φαραῶ, ἡτοι-
μασμένος, τύραννος.
- Μεتفرغ** } A. μουντεφερριῆγ [ἐκ τοῦ **ففرغ**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀπαλαττόμενος ἐξ
ἐργασίας, ἀσχολίας καὶ ἀναπαυόμενος § ὁ ἀγορα-
στής [ἀντιθ. **فارغ**]· § θ. **متفرغه**.
- Μεتفرق** } A. μουντεφερριῆκ [ἐκ τοῦ **ففرق**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. κεχωρισμένος, χωριστός,
διεσκορπισμένος· διάφορος : **مهاجرينك** — **صورته**
ἡ ἐγκατάστασις [idk] τῶν με-
ταναστατῶν [μουντεφερριῆν] ἐν τοῖς χωρίοις κατὰ
τρόπον διεσπαρμένον, ἡτοι διεσπαρμένως, σπο-
ραδικῶς || **بر حاله** — σποραδικῶς [ἐπὶ νόσου
κτλ.] || **اعضاء التآيت** — μουντεφερριῆκ **أذاعون**·
تعلن ἢ **الانت** — μουντεφερριῆκου-λ-ίν, ιδιό-
γυνος [βοτ.]· § θ. **متفرقه** : → **مصارف** ἐξοδα διάφο-
ρα || → **رسائل** ἐγχειρίδια, βιβλία διαφόρα ||
→ **مائل** ζητήματα διαφόρα || βλ. καὶ ἐπὶ μ.
- Μεتفرقه** } A. μουντεφερριῆκ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
θ. ποικίλα [τῶν ἐφημεριδῶν]·
§ τὸ κονδύλιον τῶν ἐκτάκτων, ἡτοι ποσὸν χρη-
ματικὸν χορηγούμενον ἐν προϋπολογισμῷ εἰς
τι ὑπουργεῖον ἢ εἰς τινὰ ἀρχὴν δι' ἐκτάκτους
δαπάνας.
- Μεتفسخ** } A. μουντεφερριῆχ [ἐκ τοῦ **ففسخ**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐρύς, εὐρύχωρος· §
θ. **متفسحه**.
- Μεتفسخ** } A. μουντεφερριῆχ [ἐκ τοῦ **ففسخ**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐν διαλύσει καὶ ἀ-

مقاتل } A. **μουτεκατλ** [ἐκ τοῦ مقاتل] μτχ.
ἐν. ὁ ἀλληλοκτονούμενος.

متقادم } A. **μουτεκατμ** [ἐκ τοῦ تقادم] μτχ.
ἐν. ὁ παρερχόμενος.

متقارب } A. **μουτεκαριτ** [ἐκ τοῦ تقارب] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. προσεγγίζων, προσεγγίδας § [ιατ.] πάρεδρος, συναφής νόσῳ
τινὶ [ἐπὶ συμπτωμάτων] § θ. **μουτεκα-
ριπέ** : → **δριθυτὰ** παρεμφερῆ [βλ.
[متفاوت] || βλ. καὶ ἐπόμε.

متقاربة } A. **μουτεκαριπέ** [ἐκ τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. συγκλίνουσα ἢ φθίνουσα
σειρὰ [ἀλγ.] : → **γάροι** **μουτεκαριπέ**, αὐ-
ξάνουσα [σειρά].

متقارن } A. **μουτεκαριν** [ἐκ τοῦ تقارن] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀμοιβαίως προσεγ-
γίζων ἄλλον § θ. **متقارن** || βλ. καὶ **متقارب**.

متقاسم } A. **μουτεκαδιμ** [ἐκ τοῦ تقاسم] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συνορκιζόμενος §
ὁ μεριζόμενός τι μετ' ἄλλου § θ. **متقاسمه**.

متقاصر } A. **μουτεκαδιρ** [ἐκ τοῦ تقاصر] μτχ.
ἐν. ὁ ἀποφεύγων καὶ μὴ πρὸς-
των τι καίπερ δυνάμενος § πλθ. **متقاصرين** § θ.
متقاصره.

متقاصرانه } Π. **μουτεκαδιρ-ανέ**, ἐπθ. ὁ
ἀνέκων τῷ ἀποφεύγοντι νὰ
πράξῃ τι ἐνῶ δύναται : **ايفاي وظيفده** — **حركت**
τὸ νὰ ἐνεργῇ τις μετ' ἀποφυγῆς
[ἦτοι τὸ ν' ἀποφύγῃ τις] ἐν τῇ ἐκπληρώσει
τοῦ καθήκοντος εἶναι πρόξενον εὐθύνης.

متقاضى } A. **μουτεκαζι** [ἐκ τοῦ تقاضا] μτχ.
ἐν. ὁ πιέζων τὸν ὀφειλέτην εἰς τὸ
ἀποτιθεῖν τὴν ὀφειλὴν, ὁ ἀπαιτῶν τὴν ὀφειλὴν.

متقاطر } A. **μουτεκατῆρ** [ἐκ τοῦ تقاطر] μτχ.
ἐν. ὁ πίπτων κατὰ σταγόνας, ἀπο-
στάζων.

متقاطع } A. **μουτεκατῆ** [ἐκ τοῦ تقاطع] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀλληλοτεμνόμενος,
ὡς δύο γραμμαὶ κτλ. [τῇ προθ. **اله**] § **δυνκ**. **متقاطعين**.
μουτεκατῆ-εῖν : → **خطين** δύο γραμμαὶ ἀλληλο-
τεμνόμεναι § θ. **متقاطعه**.

متقاعد } A. **μουτεκατῆ** [ἐκ τοῦ تقاعد] μτχ.
ἐν. ἢ ἐπθ. ἀπόμαχος, συνταξιούχος :
— **محاسبه چيكندن** ὁ ἀπὸ τῆς θέσεως λογιστοῦ γε-
νόμενος συνταξιούχος § πλθ. **موتعه**.

کاهن : ملكيه — συνταξιούχοι πολιτικοί ||
عسكريه — συνταξιούχοι στρατιωτικοί § θ. **متقاعد**.

متقاصر } A. **μουτεκαμ** [ἐκ τοῦ تقاصر] μτχ.
ἐν. ὁ παίζων μετ' ἄλλου ἐπὶ **خوشه**
ماسي τυχερὰ παιγνίδια, κ. **کومادري** [فار].

متقبض } A. **μουτεκατῆ** [ἐκ τοῦ قبض] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. συνδεδασμένος
ἐνεκα σφοδροῦ ἄλγους [ιατ. ἐπὶ προσώπου] § θ.
متقبضه.

متقبل } A. **μουτεκατῆ** [ἐκ τοῦ قبل] μτχ.
ἐν. ὁ ἀναδεχόμενος, ἀναλαμβάνων
ἐργασίαν, ὑποθέσεις [αἰτ.].

متقدس } A. **μουτεκατῆς** [ἐκ τοῦ تقدس] μτχ.
ἐν. ὁ ἡγιασμένος, ἅγιος, ἁγ-
νός § βλ. **مقدس**.

متقدم } A. **μουτεκατῆμ** [ἐκ τοῦ تقدم] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. προηγούμενος, προπο-
ρευόμενος, προγενέστερος, ἀρχαῖος § ἐσφαλμέ-
νως εἶναι ἐν χρῆσει ἐν τῇ ἐννοίᾳ : ὁ ὑποδάλλων
αἰτησίαν, γράμμα [مقدم عريضه], ἀντὶ **عريضه**
μουτεκατῆμ **δριζά** § πλθ. **مقدمين**. **μουτεκατῆ-
μιν** : — **متأخرين** — οἱ ἀρχαῖοι καὶ οἱ νέοι **μουτε-
κατῆμ** § θ. **متقدمه** : **کوروئي مومته**
κατῆμ, οἱ προηγούμενοι αἰῶνες || **تأخر** τὸ
προγενέστερα συγγράμματα.

متقرب } A. **μουτεκαρριτ** [ἐκ τοῦ تقرب] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προσεγγίζων, πλησιάζων : **الحلول** — **μουτεκαρριτ-
του-λ-χουλοῖ** ὁ πλησιάζων νὰ φθάσῃ, ὁ ἐπὶ θύρας, ὁ ἐγγυς [ἐπὶ
ἐορτῶν ἢ προθεσμίας κτλ.] || **ولان تقاسيط** — **دو-
σεις** ὧν ἐγγίζει ἡ προθεσμία, **ληξιπροθεσμοί** §
πλθ. **متقربين** § θ. **متقربه** βλ. καὶ ἐπόμε.

متقربه } A. **μουτεκαρριπέ** [ἐκ τοῦ προηγ.]
ὄν. αὐθακός, θαλαμηπλόος [ἐκαστος
τῶν περιστοιχοῦντων βασιλέα].

متقترح } A. **μουτεκαρριχ** [ἐκ τοῦ تقترح] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἡλκωμένος, ἐλακώδης
[ιατ.] § θ. **متقرحه**.

متقشع } A. **μουτεκατῆ** [ἐκ τοῦ تقشع] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀποχρηπτόμενος,
ἦτοι ἀσθενὴς βγάζων φλέγματα [ιατ.] § θ. **متقشه**.

متقضى } A. **μουτεκατῆ** [ἐκ τοῦ تقضى] μτχ.
دقضا, τὰ τὸ **استقضا** μτχ. ἐν. ὁ διερευ-
νῶν, ὁ ἐξετάζων μετὰ περιεργείας καὶ προσο-
χῆς, πολυπραγμονῶν βλ. **مستقضى**.

متقطب } A. μουτεκαττή [ἐκ τοῦ قطب τε-
καττού, ρζ. قطب] μτχ. ἐν. καὶ
ἐπθ. προσφύης [βοτ.] || βλ. متقرب.

متقطر } A. μουτεκαττήρ [ἐκ τοῦ قطر] μτχ.
ἐν. ὁ πίπτων κατὰ σταγόνας, στάζων.

متقطع } A. μουτεκαττή' [ἐκ τοῦ قطع τε-
καττού, ρζ. قطع] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ.
ὁ διαλείπων [ιατ.] § θ. متقطع.

متقلب } A. μουτεκαλλή [ἐκ τοῦ قلب] μτχ.
ἐν. ὁ στρεφόμενος, μεταβαλλόμενος.

متقلد } A. μουτεκαλλή [ἐκ τοῦ تقلد] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ φορῶν τι, ὁ περιζων-
νύμενος [αἰτ.]: — ὁ περιζωννύμενος τὸ ξί-
φος [δεῖφ.] § ὁ ἀναλαμβάνων τι § πλθ. متقلد.

متقلص } A. μουτεκαλλή [ἐκ τοῦ تقلص] μτχ.
ἐν. ὁ συστελλόμενος [ἐπὶ μύνων,
νεύρων]: — νεύρον συστελλόμενον.

متقلل } A. μουτεκαλλή [ἐκ τοῦ تقلل] μτχ.
ἐν. ὁ ἐλαττούμενος: — ماءٌ ὕδωρ ἐ-
λαττούμενον.

متقمص } A. μουτεκαμμή [ἐκ τοῦ قمص] μτχ.
ἐν. ὁ φορῶν ὑποκάμισον.

متقوت } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ قوت] μτχ.
ἐν. ὁ τρεφόμενος· συνών. متغذى.

متقوس } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ قوس] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καμφθεὶς ὡς τόξον,
λυγισμένος, τοξοειδής: — γραμμὴ τοξοει-
δής § θ. متقوسه.

متقول } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ قول] μτχ.
ἐν. ὁ φῦσει ψευδολογῶν, ψευδολό-
γος § πλθ. متقولين.

متقولانه } Π. μουτεκαββί-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων τῷ φῦσει ψευδολογῶν §
ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متقوم } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ قوم] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἠνωρθωμένος, ἀνορ-
θωθείς: — νεόφωτον ἀνορθωθέν § [ἐκ τοῦ قيمت]
ὁ ἐν συναλλαγῇ, ἐμπορεύσιμος: — πρᾶγμα
ἐν συναλλαγῇ, οὗ ἢ συναλλαγῇ θεμιτή, ἥτοι α'
πρᾶγμα τοῦ ὁποῦν ἢ ὠφέλεια, ἢ χρῆσις εἶναι
θεμιτή, καὶ β' τὸ ἐξαχθέν πρᾶγμα, ὡς ὁ ἰχθύς
ὅταν ἀλιευθῇ καθίσταται πρᾶγμα ἐν συναλλα-
γῇ [νομ.].

متقوى } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ قوى] μτχ.
ἐν. ὁ ἐνισχυόμενος, ἐνδυναμούμε-

νος: — ἀσθενής [μερίξ] ἐνδυναμωθείς.
A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ قوت] μτχ. ἐν. καὶ
ἐπθ. ὁ ἀπεχόμενος τῶν ἀπηγορευμέ-
νων, τῶν ἁμαρτιῶν· εὐλαδής, εὐσεβής § πλθ.
μουτεκαββί-§ θ. متقيه.

متقيح } A. μουτεκαγγίχ [ἐκ τοῦ قح] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. πεπυκνόμενος, πυώδης
[ιατ.] § θ. متقيح: — جروح τραύματα πυώδη.

متقيد } A. μουτεκαγγίχ [ἐκ τοῦ قيد] μτχ.
ἐν. ὁ μεριμνῶν, ὁ φροντίζων, ἐπιμε-
λούμενος § ὁ περιοριζόμενος ἢ δεσμευόμενος
διὰ τινος περιορισμοῦ [قيد] § πλθ. متقيد.

متقيدانه } Π. μουτεκαγγίχ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
ήκων τῷ μεριμνῶντι, τῷ φροντί-
ζοντι, ὁ γινόμενος μετὰ φροντίδος, ἐπιμελείας·
§ ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متكا } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ تكا] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἐφ' οὗ στηρίζεται τις, στη-
ριγμα, ἔρεισμα, κ. ἀκκουμπιστήρι· βλ. متكى.

متكاثر } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ تكاثر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. αὐξηθεὶς, πολλαπλα-
σιασθεὶς, πληθυνθεὶς § θ. متكاثره.

متكاثف } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ تكاثف] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. πεπυκνωμένος, πυ-
κνός: — بخار ἀτμός πεπυκνωμένος § θ. متكاثف.

متكاسل } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ تكاسل] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀμελῶν, ἀμελής, ἀδρα-
νής, νωθρός, νωχελής § πλθ. متكاسل.

متكاسلانه } Π. μουτεκαββί-ανέ, ἐπθ. ὁ
ἀρμόζων ἀδρανεῖ, νωθρῷ: —
نواخله νωχελεί τῷ τρόπῳ, νωχελῶς § ἐπρ.
νωθρῶς, νωχελῶς.

متكافى } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ تكافى] μτχ.
ἐν. ὁ ὢν ἀνάλογος, ἴσος πρὸς ὁλ-
λον, ἥτοι τῆς αὐτῆς κοινωνικῆς θέσεως.

متكافياً } A. μουτεκαββί-εν, ἐπρ. ὡς ἴσος,
ἢ ἀνάλογος· βλ. προηγ.

متكالب } A. μουτεκαββί [ἐκ τοῦ تكالب] μτχ.
ἐν. ὁ ἀμοιβαίως ἐπιτιθέμε-
νος κατ' ἄλλου ὡς ὁ κύων § πλθ. متكالبين.

متكالبانه } Π. μουτεκαββί-ανέ, ἐπθ. ἰδιος
ἀνθρώποις ἐπιτιθεμένοις ἀμοι-
βαίως κατ' ἄλλήλων ὡς οἱ κύνες § ἐπρ. ὡς ἀρ-
μόζει ἀνθρώποις κτλ.

متکامل } A. **μουτεκλαμλ** [ἐκ τοῦ تکامل] **μτχ.** ἐν. ὁ τελειοποιούμενος· § πλθ.
متکاملين || بل. متکمل.

متکاملانه } Π. **μουτεκλαμλ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀρμόζων τελειοποιούμενος· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متکاید } A. **μουτεκλαγίτ** [ἐκ τοῦ تکاید] **μτχ.** ἐν. ὁ ἀμοιβαίως δολιευόμενος ἄλλον· § πλθ. متکایدن.

متکایدانه } Π. **μουτεκλαγίτ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τοῖς ἀμοιβαίως δολιευόμενοις ἄλλήλοις· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متکبر } A. **μουτεκεππίρ** [ἐκ τοῦ تکبر] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ἐπηρμένος, ὑπερηφάνος, ἀλαζών: — له کبر اتمه تصدق کيدر — τὸ ἀλαζονεύεσθαι ἀπέναντι τῶν ἀλαζόνων εἶναι ὡς τὸ διδόναι ἐλεημοσύνην [τεδαττούν]· § θ. متکبره.

متکبرانه } Π. **μουτεκεππίρ-ανέ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὁ ἀρμόζων ὑπερηφάνως, ἀλαζόνι, ἀλαζονικός· § ἐπρ. ὑπερηφάνως, ἀλαζονικῶς.

متکشب } A. **μουτεκεδδῖτ** [ἐκ τοῦ تکشب] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. συνθηροισμένος, συντηνόμενος ἐπὶ τὸ αὐτὸ [λατ. ἐπὶ ὀργάνων κτλ.]· § θ. متکسبه.

متکثر } A. **μουτεκεδδῖτ** [ἐκ τοῦ تکثر] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. αὐξηθεὶς, πληθυνθεὶς, πολυπληθής, πολυάριθμος.

متکحل } A. **μουτεκεχχλ** [ἐκ τοῦ تکحل] **μτχ.** ἐν. ὁ βάψων τὰς βλεφαρίδας διὰ κολλυρίου· § πλθ. متکحلين.

متکدر } A. **μουτεκεττίτ** [ἐκ τοῦ تکدر] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. τεθλιμμένος, λελυπημένος, κατηφής: — قلب کاردیا τεθλιμμένη· § τεθλωμένος, θολός: — عذار θολόν· § πλθ. متکدره. متکدرين.

متکدرانه } Π. **μουτεκεττίτ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων τεθλιμμένος, λελυπημένος· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متکدر } A. **μουτεκερρίτ** [ἐκ τοῦ تکدر] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ἐπανειλημμένος, ἐπαναληθεὶς, ἐπαναληπτικός· § θ. متکدره.

متکره } A. **μουτεκερρίτ** [ἐκ τοῦ تکره] **μτχ.** ἐν. ὁ ἀποστρεφόμενος, ὁ ἀνδιόζων.

متکرها نه } Π. **μουτεκερρίτ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων ἀνθρώπῳ ἀποστρεφόμενος, ἢ ὁ γινόμενος μετ' ἀποστρεφῆς· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متکسر } A. **μουτεκεδδῖτ** [ἐκ τοῦ تکسر] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. συντετριμμένος, τεθραυσμένος: — عظامه پوتهریون تهرائشمن.

متکشف } A. **μουτεκεδδῖτ** [ἐκ τοῦ تکشف] **μτχ.** ἐν. ὁ ἀποκαλυπτόμενος, ἀνοιγόμενος.

متکفل } A. **μουτεκεφφλ** [ἐκ τοῦ تکفل] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐγγυόμενος, ἐγγυηθεὶς, ἐγγυητής [δοτ.]: — يكبره. ἐγγυόμενος ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον, ἄλληλἐγγυος || دینک اداسنه —

ἐγγυόμενος διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ χρέους [τετίν]. || Pm. بر آدمه — ἐγγυώμαι [δοτ.]: بر آدامه ἢ عرض [αἰτ.] عرض — ἐγγυώμαι τινα ἢ τι || عرض — شیه — اولی در — معاوتی دست — معاوتی — در — متکفله. § θ. متکفلين.

متکفلانه } Π. **μουτεκεφφλ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνήκων ἀνθρώπῳ ἐγγυωμένος, ἐγγυητικός· § ἐπρ. ὡς ἐγγυητής, ἐγγυητικῶς.

متکل } A. **μουτεκκλ** [ἐκ τοῦ تکال] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀνατιθέμενος ἑαυτὸν τῷ Θεῷ· συντηθέστ. متوکل.

متکلف } A. **μουτεκελλῖτ** [ἐκ τοῦ تکلف] **μτχ.** ἐν. ὁ ἀναλαμβάνων ἔργον κοπιῶδες· ὁ ἐπιτηδεύόμενος ἥτοι ὁ πράττων τι μετ' ἐπιτηδεύσεως· § πλθ. متکلفين. — oi ἐπιτηδεύοντες τῶν ποιητῶν [δου'αρά].

متکلفانه } Π. **μουτεκελλῖτ-ανέ**, ἐπθ. ὁ γινόμενος μετὰ κόπου, ἐπιτηδευόμενος· § ἐπρ. ἐπιτηδευόμενος.

متکلم } A. **μουτεκελλῖμ** [ἐκ τοῦ تکلم] **μτχ.** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ λαλῶν, ὁ ὁμιλῶν· ῥήτωρ· θεολόγος· [γραμ.] τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ῥήματος ἢ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν: — وحده νέفθι **μουτεκελλῖμ** **βαχτέ**, α'. ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ῥήμ. ῥήματος || مع — نفس — مع — νέفθι **μουτεκελλῖμ** **μὰ** **ἐλ** **γατ**, α'. πληθυντικὸν πρόσωπον || صدری **μουτεκελλῖμ** **δατρί**, αἰγολόγος, αἰγόφωνος· § πλθ. متکلمين. § θ. متکلمه. § **μτχ.** πθ. **μουτεκελλῖμ** — **μουτεκελλῖμ** **αὐτὸν** **ἀλῆ-β** **β** **α** **κ** **φ** **θ** **φ** **ο** **ρ** **ο** **ς** **β** **α** **κ** **ο** **υ** **φ** **ί** **ο** **υ**, ἥτοι ἀφιερώματος· βλ. قيم.

متكمل } Α. μου τέλειμι [ἐκ τοῦ تَكْمِلُ] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ τελειοποιουθεὶς, τέ-
λειος ἢ πλθ. متكملن ἢ θ. متكلم.

متكملان { Π. μου τετευμηλ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
νήκων ἢ ἀρμόζων τελειοποι-
θέντι, τελειώ· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متکمن } A. μουτεκεμνίν [ἐκ τοῦ تکمن] ιτχ.
 ἐν. ὁ ἐνεδρεῦων: — لشکر στρατός
 ἐνεδρεῦων.

} A. μουττειεββιν[ἐκ τοῦ تكون] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ λαδὼν ὑπαρξιν, ἀ-
 ναφθεύς: دعوى يملأه، ἡ μεταξὺ αὐτῶν[πεῖν-
 λεριν] ἀναφθεῖδα δίκην: § θ. مَكُون.

מתקן } A. μεταερχχιν[ἐκ τοῦ تکهن] μετ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μετερχόμενος τὸν
 μάντιν, μαντεύμενος, μάντις: — *قطعی كہنہ
 [کھنہ] μετερχόμενος τὸν μάντιν· §πλθ. متکهن.

מתקנאנה } Π. μυντεκεχιν-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνθι-
 κων μάντει, μαντικός ὅ ἐπθ. ὡς
 μάντις, μαντικῶς.

متكى } A. μουτεκι [ἐκ τοῦ انكا] μτχ. ἐν.
 ἐρειδόμενος, ἐστηριγμένος, ἀκου-
 ῶν. || Рм. اولى — ἐρειδόμεαι, ἐστηρίζομαι, ἀκου-
 ῶ [δοτ.]: الندهكى سبيكه زرين شاهيه — اولوب :
 ἐστηριζόμενος ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βασι-
 λικοῦ σκήπτρου. §θ. متكه. || ॥ ॥

متكيس { Α. μου τεκῆγῆς [ἐκ τοῦ تکس] μετ.
ἐν, καὶ ἐπθ. ὁ ἐπιδεικνύμενος εὐ-
φύταν καὶ ἀγγίνοϊαν. § πλθ. متکسن. § 80. متكسه.

متكيسانه } Π. μου: τεκείνισαν, ἐπθ. ὁ ἀ-
νῆκων τῷ ἐπιδεικνυμένῳ ἀγγι-
νοῖαν· ὁ ἐπο. ὡς ἀουδοῖ κτλ.

متكيف } Α. μουτεκῆγγιθ[ἐκ τοῦ تکيف]μτχ.
ἐν, καὶ ἐπθ. ὁ χαρακτηριζόμενος

μετα- } A. μοντεκε'τλ [ἐκ τοῦ τέκε τε-
 κε'ούλ, ρζ. κτωλ] μετχ. ἐν. ὁ μετα-

متلا حنا } A. μοντελαχηζ [ἐκ τοῦ μετλ] } ὁ ἀμοιβαίως βλέπων ἄλλον διὰ
της ἄκρας τοῦ ὀφθαλμοῦ, υποβλέπων § πλθ.
μετλ-.

متلاحق } A. μοντελαχῆκ [ἐκ τοῦ تلاحق]
 μτχ.ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀμοιβαίως ἀ-

λαος || الورود — μπουτελαχήκου-λ-δουροῦτε, ὁ
ἐρχόμενος ἀλληλοδιαδόχως : كل و انكنار كى
ἀνθη καὶ ἄνθη — الورود اولان شكوفه و سبزه
λαχανικά, ὡς τὰ ῥόδα καὶ αἱ κινάραι, ὧν τὰ
προϊόντα γίνονται ἀλληλοδιαδόχως.

متلاحه } A. μοντελαχημὲ [ἐκ τοῦ $\frac{1}{2}$] ὀν.θ.
τραύμα κατὰ κεφαλῆς ἢ προσώπου,
καθ' ὃ οὐμοῦ μετὰ τοῦ δέρματος ἐκόπη κρέας
καὶ ἐνεκα τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται τῇ τραυμα-
τίσαντι ἀποζημιώσεις κατὰ τὸ حكو مت عدل βλ.

μεταλασσι } A. μεταλασσι [vλγ. ἐκ τοῦ μεταλασσι]
 σπουδων, τεταραγμένος, ἀνήσυχος,
 ὁ δίδων σπουδαιότητα εἰς τὰ ἐλάχιστα πράγ-
 ματα καὶ δεικνύων ἀνυσυχίαν, φόβον, σπουδὴν
 καὶ ταραχὴν.

متلاشیانہ } Π. μουτελασά-ανέ, ἐπρ. καὶ τροπ.
 } μτχ. μετ' ἀννοδυχίας, φόδου, σπου-
 δῆς καὶ ταραχῆς, τεταραγμένος, σπεύδων.

متلاصق } A. μοντελασθῆν [ἐκ τοῦ ملصق]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συνηνωμένος,

συνδεδεμένος μετ' ἄλλου [βοτ.]: أعضاء التماس —
 μυντελαδὴκ ἁζάου-τ-τεναδούλ, γυνανδρία ||
 أعضاء التماسي — γυνανδρικός, الذكور || μυντε-
 λαδὴκου-λ-ζουκζούρ, συμψύσσανδρος [21 τάξις
 Διναίου] || الجنين — μυντελαδὴκου-λ-δζιν-
 δέϊν, γυνοστέμων || الحشفات — μυντελαδὴκου-
 λ-χασέφάτ, συγγενεσία § δυϊκ, متلاصقان μυν-
 τελαδηκάν, βλ. توأمان § θ. متلاصقه —
 خطوط —
 γοαυμαί συννηνωμένοι.

متلاطف } A. μουτελατή (ἐκ τοῦ تلاف)
 μτχ. ἐν. ὁ ψερόμενος εὐμενῶς ἢ
 μετὰ λεπτότητος εὐνοίας.

متلاطم } A. μουτελατήμ [ἐκ τοῦ τ' μ' λ' τ'] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συγκρουόμενος, κλυ-
 δωνιζόμενος, τεταραγμένος, ἐξηγριωμένος [ἰδίᾳ
 ἐπὶ θαλάσσης]: — بحرٌ θάλασσα κλυδωνιζομένη.
 || الامواج — مجرى — ποταμὸς ἐπὶ μουτελατήμμου-
 ἐμδάτζ, λίμνη, ἥς τὰ κύματα συγκρούονται.

μεταλαβὴν { A. μεταλα'ῆν [ἐκ τοῦ ἁλ']
 μετα. ἐν, ὁ παίζων, συμπαίζων.

متلافي } Α. μουτελαφι [ἐκ τοῦ 𐤀𐤋𐤍] μτχ.
ἐν καὶ ἐπὶ ὁ ἀντιπροσώπων ὁ πρ.

متلافي } Α. μουτελαφι [ἐκ τοῦ 𐤀𐤋𐤍] μτχ.
ἐν καὶ ἐπὶ ὁ ἀντιπροσώπων ὁ πρ.

χαθεν, ὁ ἀποζημιούμενος διὰ τῆς ἀνακτήσεως
τοῦ ἀπολωλότεος· § 8. متلا.

متلاق } A. μοντελακῆ [ἐκ τοῦ ملاق] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συναντῶμενος μετὰ
 τινος, ὁ συνεντυγχάνων· συννηνωμένος· §[ἀνατ.]
 ἀναστομωτικός, ἀναστομούμενος ὡς ἀρτηρία τις
 π. χ. πρὸς ἄλλην· § θ. متلاق.

ملاكم } Α. μουτελακίμ [ἐκ τοῦ ملا] μτχ.
 ἐν. ὁ γρονθοκοπούμενος μετ' ἄλλων,
 πυγμαχῶν.

متلالي } Α. μουτελαλι [ἐκ τοῦ ¹τ'α' λ'ο'] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. λάμπων, ἀπαστράπτων.

متلاهی } Α. μοντελαχί [ἐκ τοῦ تلاهی] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ παίζων καὶ διασκε-
δάζων.

μεταλαχίανη } Π. μεταλαχίανέ, ἐπὶ θ. ὁ ἀντί-
 κων ἢ ἀρμόζων τῷ παίζοντι καὶ
 διασκεδάζοντι, ὁ γινόμενος μετὰ παιγνίων καὶ
 διασκεδάσεων } § ἐπρ. ὡς ἀουρίζει κτλ.

متلبس } A. μουτελεππίς [ἐκ τοῦ تلبس] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἐνδεδუმένος· συνών.
لا يلبس βλ. § παθ. متلبس. § θ. متلبس.

متلّم } A. μοντελεσδιμ [ἐκ τοῦ *متلّم*] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ κεκαλυμμένος τὸ πρόσω-
πον διὰ καλύπτρας, ἥτοι γιασμακίου *ياشماق* [ἐπὶ
ὀθωμανίδων γυναικῶν]. § θ. متلّم.

μεταλγ } A. μεταλγδλιδλ [ἐκ τοῦ ^{متلجلج} تلجلج]
 μτχ. ἐν. ὁ ἐκ φόβου μαρτῶν τοὺς
 λόγους, ὑποτονθορῶν, ψελλῶν : → خائف
 φοβούμενος, ὅστις ὑποτονθορῶει.

متلحز } Δ. μουτελεχχηνή [ἐκ τοῦ تلحز] μτχ.
 } ἐν. οὐτινος τρέχουν τὰ σάλλα ὅταν
 βλέπῃ ἄλλον τρώγοντα ξινά, αἰμωδιῶν.

متلذذ } A. μουτελεξίζιζ [ἐκ τοῦ تلذذ] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἡδυνόμενος, εὐφραι-
 νόμενος, τερπόμενος. || Pm. اولئ — ἡδύνομαι, εὐ-
 φραίνομαι, τέρπομαι [τῇ προθ. دن ἢ تڤ اڤ] :
 اولورم — مطالعه سندن ἢ مطالعه سيله —
 τέρπομαι ἐκ
 τῆς ἀναγνώσεως [ἢ διὰ τῆς ἀναγνώσεως] αὐ-
 τοῦ. || تملذ — ἡδύνω, εὐφραίνω, τέρπω [αἰτ. اڤ].

متلذذانه } Π. μουτελεζιζ-ανέ, έπθ. ιδιος
 άνθρωπω ήδυνομένω, ο γυνόμε-
 νος μεθ' ήδονής, ήδονικός· § έπρ. ήδονικώς.

10. **μιτλιζ** } A. μιτλιζ (ἐκ τοῦ **تلج**) μιτλιζ
 ἐν ὁ καθιστάμενος γλοιώδης, ἰξώδης

ملطخ } Α. μοντελεττήχ [ἐκ τοῦ ملطخ] μτχ.
ἐν. ὁ ρυπανθεῖς.

متكلف } A. μουταλεττή [ἐκ τοῦ تكلف]
 μηχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐνεργῶν μετὰ
 φιλοφροσύνης, ἀδροφοροσύνης, γλυκύτητος, ἀδ-
 οφῶρων, φιλόφρων, περιποιητικός § 8. متكلف.

متلفانه } Π. μοντελεττηφ-ανέ, ἐπθ. καὶ
 ἐπρ. φιλοφρονητικός, περιποι-
 τικός-ός.

متلّی } Α. μοντελεζζή [ἐκ τοῦ تلّی] μτχ.
 ἐν. ὁ ἀναφλεγόμενος, ὁ ἐκπέμπων
 φλόγα.

{ A. μοντελε'ιπ [ἐκ τοῦ تلعب] μετ.
 εν. ὁ παιζων, ὁ εἰς παιδιὰς ἐνασχολούμενος: — تلعب παις [τὴνδ.] παιζων.

μετ' αὐτῶν } Α. μοντελε'διμ [ἐκ τοῦ μετ'] μετ.
 ἐν. ὁ μὴ δυνάμενος ἀπαντᾶσαι, ὁ
 λέγων εἰς ἀπάντησιν λόγους ἀσυναρτήτους, κ.
 κοντοστεκόμενος καὶ ξηροκαταπίνων· § πλθ.
 ὁ μετ' αὐτῶν· § θ. μετ' αὐτῶν .

متلعلل } Π. μουτελεε'διμ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
 ἡκων τῷ μὴ δυναμένῳ ἀπαντῆ-
 σαι κτλ. βλ. προηγ. § 6 πο. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متلف } A. μουρλιφ [ἐκ τοῦ ἁλφ] | μτχ. ἐν.
καὶ ἐπὶ ὁ καταστρέφων, ὁ καταναλ-
σκων ἄσώτως, διασπαθῶν, καταδαπανῶν· [νομ.]
φθορεὺς· [ιατ.] ληθηφόρος, θανατηφόρος [συνων.
مهلك] : ἁλφ اولئام مالى — تضعين ايتيرمك :
ποχερῶ τὸν φθορεά εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ φθα-
ρέντος πράγματος || الكترىق — δυσσηλεκτραγωγός
[φυσ.] : § 0. متلفه .

متلفظ } A. μοντελεφφόνζ [ἐκ τοῦ متلفظ] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προφέρων §θ. متلفظه.

متقلب } A. μοντελεκκήπ [ἐκ τοῦ متقلب] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων ἐπώνυμον, ἐπ-
 ονομαζόμενος· § πλθ. متقلبن § θ. متقلب.

متلقم } Α. μουτελεκκήμ [ἐκ τοῦ ^{ἑλ}τελεκ-
 κούμ, ταῦτὸ التلقام] μτχ. ἐν, ὁ κατα-
 δροχθίζων βλωμούς, κ. βοῦκας.

متلقى } A. μουτελεκκῆ [ἐκ τοῦ ἰσχύ] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπὶ. ὁ θεωρῶν ἡ ἀντιλαμβάνομε-
 νος ἡ ἐννοῶν τι ὑπὸ τινα ἐννοίαν· ὁ γινώσκων, ὅς ἡ
 μήτρα δέχεται τὸ σπέρμα καὶ ἐπομένως μένει
 ἔγκυος.

- مقايلا نه** } Π. **μουτεμαγίλ-ανέ**, έπθ. ὁ ἀνήκων τῷ κλίνοντι, ὁ γινόμενος μετὰ κλίσεως, διαθέσεως, τάσεως· § έπρ. μετὰ κλίσεως, διαθέσεως, τάσεως.
- مقتع** } Α. **μουτεμεττή*** [έκ τοῦ **مقتع**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ έπωφελούμενος, ὁ καρπούμενος κέρδος, ὠφέλειαν [λέγεται έπὶ ὑλικῶν· τῇ προθ. **دن**]· § θ. **مقتعه**.
- ممثل** } Α. **μουτεμεδδὶλ** [έκ τοῦ **ممثل**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ λαδῶν μορφήν, μεταμορφωθείς [δοτ.]: **انسان صورتہ** — **بر ملك** ἄγγελος μεταμορφωθείς εἰς ἄνθρωπον· || ὁ φέρων λόγον τινά ὡς παράδειγμα, ὡς παραβολήν· § θ. **ممثلہ**.
- مقجد** } Α. **μουτεμεδδζις** [έκ τοῦ **مقجد**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ δοξασθείς, ένδοξος, έπιφανής· § θ. **مقجده**.
- مقجس** } Α. **μουτεμεδδζις** [έκ τοῦ **مقجس**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ γενόμενος πυρολάτρης, ὁ ἀσπασθείς τήν πυρολατρείαν.
- مخط** } Α. **μουτεμεχχίτ** [έκ τοῦ **مخط**] μτχ. έν. ὁ ἀπομυττόμενος.
- مقدح** } Α. **μουτεμεττήχ** [έκ τοῦ **مقدح**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ έαυτὸν επαινῶν, ὁ περιαιτολογῶν· § πλθ. **ممدحه**· § θ. **ممدحه**.
- مقدحانه** } Π. **μουτεμεττήχ-ανέ**, έπθ. και έπρ. περιαιτολογικὸς — κῶς.
- مقدن** } Α. **μουτεμεττήν** [έκ τοῦ **مقدن**] μτχ. έν. και έπθ. έκπολιτισθείς, πεπολιτισμένος· § θ. **ممدنه** : — **اقوام** — **انكدامي** **μουτεμεττήνέ**, λαοὶ πεπολιτισμένοι.
- مقرد** } Α. **μουτεμερριτ** [έκ τοῦ **مقرد**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ δυστρόπων, ισχυρογνωμονῶν, δύστροπος· § πλθ. **متردين**· § θ. **مترده**.
- مقردانه** } Π. **μουτεμερριτ-ανέ**, έπθ. ὁ ἀνήκων δυστροποῦντι, ὁ γινόμενος μετὰ δυστροπίας· § έπρ. δυστρόπως.
- مقرن** } Α. **μουτεμερρίν** [έκ τοῦ **مقرن**] μτχ. έν. ὁ ἀσκούμενος εἰς τι ὅπως ἀποκτήσῃ πείραν.
- مقزق** } Α. **μουτεμεζζήκ** [έκ τοῦ **مقزق**] μτχ. έν. και έπθ. έσχαθμένος, σχισθείς· § [βοτ] πολυσχιδής· § θ. **مقزقه**.
- ممسح** } Α. **μουτεμεδδὶχ** [έκ τοῦ **ممسح**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ θίξας, έγγίδας πού τήν χεῖρα, ὁ ψαύσας· § ὁ προστριφθείς· § θ. **ممسحه**.

- متسخر** } Α. **μουτεμεδχήρ** [έκ τοῦ **متسخر**] μτχ. έν. ὁ ποιῶν γελωτοποιίας, γελωτοποιός· ὁ έμπαίζων· § πλθ. **متسخرين**.
- متسخرانه** } Π. **μουτεμεδχηρ-ανέ**, έπθ. ἴδιος γελωτοποιῶ ἢ έμπαίζοντι· § έπρ. ὡς γελωτοποιός, ἢ έμπαικτικῶς.
- متسك** } Α. **μουτεμεδδὶκ** [έκ τοῦ **متسك**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ κρατῶν σφιγκτά, άντεχόμενος ἀπρίξ, ὁ στηριζόμενος, έρειδόμενος ἐπὶ ἀποδείξεως [δοτ.]: — **شریت غرايه** ὁ άντεχόμενος ἀπρίξ τοῦ ιεροῦ μουσουλμανικοῦ νόμου [**تسرياتي غاروي**]· § θ. **متسكه**.
- متسكن** } Α. **μουτεμεδδὶκ** [έκ τοῦ **متسكن**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ περιελθὼν εἰς πενίαν, έλσεινὴν κατάστασιν, έλσεινός.
- متشط** } Α. **μουτεμεδδὶτ** [έκ τοῦ **متشط**] μτχ. έν. ὁ κτενιζόμενος τήν κόμην, τὸ γένειον.
- متشق** } Α. **μουτεμεδδὶκ** [έκ τοῦ **متشق**] μτχ. έν. ὁ λαμβάνων μάθημα καλλιγραφίας, μουσικῆς.
- متشى** } Α. **μουτεμεδδὶ** [έκ τοῦ **متشى**] μτχ. έν. ὁ προχωρῶν, βαίνων έμπρός, εὐδοδούμενος· § θ. **متشيه** : — **مصالح** ὑποθέσεις τρέχουσai, διεξαγόμεναι, εὐδοούμεναι.
- مقطر** } Α. **μουτεμεττήρ** [έκ τοῦ **مقطر**] μτχ. έν. ὁ έκτιθέμενος εἰς τήν βροχήν ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νά δροσιδθῇ.
- متكن** } Α. **μουτεμεκκὶν** [έκ τοῦ **متكن**] μτχ. έν. και έπθ. έγκατεστημένος, κατοικῶν, κάτοικος [τῇ προθ. **ده**]· **فلان** ὁ εν Συμῶνι έγκατεστημένος δεῖνα· **لندن** — **قصبه من** ὁ εκ τῶν εν τῇ κωμοπόλει ἡμῶν έγκατεστημένων· § θ. **متكنه**.
- معلق** } Α. **μουτεμελλήκ** [έκ τοῦ **معلق**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ χαμερπῶς κολακεύων, κόλαξ χαμερπῆς [δοτ.]· § θ. **معلقه**.
- معلقانه** } Π. **μουτεμελληκ-ανέ**, έπθ. ἴδιος κόλακι χαμερπεῖ, ὁ γινόμενος μετὰ χαμερποῦς κολακειάς· § έπρ. ὡς ἀρμύζει κτλ.
- معلق** } Α. **μουτεμελλήκ** [έκ τοῦ **معلق**] μτχ. έν. και έπθ. ὁ γενόμενος κύριος, κάτοχος τινος· § πλθ. **متلكين**· § θ. **متلكه**.
- مقلل** } Α. **μουτεμελλήλ** [έκ τοῦ **مقلل**] μτχ. έν. ὁ κατατασσόμενος ἢ ἀνήκων εἰς

τι ἔθνος [τῇ ἰλ] : — ملت اسلام ἰλ : — ὁ ἀνίκων εἰς τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσλάμ. ἦτοι τὸ μουσουλμανικόν.

متمم } A. **μουτεμμίμ** [ἐκ τοῦ تتمم] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ τελειοποιῶν, συμπληρῶν, ἀποτελειῶν, διεκπεραιῶν : مهام الانام بالرائى — **متمم** **μουτεμμίμ** **μεχάμμου-ἑνὰμ** **πῖ-ρ-ῥεϊ-ῥ-ῥαῖ**, ὁ διεκπεραιῶν τὰς σπουδαίας κοινὰς ὑποθέσεις δι' εὐστόχου κρίσεως [τίτλος Βεζύρου ἐν Αὐτοκρατορικῷ φερμανίῳ] § [γεωμ.] συμπληρωματικός· § θ. متمم : — زاوية γωνία συμπληρωματική· § ὄν. συμπληρωμα.

متنى } A. **μουτεμνὰ** [ἐκ τοῦ تمنى] μτχ. ἐν. πθ. ἡ ὄν. τὸ ἐπιθυμούμενον, τὸ δι' εὐχεται, παρακαλεῖ τις, τὸ παρακαλούμενον, ἐπὶ ἐπθ. ἐπιθυμία, παρακλήσις : — تا-πεινή μου παρακλήσις εἶναι, ἡ ταπεινὴ παρακαλῶ. || βλ. καὶ ἐπθ.

متنى } A. **μουτεμνὶ** [ἐκ τοῦ تمنى] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ εὐχόμενος, ἐπιθυμῶν, παρακαλῶν [αἰτ.]· § θ. متمنى || βλ. καὶ προηγ.

متنيان } Π. **μουτεμνι-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος εὐχομένη, ἐπιθυμοῦντι, παρακαλοῦντι, ὁ γινόμενος μετὰ παρακλήσεως, παρακλητικός· § ἐπρ. παρακλητικός.

متوج } A. **μουτεμεδδίζ** [ἐκ τοῦ اتوج] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κυμαίνόμενος, κυματῶν [ἐπὶ θαλάσσης]· ὁ κυματίζων [σημαία κτλ.] : — جزائر بحار θάλασσα κυμαινόμενη. || — ليدادون κυματίζον· || — متوجه μέλος κυματίζον· § θ. متوجه.

متول } A. **μουτεμεδδίζ** [ἐκ τοῦ اتول] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων περιουσίαν, εὐπορῶν, πλουτῶν, πλούσιος, εὐπορος· § πλθ. ἀρδ. متول. متولان. متولين.

متولان } Π. **μουτεμεδδίζ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνίκων πλουτοῦντι, πλουσίῳ· § ἐπρ. ὡς πλούσιος.

متهد } A. **μουτεμεχχί** [ἐκ τοῦ تمهد] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐστρωμένος, ἐξηπλωμένος· § θ. متهد.

متهدى } A. **μουτεμεχχί** [ἐκ τοῦ تمهدى] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀξίων ὅτι εἶναι ὁ **Meχδί**· βλ. متهدى καὶ متهدى.

متهديانه } Π. **μουτεμεχχί-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνίκων τῷ ἀξιοῦντι ὅτι εἶναι ὁ **Meχδί**· βλ. متهدى § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متهدر } A. **μουτεμεχχί** [ἐκ τοῦ تمهدر] μτχ. ἐν. ὁ γινόμενος ἐμπειρος, ἱκανός, ὁ ἀποκτῶν ἐμπειρίαν, ἱκανότητα [د] : — كتابته — ἀνθρωπος ἀποκτήσας ἱκανότητα περὶ τὸ συντάττειν· § πλθ. متهدرين.

متيز } A. **μουτεμεγγί** [ἐκ τοῦ تميز] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διακρινόμενος ἀπὸ τῶν ἄλλων, διακεκριμένος [τῇ προθ. ἰλ]· § πλθ. ἀρδ. متيزين καὶ περ. متيزان ادبا : متيزين متيزين τῶν φιλολόγων [οὐτεπά]· || متيزين متيزين οἱ διακεκριμένοι τῶν γραμματέων [εἰ-πάπι καλέμ]· § θ. متيزه.

متيع } A. **μουτεμεγγί** [ἐκ τοῦ تميع] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ τακτός, ρευστοποιηθείς, μεταδληθείς εἰς ρευστὴν κατάστασιν· § θ. متيعه.

متن } A. **μέτν**, ὄν. κείμενον [βιβλίου, ἐγγρά-φου κτλ.] : — قانون — τὸ κείμενον ἢ τὸ γράμμα τοῦ νόμου [κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ **χοῦκμ**, πνεῦμα]· § πλθ. متون **μουτούν**.

متا } A. **μέτν-εν**, ἐπρ. διὰ τοῦ κειμένου, ἢ κατὰ τὸ κείμενον· ἀντιθ. τῷ شرحاً.

متاثر } A. **μουτεναδίζ** [ἐκ τοῦ تاثر] μτχ. ἐν. ὁ διαχεόμενος, διασκορπιζόμενος.

متاجى } A. **μουτεναδίζ** [ἐκ τοῦ تاجى] μτχ. ἐν. ὁ ἀμοιβαίως ψιθυρίζων μυστι-κόν τι εἰς τὸ οὐς τοῦ ἄλλου.

متاجيانه } Π. **μουτεναδίζ-ανέ**, ἐπθ. ὁ γινόμενος διὰ ψιθυρισμοῦ ἀμοιβαίως εἰς τὸ οὐς ἄλλήλων· § ἐπρ. διὰ ψιθυρισμοῦ κτλ.

متادر } A. **μουτενατίζ** [ἐκ τοῦ تادر] μτχ. ἐν. ὁ καθιστάμενος σπάνιος.

متادام } A. **μουτενατίζ** [ἐκ τοῦ تادام] μτχ. ἐν. ὁ συνομιλῶν καὶ συναναστρέ-φόμενος.

متادى } A. **μουτενατίζ** [ἐκ τοῦ تادى] μτχ. ἐν. ὁ ἀμοιβαίως κράζων ἑτερον.

متازع } A. **μουτενατίζ** [ἐκ τοῦ تازع] μτχ. ἐν. ὁ ἐρίζων μετ' ἄλλου, διεκδικῶν ἀμοιβαίως.

متاسب } A. **μουτεναδίζ** [ἐκ τοῦ تناسب] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἀνάλογος, σύμ-μετρος [τῇ προθ. ἰλ] : — بر ما موريت — اقتداره.

ὄπιον ἢ εἰς καπνὸν ἢ ἄλλο ποτὸν [κ. τεργιακῆς] ὀυτίνος τὸ στῆθος βράζει κτλ. § πλθ. متنحنين.

متنحي } A. μουτενεχχί [ἐκ τοῦ تنحي] μτχ. ἔν. ὁ ἰστάμενος μακράν, ὁ ἀποδου-
ρόμενος εἰς τι μέρος.

متندم } A. μουτενετίμ [ἐκ τοῦ ندم] μτχ. ἔν. ὁ μεταμελόμενος § πλθ. متندمين.

متدمايه } Π. μουτενετίμ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος μεταμελόμενῳ § ἐπρ. μετὰ με-
ταμελείας.

متزل } A. μουτενεζζίλ [ἐκ τοῦ زل] μτχ. ἔν. ὁ καταβαίνων, κατερχόμενος·

συγκатаβαίνων, καταδεκτικός· § πλθ. متزلين.

متزلاً } A. μουτενεζζίλ-εν, ἐπρ. ἡ τροπ. μτχ. καταβαίνων, συγκатаβαίνων, καταδεχόμενος.

متزلانه } Π. μουτενεζζίλ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος καταβαίνοντι, συγκатаβαίνοντι, καταδεχομένῳ § ἐπρ. μετὰ συγκатаβάσεως.

متزله } A. μουτενεζζίχ [ἐκ τοῦ زله] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξελθὼν εἰς περίπατον

χάριν ἀναψυχῆς, διασκεδάσεως, ὁ διασκεδάζων· § ὁ ἀπέρχων ἢ ἀπηλλαγμένος ἢ καθαρὸς ἐλατ-
τώματος, κακίας κτλ. § πλθ. متزلهين.

متزلهان } Π. μουτενεζζίχ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἀνθρώπῳ ἐξελθόντι εἰς περίπα-
τον κτλ. βλ. προηγ. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متنسق } A. μουτενεδδὴκ [ἐκ τοῦ نسق] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ διοργανωθείς, τα-
κτοποιηθείς, ὁμοίμορφος.

متنسم } A. μουτενεδδὴμ [ἐκ τοῦ نسيم] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀναπνέων αὔραν, ἀ-
νεμον, ἀναπνέων: نسيم بهار ὁ ἀναπνέων τὴν αὔραν τοῦ ἔαρος· § θ. متنسمه μουτενεδδὴμ =

→ غازات غير परिها ἄτινα δὲν δύναται τις νὰ ἀναπνεύσῃ, ἥτοι περιέχοντα ἀναθυμιάσεις δηλητηριώδεις.

متنشب } A. μουτενεδδὴτ [ἐκ τοῦ نشب] μτχ. ἔν. ὁ περιπλεκόμενός σου καὶ συλλαμβανόμενος.

متنشر } A. μουτενεδδὴρ [ἐκ τοῦ نشر] μτχ. ἔν. ὁ διαδιδόμενος.

متنشط } A. μουτενεδδὴτ [ἐκ τοῦ نشط] μτχ. ἔν. ὁ γινόμενος εὐθυμος, φαιδρός, περιχαρής, ὁ ἀγαλλόμενος.

متنشد } A. μουτενεδδὴτ [ἐκ τοῦ نشد] μτχ. ἔν. ὁ περιπλεκόμενός σου καὶ συλλαμβανόμενος.

متنشد } A. μουτενεδδὴτ [ἐκ τοῦ نشد] μτχ. ἔν. ὁ περιπλεκόμενός σου καὶ συλλαμβανόμενος.

متنشد } A. μουτενεδδὴτ [ἐκ τοῦ نشد] μτχ. ἔν. ὁ περιπλεκόμενός σου καὶ συλλαμβανόμενος.

متنشد } A. μουτενεδδὴτ [ἐκ τοῦ نشد] μτχ. ἔν. ὁ περιπλεκόμενός σου καὶ συλλαμβανόμενος.

متنشد } A. μουτενεδδὴτ [ἐκ τοῦ نشد] μτχ. ἔν. ὁ περιπλεκόμενός σου καὶ συλλαμβανόμενος.

متنشف } A. μουτενεδδὴφ [ἐκ τοῦ نشف] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐκμυζών, ἀ-
πορροφών [ὡς ὁ σπόγγος τὸ ὕδωρ· § θ. متنشفه.

متنصب } A. μουτενεδδὴτ [ἐκ τοῦ نصب] μτχ. ἔν. ὁ ἰστάμενος ὄρθιος.

متنصح } A. μουτενεδδὴχ [ἐκ τοῦ نصح] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ δεχόμενος συμβου-
λὴν, σωφρονιζόμενος, διορθούμενος. || Ρμ. —

نصائح عليه كرايه — اولي: [أله] σωφρονίζομαι διὰ τῶν ὑψηλῶν ὑμῶν συμβου-
λῶν· § θ. متنصحه.

متنصحانه } Π. μουτενεδδὴχ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος σωφρονιζομένῳ, διορθουμένῳ § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متنصر } A. μουτενεδδὴρ [ἐκ τοῦ نصر] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ δεχθεὶς ἢ ἀσπασθεὶς

τὸν χριστιανισμόν, ἐκχριστιανισθεὶς· § θ. متنصره.

متنظر } A. μουτενεζζὴρ [ἐκ τοῦ نظر] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ μετὰ προσδοχῆς καὶ

σκέψεως παρατηρῶν, ὁ βλέπων μετὰ προσδοχῆς καὶ σκεπτόμενος· § θ. متنظره.

متنظف } A. μουτενεζζὴφ [ἐκ τοῦ نظف] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. κεκαθαρισμένος [ἐπὶ ὑλικῶν], καθαρός· § θ. متنظفه.

متنظم } A. μουτενεζζὴμ [ἐκ τοῦ نظم] μτχ. ἔν. ὁ ἐν τάξει, ὁ τακτοποιηθείς.

متنعم } A. μουτενεζζὴμ [ἐκ τοῦ نعيم] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀπολαύων ἀγαθοῦ, ὁ ζῶν ἐν ἀνέδει καὶ εὐπορίᾳ· ὁ συνειδημένος ἐν τῇ εὐζωίᾳ. || Ρμ. —

نعت صلح و : [أله] ἀπολαύω ἀγαθοῦ, ζῶ ἐν ἀνέδει, εὐπορίᾳ [τῇ προθ. نعت صلح و : [أله] ἀπολαύω ἀγαθοῦ τῆς εὐ-
ρήνης καὶ ἡσυχίας· § πλθ. متنعمين § θ. متنعمه.

متنعمانه } Π. μουτενεζζὴμ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἀνθρώπῳ ζῶντι ἐν ἀνέδει, ἀπο-
λαύοντι ἀγαθῶν § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متنعم } A. μουτενεζζὴμ [ἐκ τοῦ نعيم] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀπολαύων ἀγαθοῦ, ὁ ζῶν ἐν ἀνέδει καὶ εὐπορίᾳ· ὁ συνειδημένος ἐν τῇ εὐζωίᾳ. || Ρμ. —

نعت صلح و : [أله] ἀπολαύω ἀγαθοῦ τῆς εὐρήνης καὶ ἡσυχίας· § πλθ. متنعمين § θ. متنعمه.

متنعمانه } Π. μουτενεζζὴμ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἀνθρώπῳ ζῶντι ἐν ἀνέδει, ἀπο-
λαύοντι ἀγαθῶν § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متنعم } A. μουτενεζζὴμ [ἐκ τοῦ نعيم] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀπολαύων ἀγαθοῦ, ὁ ζῶν ἐν ἀνέδει καὶ εὐπορίᾳ· ὁ συνειδημένος ἐν τῇ εὐζωίᾳ. || Ρμ. —

نعت صلح و : [أله] ἀπολαύω ἀγαθοῦ τῆς εὐρήνης καὶ ἡσυχίας· § πλθ. متنعمين § θ. متنعمه.

متنعمانه } Π. μουτενεζζὴμ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἀνθρώπῳ ζῶντι ἐν ἀνέδει, ἀπο-
λαύοντι ἀγαθῶν § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متنعم } A. μουτενεζζὴμ [ἐκ τοῦ نعيم] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀπολαύων ἀγαθοῦ, ὁ ζῶν ἐν ἀνέδει καὶ εὐπορίᾳ· ὁ συνειδημένος ἐν τῇ εὐζωίᾳ. || Ρμ. —

نعت صلح و : [أله] ἀπολαύω ἀγαθοῦ τῆς εὐρήνης καὶ ἡσυχίας· § πλθ. متنعمين § θ. متنعمه.

متنعمانه } Π. μουτενεζζὴμ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἀνθρώπῳ ζῶντι ἐν ἀνέδει, ἀπο-
λαύοντι ἀγαθῶν § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

ἔχων ἢ ἐξαδικῶν ἐπιτροπὴν, ἰσχυρός· § πλθ. περ.
متنفره . § θ. متنفران .

متنفر } A. μουτενεφφίρ [ἐκ τοῦ تنفر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀποστρεφόμενος, ἀπεχθανόμενος [τῇ προθ. دن] : — ὁ ἀποστρεφόμενος τοὺς ἀναισχύντους· § θ. متنفره .

متنفرانه } Π. μουτενεφφίρ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀν-
ήκων ἢ ἀρμόζων τῷ ἀποστρεφόμενῳ, μετ' ἀποστροφῆς· § ἐπρ. μετ' ἀποστροφῆς.

متنفس } A. μουτενεφφίς [ἐκ τοῦ تنفس] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀναπνέων, ὁ λαμβάνων ἀναπνοὴν ἢ ἀνάπαυσιν, ἀναπαυόμενος.

متنفس } A. μουτενεφφίς [ἐκ τοῦ تنفس] τε-
νεφφούρζ, نفش μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. χυνώδης [βοτ.]· § θ. متنفسه .

متنفل } A. μουτενεφφίλ [ἐκ τοῦ تنفل] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ τελῶν προδευχίν· μὴ ὑποχρεωτικὴν· § θ. متنفله .

متنقد } A. μουτενεκκήτ [ἐκ τοῦ تنقد] μτχ.
ἐν. ὁ ἐπικρίνων· ταῦτ' ἐκ βλ.

متنقل } A. μουτενεκκήλ [ἐκ τοῦ تنقل] μτχ.
ἐν. ὁ ἀπὸ ἐνὸς μέρους εἰς ἕτερον μετακομίζόμενος.

متنكر } A. μουτενεκκήρ [ἐκ τοῦ تنكر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ λαμβάνων μορφὴν ἀγνώστου, μεταμφιεζόμενος, ὁ κρύπτων τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἐπίσημον αὐτοῦ ιδιότητα· § θ. متنكره .

متنكرأ } A. μουτενεκκήρ-εν, ἐπρ. ὡς ἀγνώστος·
سياحت ايتك — ταξιδεύω ὡς ἀγνώστος [ἐπὶ βασιλέων ἢ ἄλλων ἐξόχων προσώπων].

متنكرانه } Π. μουτενεκκήρ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
ἀνθρώπῳ κρύπτοντι τὸ ὄνομα καὶ τὴν ιδιότητα αὐτοῦ, φαινόμενῳ ὡς ἀγνώστῳ· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متنكس } A. μουτενεκκής [ἐκ τοῦ تنكس] μτχ.
ἐν. ὁ ἔχων τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω ἀνέστραμμένην, ἀνέστραμμένος.

متنفر } A. μουτενεμμίρ [ἐκ τοῦ تنفر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων ἥθη τίγρεως, θηριώδης, ὁ ἀπειλῶν μὲ ἥθος ἀγρίου καὶ φωνὴν ὁμοιάζουσαν πρὸς βρυχθμόν· § θ. متنفره .

متنفرانه } Π. μουτενεμμίρ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
ἀνθρώπῳ ἔχοντι ἥθος τίγρεως κτλ. βλ. προηγ. § ἐπρ. ὡς τίγρις.

متغل } A. μουτενεμμίλ [ἐκ τοῦ تغل] μτχ.
ἐν. ὁ βριθῶν ὡς οἱ μύρμηκες.

متوح } A. μουτενεβδῆχ [ἐκ τοῦ توح] μτχ.
ἐν. ὁ θρηνηδῶν : — پتیندن θρηνηδοῦν.

متوحانه } Π. μουτενεβδῆχ-ανέ, ἐπθ. καὶ
ἐπρ. γοερός-ὤς.

متور } A. μουτενεβδῆρ [ἐκ τοῦ تور] μτχ.
ἐν. ὁ φωτιζόμενος, φωτεινός, λάμπων·
کوردکجه اولوردی — نظر جان
ἐγίνετο τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς [στίχ.].

متنوع } A. μουτενεβδῆ' [ἐκ τοῦ تنوع] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ποικίλων, ποικίλος,
διάφορος· § θ. متنوعه μουτενεβδῆ' : — نباتات
فیضات ποικίλα· || — حیوانات
فیضات ποικίλα, διάφορα· || — مسائل
فیضات ποικίλα, διάφορα· § τὸ θ. متنوعه
λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ἐφημερίδι ἢ περιοδικῷ δημοσιευομένων ποικίλων.

متواتر } A. μουτεδατίρ [ἐκ τοῦ تواتر] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διαδεδομένος διὰ κοινῆς φήμης, βούκοινος, πασίγνωστος·
نی — ینسی
ἀπόδειξις ἀρνητικὴ [νέφθ] διὰ κοινῆς φήμης, οἷα π.χ. ἡ, ἀπέναντι τῆς ἀγωγῆς τινος ὅτι ἐδίδειναι τῷ ἐναγομένῳ τὸν δεῖνα καιρὸν εἰς τὸ δεῖνα μέρος τόσα χρήματα, ἀπόδειξις διὰ κοινῆς φήμης ὅτι ὁ ἐνάγων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν εὗρίσκετο ἐν τῷ εἰρημένῳ μέρει.

متواتراً } A. μουτεδάτιρ-εν, ἐπρ. διὰ κοινῆς φήμης [ἀποδεικνύω νομ.].

متواثب } A. μουτεδαθίτ [ἐκ τοῦ تواثب] μτχ.
ἐν. ὁ ἀμοιβαίως ἐπιτιθέμενος, ἐφ' ὁρμῶν κατ' ἄλλου.

متواتق } A. μουτεδαθῆκ [ἐκ τοῦ تواتق] μτχ.
ἐν. ὁ συμβαλλόμενος περὶ ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης.

متواجد } A. μουτεδαδζίτ [ἐκ τοῦ تواجد] μτχ.
ἐν. ὁ προσποιούμενος ὅτι πίπτει εἰς ἑκστασιν· βλ. متوجد .

متواجه } A. μουτεδαδζίχ [ἐκ τοῦ تواجه] μτχ.
ἐν. ὁ ἐρχόμενος μετὰ τινος πρόσ-
ωπον πρὸς πρόσωπον, κατ' ἀντιμωλίαν.

متوارث } A. μουτεδαρίς [ἐκ τοῦ توارث] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κληρονομικῶς παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὸν υἱὸν μεταδιδά-

σθεῖς, κληρονομικός· § θ. متوارثه μοντεδαριδέ :
→ محاسدان αντιζηλῖαι κληρονομικάι.

متوارد } Α. μπουτεδαρίτ [ἐκ τοῦ توارد] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ ἐρχόμενος ὁ εἰς μετὰ τὸν

ἀλλαν, ἀλλεπαδἀλῆλος· συμπίπτων· — واستفتوندى
κατὰ τὰς αὐθεντικὰς πλη-
ροφορίας τὰς ἐρχομένου ἀλλεπαδἀλῆως ἐξ Οὐα-
σιγκτῶνος §8. متوارد. — اوراق ή مكاتب ἐπιστο-
λαί ή έγγραφα καταφθάνοντα ἀλλεπαδἀλῆα.

متواری } A. μουτεδαρί [ἐκ τοῦ *تواری*] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κεκρυμμένος ὄν-
 σθέν τινος: *زیر خاک* — *زیر ترابده* —
 νος ὑπὸ τὸ ὄμα [*ξίρι* *χὰκ* ἢ *ξίρι* *τουράτ*],
 τεθαμμένος. || Ρμ. *اولی* — κρύπτομαι: *قر* *زیر*
سحابده — *اولی* ἢ *σελήνην* ἐκρύβη ὑπὸ τὸ νέφος
 [*ξίρι* *σεχάτ*]. § θ. *متواری*.

متوازن } A. μοντεβαζίν [ἐκ τοῦ توازن] μετ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἰσορροπῶν, ἰσορρο-
πος [τῆς ψ. ۱۱۱]: دۇو قورۇيا — δύο φορτία ἰσορροπία.

متوازی } A. μοντεβαζι [ἐκ τοῦ توازی] μτχ.
 ἐν, καὶ ἐπθ. [παράλληλος [γεωμ.]:
 الاضلاع — μοντεβαζιον-λ-άτλά', παραλληλό-
 γραμμος || السطوح — μοντεβαζιον-δ-δοντούχ,
 παραλληλεπίπεδος || المستطيلات — μοντεβαζιον-
 λ-μουνδτετηλάτ, ὀρθογώνιος §θ. متوازيه μοντε-
 βαζιγέ: → خطوط γραμμαὶ παράλληλοι.

متواصل } A. συντεταγμέναι (ἐκ τοῦ تواصل) μετχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συναντῶμενος, συν-
ενοῦμενος, συγκοινωνῶν μετὰ τινος, ὡς δύο
γραμμαι, δύο βλήματα, δύο δωμάτια· §θ. متواصل.

متواصي } Α. μουτεδασῆ [ἐκ τοῦ تواصي] μτχ.
ἐν. ὁ συνιστῶν ἀμοιβαίως.

متواضع } Α. μοντεβαζή [ἐκ τοῦ تواضع] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ταπεινὸν αὐτόν,
μετριοφρονῶν, ταπεινόφρων, ταπεινός.

متواضعانه } Π. μουτβαζn'-anè [ἐκ τοῦ
προηγ.] ἐπιθ. ὁ ἀρμόζων ταπει-
νόφρονι, μετριόφρονι, ταπεινός [ἐπὶ ἄνους, λό-
γου κτλ.]: — طور ἥθος ἀνθρώπου μετριόφρο-
νος. || — مامانه συμπεριφορὰ μετριόφρονος: § ἐπρ.
ταπεινῶς, ταπεινοφρόνως.

متواعد } A. μουταβα'ητ [ἐκ τοῦ τواعد] μτχ.
ἐν, καὶ ἐπὶ τὸ ἀμυθαίως ὑπιδχνού-
μενος ἢ ὑποδνεθείς· επλθ. متواعد. متواعد.

متوافر } A. μουτεδαφιρ [ἐκ τοῦ *توافر*] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ πληθυνθεὶς, πολλα-

πλασιασθεῖς, πολλύς: — ماء ὕδωρ πληθυνθέν. ||
→ شان κλέος πληθυνθέν § θ. متوافره.

متوافق } A. *μυντεδαφῆκα* [ἐκ τοῦ توافق] *μτχ.*
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συμφωνῶν, σύμφω-
 νος, ἀνάλογος [δοτ.]. § θ. متوافقہ *μυντεδαφῆκα*
 § δυνικ. τοῦ θηλ. متوافقتان *μυντεδαφῆκατάν* ::
 — زواجتان *ζαωγίαι* [ζαδιγέτάν] σύστοιχοι.

متواكل } Α. μοντεδακλ. [ἐκ τοῦ تواكل]
 μτχ.ἐν. ὁ διορίζων τινὰ ἐπίτρο-
 πον καὶ ἀμοιβαίως διοριζόμενος ὑπ' αὐτοῦ.

متوالد } A. μυντεδαλιτ [ἐκ τοῦ] μτχ. ἐν.
 ὁ ἀλληλογεννώμενος βλ. متناسل.

متوالی } A. μουτεβαλι [ἐκ τοῦ متوالی] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διαδεχόμενος ὁ εἰς
 τὸν ἄλλον, ἀλλεπάλληλος, βιασοχικός, συνεχής,
 ἀδιάκοπος: —الصدور اولان عواف سنیه: —μουτεβα-
 λιγίου-σ-δουτοίρ ὁλάν ἀβασφῆς σενιγῆς, Αὐ-
 τοκρατορικαὶ χάριτες ἀλλεπάλληλοι. § θ. متوالیه
 μουτεβαλιγῆς: —پروردی ἀλλεπάλλη-
 λοι, συνεχής: || —شکایات παράπονα ἀδιάκοπα.
 § 82. καὶ متوالیه.

متوالياً } Α. μουντεδάλι-γεν, ἐπρ. ἀλλεπαλ-
λήλως, διαδοχικῶς, ἀδιακόπως.

متوالیه } A. μοντεβαλιγέ [θηλ. τοῦ متوالی]
δυν. συνεχής [ἀλγ. ἐπὶ κλάσματος].

} A. μοντεβεττιρ [ἐκ τοῦ **توت**] **μτχ. ἐν.**
 } ὁ τεταμένος: — **حبل** σχοινίον [**خاڤڤل**]
 τεταμένον § θ. **متوتر**: — **اعصاب** νεῦρα τετα-
 μένα.

מתוך } Α. μουντεβερδίνκ [ἐκ τοῦ **מוֹתוֹ**] **מִתְּחִלָּה**.
 ἐν. ὁ ἐμπιστευόμενος, ἐπεριθρόμ-
 νος, ἀντεχόμενος.

متوقانه } Π. μοντεβεδονκ-ανέ, ἐπθ. Ἰδιος
 ἀνθρῶπυ ἐμπιστευομένω κτλ. βλ.
 προηγ. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متوج } Α. μουτεβιδίζ [ἐκ τοῦ متوج] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ.δ στέφανον, δ τιθεὶς στέμ-
μα ἢ στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· § μτχ.πθ.μου-
τεβιδίζ, ἐστεμμένους· § θ. متوجہ μουτεβιδίζέ,
στέφουσα· μουτεβιδίζέ, ἐστεμμένη.

متواجد } Α. μουτεβεδζδζιτ [ἐκ τοῦ توجد]
 μτχ. ἐν. ὁ πίπτων εἰς ἐκδοσὶν.
 βλ. متواجد.

متوجع } Δ. μουντεδεζδεζή' [ἐκ τοῦ توجع]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ πόνων, ὁ αἰ-

σθανόμενος πόνον, πάσχων: — عضو μέλος τοῦ σώματος πονοῦν· § ὁ τεθλιμμένος, περιλυπος: — قلب καρδία τεθλιμμένη· || — روح ψυχὴ περιλυπος· § θ. متوجع.

Π. μουτεδεδζιζή-ανέ, ἐπθ. ἱ-διος ἀνθρώπων πονοῦντι κτλ. βλ.

προηγ. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

Α. μουτεδεδζιζή [ἐκ τοῦ توجه] — متوجه
μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐστραμμένος, ὁ

διευθυνόμενος, ὁ κινῶν πρὸς [δοτ.]: — قبله ὁ ἐστραμμένος πρὸς τὸν κημπλέ [βλ. قبله]· || قبله — جناب حق — ἀπὸ καρδίας [κάλεπεν] ἐστραμμένος πρὸς τὸν Ὑψίστον. || Ρμ. — اولقي — στρέφωμαι, διευθύνωμαι, κινῶ πρὸς: اولدغي حالد — بوزم اکا — τὸ πρόσωπόν μου ἦν ἐστραμμένον πρὸς αὐτόν· § πλθ. متوجهين. § θ. متوجه.

Α. μουτεδεδζιζή-αν, τροπ. μτχ. — متوجهاً
διευθυνόμενος: [δοτ.] — ليونه — عزيمت.

ἀνεχώρησε διευθυνόμενος εἰς Λυών.

Α. μουτεδεχχχή [ἐκ τοῦ متحد] — متوحداً
ἐν. καὶ ἐπθ. εἰς, μόνος, ὁ μὴ ἔχων

ὅμοιον· συνών. متفرّد. § θ. متوحده.

Α. μουτεδεχχχή [ἐκ τοῦ متوحش] — متوحشا
μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἐπτοημένος, πε-

φθοδισμένος, τρομαγμένος, περιφθοδος [τῇ دن]: — اكثر: — حيوانات انساندن — در ζώων πιτοῦνται τὸν ἀνθρώπον· § θ. متوحشه.

Π. μουτεδεχχχή-ανέ, ἐπθ. ἱ-διος ἐπτοημένω, πεφθοδισμένω,

ἢ ὁ γινόμενος μετὰ φόδου· § ἐπρ. πεφθοδισμένως.

Α. μουτεδεχχχή [ἐκ τοῦ متودد] — متودداً
ἐν. ὁ ἀγαπῶν, φιλῶν.

Π. μουτεδεχχχή-ανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. φιλικὸς-ὤς.

Α. μουτεδερχχ [ἐκ τοῦ متورث] — متورث
ἐν. ὁ κληρονομῶν [δοτ.].

Α. μουτεδερχχ [ἐκ τοῦ متورط] — متورط
ἐν. ὁ πίπτων εἰς βάραθρον, ὁ πε-

ριερχόμενος εἰς δύσκολον θέσιν.

Α. μουτεδερχχ [ἐκ τοῦ متورع] — متورع
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀπερχόμενος τῶν ἀ-

πηγορευμένων, ἐγκρατής, εὐλαδής, εὐσεδής.

Π. μουτεδερχχ-ανέ, ἐπθ. ἱδιος εὐλαδεῖ, εὐσεδεῖ, ἐγκρατεῖ· § ἐπρ.

εὐλαδὼς κτλ.

Α. μουτεδερχχ [ἐκ τοῦ متورم] — متورماً
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ φθίνων, φθισικός· ἐξ-

φθικῶς, προσημένος: — الغدد — مويتهدهريه — مويتهدهريه, ὁ ἔχων τοὺς ἀδένες ἐξφθικότητας [βλ. مويتهدهريه]· || — اوچى درجه ده — مويتهدهريه — مويتهدهريه, ὁ φθισικός τριτοβάθμιος· § πλθ. متورمين. § θ. متورمه.

Α. μουτεδερχχ-εν, ἐπρ. ἐκ φθίσεως: وفات ايتك — متورماً
ἀποθνήσκω ἐκ φθίσεως.

Α. μουτεδεχχχ [ἐκ τοῦ متوزع] — متوزع
ἐν. καὶ ἐπθ. διανενημμένος.

Α. μουτεδεδδχχ [ἐκ τοῦ متوسخ] — متوسخ
ἐν. καὶ ἐπθ. μεμολυσμένος, λερω-

μένος, ρυπαρός· συνών. متدنس. § θ. متوسخه.

Α. μουτεδεδδχ [ἐκ τοῦ متوسد] — متوسداً
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐστηριγμένος, ἀκ-

κουμδῶν [δοτ.]: — يوز يصديقه — متوسداً
ἐπὶ προσκεφαλίου· § θ. متوسده.

Α. μουτεδεδδχ-εν, τροπ. μτχ. — متوسداً
στηριζόμενος, ἀκκουμδῶν [δοτ.].

Α. μουτεδεδδχ [ἐκ τοῦ متوسط] — متوسط
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μεσολαδῶν, μεδι-

τεύων ὁ κατέχων τὸ μέσον, μέσος, μεσαῖος· § [δοτ.] μεσαῖος: — حساب μέσος ὑπολογισμός· ||

— مويتهدهريه — مويتهدهريه, ὁ μέσος τῆς μεσῆς ὁδός· § πλθ. متوسطين. § θ. متوسطه.

— مويتهدهريه — مويتهدهريه, ὁ μέσος τῆς μεσῆς ὁδός· § πλθ. متوسطين. § θ. متوسطه.

Α. μουτεδεδδχ [ἐκ τοῦ متوسع] — متوسع
ἐν. ὁ εὐρυνόμενος, ἐπεκτεινόμε-

νος, ἀναπτυσσόμενος.

Α. μουτεδεδδχ [ἐκ τοῦ متوسل] — متوسلاً
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μεταχειριζόμενος μέ-

σον τι ἐνδικον ἢ ἄλλο· ὁ ἀντερχόμενος, δραττό-

μενός τινος [δοτ.]: — حضرت پيغمبرك روحانيته — انتر-
ερχόμενος τῆς πνευματικῆς χάριτος τοῦ προ-

φήτου [Μωάμεθ]· § θ. متوسله.

Α. μουτεδεδδχ-εν, ἐπρ. ἢ τροπ. — متوسلاً
μτχ. διὰ τῆς χρήσεως μέσου ἐν-

δίκου ἢ ἄλλου· ἀντερχόμενός τινος [δοτ.].

Α. μουτεδεδδχ [ἐκ τοῦ متوشح] — متوشح
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων εἰς τὸ στῆθος

κόσμημα ἀνερτημένον ἐν εἰδει τελαμῶνος στρα-
τιωτικοῦ ἢ περιάπτου [χαμαῖλου حائل], κε-

κοσμημένος [τῇ προθ. ايله]· § θ. متوشحه.

ἄνθρωποι ζῶντες γεννῶντες ὅμοια αὐτοῦ ζῶντες, οὐχὶ ὡς ἡμεῖς ||
 بالشق — μουντεδελλὶ πὶ-ἡ-ῶ-ῶ-ῶ, σκλζογενής.

} A. μουτεβελλιδι [ἐκ τοῦ **متولول**]
 } μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κραυγάζων,
 τοιῶν θόρυβον παραχίν.

متوله } Α. μουτεδελλιχ [ἐκ τοῦ τολή] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. τεθορυβημένος, ἐξεστνηκώς,
ἐκπληκτος, ἐννεός, κ. παραζαλισμένος: عاشق
ἐραστής τεθορυβημένος: § θ. متوله.

متولهايه } Π. μουτεβελζιζ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
τεθοροσθμμένφ, ἐξεδστικόντι, βλ.
προηγ. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متولى } A. μουτεβελλλι [ἐκ τοῦ تولى] μτχ.
 ἐν. καὶ ὄν. ἔθορος, ἐπιστάτης βα-
 κουφίου, ἥτοι ἀφιερώματος ἢ ἀγαθοεργου κα-
 θιδρύματος, διοριζόμενος κατὰ τὰς διατάξεις
 τοῦ ιδρυτοῦ τοῦ καθιδρύματος, διαχειριζόμενος
 τὰ προσοδοφόρα κτήματα τοῦ καθιδρύματος
 τούτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ιδρυτοῦ, καὶ
 διεξάγων τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν, κ. μουτεβελ-
 λης: موفى صوفيانوس وقتى — سى
 βακουφίου τοῦ Δούκα Σοφιανοῦ· § ἐπίτροπος
 ἐκκλησίας, ἔθορος σχολῆς: لى — كلسا
 ἐπίτροποι ἐκκλησίας· § θ. متولى موهتبهلللى
 ἔθορος, ἐπιστάτης βακουφίου κτλ. || بلى. وقف

متون } Δ. μουτοῖν [πλθ. τοῦ μέτρου] ὄν.
 κείμενα [ἐγγράφων, νόμων κτλ.]:—
 وشروط κείμενα καὶ σχόλια [ἐπισημάνσεις].

متوهم } A. μουταβεχχιu [ἐκ τοῦ متوهم] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπ. ὁ ὑποπιεύων, ὑποπτος,
 καχύποπτος· § πλθ. متوهم § θ. متوهم.

متوهمانه } Π. μουτεδεχχιμ-ανέ, ἐλθ. ἴδιος
καχυπόλτω· ξέπρ. καχυπόλτως.

متویل } A. μουτερεγγίν [ἐκ τοῦ τοί] μτχ.
 ἐν. ὁ λέγων θεῦ | κρημα | οὐμώζων,
 ὁδυσρμενος: — مصيبت زده دুষطرخس [μουδ-
 αε-ζεεε] ὁδυσρμενος.

} A. μουτχατιῷ [ἐκ τοῦ ^{تهاتر} τεχα-
 τοῦρ, ρζ. ^{هتر} μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ
 ἀμοιβαίως διαψευδόμενος, ἀνταναγορεύμενος :
 ai μαρτυρι- ^{اى} αὐ ^{يكسك} بينه لى — معنى متساو اوليور
 καὶ ἀποδείξεις [περὶν] ἀμφοτέρων ἀνταναγορεύ-
 σιν ἀλλήλας, ἥτοι καταπίπτουσιν ἀμοιβαίως.

متهاجم } Α. μυντεχαδίζιμ [ἐκ τοῦ مهاجم] μτχ.
 ἐν. ὁ ἀμυνόμενος ἐπιτιθέμενος· § ὁ
 ἐπιτιθέμενος (συνών. مهاجم). § πλθ. متهاجم.

μεταβάνη } Π. μοντεχαδζιμ-ανέ, έπθ. ιδιος
 επιτιθεμένων, ό γινόμενος μετ'
 πιθέσεως· § έπρ. ως άρμόζει κτλ.

μεταχειρίζομαι } A. μεταχειρίζομαι [ἐκ τοῦ ^{متعاجى} متعاجى] μεταχειρίζομαι.
 ἐν. ὁ ἀποδοῦναι δατυροῦζων § ὁ
 δατυροῦζων.

μεταγιανε } Π. μπουτεχαδζι-ανέ, ἐπθ. ἰδιος
 σατυριζοντι, σατυρικός-ς ἐπθ.
 σατυρικῶς.

متهمارم } A. μουτεχαριμ [ἐκ τοῦ متهمارم] μτχ.
ἐν. ὁ φαινόμενος ὡς γέρων, ὁ ὑπο-
κρινόμενος τὸν γέροντα: جوان νέος φαινόμε-
νος ὡς γέρων ἢ ὑποκρινόμενος: § πλθ. متهمارم.

متھارمانہ } Π. μουτεχαριμ-ανέ, ἐπθ. ἰδιοῦ
ἀνθρώπων φαινομένων ὡς γέροντα
ἢ ὑποκρινομένων τὸν γέροντα. § ἐπρ. ὡς ἀρ-
μόζει κτλ.

مهافت } A. μοντεχαφίτ [ἐκ τοῦ مهافت] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ πίπτων βαθμυδὸν
 ἐπὶ τινος πράγματος [δοτ.]: پروانه — شهدا
 λαίνα [κανδηλοδύστης] πίπτουσα βαθμυδὸν
 εἰς τὸ κηρίον § περιελισσόμενος [δοτ.]: §θ. مهافت.

مهافتانه } Π. μουτεχαφίτ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος πί-
 πτοντι βαθμυδὸν ἐπὶ τινος πράγ-
 ματος· βλ. προηγ. § ἐπρ. ὡς ἀομοῦζει κτλ.

متھالك } A. *μυτηχαλίκ* [ἐκ τοῦ ἡ-χά]-μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ῥίπτων θανάτων με-
τὰ σπουδῆς καὶ ἀνυπομονησίας, ὁ ῥέπων ἀκα-
τασχέτως, ὀρμητικὸς [δοτ.] § θ. **متھالك**.

متكالا } Α. μοντεχάλικ-εν, έπρ. μετὰ σπου-
δῆς καὶ ἀνυπομονηδίας ἀκατα-
σχετόν.

مهالكاه } Π. μοντεχαλικ-γανέ, ἐπθ. ὁ γι-
 νόμενος μεθ' ὀρμηῆς, σπουδῆς, ἀ-
 κατασχέτου ἀνυπομονησίας, ὀρμητικὸς, πυρε-
 τώδης: — غرت ἢ شوق ζῆλος [σῆδκ] πυρετώ-
 δης. || بردت — προσδοχὴ πυρετώδης: § ἐπρ. ὀρ-
 μητικῶς, πυρετωδῶς.

מתאון } A. μουτεαδιν [ἐκ τοῦ ὁμο-]μυτχ.
 ἐν. ὁ μὴ θεωρῶν τι σπουδαῖον καὶ
 ἐπομένως μὴ σπεύδων ἀλλ' ἐνεργῶν βραδεώς,
 ἀλλυγῶν.

مهتك } A. μοντεχεντικ [ἐκ τοῦ مهتك] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐσχισμένος ἀναιδής,
 ναίδυχντος δ θ. مهتك.

متجد } A. μουτεχεδδζιζ [ἐκ τοῦ تجد] μτχ.
ἐν. ὁ τὴν νύκτα ἀψυπνιζόμενος καὶ
τελὼν προσευχὴν [از].

متجى } A. μουτεχεδδζιζ [ἐκ τοῦ تجى] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. συλλαβίζων § θ. متجيه.

متقدم } A. μουτεχεττιμ [ἐκ τοῦ تقدم] μτχ.
ἐν. ὁ κρημνιζόμενος· συνων. متقدم.

متهدى } A. μουτεχεττιμ [ἐκ τοῦ تهدى] μτχ.
ἐν. ὁ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν εὐθεῖαν

ὁδόν, ἐξ ἧς εἶχε παρεκκλίνειν: — فسق· ἁμαρτω-
λὸς ἐπανερχόμενος εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

متزج } A. μουτεχεττιζ [ἐκ τοῦ تزج] μτχ.
ἐν. ὁ ἄδων § πλθ. متزجين.

متزجانه } Π. μουτεχεττιζ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
ψάλτου, ψαλτικός· § ἐπρ. ψαλ-
τικός.

متزز } A. μουτεχεττιζ [ἐκ τοῦ تزز] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ δονούμενος, σειόμενος

ὡς τὰ φύλλα τοῦ δένδρου· ὁ σκιρτῶν ἐκ χα-
ρᾶς· πάλλων [ψυδ.]· § θ. متزز συνων. متززه.

متكلم } A. μουτεχεκκίμ [ἐκ τοῦ تكلم] μτχ.
ἐν. ὁ σκώπτων, χλευάζων.

متكلمانه } Π. μουτεχεκκίμ-ανέ, ἐπθ. σκω-
πτικός, χλευαστικός· § ἐπρ. σκω-
πτικός, χλευαστικός.

متكلم } A. μουτεχελλίλ [ἐκ τοῦ تكلم] μτχ.
ἐν. οὐτινος τὸ πρόσωπον γελῆ ἐκ

χαρᾶς, φαιδρός, χαρωπός.

متهم } A. μουτεχίμ [ἐκ τοῦ اتهم] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. [νμ.] ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ

τινι, ἐνοχος [τῇ دن طولای ή τῇ كوكل]· ἐνοχος
καρδία· — ميت اتهاميه مظنون على قباحة نطولاتي —

καρδία· — ميت اتهاميه مظنون على قباحة نطولاتي —
ἐάν τὸ δικαστικὸν συμβούλιον [χετ-
γέτι itxamig] ἴδῃ τὸν κατηγορούμενον [μαζ-
νούουν αλέιχ] ἐνοχον ἐπὶ πταίσματι· || —

متهم } A. μουτεχίμ-εν, ἐπρ. ἡ τροπ. μτχ.
[νμ.] κατηγορηθεὶς [τῇ προθ. αέ].

متهم } A. μουτεχεννίδζ [ἐκ τοῦ تهج] μτχ.
ἐν. ὁ ἀναζωογονούμενος καὶ σκιρ-
τῶν ἐκ νέου ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ:

— جين· ἐμβρυον ἀναζωογονηθέν.

متهود } A. μουτεχεδδζιζ [ἐκ τοῦ تهود] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀσπαδάμενος τὸν Ἰου-
δαϊσμόν· § θ. متهود.

متهور } A. μουτεχεδδζιζ [ἐκ τοῦ تهور] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. μανιώδης, παράφορος,

θυμώδης ἄνθρωπος, ἀπερίσκεπτος, τολμητίας:
— باد· ἄνεμος ὀρμητικός· § θ. متهور.

متهوراً } A. μουτεχεδδζιζ-εν, ἐπρ. μετὰ πα-
ραφορᾶς, παραφόρως, ὀρμητικῶς:

قتل· φόνος ἐκ παραφορᾶς.

متهورانه } Π. μουτεχεδδζιζ-ανέ, ἐπθ. ὁ γι-
νόμενος μετὰ παραφορᾶς, ὀρμῆς,

ἀπερισκεψίας, παράφορος, θυμώδης, μανιώδης,
ἀπερίσκεπτος [λόγος, πράξις]: — نظرم·

παράφορον, μανιώδες: — طور· ἡθος [τάθρ] μανιω-
δες· § ἐπρ. παραφόρως, μανιωδῶς, ὀρμητικῶς,
ἀλογίστως.

متهى } A. μουτεχεγγί [ἐκ τοῦ تهى] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ παρεσκευασμένος, ἐτοιμος

[δοτ.]· عزيمته — اولقى — عزيت اولقى: [δοτ.]·
εἶμαι ἐ-
τοιμος ν' ἀναχωρήσω.

متهى } A. μουτεχεγγί [ἐκ τοῦ تهى] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐμπνέων φῶδον, φο-
δερός· ὁ φοδθεὶς, δειλός· § θ. متهى.

متهى } A. μουτεχεγγίδζ [ἐκ τοῦ تهج] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. συγκεκινημένος, τετα-

ραγμένος, ἠρεθισμένος, ἐνθουσιασμένος [τῇ προθ.
αέ]: — بولان قلب — دلوز اله —

καρδία ἥτις
ἦτο τεταραγμένη ἐκ τοῦ τραγικοῦ ἐπεισοδίου.

متهى } A. μουτεχεγγίδζ-εν, ἐπρ. ἡ τροπ.
μτχ. μετὰ συγκινήσεως, ταραχῆς,

συγκεκινημένος.

متهى } Π. μουτεχεγγίδζ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρ-
μόζων συγκεκινημένος κτλ. βλ. λ.

متهى } A. μουτεχεγγίμ [ἐκ τοῦ تهج] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἐκπληκτος,
ἐκστατικός· § πλθ. متهى.

متيلس } A. μουτεγεπλς [ἐκ τοῦ تيلس] μτχ.
ἐν. ὁ ξηρανθεὶς, ἐξηραμένος.

متيلس } A. μουτεγεδδζιζ [ἐκ τοῦ تيلس] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διευκολυνθεὶς, ὁ εὐ-

κόλως πραγματοποιούμενος· § θ. متيلس.

متيقظ } A. μουτεγεκκίλ [ἐκ τοῦ تيقظ] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἐγρηγορῶς, ἀγρυπνος,

προσεκτικός, συνετός· § θ. متيقظ.

متيقظانه } Π. μουτεγεκκίλ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμό-
ζων ἐγρηγορότι, ἀγρύπνῳ, προσ-

εκτικῶ, συνετῶ : — حرکت ἐνέργεια ἀγρυπνος, συνετῆ· § επρ. ἀγρύπνως, προσεκτικῶς, συνετῶς : حرکت — ἐνεργῶ ἀγρύπνως, συνετῶς.

متيقن } Α. μουτεγεγκήν [ἐκ τοῦ يقين] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ γινώσκων τι βεβαίως,
 ἀκριβῶς· βέβαιος, ὁ περὶ οὗ εἶναι τις πεπεισμέ-
 νος· ٩٥. متيقنه.

مَتِيم } A. **μουτεγευμῖν** [ἐκ τοῦ **تيم**] **μηχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐν ἐλλείψει ὕδατος τε-
 λων τὸν πρὸ τῆς προσευχῆς ἐπιβαλλόμενον τοῖς
 Μουσουλμάνοις θρησκευτικὸν καθαρμὸν[آبدست]
 δι' αἱμοῦν ἢ χύματος-ξθ. **متميم**.

مَتِيَّا } Δ. μοναγέμιμ-εν, ἔπρ. ἡ τροπ.
 μηχ. τελῶν τὸν θρησκευτικὸν κα-
 θαρμόν [متى] δι' ἁμμου ἡ χῶματος ἐλλείψει
 ὕδατος.

متحانه } Π. μοντεγεμμι-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
 τελοῦντι τὸν θρησκευτικὸν κα-
 θαρμόν κτλ. βλ. متهم § ἐπο. ὡς ἀρμόζει κτλ.

متين } A. **μουτεγεμιν** [ἐκ τοῦ τιν] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ θεωρῶν τι αἰσιον καὶ
 ἐξ αὐτοῦ τοιοῦτόν τι ἀπεκδεχόμενος" § **μτχ.**
 πθ. **μουτεγεμινέν**, ὁ θεωροῦμενος αἰσιος: **جناب**
 "Υψιστος" ὁ حق طرفين حقه — و مسعود ايلسون
 καταστηνάτω [τὸν γάμον] αἰσιον καὶ εὐτυχεῖ
 πρὸς ἀμφοτέρους [εὐχὴ ὑπὲρ νεονύμφων]: § θ.
 متينه **μουτεγεμινέν** [ἐν.] καὶ **μουτεγεμινέν**
 [πθ.]: — **لله** νῦξ αἰσία ιερά [θρησκευτικῶς].

מתין } A. **μετίν** [ἐκ τοῦ מת מת. ρζ.] ἐπὶ θ.
 στερεός, ὑγιής, σταθερός, ἰσχυρός, εὐ-
 σταθής, γενναῖος ἐν δυστυχίαις κτλ.: — اساس βά-
 σις στερεά· || بنا — στερεά οἰκοδομή· || — مرد
 ἀνὴρ [**μῆρ**] εὐσταθής, γενναῖος· || طبع χαρά-
 κτηρ εὐσταθής· || — الاخلاق — **μετίνου-ἀρχζάκ**,
 ἀνθρώπος σταθερῶν ἡθῶν, ἀρχῶν· || — ذهن و فکر
ξίχν βῆ **φίκοι μετίν**, νοῦς καὶ διάνοια ἰσχυ-
 ρά· || — ادله — λόγος ἰσχυρός, νευρώδης· ||
 ἰσχυραὶ ἀποδείξεις [**ἐπιλλζέ**]. § **ψυσ.** στερεός·
 § θ. متينه· || βλ. حاكم.

ὁ ἄνθρωπος ὁ ὅστις ἐὰν ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πιστεύσῃ ἐν τῷ υἱῷ τούτῳ, οὐκ ἔσται καταδικασθὲν, ἀλλὰ ἔσται ζῶν διὰ τὴν πίστιν. ὁ δὲ ὅστις οὐκ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀρνήσῃ αὐτόν, ὁ καταδικασθὲν ἔσται, ὁ ὅστις οὐκ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀρνήσῃ αὐτόν, ὁ καταδικασθὲν ἔσται, ὁ ὅστις οὐκ ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀρνήσῃ αὐτόν, ὁ καταδικασθὲν ἔσται.

مثاب } A. μουνθάπ [ἐκ τοῦ ١١] ἰδαπέ, βλ.
 [ثواب] μετχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἀνταμει-

Φθεις διὰ τινὰ εὐσεβῆ προᾶξιν, ὁ λαδὼν ἀξιωμα-
 θίαν. || P. م. اولی — ανταμείδομαι κτλ. λαμβάνω
 τὸν μισθόν, τὴν ἀξιωμαθίαν τῶν προᾶξων μου
 [τῇ προθ. ب. خلافتناھنك] : دعوات خیرۃ حضرت
 اولی — انطاμείδομαι ἐπὶ τῇ ἐκπληρωσῇ
 τῶν ἀγαθῶν εὐχῶν ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Χαλί-
 φου [ἄτοι τοῦ Σουλτάνου] : || قرا و مظلومینہ مددکار
 اولہ جی درکاردر — اولان عند اللہ — بے بائوس
 بے بائوس و بے بائوس و بے بائوس و بے بائوس
 λαδὼν τὸν μισθὸν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ.

مشارت } A. μουδαπερεν [ρζ. ثبر] ρ. ἀφ. θ.
ἐπιμέλεια, ἐνδελέχεια || Ρμ. ἐπιμε-
λοῦμαι, καταγίνομαι μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐνδε-
λεχίας [δοτ.] : إيتى وظيفه به — إيتك
eis τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος || انفاذ
إيتك حكم ارادته سنيه به — إيتك
τέλεισιν τῆς διατάξεως τοῦ Αὐτοῦ διατάγματός.
مشابه } A. μεδαπέ [ρζ. ثوب] δυν. θ. βαθμός,
θέσις [κυρ. μέρος οἱου ἐπανέρχεται
ἢ ἴσταται τις βλ. [مثاب] سند اولوق ||
μεδαπέ — سند اولوق، επέχω θέσιν, χρῶσιν μετώ:
مناردك
δικ Δيک — سند اولان اوفاق بر دليک
χουσα θέσιν θύρας τοῦ σπηλαίου.

مقایل } A. μεδακήλ, πλθ. τοῦ مثقال βλ.

مثال } **Α. μιθάλ**, ὄν. παράδειγμα· δεικνύων·
 كثر مكم — ابراد ايتك — φέρω παρά-
 δειγμα [δοτ.]: اوله رق — تأليفه —
 ابراد την εκφρασιν ταύτην εφερεν ὡς πα-
 ράδειγμα ἐλαττωματικῆς συντάξεως [ξά·φί·τε·
 λή·φ] || كثر — بوكا بر — φέρει ἐν παράδειγμα τοῦ-
 του· || امتثال اتخاذ ايتك — λαμβάνω τι [ιστε-
 ρά·ξ] ὡς παράδειγμα μιμήσεως [μιθά·λ·ι·μ·
 θά·λ·] || — ὁ κόσμος τῶν ὀνείρων ἢ τῆς ἐκ-
 στάσεως § ὁμοιος, εἰκὼν: — دريا· φεργιά·-μιθά·λ·
 ὁμοιος θαλάσση· || — فردوس· φεργιά·-μιθά·λ·
 παραδείσιος· || ديواره نقش اولان انسان انسان ||
 طيعينك — پدر — ἄνθρωπος ὁ ἐξωγραφημένος ἐπὶ
 τοῦ τοίχου εἶναι εἰκὼν τοῦ φυσικοῦ ἀνθρώπου·
 § [ἐπρ.] ὡς: — ی اداره ايتك: — μεταχειρίζομαι
 τινα ὡς πлагγόν· [κοῦ·κ·λα· μιθά·λ·] § [γραμ·]
 ρῆμα ἢ ρίζα ρηματικὴ ἀραδική, ἥς τὸ πρῶτον
 ριζικὸν γράμμα εἶναι γράμμα ἐμπαθές, ἥτοι ρ
 ἢ γ· καλεῖται καὶ المعتل الما· μου·τέ·λ·λου·-λ·φά·
 ἐμπαθὲς κατὰ τὸ φά, ἥτοι τὸ α·. ριζικόν § τὸ
 πάλαι ἐσθίμαινε καὶ διαταγή, διδάγμα, ἥτοι
 ἥτο συνών. تايس ل. فرمان· حکم· پلا·θ· امثله· ἐμμιθ·λ·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀποδείξω· || أوله رق — مضاف إليه بعضاً كافٍ اضافت — أوله رق ||
 κιάς τῆς συντάξεως, ἥτοι ἀνευ πτωτικῆς κα-
 ταλήξεως· || — *لا καθαρά ρίζα ρηματική τρι-
 γράμματος [δουλαδί]· || — *رباعی καθαρά ρίζα
 ρηματική τετραγράμματος [ρουπά'τ]· § [γεωμ.]
 — διάστημα [πού'τ]· § [ἀστρ.] — τὸ ἀπει-
 ρον· § [ἀριθ.] — γνήσιον κλάσμα [κέδρο]·
 § θ. مجردة || βλ. مجردات και έπομ.

مجرد { A. **μουδζερρετ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἔπρ.
 μόνον, ἀπλῶς, καθαρῶς, ἐξάπαντος·
 — سزى كورمكه كدى || — ἐξάπαντος θὰ εἰλη·
 ἥλθεν ἀπλῶς καὶ μόνον ὅπως ὁδὸς ἴδρ· || —
 لطفره اغتراراً سويلورم — μόνον ἐπὶ τῆς καλοκα-
 γαθίας ὑμῶν ἐπεριδόμενος λέγω.

مجرد { A. **μουδζρετ** [ρζ. مجرد] ὄν. ξύστρον ὁ-
 στῶν κτλ. [χειρ].

مجردات { A. **μουδζερρετ-άτ** [πλθ. τοῦ مجرد]
 ὄν. θ. ἀφηρημένα· τὰ ἀύλα ὄντα ὡς
 ὁ Θεός, οἱ ἄγγελοι, τὰ πνεύματα, ὁ νοῦς ἱε-
 ραματα πρωτότυπα, ὧν ἡ ρίζα εἶναι καθαρὰ· ἀν-
 τίθετον τῷ مزيدات **μεζιτάτ**, παράγωγα, ἥτοι ἐ-
 κείνα, ὧν ἡ ρίζα εἶναι ἐπνυξημένη, ἥτοι ἔχει
 γράμματα μὴ ριζικά.

مجردلك { T. **μουδζερρετ-λίκ**, ὄν. ἡ ἀγαμία,
 τὸ εἶναι τινα ἀγαμον.

مجرش { A. **μουδζρετ** [ρζ. مجرش] ὄν. ψευδαχά-
 της· § [χειρ.] — حصات — λιθοκλάστης.

مجرم { A. **μουδζριμ** [ρζ. مجرم] μτχ. ἐν. καὶ
 ὄν. αὐτουργός, ὁ διαπράξας ἐγκλη-
 μα, ἐνοχος ἐγκλήματος, ἐγκληματίας [νομ.]· ||
 ἀμαρτωλός· § πλθ. مجرمين **μουδζριμίν**· § θ. مجرمه.

مجرمیت { A. **μουδζριμ-ιγέτ** [ἐκ τοῦ προηγ.]
 ὄν. θ. τὸ εἶναι αὐτουργόν, ἐνο-
 χον ἐγκλήματος, ἐνοχή [νομ.]·

مجروح { A. **μεδζροῦζ** [ρζ. مجروح] μτχ. πθ.
 καὶ ἐπθ. τετραυματισμένος, πλη-
 γωμένος, τραυματίας [τῇ προθ. دن]· — قولدن —
 tetraυματισμένος (ὦν) τὸν βραχίονα
 [κολ-ουνγάν]· § ὁ προσδληθεὶς ἥτοι ἀποδειχθεὶς
 ψευδῆς, ἀνακριδῆς, ἀνίσχυρος, ἄκυρος [λόγος,
 ιδέα κτλ.]· — قول λόγος [κάδλ] ἀνίσχυρος· ||
 — در — ὁ διίσχυρισμός του εἶναι ἀνίσχυρος·
 § πλθ. مجروحين **μεδζροῦζιν**· § θ. مجروحه.

مجرور { A. **μεδζροῦρ** [ρζ. مجرور] μτχ. πθ. καὶ
 ἐπθ. ὁ εἰλκυσμένος, τραδηγμένος.

§ [γραμ.] ὁ ἐν πτώσει γενικῇ ὦν [δνομα]·
 — و **δζάρρ** βέ **μεδζροῦρ**, ἡ πρόθεσις καὶ τὸ
 ὄνομα τὸ συντασσόμενον μετ' αὐτῆς καὶ κατὰ
 γενικὴν [جر] ὦν. § θ. مجروره **μεδζροῦρε**· || βλ.
 منصوب και مرفوع، مخفوض.

مجرى { A. **μεδζρά**, βλ. مجرا.

مجزوم { A. **μεδζζοῦμ** [ρζ. مجزوم] μτχ. πθ.
 καὶ ἐπθ. ὁ ὀριστικῶς καὶ καλῶς ἐ-
 γνωσμένος, γνωστός, βέβαιος, ἀποφασισμένος·
 — مجزوم **μεδζζοῦμοῦμ** **ζοῦρ**, μοὶ εἶναι καλῶς γνω-
 στόν, γινώσκω καλῶς, ὀριστικῶς· § [γραμ.] ὁ
 ἔχων **δζέζμ**, ἥτοι συμφωνόληκτος [γρὰμ-
 μα ἡ λέξις]· § θ. مجزومه.

مجسم { A. **μουδζεδδέμ** [ἐκ τοῦ مجسم] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων σῶμα, ἐνσδαρ-
 κωμένος, προσωποποιημένος· στερεός [γεωμ.]
 εἰκὼν ἡ γλυφὴ ἐξέχουσα ἐπὶ πλακὸς λιθίνης
 ἡ ξυλίνης· — ذكى ἡ εὐψύια ἐνσδαρκωμένη,
 προσωποποιημένη· § θ. مجسمه **μουδζεδδέμ**
 — عدالت ἡ δικαιοσύνη προσωποποιημένη· ||
 — هندسه — στερεομε-
 τρία ἐν τῷ διαστήματι || — زاویه —
 τριεδρός· || — ضلع — ἀκμή ἥτοι γωνία ἐκ συμπτώ-
 σεως δύο ἐπιφανειῶν.

مجعد { A. **μουδζε'άτζ** [ἐκ τοῦ مجعد] μτχ. πθ.
 συνεστραμμένος, οὐλοποιηθεὶς· زلف
 — βόστρυχος [ζοῦλφ] οὐλοποιηθεὶς.

مجمول { A. **μεδζ'οῦλ** [ἐκ τοῦ مجمل] μτχ. πθ.
 καὶ ἐπθ. ὁ μὴ ὑπάρχων ἀνέκαθεν
 ἀλλ' ἐπειτα ἐπινυθηθεὶς, σχηματισθεὶς· § θ. مجموله
μεδζ'οῦλ· — لفت — λέξις κατόπιν σχηματισθεὶ-
 σα, νεολογία, νεολογισμός.

مجف { T. **μουδζέφ** [ἐκ τοῦ مجوف] ὄν.
 κοίλωμα ἐντὸς τοίχου· — حام —
 λωμα τοίχου βαλανείου· || — صوبا —
 θερμάστρας.

مجفف { A. **μουδζέφφ** [ἐκ τοῦ مجفف] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ξηραίνων· § [ιατ.]
 ξηραντικός [ἐπὶ φαρμάκων]· § μτχ. πθ. **μουδζέφ**
 φέφ, ἐξηραμένος· § θ. مجففه **μουδζέφφ** [ἐν.]
 καὶ **μουδζέφφ** [πθ.]·

مجل { A. **έδζλ** ἡ **μεδζέλ**, ὄν. **μφλύκταινα**, κ.
 φουσκαλιδα.

مجلا { A. ἡ **μουδζέλλ** [ἐκ τοῦ مجلى] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. ἐστυλωμένος, στιλπνός,
 κ. ὑαλιστερός· — آينه — ἡ κάτοπτρον στιλ-

πνόν· || مرمر لوحه — πλάξ [λεβχά] μαρμαρίνη
επιτελόμενη, στιλπνή· § βλ. και مجلى .

مجلى } A. μουδζελλζεζ [ρζ. مجلى] μτχ.
καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων κώδωνα, κωδωνοφό-
ρος· — استر: ἡμίονος [ἐστέρ] κωδωνοφόρος· || افى:
— ἐφ' αὐτ' μουδζελλζεζ, κροταλίας.

مجلى } A. μουδζελλζι [ἐκ τοῦ تجلى] μτχ. ἐν.
καὶ ὄν. ὁ δένων βιβλία, βιβλιοδέτης.

مجلى } A. μουδζελλζεζ [βλ. προηγ.] μτχ. πθ.
δεδεμένος [βιβλίον]: كتاب — βιβλίον δε-
δεμένον || دفتر: κώδης δεδεμένος· § ὄν. τόμος· §
πλθ. مجلات μουδζελλζεζ, βιβλία δεδεμένα,
τόμοι· § θ. مجلده μουδζελλζεζ.

مجلدات } A. μουδζελλζεζ, βλ. προηγ.

مجلدك } T. μουδζελλζι-ζιζ, ὄν. βιβλιοδε-
τική, τὸ ἔργον τοῦ βιβλιοδέτου.

مجلس } A. μεδζλις [ἐκ τοῦ جلوس] ὄν. συνά-
θροις, ὁμήγουρις, συναναστροφὴ,

διασκεδάσις, συμβούλιον, δικαστήριον, σκηνὴ
[δράματος κτλ.]: آرا — μεδζλις-ἀρά, ἡ افروز —
μεδζλις-ἐφρουζ, ὁ κοσμῶν τὴν ὁμήγουριν, ὁ γι-
νώσκων τὰ τέρη· ἡ τὰ καταστήσῃ ζωγρὰν τὴν
συναναστροφὴν, τὴν ὁμήγουριν, τὸ ἄλας τῆς
ὁμηγύρεως· || ادبا: ὁμήγουρις φιλολογῶν [οὐ-
τεπιά]· || وكلا: خاص — μεδζλις
خاص [ἡ μαχθουθι] βουλευτὴν, ὑπουργικὸν
συμβούλιον· || معونان: βουλὴ τῶν ἀντιπροσώ-
πων [μετ' οὐδάν]· || اعيان: ἡ γερονσία [ἀ-
γιάν]· || تجارت: ἐμποροδικεῖον· || اداره: διοι-
κητικὸν συμβούλιον· || روحاني: πνευματικὸν
συμβούλιον, ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον· ||
معارف: τὸ συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου τῆς
δημοσίας ἐκπαιδεύσεως· || بيع: ὁμήγουρις πω-
λήσεως [πεί]· || ἡτοι ἡ διαπραγματεύσις πωλη-
τοῦ καὶ ἀγοραστοῦ· || هبه: ὁμήγουρις δωρεᾶς
[χίπ]· || ἡτοι ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν γί-
νεται ἡ πρότασις τῆς δωρεᾶς καὶ ἡ παραδοχὴ
αὐτῆς· || محاكمه: δικαστήριον ἢ συνεδρίασις
πρὸς διαδικασίαν· || آدم: ἡ ἀνθρωπος,
οὗ ἡ συναναστροφὴ εὐχάριστος· || قورمق: ἡ
— اتمك: συγκαλὼ ἢ συγκροτῶ συμβούλιον·
|| دملكي: τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου· || اعضا: τὰ
μέλη τῆς ἐκκλησίας ἐν μὲν συμβουλίῳ τῆς
γλώσσης [ἐλινί], ἐπὶ δὲ τραπέζης τῆς χειρὸς
[ἐλινί] κράτει [πρμ.]· § πλθ. مجالس μεδζαλις.

مجلس آرا } Π. μεδζλις-ἀρά, ἐπθ. ὁ κοσμῶν
ὁμήγουριν, συναναστροφὴν, τὸ
χάριμα, τὸ ἄλας τῆς ὁμηγύρεως· βλ. مجلس .

مجلوب } A. μεδζλουζ [ἐκ τοῦ جلب] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ὁ προσκληθεὶς, ὁ μετενε-
χθεὶς, ἐκεῖνος ἢ ἐκεῖνο ὅπερ ἐστείλε τις καὶ ἐ-
φερεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ· ὁ ἐφελκυσθεὶς, οὐτι-
νος ἢ καρδία ἐσαγνεύθη ἐξ ἐρωτος, δελεασθεὶς,
ἀποκτηθεὶς, ἢ ὁ προσκληθεὶς εἰς τὸ μέρος διὰ
χρημάτων ἢ ἄλλως ἐξηγορασμένος, ὥνιον ὄρ-
γανον· — التفت: ὁ ἐφελκυσθεὶς διὰ φιλοφροσύνης
[εἰληφάτ]· || محبت: ὁ σαγνευθεὶς ἐξ ἐρωτος
[μουχαφζέτ]· || غرام: ὁ ὑπὸ σφοδροῦ ἐρωτος
[γαράμ] κατεχόμενος, ἐρωτόληπτος· || بلغار:
ὥνιον ὄργανον τῶν Βουλγάρων· || [δοτ.] پارهه
— خست فوق الماده ايله: δελεασθεὶς ὑπὸ τῶν χρη-
μάτων ἐκ φιλαργυρίας ἐκτάκτου, χρηματολό-
της εἰς τὸν ἐκτακτὸν βαθμόν· || — جانب جانبه:
ἐφελκυσθεὶς πρὸς τὸ μέρος τῶν ξένων, ἐξηγο-
ρασμένος ὑπὸ τῶν ξένων· § [βοτ.] ἐξωτικὸς [ἐπὶ
ψυτῶν ξένων ὡς πρὸς τὸ κλίμα]· § θ. مجلوبه .

مجلوبيت } A. μεδζλουζ-ιγέτ [ρζ. جلب] ὄν.
θ. ἡ κατάστασις τοῦ ἐφελκυσθέν-
τος, τοῦ ἐξαγορασθέντος κτλ. βλ. προηγ. [δοτ.]:
ی — قاديتله: ἡ πρὸς τὰς γυναῖκας κλίσις τοῦ.

مجله } A. μεδζελλζ [ρζ. دژة] κάλυμμα
[βιβλίου] ὄν. θ. βιβλίον κώδης· ὁ ἀστι-
κὸς κώδης καλούμενος καὶ عليه احكام —
κώδης τῶν δικαστικῶν διατάξεων [ἀχκιάμυ ἀτλινέ]
καὶ μεδζελλζι δζελλζιζ, ἐξοχος κώδης.

مجلى } A. ἡ μεδζα [ἐκ τοῦ جلا] ὄν. μέ-
ρος ἐνθα ἐκδηλοῦται, ἐμφανίζεται τι
§ κάτωπτον: مجلى — μεδζαί μουδζελλζα,
κάτωπτον στιλπνόν· § πλθ. مجالى μεδζαζι.

مجلى } A. ἡ μεδζα [ἐκ τοῦ جلا] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξορισθεὶς, ἐξοριστος,
ὑπερόριος.

مجلى } A. μουδζελλζι [ἐκ τοῦ تجلى] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ στιλπνός, ὁ καθιστὼν τι
στιλπνόν, λαμπρόν· § μτχ. πθ. μουδζελλζα, βλ. مجلى .

مجليات } A. μουδζελλζιγιάτ [πλθ. τοῦ προ-
ηγ.] ὄν. θ. φάρμακα καθαρίζοντα
τὸ σῶμα ἀπὸ ἐξανθήματα, καθιστῶντα τὸ πρό-
σωπον καθαρόν, καὶ ἀπαλόν.

مجمعه } A. μεδζμεδζε, ρ. ἀφ. θ. τὸ νὰ μὴ
δύνатаί τις νὰ εἴπῃ καλῶς τὸν λό-

ἀραδικού μυσθιστορήματος λίαν δημώδους· μτχ. ἐρωτόληπτος μέχρι παραφροσύνης· § πλθ. مجنون. **μεδζανίν**· § θ. مجنون.

Μαγνησιανή } Π. **μεδζανίν-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων μανιώδει, παράφρονι, ἢ ἐρωτολήπτῳ ὡς ὁ Μεδζανίν [βλ. λ. προηγ.], μανιώδης, ἀπονενομημένος [πρᾶξις, λόγος]: — حرکت κίνημα ἀπονενομημένον· || — خند گیلوس μανιώδης· || اطوار συμπεριφορά [ἀτδάρ] μανιώδης· § ἐπρ. μανιωδῶς, ἀπονενομημένως.

Μαγνησιανή } Τ. **μεδζανίν-λουκ**, ὄν. ταῦτο τῷ μανιῶντι.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζανίν-ιγέτ**, ὄν. θ. μανία, παραφροσύνη.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζνί** [ἐκ τοῦ جنایت] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ἐν χρήσει ἐν τῇ φράσει: عليه — **μεδζνίγουν** **αἰλέτ**, ὁ καθ' οὗ ἐγένετο κακούργημα.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζεβδίζ** [ἐκ τοῦ تجويد] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ γινώσκων τὴν ἐπιστήμην **تجويد**, ἥτοι ὁ ἀναγινώσκων τὸ Κοράνιον καλῶς, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἀναγνώσεως.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζεβδέρ** [ἐκ τοῦ تجوير] μτχ. πθ. ὁ κατηγορούμενος ἐπὶ σκληρότητι.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζεβδίζ** [ἐκ τοῦ تجوز] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐπιτρέπων τι, συγχωρῶν· § μτχ. πθ. **μεδζεβδέξ**, ἐπιτετραμμένος, συγκεχωρημένος, θεμιτός· § θ. مجوزه βλ. ἐπομ.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζεβδέξ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. εἶδος καθουκίου [قاق], ὅπερ ἄλλοτε ἐν ἐπισήμοις τελεταῖς ἐφόρουν οἱ μεγιστάνες τοῦ Διδανίου.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζοῦς** [κατὰ τὸ Ἀραβικὸν Καμους ἐκ τοῦ περ. منج كوش] **μενδζοῦς**, οὗ τὸ οὖς μικρόν, κατὰ δὲ τὸ قاموس منج كوش ἐκ τοῦ π. منج, ἑλληνιστὶ μάγος] ὄν. ὁ θεμελιωτὴς τῆς πυρολατρείας.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζοῦδ-ί** ἐπθ. πυρολάτρης, εἰδωλολάτρης, ὁ λατρεύων τὸν ἑλίου, τὴν σελήνην· § θ. مجوسه.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζοῦδ-ιγέτ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. θ. ἡ θρησκεία τοῦ Ζωροάστρου, τῶν μάγων, τῶν πυρολατρῶν.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζεβδέξ** [ἐκ τοῦ تجوف] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κοιτανθεὶς, ὁ καταστάς κοῖλος, κοῖλος· § θ. مجوف **μεδζεβδέξ**· βλ. مجوف.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζεβξέρ** [ἐκ τοῦ جوهر] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ διὰ πολυτίμων λίθων κεκοσμημένος· || — تاريخ χρονόγραμμα ἐξ ἐνστίκτων γραμμάτων· βλ. تاريخ και معجم § ὄν. κόσμημα ἐκ λίθου πολυτίμου, κ. διαμαντικόν· § πλθ. مجوهرات κοσμήματα ἐκ πολυτίμων λίθων, διαμαντικά· § θ. مجوهره.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζεβξίξ** [ἐκ τοῦ تجيز] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προικίζων, ὁ ἐξαργύρων, ἐφοδιάζων, παρασκευάζων τι [χρημ.] προπαρασκευαστής [δυν. مستحضر]· § μτχ. πθ. **μεδζεβξίξ**, πεπρικοιμένος, ἐξηργημένος, ἐφωδιασμένος, παρεσκευασμένος [τῇ αἰλῇ]: طوب ايله — πλοῖον ἐξηργημένον διὰ τηλεδόλων· § θ. **μεδζεβξίξ** [ἐν.], **μεδζεβξίξ** [πθ.].

Μαγνησιανή } Α. **μεδζέξ** [ῥζ. جهل] ὄν. πρᾶγμα μὴ ἔχον σημείον τι ὁδηγούν· ἐρημος μὴ ἔχουσα ὁδόν τινα καὶ ἔχνη· § πλθ. مجهول **μεδζέξ**· || βλ. مجهله.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζέξ** [ῥζ. جهل] ὄν. πρᾶγμα μὴ ἔχον σημείον τι ὁδηγούν· ἐρημος μὴ ἔχουσα ὁδόν τινα καὶ ἔχνη· § πλθ. مجهول **μεδζέξ**· || βλ. مجهله.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζέξ** [ῥζ. جهل] ὄν. πρᾶγμα μὴ ἔχον σημείον τι ὁδηγούν· ἐρημος μὴ ἔχουσα ὁδόν τινα καὶ ἔχνη· § πλθ. مجهول **μεδζέξ**· || βλ. مجهله.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζέξ** [ῥζ. جهل] ὄν. πρᾶγμα μὴ ἔχον σημείον τι ὁδηγούν· ἐρημος μὴ ἔχουσα ὁδόν τινα καὶ ἔχνη· § πλθ. مجهول **μεδζέξ**· || βλ. مجهله.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζέξ** [ῥζ. جهل] ὄν. πρᾶγμα μὴ ἔχον σημείον τι ὁδηγούν· ἐρημος μὴ ἔχουσα ὁδόν τινα καὶ ἔχνη· § πλθ. مجهول **μεδζέξ**· || βλ. مجهله.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζέξ** [ῥζ. جهل] ὄν. πρᾶγμα μὴ ἔχον σημείον τι ὁδηγούν· ἐρημος μὴ ἔχουσα ὁδόν τινα καὶ ἔχνη· § πλθ. مجهول **μεδζέξ**· || βλ. مجهله.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζέξ** [ῥζ. جهل] ὄν. πρᾶγμα μὴ ἔχον σημείον τι ὁδηγούν· ἐρημος μὴ ἔχουσα ὁδόν τινα καὶ ἔχνη· § πλθ. مجهول **μεδζέξ**· || βλ. مجهله.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζέξ** [ῥζ. جهل] ὄν. πρᾶγμα μὴ ἔχον σημείον τι ὁδηγούν· ἐρημος μὴ ἔχουσα ὁδόν τινα καὶ ἔχνη· § πλθ. مجهول **μεδζέξ**· || βλ. مجهله.

Μαγνησιανή } Α. **μεδζέξ** [ῥζ. جهل] ὄν. πρᾶγμα μὴ ἔχον σημείον τι ὁδηγούν· ἐρημος μὴ ἔχουσα ὁδόν τινα καὶ ἔχνη· § πλθ. مجهول **μεδζέξ**· || βλ. مجهله.

κρου- καλουμένων χ ρ ο φ μ ε γ ε λ ο υ ρ ε ^{ج ن د م ط ي ع} αντιθ. τῷ ^{مهموسه} βλ.

مجهول } A. μεδζχούλ [ρζ. جهل] μτζ. πθ.
 καὶ ἐπθ. ὁ μὴ γινωσκόμενος, ἄγνω-

στος· [γραμ.] παθητικὸς [ῥήμα κτλ.] ὑπολαν-
θάνων [γράμμα]: ك ي عي فاسدر — ἡ πώλησις ἀ-
γνώστου πράγματος [μερξοιλουιν] εἶναι πλημ-
μελής· || — شخص πρόσωπον ἀγνωστον· || —
الاحوال μερξοιλου-λ-αχβάλ, ἀγνώστου δια-
γωγῆς, ὑποπτος· || — فعل ῥήμα παθητικόν· || بای
— παθητική φωνή· θ. مجهول. — یای میرخی
— میرخی, γὰ ὑπολανθάνον, ἦτοι τὸ γράμμα ی
ὅπερ γράφεται μὲν ἐν τιδὶ λέξεσι, δὲν προφέ-
ρεται δέ, ὡς ک یا، پوی، پیک، پیک، کا-
تا داین.

} A. μεθ' ἑξουσι-ῆς, ὃν. θ. ἡ κα-
 ταστάσις τοῦ ἀγνώστου, τοῦ σκο-
 τεῖνου.

مجی { A. μεθ' ἑ, ὄν. ἔλυσθις, ἀφίξις.

} A. μονδίζι [ἐκ τοῦ اجاب] μτχ. ἐν.
 } καὶ ἐπθ. ὁ ἀπαντῶν, ἀποδεχόμενος,
 } ἐπακούων αἰτησίν, παράκλησιν[δοτ.] §βλ. محاب.

محمد } A. μεδζιτ [ρζ. مج] ἐπιθ. ἐνδοξος, ἐπι-
 φανής, κλεινός, μέγας, σεβαστός: قرآن
 — τὸ σεβαστὸν Κοράνιον: § ἐπιθετὸν τοῦ Θεοῦ:
 — ربه ὁ ὑπερένδοξος Κύριος [ράάτ:] || — عبد الله
 'Απτοῦ-λ-Μεδζιτ, δοῦλος τοῦ ἐνδόξου Θεοῦ
 [δν. κ. τοῦ ἀειμνήστου Σουλτάνου 'Αδδοῦ-λ-
 Μεδζιτ, πατρὸς τῆς Α.Α. Μ. τοῦ νῦν εὐκλεδῶς
 ἀνάσσοντος Σουλτάνου].

مجیدی } A. μεδίζι-i, ὁ ὑπὸ τοῦ δαυιδίου
 Σουλτάν Ἀδδοῦ-λ-Μεδζιδ συνστη-
 θείς [ιδίᾳ ἐπὶ τοῦ παρασκήμου]: — نشان παρα-
 στημον Μεδζιδιέ-§ θ. مجديه .

مجيدية } A. μεδζιζιγῆ [θ. τοῦ προηγ.] ὄν. θ.
νόμισμα κοπὲν [ἐπὶ τοῦ Σουλτάνου
Ἀδδοῦ-λ-Μεδζιζιζ. || — آتون χρυσοὺς μεδζιζιζ,
ἢ λίρα Τουρκίας. || — بياض ἢ — سيم χρυσοὺς
μεδζιζιζ, ἥτοι νόμισμα εἰκοσι γροσιών. || —
چاركي τὸ τέταρτον τοῦ μεδζιζιζ.

عجیز } A. μουδίζῃ [ἐκ τοῦ اجازت] μτχ. ἐν. καὶ
ἐπθ. ὁ ἐπιτρέπων, δίδων ἄδειαν, ἀπο-
δεχόμενος [νομ.]. ¶ Pm. اولی — ἐπιτρέπω, δίδω
ἄδειαν, ἀποδέχομαι: برکیمه فضولی آخرک مالی
صائدق تصکره مال صاحبه خبر وروب او دخی—اوله

ἐάν τις ἀφ' οὗ πω-
 λῇσθαι αὐθαίρετως [φουζονλι] πρᾶγμα ἄλλου
 ἀναγγεῖλῃ τοῦτο τῷ κατόχῳ αὐτοῦ [δαχνηνέ],
 οὐτος δὲ ἀποδεδεῖχθ' εἶναι ὥς νὰ κατέστειθεν
 αὐτὸν πρότερον [ε66ε2-δζέ] ἐπίτροπον· βλ. مجاز

T. μέγας, ὁν. ξίφος λίαν στενόν καὶ ὀξύ·
 ی — تعلیمی ξίφος τῆς ξιφομαχίας. || —
 ξιφομαχία· اوسته سی — διδασκαλὸς τῆς ξιφομα-
 χίας.

محابا } A. **μοναχὰ** [ἐκ τοῦ ἐπομ. κατ'ἐκθλι-
 ψιν τοῦ τ] ὄν. εὐλάβεια, προσοχή, ἐ-
 πιφύλαξις [ἐν χορῇσι πάντοτε μετὰ τοῦ στερ.
 3]: — 3 ἀνεὺ εὐλαβείας, σκεψέως, ἐπιφυλά-
 ξεως, ἥτοι τολμηρῶς, θρασέως.

1. **ΜΟΥΧΑΠΛΑΤ** [μζ. حبو جاء] ρ. ἀφ.
 2. [νομ.] πώλησις συγκαταδατική

ἐνεκα συμπαθείας καὶ ἀγάπης [λέγεται ἐπὶ πω-
λῆσεως ἀσθενοῦς ἐπιθανατίου] : مريض كندوه
وارث اوليان بريسه بر شى — يعنى ثمن مثلندى نقصان
[μεριξ] ἐὰν ὁ ἀσθενὴς [μεριξ]
πώλῃσῃ καὶ παραδῶσῃ τι εἰς τινα μὴ ὄντα κλη-
ρονόμον αὐτοῦ συγκαταδατικῶς, ἥτοι ἐπὶ τι-
μῇματι [δεμὲν] κατωτέρῳ [νοκδάν] τοῦ κατ'ἐκ-
τίμησιν [μυιδλ]. — متوفائك ثلك مالى — مساعددر
τὸ τρίτον τῆς περιουσίας [δουλοῦσι μδλ] τοῦ
ἀποθανόντος ἐπιτρέπει [μουνδα'νή] τὴν συγ-
καταδατικὴν πώλῃσιν, ἥτοι ἡ γενομένη συγ-
κατάδασις δὲν ὑπερβαίνει τὸ τρίτον τῆς περι-
ουσίας. ¶ Рм. ايتك — πωλῶ συγκαταδατικῶς
[αἰτ.] : مريضك — ايتش اولديغى بش يوز غروش ثلك
مالك ايكى قايددر τὰ πεντακόδια γρόδια, ἅτινα
ἔκαμε συγκατάδασιν ὁ ἀσθενῶν, εἶναι διπλάσια
τοῦ τρίτου τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

محابر { A. μεγάλος, πλθ. τοῦ بحرہ βλ.

محابس { A. μεχαπίς, πλθ. τοῦ محبس βλ.

محایب } Α. μεχαπίπ, πλθ. τοῦ محبوب βλ.

} A. μουχαῖζατ [ρζ. ۱۴] ρ. ἀφ. θ.
 } τὸ λέγειν ἀμοιβαίως αἰνίγματα καὶ
 } ἀνταμιλλᾶσθαι οὕτω ἐπὶ εὐφυίᾳ.

محادثه } A. *μονοχατεδὲ* [ρζ. حدث] ρ. ἀφ. θ.
 συνδιαλέξεις, συνομιλία, τὸ διηγεί-
 σθαι ἀλλήλοις μύθους [σπν.].

حق [محق] ὁν. ἐξαφάνιθις τοῦ φωτός τῆς

ἀξιέπαινοι : اوصاف جليله و — سنیة حضرت پادشاهی
ἐξοχα προσόντα [ἐξοχά] καὶ ὑψηλά ἐγκώμια τῆς
A. A. M. τοῦ Σουλτάνου.

محامل } A. **μεγαμιλ**, πλθ. τοῦ محل .

محاوره } A. **μουχαβερε** [ρζ. جور] ρ. ἀφ. θ.
συνδιάλεξις, συνομιλία, διάλογος :
جریان آتیه جریان ایتدی
χώραν ἢ ἐπομένη συνδιάλεξις. || Pμ. ایتک — συν-
διαλέγομαι, συνομιλῶ [τῇ προθ. αἰ] § πλθ. محاورات.

محاولة } A. **μουχαβελε** [ἐκ τοῦ حواله] ρ. ἀφ.
θ. τὸ ἐπιζητεῖν, τὸ ἐπιθυμεῖν § τὸ
ρίπτειν δῦμα καὶ βλέπειν προσεκτικῶς § τὸ
ἀνατιθέναι ἀμοιβαίως εἰς ἄλλον || Pμ. امید ایدرم
که زمتمزده اولان مبالغه — و مماطله ایتکسزین تأدی
و ایفا سنه کمال خواهشله مسابقت ایدم سکر
θὰ φιλοτιμηθῆτε νὰ πληρώσῃτε μετὰ μεγάλης
προθυμίας [χαχίε-λε], τὰ ποσὰ ἅτινα ὀφείλετε,
χωρὶς ν' ἀναθέσῃτε τὴν πληρωμὴν ὃ μὲν εἰς τὸν
δὲ καὶ χωρὶς νὰ καθυστερήσῃτε [μουματαλέ].

محاوی } A. **μεχαβί**, πλθ. τοῦ محو ἢ محو .

مح } A. **μουχηήππ** [ρζ. حوب] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἀγαπῶν, φίλος· μαθητής,
ὁπαδὸς δερδίδου μυστικιστοῦ : ترقی — φίλος τῆς
προόδου [τερεκκῆ] || [δοτ.] صلح و مسالته — اولی
εἶμαι φίλος τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὁμονοίας § πλθ.
περσ. محبان **μουχηήππ**αν.

محبانه } Π. **μουχηήππ-ανέ**, ἐπθ. φιλικός :
— خطرات — ||
— ἀστειότης φιλική § μαθητικός, ἥτοι
ὁ ἀνῆκων εἰς μαθητὰς ὁπαδοὺς δερδιδῶν μυσ-
τικιστῶν § ἐπρ. φιλικῶς· μαθητικῶς.

محبض } A. **μυχηήππ** [ρζ. حبض] ὁν. τὸ πλῆκ-
τρον τοῦ ξάντου, κ. χαλλάτση § πλθ.
μεχαήππ.

محب } A. **μυχηήππ** [ρζ. حوب] ὁν. ἐρ-
γαλεῖον τῶν φαρμακοποιῶν πρὸς κα-
τασκευὴν καταποτίων ἴσου μεγέθους.

محب } A. **μεχαήππ**ετ, κοινῶς **μουχαήππ**ετ
[ρζ. حوب] ὁν. θ. ἀγάπη, φιλία·
ἔρως· συνδιάλεξις, συνομιλία : خالصانه — ειλικρι-
νῆς ἀγάπη || مادرانه — μητρικὴ ἀγάπη || [δοτ.] :
چو چنگ پدرینه اولان — ی
السنة شرقیه — ی وار ||
ἔχει ἀγάπην, ἔρωτα πρὸς τὰς ἀνατολικὰς γλῶσσας

σας [ἐλδινέ] || Pμ. ایتک — συνδιαλέγομαι, συν-
ομιλῶ [τῇ αἰ] || باغلامق — συμπαιδῶ [δοτ.] .

مجتکارانه } Π. **μουχαήππ-ετ-καρανέ**, ἐπθ. ἐ-
ρωτικός § ἐπρ. ἐρωτικῶς.

مجتلو } T. **μουχαήππ-ετ-λοῦ**, ἐπθ. ἀγαπητός,
προσφιλής : دوست — φίλος προσφιλής.

مجتنامه } Π. **μουχαήππ-ετ-ναμέ**, ὁν. ἐπιστολή
φιλική ἢ ἐρωτική.

محب } A. **μυχηήππ**ετ, ὁν. θ. καὶ **μυχηήππ**ετ
[ρζ. حوب] μελανοδοχεῖον § πλθ. محار.

μεχαήππ.

محبس } A. **μαχήππ**ετ, κοινῶς **μαχποῖ** [ρζ.
حبس] ὁν. φυλακή, εἰρκτή § πλθ.

μεχαήππ.

محبوب } A. **μαχποῖ** [ρζ. حوب] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἀγαπώμενος, ὁ φι-

λούμενος, ἐρώμενος, προσφιλής, ἀγαπητός : —
القلوب **μαχποῖ** — λ. — **κουλούπ**, ὁ προσφιλής
ταῖς καρδίαις || — **ماخپوږي کون** —
لوږي ډځيخانگيان, ὁ ὑπὸ τῶν καρδιῶν τῶν
ἀνθρώπων ἀγαπώμενος, ὁ προσφιλὴς τοῖς πα-
σι, δημοφιλέστατος [ἐπὶ Σουλτάνου] § πλθ.
ماخپوږي : اجتماع — μέρος συναθροίσματος
φίλων § θ. محبوبه ἐρωμένη.

محبوس } A. **μαχποῖ** [ρζ. حبس] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. πεφυλακισμένος ἰδίᾳ μετὰ κα-

ταδίκην [βλ. καὶ موقوف] : — حبسخانه —
عمومیده —
πεφυλακισμένος ἐν ταῖς δημοσίαις φυλακαῖς. ||
Pμ. ایتک — قلمق — φυλακίζω ἀνθρώπων· κρα-
τῶ πρᾶγμα, ἐμπόρευμα [αἰτ.] : مالی — قلمق :
کراتو پراگما تی § πλθ. **ماخپوږي** حبوسین
§ θ. **ماخپوږي** حبوسه.

محبوسخانه } Π. **μαχποῖ-ετ-χανέ**, ὁν. φυλακή,
εἰρκτή || βλ. حبس καὶ حبسخانه.

محبوسیت } A. **μαχποῖ-ετ-ιγέτ**, ὁν. θ. τὸ εἶ-
ναι πεφυλακισμένον, ἢ κατὰ

στάσις τοῦ πεφυλακισμένου, ἢ φυλάκισις.

محي } Π. **μουχηήππ-ετ**, ἐπθ. φιλικός : تذکره —
ἐπιστολή [τεχέ-ετ] φιλική.

محتاج } A. **μουχτάδ** [ἐκ τοῦ احتیاج] μτχ.
καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων ἀνάγκην, ἐνδεὴς,
ἐνδεής, ἀνθρώπος τῆς ἀνάγκης, πτωχός [δοτ.] :
معاونتکره — εἶμαι ἐνδεής τῆς ἀρωγῆς ὑμῶν,
ἥτοι ἔχω ἀνάγκην κτλ. || —
نایاره —
νάγκην τεμαχίου ὄρου [γαν-παρέ], τοῦ ἐπι-
ουσίον· دکلار — ὁ μὴ χρήζων διασφῆ-

δεως, εὐνόητος. || در — احتیاج شدید ابله —
μεγάλαν ἀνάγκην. || سعادۃ حال دینل نعمت جلیله. ||
بوی بولان سادمله — الیٰ الیٰ. || ἀπλότης, ἥτις εἴ-
ναι τὸ πρῶτον οὐτινος ἔχει ἀνάγκην [μουχτά-
δουν ἰλέτ]. || τὸ ἐξοχον ἀγαθὸν [νῦ'μέτ] τὸ κα-
λούμενον εὐτυχία [δε'ατέτ χάδ]. || § πλθ. محتاجین
μουχταδζιν, ἐνδεείς, πτωχοί. § θ. محتاجه

احتاجلق } T. μουχταδζ-λῆκ, ταὐτὸ محتاجیت

احتاجیت } A. μουχταδζ-ιγέτ, ὅν. θ. τὸ εἶναί
τινα ἐνδεή, ἐνδεΐα, ἀνάγκη.

احتال } A. μουχτάλ [ἐκ τοῦ احتیال] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. δόλιος, πανούργος. § θ. محتاله:

— πανούργος γραῖα [κχδχέν-δάδ].

احتباس } A. μουχτεπίς [ἐκ τοῦ احتباس] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κλείων, περιορίζων
ἑαυτὸν ἐν τινι μέρει.

احتجب } A. μουχτεδζίτ [ἐκ τοῦ احتجاب] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. κεκαλυμμένος,
κεκρυμμένος. § محتجبه. § πλθ. محتجبات γυναῖκες
κεκαλυμμέναι.

احتد } A. μουχτετίτ [ἐκ τοῦ احتداد] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ὁ ὀξυνθείς, ὁ γενόμενος ὀξύς.
§ ἔξωργισμένος.

احتذر } A. μουχτεζήρ [ἐκ τοῦ احتذار] μτχ.
ἐν. ὁ προφυλαττόμενος, συνηθ. محتز.

احترب } A. μουχτερίτ [ἐκ τοῦ احتراب] μτχ.
ἐν. ὁ μαχόμενος μετὰ τινος.

احترز } A. μουχτερίζ [ἐκ τοῦ احتراز] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ προφυλαττόμενος, ὁ λαμ-
βάνων τὰς προφυλάξεις του [τῇ προθ. دن].

احترازه } Π. μουχτεριζ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνέκων
τῷ προφυλαττομένῳ, προφυλα-
κτικός, ἐπιφυλακτικός [μέτρα, πράξεις κτλ.]:
— نظر بلامه ἐπιφυλακτικόν. § ἐπρ. προφυ-
λακτικῶς.

احترس } A. μουχτερίς [ἐκ τοῦ احتراس] μτχ.
ἐν. ὁ προφυλαττόμενος [σπν.].

احترق } A. μουχτερήκ [ἐκ τοῦ احتراق] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. πυρποληθείς, καείς.
μτφ. πάσχων: خانه — οικία πυρποληθεῖσα. || قلب
— καρδία καείσα, πάσχουσα. || شاعر —
καίς, πάσχων τὴν καρδίαν. || Py. — اولیٰ
— αἱ οἰκίαι αἱ πυρποληθεῖσαι ἐν τῇ πυρκαϊᾷ. § [χην.].
καύσιμος, ἐπιδεκτικός καύσεως. § θ. محترقه.

محترقیت } A. μουχτερηκ-ιγέτ, ὅν. θ. καυ-
σιμότης [χην.].

محترم } A. μουχτερεμ [ἐκ τοῦ احترام] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἐκεῖνος, ὃν σέβεται τις,
σεβαστός. — خواجه — διδάσκαλος σεβαστός. ||
ذوات — πρόσωπον σεβαστόν. § محترمه: —
πρόσωπα σεβαστά.

محاسب } A. μουχτεδίζ [ἐκ τοῦ احتساب] μτχ.
ἐν. καὶ ὃν. ἀγορανόμος, ἥτοι ὁ
πάλληλος τὸ πάλαι, ὅστις ἐξήσκει καθήκοντα
δημάρχου ἅμα καὶ ἀρχιαστυνόμου. ἐκαλεῖτο καὶ
ἰχτιδάτ ναζιρη.

محشدا } A. μουχτεδίζ [ἐκ τοῦ احتشاد] μτχ. ἐν.
συναθροισμένος, συνηθροισμένος.

محشم } A. μουχτεσίμ [ἐκ τοῦ احتشام] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ παρακολουθούμενος
ὑπὸ μεγάλης ἀκολουθίας, θεραπείας, μεγαλο-
πρεπής, πομπώδης: — نظم — ποίημα [νάξμ] με-
γαλοπρεπές. § θ. محشمه.

محصد } A. μουχτεδὴτ [ἐκ τοῦ احتصاد] μτχ.
ἐν. ὁ θερίζων.

محضر } A. μουχτεζήρ καὶ μουχτεζάρ [ἐκ
τοῦ احتضار] μτχ. καὶ ἐπθ. ὁ ἀγω-
νίων, ψυχορραγῶν, ἐτοιμοθάνατος: —
دختر — κόρη [μουχτεζήρ] ψυχορραγοῦσα. || نکامی —
[νιγκάξμ] ψυχορραγοῦντος. || ایکدی — γογ-
γυσμός [νιλντί, βογγητόν] ἀγωνιζόντος. § θ. محضره.

محضرانه } Π. μουχτεζήρ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνή-
κων ἢ ἀρμόζων ψυχορραγοῦντι.
§ ἐπρ. ὡς ἀρμόζει ψυχορραγοῦντι.

محطب } A. μουχτετῆτ [ἐκ τοῦ احتطاب] μτχ.
ἐν. ὁ ξυλευόμενος. § μτχ. πθ. μουχ-
τετάτ, τὸ ἐξ οὗ ξυλευεταί τις, ἥτοι δάσος πρὸς
ξύλειαν.

محقر } A. μουχτεκήρ [ἐκ τοῦ احتقار] μτχ. ἐν.
ὁ περιφρονῶν, καταφρονῶν.

محقق } A. μουχτεκὴν [ἐκ τοῦ احتقان] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ βάλλων ἑαυτῷ κλύ-
σμα, ὁ μεταχειριζόμενος δι' ἑαυτὸν κλύσμα.

محتكر } A. μουχτεκίρ [ἐκ τοῦ احتكار] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. συνωνπτής, ἥτοι ὁ ἀ-
γοράζων καὶ ἐναποθηκεύων γεννήματα ὀπω-
πωλήσῃ αὐτὰ ὅταν ἐν ἐλλείψει ὑπερτιμηθῶσι.
محكرين — κερδοσκόπος [ἐπὶ κακοῦ]. § πλθ. محكرين.

حکمرانه } Π. μουχτεϊρ-ανέ, ἐπιθ. ὁ ἀρμό-
ζων τῷ συνωνητῇ, κερδοσκοπι-
κός [ἐπὶ κακοῦ]: عكجملرك فكر τὸ κερδο-
σκοπικὸν πνεῦμα τῶν ἀρτοπωλῶν.

محتاج } A. μουχελλός [ἐκ τοῦ احتاج] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑπό σπασμῶν συν-
 εχόμενος, σπαστικός [ιατ.]: § θ. احتاج.

محتلق } Α. μουχτελίκ (ἐκ τοῦ احتلاق) μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ξυριζόμενος.

محمل } A. μουχτεμὺλ καὶ ὀρθότ. μουχτε-
 μὲλ [ἐκ τοῦ احتمال] μτχ. καὶ ἐπθ.

ἐπιδεικτικός, ἐνδεχόμενος, πιθανός : الثبوت —
 μουχτήμεγλου-δ-δουπούτ, ἐπιδεικτικός ἀποδει-
 ξεως, ἀπόδεικτος. || الضدين — μουχτήμεγλου-ζ-
 ζητήξιν, ἐπιδεικτικός δύο ἀντιθέτων ἐννοιῶν,
 διφορούμενος. || در — εἶναι πιθανόν. || دكدر — δὲν
 εἶναι πιθανόν.

محتى } Δ. μουχτεμί [ἐκ τοῦ احماء] μτχ. ἐν.
 ὁ ποιῶν δίαιταν, ὁ ἀποφεύγων τὰ ἐ-
 πιδραβή φαγνὰ καὶ ποτὰ.

محتوى } A. μουχτεβή [ἐκ τοῦ احتواء] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ περιέχων, περιλαμ-
 βάων· || Pm. اولی — περιέχω, περιλαμβάνω
 [ait.]: — حقائق عالیہی περιέχων ὑψηλὰς ἀλη-
 θείας· § 0. ۛ محتو· || βλ. καὶ ἐπθμ.

A. μουχευιγιάτ [πλθ. τοῦ προ-
 νγ.] ὄν. θ. ὅ,τι περιέχει ἅτοι τὸ
 περιεχόμενον [ἐγγράφου].

حجر } A. μαχαζέρι [pç. حجر] ὄν. τὸ κοίλωμα
 τοῦ ὀφθαλμοῦ: العين — μαχαζέριου-λ.
 ἄιν, κόγχη τοῦ ὀφθαλμοῦ: § πλθ. محاجر μεχα-
 ὄζιρ: القرية — μεχαζέριου-λ-καριγέ, τὰ πε-
 ρίχωρα.

مجل } A. μουχαῶτζῶτζελ [ἐκ τοῦ تحجل] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἐγκριθένθυθεις ἐν τῇ
 πασάδι, ἐν τῷ νυμφικῷ θαλάμῳ· § ὄν. ἵππος
 λευκοσμήπουρος, ἥτοι ἔχων λευκὸν ἐν εἶδει κύ-
 κλου σήμερον περὶ τὸν πόδα· الاربع — μου-
 χαῶτζῶτζελου-λ-ἐρπᾶ, ἵππος, οὗτινος καὶ οἱ τέσ-
 σαρες πόδες ἔχουσι λευκὸν κύκλον· || ثلاث —
 μουχαῶτζῶτζελου-θ-σελάς, ἵππος, οὗ οἱ τρεῖς μό-
 νον πόδες φέρουσι λευκὸν κύκλον· || الرجلين —
 μουχαῶτζῶτζελου-ρ-ριῶτζᾶϊν, ἵππος, οὗτινος μό-
 νον οἱ δύο ὀπίσθιοι πόδες ἔχουσι λευκὸν κύ-
 κλον· || المعنى — μουχαῶτζῶτζελου-λ-γζουμνά, ἵπ-
 πος, οὗ μόνον ὁ ὀπίσθιος δεξιὸς ποὺς ἔχει λευ-

κὸν κύκλον· || اليسرى — **μουχαδίζδεζλουζα-
γλουδρά**, ἵππος, οὗ μόνον ὁ ὀπίσθιος ἀριστερός
ποῦς ἔχει λευκὸν κύκλον.

معجم } A. $\mu\eta\chi\omicron\zeta\epsilon\upsilon$ [ἐκ τοῦ حجات ρζ. $\mu\chi\epsilon\mu$] ὄν.
δικία, κ. βεντουζα.

محبوب { A. μαχδζου^τ [ἐκ τοῦ حجاب] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. ὁ κεκαλυμμένος διὰ

καλῶνματος, πέπλον [σπν.]·§ὁ καταδυσχυμένος
ἐνεκα πράξεως ἀξιομέπτου, ἐντροπισθόμενος·
αἰδῶν, δειλός, σεμνός, ἐντροπαλός·||Ρμ. —
اولق h قالى αἰσχύνομαι, μένω καταδυσχυμένος
[تڤ دن]||عك —καταισχύνω [αἰτ.]·§ θ. محجوه

Π. μαρτυροῦν-ανέ, ἐπὶ. ὁ ἀνι-
 κών αἰδήμονι ἢ καταδυσμένῳ,
 ὁ γινόμενος μετ' αἰδοῦς ἢ καταδυσίνης: عودت
 — ἐπάνοδος μετὰ καταδυσίνης.

مجبوبة } A. μαζδοζουππὲ [θ. τοῦ مجبوبة] ὄν.
 θ. μοχλός, κ. ἀμπάρα. § 271 —
 πτίθετον τοῦ [|] τῆς λ. 271 Ἀχμὲτ.

مجبوبيت } A. μαχοῦσθ-ιγέτ, δν.θ. αἰδώς,
 αἰσχύνη, δειλία, σεμνότης :
 — موجب — πρόξενος αἰδοῦς, αἰσχύνης || دوجار اولق
 πάλπω εἰς αἰσχύνην, κατααἰσχύνομαι.

} A. μαρδοχαιοὶς [ρζ, حج, بل, جت]
 } μυθ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ σκοπούμενος
 ὁ λίαν συγναζόμενος, φουτῶμενος· ὁ ἀποδε-
 δειγμένος· ὁ προσκεκυνημένος [ἐπίθετον τῆς
 Μέκκας, ἐνθα μεταβαίνουσιν οἱ Μωαμεθανοὶ
 προσκυνῆται, حاح].

مجور } A. μαχοζοῦν [ρχ. جـ] μτχ. πθ. καὶ
 ἐπθ. ἀπληγορευμένος, ἥτοι ὁ μὴ ἐ-
 χων τὴν νόμιμον ἄδειαν τοῦ διατιθεῖναι τὰ ἐαυ-
 τοῦ, τοῦ συναλλάττεσθαι ἀντιθ. τῷ مأذون χει-
 ράφτετος [νομ.]: صغير و مجنون و معتوه ذاتاً — لدر
 ὁ ἀνῆλικος, ὁ παρὰφρων καὶ ὁ νηπιάζων αὐτο-
 δικαίως [ζάπεν] εἶναι ἀπληγορευμένοι.

محجوز } A. μαχθούς [ορ. حجز] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. κατασχεθεῖς [νομ. ἐπὶ κιν-
τῶν ἢ ἀκινήτων]: — عار كتيما προσδοφύرون
κατασχεθέν. || اولان اموال — ἢ κατασχεθεῖσα πε-
ριουσία.

محجوزيت } Α. μαχῶζουζ-ιγέτ, δν.θ. τὸ εἶναι
τι κατεσχημένον [νομ.].

محب } A. μουχατίτεπ [ἐκ τοῦ تحب] μετχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. κεκυρωμένος, κυρτός
 [Γεωμ.]: الطرفین — μουχατίτεπου-ταραφέν.
 ἀμφίκυρτος [ἐπὶ φακῶν].

محراق } A. **μυχράκ** [ρζ. حرق] ὄν. ἐστία
[ψυδ.] : حريق — ἐστία καθ' ὑπόστα-
σιν [χακική] · || ὁ ἐστία κατ' ἐμφα-
σιν [ζαχρηή] · || أصل — κυρία ἐστία · || —
ἐστία συζυγής · || تالي — ἐστία κυ-
ρία ἐπὶ δευτερεύοντος ἄξονος · || مزدوج —
ἐστία συζυγής ἐπὶ δευτερεύοντος ἄξονος.

محرق } A. **μυχαρρή** [ἐκ τοῦ تحريق] μτχ. ἐν.
καὶ ὄν. ὁ συγγράφας, συγγραφεύς, συν-
τάκτης : — باش — συντάκτης ἐφημερίδος · ||
— δοχισυντάκτης · || — رومان — μυθιστοριογράφος · || πλθ. **μυχαρρηίν** · || θ. **μυχαρρηέ** · || βλ. καὶ ἐπόμε.

محرق } A. **μυχαρρὲ** [ἐκ τοῦ προηγ.] μτχ.
πθ. γεγραμμένος : در — توارىخده ἐν
ταῖς ἱστορίαις εἶναι γεγραμμένον, γέγραπται · ||
الاسامى — **μυχαρρέρου-λ-εδαμ**, ὡν τὰ ὀνόμα-
τα εἶναι γεγραμμένα, δεσμευμένα · || — ام — γε-
γραμμένος εἰς ὄνομα [νάμ], ὀνομαστικός [ἐπὶ
χρεωγράφου, μετοχής κτλ.] · || — وجه —
βέδχ **μυχαρρέρ**, καθ' ἃ γέγραπται · || θ. **μυχαρρέρ** · || βλ. καὶ ἐπόμε.

محركات } A. **μυχαρρέρ** [πλθ. τοῦ προ-
ηγ.] ὄν. θ. ἑγγραφα, γράμματα,
ἐπιστολαί : رسمه — ἐπίσημα [ρεδμ] γράμ-
ματα · || تلفرافه — τηλεγραφήματα.

محرز } A. **μυχρὶζ** [ἐκ τοῦ احراز] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ λαδών, ὁ ἀποκτῆσας, ὁ
ἀξιώθεις [αἰτ.] · § μτχ. πθ. **μυχρὲζ**, εἰλημμέ-
νος, κατεῖλημμένος, ἀποκτηθεὶς ἥτοι ὁ ἀνέκων
τινί : — مال — πρᾶγμα ἀποκτηθὲν καὶ ἐπομένως
ἐμπορεύσιμον ὡς ὁ ἰχθύς ἀφ' οὗ συλλληθῆν [νομ.] ·
— اوليان صوده جمله انسان و حيوانات حق شنسى ||
— وادرد — πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ζῶα ἔχουσι
δικαίωμα πόσεως [χάκκη σεφ] ἐπὶ τοῦ μὴ
κατεῖλημμένου ὕδατος.

محرض } A. **μυχαρρής** [ἐκ τοῦ تحريض] μτχ.
ἐν. ὁ διεγείρων τὴν ἀπλησίαν.

محرضانه } Π. **μυχαρρὸν-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνέ-
κων τῷ διεγείροντι τὴν ἀπλη-
σίαν, ἐρεθιστικός · § ἐπρ. ἐρεθιστικῶς.

محرض } A. **μυχαρρὴζ** [ἐκ τοῦ تحريض] μτχ.
ἐν. ὁ παροτρύνων, παρακινών.

محرف } A. **μυχαρρὲφ** [ἐκ τοῦ تحريف] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. παρηλλαγμένος, παρα-
πεποιημένος, νενοθευμένος [ἐπὶ ἐγγράφου, κει-

μένου] : در — ساخته τὸ ὁμολογόν εἶναι πλα-
στὸν καὶ παραπεποιημένον · § πλθ. محرفات .

محرق } A. **μυχρὸκ** [ἐκ τοῦ احراق] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ πυρπολὼν, καίων μτφ.
θλιδών, λυπών, συγκινών· θλιδερός, συγκινη-
τικός : — صد — θρηῖνος συγκινητικός · ||
— φωνή συγκινητική · § [ιατ.] καυστικός, πυρε-
τικός : — انكسارى — διακαυστικός, ὁ καίων διὰ
τῶν ἀκτίνων τῶν δι' αὐτοῦ διερχομένων · || —
خفيف καθαιρετικὸν ἥτοι ἰατρικὸν διαδρωτικόν ·
§ θ. **μυχρὸκ** : — حاي — καὶ οἱς [πυρετός].

محرق } A. **μυχαρρὸκ** [ἐκ τοῦ تحريق] μτχ.
ἐν. ὁ κατακαίων, πυρπολὼν · § ὁ
προξενὼν πολλὰν δίκην.

محرك } A. **μυχαρρὸκ** [ἐκ τοῦ تحريك] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κινών, ὁ διεγείρων· ὁ
ὑποκινών, ὑποκινητής, παραξίας · § [ψυδ.] κι-
νητικός, κινητήριος, μετακινήριος · § [ἀνατ.]
κινήριος, κινητικός : — اعصاب — **μυχαρρὸκ** ἁ-
δάξ, νευροκινήριος [ψάγμακον] · || — اوچه —
— مشترك — **μυχαρρὸκ** ἐβ' ἰγέ, ἀγγειοκινήριος · ||
μυχαρρὸκ **μυστερὸκ** ἁίν, τὸ κοινὸν κινη-
τικὸν τῶν ὀφθαλμῶν νεύρον.

محرك } A. **μυχρὲκ** [ἐκ τοῦ حرکت] ὄν. τροχιά
— مرمى · § [κοσμογρ. συνων. τῷ مدار] · ||
παραβολή, ἥτοι ἡ καμπύλη ἣν διαγράφει τὸ
βλήμα πυροδόλου [μερμ].

محرم } A. **μαχρὲμ** [ἐκ τοῦ حرام] ἐπθ. καὶ
ὄν. συγγενής [ἀνὴρ ἢ γυνή], ὃν δὲν
ἐπιτρέπεται τις νὰ συζευχῇ, ὁ πλῆστον συγ-
γενής, εἰς ὃν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσοδος εἰς τὸν
γυναικωνίτην [χαρὲμ] · ὁ ψυλαττόμενος μυσ-
τικός, μυστικόν, πρᾶγμα θεόθεν ἀπηγορευμέ-
νον· ἐπιστήθιος, ἐμπιστος : — اسرار — μυστικο-
σύμβουλος · || — ی اولان ذات — εἰς κύριος ἐμ-
πιστος τοῦ δεῖνος · || — بیکانه — ἐπιστήθιος καὶ ἀ-
γνώστος [π-γκανέ] · § — ن — ξένος, ἐκεῖνος [ἀνὴρ
ἢ γυνή] ὃν ἐπιτρέπεται νὰ συζευχῇ τις, εἰς ὃν
δὲν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσοδος εἰς τὸν γυναικωνί-
την · § اللیل — **μαχρὲμ-λ-λεϊλ**, νύξ φθοερά ·
§ πλθ. **μαχρὲμ** · || βλ. محرم .

محرم } A. **μυχαρρὲμ** [ἐκ τοῦ تحريم] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ἀπηγορευμένος, ἀθέμιτος · §
θ. **μυχαρρὲμ** · || βλ. ἐπόμε. καὶ محرمات .

محرم } A. **μυχαρρὲμ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. κ.
Μουχαρρὲμ, ἥτοι ὁ πρῶτος μῆν τοῦ

σεληνιακού έτους· καλεΐται καὶ الحرام — μου-
χαρρε-μουλ-χαράμ, διότι κατὰ τὸν μῆνα τοῦ-
τον ἐν τῇ πρὸ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐποχῇ ἦτο ἀ-
θέμιτος [χαράμ] ὁ πόλεμος.

محرمات } A. μουχαρρεμάτ [πλθ. τοῦ محرم]
 ὄν. θ. πράγματα ἀπηγορευμένα,
 ἀθέμιτα· κωλύματα γάμου κατὰ τὸ Σερεῖ, ἥτοι
 γερῶσπα, ὧν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύζευξις.

محرمانه } Π. μαχρεμ-ανέ, ἐπθ. ἐμπιστευτι-
 κός: سوز — λόγος ἐμπιστευτικός·
 ἔσπρ. ἐμπιστευτικῶς.

محرمیت } A. μαχρεμ-ιγέτ, ὄν. θ. ἡ στενὴ
 συγγένεια ἢ ἐπιτρέπουσα παρὰ
 Μουσουλμάνοις τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας
 νὰ βλέπωσιν ἀλλήλους ἐλευθέρως: — بولرد
 واری βλέπονται ἐλευθέρως; § ἐπιστηθιότης, τὸ
 ἐμπιστον, μυστικότης: بر کیمه بی-نه داخل ایتک
 καθιστάναι τινὰ ἐπιστήθιον φίλον [μαχρεμ-ιγέ-
 τινέ] § τὸ ἀπόρρητον, μυστικότης, τὸ φυλάττε-
 σθαι τι μυστικόν.

محرمیه } A. μουχαρρεμ-ιγέ, ὄν. θ. δῶρον
 παρὰ Μουσουλμάνοις ἐπὶ τῇ πρῶ-
 τῇ τοῦ σεληνιακοῦ ἔτους.

محروب } A. μαχρουῖ [ρζ. حرب] μτχ. πθ.
 καὶ ἐπθ. οὗ ἢ τροφῇ, ἢ περιου-
 σία ἀφηρεθῇ καὶ ἐπομένως ἔμεινε μὲ κενὰς χεῖ-
 ρας, πάλμπτωχος, ἄνευ ὁδοῦ.

محرور } A. μαχρουῖρ [ἐκ τοῦ حرارت] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. ὁ εἶτε ἐξ ὀργῆς καὶ
 θυμοῦ, εἶτε ἐξ ἄλλων αἰτίων διάθεσιμος, πυρέσ-
 σων, φλογερός: — قلب ه دل کا دردیا [καλῆ ἢ
 ἱλ] διάθεσιμος, φλογερός.

محروس } A. μαχρουῖς [ἐκ τοῦ حراست] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. πεφυλαγμένος, ὁ δι'
 ὃν ἐπαγρυπνεῖ τις, περιφρουρήτος· § θ. محروس
 μαχρουδέ: شاهانه مالک — μαχαλίκι μαχρουδέϊ
 ἄαχανέ, ἡ περιφρουρήτος Αὐτοκρατορικὴ ἐπι-
 κράτεια, ἥτοι ἡ Ὀθωμανικὴ ἐπικράτεια· || βλ.
 καὶ ἐπόμε.

محروسه } A. μαχρουδέ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
 θ. μεγάλη πόλις, πρωτεύουσα [κ.
 λ. περιφρουρήτος· ἐξυπνοεῖται ἢ λ. بلدہ پہلے
 — قسطنطنیہ: بلدہ محروسه] ἥτοι
 μαχρουδέϊ Κοσταντινίγέ, ἢ Κωνσταντινούπολις·
 || مصر — μαχρουδέϊ μηδῆρ, ἡ πρωτεύουσα
 τῆς Αἰγύπτου, τὸ Κάϊρον· || ادنه — ἡ περι-

φρουρήτος Ἀδριανούπολις· || βλ. καὶ محمی .
محروض } A. μαχρουῖς [ρζ. حرض] μτχ. πθ.
 καὶ ἐπθ. κατησχυμμένος, κατα-
 πεφρονημένος.

محروق } A. μαχρουῖκ [ρζ. حرق] μτχ. πθ.
 καὶ ἐπθ. κεκαυμένος, πυρποληθείς.

محروقات } A. μαχρουκάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
 ὄν. θ. καύσιμος ὕλη [ξύλα, ἄν-
 θρακες]· || استهلاک — κατανάλωσις τῆς καυσί-
 μου ὕλης· || ویرمک — δίδω καύσιμον ὕλην. Ὁ ἐ-
 νικός ἄχρηστος ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ.

محروم } A. μαχρουῖμ [ἐκ τοῦ حرمان, ρζ. حرم]
 μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ἐστερημένος, δυσ-
 τυχής, ὅστις οὐδέποτε εὐτυχεῖ, πάντοτε στε-
 ρεῖται [τῇ προθ. دن]: — ناپارده دن —
 μαχρουῖμ, ἐστερημένος τοῦ ἐπιουσίου· || هر شیدن
 — ἐστερημένος τῶν πάντων· || الحریم — ὁ ἄ-
 πληστος εἶναι πάντοτε δυστυχής· § θ. محرومه .

محرومانه } Π. μαχρουμ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἐ-
 στερημένω, δυστυχεῖ· ἔσπρ. μετὰ
 στερησίσεως, δυστυχίας: اولدی بر صبح شوقه منقلب
 — شام بزم گیدی — هب دنیاده ایام بزم
 δὲν μετεβλήθη [μουνκαλί] εἰς καμμίαν πρῶταν
 [δουῖ] χαρὰς· παρῆλθεν μετὰ στερησίσεως πάν-
 τοτε ἐν τῷ κόσμῳ αἱ ἡμέραι μου [στίχ.].

محرومیت } A. μαχρουμ-ιγέτ, ὄν. θ. τὸ εἶ-
 ναι ἐστερημένον, στέρησις [τῇ
 προθ. دن]: — و ما موریتدن — دن
 μου [ρουῖ] καὶ θέσεως.

محزن } A. μουχαζζίν [ἐκ τοῦ محزن] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ προξενῶν θλίψιν, λύπην,
 λυπηρὸς, θλιβερός· § θ. محزنه .

محزون } A. μαχζούν [ρζ. حزن] μτχ. πθ. καὶ
 ἐπθ. τεθλιμμένος, λελυπημένος, με-
 λαγχολικός· περιλύπος: — طفل پائے مelağho-
 λικός· || باقش — ποιητὴς μελαγχολικός· —
 βλέμμα περίλυπον· || کینک — πορεύομαι λίαν
 μελαγχολικός· || در — διατί εἶναι τεθλιμμέ-
 νος, μελαγχολικός. || Pm. ایتک — θλίβω, λυπῶ
 [αἰτ.], اولق — θλίβομαι, λυποῦμαι [τῇ دن].

محزونانه } Π. μαχζουν-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων
 τεθλιμμένω, μελαγχολικός, περί-
 λυπος, πένθιμος: — طور ἡθος περίλυπον· ||
 — کرايه — στάσις μελαγχολική· || —
 πένθιμος· || — نوحات — θρήνοι πένθιμοι· § ἐπρ.
 μελαγχολικῶς, τεθλιμμένως, πένθιμως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

محصول } A. **μυχοδαῖ** [ἐκ τοῦ حصاد] ὄν. δρεπανον θερισμοῦ.

محصول } A. **μουνχαδούλ** [ἐκ τοῦ تحصيل] μυχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ παράγων· ὁ εἰσπράττων, συναθροίζων· οὕτως ἐκαλοῦντο τὸ πάλαι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι εἰσπράττοντες τοὺς κυβερνητικούς φόρους καὶ ἐκπληροῦντες ἡμᾶς χρῆν ἀντιπροσώπου νομάρχου, ἥτοι χρῆν τοῦ σημεινοῦ Μουτεδαρρήτη [βλ. متصرف], ἢ τοῦ Καϊμ-μακάμη [βλ. قائم مقام]· § παραγωγός [φυσ.]· § حرارت شديد· § ηλεκτροπαραγωγός· § θ. محصله βλ. ἐπόμε.

محصول } A. **μουνχαδούλ** [βλ. προηγ.] μυχ. πθ. ὁ εἰσπαραγμένος· § ἐπρ. ἐνὶ λόγῳ, συνελόντι εἰπεῖν· λέγεται καὶ محصل الكلام· βλ. خلاصه حاصله.

محصول } A. **μουνχόιν** [ἐκ τοῦ احصاء] μυχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προψηλάττων ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν ἀθεμίτων καὶ ἀπληροθυμένων, ἐγκρατής, σώφρων· συνεξευγμένος· § θ. محصنه μουνχόινε, γυνὴ σώφρων, τιμία· σύζυγος· ἔγκυρος· § πλθ. τοῦ θ. محصنات.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. احصاء] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

محصول } A. **μουνχόιν** [βλ. حصبه] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παθὼν νόσον ἱλαράν, κ. ἡλερην.

χώρας· || معمولات — προϊόντα καὶ βιομηχανήματα· || كيمويه — χημικά προϊόντα.

محصولات } A. **μαχδουλάτ**, πλθ. τοῦ حصول βλ.

محصولدار } Π. **μαχδουλ-τάρ**, ἐπθ. παραγωγικός· εὐφορος.

محصولسز } T. **μαχδουλ-δούζ**, ἐπθ. ἄφορος, ἄγονος, ἄκαρπος.

محصولی } T. **μαχδουλ-λου**, ἐπθ. εὐφορος, ὁ διδὼν πολὺν καρπὸν, καρποφόρος.

محصول } A. **μαχδούν** [ρζ. حصن] μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὠχυρωμένος, ὄχυρος [σπν.].

محصى } A. **μουνχόη** [ἐκ τοῦ احصاء] μυχ. ἐν. ὁ ἀριθμὼν, ὁ ὑπολογίζων.

محض } A. **μάχζ**, ὄν. γάλα εἰς τὸ ὁποῖον δὲν προστεθῇ ὕδωρ, ἄβολον, καθαρὸν· μτφ. καθαρὸς, ἀμιγής, ἄδολος [ἐπθ.]: حكمة — καθαρά ἢ αὐτόχρομα σοφία || حسن — αὐτὸ τὸ ὠραῖον [χούδν]· § θ. محضه **μαχζά** = من طرف اولان ذات اقدس حضرت پادشاهی — τὸ ἐπεὶ τὸ ἱερὸν [ἀκτέες] πρόσωπον τῆς A. A. M. δπερ εἶναι αὐτόχρομα χάρις θεοῦ [μὴν τάραφι-λלאχ].

محضاً } A. **μάχζ-αν**, ἐπρ. καθαρῶς, ἀπλῶς καὶ μόνον· لطفكزه استاداً كدى — ἡλθε μόνον διότι ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς καλοκαγαθίας ὑμῶν [λουτφουνουζά].

محضر } A. **μαχζάρ** [ρζ. حضر] ὄν. γενικὴ ἀναφορά ὑπογεγραμμένη ὑπὸ μιᾶς κοινότητος ἢ ὑπὸ μιᾶς συνελεύσεως· λέγεται καὶ عرض **μαχζάρ**· § κώδικες πρακτικῶν δικαστηρίου· § δῆσις, ἐξωτερικόν, φυσιογνωμία: — نيكه **μαχζάρ**, ὁ ἔχων καλὸν ἐξωτερικόν, φυσιογνωμίαν· § πλθ. محاضر **μαχζάρ**.

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محضر } A. **μουνχζήρ** [ἐκ τοῦ احضار] μυχ. ἐν. ὁ φέρων ἐνώπιον, ὁ παρουσιάζων· § ὄν. κλητὴρ [δικαστικός].

محظور } A. μαχζοῖο [οζ. حظر] μτχ. πθ. καὶ
 } ἐπθ. ἀπνηγορευμένου, ἀθέμιτος §
 π2θ. محظورات μαχζουράτ, πράγματα ἀπνηγο-
 ρευμένα, ἀθέμιτα:—الضرورات تبيح الح-
 ظورات تεπίου-2-μαχζουράτ, αἱ ἀνάγκαι καθ-
 ιστώσι θεμιτὰ τὰ ἀπνηγορευμένα [νομ.].

محظوظ { Α μαχλοῖς[ος, حظ] μτχ. καὶ ἐπθ.
εὐπορεσθηνένος, εὐχαρισθηνένος,

ἀγαλλόμενος, χαίρων, εὐθυμος· || P^u. اولق —
 εὐαρεστοῦμαι, ἡδομαι, ἀγαλλομαι, χαίρω, εὐχα-
 ριστοῦμαι [תִּשְׂחַח] : اولم —
 me-
 γάλως εὐηρεστήθην ἐκ τούτου· § θ. محظوظه .

محظوظيت } A. μαχζουζ-ιγέτ, ὄν. θ. εὐαρέ-
σκεια, εὐχαρίστησις, ἀγαλλία-
σις, χαρά: سنيه — ὑψηλὴ εὐαρέσκεια τοῦ Σουλ-
τάνου] τὸ تقديم ايديان قصيده موجب — اولدى
— υποβληθὲν ποίημα παρήγαγεν εὐαρέσκεϊαν ||
— تلغز — κοινοποίησις εὐαρεσκείας.

محفر } A. μηχῆρε [μζ. حفر] ὄν. τὸ δι' οὗ
σκάπτει τις, σκαπάνη, λίσχος.

{ A. μαχαζά [ρζ. حنظ] ὄν. θ. θήκη
 ἢ κυτίον ἰδίᾳ τὸ περιβεβλημένον ἔ-
 ωθεν δέγμα καὶ ἔσωθεν ὀλοσθηρικόν, ἐν ᾧ ψυ-
 ἀττεται κόσμημα ἢ ἄλλο τι πολύτιμον· § [ἀνατ.]
 ἄκκος, δοχεῖον || بلوريه — κρυσταλλικόν σῶ-
 α· § [βοτ.]: بز — μαχαζάϊ πέτρ., σπορο-
 δόπιον· نشتر — φλεδοτομοθήκη [χειρ.].

محفظه‌لی } T.μαρθαζα-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων θή-
κην, ὁ ἐν θήκῃ ἢ κυτίῳ περι-
εχόμενος.

محفل } A. μαχφίλ [محفل] ὁν. τόπος συν-
 αθροίσεως, ὁμήγουρις· κύκλος, κοινω-
 νία· ادا — ὁμήγουρις, κοινωνία φιλολόγων [اؤ-
 تەپاد]· ظرفا — ὁμήγουρις εὐτραπέλων § τὸ ἐν-
 τὸς τῶν μουσουλμανικῶν τεμενῶν ἀνώτερον
 πάτωμα, ὅπερ πεφραγμένον ὢν διὰ δικτυωτοῦ
 τυγχάνει ἐξιδιασμένον διὰ τὸν Σουλτάνον, ἢ
 διὰ τοὺς μουεζζίνας [بل. مؤذن].

محفور } Α. ὑαχφόουρ [ρζ. حفر] μτχ.πθ. καὶ
 ἔπθ. ἐσκαμμένος, λακκώδης: — منار
 τάφος ἐσκαμμένος.

A. μαῦξίντ [ρζ. حفظ] μτχ. πθ.
 και ἐπθ. πεφυλαγμένος, διατετη-
 ρημένος: — مبلغ ποσόν πεφυλαγμένον· § ο δια-
 τηρούμενος ἐν τῇ μνήμῃ, ἀπομνημονευθεὶς :
 — ἀπηγγείλεν ὁ λόγος — ی بولان قصدی سرا ما او قودی

κλήρον [δὲρ-α-πᾶ] τὸ ποίημα, ὅπερ εἶχεν ἂν ὁ
μνημονεύσει. || Рм اولی — φυλάττομαι, δι-
γοῦμαι: اولان — موقع تعظيم و تجليل اولان
ἐν θεσει τιμητικῇ, ἥτοι μετὰ σεβασμοῦ καὶ
τιμῆς [ἐπὶ κειμηλίων]. — اولان سندات —
δμόλογα φυλάττομενα ἐν τῷ καταστήματι. ||
βλ. لوح § 0. محفوظه — سندات δμόλογα, τίτλοι
φυλάττομενοι § πλθ. محفوظات απομνημονεύματα.

محفوظیت } A. μαχθουζ-ιγέτ, αψ. διατήρη-
σις, διαφύλαξις ; استیازاتک

احکامی ή διατήρησις τῶν διατάξεων [ἀγκυρῶν]
τῶν προνομίων.

Μακρόθυμος { **A. μακρόθυς** [ρζ. حف] **ματχ.πθ.καί**
ἐπθ.περιεζωσμένος, περιεστοιχισμέ-
νος: اعلى الملك ال — بعضوف عواطف ال **ἐλ. μακρόθυς**
πῖ δουνούφι ἁθατήφι-λ-μελίκι-λ-αλγιά, πε-
ριεστοιχισμένος ὑπὸ τῶν διαφόρων χαρίτων τοῦ
ἡγίστου βασιλέως, ἵτοι τοῦ Θεοῦ [τίτλος Βε-
ζύρου ἐν Αυτοκρατορικῇ φερμανίῳ]. غم ||
اولدی شاد کوکم ابر الته کیردی آقام یارانی ایتدی
πериεστοιχисμένη **ياد کوکم اولدی** **متزايد اضطرار**
ὑπὸ θλίψεως [γάμυ] **ἐγένετο ἡ εὐθυμος καρ-**
διά μου, ὑπὸ νέφους [ἐπθ] **εισῆλθεν ὁ ἥλιος μου,**
τοὺς φίλους τῆς ἐνεθυμήθην ἡ καρδιά μου, πύξην-
σεν [ὀλ.τοῦ μουτεζαΐζ] **ἡ ἀγωνία μου [στίχ.].**

محفة } Α. μεχιθόξέ, κ. μαχθέ [ρζ. حف] δν.
 θ. διπλοῦν ἐν εἶδει δισαιοκίου φορεῖον
 ἐπὶ τῆς καμήλου, κεκαλυμμένον ἄνωθεν διὰ
 τὸν ἥλιον καὶ τὴν βροχὴν, ἐξ' οὗ δύνανται νῦν
 καθήσσωσι δύο ἀνθρώποι βλ. محل، تحتران، هودج.

محق { A. μάχη, ρ.άθ. ἐξαφάνισις, ἐξάλειψις,
 ἐξόντωσις. βλ. محاق.

محق } A. μουχῆκκ [ἐκ τοῦ احقاق] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ ἐξακριβῶν καὶ ἀπονέμων
 ὁ δίκαιον· δίκαιος· λογικός: → طلب αἰτησις
 καὶ αἰτα || → غيرَ γάθρι-μουχῆκκ, ἄδικος· § πλθ.
 μτχ. μουχῆκκῆν· § θ. محقه μουχῆκκά: مستدعيات
 → αἰτήσεις δίκαιαν || → مطالبات غير سκέψεις
 δικοι [γάθρι-μουχῆκκά].

{ Π. μουχηκε-ανέ, επθ. ο άνήκων η άρ-
 { μόζων τῷ δικαίῳ, φιλοδίκαιος: افاد
 { λόγοι, παρατηρήσεις φιλοδίκαιοι: § επρ.
 { φιλοδικαίως.

محقر } Α. μουχακκήρ [ἐκ τοῦ تحقير] μτχ.ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ προσδογγίων, ὁ καταγγι-
νών, ἐξευτελιζών·§ μτχ.πθ. μουχακκάο, προσ-

δεδλημένος, καταπεφθρονμένος, εξηυτελισμέ-
νος § θ. محرم μουζακκοθ [έν.] και μουζακ-
καοθ [πθ].

محقرانه } Π. μουχακκηρ-ανέστηθ. προσδλν-
τικός: اطوار συμπεριφορά προσ-
δλντική. || — کلمات λείεις προσδλντικά: § επρ.
προσδλντικῶς.

محقق } A. **μουχακκήκ** [ἐκ τοῦ **محقق**] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξετάζων καὶ ζητῶν
 νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν· ὁ ἐξακριβώσας
 τὴν ἀλήθειαν, ὁ μελετῶν βαθέως ἐν ζητήμα, ἐμ-
 βαθύνων, ἐμβατεύων εἰς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, δο-
 φὸς βαθύς· § ἐν τῇ γλῶσσῃ τῶν θεοσόφων [صوى]
 σημαίνει τὸν ἀνθρωπον, εἰς ὃν ἀπεκαλύφθη ἡ
 οὐσία τῶν ὄντων καὶ ὅστις ἐξηκριβώσεν ὅτι
 οὐδὲν ἄλλο ὢν ὑπάρχει ἐκτὸς τοῦ ἑνὸς καὶ μύ-
 νου ὄντος, τοῦ Θεοῦ· § **πλθ.** **محقق** **μουχακκη-**
κῆν· § **μτχ.** **πθ.** καὶ **ἐπθ.** **μουχακκάκ**, ἐξηκρι-
 βωμένος, ἀποδεδειγμένος, ἐξητασμένος, βεβαιος,
 θετικός· — **امر** **προᾶγμα** **βεβαιον** || **الحصول** — **μου-**
χάκκακου-λ-χουδούλ, οὗ ἡ ἐπίτευξις, ἡ πραγ-
 ματοποίησις **βεβαία** || **الظهور** — **μουχάκκα-**
κου-λ-ζουζούρ, περὶ οὗ ὑπάρχει βεβαιότης
 ὅτι θὰ συμβῇ, ἀναπόφευκτος· § **ἐπρ.** **ἐξάπαντος**· §
θ. **عقته** **μουχακκηκὰ** [ἐν.], **μουχακκακὰ** [πθ.].

مَقَا } Α. μουχάκκακ-αν, ἐπρ. βεβαίως, θε-
τικῶς.

٤١٤ } Π. **μουχακκε-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀγρό-
 ζων τῷ βαθέως ἐρευνῶντι καὶ ἐξε-
 τάζοντι, βαθύς, σοφός [ἐπὶ κρίσεως, σκέψεως,
 ἐνεργείας κτλ.]: — **حاک** κρίσεις, σκέψεις βα-
 θεῖαι· ἡ ἐπο. σοφῶς.

محقق } Α. μηχανήν [ἐκ τοῦ حقه] ὄν. κλυ-
στήριον, κλύσμα.

حقنه } A. μηχανέ,δν.θ. ταυτὸ τῷ προηγ.

} A. μαγκοῖνκ [رق. حق] μτχ. πθ. καὶ
 } ἐπθ. ὁ καταστὰς εὐθύς, ὀρθός, διορ-
 } θωθείς· πρέπων, ἀρμόζων.

ἡχοῦν } Α. μαχοῦν[ἐκ τοῦ ἡχῆ] μετ. πθ.
 καὶ ἐπθ. ὁ γινόμενος κλύσμα, ἥτοι
 εἰσαγόμενος διὰ κλυστήρος [ψόδραμακον].

محك } A. μετὰ ἐκ καὶ μετὰ ἐκ, [ῥζ. حك] ὄν.
 λυδία λίθος λέγεται καὶ طاشي محك. §
 المتى. πάν ὅ, τι χρῶσθιμεύει πρὸς δοκιμὴν: التوى
 — اورمق — δοκιμάζω τὸν χρυσὸν ἐπὶ τῆς λυ-

διας λιβου· ۞ انتحانه چكك بر شي ۞ δοκι-
 μάζω τινά ἢ τι ۞ تميزه اورمق ۞ κτυπῶ εἰς τὴν
 λιβου τῆς δοκιμασίας, δοκιμάζω. Κοινῶς κατὰ
 παραθοράν λέγεται منك مخرجك.

حکم } A. **μουχκήν** [ἐκ τοῦ **احكام**] **μτχ.ἐν.** ὁ
 καθιστῶν στερεόν, στερεῶν, ἐνισχύων·
 § **μτχ. πθ.** καὶ ἐπθ. **μουχκέμ,** ἐστερεωμένος,
 στερεός, στερερός, ἰσχυρός καὶ ἐπρ. στερεῶς, στερ-
 ρῶς, ἐργητικῶς: قامی — κλείω ἐργητικῶς ||
 باقى — κατασκευάζω στερεῶς § θ. **حکمه.**

Ἐκ } Α. *μουχακκίμ* [ἐκ τοῦ *مُحَكِّم*] *μτχ.ἐν.*
 καὶ ἐπθ.καταγματικός, ἵτοι φάρμα-
 κὸν ἔχον τὴν δύναμιν νὰ συνάπτῃ, καταρτίξῃ
 τὰ κατεαγμένα ὁστὰ [χείρ.]· §θ. *مُحَكِّم* || βλ.ἐπομ.

ἡμῶν } Ἀ. μουχακῆμ [ἐκ τοῦ مُحَكَم] μτχ. πθ.
 ἐνδυσχυνθείς, στερεωθείς, ἰσχυρός. [νομ.]
 ὁ διορισθείς διαιτητής, αἰρετοκριτής. βλ. καὶ ἡμῶν }
 χακῆμ : در — داد τὸ ἔθος εἶναι ἰσχυρόν.

ἡμῶν } Α. *μουχακίματ* [ἐκ τοῦ προηγ.]
 ὡς } ὁν.θ. ἐδάφια τοῦ Κορανίου ἐνίσχυ-
 θέντα, ἥτοι μὴ καταργημένα.

محكمة } Α. μαχκήρε, κ. μεχκήρε [ρζ. حکم]
 δν. θ. δικαστήριον : ابتدائية — fi

— استئنافه ἢ استئناف || πρωτοδικεῖον — بدایت — سی
— تجارت || ἀκυρωτικόν — تمیز || ἐφετεῖον — سی
— ναυτοδικεῖον — بحریه || ἐμποροδικεῖον —
— πολιτικὸν [τακτικὸν] δικαστήριον — نظامیه
— δικαστήριον τοῦ Σερῆ, ἱεροδικεῖον — شرعیه
— πλῆμμελειο-δικεῖον — جزا — سی ||
— εἰρηνοδικεῖον — صلحیه || ἐμ-
— φανίζεσθαι, παρουσιάζεσθαι εἰς τὸ δικαστήριον
§ 128. **μexaákuy** محاکمه

} A. μακκιοῦνέ [ρχ. حك] μτχ. πθ.
 } καὶ ἐπθ. κεχαραγμένος, γεγλυμμέ-
 νος [σφραγίς κτλ.]: — سφραγίς κεχαραγμέ-
 νη· § ἐξεσμένος [ἐπὶ λέξεως ξεσθείσης καὶ ἀντι-
 κατασταθείσης δι' ἄλλης]· § حكوكه: — خطوط
 κουντουῖ μακκιοῦκέ, ἐπιγραφὰι γεγλυμμένα.

محکوات } A. μακκικουκιάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
 ὄν. θ. γράμματα ἢ σχήματα κεχα-
 ραγμένα, γεγλυμμένα· ἐπιγραφαί, γλῦφαί [ἀρ-
 χαιοτέρες]: عتیقه ἀρχαίαι ἐπιγραφαί.

A. μακροῖσι [ρχ. حکم] μτχ. πθ. καὶ
 ἐπθ. υποκείμενος, υποτεταγμένος·
 δεδικασμένος, καταδεδικασμένος: حـزوال ὁ κα-
 ταδεδικασμένος εἰς παρακλήν [ξεδάλλ]. φθαρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ملحوق } A. μαχλοῦκ [ρχ. حلق] μτχ. πθ. κε-
καρμένος, ξευρισμένος.

ملحول } A. μαχλοῦλ [ρχ. حل] μτχ. πθ. και
ἐπθ. λελυμένος, χηρεύων· ἀδέσπο-

τος, σχολάζων [λέγεται ἐπὶ θέσεων, μισθῶν, πε-
ριουσιῶν καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ ἀνιήτων βακουφικῶν
κτημάτων ἢ γαιῶν, αἵτινες μετὰ θάνατον τοῦ
κατόχου αὐτῶν, ἐν ἐλλείψει συγγενῶν δυναμέ-
ων νὰ κληρονομήσῃ κατὰ νόμον, μεταδαινου-
σιν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βακουφίου ἢ τοῦ Κρά-
τους: منصرفك بلا ولد وقوع وفاته مبني — اولان منزل
ἢ οἰκία, ἥτις ἐνεκα τοῦ ἀνευ τέκνου [πίλα βε-
λῆτ] θανάτου τοῦ κατόχου αὐτῆς ἐγένετο ἀδέσπο-
τος: د مال قاجرمق — ψυγαδεύω κτήμα, ἥτοι ζη-
μιῶ τὸ τμήμα τῶν ἀδεσπότην κτημάτων [μαχ-
λοῦλ] παριστάνων τινὰ κάτοχον βακουφικοῦ
κτημάτων ἀποθανόντα ἀκληρον ὡς ἔχοντα νο-
μίμους κληρονόμους: § [χρημ. ιατ.] ὁ εὐρισκό-
μενος ἐν καταστάσει διαλύσεως, διαλελυμένος·
§ θ. ملحوق μαχλουλῆ: — حصّة — μερίδιον ἀνιήτου
κτημάτων γενόμενον ἀδέσποτον· § πλθ. ملحولات
μαχλουλάτ.

ملحولات } A. μαχλουλ-άτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
δν. θ. ἀδέσποτα, ἥτοι περιουσία

ἢ βακουφικά κτήματα κτλ. βλ. προηγ.

ملحوليت } A. μαχλουλ-ιγέτ, δν. θ. ἡ κατὰ-
στάσις τοῦ ἀδεσπότη, τοῦ σχο-

λάζοντος, τοῦ μὴ ἔχοντος κύριον, ἰδιοκτητήν,
τὸ ἀδέσποτον [ἐπὶ κτημάτων, περιουσιῶν κτλ.
βλ. ملحول] — ي اعلان اولان اموال غير منقوله: (ملحول)
περιουσία ἀκίνητος [ἐμβόλι γάιθι-μενκουλῆ],
ἥς ἐκπρόχθη τὸ ἀδέσποτον.

ملحه } A. μεχαλλῆ, κ. μαχαλλῆ [ρχ. حل] δν.
θ. συνοικία πόλεως: سى — سى συνοικία

Φαναρίου: مختارى — मुखтарης συνοικίας: || —
— ب — мехаλλе — мехаλλе, κατὰ συνοικίας: §
πλθ. ملحلات: — ملحله — al συνοικίαι τῆς πόλεως.

ملحله } T. μαχαλλε-λι, ἐπθ. ὁ κάτοικος συγ-
οικίας: ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς συνοικίας.

ملحلى } A. μεχαλλ-ι, ἐπθ. ὁ τοῦ τόπου, ἐπιτό-
πιος, ἐγγώριος: § θ. ملحلى мехаλλиγё:

— حكومت ἡ ἐπιτόπιος ἀρχή.

ملحلى } A. μουχαλλῆ [ἐκ τοῦ ملحلى] μτχ. ἐν. ὁ
κοσμών, ὁ στολίζων· § μτχ. πθ. μου-

χαλλῆ, ὁ κεκοσμημένος, ἐστολισμένος.

محمد } A. μουχαμμετ [μτχ. πθ. τοῦ محمد
κ. λ. δεδοξασμένος] δν. κ. Μωάμεθ ὁ

προφήτης· ὡς ὄνομα κύριον ἄλλων προσώπων
προφέρεται κοινῶς Μεχμέτ καὶ Μεμέτ.

محمدت } A. μαχμετέτ καὶ μαχμιτέτ, δν. θ.
αἶνος, δόξα, εὐχαριστία: — شكر و

εὐχαριστία καὶ αἶνος: || — عرض — ὑποβολὴ αἶνου,
εὐχαριστιῶν: || — اياى — ἐκπλήρωσις αἶνου, εὐχα-
ριστίας: § προῆξ ἢ προσὸν ἀξιεπαῖνον· § πλθ.
محمدت мехами́т.

محمدلا } A. μουχάμτελεν [ἐκ τοῦ محمدلا] ἐπθ.
ἢ τροπ. μτχ. ἀπαγγέλλων τὸ محمد

χάμτελε, ἥτοι τὴν φράσιν «δόξα τῷ Θεῷ»· || βλ.
مصلواً καὶ مبعسلاً.

محمدى } A. μουχαμμετ-ι ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῷ
προφῆτῃ Μωάμεθ, ἥτοι Μωαμεθανι-

κός: — دين ἡ Μωαμεθανικὴ πίστις [τὴν], ὁ
Μωαμεθανισμός: § θ. محمدى μουχαμμετιγё: شريعت
— ὁ ἱερὸς νόμος [шери'ат] ὁ Μωαμεθανικός, ἡ
Μωαμεθανικὴ θρησκεία: § πλθ. τοῦ ἀρσ. محمديون
μουχαμμετιγюύν, Μωαμεθανοί, οἱ προδεδυόν-
τες τὸν Μωαμεθανισμόν.

محمديون } A. μουχαμμετιγюύν, πλθ. τοῦ
محمدى βλ.

محرر } A. μουχαμμῆρ [ἐκ τοῦ محرر] μτχ. ἐν. καὶ
ἐπθ. ἐρυθραντικός [φαρμ.]: § θ. محرره.

محس } A. μουχαμμῆς [ἐκ τοῦ محس] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ φρύγων καφε κτλ. §

μτχ. πθ. μουχαμμές, πεφρυγμένος, φρυκτός: § θ.
محس mouхаммед [ἐν.] καὶ mouхаммед [πθ.].

محص } A. μουχαμμῆς [ἐκ τοῦ محص] μτχ.
ἐν. καὶ μουχαμμάς, μτχ. πθ. ταῦ-

τὸ τῷ προηγ.

محض } A. μουχαμμῆς [ἐκ τοῦ محض] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὀξειδῶν [χρημ.]: § μτχ.

πθ. μουχαμμάς, ὀξειδωμένος [χρημ.].

محل } A. μαχμιλ [ρχ. حل] δν. φορεῖον ἥτοι
σάγμα ἐν εἰδει διδακτείου ἐπὶ τῶν κα-

μῆλων, ἐκατέρωθεν τοῦ ὁποίου ἐπιδαίνων κά-
θεται εἰς προσκυνητῆς [βλ. محله]· § δῶρα ἀπο-
στελλόμενα καθ' ἑκάστον ἔτος ὀλίγας ἡμέρας
πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Ραμαζανίου ἐκ Κωνσταν-
τινουπόλεως καὶ Καίρου εἰς τὴν Μέκκαν, ἰδίᾳ
δὲ χρυσοῦφαντον μεταξωτὸν κάλυμμα διὰ τὸν
ναὸν τῆς Μέκκας [كه]. Τὰ δῶρα ταῦτα καὶ
τὸ κάλυμμα ἐπιδιδάζόμενα εἰς καμήλους ἐπὶ

τούτω, ἀποστέλλονται μετὰ μεγάλων τιμῶν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον· κοινῶς λέγονται محمل شريف محمل شريف. § πλθ. محمل. **μχαμλ**.

محمل } A. **μχαμλ** [ἐκ τοῦ محمل] μτχ. ἐν. ὄν. ὁ φορτὸνων, φορτωτὴς ἐμπορευμάτων εἰς πλοῖον, ναυλωτής.

محمل } A. **μχαμλ** [ρζ. حل] ὄν. τελαμών, λω- ρις ξίφους.

محمود } A. **μχαμουτ** [ρζ. دح] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. αἰνούμενος, ὑμνούμενος, ἐπαινούμενος, ἀξίεπαινος· ὄν. κ. Μαχμούτ· § § θ. محمود **μχαμουτέ**, ἐπθ. καὶ ὄν. κ. γυναικός· || βλ. محمود καὶ ἐπθ.

محموده } A. **μχαμουτέ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. θ. σκαμνωτία [ψυτ.].

محموديه } A. **μχαμουτ-ιτέ**, ὄν. θ. νόμισμα χρυσοῦν ἀξίας πέντε περίπου φράγκων ἢ εἰκοσι πέντε γροσίων, κοπὲν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σουλτάν Μαχμούτ· § ἡ διώρυξ τῆς Ἀλεξανδρείας.

محموض } A. **μχαμουτ** [ρζ. حض] μτχ. πθ. ὁξειδωμένος [χημ.]. § θ. محوض.

محمول } A. **μχαμουλ** [ρζ. حل] μτχ. πθ. ὁ πεφορτισμένος φορτίον· ὁ φερόμενος ὡς φορτίον, φέρωμα [τῇ ايله] : مثبت الكثريله : — πεφορτωμένος ἢ πεπληρωμένος διὰ θετικοῦ [μουδπτε] ἡλεκτρισμοῦ· § ὁ ἀποδιδόμενος [δοτ.]: اقرار هذا كره وصيت اثناسند ايسه وصيت معناسه — ἔαν ἡ ὁμολογία [ikrār] γέννηται διαρκούντος τοῦ λόγου περὶ διαθέσεως τῆς περιουσίας, ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐννοίαν διαθήκης [βα-θιγέτ], ἥτοι ἐκλαμβάνεται ὡς διαθήκη· § [λογ.] κατηγόρημα: قلمتي قضية موضوعي — τὸ ὑπο- κείμενον [μεδζοῦ] μιᾶς κρίσεως καθιστῶ κατη- γόρημα· § θ. محمول **μχαμουλέ** : — ἀμφοτέρω- ματα φορτωθέντα [εἰς πλοῖον κτλ.].

محمولا } A. **μχαμουλ-εν**, ἐπρ. ἢ τροπ. μτχ. حيوان اوزرنده: — ἐνῶ εἶναι φορτωμένος: — πράγματα ἅτινα ἐπωλήθησαν φορτωμένα ἐπὶ τοῦ ζώου, ὅσον ξύλα καὶ ἀνθρακες.

محموم } A. **μχαμουμ** [βλ. ح] μτχ. πθ. ὁ πυ- ρέσδων, πάσδων ὑπὸ πυρετοῦ.

محمومانه } Π. **μχαμουμ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων πυρέσδοντι : — اشمار — [ἐπ' ἀρ] ἀνθρώπου πυρέσδοντος.

محي } A. **μχαμ** [ἐκ τοῦ حيه] μτχ. πθ. ὁ προ- στατευόμενος, ὁ ἀπολαύων προστα- σίας· § θ. محي βλ. καὶ ἐπθ.

محيه } A. **μχαμγέ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. θ. πόλις μεγάλη [κ.λ. προστατευομένη] : استانبول — ἡ Κωνσταντινουπόλις βλ. محروسه.

محيت } A. **μχαμγέ**, ὄν. θ. τὸ εἶναι προ- στατευόμενον κράτους τινός ἢ ἰσχυ- ροῦ προσώπου, προσταδία.

محن } A. **μχαμ**, πλθ. τοῦ محنت βλ.

محنت } A. **μχινέτ**, ὄν. θ. δοκιμασία, θλίψις, δυστυχία, συμφορά : چكك — ὑπο- φέρω δοκιμασίαν, θλίψιν, συμφορὰν § πλθ. محن **μχαμ** : — συμφοραὶ καὶ βάσανα.

محنتزده } Π. **μχινέτ-ζετέ**, ἐπθ. ὁ προσδλη- θεὶς ὑπὸ συμφορᾶς, δυστυχίας, τε- θλιμμένος· § πλθ. محنتزده **μχινέτ-ζετέγκιάν**.

محنتكده } Π. **μχινέτ-γκετέ**, ὄν. οἶκος δοκι- μασίας, συμφορᾶς, δυστυχίας, πέν- θους, θλίψεως.

محنتكش } Π. **μχινέτ-κέζ**, ἐπθ. ὁ ὑποφύγων δοκιμασίας, θλίψεως, συμφορᾶς.

محنتكشیده } Π. **μχινέτ-κεαίτέ**, ἐπθ. ὁ δοκι- μάδας ἢ ὑποστὰς δοκιμασίας, θλίψεως, συμφορᾶς.

محنت } A. **μχαμννή** [ἐκ τοῦ محنت] μτχ. ἐν. ὁ βραντίζων τὸ νεκρικὸν σάδανον διὰ τοῦ ἀρώματος حنوط βλ. § μτχ. πθ. **μχαμννά**, ὁ ἐβραντισμένος [ἐπὶ νεκρικοῦ σαδάνου].

محنتا } A. **μχαμννά-αν**, ἐπρ. ἢ τροπ. μτχ. ἐβραντισμένον ὄν [τὸ σάδανον].

محني } A. **μχαμννά** [ἐκ τοῦ محني ρζ. حنا] μτχ. πθ. ὁ βεδαμμένος διὰ κύπρου, κ. κν[δ- νυξ, χεῖρ]: — دست خیر بدهاممنه διὰ κύπρου.

محو } A. **μάχδ**, ρ. ἀφ. ἐξάλειψις, ἐξαφάνι- σις, ἐξόντωσις, καταστροφὴ: ميقر و بلك — ἐξόντωσις καὶ καταστροφὴ τῶν μι- κροβίων || Ρμ. ايتك — ἐξαλείφω, ἐξαφανίζω, ἐξ- οντῶ, καταστρέφω ὑλικῶς ἢ ἠθικῶς [αἰτ.]: اولي — ايتك — ἐξαφανίζομαι, ἐξαλείβομαι, ἐξοντοῦμαι, κατα- στρέβομαι [ὑλικῶς, ἠθικῶς] || اثبات — **μάχδ οὐ** **ιδπάτ**, ἐξάλειψις καὶ διατήρησις, προσθαφαί- ρεσις, ἥτοι τροποποιήσεις ἐπὶ τινος ἰδία ἐγγρά-

[λάλ.] § [ψυσ.] περιέχων § [ιατ.] τὰ περιβά-
 λοντα τὸν ἄνθρωπον [ἄηρ, κλίμα, ἀτμόςφαι-
 ρα] § [ἀνατ. βοτ.] : ادمه — μουχῆτι ἐμίε, πε-
 ριδερμίς || اناث — μουχῆτι ἰνάς, περιστευλι-
 κός || بزرى — μουχῆτι πέζοι, ἢ سرویدی — μου-
 χῆτι δουδεϊτί, περιδπερμικός || بزرى — μου-
 χῆτι πούζεϊοι, ἀγγειοσπόριον || المبيض — μου-
 χῆτου-λ-μεπῆζέ, περιπλακούντιον || تناسله —
 μουχῆτι τεναδουλιζέ, περιγώνιον || حزمات —
 الفصله μουχῆτι χουζουμάτου-λ-φάδλά, περι-
 μύσιον [τὸ πέριξ τῶν μυῶν] || حزيمة الاصاب —
 μουχῆτι χουζμίζτου-λ-άδάπ, περίνευρον || رح —
 μουχῆτι ράχμ, περιμήτριος || ساق — μου-
 χῆτι δάκ, περιαλλόκαυλος || لهات — μουχῆτι
 λεχάτ, ἀμφισταφυλίτης [ἐπὶ δύο μυῶν τῆς
 ὑπερώας] || بلوم — μουχῆτι λεχάτι πέλ-
 ούμ, ἀμφισταφυλιτοφθαρυγγώδης || لهات داخل —
 μουχῆτι λεχάτι ἑαχνηλί, ἀμφισταφυλίτης ἐσω-
 τερικός § مرعى — μουχῆτι μερ'ι, σκιαγράφημα
 § معكوس — μουχῆτι μα'κούς, ἐπιτείχισμα καὶ
 مقابل — μουχῆτι μουκαπίλ, ἀντιτεειχισμός
 [ὀχυρωματική]. || رمى — περιβάλλω [αἰτ.] :
 توئخوس περιβάλλων τὸν κῆπον τοῦ μεγάρου || مريضك مرض موند
 اجني به يعنى كندوسنه وارث اوليان كبعسه كرك عين
 وكرك دين اقرارى جميع اموالى — اولسه بيله صحيح اولور
 ἢ ἐν θανατηφόρῳ ἀσθενείᾳ γινομένη ὁμολογία
 ἀσθενοῦς ὑπὲρ ξένου, δηλαδὴ ὑπὲρ μὴ κλη-
 ρονόμου του, περὶ συγκεκριμένου πράγματος
 [αἰν] ἢ περὶ χρέους [τέιν], εἶναι ἔγκυρος καὶ
 ἂν ἀκόμη περιλαμβάνη ἅπασαν τὴν περιου-
 σίαν του § θ. محیطه μουχνητά : — مناظره دکننا
 [μεναζήρ] περιβάλλουσαι τὸν θεατὴν.

محيل } A. **μουχῆλ** [ἐκ τοῦ **حال**] **μτχ.** ἐν. καὶ
 ὄν. ὁ μεταθέτων, μεταθέτης, ἐκχωρη-
 τῆς χρέους [ὁ ὑφειλέτης ὅστις μεταθέτει τὸ
 χρέος του εἰς ἄλλον, ὅπως παρ' ἐκείνου λάβη
 αὐτὸ ὁ πιστωτής του]. βλ. καὶ **محال** **μουχάλ**.
 محي } A. **μουχῆ** [ἐκ τοῦ **احياء**] **μτχ.** ἐν. ὁ
 ζωογονῶν, ὁ ἐμψυχῶν [ἐν τισι συνθέ-
 τοις ἀραδικαῖς λέξεσι ἀποδίδει τὸ τελικὸν **ي**
حى **المحيى** **μουχί-τ-τιν**, ὁ ζωογονῶν τὴν πί-
 στιν [δν. κύρ.]. || **ملك و دولت** — **μουχί** **میل**
میل **تبدلت**, ὁ ζωογονῶν τὸ κράτος [Σουλτάνος].
 §[νομ.] ὁ καλλιεργῶν χέρσον γῆν.

A. μούκκ, ὄν. μυελὸς ὀστέων, ἐγκέφαλος:
 [βοτ.] باطنی — κυτταρώδης ἰσθὸς ἐσωτερικ-

κός [ἐν περιώνῃ] || ظاهرى — κυτταρώδης ἰσθὺς
 περιφερικός || شوكى — νοτιαῖος [ἀεδικί] μπε-
 λός || — بالأس — γὰρ ἀε-ρεΐσιν πίλα μοι
 χυν, ὦ οἶα κεφαλή καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.

مخا } A. μόχα, ὄν. κ. Μόκα [πόλις τῆς Ἀρᾶ-
δίας].

} A. **μουχαπίρ** [ἐκ τοῦ **مخبر**] **μτχ.** καὶ
 } ὄν. ὁ ἀνταποκρινόμενος, ἀντεπιστέλ-
 λων, ἀνταποκριτής [βλ. **مخبر**]. § θ. **مخبر** **μου-**
χαπίρé: — اعضای مهلهن انٚتپستهللونا.

{ **مخبره** } A. **μουχαπερε** [ρχ. خبر] ρ. δ.θ. θ. αν-
 ταποκριδης, ἀλληλογραφία [τῇ προθ.
 [ابله]: مر و اردر || εχομεν ἀλληλογραφίαν
 μετὰ τοῦ δεῖνος. || جریان ايتک — διεξάγεσθαι ἀλ-
 ληλογραφίαν: — داخله نظارت جليله سيله جریان ايدن
 ἢ ανταποκριδης ἢ γενομένη μετὰ τοῦ ὑπουργείου
 τῶν ἐσωτερικῶν. || سی — τηλεγραφικῇ
 ανταποκριδης || Ρμ. ايتک — ἀλληλογραφῶ, ἀν-
 ταποκρίνομαι μετὰ τινος. § πλθ. مخبرات.

ΜΧΑΙΝΕΙΣ } Α. μηχανή, πλθ. του μηχανή βλ.

مخای { A. μεχαπῖ, πλθ. τοῦ مَحْبَة βλ.

مخاتمه } A. μουχατεμὲ [ἐκ τοῦ ختام] ρ. ἀφ.
 θ.ἀποπεράτωσις, τὸ φέρειν εἰς πέρας.

{ A. μεγαλίη, πλθ. τοῦ μεγάλου βλ.

مخادش } A. *μουχαῖτις* [ἐκ τοῦ ἔπομ.] *μτφ.*
 ἐν. ὁ ἀμύσσων, κ. τσουγγρανίζων.
μτφ. ἀνησυχῶν, θλιβῶν.

مخادشه } A. μουχατσεῖ [ἐκ τοῦ خدشه] ρ. ἀφ.
 θ. τὸ ἀμύσσειν, κ. τσουγγράνισμα.
 μτφ. ἀννουχία, θλιψίς.

مخادع } A. μουχαττή* [ἐκ τοῦ مخادعة] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ.ὁ δολιευόμενος, δόλιος,
 ἀπατεῶν.

مخادعانه } Π. μουχατην' - ανέ, ἐπθ. ὁ ἴδιος
 δι' ἀπάτης. } δολίω, ἀπατεῶνι· § ἐπρ. δολίως,

مخادعه } Α. μουχατέ'α [ἐκ τοῦ مخад-] ρ. ἀφ.
 } Β. τὸ δολιεύεσθαι, μηχανᾶσθαι, δό-
 λος, ἀπάτη, τέχνασμα.

Μουχατέντ } Α. μουχατέντ [ρχ. خدن ρ. ἀφ.
 θ. φιλία, ἀγάπη: — و بعتت-ού
 μουχατέντ, φιλία καὶ ἀγάπη.

مخادیم } A. meχatīm, πλθ. τοῦ مخدوم βλ.

- μαζαλε** } A. **μουχαζελέ** [ρζ. خذل] ρ. ἀφ. θ. τὸ εἶναι τινα ἐξουτελισμένον, ἀτιμία.
- μαζαλ** } A. **μεχαζιζ**, πλθ. τοῦ خذل βλ.
- μαζαλ** } A. πλθ. τοῦ خرج βλ.
- μαζαλ** } A. **μουχαζάτ** [ρζ. خزی] ρ. ἀφ. θ. τὸ ἐξουτελιζεῖν, τὸ κατασχύνειν.
- μαζαλ** } A. **μεχαζίν**, πλθ. τοῦ خزن βλ.
- μαζαλ** } A. **μεχαζί**, πλθ. τοῦ خزی βλ.
- μαζαλ** } A. **μουχαζάτ** [ἐκ τοῦ خشیت] ρ. ἀφ. θ. τὸ προσπαθεῖν πτοῦσθαι ἀλλήλους.
- μαζαλ** } A. **μουχαζέντ** [ἐκ τοῦ خشونت] ρ. ἀφ. θ. τὸ φέρεσθαι πρὸς ἀλλήλους σκαιῶς καὶ ἀγροίκως.
- μαζαλ** } A. **μουχαζήμ** [ἐκ τοῦ خاصه] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐχθρικῶς φερόμενος, ἀντίπαλος, ἐναντίος, ἀντιδικός, ἐχθρός [δοτ.].
- μαζαλ** } Π. **μουχαζήμ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων ἀντιπάλῳ, ἐναντίῳ, ἀντιδικῳ, ἐχθρῳ, ἐχθρικῳ: — اطوار συμπεριφορὰ [ἀτ-θάρ] ἐχθρικῇ. § ἐπρ. ἐχθρικῶς.
- μαζαλ** } A. **μουχαζάμ** [ἐκ τοῦ خصومت] ρ. ἀφ. θ. ἀμοιβαία ἐχθροπραξία, ἐχθρα, ἀντιδικία [τῇ φιλί]. § πλθ. خصاصات.
- μαζαλ** } A. **μεχάζ**, ἢ **μυχάζ** [ρζ. خيض] ὄν. ὠδὶς, πόνος τοκετοῦ, κ. κοιλιοπόνημα.
- μαζαλ** } A. **μουχαζάτ** [ἐκ τοῦ خضوع] ρ. ἀφ. θ. τὸ ὁμιλεῖν πρὸς γυναῖκα μετὰ ὑποτακτικῶς, τρυφερότητος.
- μαζαλ** } A. **μουχάτ** [ρζ. خيط] ὄν. βλέννα, μύξα, κ. γλίνδζα: — **μουχάτ ζου-ζαζι**, λεύκωμα, ὡς τὸ ἀσπράδι τοῦ ὠοῦ. || — **μουχάτ καϊζι**, ὑγρὸν βλεννοπυῶδες. || **μουχάτ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **δεγελάνι μουχάτ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **κόρυζα**. || **μουχάτ-ε-εϊτάν**, βλ. **ε-εϊτάν**.
- μαζαλ** } A. **μουχατῆπ** [ἐκ τοῦ مخاطبه] μτχ. ἐν. ὁ ἀποτεινὼν τὸν λόγον, ὁ λαλῶν [δοτ.]. § πθ. **μουχατῆπ**, ὁ πρὸς ὃν ἀποτεινεται τις, ἥτοι τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ ρήματος, ἢ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν.

- ὁ πρὸς ὃν δύρεται ἡ συναλλαγματική. § θ. **μουχατῆπ** [ἐν.] καὶ **μουχατῆπ** [πθ].
- μαζαλ** } A. **μουχατῆπ** [ἐκ τοῦ خطاب] ρ. ἀφ. θ. τὸ ἀποτεινὼν ἀμοιβαίως τὸν λόγον πρὸς ἀλλήλους, προσφώνησις, συνομιλία [τῇ φιλί]. || **μουχατῆπ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **δεγελάνι μουχάτ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **κόρυζα**. || **μουχάτ-ε-εϊτάν**, βλ. **ε-εϊτάν**.
- μαζαλ** } A. **μουχατῆπ** [ἐκ τοῦ خطر] ρ. ὄν. θ. κίνδυνος: — **μουχατῆπ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **δεγελάνι μουχάτ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **κόρυζα**. || **μουχάτ-ε-εϊτάν**, βλ. **ε-εϊτάν**.
- μαζαλ** } T. **μουχατῆπ-δῆπ**, ἐπθ. ἀκίνδυνος: — **μουχατῆπ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **δεγελάνι μουχάτ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **κόρυζα**. || **μουχάτ-ε-εϊτάν**, βλ. **ε-εϊτάν**.
- μαζαλ** } T. **μουχατῆπ-δῆπ**, ἐπθ. ἐπικίνδυνος: — **μουχατῆπ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **δεγελάνι μουχάτ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **κόρυζα**. || **μουχάτ-ε-εϊτάν**, βλ. **ε-εϊτάν**.
- μαζαλ** } A. **μουχατῆπ**, ἐπθ. βλενωδὴς, μυσώδης: — **μουχατῆπ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **δεγελάνι μουχάτ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **κόρυζα**. || **μουχάτ-ε-εϊτάν**, βλ. **ε-εϊτάν**.
- μαζαλ** } A. **μουχαφῆτ** [ρζ. خفت] ρ. ἀφ. θ. τὸ ἀναγινώσκειν ἢ λέγειν ἡρέμα καὶ χαμηλῇ τῇ φωνῇ.
- μαζαλ** } A. **μεχαφῆ** [ρζ. خوف] ὄν. θ. φόβος: — **μεχαφῆ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **δεγελάνι μουχάτ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **κόρυζα**. || **μουχάτ-ε-εϊτάν**, βλ. **ε-εϊτάν**.
- μαζαλ** } A. **μουχαλῆτ** [ἐκ τοῦ خلو] ρ. ἀφ. θ. τὸ ἐγκαταλείπειν, τὸ παραιτεῖσθαι τινος.
- μαζαλ** } A. **μεχαλῆπ**, πλθ. τοῦ خلب βλ.
- μαζαλ** } A. **μουχαλεδῆτ** καὶ **μουχαλεδῆ** [ἐκ τοῦ خلوص] ρ. ἀφ. θ. εὐλικρίνεια, φιλία εὐλικρινῆς.
- μαζαλ** } A. **μουχαλετῆ** [ἐκ τοῦ خلط] ρ. ἀφ. θ. ἀνάμιξις.
- μαζαλ** } A. **μουχαλετῆ** [ρζ. خلع] ρ. ἀφ. θ. τὸ διαζεύγνυσθαι ἀμοιβαίως [ἐπὶ συζύγων].
- μαζαλ** } A. **μουχαλῆπ** [ἐκ τοῦ ἐπομ.] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἀπρόδων, ἐναντίος, ἀντίθετος, ἀντιπολιτευόμενος [δοτ.]: — **μουχαλῆπ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **δεγελάνι μουχάτ**, **κατάρρους** φλεγματικός, **κόρυζα**. || **μουχάτ-ε-εϊτάν**, βλ. **ε-εϊτάν**.

εἶναι ἐναντίος πρὸς ἡμᾶς, δὲν συμφώνει || منفعتنه
بر حرکت — πρῶξις ἢ κίνημα ἀπῶδον πρὸς τὸ
συμφέρον αὐτοῦ· § ἰσοδυναμεῖ τῇ παρὰ: — نظامه
ἢ — ἔναντίον τῷ νόμῳ, παρὰ τὸν νόμον·
§ πλθ. مخالفين **μουχαλίφιν**, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι·
§ θ. مخالفه **μουχαλίφ:** — فرقة ἢ ἐναντία μερὶς
[فِرَقَة], ἢ ἀντιπολιτευομένη

ΜΧΑΛΤ } A. **μουχαλφάτ** [ἐκ τοῦ خلاف] ρ. ἀφ.
ἀφ. θ. ἀντίστασις, ἐναντιότης, ἀν-
τιπολιτευσίς, ἀντίπραξις, ἀντίθεσις: كوسترمك
— δεικνύω ἀντίστασιν, ἐναντιότητα, ἐναντιοῦ-
μαι: Pm. ايتك — ἢ بولتيق — ἐναντιοῦμαι, ἀν-
τιτείνω, ἀνθίσταμαι, διαψώνω [δοτ.]: — امره
ايتك ἐναντιοῦμαι πρὸς τὴν διαταγὴν.

ΜΧΑΛΤ } A. **μουχαλκατ** [ρζ. خلق] ρ. ἀφ.
θ. ἀρμονικὴ συμβίωσις μετὰ τοῦ
κόσμου, μετὰ τῶν ἀνθρώπων.

ΜΧΑΛΙΒ } A. **μεχαλίβ**, πλθ. τοῦ غلاب βλ.

ΜΧΑΦ } A. **μεχαφίφ**, πλθ. τοῦ خوف βλ.

ΜΧΑΪΛ } A. ἢ **μεχαϊλ**, πλθ. τοῦ محله βλ.

ΜΧΙΡ } A. **μουχίρ** [ἐκ τοῦ اخبار] μτχ. ἐν. καὶ
δν. ὁ εἰδοποιῶν, ἀγγέλλων, ἀγγελος: سرور
— ἀγγελος χαρᾶς [δουρούρ]: || صادق —
ἀγγελος πιστός, λέγων ἀλήθειαν § ὁ κοινοποιῶν,
καταγγέλλων, καταγγελεύς, μηνυτής § ἀντα-
ποκριτής ἐφημερίδος [βλ. καὶ اخبار]: — غزیه —
ἀνταποκριτής ἐφημερίδος § [ψυσ.] δοκιμαστήρ·
§ [lat.] πρόδρομος, ὡς διάδρομα τῆς χολέρας κτλ.

ΜΧΙΖ } A. **μαχπίζ** καὶ θ. **μαχπίζ** [ρζ. خبز]
δν. ἀρτοποιεῖον, κλίβανος, ψούρ-
νος § πλθ. **μεχαπίζ**.

ΜΧΙΟΝ } A. **μαχπίοιν** [ρζ. خبن] μτχ. πθ. ὁ ἀ-
ποταμιευόμενος καὶ ψυλαττούμενος
ἐκ φόδου οἰοδοσίας [ἐπὶ ζωοτροφῶν]· § ποῦς, οὗ
τὸ δεῦτερον γράμμα ἐξεθλίβη [προσφθίτα].

ΜΧΙΝ } A. **μαχπί** [ρζ. خي] δν. θ. κρησφύγε-
τον, καταφύγιον § πλθ. **μεχαπί**.

ΜΧΤΑΡ } A. **μουχτάρ** [ἐκ τοῦ اختبار] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ἐκλελεγμένος, ἐκλεκτός· ἐλεύ-
θερος, κύριος αὐτοῦ [τῇ ده]· — ارستدكي كهي حرکتده
فاعل || εἶναι ἐλεύθερος νὰ πράξη ὅ, τι θέλει· — در
— ὁ ἔχων τὸ αὐτεξούσιον, ὁ πράττων κατὰ βού-

ληδιν § θ. مختاره **μουχτάρ:** — اقوال λόγοι ἢ
γνώμαι [ἀκτάλ] ἐκλεκταί, ἀσπασταί [σοφῶν νο-
μολόγων κτλ.]· || — ادارهٔ خودمختاره || βλ. ἐπὶ.

ΜΧΤΑΡ } A. **μουχτάρ** [ἐκ τοῦ προηγ.] δν. σφρα-
γιδόφυλαξ ἢ ἐνοριάρχης, κ. Μουχτάρ
ρῆς συνουκίας ἐν Κων] πδλει, ἢ χωρίου διὰ τὸ ἐ-
ξωτερικόν, εἰσπράττων καὶ τοὺς κυβερνητικοὺς
φύρους ἐν ταῖς ἐπαρχίαις: اول — πρῶτος [466βλ]
Μουχτάρης || ثانی — δεῦτερος Μουχτάρης § πλθ.
пер. مختاران **μουχτάραν**.

ΜΧΤΑΡΛ } T. **μουχτάρ-λήκ**, δν. ἢ θέσις, ἢ
τὸ ἔργον τοῦ Μουχτάρη.

ΜΧΤΑΡΙΤ } A. **μουχτάρ-ιγέτ**, δν. θ. ἐλευθε-
ρία ἐνεργείας, αὐτεξούσιον: —
ادارهٔ خودمختاره.

ΜΧΤΑΛ } A. **μουχτάλ** [ἐκ τοῦ اختال] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ἐπιρμένος, ἀλαζών, οἰημα-
τίας.

ΜΧΤΕΠΙΡ } A. **μουχτεπίρ** [ἐκ τοῦ اختبار] μτχ. ἐν.
ὁ δοκιμάζων τινά· § ὁ καλῶς εἰδώς.

ΜΧΤΕΤΙΜ } A. **μουχτετιμ** [ἐκ τοῦ اختتام] μτχ. ἐν.
ὁ περαιωθείς, ὁ λαδὼν πέρας, τέλος.

ΜΧΤΕΤΙΝ } A. **μουχτετιν** [ἐκ τοῦ اختان] μτχ. ἐν.
ὁ περιτμηθείς.

ΜΧΤΕΤΗ } A. **μουχτετή** [ἐκ τοῦ اختداع] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ δολιευόμενος, ἀπα-
τών, πανουργός.

ΜΧΤΕΤΗ-ΑΝΕ } Π. **μουχτετή-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος δο-
λίω, πανούργω· § ἐπρ. δολίως.

ΜΧΤΕΡΗ } A. **μουχτερή** [ἐκ τοῦ اختراع] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐπινοῶν, ἐφευρίσκων,
ἐπινοητής, ἐφευρέτης: — ی فونوغرافك —
τῆς τοῦ φωνογράφου· || شهر — κλεινὸς ἐφευ-
ρέτης· § πθ. μτχ. **μουχτερά**, ἐπινοηθείς, ἐφευ-
ρεθείς § θ. **μουχτερη**· ἄ [ἐν.] καὶ **μουχ-
τερά**· ἄ [πθ. μτχ.] || βλ. καὶ ἐπὶ.

ΜΧΤΕΡΕ } A. **μουχτερε**· ἄτ [ἐκ τοῦ προηγ.]
δν. θ. ἐπινοήσεις, ἐφευρέσεις: —
كشفتا

ΜΧΤΕΡΗ-ΑΝΕ } Π. **μουχτερη-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος ἐφευ-
ρέτη, ἐπινοητή, ἐφευρετικός· §
ἐπρ. ἐφευρετικῶς.

ΜΧΤΑΔ } A. **μουχτάδ** [ἐκ τοῦ اختصاص] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ἐξιδιασμένος, ὁ ἀνι-
κων ἴδιω, ἰδιόζων, ἴδιος, ἰδιαίτερος, χαρακτη-

ριζόμενος : لهك طرز افاده — σουκέν μουκ-
 τάδοιν-λεχίν τάρζι ιφάτέ, τὸ ὕψος ὑπερ σοι
 ἰδιόζει· || بمزيد عناية الملك الدائم — μουκτάδς πι-
 μεζίτι ἡνάγετι-λε-μεζίκι-τ-ταῦμ, ὁ εἰς ὃν ἰδιό-
 ζει ἡ μεγάλην εὐσπλαγχνία τοῦ αἰωνίου βασι-
 λῆως [τίτλος ἐν Αὐτοκρατ. διπλώματι πρὸς
 ἔχοντας τὸν βαθμὸν Ὡλ ἢ ἀνωτέρους Οὐλεμά-
 δες] § πλθ. مختصن. § θ. مختصه.

مختصر } Α. μονητεδάρ [ἐκ τοῦ اختصار] μτχ.
 πθ.καὶ ἐπθ.ὁ συντετυμημένος, σύν-
 τομος, ἐπίτομος, συνοπτικός [ἀντίθ. τῷ مطول
 μονταβέζλ]: — أفاده — εἰς σύντομος λόγος, δῆ-
 λωσις. || رساله — ἐπίτομον ἐγχειρίδιον. || تاريخ —
 ἐπίτομος ἱστορία. || بر صورتہ — συντόμως § θ.
 مختصره : — معلومات ἐπίτομοι γνῶσεις.

مختصراً } A. μουχτέδαρ-εν, ἐπρ. συντόμως,
 συνοπτικῶς; عرض معلومات — ὑπο-
 δάξας συντόμως ὅ,τι γινώσκω.

{ A. μουχετόν [ἐκ τοῦ اختصام] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐχθροικῶς διακείμε-
 νος, ὁ ἐρίζων.

μὴ } Α. μουχεῖν [ἐκ τοῦ اختصاب]
μτχ. ἐν, ὁ βαφόμενος [τὸν μύστα-
κα, τὸ γένειον].

μτχ. } A. μουχτεζήν [ἐκ τοῦ اختضاع] μτχ.
ἐν. ὁ ταπεινοφρονῶν.

Μ. μουχτεζήν· ανέ, ἐπθ. ἴδιος τα-
 πεινοφρονοῦντι· § ἐπρ. ταπεινο-
 φρόνας.

المختاب } Α. μουχτατῆ [ἐκ τοῦ |مختاب]μτχ.
 ἐν. ὁ ζητῶν εἰς γάμον.

مختطف } A. μονυχτεπῆς [ἐκ τοῦ اختطف]
 μτχ. ἐν. ὁ ἀρπαζων § ὁ ἐκθαμ-
 δων, προξενων ἡλγγον.

ἡτοιμασμένων, ὑπολαβάνων· ξθ. } مختفی } A. μυκτεφί [ἐκ τοῦ اختفاء] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. κεκρυμμένος [φυσ. καὶ ἰατ.]
 λαμβάνων, ὑπολαμβάνων· ξθ. مختفیه.

مختل } A. μουχτέλλ [ἐκ τοῦ اختل] μτχ. καὶ
 ἐπθ. τεταραγμένος, βεβλαμμένος, πα-
 θών ἐνεκα στάσεως ἢ ταραχῆς ἢ παθήσεως ἢ
 προσβολῆς: الشور — μουχτέλλου-ε-ε-ου-ούρ, ο
 βεβλαμμένος ἢ παθών τὰς ψρμένας, φρενοβλαθής.
 — مضغ δψυγμός [νὰψζ] ἀτακτος. §θ. مختله.

محتاج } A. μουχτελιδζ [ἐκ τοῦ احتاج] μτχ.
 ἐν. ὁ ἔχων σπασμόν, τρέμων, ὁ βλε-
 φαρῖζων.

مختلس } A. μουχτελῆς [ἐκ τοῦ اختلاس] μτχ.
 } ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑποκλέπτων, ὑπ-
 εξαίρων· θ. مختلسه.

مختلسانه } Π. μουχτελιδ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ὑ-
 ποκλέπτοντι, ὑπεξαιροῦντι, ὑπε-
 ξαιρετικός· § ἐπορ. ὑπεξαιρετικῶς.

مختلط } A. μουχτελῆτ [ἐκ τοῦ مختلط] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. μεμιγμένος, μικτός· ὁ

συγκοινωνῶν, σχετιζόμενος : نکاح — μικτός
γάμος· || دعاوی — μικταὶ δίκαι [tē'aḍi], ἐτε-
ροδικία, ἅτοι αἱ μετὰξὺ ὀθωμανῶν καὶ ξένων
ὑπηκόων· || مجلس — Μικτὸν Συμβούλιον [ὥς τὸ
ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν μελῶν τοῦ Πατριαρ-
χείου]· || محکمه — μικτὸν δικαστήριον [διὰ τοὺς
ξένους ὑπηκόους]· || [γεωμ.] خط — μικτὴ γραμ-
μή· || سطح — μικτὴ ἐπιφάνεια· §[ἀνατ.] σύμπλε-
κτος [μῦς]· §ط. مختلط.

مختلع } A. μονυχτελῆ* [ἐκ τοῦ اختلاع] μυχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. διὰ ζευθεῖδα τὸν σύζυγον
 αὐτῆς· βλ. خلم.

مختلف { Α. μουχτελιφ [ἐκ τοῦ اختلاف] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ διαφέρων, διάφορος, ἀλ-

ποικίλος, ποικίλος: اولور — ايله — اختلاف مواقع ايله — طبعیت هوا اختلاف مواقع ايله —
 ἡ φύσις τοῦ κλίματος οὖν τῇ διαφορᾷ τῆς θεσεως
 διάφορος καθίσταται· § [βοτ. φύσις. ιστ. κτλ]: انما —
 μουχτέλιφου-λ-εθμάρ, ἡ الثمر — μουχτέλιφου-
 -θ-εμερ, ετεροκάρπιον· || الازدواج — μουχτέλι-
 φου-λ-ιζτιδάθζ, ετερογάμος· || الجنس — μουχ-
 τέλιφου-λ-θζίνς, ετερογύνιος· || الازهار — μουχ-
 τέλιφου-λ-εζχάρ, ἡ الزهر — μουχτέλιφου-ζ-
 ζούχρ, ετερανθής· || الاشكال — μουχτέλιφου-λ-
 εθκιάλ, ἡ الشكل — μουχτέλιφου-θ-εθκιά, ετε-
 ρόμορφος· || الاقسام — μουχτέλιφου-λ-άκκάμ, ε-
 τεροτόμος· || الالوان — μουχτέλιφου-λ-ελβάν, ἡ
 — μουχτέλιφου-λ-λέβν, ετεροδαφής· ||
 اللون — μουχτέλιφου-λ-ινκνθάμ, ἀνιότομος·
 — μουχτέλιφου-λ-εβράκ, ετερόφυλλος·
 — || الورااق — μουχτέλιφου-λ-εβράκ, ετεροόφυλλος·
 — || الجناح — μουχτέλιφου-λ-θζενάχ, ετερόπτερος·
 — || الذکور — μουχτέλιφου-ζ-ζουκζούρ, ἡ —
 — μουχτέλιφου-ζ-ζουκζαρέ, ετερανδρος, ἀ-
 νιόστήμων· || الشوك — μουχτέλιφου-θ-εθέκ, ε-
 τεροάκανθος· || الصوره — μουχτέλιφου-θ-θουρέ,
 ετερότυπος· || الطابع — μουχτέλιφου-τ-ταπατ',
 — || الطبعه — μουχτέλιφου-τ-ταπι'ά, ετερόλογος·
 — || الموقع — μουχτέλιφου-λ-μεβκ'κ', ἡ الوضع —
 — μουχτέλιφου-λ-μεβζ'κ', ετεροτόπος· ||
 — || الوریقات —

ὁος οἰκου· || خان — ἔξοδος ξενωνος· || — ارباب فيه
 τὸ σχολεῖα, ἅτινα αὐτοὶ αὐτῶν ἐξέρχονται ἐξ αὐτῶν
 [ὧσιν ἔξοδοι] ἐπιστήμονες [ἐρπᾶσι φένν] · ||
 τὸ σχολεῖον — المكتب مكاتب عاليه — الخزانة
 τοῦτο χρησιμεύει νὰ διδῇ μαθητὰς εἰς τὰ ἀνώ-
 τερα σχολεῖα· § ὄργανα, ἐξ ὧν ἐξέρχεται φθόγ-
 γος, ἥτοι χρησιμεύοντα εἰς τὴν προφοράν,
 ὡς ὁ λάρυγξ, ἡ γλῶσσα, οἱ ὀδόντες, τὰ χεῖλη·
 § προφορὰ φωνῆς, γράμματος· § βαθμὸς τῶν Οὐ-
 λεμῶδων· § [ἀρίθ.] παρονομαστής: مشترك اصغر
 μαχοῖζι μονέτερεζι ἀσγάρ, ὁ ἐλάχιςτος κοι-
 νὸς παρονομαστής· § πλθ. علم — مخارجه
 φθογγολογία· || امتعه غنائيه ايچون — خصوصه بولي
 εὐρίσκω μέρη ἐξαγωγῆς πρὸς κατανάλωσιν τῶν
 ὀθωμανικῶν ἐμπορευμάτων.

مخرج } A. *μουχοῦδῃς* [ἐκ τοῦ *إخراج*] *μτχ.* πθ.
 καὶ ἐπθ. ὁ ἐξηγμένος, ἐκτοπισθείς,
 ὁ ἀποπερατώσας τὰς σπουδὰς του ἐν τινι σχο-
 λῇ, ἀπόφοιτος: قيد — σημειώσεις [καίτ] ἐξηγ-
 μένη ἐκ κώδικος: || — ماء ὕδωρ ἐκτοπισζόμε-
 νον [ὑπὸ πλοίου κτλ.] § 8. مخرجه: — قيود ση-
 μειώσεις [κουγυοῦτ] ἐξηγμέναι ἐκ κώδικος.

مخرجه } Α. μονχοιδοξέ [ἐκ τοῦ اخراج] ὁν. θ.
 ἔξαγωγεύς ξένων δωμάτων ἐκ τοῦ
 σώματος [χειρ.].

Μαχρὴν } Α. μακροζή [μακρ. μακρ.] ἐπθ. [βοτ.]
μαχρὴν } ὁξυτενής [ὁξύλλον].

ΜΧΡΣ } Δ. μουχαρρίδ [ἐκ τοῦ مغريش] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐρεθίζων, ἐρεθιστικὸς
 [λατ.] §θ. مخرشه.

ΜΧΡ } Α. μονογραφὸς [ἐκ τοῦ **μχρ**] **μτχ.**
 πθ. ὁ κατηγορούμενος ὡς παράλ-
 ητος, ὡς παλίμπαις.

ΜΗΧ. } Α. μουχαροήκ [ἐκ τοῦ تخريق] ΜΗΧ.
ἐν. καὶ ἐπθ, ὁ σχιζων, διασπυγνύων.

محرم } A. μαχρῆν [ρζ. خرم] ὄν. ὁδὸς μετα-
 Εὐ δὲ οὐδ' ὁρῶν· εἰς πλθ. مَحْرَمٌ machram.

خراب } A. μαχρόν† [βλ. خراب] μτχ. πθ.
μακροχρόνιος

ⲕⲁⲧⲁⲛⲧⲁⲃⲁⲣⲙⲉⲛⲟⲥ.
ⲕⲁⲧⲁⲛⲧⲁⲃⲁⲣⲙⲉⲛⲟⲥ } A. ⲙⲁⲭⲣⲟⲩⲛⲧ [ⲣϣ. ⲕⲭⲣⲧ] ⲟⲩⲛ. ⲕⲟⲩⲛⲟⲥ

ἄκις, κῶνος ἀνεστραμμένος || ناقص — μαχ-

οὐπι ἄακῆς, κόλουρος κῶνος· || 𐀓 𐀓 κῶνος
 κανονικός· || 𐀓 𐀓 ὀρθός [καῖμ] κῶνος· || 𐀓 𐀓
 ἡλόγιος [μαῖλ] κῶνος· § [φυσ. ἰστ.] στρόβιλος.

مخروطی } A. μακροῦν-ῆ [ἐκ τοῦ προηγ.]
ἐπθ. κωνικός [γεωμ.]: § [ἀνατ.]

σθγνωειδές, κωνοειδές [δστᾶ τοῦ παροῦ]· ||. — زورق **υαχρουτή** ζεβρεκή, σθγνωειδοσκαθοει-
δής και ردی — **υαχρουτή** νερί, σθγνωειδο-
κυνδοειδής σὺνδεσμός τῶν δστῶν τοῦ παροῦ·
|| الشكل — **υαχρουτή** γου-σ-σέκλ, σθγνωειδής,
κωνοειδής· §θ. مخروط.

مخروطيات } A. μαχρουτη-γιάτ [πλθ. τοῦ
 προηγ. δυν.θ. μέρος τῆς στερεο-

μετρίας πραγματευόμενον περὶ κώνων [γεωμ.].

χρωμίτις } α. χρυσός, χρυσός, ο χρυσός
 κότης, τὸ ἔχειν σχῆμα κώνου.
 } α. χρυσός, χρυσός, ο χρυσός

Μαχρὸν καὶ ἐπὶ τετραπλημένος, οὐ ἡ πα-

μάχη τετραπλημένη, άδωτος.

مخزع { A. *μηχζά'* [ρχ. خزع] δν. μαχαίριον,
 κοπίς χειρουργική : يعموم — φαρυγ-

γοτόμον· || تشرح ذوالوجهين — **μυχζάι τεσρίχι**
 ζου-αβεδζέχ'ēv, ἀμφίδιτος σμίλη· || جذر —
 ριζοτόμον· || حصات — λιθοτόμον· || رأس — ke-
 φαλοτόμον· || رحم — ὑστεροτόμον· || شريان —
 θρογγοτόμον· || الشوك — **μυχζά'ου-α-σέδζε**,
 ραχίτομον· || عصب — νευροτόμον· || عضله — σκολο-
 πομαχαίριον· || عظام — ὀστεοτόμον· || قف —
 κρανιοτόμον· || قرنیه — κερατοτόμον· || كيسه —
 κυστεοτόμον· || لوزه — παριθμιοτόμον, τὸ κό-
 πτον τὰς ἀντιάδας, τοὺς ἀμυγδαλίτας· || مثانه —
 κυστεοτόμον· || معاء — ἐντεροτόμον· || منحنى —
 ἀγκυλοτόμον· || وتر — τενοντοτόμον, τὸ κόπτον
 τοὺς τένοντας· || وتر عريض — ἀπονευροτόμον· ||
 وريد — φλεβοτόμον τῶν ζώων.

مخزن } A. μαχζέν [ἐκ τοῦ خزينه] ὄν. ἀποθή-
 κη, μαγαζέιον ἢ ὑπόγειον οἰκίας πρὸς
 φύλαξιν ἢ διατήρησιν διαφόρων πραγμάτων,
 ταμείον, σκευοφυλάκιον : ع — صو στέρνα, δε-
 ξαμενὴ· § πλθ. مخازن meχaζίν = عراق — ταμεία
 γινώσεως [ἡρόδω]· || علوم — ταμεία ἐπιστημῶν
 [οὐλ. οὐμ]· || βλ. και معازنه.

χζων } A. μαχζοῖν [ἐκ τοῦ χζ] μτχ. πθ. ὁ
 ἐν τῇ ἀποθήκῃ φυλαττόμενος, ἐνα-
 ποτεθηκευμένος: — د مارغاريتس [توري]
 πεφυλαγμένος.

مخزی } A. μαζή [pʒ. 'خزى] ὄν. ιδιότης ἡ
 ἄθος παραίτιον ἀδύχους καὶ ἀτυμίας.
 πλθ. مخازی μεχαζή.

πλθ. *π.χ.* } A. *μουχαδδιδ* [ἐκ τοῦ *تخدير*] *μτχ.ἐν.*
 ὁ ζημιῶν, ὁ ἐμβόδων εἰς ζημιάν· §
 πλθ. *π.χ.* }

مخشى { A. μουχασσὶ [ἐκ τοῦ تخشيه] μτχ. ἐν.
 ὁ ἐκφοβιζών, πτοῶν.

{ A. μοναδικῆς [ἐκ τοῦ تحصيل]
 μτχ. ἐν. ὁ προσδιορίζων, εἰδικεύων,

μερικεῦων· § πθ. **μουχαδδὰς**, ὠρισμένος, προσδιορισμένος, εἰδικῶς διὰ τινα ἢ διὰ τι ὠρισμένος, εἰδικευμένος [δοτ.]: **ماله خزينه جليله سندن** — **اولان معاش** — **كديسه** — ὁ μισθὸς ὁ ὠρισμένος αὐτῷ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν [**μυαλιγέ χαζινέι ὀζελλιεσί**]· § θ. **مخصمه** **μουχαδδὰ** [ἐν.] καὶ **μουχαδδὰ** [πθ.]: **آيات** — ἐδάφια Κορανίου εἰδικεύοντα, μερικεύοντα τὴν σημασίαν ἄλλων· || — **آيات** ἐδάφια Κορανίου εἰδικευμένα· || βλ. ἐπόμε.

خصصات } Α. μουχαδδαδ· [ἐκ τοῦ προ-
 νγ.] ὄν. θ. μιθθοδοδ· αἰτηρέ-
 σια κτλ. ὠρισμένα εἰς τι ἄτομον, ἢ εἰς τι δια-
 μέρισμα, ἐπιχορήγησις, κονδύλιον προϋπολο-
 γισμοῦ: مقته — κανονική [μουκαννεν] ἐπιχο-
 ρήγησις· βλ. خصصات.

مخصوص } A. μαχθούς [ἐκ τοῦ خصوص] μτχ.
 πθ. [δοτ.] ἐξειδιασμένος, προσδω-
 ρισμένος διὰ τινὰ ἢ διὰ τι, ἰδιαίτερος, ἰδιᾶζων,
 ἴδιος, εἰδικός [ψυσ. καὶ λατ.] : — حال عیدیکه
 περίπτωσις || دائره — قایلہ — تمیہا ἐξειδιασμέ-
 νον διὰ τὰς γυναῖκας || — ذاتہ — ἐξειδιασμένος διὰ
 τὸ ἀτομόν του, ἀτομικός §θ. خصوصه || §λ. ἐπομ

مخصوص } A. μαχοῦς [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπο
 ἐπὶ τούτῳ, ἐπίτιδες: سويلك —
 λέγω ἐπίτιδες. || ياق — κάμνω τι ἐπίτιδες. |
 كك — ἐρχομαι ἐπίτιδες. || βλ. καὶ ἐπὶ μ.

مخصوصاً { Α.μαχδοῦδ-αν, ἐπρ. ειδικῶς, ἐπ.
 τούτῳ, ἰδιαιτέρως.

مخصوصیت } Α. μαχιδουό-ηγέτ,δν. θ. ειδυ
 κότης.

مخضِب } Α.μουχαζζαπ [ἐκ τοῦ مخضِب]μτχ
 πθ. ὁ βεβαμμένος [τὸ γένειον κτλ.]

مخضر { A. μονχαζζαρ [ἐκ τοῦ خضر] μτχ
 πθ. ὁ καταστάς πράσινος.

{ *μυχατρεύ*, ταῦτο *μυζ* βλ.

مخضوب } Α. μαχζούν: [ρζ. خضب] μετ. πθ.
 βεβαιωμένος: βλ. مخضب.

{ A. μαχζου' [ἐκ τοῦ خضوع] μτχ.
 πθ. τεταπεινωμένος, ὑποκλινής.

خطاط } A. $\mu\eta\chi\tau\acute{\alpha}\tau$ [ρζ. خط] ὄν. κανών,
γνώμων. κ. ἀορίδα, δι' οὗ χαρακό.

νοῦσι χάσμεν κτλ.

مخاطر } Α. μουχτήρ [ἐκ τοῦ اخطار] μτχ. ἐν.
ὁ ὑπομνήσκων· ὁ προειδοποιῶν

πρὸς πρόκλησιν δυσσεβέτου: أيام ماضى — ὁ ὑπο-
 μινησκων τὰς ἡμέρας τοῦ παρελθόντος: § ٥
 خطر ἐπθ. ὁ ὑπομινησκων, καὶ δν. ὑπόμνη-
 μα [mémemorandum] ὑποβαλλόμενον τῇ Αὐτ.
 Κυβερνήσει ἐκ μέρους τῶν Πατριαρχείων καὶ
 Προσβετῶν καὶ ἄλλων περὶ τινος ζητήματος.

bbz } A. μουχατιήτ [ἐκ τοῦ مخطيط] μτχ
ἐν. ὁ ἄγων γραμμᾶς, αὐλακάς· στμχ

πθ. μουχαττάτ, κεχαραγμένος, χαρακωμένος
 χαρακωτός· [άνατ. καὶ χειρ.] αὐλακωτός· § θ

خطه μουχαττινά [έν.] καὶ μουχαττινά [πθ.]
 1. 2. A. μαχτούπ[εκ τοῦ خطاب] μτχ.πθ

خطوب } ὁ εἰς γάμον ζητηθείς, μεμνηστέυ
μένος § θ. خطوبه μαχτουπέ.

} A. μαχτοῦρ [ρζ. خطر] μτχ, πθ.
 } εἰς κίνδυνον ἐμβληθεῖς. § ὁ εἰς τὸν

νοῦν ἐπελθών· § πλθ. مخطورات.
 1. 1. 1. A. μαχτοῦν [ἐκ τοῦ خط] μτχ. πθ.

خطوط } γεγραμμένος, κεχαραγμένος, διαγε
γραμμένος, χαρακωμένος. § θ. خطوط.

}

 A. μουχτιῆ [ἐκ τοῦ خطا] μτχ. ἐν.
 ρίπτων εἰς σφάλλμα ἢ ὁ σφάλλων

ὁ σφαλλόμενος, ὁ πίπτων εἰς λάθος, σφάλμα,
 λανθανόμενος: جيقق — ἀποδεικνύομαι [βγα-
 νω] λελανθασμένος, ἡπατημένος: § θ. عظه.

مخطیانه } II. μουχτη-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ρίπτων
τι εἰς σφάλμα ἢ σφάλλονται, σφαλ

· · ·) Α.μουχαφφής [ρζ. حَفْض] ὄν. κα

...) A. μουχαφφίλῳ [ἐκ τοῦ **مُخَفَّف**] μτλ

ἐν. ὁ ἐλαφρύνων, ἀνακουφίζων: αἰ διατάξε
 ما قبله شامل: اولاً، قانونك احكام

τοῦ νόμου αἱ ἐλαφρύνουσαι τὴν ποινὴν ἔχουσιν
ὁπισθενεργὸν δύναμιν [υἷα-καπλινὲ ἑαμίλ

§ [γραμ]. ὁ καθιστῶν τὴν συλλαβὴν βραχεύει

δι' ἀφαιρέσεως γράμματος [ἀντίθ. مشد] **μουν-
τέτι**] § δ μὴ δίδων σημασίαν, ὁ περιφρονῶν·
§ [lat.] ὁ μετριάζων, συγκερνῶν [συνων. τῷ
ملطف και معدل]· § θ. **μουνχαφφί** = احوال
ن → اسباب ἐλαφρυντικά περιπτώσεις [ποιν.]·
|| βλ. مشد και ἐπόμε.

خفف } A. **μουνχαφφί** [ἐκ τοῦ προηγ.] **μτχ.**
πθ. ὁ ἐλαφρυνθεὶς ἢ ἐλαφρὸς κατα-
στάς· § [γραμ.] ὁ καταστάς βραχύς, συγκεκομ-
μένος δι' ἀφαιρέσεως γράμματος [ἀντίθ. مشد
μουντέτι]· § [lat.] ὁ μετριάσθεις, συγκεκερα-
σμένος: يدر كوجنك كوجنك — تدر كوجنك
[δυσσεστέλλομαι] εἶναι τὸ συγκεκομμένον τοῦ
لسان عربيده مشد اولان || **μουνχδζενμ** [δυσσεστέλλομαι]
[در] [لفظ لسان غنيده — اوله رق [در] تلفظ اولور
ἢ λέξις [τούρο, μαργαρίτης] ἥτις ἐν τῇ ἀρα-
δικῇ γλώσσῃ ἔχει τὸ ρ διπλοῦν, ἐν τῇ ὁθωμα-
νικῇ προφέρεται [τούρο] ἥτοι μὲ ἐν ρ· § θ. خفف.

خفوض } A. **μαχφούζ** [ρζ. خفض] **μτχ.** πθ.
ὁ χαμηλωθεὶς, ταπεινωθεὶς· § [γρμ.]
ὁ πτώσεως γενικῆς, ἥτοι ὁ προφερόμενος διὰ
τῆς καταλήξεως i ἢ in [γρμ.]· || βλ. مجرور.

خفوق } A. **μαχφούκ** [βλ. خفان] **μτχ.** πθ.
ὁ πιάσων ἐκ παλμοῦ καρδίας.

خفي } A. **μαχφί** [ἐκ τοῦ خفاء] **μτχ.** πθ. κεκρυμ-
μένος, κρυπτός: لا لاف — **μαχφίου-λ**
إلخاخ, ἀμφίγονος [βοτ.]· § θ. خفيه **μαχφί**· || βλ.
και ἐπόμε.

خفي } A. **μαχφί** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπρ. μυστι-
κῶς, κρυφίως, κρυφά· βλ. και ἐπόμε.

خفيجه } T. **μαχφί-δζε** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπρ.
μυστικῶς, κρυφίως, κρυφά, ἢ ἀρ-
κετὰ κρυφά, κρυφούτσικα: سولمك — دملد و-
لignon κρυφά.

خل } A. **μουνχλ** [ἐκ τοῦ اخلا] **μτχ.** ἐν. ὁ
ταράττων, παραδιδάπτων: آسایش — ὁ
ταράττων τὴν ἡσυχίαν, τὴν δημοσίαν τάξιν· ||
ناموس — ὁ προσδάλλων τὴν τιμὴν, τὴν ὑπόλη-
ψιν, προσδιδασκτικὸς· || فصاحت — ὁ παραδιδάπτων
τὴν καλλιπέριαν [τοῦ λόγου ἢ τῆς λέξεως].

خلا } A. **μουνχαλλά**, βλ. خلى.

خلاب } A. **μυχλάπ** και **μυχλέπ**, ὅν. ὁ-
νυξ [ζῶου σαρκόδορου ἢ πτηνοῦ]·
§ τριχολαδὶς χειρουργικὴ· § [βοτ.] ὀστρίγγες, πα-
ραφύαδες· § πλθ. **μεχαλιπ**.

خلخل } A. **μουνχαλχλ** [ρζ. خلخل] **μτχ.** ἐν.
και ἐπθ. ἀραιῶν, ἀραιωτικός, δια-
φορητικός [lat.].

خلد } A. **μουνχαλλί** [ἐκ τοῦ خلد] **μτχ.** ἐν.
ὁ καθιστῶν διαρκῆ και αἰώνιον, ἀπ-
θανατίζων· § **μτχ.** πθ. **μουνχαλλέτ**, ὁ καταστάς
διαρκῆς, αἰώνιος: في النار — ὁ καταστάς διαρ-
κῆς ἐν τῷ πυρὶ [φί-ν-νάρ], ἥτοι ὁ αἰώνως κα-
ταδικασθεὶς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς ἐν τῷ
آذر· § θ. خلد: — آذر عرغا دأانانا· § πλθ.
خلدات **μουνχαλλετ**, ἀθάνατα ἐργα.

خلدات } A. **μουνχαλλετ**, πλθ. τοῦ προ-
ηγ. βλ.

خلص } A. **μαχλάς** [ρζ. خلص] ὅν. ἐπώνυμον
ἐν γένει και ἰδίᾳ τὸ ἐπώνυμον, ὅπερ
λαμβάνει δι' ἑαυτὸν ποιητῆς τις ἐν τοῖς ποιή-
μασιν αὐτοῦ.

خلص } A. **μουνχλῆς** [ἐκ τοῦ اخلاص] **μτχ.** ἐν.
ἐπθ. εἰλικρινῆς· § ὅν. φίλος εἰλικρι-
νῆς: كر — **μουνχλῆσιν**, ὁ εἰλικρινῆς φίλος
σας, ἥτοι ἐγώ· § πλθ. **μουνχλῆσιν**.

خلص } A. **μουνχαλλῆς** [ἐκ τοῦ تخليص] **μτχ.**
ἐν. και ἐπθ. ὁ λυτρῶν, σώζων, λυ-
τρωτής, σωτήρ· § [νομ.] σωστήρ [πλοίου, ἢ φορ-
τίου αὐτοῦ]· § **μτχ.** πθ. **μουνχαλλάς**, δεω-
σμένος.

خلصاً } A. **μουνχλῆδ-αν**, ἐπρ. εἰλικρινῶς.

خلصانه } Π. **μουνχλῆδ-ανέ**, ἐπρ. εἰλικρινῶς:
— عوخال εليكرينه.

خلصي } Π. **μουνχλῆδ-ἡ** [ἐκ τοῦ خلص] ἐπθ.
ὁ ἀνῆκων εἰλικρινεὶ φίλῳ, φιλικός:
— ذكريه عيليكه عيليكه.

خلط } A. **μουνχαλλῆτ** [ἐκ τοῦ خلط] **μτχ.** ἐν.
ὁ ἀναμιγνύων [αἷτ.].

خلع } A. **μουνχαλλῆ** [ἐκ τοῦ خلع] **μτχ.** ἐν.
και ὅν. ὀρθοπεδιστής, ἥτοι χειρουργὸς
ἐπαναφέρων τὰ ἐξηρθρωμένα μέλη εἰς τὴν θέ-
σιν των || βλ. جيتيبي.

خلف } A. **μουνχαλλέφ** [ἐκ τοῦ خلف] **μτχ.** ἐν.
ἂν, ρζ. خلف **μτχ.** πθ. ὁ ἀ-
φεθεὶς ὡς κληρονομία· § [lat.] φάρμακον ἀντι-
καθιστῶν ἄλλο· § πλθ. **μουνχαλλεφ**,
περιουσία ἣν ἀφίνει τις μετὰ θάνατον, κληρο-
νομία· || βλ. متروكات.

γελάτ, όνειροπολήσεις, άντικείμενα φαντασιώ-
δης, χίμαιραι: معززه — μουχαγγελάτι μου'αζ-
ζεζέ, όνειροπολήσεις προσφιλείς.

خیله } A. μεχιλά [έκ του خیال] όν. θ. ση-
μείον ή πρόγμα, όπερ γίνεται αίτία νά
φαντασθῇ τις, νά υποθέσῃ τι· πλθ. محال μεχατλ.

مد } A. μέτε, ρ. άφ. θ. τó εκτείνειν, τó επι-
μηκύνειν· § άμπωτις: — جذر παλαιο-
ροια και άμπωτις· § τó σημείον [] τιθέμενον
έπί του γράμματος |, ήτοι |, άντι δευτέρου |
και δεικνύον ότι τó γράμμα τουτο δέον νά προ-
φερθῇ ως μακρόν α· § μακρά προφορά φωνήεν-
τός τινος· άντιθ. τφ قصر كادر: حروف γράμ-
ματα έπιτατικά τó | و | και ی· Pμ. ايتك — εκ-
τείνω, επιμηκύνω, καθιστώ μακρόν [αίτ.]: —
ايتك نظر εκτείνω ή ρίπτω τó βλέμμα, βλέπω μα-
κράν· || ايتك — άτενίζω· || ايدر — فتحه [ا] τó
έλιφ καθιστῇ μακρόν τόν φετχάν, ήτοι τήν φω-
νήν [a]· || بصر — πρεδωωπία [άντιθ. βλ. قصر].

مد } A. μουτέ, όν. μόδιον ή είκοσι κοιλία
Κωνσταντινουπόλεως.

مداره } A. μουταρε [ρζ. تارة]
ρ. άφ. θ. τó στρέφειν άμοιβαίως
πρός άλλήλους τά νωτα.

مداح } A. μετάχ [ρζ. مدح] έπθ. επαινέτης,
έγκωμιαστής: رسول — επαινέτης του
προφήτου· § όν. ό διηγούμενος μύθους κωμι-
κούς ή ποιών κωμικάς απομυθήσεις έν τοίς
τουρκοκοίς καφείοις κατά τās νύκτας του χει-
μῶνος, μυθολόγος κωμικός.

مداحلق } T. μεταχλήκ, όν. τó έργον του
κωμικού μυθολόγου.

مداخل } A. μεταχήλ, πλθ. του مدخل βλ.

مداخل } A. μουταχήλ [έκ του مدخل] μτχ.
έν. ό επεμβαίνων, άναμινύμενος
[δοτ.]: — ό παρεμβαίνων [νομ.].

مداخله } A. μουταχαλ [ρζ. دخل] ρ. άφ. θ.
[δοτ.] επέμβας, άνάμεις· [νομ.]
παρέμβας [τρίτου προσώπου]: — حق δικαιο-
μα παρεμβάσεως· Pμ. ايتك — επεμβαίνω, άνα-
μίννυμαι· [νομ.] παρεμβαίνω [δοτ.]: — دعويه
ايتك παρεμβαίνω εις τήν δίκην· || ايتك — επε-
μβαίνω εις υπόθεσιν.

مداد } A. μιτάτ, όν. μελάνη: قلمر
خامه دمسته قالبر — اوله امداد —

πестε] μένει, εάν δέν γέννται βοήθεια [μπατά]
ύπό τῆς μελάνης.

مدار } A. μετάρ [ρζ. دور] όν. τó περί ό στρέ-
φεται τι, κέντρον, άξων, τροχιά [συ-
νων. τφ حرك], τροπικός· μτφ. τó συντελοῦν, τó
περιποιεῖν τιμήν κτλ. τó χρησιμεῖον, μέσον,
άντικείμενον: سرطان — τροπικός του Καρκί-
νου [δερετάν]: — جدى — τροπικός του Αιγόκερω
[δζετί]: — [βοτ.] — مرکز — μετάρι μερκέζ, νῆμα
του στήμονος· || [άνατ.] العين — μετάρ ούλ άιν,
κόγχη όφθαλμοῦ· || تسلي — μέσον παρηγορίας,
παραμυθητικός· || كلام — άντικείμενον λόγου,
συνομιλία· || منخرت — άντικείμενον καυχήσεως,
καύχημα· || ايتك — شرف برك — θεωρῶ τήν
όθωμανικήν ύπηκοότητα ως τó με-
γαλειτερον μέσον όπερ περιποιεῖ τιμήν· || شربوت
τó συντελοῦν εις απόδειξιν, μέσον αποδεικτι-
κόν [νομ.]: — احتجاج — ό προσαγόμενος, όστις δύ-
νεται νά προσαχθῇ και χρησιμεύσῃ ως απόδει-
ξις [νομ.]: — حكم — ό,τι συντελεῖ ὅπως εξεγεχθῇ
απόφασις [χούκμ], τó έφ' ού δύναται νά στηρι-
χθῇ απόφασις [δικαστική]: — استناد — ό,τι δύνα-
ται νά χρησιμεύσῃ ως στήριγμα, ως βάσις, τó
έφ' ού δύναται τις νά έρεισθῇ [ήθικω]: — تعيش
τó συντελοῦν πρós συντήρησιν, πόρος ζωῆς· ||
سہولت — μέσον εύκολίας, βοήθημα· || عفو —
μεσον παραίτιος συγγνώμης ή εύθύνης [νομ.·
έπί πράξεων ή καταστάσεων]: — اولی — συν-
τελῶ, χρησιμεῖω [δοτ.]: — بعض كيميا آلاتك تداركه
— اولی اوزره مكتبه بش يوز ليرا اعطا اولنشد
ργηθήσαν τῇ σχολῇ πεντακόσiai λίραι ὅπως
χρησιμεύσωσιν εις προμήθειαν [μεταρδέ:] όρ-
γάνων τινών τῆς χημείας.

مدارا } II. μουταρά [έκ του مدار] όν.
υπόκρισις ήτοι άγάπη, φιλία ή άδια-
φορία προσποιητή: تفسير اين دو
اسايش دوکتي قسیر این دو — ادايتي تون کيتي
تەفەدیر این تون خەرفە ئەد: — تەفەدیر تەلەتتوتە
تەفەدیر تەفەدیر تەفەدیر, ή άσυχία τῶν δύο κό-
σμων [του παρόντος και του μέλλοντος] έγκει-
ται έν τῇ έρμηνεία τῶν δύο τούτων λέξεων: φι-
λοφροσύνη μετά τῶν φίλων, υπόκρισις πρós
τούς έχθρούς· || Pμ. ايتك — υποκρίνομαι ή
προσποιούμαι φιλίαν, άγάπην, ή άδιαφορίαν
[δοτ.].

مدارات } A. μουταράτ [ρζ. دراء] ρ. άφ. θ.
υπόκρισις κτλ. βλ. προηγ.

79

مداوله } A. **μουταδελε** [ρζ. دول] ρ. άφ. θ. το ποιειν κυκλοφορειν, κυκλοφορησις: آرا ή افکار — άμοιδαία ανταλλαγή ή κοινοποιήσις ιδεών [έξκλζο, άρά].

مداوم } A. **μουταδιμ** [έκ του مداومت] μτχ. έν και έπθ. ό εξακολουθών, ό φοιτών, συχνάζων, ό ένδεδλεχώς καταγινόμενος εις τι, έπιμελής, θαμών [δοτ.]: — درسه — έπιμελής εις τό μάθημα. || لری — قوه — θάμωνες τών καφείων § [ιατ.] συνεχής.

مداومت } A. **μουταδεμετ** [έκ του دوام] ρ. άφ. θ. εξακολουθήσις, φοίτησις, ένδεδλέχεια, έπιμέλεια [δοτ.]: — مكتبه — φοίτησις εις τό σχολειον. || — درس — έπιμέλεια εις τὰ μαθήματα. || Pμ. — ايتك — εξακολουθώ, φοιτώ, συχναζώ, ένδεδλεχώς και έπιμελώς καταγινומαι εις τι [δοτ.].

مداوی } A. **μουταδι** [έκ του مداوات] μτχ. έν. και έπθ. ό θεραπεύων, νοσηλεύων, θεραπευτής: — طيب — ιατρος θεραπεύων άσθενή. || البارد — الماء — **μουταδι** **πλζ-μ-ά-λ-π-α-ριτ**, ό όπαδός της δια ψυχρού ύδατος θεραπείας ή της μεθόδου τών ψυχρών λουτρών.

مداویون } A. **μουταδιγζούν**, πλθ. του مداوی βλ.

مداهره } A. **μουταχερε** [ρζ. دهر] ρ. άφ. θ. τό συμβάλλεσθαι και συναλλάττεσθαι άνευ διορίας και προθεσμίας.

مداهن } A. **μουταχιν** [έκ του مداهنه] μτχ. έν. και έπθ. ό κολακεύων, κόλαξ.

مداهنانه } Π. **μουταχιν-ανέ**, έπθ. ίδιος κόλακι, κολακικός, κολακευτικός § έπρ. κολακιστί, κολακευτικώς.

مداهنجه } T. **μουταχιν-όζε**, έπθ. ίδιος κόλακι, κολακικός, κολακευτικός § έπρ. κολακιστί, κολακευτικώς: — ديكلم اوله — δέν άκούω τοιούτους κολακευτικούς λόγους.

مداهنه } A. **μουταχενέ**, έν τη ποιήσει και **μουταχενετ** [ρζ. دهن] ρ. άφ. θ. κολακεία. || Pμ. — ايتك — κολακεύω [δοτ.]: — ده بولتي — کلمه — κολακεύειν τινα.

مداهنه جي } T. **μουταχενε-όζι**, έπθ. κόλαξ.

مداهنه لي } T. **μουταχενε-λί**, έπθ. ό περιέχων κολακείαν, κολακευτικός.

مدائح } A. **μεταίχ** ή مدائح [πλθ. του مدائح] όν. θ. επαινοι, εγκώμια· πράξεις, προσόντα αξιέπαινα: — سنية رسالتناهی — **μεταίχι** **δενι-γέτι** **ρισαλετ-πεναχι**, ύψηλοι αίνοι του προφήτου Μωάμεθ. || جيلة حضرت بادشاهی بی متضمن — جيلة — άσμα περιέχον **[μουτεζαμμιν]** λαμπρά εγκώμια της Α. Α. Μεγαλειότητος. || — عگ — کبر — **μεγάλων** **[έκπαπίρ]**.

مدائن } A. ή مداین **μεταίν** [πλθ. του مداین] όν. θ. πόλεις § όνομα επτά πόλεων άκμαζουσών άλλοτε περι την Βαβυλώνα και σήμερον εις έρείπια μεταδεδλημένων.

مداینه } A. **μουταγενέ** [ρζ. دين] ρ. άφ. θ. τό δανείζεσθαι άμοιδαίως.

مدبدب } A. **μουτεπτεπ** [έκ του مدبدب] μτχ. και έπθ. πομπώδης, πανηγυρικός, μεγαλοπρεπής: — بنا — **μεγαλοπρεπής** **οικοδομή**. || — كرونه — **άμαξα** **μεγαλοπρεπής** **[βασιλική]**. || — صورته — **πομπώδης** **γεύμα** **μεγαλοπρεπές**. || — رسم قبول — **صورته** **اجرا اولدی** **[رەدەمى کاپوئە]** **هەنەتو** **پومپوودە** § θ. **مدبدب**.

مدبر } A. **μουτίρ** [έκ του ادبار] έπθ. ό υπόδυσμένειαν, ό άτυχής § θ. **مدبره**.

مدبر } A. **μουτεπτίρ** [έκ του تدبير] μτχ. έν. και έπθ. ό διευθύνων, διοικών καλώς τας υποθέσεις: — **ό γινώσκων να ποιή σχέδια επιφέροντα επιτυχίαν, και να λαμβάνη τὰ άπαιτούμενα μέτρα, συνετός, επιτηδείος κυβερνήτης, οιακοστροφός, περισκεμμένος [επι άνωτέρων δημοσίων λειτουργών]: — امور الجمهور — **μουτεπτίρι** **ουμούρου-λ-όζου-μ-χοιρ** **πλζ-ο-ρέι-δ-δαίπ**, ό διευθύνων τας κοινάς υποθέσεις δι' εύστόχου κρίσεως [τίτλος Βεζύρου έν Φερμανίφ]. § πλθ. **μουτεπτίριν**, και **περσ. **μουτεπτίραν** — **مدبران امور** — **οι διευθύνοντες τας υποθέσεις** § μτχ. **πθ. **μουτεπτίρ**, **δοϋλος, οϋτινος ή άπελευθέρωσις ώρίσθη μετά θάνατον του κυρίου αυτού.********

مدبرانه } Π. **μουτεπτίρ-ανέ**, έπθ. ό άρμόζων συνετῶ ή ό μετά συνέσεως, περινοίας, περισκέψεως γινόμενος, συνετός, περισκεμμένος [επι διοικήσεως, πορείας κτλ.] § έπρ. **ώς άρμόζει επιτηδείῳ κυβερνήτῃ, οιακοστροφῶ [υποθέσεων κοινών].**

مدبرلك } T. **μουτίρ-λί**, όν. δυστυχία βλ. **ادبار**.

مدبرلك } Τ. μουτεππιρ-λίκ, δν. καλῇ, συ-
νετὴ διοίκησις, διεύθυνσις· μέτρα
καὶ σχέδια ἐπιτυχῆ.

مدبوغ } Α. μετ' αὐτὸν [ἐκ τοῦ دباغت] μετχ. πθ.
 κατειργασμένος [ἐπὶ δερμάτων].

مدت } Δ. μονήτης, ὄν. θ. χρόνος, καιρός,
 διάστημα, προθεσμία, διάρκεια : —

حیات دیدارکے آراء || دیدارکے ان-
 پاسدے || بڑا بڑا پروہدے، میکڑن خر-
 ونکڑن دیدارکے || مدیدہ || میکڑن خر-
 ونکڑن دیدارکے || مدیدہ || مدیدہ دندرو
 مدیدہ || مدیدہ || مدیدہ || مدیدہ || مدیدہ ||
 دیدارکے آراء || دیدارکے ان-
 پاسدے || بڑا بڑا پروہدے، میکڑن خر-
 ونکڑن دیدارکے || مدیدہ || میکڑن خر-
 ونکڑن دیدارکے || مدیدہ || مدیدہ دندرو
 مدیدہ || مدیدہ || مدیدہ || مدیدہ || مدیدہ ||

مدح } A. μέγας, ὄν. ἑλαῖνος, ἐγκώμιον : —
 نأ } B. ἑλαῖνος καὶ ἐγκώμιον || Rm. —
 علك } ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω [αἰτ.],

مدحت } Α. μιχάτ, ὄν. θ. ἐπαινος, ἐγκώ-
μιον § ὄν. κ. ἀνδρὸς Μιδοχάτ, Μιδοάτ.

مدحکر { Π. μιχάτ-γκέρ, ἐπθ. ἐπαινέτης,
ἐγκωμιαστής.

مدحتکری } Π. μιτχάτ-γκερί, ἀφ. τὸ ἐπαι-
νεῖν, τὸ ἐγκωμιάζειν.

مدحيات } A. μετχιγιάτ, πλθ. τοῦ مدحيه βλ.

مدحيه } A. μετῃχῖν [9ζ. مدح] ὄν. θ. ἐπαι-
nos, ἐγκώμιον· § πλθ. مدحيات.

مدخر } A. μούτχηρ [ἐκ τοῦ ادخار] μτχ. ἐν.
ὁ καταφρονῶν, ἐξουθενῶν.

مدخر } A. μουτταχχῆρ [ἐκ τοῦ ادخار] μτχ.
 ἐν ὁ συλλέγων καὶ ἀποθηκεύων γεν-
 νήματα, χορήματα κτλ. § μτχ. πθ. μουτταχᾶρ.

συνειλεγμένος, ἐναποτεθηκευμένος· § θ. مذكوره
μουτάαχνηρ [ἐν.] καὶ μουτάαχαρ [πθ.].

مدخل } A. μουτήχῃα [ἐκ τοῦ ادخال] μυτχ.
ἐν. ὁ εἰσάγων, ἡγώνων [ἰδοτ. αἰτ.].

مدخل } A. μετὰ δὲ [ἐκ τοῦ دخول] ὄν. εἰσο-
δος, τὸ μέρος, δι' οὗ εἰσέρχεται τις

[ἀντίθ. **مخرج**]: μετοχή, ἐνοχή· στοιχεῖα ἐπιστή-
μης, βιβλίον στοιχειῶδες: **مخرج**· εἰσοδος οἰκίας
|| **ی اولی** || σχέσις καὶ μετοχή, μέρος· **و علاقه** —
ἔχει μετοχὴν μέρος, μετέχει [τῇ προθ. **دم**· **بوند**]:
دی — δὲν ἔχει μέρος, μετοχὴν ἐν αὐτῷ· **ی بوقدر** —
قواعد · ἐνοχος, συμμέτοχος [ἐπὶ κακοῦ]· **قواعد** —
στοιχεῖα γραμματικῆς, στοιχειώδης γραμματι-
κή· § πλθ. **مداخل** **μεταχική**.

مدخن } A. μουτχὴν [ἐκ τοῦ ادخان itḥān] καὶ
 μούττεχὴν [ἐκ τοῦ اتيخان ittiḥān]

μτχ.ἐν. ὁ ἐκβάλλων καπνόν, καπνίζων [πυρά].

مدخلدار } Π. μεταλ-τάρ, ἐπθ. ὁ ἔχων με-
τοχήν, ἐνοχήν, ἐνοχος.

مدخول } A. μετχοῦλ. [ἐκ τοῦ دخول] μετχ.
πθ. ὁ εἰς ὃν εἰσῆλθεν ἢ εἰσῆχθη

τι, ὁ διακορευθείς· ὁ κατηγορηθείς, διασυρθείς, κακισθείς, ἀξιοκατάκριτος : — آدم ἢ شخص — ἄνθρωπος κακισθείς, ἀξιοκατάκριτος || مات — ἔξῃς ἀξιοκατάκριτος, κακισθείς || زوجه منكوحه — ἡ — νόμιμος σύζυγος συνευρεθείσα [μετ' αὐτοῦ] λουν πῖχα] || غير — ἡ — σύζυγος μὴ συνευρεθείσα [γὰρ ἡ μετ' αὐτοῦ λουν πῖχα] || § 8. مدخوله.

مدد } A. μετέε, ὄν. βοήθεια, ἐπικουρία, ἀν-
τίληψις : ياغمرق — ἐπικαλοῦμαι βοή-

θειαν. || مُدْعَاةٌ — προσθάνω τινι βοήθειαν. §
ἐπὶ. σπεύσατε εἰς βοήθειαν : اِهْلًا — اِهْلًا — اِهْلًا
ὦ Θεέ μου ! βοήθησον !

مددجو } Π. μετετ-δζου, ἐπθ.ὸ ζιτων βοη-
θειαν.

मदजुयाने } Π. μετέτι-διζουγγανέ, ἐπθ. ἰδιος
 αἰτοῦντι βοήθειαν· § ἐπρ. ὡς
 ἀρμόζει κτλ. ἢ δι' αἰτήσεως βοηθείας.

مددجویی } Π. μετέτ-θίζοντες, ὅν. αἰτησις
βοηθείας.

مددخواه } Π. μετέτ-χάχ, ἐπθ. ὁ ἐπικαλού-
μενος βοήθειαν, ἐπικουρίαν.

मददخواهانه } Π. μετετ-χαχανέ, ἐπθ. ἴδιος
 ἐπικαλουμένων βοήθειαν· §
 ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ. ἢ δι' ἐπικλήσεως βοήθειας.

δι᾽ οὐχονισμός, ἀξίωσις : — اثبات ἀπόδειξις τοῦ δι᾽ οὐχονισμού· || — صدق ἀλήθεια [οὐκ] τοῦ δι᾽ οὐχονισμού· || βλ. καὶ مدعى **μουτέτε'ν**.

مدعو } A. **μετ'οὐδδ** [ἐκ τοῦ دعوت] **μτχ.πθ.**
προσκεκλημένος [δοτ.] : — ضيفته

προσκεκλημένος εἰς τὸ γεῦμα· § **πλθ.** مدعون
μετ'οὐδδιν : — كرام — οἱ ἀξιότιμοι κεκλημένοι.

مدعوا } A. **μετ'οὐδδ-εν**, **ἐπρ.** ἢ τροπ. **μτχ.**
διὰ προσκλήσεως, κατὰ πρόσκλη-
σιν, προσκεκλημένος : — حاضر بولتي — παρευρί-
σκομαι κατὰ πρόσκλησιν.

مدعى } A. **μουτέτε'ν** [ἐκ τοῦ ادعى] **μτχ.ἐν.** καὶ
ὄν. ὁ ἐνάγων [νμ.] : — شخصي — ὁ πο-

λιτικός ἐνάγων, ὁ ἰδιώτης [ἐαχόι] κατήγορος·
|| — عمومی — ὁ δημόσιος [οὐμουμι] κατήγορος
ἢτοι εἰσαγγελεύς· || — معامی — ὁ ἀντεισαγ-

γελεύς· § ὁ δι᾽ οὐχονισμὸς, ὁ ἔχων ἀξιώσεις :
— لا — لا **μουτέτε'ν** **لا** **γχαλέμ**, ὁ ἀξιὼν ὁ-
τι γινώσκει ἀγνοεῖ [πρμ.]· § θ. مدعى **μουτέτε'ν**
— βλ. καὶ مدعى **μουτέτε'ν**.

مدعیات } A. **μουτέτε'νγχαλέμ** [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. ἀξιώσεις, δι᾽ οὐχονισμοί, ἀπαι-

τήσεις : — قائلتي — ἐγείρομαι εἰς ἀξιώσεις, ἀπαι-
τήσεις, ἀπαιτῶ.

مدعیانه } Π. **μουτέτε'ν-γχανέ**, **ἐπθ.** ὁ ἀνήκων
τῷ ἔχοντι ἀξιώσεις, ἀπαιτήσεις,

ἀπαιτητικός, ἐγωϊστικός· § **ἐπρ.** ἀπαιτητικός.
مدغره } A. **μετ'γαρε** [ρζ. دغر] ὄν. θ. μάχη
σφοδρὰ διὰ ταῦτοχρόνου ἐκατέρω-

θεν ἐπιθέσεως.
مدغم } A. **μουτ'γάμ** [ἐκ τοῦ ادغام] **μτχ. πθ.**
συνηρημένος, συνεπτυγμένος [λέγε-

ται ἐπὶ δύο γραμμάτων ὁμοίων, ἅτινα συμπύσ-
θονται εἰς ἓν λαμβάνον ἐπ' αὐτοῦ τὸ σημεῖον
μουτέτε'ν ἢτοι [] , ὡς ἐν τῇ λέξει مدعى **μουτέτε'ν**
τὰ δύο د, ἀντὶ مدعى — فيه **μουτ'γάμουν** **φίχ**,
τὸ πρῶτον τῶν ὡς εἰρηται συνεπτυγμένων δύο
ὁμοίων γραμμάτων.

مدفع } A. **μτ'φά'** [ρζ. دفع] ὄν. τηλεδόλον,
κανόνιον [σπν.]· βλ. طوب · § [χειρ.]

τομφιάγρα, ριζάγρα, ἢτοι ἐργαλεῖον χειρουργι-
κόν διὰ τὴν ἐξαγωγήν τῆς ρίζης τῶν ὀδόντων·
§ **πλθ.** مدافع **μετ'αφ'ν**.

مدفن } A. **μετ'φέν** [ρζ. دفن] ὄν. τόπος τα-
φῆς, τάφος, μέρος ὅπου θάπτει τις

καὶ κρύπτει τι, κοιμητήριον : — جوار τὸ παρὰ
τὸν τάφον μέρος· § **πλθ.** مدفن **μετ'αφ'ν**.

مدفنه } A. **μετ'φένε**, ὄν. θ. ταῦτὸ τῷ προηγ.

مدفوع } A. **μετ'φού'** [ρζ. دفع] **μτχ.πθ.** ἀπ-
εωσμένος, ἀποκεκρουσμένος, ἀπο-

μεμακρυσμένος· § ὁ ἐξαχθεὶς ἐκ τοῦ ταμείου,
πληρωθεὶς, ἀποτιθείς : — دفن دفن **μετ'φού'**,
τίμημα ἀποτιθέν· § θ. مدفوع || βλ. **ἐπθ.**

مدفوعات } A. **μετ'φού'άτ** [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. ποσὰ ἐξαχθέντα ἐκ τοῦ

ταμείου, δοθέντα, πληρωθέντα, δαπανηθέντα·
ἀντιθ. τῷ صندوقك يركونك — ي : مأخوذات τὰ
ἐξαχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐκ τοῦ ταμείου χρή-

ματα· || دفتری — βιβλίον ἐξόδων, δαπανῶν τοῦ
ταμείου.

مدفون } A. **μετ'φούν** [ρζ. دفن] **μτχ. πθ.** τε-
θαμμένος, ἐντεταφιασμένος [κυρ.

καὶ **μτφ.**] : — دفن دفن **μετ'φούν**, κατο-
ρωργημένος.

مدق } A. **μουτ'κ** [ἐκ τοῦ ادق] **μτχ. ἐν.**
ὁ λεπτύνων, κοπανίζων· § **μτχ. πθ.**

μουτ'άκ, λεπτυνθεὶς, κοπανισμένος· βλ. مدقوق.
مدقق } A. **μουτέκκ** [ἐκ τοῦ ادق] **μτχ.**
ἐν. ὁ ἐξετάζων, μελετῶν, λεπτολογῶν

ὕψ' ὅλας τὰς ἐπόψεις καὶ ἐξακριδῶν τι λεπτο-
μερῶς· § **πλθ.** مدقق **μουτέκκ** : — قوائن — οἱ
ἐξετάζοντες, μελετῶντες τοὺς νόμους [καδανίν]
κατὰ βάθος, νομομαθεῖς· § θ. مدقق.

مدققانه } Π. **μουτέκκ-ανέ**, **ἐπθ.** λεπτο-
μερής, λεπτολογικός, ἀκριδής, σο-

φός : — مقاله — πραγματεία σοφὴ ἢ ἐξετάζουσα τὸ
ζητήμα ὕψ' ὅλας τὰς ἐπόψεις· § **ἐπρ.** λεπτομερῶς,
ἀκριδῶς.

مدقوق } A. **μετ'κοῖν** [ρζ. دق] **μτχ.πθ.** κο-
πανισμένος.

مدلق } T. **μουτ'ε-λούκ**, **ἐπθ.** ὁ ἔχων ἑκταδιν
μοδίου, ὁ δυνάμενος νὰ δεχθῇ σπο-

ρὰν εἴκοσι κοιλῶν Κωνσταντινουπόλεως [ἀγρός].
مدلل } A. **μουτέλλε** [ἐκ τοῦ تدليل **τετ'λέ**·
تدلالت **τελ'αλέτ**] **μτχ. πθ.** ἀποδεδειγ-
μένος διὰ τεκμηρίων, ἀποδείξεων : — مثبت و
دليل — ἀποδεδειγμένος· § θ. مدلل.

مدللا } A. **μουτέλλε-εν**, **ἐπρ.** ἀποδεδειγ-
μένος, διὰ τεκμηρίων, ἀποδείξεων :
— اثبات اثبات — ἀποδεικνύω διὰ τεκμηρίων.

- مدلولو** } ἡ **μιτιλλί**, ὄν. κ. ἡ νῆσος Μιτυλήνη· § ἵππος τῆς νήσου ταύτης
- مدليلي** } Τ. **μιτιλλί-λί**, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ ἐκ Μιτυλήνης καταγόμενος, Μιτυληναῖος.
- مدلول** } Α. **μετλου** [ἐκ τοῦ دلاک] μτχ. πθ. καὶ ὄν. τὸ σημαίνον, ἐννοία, περιεχόμενον ἐπιστολῆς κτλ.· ی: لظاک τὸ σημαίνον τῆς λέξεως· || اجر قانونك برنجی ماده سی — κατὰ τὴν ἐννοίαν **μετλουλουνδζα** τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ περὶ ἐκτελέσεως νόμου.
- مدج** } Α. **μουτιδζ** [ἐκ τοῦ ادماج] μτχ. ἐν. ὁ καταχωρίζων, περιλαμβάνων [αἰτ.].
- مدصر** } Α. **μουτεμυιο** [ἐκ τοῦ تدوير] μτχ. ἐν. ὁ καταστρέφων, ἐξαφανίζων [αἰτ.] § μτχ. πθ. **μουτεμυεο**, κατεστραμμένος.
- مدمع** } Α. **μετιμα** [ρζ. دموع, دمع] ὄν. τὸ μέρος ἐνθα ὑπάρχουσι τὰ δάκρυα, ἥτοι ὁ ὀφθαλμός· δάκρυ· § πλθ. **μεταμυ**· : کلکون — δάκρυα ρόδινα [γκυδζ-γκυδζ]· || تأثر — δάκρυα συγκινήσεως.
- مدمم** } Α. **μουτεμυεμ** [ἐκ τοῦ تدميم] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. αἱματόχρους, αἱματηρὸς [ιατ.]. § θ. **مدمة**.
- مدمن** } Α. **μουτμιν** [ἐκ τοῦ ادمان] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐξακολουθῶν, ὁ καταγινόμενος εἰς τι ἐνδελεχῶς, ὁ προσπαθῶν ὁ παραδεδομένος εἰς τι, ἐκδοτος· الخ — **μουτμίνου-ζαμυρ**, ἐκδοτος εἰς τὸν οἶνον.
- مدن** } Α. **μουτοίν** [πλθ. τοῦ مدينة] ὄν. θ. πόλεις· قدمة — ἀρχαῖαι πόλεις.
- مدنس** } Α. **μουτεννίς** [ἐκ τοῦ تدنيس] μτχ. ἐν. ὁ μολύνων, μαιίνων, βεβηλῶν [αἰτ.]· πθ. μτχ. **μουτεννές**, μεμολυσμένος, μανθεῖς, βεβηλωθεῖς.
- مدنك** } Π. **μετένικ**, ὄν. μοχλός, κ. ἀμπάρα.
- مدني** } Α. **μετενί** [ἐκ τοῦ مدينة] ἐπθ. κάτοικος πόλεως, πολίτης· κάτοικος τῆς πόλεως Μεδινᾶς [مدينة]· πεπολιτισμένος· πολιτικός, ἀστικός· قانون — γάμος πολιτικός· || — ἀστικός κώδικς· الطبع — **μετενίγζου-τ-τάπ**, ὁ φύσει κοινωνικός [ἐπὶ ἀνθρώπων]· § θ. **مدني**· **μετενιγέ**· — حقوق πολιτικά, ἀστικά δικαιώ-

- ματα**· || — προόδοι κοινωνικαὶ ἡ τοῦ πολιτισμοῦ.
- مدنيت** } Α. **μετενιγέτ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. θ. πολιτισμός· — دهر طریق — πολιτισμοῦ· || داخل اوراق — εἰσερχομαι εἰς τὸν κύκλον τοῦ πολιτισμοῦ, ἐκπολιτίζομαι· || جهان — ὁ κόσμος τοῦ πολιτισμοῦ, ἥτοι ὁ πεπολιτισμένος· || اون طقوزنجي عصر — ὁ δέκατος ἑννατος αἰὼν [ἄδρ] τοῦ πολιτισμοῦ.
- مدور** } Α. **μουτεδδίο** [ἐκ τοῦ تدوير] μτχ. ἐν. ὁ στρέφων περιστρεφούς μῦς [ἀνατ.]· § μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. **μουτεδδέο**, ἐστραμμένος, μετενεχθεῖς, ὁ ἐκ μεταφορᾶς· στρογγύλος, σφαιρικός, κυκλοτερής· مواد سابقه دن — ὑποθέσεις **μεδὰτ**· μετενεχθεῖσαι ἐκ τῶν προηγούμενων ἐτῶν [εἰς τὸ ἐνεστώς]· در — اشك شكلي — τὸ σχῆμα τῆς γῆς εἶναι σφαιρικόν· § عند — τροχαντήρ [ἀπόφυσις τοῦ μηροῦ]· || صغير — μικρὸς τροχαντήρ· § θ. **μουτεδδίο** [ἐν.] καὶ **μουτεδδερε** [πθ.].
- مدوري** } Α. **μουτεδδεο-ί**, ἐπθ. τροχαντηρικός [ἀνατ.].
- مدون** } Α. **μουτεδδιν** [ἐκ τοῦ تدوين] μτχ. ἐν. ὁ συλλέγων [ἐπὶ συγγραφέως]· ὁ κωδικοποιῶν· § πθ. μτχ. **μουτεδδέν**, ὁ συνειλεγμένος, κωδικοποιηθεῖς· ὄν. νόμος, κώδικς, βιβλίον ὁγκώδες· § θ. **μουτεδδιν** [ἐν.] καὶ **μουτεδδεν** [πθ.]· || βλ. καὶ ἐπόμε.
- مدونات** } Α. **μουτεδεννάτ** [πλθ. τοῦ προηγ.] ὄν. θ. συλλογαί, κώδικες, τόμοι, βιβλία ὁγκώδη· ادبيه — συλλογὴ φιλολογικὴ [ἐτεπιγέ]· || عتيقه — ἀρχαῖαι συλλογαί.
- مده** } Α. **μουτέ**, βλ. مدت.
- مدھش** } Α. **μουτχιζ** [ἐκ τοῦ ادھاش] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐμπνέων ἡ προξενῶν φρίκην, φρικτός, φοβερός· قبال — φρικτὸς πάνθ· || قضاء — φρικτὸν δυστύχημα· || طالنه — φρικτὸν κύμα· || بر حرب — εἰς φρικτὸς πόλεμος· || مدھش — μία φοβερά τρικυμία· § θ. **مدھش**· — هزللي **μουτχιζ**, φρικταὶ ἀσθένειαι.
- مدھش** } Α. **μουτεχχιζ** [ἐκ τοῦ تدھش] μτχ. ἐν. ὁ ἐμπνέων φρίκην· βλ. προηγ.
- مدھن** } Α. **μουτεχχιν** [ἐκ τοῦ تدھن] μτχ. ἐν. ὁ ἀλείφων εὐώδες ἔλαιον, μύρον· §

διελγέ] || انصاي — τὸ ἀνώτατον τῶν ἀν-
θρωπίνων ἀξιωμάτων || هم — ἀλλὰ περατι-
στίνου, κατὰ τὸν βαθμὸν ἢ κατὰ τὴν ἱερα-
ρχικὴν αὐτῶν τάξιν.

۱۱۱ } A. μεραδί [πλθ. τοῦ ^{۱۱۱}مرادی] ὄν. θ.
 ἐλεγεῖα : كره فزود — ἐλεγεῖα αὐ-
 ξάνοντα τὰ δάκρυα [γκριγὲς-φουζούτ].

مراجعه } Α. μουραδζεχά [ἐκ τοῦ روحان
 ρ. ἀφ. θ. ἀμιλλα περὶ ἀξίας καὶ
 προσόντων.

مراجع { A. μεραδῶν', πλθ. τοῦ مرجع βλ.

مراجع { Α. μουραδζήν' [ἐκ τοῦ مراجعت] μτζ.
 ἐν. ὁ ἀπευθυνόμενος, ὁ προστρέ-
 ζων, καταφεύγων [δοτ.].

مراجعت } A. μουραδζε'ατ [ἐκ τοῦ رجوع
 ρ.ἀφ.θ. τὸ ἀνατρέχειν, προστρέ-
 χειν, καταφεύγειν, ἀπειθύνεσθαι, ἀναφορὰ, ἀπ-
 εὔθυνσις, διδάγμα. || Ρμ. ἀνατρέχω, προστρέ-
 χω κτλ. [δοτ.] : اِتَكْ — محكمه يه καταφεύγω εἰς
 τὸ δικαστήριον. || اِتَكْ — حكومه καταφεύγω, ἀνα-
 φέρομαι εἰς τὴν κυβέρνησιν. || اِتَكْ — قيود ἀνα-
 τρέχω εἰς τὰ ἀρχεῖα [κουγζουτέ]. || شاهدك معلوماته
 اِتَكْ — καταφεύγω εἰς τὰς γνώσεις τοῦ μάρτυ-
 ρος, ἥτοι ἐρωτῶ τὸν μάρτυρα τί γινώσκει. ||
 اِتَكْ — بو خصوصه معلومات المي ايچون بر ذاته — κα-
 ταφεύγω εἰς τινὰ ὅπως λάβω πληροφορίας περὶ
 τινος ἀντικειμένου. || اِتَكْ — آراه καταφεύγω εἰς
 τὰς ψήφους, ζητῶ τὰς ψήφους, γίνεται ψηφο-
 φορία. || عند المراجعه h nte-λ. μουραδζε'ά, ἥ
 المراجعه h nte-λ. μουραδζε'ά, ὅταν ἀνατρέξῃ τις
 ἢ ὅταν ἀποταθῇ, καταφύγη.

مراجعتكاه } Π. βοηθαῖν·at·γκύαζ, δν.
 πράγμα ἢ μέρος, εἰς ὃ καταφεύ-
 γει τις, ἀποτείνεται, βοήθημα, βοηθητικὸν βι-
 βλίον· يـ — يـ المزدو دὲν ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας κανὲν
 βοήθημα, ἤτοι βιβλίον βοηθητικόν.

مراح } A. μεράχ [ἐκ τοῦ راح] δν. τόπος ἀναπαύσεως· κατοικία.

A. **μεραχήλ** [πλθ. τοῦ **مرحلة** δν.
 σταθμοὶ ὁδοποιοτικοί: **قطعة منازل**

→ τὸ διανύειν [κατ'] καὶ διατρέχειν [τάτ]
σταθμούς, τὸ βαίνειν γιγαντιαίους βήμασι πρὸς
τὰ ἔμπροσ. ← بعيده ← σταθμοὶ μακροί. ← نشين ← με-
ραχήλ-νισίν, ὁ σταθμῶν καὶ ← ← ← μεραχήλ-

πεινῶν, ὁ διανύων σταθμούς, ἦτοι ὁδοιπόρος, ταξιδιώτης.

A. μεραχύνει, πλθ. τοῦ مرحت βλ.
 مراحم

مراد } A. μουράτ [ἐκ τοῦ اراد] μτχ.πθ.καὶ
 ὄν. ἐκεῖνο ὅπερ θέλει, ἐπιθυμεῖ τις.

τὸ ἐπετόν, θέλησις, ἐπιθυμία, τὸ ποθοῦμενον·
 πρὸθεσις, σκοπός· || محه — **μουράτηνδξα**, κατὰ
 τὴν ἐπιθυμίαν του· || اصل اولی نه ارمك —
 ناه اولی **μουράτηνδ** ἐροῦν: ἡ βασιλ. δλμύκ.
 ἡ **νατλ** δλμύκ, ἡ اولی — **γ. πέρ-μουράτ** δλ-
 μύκ, ἐπιτυγχάνειν, ἀφιστάσθαι τοῦ ποθομένου·
 || الله — **μουράτου-λλάχ**, ἡ θέλησις τοῦ Θεοῦ· ||
 ی نه در دیکند — **τίς** ἡ πρὸθεσις του ὅταν λέγῃ,
 ἡ τί ἐννοεῖ λέγων· || ایدك — **θέλω**, ἐπιθυμῶ,
 προτίθεμαι [αἰτ.]· § ὄν. κ. Μουράτ· || **βλ.** مرید

مراد بخش } Π. μουράτ-παύζ, ἐπὶ ὁ διδων,
δωροῦμενος τὸ ποθοῦμενον.

مرادف } A.μουρατίφ [μτχ. ἐν. τοῦ مرادف]
ἐπθ. συνώνυμος [ἐπὶ λέξεως βλ.

καὶ مترادف]· ὁ σύντροφος, συνάδελφος.

مرادف } A. *μουρατεφὲ* [ρζ. ردف] ρ. ἀφ. θ.
τὸ συννοθεῖν τινά, ἢ συννοδοιπο-
ρία· ξυσωνυμία λέξεων: βλ. رادف.

مرار { A. $\mu\epsilon\rho\alpha\rho$ [πλθ. τοῦ مرار] ὄν. θ. φερασί.

مرار } A. $\mu\epsilon\rho\acute{\alpha}\rho$, ὄν. πικρὸς χυμὸς ἀγρίας κο-
λοκύνθης [φαρμ.]: §χολῆ [βλ. اود, صفر, ا].

مراراً } A. *μυράρ-εν*, ἐπρ. πολλάς φορές,
πολλάκις, ἐπανειλημμένως:—*کراراً*

κινάρεν βὲ μινάρεν, πολλάκις καὶ κατ'ἐπανά-
ληψιν.

مرارت } Α. μεραρετ [ρζ. مر] ὄν. θ. πικρία
[κυρ. καὶ μεφ.] : ايل — μετὰ πι-

κρίτας· || قلبه || πικρία καλάνου· || حیات || πικρία
 τοῦ βίου· || عشق || πικρία τοῦ ἐρωτος· || انكیر ||
 μερορετ-ἐνγκίζ, ὁ προκαλῶν πικρίαν, πικρός.

مراره } A. μεθαρῆ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. θ. ἢ
χοληδόχος κύστις.

مرادی } Α. μεραρί [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
χοληδόχος, ὁ τῆς χοληδόχου κύ-

σπεωζ·§θ. مزاريه .

مراسله } A. μουραδελε [رسل] ρ. ἀφ. θ.
 ἀλληλογραφία : — كقطع ايمك — κο-
 πτειν, παύειν τὴν ἀλληλογραφίαν. — ال — نصف

المواصله ελ. μουραδελε νηδθου-λ-μουδιαδελε,
η ἀλλπλογογραφία είναι τὸ ἡμισυ τῆς συνεντευ-
ξεως [πρωι.] § γράμμα ἐπίσημον Σεΐχουλιολάμπη
διδόμενον εις Καδὴν πρὸς πιστοποιήσιν τοῦ
διορισμοῦ αὐτοῦ· § κληθῇς ιεροδικαστικὴ λεγο-
μένη καὶ شرعه اصله § πλ. اسلالت. μουραδελατ.

مراسم } A. μεροσίν[πλθ. τοῦ ἀρχιεπιστοῦ
 μεροσίν, ἡ κατὰ τὸ Καμοὺς τοῦ
 [مرسوم] ὄν. ἐθιμοτυπία, τελεταί, πανηγύρεις
 ὡς ἐγκαινίων, γενεθλίων, ἐπισκέψεων κτλ.: —
 احترامه فوق العاده μεγάλας τιμαὶ ὑποδοχῆς ξένου.

A. μεραδὴ, πλθ, τοῦ مرصاد ἢ مرصاد
 βλ. مرصاد

مرصده } Α. μονοδατή [ρζ. رصد] ρ. ἀφ.
 θ. παρατήρησις μετὰ προσοχῆς,
 παραδοκία, καταδόκλευσις.

مرضعه } A. μουραζα'ά [ρζ. رضع] ρ.άψ.θ.
 τὸ γαλουχεῖν, γαλούχησις.

مراعات { A. *μουρα'ατ* [ἐκ τοῦ رعيت] ρ. ἀφ.
 θ. εὐλάβεια, ὑπόκλησις, προσοχή,

τήρησις· نظر — μουρα'άτι νεζήορ, παράθεσις
ἀναλόγων λέξεων, οἷον κάλαμος, κονδυλομά-
χαιρον, χαρτίον, ἢ τηλεδρόλον, πυροδρόλον, ξί-
φος, λόγχη κτλ. [σχημα ῥητορικόν] || Ρμ. τη-
ρῶ, σέδομαι [δοτ.]: عَدَلَ — τηρῶ μετριο-
πάθειαν [ἡπιότα].

مراعاة } Α. μουρά'ατ-εν, έπρ. ἡ τροπ. μτχ.
 διὰ τῆς τηρήσεως, τηρῶν [δοτ.].

مراعی { A. *μερα'ñ* [πλθ. τοῦ *μερα'ñ*]
 ὄν. βοσκαί.

مراعى } A. *μουρα'ῆ* [ἐκ τοῦ مراعات] *μτχ.*
 ἐν. ὁ ἐυλαβοῦμενος, τιμῶν, σεβό-
 μενος, τηρῶν [δοτ.].

10. **ΜΕΡΑΦΕΙΣ** } **Α. ΜΟΥΡΑΦΗ** [ἐκ τοῦ **مُرَافَعَة**] μτχ.
 ἐν. ὁ διαδικοαζόμενος μετὰ τινος ἐ-
 νώπιον τοῦ δικαστοῦ [**تَهْ** ٤٤].

۱۱۱
 مرافعه } Διουραφε'ά [ρζ. رنح] ρ. ἀφ. θ. τὸ
 ἐγείρειν δικαστικὴν ἀγωγὴν, τὸ
 ἐνδύειν, διαδικασία ἢ συζήτησις τῶν διαδίκων
 ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ. || Ρμ. اولق — δικάζομαι
 [τῇ ἀλῃ]: اولق — برکسه ايله δικάζομαι μετὰ
 τινός ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ· §πλθ. مرافات
 Διουραφε'άτ: علنا اجرا اولور — ἔν τῷ
 ὁθωμανικοῖς δικαστηρίοις αἱ συζητήσεις τῶν
 διαδίκων γίνονται δημοσίᾳ [ᾤδενεν].

مرافق } A. μεροφῆκ, πλθ. τοῦ مرفق .

{ **μῆρας** } **Α. μῆρας** [ἐκ τοῦ **مراق**] **μῆρας**.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συννοδῶν, συννοδι-
 τὸς, σύντροφος· § [λατ.] συνπαρόχων.

مراققت { Α. μονοραφικὰτ [ἐκ τοῦ ραφάτ] ρ. ἀφ. θ. συνόδευσθς, συνοδεία, συμπροδεία καθ' ὅδόν || Ρμ. ٤٢٤ — συνοδείω, συμπορεύομαι, συμπροδεύω τινά καθ' ὅδον [δοστ].

مراق } Τ μεράκ [ἐκ τοῦ ἀρβ. مراق μεράκ,
ρζ. رق ράκκ, ὑποχόνδρια τοῦ ὑπο-

πατρὸς] δν· ὑποχονδρία, μελαγχολία, μονο-
μανία, ἀνυσυχία· περιέργεια, ἐνδιαφέρον, κλί-
σις, εἴθετις εἰς τι, οἷον θήραν, ἀλγίαν, ζωγρα-
φικὴν κτλ. [δοτ.] : ی وار — αγαπῇ τοὺς
πολιτοὺς [δοῦς] · || ی وار — αγαπῇ τὴν
ποίησιν [αἶ'ρ] · || ی وار — εχει κλίσιν εἰς
τὴν ζωγραφικὴν· || ارباب — ἐξάκι μεράκ, πε-
ριεργοι, ἐρασιτέχναι· || ايتمك — εχω κλίσιν, εφε-
την, ξρωτα εἰς τι· || صارمق — καταλαμβάνει πε-
ριέργεια, εἴθετις [δοτ.] : ی صارمق — εχει
ἐφεσὶν [μεράκ] εἰς τι· || اويايدرمىق — قاريينه διε-
γείρω τὸ ἐνδιαφέρον ἢ τὴν περιέργειαν τῶν ἀ-
ναγνωστῶν [καρηῖν] · || ايتمك — ἀνυσυχω ἢ εἶμαι
περιεργος [ait.] : — سياحك نه اولديني هرکس
— ὅλοι εἶναι περιεργοὶ νὰ μάθωσι τί ἔγινεν
ἀπὸ περιγητής· || سنى — ستراق بر يوصله يازارسك
ايكى — γράφεις διόστιχον σημείωμα καὶ δὲν
ἀνυσυχοῦσι διὰ σέ· || اولقى — كتيرومك — ταῦτό
— διεγείρω ὑπόνοιαν, περιέρ-
γειαν· || قاتلقى — طوقنقى — σηκώνεται ἢ
ἐγγίζει εἰς τὸ ὑποχόνδριον, δὲν δύναμαι νὰ ὑ-
ποφέρω : نه طونور — мегракнвѣ токуновур,
τὸν πίνειν τὸ ὑποχόνδριόν του, παθαίνεται·
|| ده قالى — دهن توليمو — الوريماك —
ἀνυσυχία, ἀνυσυχω· || رافقى — دم — εμβάλλω εἰς
ἀνυσυχίαν [ait.] · || دوشمك — پلپتو عى دنه
انوسحيان· || دوشورمك — εμβάλλω εἰς ἀνυσυχίαν.
مراقب } A. **μουρακήη** [ἐκ τοῦ مراقبه] **μτζ.**
} εν. καὶ ἐπθ. ὁ προφυλάττων § ὁ
παραδιδόμενος εἰς ἑκστασιν κτλ. βλ. ἐπομ.
مراقبة } A. **μουρακατή** [رقب] ρ. ἀφ. θ.
} τὸ προφυλάττειν § ἑκστασις, νοερὰ
προσεύχη, ἀνύψωσις τῆς ψυχῆς εἰς τὸ θεῖον
παρὰ τοῖς صوفى ἵτοι θεοσόφοις· § ἐξελεγκτικὴ λο-
γιστική, ἐλεγχος : — اصول τὸ σύστημα τῆς ἐξ-
ελέγκεως [γαλ. contrôle] · || ماليه — οικονομικός
ἐλεγχος (προσοδῶν κράτους ὑπὸ δανεϊστῶν).

- مراقده** { A. *μερακῆς* [πλθ. τοῦ مرقد] ὄν. τάφοι, μνημεῖα: اولاً — τάφοι ἁγίων.
- مراقلا نطق** { T. *μερακ-λανμὰκ*, ρμ. οὐδ. ἀ-
νυσυγχῶ· γίνομαι ὑποχονδρια-
κός, κατηφής· γίνομαι περιεργός.
- مراقلی** { T. *μερακ-λῆ*, ἐπθ. ἀνήσυχος· ὑπο-
πιτος· περιεργός· ὁ ἔχων κλίσιν, ἐ-
φεσιν εἰς τι, ἐραστής: سی — ἐραστής τῆς θή-
ρας· || اشار — سی || φιλανθής.
- مراقی** { T. *μερακ-ῆ*, ἐπθ. ὑποχονδριακός,
καχύποπτος, μελαγχολικός.
- مراقی** { A. *μερακῆ* [πλθ. τοῦ مرقات] ὄν.
κλίμακες.
- مراکب** { A. *μερακίη* [πλθ. τοῦ مرکب] ὄν.
ζῶα πρὸς ἵππασίαν· § πλοῖα λε-
γόμενα καὶ بحريه *μερακίη* παχυγύε.
- مراکبه** { A. *μουρακεπῆ* [ρζ. ركب] ὄν. θ.
عظم — μετακίνησις, μετατόπισις
τοῦ συντριβέντος ὁδοῦ [χειρ].
- مراکز** { A. *μερακίς*, πλθ. τοῦ مرکز βλ.
- مراکش** { A. *μερακίς*, ὄν. κ. τὸ Μαρόκον.
- مرال** { T. *μυρ-άλ* [ἐκ τοῦ مر] ὄν. εἶδος γα-
λῆς ἢ κεμάδος ἢ ἐλάφου θηλείας.
- مرام** { A. *μεράμ* [ρζ. روم] ὄν. σκοπός, πρό-
θεσις, ἐπιθυμία: — تیس عیناں ὁ
σκοπός του, ἢ πρόθεσις του, ἢ ἐπιθυμία του;
— كالتن بر شی قورتلر || τί θέλει; || οὐδὲν διαφεύγει τῆς χειρὸς τῆς θελήσεως, ἥτοι
ἢ θέλησις τὰ πάντα κατορθοῖ [πρμ.]· —
كلتنی دیدو تینا نأ عنونشدر τὸ σκοπούμενον,
οὐκ ἐννοοῦμαι || كالتن — سودا νικω τὸν ἔρω-
τα, καταδάλλω.
- مرامات** { A. *μουραμάτ* [ρζ. رمی] ρ. ἀφ. θ.
τὸ ἀμοιβαίως βάλλειν, ρίπτειν, ἢ
ἀκοντίζειν κατ' ἀλλήλων.
- مرامبخش** { Π. *μεράμ-πάχς*, ἐπθ. ὁ δωρού-
μενος τὴν ἐπιθυμίαν, τὸ ἐφετόν.
- مرامت** { T. *μεραμῆτ* [ἐκ τοῦ مرمت βλ.]
ρ. ἀφ. θ. ἐπισκευή, ἐπιδιορθωσις
κτήματος· || رم. — ἐπισκευάζω [αἰτ].
- مرامتجی** { T. *μεραμετ-τῆ*, ὄν. ἐπισκευα-
στής, ἐπιδιορθωτής [κτιμμάτων].
- مرامله مك** { T. *μεραμετ-λεμέκ*, ρμ. μτθ.
ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθῶ κτή-
ματα κτλ. [αἰτ].

- مرانت** { A. *μερανῆτ* [ρζ. مرن] ὄν. θ. μαλα-
κότης· § [ψυσ.] τὸ εὐήλατον [ιδιό-
της μετὰλλων σφυρηλατουμένων].
- مرانغوز** { T. *μαραγκός*, βλ. مارانغوز.
- مرانه** { A. *μουρανῆτ*, ὄν. θ. λόγχη [ت. سونكو]
§ πλθ. مران *μουρανῆτ*.
- مراوح** { A. *μεραδῆχ* [πλθ. τοῦ مروحه *μυρ-
δεχά*] ὄν. ριπίδια.
- مراوده** { A. *μουραδετῆ* [ρζ. رود] ρ. ἀφ. θ.
τὸ θέλειν, τὸ ἐπιθυμεῖν.
- مراوضه** { A. *μουραδετῆ* [ρζ. روض] ρ. ἀφ.
θ. τὸ κολακεύειν πρὸς ἐπιτυχίαν
ἐργασίας· § مكروهه — τὸ ὑπερεπαινεῖν τῷ
ἀγοραστῇ τὸ πρὸς πώλησιν μὲν μὴ προκειμέ-
νον δέ.
- مراوغه** { A. *μουραδεγῆ* [ρζ. روغ] ρ. ἀφ. θ. τὸ
παλαίειν [ἐπὶ ἀθλητῶν] βλ. مصارعه.
- مراویج** { A. *μεραδῆχ*, πλθ. τοῦ مروحه *μυρ-
δεχά* βλ.
- مراهق** { A. *μουραχῆκ* [μτχ. ἐν τοῦ مراهمه]
ἐπθ. ἐφήλις· § θ. همراه *μουραχη-
κά* : بر ارکک اون ایکی و بر قیز طقوز باشی تکمیل
ایدوبده بالغ اولسه بالغ اولنجهدك مراهمق و مراهمه
دینلور εἰς τὸ μὲν ἄρρεν συμπληρώσῃ τὸ 12,
τὸ δὲ θῆλυ τὸ 9 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν καὶ
δὲν ἐνῆλικιωθῶσιν, ὀνομάζονται ἐφήλικες.
- مراهقه** { A. *μουραχεκά* [ρζ. رهق] ρ. ἀφ. θ. τὸ
προσεγγίζειν τῇ ἐφηδικῇ ἡλικίᾳ.
- مراهم** { A. *μεραχίμ*, πλθ. τοῦ مرهم βλ.
- مراهنه** { A. *μουραχενῆ* [ρζ. رهن] ρ. ἀφ. θ.
τὸ ἐνεχυροῖζειν· § τὸ στοιχηματί-
ζειν δύο τινὰς ἐπὶ τῆς ταχύτητος τῶν ἵππων
αὐτῶν, ὁπλοδὴ ὅπως ὁ εἰς δώδῃ τῷ ἑτέρῳ πρῶ-
μά τι εἰς ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ δροῦμου ἤθελεν ὑπερ-
τερῆσαι ὁ ἵππος τοῦ ἑτέρου, ἢ τὸ στοιχηματί-
ζειν ἐπὶ ἄλλου ἀντικειμένου.
- مرايا** { A. *μεραγιά*, πλθ. τοῦ مرآت βλ.
- مرايات** { A. *μουραγιάτ* [ρζ. ریا] ρ. ἀφ. θ. τὸ
ὑποκρίνεσθαι, ὑπόκρισις.
- مرائی** { A. *μουραῖ* [ἐκ τοῦ προηγ.] μτχ. ἐν.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑποκρινόμενος, ὑπο-
κριτής· § θ. مرآيه.

γῆς [ζεμινέ], ἡ ψυχὴ ἀναβαίνει εἰς τὸν Κύριον
τῶν κόσμων [στίχ.].

موتبتك } Τ. μουρεττιπ-λίκ, ὄν. τὸ ἔργον
τοῦ στοιχειοθέτου.

مرتبه } A. μερετῆ [ἐκ τοῦ رتبه] ὄν. θ. βαθ-
 μός, ἀξίωμα, περιωπή, θέσις, ἀκμή.
 [ἀριθ.] τάξις: د — بو εις τοιοῦτον βαθμόν. ||
 د — كال εις μέγαν βαθμόν. || — هـ εις τίνα βαθ-
 μόν; πόσον; || سنه كلك — بولغلي εις ἀκ-
 μὴν τοῦ πνιγῆναι. || لا تقه — η προσήκουσα
 περιωπή, θέσις: سنده — مساعدتي طبيعت بشريه
 هيج — دσον επιτρέπει η ἀνθρωπίνη φύσις. || هيج
 — سنه ايك — καταβαίνω [ένμεικ] εις τὸν βαθμὸν
 τοῦ μηδενός, ἐκμηδενίζομαι. || هيج — سنه تنزيل
 ايك — καταβιβάζω εις τὸν βαθμὸν τοῦ μηδενός,
 ἐκμηδενίζω. || مراتب — اقصای — ακρότι μερα-
 τیه, ὁ ἀνώτατος τῶν βαθμῶν, τῶν ἀξιωμαίων.

مرتبجا } A. μουρτεζά, βλ. مرتبجی.

مر تجل } A. μουρτεδίζιλ [ἐκ τοῦ ἀρχαίου] μτχ.
ἐν. καὶ ὄν. ὁ ὀμνῶν ἐξ αὐτοσχε-
δίου, ἐξ ὑπογυίου, ἐκ τοῦ προχείρου, ὁ ἐχων
προχειρίαν εἰς τὴν ποίησιν, ἢ εἰς ἀπάντησιν· §
πθ. μτχ. μουρτεδίζέλ, ὁ αὐτοσχεδιασθεὶς, ἥτοι
λόγος ἢ ποίημα, ἢ ἀπάντησις ἐκ τοῦ προχεί-
ρου: — بيت. στίχος αὐτοσχεδίου· § λέξις, ἥτις εἶ-
ναι ἐν χορῇ μεταφορικῶς χωρὶς νὰ ληθῇ ὑπ'
ὄψει ἐὰν ὑψίσταται σχέσις μεταξὺ τῆς κυριο-
λεκτικῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τῆς μεταφορικῆς.

مرتجلا } A. μουρτεῖδ' ἔλ-εν, ἐπρ. ἐξ αὐτο-
σχεδίου, ἐξ ὑπογυίου.

مرتبجلانه } Π. μοιροεδοξίαν-ανέ, ἐπιθ. ἰδιος
ἀνθρώπων διμυλοῦνται ἢ στιχουργ-
οῦνται ἐξ ὑπογυίου· § ἐπερ, ὡς ἀρμόζει κτλ.

} Δ . $\mu\omicron\upsilon\rho\omicron\tau\epsilon\delta\zeta\eta'$ [ἐκ τοῦ ἀρχ. ارتجاع
 } $\iota\rho\iota\tau\omicron\delta\zeta\alpha$, ρζ. رج. $\mu\tau\chi$. ἐν. καὶ ἐπθ.
 καυλοτενής [βοτ.].

} A. μουρτεῶζ [ἐκ τοῦ **مرتجف** **مرتجف**]
 } ἱριτῶζ [ῥζ. **رجف**] **μτχ.** ἐν. κα
 ἐπθ. ὁ διαταράττων, ἀνατρεπτικὸς [lat.].

مرتبجی } A. μοῦρτεδζή [ἐκ τοῦ ارتجا] μτχ.
 ἐν. ὁ ἐλπίζων, ὁ προδοσκῶν § μτχ.
 πθ. μοῦρτεδζή. ὁ προδοσκῶμενος, ἐλπίζουμενος

مرتخص } Δ. μουρτεχῆζ [ἐκ τοῦ ارتحاض]
 μτχ. ἐν. ὁ ἐκψαυλιζόμενος.

مرتحل } A. μουρτεχῆλ [ἐκ τοῦ ارتحال] μυχ.
ἐν. ὁ ἀποδιμῶν, ἀποθνήσκων.

Α. μουρτεχής [ἐκ τοῦ ارتخاص] }
 ΜΤΥ. ἐν. ὁ θεωρῶν εὐθηνόν, εὖνον.

مرتد } A. μουρτετίτ [ἐκ τοῦ ارتداد] μτχ ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἀπαρνηθεὶς τὸν Ἰσλαμ.
μδν. ἀρνεισθῆναισκος § θ. مرتد μουρτετίτ.

مرتدع } Α. μουρτεῖη* [ἐκ τοῦ ارتداع] μτχ.
ἐν, ὁ ἀπέχων τοῦ ἀπηγορευμένου.

مرتدف } Α μουρτενὸς [ἐκ τοῦ ارتداد] μτχ
ἐν. ὁ ἐπόμενος, ἀκολουθῶν.

مرتق } A. μουρτεζήκ [ἐκ τοῦ ارتق] μτχ
 ἐν. καὶ ὄν. ὁ σιτιζόμενος, ὁ λαμ-
 βάνων τροφήν ἢ ἐπιχορήγησιν διδομένην ἐν-
 ὧν προσόδων βακουφίου ἢ ἀφιερώματος [βλ.
 καὶ وظيفه].

مرقس } Α. μουργέδς [ἐκ τοῦ ارتاس] μτζ
ἐν. ὁ διαδοθείς [μυστικόν].

A. **μουρτεδὲμ** [ἐκ τοῦ ارتام] μτχ
 πθ. ἐσχεδιασμένος, ἐζωγραφημέ-
 νος § θ. **مرسمه** **μουρτεδεμέ:** § ἐπθ. καὶ ὄν
 προβολή. ἤτοι σχέδιον διὰ προβολῆς [γεωμ.].

مرتشح } A. μουρτεσῆχ [ἐκ τοῦ ارتشاح] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. διῦλισμένος [χημ.]

مرتشی } A. μουρτσέι [ἐκ τοῦ ارتشاء] μτχ. ἐν.
 ὁ δῶροδοκούμενος : — و رایشی
 δῶροδοκῶν καὶ ὁ δῶροδοκούμενος || βλ. καὶ رایش

مرتضع } Α μουρτεζή [ἐκ τοῦ ارتضاع] μτχ
ἐν. ὁ θηλάζων.

مرتضوی } A. μουρτεζεβί [ἐκ τοῦ ἐπομ.
ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῷ Ἀλῆ, γὰρ.
ῥῶ τοῦ προφήτου Μωάμεθ.

مرضى } ἡ ἁρτία A. μουρτεζᾶ [ἐκ τοῦ
 مرضى } [αἱ] μτχ. πθ. ὁ ἐκλεγεγμένος,
 εκλεκτός, ὁ ἀρέσκων [σπν.] ἔπιθετον τοῦ Κα
 λίου Ἀλφ., γαμβροῦ τοῦ προφῆτου Μωάμεθ· ἔ
 πν. κ. Μουρτεζᾶ.

A. μερῶν* [رتع. رتج] δν. βοσκή, λει-
 μών § πλθ. مراتع μερῶν*.

A. μουρτε'η* [ἐκ τοῦ ارتعاب] μτχ.
 εν. και επθ. ο φοδούμενος* 5θ. مرتبه

مرتعش } A. μουρτε'ης [ἐκ τοῦ ارتعاش] μτχ
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ τρέμων § θ. مرتعشه

مرتعی } Α. μουρτεή* [ἐκ τοῦ ارتعا] μτχ. ἐν
καὶ ἐπθ. ὁ νεμόμενος, ὁ βόσκων.

مرحتلو } T. ḥ مرحتلى μεροχαιετ-λι, ἐρθ.
 εὐσπλαγχνος, οἰκτιρῶν, συμπα-
 θής, ἐπιεικής: آدم — ἄνθρωπος εὐσπλαγχνος.

ܡܪ ܡܚܘܥܐ } A. μεροῦς [ρζ. رضى] μετ. πθ.
 πεπλυμένος: — ثوبٌ ἐνδυμα
 [ἑξῆς] πεπλυμένον.

مرحوم } Δ. μερροῦ [ἐκ τοῦ رمت] μετ. πθ.
 καὶ ἐπθ. ὁ ἐπιτυχὼν τῆς θείας εὐ-
 σπλαγγίας, ὁ μακαρίτης, ὁ ἀποθανών. || Ρμ.
 اوائق — ἀποθνήσκω § 0. μερροῦ μερροῦ.

مرحی } Α. μερῶν [ῥζ, رحى] ὁν. τόπος μύ-
λων· § πλθ. مراحي μεραῖν.

} **مرخص** } **Α. μουραχχάς** [ἐκ τοῦ **ترخيص**] **μτζ.**
 πθ. καὶ ὄν. ὁ πληρεξουσιοδοτη-
 μένος, πληρεξούσιος: — **هر وجهه وکیل مفوض و**
χξθ βεῖθχχιδε βεκιδι μουνφεβδὰζ βε μουραχ-
χάς, πληρεξούσιος ἔχων ἀπόλυτον καὶ τε-
λειάν πληρεξουσioτητα [δικαστ.]: § θ. مرخصه
μουραχχαδδά, βλ. καὶ λ.

مرخصلق } T. μουρακκαδ-λήκ, ὄν. πλη-
ρεξουσινότης.

مرخصه } Δ. μοναρχικὰ [θ. τοῦ ἄρχ.]
 } ὄν. ἐπίσκοπος Ἀρμένιος [ἐξυπο-
 νοεῖται τὸ هنت ځهغهت].

} A. μουραχχαδ-ιγέτ, δν. θ. πλν-
 } ρεξουσιδότης.

} A. μουραχχάου [ἐκ τοῦ ⁷مرخم] μτχ.
 } πθ. συγκεκομμένος [ἐπὶ λέξεως, ἥς
 τὸ τελευταῖον γράμμα ἐξεθλίβη].

مرخی } Α. μερμή [ἐκ τοῦ رخاء] ἐπθ. μαλα-
κός [σπν.] || [ψυσ. ιδτ.] السحج — μερ-
μήνου-λ-μωπάχ, μαλακοπτερύγιος [ιχθύς].

} **A. πορρή** [ἐκ τοῦ ἀρχαίου] **μτχ. ἐν. καὶ**
 } ἐπθ. ὁ χαλαρὼν ἐκκοπρωτικός, καθα-
 ρατικός, διαχωρητικός [ἐπὶ καθαρσίῳν] § θ.
 } **مرخه** § **πλθ. مرخات** **πορρηγιγὰτ**, καθάρσια.

مرخیات } A. μουρχνυάτ, βλ. مرخی .

مرد } Π. **μέροτ**, ὅν. ἄνθρωπος, ἄνθρωπος, ἄνθρωπος,
 γενναῖος, ἄνθρωπος ἀκρατοῦ χαρα-
 κτήρος, χρηστός, τίμιος, φιλότιμος: خدا ἄν-
 θρωπος τοῦ Θεοῦ, ἄγιος, ἄνθρωπος, ἐνάρετος.
 || غريب ξένος: § πλθ. مردان **μεροτάν**: دلاور
 ἄνδρες γενναῖοι [ἐλ-ἀδέρ] || βλ. تارم.

مرد } Π. μοῦρτ [ἀπορ. τοῦ مردن μοῦρτέν, ἀ-
 ποθνήσκειν] τεθνηκώς. || Р.م. اولقى —

ἀποθνήσκω [λέγεται ἐπὶ ζώων, ἢ ἀπίστων· τ.
كبر مك كεπεριμέϊ, ψοφῶ] || βλ. خرد هالك και .

مرءاء } A. μουρετιά, πλθ. τοῦ مرید meṛīt,
Bλ.

مرداد } Π. μουρῆται. ὃν. ὁ πέμπτος μὴν
 τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους· § ἐκάστου μηνὸς ἢ ἐβδόμην ἢ ἡ ὀγδόην ἡμέραν· ἡμέραι ἐορτῆς τῶν ἀρχαίων Περσῶν.

مردار } Π **μουντάρο**, κ. **μουντάρο**, ἐπὶ **ρυσπα-**
 ρός, ἀκάθαρτος, διψώδης: حريف —
 ἄνθρωπος **ρυσπαρός** || قوقو — διψώδης, ἀποθροῦς.

مردارخانه } Π. μουρταρ-χανέ, δν. πόρτα
 ἐν τῷ παιγνίῳ τοῦ ταβλίου,
 ἐξ ἧς εἶναι δύσκολον νὰ κινηθῇ ὁ πεσσός, ἵτοι
 τὸ ποῦλι [بول].

مردارخوار } Π. μουτάρ-χάρ, ὄν. ἰκτί-
νος τ. حلاق.

مردار لامق } T. μορταρο-λαμπάκ, ρμ.μπδ.
 μολύνω, ρυπαίνω, καθιστώ
 ἀκάθαρτον, βρωμίζω [αἰτ.]. § οὐδ. μολύνομαι,
 χέζομαι [ἐπὶ βροδέοντι].

مردارلق } Τ. μουρτάρ-λήκ, ὄν. ἀκαθαρ-
σία· κόπρος.

مردان } Π. μερτάν, πλθ. τοῦ مرد βλ.

مردانکی } Π. μερτανεγκί [ἐκ τοῦ ἐπομ.] ὄν.
 ἀνδρεία, ἡρωϊσμός, γενναϊότης,
 ἀνδρικός χαρακτήρ.

مردانه } Π. μερτ-ανέ, ἐπιθ. ἀνδρικός, ἡρωϊ-
 κός, γενναῖος· ὁ ἀρμόζων ἀνδρὶ τι-
 μίῳ, χρῶσθαι, ἔχοντι χαρακτῆρα : — رتار باد-
 یدما ἀνδρικών || — اطوار συμπεριφορὰ ἀνδρι-
 κή· || — حرکت κίνημα ἀνδρικών· ξέπρ. ἀνδρι-
 κῶς, ἡρωικῶς.

مردانه } T. μεροτανὲ [π. ۴۱ وردا βεροτανὲ] ὄν.
 ὁ μελάνωμένος κύλινδρος τοῦ πιε-
 στηρίου τυπογραφείου, δι' οὗ μελανοῦται ἡ πρὸς
 ἐκτύπωσιν πλάξ· ζαχαροπλάστου.

مردباز } Π.υἱὸς-παῖς, ὄν. πόρνη [ἢ μετ' ἀν-
δρὸς παίζουσα].

مردبازی } Π. **μὲροῦ-παῖ** [ἐκ τοῦ προηγ.]
 ὄν. πορνεία.

مر د مچہ { Π. μερό-πετοδέ, ὄν. υἱὸς ἥρωος,
γενναῖος ἐκ γενετῆς.

κητής τῶν παρὰ τὰ σύνορα ἐπαρχιῶν, ἀρχηγός, ἡγεμών· § πλθ. مرزغه **μεραζιζέ**.

مرزغه } A. **μερζεγά** [ρζ. رزغ] ὄν. ἔλος, ὕ-
δωρ λιμνάζον, οὗ ἡ ἐπιφάνεια εἶ-
ναι προαίνει καὶ ὕπερ περιέχον ὕδατος συμπε-
νας γίνεται πρόξενον νόσων, ὡς πυρετῶν κτλ.

مرزغی } A. **μερζεγῆ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
ἐλῶδης· § θ. مرزغیه: — حای ἐλῶδης
πυρετός· || — مرزغی: — حای ἐλῶδης· ἀναθηματίσθαι [ἐπὶ κτηνῶν].

مرزنجوش } A. **μερζεν-δζούζ**, π. مرزنجوش
μερζεν-γκιούζ [κ. λ. τοῦ μυός
τὸ οὖς] ὄν. ἀμάρακον, δάμψυχον, κ. μανδζου-
ράνα· τ. مرزنجوش.

مرزوق } A. **μερζοῦκ** [ρζ. رزق] μτχ. πθ. ὁ
τροφοδοτημένος, ἥτοι ὁ ἐφωδιασμέ-
νος διὰ τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἰδίᾳ θεόθεν· § θ. مرزوقه.

مرزیفون } **μερζιφόν**, βλ. مرزبان· § χώρα ἐν
τῇ διοικίσει Ἀμαθείας.

مرسا } A. ἡ **μερσά** [ρζ. رسو] ὄν. λι-
μὴν, ὕρμος: مرسای درسعات ὁ λιμὴν
τῆς Ἰκων· πόλεως· § πλθ. مراسی **μερασί**.

مرساة } A. **μερσάτ** [ρζ. رسو] ὄν. θ. ἄγκυρα
[σπν.] βλ. لنکر، تیمور.

مرسل } A. **μουρσίλ** [ἐκ τοῦ ارسال] μτχ. ἐν.
ὁ πέμπων, στέλλων, ἀποστέλλων:

جناب || ὁ στέλλων τὴν ἐπιστολὴν· || مکتوبک — ی
— **δζενάπ** **μουρσίλου-ρ-ρουδούλ**, ὁ Θεὸς
ὁ πέμπων τοὺς προφήτας· || الادیان — **δζε-
νάπ** **μουρσίλου-λ-έτγζάν**, ὁ Θεὸς ὁ ἀποστέλ-
λων τὰς θρησκείας· § μτχ. πθ. καὶ ὄν. **μουρδέλ**,
ἀπεσταλμένος, ἀπόστολος, προφήτης: — **اليه** —
μουρδέλουν **ιλέτζ**, ὁ πρὸς ὃν ἀποστέλλεται τις
ἢ τι, ὡς ἐπιστολὴ, τηλεγράφημα· § πλθ. مرسلین
μουρδέλιν, οἱ ἀπεσταλμένοι, προφῆται· § θ. مرسله
μουρσίλ [ἐν.] καὶ **μουρδέλ** [πθ.]: — قاط
νουκάτι **μουρσίλέ**, ἀποδιωπτικὰ [στιγμαὶ
παραπέμπουσαι]· § πλθ. مرسلات.

مرسل } A. **μουρσσίλ** [ἐκ τοῦ ترسیل] μτχ.
ἐν. ὁ ἀναγινώσκων ἰδίᾳ τὸ Κορά-
νιον ἀρμονικῶς καὶ βραδέως.

مرسلات } A. **μουρδέλ** [πλθ. τοῦ ἐπομ.]
ὄν. θ. ἐπιστολαί· § ἄγγελοι.

مرسله } A. **μουρδέλ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
θ. ἐπιστολὴ ἢ ἄλλο ἀποστέλλόμενον.

مرسلین } A. **μουρδέλιν** [πλθ. τοῦ مرسل]
ὄν. οἱ ἀπεσταλμένοι, προφῆται:

— سيد الـ **δεζίτου-λ-μουρδέλιν**, ὁ ἀρχηγός τῶν
προφῆτῶν.

مرسم } A. **μερσῆμ** [ρζ. رسم] ὄν. ἔθος, τελε-
τὴ, πανήγυρις [ἀρχ.]· § εὐχρηστος
ὁ πλθ. مرسم **μερασίμ**· βλ.

مرسم } A. **μουρσῆμ** [ἐκ τοῦ ترسیم] μτχ.
ἐν. ὁ εἰκονίζων, σχεδιάζων, ζωγρα-
φῶν· § μτχ. πθ. **μουρσῆμ**, εἰκονογραφημένος,
ἐσχεδιασμένος, ἐζωγραφημένος· § θ. مرسمه.

مرسوم } A. **μερσῶμ** [ρζ. رسم] μτχ. πθ. ἐσχε-
διασμένος, ἐζωγραφημένος· § εἰρη-
μένος μνησθεὶς· § ὄν. διάταγμα· § θ. مرسومه.

مرسی } A. **μερσά**, βλ. مرسا.

مرسین } A. **μερσίν**, ὄν. μινθόνη, μύρτος:
— مرصین: — **مرصین**, ἡς ὁ καρπὸς τρώ-
γεται· || ی — **مرصین**, μινθόνη, βάτος, κ. βασιλινά·
βλ. مرصین: — **مرصین**, μύρτινα, κ. μινθόνη· ||
فراق — **مرصین**, μινθόνη γινόμενη παστί.

مرشح } A. **μερσάχ** [ρζ. رشح] ὄν. ἡθμός, δι-
λυστήριον, στραγγιστήριον τῶν φαρ-
μακοποιῶν· λέγεται καὶ **مرصحات** — **مرصحات** **κο-
ράτ**, ἡθμός τοῦ Ἱπποκράτους· || βλ. مرصحه.

مرشح } A. **μουρσάχ** [ἐκ τοῦ ترشح] μτχ. πθ.
ἀνατεθραμμένος, εὐ ἡγμένος· § ὁ ἀ-
νάλογος πρὸς τὴν εἰκόνα, ἥτοι πρὸς ὃν ἑτερόν
τι εἰκονικῶς παρομοιάζεται [ρητορ].

مرشحه } A. **μερσάχ**, ὄν. θ. ταῦτο **مرشح**
مرصحات.

مرشد } A. **μερσέτ** [ρζ. رشد] ὄν. ἡ εὐθεΐα ὁ-
δός, ἡ ἄγουσα εἰς τὴν ἀλήθειαν· §
πλθ. مرشده **μερασίτ**.

مرشد } A. **μουρσίτ** [ἐκ τοῦ ارشاد] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ δεικνύων τὴν εὐθεΐαν ὁ-

δόν, καθοδηγῶν, ποδηγετῶν, καθοδηγός, ποδη-
γέτης· § ὄν. πατὴρ ἥτοι προϊστάμενος πνευμα-
τικός, ὅστις μιν τοὺς μαθητευομένους εἰς τὰ
μυστήρια, διδάσκαλος· § πλθ. مرشدین **μουρ-
σίτ**, καὶ περ. مرشدان **μουρσίτ**· § πθ. μτχ.
μουρσέτ, καθοδηγηθεὶς, ποδηγετηθεὶς, δεδιδαγ-
μένος· § θ. مرشده **μουρσίτ** [ἐν.] **μουρσέτ** [πθ.].

مرشدانه } II. **μουρσίτ-ανέ**, ἐπθ. ἰδιος καθ-
οδηγοῦντι, ποδηγετοῦντι, καθ-
οδηγητικός, διδασκαλικός: — نصاب
καθοδηγητικά· § ἐπρ. καθοδηγητικῶς, διδα-
σκαλικῶς.

مرلانس } T. μερλανός [κατὰ τὸ قاموس فرانسوی λ. ἑλληνικῇ] ὄν. εἶδος μυραίνης, ὄνος, ὀνίσκος, γάδος.

مرلدامق } T. μινδ-ταμάκ καὶ مرلداتق μινδ-τάνμακ, ρμ. οὐδ. μουρ-μουρτζω, ψιθυρίζω, ὑποτονθορῶ, γογγύζω, δεικνύω δυσἀρεσκίαν.

مرلدی } T. μινδ-τή, ὄν. μουρμούρυσμα, ψιθυρισμός, ὑποτονθορυσμός, γογγυσμός, δυσἀρεσκία || βλ. خردلی.

مرلنکج } T. μερλενγκέτς, ὄν. εἶδος κακαθιάς [δένδ.] βλ. چتلیک.

مرماخور } A. ἡ μερμαχούρ, ὄν. κίρ-καία [ψυτ.].

مرمت } A. μερμεμέτ [ρζ. رم] ὄν. θ. ἐπισκευή, ἐπιδιορθώσις [ἰδίᾳ κτήματος] || [νομ.]:

مرمتهک — μερμεμέτι μουστεχλεκέ, ἐπισκευαὶ καταναλισκόμεναι, ἵτοι ἀχώριστοι ἀπὸ τοῦ κτιρίου, ὡς τὸ κόνιαμα καὶ ὁ χρωματισμός· καὶ غير متهک — μερμεμέτι γάϊρι-μουστεχλεκέ, ἐπισκευαὶ μὴ καταναλισκόμεναι, ἵτοι δυνάμει νὰ χωρισθῶσιν ἀπὸ τοῦ κτιρίου, ὡς τὰ παρρηήματα || βλ. مرمت، مرمتلهک، مرمت.

مرمر } A. μερμερ, ὄν. μαρμαρον· ὁδὸν λεπτὴ λευκοτάτη: صو — ی — خا-ράσσω ἐπὶ τοῦ μαρμάρου, διακονίζω τὴν ψήμην.

مرمر } T. μερ-μήρ, βλ. مر.

مرمرلک } T. μερμερ-λίκ, ὄν. προπύλαιον ἢ αὐτὴ ἐστρωμένη διὰ μαρμάρων.

مرمره } Ελ. μέρμερε, ὄν. κ. Μαρμαρᾶς: دگری — ἡ θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ, Προποντίς || — اطیه — ἡ νῆδος τοῦ Μαρμαρᾶ, Προκόννηδος.

مرمریق } T. μερμερ-ήκ, βλ. بوزه.

مرموز } A. μερμουζ [ρζ. رمز] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ διὰ συμβολικῶν χαρακτήρων παριστανόμενος, συμβολικός § θ. مرموزه.

مرمه } A. μερμεμέ [ρζ. رم] ὄν. θ. ῥύγχος.

مرمی } A. μερμι [ρζ. رمی] μτχ. καὶ ὄν. τὸ βαλλόμενον ἵτοι βλήμα, βολίς, σφαίρα πυροβόλου, τηλεβόλου κτλ. § πλθ. مرمیات.

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Β'.]

مروارید } Π. μουρδαρίτ, ὄν. μαργαρίτης.

مروت } A. μουρουβδέτ [κυρίως مرؤت ἐκ τοῦ مرء] ὄν. θ. φιλανθρωπία, οἷκτος, ἀγαθότης, καλῶσύνη, ἀξιοπρέπεια, εὐμενεία, μεγαλοψυχία: اندازه اولای — تہ فیلانθρω-πία πῆχυς δὲν γίνεται, ἵτοι δὲν ἔχει μέτρον [πρμ.] || — ی — ἀπάνθρωπος, σκληρός || ناموس — ی — διαγωγή καὶ πράξεις προσ-βάλλουσα τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν || اصحاب — ادخا پی — فیلانθρωποι, φι-λάγαθοι, μεγαλόψυχοι || بوروق — لامبدانω τὴν καλῶσύνην, εὐαρεστοῦμαι § [τουρκ.] γάμος τέ-κνου, χαρὰ καὶ διασκέδασις ἐνεκα γάμου ἢ γεν-νήσεως || ی — اولاد — ی — γάμος τέκνου || ی — اولاد — ی — ἀποκτῶ ἐγγόνους.

مروء } A. μουρουβδέτ-εν, ἐπρ. ἐκ φιλα-νθρωπίας, ἀγαθότητος, ἀπὸ καλῶσύ-νης: — لطفاً — ἐξ ἀγαθότητος καὶ καλῶσύνης.

مروتسز } T. μουρουβδέτ-δίξ, ἐπθ. ἀπάνθρω-πος, σκληρός.

مروتسزلك } T. μουρουβδέτ-δίξ-λίξ, ὄν. ἀπάνθρωπία, σκληρότης.

مروتلی } T. μουρουβδέτ-λί, ἐπθ. φιλάνθρω-πος, μεγαλόψυχος, τίτλος τιμητι-κὸς ἀπονεμόμενος εἰς πρόσωπα ἔχοντα μικρὸν βαθμόν.

مروتند } Π. μουρουβδέτ-μενέ, ἐπθ. φιλάν-θρωπος § πλθ. مروتندان.

مروتندانه } Π. μουρουβδέτ-μενέ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων ἢ ἀνήκων φιλαν-θρώπῳ: — اعانات — συνδρομαὶ φιλάνθρωποι § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει φιλάνθρωπῳ, φιλάνθρωπως.

مروح } A. μουρεβδίδ [ἐκ τοῦ مروچ] μτχ. ἐν. ὁ ποιῶν τι νὰ ἔχη κατανάλωσιν, πέρασιν [ἐπὶ ἐμπορευμάτων κτλ.] μτψ. ὁ ὑπο-στηρίζων, ὁ διαδίδων: افکار — ὁ ὑποστηρίζων, διαδίδων τὰς ιδέας τινός, τὸ ὄργανον τῶν ιδεῶν τινός § μτχ. πθ. μουρεβδέξ, ὁ καταναλισκόμενος ὁ διαδιδόμενος § θ. مروجه.

مروح } A. μουρεβδίδ [ἐκ τοῦ مروچ] μτχ. ἐν. ὁ δίδων εἰς τι καλὴν ὁσμὴν § ὁ παρέχων ἀνεθιν.

مروح } A. μουράχ, ταῦτὸ مروحه — مروچه، βλ.

του-λ-μζαζζα, δξύθυμος || لطيف — γλυκός, προδυνήας || — ζέν-μζαζζα, θηλυδρίας, εκτεθνηλυμένος || موافق — σύμφωνος πρὸς τὰς διαθέσεις, τὰς ὁρέξεις || خدمت ايتك — ὑπηρετῶ τὰς διαθέσεις, τὰς ὁρέξεις τινός, κολακεύω. § πλθ. امرجه μζαζζα: اهالينك — و عاداتي بياك: γινώσκω τὰς διαθέσεις καὶ τὰς ἐξεις τῶν κατοίκων.

μζαζζαν } Π. μζαζζα-ζάν, ἐπθ. ὁ γινώσκων τὰς διαθέσεις τινός § γινώσκων τὴν κρᾶσιν τοῦ πελάτου αὐτοῦ (ιατρός).

μζαζζαν } Τ. μζαζζα-δῆζ, ἐπθ. ἀδιάθετος, ἀσθενής.

μζαζζαν } Τ. μζαζζα-δὴζ, ἐπθ. ἀδιάθετος, ἀσθενής.

μζαζζαν } Π. μζαζζα-γκίρ, ἐπθ. ὁ σύμφωνος πρὸς τὰς διαθέσεις τινός, ὁ ἱκανοποιῶν ἢ θωπεύων καὶ κολακεύων τὰς διαθέσεις καὶ ἰδιοτροπίας τινός καὶ ἐπομένως ἀρέσκων αὐτῶ.

μζαζζαν } Π. μζαζζα-γκιρανέ, ὁ ἀρμόζων ἡ ἀνῆκων τῷ ἱκανοποιοῦντι τὰς διαθέσεις καὶ ἰδιοτροπίας τινός καὶ ἐπομένως ἀρέσκοντι, κολακευτικός: — الفات — φιλοφρόνησις κολακευτική.

μζαζζαν } Τ. μζαζζα-γκιρ-λί, ἐπθ. τὸ συμμορφῶσθαι καὶ ἱκανοποιεῖν ἢ θωπεύειν καὶ κολακεύειν τὰς διαθέσεις καὶ ἰδιοτροπίας τινός καὶ ἐπομένως ἀρέσκειν.

μζαζζαν } Τ. μζαζζα-ζῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων κρᾶσιν: — تيز — ὀρμητικῆς κρᾶσεως, ἀνυπόμονος.

μζαζζαν } Α. μζαζζα [ἐκ τοῦ ἐπομ.] ἐπθ. ὁ ἀστεῖος, ὁ λέγων ἀστειότητας, ὁ ἀστειευόμενος.

μζαζζαν } Α. μζαζζα [ῥζ. مزح] ἐπθ. τὸ ἀστεῖζεσθαι ἀμοιβαίως, ἀστεῖσμός, χαριεντισμός: — مزاح — κωμικὴ ἐφημερίς || βλ. مزاق.

μζαζζαν } Α. μζαζζα, ἐπθ. ἀστεῖσμός: βλ. προηγ.

μζαζζαν } Π. μζαζζα-γκιρ, ἐπθ. ὁ λέγων ἀστειότητας, ἀστεῖζόμενος.

μζαζζαν } Π. μζαζζα-γκιρ-ζανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων ἢ ἀρμόζων τῷ λέγοντι ἀστειότητας, ἀστειολογικός-ὤς.

μζαζζαν } Α. μζαζζα [πλθ. του زحمت] ἐπθ. ὁ κόποι, μόχθοι, δυσκολίαι, ἐμπόδια.

μζαζζαν } Α. μζαζζα [ἐκ τοῦ مزاح] μτζ. ἐπθ. ὁ ἐνοχλῶν, ὁ παρέχων πράγματα, δυσκολίας [δοτ.].

μζαζζαν } Α. μζαζζα-μζ [ἐκ τοῦ زحمت] ῥ. ἀφθ. ὁ ἐνοχλεῖν, παρέχειν πράγματα, δυσκολίας, ἐνόχλησις: — انظار دقت — τὸ ἐνοχλεῖν τὰ ὅμματα τῆς προσοχῆς § πλῆθος.

μζαζζαν } Α. μζαζζα [ἐκ τοῦ زياده] ἐπθ. πλειστηριασμός, δημοπρασία: τόπος δημοπρασίας: — ايتك — ه — ويرمك — ه — قومق — ه — جيقارمق — ἐκτίθην εἰς δημοπρασίαν, πλειστηριασμόν || دن المظ — ἀγοράζω ἐκ δημοπρασίας || مالي — πρᾶγμα ἐκ δημοπρασίας, ἵτοι εὐθηνόν.

μζαζζαν } Α. μζαζζα [ἐκ τοῦ زيارت] ἐπθ. τάφος, μνήμα [κυρ. μέρος ὁπερ ἐπισκέπτεται τις]: — طاشي — ἐπιτάφιος λίθος: μτζ. ιχθύς ἄφρονος, πέτρα || كتابه سي — تاريخي — ἐπίγραμμα ἐπιτάφιον || قاجيني — ὁ ἐκ τοῦ τάφου ἀποδράς, σκελετός, οὗ ὁ εἰς ποῦς εἰς τὸν λάκκον, ἐσχατογόνηρος || اولوسي — νεκρός τοῦ τάφου [ισοδυναμεῖ τῷ ἡμετέρῳ: κ' ἐρωτῆς; ἀκοῦς ἐκεῖ; ἐρωτῆς τὸν ἄρρωστον ἂν θέλῃ κρεδδάτι;].

μζαζζαν } Τ. μζαζζα-δζή, ἐπθ. ὁ σκάπτων τάφους, νεκροθάπτης.

μζαζζαν } Τ. μζαζζα-δζή-ζῆ, ἐπθ. τὸ ἐργον τοῦ νεκροθάπτη.

μζαζζαν } Π. μζαζζα-ιζάν, ἐπθ. νεκροταφεῖον.

μζαζζαν } Α. μζαζζα [πλθ. του مزراع] ἐπθ. ἀγροὶ πρὸς σποράν, ἢ καλλιεργημένοι: — سبزين — ἀγροὶ χλοεροὶ [δεξίν].

μζαζζαν } Α. μζαζζα [μτζ. του مزراع βλ.] ἐπθ. ἀγρολήπτης.

μζαζζαν } Α. μζαζζα-α [ῥζ. زرع] ῥ. ἀφθ. ὁ ἀγροληψία ἐπὶ σπορῇ, ἵτοι συνεταιρισμός μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἀγροῦ καὶ τοῦ γεωργοῦ, καθ' ἣν ὁ μὲν παραχωρεῖ τὸν ἀγρόν αὐτοῦ πρὸς σποράν, ὁ δὲ καταβάλλει κόπον καὶ τὸ προῖόν διανέμονται: — ركن دستا — τὸν ἀγροληψίας || معقد اولوق — συνίσταται σύμβασις ἀγροληψίας || صحیحه — ἐγκυρος ἀγροληψία || فاسده — πλῆμμελῆς ἀγροληψία || بو.

مزاق } A. μουζελλὰκ [ἐκ τοῦ مزلق συνων.
تلفظ مزلق] μτχ. πθ. οὐδ' οὐδ' ἔτι
παράσθην νὰ ὀλισθησῇ, ὁ ὑποσκελισθεῖς.

مزلقه } A. μεζλεκά [ἐκ τοῦ مزلق] ὄν. θ. μέ-
ρος ἐνθα ὀλισθαίνει ὁ ποῦς, τόπος
ὀλισθηρός· πράγμα πρόξενον σφάλματος, λάθους·
πλθ. مزلق μεζαλίκ· اقدام — μέρος ἐνθα ὀ-
λισθαίνουνσιν οἱ πόδες [ἀκτάμ].

مزله } A. μεζιλλέ [ἐκ τοῦ مزلق] ὄν. θ. ταύ-
τὸ τῷ προηγ.

مزمل } A. μουζεμμέλ [ἐκ τοῦ مزمل] μτχ.
πθ. ὁ ἐντὸς ἐνδύματος περιτετυ-
λιγμένος· — طفل παῖς περιτετυλιγμένος κτλ.

مزمار } A. μιζμάρ [ρζ. زمزم, ἄδεν δι'
αὐλοῦ] ὄν. αὐλός, σύριγξ, φλογέρα·
[ἀνατ.] γλωττίς· § πλθ. مزمار μεζαμίρ.

مزماري } A. μιζμαρ-ι, ἐπθ. γλωττικὸς [ἀ-
νατ.]· § θ. مزماريه.

مزمن } T. μιζμνήζ, ἐπθ. ὁ ἐνεργῶν ἢ ἐργα-
ζόμενος ἢ ὁμιλῶν λίαν βραδέως καὶ
ἀδεξίως, βραδυκίνητος, νωθρός· || βλ. και ميمنتي.

مزمزاق } T. μιζμνήζ-λίκ, ὄν. τὸ ἐλάττω-
μα τοῦ ἐνεργοῦντος ἢ ἐργαζομέ-
νου ἢ ὁμιλοῦντος λίαν βραδέως καὶ ἀδεξίως,
βραδυκίνησις, νωθρότης.

مزمن } A. μουζμίν [μτχ. ἐν. τοῦ ἀχρο. زمان
izmán, ρζ. زمان] ἐπθ. χρόνιος [ἐπὶ
νόσου]· § θ. مزمنه μουζμινέ· — علت خرونی
νόσος.

مزمو } A. μεζμοῦρ [ρζ. زمزم, βλ. مزمار
μτχ. πθ. ἀντὶ ὄν. ἄσμα ἢ ποίημα
καλλόμενον τῇ συνοδείᾳ τοῦ αὐλοῦ [مزمار]· §
καλμός τοῦ Δαυτὶδ· § πλθ. مزمار μεζαμίρ.

مزمه } A. μουζμεχίρ [ἐκ τοῦ مزمار]
μτχ. καὶ ἐπθ. ὁ λάμπων· ψυχρός·
κατηφής, ἐξωργισμένος· — دریای
θαλάσσα ἐξ-
ωργισμένη, μαινομένη.

مزوا } A. μουζεβά [ἐκ τοῦ مزوا] ἐπθ. πο-
λύγωνος,γωνιώδης· § θ. مزواة.

مزواج } A. μιζβάδ [ρζ. زوج] ἐπθ. γυνή
ἐχουσα πολλοὺς συζύγους· § πολύ-
γαμος [φυτόν]· — مستلزم — μιζβάδζι μουστέλζιμ,
ἀνθὴ δίκλινα· || مفرد — μιζβάδζι μουνφερίτζ,
συνανθήρες· § θ. مزواجه.

مزوج } A. μουζεββιδζ [ἐκ τοῦ مزوج] μτχ.
ἐν. ὁ συζευγνύων § μτχ. πθ. μου-
ζεββιδζ, ὁ συνεζευγμένος [σπν.]· مضاعف —
μουζεββιδζι μουζα'άφ, διζυγος [βοτ.]· § θ.
مزوجه μουζεββιδζ [ἐν.] καὶ μουζεββιδζ [πθ.].

مزور } A. μουζεββίρ [ἐκ τοῦ مزور] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. στρεψοδίκος, ἀπατεών, δό-
λιος· § πλθ. مزورين: — كروه ἢ τάξις [γκου-
ροῦχ] τῶν στρεψοδίκων· § πθ. μτχ. μουζεββέρ,
κίβδηλος [ἐγγραφον κτλ.].

مزورانه } Π. μουζεββίρ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνή-
κων ἢ ἀρμόζων στρεψοδίκῳ, ἀ-
πατεῶνι, δολίῳ· § ἐπρ. στρεψοδίκως, δολίως,
διὰ στρεψοδικίας.

مزورلك } T. μουζεββίρ-λίκ, ὄν. στρεψο-
δικία, ἀπάτη, δόλος.

مزه } Π. μεζέ, ὄν. γεῦσις, οὐσία, νοστιμά-
δα· § λίχνευμα ἢ ὀρεκτικόν, ἀλμυρά,
σαλάτα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον, ὅπερ τρώγει τις πί-
νων ρακὴν ὅπως διεγείρη τὴν ὄρεξιν, κ. μεζές·
— خوش ὁ ἔχων καλὴν γεῦσιν, οὐσίαν, νόστι-
μος· || — بی ὁ ἀνευ γεύσεως, ἀνοστος· § μτψ.
σκόμμα· || سی — مزه مزه از مزه مزه —
κατάλληλος διὰ μεζέ· || βλ. مزه لك.

مزهر } A. μεζχέρ [ρζ. زهر] ὄν. θάλαμος,
θόρος [βοτ.] βλ. مزهر. συνων. مشر.
|| مزه مزه — مزه مزه —
ἀνθοδόχῃ ἢ ἀνθοδόκη
τῶν συνανθήρων [βοτ.].

مزهر } A. μιζχέρ [ρζ. زهر] ὄν. εἶδος λυ-
ρας, κ. λαοῦτο· συνων. عود· § πλθ.
مزاهر μεζαχίρ.

مزهره } A. μουζχερ [ρζ. زهر] ὄν. θ. τό-
πος ἐστολισμένος διὰ διαφόρων
ἀνθέων· § πλθ. مزاهر μεζαχίρ.

مزهری } A. μεζχερ-ι, ἐπθ. θαλαμικός, θο-
ρικός [βοτ.]· § θ. مزهره.

مزهملك } T. μεζε-λεμέκ, καὶ مزه لك
λενμέκ, ρμ. οὐδ. σκώπτω.

مزیت } T. μεζίτ, ὄν. ἀμία ἢ ἀργυρόχρους
[ιχθύς] κ. μεζίτι.

مزیت } A. μεζιγέτ [ρζ. مزى] ὄν. θ. πλεονέ-
κτημα, προσόν, ἀρετή, ἀξία [λέγε-
ται ἐπὶ προσόντων τοῦ ἀνθρώπου, οἷα ἡ ἐπι-
στήμη, ἡ γενναϊοδωρία, ἡ ἀνδρεία, ἡ ἐπὶ ἀρε-
τῆς λόγος]· — مزه — مزه مزه —
ποιη-

τικὸν τάλαντον· || ادبیه — πλεονέκτημα ἢ ἀξία φιλολογική· || عادتاً بر مجموعۀ — ἀρετὴ λόγου· || موقوفه — ثبوت بولنه جق — موقوفه — ثبوت بولنه جق || συνήθους περιδοτικοῦ· || دن دوشمک — ἐκπίπτω τῆς ἀξίας· § πλθ. ὁμλ. مزیات **μεζιγιάτ** [ἐπὶ προσόντων ἀνθρώπου ἢ λόγου] καὶ ἀνωμ. مزایا **μεζαγιά** [ἐπὶ προσόντων λόγου].

مزیترو } Ελ. **μιζι-τρα**, ὄν. τυρὸς ἡλωρὸς, τροφαλὶς, κ. ἡλωροτύρι.

مزید } Α. **μεζι-τ** [ἐκ τοῦ زیاده] μτχ. πθ. νύ-ξημένος· § [γραμ.]: فيه — **μεζι-τιον**

φίχ, ῥῆμα οὗ τὰ ριζικά γράμματα νύξηθησαν τῇ προσθήκῃ ἄλλων γραμμάτων μεταβαλόντων τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, ἥτοι τὴν διάθεσιν [ἀντιθ. τῷ مجرد καὶ τῷفرادی]· § ὄν. αὕξησις: — αὕ-ξησις βίον, μακροβιότης· || — دایاتا — αἱματο-ποιτική, αἱματοτροφία [ιατ.]: § θ. مزیده **με-ζι-τέ**· § πλθ. مزیدات **μεζιτάτ**, ῥήματα ὧν τὰ ρι-ζικά γράμματα νύξηθησαν κτλ. [ἀντίθετον τῷ مجردات βλ.].

مزیدات } Α. **μεζιτάτ**, πλθ. τοῦ προηγ. βλ.

مزيف } Α. **μυζεγγίφ**, ἐκ τοῦ مزيف, μτχ. ἐν. ὁ μυκτηρίζων, ἡλενάζων, σκώπτων

περιφρονητής· § θ. مزيفه .

مزيفانه } Π. **μυζεγγίφ-ανέ**, ἐπθ. σκωπτι-κός, ἡλεναστικός, περιφρονητι-

κός: — اطوار — συμπεριφορὰ σκωπτική, ἡλενα-στική: — جواب — ἀπάντησις σκωπτική.

مزيق } Τ. **μυζήκ**, ὄν. δόλος [ἐν παιγνίῳ].

مزيقجی } Τ. **μυζήκ-δζή**, ἐπθ. ὁ δολιευό-μενος ἐν τῷ παιγνίῳ· βλ. مزيقجی .

مزيل } Α. **μυζιλ** [ἐκ τοῦ ازال] μτχ. ἐν. ὁ ἐξ-αλείφων, ὁ μηδενίζων, ὁ καταστρέ-φω [αιτ.]: — الامل — **μυζιλ-ου-λ-ε-μ**

μζλ, ὁ θάνατος ὁ μηδενίζων τοὺς πόθους, τὰς ἐπιθυμίας· || اللون — **μυζιλ-ου-λ-ε-μ**, ὁ ἐξαλεί-φω τὸ χρῶμα, ἀχρωματικός [ὀπτική]· § θ. مزيل .

مزین } Α. **μυζεγγίν** [ἐκ τοῦ مزین] μτχ. ἐν. ὁ κοσμῶν, ὁ στολίζων· § μτχ. πθ.

μυζεγγέν, ὁ κεκοσμημένος, ἐστολισμένος, πο-λυτελής, κομψός: — كتاب — βιβλίον κεκοσμημέ-νον ἐξωτερικῶς, κομψοενδεδυμένον· || — كرونة —

— ضیافت سفره سی || — αἱμαξ πολυτελής, κομψή· || — ترأبعا γεύματος κομψῶς διεσκευασμένη· ||

[αὐτὸν] αἰθουσα κεκο-σμημένη δι' ὠραίων εἰκόνων || دائره — διαμέτρο-σμα οἰκίας ἐστολισμένον || تعبيرات — κομψαὶ ἐκ-φράσεις· || — اسلوب — ὁμοιομορφία, κομψόν· § θ. **μυζεγγίν** [ἐν.] καὶ **μυζεγγέν** [πθ.]· § πλθ. **μυζεγγινάτ** [ἐν.] καὶ **μυζεγγινάτ** [πθ.].

مژدک } Π. **μυζε-τ** ἢ **μυζε-τέ**, ὄν. κ. ἀν-θρόπου, ὅστις κατὰ τοὺς παλαιούς

χρόνους ἐπαρουσιάζον ἐν Περσίᾳ εἰς μέσον ὡς προφήτης.

مژدکانه } Π. **μυζε-τε-γκιαν** καὶ **μυζε-τε-γκιανί**, ὄν. δῶρον διδόν-

μενον ἀπέναντι καλῆς ἀγγελίας [مزده].

مژده } Π. **μυζε-τέ**, ὄν. καλὴ εἰδησις, ἀγγε-λία· δῶρον διδόμενον τῷ κομίζοντι

καλὴν τινα εἰδησιν: — ويرمك — δίδω καλὴν εἰ-δησιν, εὐαγγελίζομαι τι· δίδω δῶρον τῷ κομι-στῇ καλῆς εἰδήσεως· || — عواγγليا! — καλὰ εἰδήσεις! [ἐπφ.].

مژده جي } Τ. **μυζε-τε-τζί**, ὄν. ὁ δίδων κα-λὴν εἰδησιν, ἀγγελίαν, ὁ ἀγγε-λῶν τὴν ἀφ᾽ ἑνὸς τινος, ἀγγελος, ἀγγελιαφόρος· || βλ. καὶ ἐπόμε.

مژده رس } Π. **μυζε-τε-ρε-ς** καὶ **μυζε-τε-ρε-δάν**, ὄν. ὁ κομίζων

καλῆς ἀγγελίας, ἀγγελος, ἀγγελιαφόρος: — مزده رسان — ἀγγελος εὐτυχίας.

مژده رساني } Π. **μυζε-τε-ρε-δανί**, ἀφ. τὸ κο-μίζειν καλὴν ἀγγελίαν.

مژده لك } Τ. **μυζε-τε-λίκ**, ὄν. δῶρον διδόμε-νον τῷ κομιστῇ καλῆς εἰδήσεως.

مژكان } Π. **μυζε-γκιαν** [πλθ. τοῦ مزه] ὄν. βλ. φαιδρες, ἥτοι τρίχες τῶν βλεφάρων.

مژه } Π. **μυζε**, ὄν. βλεφαρίς· § πλθ. **μυζε-γκιαν**.

مس } Α. **μέδς**, ρ. ἀφ. τὸ ἀπτεσθαι, τὸ ἐγγί-ζειν, ἐπαφῇ, πρόσψανσις, ψηλάφησης: —

— جنون — περίοδος [πιάσιμον] παραφροσύνης· || Рм. — **μυζε**, ἐγγίζω: — حاجت — ἡ ἀνάγκη βιάζει, παρουσιάζεται.

مساة } Α. **μεδά**, ὄν. ἐσπέρα: — و — **μεδά**, ὄν. ἐσπέρα.

مساة } Α. **μεδά**, βλ. مساه .

δημον, ξενία [βλ. και مسافرلك]. ¶ Ρμ. ايمك —
ταξειδεύω· ξενίζομαι, φιλοξενούμαι παρά τινι,
παροπιθιμῶ.

مسافرة } Α. μουδαφέρεσ-εν, ἐπὶ ὡς ξένος,
ὡς παρεπιδημῶν : — در سعادتدم

بولقي εὐρίσκωμαι ἐν Κων] πόλει ὡς παρεπίδ-
ματος, παρεπιδημῶ.

مسافر خانہ } Π. μουδαφιρ-χανέ, ὄν. ξενών,
ξενοδοχεῖον.

مسافرك } T. ποδηλατικῶν, ὅν. τὸ εἶναι
τινα ξένον, φιλοξενούμενον, ξε-
να: ἐπισκεψῆς [βλ. καὶ مسافر] || ع-كيتك —
μεταβαίνω εἰς ἐπισκεψίν.

مسافعه } A. μονοσφε'α [ρζ. ^{مع}] ρ. ἀφ. θ.
τὸ περιπτύσσεσθαι, τὸ ἐναγκαλι-
ζεσθαι.

} A. μεδαφῆ [ρζ. سوف] ὅν. θ. ἀπο-
 στασις μεταξὺ δύο τόπων ἢ δύο
 ἀντικειμένων, προσώπων κτλ. [δοτ. ἢ τῇ دن]:
 — ساعت اوج اردنه εις ἀπόστασιν τριῶν ὥ-
 ρων μέχρις Ἀδριανουπόλεως. || ساعت اوج اردنه دن
 — εις ἀπόστασιν τριῶν ὥρων ἀπὸ τῆς Ἀ-
 δριανουπόλεως. § [ἀνατ.] πόρος· συνων. τῷ فضا
 § [τοπογρ.]: — مساويه طبيعيه. — ἰσαπόστασις φυσ-
 σική. || [φυσ.] — شراره الكتريق. — ἀπόστασις ἐξ-
 ακοντίσεως ἡλεκτρικοῦ σπινθηρος § πλθ. مسافات

مَسَاق } A. μεσάκ [مَسَاق] ὄν. τὸ μέρος
eis ὃ ὠθεῖ ἢ ἐλαύνει τις.

مساقات } A. *μουδακάτ* [ρζ. قى] ὀν.θ δενδρο-
 κομία ἥτοι ἐταιρία, καθ' ἣν ὁ εἰς
 παραχωρεῖ τὰ δένδρα καὶ ὁ ἕτερος ἀναλαμβάνει
 τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ
 νὰ διανέμονται τοὺς καρπούς: — عقد σύμβασις
 δενδροκομίας || — ركن συστατικὸν [ρῶν] τῆς
 δενδροκομίας || — منعقد اولیٰ — συνομολογεῖται δεν-
 δροκομία || — صحیحه — ἔγκυρος δενδροκομία || —
 میوه سندن شو — πληνυμένης δενδροκομία ||
 قدر حصه المی اوزره — وجهله شو اشجاری سکا ویردم
 δοί ἔδωκα τὰ δένδρα ταῦτα διὰ συναλλάγματος
 δενδροκομίας *μουδακάτ βέδζιζλε*, ὑπὸ τὸν
 ὄρον νὰ λαμβάνω ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτῶν τόσα.

مساقت } A. μεθακλήτ [πλθ. τοῦ مَسَاقَة] βλ.

} Λ. μονάκατὰ [ἐκ τοῦ سقوط, ρζ.
 } سقط] ρ.αψ.θ. τὸ ῥίπτειν ἢ τὸ ῥί-
 πτειν βαθμυδόν.

مساكن } A. μεθακιν [πλθ, τοῦ مسكن] δν.
 κατοικίαι : — بيوت و οἶκοι καὶ
 κατοικίαι [ἀνὰτ.] κοῖλοι χῶροι τῆς ὠοθήκης.

مساکنت } A. πουδακένετ [ρζ. سكن] δν.
 θ. αξιοπρέπεια.

مساكين } A. μεδακὶν [πλθ. τοῦ مسكين] δν.
 πτωχοί. ἐνδεεῖς.

مسالف } Α. μουδαλιφ [ἐκ τοῦ مسالف] μτχ.
 ἐν καὶ ἐπθ. συνταξειδιώτης, συν-
 οδοιπόρος.

مسالفت } A. $\mu\omicron\nu\nu\sigma\sigma\lambda\epsilon\phi\acute{\epsilon}\tau$ [ρζ. سلف] ρ. ἀφ.
 θ. τὸ συνοδοιοποιεῖν, συνταξι-
 δεύειν. § τὸ συνενοῦσθαι ἐν τινι ὑποβέδει §
 ὑπερτερεῖν.

مسالك } A. μεσαλίκ [πλθ. τοῦ ممالك] ὄν.
 ὁδοί· συστήματα· στάδια : ممالك
 — محروسة الـ μεμαλίκι μαχρούσδεν-λ-μεδα-
 λίκ, χῶραι ὧν αἱ ὁδοί εἶναι πεφυλαγμέναι, ἀ-
 σφαλεῖς [ὁθωμανικὴ ἐπικράτεια] || ادبيه — ὁδοί
 ἢ συστήματα φιλολογικά [ἐξεπιγέ·] || قدما —
 ὁδοί ἢ συστήματα τῶν ἀρχαίων [κουτριά].

مسالت } A. *μουσαλεμετ* [μ.ε.] δν. θ. ε-
 ρηνοποίησις, συνδιαλλαγὴ, εἰρή-
 νη, βίος εἰρηνικός, ἡσυχία : — و صلح εἰρήνην
 καὶ ἡσυχία || عوميه نك محافظه سى — ἡ διαψύλαξις
 τῆς γενικῆς εἰρήνης.

مسالمجویانه } Π. μουσαλεμετ-δζουζανέ,
ἐπθ.συνδιαλλακτικός, φιλει-
ργονικός : — ملك πορεία ἢ πρόγραμμα συν-
διαλλακτικόν. § ἐπθ. συνδιαλλακτικῶς.

مسالتيكارانه } Π. μουδαλεμετ-καρανε.
 } ἐπθ. φιλειρηνικός, συνδια-
 λακτικός: — افكار φρονήματα συνδιαλλακτικά.
 || — صورت τρόπος συνδιαλλακτικός. || امر عظيم
 — μέγα ἔργον φιλειρηνικόν. § ἐπρ. συνδιαλλα-
 κτικός.

مسام } A. μεδάμυ [πλθ. τοῦ مسمه] ὀν.θ. πό-
ροι [τοῦ ἀνθρώπινου σώματος], σό-
ματα [βοτ.]: الجسد — μεδάμυον-λ.δ.ζετέ, πό-
ροι τοῦ σώματος § δ' πλθ. مسامات μεδάμυάτ:
مسامات — πόροι τοῦ σώματος [π.τετινγέ].

مسامات } Α. μεδαμμάτ, πλθ. τοῦ προηγ.
βλ.

مسامح } Α. μουσαμῆχ [ἐκ τοῦ ἑπομ.] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ παραβλέπων, ἐπιεικής,
 ὀλιγωρῶν, ἀδιαφορῶν § 0. مسامح μουσαμῆχά.

مساحه } A. **μουδαμεχά** [ρχ. مسح] ρ. ἀψ. θ. τὸ προσποιεῖσθαι μὴ βλέπειν τὰ σφάλματα ἄλλου, παράδωξις, ἐπιείκεια, ὀλιγογρία, ἀδιαφορία. || Ρμ. παραδέλω, ἀψίνω ἀτιμώρητον ὀλιγορῶ, ἀδιαφορῶ [αἰτ.]: برينك مایینی: — παραδέλω τὰ ἐλαττώματά τινος: § πλθ. مساحت **μουδαμεχάτ**.

مساحه جی } T. **μουδαμεχα-δζή**, ἐπθ. ὁ παραδέλων, ἐπιεικής, συγκαταβατικός ὀλιγώρος, ἀδιάφορος.

مساحه کارانه } Π. **μουδαμεχα-καρανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων τῷ παραδέλοντι, τῷ ἐπιεικῇ, τῷ ὀλιγώρῳ ἢ ἐπιεικῇ, ἀδιάφορος, ὀλιγώρος [ἐπὶ συμπεριφορᾶς κτλ.]: § ἐπρ. ἐπιεικῶς, ἀμελῶς, ἀδιαφόρως.

مسامرات } A. **μουδαμεράτ**, πλθ. τοῦ ἐπομ. βλ.

مسامره } A. **μουδαμερε** [ρχ. سر, βλ. سمر] ὄν. θ. συναναστροφὴ νυκτερινή, ἐφεσπερίς: رقصه — ἐφεσπερίς χορευτική [ρακ-διγέ]: موسيقیه — συνανάλια, ἐφεσπερίς μουσική: § πλθ. مسامرات **μουδαμεράτ**.

مسامع } A. **μεδαμῆ** [πλθ. τοῦ مسمع] ὄν. ὁ γὰν ἀκοῆς, ὧτα: شكران — ὧτα εὐγνωμοσύνης, ἥτοι τὸ ἐνωτίζεσθαι εὐγνωμόνως: سرور — ὧτα χαρᾶς [δουρούρ].

مسامی } A. **μεδαμμί**, ὀρθ. می βλ.

مسامیت } A. **μεδαμμιγέτ**, ὀρθ. مسیت βλ.

مسامیر } A. **μεδαμίρ**, πλθ. τοῦ مسار βλ.

مسانات } A. **μουδανὰτ** [ἐκ τοῦ سانه دهنه] ἔτος ρ. ἀψ. θ. τὸ συμβάλλεσθαι ἐτησίως, τὸ συμφωνεῖν τινα ἐπὶ ἐτησίῳ μισθῷ: βλ. مسانه.

مساند } A. **μεδανίτ** [πλθ. τοῦ مسند] ὄν. θέσεις ὑψηλαί, ὑπουργήματα: عاليه — ὑψηλαί θέσεις.

مسانه } A. **μουδανεχέ**, ταῦτὸ مسانات.

مساوات } A. **μουδαβάτ** [ρχ. مسا] ὄν. θ. ἰσότης, τὸ εἶναι τινα ἢ τι ἴσον πρὸς ἄλλον: سطور — ἰσότης γραμμῶν [δου-τούρ]: حقوق — ἰσότης δικαιωμάτων [χουκούκ].

|| تامه واردر — بیلرند — ὑπάρχει πλήρης ἰσότης μεταξὺ αὐτῶν || اوزره — ἐν ἰσότητι § [Pnt.] τὸ μεταχειρίζεσθαι πρὸς ἐκφρασίν τοῦ διανοήματος τόσας λέξεις, ὅσαι ἀρκοῦσιν ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος νὰ δώσωσιν αὐτῷ νὰ ἐννοήσῃ τὸ πρᾶγμα [βλ. ايجاز καὶ اطناب] § [λογ.] ταῦτότης· ἀντιθ. مابیت ἑτερότης.

مساومه } A. **μουδαβεμῆ** [ρχ. سوم] ρ. ἀψ. θ. τὸ συμφωνεῖν ἐπὶ τῆς τιμῆς πωλουμένου.

مساوی } A. **μουδαβί** [ἐκ τοῦ مساوات] ἐπθ. ἴσος [δοτ.]: مقدار صو — ἴσον ποσὸν ὑδάτος || در — اكا — τοῦτο εἶναι ἴσον ἐκεῖνῳ || در — بخه دي — ἐμὲ εἶναι τὸ ἴδιον, ἀδιάφορον μοι εἶναι § [MΘμ] τὸ σημεῖον τῆς ἰσότητος: § θ. مساویه.

مساوی } A. **μεδαβί** [πλθ. τοῦ مساؤه] ὄν. θ. κακαὶ πράξεις, κακουργίαι, κακίαι [ἀντιθ. محاسن **μεχαδῆν**]: نقل عك-θεδیس, ἀλήγησις κακιῶν || احوال — κακὴ διαγωγὴ || كشف — αἱ ἀρεταὶ περισσότεροι τῶν κακιῶν || انكادلیكس κακιῶν || عكثیر — ἐκπομπεύσις, στηλῆτευσίς.

مساهره } A. **μουδαχερε** [ρχ. سهر] ρ. ἀψ. θ. τὸ μὴ δύνασθαι κοιμηθῆναι τὴν νύκτα, ἀϋπνία.

مساھله } A. **μουδαχελε** [ρχ. سهل] ρ. ἀψ. θ. τὸ φέρεσθαι ἡπίως καὶ συμβιβάστικῶς τὸ ὀλιγορεῖν, ὀλιγογρία, παράδωξις, ἀδιαφορία τὸ νομίζειν εὐκόλον.

مساھله کارانه } Π. **μουδαχελε-καρανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων ἢ ἀρμόζων ἀνθρώ- πῳ ἡπίῳ ἢ ὀλιγοροῦντι: § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

مساھم } A. **μουδαχίμ** [ἐκ τοῦ مساهمه] μτχ καὶ ἐπθ. συνέταιρος ὁ ῥίπτων κλῆρον.

مساھمه } A. **μουδαχεμῆ** [ἐκ τοῦ مسهم] ρ. ἀψ. θ. τὸ ῥίπτειν κλήρους § τὸ συν- εταιρίζεσθαι, ἑταίρια.

مسايفه } A. **μουδαφέβῆ** [ρχ. سيف] ρ. ἀψ. θ. τὸ διαξιφίζεσθαι, ξιφομαχεῖν.

مسائل } A. **μεδαῖλ** [πλθ. τοῦ مسئله] ὄν. θ. ζητήματα, ὑποθέσεις: قانونیه — ζητήματα ἢ ὑποθέσεις κανονικαί, νομικαί: ||

ζητήματα ἢ ὑποθέσεις τοῦ ἱεροῦ δικαίου [Deo] || مذهبه — ζητήματα ἢ ὑποθέσεις θρησκευτικά || سیاسیه — ζητήματα ἢ ὑποθέσεις πολιτικά || هندسیه — θέσεις γεωμετρικά || شتی — διάφορα [hetera] ζητήματα || مقدمه — προμεταβλητά, ἐνστάσεις τυπικά, αἰτινες δεόν να προβληθῶσι πρὸ τῆς ἐξετάσεως τῆς οὐσίας τῆς ἀγωγῆς, διότι κατόπιν καλύπτονται [νομ.] || مستأخره — ἐνστάσεις ἀναδελφικά [νομ.]

مسایل } A. μεδαίλ, πλθ. τοῦ میل βλ.

مسألة } A. ἡ مساء, μεδαε [ρζ. سو] ὄν. θ. κα-
κουργία, κακία § πλθ. ماری медабі.

مسیار } A. μισάρο [ρζ. سپر] ὄν. καθήρη,
μήλη χειρουργοῦ: قانونی — καθήρη
ραβδωτὸς [κανεβί] § μοτὸς πύου § πλθ. مسیار .

مسبب } A. μουδεππίπ [ἐκ τοῦ تسبیب] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὢν αἰτιος, ὁ προξε-
νῶν ὁ δημιουργὸν, παράγων, δημιουργός: —
الاسباب μουδεππίπκου-λ-εσάπ, ὁ δημιουργὸς
ὅλων τῶν αἰτίων, καὶ حقیقی — μουδεππίπ χα-
κηκή, ὁ ἀληθὴς αἰτιος [ἐπίθετα τοῦ Θεοῦ] § πθ.
μτχ. μουδεππίπ, ὁ ἐξ αἰτίας τινὸς παραγόμε-
νος, προερχόμενος, αἰτιατὸς § θ. مسببه μουδεπ-
πίπ [ἐν.] καὶ μουδεππίπ [πθ.]

مسبح } A. μισπάχ [ἐκ τοῦ سبحات] ὄν. πτέ-
ρυξ, πτερύγιον [ιχθύων].

مسبح } A. μουδεππίπ [ἐκ τοῦ تسبیح] μτχ.
ἐν. ὁ ἀπαγγέλλων τὴν εὐχὴν سبحان
الله دونτχάν ἀλλάχ, δόξα σοι Θεέ· ὁ κρατῶν
ἐν χειρὶ κομδολόγιον καὶ ἐν ἐκάστῳ κόκκῳ
αὐτοῦ, ὃν σύρει, ἀπαγγέλλων καὶ ἐν ἐπίθετον τοῦ
Θεοῦ § πλθ. ὁρβ. مسبحان μουδεππίπχην καὶ περσ.
مسیحان μουδεππίπχάν· § θ. مسبحه βλ.

مسبحانه } Π. μουδεππίπχ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνή-
κων τῷ ἀπαγγέλλοντι κτλ. βλ.
προηγ. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

مسبحه } A. μουδεππίπχά [θ. τοῦ مسبح] μου-
δεππίπχ [ὄν. θ. λιχανός, δείκτης
[δάκτυλος].

مسبح } A. μουδεππίπ [ἐκ τοῦ تسبیح] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ὁ συγκεκλιμένος ἐξ ἐπτά
μερῶν, ἐπταπλασιασθεὶς, ἐπταπλοῦς § ὄν. στρο-
φὴ συγκεκλιμένη ἐξ ἐπτά ἡμιστιχίων § [γεωμ.]
ἐπτάγωνον· § θ. مسبحه μουδεππίπ'ά.

مسبح } A. μουδπῆγ [ἐκ τοῦ اسباغ] μτχ. ἐν.
ὁ συμπληρῶν, ὁ τελειῶν.

مسبكه } A. μεδπκε [ρζ. سبك] ὄν. θ. ὁ τύ-
πος, κ. τὸ καλοῦσι ἐπὶ τοῦ ὁποῖου
χύνεται ἡ μεταλλικὴ ὕλη [ἐπὶ χημείας, μεταλ-
λουργίας].

مسبوق } A. μεδπούκ [ρζ. سبق] μτχ. πθ.
ἐκεῖνος οὗ ἄλλοι προηγῆσαν:

مثلی نا — μισλί γάτρί μεδπούκ, ἡ —
مثالی نا — μισλί νά μεδπούκ, ἡ —
مثالی νά μεδπούκ, ὁ μὴ ἔχων ὁμοιον παράδειγμα
προηγούμενον, πρωτοφανὴς [ἐπὶ πράξεως κτλ.]·
|| الامثال — μεδπούκου-λ-εμδάλ, ὁ ἔχων προ-
ηγούμενα ὅμοια παραδείγματα [ἐπὶ πράξεως
κτλ.]· || الحدمه — μεδπούκου-λ-χνημέ, ἡ —
الحدمه μεδπούκου-λ-χνημέ, οὗ προηγῆθη-
σαν ὑπηρεσίαι, ἥτοι ὁ ἔχων ὑπηρεσίας, ἐκ-
δουλεύσεις || بوضوئه مكتب كشافه ماذونیت —
اولامشدر — μισλὸν δὲν ὑπάρχει προηγούμενον
χορηγίας ἀδείας [με'ζουνιγέτ] πρὸς ἐγκαίνισιν
σχολῆς κατὰ τοιοῦτον τρόπον· || غير — ὁ ἀνευ
προηγούμενου, πρωτοφανὴς [ἐπὶ πράξεως κτλ.]·
|| فيضان — μισλὸν πλνιμύρα ἥς ὁμοία δὲν προ-
ηγῆθη, ἥτοι πρωτοφανὴς § θ. مسبوکه μεδπούκά.

مسبوك } A. μεδπδύκ [ρζ. سبك] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. ὁ κεχυμένος ἐπὶ τύπου [ἐπὶ
μετάλλων], χυτὸς § θ. مسبوکه μεδπδύκ.

مست } Π. μέστ, ἐπθ. μεθύων, μεθυμένος,
οἰνόληπτος: لا عقل — μέστ λα-γχα-
κῆλ, μεθύων εἰς βαθμὸν νά μὴ ἐννοῇ τι· || بد —
مست-μέστ, ὁ ἐν κακῇ καταστάσει [ἐλεεινῇ] με-
θύων: — دیخ-مست, ὁ ἐλεεινῶς μεθύων· || —
مست — ὁ εἰς τὸν ὀσχατον βαθμὸν [χαρὰπ] με-
θύων· || βλ. — حرمت — μεθύων ἐκ τῶν
ἡδονῶν [χουζούζ]· § πλθ. مستان μεσάν.

مست } T. μέστ, ὄν. εἶδος ἐμβάδος ἐκ δέο-
ματος καὶ ἀνευ πτέρνης [τακοῦνι],
φορουμένης μετὰ πηλοδατῖδων [γαλόςδας]: صاری
— ἐμβάς κιτρίνη· || کینلدندر — صاری εἶναι ἐκ
τῶν φορούντων [γκι'έν] κιτρίνους ἐμβάδας, ἥτοι
ἐκ τῶν εὐλαδῶν.

مستاجر } A. μουδτε'δζίρ [ἐκ τοῦ استاجار] μτχ.
ἐν. καὶ ὄν. ὁ λαμβάνων ὑπ'
ἐνοίκιον, ὁ μισθωσάμενος, μισθωτής, ἐνοικια-
στής: ی — خان — ὁ μισθωτὴς οἰκίας || ی —
مستاجر — ὁ ἐκμισθω.

τῆς [μουδζιρ] καὶ ὁ μισθωτής· § μτχ. πθ. **μου-
στε**· ὁ ἐκμισθωθείς, ὁ ἐνοικιασθείς: مـُـسْتَهـِـرٌ —
μουστε· ὁ ἐξερουν φίχ, τὸ ἐφ' οὗ ἡ μίσθωσις, ὡς
τὸ ὕψοςμα ὅπερ δίδεται εἰς τὸν βράστην ὅπως
ράψῃ τὸ ἐνδυμα, ἢ τὸ φορτίον τὸ παραδιδό-
μενον εἰς τὸν ἀχθοφόρον πρὸς μεταφορὰν· § πλθ.
مُـسْتَهـِـرٌ **μουστε**· ὁ ἐνοικιασθῆναι.

مستأجراً } Α. μιοῦτέ' ὄξιο-εν, ἐπρ. ὡς ἐνοικιαστής, ἐπ' ἐνοικίῳ: أقامت —
 κατοικῶ ὡς ἐνοικιαστής, ἐπ' ἐνοικίῳ.

مستأخر } A. μουστε'χηρ [ἐκ τοῦ ἀρχαίου
 استخار , رَجَّحَ. أخر] ὁ ζητῶν τι ν'
 ἀναδδλλη·ξθ. مؤتخره μousté'che: → مائل·ἐν-
 σταθεὶς ἀναδλντικαί, ἵτοι ζητήματα ἀπαιτοῦν-
 τα τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκδικάσεως τῆς κυρίας
 ἀγωγῆς, μέχρι τῆς ἐπιλύσεως αὐτῶν· βλ. مائل·.

Ἀ. μὴ οὐτε ζῆν [ἐκ τοῦ اسْتِزَان]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ζητῶν ἄδειαν,

ὁ ἀναφερόμενος διὰ τινὰ ὑπόθεσιν εἰς τὸν ἀνώ-
τερόν του καὶ ζητῶν παρ' αὐτοῦ ὁδηγίας ἐπὶ
τοῦ πρακτέου· § 8. **مُتَذَكِّرٌ** μουστέζινέ.

مستأصل } A. μουδτε'δὴλ [ἐκ τοῦ استيصال]
 μτχ. ἐν. ὁ ἐκριζῶν, ὁ ριζιῶδον κα-
 ταστρέφων § μτχ. πθ. μουδτε'δὰλ, ὁ ἐκριζώ-
 θείς, καταστραφείς § O. مستأصل μουδτε'δὴλ
 [ἐν.] καὶ μουδτε'δὰλ [πθ.].

مستامن } Α. μουστε μιν (ἐκ τοῦ استامن) μτχ.
 ἐν. ὁ ζητῶν ἔλεος, χάριν, ὁ παρα-
 διδόμενος εἰς τὸν ἐχθρόν· § θ. مستامن.

} Π. μετόν [πλθ. τοῦ مت] ὄν. με-
 } θύοντες § [κοιν] αὐθάδης, προ-
 πετής.

} A. μουθεῖνις [ἐκ τοῦ استيناس]
 } μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀφθίων τὴν
 ἀφρίοτητα καὶ ἐξοικειούμενος, ἐξημερωμένος,
 κοινωνικός §θ. متأنه .

} A. μουστε'νιφ [ἐκ τοῦ استيناف]
 } μτχ. ἐν. ὁ ἐφεσειων, ἐφεσιδάλλων.
 ὁ ἐκκαλῶν ἀπόφασιν· § πθ. μτχ. μουστε'νέφ:
 عليه — μουστε'νεφουν ἀλξίχ, ὁ καθ' οὗ ἡ ἐφε-
 σις, ἐφεσιδλντος, ἐκκαλούμενος· || عليه — μουδ-
 τέ'νεφουν ἀλξίχα, ἡ ἐφεσιδλντος· || عليهم —
 μουδτέ'νεφουν ἀλξίχιμ, οἱ ἐφεσιδλντοι· || ه —
 μουδτέ'νεφουν πίχ, τὸ καθ' οὗ ἡ ἐφεσις: لام —
 ه — ἡ ἐκκαλούμενη ἀπόφασις [ilām]· § πλθ. ἐν.
 μτχ. متانف μουστε'νιφίν, οἱ ἐκκαλοῦντες, ἐ-

φεισείοντες· ὅθι, ۞ ٭ μὴ οὐτε νικῆς, ἢ ἐκκαλοῦ-
σα, ἐφεισείουσα.

مستأنه { Π. μεθ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων ἢ ἰ-
 διος μεθύοντι: ἐκ — ἀπαγγελία

[πελαγῶν] ἀρμύζουσιν εἰς μεθύοντα· || روض
 باديها [ρῶν] μεθύουσιν· || نكاه بلعما [νι-
 γκῶν] μεθύουσιν· || — نمره κραυγή μεθύουσιν· §
 ἐπεὶ ὥς ἀρμύζει μεθύοντι.

مستبان } A. μουδεπάν [ἐκ τοῦ استبان] μτχ.
 πθ. ὁ ἐξαγόμενος, ὁ γινόμενος διπ-

λος [ἐκ τῆς ἐννοίας ἐγγράφου]. || P.m. اولق —
ἐξάγομαι | ادن| اولدغي اوزره : — ولدن مالدن — وده دغه—
ται ἐκ τῆς ἐννοίας αὐτοῦ· § θ. مستانه. || Bl. مستين.

A. μονότεπλῆος [ἐκ τοῦ استبحار] استبحر
 μτχ. ἐν. ὁ γινόμενος εὐρύς ὡς ἡ

θάλασσα, εὐρυμαθής [ω]: ذات γ. — ἄνθρωπος ὅστις ἐν τῇ ἐπιστάμῃ τοῦ ἱεροῦ δικαίου [δικηγ-τέ] κατέστη εὐρυμαθής.

مستبد } A. μουδτεπίζε [ἐκ τοῦ استبداد] ἐπθ.
 ὁ ἔχων δύναμιν, ἐξουσίαν ἀπόλυ-

τον, ἀπολυταρχικός, μοναρχικός, τυραννικός, δεσποτικός [ἀνθρώ]·ξθ. ۱۱۱۱۱۱۱۱.

مستبدانه } II. μουντεπαττί-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνέ-
κων ἀπολύτω δεσπότη. ἀπολυ-

ταρχικός, μοναρχικός, τυραννικός, δεσποτικός
[ἐπὶ πράξεων κτλ.], ἑβρ. ἀπολυταρχικῶς, τυ-
ραννικῶς, δεσποτικῶς.

مستقبل
 Α. μουδτεπτή' [ἐκ τοῦ استبداع]
 μτχ. ἐν. ὁ θεωρῶν τι νέον, καινο-

φάνες, περίεργον §θ. ἀεὶ μὲν .
) Π. μουντεπτη-ανέ, ἐπθ. ὁ α·

{ νήκων τῷ θεωροῦντι πρᾶγμα
 νέον καινοφανές πείζον· — ἡ δὲ οὐκ

ἀνθρώπου κτλ. § 6 προ. ὡς ἀρμοζει κτλ.

مستبدل } A. μουστεπέιλ [ἐκ τοῦ استبدال]
 μτχ. ἐν. ὁ ἀνταλλάσσων, ποιῶν

ἀνταλλαγὴν, ἀντικαθιστῶν ὁ πθ. μετ. **μουδ-
τεπέτελ**, ἀνταλλασσόμενος, ἀντικαθιστώμενος ὁ
θ. **اخذ** **μουδτεπέτελ** [ἐν.] καὶ **μουδτεπέ-
τελ** [πθ.] : — عاكر *h* افراد στρατιῶται συμ-
πληρώσαντες τὴν θητεία καὶ ἀντικαθιστῶ-
μενοι διὰ νεοσυλλέκτων.

مستبشر } Α. μονοτεπίδιο [ἐκ τοῦ استبشار]
 μτχ. ἐν. ὁ λαμβάνων καλὴν εἶδιν.

σιν, ὁ εὐαγγελιζόμενος τι, ὁ χαίρων καὶ ἀγαλ-
λόμενος ἐπὶ τινι καλῇ εἰδήσει. 80. *o. 45.*

} A. μουστέπτη [ἐκ τοῦ استضع id-
 -ти́тъ, βλ. βضاع | μτχ. ἐν. ὁ λαμβά-
 νων παρὰ τινος κεφάλαια ὑπὸ τὸν ὄρον ὥπως
 τὸ κέρδος ὁλόκληρον ἀνήκει τῷ δίδοντι [νομ.].

مستبطن } A. μουσεπτήν [ἐκ τοῦ μουστα]
 μυχ. ἐν. δ. εἰδὼς τὰ ἐσωτερικά ἢ τὰ
 μυστήρια ὑποθέσας § بطن غشا. γυνδαῖ μου-
 σεπτήνη πᾶν, περιτόναιον.

مستبعد } A. μουστεν'ήτ[ἐκ τοῦ استبعاد] μτχ.
 ἐν. θ θεωρῶν τι μακράν, ἀπίθανον.
 ξθ. μτχ. μουστεν'άτ, θ θεωρούμενος μακράν,
 ἀπίθανος: عد او لمّا — — — — — ἐκείνο τὸ πρᾶγμα
 δὲν θεωρεῖται ἀπίθανον.

مسبق } Α μουστερικῇ [ἐκ τοῦ استبقا] μετ.
 ἐν. ὁ θέλων ἢ ζητῶν τι νὰ μένη, νὰ
 διατηρηθῇ.

مستبين { A. μουδεπιν [ἐκ τοῦ استبين] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. σαφής, ἐναργής· § ὁ
 σαφηνίζων, ὁ ποιῶν τι ἐναργές· βλ. مستان.

ἄλλον ἢ ἄλλο τι νῦν ἀκολουθεῖ, ὁ συνεπάγων
 [αιτ.]: أنواع و ايساط — ὁ συνεπάγων ποι-
 κίαν χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν: || Pm. — συν-
 επάγω: اولور — معاني — معنى — اولور
 ἔννοιαν τοῦ ἐλπίζειν [τεροδζδζι].

} A. **μουδετιρ** [ἐκ τοῦ استار] μτχ.
 } ἐν, καὶ ἐπθ, ὁ κεκαλυμμένος, ὑπο-
 κρυπτόμενος, ὑπολαμβάνων· ὑπονοούμενος
 [γρμ.]: در — مقصد ر. ضمنده ἐντὸς [**ζημι-
 νητᾶ**] τῆς περιγηθσεως ὑποκεκρυμμένος εἶ-
 ναι [ὑποκρύπτεται] σκοπός τις §θ **مسترة**
 — **με'ανί' μουδετιρε**, ἔννοιαι κεκαλυμμένα,
 ἐνυπολαμβάνουσαι.

۴۳۳ } A. μουδτετιμ [ἐκ τοῦ ۴۳۱] μτχ.
 ἐν, ὁ ζητῶν τὴν συμπλήρωσιν, τε-
 λειοποιήσιν τινος ۴۳۰, ۴۳۳.

مستثقل } A. μουστεδικήλ [ἐκ τοῦ استقال]
 μτχ. ἐν. ὁ κακῶς προσφερόμενός
 τινι καὶ οἶονεὶ ἀποπέμπων αὐτόν, ὁ θεωρῶν
 τινα φορτικόν, ἐπαχθῆ· ῥθ.μτχ. μουστεδικάλ,
 ὁ κακῶς γινόμενος ὑποδεκτὸς καὶ οἶονεὶ ἀπο-
 πεμπόμενος, ὁ θεωρούμενος φορτικὸς, ἐπαχθής.

مستحقاً له } Π. μουντεσκυλ-ανέ, ἐπθ. ἰ-
διος ἀνθρώπων κακῶς προσφε-

ρομένῳ τινὶ καὶ οἶοναί ἀποπέμποντι: — *المال
 συμπεριφορὰ ἀνθρώπου κτλ. § ἔπρ. ὡς ἀριθ-
 ζει κτλ.

{ **مستثنا** } **A. ἡ** μουστερνά [ἐκ τοῦ استثناء] **μτχ. πθ.** καὶ ἐπθ. ὁ ἐξαιρούμενος,
 ἐξηρημένος, ἐξαιρετικός: **وقف** — βακούφιον ἢ
 ἀφιέρωμα ἐξαιρετικόν, ἥτοι διοικούμενον ἀνευ
 τῆς ἀναμίξεως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐδικαθίων,
 ὡς τὰ χριστιανικὰ βακούφια· || **وتلرد** — ἐν ἐ-
 ξαιρετικαῖς περιστάσεσι || [دُن] : **بو قاعدون** —
 ἐξαιρεῖται τοῦ κανόνος τοῦτου· ὁ δὲ ἐξαιρε-
 σις : **شودر** : **او قاعدك مستثاني** : **شودر** :
 ἐξαιρεῖται τοῦ κανόνος ἐκεῖνου εἶναι ἢ ἐξῆς· || **اوله رق** —
 ἐξαιρέσει, κατ' ἐξαιρέσιν, ἐξαιρετικῶς· || **منه** —
 μουστερνά **μίνχ**, τὸ ἀφ' οὗ ἐξαιρεῖται ἄλλο τι.

مستثنیات } Α. μουντεονιάτ [ἐκ τοῦ προ-
 πγ.] ὄν. θ. ἐξαίρεσεις.

مستجاب } Α. μουδερωζάνη [ἐκ τοῦ استجابه]
 μητ. πθ. ὁ εἰσακουόμενος, ὁ γι-
 νόμενος δεκτός: الدعوم — μουδερωζάνου-τ-τα-
 θε, ἐκεῖνος οὗ ἡ δέησις, ἡ εὐχὴ εἰσακούεται §
 θ. مستجاب .

مستجلب } A. μουστέδζαλζ [ἐκ τοῦ استجلاب]
 μτχ. ἐν. ὁ ἐφελκῶν, ἐπιστῶμε-
 νος· ὁ προκαλῶν, προξενῶν. §θ. متجلب.

συλλέγων, συνενῶν, περιέχων. §θ. A. μουστέδιζι [ἐκ τοῦ استجمع
جمع] μτχ. ἐν. ὁ
جمع

} A. μουδετοζδιπ[εκ τοῦ مستجوب]
 } μτχ. ἐν. ὁ ἀνακρίνων· ὁ ζητῶν
 ἀπάντησιν.

مستجبال } A. μουστέδζιζ [ἐκ τοῦ استجبال]
 μτχ. ἐν. ὁ θεωρῶν τινα ἀμαθῆ.

مستجير } Α. μουστεδζιο [ἐκ τοῦ استجاره]
 } γλ. ἐν. ὁ ἐπικαλούμενος προστα-
 σίαν, ἀσφάλειαν.

مستجيرانه } Π. μουότεδίζω-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
 νήκων τῷ ἐπικαλουμένῳ προ-
 στασίαν ἀσφάλειαν δέπο. ὥς ἀρροῶει κτλ.

مستحاث } A. μονοτεχῆς [ἐκ τοῦ استحاث]
 ἰστοτεχῆς, ρζ. [حوث] ἐπθ. ὁ ἐν
 καταστάσει ὁργανικοῦ ὄντος τοῦ [φυδ. ἰστ. 1-88]

4. *Chrysomelidae* (4 spp., 10%)

μουνδερχαδέ, οργανικὸν ὄργανον § πλθ.
μουνδερχαδά: اشنوہ — ψυκοειδὴ [bot.].

مستحاثات } A. μουνδερχαδάτ, πλθ. τοῦ
προηγ.

مستحب } A. μουνδερχάππ [ἐκ τοῦ استحباب]
μτχ. πθ. ἀρεστός, ὁ θεωρούμενος
καλός· προάξιος, περὶ ἧς ὁ προφήτης Μωάμεθ
εἶπεν ὅτι εἶναι καλή, ἡ τὴν ὁποίαν ἐν τῷ βίῳ του
ἐνίοτε ἐπραξεν, οἷα ἡ μὴ ὑποχρεωτικὴ νουθεσία
ἢ προσευχή [βλ. نافلة] ἢ ἐλεημοσύνη· βλ. مندوب
καὶ استحباب.

مستحجر } A. μουνδερχαδζέθ [ἐκ τοῦ استجار]
ιστιχδζάθ, ρζ. حجر μτχ. πθ. ἀ-
πολιθωθείς συνων. τῷ متحجر § θ. مستحجر.

مستحسن } A. μουνδερχαδίν [ἐκ τοῦ استحسان]
μτχ. ἐν. ὁ ἐπιδοκιμάζων, ἐπαι-
νῶν § μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. μουνδερχαδέν, ὁ ἐπι-
δοκιμαζόμενος, ὁ θεωρούμενος ὡραῖος, ἀξίος ἐ-
πιδοκιμασίας, [ἀρεστός, ἀξιέπαινος: طرز
τροπὸς ἢ ρυθμὸς [τάξις] ὡραῖος, ἀρεστός § θ.
μουνδερχαδινέ [ἐν.] καὶ μουνδερχαδενέ
[πθ.]: — اصول — συνήθεια ἀξιέπαινος· ||
σύστημα ἀξιέπαινον.

مستحصل } A. μουνδερχαδὴλ [ἐκ τοῦ استحصال]
μτχ. ἐν. ὁ ἐπιτυγχάνων, ἀρμό-
μενος, ὁ ἐφοδιαζόμενος § μτχ. πθ. μουνδερχαδάλ,
ὁ ἐπιτευχθεὶς, ληψθεὶς, παραχθεὶς· ἐκεῖνο ὅπερ
ἠρῶσθαι τις § θ. حاصله μουνδερχαδὴλ [ἐν.]
καὶ μουνδερχαδάλ [πθ.]: — معلومات αἱ ληψθεῖ-
σαι πληροφροῖαι § πλθ. حاصلات μουνδερχαδα-
λάτ, προϊόντα [βιομηχανικὰ κτλ.]: — قطريه
ἐκχυλίσματα [χημ.]: — ي — προϊόντα τοῦ
ἐργοστασίου.

مستحصلات } A. μουνδερχαδαλάτ, πλθ. τοῦ
προηγ. βλ.

مستحضر } A. μουνδερχαζήθ [ἐκ τοῦ استحضار]
μτχ. ἐν. ὁ ποιῶν ἢ ζητῶν τινα
ἢ τι νὰ ἐμφανισθῇ, ὁ προσάγων, ὁ ἀναπολῶν, ὁ
παρασκευάζων, προετοιμάζων § πθ. μτχ. μουν-
δερχαζάρ, παρεσκευασμένος, προπτοιμασμένος,
ἀναποληθείς: — جواب ἀπάντησις προπτοιμα-
σμένη· || مدافعه — ἀπολογία του δὲν
εἶναι ἐτοίμη, παρεσκευασμένη· § θ. مستحضر
μουνδερχαζήθ [ἐν.] καὶ μουνδερχαζαρέ [πθ.]:
— ادوية φάρμακα [ἐπιζῆ] παρεσκευασμένα,
σκευασταί φαρμάκων.

مستحضرات } A. μουνδερχαζαράτ [πλθ. τοῦ
προηγ.] ὄν. θ. γνώσεις ἢ διπ-

γήματα κτλ. ἅτινα ἔχει τις ἑτοιμα ἐν τῇ μνήμῃ
καὶ ἅτινα δύναται νὰ διηγῇται χωρὶς νὰ ἔχη
ἀνάγκην νὰ συμβουλευθῇ βιβλία· § σκευασταί
ιατρικῶν, προϊόντα βιομηχανικὰ κτλ.: نون —
اوله رق قوش پالازی دواسی
διφθερίτιδος, ὅπερ εἶναι σκευασία Γερμανικὴ
[ἀλγεμὴν μουνδερχαζαρηνιάν].

مستحفظ } A. μουνδερχαφῆζ [ἐκ τοῦ استحفاظ]
ιστιχφάζ, ρζ. حفظ μτχ. ἐν. ὁ
φυλάττων, προφυλάττων § ὁ ἀπομνημονεύων·
§ ὁ προσκαλούμενος ὅπως προφυλάξῃ τὸν τό-
πον ἐν ὧρα πολέμου, στρατιώτης τῆς φρου-
ρᾶς § πλθ. مستحفظين οἱ στρατιῶται τῆς φρου-
ρᾶς, ἡ φρουρά § θ. مستحفظه βλ.

مستحفظا } T. μουνδερχαφῆζ-λῆκ, ὄν. ἡ
ὑπηρεσία τοῦ στρατιώτου τῆς
φρουρᾶς.

مستحفظه } A. μουνδερχαφῆζά [θ. τοῦ مستحفظ]
ὄν. θ. ἡ φρουρά, ἥτοι ὁ στρατός
ὁ ἐν ὧρα πολέμου καλούμενος ὅπως φυλάξῃ τὸν
τόπον.

مستحفظين } A. μουνδερχαφῆζήν, πλθ. τοῦ
مستحفظ βλ.

مستحق } A. μουνδερχακῆκ [ἐκ τοῦ استحقاق] μτχ.
καὶ ἐπθ. ὁ δικαιούμενος, ἀξίος, ὁ
δικαικὼν τι, δικαιούχος [δοτ.]: جيعق —
مرصده — παρυσιάζομαι εἰς μέσον διεκδικῶν γήπεδον· ||
جزا — ἀξίος ποινῆς· || عقوبات — ἀξίος ποινῶν
[οὐκουπάτ]· || جيعق — مال — παρυσιάζομαι εἰς
μέσον διεκδικῶν πράγμα τι || انتخاب — ἀξίος ἐκ-
λογῆς, ἐκλέξιμος· || القلع — μουνδερχακῆκου-λ-
κάλ· ἀποσπαστέος, ὅστις δέον ν' ἀποσπασθῇ·
|| — تعاذه — ἀξίος συντάξεως, ἥτοι νὰ τεθῇ ὑπὸ
σύνταξιν || رقم — εἶμαι ἀξίος, δικαιούμαι
[δοτ.]: اولق — مقامه — εἶμαι ἀξίος θέσεως, ὑπουργ-
γῆματος· || اولق — اجره — ἀποκτῶ δικαίωμα ἐπὶ
τοῦ μισθοῦ· § ὄν. ὅ, τι ἀξίζει τις, ποινὴ: رنى —
بولى — εὐρίσκει ὅ, τι ἀξίζει [μουνδερχακῆκηνή], ἡ-
τοι τιμωρεῖται ὡς τὸ ἀξίζει· || ويرسون —
ὁ θεὸς νὰ τῷ δώσῃ ὅ, τι ἀξίζει, ἥτοι τὰ ἐπι-
χειρά τῆς κακίας του, κ. κακὸν χρόνον νάχη·
§ θ. مستحقه.

مستحق } A. μουνδερχακῆθ [ἐκ τοῦ استحقار]
μτχ. ἐν. ὁ περιφρονῶν, ὁ θεωρῶν

εὐτελὴ § μτχ. πθ. **μουδταχκάρ**, περιπεφρονη-
μένος, ἐξηντελισμένος § θ. مستحکم **μουδταχκ-**
ρὲ [ἐν.] καὶ **μουδταχκαρὲ** [πθ.].

مستحکم } A. **μουδταχκίμ** [ἐκ τοῦ استحکام]
μτχ. πθ. ἐσπερωμένος, ὠχυρω-
μένος, ἐνισχυμένος, περιεχαράκωμένος, ὄχυ-
ρός: بر موقع — θέσεις ὄχυρά § θ. مستحکم **μουδ-**
ταχκίμ: — مواقع θέσεις ὄχυρα.

مستحل } A. **μουδτεχίλλ** [ἐκ τοῦ استحلال]
μτχ. ἐν. ὁ θεωρῶν τι θεμιτόν· ὁ
ζητῶν νὰ συγχωρηθῇ ἀμοιβαίως μετὰ τινος ὡς
μέλλων ν' ἀποχωρισθῇ, ν' ἀποδημήσῃ· § πθ.
μτχ. **μουδτεχάλλ**, ὁ θεωρούμενος θεμιτός.

مستحلب } A. **μουδταχλίπ** [ἐκ τοῦ استحلاب]
μτχ. ἐν. ὁ ἀμέλγων: دلبن — ἀ-
μέλγων γάλα [λέπν].

مستحمل } A. **μουδταχμίλλ** [ἐκ τοῦ استحمال]
μτχ. ἐν. ὁ ἀναλαμβάνων, ἐπι-
φορτιζόμενος.

مستحيل } A. **μουδτεχίλ** [ἐκ τοῦ استحالة]
μτχ. καὶ ἐπθ. ὁ θεωρούμενος ἀ-
δύνατος: — تحصيلي οὐ ἢ εἰσπραξίς ἀδύνατος ||
ملكتمزده قوماندیت توعدن مہجہ شرکت تشکلی — در
ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν θεωρεῖται ἀδύνατος ὁ σχημα-
τισμὸς ἐτερορρυθμοῦ [κομαντίτ] ἐταιρίας ὁπω-
σοῦν σπουδαίας [μουχιμ-δζέ] || الاکان — **μου-**
δτεχίλου-λ-ιμκάν, οὐ ἢ πιθανότης ἀδύνατος,
ἀνέλπιστος || الوقوع — **μουδτεχίλου-λ-δου-**
κοῦ, ἀδύνατος νὰ συμβῇ § θ. مستحيل.

مستحي } A. **μουδτεχγί** [ἐκ τοῦ استحياء] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ αἰδούμενος, ἐντρε-
πόμενος, αἰσχυντηλός § θ. مستحي **μουδτεχγίε**.

مستخبر } A. **μουδταχτίρ** [ἐκ τοῦ استخبار]
μτχ. ἐν. ὁ πληροφροῦμενος, λαμ-
βάνων πληροφориαν § μτχ. πθ. **μουδταχτίρ**
ὁ λαμβανόμενος ὡς εἰδησις, ὡς πληροφориа,
ὁ ἀγγελλόμενος, ὅ, τι πληροφореῖται τις: صحیہ
قونفرم سنك ماسك بشندہ انعقاد ایدہ جکی — در
δύγεται ὅτι τὸ ὑγειονομικὸν συνέδριον θέλει
συνέλθει τῇ πέμπτῃ Μαΐου § θ. مستخبر.

مستخبرات } A. **μουδταχτίρατ** [πλθ. τοῦ
προηγ.] ὄν. θ. τὰ λαμβανόμε-
να ὡς εἰδησις, ὡς πληροφориа, ἀγγελίαι, εἰδη-
σεις: تلغرافیه — πληροφориа τηλεγραφικαί || فلان
ذاتك استانبوله كد يكي جله — دندر
σεων [δζουμλέτ] **μουδταχτίρατ-τέντιρ** εἶναι

[ΛΕΞ. ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ I. X. τόμ. Β'.]

ὅτι ὁ δεῖνα ἦλθεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν || —
ساره πληροφориа χαροποιαί, εὐχάριστοι.

مستخدم } A. **μουδταχτίμ** [ἐκ τοῦ استخدام]
μτχ. ἐν. ὁ μεταχειριζόμενος τινα
ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ § μτχ. πθ. καὶ ὄν. **μουδταχτίμ**,
ἐκεῖνος ὃν μεταχειρίζεται τις ἐν τινι ὑπηρεσίᾳ,
ὁ ὑπηρετῶν, ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ, ὑπάλληλος ||
[د] ده — ὑπηρετῶ, εἶμαι ὑπάλληλος [τῇ] اولی
— ὑπηρετῶν ὡς ὑπάλληλος ἐν
τῇ ὑπουργείᾳ τῶν ἐξωτερικῶν § πλθ. مستخدم
μουδταχτίμ: ی — دائره — ol ὑπάλληλοι τοῦ ὑ-
πουργείου ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς § θ. مستخدم
μουδταχτίμ: [ἐν.] καὶ **μουδταχτίμ:** [πθ.].

مستخرج } A. **μουδταχρίδζ** [ἐκ τοῦ استخراج]
μτχ. ἐν. ὁ ἐξάγων, ὁ δυνάμενος
νὰ ἐξαγάγῃ ἐννοίαν ἐκ τινος κειμένου § μτχ.
πθ. **μουδταχρίδζ**, ἐξηγμένος [ἐπὶ ἐννοίας ἢ
ἀποσπάσματος ἐγγράφου κτλ.] § θ. مستخرج
μουδταχρίδζ: [ἐν.] καὶ **μουδταχρίδζ:** [πθ.].

مستخف } A. **μουδτεχήφφ** [ἐκ τοῦ استخفاف]
μτχ. ἐν. ὁ θεωρῶν τινα ἢ τι εὐ-
τελές, περιφρονῶν § θ. مستخف.

مستخفي } A. **μουδταχφί** [ἐκ τοῦ استخفاء]
μτχ. ἐν. ὁ κρυπτόμενος § θ. مستخفي.

مستحلب } A. **μουδταχλίπ** [ἐκ τοῦ استحلاب]
μτχ. ἐν. ὁ ἀμύσων, κ. τ. σ. γ-
γρانیζων.

مستخلص } A. **μουδταχλῆς** [ἐκ τοῦ استخلاص]
μτχ. ἐν. ὁ σώζων, λυτρῶν, ἀ-
παλλάττων § μτχ. πθ. **μουδταχλῆς**, σεσωσμέ-
νος, ἀπαλλαγείς, λελυτρωμένος: كدك — γεδί-

κίον ἀππλάγμενον, ἥτοι οὗτινος τὸ μούλκιον
ἐκάν § θ. مستخلص **μουδταχλῆς:** [ἐν.] καὶ **μουδ-**
ταχλῆς: [πθ.]: — اشیاي ἢ امتیة ἐμπορεύματα
ἢ πράγματα σεσωσμένα [ἐκ ναυαγίου κτλ.].

مستخلف } A. **μουδταχλίφ** [ἐκ τοῦ استخلاف]
μτχ. ἐν. ὁ καθιστῶν ἢ ἀφένων
ἢ θεωρῶν τινα διάδοχον § μτχ. πθ. **μουδταχλίφ**,
ὁ καταστάς ἢ ἀφθεῖς διάδοχος § [lat.] ἢ πρὸς
ἀπαλλαγὴν ἀπὸ χρονίας νόσου τεχνητῶς δη-
μιουργουμένη ὁξεῖα νόσος § θ. مستخلف **μουδτα-**
χλίφ: [ἐν.] καὶ **μουδταχλίφ:** [πθ.].

مستدام } A. **μουδτετάμ** [ἐκ τοῦ استدام] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. διηνεκής, αἰώνιος, παν-
τοτεινός || بیورمق — ایتك — καθιστῶ αἰώνιον [ὡς
جناب حق پادشاهمن افندمن]: βασιλέα ἐπὶ τοῦ θρόνου]

} Π. μονότεροι-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀ-
 νήκων τῷ δωροδοκουμένῳ §
 ἐπρ. ὡς ἀνήκει κτλ.

} A. μουστρεζή* [ἐκ τοῦ استرضاع]
 } μτχ. ἐν. καὶ ὄν. ὁ μισθόνων τρο-
 φόν, μισθωτὴς τροφού· §θ. مسترضع.

مسترفه } Α. μονοτεροφίη [ἐκ τοῦ استرفاه] μτχ.
 ἐν, ὁ ζήτων ἀνεσιν καὶ εὐμάρειαν.

مسترق } A. μουδτερόν [ἐκ τοῦ استراق] μιχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀδύνατος τὴν κρα-

σιν, ὃ οἰοεῖ ἔχων ἀνάγκην νὰ κλέψῃ παρὰ τῶν
 ἄλλων μέλη πρὸς συμπλήρωσιν· § ὁ κρυφίως
 τείνων τὸ οὖς ἵνα ἀκροασθῇ, ὠτακουσθῆς § μητχ.
 πθ. **μουστεράκ**, ὁ κλαπεῖς.

} Α. μονοτεροβήχ [ἐκ τοῦ استرواح
 } μτχ. ἐν. ὁ ἀναπαυόμενος.

} **μστρ** **τρηβ** } **Α.μονότρηχι** [ἐκ τοῦ **استرهاب**]
 } **μτχ.** ἐν. ὁ ἐκφοδίζων, **πιτῶν.**

A. μουδτερχίν [ἐκ τοῦ استرھان]
 μητ. ἐν. ὁ ζῆτων ἐνέχυσον· § θ.

) Α.μουδτεριχ [ἐκ τοῦ استراحت]μτχ.

ἐν·καὶ ἐπθ. ὁ ἀπολαύων ἡσυχίας,
ἡσυχος· || اوله — εἶμαι ἡσυχος : اولكن — ἐστὲ ἡ-

συχός, μὴ ἀνδρσχεῖτε §θ. مستريح || βλ. مستراح .
Π. μουδότεριχ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος

1. $\left. \begin{array}{l} \text{مسيرة} \\ \text{سيرة} \end{array} \right\} \text{ḥosúw-ḥēp. ḥosúw.}$
 2. $\left. \begin{array}{l} \text{استزاد} \\ \text{استزاده} \end{array} \right\} \text{A. μουδατζάτ [ἐκ τοῦ] μτζ.}$

مسيراد } πθ. ἐκεῖνος, n, o, περὶ οὗ θέλει
 τις νὰ αὐξηθῇ, πύξνυμένος § ὄν. ποίημα, οὗ ἔ-

κάστον ἡμιστίχιον ἔχει προσθήκην τινά· § θ.
مستزاده .

مستسخر { A. μουστειχῆρ [ἐκ τοῦ استسخر]
 μτχ. ἐν. ὁ σκώπτων, περιγε.

ἄδων, ἐμπαίζων, σκώπτῃς.
 A. μουνθεῖς ἡτ' [ἐκ τοῦ استعساد]

τυχῆς § πθ. μτχ. μουνδεῖσθ' ἄτ, ὁ θεωρούμενος

αἰδιος, εὐτυχής.
 مسقة } A. μονοθεοκή [ἐκ τοῦ استقاء]

3) μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑδρωπικὸν, ὑ-
δρωπικός, ὁ πάσχων ἐξ ὑδρωπος· § ὁ ποιὼν λι-

ταπεινὰ ὡς βροχὴ· §θ. متسقى .
 متسقى } A. μουστέδλιu [ἐκ τοῦ اسلام]

μτχ. ἐν. ὁ ὑπακουῶν· ὁ ἀσπασ-
μενος τὸν Ἰσλαμισμὸν· § 20. *المتسلّم* § 0. *المتسلّم*.

.. } A. μουδεδινν [ἐκ τοῦ استندان]
 مستند } μτχ. ἐν. ὁ γηράδας.

A. μονότεοχιλ. [ἐκ τοῦ استحال]
 μετχ. ἐν. ὁ θεωρῶν εὐκόλον.

4^η *Μυστική* { II. μυστεύονται ἀνέ, ἐπθ. ὁ
ἀνέκων τῷ θεωροῦντι εὐκο-

... A. μουδτεῶο [ἐκ τοῦ استشار]

متشاور } μτχ. πθ. ἐκεῖνος ὃν συμβουλεύε-

5 — ὑψιπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν· ἡ δὲ ὑψιπουρ-
γοῦσα· ἡ θ. مستشاره μουδπεσρε, γυνή ἡν

συνιδουλεύεται τις, ἔχει ὡς σὺμβουλον.

مسلتساراق } στις συνδρομῶν, ὑφυπουργοῦ,
 ὑφυπουργία: ε — داخله ἡ θέσις ὑφυπουργοῦ

των ἐσωτερικῶν.

*) Α. μουδτερόνκ [μτχ. τοῦ α.

ἡς τῶν Ἀνατολικῶν γλῶσσῶν, ἐκ τοῦ ܐܬܪܝܕܐ

ατολή] ἐπθ. Ἀσιανολόγος, Ἀσιατιστής· § πλθ.
مستث منونتهسوكين.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

· · · · · } A. μουτσεσφῆ' [ἐκ τοῦ استماع]

μετρίαν. } μετχ. ἐν. ὁ ζητῶν μεσολάβησιν,

مستشفعانہ } Π. μουστράφον·ανέ, ἐπθ. ἱ-
διος ἀνθρώπων ζητοῦντι μεσι-

είαν· ξέπορ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

ἐν, ὁ ζῆτων θεραπείαν ἤτοι ἀπαλ-

ἄγην ἀπὸ τοῦτο ἄν. استشهد
 استشهد } A. μούστεχλιν [ἐκ τοῦ استشهد]

μτχ. εν. ο ελπιζαμενος μαρ-
τυριαν· § μτχ. πθ. μουθεσχεει, ο προς μαρτυ-

των προσδοκωμενος [ἐπὶ συγγράμματων ἢ ἀ-
νων δοκίμων συγγραφέων, ποιητῶν κτλ.]* § πλθ.

προσαγόμενα ως μαρτυρία.

A. μουνοταρχία [ἐκ τοῦ **استصحاب**]
 μτχ. ἐν. ὁ συμπαραλαμβάνων

ος συντροφον ἢ μεθ' ἑαυτου, ο φερων μεθ' ἑαυ-
του [αἰτ.]· § θ. *ἄνευ*.

μσταν } A. μονδ'εάν [ἐκ τοῦ استعان] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ἐκεῖνος οὐτινος ἐπι-
καλεῖται τις τὴν ἀρωγὴν καὶ βοήθειαν [ἐπίθε-
τον τοῦ Θεοῦ]: — خدایٰ ہ ربّ ۛ Κύριος οὐτινος
ἐπικαλούμεθα κτλ. || — یا ۛ Θεέ!

μσμερ } A. μονδ'απίε [ἐκ τοῦ استعبار] μτχ.
ἐν. ۛ ποιῶν τίνα δοῦλον ὑποχεί-
ριον.

μσμερ } A. μονδ'απίε [ἐκ τοῦ استعبار] μτχ.
ἐν. ۛ ζητῶν παρὰ τινος τὴν ἐξήγη-
σιν τοῦ ὀνείρου αὐτοῦ § πλθ. μσμερ. § θ.

μσμερ } A. μονδ'αδζιέ [ἐκ τοῦ استعجاب] μτχ.
ἐν. ۛ ἀπορῶν, ἐκπληττό-
μενος.

μσμερ } A. μονδ'αδζιέ-εν, ἐπρ. ἡ τροπ.
μτχ. μετ' ἀπορίας, ἀπορῶν, ἐκ-
πληττόμενος.

μσμερ } A. μονδ'αδζιέ [ἐκ τοῦ استعجال] μτχ.
ἐν. ۛ ἐπισπεύδων [σπιν.]. §
μτχ. πθ. μονδ'αδζιέ, ἐπισπευδόμενος, ۛ κατ-
επείγων, ۛ μὴ ἐπιδεχόμενος ἀναβολήν, ἐκεῖνο
ὅπερ δέον νὰ ἐκτελέσῃ τις ἐν τάχει καὶ ἀμέσως:

استعجله — ὑπόθεσις κατεπείγουσα: § θ. μσμερ.
μονδ'αδζιέ [ἐν.] καὶ μονδ'αδζιέ [πθ.]:
— موادّ ζητήματα κατεπείγοντα.

μσμερ } A. μονδ'αδζιέ-εν, ἐπρ. κατ-
επείγοντως, ἐν σπουδῇ, ἐν βίᾳ.

μσμερ } Π. μονδ'αδζιέ-ανέ, ἐπθ. ۛ
ἀνήκων τῷ σπεύδοντι, τῷ βια-
ζομένῳ: — مئی* βάδισμα ἀνθρώπου σπεύδοντος.

μσμερ } A. μονδ'αδζιέ-ιγέ, ὄν. θ. τὸ
κατεπείγον ὑποθέσεως κτλ.

μσμερ } A. μονδ'εήε [ἐκ τοῦ استعداد] μτχ.
ἐν. ۛ ἔχων προδιάθεσιν, φυσικὴν
κλίσιν εἰς τι, προδιατεθειμένος, εὐδιάθετος, ἐ-
πιδεκτικὸς, ἱκανὸς, ἐπιτήδειος [δοτ.]: — سه

اولاً ۛ οἱ προδιατεθειμένοι εἰς φθίσιν [σέλλ.]: ||
— استعداد προδιατεθειμένος, εὐδιάθετος εἰς τὴν
παραδοχὴν πράγματός τινος: || اشتعال — ἐπιδε-
κτικὸς ἀναφλέξεως, εὐφλεκτός: § εὐφύης: —

ارد. استعداد μσμερ. καὶ περσ. استعداد
μσμερ. nēstān: — استعداد ارباب قلم ۛ οἱ ἱκανοὶ τῶν
λογίων [ἐρπάπι καλέμ.]: || استعداد طلاب ۛ οἱ εὐ-
φύεις τῶν μαθητῶν [τουλλάπ.].

μσμερ } A. μονδ'αρεπ [ἐκ τοῦ استعراب] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. ἐξαραδισθείς: § θ. μσμερ. μονδ'αρεπ: عرب
→ *Αραβες οὐχὶ γνήσιοι, ἀλλ' ἐξαραδισθέντες
ἐξ ἄλλης φυλῆς, ὡς οἱ Σύριοι, οἱ Χαλδαῖοι, οἱ
Αἰγύπτιοι κτλ. βλ. عرب.

μσμερ } A. μονδ'αράζ [μτχ. πθ. τοῦ
ἐπθ. ἐξαραδισθείς: § θ. μσμερ. μονδ'αρεπ: عرب
→ *Αραβες οὐχὶ γνήσιοι, ἀλλ' ἐξαραδισθέντες
ἐξ ἄλλης φυλῆς, ὡς οἱ Σύριοι, οἱ Χαλδαῖοι, οἱ
Αἰγύπτιοι κτλ. βλ. عرب.

μσμερ } A. μονδ'αράζ [μτχ. πθ. τοῦ
ἐπθ. ἐξαραδισθείς: § θ. μσμερ. μονδ'αρεπ: عرب
→ *Αραβες οὐχὶ γνήσιοι, ἀλλ' ἐξαραδισθέντες
ἐξ ἄλλης φυλῆς, ὡς οἱ Σύριοι, οἱ Χαλδαῖοι, οἱ
Αἰγύπτιοι κτλ. βλ. عرب.

μσμερ } A. μονδ'αράζ [μτχ. πθ. τοῦ
ἐπθ. ἐξαραδισθείς: § θ. μσμερ. μονδ'αρεπ: عرب
→ *Αραβες οὐχὶ γνήσιοι, ἀλλ' ἐξαραδισθέντες
ἐξ ἄλλης φυλῆς, ὡς οἱ Σύριοι, οἱ Χαλδαῖοι, οἱ
Αἰγύπτιοι κτλ. βλ. عرب.

μσμερ } A. μονδ'αράζ-αν, ἐπρ. ἐγκαρ-
σίως, πλαγίως, λοξῶς: بل کیکنه
— ایکنجی بر شق اجرا ایتک
— αἰκνίη ποιεῖν δευτέ-
ραν τομὴν χειρουργικὴν [δάκκ.] ἐγκαρσίως
πρὸς τὸ ὀστοῦν τῆς ὀσφύος.

μσμερ } A. μονδ'αράζ-αν, ἐπρ. ἐγκαρ-
σίως, πλαγίως, λοξῶς: بل کیکنه
— ایکنجی بر شق اجرا ایتک
— αἰκνίη ποιεῖν δευτέ-
ραν τομὴν χειρουργικὴν [δάκκ.] ἐγκαρσίως
πρὸς τὸ ὀστοῦν τῆς ὀσφύος.

μσμερ } A. μονδ'αρήκ [ἐκ τοῦ استعراق] μτχ.
ἐν. ۛ κατακλινόμενος ὅπως
ιδρώσῃ.

μσμερ } A. μονδ'ατήφ [ἐκ τοῦ استعطاف] μτχ.
ἐν. ۛ αἰτῶν χάριτα, εὐμέ-
νειαν.

μσμερ } A. μονδ'αζήμ [ἐκ τοῦ استعظام] μτχ.
ἐν. ۛ μεγαλύνων, τιμῶν §
ἀλαζῶν, ἐπληρόμενος.

μσμερ } A. μονδ'αφί [ἐκ τοῦ استغناء] μτχ.
ἐν. ۛ παρητημένος [τῇ دن] محکمه
— كتابتندن
— παρητημένος τῆς θέσεως γραμμα-
τέως δικαστικοῦ § ۛ ζητῶν συγγνώμην.

μσμερ } A. μονδ'αζήμ [ἐκ τοῦ استعظام] μτχ.
ἐν. ۛ μεγαλύνων, τιμῶν §
ἀλαζῶν, ἐπληρόμενος.

μσμερ } A. μονδ'αζήμ [ἐκ τοῦ استعظام] μτχ.
ἐν. ۛ μεγαλύνων, τιμῶν §
ἀλαζῶν, ἐπληρόμενος.

μσμερ } A. μονδ'αζήμ [ἐκ τοῦ استعظام] μτχ.
ἐν. ۛ μεγαλύνων, τιμῶν §
ἀλαζῶν, ἐπληρόμενος.

μσμερ } A. μονδ'αζήμ [ἐκ τοῦ استعظام] μτχ.
ἐν. ۛ μεγαλύνων, τιμῶν §
ἀλαζῶν, ἐπληρόμενος.

μσμερ } A. μονδ'αζήμ [ἐκ τοῦ استعظام] μτχ.
ἐν. ۛ μεγαλύνων, τιμῶν §
ἀλαζῶν, ἐπληρόμενος.

μσμερ } A. μονδ'αζήμ [ἐκ τοῦ استعظام] μτχ.
ἐν. ۛ μεγαλύνων, τιμῶν §
ἀλαζῶν, ἐπληρόμενος.

οὐ μεδάρο, βεθυθισμένος εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν || عواطف و الطاف — βεθυθισμένος εἰς εὐνοίας καὶ χάριτας, ἥτοι ἀπολαύων μεγάλης κτλ. || انوار شادمانی — βεθυθισμένος εἰς τὰ φῶτα τῆς χαρᾶς, ὑπερχαίρων ἢ χαρμοσύνης πεφωταγωγημένος [ἐπὶ μεγάρου ἐν φωταψία] || غلام جہات — βεθυθισμένος εἰς τὰ σκοτὴ τῆς ἀμαθείας § θ. مستغرقه. βλ. καὶ غریق.

مستعمل } A. μουδτ'αμιλ [ἐκ τοῦ استعمال] || **متخ.** ἐν. ὁ χρώμενος, ὁ μεταχειριζόμενος; ی اوراق مصنوعہ — πλάστὰ ἔγγραφα § πλθ. مستعملين. مستعملين οἱ χρώμενοι: خانہ دہ سکنی — ك اختلافہ مختلف اولور شیلردن دكلدر ἐν οἰκίᾳ οἰκιστῶν [δοκίμᾳ] δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων ἃ τινὰ ἀλλάσσοι διὰ τῆς ἀλλαγῆς τῶν χρωμένων § πθ. **متخ.** μουδτ'αμιλ, ἡμιτριδῆς, μεταχειρισμένος, μιότριδος, ὁ μὴ νέος: اشيا — πράγματα μεταχειρισμένα, οὐχὶ νέα || البسة — ἐνδύματα ἡμιτριδῆ, μεταχειρισμένα || قاريوله — κλίνη μεταχειρισμένη § θ. مستعمله. **مستعمل** μουδτ'αμιλ [ἐν.] καὶ **مستعمل** μουδτ'αμιλ [πθ.]: البسة ἢ ثواب — ἐνδύματα μεταχειρισμένα.

مستعملين } A. μουδτ'αμιλιν, πλθ. τοῦ مستعمل. **مستعملين** } A. μουδτ'εἶο [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** ἐν. ὁ χρῶμενος, ἥτοι ὁ λαδών προῖμά τι ὡς χρῶσιδάνειον, δηλ. ὅπως μεταχειριζοῦν καὶ ἐπιστρέφει [νομ.] § [ρητορ.] ὁ μεταχειριζόμενος استعماله. **مستعملين** ἴστω ἀρε, ἥτοι εἰκόνα, παρομοιωσὶν ἐν τῷ λόγῳ || βλ. καὶ مستعار.

مستعين } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** ἐν. ὁ ζητῶν, ὁ ἐπικαλούμενος τὴν βοήθειάν τινος [τῇ] دن § θ. مستعينة. **مستعين** βλ. مستعان. **مستعينا** } A. μουδτ'εἶν-εν, ἐπρ. ἐπικαλούμενος βοήθειαν: بتوفيق الله تعالى — **مستعينا** μουδτ'εἶνεν **مستعينا** πῖ τεδοκασίλλλαχι τεά'λμα, ἐπικαλούμενος τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.

مستغاث } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. ἐκεῖνος παρ' οὗ ζητεῖ τις βοήθειαν, ἀρωγὴν: رب — ὁ κύριος [ρὰ πῖ] παρ' οὗ αἰτεῖ τις βοήθειαν, ὁ Θεός || βλ. καὶ مستغاث. **مستغاث** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** ἐν. ὁ θεωρῶν ἀπορον, θαυμαστόν § πλθ. مستغاثين. **مستغاث** πθ. μουδτ'εἶν, ὁ θεωροῦμενος ἀπορος, θαυμαστός.

مستغرق } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. βεθυθισμένος [κυρ. μτθ.] [δοτ.]: — ديون ἢ ديونه — βεθυθισμένος εἰς χρέη, καταχρεωμένος || بالدين ايه — εἰς τὴν περιουσία τοῦ ἀποθανόντος ἢ κατὰ χρεως [μουδτ'εἶν πῖ-εἶν-εἶν ἴστω] || سرور — βεθυθισμένος εἰς τὴν χαρὰν || من و مسار — **مستغرق** μουδτ'εἶν

οὐ μεδάρο, βεθυθισμένος εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν || عواطف و الطاف — βεθυθισμένος εἰς εὐνοίας καὶ χάριτας, ἥτοι ἀπολαύων μεγάλης κτλ. || انوار شادمانی — βεθυθισμένος εἰς τὰ φῶτα τῆς χαρᾶς, ὑπερχαίρων ἢ χαρμοσύνης πεφωταγωγημένος [ἐπὶ μεγάρου ἐν φωταψία] || غلام جہات — βεθυθισμένος εἰς τὰ σκοτὴ τῆς ἀμαθείας § θ. مستغرقه. βλ. καὶ غریق.

مستغفر } A. μουδτ'αγῆο [ἐκ τοῦ استغفار] **متخ.** ἐν. ὁ μεταμελόμενος καὶ ζητῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ συγγνώμην τῶν παραπτωμάτων αὐτοῦ § θ. مستغفره.

مستغل } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغل** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغل** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغل** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل.

مستغلات } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغلات** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغلات** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغلات** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل.

مستغني } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغني** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغني** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغني** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل.

مستغنيانہ } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغنيانہ** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغنيانہ** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغنيانہ** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل.

مستغنيث } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغنيث** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغنيث** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستغنيث** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل.

مستفاد } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستفاد** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستفاد** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل. **مستفاد** } A. μουδτ'εἶν [ἐκ τοῦ استعمال] **متخ.** πθ. τοῦ مستغل.

ἐξάγειν ἐκ τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ ἐννοίας. || فصیلات
— اولدینه کور — καθὰ ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀ-
νωτέρω ἐκτεθέντων. || βλ. καὶ مستفید.

مستفاض } A. μουστεφάξ ἢ μουστεφάξ [ἐκ
τοῦ استفاض] μτχ. πθ. ὁ ἐξ οὗ ἐ-

πωφελεῖται τις ἠθικῶς ἢ ἀπολαύει ψυχικῆς ὠ-
φελείας καὶ χάριτος : فيه — μουστεφάζουν φῖχ
[ταυτόσημον] || βλ. καὶ مستفیز.

مستفتح } A. μουστεφάτιχ [ἐκ τοῦ استفتاح] μτχ.
ἐν. ὁ ποιῶν ἐναρξιν, ἀρχήν.

مستقی } A. μουστεφάτι [ἐκ τοῦ استفتا] μτχ.
ἐν. ὁ ζητῶν ῥήτραν [فتهدا فتوی]

τοῦ Περσῆ ἐπὶ τινος ζητήματος ἀμφιδόλου ἢ
ἐπὶ τινος ἀγωγῆς.

مستقرشہ } A. μουστεφράσε [ἐκ τοῦ استفراش] μτχ.
ἐν. ὁ ζητῶν φράσιν, φράσην.

ἐπὶ τινος ἀγωγῆς. || βλ. καὶ ὁ παλλακίς : — جاریہ دوی-
لی παλλακίς.

مستقرغ } A. μουστεφράγ [ἐκ τοῦ استفراغ] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προκαλῶν ἐ-

μετον, ἐμετικός, ἐκκριτικός : اخلاط — πανχυ-
μαγωγὸν [πατ.] § θ. مستقرغه.

مستفسر } A. μουστεφράσι [ἐκ τοῦ استفسار] μτχ.
ἐν. ὁ διαπυθανόμενος, ὁ

ζητῶν ἐρμηνείαν, ἐξηγήσιν, ἐρωτῶν § πθ. μτχ.
μουστεφράσι, ὁ περὶ οὗ ζητεῖται ἐρμηνεία §

πλθ. مستفسرین § θ. مستفسره μουστεφράσι [ἐν.]
καὶ μουστεφράσι [πθ.] : — ماده‌ی ζηتیما, περὶ

οὗ ζητεῖται ἐρμηνεία.

مستفهم } A. μουστεφάχιμ [ἐκ τοῦ استفهام] μτχ.
ἐν. ὁ ἐρωτῶν, ὁ ζητῶν νά

μάθῃ, νά πληροφορηθῇ τι § θ. مستفهمه [σπν.].

مستفید } A. μουστεφάτι [ἐκ τοῦ استفاد] μτχ.
ἐν. ὁ ἐπωφελούμενος, κερδαίνων,

ὁ καρποῦμενος ὠφέλειαν τινα ἠθικὴν ἢ ὑλικὴν
[درشدن] || Pm. — ὠφελούμαι κτλ. : — ایشدن —

نعمت آیشدن || ὠφελούμαι ἐκ τοῦ μαθήματος || — ایشدن
— ὠφελούμαι ἐκ τῆς ἐργασίας || — ایشدن —

— ὠφελούμαι ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἡσυχίας.
§ θ. مستفیده. || βλ. καὶ مستفاد.

مستفیدانه } Π. μουστεφάτι-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
ἐπωφελούμενος § ἐπρ. ὡς ἀρμό-

ζει κτλ.

مستفیض } A. μουστεφάξ [ἐκ τοῦ استفاض] μτχ.
ἐν. ὁ ἐπωφελούμενος ἠθι-

κῶς, ὁ ἀπολαύων ψυχικῆς τινος ὠφελείας, χά-

ριτος : عنایات لا تناهی — ὁ ἀπολαύων ἀπειρώων
[λὰ-τεναχί] χαρίτων τοῦ Θεοῦ. || βλ. καὶ مستفاض.

مستفیضانه } Π. μουστεφάξ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
ἐπωφελούμενος ἠθικῶς. βλ.

προηγ. § ὡς ἀρμόζει κτλ.

مستقبل } A. μουστακπίλ [ἐκ τοῦ استقبال] μτχ.
ἐν. ὁ προῦπαντῶν, ὁ ἐξερ-

χόμενος εἰς προῦπάντησιν § πλθ. مستقبل μου-
στακπίλιν § πθ. μτχ. μουστακπέλ, μέλλων : زمان

— ὁ μέλλων χρόνος, τὸ μέλλον [γχαμ.] Μέλ-
λων § θ. مستقبله μουστακπίλ [ἐν.] καὶ μου-

στακπέλ [πθ.] : — اهالی — ὁ λαὸς ὁ ἐξελεθὼν εἰς
προῦπάντησιν [μουστακπίλ].

مستقبل } A. μουστακτίλ [ἐκ τοῦ استقبال] μτχ.
ἐν. ὁ μὴ φοβούμενος τὸν θά-

νατον, ἀλλὰ ριπτόμενος ἀφόδως εἰς τὸν κίν-
δυνον.

مستقدم } A. μουστακτίμ [ἐκ τοῦ استفقدام] μτχ.
ἐν. ὁ προηγούμενος, προπο-

ρευόμενος, γενναῖος, ὁ ἀνευδότης ἀσχολού-
μενος.

مستقر } A. μουστεκήρ [ἐκ τοῦ استقرار] μτχ.
ἐν. ὁ ἐγκατεστημένος, ὁ στα-

θερός § πθ. μτχ. μουστεκάρ, τὸ μέρος ἐνθα εἶ-
ναι τις ἢ τι ἐγκατεστημένον, κατοικία, διαμο-

νή. || Pm. — ἐγκαθίσταμαι, παγιοῦμαι,
ἐδραιούμαι : اولقی — آیشدن — ὡφελούμαι

κτλ. : — اولقی — آیشدن — ὡφελούμαι ἐκ τοῦ μαθήματος || — ایشدن —
نعمت آیشدن || ὡφελούμαι ἐκ τῆς ἐργασίας || — ایشدن —

— ὡφελούμαι ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς ἡσυχίας.
§ θ. مستفیده. || βλ. καὶ مستفاد.

مستقرض } A. μουστακρήξ [ἐκ τοῦ استفراض] μτχ.
ἐν. ὁ ζητῶν δάνειον, ὁ δα-

νειζόμενος § πλθ. مستقرضین μουστακρήξιν
§ πθ. μτχ. μουστακράξ, ὁ ζητούμενος καὶ

λαμβανόμενος δανεικῶς § θ. مستقرضه μουστα-
κρήξ [ἐν.] καὶ μουστακράξ [πθ.].

مستقسم } A. μουστακσίμ [ἐκ τοῦ استفقسام] μτχ.
ἐν. ὁ διανεμόμενος τι μετ'

ἄλλου § ὁ ζητῶν ὄρεον.

مستقص } A. μουστακσίξ [ἐκ τοῦ استفقاص] μτχ.
ἐν. ὁ αἰτῶν ἀντίποινον.

مستقصی } A. μουστακσίξ [ἐκ τοῦ استفقاص] μτχ.
ἐν. ὁ ἐξετάζων, ὁ ἐρευνῶν

ἐπισταμένως καὶ μετὰ περιεργείας § θ. مستقصیه.

مستقطب } A. **μουδτακτῆ** [ἐκ τοῦ استقطاب]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. πολευτῆρ[φυσ.]

مستقطر } A. **μουδτακτῆρ** [ἐκ τοῦ استقطار]
 μτχ. ἐν. ὁ διῶλίζων, ἀποσταζών.

مستقل } A. **μουδτεκῆλλ** [ἐκ τοῦ استقلال]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ μὴ ἐξαρτώμε-

νος, ἀνεξάρτητος· αὐτοδιοικητός, κεχωρισμέ-
 νος, ἰδιαίτερος· بال رأى و حكمه — اعطى رأى
 درل tā dikaastoria eīnai ἀνεξάρτητα [τὴν γνώ-
 μιν [πῖ·ρ·-·ρῆ]] ἐν ταῖς ἀποφάσεσιν αὐτῶν ||
 — αὐτοεργός, ὁ πράττων τὸ κακούργημα
 μόνος ἢ ὁ μόνος αἴτιος, ἀντίθ. مشترك
 فاعل συνεργός, συνένοχος, ὁ διευκολύνων τὸ κακούργη-
 μα· || متصرف — Μουτσαρραφλήκιον ἀνεξάρτη-
 τον, ἥτοι μὴ ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ νομοῦ [βιλαε-
 τίον ولايت] || دائره — ἰδιαίτερον τμήμα· §. θ.
مستقل **μουδτακῆλλ** : — صنعت τέχνη ἰδιαίτερα,
 ἀνεξάρτητος [ἀλλης] — واردات εισοδήματα ἰ-
 διαίτερα· || — الوليه **ἐλδὶγῆ** **μουδτακῆλλ**, διοι-
 κήσεις ἀνεξάρτητοι, ἥτοι μὴ ὑπαγόμεναι εἰς
 γενικὴν τινα διοίκησιν, ἥτοι νομόν [ولايت], ἀλλ'
 ἀπ' εὐθείας ἐξαρτώμεναι ἐκ τοῦ ὑπουργείου
 τῶν ἐσωτερικῶν.

مستقلا } A. **μουδτεκῆλλ-εν**, ἐπρ. ἀνεξαρτή-
 τως, ἰδιαίτερος, κεχωρισμένος,
 μόνος : تصرف اعلى — ويا مشتركا — νέμωμαι κτῆμά
 τι συντροφικῶς ἢ μόνος.

مستقيم } A. **μουδτεκῆμ** [μτχ. ἐκ τοῦ استقامت]
 ἐπθ. εὐθύς, τίμιος, ἀκραίου χα-
 ρακτῆρος : القامه — **μουδτεκῆμου-λ-καμῆ**, εὐ-
 θύς τὸ ἀνάστημα· || طريق — εὐθεῖα ὁδός· ||
 — ἀνθρωπος τίμιος, εὐθύς· || الاطوار —
μουδτεκῆμου-λ-ἀτδάρ, εὐθύς τοὺς τρόπους,
 ἀκραίου χαρακτῆρος· || الطبع — **μουδτεκῆμου-
 τ-τάπ'**, εὐθύς τὸν χαρακτῆρα· || — γραμμὴ
 εὐθεῖα· || الاضلاع — شكل **ἐκῆλ** **μουδτεκῆμου-
 λ-ἀτῆλά'**, σχῆμα εὐθύγραμμον· || [φυσ. ἱστ.] :
 الجناح — **μουδτεκῆμου-λ-ὀζενάξ**, ὀρθόπτερος·
 || الفك — **μουδτεκῆμου-λ-φέκῆ**, ὀρθόγναθος· ||
 [βοτ.] — **μουδτεκῆμου-λ-ἰδῆκαμῆ**, ὀρ-
 θότροπος· || — اوزره اصول وفروع —
 ἀνιόντες [οὐδοῖλ] καὶ κατιόντες [φουροῦ]
 κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν· βλ. حاكم — مستقيم
 مستقيم· || βλ. ἐπομ.

مستقيم } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ προηγ. ὄν.]
 τὸ εὐθὺ ἐντερον· συνών. سرم.

مستقيانه } II. **μουδτεκῆμ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρ-
 μόζων ἀνθρώπων τιμῶν, ἀκραίου

χαρακτῆρος, εὐθύς, τίμιος [ἐπὶ πράξεων, ἰ-
 δεῶν κτλ.] : — اطوار — συμπεριφορὰ τιμίου ἀν-
 θρώπου· || — حركات — διαγωγή τιμῶν· §. ἐπρ. ὡς
 ἀρμόζει τιμῶν καὶ εὐθεῖ ἀνθρώπων.

مستقي } A. **μουδτεκῆμῖ**, ἐπθ. [ἱατ.] : —
μουδτεκῆμῖ **μεχῆλῖ**, ὁρ-
 θοκολπικός· §. θ. مستقيه.

مستكبر } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكبار]
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ θεωρῶν ἑαν-
 τὸν μέγαν, ἐπαιρόμενος, ὑπερήφανος· §. πλθ.
 مستكبرين.

مستكبرانه } II. **μουδτεκῆμ-ανέ**, ἐπθ. ὁ
 ἀρμόζων ἐπαιρομένῳ, ὑπερη-
 φάνῳ· §. ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

مستكتب } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكتاب]
 μτχ. ἐν. ὁ βάλλων τινὰ νὰ γρά-
 ψῃ· ὁ ὑπαγορεύων τινὶ ὅπως γράψῃ τι.

مستكثر } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكثر]
 μτχ. ἐν. ὁ θεωρῶν τι πολὺ.

مستكره } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكره]
 μτχ. ἐν. ὁ ἀποστρεφόμενος [τῇ
 دن]· §. πθ. μτχ. **μουδτεκῆμ**, ἐκεῖνος ὃν ἀπο-
 στρέφεται τις, βδελυκτός, ἀπεχθής· ὁ κόπτων
 τὴν ὀρεξιν [ἱατ.]· §. θ. مستكره **μουδτεκῆμ**
 [ἐν.] καὶ **μουδτεκῆμ** [πθ.]·

مستكرى } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكره]
 μτχ. ἐν. ὁ ζητῶν καὶ λαμβάνων
 ὑπ' ἐνοίκιον.

مستكشف } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكشاف]
 μτχ. ἐν. ὁ ζητῶν ἢ θέλων ν' ἀ-
 νακαλύψῃ τι· §. θ. مستكشف.

مستكمل } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكمال]
 μτχ. ἐν. ὁ θέλων νὰ τελειοποιή-
 σῃ τι, ὁ τελειοποιῶν· §. θ. مستكمل.

مستكن } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكان]
 μτχ. ἐν. κεκρυμμένος, κεκαλυμ-
 μένος· παραλειπόμενος, ἐξυπακουόμενος [συν-
 τακτ.]· §. θ. مستكن.

مستكنه } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكانه]
 μτχ. ἐν. ὁ προσπαθὼν νὰ ἐννοή-
 σῃ τι κατὰ βάθος [νλγ.]·

مستكين } A. **μουδτεκῆμ** [ἐκ τοῦ استكانه]
 ἐν. τεταπεινωμένος· §. θ. مستكين.

مستند } A. **μουδτελιζζ** [ἐκ τοῦ استلذ] }
 μτχ. ἐν. ὁ λαμβάνων ἡδονήν, γεῦ-
 σιν ἐκ τινος [τῆ] δν. μτχ. πθ. **μουδτελέζζ**,
 ὁ ἐξ οὗ λαμβάνει τις ἡδονήν, γεῦσιν, ἡδύς, νό-
 στιμος. || βλ. ἐπόμ.

مستندات } A. **μουδτελεζζάτ** [πλθ. τοῦ προ-
 νη.] δν. θ. πράγματα, ἐκ τῶν ὁ-
 ποίων λαμβάνει τις ἡδονήν, ἡδονικά.

مستلزم } A. **μουδτελζιμ** [ἐκ τοῦ استلزام] }
 μτχ. ἐν. ὁ συνεπάγων, ἐπιφέρων, ὁ
 προξενῶν: جراح — ὁ συνεπάγων ποινήν || جناح —
 ὁ ζενάχι **μουδτελζιμου-ζα-ελάχ**, αἰγίς
 συνεπάγουσα τὴν σωτηρίαν, σωτήριος [Σουλ-
 τανική]. || Pم — προξενῶ, συνεπάγω [αἰτ.]:
 نتائج — ὁ συνεπάγων ὠφέλειαν, ὠφελείας [ve-
 τατῶζι βεχιμέ]. || مضبوطی — ὁ συνεπάγων τά-
 ξιν, ἀκρίβειαν. § 0.4. متر.

مستلک } A. **μουδτελκῆ** [ἐκ τοῦ استلک] }
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐπὶ τῆς ῥάχεως κα-
 τακλινόμενος καὶ κοιμώμενος. § [ἀνατ.] ὑπνια-
 στής [μῆς τῆς χειρός].

مستقع } A. **μουδτεμτή** [ἐκ τοῦ استماع] }
 μτχ. ἐν. ὁ ζητῶν ὠφέλειαν, κέρδος.

مستقد } A. **μουδτεμιτ** [ἐκ τοῦ استمداد] }
 μτχ. ἐν. ὁ ζητῶν βοήθειαν. § μτχ. πθ.
μουδτεμέτ, ὁ παρ' οὗ ζητεῖ τις βοήθειαν [δπν.].

مستقدانه } Π. **μουδτεμιτ-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος
 αἰτοῦντι βοήθειαν. § ἐπρ. ὡς ἀρ-
 μόζει κτλ.

مستقر } A. **μουδτεμιρ** [ἐκ τοῦ استمرار] }
 μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διαρκῶν, διαρκῆς,
 διηνεκῆς, ἀδιάκοπος, αἰώνιος, σταθερός. § θ.
 مستقر — شقاوت — ἀνιστία ἐξ ἐπαγγέλματος
 [διηνεκῆς].

مستقراً } A. **μουδτέμιρ-εν**, ἐπρ. διαρκῶς,
 ἐξακολουθητικῶς, διηνεκῶς, σταθε-
 ρῶς: مستأجر بر شی سولیموب و ذکندن جیقوبوده —
 او تورمش ایسه آجرک ایستدیکی التمش غروش شهریه
 و برمی لازم کور — ἐάν ὁ μισθωτῆς δὲν εἴπη τι καὶ
 μὴ ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου καθήσῃ ἐ-
 ξακολουθητικῶς, ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ μῆ-
 νιαῖον μισθωμα τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν, ὑπερ ἀ-
 παιτεῖ ὁ ἐκμισθωτῆς [ἀδζιρ].

مستخرج } A. **μουδτεμιζ** [ἐκ τοῦ استخراج] }
 μτχ. ἐν. ὁ βολιδοσκοπῶν τὸ φρόνη-
 μα, τὴν διάνοιν.

مستقع } A. **μουδτεμῆ** [ἐκ τοῦ استماع] }
 μτχ. ἐν. καὶ δν. ὁ ἀκούων, ἀκροατῆς. §
 πλθ. مستمع **μουδτεμῆ-ν**, οἱ ἀκροαταί, τὸ ἀ-
 κροατήριον. § μτχ. πθ. **μουδτεμά**, ὁ ἀκουόμε-
 νος, ἀκουσθεῖς. § θ. مستمع **μουδτεμῆ-ε** [ἐν.]
 καὶ **μουδτεμά-ε** [πθ.]: — شهود **μουδτεμῆ-ε**, οἱ ἐξετασθέντες [ἀκουσθέντες] μάρτυρες.

مستقاً } A. **μουδτέμῆ-αν**, ἐπρ. ἐξ ἀκοῆς.

مستلک } A. **μουδτεμλκ** [ἐκ τοῦ استلک] }
 μτχ. ἐν. ὁ κτησάμενος, κάτοχος.
 § πθ. μτχ. **μουδτεμλέκ**, ὁ ἀποκτηθεῖς, ὁ γενό-
 μενος κτῆμα, ἰδιοκτησία. § θ. مستلک **μουδτεμ-
 λκῆ** [ἐν.] καὶ **μουδτεμλέκ** [πθ.]. βλ. καὶ ἐπόμ.

مستلکات } A. **μουδτεμλέκ-άτ** [ἐκ τοῦ προ-
 νη.] δν. θ. ἀποικία, κτήσεις
 ἀποικιακαί: نظری — ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἀποι-
 κίων. || βλ. مستعمرات.

مستلک } A. **μουδτεμλέκ** [θ. τοῦ προηγ.] }
 δν. ἀποικία: انگیزارک قاب — سی
 ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Καλῆς Ἑλλάδος [κάπ]
 ἀποικία τῶν Ἀγγλων συγν. مستعمره βλ.

مستقی } A. **μουδτεμλί** [ἐκ τοῦ استعلا] }
 μτχ. ἐν. συνων. τῷ مستکب βλ.

مستقد } Π. **μουδτεμν** [ἐκ τοῦ مست] }
 μτχ. ἐν. καὶ τῆς καταλ. مند ἐπθ. τε-
 θλιμμένος, δυστυχῆς, πτωχός, ταπεινός. ὁ ἐ-
 χων ἀνάγκην, ἐνδεής: وصال — ὁ ἐχων ἀνάγκην
 ἐρωτικῆς συνεντεύξεως [βιδάλ].

مستقدانه } Π. **μουδτεμν-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀν-
 ῆκων ἢ ἀρμόζων τεθλιμμένος,
 δυστυχεῖ, πτωχῷ, ταπεινῷ. § ἐπρ. τεθλιμμέ-
 νος, ταπεινός, ὡς δυστυχῆς.

مستقبل } A. **μουδτεμχίλ** [ἐκ τοῦ استقبال] }
 μτχ. ἐν. ὁ ζητῶν προθεσμίαν, ἀ-
 ναβολήν.

مستنبط } A. **μουδτενπ** [ἐκ τοῦ استنباط] }
 μτχ. πθ. ὁ ἐξαγόμενος, ἐννοού-
 μενος ἐμμέσως. § θ. مستنبط.

مستنبی } A. **μουδτενπ** [ἐκ τοῦ استنباء] }
 μτχ. ἐν. ὁ ζητῶν πληροφορίας.

مستنتج } A. **μουδτεντῶζ** [ἐκ τοῦ استنتاج] }
 μτχ. ἐν. ὁ ἐξάγων συμπέρασμα.

مستند } A. **μουδτενι** [ἐκ τοῦ استناد] }
 μτχ. ἐν. ὁ στηριζόμενος, ἐπεριδόμενος

εις τι [δοτ.] § πθ. **μουδ-τενέτ**, τὸ ἐφ' οὗ
στηρίζεται τις, βάσις: — اِدْعَاي — ἡ βάσις τοῦ
διόδου αὐτοῦ [i-ti'-a-dā] § θ. **مستند**
μουδ-τενέτ [έν.] καὶ **μουδ-τενέτ** [πθ.].

مستنداً } A. **μουδ-τενέτ-εν**, ἐπρ. ἢ **μτχ. τροπ.**
στηριζόμενος, ἐπεριδόμενος [δοτ.].

مستنسح } A. **μουδ-τενδῆχ** [ἐκ τοῦ استنسخ]
μτχ. έν. καὶ **δν.** ὁ λαμβάνων έν
ἡ πλείονα ἀντιγραφα ἐξ ἐγγράφου ἢ βιβλίου, ὁ
ἀντιγράφων § **μτχ. πθ. μουδ-τενδῆχ**, ἀντιγ-
ραμμένος § θ. **مستنسخ** **μουδ-τενδῆχ** [έν.] καὶ
μουδ-τενδῆχ [πθ.].

مستنشد } A. **μουδ-τενδῆτ** [ἐκ τοῦ استنشد]
μτχ. έν. ὁ αἰτῶν παρά τινος σύ-
ταξιν ἢ ἀπαγγελίαν στίχων, ποιήσεως.

مستنشق } A. **μουδ-τενδῆκ** [ἐκ τοῦ استنشاق]
μτχ. έν. ὁ ἀπορροφῶν ὕδωρ διὰ
τῶν ῥωθῶνων πρὸς καθαρισμόν τῆς ρινός.

مستنصر } A. **μουδ-τενδῆρ** [ἐκ τοῦ استنصار]
μτχ. έν. ὁ ζητῶν βοήθειαν, ἀρωγὴν.

مستنطق } A. **μουδ-ταντῆκ** [μτχ. έν. τοῦ
استنطاق] **δν.** ἀνακριτής.

مستنطلق } T. **μουδ-ταντῆκ-λῆκ**, **δν.** τὸ ἀξιω-
μα ἢ τὸ ἔργον τοῦ ἀνακριτοῦ.

مستنفر } A. **μουδ-τενδῆρ** [ἐκ τοῦ استنفر] **μτχ.**
έν. ὁ πτοούμενος καὶ ψεύγων.

مستنقص } A. **μουδ-τενκῆς** [ἐκ τοῦ استنقص]
μτχ. έν. ὁ θέλων ἢ προσπαθῶν

νὰ ἐλαττώσῃ τὴν τιμὴν.

مستنكف } A. **μουδ-τενκῆφ** [ἐκ τοῦ استنكف]
μτχ. έν. ὁ ἀποποιούμενος.

مستنير } A. **μουδ-τενῆρ** [ἐκ τοῦ استنار] **μτχ.**
έν. καὶ **ἐπθ.** ὁ λαμβάνων ἥτοι δα-
νειζόμενος ψῶς, ἐτερόφωτος [συν. τῷ مستقى καὶ
ἀντιθ. τῷ منير] φωτεινός, λαμπρός, φωτιζόμε-
νος: — انوار الهى — ὁ φωτιζόμενος ὑπὸ τῶν ψῶ-
των τοῦ Θεοῦ § θ. **مستنير**.

مستنيم } A. **μουδ-τενῆμ** [ἐκ τοῦ استنعم] **μτχ.**
έν. ὁ προσποιούμενος τὸν κοιμώ-
μενον.

مستوجب } A. **μουδ-τεδῆζ** [ἐκ τοῦ استوجب]
μτχ. έν. ὁ ἀπαιτῶν, συνεπά-
γων, προξενῶν, προδξενός [αἰτ.]: — **μουδ-
τεδῆζ** [ἐκ τοῦ استوجب] — ὁ συνεπάγων ὠφέλειαν,
ὠφέλιμος § θ. **مستوجب**.

مستودع } A. **μουδ-τεδῆ'** [ἐκ τοῦ استوداع]
i-ti-tā', βλ. وديعه **μτχ. έν.** ὁ

ἐμπιστευόμενος τινι ἐνέχυρον ἢ παρακαταθή-
κην, παρακαταθέτης [συνηθέστ **مودع** **μουδῆ'**]
§ πθ. **μτχ. μουδ-τεδῆ'**, ὁ εἰς ὃν παρακατατί-
θεται τι, θεματοφύλαξ [νομ.]: § **δν.** **المستودع** **ἐδ**
μουδ-τεδῆ', ὁ ἐπιγίαιος παράδεισος ἐνθα ἐτέ-
θησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ οἱ πρῶτόπλαστοι, ἥτοι
ὁ 'Αδὰμ καὶ ἡ Εὕα § **μήτρα**.

مستور } A. **μεδ-τούρ** [οζ. ستر] **μτχ. πθ. κε-**
καλυμμένος [كوك يوزى بلوطر ايله]: § **θ.** **مستور** —
نمرضات: — **مستور** — **مستور** — **مستور** —
προσδοχαὶ κεκαλυμμένα || βλ. καὶ ἐπὶ μ.

— τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ εἶναι κεκαλυμ-
μένον ὑπὸ νεφῶν § [αἰτ.] λαθραῖος § [βοτ.] ἀγγειό-
σπερμος· ἀτομογυνία § θ. **مستور** — **مستور** —
προσδοχαὶ κεκαλυμμένα || βλ. καὶ ἐπὶ μ.

مستوره } A. **μεδ-τούρ** [ἐκ τοῦ προση.] **δν.**
θ. γυνὴ κεκαλυμμένη, τιμία, σῶ-

φρων § κεκρυμμένη, μυστικόν, ἥτοι ὄνομα ἐγ-
γράφου ὅπερ ἀποστέλλει ὁ Καθὼς πρὸς τινὰ
ἀρχὴν ἢ ἐπίσημα πρόσωπα ὅπως πληροφωρη-
θῇ μυστικῶς περὶ τοῦ ἀζιολίστου πρόσωπων
τινῶν μαρτυρησάντων έν τινι δικαστικῇ ἀγω-
γῇ [βλ. تركيه] § πλθ. **مستورات** **μεδ-τούράτ**.

مستوريت } A. **μεδ-τούρ-ιγέτ**, **ἀφ. θ.** ἡ κα-
τάστασις τοῦ κεκαλυμμένου

πράγματος ἢ τῆς κεκαλυμμένης γυναίκος.

مستوضح } A. **μουδ-τεδῆχ** [ἐκ τοῦ استوضح]
μτχ. έν. ὁ ζητῶν ἐξηγήσεις περὶ

πράγματος ἀσαφούς, ἀορίστου § θ. **مستوضح**.

مستوطن } A. **μουδ-τεδῆν** [ἐκ τοῦ استيطان]
μτχ. έν. ὁ ἐγκαθιστάμενος έν τινι

μέρει καὶ θεωρῶν τοῦτο ὡς πατρίδα § θ. **مستوطن**.

مستوعب } A. **μουδ-τεδῆτ** [ἐκ τοῦ استيعاب]
μτχ. έν. καὶ **ἐπθ.** ὁ περιέχων

[αἰτ.]: — **مستوعب** — **مستوعب** — **مستوعب** —
παρὰ προσῶν περιέχει ὅλους τοὺς χρόνους, ἥ-
τοι ὁ διαρκῶς παρὰ προσῶν § θ. **مستوعب**.

مستوفى } A. **μουδ-τεδῆ** [ἐκ τοῦ استيفاء] **μτχ.**
έν. καὶ **ἐπθ.** ὁ ἀρκῶν, ἀρκετός, ι-

κανός: — **مستوفى** — **مستوفى** — **مستوفى** —
καὶ ἐπαρκεῖς § θ. **مستوفى**.

مستوقع } A. **μουδ-τεδῆτ** [ἐκ τοῦ استيقاع]
μτχ. έν. ὁ προσδοκῶν νὰ συμβῇ

τι· ὁ ἀνυποχῶν μὴ συμβῇ τι.

مستولى } A. **μουδ-τεδῆ** [ἐκ τοῦ استيلاء] **μτχ.**
έν. καὶ **ἐπθ.** ὁ καταλαμβάνων διὰ

της βίας [ἐπὶ ἐπιδρομῆς ἐχθροῦ, στρατοῦ, ἢ φόδου κτλ.]: — مرض νόσος ἐπιδημική || مرض — ἐπιζωοτία || Pl. — καταλαμ-
δάνω, κυριεύω [δοτ.]: — اولق وجوده وعشه — اولق: امراض
γος καταλαμβάνει τὸ σῶμα § θ. مستواه
→ **μυράζι** **μυοδεβλιγέ**, νόσοι ἐπιδημικά.

مستوى } A. **μυοδεβί** [μτχ. ἐν. ἐκ τοῦ استواء]
 } ἐπθ. ἴσος, ἰσοπεδωθείς § [γραμ.]
ὁ κοινοῦ γένους, ἥτοι ἀρσενικός καὶ θηλυκός.
§ [γεωμ.]: — سطح — γραμμὴ ἐπίπεδος || سطح —
ἐπιφάνεια ἐπίπεδος || شكل — σχῆμα ἐπίπεδον ||
— τρίγωνον [μυοδεβλιγέ] εὐθύγραμμον ||
— — — — — ὁροπέδιον § ὄν. ἐπίπεδον [γεωμ.]: — — —
— — — — — ἐπίπεδον κατακόρυφον [μυοδεβί] — — —
— — — — — ἐπίπεδον βοηθητικόν [μυοδεβλιγέ] §
— — — — — **μυοδεβί** **μυοχαττέπ**, ἐπιπεδοκυρ-
τος § δουκ. مستويين **μυοδεβιέν**: — زاوية —
εδρος γωνία § θ. **μυοδεβιγέ**.

مستهام } A. **μυοδεχάμ** [ἐκ τοῦ ἀχρήστου
 } μτχ. ἐν. مستهامه **μυοδεχάμ**, ὅς
σκοτοδινίων, παραζαλισμένος, ὁ εἰς ἀμηχανίαν
περιελθών.

مستهان } A. **μυοδεχάν** [ἐκ τοῦ استهان] μτχ.
 } πθ. ὁ καταπεφρονημένος, ἀξιοκα-
ταφρόντος § θ. مستهان.

مستحسن } A. **μυοδεχδίζιν** [ἐκ τοῦ استحسن]
 } μτχ. ἐν. ὁ θεωρῶν τι ἀπρεπές,
ἀναιδέες, φαῦλον § πθ. μτχ. **μυοδεχδίζεν**, ὁ
θεωρούμενος ἀπρεπῆς, ἀναιδής, φαῦλος [ἐπὶ
πράξεων ἢ λόγων]: — ذكرى — οὗ ἡ μνεία ἀπρε-
πῆς § θ. مستحسن **μυοδεχδίζιν** [ἐν.] καὶ **μυο-**
δεχδίζεν [πθ.].

مستهدف } A. **μυοδεχτιφ** [ἐκ τοῦ استهدف]
 } μτχ. ἐν. ὁ ἰστάμενος ὡς σκοπός
ἢ ὡς σημεῖον, καθ' οὗ ῥίπτονται βέλη.

مستهدى } A. **μυοδεχτι** [ἐκ τοῦ استهدى]
 } μτχ. ἐν. ὁ ζητῶν τὰ ὀδυνηθῆ εἰς
τὴν εὐθείαν ὁδόν, εἰς τὴν ἀληθῆ ὁδοσκοπία
[τὸν Μωαμεθανισμόν].

مستحزى } A. **μυοδεχζι** [ἐκ τοῦ استحزى] μτχ.
 } ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ σκώπτων, ὁ εἰρω-
νεύμενος, ὁ χλευάζων § θ. مستحزى.

مستحزىانه } Π. **μυοδεχζι-ανέ**, ἐπθ. εἰρω-
 } νικός, σκωπτικός: — كلمات —
εἰρωνικοί § ἐπθ. εἰρωνικός, σκωπτικός.

مستهلك } A. **μυοδεχζι** [ἐκ τοῦ استهلك]
 } μτχ. ἐν. ὁ καταναλίσκων, δαπα-
νῶν, καταναλωτής § μτχ. πθ. **μυοδεχζιέ**, κατα-
ναλισκόμενος, δαπανώμενος § θ. مستهلك **μυο-**
δεχζιέ [ἐν.] καὶ **μυοδεχζιέ** [πθ.]. || مرم.

مستوى } A. **μυοδεχβί** [ἐκ τοῦ استوى]
 } μτχ. ἐν. ὁ ἀφαιρῶν τὸν νοῦν, ὁ
δεικνύων ἢ βλέπων καλὰ τὰ πάθη καὶ τὰς ἡ-
δονάς, σαγηνεύων.

مستى } Π. **μυοδετί**, ὄν. μέθη: — بد — κακή μέ-
 } θη. — ايله نه سويلد يكي يليمور ||
ἐκ τῆς μέθης δὲν γινώσκει τί λέγει.

مستيز } A. **μυοδετιδ** [ἐκ τοῦ استيز] μτχ.
 } ἐν. ὁ ἐξιδιάζων καὶ προορίζων τι
δι' ἑαυτόν.

مستيقظ } A. **μυοδετικηζ** [ἐκ τοῦ استيقظ]
 } μτχ. ἐν. ὁ ἀφυσπνιζόμενος.

مستيقن } A. **μυοδετικὴν** [ἐκ τοῦ استيقن]
 } μτχ. ἐν. ὁ γινώσκων τι θετικῶς.

مسجد } A. **μυοδεζιέ** [ἐκ τοῦ مسجد] ὄν. μέτ-
 } ωπον § πλθ. مساجد **μυοδεζιέ**, ὁ-

νομάζονται τὰ μέλη τοῦ σώματος, ἅτινα κατὰ
τὴν προσευχὴν τῶν Μουσουλμάνων ἐγγίζουσι
τὴν γῆν, ἥτοι τὸ μέτωπον, αἱ δύο χεῖρες, τὰ
γόνατα καὶ οἱ πόδες § συνών. ἐπομένῳ.

مسجد } A. **μυοδεζιέ** [ἐκ τοῦ مسجد] ὄν. τέ-
 } μενος, προσκύνημα, μικρὸν προσ-
κύνημα ἄνευ μιναρέ: — حرام — ὁ ναὸς τῆς Μέκ-
κας, ἄλλως Κιαμπές [βλ. كبة] — اقصى —
μυοδεζιέ **ἀκδά**, ὁ ναὸς τῆς Ἱερουσαλὴμ § δουκ.
مسجدان οἱ δύο ναοί, ἥτοι ὁ τῆς Μέκκας καὶ
ὁ τῆς Μεδινᾶς § πλθ. مساجد **μυοδεζιέ**.

مسجع } A. **μυοδεζιδζι** [ἐκ τοῦ مسجع] μτχ.
 } πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ποιηθεὶς ὁμοιοκα-

τάληκτος, ὁμοιοτέλευτος, ἥτοι ὁμοιοκαταλη-
ξία τῆς τελευταίας λέξεως δύο κώλων: — كلام —
λόγος ἔχων ὁμοιοτέλευτα: — دوشمك ||
συμβαίνει ὁμοιοτελευτόν τι οἰκοθεν [تاثيراتي-
له] ἥτοι ἄνευ ἐπιτηδεύσεως § θ. مسجع. || مقي.

مسجل } A. **μυοδεζιδζι** [ἐκ τοῦ تسجيل]
 } μτχ. ἐν. ὁ εἰς τὸν κώδικα δικα-

στηρίου καταχωρίζων πράξιν τινα § μτχ. πθ.
μυοδεζιδζι, ὁ εἰς τὸν κώδικα κατακεχωρι-
σμένος, αὐθεντικός, ἐπίσημος: — وكيل —
προς διωρισμένος ἐπὶ δικαστηρίου § θ. مسجل.

مسطر } A. **μίστᾱρ** [ρζ. سطر] ὄν. κανών, κ. ρίγα, ἥτοι ἐργαλείον δι' οὗ ἀγονται εὐθείαι γραμμαὶ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἢ ἀλλαχοῦ· § πλθ. مطاير **μιστατήρ**.

مسطر } A. **μουνδετᾱρ** [ἐκ τοῦ تسطير] μτχ. πθ. γεγραμμένος [σπν.].

مسطره } A. **μιστάρῃ**, ὄν. θ.γωνιόμετρον [γεωμ.].

مسطور } A. **μεδοτούρ** [ρζ. سطر] μτχ. πθ. γεγραμμένος, ἀναφερόμενος ἐν βιβλίῳ κτλ. : در تاريخه εἶναι γεγραμμένον ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἡ ἱστορία ἀναφέρει || بر وجه پير بیدرخي **μεδοτούρ**, κατὰ τὸν τρόπον τὸν γεγραμμένον, ὡς γέγραπται.

مساعة } A. **μεδ'άτ**, ὄν. θ. βλ. معاى.

مسعار } A. καὶ **μίσ'άρ**, ὄν. σκάλευθρον· τ. كوسكو.

مسعد } A. **μουνδ'ήτ** [ἐκ τοῦ اسعاد] μτχ. ἐν. ὁ καθιστὼν εὐτυχῆ· § μτχ. πθ.

μουνδ'άτ, ὁ καταστὰς εὐτυχής.

مسعدت } A. **μεδ'ατέτ** [ρζ. سعد] ὄν. θ. εὐτυχία, εὐδαιμονία : امید **ἐλπίς** εὐτυχίας || خولای — **ὄνειροπόλῳ** εὐτυχίας· || توأم — **γέδμ** **μεδ'ατέτ-τεδέμ**, ἡμέρα εὐτυχίας διδυμός, εὐτυχής || سرای — **δεράϊ** **μεδ'ατέτ-ιχτιδά**, ἀνάκτορον εὐτυχῆς [ἐν ᾧ περιέχεται ἡ εὐτυχία]· || βλ. يمن.

مسعل } A. **μεδ'άλ** [ἐκ τοῦ سعال] ὄν. μέρος τοῦ λαιμοῦ, ἐξ οὗ βήχει τις.

مسعود } A. **μεδ'οῦτ** [ρζ. سعد] ἐπθ. εὐτυχής, εὐδαιμόν· يشامق — **ζω** ἐν ἀνέσει [**μουνεφ'έξ**] καὶ εὐδαιμόν· || شب — **νύξ** εὐτυχῆς || معوده — **παις** εὐτυχῆς § θ. مسعود : — **εὐτυχεῖς** ἡμέραι.

مسعودانه } II. **μεδ'οῦτ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνέκων ἡ ἀρμόζων εὐτυχεῖ, εὐδαιμόν, εὐτυχῆς [ἐπὶ βίου, καταστάσεως κτλ.] : حیات — **βίος** εὐτυχῆς· § ἐπρ. εὐτυχῶς, εὐδαιμόνως.

مسعوديت } A. **μεδ'οῦτ-ιγέτ**, ὄν. θ. ἡ κατάστασις τοῦ εὐτυχοῦς, εὐτυχία, εὐδαιμονία.

مسعود } A. **μεδ'οῦρ** [ρζ. سمر] ἐπθ. μαινόμενος, μανιώδης· § θ. مسوره **μεδ'οῦρ** : — **κύματα** μανιώδη.

مسفوح } A. **μεδ'οῦχ** [ρζ. سفح] μτχ. πθ. χυθείς· § ὄν. πρόποδες δρους.

مسفور } A. **μεδ'οῦρ** [ρζ. سفر] μτχ. πθ. γεγραμμένος, εἰρημένος [ἐν χρήσει

ἄλλοτε, ὡς ἴδῃ τὸ مرفور, مرفور· § θ. مسفور.

مسفوع } A. **μεδ'οῦ'** [ρζ. سفع] μτχ. πθ. βασκαθεῖς· § العن — **μεδ'οῦ'ον-λ**

ῶν, οὗ ὁ ὀφθαλμὸς ἐκοιλάνθη, κ. ἐδοῦλπηε.

مسفوك } A. **μεδ'οῦκ** [ρζ. سفك] μτχ. πθ. κεχυμένος [ἐπὶ αἵματος ἀνθρωπίνου].

مسقا } T. **μουνδ'ακ** [ἐκ τοῦ ارب. تسقيه] ὄν. λαχανικά ἐψημένα διὰ ζωμοῦ κρέα-

τος ἢ βουτύρου καὶ λιανισμένου κρέατος.

مسقات } A. **μιδ'κāt** [ρζ. سقي] ὄν. θ. τὸ δι' οὗ ποτίζει τις ποτιστήριον· § πλθ.

مسقام } A. **μιδ'κām** [ρζ. سقم] ἐπθ. ἐμπαθής, φιλάσθενος, κ. παθιάρης.

مسقره } T. **μιδ'καρά**, βλ. مسخرة.

مسقط } A. **μεδ'κāt** καὶ **μεδ'κēt** [ἐκ τοῦ سقوط] ὄν. τόπος, ἐν ᾧ πίπτει τι : رأس — **καὶ** الرأس — **μεδ'κātu-ρ-ρέ'ς**, τόπος γεννήσεως, πατρίς· § πλθ. مسقط **μεδ'ακ'ήτ**.

مسقط } A. **μουνδ'κ'ήτ** [ἐκ τοῦ اسقاط] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ πίπτων, ὁ ποιὼν τι νὰ πέσῃ· ὁ προσενῶν, ἐπιφέρων ἐκτροσιν, ἐκτροωτικός· ἐκδόλιον, ἐκτροωτικὸν [φάρμακον] : — **مسقطه** ὁ ἐπιφέρων τριχόρροϊαν, ψιλωσιν· § θ. شر

مسقف } A. **μουνδ'ακ'κ'ήτ** [ἐκ τοῦ تسقيف] μτχ. πθ. ὁ ἐστεγασμένος, ὁ ἔχων στέγην, ἐπίστεγος· || βλ. καὶ ἐπόμ.

مسقفات } A. **μουνδ'ακ'κ'ήτ** [πλθ. τοῦ προηγ.] ὄν. θ. προσοδοφόρα κτήματα ἐστεγασμένα, ἐπίστεγα, ἥτοι ἀστρικά κτήματα ὡς οἰκίαι, καταστήματα, ὧν τὰ εἰσοδήματα εἶναι προωρισμένα εἰς βακουφία ἥτοι εἰς ἀγαθοεργὰ ἢ εὐσεβῇ καθιδρύματα [ἀντίθ. τῶν **μουντεγαλλάτ**, ἐξιδιασθέντι διὰ τὰ ἀστεγα ἀγροτικά κτήματα ἥτοι τὰς γαῖας] : — **مسقفات** موقوفه و κτήματα ἐπίστεγα καὶ γαῖαι βακουφικαί.

مسقو } **μωδ'κ'δ** ἢ **μωδ'κ'δ'**, ὄν. κ. Μόσχα, καὶ συνεκδ. ἢ Ρωσία, Ρώσος, Ρωσικός : — **چانی** || **شهری** — **πόλις** Μόσχα.

τέιον || سوري — Ρωδικόν σαθέριον [σαμουρι].

مسقوجه } T. μωκόβ-δξε, έπθ. και έπρ.
Ρωδικός, Ρωδιστί: سويلك — όμ-

λω ρωδιστί: § όν. ή Ρωδική γλωσσα.

مسقولى } T. μωκόβ-λñ, έπθ. και όν. Ρω-
δος, Μωσχοβίτης.

مسك } A. μεδέκ, ρ. άψ τδ κρατείν, τδ άν-
τέχεσθαι τινος άπρίξ, δυνατά. [βλ.
[مسك, امساك].

مسك } A. μιδέκ, όν. μδσχος [έκ τοϋ π. مشك]:
μδσχο- — كديسي — كاليه — كاليه

γελñ, ήτοι ζών εν τφ όμφαλφ τοϋ όποιου ύ-

πάρχει κύστις μδσχοφδρος || فارسي — ۛراخ, μο-

σχοπόντικον. — مبدى — مبدى — مبدى

ξάγόμενος έκ μαλάχης ή άκακίας τής μδσχο-

φδρου. || اوتى — مبدى — مبدى — مبدى

ψινθίου. || كيسي — مبدى — مبدى — مبدى

μδσχοδάπουνον. || كى — كى — كى — كى

λιστα, έξαιρετα, έξαιρετως. || قوقار — قوقار — قوقار — قوقار

ρñξίς είναι άναπόφευκτος [μυρίζει ως μδσχος].

مسكت } T. μιδέκ [κατά τδ فرانسوى
έκ τοϋ مکت — مکت — مکت — مکت

μάν عمان ή έκ τοϋ مکت — مکت — مکت — مکت

μήλου, μδσχάτον: || اوزوى — موشو — موشو — موشو

μδσχόμυλον. || موشو — موشو — موشو — موشو

مسكت } Γλ. μιδέκ [mousquet] όν. πυρο-
δδλον έξακοντίζον μεγάλην σφαί-

ραν, μολυβδόδλον: || دانه — دانه — دانه — دانه

των 18 δραμίων.

مسكت } A. μιδέκ [έκ τοϋ مسكت] μτχ.
έν. και έπθ. ό κατασιγάων, ό έ-

πιδάλλων σιγήν, άποστομόνων, ό εις όν δέν δύ-

ναται τις ν' άπαντήσθ, πειστικός: || جواب — جواب — جواب — جواب

πάντησις κατασιγάουσα, πειστική: § مکت .

مسكتانه } Π. μιδέκ-ανέ, έπθ. ίδιος κα-
τασιγάοντι, κατασιγαστικός: §

έπρ. κατασιγαστικός.

مسكر } A. μιδέκ [έκ τοϋ مسكر] μτχ. έν.
και έπθ. ό μεθύσκων, μεθυστικός:

مسكر — مسكر — مسكر — مسكر

مسكر } A. μιδέκ [έκ τοϋ مسكر] μτχ. πθ. σακχαρωμένος
[χην.]: § مكر .

مسكرات } A. μιδέκ [έκ τοϋ مسكر] μτχ. πθ. σακχαρωμένος
[χην.]: § مكر .

مسكرات } A. μιδέκ [έκ τοϋ مسكر] μτχ. πθ. σακχαρωμένος
[χην.]: § مكر .

مسكرات } A. μιδέκ [έκ τοϋ مسكر] μτχ. πθ. σακχαρωμένος
[χην.]: § مكر .

مسكرات } A. μιδέκ [έκ τοϋ مسكر] μτχ. πθ. σακχαρωμένος
[χην.]: § مكر .

مسكرات } A. μιδέκ [έκ τοϋ مسكر] μτχ. πθ. σακχαρωμένος
[χην.]: § مكر .

مسكرات } A. μιδέκ [έκ τοϋ مسكر] μτχ. πθ. σακχαρωμένος
[χην.]: § مكر .

κά, οίνοπνεύματα: استعمالی — χρñσις οίνοπνευ-
μάτων.

مسكن } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكنى] όν. τόπος
κατοικίας, κατοικία, διαμονή, οι-

κία χρñσιμεύουσα πρός κατοικίαν τοϋ ιδιοκτή-

του [άντιθ. عقار άκάρ, οίκία ή κτήμα προσδο-

φδρον ήτοι ένοικιαζόμενον]: — فقرا — κατοικία

πτωχική: § [άνατ.] κοίλος χδρος τής ωοθήκης:

§ πλθ. مساكن — مساكن.

مسكن } A. μιδέκ [έκ τοϋ سكنى] μτχ.
έν. και έπθ. ό κατευνάζων, κατα-

πραίνων, καθισχυράζων καταπραίνντικός, κα-

τευναστικός, παρηγορητικός, άνταλγικός, άνώ-

δυνος, άντιπαραλντικός [έπι φαρμάκων]: § μτχ.

πθ. μιδέκ, κατευνασθείς κτλ.

مسكنت } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكنى] μτχ.
χεία, ένδεια, άθλιότης, έλεινότης,

κ. κακομοιρία, κακορριζικία [βλ. مكين].

مسكوب } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكنى] μτχ. πθ.
κεχυμένος: — مای — مای — مای — مای

μένον: § θ. مكوب.

مسكوت } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكوت] μτχ.
πθ. ό σιωπηθείς, ά-

ποσιωπηθείς, παραλειφθείς: || عنه قالى — عنه قالى — عنه قالى — عنه قالى

μεδ- — عنه قالى — عنه قالى — عنه قالى

κχούτουν άνχ καλμάκ, μένω παρασιωπηθείς,

παρασιωπώμαι || عنه كشديرمك — عنه كشديرمك — عنه كشديرمك — عنه كشديرمك

έν σιγή [αίτ.].

مسكوك } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكوك] μτχ.
πθ. σεσημασμένος, τετυπωμένος

[έπι νομίσμάτων]: § πλθ. مسكوك .

مسكوكات } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكوك] μτχ.
πθ. σεσημασμένος, τετυπωμένος

[έπι νομίσμάτων]: § πλθ. مسكوك .

مسكوكات } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكوك] μτχ.
πθ. σεσημασμένος, τετυπωμένος

[έπι νομίσμάτων]: § πλθ. مسكوك .

مسكون } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكنى] μτχ.
πθ. σεσημασμένος, τετυπωμένος

[έπι νομίσμάτων]: § πλθ. مسكون .

مسكون } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكنى] μτχ.
πθ. σεσημασμένος, τετυπωμένος

[έπι νομίσμάτων]: § πλθ. مسكون .

مسكون } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكنى] μτχ.
πθ. σεσημασμένος, τετυπωμένος

[έπι νομίσμάτων]: § πλθ. مسكون .

مسكون } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكنى] μτχ.
πθ. σεσημασμένος, τετυπωμένος

[έπι νομίσμάτων]: § πλθ. مسكون .

مسكون } A. μεδέκ [έκ τοϋ سكنى] μτχ.
πθ. σεσημασμένος, τετυπωμένος

[έπι νομίσμάτων]: § πλθ. مسكون .

مسكى } A. **μυδκι** [ἐκ τοῦ مك] ἐπθ. ὁ μυ-
ρίζων μύσχος, κ μύσχος, μύσχοι-
μυδάτος, μυρίπινους, εὐώδης § μελας ὡς ὁ μύ-
σχος, φαιός: الختام اولى — **μυδκιου-λ-χνη-τάμ**
ὀλμὰκ, τελειδῶν, λήγω καλῶς [ἐπὶ τελετών,
πανηγύρεων ἢ ἀναγνώσεως ἐγγράφου κτλ.] ||
— ἐριούχων μέλαν, φαιόν· || **كوكرجيت** — **چوقه**
στερὰ μέλαινα, φαιὰ § ὄν. εἶδος σακχαρωτοῦ.

مسكين } A. **μυδκιν** [ἐκ τοῦ مكنت] ἐπθ. καὶ
ὄν. πτωχός, ὁ μὴδὲν κεκτημένος,
[διαφέρει τοῦ فقير σημαίνοντος πένητα κεκτη-
μένον πράγματά τινα], ἀθλιός, ἐλεεινός, κα-
κόμοιρος, κακορρίζικος § λεπρός, συνων. **تڤ**
مسينه — **لەپرا** [συν. جذام] § θ. **مسينه**
§ πλθ. **مساكين** **μυδακιν**.

مسكينانه } Π. **μυδκιν-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων
ἢ ἀνήκων ἀθλίῳ, ἀθλιός [βίος,
πρᾶξις]: — **حيات** βίος ἀθλιός, κακορρίζικος §
ἐπρ. ἀθλίως.

مسكينخانه } Π. **μυδκιν-χανέ**, ὄν. λεπροκο-
μεῖον· συν. **دارالمجنومين** βλ. مجنوم.

مسكينلك } T. **μυδκιν-λιέ**, ὄν. πτωχεία,
ἐνδεία, ἀθλιότης, ἐλεεινότης, κ.
κακομοιριά, κακορρίζικιά· § **لەپرا** [συν. جذام].

مسكينلماك } T. **μυδκιν-λενμυέκ** καὶ **مسينلك**
μυδκιν-λεσμέκ, ρμ. οὐδ. γίνο-
μαι ἀθλιός, ἐλεεινός, κ. κακορρίζικος.

مسلاح } A. **μυδελλάχ** [ἐκ τοῦ تسليح] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ὠπλισμένος, ἐνοπλός
[τῇ ايله]: — **مارتين** ὠπλισμένοι διὰ πυ-
ροβόλων **مارتين** § θ. **مسلاح** — **كوبدەي**
μυδελλάχά, δύναμις ἐνοπλός, στρατιωτικὴ·
|| — **مداخه** ἐπέμβασις ἐνοπλός.

مسلاحه } A. **μυδλεχά** [ἐκ τοῦ سلاح] ὄν. φρού-
ριον ἐν τοῖς μεθορίοις, ἄλλως **دريند**.

مسليخ } A. **μυδλάχ** [ρζ. سليخ] ὄν. σφαγεῖον·
§ πλθ. **مسليخ** || βλ. **سلخان**.

مسلسل } A. **μυδελσάδ** [ἐκ τοῦ سلسله] ἐπθ.
ἀλληλένδετος ὡς οἱ κρίκοι ἀλύ-
σεως, συννηρολογημένος, ὁ ἀποτελὼν σειράν ἀ-
διάκοπον, συνεχές § θ. **مسلسله** || βλ. **متسلسل**.

مسلط } A. **μυδαλλάτ** [ἐκ τοῦ تسلط] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ὁ δεσπόζων, ἐξουσιά-
ζων, ἀπόλυτος κύριος [σπν.] § ὁ πειράζων καὶ
ἐνοχλῶν τινα ἀδιακόπως, ὁ ἐπιτιθέμενος, μά-

στιξ, τύραννος, σκόλοψ τῇ σαρκί· || Pμ. **اولق** —
πειράζω, ἐνοχλῶ, τυραννῶ, δὲν ἀφίω ἱστύχων,
προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι, μαστίζω [δοτ.]: — **اطفاله**
οἱ ἀσχημάτιστοι ἢ διψθεοίτις, ἢ τις μαστίζει τοὺς
παῖδας· || **اولدر** — **چانله** λιτὴ — **اولدر**
[ἐκκηγιά] προσέβαλον τοὺς ταχυδρομικοὺς φα-
κέλλους· § θ. **مسلطه**.

مسلك } A. **μυδλέκ** [ἐκ τοῦ سلوك] ὄν. ὁδός,
πορεία, στάδιον· **ارهبان**: — **پورەيا** πολιτι-
κὴ, πολιτικὸν πρόγραμμα· || **تأليف و تحرير**
τὸ στάδιον τῆς συγγραφῆς, τοῦ συγγραφέως· || **رفيق**
— **سنادەلەفوس**· || **كيرمك** — **بر** — **ه** **كيرمك**
εἰσερχομαι εἰς τι στάδιον, ἀκολουθῶ στάδιον·
|| **انجاز** — **هكەلەو** στάδιον — **انجاز** **هكەلەو**
ἐναν-
τίον πρὸς τὴν πορείαν μου, τὰς ἀρχὰς μου [μυδ-
λεκμυέ] || **دە** — **ه** **دە** ποίων ἀρχῶν; [ἀνθρῶπος].

مسلكداش } T. **μυδλέκ-τάδ**, ὄν. συνάδελ-
φος, ὁ τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλμα-
τος, σταδίου.

مسلكداشلق } T. **μυδλέκ-τάδλήκ**, ὄν. τὸ
εἶναι τινα συνάδελφον, ἥτοι
τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, σταδίου.

مسلكسز } T. **μυδλέκ-σίζ**, ἐπθ. ὁ ἀνευ ἀρ-
χῶν· βλ. **مسلك**.

مسلكسزلك } T. **μυδλέκ-σίζλιέ**, ὄν. ἐλ-
λειψίς ἀρχῶν: **ملك** **هكەلەو** **ملك**
— ἡ χειροτέρα πορεία εἶναι ἡ ἐλλειψίς ἀρ-
χῶν· || βλ. **مسلك**.

مسلل } A. **μυδελλάλ** [ἐκ τοῦ تسليل] μτχ. ἐν.
ρζ. **سل** ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προκα-
λῶν τὴν βαθμιαίαν τῆξιν ἢ φθοῖν τοῦ σώμα-
τος [iat]· § θ. **مسله**.

مسلم } A. **μυδλίμ** [ἐκ τοῦ اسلام] μτχ. ἐν.
καὶ ὄν. ὁ προσδεύων τὴν ἀληθῆ θρη-
σκείαν, μουσουλμάνος, μωαμεθανός: — **و غير**
— **موسولمانوئي** καὶ μὴ **موسولمانوئي** [γὰρ **موسولمانوئي**],
ἥτοι χριστιανοί, ἔθραϊοι κτλ. § πλθ. **موسولمانوئي**
καὶ **موسولمانوئي** καὶ **موسولمانوئي**· **موسولمانوئي** § θ. **موسولمانوئي**,
موسولمانوئي, **موسولمانوئي**· || **موسولمانوئي** — **موسولمانوئي**,
μὴ **موسولمانوئي**, μὴ **موسولمانوئي**· || **موسولمانوئي** — **موسولمانوئي**,
μὴ **موسولμανικός**: — **موسولمانوئي** — **موسولمانوئي**,
μὴ **μωαμεθανικός**· § πλθ. τοῦ θηλ. **مسلمات**
μωαμεθανοί, **μωαμεθανοί**.

مسلم } A. **μυδελλίμ** [ἐκ τοῦ تسلیم] μτχ. ἐν.
ὁ χαίρειζων, ὁ παραδίδων, ἐμπι-

Μεσσορ } A. **μεσσορ** [ρζ. سر] μτχ. πθ. ἡ
ἐπθ. ισχνός, νευρώδης § ἀκανόνι-
στος, ἀνώμαλος: — عيش βίος ἀνώμαλος § θ.
مسوره — ὑπερέτρητα ισχνή.

Μεσμο } A. **μεσμοῦ** [ρζ. سمع] μτχ. πθ. ἡκου-
σμένος, ἀκουστός, ἀξιος ν' ἀκου-
σθῇ, νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψει: — **μεσμοῦ' οὐν-λα-**
κελίμ, οὗ οἱ λόγοι ἀκούονται, λαμβάνονται
ὑπ' ὄψει || اولی — γίνομαι ἀκουστός, ἀκούο-
μαι, λαμβάνομαι ὑπ' ὄψει: — **اولی** — ἀκούε-
ται ἡ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ ἀγωγὴ || م —
ἀκουστόν μοι [**μεσμου' οὐν**] ἐγένετο, ἡ-
κουσα || **اولی** — ἡκουσας [**μεσμου' οὐν**] κτλ. ||
عالي بيورلق — γίνεται τι ἀκουστόν ὑπὸ τῆς A.
A. M. τοῦ Σουλτάνου § θ. مسموه.

Μεσμοعات } A. **μεσμου' ἀτ** [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. ἀκούσματα, πᾶν ὅ, τι ἀ-
κούει τις, πληροφορία, φῆμαι, διαδόσεις: —
عاجزانه كوره κατὰ τὰ ταπεινά μου ἀκούσματα,
καθὰ ἀκούω ὁ ταπεινός || **موثوقه** — πληροφορία
ἀuthεντικά.

Μεσμο } A. **μεσμοῦν** [ρζ. سم] μτχ. πθ. δεδηλη-
τηριασμένος § θ. مسومه || βλ. ἐπὶ μ.

Μεσμο } A. **μεσμοῦν-εν**, ἐπρ. ἡ τροπ. μτχ.
δηλητηριασθεὶς, διὰ δηλητηρια-
σμοῦ: — وفات ايتك — ἀποθνήσκω δηλητηριασθεὶς.

Μεσμο } A. **μεδεμυ** [ρζ. سم] ὄν. θ. πόρος
[σώματος] § [βοτ.] στόμα § πλθ. مسام.
μεδάμυ, καὶ **μεδάμυάτ**, βλ.

Μεσμο } A. **μεδεμυ** [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὁ
ἔχων πόρους, πορώδης: ὁ ἔχων στό-
ματα [βοτ.] § θ. مسيه.

Μεσμο } A. **μουμεμυά**, βλ. مسا.

Μεσμο } A. **μεδεμυ-γέτ**, ὄν. θ. τὸ πορῶ-
δες τοῦ σώματος [βοτ.].

Μεσμο } A. **μουνν** [ἐκ τοῦ اسنان] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. προδεηκῶς τὴν ἡλικίαν,
ἡλικιωμένος, γέρων § θ. مسنه.

Μεσμο } A. **μουνν** [ρζ. سن] ὄν. θ. δύν-
ορον: τὸ χεῖλος ἡ ἀνδρὸν τῶν ὀ-
χρετῶν καὶ τῶν αὐλάκων τοῦ ὕδατος [βλ. سد].
§ πλθ. **μουνννεγιάτ**.

Μεσμο } A. **μουνν** [ἐκ τοῦ استاد] μτχ. πθ.
ὁ ἀποδιδόμενος, προσδιδόμενος §

[λογ. συντακτ.] τὸ κατηγορούμενον, τὸ κατη-
γόρημα [βλ. καὶ خبر] || **μουνν** — **μουνν** **εἰλέτ**
τὸ εἰς ὃ κατηγορεῖται τι, ἥτοι ὑποκείμενον [βλ.
مبتدا καὶ فاعل].

Μεσμο } A. **μουνν** [ρζ. سند] ὄν. θέσις, ὑπόθρ-
γμα, θρόνος [κυρίως τὸ μέρος, ἐφ'
οὗ στηρίζεται τις]: — **صدارت** — ἡ θέσις τῆς M.
Βεζυρείας § πλθ. **μουνν**.

Μεσμο } II. **μουνν-αρά**, ἐπθ. ὁ κοσμῶν,
κλείζων τὴν θέσιν: — **وكالت كبرى** —
ὁ κοσμῶν τὴν θέσιν τῆς M. Βεζυρείας [βλ. **كبرى**
لعتي كيون].

Μεσμο } II. **μουνν-νισίν**, ἐπθ. ὁ κα-
θήμενος ἐν τῇ θέσει: — **صدارت** —
ὁ καθήμενος ἐν τῇ θέσει τῆς M. Βεζυρείας.

Μεσμο } A. **μουνν** [ἐκ τοῦ استم] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ὁ ἐν εἶδει ὕδου κατεσκευα-
σμένος, κεκυρωμένος [σπν.] § [γρωμ.] ὁ φέρων
ρομβώσεις ἥτοι σκὰν παραγομένην ἐκ γραμ-
μῶν κατατεμνόμενων ρομβοειδῶς [λέγεται ἐπὶ ἰ-
χθυογραφημάτων καὶ λιθογραφημάτων] § θ. مسمه.

Μεσμο } A. **μουνν** [ἐκ τοῦ تسنيت] **μουνν**,
ρζ. سن] μτχ. ἐν. ἡ ὄν. ὁδοντοῖατρος
[τ. ريشي] § μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. **μουνν**, ὁ
ἔχων ὁδόντας ἡ σχῆμα ὁδόντων, ὁδοντωτός §
θ. **μουνν** [ἐν.] καὶ **μουνν** [πθ.].

Μεσμο } A. **μουνν** [ἐκ τοῦ سنت] μτχ. πθ.
ὁ μὴ ἐπιτεταγμένος μὲν ὑπὸ τοῦ
Κορανίου τοῖς Μουσουλμάνοις, ἐνεργούμενος ὁ-
μῶς ὑπ' αὐτῶν κατὰ μίμησιν τοῦ προφήτου
Μωάμεθ [λέγεται ἐπὶ πράξεων οἷα ἡ περιτομή,
ὁ γάμος κτλ.]: ὁ ἀνέκαθεν καθιερωθεὶς, ἐπικρα-
τῶν, τηρούμενος, ιερός, σεβαστός: — **امر ختان**
موني موني **χταν**, ἡ ἱερὰ ὑπόθεσις τῆς ἀ-
κροβυστίας § ὁ ἡκονημένος [βλ. سان] ὁ πεπα-
λαιωμένος [βλ. سن دین] § θ. مسنوه.

Μεσμο } A. **μουνννεγιάτ**, πλθ. τοῦ مسنة
μουνν, βλ.

Μεσμο } A. **μουνν** [ρζ. سوك] ὄν. εἶδος εὐ-
λου χρησιμεύοντος παρὰ τοῖς
Μωαμεθανοῖς ὡς ὁδοντοψήκτρα § πλθ. مساوك.
μουνν.

Μεσμο } A. **μουνν** [ἐκ τοῦ تسويد] μτχ.
ἐν. ἡ ὄν. ὁ σχεδιάζων ἐγγράφον, ὁ συν-
τάττων σχέδιον ἐγγράφου, γραμματεὺς [δημο-

σίου γραφείου] [ἀντιθ. τῷ **μουπεργίτζ**, ἀντιγράφων εἰς τὸ καθαρὸν]· § πθ. **μυχ.μουσεβδέτ**, ὁ σχεδιασμένος, συντεταγμένος· § θ. **مسوده** **μουσεβδέτ** [ἐν.] καὶ **μουσεβδέτ** [πθ.]· || βλ. λ.

مسوداك } Τ. **μουσεβδέτ-λίτ**, ὄν. τὸ ἔργον τοῦ συντάττοντος σχέδια ἐγγράφων ἢτοι γραμματέως, γραμματεία.

مسوده } Α. **μουσεβδέτ** [ἐκ τοῦ **اسوداد** **id-ditāt**, ἡ κατὰ τινὰς **μουσεβδέτ** ἐκ τοῦ **تويد**, βλ. **مسود**] ὄν. θ. σχέδιον ἐγγράφου, σχεδιασμός· **قلمه المقي** — συντάττω σχέδιον ἐγγράφου || **ده قالمق** — μένει ἐν σχεδίῳ, ἢτοι ἀνεργητον, ἀδημοσίευτον [ἐγγράφον].

مسودهلك } Τ. **μουσεβδέτ-λίτ**, ἐπθ. ὁ χρησιμεύων ἡ κατὰλληλος, πρὸς γραφὴν σχεδίων ἐπιστολῶν ἢ ἄλλων ἐγγράφων [ἐπὶ χαρτοῦ]· **كغد** — χαρτὴς σχεδίου.

مسور } Α. **μουσεβδέρ** [ἐκ τοῦ **تسور** **tesdor**, ὄν. **سور** **sur**] **μυχ. πθ. περιτετε-** **χισμένος**· § θ. **مسوره**.

مسورى } **μυδέρ**, ὄν. κ. **Μεθυρία** [πρό- **λις**].

مسوغ } Α. **μεδοῦγ** [ὄν. **سوغ** **sug**] **μυχ. πθ. ἐπι-** **τετραμμένος, θεμιτός**· § ὄν. ἄδεια· **شرعيه بناء** — ἐπὶ τῇ ἁδείᾳ τοῦ **Σερῆ**· βλ. καὶ **مسوغات**· § πλθ.

مسهل } Α. **μουσῆλ** [ἐκ τοῦ **اسهل**] **μυχ. ἐν. καὶ ἐπθ. καθαρτικός, εὐκολυντικός** [ἐπὶ καθαρσίῳ ἰατρικῶν]· § ὄν. καθάρσιον· **كغد** καθάρσιον δραστήριον § θ. **مسهل**.

مسهل } Α. **μουσεχῆλ** [ἐκ τοῦ **تسهل**] **μυχ. ἐν. ὁ διευκολύνων**· **الامور** — **μουσεχῆλου-λ-οῦμούρ**, ὁ διευκολύνων τὰς ὑποθέσεις [Θεός].

مسوف } Α. **μεδοῦφ** [ὄν. **سوف** **suf**] **μυχ. πθ. ὁ λιαγ διψῶν, ὁ πεδὼν εἰς τὴν ἀσθένειαν τῆς διψῆς, ἢτοι ὁ μὴ δυνάμενος νὰ σῶσθαι τὴν διψάν του, καίπερ πίνων πολὺ ὕδωρ.**

مسولك } Α. **μεδοῦκ** [ὄν. **سك** **suk**] **μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. σκωριδών, ἰωμένος, ἐρυ-** **θιδώδης** [ἱατ. καὶ βοτ.]· § θ. **مسوك**.

مسي } Α. **μουδά**, ὄν. ἐσπέρα· βλ. **مساء**.

مسي } Α. **μουδί** [ἐκ τοῦ **اساءت**] **μυχ. ἐν. ὁ πράττων τὸ κακόν.**

مسيب } Α. **μουσεγγέτ** [ἐκ τοῦ **تسب** **tesb**· **γίτ**, ὄν. **سب** **sib**] **μυχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ παραμελῶν τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ, ὀλιγορῶν, ἀμελῆς, ἀκηδής, ὀλιγορὸς**· § θ. **مسيه**.

مسيبانه } Π. **μουσεγγέτ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων ἀκηδεῖ, ὀλιγορῶν, ἀκηδής, ὀλιγορὸς [συμπεριφορὰ]· § ἐπρ. ἀκηδῶς, ὀλιγορῶς, ἀμελῶς.

مسيبك } Τ. **μουσεγγέτ-λίτ**, ὄν. ὀλιγορία, ἀκηδία, ἀμέλεια.

مسيح } Α. **μεδῖχ** [ὄν. **مسح** **mesh**] ὄν. ὁ Μεσσίας, Χριστός· **عيسى** ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

مسيحا } Α. **μεδῖχά**, ὄν. ταῦτὸ πρὸς προηγ. || **مديحا-تيم**, καὶ **فسم** — **μεδῖχά-νεφές**, ὁ Ἰησοῦς τὴν πνοήν, ἢτοι οὗ ἡ πνοὴ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀνιστᾷ νεκρούς, ὡς ἡ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

مسيحي } Α. **μεδῖχ-ί**, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῷ Μεσσία, τῷ Χριστῷ, χριστιανός, χριστιανικός· § θ. **مسيحيه** — **مكت** τὸ χριστιανικὸν ἔθνος· **عمدة كبراء الطائفة** — **افتخار مختار الله ال** **iḥtiḥār** **μουχτάρου-λ-μιλλέτι-λ-με-δῖχ-ί**, οὐμῆτι **κλουπράου-λ-ταῖφατι-λ-ιδε-δῖχ-ί**, καύχημα ἐκλεκτὸν τοῦ ἔθνους τοῦ Μεσδίου, ἔρεισμα μέγα τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰησοῦ [τίτλος Πατριάρχου]· || — **تريه** χριστιανικὴ ἀγωγὴ [τεροπῖγέ]· § πλθ. **مسيحيون**.

مسيخ } Α. **μεδῖχ** [ὄν. **مسح** **mesh**] ὄν. τέρας [ψυδ. ἰστ.]·

مسيخي } Α. **μεδῖχ-ί**, ἐπθ. τερατώδης [ψυδ. ἰστ.]· § θ. **مسيخيه**.

مسير } Α. **μεδῖρ**, ταῦτὸ **مسيره** βλ..

مسيره } Α. **μεδῖρε** [ὄν. **سير** **sir**] ὄν. θ. τόπος περιπάτου, διασκεδάσεως, ἐξοχῆ· **كغدخانه** — **سي** ὁ περίπατος τῶν Γλυκέων ὕδατων [Kizāṭ-ḫanē].

مسيرهكاه } Π. **μεδῖρε-γκιζάχ**, ὄν. ταῦτὸ προηγ.

مسيل } Α. **μεδῖλ** [ὄν. **سيل** **sil**] ὄν. μέρος ἐνθα ῥέει τὸ ὕδωρ, κοίτη ὕδατος· **حق** — **δικαίωμα ἐκροῆς**, ἢτοι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ῥέωσι τὰ νερὰ οἰκίας ἐξω, ἢ τοῦ νὰ στάζωσιν αἱ σταγόνες [νομ.]· § πλθ. **مسایل** **medail**.

مسيل } Α. **μουδῖλ** [ἐκ τοῦ **اساله**] **μυχ. ἐν. ὁ ποιῶν τι νὰ ῥέῃ, ὁ διοχετεύων** [ὄν.]·

مشارطه } A. **μουσαρτα** [ρζ. شرط] ρ. ἀφ. θ.
τὸ συμβάλλεσθαι, τὸ συμφωνεῖν
ἐπὶ ὁρισμένοις ὅροις.

مشارع } A. **μουσαρῆ** πλθ. τοῦ مشرع βλ.

مشارفه } A. **μουσαρφέ** [ρζ. شرف] ρ. ἀφ. θ.
θ. τὸ ἀνέρχεσθαι εἰς ὑψηλὸν μέ-
ρος· § τὸ ἐρίζειν μετὰ τινος περὶ τιμῆς καὶ δόξης.

مشارق } A. **μουσαρῆκ**, πλθ. τοῦ مشرق **mu-**
sa-rḥk βλ.

مشارك } A. **μουσαρῆκ** [ἐκ τοῦ مشاركت] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συνεταίρισθεις, συ-
νεταιρος, σύντροφος, συμμέτοχος· συννηθ. شريك βλ.

مشاركته } A. **μουσαρῆκτε** [ἐκ τοῦ شرکت] ρ. ἀφ. θ.
θ. συνεταίρισμός, συμμε-
τοχή, κοινωνία· || Pμ. كـ — συνεταίριζομαι,
συμμερίζομαι, συμμετέχω [δοτ.] § [γραμ.] ἀλ-
ληλοπάθεια, ἀμοιβαίότης: — فعل ρῆμα ἀλλη-
λοπαθείας, ἵτοι ἀλληλοπαθές· || — بال **mu-**
sa-rḥk, διὰ συμμετοχῆς, ἀμοιβαίως.

مشاط } A. **μουσάτ**, πλθ. τοῦ مشط **mu-**
sa-t, βλ.

مشاطره } A. **μουσαταρῆ** [ρζ. شطر] ρ. ἀφ. θ.
θ. τὸ μερίζεσθαι τι μετὰ τινος ἐξ
ἡμισείας.

مشاطه } A. **μουσατά** [ἐκ τοῦ مشط] ὄν. θ. κομ-
μώτρια, γυνὴ ἔργον ἔχουσα νὰ καλ-
λωπίζη καὶ στολίζη τὴν νύμφην κατὰ τὴν ἡ-
μέραν τοῦ γάμου: دست — نسیم بهار ابتدای تزیین
ἡ χεῖρ ἡ κομμώτρια τῆς αἵρας τοῦ
ἑαρος ἐστόλισε τὸ πρόσωπον τοῦ ροδῶνος [στχ].

مشاع } A. **μουσά** [ἐκ τοῦ اشاع] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. διαδεδομένος, κοινολογη-
θεὶς [ἐπὶ εἰδήσεως ἢ μυστικοῦ] § [νομ.] κοινός,
ἀδιανεμτος, ἵτοι ὁ συγκείμενος ἐξ ἀδιανεμή-
των μερίδων [λέγεται ἐπὶ κτημάτων, ἐν οἷς τὰ
κληρονομικά μερίδια ἐκάστου τῶν κληρονόμων
δὲν διανεμήθησαν εἰσέτι μεταξὺ αὐτῶν, ἀλλ'
εἶναι κοινά].

مشاعاً } A. **μουσά-αν**, ἐπρ. κοινῶς, ἀδιανεμή-
τως: — و مشترکاً تصرف اولئاق مسقات
بري موقوفه اصحابدن بري
βακουφικῶν κτημάτων κατεχομένων ἀδιανεμή-
τως καὶ κοινῶς βλ. προηγ.

مشاعبه } A. **μουσά-απῆ** [ρζ. شعب] ρ. ἀφ. θ. τὸ
ἀπομακρύνεσθαι· τὸ ἀποθνήσκειν.

مشاعر } A. **μουσά-ἡρ** [πλθ. τοῦ مشعر **mu-**
sa-ḥr] ὄν. αἱ πέντε αἰσθησεις.

مشاعره } A. **μουσά-αρῆ** [ρζ. شعر] ρ. ἀφ. θ.
θ. τὸ στιχευργεῖν ὁμοῦ μετ' ἄλ-
λου ἢ εἰς ἀπάντησιν ὁ μὲν τῷ δὲ [ἐπὶ δύο
ποιητῶν]

مشاعل } A. **μουσά-ἡλ**, πλθ. τοῦ مشعل ἢ مشعله
βλ.

مشاغل } A. **μουσαγῆλ**, πλθ. τοῦ مشغله βλ.

مشافر } A. **μουσάφῆρ**, πλθ. τοῦ مشفر βλ.

مشافهه } A. **μουσάφῆχῆ** [ρζ. شفه] ρ. ἀφ. θ.
θ. συνομιλία, συνδιόλεξις προφορικῇ
[διὰ τῶν χειλέων] || Pμ. كـ — συνομιλῶ [ἑλ].

مشاق } A. **μουσάκκ** [πλθ. τοῦ مشقت] ὄν. θ.
κόποι, μόχθοι: — متاعب سفریه — μόχ-
θοι καὶ κόποι ὁδοπορικοί· || — حیات — οἱ μόχθοι
τοῦ βίου.

مشاكل } A. **μουσάκκλ** [ἐκ τοῦ مشكله] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὁμοιάζων κατὰ τὸ
σχῆμα πρὸς ἄλλο, ὁμοιόσχημος, ὁμοιόμορφος:
و مناسب — ὁμοιόσχημος καὶ ἀνάλογος.

مشاكله } A. **μουσάκελλ** καὶ ἐν τῇ ποιήσει
[ρζ. شكل] **μουσάκελλε** | ρζ. شكل
ρ. ἀφ. θ. τὸ λαμβάνειν σχῆμα ὅμοιον ἑτέρῳ, τὸ
ὁμοιάζειν ἑτέρῳ κατὰ τὸ σχῆμα, ὁμοιόσχημον,
τὸ ὁμοιόμορφον· συνων. تشاكل.

مشام } A. **μουσάμμ** [ρζ. شم] ὄν. τὸ ὄργανον
τῆς ὁσφρήσεως, ρίς, οὐρανίσκος· ὁσ-
φρησὶς: — روحه بخش ایلدیکی بوی لطیف:
ὁσμὴ [ποιτ' **λατίφ**], ἢ ἡ ὁσφρησὶς παρέχει τῇ
ψυχῇ || عطر — عطرین ευφραίνω τὴν ὁσφρησιν δι'
ὠραίας εὐωδίας· βλ. عطر.

مشامت } A. **μουσά-μῆτ** [βλ. شامت] ὄν. θ. ἀ-
παισιότης: — افعال — ἀπαισιότης
πράξεων.

مشاوب } A. **μουσάβῆτ**, ὄν. τὸ ψιαθόπλε-
κτον περικάλυμμα, τὸ περιβάλλον
ἐξωθεν τὴν φορμοπιτύνην, κ. δαμετζάναν.

مشاور } A. **μουσάβῆρ** [ἐκ τοῦ مشاوره] μτχ.
ἐν. καὶ ὄν. σύμβουλος· ὁ συνδια-
σκεπτόμενος μετὰ τινος: — خاص — ἰδιαίτερος
σύμβουλος· § ὑψυπουργός [βλ. مستار], ἢ σύμ-

δουλος νομάρχου· § ὁ εἰς συμβούλιον καλούμενος ἱατρός· § πλθ. مشاورين § θ. مشاوره.

مشاوره } A. μουσαβερε [ἐκ τοῦ مشورت, βλ. και شوري] ρ. ἀφ. θ. συνδιασκέψις: — امور دسكهش دهوردا οικογενειακὰς ὑποθέσεις: || — بال پی-ل-موساβερε, διὰ συσκέψεως· § ἱατρικὸν συμβούλιον: || Pμ. — عايتك συνδιασκέπτομαι [τῇ εἰλε].

مشاهد } A. μουσαχίτ, πλθ. τοῦ مشهد مهده خهت, βλ.

مشاهد } A. μουσαχίτ [ἐκ τοῦ مشاهده] μτχ. ἐν. ὁ βλέπων, παρατηρῶν ἰδίους ὁμ-

μασιν, αὐτόπτης § πλθ. مشاهدهين μουσαχίτιν· § πθ. μτχ. μουσαχέτ, ὁ ἰδίους ὁμμάδιν ὁρώμενος, παρατηρούμενος, προφανής: امور مأموره سنی — اولان سمی و غیرتدناشی — عینا حسن اغاده — اوکان سمی و غیرتدناشی — ζήλον καὶ τῆς προσπάθειας αὐτοῦ τῆς παρατηρουμένης ἐν τῇ καλῇ ἐκπληρώσει τῆς ἀνατεθειμένης αὐτῷ ὑπηρεσίας: || — عین افتخار اولان — تودا ورايا عرغا دهورمينا مە دهمياتا ὑπερηφάνειας [ἀγιοῦνι ἰφτιχάδ].

مشاهدات } A. μουσαχετάτ, πλθ. τοῦ مشاهده مشاهده, βλέπει.

مشاهده } A. μουσαχετίτ [ἐκ τοῦ مشاهدات ρζ. مشاهده] ρ. ἀφ. θ. τὸ βλέπειν ἰδίους

ὁμμάδιν, αὐτοψία, παρατήρησις [ἀπλῇ ἢ ἐπιστημονικῇ ἢ ἱατρικῇ]: — عه اوتوپيا — عه اوتوپيا — ΕΞ αὐτοψίας: || Pμ. — عايتك — βλέπω ἰδίους ὁβθαλμοῖς, παρατηρῶ [αἰτ.]: § πλθ. مشاهدات : — ذاتيه — ατομικαὶ παρατηρήσεις.

مشاهر } A. μουσαχίρ, πλθ. τοῦ مشهر مهده خهت, βλ.

مشاهره } A. μουσαχερε [ρζ. شهر] ρ. ἀφ. θ. τὸ συμφωνεῖν κατὰ μῆνα [ὑπηρετήν κτλ.]: βλ. مياومه , معاومه , مانات ,

مشاهرة } A. μουσαχέρε-τεν, ἐπρ. ἐπὶ μνηνιὰ συμφωνία.

مشاهير } A. μουσαχίρ [πλθ. τοῦ مشهور] ὄν. διάσημοι, περιώνυμοι, ἔξοχοι: — اولاد — οἱ διάσημοι τῶν φιλοσόφων [οὐτέπιά]: || — شعرا — οἱ διάσημοι τῶν ποιητῶν [σού'αρά]: || — نسا — αἱ περιώνυμοι τῶν γυναικῶν [νιτά]: || — اسلام — οἱ διάσημοι τῶν Μουσουλμάνων: || — سياسيون — οἱ διάσημοι τῶν διπλωματῶν, τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν: || — اولاد قلم — οἱ διάσημοι τῶν λογιῶν [ἐρπάπτι καλέμ].

مشايخ } A. μεσάηχ [πλθ. τοῦ شيخ] ὄν. γέροντες [σπν.]: § οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀραδικῶν φυλῶν· § οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μοναχικῶν ταγμάτων τῶν μουσουλμάνων, κ. δέχνηδες: — طريقه — οἱ δέχνηδες τοῦ τάγματος τῶν Μεβλεδιδῶν [ταρκατά μεβλεδι-χέ]: || — كرام — οἱ σεβαστοὶ [κιράα] δέχνηδες.

مشايح } A. μουσαγί· [ἐκ τοῦ مشايحه] μτχ. ἐν. ὁ ἀκολουθῶν, ἐπόμενός τινι.

مشايحه } A. μουσαγέ·ά [βλ. تشيع] ρ. ἀφ. θ. τὸ ποιεῖν φιλίαν μετὰ τινος § τὸ ἀκολουθεῖν τινα, τὸ ἐπεσθαι, τὸ εἶναι ὁπαδόν.

مشائم } A. μεσά'ιμ, πλθ. τοῦ مشؤم βλ.

مشيع } A. μουσέππῆ· [ἐκ τοῦ تشيع تەپپە] μτχ. ἐν. ὁ χορταίνων τὴν κοιλίαν· § μτχ. πθ. μουσέππῆ· κεκορεσμένος [χνημ.]: — سونون. مشوع.

مشبك } A. μουσέππῆ· [ἐκ τοῦ تشبك] μτχ. ἐν. ὁ πλέκων ἐν εἶδει δικτύου [σπν.]: § μτχ. πθ. μουσέππῆ·, ὁ ἐν εἶδει δικτύου πεπλεγμένος ἢ κεντημένος [βλ. كوزمك]: — ديكτυοειδής, δικτυωτὴς [βοτ. ἀνατ.]: § θ. مشبك: || βλ. مشابك.

مشبوب } A. μεσέπου· [ρζ. شب] μτχ. πθ. ἀντι ὄν. ὁ ἔχων τοὺς δύο πόδας λευκοὺς [ἱππος]: § ὥραϊον πρῶγμα· § πλθ. مشاييب : — مهده خهت.

مشبوع } A. μεσέπου· [ρζ. شبع] μτχ. πθ. ἐμπεποτισμένος, ἐμδεδαμμένος [τῇ فکر تمصب و غرض ايله — اولان خيالخانه سي]: ἢ φαντασία αὐτοῦ ἥτις εἶναι ἐμπεποτισμένη μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ φανατισμοῦ [τε'αδδοῦτ] καὶ τοῦ πάθους [γαράζ]: ταὐτὸ τῷ مشوع βλ.

مشبه } A. μουσέππῆ· [ἐκ τοῦ تشبيه] μτχ. πθ. ἐξωμοιωμένος, παρωμοιωμένος· § [ρπν.]: ὁ εἰκονιζόμενος: || — مهده خهت — μουσέππῆ· εἰκόν: — τὸ πρὸς ὃ γίνεται ἢ παρωμοίωσις, εἰκόν: — اضافتي — ἢ σύνταξις τοῦ εἰκονιζομένου πρὸς τὴν εἰκόνα· § θ. مهده خهت — μουσέππῆ· εἰκόν: — صفت — ἐπιθετον ἐξωμοιωμένον, ἥτοι ἐπιθετον ἀραδικῶν ὁμοιόζον τῷ ἐνεργητικῷ [فاعل] καὶ τῷ παθητικῷ [مفعول] ὀνόματι αὐτῆς.

مشت } Π. μουσέ· ὄν. γρόνθος, πυγμή· μτφ. — دوداخ — κοινῶς موشته βλ.

مشتا } A. ἡ **μετά** [ἐκ τοῦ **مشا**] ὄν. τόπος κατάλληλος πρὸς διαχείμασιν, χειμάδιον § [βοτ.] χειμάστρον, μέρος τῶν φυτῶν παρὰ τῷ Λιναίῳ χρῆσιμεῖον πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ, οἷος ὁ βελβός κτλ.

مشاة } A. **μετά** [ἐκ τοῦ **مشا**] ὄν. ο. χειμάδιον, μέρος πρὸς διαχείμασιν.

مشاق } A. **μουσάκ** [ἐκ τοῦ **اشتاق**] μτχ. ἔν. ὁ ζωνρὸς ἐπιθυμῶν, ὁ ἐφιέμενος διακαῶς ἵνα ἴδῃ φίλον ἀπόντα ἢ ν' ἀπολαύσῃ πράγματις τινος, ὁ ποθῶν [δοε.] دیدار: **μουστάκη** **τίτῳ** **περὶ** **τά** **δαχάνε**, ὁ ἐπιθυμῶν διακαῶς ἵνα ἴδῃ τὸ ἀκτινοδόλον αὐτοκρατορικὸν πρόσωπον [τοῦ Σουλτάνου] § πλθ. ἀρθ. **μουστάκην**, καὶ περθ. **μουστάκάν** : معرفت و علم: οἱ ἐφιέμενοι τῆς παιδείας § θ. **مشاقه**.

مشاقنه } Π. **μουστάκ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων τῷ ποθοῦντι, ὁ μετὰ πόθου γινόμενος, ζωνρὸς: **علاقه** — **ایله** دیکلمک: **μουστάκ** **μετ'** ἐνδιαφέροντος ζωνροῦ: **محتاج** **εὐχαι** μετὰ πόθου γινόμεναι § ἐπρ. μετὰ πόθου, ζωνρὸς ἐπιθυμίας.

مشاقین } A. **μουστάκην**, πλθ. τοῦ **مشاق** βλ.

مشبه } A. **μουστέπικ** [ἐκ τοῦ **اشتبه**] μτχ. ἔν. ὁ ἀμφιδάλλων, ἀμφίδολος § μτχ. πθ. **μουστέπικ**, ὁ περὶ οὗ ἀμφιδάλλει τις, ἀμφίδολος: **مباحت** **مπαχχόσι** **μουστέπικ** **οὐχί**, ζητήματα, περὶ ὧν ἀμφιδάλλει τις.

مشد } A. **μουστέτι** [ἐκ τοῦ **اشتداد**] μτχ. [πθ. καὶ ἐπθ. ὁ δεινωθεὶς, ὁ ἐπιταθείς, δεινός: **دین** — **اولی** **δεινοῦμαι**, ἐπιτείνομαι: **برودت** — **اولی** **خست** **δεδένει** **δεινοῦται** — **اولی** **ψυχος** ἐπιτείνεται § θ. **مشده**.

مشرا } A. ἡ **μουστέρα** [ἐκ τοῦ **مشرا**] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ἡγορασμένος ὠνητός: **مال** **پرا** **μουστέρα-μή** § θ. **μουστέρα** : **مشترا** **دول** **ἀργυρώνητος** § βλ. καὶ **مشری**.

مشرك } A. **μουστέρεκ** [ἐκ τοῦ **اشتراك**] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. κοινός, ὁ ἀνῆκων εἰς δύο ἢ περισσοτέρους, ἐπικοινωνός: **خانه** **اشتراك** **ἐπικοινωνός** — **اراضی** **γαῖαι** **ἐπικοινωνοῦν** — **مال** **پرا** **ἐπικοινωνόν** — **لفظ** **λέξεις** **κοινὴ** **ἔχουσα** **πολλὰς** **κυριολεκτικὰς** **σημασίας** § [ἀλγ.] —

الميزان **μουστέρεκ-λ-μιζάν**, σύμμετρον: **الميزان** **γάρ** **μουστέρεκ-λ-μιζάν**, ἀσύμμετρον § [γεωμ.] **فصل** **فأدلا** **μουστέρεκ**, ἀκμὴ κάθετος ἢ σχηματίζουσα διεδρον γωνίαν: § [ἀρθ.] **فصل** **لأغور** **اصغر** **مخرج** **μπαχρότζι** **μουστέρεκ** **ἀδγάο**, ἐλάχιστος κοινός παρονομαστής: **اعظم** **قاسم** **ὁ μέγιστος** **κοινός** **διαμέτης** [καδίμ] || **اصغر** **امثال** **εὐδόλι** **μουστέρεκ** **ἀδγάο**, ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλασίον: § [τοπογρ.] **فصل** **افني** **κύριον** **τμήμα** || **افني** **δριζόντιος** [οὐφονκ] **καμπύλη** § θ. **مشترك** **μουστέρεκ** : — **عده** **κοινὴ** **λῆξις** [γραμματικῶν] || **اعيان** **πράγματα** **ἐπικοινωνοῦν** || **دور** **χρὴν** **ἐπικοινωνοῦν** || **جرائم** **δξεραῖμι** **μουστέρεκ**, ἐγκλήματα συναφῇ [νομ.] || βλ. **متصل** **καὶ** **ἐπόμε**.

مشرك } A. **μουστέρεκ** [ἐκ τοῦ **اشتراك**] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ συμμετέχων, συμμετόχος, σύντροφος, συγκύριος, κοινώνος, συνένοχος [τῇ] **ایله** : **در** **بر** **جانبه** **εἶναι** **συνένοχος** **τινος** **ἐν** **τινι** **κακουργήματι** § πλθ. **مشترك** § θ. **مشترك** || βλ. καὶ **προηγ**.

مشركا } A. **μουστέρεκ-εν**, ἐπρ. συντροφικῶς, ἀπὸ κοινού: **تصرف** **ایتك** **مستقلا** **و یا** **تصرف** **ایتك** **نعموما** **κτῆμά** **τι** **συντροφικῶς** **ἢ** **μόνος**.

مشتري } A. **μουστέρι** [ἐκ τοῦ **اشترا**] μτχ. ἔν. καὶ ὄν. ὁ ἀγοράζων, ἀγοραστής, πελάτης: **بائع** **ὁ πωλητής** **καὶ** **ὁ ἀγοραστής**. **بئلاک** **سی** **بئلاک** **ὁ ἀγοραστής** **τῆς** **οἰκίας** **خانه** **سی** || **بئلاک** **ὁ πωλάτης** **τοῦ** **παντοπώλου** **سی** || **مشتري** **Zeus** [πλανήτης] § θ. **مشتري** § πθ. μτχ. **مشترا** **μουστέρα**, βλ.

مشتزن } Π. **μουστέ-ζέν**, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ παλαίων διὰ πυγμῶν, γρόνθων, πυγμάχος.

مشتزنلك } T **μουστέ-ζεν-λίκ**, ὄν. πυγμαχία.

مشتعل } A. **μουστέ-ήλ** [ἐκ τοῦ **اشتعال**] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀνάπτων, ὁ φλεγόμενος § θ. **مشتعل** **مواد** **εἶλαι** [μεδάτζε] **φλεγόμεναι**, **εὐφλεκτοί**.

مشتغل } A. **μουστέ-ήλ** [ἐκ τοῦ **اشتغال**] μτχ. ἔν. ὁ ἐνασχολούμενος, καταγινόμενος [τῇ] **ایله** § θ. **مشتغل** **سυννηθ** **βλ**.

مشق } A. **μουστέακ** [ἐκ τοῦ **اشتقاق**] μτχ. ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ παραγόμενος [γραμμικῶς], παράγωγος [τῇ] **دن** **اسم** **πα-**

مشكلىسند } Π. **μουάκιλ-πεδέντ**, ἐπθ. ὁ δυσκόλως ἀρεσκομένος ἢ ἐπιδοκιμάζων τι, ἐκεῖνος εἰς ὃν οὐδὲν ἀρέσκει, λίαν ἀπαιτητικός § πλθ. مشکلىسند.

مشكلىسندانه } Π. **μουάκιλ-πεδέντ** ἀνέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων τῷ δυσκόλως ἀρεσκομένῳ ἢ ἐπιδοκιμάζοντί τι ἢ εἰς οὐδὲν ἀρεσκομένῳ, λίαν ἀπαιτητικῷ: نظر — ὅμοια ἀνθρώπου δυσκόλως ἀρεσκομένου § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει τῷ δυσκόλως ἀρεσκομένῳ κτλ.

مشكلىسنداك } Τ. **μουάκιλ-πεδέντ** λίκ, ὄν. τὸ εἶναι τινα δύσκολον εἰς τὸ ἀρέσκειν ἢ ἐπιδοκιμάζειν τι, τὸ εἶναι λίαν ἀπαιτητικόν, τὸ μηδὲν ἀρέσκειν.

مشكلىسند } Π. **μουάκιλ-τέρ**, ἐπθ. δυσκόλῳ τὰτος, δυσχερέστατος: مشکلىسند — ἡ δυσκόλῳ τῶν ὑποθέσεων.

مشكلىسند } Π. **μουάκιλ-κινούά**, ἐπθ. ὁ ἀνοίγων ἢ λύων ἢ ἐξηγῶν τὰς δυσκολίας, τὰς δυσχερείας, τὰς ἀπορίας: ὁ διευθετῶν τὰς δυσχερεῖς ὑποθέσεις: § πλθ. مشکل کشايان.

مشكلىسند } Τ. **μουάκιλ-λενμέκ**, ἢ مشکل کشايان **μουάκιλ-λενμέκ**, ὅν. οὐδ. καθίσταται δύσκολος, δυσχερής, δυσχεραίνομαι, δυσκολεύομαι [ἐπὶ ὑποθέσεως].

مشكلىسند } Τ. **μουάκιλ-δ**, ὄν. εἶδος λευκῆς σταφυλῆς παχυφλοίου, καλουμένης καὶ صارى مشکلىسند.

مشكور } Α. **μεάκιου** [ῥζ. شكر] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ἐπαινούμενος, ἄξιος ἐπαίνων, εὐχαριστιῶν, εὐγνωμοσύνης: ἀνταμειβόμενος: الحمد — **μεάκιου-λ-χιμέμ**, ἄξιος εὐγνωμοσύνης, εὐχαριστιῶν διὰ τὴν προσπάθειαν: ايلسون — ὁ Θεὸς ν' ἀνταμείψῃ τὰς προσπαθείας του: § θ. مشكور — مساعد — مساعدات — ὑπηρεσίαι ἄξιοι εὐχαριστιῶν, ἀξιοῦμαι.

مشكوك } Α. **μεάκιου** [ῥζ. شك] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ περὶ οὗ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὑποψία, ἀμφίβολος, ὑποπτος: الاحوال — **μεάκιου-λ-αχβάλ**, οὗ ἡ διαγωγή ὑποπτος: § θ. مشكوك.

مشكول } Α. **μεάκιου** [ῥζ. شكل] ὄν. ἵππος, οὗ οἱ τρεῖς πόδες εἶναι λευκοὶ μὲν τοῦ καρποῦ.

مشكين } Π. **μδάκ-ιν**, ἐπθ. ὁ ἐκ μδσχου, ὁ ἀποπνέων μδσχον, μυροδόλος, μδσχομυροδότος: — زلف بدمشخوس μυροδόλος.

مشكين چاه } Π. **μδάκ-ιν-τδάχ** ἢ **μδάκ-ιν-τδέχ**, ὄν. ψακός, κ. ἐλνὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ὥραϊας γυναικός.

مشكين سنان } Π. **μδάκ-ιν-δινάν**, ὄν. βλεφαρίς ὥραϊας γυναικός.

مشكين كلاه } Π. **μδάκ-ιν-κινούά** ἢ **μδάκ-ιν-κινούά**, ὄν. κόμην μέλαινα ὥραϊας γυναικός.

مشلح } Τ. **μαδλάχ** ἢ **μαδλάκ**, ὄν. εἶδος ἐπανωφθόριον ἐκ νακτοῦ [ἀμπα], ἀρραφούς καὶ ἀνευ χειρῶν: εἶδος χλαμύδος ἢ μπουρνουζίου μεταξωτοῦ χρυσοκεντήτου.

مشل } Α. **μουάελλέδ** [ῥζ. شل] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. στικτός [ψυσ. ιδτ.]: § θ. مشال.

مشمال } Α. **μιάμάλ** [ῥζ. شل] ὄν. ἐφάπλωμα.

مشمس } Α. **μουάεμμεδ** [ἐκ τοῦ شميس] μτχ. πθ. ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἥλιον, καταυγαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου, ἡλιασμένος, ὁ ξηρανθεὶς ἐν τῷ ἡλίῳ: ر ساي لاتاي — οὐρανὸς ἀπειρος [δεμάϊ λὰ-τεναχί] καταυγαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

مشمش } Α. **μιάμίζ**, ὄν. εἶδος βερυκόκκου, τὸ λεγόμενον ζερδελλί [زردالو].

مشمع } Α. **μουάεμμά**, κ. **μουάεμμά** [موشامبه] [ἐκ τοῦ شممع] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ἡ λειμμένος κηρῷ, κηρωμένος, κηρωτός: § ὄν. κηρωτόν, κηρόπανον: طي — **μουάεμμά-ἱ-τππί**, ἐμπλαστρον, κηρωτόν: || معسل — κηρόμελι [εἶδος ἀλοιφῆς]: § ὄν. ἐπανωφθόριον ἀδιάδροχον ἐκ κηρωτοῦ ἢ ἀπὸ καουτσούκ.

مشمله } Τ. **μούέμουλα**, βλ. موشوله.

مشمول } Α. **μεάμοιλ** [ἐκ τοῦ شمول] μτχ. πθ. περιεχόμενος, περιλαμβανόμενος, διαδεδομένος: || ر. امك — περιλαμβανῶ [δοτ. αἰτ.]: — نكاه تجسسى امك: — περιλαμβανῶ τὴν κατάστασιν δι' ὅμοιαν ἐξετάσεως, [νικιάχτι τδζεδδούς], ἡτοι ἐξετάζω ἐπισταμένως τὴν κατάστασιν, περιεργάζομαι: || ر. نكاه — ايداهك بريكمسى يوقدر — οὐδὲν ἔχει, ὅστις νὰ τὸν περιλάβῃ δι' ὅμοιαν φιλοφροσύνης [νι-

γυμνάσιον ἰατρικόν] || لحاظه حکمت افاضه شاهانه || μεσμοῦσι λιχαζαῖ γυμνέ-ιθαζαῖ δα-
χανέ πουγγορουλμουζ, περιελήφθη εἰς τὸ
δῆμα τὸ σοφὸν τὸ Αὐτοκρατορικόν, ἥτοι παρε-
τηρήθη ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου [ἐπὶ
ἐγγράφων, εἰκόνων κτλ.] || نظر مرحت || παρα-
τηρηθεῖς με δῆμα εὐσπλαγχνίας § θ. مشهولة.

مشهولة } A. μεσμοῦλετ [θ. τοῦ προηγ.] ὄν.
θ. οἶνος.

مشوم } A. μεσμοῦμ [ἐκ τοῦ مشه] μτχ. πθ. ὁ
ἡλειμμένος μύρα, εὐωδίας, εὐωδης.

مشمنز } A. μουσμεῖζζ [ἐκ τοῦ شمنز] μτχ.
ἐν. ὁ ἀποστρεφόμενος, ἀνιδιάζων,
μορφάζων, ποιῶν μορφασμούς· ὁ στενοχωροῦ-
μενος, πτοούμενος § θ. مشمنز μουσμεῖζζζ.

مشنف } A. μουσεννέθ [ἐκ τοῦ تشنيف] μτχ.
πθ. ὁ εἰς ὃν ἀνηγοῦντο ἐνώτιον, ὁ
κοσμηθεὶς δι' ἐνώτιον.

مشوار } A. μισάδω [ρζ. شور] ὄν. συμπερι-
φορά, ἥθος, τρόπος: — رفتار τὸ βά-
δισμα [ρεφτάρ] καὶ ἡ συμπεριφορά || اطوارو—
οἱ τρόποι [άτδάρ] καὶ ἡ συμπεριφορά, ἡ δια-
γωγή.

مشواره } A. μισάδω, ὄν. θ. λήγνωνος [σπν.]:
حی — πυρετικός [χουμμά] πλα-
κοῦς, ἐξόγκωσις τοῦ σπληνός [ιατ.].

مشورت } A. μεσδερετ [ἐκ τοῦ شوری] ὄν. θ.
σύσκεψις, συνδιάσκεψις: — مجلس
συμβούλιον συσκέψεως || عقد συγκροτεῖν
συνδιάσκεψιν ἢ συμβούλιον πρὸς σύσκεψιν.

مشوش } A. μουσέββιζ [ἐκ τοῦ تشوش] μτχ.
ἐν. ὁ συγχέων, ταράττων § μτχ.
πθ. μουσέββιζ, συγκεχυμένος, περιπεπλεγμέ-
νος, περίπλοκος, τεταραγμένος [ἐπὶ λογαρια-
σμῶν, μπτρῶν κτλ.] § θ. مشوشه μουσέββιζζ [ἐν.]
καὶ μουσέββιζζ [πθ.]: — امور πράγματα πε-
ρίπλοκα.

مشوق } A. μουσέββηκ [ἐκ τοῦ تشويق] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑποκινῶν, ὑποκινη-
τής, ὁ παρακινῶν: — فساد — μουσέββηκί φεσάτ,
ὁ ὑποκινῶν ταραχάς || [δοτ.]: دعاسنی ادایه ...
— ὁ παρακινῶν εἰς τέλει εὐχῆς ... § πλθ.
مشوقين μουσέββηκκῆν § θ. مشوقه μουσέββηκκῆ.

مشوقانه } Π. μουσέββηκ-ανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ.
ὑποκινητικός-κῶς.

مشوك } A. μουσέββιζ [ἐκ τοῦ تشوك] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ἀκανθώδης, ἀκανθώ-
της [βοτ.]: συν τῷ شوكي || [ψυσ. ιστ.]: الرأس — μου-
σέββιζζου-ρ-ρζ'ς, ἀκανθοκέφαλος || المسج —
μουσέββιζζου-λ-μυσάζ, ἀκανθοπτερύγιος ||
لنثار — μουσέββιζζου-λ-μυνκά, ἐχινόρρυγχος §
θ. مشوكه μουσέββιζζ.

مشول } A. μισέβλ [ρζ. شول] ὄν. δρεπανον
[σπν.]: ت. اوراق دراق.

مشولى } A. μισέβλ-ι, ἐπθ. δρεπανοειδής
[βοτ. καὶ ψυσ. ιστ.]: الشكل — μισ-
βελίου-σ-σέκλ, ὁ ἔχων σχῆμα δρεπάνου.

مشه } T. ἡ مشه, ὄν. δρυς [τὸ ξύλον]:
— لهنك δρυς || — قره مبالينا
δρυς || آغاخى — δρυς [τὸ δένδρον]: —
ميوسى — καρπὸς δρυός, βαλανίδιον [βλ. بالاموت]
تختهسى || بالاموت — ξύλον δρυός || اودونى — ξύλον δρυός: μτψ. ἄν-
θρωπος ἀπελέκτος, ἀξέστος, ἀμαθής, ἀμόρφω-
τος, ἀγροῖκος § ἐπθ. δρύινος: صندوق — كادو-
τιον δρύινον.

مشه جك } T. ἡ مشه جك, ὄν. τεύ-
κριον [ψυσ.].

مشهد } A. μεσέχζ [ἐκ τοῦ شهادت] ὄν. τόπος
μαρτυρίου, ἥτοι ἐνθα ἀποθνήσκει
μάρτυς τῆς θρησκείας § πλθ. مشاهد —
μεσάχζιτ.

مشهد } A. μουσέχζιτ [ἐκ τοῦ شهادت] μτχ. ἐν.
ὁ προσάγων μάρτυρα [αἰτ.].

مشهر } A. μεσέχζ [ἐκ τοῦ شهرت] ὄν. ἐκθε-
σις, ἥτοι τόπος ἐνθα ἐκτίθενται πρὸς
θέαν τοῦ δημοσίου διάφορα ἀντικείμενα ἀξιο-
θέατα βλ. معرض καὶ سرک.

مشهق } A. μουσέχζηκ [ἐκ τοῦ اشهاق] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. εἰσπνευ-
στικός [ἀνατ.]: § θ. مشهقه.

مشه لك } T. ἡ مشه لك, ὄν. δάδος
ἐκ δρυῶν, δρυμός, δρυμών.

مشهود } A. μεσέχζιτ [ἐκ τοῦ شهادت] μτχ.
πθ. ὁ ἰδίως ὀφθαλμοῖς ὁρώμενος ἢ
ὀφθεῖς, ὁ ὑπὸ τῶν παρόντων παρατηρηθεῖς,
ὀφθεῖς: [د] — اولقى — παρατηροῦμαι
— من اولقى — παρατηρεῖται ἐν
τοῖς γεννήμασι τῆς γῆς εὐφορία ||
— من اولقى — μεσέχζου-μυσάζ, ὁρατὸν ἡμῖν ἐγένετο,
εἶδομεν || — من اولقى — μεσέχζου-μυσάζ, ὁρατὸν ἡμῖν ἐγένετο, εἶδετε ||
— من اولقى — μεσέχζου-μυσάζ, ὁρατὸν ἡμῖν ἐγένετο, εἶδετε ||

وَلَا ۖ ὁ δὲ ὅματος εὐγνωμοσύνης [εὐγνωμο-
 νως] παρατηρήσεις || [νομ.] ۖ — **μεσχοῦ-
 ζει**, ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ μαρτυρία ۖ عليه — **μεσχοῦ-
 ζουν ἀλλήλ**, ὁ καθ' οὗ ἡ μαρτυρία ۖ ۖ — **μεσ-
 χοῦτον αἶ**, τὸ ἐπ' οὗ ἡ μαρτυρία, τὸ διὰ τῆς
 μαρτυρίας ἀποδείχθινόν μενον || — جرم — **ἐγκλημα**
[ἔθρου] ἐπ' αὐτοφώρῳ : § ۖ. مشهود — § πλθ.
 مشهودات παρατηρήσεις, ἤτοι τὰ πράγματα ἃ
 να παρηγόρουν ἢ εἶδε τις : — نقل ἀφ' ἡγνους
 τῶν ὁσων εἶδε, παρηγόρσε τις βλ. καὶ مشاهدات
 ۖ
 مشهوداً } A. **μεσχοῦ-ζεν**, ἐπρ. ἐπ' αὐτο-
 φώρῳ, ἀναφανδόν : جرم — وقوع
 ۖ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ ἐγκλημα
[ἔθρου] διεπράχθη ἐπ' αὐτοφώρῳ.

مشهودات } A. μεσυχουτάτ, βλ. مشهود .

مشهور } Α. μετχοῖν [ρζ. مشورت] μετχ. πθ.
καὶ ἐπθ. πεφνημισμένος, περίφνημος,

διάστημα, περιώνυμος, πασίγνωστος: — محرار
συγγραφέας [μουνχαρρίρ] διάστημα || — غلط بار-
داریموس επικρατήσας: || نصف النهار νήσφου-
ν-νεχάρι μεσάχουρ, ὁ πρῶτος μεσημβρινός: § θ
مشهور μεσάχουρ: — ادیه || پدلیس کلاینه
— διάστημα φιλολόγος [γυνή]: § κοινῶς κατὰ
παραφθοράν λέγεται منشور μενσούρ: § πλθ.
مشاهر μεσάχιορ, βλ.

مشوم } Α. μεσχοῦν [ἐκ τοῦ شحات] ἐπθ.
γενναῖος, τολμηρός.

مشی } Α. μέσσι, ὄν. τὸ βαδίζειν, τὸ πορεύε-
σθαι, τὸ περιπατεῖν, βάδισμα, πο-

peia, περιπάτημα : — πορεία καὶ κίνησης, μετακίνησης, μετάδοσις || البطن — **μή-
τηρ-λ-πάτην**, κίνησης τῆς κοιλίας, διάρροια ||
عسكري — στρατιωτικὸν βᾶδισμα [τὸ عسكريه
οὐχὶ ὀρθόν] || و خستاك — πορεία τῆς
νόσου.

مسيّا } A. μέσση-εν, ἐπρ. πεζῇ, ἀποστολικῶς
[τ. بابان].

مشيت } A. μεσίγῃτ [ρζ. ى] ὄν. θ. θέλῃσιν;
 الهيه — μεσίγῃτ ἰλαχίγῃ ἡ αὐ —
 μεσίγῃτου λ-λᾱχ, θεία θέλῃσιν. || ازله — αἰωνία
 βουλῇ [τοῦ Θεοῦ] || βλ. — عسكره — πλθ.
 مشات μεσίγῃτ.

مريب } A. μερίτ [ρίζ. شيب] ὄν. τὸ γηράσκειν,
 τὸ λευκαίνεσθαι τὴν κόμην καὶ τὸν
 πώγωνα ἐκ γήρατος.

مشیت } Α. μιόγες [ρζ. مشى] ὄν. θ. πορεία,
κίνησις : — ولولہ τύρβη κινήσεως
[ἐν πτόλει].

} A. μεδείχᾳτ [ὁχ. شیخ | ὄν. θ. ἡ
 } ἰδιότης καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Σεί-
 χου, ἥτοι τοῦ ἀρχηγοῦ φυλῆς ἀραβικῆς ἢ μο-
 ναστικοῦ τάγματος [βλ. شیخ] — اسلامه — με-
 δείχᾳτ ἰσλαμνέ, ἡ θέσις, τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸ
 ὑπουργεῖον τοῦ Σείχου ἢ ἰσλάμν, ὅπερ ἄλλοτε
 μὲν περιελάμβανε καὶ τὰ ὑπουργεῖα τῶν ξένων
 θρησκευμάτων ἥτοι ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέ-
 σεων, τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς δημοσίας ἐκ-
 παιδεύσεως, σήμερον δὲ περιορίσθη εἰς μόνας
 τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀναγομένας τῷ Σερῇ [شرع]
 καὶ εἰς τὰ τῆς θεολογικῆς παιδεύσεως τῶν Οὐλε-
 μάδων. — مقامه ἡ θέσις τοῦ Σείχου-ἢ-ἰσλάμν.

مشیت پناهی } Π. μεσεῖχάτ-πεναχί, ἐπθ. ὁ
ἀνήκων τῷ Σεῖχου-λ-ισλάμη,
Σεῖχου-λ-ισλαμικός : — والای ذات ζάτι βαλαῖ
μεσεῖχάτ-πεναχί, ἡ Α.Υ. ὁ Σεῖχου-λ-ισλάμης·
|| — والای باب τὸ Σεῖχου-λ-ισλαμάτον.

مشيد } A. *mešit* [ρχ. *مشيد*] ἐπθ. ὁ ἡλεημέ-
 νος κονίσιμα: — قصر *kāṣir mešit*,
 δνομα ἀνακτόρου λίαν ὑψηλοῦ καὶ στεγροῦ ἐν
 τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ἀραβίας Χαδραμάν.

مشيد } A μουσεγγίη [ἐκ τοῦ تشيد] μτχ.
 ἐν. ὁ ὑψῶν καὶ κρατύνων, ὁ κτιζὼν
 οἰκοδόμημα ὑψηλὸν καὶ στερεόν, ὁ στερεῶν:
 أركان السعادة و الإجلال — μουσεγγίη ἐρκιζάνου-
 σ-σε'άτετ βέ-λ-ιθζ'λάλ, ὁ στερεῶν τὰς βάσεις
 τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς δόξης [τίτλος Βεζύρου].
 §μτχ.πθ. μουσεγγέτ, ὁ ὑψώθεις, ὁ ἐκτισμένος
 στερεῶς, στερεός §θ. مشيد μουσεγγίτῆ [ἐν.] καὶ
 μουσεγγέτ [πθ.].

مشير } A. μουσίρ [ἐκ τοῦ اشارت] μτχ. ἐν. καὶ
 ὄν. ὁ δεικνύων, σύμβουλος [ἀπν.] §
 στρατάρχης, Μουσίρης, ἥτοι ὁ ἔχων τὸν ἀνώ-
 τατον στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἀντιστοιχοῦντα
 τῷ ἀνωτάτῳ πολιτικῷ βαθμῷ وزير βεζίρ: يدنحی
 اردوی هایون—ی §
 στρατάρχης τοῦ ἐξοδίου
 στρατιωτικοῦ σώματος §
 Βεζύρης ἔχων ἀντί-
 στοιχον τῷ στρατάρχῃ βαθμὸν: —
 مفتح — Mou-
 сіρης μέγας § [lat.] δεικτής [δάκτυλος] §
 πλθ. مشران §
 περσ. مشره §
 مشره §

مشیرانہ } Π. μουσιρ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀντίκων
Μουσίου, στρατόρχη.

مصافات } A. μουδαφάτ [ἐκ τοῦ صفوت] ὄν.
θ. εἰλικρινεία, φιλία εἰλικρινής.

مصافاتکارانه } Π. μουδαφάτ-καρανέ, ἐπθ.
φιλικός, εἰλικρινής, ἐγκάρ-
διος· § ἐπρ. φιλικῶς, εἰλικρινῶς.

مصافحه } A. μουδαφεχά [ρζ. صفح] ρ. ἀφ.
θ. δεξιῶσις ἄτοι τὸ δεξιῶσθαι, τὸ
πιάνειν ἀμοιβαίως τὰν χεῖρα πρὸς χαιρετισμόν·
|| Pμ. ايتك — δεξιῶσθαι [τῇ φ] : بر ليله بر قاج :
استدیلر — επανειλημμένως ἐδεξιώθησαν ἀλ-
λῆλους.

مصاقل } A. μεδακνήλ, πλθ. τοῦ مصقل βλ.

مصال } T. μαδάλ [ἐκ τοῦ ἀρδ. مثل] ὄν. μῦ-
θος, παραμῦθι : سويلك — διηγού-
μαι μύθους· || او قومق — λέγω παραμύθια, ἄτοι
λόγους κενούς· || قيلندن — μυθώδης.

مصالبه } A. μουδαλεβέ [ρζ. صلب] ὄν. θ.
διασταυρώσις [φυσ. ιστ.]· βλ. استرجاع.

مصالجي } T. μαδαλ-δζή, ὄν. μυθολόγος,
παραμυθάς.

مصالح } A. μεδαλήχ [πλθ. τοῦ مصلحت] ὄν.
θ. ὑποθέσεις : دواك — αἱ ὑποθέσεις
τοῦ κράτους· || هممه — ὑποθέσεις σπονδαῖται· ||
جاريه — αἱ τρέχουσαι ὑποθέσεις, ἄτοι ἡ τρέχου-
σα ὑπηρεσία· || — آشنای — ὁ γνώστης τῶν ὑποθέ-
σεων· || ارباب — ἐρπάπι μεδαλήχ, οἱ κάτοχοι
τῶν ὑποθέσεων, ἄτοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

مصالح } A. μουδαλήχ [ἐκ τοῦ مصالحه] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συμβιβαζόμενος· § πθ.
μτχ. μουδαλάχ [νομ.] : عليه — μουδάλαχουν
ἀλέχ, τὸ ἀνθ' οὗ ὁ συμβιβασμός, ἄτοι τὸ ἀν-
τίτιμον τοῦ συμβιβασμοῦ· || عنه — μουδάλαχουν
ἄνχ, τὸ ἐφ' οὗ ὁ συμβιβασμός, ἄτοι τὸ φιλο-
νεικούμενον πρᾶγμα, τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμ-
βιβασμοῦ.

مصالحه } A. μουδαλεχά [ἐκ τοῦ صالح] ρ. ἀφ.
θ. συμβιβασμός, συνδιαλλαγή, εἰ-
ρήνη : وقوعی — بیننده — τὸ γίνεσθαι συμβι-
βασμόν μεταξὺ τῶν δύο μερῶν· || Pμ. ايتك —
συμβιβάζομαι, συνδιαλλάττομαι, κλείω εἰρήνην
μετὰ τινος [τῇ φ] : بوزجك — مقتداری اوزرينه :
ايتك — συμβιβάζομαι μετὰ τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ
τῇ βάσει πληρωμῆς μέρους τοῦ χρέους.

مصام } A. μεδάμ καὶ θ. مصامه [ρζ. صوم] ὄν. μέ-
ρος ἐνθα ἴσταται τις, σταθμός.

مصانع } A. μεδανή' [πλθ. τοῦ مصنع καὶ
مصنعه] ὄν. θ. στέρναι.

مصاولة } A. μουδαδελέ [ἐκ τοῦ صوت] ρ.
ἀφ. θ. τὸ ἐφορμᾶν ἢ ἐπιτίθεσθαι
πρὸς πάλιν.

مصاهرت } A. μουδαχερετ [ρζ. صهر] ρ.
ἀφ. θ. τὸ λαμβάνειν νύμφας ἢ
γαμβρούς ἐκ τινος φυλῆς, ἐπιγαμβρία, ἀγχι-
στεία· || Pμ. ايتك — ἀγχιστεῖω, γίνομαι συγγε-
νὺς ἐξ ἐπιγαμβρίας [τῇ φ].

مصائب } A. μεδαίτ [πλθ. τοῦ مصيبت] ὄν.
θ. συμφοραί, δυστυχήματα, δει-
νά : حربه — τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου· || دنيا — τὰ
δεινὰ τοῦ κόσμου· || اعظم — τὸ μέγιστον τῶν
δεινῶν· || قوم عند قوم فوات — τὰ δεινὰ τοῦ ἐνός
λαοῦ [καδβ] εἶναι ὠφέλεια [φδεαίτ] παρὰ [ἴν-
τε] τῷ ἄλλῳ.

مصايحه } A. μουδαγεχά [ἐκ τοῦ صيحه] ρ.
ἀφ. θ. τὸ κραεῖν γεγωνυῖα τῇ φω-
νῇ πρὸς ἀλλήλους.

مصائد } A. μεδαίτ, πλθ. τοῦ مصيد βλ.

مصايف } A. μεδαίφ, πλθ. τοῦ مصيف.

مصايفه } A. μουδαγεφέ [ρζ. صيف] ρ. ἀφ.
θ. τὸ συμφωνεῖν οἴκημα κτλ. δι'
ἐν θέρος.

مصب } A. μεδαπῆ [ρζ. صب] ὄν. ἐκβολὴ πο-
ταμοῦ, τὸ μέρος ἐνθα χύνεται.

مصباح } A. μινδᾶχ [ρζ. صبح] ὄν. φανός,
φανάριον, λυχνία : المحور — μινδ-
πᾶχου-λ-μεδχούρ, λυχνία ἥς τὸ φῶς ἀμυδρόν·
|| السور — μινδᾶχου-δ-δουρούρ, φανός χαρᾶς,
καὶ السور — μινδᾶχου-δ-δουρούρ, φανός τῶν
κακῶν, ἄτοι οἶνος· § πλθ. مصايح ἢ مصايح —
με-
δαπῆχ : و قتاديل — οἱ φανοὶ τῶν ἀστέρων, ἀ-
στέρες.

مصبح } A. μαδᾶχ [ρζ. صبح] ὄν. ὁ τόπος
ἢ ὁ χρόνος τῆς ἀνατολῆς, ἀνατολή.

مصبيع } A. μουδαπῆα' [ἐκ τοῦ تصبيح تصبيح,
βλ. اصبح] ἐπθ. δακτυλωτὸς [φυσ. ιστ.]·
§ θ. مصبعه.

مصبورہ } A. μαδᾶπουρε [θ. τοῦ ἀχρηστόν
مصبور ρζ. صبر] ὄν. θ. ὄρκος, ἐνε-

κα τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ψυλάκις τῷ ὁ-
κισθησομένῳ μέχρις οὗ ὁροκισθῇ.

} A. μαδ'ποι' [ἐκ τοῦ اصع ῥζ. اصع.]
 } μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ἐγώϊστῆς, ἐπιθ-
 } μένος [κ. λ. ὁ ὑπὸ τοῦ δακτύλου τοῦ διαβόλου
 } ὑποκινηθεῖς].

مصبوع } A. μαθῶν [ρζ. صبغ] μετχ. πθ.
βεδαμμένος, χρωματιστός.

4. *μαστόλλα* } Τ. *μαστόλλα* [κατὰ τὸ *μαστό*] τὸ ὄρ-
 θὸν *μαστό*] ὄν. *μαστόλλον*, πύελος,

ποδονιπτήρ· γράφεται καὶ ماستله .

} A. μουνδαχχὴχ [ἐκ τοῦ تصحيح] μτχ.
 ἐν. καὶ ὄν. ὁ διορθῶν διορθωτῆς

ἐν τοῖς τυπογραφείοις ἤτοι ὑπάλληλος διορθῶν
τὰ τυπογραφικὰ λάθῃ· § πλθ. ~~μουδαχ~~
~~κηχὴν~~· § πθ. ~~μτχ.~~ ~~μουδαχχάχ~~, διωρθωμένος·
كتاب — βιβλίον διωρθωμένον· § θ. ~~μουδαχ~~
~~μουδαχκηχά~~ [ἐν.] καὶ ~~μουδαχχάχά~~ [πθ.],

مصحة جلالك } Τ. μουςαχχηζ-λίκ, ὄν. τὸ ἔργον τοῦ διορθωτοῦ ἐν τοῖς τυ-

πογραφείσις· βλ. προηγ.

مصحف } Α. μονδαχχάφ [ἐκ τοῦ تصحيف]
 μτχ. πθ. οὐ ἡ ἔννοια μετεβλήθη

οὐδ' αὖ τῆς μεταβολῆς τῶν στοιχείων τῶν γραμμὰ-
των [ἐπὶ λέξεων]· βλ. تصحيف.

مصحف } Α. μονόχαρτ (βλ. صحيفة) ὄν. τετρα-
ἀδιον, βιβλίον (ιδίαι τὸ Κοράνιον):

شریف — τὸ ἱερὸν βιβλίον, ἥτοι τὸ Κοράνιον· §
πλθ. مصحف μεσαχήφ.

مصحوب } Ἀ. μαρχούπ [ἐκ τοῦ صحبت] μτχ.
 πθ. ὁ συνοδευόμενος : ركوب

ρουκελίου· ὁ δὲ καὶ
 μαρτυροῦντες ἑαυτοὺς, προωρισμένοι
 διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς Α.Α. Μεγαλειότητος τοῦ
 Σουλτάνου [ἐπὶ πλοίων ἢ ἀμάξης].

مصحوباً { Α. μαδχούπ-εν, ἐπρ. ἡ τροπ. μτχ.
 συνοδευόμενος, ἐν συνοδείᾳ.

مصداق } A. *μυστήριον* [ρζ. صدق] ὅν. τὸ δι' οὗ ὁ προδευκνύεται τὴν ἀπόδειξιν

ἔγγραφον ἀποδεικτικόν [σπν.]· § ἀξίωμα, ἐν-
νοια ἱεροῦ λογίου, ἐδαφίου Κορανίου, ἀποθθέγ-
ματος: 44—**μυστάκηνδξα**, κατὰ τὴν ἐννοιαν
τοῦ

مصدر } A. μαστάρ [ἐκ τοῦ صدور] ὄν. πη-
γή δαυή· τόπος ὃ παράσπον δέσφ.

ἁπορρεῖ τι: أولى بر كوني بر سعادتي جديده — اولسى
 ἀπορρεῖ τι: مستعدا بولناك شو سال جديد
 οὐτινος εὐχόμεθα ἵνα ἐκάστη ἡμέρα ᾗ πηγὴ
 νέας εὐτυχίας: || ترقیات — πηγὴ προόδου ||
 ἀπαρ-ἐμφατον, ρηματικὸν ἀφηρημένον: اسم تسميه
 μαδᾶτορ, ἀφηρημένον ἐξ ἐπιθέτου γινόμενον
 διὰ τῆς καταλήξεως اقلى، كوزلك و كوزلك
 λικ، ورايدتس: قالى قېنا-لىك، κακια || حاصل
 — καδῶλ μαδᾶτορ, ἀφηρημένον ρηματικὸν
 γινόμενον ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ρήματος διὰ τῆς
 καταλήξεως ش نڤ-يڤ، ڤ يش يڤ، وڤ الش اڤ-
 ڤڤ، لڤ يڤ اوقويش اڤكويش، اڤاڤاڤاڤاڤ: || πλθ.
 مصادر **μεδαῖτορ**.

مصدر } A. μουδατῆα [ἐκ τοῦ تصدير] μτχ.
πθ. ἐκεῖνος, οὗτινος προτάσσεται
ἀλλο τι ὡς προσήμιον [τῇ 4]: جله شرطه لـ بعضاً
[اکر] کله سیله — اولور
θετικῶν προτάσεων [δὲ δυνάμει εἰρηγέλερ] προ-
τάσσεται ἐνίοτε τὸ υποθετικὸν μόριον اکر E-
γε=εάν.

مصدری } A. μαστρά-ι, ἐπθ. ἀπαρεμφατι-
 κός ἢ ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ρηματι-
 κὸν ἀφρησμένον : — معنی ἀπαρεμφατική εν-
 νοια. § θ. مصدره .

مصدرات } A. μαδταρ-ιγέτ, δν.θ. ἡ ἐννοια
τοῦ ἀπαρμυφάτου ἢ τοῦ ρημα-
τικοῦ ἀφηρημένου : — ادات οὕτω καλεῖται ἡ
τουρκικὴ κατάληξις [état] اتي ἢ اى, ἢ ἡ ἀρα-
βικὴ يت ιγέτ, ἢ ἡ περσικὴ ى, دي ὧν ἐξ ἐπι-
θέτων σχηματίζονται ἀφηρημένα: كوزلك γκεου-
ξελ-λϊκ, ὠραιότης, مسعوديت μεδ' ουτιγέτ, εὐ-
τυχία, گرمي γκεου-ι, θερμότης.

{ T. μαστῶρι ἔ[ἐκ τοῦ ἀρβ. مسطري]
 ὄν. πρόσθετος τελωνιακὸς δασμὸς
 εἰσπραττόμενος ἄλλοτε ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἐμ-
 πορευμάτων τινῶν.

مصداقہ جی } T. μαθηταριζέ-οἶσι, ὧν ὁ εἰς-
 προάκτωρ τοῦ δαδμουψ مصداق.

{ A. **μουδαττήν** [ἐκ τοῦ تصدع] **μτχ.**
 ἐν. ὁ προξενῶν κεφαλόπονον, ἐνο-
 χλῶν **ξμτχ.** πθ. **μουδαττά**, ὁ ἐνοχληθεὶς, ἐκεῖ-
 νος ὃν ἐνοχλεῖ τις, κεφαλόπονεῖ.

مصدق } A. **μουδαττήκ** [ἐκ τοῦ تصديق] μτχ.
 ἐν. ὁ ἐπικυρῶν, βεβαιῶν, ἐπικυ-
 ρωτικὸς [αἰτ.] δμτχ. πθ. **μουδαττήκ**, ἐπικεκυ-

γα βιομηχανικά, βιομηχανία: — الهيئة — έργα θεῖα,
δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. || بشرية — δημιουργή-
ματα ἀνθρώπινα. || داخله — ἐγγχώριος βιομηχανία

مصوات } Α. ὑπόβαλ [υζ. صوت] ἐπθ. ὁ πο-
λὺ κραυγάζων.

مصوت } A. μονοαριθμ. [ἐκ τοῦ تصويت] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κρᾶζων· ὁ διδων

φωνήν: → حرف γράμμα δίδον φωνήν ἵτου
 φωνῆεν-§[φυσ.] μικρόφωνον.

مصور } Α. μονοαόβιο [ἐκ τοῦ تصوير] μιχ.
ἐν. καὶ ὄν. ὁ σχεδιάζων, διατυπῶν,

παριστάνων, πλαττων, ζωγραφῶν, ζωγράφος :
بر لوحه eikṓn παριστῶσα τὸ
ἄχρῆδιον τῆς ἐκθέσεως|| مردم—αἰμοπλαστικός[ιατ].
§ πλθ. مصورين § μετχ.πθ. **μουσαββερ**, ἐσχεδια-
σμένος, διατετυπωμένος, ἐζωγραφημένος, εἰκο-
νογραφημένος, κεκοσμημένος δι' εἰκόνων § θ.
مصوره **μουσαββερ** [ἐν.] καὶ **μουσαββερ** [πθ.]:
—موقوته رساله, περιοδικὸν εἰκονογραφημένον·
§ πλθ. مصورات **μουσαββερ**át, εἰκόνες, πλάσ-
ματα, ὅ,τι πλαττεῖ ἢ φαντασία, εἰκόνες λόγου,
παραστάσεις ἀντικειμένων.

مصورانہ } Π. μονοαριθμ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνθ-
κων ἢ ἀριθμῶν τῷ σχεδιάζοντι,

τῷ πλάττοντι, τῷ παριστάνοντι, τῷ ζωγράφῳ,
ζωγραφεὶς:—اَرَادَ اِكْانُوْتِيس ζωγραφικὴ κτλ.
|| → مَزِيَاً πλεονεκτήματα ἀνθρώπου πλάττον-
τος, ζωγραφοῦντος κτλ.

مصو ريات } A. μονοαβδιω-ιγέτ, δν. θ. دم—
αιμοπλαστία [ιατ.],

مصوع } Α. μεδοῦν [ρζ. صوغ] μτχ. πθ. κε-
χυμένος εἰς τύπον [καλοῦπι], χυ-

ὁς §0. مَصْنُوعٌ .
) A. παρόν [οζ. 3 ص] μιν. πθ. προ-

مصون } πεφυλαγμένος, ἀπρόσβλητος ὑπὸ
συμφωρᾶς, νόσου κτλ. [د] : — اكدار كونه دن —
ἀπρόσβλητος ὑπὸ τῶν ὑπαρχουσῶν λυπῶν [ἐκ-
τάρι κεδνιγέ], ἀνώτερος πάσης θλίψεως, συμ-
φωρᾶς. || — خسته لادن — ἀπρόσβλητος ὑπὸ τῆς νό-
σου. || الزوال — μαδούνου-ζ-ζεδαλ, ἀπηλλαγ-
μένος τῆς παλαιότητος, ἁθάρτος, αἰώνιος. || افکار —
αἱ ιδεαὶ εἶναι ἀπηλλαγμέναι τέλους
[ινιχά], ἀτελεύτητοι. || — تعرضدن ή تعرضدن —
τε'αρουζ-τέν ή τεδαλλου-τέν μαδούν, ἀπα-
ραθιάστος, ἱερὸς [ἐπὶ προσώπου, κατοικίας] :
در — تعرضدن ή اموال تعرضدن — εἶναι ἱερὰ, ἀ-

παράβιαστος [Pyl. بيورمق — προϕυλάττω [ait].
§ 0. مضمونه.

مصونيت } A. μαδουν-γέετ, δν. θ. ἡ κα-
 τάστασις τοῦ προπεψυλαγμέ-
 νου, τοῦ ἀπροσδλήτου, τὸ ἀπροσδλήτον, τὸ
 ἀπαραδίαστον: مساكن—τὸ ἀπαραδίαστον ἡτοι-
 μερῶς τῆς κατοικίας [μαδακίν].

مصيب } A. μουσική [ἐκ τοῦ أصاب] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ βάλλων εἰς τὸν σκο-
 πόν, εὐστοχος, ἐπιτυχής : — قرار απόφασις εὐ-
 στοχος || — رأى μέτρον εὐστοχον || — γνώ-
 ην εὐστοχος || Pm. — اولقى — εὐστοχῶ, ἐπιτυχῶ-
 [دع] — صورت تقديره — اولقى : εὐστοχεῖ εἰς τὸν
 σκοπόν τῆς ἐκτιμήσεως... ἵτοι εὐστόχως ἐκτι-
 μῶ... §θ. مصيبة μουσική : — افادات παρατηρήσεις
 εὐστοχον || — حصه τὸ ἀναλογοῦν μερίδιον, τὸ
 επιβάλλον ἐκ τῆς κληρονομίας.

مصيبت } A. μουσικήτ [ἐκ τοῦ προηγ.] δν.
 θ.συμφωνία, δυστύχημα, καταστροφή.
 ἡ. § [κοιν.] ἀθλιος, μουσμουπέτης [ὑδρις] §
 τλθ. مصائب **μουσαῖτ.**

مصيبتی } T. μονοθε-λῆ, ἐπθ. πλήρης
 } συμφορῶν, δυστυχημάτων, δυσ-
 τυχής, ἀπαίσιος.

1. $\left. \begin{array}{l} \text{A. } \mu\text{ν}\delta\gamma\epsilon\acute{\iota}\text{ } \kappa\alpha\iota \text{ } \theta. \text{ } \mu\text{ν}\delta\gamma\epsilon\acute{\iota}\text{ } \kappa\alpha\iota \text{ } \theta\text{.} \\ \text{ } \delta\text{ν. } \delta\acute{\iota}\kappa\tau\upsilon\text{ον, } \pi\alpha\gamma\acute{\iota}\varsigma \text{ } \pi\tau\eta\text{ν}\omega\text{ν} \end{array} \right\}$

مصر } A. μέδωρ [ρζ. صير, βλ. صيرورت] ὄν.
 μέρος ἐνθα ῥέει τὸ ὕδωρ [δπν.]· § μέρος
 ἐνθα ὑπάρχει, ἐδρεύει τι, ἔδρα: — سرير شوكت
 ξερῶν ἀεὶ κέτ· μέδωρ, θρόνος ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ
 μεγαλειόν, ἥτοι θρόνος αὐτοκρατορικός [Σουλ-
 τάνων]· § ἕντερον, κώλον [βλ. كودق]· § παθ.
 مصر ἐμδωρῶς مصرάν μουδρῶν καὶ β' παθ.
 مصران μεδωρῶν.

مصيف } A. μεση̃ν̄ [ρζ. صيف] ὄν. θερινή
 διαμονή, κατοικία. § πλθ. مصائف
 μεδατ̃φ. || άντιφ. مشت.

مصيقل } A. μουδαϊκάλ [ἐκ τοῦ مصيقل] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. ἐστὶ δωμένος, στιλ.
 κνός. § θ. مصقلة μουδαϊκαλέ.

μετα ἡ μετά, ρημ. παρῆλθε· ἐν
 χωρεῖ ἐν τῇ φράσει: — ἡ — μετά
 ἡ μετά, παρῆλθεν ὁ, τι παρῆλθεν, ἦτοι ὁ γέ-
 ονε, γέγονε, ἀπομονώσωμεν τὸ παροελθόν.

مضاجر } A. μεταδίζω, πλθ. τοῦ مضجر βλ.

مضاجع } A. μεταδίζω, πλθ. τοῦ مضجع βλ.

مضاد } A. μουζάτι [ἐκ τοῦ ضد] ἐλθ. ἀντί-

θετος, ἐναντίος· § ἐν πολλοῖς καὶ

ἰδίᾳ ἐν ὄροις τῆς ἱατρικῆς ἰσοδυναμεῖ τῇ ἀντί·

احتقاق رح — μουζάτι ἱχθυῖν ὁ ἄνθρωπος·

احتقاق رح — μουζάτι ἱχθυῖν ὁ ἄνθρωπος·

احتقاق رح — μουζάτι ἱσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || استقاء — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

πικός· || اسمال — μουζάτι ἰσθμῶν, ἀνθρο-

τον, ἀντιφάρμακον· || سل — μουζάτι δέλζ,

ἀντιφθισικός· || شهوه — μουζάτι δέλζ,

ἀντιφθισικός [δυνών. شهوه]· || قاطع شهوه — μου-

ζάτι δέλζ, ἀντιφθισικός· || طاعون — μου-

ζάτι τὰ οὖν, ἀντιφθισικός· || غره — μουζάτι

οὖν, ἀντιφθισικός· || قلع — μουζάτι φέλζ,

ἀντιφθισικός· || قاشقى — μουζάτι κατέκδι,

ἀντιφθισικός· || قلوب — μουζάτι καλδιγέ,

ἀντιφθισικός· || قوبا — μουζάτι κουπά,

ἀντιφθισικός· || قولوا — μουζάτι κολέρα,

ἀντιφθισικός· || قولنج — μουζάτι κολουνδζ,

ἀντιφθισικός· || كويات — μουζάτι

κωδιγέ, ἀντιφθισικός· || كلاب — μουζάτι

κωδιγέ, ἀντιφθισικός· || لبن — μου-

ζάτι λέπν, ἀντιφθισικός· || ألعاب — μουζά-

τι του-λ-λου-ά, ἀντιφθισικός· || ليبارغوس —

μουζάτι λιδαργός, ἀντιφθισικός· || نيه —

μουζάτι νούπχ, ἀντιφθισικός, καταπραυντι-

κός· || نفرس — μουζάτι νηκός, ἀντιφθισικός·

|| نزل — μουζάτι νεζλέ, ἀντιφθισικός· §

مضاده.

مضار } A. μεζάρο [πλθ. τοῦ مضرت] ὄν. θ.

ζημία, βλάβαι· و خسار — ζημία

καὶ βλάβαι· || دفع — ἀποδόθηκες ζημιῶν.

مضارب } A. μεταρί, πλθ. τοῦ مضرب καὶ

τοῦ مضارب βλ.

مضارب } A. μουταρή [ἐκ τοῦ مضارب] μτχ.

ἐν. καὶ ἐλθ. ὁ δερόμενος μετὰ τι-

νος, ὁ παλαίων § [νομ.] περιαγωγέος· βλ. مضارب.

مضاربه } A. μουταρεπ [ρζ. ضرب] ρ. ἀφ. θ.

τὸ δέρειν ἀλλήλους, ρήξιν, διαπλη-

κτισμός [τῇ ἰλ.]: ده — وقوع ولان — ده

ἐν τῇ ρήξει ἥτις συνέβη μετὰ τοῦ εἰρημένου

καὶ αὐτοῦ § [νομ.] — εἰρημένη περιαγωγική,

ἥτοι εἰρημένη καθ' ἣν ὁ μὲν εἰς καταθέτει κεφά-

λαια, ὁ δ' ἕτερος τὴν ἐργασίαν· || مطلق —

περιαγωγική εἰρημένη ἀπόλυτος [μουτλακά]· ||

مقيد — περιαγωγική εἰρημένη περὶ ὁρισμένη [μου-

καγγέτε].

مضارع } A. μουζαρε [ἐκ τοῦ مضارع] μτχ.

ἐν. καὶ ἐλθ. ὁμοιω-

μένος, ὁμοιος [δπν.] § [γρμ.] ὁμοίος τοῦ ὁ-

μοιωμένου, ἥτις ἐστὶν ὁμοίος τοῦ ὁμοιωμένου

τοῦ ὁμοιωμένου, ἥτις ἐστὶν ὁμοίος τοῦ ὁμοιωμένου

τοῦ ὁμοιωμένου, ἥτις ἐστὶν ὁμοίος τοῦ ὁμοιωμένου

τοῦ ὁμοιωμένου, ἥτις ἐστὶν ὁμοίος τοῦ ὁμοιωμένου

τοῦ ὁμοιωμένου, ἥτις ἐστὶν ὁμοίος τοῦ ὁμοιωμένου

τοῦ ὁμοιωμένου, ἥτις ἐστὶν ὁμοίος τοῦ ὁμοιωμένου

τοῦ ὁμοιωμένου, ἥτις ἐστὶν ὁμοίος τοῦ ὁμοιωμένου

τοῦ ὁμοιωμένου, ἥτις ἐστὶν ὁμοίος τοῦ ὁμοιωμένου

مطاعين } A. μετα'ήν, πλθ. τοῦ مطعان βλ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θων || محصول — προϊόν τοῦ μαγειρείου, ἥτοι μι-
γὰς ἢ παῖς φαιδς γεννηθεὶς ἐκ μαύρης [μαγει-
ρου]· § πλθ. مطبخ **μεταπήχ.**

مطبعة } A. μεταπᾶ'α [ῥζ. طبع] δν. τυπογρα-
 φεῖον [τ. بصره خانه] : — Aὐ-
 τοκρατορικὸν τυπογραφεῖον ἐν Κων[σταντινίᾳ] ||
 — بطريقخانه 'πατριαρχικὸν τυπογραφεῖον' §
 20. مطابع μεταπᾶ'.

Τ. ματῆα' α-ὄζι, ὄν. τυπογράφος' ἰδιοκτῆτης τυπογραφείου.

مطبعة جيلق } Τ. ματτα'α-δ'ζηλνκ, δν. η
 τέχνη καὶ τὸ ἔργον τοῦ τυ-
 πογράφου, τυπογραφία.

مطبق } Α. μουταππάκ [ἐκ τοῦ تطبق | *mut.*
 πθ. ἐφηροσμένορ, ὡς ἐπικάλυμμα
 κτλ § δ παραλληλίσθεις [ἐπὶ ἐγγράφων].

مطبق } A. μουτῆν [ἐκ τοῦ اطباق *itpāk*,
 رطب. طبق] *μτχ.* ἐν, ὁ καθ' ὁλοκληρίαν
 καλύπτων τι, ὁ διαρκῆς : — جنون παραφροσύ-
 νη διαρκῆς || جنون غير — *μτχ.* μουτῆν βλ. منطقه
 جنون.

مطبوخ } A. ματκονζ [οζ. طبخ] ματ. πθ. ε-
 ψημένος [φαγντόν]: → طام φαγν-
 τον ἐψημένον· ἀψέψημα [ιατ.]: § θ. مطبوخه · §
 πθ. مطموخات .

مطبوعات } Α. ματπουχάτ, πλθ. τοῦ προ-
 πγ. βλ.

مطبوع } A. ματῆου' [ρζ. طبع] μτχ. πθ. τε-
 τυπωμένος, εντυπος: ὠραῖος, εὐά-
 ρεστος, κομψός: علم و خبر — πιστοποιητικὸν εν-
 τυπον. || → βιβλίον εντυπον. || → ادم ὠ-
 ραῖον ἀνάστημα [ἐντάμ]. || → رآيت μα-
 τῆου, ἀνέκδοτος: غير مرسوم —
 τον. § θ. مرسوم.

مطبوعات } Α. ματῶν· ἄτ[πλθ. τοῦ προηγ.]
 ὄν. θ. τύπος, ἥτοι ἐφημερίδες :

ὀθωμανικὸς τύπος· || روميه — ἑλληνικὸς
τύπος· || اجنيه — ξένος τύπος· || ی —
εὐρωπαϊκὸς τύπος· || قلم — γραφεῖον τοῦ Τύπου.

مطحن } A. μιτχάν [ρζ. طحن] ὄν. μύλος.

مطحون } A. ματχοῖν [ῥζ. طحن] μτχ. πθ. τι
 λεθμένος· §θ. مطحونه· §πλθ. طحوناته.
 ματχουνάτ.

مطحونات } A. ματχουνάτ, πλθ. τοῦ προ.
ny. βλ.

مطر } Α μετώρ, ὄν. βροχή || — انما انومδريا
 } § πλθ. امطار ευτώρ.

A. ἡ **μ**ονταγορά [ἐκ τοῦ **ط**مطره
طατριγέ, 39. [ط]ραوت, πθ. καὶ ἐπθ.
 ποσειδόμενος, ποσειδερός, νωπός, ἄδρος· ὁ πεπο-
 σιμένος ἀρώματα, εὐωδίας, εὐώδης: **خ**ام — ἡ
 τοῦ κυρία.

مطراب } A. μυτράβ [ῥζ. طرب] ἐπθ. ὁ λίαν
 τερπόμενος, λίαν ψαιδρός, ὑπερ-
 γαρός.

T. ματαράζ [κατὰ τὸ μαوس مطراباز } T. ματαράζ [κατὰ τὸ μαوس مطراباز }
δρόμος ἐκ τοῦ باز مطراق ὁπλοδίου
ἀλάσκαλος] ὄν. μεταπρατής || قاينى — ἀκάτιον
ἐξουσιωλὼν μεταπρατῶν, ἀγοραζόντων ἰχθυῶν
παρὰ τῶν ἀλιευτικῶν ἀκατίων πρὸς μεταπω-
λήσιν § μεφ. δόλιος, ἀπάτεων.

مطر ابازلق } T. πατραπαζ-λήκ, ὄν. τὸ ἐρ-
 γον τοῦ ὀπλοδιδασκάλου ἢ τοῦ
 μεταπράτου, μετάπρασις· συμφ. δοσιότης.

مطارق } T. ματράκι, ὄν. ῥάβδος, ξίφος τῆς
 ξιφασκίας, ἔχον ἀντὶ ἀκωκῆς τὴν
 μικρὰν στρογγύλην [βλ. مطرقة].

مطرا جی } T. ματροκ-δίζῃ, ὃν. ὁπλοδιδάσκα
 λος, διδασκαλος τῆς ξιψασκίας

مطران } Α. ματρᾶν καὶ μητρᾶν, ὄν. Μη
τροπολίτης.

مطرب { A. μουρτίκ [ἐκ τοῦ اطراب] μτχ
 ἐν. ὁ τέτοπων ξδν. μουσικός.

مطرح } A. ματρούχ· [ρζ. طرح] ὄν. μέρος ἐν
 θαρίπτεται τι μέρος ἐνθα κατα
 δάλλονται τὰ θεμέλια οἰκοδομῆς· § πλθ. طراح
 ματρούχ.

A. **μουταροῦν**† [ἐκ τοῦ اطراد] **μτχ**
 εν. ὁ ἀκολουθῶν σταθερὸν κανόνα
 κανονικός, τακτικός, ὁμαλός, σταθερός, ὁμοί-
 ομορφος. §θ. **مطرد** — **مطرد** κανὼν ὁμαλός, στα-
 θερός, ὁμοιόμορφος. || — **معامله** ἐνέργεια ὁμαλῆ
 ὁμοιόμορφος.

مطرداً } Α. μουττάρη·εν, ἐπρ. κανονικῶς
ὁμαλῶς, ὁμοιομόρφως.

مطرز } A. μουτταριζ [ἐκ τοῦ تطريز] μτχ
 ἐν. ὁ κοσμιῶν τὰ ἄκρα διὰ παρουφίης

مطلب } A. **ματλά** [ρζ. طلب] ὄν. αἰτησις, ἀπαιτήσις· πρότασις, προδβλημα· κε-
ψάλαιον, ἥτοι παράγραφος ιδιαιτέρα.

مطلبم } A. **μουταλόμε** [ἐκ τοῦ طلبم] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἐκωδισμένος διὰ τελέσματος, ἥτοι περιόπτου, μαγικός — كنج — θησαυρός μαγικός, παρακεχωσμένος· § θ. مطلبه.

مطلع } A. **ματλά** [ἐκ τοῦ طلوع] ὄν. τὸ ἀνα-
μεῖον ἐνθεν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος ἢ ὁ ἀ-
στήρ, ἀνατολὴ ἡλίου, ὁρθὴ ἀνάδοσις ἀστέρος: —
آناطولή ἡλίου· § τὸ πρῶτον διόστιχον ποιή-
ματος· || — حسن خوضني **ματλά**, ὁ στίχος ἐν
τοῖς ἐρωτικοῖς ποιήμασι [غزل] ὁ ἐπόμενος τῷ
مطلع· § πλθ. مطالع **μεταλῆ**· βλ. λ.

مطلع } A. **μουταλλῆ** [ἐκ τοῦ اطلاع] μτχ. ἐν.
ἐν. ὁ ἔχων πληροφορίας ἢ γινώσκων τῶν
λαδόντων χώραν, ὁ πληροφορημένος, ὁ ἐνήμε-
ρος, ὁ μαθὼν [δοτ.]: — وقوعه ἐνήμερος τῶν
συμβάντων· || Pμ. اواق — γίνομαι ἐνήμερος, πλη-
ροφροῦμαι, μαθάνω· § θ. مطلع.

مطلق } A. **μουτλάκ** [ἐκ τοῦ اطلاق] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ἀπολελυμένος, ἐλεύθερος,
διεzeugμένος [ἐπὶ γυναικός], ἀπόλυτος, γενικός,
κοινός [ἀντιθ. τῷ مقيد]: — ملكي **μουτλάκ**,
ἀπόλυτος κυριότης [νομ.]: — اطلاق اوزره جاری —
τὸ ἀπόλυτον ἀπολύτως ἰσχύει [νομ.]: || —
ἐπὶ τῷ ἀπολύτῳ ἀπολύτως, ἥτοι γενικός πλη-
ροφρούσιος· || — فاض **μουτλάκ**, ὁ κοι-
νός ἀγαθοδότης, εὐεργέτης [Θεός]: || — خير —
τὸ ἀπόλυτον ἀγαθὸν [خاطر]: || — اوله روق —
ἀπολύτως: — اوله روق — اوله روق ذكر اوله روق
ἐμνημονεύθη ἀπολύτως: || — المنان — **μουτλάκου**-
ل-ه-ن-ان, οὗ αἱ ἡνίαι ἀφένθησαν, ὁ τρέχων ἀπὸ
ρυτῆρος, ἐλεύθερος § θ. مطلق: — حکومت
νῆσις ἀπόλυτος || — حواله — ἀπόλυτος μετάθεσις ἀπαιτήσεως
χρηματικῆς [νομ.]: || — جمله — πρότασις ψιλή, συν-
ισταμένη ἐκ μόνων τῶν κυρίων ὄρων· || βλ. ἐπόμε.

مطلق } A. **μουτλάκ** [ἀντὶ مطلقا] ἐπρ. ἐξ-
ἀπαντος, βεβαίως: — كله جاك — ἐξάπαν-
τος θά εἴθην· || — بم مقتضای طالعندر — ἐξάπαντος εἶ-
ναι τῆς τύχης μου· || βλ. καὶ ἐπόμε.

مطلقاً } A. **μούτλακ-αν** ἢ **μούτλακ-α**,
ἐπρ. ἐξάπαντος, βεβαίως.

مطلوب } A. **ματλού** [ρζ. طلب] μτχ. πθ.
ὁ ζητούμενος, ἀπαιτούμενος, ἐπι-
θυμούμενος· § ὄν. ὅ, τι ζητεῖ, ἀπαιτεῖ τις, ὅ, τι
ἔχει λαμβάνειν, ἀπαιτήσις, πίστωσις, ἐπιθυμία
[د] — افندي ذمتده — م اولان اوند عدد ايراي عثماني
[**ματλου**·] τόσα γρόσια παρὰ τοῦ δεῖνος· || —
دع... افندي ذمتده — م اولان اوند عدد ايراي عثماني
κα ὁθωμανικαὶ λίραι, ἄς. ἔχω λαμβάνειν παρὰ
τοῦ κ... || — روجه — πὲρ βέδξ· **ματλού**, ἢ —
وجه **ματλού** βέδξ· **ματλού**, κατ' εἰρήνην, κατὰ
τὴν ἐπιθυμίαν· § θ. مطلوب: — معلومات αἱ ζη-
τούμεναι πληροφορίαι § πλθ. مطلوبات βλ.

مطلوبات } A. **ματλου** [πλθ. τοῦ προ-
ηγ.] ὄν. ποσὰ αἵτινα ἀπαιτεῖ τις,
ἔχει λαμβάνειν, δάνεια, πιστώσεις.

مطلول } A. **ματλού** [ρζ. طلب] μτχ. πθ. ὁ
βεδρεγμένος: — زدين — εἰς ἀφῶς βεδρεγ-
μένον.

مطلي } A. **μουταλλ** [ἐκ τοῦ تطلي] μτχ. ἐν.
ὁ ἀλειψίων: — طبيب — **μουταλλ**, ἥτοι
ιατρός μεταχειριζόμενος ἀλοιφῆς· || βλ. καὶ ملا.

مطمث } A. **μουτμίς** [ἐκ τοῦ اطماث] **ι-μιάς**,
ρζ. [طمت] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. αἵμα-
γωγός, ἐμμηναγωγός [ιατ.]· § θ. مطمته.

مطمح } A. **ματμάχ** [ρζ. طمح] ὄν. τὸ πρᾶγ-
μα ἢ τὸ μέρος, ἐφ' οὗ προσπλάνει
τις τὸν ὁψθαλμόν: — نظر — **ματμάχ** **ναζά**, τὸ
πρᾶγμα ὅπερ ἐποψθαλμῆ τις, τὸ ἀντικείμενον
τῆς ἐποψθαλμιάσεως· § πλθ. مطالع **μεταμύχ**.

مطمير } A. **μουταμύρ** [ἐκ τοῦ اطمر] **طمر**,
ρζ. [طمر] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. μεσοεισ-
σόμενος [δοτ.]· βλ. ἐπόμε.

مطمور } A. **ματμούρ** [ρζ. طمر] μτχ. πθ. τε-
θαμμένος: — اولان وسائل تروت — μέ-
σα πλούτου τεθαμμένα [ὡς τὰ μέταλλα κτλ.]:
§ [δοτ.] ἀνελισσόμενος [ἐπὶ φύλλων ἢ πετάλων
στρεφόμενων πρὸς τὰ ἐκτός]: — منكمس — **μα-**
μούρι **μουν'ακίς**, αὐλακώδης ἢ αὐλακωτός,
συνεστραμμένος [ἐπὶ φύλλων γυρισμένων καὶ
ἐχόντων αὐλάκιον ἐν μέσῳ] § θ. مطموره βλ. ἐπόμε.

مطموره } A. **ματμούρε** [θ. τοῦ προηγ.] ὄν.
θ. ὑπόγειον πρὸς διατήρησιν ὁσ-
πρίων καὶ ἀλλων· § τάφος: — فئا — ὁ τάφος τῆς
ἐξοντώσεως· || — نبيان — ὁ τάφος τῆς λήθης § πλθ.
مطامير **μεταμύρ**.

مطوري } A. ματιμωρ-*i*, ἐπιθ. συνελισσό-
μενος [βοτ. ἐπὶ φύλλων τυλι-
σσομένων]: θ, مطوي, مطوية.

مظموس } Δ. μαυμοῖς [ῥζ. طمس] μτχ. πθ.
 καὶ ἐπθ. ὁ τυφλωθεὶς ἦτοι ὁ οὐ-
 χι ἐκ γενετῆς τυφλός, ἀλλὰ κατόπιν ἀπολέσας
 τὴν ὄρασιν : → مرد انسانوس τυφλωθεὶς.

مطمئن } A. μουτμεῖν [ἐκ τοῦ αὐτῆς] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. πεπεισμένος, βέβαιος,
 ἀσφαλής, ἠσυχος [τῇ دن] || Pm. اولق — εἶμαι
 πεπεισμένος, ἠσυχος κτλ. : مضمون —
 εἶμαι πεπεισμένος περὶ τῆς ἀθωότητος του. ||
 امتيازات محافظه سته اعتا اولنديندن — اولكز لازم
 πρέπει νὰ ᾔτε πεπεισμένος ὅτι κατεβλήθη
 προσοχή εἰς τὴν τήρησιν τῶν προνομιῶν. ||
 القلب — μουτμεῖνου-λ-κάλظ, ἠσυχος τὴν καρ-
 διαν. §θ. مطمئن μουτμεῖν-ε. || Bl. اماره .

مطنن } A. μουταντὰν [ἐκ τοῦ ^{طننه}μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. πομπώδους, μεγαλο-
 πρεπής: ضياف — συμποσίον μεγαλοπρεπές||
 قايق — ἀκάτιον μεγαλοπρεπές|| صورته — πομπ-
 ωδῶς, μεγαλοπρεπῶς: و — صورته ر.
 ضياف كشيده اولغندر παρετέθη λαμπρόν καὶ
 μεγαλοπρεπές γεῦμα·§θ. مطننه — دیدنه tei-
 tenēi μουταντανά, ἔθος μεγαλοπρεπές.

مطواع } A. μητρά· [ρζ. طوع] ἐπθ. ὁ λίαν
 εὐπειθής.

مطوق } A. μουταββὰκ [ἐκ τοῦ تطويق] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. ἐκεῖνος εἰς τὸν λαι-
 μὸν τοῦ ὁποίου ἀνηγρτήθη περιδέλαιον, κρίκος·
 ٩٨. مطوقه μουταββεκά: — ٩٨. περιστρεφὰ φέ-
 ρουσα φυτικὸν περιδέλαιον, ἥτοι δακτύλιον
 περὶ τὸν λαιμόν.

} **Α. μουταββίλ** [ἐκ τοῦ **طویل**] **μτχ.**
 ἐν.ὁ μῆκύνων, ἐκτείνων, ἀναπτύσ-
 σων· § [χρημ.] πωλὴν πρὸς μεταφορὰν ἀποστά-
 ξεων·§πθ. **μτχ. μουταββέλ**, ἐπιμικυνθείς, μα-
 κρός, ἀνεπτυγμένος, ἐκτενής [ἀνιθ. **تف مختصر**
 στοιχειώδης]: **صرف عثمانى** — ἐκτενής ὁθωμανικὴ
 γραμματικὴ|| **نه فهمی اشكال ایدہ جک قدر مختصر نہ دہ**
 — οὔτε σύντομος οὔτε **مطالعہ یہ کلال ویرہ جک درجہ دہ**
 τόσον ὥστε νὰ δυσχεράνη τὴν κατάληψιν, οὔτε
 ἐκτενής εἰς βαθμὸν τοῦ νὰ προξενῇ ἀνίαν·§θ.
مطولہ **μουταββίλ** [ἐν.] καὶ **μουταββελ** [πθ.]·
 || **مقالہ ثلاثہ** **μακαλάτι μουταββελέ**, λόγοι διεξο-
 δικοί, σχοινοτενεῖς.

مطوى } Α μεταβὰ [ρζ. طى] ὄν. πτυχή, κ. δι-
 πλα, καμπή-§πλθ. مطاوى μεταβί.

مطوى } A. ματῖ[ρζ. طى] μετχ. πθ. δεδιπλω-
 μένος, συνεπτυγμένος, τετυλιγμέ-
 νος, ἐμπερίκλειστος, ἐσώκλειστος. § [βοτ.] ἐσω-
 τυλισσόμενος [ἐπὶ φύλλων τυλισσομένων πρὸς
 τὰ ἐντός]. — الوضع — ματῖου-λ-βὰζ', περιαντοε-
 λισσόμενος [ἐπὶ φύλλων ἐλισσομένων περὶ ἐαυ-
 τῶν] §θ. مطويه — طاو اميرى طاو اميرى, κύ-
 νηδροι τετυλιγμένοι.

ἔσθω κλειστός } A. ματθι-γεν, ἐπρ. δεδιπλωμένως,
 ἔσθω κλειστός } ἔμπερικλειστός, ἐσθω κλειστός [ἐντός
 γράμματος, ἐπιστολῆς κτλ.]: تقديم اولنا وقره—
 τὸ ἔγγραφον τὸ ἐσθω κλειστός ὑποβαλλόμενον: §
 βλ. καὶ ١٤١.

مطهر } A. **μουταχχέρ** [ἐκ τοῦ تطهر] **μτχ.**
 ἐν. ὁ καθαίρων, καθαρῖζων, ἐξαγνί-
 ζων : خلط → ρυπτικός, καθαρτικός [ιατ.] § 30.
μτχ. καὶ ἐπθ. **μουταχχέρ**, καθαρῖζόμενος, κε-
 καθαρῖζόμενος, ἐξηγνισμένος, ἁγνός, ἱερός : باس
 → ἐνδύμα καθαρισθέν :: قلب → καρδία κεκα-
 θαρμένη, ἐξηγνισμένη: § 30. مطهر **μουταχχέρ**
 ἐν.] καὶ **μουταχχέρ** [πθ.] : — روضه ὁ ἱερός
 κήπος, ἥτοι ὁ τάφος τοῦ προφήτου Μωάμεθ ||
 روضه ὁ ἱερός μουσουλμανικὸς νόμος [Σερή].

مطهره { A. *μυτχαρὲ* καὶ *μυτχαρὲ* [ἐκ τοῦ
 طهارت] ὄν. βλ. مطه.

مطيب } A. μουταγγήν [ἐκ τοῦ تطيب] μτχ.
 πθ. ὁ διὰ μύρων καὶ ἀρωμάτων με-
 λυσσόμενος· μτφ. ὁ τυχὼν καλῆς περιποίησεως,
 ἀλοδοκούντων. τιμῶν· Bz. مطيب καὶ مضمم.

ἰσχυροῦς } Α. μουτάγγε-εν, ἔπρ. μετὰ τιμῶν,
 ἰσχυροῦς } φιλοφρονησέων — و مزوآ عودت ايتك
 ἐπιστρέφω προπεμπόμενος μετὰ τιμῶν καὶ φι-
 λοφρονησέων.

مطير } Α. *metēr* [ρζ. مطر] ἐπθ. βεδρεγμένος
 ὑπὸ βροχῆς· ὁ πίπτων κατὰ σταθ-
 νας [σπν.].

} A. μουτᾱ' [ἐκ τοῦ اطاعت] μτχ. ἐν.
 } καὶ ἐπθ. ὁ ὑποτασσόμενος, εὐπειθής,
 } πεθήνιος, φιλήσυχος §θ. مطيعه : — اهالى οἱ φι-
 } λήσυχοι κάτοικοι.

مطيه } Α. μεταγῆ [ρζ. *12.] ὀν.θ. ζῶον, κτῆ-
 νος δι' ἵππασίαν, ἵππος·§ πλθ. 12
 μεταγιά.

مطيه ران } Π. μετιγῆ-ραν, ἐπθ. ὁ ἐλαύνων
ζῶον, ἵππον : جرادت — ὁ ἐλαύνων
των τὸν ἵππον τῆς ἀνδρείας, ἥτοι ἀνδρεῖος.

مظالم } Α. μεζαλιμ [πλθ. τοῦ مظالمه] ὄν. θ.
καταπιέσεις, τυραννίαι, βιαιότητες :
و تعديات — καταπιέσεις καὶ τυραννίαι || جكمك —
ὑποφέρω καταπιέσεις.

مظاهر } Α. μεζαχίρ [πλθ. τοῦ مظهر] ὄν.
μέρη ἐν οἷς ἐκδηλοῦται τι.

مظاهر } Α. μουζαχίρ [ἐκ τοῦ مظاهر] ὄν.
μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ βοηθῶν, συν-
τρέχων, ὑποστηρίζων, ἀρωγός, βοηθός : ناظر
— ناظر كالاتي με'αλι-μουζαχίρ, ἥτοι
— ναζήρι κεμαλάτ - μουζαχίρ, ἐξοχος ὑ-
πουργός.

مظاهرات } Α. μουζαχερέτ [ρζ. مظهر] ρ. ἀφ.
θ. βοήθεια, ὑποστήριξις, ἀρω-
γή, βοήθεια συνων. τῇ معاونت — ἀποπομπή τῆς
συζύγου || Ρμ. ὑποστηρίζω, βοηθῶ [δοτ.].

مظروف } Α. μαζρούφ [ρζ. ظرف] μτχ. πθ.
ὁ ἐντὸς περικαλύμματος, φακέλ-
λου τεθειμένος, ἐσωκλειστός : — ظرف τὸ πε-
ριέχον [ζάρφ] καὶ τὸ περιεχόμενον §θ. مظروف.

مظروفاً } Α. μαζρούφ-εν, ἐπρ. ἐσωκλειστώς,
ἐντὸς φακέλλου : — كوندركم — πέμ-
πω ἐσωκλειστώς [γράμμα κτλ.] || تقديم ايتك —
ὑποβάλλω ἐσωκλειστώς.

مظفار } Α. μινζάρ [ρζ. ظفر] ἐπθ. ὁ ἐπιτυγ-
χάνων τοῦ σκοποῦμένου, εὐτυχής.

مظفر } Α. μουζαφφέρ [ἐκ τοῦ ظفر] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. νικητής,
θριαμβευτής, τροπαιοῦχος : — آلي μου-
ζαφφέρ, Μουζαφερίδαι, ἥτοι δυναστεία ἥτις ἐ-
δασίλευσεν ἐν Περσίᾳ ἀπὸ τοῦ 733 ἔτους τῆς
ἐγίρας μέχρι τοῦ 796 §θ. مظفره — مظفره
— عسكر — ὁ νικηφόρος στρατός.

مظفراً } Α. μουζαφφέρ-εν, ἐπρ. θριαμβευ-
τικῶς, ὡς νικητής καὶ τροπαιοῦχος.

مظفرانه } Π. μουζαφφέρ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆ-
κων ἢ ἀρμόζων θριαμβευτῆ, νικη-
τῆ, θριαμβευτικός : — بر تسم — μεδίαμα θριαμ-
βευτικόν || — ادای — ἡθος θριαμβευτικόν § ἐπρ.
θριαμβευτικός.

مظفريت } Α. μουζαφφέρ-ιγέτ, ὄν. θ. θρί-
αμδος.

مظلف } Α. μουζαλζέφ [ρζ. ظلف] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ὄνυχώδης §θ. مظلفه.

مظلل } Α. μουζαλζιζ [ἐκ τοῦ ظليل] μτχ.
ἐν. ὁ σκιαζών § μτχ. πθ. μουζαλ-
ζέζ, ἐσκιασμένος, ὁ ὑπὸ σκιάν ἢ προστασίαν
διατελῶν.

مظلم } Α. μουζλιμ [ἐκ τοῦ ظلام] μτχ. πθ.
[ظلمت] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. σκοτεινός, ζο-
φερός : — فلاك — ζοφε-
ρά συμφορὰ [φελακέτ] — نقطه —
μεῖον ζοφερόν ἐν τῇ πολιτικῇ ὁρίζοντι §θ. مظلمه.

مظالمه } Α. μαζλεμέ, ἢ μαζλιμέ [ρζ. ظلم]
ὄν. θ. καταπίεσις, τυραννία, εὐχρ.
ὁ πλθ. مظالمه μτχ. πθ.

مظلoul } Α. μαζλουζ [ρζ. ظل] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ὁ ἐν τῇ σκιᾷ εὐρισκόμενος.

مظلوم } Α. μαζλουζ [ρζ. ظلم] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. ἡδικημένος, ὁ ὑποστὰς πίε-
σιν, ἀδικίαν, τυραννίαν, σταπεινός, σεμνός, ἡ-
πιος : — چوقاق — παῖς ταπεινός, σεμνός || اشك —
— ك آهي يردہ قالمال || — ὁ ἀναστεναγμός
τοῦ ἡδικημένου δὲν μένει ἐν τῇ γῇ [πρμ.] §
πλθ. مظلومين §θ. مظلومه.

مظلومانه } Π. μαζλουζ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμό-
ζων ἡδικημένῳ, ἢ ταπεινῷ, σε-
μνῷ, ἡπιῷ : — نوحد — ἡδικημέ-
νου || — اوضاع — τρόποι σεμνοί, ταπεινοί § ἐπρ.
ὡς ἀρμόζει κτλ.

مظلوملق } Τ. μαζλουζ-λουκ, ὄν. ἢ κατὰ-
στάσις τοῦ ἡδικημένου, σταπει-
νότης, σεμνότης, ἡπιότης §θ. ἐπόμε.

مظلوميت } Α. μαζλουζ-ιγέτ, ὄν. θ. ταῦ-
τὸ τῷ προηγ.

مظله } Α. μεζαλζέ [ρζ. ظل] ὄν. θ. σκίασμα :
سايه مسعدت سرمايه سی — امن و رفاه
— اولان شهریار — ὁ ἀναξ [Σουλτάνος] οὗτινος ἡ πρό-
ξενος εὐτυχίας αἰγίς εἶναι σκίασμα τῆς ἀσφα-
λείας καὶ ἀνέσεως || آرام — σκίασμα ἀνα-
παύσεως.

مظله } Α. μεζιζέ [ρζ. ظل] ὄν. θ. σκηνή
τριχίνος.

مظله نشين } Π. μεζαλζέ-νισίν, ἐπθ. ὁ ὑπὸ
σκιάν καθήμενος.

μαυροσ [ἐπὶ πράξεων]: — μετρίναι ἢ προσ-
πάθειαι φιλόμουσοι.

Μεταφραστικά } Π. **με'αριφ-περοβρι**, ἐπθ.
ὁ ἀνὴκων φιλομουσίᾳ, φιλό-
μουσος· § ὁν. φιλομουσία.

Μεταφραστικά } Α. **με'αριφ** [πλθ. τοῦ **με'αριφ**] ὁν. θ.
πόλεμοι, μάχαι, πεδία μαχῶν.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αρεκ** [ρζ. **عرك**] ρ. ἀφ. θ.
τὸ μάχεσθαι, τὸ πολεμεῖν, μάχη,
πόλεμος.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδερ** [ρζ. **عسر** βλ. **عسرت**]
ὁν. θ. πένια, δυσχέρεια.

Μεταφραστικά } Α. **με'αδ** [ρζ. **عیش**] ὁν. βίος, ζωή· §
μέσον συντηρήσεως, μισθός, μνη-
αῖον: **ی نه قدر در** — πόδος εἶναι ὁ μισθός του· ||
— **تخصیص ایام** [ζ' **ایام**] μισθοῦ· || **باغلامی** —
ὁν. θ. πένια, δυσχέρεια. **صاحب** —
ἔχων ἢ λαμβάνων μισθόν, ἐμισθός, μισθωτός· ||
— **نی دود و احتیاجی افزون اولان مأمور**
λητοὶ ὧν ὁ μισθός εἶναι εὐτελής, αἱ δὲ ἀνάγκαι
πολλαί· § πλθ. **με'αδ**.

Μεταφραστικά } Α. **με'αδ** [πλθ. τοῦ **με'αδ**]
ὁν. ἀνθρώποι κοινῶν, ὁμηγύ-
ρεις, συναθροίσαι, ὁμιλοῦντες — ὁμηγύ-
τῶν Μουσουλμάνων.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [πλθ. τοῦ **με'αδ**] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συζῶν μετὰ τινος, ὁ
ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τινος εὐρισκόμενος· § πλθ.
μετὰ τινος.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδερ** [ἐκ τοῦ **με'αδ**] ρ.
ἀφ. θ. τὸ συζῆν μετὰ τινος, συμ-
βίωσις, ἀρμονία, σχέσις: — **حسن خویندی** **μου'α-**
δερ, καλὴ συμβίωσις, πλήρης ἀρμονία, φι-
λικαὶ σχέσεις: — **آداب** οἱ κανόνες τῆς συμβίω-
σεως· || Ρμ. συζῶ μετὰ τινος, εὐρίσκομαι ἐν ἀρ-
μονίᾳ, ὡς οἱ σύζυγοι κτλ. [τῆς **ایام**]: **اقوام مختلفه**
— οἱ διάφοροι λαοὶ [ἀκ-
άμ **μου'αδ**] συζῶσι καλῶς ὡς ἀδελφοί.

Μεταφραστικά } Τ. **με'αδ-δὴζ**, ἐπθ. ἀμισθος.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [ἐκ τοῦ **με'αδ**] μτχ.
ἐν. ἐρῶν καὶ ἀντερωμένος.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [ρζ. **عشق**] ρ. ἀφ. θ.
ἀμοιβαῖος ἔρως, τὸ ἐρῶν καὶ ἀντ-
ερᾶσθαι· § πλθ. **μου'αδ**.

Μεταφραστικά } Τ. **με'αδ-δὴζ**, ἐπθ. ἀμισθος.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [ἐκ τοῦ **με'αδ**] ἐπθ.
σύγχρονος· § πλθ. **μου'α-**
δερ — **مقدمین** [μου'αδ] οἱ ἀρχαί-
τεροι καὶ οἱ σύγχρονοι· θ. **معاصر**.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [ρζ. **عصر**] ρ. ἀφ.
θ. τὸ εἶναι τινα σύγχρονον ἀλ-
λου, συγχρονισμός.

Μεταφραστικά } Α. **με'αδ** [πλθ. τοῦ **με'αδ**] ὁν. θ.
ἀμαρτήματα, ἀμαρτίαι: — **ارتکاب**
διὰπραξις ἀμαρτιῶν.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [ρζ. **عند**] ρ. ἀφ.
θ. τὸ βοηθεῖν, τὸ εἶναι βοηθόν,
ἀντιλήπτορα.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ**. ἀντὶ **μου'αδ** [ἐκ
τοῦ **με'αδ**] μτχ. καὶ ἐπθ. συγκεχω-
ρημένος, ἀφειδής, ἀπληλαγμένος· ἀσύνδοτος, ἀ-
τελής [τῆς **ایام**]: — **دستور** ἀπληλαγμένος δασμοῦ,
ἀσύνδοτος· || — **تکالیف** ἀσύνδοτος βασιλ-
κῶν φέρον· || — **دستور** ἀσύνδοτος τελωνιακοῦ
δασμοῦ· || — **دستور** ἀσύνδοτος ἐγγείου φέρον.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [ρζ. **عفو**] ρ. ἀφ. θ.
τὸ θεραπεύειν ἐκ νόσου ἢ ἀπαλ-
λάττειν ἐκ κινδύνου, θεραπεία, ἀπαλλαγὴ, ἁ-
φεςις, ἀσυνδοσία [σπν.].

Μεταφραστικά } Π. **μου'αδ-ναμέ**, ὁν. γράμμα ἀ-
συνδοσίας, ἀτελείας.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ-ιγέτ**, ὁν. θ. ἀσυνδοσία
[τῆς **ایام**]: — **دستور** ἀσυνδοσίας· ||
τελωνιακή· || — **فرمان** — **دستور** ἀσυνδοσίας· §
πλθ. **μου'αδ-ιγέτ**.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [ἐκ τοῦ **με'αδ**] μτχ.
ἐν. ὁ παρακολουθεῖν τινα, ὁ κολά-
ζων, τιμωρῶν· § μτχ. πθ. **μου'αδ**, ὁ παρα-
κολουθεῖν ὑπὸ τινος· ὁ κολάζόμενος, τι-
μωρούμενος § θ. **μου'αδ** [ἐν.] καὶ **μου'-**
αδ [πθ.].

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [ρζ. **عقب**] ρ. ἀφ. θ.
τὸ παρακολουθεῖν τινα· τὸ κολάζειν,
τιμωρεῖν.

Μεταφραστικά } Α. **με'αδ**, πλθ. τοῦ **με'αδ** βλ.

Μεταφραστικά } Α. **μου'αδ** [ἐκ τοῦ **με'αδ**] μτχ.
ἐν. ὁ συνδεδεμένος μετὰ τινος διὰ
συμβολαίου, διὰ συνθήκης, συμμαχίας, συμ-
βληθείς, συνθηκολογήσας.

ὅπερ ἔχει ὁμοιον ἄνευ διαφορᾶς συνεπαγομένης διάκρισιν τιμῆς.

معتدل

A. μου'τετίλ [ἐκ τοῦ اعتدال] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. συγκεκρασμένος, εὐκρατος, μέτριος, συγκαταδατικός, μέσος, ὁ οὐχὶ ὑπερβολικός, μετριοπαθής: [ψυσ.] οὐδέτερος: — κλίμα συγκεκρασμένον: || هوا — εὐκρατος ἀνὴρ: || سير — γλῶσσα μετριοπαθής: || μέτριος ἢ μέσος δρόμος ὁδοιπόρου, ἥτοι οὔτε ταχύς, οὔτε βραδύς: § θ. معتدل: — τιμαὶ συγκαταδατικά.

معتدلاًنه

Π. μου'τετίλ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων μετριοπαθεῖ, μὴ ὑπερβολικῶ, μετρίω: — ملك — πορεία μετριοπαθής: § ἐπρ. μετριοπαθῶς.

معتذر

A. μου'τεζίρ [ἐκ τοῦ اعتذار] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ δικαιολογούμενος, ὁ πρὸς ἄλλων δικαιολογίαν: § θ. معتذر.

معترض

A. μου'τερονζ [ἐκ τοῦ اعتراض] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἐνιστάμενος, ὁ ποιῶν ἐνστάσεις, ὁ ἐπικρίνων, ἐπικριτής: ὁ ἀνακόπτων [ἀπόφασιν δικαστικὴν]: || Pm. — اولق — ἐνστάμαι, ποιῶ ἐνστάσεις [δοτ.]: اولق — ἐνστάμαι κατὰ τῆς ἀποφάσεως: § πλθ. معترضين: § θ. معترضه μου'τερονζ: — جله — πρότασις παρενθετική, παρένθεσις: βλ. معترضه καὶ ἐπόμε.

معترض

A. μου'τεράζ [ἐκ τοῦ اعتراض] μτχ. πθ. ὁ καθ' οὗ γίνεται ἐνστάσις, ὁ ἀνακοπτόμενος [νομ.]: عليه — μου'τεράζου ἀλ. ἐξ. ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπή: || فيه — μου'τεράζου π. ἢ φ. ἢ ἀνακοπτομένη ἀπόφασις.

معترضانه

Π. μου'τερονζ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων ἢ ἀρμόζων ἐνισταμένων, ἐνστατικός, ἐναντιωματικός: § ἐπρ. ἐναντιωματικῶς.

معترضه

A. μου'τερονζά [θ. τοῦ معترض] δν. θ. παρένθεσις [τὸ σημεῖον τῆς παρενθέσεως]: § [Αλγ. καὶ Αρθ.] παρένθεσις.

معترف

A. μου'τερίφ [ἐκ τοῦ اعتراف] μτχ. ἐν. ὁ ὁμολογῶν, ἐξομολογούμενος, ὁ ἀναγνωρίζων: — معاصي — ὁ ἐξομολογούμενος τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ [με'αδῆ]: || Pm. — اولق — ὁμολογῶ, ἐξομολογοῦμαι, ἀναγνωρίζω [αἰτ.]: كناهى — ὁμολογῶ [μου'τερίφ-ι] τὴν ἁμαρτίαν μου: — اول كيمسه مستأجر و یا — ὁμολογῶ τοῦτο: — بوى — مستعير اولديغى — Αἰκὴν αὐρὶνδε — ὁμολογῶ ὅτι εἶναι ἐκμίσθωτός ἐνόςφ' ἐκείνος ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι ἐκμίσθωτός

ἢ χρηστικὸς δὲν δύναται νὰ ἔχη [ἐπὶ τῶν γαιῶν] δικαίωμα ἐγκαταστάσεως: || سند متوفاك اولديغى — ὅταν ὁμολογῶσιν ὅτι τὸ ὁμολογον εἶναι τοῦ ἀποθανόντος: § μτχ. πθ. μου'τερέφ, ὁ ὁμολογηθεὶς, ἐξομολογημένος: § θ. معترفه μου'τεριφ [ἐν.] καὶ μου'τερεφ [πθ.]

معتزل

A. μου'τεζίλ [ἐκ τοῦ اعتزال] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀποχωριζόμενος, ἀποσυρόμενος, ἀπομονούμενος: σχιματικός: § θ. معتزل μου'τεζίλ.

معتزله

A. μου'τεζίλ [ἐκ τοῦ προηγ.] δν. θ. ὄνομα αἰρέσεως Μουσουλμανικῆς μὴ παραδεχομένης τὸν προορισμόν [قدر κατέρ].

معتزم

A. μου'τεζίμ [ἐκ τοῦ اعتزام] μτχ. ἐν. ὁ διευθυνόμενος εἰς τι μέρος.

معتسف

A. μου'τεσίφ [ἐκ τοῦ اعتساف] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καταπιέζων, καταδυνάστης, ὁ ἐξαδικῶν βίαιοπραγίας, ἀπάνθρωπος: § θ. معتسف.

معتصب

A. μου'τεσίπ [ἐκ τοῦ اعتصاب] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἀρκοῦμενος: § νευρώδης [ιατ.] § θ. معتصبه.

معتصم

A. μου'τεσίμ [ἐκ τοῦ اعتصام] μτχ. ἐν. ὁ κρατῶν διὰ τῆς χειρὸς, ὁ ἀπρὶς ἐχόμενος τινος: ὁ ἀπέχων ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν: § θ. معتصمه.

معتق

A. μου'τίκ [ἐκ τοῦ اعتاق] μτχ. ἐν. ὁ ἀπελευθερῶν δοῦλον: § μτχ. πθ. μου'τάκ, ἀπληθευρωμένος [δοῦλος]: βλ. معتوق: § θ. حضرت رسولك معتق و معتقه لى: — اعتقه: — رعتي رعدولون μου'τάκ δὲ μου'τακαλαρή, οἱ δοῦλοι καὶ αἱ δοῦλαι, αἱ ἀπληθευθέρωσεν ὁ προφήτης [Μωάμεθ].

معتقد

A. μου'τεκῆ [ἐκ τοῦ اعتقاد] μτχ. ἐν. ὁ πιστεύων, πρεσβεύων, δοξάζων: || Pm. — اولق — δοξάζω, πιστεύω, πρεσβεύω [αἰτ.]: — اعطاك حكامك عكسى — εἰς ὃν ἀποτείνεται ὁ λαλῶν δοξάζη τὸ ἐναντίον τῆς κρίσεως αὐτοῦ [χδῆμ]: § μτχ. πθ. μου'τεκάτ, ὁ πρεσβευόμενος, πιστευόμενος: § θ. معتقده μου'τεκῆ [ἐν.] καὶ μου'τεκατ [πθ.].

معتقدات

A. μου'τεκατάτ [πλθ. τοῦ προηγ.] δν. θ. πεποιθήσεις, δόγματα.

معتقل

A. μου'τεκῆλ [ἐκ τοῦ اخراجات] μτχ. ἐν. καὶ

معجزلك } T. μου'αδζδζιζ-λίε, ὄν. τὸ εἶ-
ναί τινα ὀχληρόν, ἢ ὀχληρία, ὀ-
χληρότης.

معجزنما } II. μου'δζιζ-νονμά, ἐπθ. ὁ δει-
κνύων ἐκτακτά πράγματα, θαν-
ματοποιός.

معجزه } A. μου'δζιζ [ἐκ τοῦ معجز μου'-
δζιζ] ὄν. θ. θαῦμα προφήτου [τὸ
θαῦμα ἁγίου καλεῖται] : كرامت اوله رقى —
ὡς ἐκ θαύματος [ἐκ τοῦ εἶδους «νεβ'ιν'έν» θαύ-
ματος] || اظهار ايتمك ἢ كوسترمك — ποιῶ θαύματα.
|| معجزات — χρηματικὸν θαῦμα [χρημ.] : § πλθ. كيمويه.

معجل } A. μα'δζέζ [ἐκ τοῦ معجل] ὄν. ὁδός
ἀγούσα εἰς τὴν κατοικίαν : § πλθ. معجل.

معجل } A. μου'αδζδζιζ [ἐκ τοῦ معجل] μετχ.
ἐν. ὁ ἐπιδευδών : § μετχ. πθ. μου'αδζ-
δζέζ, ὁ ἐπιδευδόμενος, ἐπιταχυνόμενος, ὁ ἀ-
μέσως καὶ ἄνευ προθεσμίας ἀποτιόμενος, ἀπρό-
θεσμος, προκαταβολικός [ἀντιθ. τῷ مؤجل μου'εδζ-
δζέζ, ἐμπρόθεσμος] : ه صاتي — πωλεῖν τὸ
ἐμπρόθεσμον ἀπέναντι τοῦ προκαταβολικοῦ,
ἥτοι πώλησις τοῖς μετρητοῖς πράγματος ἀκο-
λούθως παραδοθησόμενον : || معجله — προγαμιαία
δωρεά, ἥτοι ποσὸν χρηματικὸν καταβαλλόμε-
νον πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ συζύγου τῇ συζύ-
γῳ : § θ. معجله — : معجله — μίσθωμα προκαταβαλ-
λόμενον [ἀντιθ. τῷ مؤجل] : βλ. καὶ معجله.

معجلا } A. μου'αδζδζέζ-εν, ἐπρ. ἀπροθέ-
σμως, προκαταβολικῶς : ἀντιθ. τῷ
مؤجلا μου'εδζδζέζ-εν, ἐμπροθέσμως.

معجلا } A. μου'αδζδζέζ [ἐκ τοῦ معجل] ὄν.
0. προκαταβολή, ἥτοι τὸ ποσὸν τὸ
προκαταβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ κατὰ
τὴν πώλησιν αὐτῷ δημόσιων γαιῶν ἢ βακου-
φικῶν κτημάτων καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι ἴσον πρὸς
τὴν ἀξίαν αὐτῶν [ἐξυπονοεῖται ἢ λέξις اجاره
iδζαρέ, μίσθωμα, ἥτοι معجله اجاره μίσθωμα προ-
καταβολικόν]. Ἐκτὸς τούτου, ὁ ἀγοραστὴς πλη-
ρόνει ἐτησίως διὰ τὰ βακουφικά κτήματα καὶ
τὸ ἐτήσιον μίσθωμα καλούμενον مؤجله اجاره i-
δζαρέ μου'εδζέζ, κ. iδζαρέ.

معجم } A. μου'δζέζ [ἐκ τοῦ معجم] μετχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ἐστιγμένος, ὁ φέρων μίαν
ἢ δύο, ἢ τρεῖς στιγμάς, ἐνστικτός [ἐπὶ γραμ-
μάτων τοῦ τουρκικοῦ ἀλφάβητου ἀντίθετον

τῷ معجله معجم, ἀστικτός] : — تاريخ χρονό-
γράμμα οὗ τὰ ἐνστικτά γράμματα ὑπολογι-
ζόμενα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀξίαν δεικνύου-
σι τὸ ἔτος : λέγεται καὶ معجمه تاريخ تاريخي μου'
δζεδζέζ : § θ. معجمه — : خاي τὸ ἐνστικτόν,
ἥτοι τὸ خ πρὸς διακρίσιν ἀπὸ τοῦ ح.

معجون } A. μα'δζοῖν [ρζ. معجن] ὄν. ψύρα-
μα, ἢ ζύμη λιπαρὰ ἐκ διαφόρων οὐ-
σιῶν : ὑαλόκολλα ὑελουργοῦ χρησιμεύουσα πρὸς
συγκόλλησιν τῶν ὑέλων εἰς τὰ παραθύρα, ἢ
ψιμυθιον ἥτοι ἀνθρακικός μόλυβδος τοῦ βα-
φείως πρὸς κάλυψιν ρωγμῶν τῶν θανίδων, ἢ ἀ-
νάλογος ζύμη ὑδραγωγοῦ [δου-γυολδζή] ἢ μι-
χανικοῦ, ἢ ὁδοντοῖατροῦ : εἶδος γλυκύσματος,
ἢ φαρμάκου παρασκευαζομένου ἐκ διαφόρων
οὐσιῶν, ἐκλείψμα [κοινῶς μαδζοῦνι] : اجامى —
τὸ διὰ δαμασκίων [iδζάς] καθαρτικόν : || —
معجون — τὸ διὰ φοίνικος κα-
θαρτικόν : || حنظل — τὸ διὰ κολοκυνθίδος [χαν-
ζάζ] καθαρτικόν : || سفرجل — μα'δζοῦνι δεφερ-
δζέζ, διακυνδονίτης [ιατρικόν] : || معجل — τὸ διὰ
καθολικῶν ἐκλείψμα, τὸ ἐξ οὐσιῶν καθαρτικῶν
[μουδζιζ] συγκείμενον : || معطر — καθολικόν, ἢ
τοι ιατρικόν ψημιζόμενον [μουδζεχιζ] ἄλλοτε
ὡς πιανάκεια : || معطر — ναρκαωτικόν [μουδζα-
χιζ] : || معطر — ἀνθρωπος χαλαρός, χαῦνος
[ὡς ἐκλείψμα] : § πλθ. معجله.

معجونجی } T. μα'δζοῦν-δζοῦ, ὄν. φαρμα-
κοποιός κατασκευάζων ἐκλείψ-
ματα : § ὁ πωλητὴς γλυκυμάτων καλουμένων
κοινῶς μαδζοῦνιων : βλ. προηγ.

معجونلامق } T. μα'δζοῦν-λαμάκ, ρμ μδ.
ἐπικαλύπτω ἢ χρίω δι' ὑέλω-
κόλλας, κ. μαδζοῦνιου, συγκολλῶ ὡς ὑέλους
τῶν παραθύρων κτλ. [αἰτ.].

معدل } A. μου'ἡτί [ἐκ τοῦ معدل] μετχ. ἐν. ὁ
παρασκευάζων [ἀπν.] : § μετχ. πθ. μου'-
ἡτί, παρεσκευασμένος : — اوژريته اينه احدائه —
μέρη παρεσκευασμένα καὶ
προωρισμένα πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῶν ἐπ'
αὐτῶν : || المعدل — μου'ἡτίουν λλ-λ-λ-λ-λ-λ-
λ-λ-λ, παρεσκευασμένον ὅπως ἐκμισθόνται,
προωρισμένον ὅπως διδῶται εἰς ἐνοίκιον, μι-
σθώσιμος [ἐπὶ ἀκινήτων, οἶον οἰκιῶν, ἐργαστη-
ρίων κτλ. ἢ ἀμαξῶν καὶ ἱππῶν].

معدل } A. μου'ἡτίζ [ἐκ τοῦ معدل] μετχ. ἐν.
ὁ μετριάζων, συγκρινὼν τι, ὁ ἐξ-

μεδωμ } A. **μα'τούμ** [μεδωμ] μετ. πθ. ὁ
 ἡν ὑπάρχων, ὑπάρχοντος, ἐκλεί-
 ψας, ἐξαφανισθείς: ك يمي باطدر — ἡ πώλησις
 πράγματος ὑπάρχοντος εἶναι ἄκυρος: || التاور
 — **ἐν-νατίο** **κὲ-λ-μα'τούμ**, τὸ σπάνιον εἶναι
 ὡς τὸ ἐκλείπον || Pm. اولقى — ἐκλείπω, ἐξαφανίζο-
 μαι: اولدى — امید — ἔξελπεν ἢ ἐλπίζει § [βοτ.
 θυσ. ιδστ. κτλ.]: الاذن — **μα'τούμου-λ-οῦζν**, ὁ
 ἄνευ ὧτων, ἄωτος: || الاطراف — **μα'τούμου-λ-
 ἐτροφ**, ἐκτροφωματομελής: || انات — **μα'τούμου-
 λ-ινάς**, ἄγονος: || الاوراق — **μα'τούμου-λ-ἐθράκ**,
 ἄψυλλος: || البذر — **μα'τούμου-λ-πέζρ**, ἄσπερ-
 mos: || التوج — **μα'τούμου-τ-τουβεϊδ**, ἀπέταλος:
 || الثرب — **μα'τούμου-δ-δέρπ**, ἀνεπιπλοϊκός [ἐπὶ
 ἐκτροφμάτων μὴ ἐχόντων ἐπίπλοον]: || التار —
μα'τούμου-δ-διμάρ, ἄκαρπος: || الجناح — **μα'
 τούμου-λ-δ-ἐνάχ**, ἄπτερος: || التذكر — **μα'
 τούμου-τ-τεζκίρ**, ἡ μᾶλλον الذكوره — **μα'τού-
 μου-ζ-ζουκιορ**, ὁ ἄνευ στήμονων: || البیضه —
μα'τούμου-λ-πεγίτ, ὁ ἄνευ ὠσθήκης: || —
μα'τούμου-λ-χάσεθ, ὁ ἄνευ ἀνθήκης: || الحشفه
μα'τούμου-λ-χουθ, ὁ ἄνευ ὄρχεως: || الخصبه
μα'τούμου-τ-τουπύρ, ὁ ἄνευ πρῶτου:
 || الدماغ — **μα'τούμου-τ-τιμάγ**, ὁ ἄνευ ἐγκεφάλου:
 || الرأس — **μα'τούμου-ρ-ρ'ές**, ἀκέφαλος: ||
 الرجلين — **μα'τούμου-ρ-ριδζλέϊν**, ὁ ἄνευ σκε-
 λῶν: || الرشيم — **μα'τούμου-ρ-ρετί**, ὁ ἄνευ ἐμ-
 βρύου: || السويدا — **μα'τούμου-δ-δουβεϊτά**, ὁ ἄ-
 νευ περισπερμίου: || الشوك — **μα'τούμου-δ-δέρκ**,
 ἀνάκανθος: || الطرز — **μα'τούμου-τ-τάρζ**, ἀκα-
 νόμιστος, ἡ μὴ ἀκολουθοῦσα τακτικὴν πορείαν
 [νόμος]: || الطرف — **μα'τούμου-τ-ταράφ**, ἐκτροφ-
 ωματομελής: || المعجور — **μα'τούμου-λ-οῦδζούρ**, ἄ-
 νοχος, ὁ ἄνευ ὄζου: || الفقرات — **μα'τούμου-λ-φ-
 κράτ**, ἀσπόνδυλος: || الفك — **μα'τούμου-λ-φ-έκκ**,
 ἀγναθος: || القم — **μα'τούμου-λ-φ-έμ**, ἄστομος:
 || الكيس — **μα'τούμου-λ-κάδς**, ἄστερνος: || القص
μα'τούμου-λ-κίς, ὁ ἄνευ μικροῦ κάλκικος: ||
 اللبن — **μα'τούμου-λ-λέπν**, ἀγάλακτος: || —
 الفصل **μα'τούμου-λ-μεδδθλ**, ἀναρθρος: || —
 النج **μα'τούμου-ν-νέδθζ**, ὁ ἄνευ ἰστού: || —
 نصف الرأس **μα'τούμ** ἡ ὑβήρου-ρ-ρ'ές, ἡ ἡμικέ-
 φαλος [ἐκτροφμα]: || الهدب — **μα'τούμου-λ-
 χθ'έπ**, ἄμισχος: § θ. معدومه.

μεδωμ } A. **μα'τούμ-ιγέτ**, ὄν. θ. ἐλλειψίς,
 ἀνυπαρξία [θυσ. ιδστ.]: ἐκτροφμα-
 τικὰ καταστάσεις ἐμβρύου: || الكدى — **μα'τούμ**

γέτου-δ-δετί, ἀμαστία, ἀμαστία, ἐλλειψίς **μα'
 σιδν** || الجب — **μα'τούμ** **γέτου-λ-δ-ζένπ**, ἀπλευ-
 ρία: || الدماغ — **μα'τούμ** **γέτου-τ-τιμάγ**, ἐλλει-
 ψίς ἐγκεφάλου: || الرأس — **μα'τούμ** **γέτου-ρ-ρ'ές**,
 ἀκεφαλία: || الاقدام — **μα'τούμ** **γέτου-ρ-
 ρ'ές** **δ-λ-άκτάμ**, ἀκεφαλοποδία: || الرأس —
 البطن — **μα'τούμ** **γέτου-ρ-ρ'ές** **δ-λ-π'άτν**, ἀκε-
 φαλογαστρία: || الصدر — **μα'τούμ** **γέτου-
 ρ-ρ'ές** **δ-δ-δάτρ**, ἀκεφαλοθωρακία: || الرأس —
 القلب — **μα'τούμ** **γέτου-ρ-ρ'ές** **β-λ-κάλπ**, ἀκε-
 φαλοκαρδία: || السبا — **μα'τούμ** **γέτου-
 ρ-ρ'ές** **δ-δ-διδά**, ἀκεφαλορραχία, ἥτοι ἐλλει-
 ψίς κεφαλῆς καὶ σπονδυλικῆς στήλης: || الرئه —
μα'τούμ **γέτου-ρ-ρ'έ**, ἀπνευμονία: || الشامه —
μα'τούμ **γέτου-δ-δ-αμ**, ἀνοσφρονσία: || الشفتين —
μα'τούμ **γέτου-δ-δ-εθ-ετίν**, ἀχειλία: || الشهور —
μα'τούμ **γέτου-δ-δ-εχ-δ-ε**, ἀναφροδιδία: || القف —
μα'τούμ **γέτου-λ-κάχ**, ἀκρανία: || القدم — **μα'τού-
 μ** **γέτου-λ-κατέμ**, ἀποδία: || القرن — **μα'τού-
 μ** **γέτου-λ-κάρν**, ἀκρατία, ἐκτροφωμικὴ κα-
 τάστασις κερασφύρων, ἐν οἷς ἐλλείπουσι τὰ κε-
 ρατα || القص — **μα'τούμ** **γέτου-λ-κάδς**, ἄστερ-
 νία: || الشامه — **μα'τούμ** **γέτου-λ-μεδαν**, ἀμυ-
 στία: || النخاع — **μα'τούμ** **γέτου-ν-νουχά**, ἀμυε-
 λία: || اللطح — **μα'τούμ** **γέτου-ν-νουτ**, ἀφασία:
 || الوجع — **μα'τούμ** **γέτου-λ-δ-εδζά**, ἀνωδυνία: ||
 الوجه — **μα'τούμ** **γέτου-λ-δ-εδζ**, ἀπροσωπία: ||
 اليدين — **μα'τούμ** **γέτου-λ-γετίν**, ἀχειρία.

μεδωμ } A. **μ'τεβί** [ἐκ τοῦ μεδωμ] ἐπθ. στο-
 μαχικός, πεπτικός, ὁ συντελὼν
 εἰς πέψιν γαστρικός: || بوانى — **μ'τεβί** **π-εβ-
 δαπ**, γαστροπυλωρικός: || تربي — **μ'τεβί** **δ-ε-
 π**, γαστροεπιπλοϊκός: || طهالى — **μ'τεβί** **τ-
 χαλ**, γαστροσπληνικός: || كبدى — **μ'τεβί** **τ-
 κεπ**, γαστροσπληνικός: || معائى — **μ'τεβί** **τ-
 μ'α**, γαστροεντερικός: § θ. معدومه.

μεδωμ } A. **μ'τέ**, ὄν. θ. στόμαχος: || التهاب —
μ'τέ **ι-λ-τ-χάπ** **μ'τέ**, γαστροίτις: || الم —
μ'τέ **μ'τέ**, γαστροαλγία: || **μ'τέ** **μ'τέ**, ἡ νόσος τοῦ στομάχου ἢ τοῦ ὑπογαστρίου
 [γαστρῶσις]: || **μ'τέ** **μ'τέ**, διά-
 τρησις ἢ διάθροσις τοῦ στομάχου: || **μ'τέ** **μ'τέ**, στένωσις τοῦ στομάχου: || **μ'τέ** **μ'τέ**, ἐλκωσις τοῦ στομάχου: || **μ'τέ** **μ'τέ**, γαστροδυνία: || **μ'τέ** **μ'τέ**, γαστρικός κατάρρους προξενῶν ἰδίως ἀφθόνους
 ἐμέτους βλενωδῶν ὑλῶν.

ἐκθεσις: شفقت — ἐκθεσις συμπαθείας [ὑπὲρ πτωχῶν, δυστυχῶν κτλ.] || بين الملل — διεθνῆς [ἡ-νε-λ-μ-λ-ε-λ] ἐκθεσις || βλ. شهر. και سرى § ἐπομένης τῆς προθ. د. ἰσοδυναμεῖ τῇ ἡμετέρῃ προθ. د. مقرر اولد ينى اخطار — πρὸς ὑπόμνησιν [ἡ-χ-α-ρ-μ-α-ρ-α-ζ-η-ν-ε-λ] τοῦ οὗ εἶναι ἀπολασ-σόμενον || ايكي ذاك — شهادته امضانى حاوى بر — πρὸς εὐχαριστίαν καὶ εὐπαινον [πρὸς ἐκφρασιν εὐχαριστίας κτλ.] || شكيتكم بيان — λέγω τι ὡς παράπονον [ἡ-α-ρ-α-ζ-η-ε-λ-α-γ-ε-τ-ε-ε].

معروض } A. μου'ρηζ [ἐκ τοῦ اعراض] μτχ. ἐν. ὁ στρέφων τὸ πρόσωπον.

معروض } A. μου'αροηζ [ἐκ τοῦ تعرض] μτχ. ἐν. ὁ ποιῶν ὑπαινιγμόν, ἐπικρι-των δι' ὑπαινιγμοῦ.

معرف } A. μου'αροηζ [ἐκ τοῦ تعريف] μτχ. ἐν. ὁ γνωρίζων, γνωστοποιῶν, ὁ καθιστῶν τι γνωστὸν καὶ ὠρισμένον, ὁ προσδιορίζων διὰ τοῦ ἄρθρου [γρμ.]: ترك ما هي — اترك ما هي — προσοῖμον καθιστῶν γνωστὴν τὴν ποιότη-τητα τοῦ ἔργου § ἐνχολόγος, ἡ μουεζζίνης [βλ. مؤذن] τῶν μεγάλων τεμενῶν § μτχ. πθ. μου'α-ροηζ, γνωστοποιημένος, ὁ καταστὰς γνωστὸς καὶ ὠρισμένος, ὀριζόμενος [γρμ.] ὁ προσδιορι-σμένος δι' ἄρθρου, ἐναρθρος [ἀντιθ. τῷ معترك] || شخصي ذيل — μου'αροηζ ἡ-λ-λ-α-μ, προσδιορισμέ-νου δι' ἄρθρου [λ-α-μ], ἐναρθρος || اولان اوڭ رقيمه ده محرر الاساسي كسانك تعريف ليله — اولان تايوتلنك يڭينيتو ينيوتلنك [ἐδεδοῖσθαι] διὰ τῆς δηλώσεως τῶν κάτωθι τοῦ ἐγγράφου σημειου-μένων || تعريف — ك افرادي جامع و اغيارني مانع || اوليدر ὁ ὀρισμὸς πρέπει νὰ περιλαμβάνη [δ-ζ-α-μ-η] τὰ ἄτομα τοῦ ὀριζομένου καὶ ν' ἀποκλείη τὰ ξένα [ἀ-γ-γ-α-ρ] § θ. معرفه μου'αροηζ [ἐν.] καὶ μου'αροηζ [πθ.].

معرفت } A. μου'ριφὲτ [ῥζ. عرف] ὄν. θ. γνῶ-σις, μάθησις, ἐπιστήμη, τέχνη: نفس — μου'ριφὲτ ينيوتلنك، τὸ γνῶθι σαυτόν || حق — ἡ γνῶσις τοῦ δικαίου || حقايق — ἡ γνῶσις τῶν ἀληθειῶν || حصيل — σπουδὴ γνῶσεως, ἐπι-στήμη § الارض — μου'ριφὲτου-λ-α-ρ-ε-ζ, γεωγνω-σία § μέσον, μεσολάβησις: ي ايله — متره بوليدخانه — ἡ μέσος τῆς μετροπόλεως [γνωστοποίησις κτλ.] § ك. τέχνη ἡ τέχνασμα περιέργον, ὡς θαυ-

ματοποιῶν, ταχυδακτυλουργοῦ κτλ. κ. μαρ-φῆτι § πλθ. معارف — μου'αριφ — βλ.

معرفتپور } II. μου'ριφὲτ-περδέρ, ἐπθ. φι-λόμουσος § πλθ. معرفتپوران.

معرفتپورانه } II. μου'ριφὲτ-περδερانέ, ἐπθ. ἴδιος φιλομούσος § ἐπθ. ὡς ἀρ-μόζει φιλομούσος.

معرفتپوری } II. μου'ριφὲτ-περδέρ, ὄν. φιλομουσία.

معرفتسز } T. μου'ριφὲτ-δίζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ γνῶ-σεων, παιδείας, ἐπιτηδειότητος.

معرفتلی } T. μου'ριφὲτ-λι, ἐπθ. ὁ ἔχων γνῶ-σις, παιδείαν· ἐπιτηδειος, ὁ μετ'

ἐπιτηδειότητος καὶ τέχνης γινόμενος: حقه باز — ταχυδακτυλουργὸς ἐπιτήδειος.

معرفه } A. μου'ριφὲ, ὄν. θ. βλ. معرفت § [γρμ.] ὄνομα ὠρισμένον, ἐναρθρον· ἀντιθ. تفره.

معرق } A. μου'αροηκ [ἐκ τοῦ تعريق] τ-ا-ر-ه-ك, ῥζ. عرق] μτχ. ἐν. ὁ προκαλῶν ἰδρωτὰ, ἐφιδρωσιν, διαφρονητικός, ἰδρωτικός [ιατρικόν]: لطيف — διαπνοϊκός [ιατρικόν διεν-κολύνον τὴν διαπνοήν].

معركه } A. μου'ρεκ [ῥζ. عرك] ὄν. θ. πεδίων μάχης· μάχη, πόλεμος § πλθ. معارك — μου'αριθ.

معروض } A. μου'ρουζ [ῥζ. عرض] μτχ. πθ. ἐκ-τεθειμένος, ὑποβαλλόμενος [γρμ. πτωχ, δι' ἐκθέσεως] παρουσιαζόμενος: چراگر — τὸ ὑποβαλλόμενον τοῦ ταπεινοῦ Αὐ-τῆς θεράποντος εἶναι τὸ ἐξῆς, ἥτοι ὑποβάλλω ὁ ταπεινὸς Αὐτῆς θεράπων τὰ ἐξῆς [ῥδ-α-ς ἐξ ἡς ἀρχεται αἰτησις ὑποβαλλομένη πρὸς τὸν M. Bezyrny] || ال — μου'ρουζ, τὸ ὑποβαλλόμε-νον, ἥτοι ὑποβάλλω τὸ ἐξῆς § [δ-ο-τ.] — كونه — ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἥλιον || — تهلکيه — ἐκτεθει-μένος εἰς κίνδυνον || براقی — ἐκτίθειμαι [δ-ο-τ.]: اولقى — ἐκτίθειμαι ἡ ὑποβάλλομαι εἰς πικρὰς δοκιμασίας § θ. معروضه.

معروضات } A. μου'ρουζ-ات [πλθ. τοῦ προ-ηγ.] ὄν. θ. τὰ ὑποβαλλόμενα, ἥτοι ἐξηγήσεις ὑποβαλλόμεναι εἰς ἀνώτερον ἢ εἰς ἐξοχόν τι πρόσωπον· γράμματα ἢ ἐκθέσεις ὑποβαλλόμεναι ἐκ μέρους ὑποδεστέρου πρὸς

άνωτερον [λέγεται καὶ χάριν φιλοφρονήσεω;
ἐπὶ ἰσῶν].

معروف } A. μα'ρουφ [ρζ. عرف] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ἐγνωσμένος, γνωστός, πε-
ρίφημος, ὀνομαστός [τῇ φ]. § θεμιτός, νόμιμος
[ἀντίθ. منكر] § [γραμ] ἐνεργητικός· βλ. معلوم :
— γνωστός ὑπὸ τὸ ὄνομα [تعمد-ه] —
πρόσωπον γνωστόν· || — oi περίφη-
μοι ἐπὶ γεύσει καὶ μεγέθει ὑδροπέπονες τῆς
Βαγδάτης· || — كذب ايه —
γίμ· || بلده لى —
al ὀνομαστότεροι
πόλεις τῆς Ἰσπανίας· §θ. معروفه .

معري } A. μου'αρουά, βλ. معرا .

معريه } A. μου'αρουγέ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
θ. συλλογικός, ἥτοι ἐργαλείον δι' οὗ
χωρίζουσι τὸν ὁδόντα ἀπὸ τῶν οὐλῶν πρὶν ἢ
ἐκβάλλωσιν αὐτόν.

معز } A. μά'ζ, ὄν. αἰξ [τ. بكي] —
ζι περι, αἰγαγρος· || —
[πάθος τοῦ ὀψθαλμοῦ].

معز } A. μου'ήζζ [ἐκ τοῦ اعزاز] μτχ. ἔν. ὁ
τιμῶν, ἥτοι ὁ δεικνύων τιμὴν καὶ σέ-
δας, ὁ περιποιούμενός τινα [σπιν].

معزرون } A. μα'ζερούν, ὄν. χαμελαία [δεν-
δρύλλιον τῆς Εὐρώπης].

معزز } A. μου'αζζέζ [ἐκ τοῦ تعزى] μτχ. πθ.
τετιμημένος, δεδοξασμένος, ἱερός, ὁ
περὶ πολλοῦ ὢν, ἐκτιμώμενος, προσφιλής : —
وجود ὑπαρξίς προσφιλής· || امل —
πόθος ἱερός· || —
βίος προσφιλής· || رفيق —
σύντροφος
προσφιλής· §θ. معزز : —
مخيلات —
μουχαγγέζατι
μου'αζζέζέ, ὀνειροπολήσεις προσφιλεῖς.

معزاً } A. μου'αζζέζ-εν, ἐπρ. ἔν τιμῇ,
μετὰ τιμῶν : كيتاك —
ἀπέρχομαι
ἐν τιμῇ καὶ δόξῃ, ἥτοι προπεμπόμενος μετὰ
τιμῶν.

معزيت } A. μου'αζζέζ-ιγέτ, ἀφ. θ. τὸ εἶ-
ναι τετιμημένον, δεδοξασμένον.

معزول } A. μα'ζοιζ [ρζ. عزل] μτχ. πθ. ὁ
πεπαυμένος τῆς θέσεως, τῆς ὑπη-
ρεσίας, ὁ πρόων, διαθεσίμος : —
διαθέ-
σιμος καὶ ἐν ἐνεργείᾳ· § πλθ. ἀρβ. معزولين
καὶ
περσ. معزولان· §θ. معزوله : —
مأورين —
ὑπάλληλοι
πεπαυμένοι.

معزولا } A. μα'ζοιζ-εν, ἐπρ. ἢ τροπ. μτχ.
πεπαυμένος ὢν, ἐν καταστάσει
διαθεσιμότητος, ὡς πρόων.

معزوليت } A. μα'ζοιζ-ιγέτ, ὄν. θ. ἡ δια-
θεσιμότης [δημοσίου ὑπαλλή-
λου] : معاشى —
μισθὸς διαθεσιμότητος, ἥτοι δι-
δόμενος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῷ διαθεσίμῳ ὑ-
παλλήλῳ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαθεσιμό-
τητος αὐτοῦ.

معزولين } A. μα'ζοιζ-ιν, πλθ. τοῦ معزول
βλ.

معزى } A. μα'ζ-ι, ἐπθ. ὁ τρετίζων, τρέμων,
τρεμουλιαστός [ιατ. ἐπὶ ἀηδοῦς φω-
νῆς] : —
صوت —
μά'ζι, αἰγροφώνια· § θ. معزى.

معسرت } A. μα'σερετ [ρζ. عسر] ὄν. θ. δυσ-
κολία, δυσχέρεια, στενοχωρία.

معسكر } A. μου'ασκέρ [ρζ. عسكر] ὄν. στρα-
τόπεδον, στρατηγεῖον.

معسل } A. μου'ασδέζ [ἐκ τοῦ معسيل —
معسل] ρζ. معسل μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. μελιτώ-
δης [φαρμ.]· § θ. معسله.

معسله } A. μα'σεζέ [ρζ. عسل] ὄν. θ. μελι-
τελαιώδης [φαρμ.]· § πλθ. معسلات.

معسلى } A. μα'σεζλί [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ.
μελιελαϊκός [φαρμ.]· § θ. معسله.

معشار } A. μιν'σάρ [ρζ. عشر] ὄν. δέκατον·
χιλιοστόν : —
درهم —
τὸ χιλιοστόν τοῦ ἀρ-
χιτεκτονικοῦ πήχεως, ἥτοι τοῦ μέτρου [μθμ].

معشر } A. μα'σέρ [ρζ. عشرت] ὄν. ἀνθρωπί-
νῃ κοινωνία, ὁμήγουρις, συνάθροι-
σις, κοινότης, ὁμιλος, τάξις : —
مسلين —
κοινό-
της μουσουλμάνων· || —
انبياء —
ὁ ὁμιλος τῶν προ-
φητῶν· || —
فقها —
ὁ ὁμιλος τῶν ἱερονομομαθῶν
[φουνκαχά]· § πλθ. معاشر.

معشر } A. μου'ασέρ [ἐκ τοῦ معشر] μτχ.
ἐν. καὶ ὄν. ὁ συλλέγων δέκατα, δε-
κατίζων, δεκατιστής· § μτχ. πθ. μου'ασέρ, ὁ
ἐκ δέκα μερῶν συγκεείμενος· ὁ δεκαπλασιασθεὶς·
ὄν. δεκάγωνον [γεωμ.].

معشوق } A. μα'σούκ [ρζ. عشق] μτχ. πθ.
ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τινος ἐρωτι-
κῶς, ἐκεῖνος οὗ ἐραταίτις, ἐρωμένος : —
عاشق —
ἐραστής ἀνταγαπώμενος· § πλθ. ἀρβ. معشوقين.

μα'δουκὴν καὶ περσ. معشوقان μα'δουκάν· § θ.
معشوقه έρωμένη.

معشوقان } Π. μα'δουκάν, βλ. προηγ.

معشوقيت } Α. μα'δουκ-ηγέτ, δν. θ. τὸ εἶ-
ναί τινα έρωμένον ἢ έρωμένην,
ἦτοι τὸ ἀγαπᾶσθαι έρωτικῶς.

معص } Α. με'άς, δν. σπασμός [ιατ.]: الكتاب —
με'άδου-λ-κλουττάτ, μογιγραφία,
ἦτοι σπασμός τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς τῶν
γραφέων.

معصار } Α. καὶ مصر μιν'δάρ, ταύτὸ مصر.

معصره } Α. μα'δαρε [ρζ. عصر] δν. θ. λη-
νός, πατητήριον σταφυλῶν, σπασάμον
κτλ. πιεστήριον § μιν'δαρέ, πιεστήριον: اضطراب —
πιεστήριον άγωνίας || βλ. προηγ.

معصم } Α. μιν'δάμ [ρζ. عصم] δν. ὁ καρπός,
ἦτοι τὸ μέρος ένθα ὁ βραχίον ένου-
ται μετὰ τῆς χειρὸς [συνων. رسغ اليد. بيك. ت. رسغ اليد].

معصور } Α. μα'δοῦρ [ρζ. عصر] μτχ. πθ. πε-
πιεσμένος, οὗ ὁ χυμός διὰ πίεσεως
έξήχθη [ἐπὶ καρπῶν, ὡς σταφυλῶν, έλαιῶν
κτλ.]: § θ. معسوره.

معصوم } Α. μα'δοῦμ [ἐκ τοῦ عصمت] μτχ.
πθ. καὶ έπθ. ὁ ἀπὸ τῆς άμαρτίας
καὶ παντὸς κακοῦ πεφυλαγμένος, άγνός, άθώος:
بر-ي محكوم ايتمكن بياك جاني آزاد ايتك اولادر
προτιμότερον [έβλ. α] εἶναι ν' άπολύση τις χι-
λίους κακούργους [δζανι] ἢ νὰ καταδικάσῃ ένα
άθῶον. || جوجق ἢ طفل — παις [τηφλ] άθώος·
§ δν. μικρός παις: خواب — ὕπνος παιδός.

معصومانه } Π. μα'δουμ-ανέ, έπθ. ὁ άρμύ-
ζων τῷ άγνῷ, τῷ άθῷ, τῷ
παιδί, άγνός, άθώος, παιδικός [πρᾶξις κτλ.]:
— محبت اگاهن اذوا: || وسع — παιδική ικανότης
[βούς'] — بکای — θρηνός παιδικός. || رقت کا-
تάνυξις παιδική § έπρ. άθώος, άγνός.

معصوملق } T. μα'δουμ-λουκ, δν. άγνότης,
άθώότης [παιδική]: قدر —
مدن سويلر حال كورمدن دهن عيدون كاتادستين مداللون
άξιαγάπητον τῆς παιδικῆς άθώότητος.

معصوميت } Α. μα'δουμ-ηγέτ, δν. θ. ταύτὸ
τῷ προηγ.

معصيت } Α. μα'δηγέτ [ἐκ τοῦ عصيان] δν. θ.
στάσις, άπειθεια· άμαρτία, άπειθεια
πρὸς τὰς έντολάς τοῦ Θεοῦ: § πλθ. معاصي

معضل } Α. μου'τίλ [ἐκ τοῦ اعضال itáz, ρζ.
عضل] έπθ. δύσκολος [σπν.]: || βλ. έπόμε.

معضلات } Α. μου'τιλάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
δν. θ. ὑποθέσεις δύσκολοι, σπου-
δαῖται: امور — αἱ σπουδαιότεραι, αἱ δυσκολώτε-
ραι τῶν ὑποθέσεων.

معطار } Α. μιν'τάρ [ρζ. عطر] έπθ. ὁ πάντο-
τε μύρα άλειψόμενος [άνηρ ἢ γυνή].

معطر } Α. μου'αττήρ [ἐκ τοῦ اعطر] μτχ. έν.
ὁ άλείψων μύρα καὶ άρώματα [χημ.]
αἰθέριος: § μτχ. πθ. μου'αττάρ, ὁ μύροις καὶ ά-
ρώμασι μεμυρισμένος, ἡλειμμένος, εὐώδης [τῇ
الطيف جيجكار ايله — اولان هوا: الاله]
σφαιρα ἥτις ἦτο μεμυρισμένη διὰ τῶν τερπνο-
τέρων άνθέων: § θ. معطره μου'αττήρ [έν.] καὶ
μου'αττάρ [πθ.].

معطس } Α. μου'αττής [ἐκ τοῦ تعطس τα'-
της] μτχ. έν. καὶ έπθ. ὁ προξενών
παρμόν, παρμικός [ιατ.]: § θ. معطه.

معطش } Α. μου'αττή [ἐκ τοῦ تعطش] μτχ.
έν. καὶ έπθ. ὁ προξενών ἢ έπιψέ-
ρων δίψαν, διψητικός [ιατ.]: § θ. معطشه.

معطف } Α. μα'τάφ [ρζ. عطف] δν. τὸ μέρος
εἰς ὃ διευθύνονται τὰ βλέμματα, ἡ
προσοχή, εἰς ὃ άποδλέπει τις, σκοπός, σημείον.

معطل } Α. μου'αττήλ [ἐκ τοῦ تعطيل] μτχ.
έν. ὁ καθιστῶν άδρανῇ, άργόν [σπν.]:

حس — ὁ καθιστῶν τὴν αἰσθησιν άδρανῇ, ὁ έπι-
ψέρων άναίσθησιν, άναίσθητικός [συν. مبطل
حس]: § μτχ. πθ. μου'αττάλ, ὁ καταστὰς άργός,
άχρηστος, ὁ έν άπραξία, ὁ έγκαταλελειμμένος,
παρημελημένος· άργός, ὁ διακοπείς: اراضى —
γαταί άργαί, ἦτοι μὴ καλλιεργούμεναι: § θ. معطاله
μου'αττηλ [έν.] καὶ μου'ατταλ [πθ.].

معطوف } Α. μα'τοῦφ [ρζ. عطف] μτχ. πθ.
έστραμμένος πρὸς τι· άποδιδόμε-
νος, ἦτοι πρᾶξις ἢ λόγος δν άποδίδει τις εἰς
τινα, ἢ θεωρεῖ προερχόμενον εκ τινος. || Рм. —
اولقى استرغبوا، ديهنثونوا، اپوديدوماي [دوت.]:
— اولديني حاله دوشونيوردي
πτετο έχων τοὺς όφθαλμοὺς έστραμμένους πρὸς
τὸν οὐρανόν. || نشر و تعيم معارف قضيه سنه — و ||

καταβαλλομένη εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς διαδό-
σεως καὶ γενικεύσεως τῶν γραμμάτων || او
تو در قیادت فلانہ — τὸ πταΐσμα ἐκεῖνο ἀποδίδεται
τῷ δεϊνί· § [συνηθισμένους, συνεισφέρουσιν διὰ
τινος συμπλεκτικοῦ συνδέσμου καὶ ἰδίᾳ τοῦ و
بے=καί·|| علیہ—ما—τούفουν ἀλέξω· ἡ λέξις, ἥ
ἡ φράσις μεθ' ἧς συνεδέθη διὰ τινος συνδέσμου
— ابله — علیہ، یکنندہ، بر جہت جامعہ بولغی : ἄλλη τις :
μεταξὺ τῆς λέξεως τῆς συνδεομένης καὶ
τῆς μεθ' ἧς συνδέεται δέον νὰ ὑπάρχη μία σχέ-
σις συνδεούσα αὐτάς [διζιχέτι διζαυη'έ]. ¶ Ρμ.
[اوزینه] : συνδέομαι, συνάπτωμαι συντακτικῶς :
در براقوب لفظی کزنر اوزینہ —
کوں† [ἀφέντες] συνδέεται τῇ λέξει γκεζενλەر
[οἱ περιπατοῦντες].

معطى } Α. μου'τῆ [ἐκ τοῦ ἔγωγε] μτχ. ἐν, ὁ
 διδων, δοτῆρ ξπθ. μτχ. μου'τά, δε-
 δομένος ξθ. معطاه.

معظما } Δ. μου'ζαμ [ἐκ τοῦ اعظم] μτχ. πθ.
 } ὁ μεγαλοποιηθεὶς, ὁ φαινόμενος μέ-
 γας· πλθ. معظّمات βλ.

معظم } Α. μου'ατζάμ [ἐκ τοῦ معظم] μτχ.πθ.
 και ἐπθ. ὁ τιμώμενος, ὁ ἀξιούμενος
 τιμῶν, σεβασμοῦ· μέγας, σεβαστός, τρισέδα-
 στος : — متبوع ἀναξ τρισέδαστος [ἐπὶ Σουλτά-
 νου] §θ. معظه : — دول τουδέλι μου'ατζαμέ,
 αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, ἦτοι τὰ μέγала Εὐρωπαϊ-
 κὰ Κρατῆ.

معظمات } A. μου'ζαμάτ [πλθ. τοῦ معظم
 μου'ζάμ] ὄν. θ. ὑποθέσεις μεγά-
 λαι, ἐκτάκτου σπουδαιότητος: رامور — αἱ σπου-
 δαιότεραι τῶν ὑποθέσεων [ἀντιθ. τῷ ثبات بل.].

} A. μα'φοίνε [ρζ. عفو] μετχ. πθ. καὶ
 } ἐπθ. συγκεχωρημένος, οὗ τὸ σφάλμα
 συνεχωρήθη, ὁ τυχὼν ἀφέσεως, ἀμνηστίας, ἀπ-
 ηλλάγμένος [دن]: — تكاليفن ἀσύδοτος κυβερ-
 νητικῶν φόρων || رسم مكركدن ἀσύδοτος τελω-
 νιακοῦ ὁασμοῦ || — سلك جليل عسكريدن ἀποζε-
 λυμένος ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας [دیل-
 کی دذعلیالی اذکهریتن]: § θ. معفوه || βλ. معاف

معفون } Α. μα'φειν [ρζ. عفن] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. δζων, σεσηπώς, βρωμιος, δυσ-
ώδης.

معفویت } Λ. μα'φουβδ-ιγ'ετ, δν. θ. ἀπέλεια,
ἀσυνδοσία [תְּנִי דָן] || βλ. معافیت .

معقب } A. μου'ακκητ [ἐκ τοῦ ἑκπ] μτχ.
 ἐν. ὁ παρακολουθῶν, ἐπιδιδῶν,
 καταδιδῶν, διδῶντες: — خيال فاسما παρα-
 κολουθοῦν, καταδιδῶν || آماني سعادتك
 πτηνής [πῖ-ἀμάν] διδῶντες τῆς εὐτυχίας § πθ.
 μτχ μου'ακκατ, ἐπιδιδῶντες, παρακολουθηθεῖς:
 معقبه μου'ακκητ [ἐν.] καὶ μου'ακκατ [πθ.]

معقبات } A. μὴ ἀκκητῆ-ἀτ [πλθ. τοῦ προ-
 ηγ. ὄν. θ. οἱ ἀγγελοὶ τῆς νυκτὸς
 καὶ τῆς ἡμέρας [ἐν τῷ Κορανίῳ]· § ἀλλεπιά-
 ηλοι αἶνοι τοῦ Θεοῦ, περιλαμβάνοντες ἀνά
 ὀριάνοντα τρία تَمِيدٌ , تَمِيدٌ καὶ تَمِيدٌ βλ. λ.

ἄμα } Α. μα' αὐτ' [ρζ. αἰ] ὅν. μέρος ἐνθα
 δέσνεται τι, ἢ ἐνθα συνομογεῖται πώ-
 νησις, γάμος ἢ ἄλλο συμπόλαιον· δεσμός, κόμ-
 ος· § πλθ. αἰμα με' αὐτ'.

معقد } A. μου'ακκητῆ [ἐκ τοῦ معقد] μτχ. ἐν.
 ὁ δένων· § πθ. μτχ. μου'ακκάτῆ, ὁ δε-
 εμμένος, ὁ ἔχων δεσμόν, κόμῃδον ὁ ἀσαφὴς λό-
 γος συντάξεως ἢ λόγος ἐννοίας: اولور — كلام
 ὁ λόγος γίνεται ἀσαφής· § θ. معقد μου'ακκητῆ
 ἐν.] καὶ μου'ακκατῆ [πθ.].

معقود } A. μα'κούτ' [ρζ. عقده] μτχ. πθ. δε-
 δεμένος, συνωμολογημένος || عليه —
 μα'κούτουν ἀλέϊχ, τὸ δι' ὃ συνομολογεῖται
 τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως [νομ. : أجاره
 عليه — ἐν τῇ μισθώσει ἀντικείμενον τῆς
 συμβάσεως εἶναι ἡ ὠφέλεια [μενθα'άτ].

معقول { A. μα'κούλ [ρχ. عقل] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. νοητός, καταληπτός, λογικός
τοι σύμφωνος τῷ ὁρθῷ λόγῳ· φρόνιμος, συνε-
δς[ἐπὶ λόγων, πράξεων]: عى محسوسه تشبيه [تك
αρμοιάζω τὸ νοητὸν πρὸς τὸ αἰσθητὸν][μαχ-
οὺς:]||—بر. — پرآینما لوجیکون، فزونیمون'||
افا λόγος φρονίμος:|| کوردی — سوزی — د لؤ-
وس του هفانن لوجیکوس، سنعتوس:|| — يك لوجيکώ-
ιτον || غر — γάφρι μα'κούλ, ἀλογος, παρά-
λογος || صورتده — و غیر — ελλόγωγος καὶ μή'||
بور — φρόνιμος προᾱξις εἶναι αὐτη·
اولان حرکت بو
θ. معقولات · § πλθ. معقوله.

} A μα' και λατ[πλθ. τοῦ προηγ.]
 } δν. θ. πράγματα νοητά, κατα-
 νητά ἡ ἀποδείξεις λογικά· πράγματα λογικά·
 — ἀντικείμενα ὧν ἡ ἀντίληψις προαπαι-
 τῇ τὴν ἀντίληψιν ἄλλων.

} A. μα'κουλ-ιγέτ, ἀφ. θ. τὸ εἶναι
 } τι νοητόν, καταληπτόν, λογικόν,
 λογικότης.

معقوم } Α. μα'κούη [ρζ. عقم] μτχ. πθ. κε-
κλεισμένος.

معكس } A. μα'κῆς [ρζ. عكس] ὄν. μέρος ἐν-
θα ἀνακλᾷ τι, ὡς κάτοπτρον κτλ.:

— صوت وجدانك ير — τὸ μέρος ἐνθα ἀνακλᾷ ἢ διαύγεια τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ [μέτωπον, πρᾶξις] || ارواحك — آلامی اولان بيوك مائي كوزلى || οἱ μεγάλοι μέλανες ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, ἐφ' ὧν ἀνεκλῶντο αἱ θλίψεις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ [μα' κέοι ἁλᾶμ] || مطبوعات — اولان عموميه — ὁ τύπος [αἱ ἐφημερίδες] ἐνθα ἀνακλᾷ ἢ δημοσία γνώμη, ἣ ὅστις εἶναι τὸ κάτοπτρον κτλ. || اصوات — μα' κέοι ἁδδάτ, φωνογράφος.

} A. μα'κροὺς [ρζ. عكس] μετ.πθ.
 } καὶ ἐπθ. ἀντεστραμμένος, ἀναπο-
 δογυρισμένος, ὁ ἀντιστροφῶς εἰλημμένος, ἀντί-
 στροφος· ἀντίθετος· ἀνακλῶμενος· μετ. ἀν-
 τίξοος, ἀπαίδιος, δυσμενής : — لواى شما
 ἀντεστραμμένη· || → ἀναλογία ἀντιστρο-
 φος [μθμ.] || → τύχη ἀντίξοος, δυσμενής·
 § θ. معكوس μα'κρουσέ : — معادله ἀντιστροφος
 ἐξίσωσις [ἀλγ.].

معكوساً } A. μα'κρούς-εν, ἐπρ. ἀντεστραμ-
 μένων, ἀντιθέτως, ἀντιστροφῶς :
 متناسب—ἀντιστροφῶς ἀνάλογος[μθμ.βλ.مسو.طاً].

{ A. ἡ **μου**᾽αλλὰ [ἐκ τοῦ **عليه**] **μτχ.**
 πθ. καὶ ἐπθ. ὑψωμένος, ὑψηλός [ἐπι-
 κτιζών κτλ. καὶ **μτψ.**]* || — **سرای** ὑψηλὸν ἀνά-
 κτορον. || **عروش** عرش → دن — **یاهی**
 τῆς δυνάμεώς σου [**κουτρετιν**] ὁ ὑψηλότερος
 τοῦ ὑψηλοῦ ἐννάτου οὐρανοῦ [**آوخ**].

معلق } A. ὑπ' ἄλκ [ρζ. علق] ὄν. βδελλόμε-
τρον [χειρουργικὸν ἐργαλεῖον].

معلق } A. μου'αλλήκ [ἐκ τοῦ تعليق] μτχ.
 ἐν. ὁ ἀναστῶν [ἀνάτ.] κοιμασθῆς.

ἦτοι μὴς συμπαρεκτεινόμενος μετὰ τῶν σπερματικῶν ἀγγείων καὶ ἀνέχων τοὺς ὄρχεις· §
 μτχ.πθ. **μου'αζλάκ**, ἀνθρωπημένος, ἐξηγοτημένος
 [δοτ.] ἐκκερμής, μετέωρος, ὁ μὴ ἀποφασισθεὶς εἶναι·
 — دواره ἀνθρωπημένος εἰς τὸν τοῖχον· || شرطه
 كفات اوله رق متعقد اولان كفات
 ἀπὸ ὄρου· || ددر — μένει ἐκκερμής [ζήτημα
 κτλ.]· § θ. معاقه **μου'αζλάκ** [ἐν.] καὶ **μου'αζ-**

λεκά [πθ.] : — عضله μῦς κορεμαστήρ· || مسائل
ζητήματα ἐκκορεμῇ· § πλθ. معقات بڤ.

ملاحظات } A. μου' αλλακάτ, πλθ. τοῦ ἐπομ.
βλ.

4212 } Α. μου' αλλεκά [ἐκ τοῦ معلق] ὄν. θ.
 ποίημα ἔπερ βαδδανθὸν ἀντὶ τοῦ ποιη.

τικῶ διαγωνισμῶ τῶν ἀρχαίων εἰδωλολατρῶν
 ἀράδων ἀνηρτᾷτο εἰς τὸ ἐσωτερικόν τοῦ ναοῦ
 αὐτῶν Κιαδέ [βλ. كبة]· § πλθ. ملقات μου'αλ-
 λεκάτ: سبعة — ἐπὶ τῶν ὧς εἰρηται ποινημάτων,
 ἅτινα ἐφυλάσσαντο ἐν τῷ Κιαδέ.

معلقه } A. ὑν'λακά [ρζ. علق] ὄν.θ. ταινία
 λέγεται καὶ مثله معلقه ὑν'λακά
 μουδελλεσέ [χειρ.].

{ **معمل** A. **μου'αλλιλ** [ἐκ τοῦ **تعلي**] **μτχ. ἐν.**
 ὁ παρουσιάζων λόγους, προφάσεις
 [λογ.] ὁ αποδεικνύων τὸν διόσχυρισμὸν αὐτοῦ
 διὰ λογικῶν ἀποδείξεων, ἅτοι συνωδᾷ τοῖς κα-
 νόσι τῆς λογικῆς· λέγεται καὶ **مستدل** **μου'ατε-**
αἰλλ. βλ. **سائل** § **μτχ. πθ.** **معمل** **μου'αλλέε**, ὁ σπν-
 ριζόμενος ἐπὶ τινος λόγου, αἰτίας, προφάσεως

} A. μα'λ'εμ [ρζ, ε] ὄν. ἐνδειξις, ση-
 } μείον, ἔχνος ὅπερ ὀδηγεῖ τοὺς ὁδοιπό-
 ρους, δόγμα πίστεως· ἡ πλθ. H. μα'ε'α'λ'ιμ.

A. μου'αλλήν [ἐκ τοῦ ^{تعليم}] μτχ. ἐν
 καὶ ὄν. ὁ διδάσκων, διδάσκαλος :

— رياضيات διδασκαλος τῶν μαθηματικῶν. — اول —
— تدریس διδασκαλος τῆς τουρκικῆς. — πρῶτος [ἐββελ] διδασκαλος. — ثانی — δευτερος
— شهادتنامه διδασκαλος διπλω-
— مؤهل جاولك — μου'αλλιγι εββεελik, ἡ
θεσις τοῦ πρῶτου διδασκάλου· § ملحقين μου'
αλλيغين = متعلقين — διδασκοντες καὶ διδασκό-
μενοι [μου'ε'αλλιγιν]. — دارال —
مؤهله مؤهله مؤهله, διδασκαλεῖον, ἥτοι σχολὴ ἀνω-
τέρα προωρισμένη ἐνα μορφῇ διδασκάλου
τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων. § معمله —
اولا مؤهله مؤهله مؤهله, ἡ πρώτη διδασκαλος
— ثانیة — ἡ δεύτερα διδασκαλος. —
— تدریس τῆς δευτέρας διδασκάλου. — بل، کای، و
پیش از آنکه

{ *معلم* } A. *μου*-*αλλεμ* [ἐκ τοῦ *τελμ*] *μτχ.* πθ.
 δεδιδαγμένος, μεμορφωμένος: *عسكر*—
 στρατός δεδιδαγμένος: || *نفر* *ب.* — στρατιώτης
 [*νφεθρ*] δεδιδαγμένος: || — *كلب* *κύων* [*κελκ*] δε-
 διδαγμένος: § θ. *معلمه*.

- مع** } Π. **μουγ**, δν. μάγος, πυρολάτρης, ιε-
ρεὺς τῶν πυρολατρῶν, οἰνοπώλης, κά-
πιλος: **مغ** — **μουγ-πετόε**, νέος πυρολάτρης, ἀ-
πιστος· παῖς ὑπηρετίας καπύλου, κεραστῆς
[Γυνυμήδης]· § πλθ **μυάν** **μουγάν**: **مغ** — **مغ** ὁ γέρον,
ἦτοι ὁ ἀρχηγὸς τῶν καπύλων [ὁ Βάκχος].
- مغابنه** } A. **μουγαπενέ** [ρζ. **مغ** βλ.] ρ. ἀψ.
θ. τὸ ἀπατᾶν ἀμοιβαίως ἀλλήλους
- مغادرت** } A. **μουγατερετ** [ρζ. **مغدر**] ρ. ἀψ.
θ. τὸ ἀπολύειν, τὸ ἐγκαταλεί-
πειν, ἀπόλυσις, ἐγκατάλειψις.
- مغارب** } A. **μεγαρίτ** [πλθ. τοῦ مغرب] δν.
δυσμαὶ τοῦ ἡλίου, τὰ μέρη ἔνθα
δύει ὁ ἥλιος, δύσις [ἀντιθ. τῷ مشارق].
- مغارم** } A. **μεγαρίμ**, πλθ. τοῦ مغرم βλ.
- مغاره** } A. **μεγαρέ**, κ. **μαγαρά** [ρζ. **مغور** βλ.
καὶ **غار**] δν. θ. σπήλαιον, ἄντρον,
λατομεῖον, ἀνθρακωρυχεῖον: **مغ** — **مغ** τὸ
σπήλαιον τῆς Καλυψοῦς [τῆς θεᾶς]· || **مغ**
— ἄντρον ζώων· || **مغ** — **مغ** καταγώγιον
ἀνθρώπων· || **مغ** — **مغ** **γυρογυρῶν μαγαροδῆ**,
σπήλαιον [τὰ ἐν τοῖς πνεύμοι φημιστοῦ κενά].
§ πλθ. ὁμλ. **μαγαράτ** καὶ ἀνωμ. **مغار** **με-**
γαρίτ: **مغار** σπήλαια τῶν ὁρέων.
- مغازل** } A. **μεγαζιλ**, πλθ. τοῦ مغزل βλ.
- مغازه** } T. **μαγαζά** [ἐκ τοῦ **مغز** δν.
μαγαζέιον, ἦτοι ἀποθήκη· ἐργαστή-
ριον, κατάστημα· λέγεται καὶ **مغازی** **μαγαζί**.
- مغازه جی** } T. **μαγαζα-δζί**, δν. ἐργαστη-
ριαρχίας, καταστηματάρχης.
- مغازی** } A. **μεγαζί** [πλθ. τοῦ **مغز** δν. **مغز**
μαγζά, σκοπός· ρζ. **مغزا**] δν. **مغز**
πόλεμος, ἦτοι ὁ ἐκ μέρους τῶν μουσουλμάνων
κατὰ τῶν ἀπίστων· ἐκστρατεία, κατακτήσεις,
θρίαμβοι τῶν ἀγωνιστῶν [غازی]: **مغز** — **مغز**
مغز — **مغز** **مغز**, ὁ πατὴρ τῆς ἀλώ-
σεως καὶ τῶν θριάμβων [τίτλος Μωάμεθ τοῦ
B' τοῦ πορθητοῦ τῆς Κ[λεως]· || **مغز** — **مغز**
غازی **مغز** — **مغز**, νικητῆς, πατὴρ θριάμ-
βων· || **مغز** — **مغز** **مغز**, βιβλίον πε-
ρὶ ἐκστρατειῶν ἢ θριάμβων κατὰ τῶν ἀπίστων.
- مغاسل** } A. **μεγασίλ**, πλθ. τοῦ مغسل βλ.

- مغافر** } A. **μεγαφίρ**, πλθ. τοῦ مغفر βλ.
- مغاك** } Π. **μεγάκ**, δν. βόθρος, λάκκος [ποιητ]:
مغاك — βόθρος ἀπωλείας, τάφος.
- مغاکچه** } Π. **μεγακ-τόε**, δν. μικρὸς βόθρος,
βοθρίσκος, κ. λακκάκι.
- مغالیه** } A. **μουγαλεπέ** [ἐκ τοῦ **مغله**] ρ. ἀψ.
θ. ἀγών, προσπάθεια καταβαλλομέ-
νη ὑπὸ τινος ὅπως νικήσῃ, ἐπικρατήσῃ· ἀμιλ-
λα· νίκη· § πλθ. **مغالبات**.
- مغالطه** } A. **μουγαλετά** [ρζ. **مغلط**] ρ. ἀψ. θ. τὸ
παραπλανᾶν, τὸ ποιεῖν τινα σφαλ-
λεσθαι, παραπλάνησις· § δν. **مغالطه**, ἦτοι συλλο-
γισμὸς πλῆμμελὴς κατὰ τύπον ἢ καθ' ὕλην
πρὸς παραπλάνησιν τοῦ ἀντιπάλου· § πλθ.
مغالطات.
- مغامض** } A. **μεγαμῆζ** [πλθ. τοῦ **مغاض** **μα-**
μᾶζ] δν. βόθροι, χάνδακες.
- مغالق** } A. ἢ **μεγαλῆκ**, πλθ. τοῦ **مغالق**
ἢ **مغالق** βλ.
- مغان** } Π. **μουγάν**, πλθ. τοῦ **مغ** βλ.
- مغانم** } A. **μεγανίμ**, πλθ. τοῦ **مغنم** βλ.
- مغانه** } Π. **μουγ-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος μάγῳ, πυ-
ρολάτρῃ, ἢ ἱερεὶ πυρολατρῶν, ἢ κα-
πύλῳ· § ἐπρ. ὡς μάγος κτλ.
- مغایه** } A. **μουγαγέπ** [ἐκ τοῦ **مغیب**] ρ. ἀψ.
θ. τὸ εἶναι ἀπόντα, ἀπουσία.
- مغایر** } A. **μεγαίρ**, πλθ. τοῦ **مغایر** βλ.
- مغایر** } A. **μουγαίρ** [ἐκ τοῦ **مغایرت** **مغ**, ἐν.
καὶ ἐπθ. ἀντικείμενος, ἐναντίος, ἀπ-
ᾶδων, διάφορος [δοτ.]· ἰσοδυναμεῖ τῇ παρὰ:
— **مغایر** ἢ **مغایر** — ὁ ἐναντίος τῷ νόμῳ, ὁ παρὰ-
νομος, ὁ παρὰ τὸν νόμον· || — **مغایر** ὁ παρὰ
τὴν ἀλήθειαν· || **مغایر** — **مغایر** — ἀντιπίπτω, ἀπάδω,
ἀντίκειμαι [δοτ.]· § θ. **مغایر**.
- مغایرت** } A. **μουγαγέρετ** [ρζ. **مغیر**] ρ. ἀψ. θ.
τὸ εἶναι διάφορον, τὸ ἀντίκεισθαι,
ἀντιπίπτειν, ἀπάδειν, διαφορὰ, ἀντίθεσις, ἀσυμ-
φωνία, ἀνομοιότης: **مغایرت** — **مغایرت** **مغایرت** ||
[δοτ.]· — **مغایرت** **مغایرت** πρὸς τὴν ἐπικρατοῦ-
σαν τάξιν.

مغروریت } Α. μαγρουν-ιγέτ, δν. θ. οἴσις,
 ἑπαρσις, ὑπερηφάνεια.

مغشوش } Α. μαγσούνς [ρζ. "عش" μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ, ἐπιμυγής, ἐπιμεμυγμένος,

ὁ μὴ καθαρὸς καὶ ἀμιγής, ἀλλὰ νενοθημένος·
[iḏīq̄ epī nomismátōn kai metállōn]· §θ. معشوشه.
— سكه **δικέξῃ μαγδουάτῃ**, νόμισμα ἐπιμιγές,
νόμισμα ἐκ χαλκοῦ ἐπηρυγρωμένον [ὡς τὰ ἀρ-
χαῖα πεντάρια καὶ αἱ ὑποδιαίρεσεις αὐτῶν μέ-
χρι τῆς σημερινῆς δεκάρας]· § πλθ. معشوشات.
μαγδουάτ.

١٢٣٤٥٦٧٨٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩

A. μαγείον ἐ-γέγρ, ὄν. θ. τὸ εἶναι
 τι νόθον. μὴ καθαρὸν, νοθεία.

معشى } Α.μουγάσση [ἐκ τοῦ معشى] μτχ. πθ.
κεκαλυμμένος, σκεπασμένος.

A. μαγεί [ρζ. غشى] μετχ. πθ. ὁ ἀπολέ-
 σας τὰς αἰσθήσεις, λειπόθυμος, με-

μεθυσμένος: — لطافت طبعیه اولدی — روح ή ψυχή
ἐμέθυσεν ἐκ τῆς φυσικῆς χάριτος || عليه — μαγ-
σίου ἀλξίχ, ὁ λειποθυμήσας.

مغصوب } A. μαγδοῦν [ρζ. غصب] μετ. πθ.
 ὁ ἀρπαγείς, πρῶγμα ὅπερ ἀρπά-

ζει, νοσφίζεται, σφετερίζεται τις: — ما πράγμα
ἀρπαγὲν, νοσφισθέν. || με — **μαγδοῦποιον**
μίνχ, ὁ ἀφ' οὗ ἡρπάγη πράγμα τι, ὁ ὑποστάς
τὸν σφετερισμόν [νομ.]: — **منه** — **غاصب** ὁ νοσφι-
στής καὶ ὁ ὑποστάς τὸν νοσφισμόν [νομ.]: § θ.
منصوب: — **موال** τὰ ἀρπαγέντα πράγματα.

مغضب } Α. μουγζήπ [ἐκ τοῦ اغضاب] μτζ.
 ἐν. ὁ διεγείρων τὴν ὀργήν, ὁ παρ-
 οργίζων, ἐξοργίζων § θ. مضه.

مغضبہ { A. μαγζαπὲ [ρζ, غضب] ὄν. θ. τὸ
 ἀντικείμενον τοῦ θυμοῦ, τῆς ὁργῆς.

مغضوب } A. μαγζοῦν [ρζ. غضب] μετ. πθ.
 καὶ ἐπθ. ὠγοισμένος, θυμωμένος:

عليه — μαζεύουσιν ἀλλήλους, ὁ καθ' οὗ εἶναι τὴν
ὀργισμένους, ὁ ἐπισπασάμενος τὴν ὀργὴν τινος,
ὁ ὑπὸ θυσιάζειν· § θ. مضوء .

مغطس } A. μαγτὰς [ρζ. غطس] ὄν. ἀγγεῖον
 ἐντὸς τοῦ ὁποίου βυθίζεται τι,

λουτήρ· ὅτι — ὀφθαλμολόουτης, ἵτοι δοχεῖον
 ὠοειδὲς περιέχον ὑγρὸν ἱαματικόν, ἐντὸς τοῦ
 ὁποίου λούουσι τοὺς πάσχοντας ὀφθαλμούς· λέ-
 γεται καὶ ὅτι مغسل μαγισλ αἰν.

مغطوس } Α. μαγτούς [ρζ. غطس] μτχ. πθ.
βυθιζόμενος, βεδυθισμένος ἐντόσ

ὑδατος, ὑγροῦ κτλ. [ιατ.]: طاش — صوته مٲوس
 βεβυθισμένος εις τὸ ὑδωρ· ٲٲ. جسام — مغطوسه
 ἐδιδόμην μαγνόνε, δώματα βεβυθισμένα.

معطى } A. μαγνὴ [ἐκ τοῦ ¹μαγ] μτχ. πθ.
κεκαλυμμένος [βοτ.] ἡμίκλειστος [ῥ-

ταν ἡ κάλυξ δὲν περικλείει ὅλον τὸν καρπὸν]·
 || الجناح — μαγτήου-λ.δζενάχ, κολεόπτερος
 [φυσ. ιστ.], § 0. مغطه || βλ. غمد και خفي.

مغفر } A. **μηφῆρ** [ρζ. غفر] ὄν. κράνος, πε-
 ρικεφαλαια τ. طوغلانه § [βοτ.] πέτα-
 ρος § πλθ. مغافر **μεγαφῆρ**: جنكاوران — κράνη
 ἰνώνιστων.

مغفرت } A. μαγφιορετ [ἐκ τοῦ غفران ὁζ. غفر]
 ὄν. θ. ἀφεςις ἁμαρτιῶν [ὑπὸ τοῦ

Θεοῦ]: **رمضان** — **نشان** || **θεία ἀφ᾽ ἑσθις** · || **οὐ μὴν Παραζάν**, ὅστις εἶναι **σημαίνει ἀφ᾽ ἑσθῆος** [**μαγφίρετ-νισάν**], **ἥτοι καθ' ὃν συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι τῶν πιστῶν λέγεται καί**: **شهر صيام** — **ὁ μὴν τῆς νηστείας** [**τέχχοι δονγδάμ**], ὅς-
τις φέρει τὸν τύπον τῆς ἀφ᾽ ἑσθῆος [**μαγφίρετ-
ιτιδάμ**].

مغفری } A. μηφόρ-í, ἐλθ. ὁ τοῦ κράνους·
ὁ τοῦ πετάσου [βοτ.]· الشكا -

μυγφεριου-α-εεκλ, πεταδόμορφος, ως τὸ ἄνω
 χεῖλος τοῦ ἀκονίτου, καλυπτροσφόρος [βοτ.]·
 § θ. α. *μα*.

مغفل } A. μουγφιλ. [ἐκ τοῦ اغفال] μτχ. ἐν.
 ὁ ἀπατῶν, ἐξαπατῶν, παραπλανῶν:

ى — ترك ὁ ἑξαπατήσας τὴν νέαν· § μτχ. πθ.
 μουγέζλ, ἑξαπατηθεὶς, παραπλανηθεὶς: احوال
 اعتقادانه توافق ایندیکندن زوالی نهایت کنندی
 — قالدی επειδὴ τὰ πράγματα δὲν συν-
 εβιδάζοντο πρὸς τὰς πεποιθήσεις αὐτοῦ, ὁ δυσ-
 τυχήs ἐπὶ τέλους ἔμεινεν ἡπατημένος μὲ τὴν
 πεποιθήσιν του.

4 Μεμε } Π. μουγγιζανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων
ἢ ἀνήκων ἀπατεῶνι, ἀπατηλός :

سوز — λόγος ἀπατηλός. || —————
 κلمات — λόγοι ἀπατηλοί.

مغفور } Α. μαγφοῦρ [ἐκ τοῦ غفران, ρζ. عفر]
 μτχ. πθ. συγκεχωρημένος ὑπὸ τοῦ

Θεοῦ, οὗ αἱ ἀμαρτίαι ἀλέθθησαν· μακαρίτης, αἰσιδιμος λέγεται καὶ 4 — **μαγφούρουιν** λέξα καὶ πολλάκις ὁμοῦ μετὰ τοῦ συνωνύμου **مرحوم** **μερχοῦιν**, ἥτοι 4 — **مرحوم** § θ. مغفور **μαγφούρου** καὶ **لما مغفور** **μαγφούρουιν** λέξα.

οὐκίαι } Π. μουγ-κετέ,δν. ναός τῶν πυρο-
λατρῶν· § καπνελεῖον.

μغل } A. **μουήλ** [ἐκ τοῦ ἀχρήστου ἀλλ] **μغل** **ιγλάλ**, ἀπιστία, ρζ. [غل] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἀπιστος, προδότης : الاصبغ — **μουήλ-λου-λ-ιδπί**, λίαν ἀπιστος ἀνὴρ, προδοτικώ-τατος.

μغل } ἡ **μουόλ**, ὄν. κυρ. **Μογγόλος**.

μغلاق } A. **μυγλάκ** [ρζ. غلق] ὄν. τὸ δι' οὗ κλείεται θύρα, ἥτοι κλείς, σύρτης, μοχλὸς κτλ. § πλθ. مغاليق ἡ مغاليق **μεγαλῆκ** : oi μοχλοὶ τῶν θυρῶν.

مغلاجه } T. ἡ **μουόλ-δζε**, ἐπθ. **Μογγο-λικός** § ἐπρ. **Μογγολιστί** : سويليك — ὁμιῶν **Μογγολιστί** § ὄν. ἡ **Μογγολικὴ γλῶσσα**.

مغلاستان } Π. **μυγολ-ιδάν**, ὄν. **Μογγολία**, ἡ χώρα τῶν **Μογγόλων**.

مغلطه } A. **μαγλατά** [ρζ. غلط] ὄν. θ. σόφι-σμα· βλ. مغالطه.

مغلطه پرداز } Π. **μαγλατά-περτάζ**, ἐπθ. ὁ διοργανίζων σοφίσματα, σοφιστευόμενος.

مغلطه پردازانه } Π. **μαγλατά-περταζανέ**, ἐπθ. ἰδιος σοφιστευομένου· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

مغلطه پردازی } Π. **μαγλατά-περταζί**, ἀφ. ἰδιότης σοφιστευομένου, σοφιστεία.

مغلظ } A. **μουγαλζήζ** [ἐκ τοῦ تغليظ] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. πυκνωτικόν, φάρμακον δὴθεν πυκνοῦν τοὺς ὑδαρεστέρους καταστά-τας χυμούς· § θ. مغلظ **μουγαλζήζ**.

مغلق } A. **μαγλάκ** [ρζ. غلق] ὄν. μέρος ὅπερ κλειδώνει, κλείει τις.

مغلق } A. **μυγλάκ**, βλ. مغلاق.

مغلق } A. **μουγλάκ** [ἐκ τοῦ اغلاق] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. κλειδισμένος, κλειστός, ἀσα-φής, δυσνόητος : عبارة — φράσις ἀσαφής, δυσ-νόητος· || بر افاده — λόγος ἀσαφής· § θ. مغلقه.

مغلم } A. **μουγλίμ** [ἐκ τοῦ ἀχρήστου ἀλλ] **ιγλάμ**, ρζ. غلم μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. παιδεραστής, σοδομίτης, ἀρσενοκοίτης· § ἀφροδι-σιακός [συν. مقوىء باه]· § θ. مغلمه.

مغلوب } A. **μαγλουί** [ἐκ τοῦ غلبه] μτχ. πθ. ἡττημένος [ἀντίθ. غالب νικητής]

[δοτ.] : محمد بهلوانه — اولان احمد عثمان بهلوان ايله : كوردهرك غالب چيتدی **Δχμέτ**, ὅστις ἐνίκηθη ὑπὸ τοῦ παλαιστοῦ **Μεχμέτ**, παλαίστας [γκυδρε-ἀερέκ] μετὰ τοῦ παλαιστοῦ **Ὀσμάν**, ἐξῆλθε νι-κητής· § κυριευμένος, κατεilahμένος, υποχει-ριος, ὁ ὑπὸ τὸ κράτος [δοτ.] : — يأس و انفعال — κυριευμένος ἐξ ἀπελπισίας καὶ δυσαρδεκείας· || — اويقويه — ὁ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἔρωτος· || حرس و طمع — ὁ υποχειριος τῶν παθῶν· || هواهوس — κυριευμένος ἐξ ἀπληστίας· || — انتهت — § πλθ. مغلوبه § θ. مغلوبه.

مغلوبانه } Π. **μαγλουί-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος ἡτ-τημένου· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

مغلوبيت } A. **μαγλουί-ιγέτ**, ὄν. θ. ἡ κα-στασις τοῦ ἡττημένου, τοῦ ὑπο-χειρίου, ἡττα, υποχειριότης : اوانق — ὁμοιωθὲ τὴν ἡτταν· || اعتراف — ὁμοιωθὲ τὴν ἡτταν· || اعتراف — ὁμοιωθὲ τὴν ἡτταν, κατατροποῦμαι· [δοτ.] : — هواهوسه — ἡ εἰς τὰ πάθη υποχειριότης.

مغلق } A. **μαγλουί** [ρζ. غلق] μτχ. πθ. κε-κλεισμένος, κλειδωμένος· § θ. مغلوقة.

مغلول } A. **μαγλουί** [ρζ. غل] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. διψῶν, διψαλός, ὁ ὑπὸ δίψης στενοχωρούμενος· § ὁ περὶ τὸν λαμὸν ἡ τὰς χεῖρας φέρων κλοιδόν, δεσμά.

مغلی } A. **μαγλί** [ἐκ τοῦ غليان] μτχ. πθ. πι-σάνη, ἥτοι ἱατρικὸν ἐλαφρὸν συγκεί-μενον ἐκ φύλλων, σπόρων, ἡ καρπῶν βρασθέντων καὶ πινομένων κατὰ διαστήματα· § πλθ. مغليات.

مغمده } A. **μουγαμμέ** [ἐκ τοῦ تغمد] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. κεκαλυμμένος διὰ κολεοῦ, θήκης· ἐλυτρώδης [δοτ.] : الجناح — **μουγάμμε-του-λ-δζενάκ**, κολεόπτερος· § θ. مغده βλ. مغلى.

مغممر } A. **μουγμέρ** [ἐκ τοῦ ἀχρήστου ἀλλ] **ιγμάρ**, ρζ. غمر μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. υποδρύχιος, ὑδροσκεπής [βοτ. ἐπὶ φυτῶν φυο-μένων ἐντὸς ὕδατος]· § θ. مغمره **μουγμερέ**.

مغمور } A. **μαγμοῦρ** [ρζ. غمر] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ἀσημος, ἀδοξος· ὁ μὴ ὑπάρ-χων, συνεκδ. κατεστραμμένος [ἀντίθ. مغرور· βλ. غامر] : — غامر — ἀνὴρ ἀσημος.

مغموريت } A. **μαγμοῦρ-ιγέτ**, ὄν. θ. ἀφά-νεια, ἀδοξία· τὸ εἶναι κατ-εστραμμένον· ἀντίθ. مغروريت.

مفتاح } A. **μυφτάχ** [ρζ. فتح] ὄν. κλείς, κλει-
δίον: شريان شرن — **μυφτάχι διοργάνι**
είζιν, ἐργαλείον καθαριστήριον τῆς τραχείας
ἀοτηρίας μετὰ τὴν τραχειοτομίαν || — **الصر**
الرج **ἐς** δάπτρου **μυφτάχου-λ-φροέδζ**, ἡ ὑπο-
μονή εἶναι κλείς τῆς χαρᾶς [πρμ.] § πλθ. مفتاح
ἢ مفتاح **μυφτάχ**.

مفتت } A. **μυφτετίτ** [ἐκ τοῦ **ττίτ**] **μτχ.** ἔν.
καὶ ἐπθ. ὁ κατακερματίζων, ὁ κατα-
συντριβών : الحصات — **μυφτετίτου-λ-χαδάτ**,
λιθοθρυπτικός, ἥτοι ὁ συντριβών τὸν ἐντὸς
τοῦ ἀνθρώπινου σώματος λίθον [ιατ.] || **الرأس** —
μυφτετίτου-θ-θ'έζ, εἶδος κεφαλοτόμου [ιατ.].

مفتح } A. **μυφτάχ** [ρζ. فتح] ὄν. θησαυροφυ-
λάκιον, θησαυρός. § πλθ. مفتاح.

مفتح } A. **μυφτετήχ** [ἐκ τοῦ **ττίχ**] **μτχ.** ἔν.
ὁ ἀνοίγων, ὁ κατακτὼν, ὁ κυριεύων:
حاکم حق سبحانه و تعالی حضرتلری — **الابواب**
δουφχάνεχου βέ τεάλζα χαζρεζλερῆ μυφτέ-
τηχου-λ-φάπδάνηρ, ὁ δεδοξασμένος καὶ ὑψι-
στος Θεὸς εἶναι ὁ ἀνοίγων τὰς πύλας, ἥτοι ἔ-
χει ὁ Θεός, ὁ Θεὸς εἶναι μέγας [λόγος λεγόμε-
νος πρὸς παρηγορίαν ἐν οἰκονομικῇ ἢ ἄλλῃ
δυσχερεῖα] § [ιατ.] ὁ διαλύων ἐμφραξιν ἀπο-
φρακτικὸν τῶν ἐντέρων φάρμακον διουρητι-
κός: § θ. مفتحه.

مفتخر } A. **μυφτεχῆρ** [ἐκ τοῦ **αقتحار**] **μτχ.**
ἔν. ὁ ἐγκαυχώμενος, ἐναδρυνόμενος,
σεμνυνόμενος ὑπερήφανος || **Р.м.** اولی — ἐγκαυ-
χῶμαι, ἐναδρυνομαι, σεμνύνομαι [ایله] : تابعیت
و مباہی — **عناہ** ἐγκαυχώμενος καὶ ἐναδρυ-
νόμενος ἐπὶ τῇ ὀθωμανικῇ ὑπηκοότητι § **μτχ.**
πθ. **μυφτεχάρ**, ὁ ἐφ' ᾧ ἐγκαυχᾶται τις,
σεμνύνεται, τιμητικός: § θ. **مفتخره** **μυφτεχνηρ**
[ἐν.] καὶ **μυφτεχαρέ** [πθ.] : خدمت — **عناہ**
τιμητική, ἐφ' ᾧ ἐγκαυχᾶται τις || **عناہ** ἢ
ὑπηκοότης ὀθωμανική, ἐφ' ᾧ ἢ ἐγκαυχᾶται τις.

مفتخرانه } Π. **μυφτεχνηρ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνῆ-
κων ἢ ἀρμόζων τῷ καυχώμενῳ,
τῷ ἐναδρυνομένῳ, τῷ σεμνυνομένῳ: — **یاد** **μνεیا**
γινόμενη ἐπὶ ἐγκαυχῆσει: § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

مفتخوار } Π. **μυφτεχῆρ** ἢ **μυφτεχῆρ**, ἐπθ.
ὁ τρώγων ὠρεάν, παράσιτος.
τ. مفت بیجی. § πλθ. مفت.

مفتح } A. **μυφτερίχ** [ἐκ τοῦ **اقتراح** **ی**φ-
تیراخ, ρζ. فتح] **μτχ.** ἔν. καὶ ἐπθ.
ἀγαλλόμενος, χαίρων, εὐθυμος: § θ. مفتحه.

مفترحانه } Π. **μυφτεριχ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνῆ-
κων ἢ ἀρμόζων τῷ ἀγαλλομένῳ
τῷ χαίροντι, γηθόδυνος: § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.
ἥτοι φαιδρῶς, γηθοσύνας.

مفترس } A. **μυφτερίς** [ἐκ τοῦ **افتراس**] **μτχ.**
ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ σπαράσσων, σπαρ-
ακτικός [ἐπὶ ζώων σαρκοφάγων]: § θ. مفترسه.

مفترق } A. **μυφτερήκ** [ἐκ τοῦ **افتراق**] **μτχ.**
ἔν. ὁ χωριζόμενος, κεχωρισμένος,
διεσκορπισμένος: § θ. مفترقه.

مفتري } A. **μυφτερί** [ἐκ τοῦ **افتراء**] **μτχ.** ἔν.
καὶ ὄν. ὁ συκοφαντῶν, συκοφάντης:

مفتري } **μτχ.** **μυφτερί** — ποινὴ συκοφάντου: § πλθ. **مفتري**
μυφτερί § θ. **مفتريه** **μυφτερί** || βλ. καὶ ἐπόμε.

مفتري } A. **μυφτερά** [ἐκ τοῦ **افتراء**] **μτχ.**
πθ. ὁ συκοφαντούμενος: § ὄν. συ-
κοφαντία: § θ. **مفترا** **μυφτεράτ**, συκοφαντού-
μένη.

مفتريات } A. **μυφτεριάτ** [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. συκοφαντία.

مفتريين } A. **μυφτερίιν**, πλθ. τοῦ **مفتري** βλ.

مفتش } A. **μυφτετίς** [ἐκ τοῦ **فتش**] **μτχ.**
ἔν. καὶ ὄν. ὁ ἐξετάζων καὶ ἐπιθεω-
ρῶν, ἐπιθεωρητής: — **ملکيه** πολιτικός ἐπι-
θεωρητής: || **ی** — **مالیه** οἰκονομικός ἐπιθεωρητής.
|| **مطبعه** — **عدلیه** δικαστικός ἐπιθεωρητής.
|| **ی** — **مکاتب** ἐπιθεωρητής τῶν τυπογραφείων.
|| **ی** — **مطبوعات** ἐπιθεωρητής τῶν σχολείων.
|| **ی** — **مطبوعات** ἐπιθεωρητής τοῦ τύπου.

مفتشك } T. **μυφτετίς-λίκ**, ὄν. ἡ θέσις καὶ
τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ: **عدلیه**
— ἡ θέσις τοῦ δικαστικοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

مفتصد } A. **μυφτεδῆτ** [ἐκ τοῦ **اقتصاد**] **μτχ.**
ἔν. ὁ ποιῶν ἀφαιμάξιν, ὁ φλεβο-
τομῶν.

مفتضع } A. **μυφτεζῆχ** [ἐκ τοῦ **افتضاح**] **μτχ.**
ἔν. ὁ δυσφημισθεὶς, ὁ ἀτιμασθεὶς.
§ θ. مفتضحه.

مفتقر } A. **μυφτεκῆρ** [ἐκ τοῦ **افتقار**] **μτχ.**
ἔν. καὶ ἐπθ. ὁ περιελθὼν εἰς πτω-
χείαν καὶ ἐνδειαν, πτωχός, ἐνδεής, δεόμενος,
στερούμενος: — **عنايت** — ὁ ἔχων ἀνάγκην ἐλέους.
|| [δот.] — **در** — **مفكره** — **عمیق** στερεῖται βαθείας
σκέψεως, εἶναι ἐπιπρόλαιος || **تزلزلات** ἀρυσیدن ||

متأثر و بناءً عليه مأثر الطاف الملائكة جناب خلافتنا هي به
اولان محتاجين اهالى — oi ἐνδοξεῖς [μουχταδξιν]
τῶν κατ'οίκων, οἵτινες ἔπαθον [μουτε'εδοθι]
ἐκ τῶν σεισμικῶν δονήσεων τῆς γῆς [τεξελεζου-
λάτι ἀρξιν] καὶ ἐπομένως [πινάεν ἀλέιχ]
ἐχουσιν ἀνάγκην τῶν ἀπειρῶν χαρίτων [ελετά-
φι γὰρ-λά-νιχα] τῆς Α. Μ. τοῦ Καλίου [χρη-
λαφίε-πεναχί], ἥτοι τοῦ Σουλτάνου § [ιατ.
αἷμα ἀπολέσαν πολλὰ ἐρυθρὰ αἰμοσφαίρια §
0. مقرر .

مقتل } A. μουρτετιλ [ἐκ τοῦ *نفتيل*] μτχ. ἐν.
 } ὁ κλώθων, πλέκων· § μτχ. πθ. μου-
 ρτετιλ, κεκλωσμένος, πεπλεγμένος: — کيسوی
 κόμπ [γκειδοῦ] πεπλεγμένη.

مقتله } A. μηδ' ἐλξ [ρζ. فتل , βλ. فتيل] ὄν. θ.
 ἡλ ακάτη, κ. ῥόκα τ. اورک .

مقتن { A. *μολοῦσθαι* [ἐκ τοῦ *μολῶ*] *μτχ. ἐν.*
 ὁ διεγείρων σκάνδαλα, ὁ παραττων,
 παραχοποιός: حريف *γ.* — εἰς σκανδαλοποιός:
 § ὁ μαγεύων.

مقتوت } Α. μεφτόν: [ρζ. فت] μτχ. πθ. ὁ γε-
 νόμενος θρύμματα, ψιλία, κατακερ-
 ματισθεῖς.

مفتوح } Δ. μεφ' τοὺς [ρζ. فتح] μτχ. πθ. καὶ
 ἐπθ. ὁ ἠνεωγμένος, ἀνοικτός, κα-
 τακτιθεὶς, κυριευθεὶς: ابواب محكم — αἱ πύ-
 λαι τῶν δικαστηρίων εἶναι ἠνεωγμέναι, ἀνοι-
 κταί· § [γγραμ.] δὲ φέρων τὸ σημεῖον φετχά, ἢ τουρ-
 κιστὶ σὺστούν ['], γεγραμμένον, ἢ ὑπονοούμε-
 νον, ἥτοι ὁ συλλαβιζόμενος διὰ τοῦ φωνήεντος
 α ἢ ε· ὡς م مفتوحه — مملأه
 κυριευθεῖσαι· || — می می می مفتوحه, τὸ
 γράμμα می συλλαβιζόμενον με φετχά, ἥτοι ἡ
 συλλαβὴ με [م].

مفتور } Α. μῆφτοῦρ [ἐκ τοῦ فتور] μτχ. πθ.
ἀπογοιτημένος, καταδεδλημένος.
θ. ۵. مفتور.

مفتوق { A. μεφτοῖν [ρζ. فتق] μετ. πθ. καὶ
 ἐπθ. ὁ πᾶσων ἐντεροκίλων, κη-
 λήτης, κ. σπασμένος. 8θ. مفتوقه.

مفتون } Α. μεφτοῦν [ἐκ τοῦ فته] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. μεμαγευμένος, τρελλὸς ἐξ
ἔρωτος, θαυμαστής. || Рм. اولق — εἶμαι μεμα-
γευμένος, καταμαγεύομαι, εἶμαι θαυμαστής,
θαυμάζω [δοτ.]: اولق — بر شبه — εἶμαι θαυμαστής
πράγματός τινος. || شيدلى و كاغدخانه طرفل ريك —

οἱ θαυμασταὶ τῆς καλλωνῆς τῶν
 τοποθεσιῶν τοῦ Σισλῆ καὶ τοῦ Κλαὰτ χανέ. ॥
 حاذيه حسن وآنى بى بر: —μαγεύω [αἰτ.]:
 رِمك. —آندم —آيتدى
 τὰ θέλγντρα τοῦ κάλλους αὐτῆς
 ἐν μιᾷ στιγμῇ μ' ἐμάγευσαν. ۛۛۛ . مفتونه .

مفتونانه } Π. μεῖζον-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνήκων
 ἢ ἀρμόζων μεμαγευμένῳ, θαυμα-
 στή: — انظار ὀφθαλμοὺς μεμαγευμένους ἀνθρώπων·
 ὁ ἐπθ. ὡς μεμαγευμένος.

مفتونیت } A. μεφτούν-ιγέε, ὄν, θ, τὸ εἰ-
 ναί τινα μεμαγευμένον, τρελλὸν
 ἐξ ἔρωτος, θαυμαστὴν, ἥτοι ἔρωτος, ἔρωτος ὑπερβο-
 λικός, θαυμασμός.

مفتي } A μουῦτι [μτχ. ἐν. τοῦ. افتاء] ὄν. Μουῦ-
 τῆς, νομοδιδάσκαλος ἐπιτεφορισμέ-
 νος νὰ ἐκδίδῃ ρήτρας [φετῶν فتوى], ἅτοι ἀπο-
 φαίνονται ἐπὶ ζητημάτων τοῦ ἱεροῦ νόμου[شرع],
 ὑποβαλλομένων αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων
 δι' αἰτήσεως γραπτῆς· οὗτος διεμβύνει σὺν ἅμα
 καὶ τὰς θρησκευτικὰς ὑποθέσεις τῆς Μουσουλ-
 μανικῆς κοινότητος, παρ' ἣ εἶναι διωρισμένοι·
 — سي ادرنه — Μουῦτῆς Ἀδριανουπόλεως. || انام
 — μουῦτῆς ἐνάμ, ἢ انام — μουῦτῆ-λ. ἐνάμ, νομο-
 διδάσκαλος τῶν ἀνθρώπων [τίτλος τοῦ Σέιχ-
 ουλ-ισλάμ, شيخ الاسلام] || بل. كوشه.

مفتيالك } T. μουφτι-λίκ, ὄν. ἡ θέσις καὶ τὸ
ἔργον τοῦ νομοδιδασκάλου βλ. مفتی.

مفتح } Α. μηδὲξερ [ρζ. فخر] δν. σωλὴν τι-
 θέμενος εἰς τὰ τραύματα [χειρ.].

مفجر { A. μοιφεῶςδεῖο [ἐκ τοῦ **مفجر**] μτχ.
 ἐν. ὁ ποιεῖν ν' ἀναθρύη ἐκ τῆς γῆς
 καὶ ὅτε ὕδωρ ἢ ἄλλο πνευστόν.

مفعول } A. μουῦεοῖδεῖν* [ἐκ τοῦ تفعيل] μτχ.
 ἐν. ὁ προξενῶν πόνον, λύπην, λυ-
 πῶν, θλίβων: قلوب = ὁ θλίβων τὰς καρδίας.

مفحص } Α. μεφῆχης [ρζ. فحص] ὄν. φωλεὰ
πτηνοῦ ἑπλθ. مفاحيص μεφαχῆς.

} Α. μουδχῆη [ἐκ τοῦ ρ¹²] μετ. ἐν.
 } ὁ ἀποστομῶν, κατασιγάων τὸν ἀν-
 τίπαλον ἐν τῇ συζητήσει.

} Α. μουφεκχαῦ [ἐκ τοῦ τεφ-
 χαῦ, ρζ. ρ³] μεχ. πθ. καὶ ἐπθ. ἀπ-
 ἀνθρακωθεῖς, ἀνθρακοῦχος, ἀνθρακῶδης[χηνι].*
 ρ θ. 4. 2. 1. 2.

مفخر } A. μεφχαρο [ρζ. فخر] ὃν. τὸ ἐφ' ᾧ καυ-
χᾷται τις, καύχημα, ἀγλάϊσμα, τιμὴ,

δόξα: لاطن — τὸ καύχημα τῶν Σουλτάνων ||
العلم — μεφχάρου-λ-ουλέμα, τὸ καύχημα τῶν
Ουλέμαδων-§ πλθ. مفاخر μεφχαχρή: لاطن — τὰ
καυχήματα τῶν προγόνων [ἐδδ. ἁφ.] || استانبولك
عظماى عليه دندر — ἡ ἄλωσις τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως εἶναι ἐκ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν
καυχημάτων || § λ. καὶ ἐπὶ μ.

Μεφχρτ

Α. μεφχαχρέτ [φζ. فخر] ὄν. θ. καύ-
χησις, τιμὴ, δόξα, κατόρθωμα πε-
ριποιούν τιμὴν: — باعث — πρόξενον καυχήσεως,
καύχημα, σέμνωμα || — وسيله — αἰτία καυχῆ-
σεως || — مدار — ἀντικείμενον καυχήσεως-§ πλθ.
مفاخر μεφχαχρή.

Μεφχμ

Α. μουφχαχμ [ἐκ τοῦ تفخم] μετχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ὁ μεγαλυνόμενος, τι-
μώμενος, σεβαστός, τρισεβαστος, μέγας, ὑψη-
λός: — من — متبوع معظم و — من —
μουφχαχμμημ, ὁ μέγας καὶ τρισεβαστος ἡ-
μῶν "Αναξ [ὁ Σουλτάνος] || — مشير — Μουσίου
ἐξοχος-§ ὁ προφερόμενος δασέως, τραχέως [ἐπὶ
γράμματος, λέξεως] · § θ. رياسته — ἡ ὑ-
ψηλὴ προεδρεία [τοῦ Σουλτάνου] || — حماه —
ὑψηλὴ προστασία [Σουλτάνου] || — دول — αἱ Με-
γάλαι Δυνάμεις [τουβέλ], ἅτοι τὰ μεγάλα κρά-
τη τῆς Εὐρώπης.

Μεφρ

Α. μεφέρρ [ἐκ τοῦ فرار] ὄν. τόπος ἐνθα
καταφεύγει τις, καταφύγιον, ἄσυλον:
— اين ال — εἶνε-λ-μεφέρρ, τοῦ τὸ καταφύγιον;
[φράσις δι' ἧς παριστῶσι τὸν φόβον καὶ τὴν
φυγὴν τῶν ἐχθρῶν].

Μεφρζ

Α. μουφερριδζ [ἐκ τοῦ تفرج] μετχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ διασκεδάζων ἢ ἐξαλεί-
φων τὴν θλίψιν καὶ ἐμπνέων χαράν, ἀγαλλίασιν.

Μεφρζ

Α. μουφερριζ [ἐκ τοῦ تفرج] μετχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ καθιστὼν ψαιδρόν,
εὐθυμὸν· ὁ προξενὼν ψαιδρότητα· ὁ διασκεδά-
ζων τὰς λύπας καὶ τὰς θλίψεις· ὁ ἱλαρύνων,
ψαιδρύνων, τερπνός, εὐάερος, ὁ ἔχων καλὴν
θέαν [ἐπὶ τοποθεσίας, οἰκίας κτλ.]: — بر موقع —
τοποθεσία τερπνῆ || — بر نو خبر الدم ينه اما نه —
μὴν νέαν [νέδ] εἰδῶσιν ἔλαβον πάλιν, ἀλλὰ
πόσον εὐάερον! § θ. مفرحه.

Μεφρτ

Τ. μεφρέτ, κ. μερρέτ [ἐκ τοῦ مفرط] μετχ.
ἐπθ. μέγας, πελώριος.

Μεφρτ

Α. μουφερριζ [ἐκ τοῦ تفرج] μετχ. ἐν.
ὁ ἀσπαζόμενος τὸν μοναχικὸν ἢ ἐ-

ρημικὸν βίον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐμβαθύναι εἰς
τὴν θεολογίαν καὶ ἐκπληρῶσαι τὰς θείας ἐν-
τολάς.

Μεφρτ

Α. μουφρριζ [ἐκ τοῦ افراد] μετχ.
ἐν. καὶ ὄν. ὁ ἀπομονῶν, ἀπομονο-
τῆρ [φυσ.] § μετχ. πθ. μουφρέτ, ὁ ἀπομεμο-
νώμενος, κεχωρισμένος, ἀπλοῦς, ἥτοι εἰς καὶ
μόνος [γραμ.] ἐνικός, ἀντιθ. τῷ جمع πληθυντι-
κός [ἀρθ] μονοψήφιος: — مركبه ضرب ايتك —
πολλαπλασιάζω τὸν μονοψήφιον ἐπὶ τὸν πολυ-
ψήφιον [μουρεκέτ] · § ἡμιστίχιον ὅπερ μένει
μεμονωμένον ὡς μὴ ἔχον ἕτερον ὁμοιοτέλευ-
τον [§ λ. مصرع] · § θ. مفرد · § πλθ. مفردات.

Μεφρτ

Α. μουφρεττ [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. πράγματα ἢ λέξεις ἀπλᾶι,
οὐχὶ σύνθετοι· πράγματα ἐν πρὸς ἐν καταγε-
γραμμένα, σεσημειωμένα ἐν καταλόγῳ κτλ. ἀ-
πογραφή: — دفتري — κατάλογος ἀπογραφῆς [ὡς
χρηματικῶν ἀπαιτήσεων δανειστοῦ, βιβλίων,
ἐπίπλων κτλ.] — امور — τὰ καθ' ἑκάστη τῶν ὑ-
ποθέσεων, αἱ ὑποθέσεις μίᾳ πρὸς μίαν ὑ-
χειρουργικὴ φαρμακολογία ἢ θεραπευτικὴ.

Μεφρζ

Α. μουφρριζ [ἐκ τοῦ افراز] μετχ. ἐν.
ὁ χωρίζων [ιατ.] ἐκκρίνων: — بول —
μουφρριζι πέδλ, οὐροποιὸν ὄργανον || — عرق —
μουφρριζι ἁράκ, ἰδρωτοποιός || — مخاط — μου-
φρριζι μουχάτ, βλεννοποιός § θ. مفروزه —
ζέ, ἐπθ. χωρίζων κτλ. καὶ ὄν. ἡ ἀνω τελεία ||
§ λ. καὶ ἐπὶ μ.

Μεφρζ

Α. μουφρριζ [ἐκ τοῦ افراز] μετχ. πθ.
ὁ κεχωρισμένος, διακεκριμένος, ἀπ-
εσπασμένος [دن] — يوز آرشون ير —
ἐκατὸν πήχεις γῆ κεχωρισμένη ἀπὸ τῶν γαιῶν
ἐκείνων-§ ἐκκρινόμενος [ιατ.] · § θ. مفروزه —
χιδόετ μουφρεζέ, μεριδιον [γῆς, οἰκίας κτλ.]
κεχωρισμένον.

Μεφρζ

Α. μουφρεζέ [θ. τοῦ προηγ.] ὄν. θ.
ἀπόσπασμα στρατιωτικόν, ἀγῆμα
[τὸ πλήρες ἐσκήριε مفروزه عسكريه] —
[τὸ πλήρες ἐσκήριε مفروزه عسكريه] — قوماندای
ἀρχηγὸς ἀποσπάσματος στρατιω-
τικοῦ.

Μεφρτ

Α. μεφρέζ [ἐκ τοῦ فراش] ὄν. μέγας
δάκκος δερμάτινος, ἐν ᾧ τίθενται
τὰ στρώματα κτλ. κατὰ τὸ ταξίδιον.

Μεφρτ

Α. μουφερριζ [ἐκ τοῦ تفریش] μετχ.
ἐν. ὁ στρώνων μετχ. πθ. μουφερρ-

Μφρωκ } A. **μφρωκ** [ρζ. **فرك**] μτχ. πθ. τετριμ-
μένος· § ὁ διὰ κρόκου βεβαμμένος.

Μφزع } A. **μφζεζ** [ἐκ τοῦ **تزع**] μτχ.
έν. ὁ πτοῶν, ἐκφροδίζων.

Μφسد } A. **μφσδι** [ἐκ τοῦ **فساد**] μτχ. έν.
καὶ ὄν. ὁ διαφθεύων, ὁ καθιστῶν

τι πλημμελές· ὁ ὑποκινῶν εἰς στάσιν, ταραχὴν,
ταραχοποιός, ταραξίας, ἀχρεῖος, κακοήθης· ||
Pμ. **اولقى**—διαφθεύω, καθιστῶ πλημμελές [αἰτ.]:
Π. **مفسد**· § ὁ ὄρος οὗτος καθιστῶ τὴν
πῶλιν πλημμελῆ· § πλθ. **مفسدين**· § ὁ

Μφسدانه } Π. **μφσδι-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος τα-
ραχοποιῶ κτλ. βλ. **مفسد** § ἐπρ.
ὡς ἀρμόζει κτλ.

Μφσدت } A. **μφσδε** [ἐκ τοῦ **فساد**] ὄν. θ.
διαφθορά, ταραχὴ, στάσις, ἀχρειό-
της, κακοήθεια, σκάνδαλον, ραδιουργία: **ايقاع**
— διεγείρειν ταραχὰς καὶ σκάνδαλα·
|| **آمیز** — ὁ προξενῶν ταραχὰς, σκάνδαλα, κα-
κοήθης, σκανδαλώδης [πρῶξις, λόγος].

Μφσدتكارانه } Π. **μφσδε-καρανέ**, ἐπθ.
ὁ ἀνῆκων, ἀρμόζων ταραχο-
ποιῶ, σταδιαστῇ, κακοήθει, ἀχρείῳ, ραδιουργῳ,
σκανδαλοποιῶ· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει ταραχοποιῶ κτλ.

Μφسر } A. **μφσε** [ἐκ τοῦ **تفسير**] μτχ. έν.
καὶ ὄν. ὁ ἐρμηνεύων, ἐρμηνευτής νό-
μου ἢ τοῦ Κορανίου: **قانون**—ἐρμηνευτής τοῦ νό-
μου· § πλθ. **مفسرين** — **مفسر** — οἱ μεγάλοι [κράα]
ἐρμηνευταὶ τοῦ Κορανίου· § θ. **مفسره** — **نقاط**
σημεῖα ἐπεξηγηματικά, ἥτοι [:]· || βλ. καὶ ἐπομ.

Μφسر } A. **μφσε** [ἐκ τοῦ **تفسير**] μτχ.
πθ. ὁ ἐρμηνευμένος· § θ. **مفسره**.

Μφسرانه } Π. **μφσε-ανέ**, ἐπθ. ἴδιος ἐρ-
μηνευτῇ, ἐρμηνευτικός· § ἐπρ.
ἐρμηνευτικῶς.

Μφسقه } A. **μφσεκά** [ρζ. **فسق**] ὄν. θ. ἀντι-
κείμενον ἀκολασίας, ἀσελγείας, ἀ-
μαρτίας.

Μφسوخ } A. **μφσοῦχ** [ρζ. **فسخ**] μτχ. πθ.
κατηργημένος, ἡκυρωμένος:
اولان احكامى — αἱ κατηργημεναι δια-
τάξεις τοῦ κανονισμοῦ· || **قانون** νόμος κατηρ-
γημένος· || **قرار** ἀπόφασις ἀκυρωθεῖσα· § θ.
μφσوخ — ὁ ὄρος τοῦ νόμου κατηργημένος.

Μφسوخیت } A. **μφσοῦχ-ιγέτ**, ὄν. θ. τὸ
εἶναι τι κατηργημένον, ἡκυ-

ρωμένον, κατάργησις, ἀκυρότης: **ايعاق** —
ἀκυρότης [δικαστικῆς ἀποφάσεως].

Μφصح } A. **μφσῶχ** [ἐκ τοῦ **افصح**] μτχ.
έν. ὁ ὁμιλῶν εὐγλωττῶς, εὐφροδός.

Μφصد } A. **μφσῶτ** [ρζ. **فصد**] ὄν. φλεβοτό-
μον, νυστήριον [χειρουργ.].

Μφصل } A. **μφσῶλ** ἢ **μφσῶλ** [ρζ. **افصل**]
ὄν. ἀρθρον, ἀρθρωσις, ἀρμός, κλει-

δωσις: **ارتقاق** — **μφσῶλ ιοτφκακ** ἢ **مضاعف** —
μφσῶλ μφζα'άφ, ἀμφιάρθρωσις, μικτὴ ἀρ-
θρωσις· || **جديد** — **μφσῶλ ὄζεζ**, νεάρθρωσις
[μετὰ κατάγμα ἢ ἐξάρθρωμα]· || **دورى** — **μφσῶ-**
λ ιεθρι, τροχοειδὴς ἀρθρωσις· || **رزی** — **μφ-**
σῶλ ρεζ, γιγγλυμός, κλειδωσις τῶν ὀστέων· ||

مترك — **μφσῶλ γάφ**, ἀνεπτυγμένος, ὁ ἐν
ἐκτάσει· || **كاذب** — **μφσῶλ κιαζ**, ψευδάρ-
θρωσις· || **متحرك** — **μφσῶλ μφτεχαρρι**, διάρ-
θρωσις· || **میزانی** — **μφσῶλ μφζα'ί**, σκινδάλη-
σις [εἶδος ἀρθρώσεως]· § πλθ. **مفاصل** **μφσῶλ**.

Μφصل } A. **μφσε** [ἐκ τοῦ **تفصيل**] μτχ.
έν. ὁ ἀναπτύσσων, ὁ ἐκτιθεὶς ἐν
ἐκτάσει, ὁ παρέχων λεπτομερείας, ἐξηγήσεις· §
μτχ. πθ. **μφσῶλ**, ὁ ἀνεπτυγμένος, ὁ ἐν
ἐκτάσει ἐκτεθειμένος, ἐκτενής, λεπτομερής,
διεξοδικός: **لا محاله** — ἐπιστολὴ ἐκτενής· || **مكتوب** —
ἐκθεσις διεξοδική· § θ. **مفصلة** **μφσε** [έν.]
καὶ **μφσῶλ** [πθ.] — **مقاله** — **μφσῶλ**
διεξοδική.

Μφصلا } A. **μφσῶλ-εν**, ἐπρ. ἐν ἐκτά-
σει, διεξοδικῶς, λεπτομερῶς: —
عرض — ὑποβάλλω ἐν ἐκτάσει.

Μφصلات } A. **μφσῶλ-άτ** [πλθ. τοῦ **مفصل**]
ὄν. θ. βιβλία ἐν ἐκτάσει ἐσχυλυσ-
μένα.

Μφصلي } A. **μφσῶλ-ι**, ἢ **μφσῶλ-ι**, ἐπθ.
ἀρθρικός, ὁ τῶν ἀρθρων, ἥτοι τῶν
ἀρθρώσεων, τῶν ἀρμῶν· ἀρθρικός· § θ. **مفصليه** —
ἀρθρωτά, ἐναρθρα ζῶα [ψυσ. ἰστ.].

Μφصود } A. **μφσῶτ** [ρζ. **فصد**] μτχ. πθ. ὁ
φλεβοτομηθεὶς § θ. **مقصود**.

Μφصول } A. **μφσῶλ** [ρζ. **افصل**] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ὁ μὴ συνδεδεμένος, ἀ-
σύνδετος· ἀντίθ. **موصول**· || βλ. καὶ ἐπόμε.

Μφصولاً } A. **μφσῶλ-εν**, ἐπρ. ἀσυνδέτως:
كثير بلور — **μφσῶλ** ἢ **μφσῶλ**
πρώτασις ἐκφέρεται ἀσυνδέτως [βλ. **افصل**].

ἵνουζάει ἀγγινάαχί, εὐεργετικά καθιδρύματα
 τῆς Α. Α. Μ [τοῦ Σουλτάνου]. || حضور — الزور
 حضر بادشاهده خوضوئي موبههههه-ν-νوهه
 χαζρέι πατισααχίτέ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Α. Μ.
 [τοῦ Σουλτάνου] τῇ διαχεοῦσῃ ἀπλετον φῶς,
 ἥτοι ἐνώπιον τῆς Α. Α. Μ.

مفیق } A. μυφίη [ἐκ τοῦ افات] μτχ. ἐν.
 ὁ ἀναλαμβάνων ἐκ νόσου, § ὁ παρέρ-
 ζων ἀνάρρωσιν.

مقاس } A. μεκαπύρ, πλθ. τοῦ مقبره βλ.

مقابل } Α μουκαπίλ. [ἐκ τοῦ $\mu\kappa\alpha$] μτχ ἐν.
καὶ ἐπθ.ὁ κείμενος ἢ ὢν ἀπέναντι,ὁ

ἀπέναντι· ὁ ἀντίστοιχος· خط: بايع عن مبيعى
و تزيل ابتدءه مبيعك تمامي ثمن مساكك باقيسنه — اولور
ὅταν μετὰ τὴν σύμβασιν[πᾶ'ε'-ε-λ-ᾱκε] ὁ πωλῶ-
της ἐλαττωσῃ [χάττ-οῦ-τεν(ε)λ], τὸ τίμημα τοῦ
πωληθέντος[δεμἐνι μεπῖ'ῖ], τὸ ὅλον τοῦ πωλῶ-
θέντος[τεμᾱμῖ μεπῖ'] ἀντίστοιχῇ πρὸς τὸ ὑπό-
λοιπον τοῦ ὀρισθέντος τιμήματος [δεμἐνι μου-
δεμῡᾱ]· || بولتيان لغات — ى
ἀντίστοιχοι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γλῶσ-
σῃ· § [γεωμ.] ἀντικείμενος ἢ κατὰ κορυφὴν [ἐπὶ
γωνιών]· § [ἀνατ.] ἀντιθετικὸς [μῦς], ἥτοι ὁ
ἀντικείμενος πρὸς ἄλλον· § [ἐπρ.] ἀπέναντι
[δοτ.]· — ندمه ه بولا —
ἀπέναντι τοῦτου· || اطف و عنايته —
ἀπέναντι τῆς χάριτος καὶ εὐεργεσίας· || كثير
المونكاكيدالفضائل جهانبايده
δξιخانپانیتة، ἀπέναντι τῆς ὑπὸ πολλῶν ἀρε-
τῶν περικοσμουμένης A.A.M [τοῦ Σουλτάνου]·
|| [ἀνατ.] — خطه — ἀντίτραγος, τὸ εἰς τὸν τράγον
τοῦ ὠτός ἀντικείμενον μέρος· || خنطوى — ἀντι-
τραγικός· — باناريه — ἀντικανονιοστοιχία· || آستار
مقابله 0 —
مونكاكيدله: — زاونيه — γωνία ἀντικείμενη.

مقابله } A. μουκαπελε [μζ. قبل] ρ.άψ. θ. τὸ
 ἀντιτάττειν, ἀντίταξις, ἀπάντησις.
 ἀνταπάντησις, ἀνταπόδοσις, ἀντιστάθμισις· πα-
 ραβολή [ἐγγράφων]· χορὸς δεξιῶν τινῶν πρό-
 σωπον πρὸς πρόσωπον, ἀντικρυστός· بالثل —
 μουκαπελε πῖ-λ-μῖδλ, ἀνταπόδοσις τῶν ἰσῶν·
 || بالزارة — μουκαπελε πῖ-ζ-ζιארé, ἀντεπίσκε-
 ψις· || بالضر — μουκαπελε πῖ-ζ-ζιארár, ἀντίποι-
 νον, ἀνταδίκημα· || استغاضه — ἀντεπιστροφή,
 ἥτοι ἀνταπόδοσις τῶν ἰσῶν ὑπὸ τινος κράτους
 πρὸς ἕτερον, π.χ. ἐν περιπτώσει ὑπερβολικῆς

τελωνιακῆς φορολογίας τῶν εἰσαγομένων ξέ-
νων ἐμπορευμάτων κτλ. [γαλ. rétorsion]. || بَال
— **πῖ-λ-μouκαπῆλῆ**, ἀμειψάτως, ἀμειψιδόν,
δι' ἀνταποδοσεως τῶν ἴσων· διὰ παραβολῆς [ἐγ-
γρᾶφου]. || — جبر و **دَعَبَر** οὐ **μouκαπῆλῆ**, ἄλ-
γεδρα· || قَالِي — γροσφεῖον παραβολῆς ἀντιγρᾶ-
φον πρὸς τὸ πρωτότυπον, πρὸς τὸ σχέδιον. ||
Р.м. اِتَك — ἀντιτάττω, ἀπαντῶ, ἀνταπαντῶ,
ἀνταποκρίνομαι [ἐπὶ αἰσθημάτων], ἀντισταθμι-
ζω [δοτ. καὶ τῇ اِيلَه] § παραβάλλω ἔγγραφα
[a.т.]. § χορεύω [ἐπὶ θεοδιδῶν τινων]: بُوکا نه بولده
— τίνι τρόπῳ ἀπῆντιθεν ἢ ἀνταπεκρίθην
εἰς τοῦτο || اِيلَه مَش — اِيلَه مَش —
πρὸς τὰς ἐκφράσεις τῆς εὐχαριστίας ἀνταπε-
κρίθην διὰ μειδιάματος. || اِتَك —
اوراقی παραβάλλω τὰ ἔγγραφα. || اوقومق —
— ἀνα-
γινώσκω ἀντικρουστὰ μετὰ τῶν Χαφῆζιδων [βλ.
حافظ] τὸ Κοράνιον ἐκ στήθους· ἀναγινώσκω ἐπὶ
δζαμίου τὸ Κοράνιον ἐκ στήθους.

مقابلة } Α. μουκαπέλετ-εν, ἐπρ. εἰς ἀπάν-
τησιν, ἀνταπάντησιν, ἀνταπόδοσιν:
درمیان ایستک — εἰς ἀπάντησιν ἐκθέτω τι, ἀντι-
τάττω || وقوعولان دعوی — ἀγωγή γινομένη
εἰς ἀπάντησιν, ἤτοι ἀνταγωγή.

مقابلہ جی { T. μουκαπέλε-δξi, δν. γραμμα-
 τεύς ἐν δημοσίῳ γραφείῳ, ἔργον
 ἔχων νὰ παραδώλῃ τὰ ἀντίγραφα πρὸς τὸ πρῶ-
 τότυπον, ἢ τὸ σχέδιον.

مقاييس } Α. μεκαπλή [πλθ. τοῦ مقبوح] ὄν.
 ἀξιοκατάκριτοι πράξεις, κακίαι.

مقاتل { A. μεκατίλ, πλθ. τοῦ μετλ βλ.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

مقاتلات } Α. μονκατελάτ, πλθ. τοῦ مقاتلة
βλ.

مقاتله } A. $\mu\omicron\nu\kappa\alpha\tau\epsilon\lambda\epsilon$ [قتل] $\rho.\acute{\alpha}\phi.$ $\theta.$ $\acute{\alpha}\lambda-$
 $\lambda\eta\lambda\omicron\kappa\omicron\tau\omicron\iota\alpha$, $\mu\acute{\alpha}\chi\eta\eta$. || $\Pi\mu.$ أَيْتَكَ — $\acute{\alpha}\lambda-$
 $\lambda\eta\lambda\omicron\kappa\omicron\tau\omicron\omega$, $\mu\acute{\alpha}\chi\omicron\mu\alpha\iota$ [أبلى] § $\pi\lambda\theta.$ مقاتلات.

مقادير } A. μετρίο [πλθ. τοῦ مقدار] δν. πο-
δοῦντες, μέτρα: ٤ كيبو — χημικὰ
ἀναλογίαι.

مقارب } A. μουκαρίτ [ἐκ τοῦ مقارب] μτχ.
 ἐν, καὶ ἐπθ. ὁ πλησιάζων, ὁ πλη-
 σίον [δοτ.]. § θ. مقاربه μουκαρίτέ.

λερινεῖς ἔρ βεδίζχι ἀτὶ ἄκτι μουκαβελε δ-
λουνεῖοῦ, μεταξὺ αὐτῶν ἐγένετο συμφωνία ὡς
ἐξῆς, ἅτοι συνεβάλλοντο τὰ ἐξῆς || اولئان —
اجرت τὸ συμφωνηθὲν μίσθωμα, ἢ ὁ συμφωνη-
θεὶς μισθός § πλθ. مقاولات βλ.

مقاوله‌سز } T. μουκαβελε-δίζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ
συμβολαίου γενόμενος § ἐπρ. ἀ-
νευ συμβολαίου.

مقاوله‌لی } T. μουκαβελε-λι, ἐπθ. ὁ διὰ συμ-
βολαίου γενόμενος § συνθηματι-
κός: سر لوجه — μουκαβελε-λι δερλεبخά, συνθη-
ματικὴ διεύθυνσις [adresse] ἐν τηλεγραφίᾳ.

مقاوله‌نامه } Π. μουκαβελε-ναμέ, ὄν. συμ-
βόλαιον, συμφωνητικόν, σύμβα-
σις: موجبنه — δυνάμει συμβολαίου, κατὰ τὸ συμ-
βόλαιον || سى — προξενικὴ σύμβασις.

مقاوم } A. μουκαδὶμ [ἐκ τοῦ مقاومت] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἀνθιστάμενος, ὁ ἐναν-
τιούμενος [δοτ.] § [ιατ.] ἀνθιστάμενος, στερεός
[δγκος] § θ. مقاومه.

مقاومت } A. μουκαδεμὲτ [ἐκ τοῦ قيام] ρ.
ἀφ. θ. ἀντίστασις. || Pμ. ἀνθ-
ίσταμαι, ἐναντιοῦμαι, ἀντιπαράταττομαι [δοτ.]:
ایتم — دشمنه — ἀνθίσταμαι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ||
ایتم — دشمنك — ἀνθίσταμαι εἰς τὴν ἐπίθε-
σιν τοῦ ἐχθροῦ || ایتم — آرزویه — ἀνθίσταμαι κατὰ
τῆς ἐπιθυμίας || ناکابل — καθ' οὗ δὲν δύναται
τις ν' ἀντιστῇ, ἀκάθεκτος, ἀκατάσχετος.

مقاومتسوز } Π. μουκαδεμετ-σούζ, ἐπθ. ὁ
καθ' οὗ δὲν δύναται τις ν' ἀν-
τιστῇ, ἀκάθεκτος, ἀφόρητος: بر آرزوی نجس —
ἀκάθεκτος ἐπιθυμία περιεργείας || اضطراب —
ἀγωνία ἀφόρητος.

مقاویل } A. μεκαβίλ, πλθ. τοῦ مقول βλ.

مقائیس } A. μεκαγίς, πλθ. τοῦ مقیاس βλ.

مقائسات } A. μουκαγεδάτ, πλθ. τοῦ ἐπο-
μένου.

مقائسه } A. μουκαγεδὲ [ἐκ τοῦ قیاس] ρ. ἀφ.
θ. σύγκρισις, παράθεσις, παραδο-
λὴ ἀναλογία: علم و جهل — σύγκρισις παι-
δείας καὶ ἀπαιδευσίας || ایتم — اجرا — ποιῶ σύγ-
κρισιν, συγκρίνω. || Pμ. συγκρίνω, παραβάλλω
[αἰτ. الة] — بر آدمك اولكى حاليله بوكونكى حالى —
ایتم συγκρίνω τὴν προηγουμένην κατάστασιν

[τὸ παρελθόν] ἀνθρώπου τινός καὶ τὴν παροῦ-
σαν || الکتریق — ἡλεκτρομετρία. || اجسام —
μουκαγεδὲ ἑδζόαμ χεδαιγγέ, ἀερομε-
τρία || ابود — μουκαγεδὲ ἱγζότ, ἰωδιομετρία.
|| بدن انسان — μουκαγεδὲ πέτένι ἰνσάν, ἀν-
θρωπομετρία || بول — μουκαγεδὲ πέβλ, οὐ-
ροσκοπία || حرارت — μουκαγεδὲ χαραρέτ,
θερμομετρία || حضیات — μουκαγεδὲ χουμζη-
γζάτ, ὀξύμετρία || حوامض — μουκαγεδὲ χα-
δαμζ, ὀξειδιομετρία || حوصله — μουκαγεδὲ
χαδδαλέ, λεκανομετρία || رأس — μουκαγεδὲ
ρδέ'ς, κεφαλομετρία || رطوبت — μουκαγεδὲ
ρουτουπέτ, ὑδρομετρική || سكر — μουκαγε-
δὲ δεκέέρο, σακχαρομετρική || ضیا — μουκα-
γεδὲ ζηγζά, φωτομετρική || عناصر — μουκα-
γεδὲ ἀναδέρ, στοιχειομετρία || قلوبات — μου-
καγεδὲ καλδιγζάτ, οἰνοπνευματομετρία || —
مخاطبات — μουκαγεδὲ μαχζλουτάτ, μιλιχίγγέ,
ἀλατομετρία § πλθ. مقایسات.

مقائضه } A. μουκαγεζά [ρζ. قوض] ρ. ἀφ. θ.
ἀνταλλαγή: بیع — πώλησις ἐπ' ἀν-
ταλλαγή [νομ.].

مقبب } A. μουκαπέπ [ἐκ τοῦ تقیب] μτχ.
πθ. ὁ κατεσκευασμένος μετὰ θόλου,
θολωτός: — معبد — οἰκοδομὴ θολωτή ||
θολωτός.

مقبر } A. μακπέρ [ρζ. قبر] ὄν. τάφος § νεκρο-
ταφεῖον, κοιμητήριον § πλθ. مقابر —
μακπίρ.

مقبره } A. μακπέρε [ρζ. قبر] ὄν. θ. ταυτό
τῷ مقبر § τάφος, μνημεῖον, νεκροτα-
φεῖον: — مخصوصه — ἰδιαιτερον μνημεῖον § πλθ.
مقابر — μακπίρ.

مقبض } A. μουκαπέπ [ἐκ τοῦ تقبض] ταν-
πήζ, ρζ. قبض] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ.
κατασταλτικός, στυπτικός, ὁ προξενῶν δυσ-
κοιλιότητα [ιατ.] συν. τῷ قابض τ. طودیرجی.

مقبضه } A. μακπαζά [ρζ. قبض] ὄν. θ. λα-
βίς, λαβή: مقبضة الحصات — μακπαζά-
του-λ-χασάτ, λιθολαβίς [ἐργ. χειρ.] || مقبضة العظم —
μακπαζάτου-λ-αζζμ, ὀστάγρα.

مقبل } A. μουκπίλ [ἐκ τοῦ اقبال] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. εὐτυχής, ὁ εὐνοούμενος ὑπὸ
τῆς τύχης [ἀντίθ. مدبر — μουκπίρ] § θ. مقبله —
μουκ-
πίλ — πλθ. مقبلان — μουκπίλάν καὶ ἀρδ.

μουκκλιν : روزگار fi جهان oi ευτυ-
χεῖς θνητοὶ [τοῦ κόσμου].

مقبل } A. μονεπαλ [ἐκ τοῦ قبيل] μτχ.
 ἐν, ὁ ἀσπλαζόμενος, ὁ φιλῶν· § μτχ.

πθ. **μουκαπκέλ**, ἐκεῖνος, η, ο, ὁπερ φιλεῖ τις, ἀσπάζεται.

مقبوح } A. μακροῖν [ρζ. قبح] μτχ. πθ. δ
 ἀποδοκιμαζόμενος, ὁ κατακρινόμε-
 νος ὡς κακός [σπν.]· § θ. مقبوحه κακὴ καὶ ἀξιο-
 κατάκριτος πρᾶξις, κακία· § πλθ. مقابحه μακαθῆν.

مقبور } Α. μακροῖς [ρζ. مقبر] μετ. πθ. τε-
θαυμένους § θ. مقبور.

مقبوض } A. μακκωνίς [ρζ. قبض] μετχ. πθ.
 εἰλημμένος: — بدل αντίτιμον εἰ-
 λημμένον § δν. παραλαβή: سندی — ἀπόδειξις
 παραλαβῆς || الى — λαμβάνω ἀπόδειξιν παραλα-
 βῆς [τὸ πλῆρες سندی المقبوض § πθ. مقبوضات.

مقبوضات } A. μακρουζάτ, βλ. προηγ.

مقبول } A. μακτοῖν [ἐκ τοῦ قبول] μτχ. πθ.
 παραδεδογμένος, δεκτός, παραδε-
 κτός, δόκιμος, ἐπιδοκιμαζόμενος, ἄξιος παρα-
 δοχῆς, εὐάρεστος, προσφιλής [ἀντίθ. مردود :
 → روش n → ملسك πορεία εὐάρεστος· || مدر—
μακτουλούμ-τούρ, δεκτόν μου εἶναι, τὸ δέχο-
 μαι, τὸ παραδέχομαι· || کدر — **μακτουλύν-**
τούρ, τὸ δέχεσθαι κτλ. || سبب λόγος εὐπρόδ-
 δεκτος, αἰτία ὣν δύναται τις νὰ δεχθῇ· || °—

γίνεταί δεκτὸν ἀσμένως, εὐαρεστέϊ, προ-
 ξενεῖ εὐαρέσκειαν [δῶρον κτλ.] : مقاله ارباب
 چندی مطالعه می کند یا διατριβὴν εὐηρέσθησε τοῖς
 ἀναγνώσταις || اولور عند الباعا — брахмало-
 гия παρὰ τοῖς εὐγλώττοις [h̄vte-λ-πουλεγά] ||
 ἐπιδοκιμάζεται || طوعی — θεῶν τι δεκτὸν, εὐ-
 ἀρεστον || تکرار — ἐπανάληψις [λόγου] εὐάρε-
 στος, δόκιμος § 0. مقبوله — δῶρον εὐά-
 ρεστον || آداب — ἀσάρι μακπουλλέ, συγγράμ-
 ματα δόκιμα || نصاب — συμβουλαὶ καλὰί, εὐ-
 ἀρεστοί.

مقبولیت } A. μακρὸν λ. ἰγέτ, ὄν. θ. τὸ εἶ-
 ναί τι δεκτὸν, ἀρεστὸν, εὐάρε-
 στον, ἐπιδοκιμασία, ὑπόληψις: عامه — γενικὴ
 ἐπιδοκιμασία || — یا زدیغی اثر اور اچھ بک زیادہ
 τὸ σύγγραμμα, ὅπερ ἐγράψεν, ἐκέρδησεν
 κεί μεγίστην ὑπόληψιν || کلامک حد ذاتندہ حسی
 و عبد اللہ — ی مقتضای حالہ مطابقتی حسبہ

κατ' οὐσίαν [χάρις ζατηνιτά] καλλονή τοῦ λό-
γου καὶ ἡ ὑπόκλησις αὐτοῦ παρὰ τοῖς εὐγλωτ-
τοῖς [ἦντε-λ-πουλεγά] εἶναι ἀνάλογος τῇ συμ-
φωνίᾳ αὐτοῦ πρὸς τὰς περιόδους [μουκετζάι
χαλέ], ἅτοι καθόσον συνάδει πρὸς τὰς περι-
όδους.

مقت } Α. μάκτ, ὄν, ἐχθρα, μῖδος κατὰ τινος
διὰ τινὰ κακὴν πράξιν αὐτοῦ. || كح

— Ἡ νυμφαρχὸν-λ-μὰκτ, γάμος ἐν ἰσχυρί ἄλλοτε παρὰ τοῖς δρᾶσιν εἰδωλολόδοις, καθ' ὃν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς συνεξεύγνυτο ὁ υἱὸς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ.

مقتبس } Α. μουκτεπίς [ἐκ τοῦ اقتباس] μτχ.
 ἐν. ὁ ἀρνούμενος, ὁ λαμβάνων πλην-

ροφορίας, γνώσεις, μαθήματα παρά τινος· ἔπθ.
 μτχ. **μουκτεπεξ**, ἐκεῖνο ὅπερ ἀρύεται, μαθάν-
 νει τις παρά τινος [دن] : معلومات — مغز ته شدن...
 πληροφορία ἀρυσθεῖσαι ἐκ τῆς ἐφημερίδος. . .
 ξ θ. **μουκτεπιδεξ** [ἐν.] καὶ **μουκτεφεδεξ** [πθ.]

مقبسات } A. μοικτετεδατ [πλθ. τοῦ προ-
 νη.] ὄν. θ. γνώσεις, πληροφο-
 ρίαι ὡς ἀρύεται τις عليه — ἐπιστημονικαὶ πλν-
 ροφορίαι, ὡς ἀρύεται τις παρὰ τινος.

مقترح } Α. μουκτεχνην [ἐκ τοῦ **المطح** **μτχ.**
 ἐν. ὁ ἐπιτιθέμενος ἀδεῶς, ὁ περι-
 φρονῶν [κινδύνους, ἐχθρούς, δυσχερείας].

مقتدا } A. **μουκτεῖα** [ἐκ τοῦ اقتداء] **μτχ.**
 πθ. ὁ ἀκολουθοῦμενος, ἥτοι ἐκεῖ-
 νος ὃν ἀκολουθεῖ ἢ μιμεῖται τις, ὃν ἔχει τις ὡς
 πρότυπον, ὑπόδειγμα, ὑπογραμμὸν· ὁ ἀρχηγός,
 ὁ διδάσκαλος [λέγεται καὶ **مقتدا** **μουκτεῖα**
مُتَخِي] || **ی ناس** — ἐκεῖνος ὃν ἀκολουθοῦσιν, ὃν
 μιμοῦνται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι [ὡς ἐν τῇ προσευ-
 χῇ ὁ Ἰμάνης]· **ی ارباب ادب** — ὁ ὑπογραμμὸς
 τῶν φιλολόγων [**عزیز الی عزتہ**]· **یو قاعدہ رجال**
 — ὁ κανὼν οὗτος ἐγένετο ὑπο-
 γραμμὸς εἰς τοὺς μεγιστᾶνας τοῦ κράτους ||
 مقتدی.

مقتدر } A. **μικτεῖτο** [ἐκ τοῦ اقتدار] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ δυνάμενος, δυνατός,
 σχυρὸς, ἰκανός: **معلم** — διδάσκαλος [**μουν'αλλίμ**]
 κανός: || [δοτ:] **بوني ياتمه** — εἶναι δυνατὸς ἢ
 κανὸς νὰ ποιήσῃ τοῦτο || **اولا نر** — οἱ δυν-
 άμενοι νὰ ἐργασθῶσι [οἱ ἰκανοὶ εἰς ἐργασίαν].
 πλθ. **مقتدرين** **μικτεῖσιν**: **ارباب قلم** — οἱ ἰκα-
 νοὶ τῶν λογίων [**ἐρπάπυ καλῆμ**] · § θ. **مقدر**.

مقتدى } A. μουκτηδῖ [ἐκ τοῦ اقتداء] μτχ. ἐν.
 ὁ ἀκολουθῶν, ὁ στοιχῶν τινι, ὁ μι-
 μούμενός τινα, ὁ ἔχων τινὰ ὡς πρότυπον, ὑπό-
 δεγμα καὶ ὑπογραμμὸν § θ. مقتديه [βλ. مقتداء].
 مقترب } A. μουκτηρδῖ [ἐκ τοῦ اقتراب] μτχ.
 ἐν. ὁ προσεγγίσας § θ. مقتربه [σπιν].
 || συνυθῆστέρον مقترب.

مقتح { Δ. μουκτηρή· [ἐκ τοῦ اقترح] μτχ.
 ἐν. ὁ ἐξ αὐτοσχεδίου ἢ ὑπογίου
 λέγων, ὁ αὐτοσχεδιάζων,

مقترض } Α. μὴ κερδῆζ[ἐκ τοῦ اقتراض] μτχ.
 ἐν. ὁ δανειζόμενος & θ. مقترضه
 [πνν.] || συννθ. τὸ مستقرض βλ.

مقتون } Α. μουντεριν [ἐκ τοῦ اقتران] μτχ ἐν.
 ὁ προσεγγίζων, πλησιάζων, ὁ ἐγγύς.

مقتصد } Α. μουκτεδίν: [ἐκ τοῦ اقتصاد] μτχ.
 } ἐν. ὁ ἐνεργῶν μετὰ μετριοπαθείας,
 ὁ μὴ ὑπερβολικός· ξοικονόμος, ὁ μὴ σπάταλος.

مقتصر } Α. μουκτεσάρ [ἐκ τοῦ اقتصار] μτχ.
 } ἐν ὁ συντεμνών, βραχυλόγος· ξιτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. μουκτεσάρ, συντεμνυμένος, σύν-
 τομος, περιζηπτικός, λακωνικός.

مقتضا } Δ. ἡ مقتضى *μουκτεζά* [ἐκ τοῦ اقتضاء
 μτχ. πθ. ὁ ἀπαιτούμενος, ἀναγκαῖος

§ δν. τὸ δέον γενέσθαι, ὅ,τι ἀπαιτεῖται νά
γίνη· ἀπαιτήσις, ἀνάγκη, γυνωμοδοτήσις περὶ
τοῦ τί δέον γενέσθαι γινωμένη ἐκ μέρους κυ-
βερνητικοῦ γραφείου : حال — ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἢ
περίστασις, τὰ πρᾶγματα· || ایفای — ἢ ἐνέρ-
για τῶν δεδόντων· || خلقت — ἢ طبعت — ἀ-
παιτήσις φύσεως, ἥτοι φυσικοῦ χαρακτῆρος· ||
سجده — **μουντεζαδίνδζα**, ἢ — **πέρ μουντε-**
ζάδζω ἀπαιτεῖ : شرع — **سنجه** ἢ — **بر** —
بر — **زوجیت** ὡς ἀπαιτεῖ ὁ ἱερός νόμος· || شرع
ὡς ἀπαιτεῖ ἢ συζυγικότης· || **سنجه** ἢ
βλ. καὶ ἐν. μιχ. مقتضی μουντεζι.

مقتضب } Α. που κτεζήσ, μτχ. ἐν. τοῦ
 اقتضاب βλ.

مقتضى } A. μουκτηρά, βλ. مقتضا.

مقتضى } Α. μοικτεῖ [ἐκ τοῦ اقتضاء] μτχ. ἐν.
 ὁ ἀπαιτῶν, ὁ ἐπιβάλλων, ἀναγ-
 καίος, ἐπείγων. || Рм. اولمق — απαιτω [айт.]: يرفع
 برفعالى — اولور
 بواش سزك اور ايه كتمكزي ||

د — ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀπαιτεῖ τὴν μετάδοσιν
ὑμῶν ἐκεῖ § 0. موقوفه موكتزة: → لا تدابير
ἀναγκαῖα μέτρα [τεταπίο].

مقتضيات } Α. μουκτεζιγιάντ [πλθ. τοῦ
 προηγ.] ὄν. θ. ἀπαιτήσεις:
 امور al ἀπαιτήσεις τῶν πραγμάτων.

مقتطف } Α. μουκτεαφά[εκ τοῦ اقتطف] μτχ.
 πθ. ὅ, τι δρέπει τις, δρεπόμενος·
 μτψ. συγκομιδή. § πλθ. مقتطاف. μουκτεαφάδ·

مقتفی } A. **μουκτεφί** [ἐκ τοῦ **مقتفی**] **μτχ. ἐν.**
 ὁ ἀκολουθῶν, ὁ βαίνων ἐπὶ τοῖς ἴχνε-
 σί τινος, ὁ μιμούμενός τινα· § **μτχ. πθ. μουκ-**
τεφά, ἐκεῖνος ὃν ἀκολουθεῖ τις, ἐπὶ τὰ ἴχνη
 τοῦ ὁποίου βαίνει.

مقتل } A. μακτέλλ [ρζ. قتل] ὄν. ὁ τόπος ἐν-
 θα ἐφονεύθη, ἢ ἐδολοφονήθη τις §
 πλθ. مقاتل μακατιλ.

مقتول } Λ. μακτοῖλ [ρζ. قتل] μτχ. πθ. πε-
 φονευμένος, δολοφονθείς; — شخص
 άνθρωπος πεφονευμένος §θ. مقتوله.

ρεζ } Α. μουκκάμ [ἐκ τοῦ إقام ikkām,
 ρζ, ٣] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. παρέλκου-
 σα, πλεονάζουσα, περιττή [λέξις].

مقدار) A. *μικτάρ* [μεζ. قدر] ὄν. ποσόν, πο-
σότης, μέρος, δόσις, ἀναλογία: — γ.

ποσόν τι, ἐν μέρος, ὀλίγον τι. || پارہ — بر، ὀλίγα
 χρήματα || — ۛ پادوس; || — او تادوس; § μτψ. Ικα-
 νότης, ἀξία : یا باشلامه اول یا : — کی بیل بر
 ایت یا باشلا دیغ کاری پذیرای ختام ایت
 ἡ [γὰ] γυνῶνι πρῶ-
 τον τὴν ἱκανότητά σου [μικταρονή] καὶ μὴ
 ἐπιλαμδάνου τοῦ ἔργου, ἡ τὸ ἔργον ὅπερ ἤρ-
 χισας φέρε εἰς τέλος || — نی کو ستردم — τῷ εἰδεξα
 τὴν ἀξίαν του § πλθ. مقاریر mekatio.

A. $\mu\eta\kappa\acute{\alpha}\tau\alpha\iota$ [ρζ. قدم] ἐλθ. ὁ πολὺς
 προσπαθῶν· ἀνδρεῖος.

مقدر } A. μουκατίηρ ἐκ τοῦ مقدير [μτχ.] ἔν.
 } ὁ προορίζων τὰ πάντα [Θεός], ὁ ἐκ-
 τιμῶν, ὁ εἰδὼς τὴν ἀξίαν· ذات رزق — ἄνθρωπος
 ἐκτιμῶν· § πθ. مقدرين μουκατίηρίν· § πθ. μτχ.
μουκατίηρ, ὁ προωρισμένος Θεὸς ἐν πεπω-
 μένος· ἐκτετιμημένος· § ὄν. τὸ πεπωμένον· من
 طرف الله — اولامش δὲν ἤτο προωρισμένον θεό-
 θεν [μιν παράθε-βλαχ]· § [γραμ.] ὑπονοούμε-
 νος· — لافتر ذةذخ ὑπονοουμένη· || سؤال ἐρώ-
 τησις [δοῦ· ἂλ] ὑπονοουμένη· § θ. مقدره βλ.
 مقدرات καὶ فروض.

[δοὺλ·ὑπόξ] || تحصيله — προκαταρκτικαὶ σπου-
δαί|| علوم — πρῶται γνώσεις [οὐλόι·υ], πρῶτα
μαθήματα|| βλ. حدش

ἄδω } Α. μονκαττέμετ-εν [αὐτ. τοῦ προ-
 νη.] ἐπρ. προσημακῶς, ἐν προσημφ.

{ A. μακροῖς [μακρ.] μετ. πθ. καὶ
 ἐπθ. ὁ κατακρινόμενος, ἀξιοκατά-
 κριτος, ἀξιόμισπτος. §8. : مقروح : حرکت پرو
 خیز اذخوکارا.

مقدور } Α. μακρότης [ρζ, ρδ] μτχ. πθ. ὁ
 προσωρισμένος θεόςθεν, δυνατός, ἐπι-

δεκτικός: — سعي — προσπάθεια δυνατή. || معك —
 قادر — التسلُّم — τὸ πωλούμενον δεόν νὰ ᾖ
 ἐπιδεκτικὸν παραδόσεως [μακτούρου-τ-τεδ-
 λει]. || اوليان شئ — ممکن و —
 παράδοσις δὲν εἶναι δυνατή. || الاستيفاء —
 قادر — وφέلهاء — δεόν νὰ ᾖ ἐπιδεκτικὴ
 ἀπολαυτῆς [μακτούρου-λ-ιδ-ιθاف]. § ὄν. δύνα-
 μης, ἰκανότητος: صرف — ايتك —
 καταβάλλειν πᾶσαν δύναμιν. § θ. مقدره — μακτούρε.

مقذوف } A. μακζοῖνφ [ρζ. قذف] μτζ. πθ.
 ριφθεις.

مقر } Α. μεκάρο [ἐκ τοῦ قرار] ὄν. τόπος δια-
 μονῆς, ἔδρα: سلطنة سنه — ἔδρα τῆς
 Κραταῖας Βασιλείας [ἥτοι τῆς ὀθωμανικῆς]·
 حڪومت — ἔδρα ἀρχῆς, κυβερνήσεως· انوان —
 τόπος διαμονῆς γυναικῶν, ἥτοι μέρη οἰκίας ἐν-
 θα αἱ γυναῖκες ἐργάζονται καὶ συχνάζουσιν, ὡς
 ἡ αὐλή, τὸ μαγειρεῖον, τὸ φῶεαρ [νομ.].

مقر } A. **μουκήρο** [ἐκ τοῦ اقرار] **μτχ.ἐν.** ὁ δ-
 μολογῶν· ἀντίθ. **μνκ.** **μουνκίρ**, ὁ ἀρ-
 νούμενος. || P. **اولق** — ὁμολογῶ [ايت.]: **بي ايك**
كفيل اولويده بعد البلوغ بو كفالتي — اولسه دخي انكله
 εὐαν τις ἀνθλίκος [δαπῖ] ὧν ἐγγυ-
 ηθῇ, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνος [**μυν**·**α**·
χαζε ὁλουνάμαζ] **κἀν** εἰ μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν
 του [πᾶ·**τε**·**λ**·**πον**·**λοιν**] ὁμολογήσῃ τὴν ἐγγύησιν
 ταύτην. || **اولسون** — **ضبط و زراعتی** — **اولسون**
μνκ. **εἴτε** ὁμολογεῖ, **εἴτε** ἀρνεῖται [**μυν**·
κίρ ὁλ·**δοιν**] τὴν αὐθαίρετον ἢ δυναστικὴν
 κατοχὴν καὶ καλλιέργειαν· § **μτχ.πθ.** **μουκάρο**
 [νομ.]: **له** — **μουκάροουν** **λέχ**, ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ ὁ-
 μολογία. || **ه** — **μουκάροουν** **πίχ**, τὸ δι' οὗ ἡ ὁμο-
 λογία, τὸ ἀντικείμενον τῆς ὁμολογίας [πρᾶγ-
 μα]: **اكر اقرارنده** — **بي نفسه** مضاف قیلاز: **اكر اقرارنده**
اولور — **له هه** اتمش اولور

ἀναγάγῃ [μουζᾷς κηλᾷς ἰδὲ] τὸ ἀντικείμενον
τῆς ὁμολογίας εἰς ἑαυτὸν [νεφθὴν] θεωρεῖται.
ὅτι ἐδώρησεν αὐτὸ εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ὁμολογία.

مقراً } Α. μουκῆρος-εν, ἐπρ. ἢ τροπ. μτ%
 ὁμολογῶν, δι' ὁμολογίας.

مقراض } A. μεκαρῆς [قرض. ὄν. ψαλῆς,
 ψαλιδιον : اجل جبل حياتي قطع
 ἂν ψαλῆς [τὸ ὄρεπανον] τοῦ θανάτου [ἐ-
 ὄξεν] ἐκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς [χαῖνι χα-
 γνῶν] || تشریحی — ψαλῆς τοῦ ἀνατόμου. § πλθ.
 مقاراض μεκαρῆς.

مقراضی { Λ. *υπογραφή*, ἐπιθ. ψαλιδιοειδής
 || طایفه — ὄχλοςμα συγκείμενον
 ἐκ δύο πλεωθῶν ἀποτελουμένων ἑνδον γωνίαν.

١٢٠. { Π. μουκηνθ-ανέ, ἐπθ, ἴδιος ἀνθρώ-
 πῳ ὁμολογοῦντι. § ἐπρ. ἢ τροστ.
 μτχ. ὡς ἀρμόζει ἀνθρώπῳ ὁμολογοῦντι, ὡς ὁ-
 μολογῶν.

مقرب } A. μουκαροῖτις [ἐκ τοῦ ^{قريب} μτχ.
 ἐν. ὁ προσεγγίζων; الى المركز — μου-
 καροῖτις ἰλξ-λ. -μεροκέξ, κεντρομόλος; § μτχ. πθ.
 μουκαρορέξ, ὁ προσεγγιζόμενος· ὥτινι ἐπιτρέ-
 πεται ἡ εἰσοδος, ὁ ἔχων εἰσοδον παρὰ τῷ Θεῷ
 ἢ τῷ βασιλεῖ, ἥτοι ἀγγελος, ἢ αὐλικός, θαλα-
 μπηλόλος; § πλθ. مقربون μουκαρορεξοῖν καὶ مقربين
 μουκαρορεξῖν.

مقربون } Α. μουκαρρεπίουν ἢ مقربين μου
 καρρεπίν, πλθ. τοῦ مقرب βλ.

مقر به } A. μακροτέ [μακρ. μακρ.] ὅν. θ. μακροτέ
νεια.

مقرر { A. μοναχοῦ [ἐκ τοῦ مُقَرَّر] μτχ.
 ἐν. ὁ ἐκτιθεῖς, ἐξηγῶν, ἀναπτύσσων,

παραδιδῶν [ἐπὶ διδασκάλου, ἱεροκῆρυκος κτλ.]:
ی — درس ὁ παραδιδῶν μᾶθημα [καθηγητῆς]
§ πλθ. مقررین **μουκαρριρῖν**, ἢ τουρκ. مقرر
θεολόγοι ἢ ἱεροδιδάσκαλοι κηρύττοντες τὸν θεῖον
λόγον ἐν ὧπιον τοῦ Σουλτάνου, λεγόμενοι حضور
ی — مقررین شریف ها یون درس خوضوئی خوضوایون
ξέρει περί **μουκαρριρ** ξέρει· § μτχ. πθ. **μουκαρ-**
ρῖρ, ἐκτεθειμένος, ἐξηγημένος, ἀνεπτυγμένος·
ὥριςμένος, δεδογμένος, ἀποφασισμένος, συμπε-
φωνημένος: درس اولان — μᾶθημα ἐξηγημένον,
παραδοθέν· || در — πρόκειται, εἶναι ἀποφασισμέ-
νον, δέδοκται· || مکتب منفعتی ایچون بر بالو اجراسی
— πρόκειται νὰ δοθῇ χορὸς πρὸς ὄφελος τῆς
σχολῆς· § θ. مقرر **μουκαρριρ** [ἐν·] καὶ **μου-**

καρροῦ [πθ] : — ἀξία ὠρισμένη, συμπε-
φωνημένη· || — ὅροι ὠρισμένοι, συμπε-
φωνημένοι· || — μεταρροθιμίδεις ἀποφα-
θισμένοι.

Μετρ } Α. μουκαροῦ [πλθ. τοῦ προ-
πυ.] ὅν θ ἀποφάσεις, τὰ δεδογ-
μένα, τὰ θέσμια : — واقعہ — αἱ γενόμεναι ἀποφά-
σεις· || — αἱ τελευταῖαι ἀποφάσεις [οὕτω
καλεῖται ἡ τελευταία Βεζυρικὴ ἐγκύκλιος περὶ
προνομίων τοῦ Οἰκουμ. Πατριαρχείου]· || —
ὕγειονομικαὶ ἀποφάσεις· || — ابتدائيہ — προκατα-
ρκτικαὶ ἀποφάσεις· || — آتیه اتخاذ اولدی — ἐλπί-
σθονταὶ αἱ ἐπόμεναι ἀποφάσεις.

Μετρ } Α. μουκρῆς [ἐκ τοῦ اقراض] μετρ.
ἐν. ὁ δανειζών, ὁ δανειστής : —
Μετρ } ὁ δανειζών καὶ ὁ δανειζόμενος [μου-
τακρῆς]· § μετρ. πθ. μουκραῖς, τὸ δανειζόμενον
ἤτοι τὸ δάνειον· § θ. μουκρῆς ἐν. καὶ
μουκραῖα [πθ.]· § πλθ. μουκρῆζιν.

Μετρ } Α. μουκαρρῆς [ἐκ τοῦ تقریض] μετρ.
ἐν. ὁ γράφων ἐπαινετικὴν βιβλιο-
κρισίαν· § πλθ. μουκαρρῆζιν.

Μετρ } Α. μηκρά [ῥζ. قرق] ὅν. πλνξίμετρον,
ἐργαλεῖον πρὸς ἐπίκρουσιν τοῦ θώ-
ρακος [χειρ.]· || — زور — μηκρά'ι πουζούρ, ἀμ-
φορεύς [βοτ.].

Μετρ } Α. μουκαρρῆς [ἐκ τοῦ قريع] μετρ.
ἐν. ὁ ἐπιτιμῶν, ἐπιπλήττων.

Μετρ } Α. μηκρα-ή, ἐπθ. πλνξίμετρικός,
[ἐπὶ ἐξετάσεως τοῦ θώρακος διὰ
πλνξίμετρον].

Μετρ } Α. μηκραυά [ῥζ. قرق] ὅν. θ. παρα-
πέτασμα θύρας· ὁθόνη λεπτή διὰ
κάλυψιν τοίχου [زار]· σινδόνη· § κοινῶς μακρα-
υά ἢ μαχραυά [μαχρα] μανδύλιον, προσδόπιον,
χειρόμακτρον.

Μετρ } Α. μουκαρρῖν [ἐκ τοῦ تقرین] μετρ.
ἐν. ὁ ποιῶν τι νὰ ἦ ὁμοῦ μετ' ἄλ-
λου, ὁ συνοδεύων [δοτ. αἰτ.] βλ. تقرین.

Μετρ } Π. μουκαρνές, ὅν. θόλος, ἄψις
ἥς τὸ ἄνω κλιμακοειδές· § εἶδος
καλύμματος· § πολύχρους· βεδαμμένος, πεποι-
κλιμένος [ἀντὶ نقش μουνακκάς].

Μετρ } Α. μακροῦ [ἐκ τοῦ قرحه] μετρ.
πθ. τετραυματισμένος, ὁ ἔχων
τραῦμα, ἔλκος, ἐλκώδης· § θ. مقروحه.

Μετρ } Α. μακροῦ [ῥζ. قرض] μετρ. πθ.
ὁ δοθεὶς ὡς δάνειον.

Μετρ } Α. μακροῦν [ῥζ. قرن] μετρ. πθ. ὁ
προσεγγισθεὶς, συναψθεὶς, συνημ-
μένος, συναψής, ἐγγύς [δοτ.]· صحت، حقیقت —
ἡ — صحة — συναψής, ἐγγύς τῇ ἀκριθείᾳ, τῇ
ἀληθείᾳ, ἀκριδής, ἀληθής· § [ἐν συνθέσει] ميا من —
— μεγαμῖν-μακροῦν, αἰδιος· || — مسعدت —
— δ'αἰετ-μακροῦν, εὐτυχής· || — شوكت —
μακροῦν, μεγαλοπρεπής, βασιλικός, κραταῖος·
|| [γρμ.] βλ. انيف. || Рм. — پرومق —
προσεγγίζω, συνάπτω [δοτ.]· خبر اشتغال حضرت پادشاهی نی —
توفیقات محمدانیہ سنہ — بیورسون —
θούς πόθους [ἀμάλι χαῖρ-ἰετιμᾶλ] τῆς Α. Α.
M. [τοῦ Σουλτάνου] νὰ συνάπτῃ τῇ θεῷ αὐ-
τοῦ ἀρωγῇ, ἤτοι νὰ κατευοδοῖ αὐτούς· || نشاء قبول و عند الایجاب تعلیق خصوصی —
مساعده سنہ — حضرت پادشاهی بیورلشدر —
ἡ παραδοχὴ τοῦ παρα-
σήμεον καὶ ἡ ἐν ἀνάγκῃ [ἡντε-2-ἰδζάτ] ἀνάρ-
τησις αὐτοῦ ἐγένετο ἐγγύς τῇ εὐδοκίᾳ τῆς Α.
Α. M. τοῦ Σουλτάνου, ἤτοι ἡ Α. Α. M. πύδο-
κνσε νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ δεχθῇ [ὁ ...] καὶ φέρῃ τὸ
παράσημον [ἐπὶ ξένων παρασήμεων]· § θ. مقرونه.

Μετρ } Α. μακροῦν-ἰγέτ, ὅν. θ. τὸ εἶ-
ναι συνημμένον, συναψῆς, ἐγγύς,
ἡ συνάψεια, σύνδεσις· πιθανότης.

Μετρ } T. μακαρά, ὅν. τροχαλία, κ. μακαράς·
πηνίον, καλαμίσκος· || [μετφ.] لری —
— قویورمک — μακαράζαρη κοῖ-δερεμέκ, ἐκρήγνυ-
μαι εἰς γέλωτας, καγχάζω· || — کجی جرمق —
φλυα-
ρῶ [τρίζω ὡς τὸ ποδάνι].

Μετρ } Α. μουκδῆς [ἐκ τοῦ اقسط] μετρ.
ἐν. ὁ ἀπονέμων τὸ δίκαιον.

Μετρ } Α. μουκαδδῆς [ἐκ τοῦ تقسط] μετρ.
ἐν. ὁ διαιρῶν εἰς δόσεις· § μετρ. πθ.
μουκαδδᾶτ, ὁ διαιρεθεὶς εἰς δόσεις [ἐπὶ πλνρω-
μῆς χρημάτων κτλ.].

Μετρ } Α. μουκαδδᾶτ-εν, ἐπρ. κατὰ δόσεις
[ἐπὶ χρημάτων κτλ.].

Μετρ } Α. μακδῖμ [ῥζ. قسم] ὅν. μέρος ἐνθα
γίνεται διανομή, τὸ κέντρον τῆς
διακλαδώσεως· — روزگار — μέρος ἐνθα διανέμον-
ται οἱ ἀνεμοὶ, ἀνεμῶδες.

Μετρ } Α. μουκδῖμ [ἐκ τοῦ اقسام] μετρ. ἐν.
ὁ ποιῶν, ὄργανον.

ρουν ἀλεῖχεν μα'αγιά] § 0. مقصوره — الف
ἐλῖφι μακδουρέ, ἐλῖφ βραχύ, ἥτοι τὸ γράμμα
υ προφερόμενον ὡς ι' || βλ. καὶ ἐπόμεν.

Μακδουρέ [ἐκ τοῦ προηγ.]
δν. 0. γυνὴ περιορισμένη ἐν τῇ

οἰκίᾳ, καὶ μὴ ἔχουσα τὴν ἄδειαν νὰ ἐξελεθῇ· § τὸ
κατὰ τὴν εἰσόδον τεμένους, ἥτοι δζαμίον, περιο-
ρισμένον διὰ κιγκλίδων, ὡς δωμάτιον, μέρος
[βλ. محفل] § τὸ ἱερώτερον μέρος τῆς οἰκίας· §
πλθ. مقاصير μακαδούρ.

Μακζούρι [ρζ. قضم] μτχ. πθ. 0.
περικεκομμένος διὰ τῶν ὀδόντων,
καταφαγόμενος [βλ. قاض] § [βοτ.] ὀδοντωτός,
ὁ ἔχων ἀνωμάλους ὀδόντας· § 0. مقضومه.

Μακζή [ρζ. قضا] μτχ. πθ. πλθ.
ρωθείς: المرام — μακζήου-λ-μεράμ,

οὗ ἡ ἐπιθυμία ἐξεπληρώθη, ὁ ἐπιτυχὼν τοῦ πο-
θομένου. [Рм. المرام] — ἐπιτυγχάνω τοῦ πο-
θομένου: هر حالمه عون و توفيق الهی و حسن نظر
جناب پادشاهی ایله دائماً — المرام اوله جفنی بی اشتباهدر
εἶναι ἀναμφίδολον ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ
τῆς θείας ἀρωγῆς καὶ ἀντιλήψεως, καὶ διὰ τῆς
αὐτοκρατορικῆς εὐνοίας θὰ ἐπιτύχη πάντοτε
τοῦ ποθομένου.

Μακάττ [ρζ. قنط] δν. ταυτό **مقطع**
βλ. § πλθ. مقاط μακάττ.

Μουκατζίτ [ἐκ τοῦ قطيب] **مقطب**
τῆτ, ρζ. قطب] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ.

συσπαστικός [μῦς τῶν ὀφρύων]: § συνουλωτι-
κός, κολλητικός [λέγεται ἐπὶ γλοιωδῶν φαρμά-
κων, ἐπιτιθεμένων εἰς συγκόλλησιν]· § 0. مقطب.

Μουκαττίρ [ἐκ τοῦ قطير] **مقطر**
πθ. διυλισμένος, ἀπεσταγμένος: ماء

— ὕδωρ διυλισμένον· § 0. مقطره.

Μακτά' [ρζ. قطع] δν. τεμάχιον 0.
στοῦ ἢ ἐλεφαντόδοντος, ἐφ' οὗ διὰ τοῦ

κονδυλομαχαίριον [قلعتراش] κόπτουσι τὴν αἰχ-
μὴν τοῦ καλάμου τοῦ ἐν χρῇσει παρ' ὀθωμα-
νοῖς πρὸς γραφήν [βλ. مقط]· § τὸ μέρος ἐνθα κό-
πτεται τι: ی — اسطوانة — τὸ μέρος ἐξ οὗ ἐκόπη
ὁ κύλινδρος: || الرمل — μακτά' ου-ρ-ορέμ, τὸ μέ-
ρος ἐνθα κόπτεται, ἥτοι τελειώνει ἡ ἀμμώδης
παραλία· § τὸ μέρος ἐνθα κόπτεται ὁ λόγος, ὁ
στίχος, τέλος, τομὴ· § ὁ τελευταῖος στίχος τοῦ
ποιήματος: || غزل — حسن — ὁ πρὸ τοῦ ὡς εἴρηται
τελευταίου στίχου καλῶς συντεταγμένος στί-

χος· § πλθ. مقاطع μακατῆ' : الاودیه — μακατῆ' ου-
λ-ἐβ-ιγέ, τὰ κάτω ἄκρα τῶν ποταμῶν, ἐνθα
τὰ ὕδατα διακλαδοῦνται· || الانهار — μακατῆ' ου-
λ-ἐν-χάο, ὁδοὶ τῶν ποταμῶν· || القرآن — μακα-
τῆ' ου-λ-κουρ'άν, τέλη ἐδαφίων τοῦ Κορανίου.

Μακτά' [ρζ. قطع] δν. κοπίς, το-
μεύς, ἐργαλεῖον δι' οὗ κόπτεται τις
πράγμα τι.

Μουκαττά' [ἐκ τοῦ تقطيع] μτχ. πθ.
διακεκομμένος, κατατετυπημένος, κε-
χωρισμένος· § 0. مقطعه: — مقطوعه: حروف
γράμματα κεχω-
ρισμένα [οὕτω καλοῦνται τὰ γράμματα ر ذ و ز
ὡς μὴ σφναπτόμενα μετὰ τῶν ἐπομένων].

Μουκαττά'άτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
δν. 0. πράγματα κεκομμένα, λεί-
ξεις διακεκομμένα, συγκεκομμένα, ἀτελείς·
συγκοπαί· § τεμάχια ποιήσεως· στροφαί.

Μακτούρ [ἐκ τοῦ قطران] μτχ.
πθ. ὁ ἡλειμμένος κατράμιον.

Μακτού' [ρζ. قطع] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. κεκομμένος, ἡκρωτηριασμέ-
νος, κολοβωμένος· ὠρισμένος, ὀριστικός· προσ-
διωρισμένος κατ' ἀποκοπὴν [ἐπὶ φόρου]: رسم
آينه روز نیم جزیره سنک || — φόρος κατ' ἀποκοπὴν·
رسم آتش و سر تابی من القدم — در
τὰ δέκατα καὶ
οἱ ἄλλοι φόροι [μουρεττεπᾶτ] τῆς χερσονήσου
τοῦ ἁγίου Όρους ἀνέκαθεν εἶναι κατ' ἀποκο-
πὴν· || — سر — κεφαλὴ ἀποκεκομμένη· ||
— μακτού' ου-λ-
ἀζά, οὗ τὰ μέλη κεκομμένα, ἡκρωτηριασμέ-
νος· || — — مقطوعه: —
شجار — τμητὴ ὠρισμένη· § 0. مقطوعه: —
δένδρα κεκομμένα.

Μακτού'-αν, ἐπρ. κατ' ἀποκο-
πὴν: شو قدر غروشه — πρὸς τόσα
γρόδια κατ' ἀποκοπὴν.

Μακ'άτ [ἐκ τοῦ قنود] δν. μέρος ἐφ'
οὗ κάθεται τις· ἐπίστωμα μιντε-
ρίου [مندر]· στροκτός, ἀφεδρών [βλ. مقاط]· § πλθ.
مقعد μακα'ήτ.

Μουκα'άρ [ἐκ τοῦ قعر] **مقعر**
τακ'ήρ, ρζ.
μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. κοῖλος, κ. βα-
θουλόος· || [όπτ.] — مقعر —
μυκα'άρι μινκα'άττ, κυρτόκοιλος [φακός], μινίσκος συγελινής ἢ
ἀποκλινής· || الطرفین — μινκα'άρου-τ-παραφέτν,
ἀμφικοίλος· || مستوی — μινκα'άρι μινδετένι,
ἐπιπεδόκοιλος· || مضاعف — μινκα'άρι μιν-

ζα'άφ, ἀμφίκουλος, βαθουλός ἐκατέρωθεν § θ.
مقعره .

μققا } A. η̄ μουκαῶδ'α [ἐκ τοῦ تقفه] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ὁ γενόμενος ὁμοιοκατά-
ληκτος, ὁμοιοτέλευτος: شعر — ποίησις [ἑῖ'ρ] ὁ-
μοιοτέλευτος || سوزل — موزون و — سوزل
μοι καὶ ὁμοιοτέλευτοι || βλ. مسجع .

μققل } A. μουκαῶφ'ελ [ἐκ τοῦ تقيل] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. κλειδωμένος, κλειστός:
— باب — πύλην κλειδισμένην § θ. مقفل —
صناديق — κλειστά κλειστά.

μققلا } A. η̄ μκλαῖ [ῥζ. قلا] ὄν. γλῶσσα
τοῦ κλειθροῦ κλείς· θησαυρός § πλθ.
مقاله — مقالا η̄ مقالη.

μققلب } A. μουκαλλίη [ἐκ τοῦ قليب] μτχ. ἐν.
ὁ μεταβάλλων, στρέφων: القلوب —
μouκαλλίηου-λ-κουλούη, ὁ μεταβάλλων τὰς
καρδίας, ἥτοι τὰ διανοήματα τῶν ἀνθρώπων
[ἐπὶ Θεοῦ].

μققلد } A. μουκαλλίη [ἐκ τοῦ قليب] μτχ. ἐν.
ὁ ζωννύων τὸ ξίφος [δπν.] § ὁ ἀπομι-
μούμενος τοὺς λόγους ἢ τὰς πράξεις ἄλλων
ὅπως κινῇ τὸν γέλωτα, γελωτοποιός, μίμος §
πλθ. مقلد — μouκαλλίη-μτχ. πθ. μouκαλ-
λέη, ὁ ἐξωσμένος τὸ ξίφος· ἐκεῖνος, η̄, ο, ὅπερ
ἀπομιμείται τις [δπν.].

μققلدانه } II. μouκαλλίη-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμό-
ζων μίμῳ, γελωτοποιῶ: اوضاع و —
طوار — τρόποι καὶ κινήματα ἴδια γελωτο-
ποιῶ § ἐπρ. ὡς γελωτοποιός, διὰ γελωτοποιίας.

μققلك } T. μouκαλλίη-λίη, ὄν. γελωτο-
ποιῶ, βωμολοχία, ἀπομίμησις λό-
γων ἢ πράξεων τινος πρὸς γελωτοποιῆαν.

μققله } A. η̄ μκλα'α [ῥζ. قلع] ὄν. θ. ὁδοντά-
τάγρα· συνών. كتابتان .

μققلف } A. μouκαλλέφ [ἐκ τοῦ تقلف] μτχ.
πθ. πακτωθεὶς, κ. καλαφατισμένος:
— كشي — πλοῖον πακτωθέν.

μققلق } T. μouκαλλήκ [βαρδ. ἥτοι κατὰ τύ-
πον ἀραβ. ἐκ τοῦ قلقى] ἐπθ.
ὁ ἔχων πομπῶδες ἐξωτερικόν, ἐπιδεικτικόν,
μεγαλόσωμος.

μققل } A. μouκαλλίη [ἐκ τοῦ قليل] μτχ. ἐν.
ὁ ἐλαττωδὴς || [ιατ.]: قوا — μouκαλ-
λίη κουδά, ὑποσθενικός, ἀδυναμικός, ὁ ἐλατ-
τῶν τὰς δυνάμεις § θ. مقلة .

μقلو } A. μακλουῖ66 [ῥζ. قلى] μτχ. πθ. ψητός,
τηγανητός· βλ. καὶ مقلى .

μقلوب } A. μακλουῖη [ῥζ. قلب] μτχ. πθ. με-
ταδεβλημένος, ὁ προερχόμενος ἐκ

τροπῆς γραμματος: حروف اصله — اولان الف
حروفه· ἐλὶφ βραχὺ [μακδουῖη] προερχόμενον
ἐκ τροπῆς ἐνὸς τῶν ριζικῶν γραμμάτων [χου-
ροῦθι ἀδολιγέ]· § ἀντεστραμμένος· λέξις ἢ φρά-
σις ἥτις ἀναγινωσκόμενη ἀντιστρόφως εἶναι ἢ
αὐτῇ, ἥτοι λογοπαίγνιον καρκινικόν, ὡς نادان
ναζάν, ἀμαθής· βλ. καὶ مقلوبه § θ.

μقلوع } A. μακλουῖ' [ῥζ. قلع] μτχ. πθ. ἀπ-
εσπασμένος, κατηδαφισμένος [ἐπὶ
οἰκῶν] ἢ ἐκριζωμένος [ἐπὶ δένδρων] [ἀντιθ. τῷ
قائم καὶ مبني]· § θ. متلوعه — متلوعه اشجار —
ζωμένα.

μقلوعاً } A. μακλουῖ'-αν, τροπ μτχ. ἢ ἐπρ.
ἀπεσπασμένος ὢν, ἥτοι κατηδαφί-
σμενος, ἢ ἐκριζωμένος: قيمت — αξία μετὰ τὴν
κατεδαφισίν ἢ τὴν ἐκριζώσιν || ἀντιθ. τῷ
قائماً καὶ قائماً.

μقلوم } A. μακλουῖμ [ῥζ. قلم] μτχ. πθ. κεκομ-
μένος, περικεκομμένος: الظفر —
μακ-
λουῖμου-ζ-ζουφούρ, οὗ ὁ δονυξ ἐκόπη, οὗ ἢ
ισχυς, ἢ ὑπόληψις ἐξέπεσε § θ. مقلومه —
ظفار — δονυχες κεκομμένοι.

μقله } A. μouκλέ, ὄν. θ. ὁ βολεδός τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ, ἥτοι τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν αὐ-
τοῦ· κόρη ὀφθαλμοῦ § πλθ. مقل — μouκούη.

μقلى } A. μακλί [ῥζ. قلى] μτχ. πθ. τηγαν-
τός, ψητός· βλ. مقلى .

μقلى } A. ἢ μκλα [ῥζ. قلى] ὄν. τηγαν-
νιον § πλθ. مقالى — μκαλί.

μقمر } A. μouκμῖρ [ῥζ. قمر] ἐπθ. ὁ ὑπὸ τῆς
σελήνης φωτιζόμενος· || بر سما — οὐρα-
νὸς φωτιζόμενος ὑπὸ σελήνης || شب —
νύξ φω-
τιζομένη ὑπὸ τῆς σελήνης § θ. مقمر —
μouκμῖρ —
— νύξ φωτιζομένη ὑπὸ τῆς σελήνης.

μقنطیسی } A. μκνατής [ἐκ τῆς ἑλλ.] ὄν.
μαγνήτης || بحث —
μκνατής, μαγνητολογία || سم —
μκ-
νατής, ἀζιμούθ [ψυσ.].

μقنطیسی } A. μκνατηδ-ἢ [ἐκ τοῦ προηγ.]
ἐπθ. μαγνητικός § θ. مقنطیسیه —
— قوه — ἢ μαγνητικὴ δύναμις, μαγνητισμός.

καταμέτρησιν· ἀναλογία· κλίμαξ [γεωγραφικὸν
 χάρτου]· Νεϊλόμετρον, ἥτοι κλίμαξ ἐν Καίρῳ
 πρὸς καταμέτρησιν τῶν ὑδάτων τοῦ Νεῖλου·
 سز بر خريطه — χάρτης ἀνευ κλίμακος [μυκηγιά-
 σήζ]· § μτφ. μέτρον· واسع — دم مساعدات —
 χωρήσεις ἐν εὐρεὶ μέτρῳ, εὐρεῖται· § διὰ τῆς λέ-
 ξεως ταύτης μεταφράζονται οἱ πλείστοι τῶν
 ἐπιστημονικῶν ὄρων τῆς ἑλληνικῆς τῶν εἰς τὴν
 λέξιν «μέτρον» ληγόντων· ὡς الاحجار — μυκηγιά-
 δου-λ-ιχτιμάρ, ζυμώσιμετρον ἢ ζυμοθεριόμε-
 τρον, ἥτοι θεριόμετρον ζυμώσεως· الاستطاب —
 μυκηγιάδου-λ-ιδιτάτ, ποδόμετρον· الاقدام —
 μυκηγιάδου-λ-άκκὺμ, ποδόμετρον· الكرتيق —
 ἡλεκτρομέτρον· غالواني — γαλβανόμετρον·
 البخار — μυκηγιάδου-λ-πουχάρ, ἀτμόμετρον·
 الحرارة — μυκηγιάδου-λ-χαραρά, θεριόμετρον·
 الرطوبة — μυκηγιάδου-θ-ρουτουπέ, ὑγρόμετρον·
 الرياح — μυκηγιάδου-θ-ριάχ, ἀνεμόμετρον·
 الضغط بخار — μυκηγιάδου-ινζηνάτι-πουχάρ, μανό-
 μετρον μεταλλικόν· ضغط اضافيه — μυκηγιάδου-οκ-
 ζέτι-ιζαφίφέ, ἀραιόμετρον· حد الكمال —
 μυκηγιάδου-χάττου-λ-κευάλ δέ χάτ-
 του-λ-κατίρ, θεριόμετρον μεγίστης καὶ ἐλαχί-
 στης θερμοκρασίας· حرارت تفاضلي —
 μυκηγιάδου-χαραράτι-τεδάζουλι, θεριόμετρον διαφορικόν·
 حلولي — μυκηγιάδου-χουλουλι, ἐνδοσμούμετρον·
 حرارت معدني — θεριόμετρον μεταλλικόν·
 ساكχαρόμετρον [ισοτ]· الضياء — μυκηγιάδου-
 ζ-ζιά, φωτόμετρον· الطول — μυκηγιάδου-ε-
 τουλ, μήκόμετρον, ἥτοι μέτρον καταμετρήσεως
 μήκους· العين — μυκηγιάδου-λ-αῖν, ὀφθαλμό-
 μετρον· غاز — ἀερόμετρον· التحف —
 μυκηγιάδου-λ-κάχφ, κρανιόμετρον· القوى —
 μυκηγιάδου-λ-κουδά, δυναμόμετρον· كثافت —
 ἀραιόμετρον, ὡς τὸ γαλακτόμετρον, σακχαρόμετρον·
 اللبن — μυκηγιάδου-λ-λέβν, γαλακτόμετρον·
 المايعات — μυκηγιάδου-λ-μαῖ'άτ, ἀραιόμετρον·
 المطر — μυκηγιάδου-λ-ματάρ, ὑετόμετρον·
 بحس الحرارة طولاني — μυκηγιάδου-μουνχιδδου-λ-
 χαραράτι-τουλάνι, ἐργαλεῖον πρὸς καταμέτρη-
 σιν διαστολῆς τῶν μετάλλων· متطائس —
 θεώμετρον· النار — μυκηγιάδου-ν-νάρ, πυρόμετρον·
 التبش — μυκηγιάδου-ν-νάπζ, σφυγμόμετρον·
 نسيم زريقي — μυκηγιάδου-νεδίμ καὶ نسيم زريقي —
 μυκηγιάδου-νεδίμ-ζιπακῆ, εὐδιόμετρον· الهواء —
 βαρόμετρον· § [τοπογρ.]· عددي — κλίμαξ σχε-
 δίου· زاويه سي — κλίμαξ δεκαδική· هندسي

ἐπίπεδος γωνία· § πλθ. مقاسات **υπεργαδία** :
جديدة νέα μέτρα, σταθμά. || عتية — αρχαία
σταθμά· § ἀνωτ. πλθ. مقاس **υπεαίτις**.

مقیاسات } A. υπεργραδία, πλθ. τοῦ προηγ.
βλ.

Λιουκαγγίχ [ἐκ τοῦ تليخ takyich
 ρζ. ق] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προῖε

νῶν ἔμπυον, ἐμπυϊκός, πυογόνος· § θ. مقيد.

٢٢٢ } A. μουκαγγίτ [ἐκ τοῦ موكييد] μτχ. ἐν.
 καὶ ὄν. ὁ ἐγγράφων, καταγράφων ἐν

κώδικη, πρωτοκολλητής, ἵτοι ὑπάλληλος δη-
μοσίας ἀρχῆς καταγράφων καὶ πρωτοκολλῶν τὰ
εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα ἐγγράφα· ὁ προδι-
οριστὴς [συντακτ.]. ὁ ῥίπτων ἢ βάλλων εἰς
δεσμά, εἰς πέδας· βιβλ. μυθ. μουκαγγέτι, δεδε-
μένος [διὰ δεσμῶν, ἀλύσεων]. διωρισμένος [συν-
τακτ.]. περιορισμένος, οὐχὶ ἀπόλυτος· ἀντίθ.

مطلق μοντλάκ [ايلا]· ἐγγεγραμμένος, ἀναγε-
γραμμένος [ده]. ὁ ἐπιμελούμενος, φροντιστὴς
περὶ τίνος [δοτ.] || — شطله ... ὁ ὑπὸ τὸν δ-

ρον [κ. λ. δεδεμένος με τὸν ὄρον]· || — قيدله ...
ὁ διωρισμένος διὰ τοῦ διορισμοῦ· || Ρμ. اولقى —
εἶμαι δεδεμένος κτλ. [دله]· ἐπιμελοῦμαι, φρον·

τίξω, κ. νοιάζομαι [δοτ.]: اولك — بوكا ἐπιμε-
λήθητε τούτου || منهم محكمه حضورينه—اوليه رقي
[δοτ.] οἱ κατηγορούμενος θὰ παρουσιασθῇ ἐν-

ὅππιον τοῦ δικαστηρίου οὐχὶ δεδεμένος || *مفترده*
— καταγεγραμμένος ἐν τῷ κώδικι || *كفيل*
— *اولان* *املاك* — *نامنه* κτήματα ἐγγεγραμμένα ἐπὶ

ὀνόματι τοῦ ἑγγυητοῦ. || فلانك عهدہ سندہ
 οικία ἐγγεγραμμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ
 δεδιωγμένου ἐπάνω τοῦ δεδιωγμένου. || اسباب ملکدن پر نامہ

اولمان ملكيت — ἡ κυριότης ἥτις δὲν εἶναι πε-
ριωρισμένη διὰ τινος τῶν αἰτίων αὐτῆς [ἐδ-
πάση πῶς]. § 8. *الموناك* — ἡ πρό-

ταῖς διαριθμένῃ, ἅτοι περιέχουσα καὶ δευτε-
ρεύοντας ὄρους [δυντ.] ἀντιθ. مطلقه بل. || مبالغ
— ποδὰ ἀναγεγραμμένα.

مقيلا } Α. μονκάγγει-εν, ἐπρ. ὑπὸ ὄρον,
περιορισμόν, ἥτοι οὐχὶ ἀπολύτως

— ἀδὴν ἄδειαυ ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὸ ὁ-
ρον § τροπ. μτχ. δεδεμένος: کتیریلان حیدود —
λνσται ἀπαχθέντες δεδεμένοι.

مقييدك } T. προκαγγι-λικ, ὄν. ἡ θέσις ἡ
τὸ ἔργον τοῦ πρωτοκολλητοῦ[βλ.

[προηγ.].

مقياس } Α. μεκῆς καὶ ἐσφαλμένως μουκῆς
[ἐκ τοῦ قياس] μτχ. πθ. ὁ παραδαλ-

λόμενος, συγκρινόμενος, ὃν δύναται τις νὰ συγκρίνη· ἀνάλογος. ¶ Pm. اولقى — παραβάλλομαι, συγκρίνομαι, εἶμαι ἀνάλογος [δοτ.]: — بو اولقا — οὗτος ἢ τοῦτο δὲν συγκρίνεται πρὸς ἐκεῖνον. O. اوله مزله — عوميلر عادى دعو احييله — οἱ εἰσαγγελεῖς [δημόσιοι κατήγοροι] δὲν δύνανται νὰ παραβληθῶσι πρὸς τοὺς ἀπλοῦς ἐνάγοντας. ¶ عليه — मेकहदुन अलेख, τὸ πρὸς ὃ παραβάλλεται τι, γνώμων: على خلاف القياس ثابت — اوله مزله — اولان شى سائر — ὃ πρὸς τὴν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν [ἀλγὰ χημὰ φὶλ-ο-κηγὰς] ὑφιστάμενον δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κανὼν [νομ.].

} Α. **μονική** [ἐκ τοῦ **قامت**] **μτχ.** ἐν. ὁ
 } διαμένων, κατοικῶν [τῇ **د**]: — **فنارده**
 ὁ ἐν Φαναρίῳ κατοικῶν || — **شرف سرگذر-مون-**
κή, ὁ κατοικῶν, ὁ περιποιῶν τιμὴν ἐκεῖ ἔνθα
 κατοικεῖ [ἐπὶ ἐξόχῳ ἢ σεβαστῶν προσώπων
 κατὰ τὸ **شرف و در**, **شرف و در** κτλ. § θ. **مقام**].

} A. μουκαγγί [ἐκ τοῦ *ق*] μτχ. ἐν. καὶ
 } ἐπθ. ὁ προξενὼν ἐμετον, ἐμετικός:
 مقي — μουκαγγίη μουδχιλ, ἡ مقي — μου-
 کا مقي — μουκαγγίη μουνεκκῆ, ἐμετοκαθαρτικός [ἀτρ.] §
 0. مقي — μουκαγγίε.

مقیئات } Α. μουκαγγιάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
 ὄν. ἐμετικά [ιατρικά].

260 } Α. μουκιά, ὄν. τὸ συρίζειν διὰ τῶν
χειλέων ἢ τῶν δακτύλων.

مكابرہ } A. μονκαπερε [ρζ. كبر] ὁν. θ. ὑ-
 περηφάνεια, ἀλαζονεία· ξτὸ ν' ἄρρη-
 ταί τις καὶ ἐπιμένῃ ἐνθ' γινώσκει τὴν ἀλήθειαν
 τῶν λόγων τοῦ ἀντιπάλου καὶ τὸ πεπλανημένον
 τῆς ἰδίας γνώμης.

{ **Μεγατή** [πλθ. τοῦ **Μεγατή**] ὄν.
 σχολεῖα: **صيانة** — νηπιαγωγεῖα
Δημηγανιγέ || **إبدائي** — σχολεῖα προκαταρκτι-
 κά [**ἰκτιταίγέ**], πρωτοδόθμια || **رشدیه** — σχολεῖα
 ἀστυκά [**ρουστειγέ**], δευτεροδόθμια || **اعدادی** —
 γυμνάσια [**ἰταίγέ**] || **عالیه** — ἀνώτερα σχολεῖα.
 || **عمومی** — δημοδία [**οὐμουμιγέ**] σχολεῖα || —
 || **خصوصیه** — ἰδιωτικά [**χουδουδιγέ**] σχολεῖα || —
 || **ملي** — ἐθνικά [**μιλλιγέ**] σχολεῖα, ἥτοι σχολεῖα τῶν
 κοινοτήτων || **عسکریه** — στρατιωτικά σχολαί·

مكاتب } A. μουκιατιπ [ἐκ τοῦ مكاتب] μτχ.
 ἐν. ὁ ἀλληλολογῶν, ἀνταποκρινό-

μενος, ἀνταποκριτῆς [συνθ. τὸ χ βλ. 1 § 5 μτχ.
πθ. **μουκριατέ**], δοῦλος διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν
τοῦ ὁποίου, ὁ κύριος αὐτοῦ ἔθηκεν ὡς ὅρον τὴν
ἀπότισιν αὐτῷ τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορᾶς αὐ-
τοῦ ἢ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ ὠρισμένον καιρόν· §
θ. χ **μουκριατέ** [ἐν.] καὶ **μουκριατέ** [πθ.].

A. μουκιατεπὲ [ϱζ. كتب] ϱ. ἀφ. θ.
 ἀλληλογραφία, ἀνταπόκρισις [ψι]:—

١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣

مكاء } Δ. μουκιατεμὲ [ρζ. كيم] ρ. ἀφ. θ.
 τὸ κρύπτειν ἀπὸ τινος, τὸ φυλάττειν
 μυστικόν [αἰτ.].

مکاتیب { A. *mekatib* [πλθ. τοῦ *ἐπιστολαί, γράμματα* : واردة — *ἀφιχθέντα γράμματα* : *پدرانه* — *ἐπιστολαί πα-τρικαί* : *عاشقانه* — *ἐπιστολαί ἔρωτικαί*.

مكاذبه } A. μουκαζεπει [μζ, كذب] ρ. ἀψ.
 B. τὸ ψευδῆσθαι τὸ ψευδῆσθαι d-
 μοιδιασ.

مكار } A. μεκκιάρ [μεκκ. مكر] ἐπθ. πανοῦρ-
γος, δόλιος, ἀπατεών· § θ. مكاره.

{ **Μκαρμ** } Α. **μεκαρίυ** [πλθ. τοῦ **Μκρμ** ἢ τοῦ **κρμ**] ὄν. θ. ἡθθ. ἀξίεπαίνα, πρῶ-
 ξεις εὐγενεῖς, ἀγασταί, μεγαλοψυχίαι, γενναί-
 ῶδωραί, χάριτες, εὐεργεσίαι: اخلاق — **ξοχα** ἢ
 εὐγενῆ ἡθθ. || **زات** **ζάτι** **μεκαρίυ-δι-**
μάτ, πρόσωπον ὅστις εἶναι ὁ τύπος τῶν εὐγε-
 νῶν πράξεων, εὐγενέστατος. || **غيات** —
τεβεδζῖζουχάτι **μεκαρίυ-γαγιάτ**, εὐνοία ε-
 χουσα τέλος τὴν εὐεργεσίαν, ἥτοι εὐεργετικῇ.
 { **Μκαρμپور** } Β. **μεκαρίυ-περβέρ**, ἐπθ. ὁ
 ἀγαπῶν τὰς εὐγενεῖς πράξεις,
 εὐγενέστατος, εὐεργετικώτατος.

مكارمكار } Π. μεγαρίμ-κιάρ, ἐπὶ ὁ ἔργον
 ἔχων εὐγενεῖς, ἀγαθὰς πράξεις,
 γενναιοδωρίας, εὐεουδίας, εὐγενέστατος.

{ Π.μεκισοῖν-κισδ-εθρ, ἐπθ. ὁ
 διαδιδῶν χάριτας, εὐεργεσίας
 κτλ. βλ. προηγ.

مکاره { T. μεκαρό, βλ. مکاری μεκαρί.

مکاره } Δ. μεκαροῖς [πλθ. τοῦ مكره] δυν.
 πράγματα ἐμπνέοντα ἀποτροφὴν,
 δισάρεστα, δεινά: → ۱۱۰ ὁ κόσμος τῶν δει-
 νῶν. || روزگار — τὰ δεινά τῆς ἐποχῆς.

مکاری { A. μουκιάρι [ἐκ τοῦ مكارات μου-
 κιάρατ, ρζ. كرا] μτχ. ἐν. ὁ διδων
 ἐπ* ἐνοικίω, ὁ ἐνοικιάζων, ὁ ἐκμισθῶν, ἐκμι-
 σθωτής· συνθηθ. موحر ἢ آحر.

} T. **μεγαρή** καὶ **μακάρη** **μεγαρή** [ἐκ
 } τοῦ προηγ.]. ὄν. ζῶον φορτηγόν,
 ἀγωγαῖον, κ.ἀγωγιάτικον, ἀποσκευή: **بارکری**—
 ὡς ὁ φορτηγὸς ἵππος δὲν ἔ-
 χει στῆθι, κἀθῶον [ἦτοι ἀνάπαυσιν· προμ.].

T. μεγαλο-ὄξϊ, ὄν. ὁ ἐνοικιαστὴς
 ζῶν φορτηγῶν· ἀγῶγός, κ. ἀ-
 γῶγιάτης· § στρατιώτης ἐπιτηγῶν τὰς ἀπο-
 σκευὰς ἐν καιρῷ ἐκστοατείας.

مكاسب } A. μεκασίς, πλθ. τοῦ مكب βλ.

مكاشف } Α. μουκασίφ[ἐκ τοῦ مكاشف]μτχ.
ἐν. ὁ ἀνακαλύπτων, ὁ ἐξηγῶν.

مكاشفه } A. μοιχαλῆς [ρζ. كشف] ρ. ἀφ.
 0. τὸ ἀποκαλύπτειν τι ἀμυβραῖως
 ἀγλήλοις, ἀνακάλυψις· § ἀποκάλυψις τῶν ἀο-
 ράτων ἐν τῇ καρδίᾳ ἁγίων ἀνδρῶν.

مكافات } A. μοκκῆαζα [ρζ. كفو] ρ. ἀφ. θ.
 τὸ εἶναι ἴσον, ἰσοδύναμον ἐτέρῳ
 [δπν.] § αἰμοῖνῃ, ἀνταμοῖνῃ, ἀνταμείψις, βρα-
 δεῖον: — توزيع διανομὴ βραδελών [κατὰ τὰς ἐξ-
 ετάσεις τῶν σχολείων]. || Pm. — ورمك — تمك —
 ἀνταμείβω [δοτ.].

مكافاة } A. μουκιάφατ-εν, ἐπρ. εἰς ἀμοι-
 ῶν, ἀνταμοιῶν [δοτ.] : خدمات
 — كثيره سنه εἰς ἀνταμοιῶν τῶν πολλῶν ἐκδοου-
 λεύσεων αὐτοῦ.

مكافات لا ندير مق } Τ. μουκιαφατ-λαντηο-
 μακ, ρη. μετ. αμειδω,
 ανταμειδω [ατ.].

مکافی } Α. μουκιάφι [ἐκ τοῦ مكافاة] ἐπθ. ἰσος,
 ἰσοδύναμος, ἀντίστοιχος. || قطع πα-
 ραβολή [γεωμ.]

{ **Μακάριος** } **A. μακαριεύει** [μακ. καβ] ρ. ἀφ. θ.
 τὸ ἐρίζειν πρὸς ἀλλήλους, ὡς περ οἱ
 ἄνθρωποι.

مکالمات } Α. μουκταλεμάτ, πλθ. τοῦ ἐπομ.
βλ.

41Κ. } Α. μονικιαλεμὲ [ἐκ τοῦ ςκ] ρ. ἀφ.
θ. συνομιλία, συνδιαλέξεις, διάλογος.

συνεννόησις, συζήτησις πρὸς συνομιλοῦντων
 συμβάσεως. || Ρμ. اِتِّك — συνδιαλέγεσθαι, συν-
 ομιλεῖν [τῇ ايله]: اِتِّك — يله συνομιλῶ μετὰ
 τινος. || اِتِّك — فرائضه συνδιαλέγομαι γαλλιστί,
 § πλθ. مكالات.

αμλιαΚο } Π. μουκιαλεμ-ναμ-ε, ὄν. διὰ-
λογος [βιβλίον περιέχον διαλό-
γους πρὸς ἐκμάθησιν γλώσσης].

مكامن } A. μεγαμίν, πλθ. τοῦ مكن βλ.

مكان } Δ. μεκῑάν [ρζ. كون] ὄν, θέσις, τό-
πος, μέρος, κατοικία, ἔδρα: اسم

δόμα, τόπου, τοπικόν. || — ὁ δὲ ἀνευ τόπου, κατοικίας. || ج: ὁ ξενεῖ-μεκάν, ὁ ἔχων κατοικίαν τὸν παράδεισον, ὁ ἐν σκηναῖς μακάρων, μακαρίτης [ἐπὶ τεθνεώτων, ἰδιᾷ Σουλτάνων· βλ. και آشيان]. || طوق — ἐγκαθίσταται· ξ πλθ. اماكن ξυακιν και امكه ξυκινε.

مکان } Δ. περὶ τὸν-εν, ἐπρ. κατὰ τόπον, το-
πικῶς: — زمان } κατὰ χρόνον καὶ
κατὰ τόπον || βλ. مماله.

مکات } Α. μηχανή [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
 θ. τόπος, θέσις· βαθμός, περιωπή.

§ δοδαρότης, εὐσταθία [ἀντίθ. *خفت* *κνηφότης*]:
 — *اصحاب* κάτοχοι δοδαρότητος, δοδαροί.

مكاي } A. μεκιαῖτ [πλθ. τοῦ مكي] ὄν. θ.
δόλοι, τεχνάσματα, πανουργίαι :

עד — ὁδοὶ τῶν ἐχθρῶν.

مکائل } A. μεγαλ. [πλθ. τοῦ مکیال] ὄν.
κοιλὰ.

مكب } A. μουκίππ [ἐκ τοῦ اكباب | μτχ. ἐν.
 ὁ πίπτων πρηνής· ὁ ἐπιδιδόμενος,
 καταγινόμενος εἰς τι μετὰ μεγάλου ζήλου καὶ
 νδελειας, ἐπιμελέστατος· § [ἀντ.] πρηνιστι-
 ρος [μῦς]· § θ. مكه .

مكبانه } II. μουκιπ-ανέ, ἐπθ. ὁ μετ' ἐνδε-
 λεχείας καὶ μετὰ μεγάλου ζήλου γι-

—πρῶτον κεκρυμμένον· || —μυστικόν
[δίδω] ἀποκρυφόν· || طوقى بو سرى —
μυστικόν τοῦτο δίδω νῦν κρατήσωμεν μυστι-
κόν· θ. مكتومه μεκτουμέ: — نفوس —
οἱ κεκρυμ-
μένοι, ἵτοι μὴ ἐγγραφέντες ὅπως ἀποφύγωσι
τὴν στρατολογίαν· θ. مكمات. βλ.

مكتومات } A. μεκτουμάτ: [πλθ. τοῦ προηγ.]
 ὄν. θ. εἰσοδήματα δημοσία κε-
 κρυμμένα, ἵτοι κλαπέντα ὑπὸ ὑπαλλήλου ἢ
 ἰσθρακτορος, καταχρήσεις: فلان مأمورك شوقدر
 — τὸν δεῖνος ὑπαλλήλου τοσαύ-
 τη κατάχρησις ἀνεκαλύφθη: § οἱ κρυφθέντες,
 ἵτοι μὴ ἐγγραφέντες ὅπως ἀποφύγωσι τὴν
 στρατολογίαν.

مكتومیت } Α. μεγθυ-ιγέτ, ὄν. θ. μυστι-
 κότης, τὸ ἀπόκρυφον βλ. مكتوم.

مكت } A. μέγας ἢ μικρός, ρ. ἀφ. διατριβή,
 διαμονή, βραδύτης, ἀναβολή: معتاد —

معفود ἡ συνήθεια[μουν·τᾶς] βραδύτης εἶναι συγ-
 γνωστὴ [μα·φούδδ], ἥτοι ἡ βραδύτης ἡ συγ-
 βαίνουσα π.χ. εἰς τὴν παρὰδοσιν χρονοδιαλείου
 εἰς βαθμὸν συνήθη διὰ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ ἀ-
 πόδοσιν [νομ·]. || [τῇ ده] وار خیر — در —
 ἐν πάσῃ ἀναβολῇ ἀγαθὸν τι ὑπάρχει, κάθε ἐμπό-
 διον εἰς καλὸν [πρμ·]. || Ρμ. [ك] — διατροῖδω, δια-
 μένω: ارام ارام — διαμῆνω καὶ ἀναπαύομαι.

A. μικῶν καὶ مكثير μικθῆ [οῦ, كث]
 ἐπθ. πολύλογος, φλύαρος.

مکثر { A. μονήδιον [ἐκ τοῦ اكثر] μτχ. ἐν.
 ὁ πολλαπλασιάζων.

مكث { Α. μονεσόδιον [ἐκ τοῦ ^{تكث} المكث] μετχ. ἐν.
 ὁ πληθύνων, πολλαπλασιάζων, αὐ-

ξάνων· ἄβ· **μουκεδόρι** **λέπν**, γαλακτοποιός
 [iatr.] § **μτχ.** **πθ.** **μουκεδότρ**, ὁ πληθυνθεὶς,
 πολλαπλασιασθεὶς, αὐξηθεὶς· [βοτ.] **πολλαπλοῦς**·
 [δυν. τῶ] مضاعف ἢ قاتر· § **θ.** مكثّر **μουκεδο-**
ρὲ [ἐν·] καὶ **μουκεδόρε** [πθ.].

مكشف } A. μουκεδδιφ [ἐκ τοῦ ^{تكشف} μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συμπυκνῶν [ἐπὶ φαρ-

μάκων διπθεν συμπυκνούντων τοὺς ἰσοθεστέ-
ρους καταστάντας ἰσοτῶς]· συμπυκνωτῆς [λατ.]·
§ μτχ. πθ. **μυκεδοῖ**, συμπεπυκνωμένος· § θ.
425 **μυκεδοῖ** [ἐν.] καὶ **μυκεδοῖ** [πθ.].

مکحال } A. ἡ ^{مکحل} ^{μικχάλ} [ρζ. ^{حک}] ὄν.
 ἡ γλῶσσις, δι' ἧς βάφουσι τὰς βλε-
 φαρίδας διὰ κολλυρίου [βλ. سورمه].

مکحل } A. μουκεχχάλ. [ἐκ τοῦ מכחל] μτχ.
 πθ. ὁ ἡλειμμένος κολλύριον [βλ.

[سورۃ] — ὁφθαλμὸς ὑλειμμένος κολλύριον.
 A. μουκέτι [ἐκ τοῦ تَكْدِير] μτχ. ἐν.

ο θλιδων, λυπων, προξενων λυπην, επιτιμων· ο θολων, καθιστων θολον [αιτ.] § μτχ. **μουκετιε**, τεθλιμμενος, λελυπημενος· τεθλωμενος, θολος· — دل καρδια τεθλιμμενη· || — سنى كوريوور δε βλεπω τεθλιμμενον· || — ماء يذور θολον· § θ. مكدرة **μουκετιε** [εν.] και **μουκετιε** [πθ.]· — احوال پرآگماتا پروخهنوئتا θλιψιν, θλιδοντα, θλιδερα.

مکدرات { A. μονεῖσι τοῖς [πλθ. τοῦ προηγ.]
 δν. θ. πράγματα θλίδοντα, προ-

401 مكد } Π. μονκετήρ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος τε-

θλημένων § επρ. ως αρμοζει τε-
θλημένων.

Διμουκεξίπτε { εκ του κτενός } **مکذب**
 εν. ο διαψεύδων. ¶ Ρμ. اولیٰ — δια-
 ψεύδω [ait.]: اولور — حال کندوسنی —
 ینکه κατάστασις [τὸ ψαυόμενον] διαψεύδει αὐ-
 τόν. § 8. **مکذبه** **μουκεξίπτε**.

مکذبه { A. μεκίζεπτε [ρζ, کذب] ὄν. θ. λό-
 γος ψευδής· βλ. ἐπόμε.

مكذوبه } A. μεῖζοντι [οὐκ. كذب.] ὁν. θ. λό-
γος ψευδής. § πλθ. مكذوبات.

مکر } Α. μέγρο, ἢ μεκίρο, ὄν. δόλος, ἀπάτη,
 πανουργία.

مكر } Τ. μέγερ, μόριον ἐν χρήσει μετὰ τοῦ
 تکر τεκέρ, ἤτοι مکر تکر, ὅπως ἐκφρά-

η τὴν ταχεῖαν κατακύλισιν· βλ. *سکر* .

τοῖς ἀν: δ—μέγερ·κι, ἢ κοινῶς —
 μέγερ·οε [ἐκ τοῦ] [ایسه] ἐκτὸς ἐὰν [εὐκτ.]: بو
 خسته افاقت بولهمز — که جناب حلق بر غناخی او
 ἀσθενὲς οὗτος δὲν δύναται ν’ἀναρρώσῃ, ἐκ-
 τὸς ἐὰν γίνῃ χάρις τις τοῦ Θεοῦ. || انفعال بابی
 ایتک ایلک قیلمق مادهل یله ترک ایتز — که مجازاً
 οὗτος δὲν δύναται ν’ἀναρρώσῃ, ἐκ-
 τὸς ἐὰν γίνῃ χάρις τις τοῦ Θεοῦ. || انفعال بابی
 ایتک ایلک قیلمق مادهل یله ترک ایتز — که مجازاً
 οὗτος δὲν δύναται ν’ἀναρρώσῃ, ἐκ-
 τὸς ἐὰν γίνῃ χάρις τις τοῦ Θεοῦ. || انفعال بابی

βιβιοθήκη Βέροιας

— جناب حق بنی بویه بر سعادتہ نائل ایتک: φαίνεται: —
 αλλ' ως φαίνεται, ὁ Θεὸς
 μὲ ἀπέστειλεν ἐδῶ ὅπως μὲ ἀξιώσῃ τοιαύτης
 εὐτυχίας.

ΜΚΡΑΜ } Α. **μικράμ** [ρζ. κρμ] ἐπθ. ὁ ποιῶν
 πολλὰς χάριτας, ὁ λίαν περιποιη-
 τικός.

ΜΚΡ } Α. **μουκερριρ** [ἐκ τοῦ تکریر] μτχ. ἐν. ὁ
 ἐπαναλαμβάνων, διπλασιάζων § [νομ.]
 ὁ διαπράττων καὶ αὖθις τὸ αὐτὸ ἐγκλημα, δι'
 ὁ πρότερον κατεδικάσθη, ὁ ὑποπίπτων εἰς τὸ
 αὐτὸ σφάλμα, παράπτωμα [βλ. تکریر]: — دها
 αὖθις ἀ-
 μελοῦντες καὶ ὀλιγοροῦντες θεωροῦνται ὡς ὑ-
 ποπίπτοντες εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα § μτχ. πθ.
μουκερριρ, ἐπανειλημμένος, ἐπαναληφθεὶς, δι-
 πλασιασθεὶς, διῴλισμένος, κ. λαμπικαρισμένος:
 — نوسرو — ἐπανειλημμένος, ἥτοι διπλοῦς ἀριθμός:
 — شکر — ζάχαρις διῴλισμένη § θ. **ΜΚΡ**
μουκερριρ [ἐν.] καὶ **μουκερριρ** [πθ.]: — داثرو
 ταῖς **μουκερριρ**, ἐπαναληπτικός κύκλος
 [γεωμ.].

ΜΚΡΑ } Α. **μουκερρεν**-εν, ἐπρ. ἐπανειλημ-
 μένως.

ΜΚΡΜ } Α. **μουκρίμ** [ἐκ τοῦ اکرام] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ τιμῶν, περιποιούμενος,
 καλῶς ὑποδεχόμενος τὸν παρ' ἐαυτῷ ξένον, φι-
 λόφρων, περιποιητικός § θ. **ΜΚΡΜ**.

ΜΚΡΜ } Α. **μουκερριμ** [ἐκ τοῦ تکریم] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. τετιμημένος, ἀγαστός,
 σεβαστός, μέγας, ἔξοχος: — دستور
 ἔξοχος § θ. **ΜΚΡΜ**: — *مک — ἡ ἱερὰ [τετιμημένη]
 Μέκκα.

ΜΚΡΜΑ } Α. **μουκερρεμ**-εν, τροπ. μτχ. ἀπο-
 λαύων μεγάλων τιμῶν § ἐπρ. μετὰ
 μεγάλων τιμῶν, μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ.

ΜΚΡΜΑΝΕ } Π. **μουκρίμ**-ανέ, ἐπθ. ἴδιος πε-
 ριποιούμενός, περιποιητικός, φι-
 λοφρονητικός § ἐπρ. φιλοφρονητικῶς.

ΜΚΡΜΤ } Α. **μεκρεμετ** [ρζ. κρμ] ὁν. θ. γεν-
 ναιοδωρία, χάρις, μεγαθυμία, εὐ-
 γένεια χαρακτηῖρος τιμή· σέβας § πλθ. **ΜΚΡΜ**
μεκριαμ.

ΜΚΡΜΤΛΟ } Τ. ἡ **μεκρεμετ**-λί, ἐπθ.
 γενναιοδωρος, εὐγενής § σεβα-
 στός, τίτλος τιμητικός ἀπονεμόμενος εἰς Οὐλε-

μάδες [ἐκ] ἔχοντας τὸν βαθμὸν **μουκερρις**, ἡ-
 τοι καθηγητοῦ [βλ. مدرس].

ΜΚΡΟΒ } Α. **μεκρουβ** [ρζ. κρβ] μτχ. πθ.
 καὶ ἐπθ. τεθλιμμένος, περιλυσος.

ΜΚΡΟΒΙΤ } Α. **μεκρουβ**-ιγέτ, ἀψ. θ. ἡ κα-
 τάστασις τοῦ τεθλιμμένου, θλί-
 ψις, λύπη.

ΜΚΡΟΒ } Α. **μεκρουβ** [ρζ. κρβ] μτχ. πθ. καὶ
 ἐπθ. ἐκεῖνος ὃν ἀποστρέφεται τις,
 ἀποτρόπαιος, βδελυκτός, μισητός: ὁ μὴ ἀπ-
 ηγορευμένος μὲν θρησκευτικῶς, θεωρούμενος ὁ-
 μως ὡς βέδνλος καὶ ἀνόσιος: — فعل
 ἀποτρόπαιος, βδελυκτῆ § θ. **ΜΚΡΟΒ** **μεκρουβ**.

ΜΚΡΟΒΑΤ } Α. **μεκρουβ**-ατ [πλθ. τοῦ προ-
 ηγ.] ὁν. θ. πράγματα ἀποτρό-
 πια, βδελυκτά, βδελυρά, βέδνλα, ἀνέρα.

ΜΚΡΟΒΗΤ } Α. **μεκρουβ**-ιγέτ, ὁν. θ. τὸ εἶ-
 ναι τι ἀποτρόπαιον, βδελυ-
 κτόν, βέδνλον, ἥτοι τὸ ἀποτρόπαιον, τὸ βδε-
 λυκτόν, τὸ βδελυρόν, τὸ βέδνλον.

ΜΚΡΟΒ } Α. **μουκρίβ** [ἐκ τοῦ اکراه] μτχ. ἐν.
 ὁ βιάζων, ἐξαναγκάζων [νομ.] βλ.
 اکراه § μτχ. πθ. **μουκρίβ**, ὁ ἐφ' οὗ ἡσκήθη
 βία, ὁ πιεσθεὶς ὅπως πράξῃ.

ΜΚΡΟΒΑ } Α. **μουκρίβ**-εν, τροπ. μτχ. ἡ ἐπρ.
 πιεσθεὶς, ἐξαναγκασθεὶς ὅπως πρά-
 ξῃ τι διὰ τῆς βίας [νομ.] βλ. اکراه.

ΜΚΡΟΒ } Α. **μεκρεβ** [ρζ. κρβ] ὁν. θ. πράγ-
 μα ἐμπνέον ἀποστροφῆν, δυσάρε-
 στον, δυστύχημα § πλθ. **ΜΚΡΟΒ** **μεκριαβ**.

ΜΚΣ } Π. **μεγκές**, ὁν. μυῖα [τ. مینک]: —
 — انکیت || ὁμοιος μυῖα, μυιοειδής: —
μεγκές-ἐνγκιουπίν, μέλισσα: — ران ||
μεγκές-
 γράν, ὁ ἀποδιώκων μυῖας, μυιοδόδη, μυιαστή-
 ριον: — کبر || **μεγκές**-γκίρ, ὁ πιάνων μυῖας, ἀ-
 γράχνη.

ΜΚΣΒ } Α. **μεκδὲ** καὶ **μεκδὲ** [ρζ. کسب]
 ὁν. κέρδος, ὠφέλεια: τὸ μέρος ἐν-
 θα ἀποκτᾶται, κερδαίνεται τι: —
μεκτέ **μεκτέ** **μεκτέ**, ἡ σχολή ἐνθα ἀποκτᾶ-
 ται ἡ προαγωγή, ἡ πρόοδος, ἡ σχολή ἡ γα-
 λουχοῦσα διὰ τῶν ναμάτων τῆς παιδείας.

ΜΚΣΒ } Α. **μουκεδδ** [ἐκ τοῦ تکسب] μτχ.
 ἐν. ὁ ποιῶν τινα νὰ κερδήσῃ τι,
 ὁ πορίζων.

δαρνημένον κτλ. βλ. **ΜΚΛ** || — **δίννι** μου-
κελλεζιγέτ, ἡ στρατεύσιμος ἡλικία: **سن** —
سن — **εισέρχονται** εἰς τὴν στρατεύσιμον ἡ-
λικίαν || — **θῆται**, ἡ διάρκεια τῆς στρα-
τιωτικῆς ὑπηρεσίας.

ΜΚΛ } **Α. μουκελλεζ** [ἐκ τοῦ **ΜΚΛ**] **ΜΤΧ.**
πθ. ἐστεμμένος, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ
ὁποίου ἐτέθη στέμμα, διὰ δόγμα· **ΜΤΧ.** κεκοσμη-
μένος· § **Θ.** **μουκελλεζ**.

ΜΚΛ } **Α. μεκλούμ** [ῥζ. **ΜΚΛ**] **ΜΤΧ.** πθ. τε-
τραυματισμένος.

ΜΚΛ } **Α. μουκεμυλ** [ἐκ τοῦ **ΜΚΛ**] **ΜΤΧ.**
ἐν. ὁ τελειοποιῶν, συμπληρῶν [δπν.]·
§ **ΜΤΧ.** πθ. **μουκεμυλ**, τελειοποιημένος, συμ-
πληρωμένος, τέλειος, ἐντελής, ἀκριθής, ἐξαι-
ρετος, καθὼς πρέπει, λαμπρός, μεγαλοπρεπής:
— **τέλειος** ἄνθρωπος, καθὼς πρέπει || —
ضيفات γεῦμα ἢ δεῖπνον ἢ συμπόσιον ἐντελέ-
στατον, ἐξαιρετον, λαμπρόν || — **ἐξαιρετον**
βιβλίον || — **θεραπεία** ἀκριθής, ἐντελής· §
Θ. **μουκεμυλ** [ἐν.] καὶ **μουκεμυλ**
[πθ.] : — **ἐξετάσεις**, εἰρευνᾶν, ἐντελεῖς,
ἀκριθεῖς || — **ἔργα**, συγγράμματα ἐξαιρετα,
λαμπρά || — **κατὰ τρόπον** ἐντελῆ, ἐν-
τελῶς, ἐντελέστατα || — **τεταπύρι** μου-
κεμυλ, μέτρα ἐντελῆ.

ΜΚΛ } **Α. μουκέμυλ-εν**, ἐπρ. ἐντελῶς,
ὡς δεῖ: **سوييلور** — **φραντζε** **ΛΣΑ**·
— **ἐντελέστατα** τὴν γαλλικὴν || **تكميل** —
ἐπισκευάζω ἐντελῶς.

ΜΚΛ } **Α. μεκμὲν** [ῥζ. **ΜΚΛ**, βλ. **ΜΚΛ**] ὄν.
τόπος ἐνέδρας, μέρος ἐνθα κρύπτε-
ται τις, ἡ προᾶγμα τῆς πλθ. **ΜΚΛ** **μεκμὲν**.

ΜΚΛ } **Α. μεκμὲν** [βλ. προηγ.] **ΜΤΧ.** πθ.
ὁ κεκρυμμένος ἐν ἐνέδρῳ, ἐν-
εδρεύων.

ΜΚΛ } **Α. μουκενά**, πλθ. τοῦ **ΜΚΛ** βλ.

ΜΚΛ } **Α. μεκνέτ**, ὄν. θ. δύναμις, ἰσχύς·
εὐστάθεια, σταθερότης: **سوى** —
— **καταβάλλειν** προσπάθειαν καὶ δύνα-
μιν || — **οἱ κάτοχοι** πλούτου
καὶ ἄνθρωποι ἰσχύος, ἥτοι οἱ πλούσιοι καὶ ἰ-
σχυροί || — **ἐνισχύομαι**, ἐνδυναμοῦμαι [ΜΤΧ.]

ΜΚΛ } **Α. μεκνιό** [ῥζ. **ΜΚΛ**] ὄν. θ. δά-
ρωθρον· § πλθ. **ΜΚΛ** **μεκνιός**.

ΜΚΝ } **Α. μεκνοῖζ** [ῥζ. **ΜΚΝ**] **ΜΤΧ.** πθ. κε-
κρυμμένος, πεφυλαγμένος ἐν θη-
σαυροφυλακίῳ, ἐναποτεταμειμένος, τεθησαυ-
ρισμένος [ΜΤΧ. ἐπὶ ἐμφύτων ἀρετῶν καὶ προσ-
δόντων]: **فكر و قلبه** — **اولان** **بوكى** **خصائلك** **انيساطى**
ἡ ἀνάπτυξις τοιούτων προσδόντων ἐναποτετα-
μειμένων ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
|| **طينى** **اولان** — ὁ ἐν τῇ φύσει αὐτοῦ ὑπάρχων,
ἐμφυτος αὐτῷ· § **Θ.** **ΜΚΝ**.

ΜΚΝ } **Α. μεκνός** [ῥζ. **ΜΚΝ**] **ΜΤΧ.** πθ.
δεδαρωμένος, σκουπιδμένος· § **Θ.**
ΜΚΝ.

ΜΚΝ } **Α. μεκνοῖν** [ἐκ τοῦ **ΜΚΝ**] **ΜΤΧ.**
πθ. διατεταγμένος, ἀραδιασμένος:

— **τούροι** **μεκνοῖν**, μαργαρίτης διατεταγ-
μένος || **كيدر** **ديشلى** **اول** **غنجه** **فك** — **οἱ** ὁ-
δόντες ἐκείνης τῆς ἐχοῦσης στόμα κάλυκος
[**γονδζέ-φέμυ**], εἶναι ὡς μαργαρίτης διατεταγ-
μένος [στίχ.]· § κεκρυμμένος, κεκαλυμμένος.

ΜΚΝ } **Α. μουκεννά** [ἐκ τοῦ **ΜΚΝ**] **ΜΤΧ.** πθ.
καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων ὀνοματεπώνυμον
[βλ. **ΜΚΝ**] § ἀλληγορικός, μετωνυμικός· § ἀντω-
νυμία: — **μουκεννά** **πίχ**, ἡ λέξις ἡ ἐν χρή-
σει μετωνυμικῇ || — **μουκεννά** **ἄνχ**, ἡ με-
τωνυμικὴ ἐννοια τῆς λέξεως.

ΜΚΝ } **Α. μουκζούρ**, πλθ. τοῦ **ΜΚΝ** βλ.

ΜΚΝ } **Π. μεκζούτ**, ταῦτο **ΜΚΝ** βλ.

ΜΚΝ } **Α. μουκεκέτ** [ἐκ τοῦ **ΜΚΝ**] **ΜΤΧ.**
καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων ἄστρα ἐν-
αστρος: — **سماى** — ὁ ἑναστρος οὐρανός· § **Θ.** **ΜΚΝ**.

ΜΚΝ } **Α. μουκεβδίν** [ἐκ τοῦ **ΜΚΝ**] **ΜΤΧ.**
ἐν. ὁ πλάττων, δημιουργῶν, ὁ νεωστὶ
κατασκευάζων· συστατικός, πλαστικός [λατ.]·
— **الياف** **μουκεβδίν** **εὐλαγία**, ἰνοπλαστικός ||
— **بول** **μουκεβδίν** **πέδλ**, οὐροποιητικός ||
— **مخبرات** **μουκεβδίν** **χουδζεϊράτ**, κυψελοπλαστι-
κός· — **دم** **μουκεβδίν** **έμ**, αἱμοποιητικός ||
— **رياح** **μουκεβδίν** **ριγιάχ**, τὰ ἐν τοῖς ἐντέροις
ἀέρια γεννῶντα φάρμακα || — **زر** **μουκεβδίν**
— **سكر** **μουκεβδίν** **δουκέτ**, γλυκογόνον [εἶδος σακ-
χάρου]· — **طفيلات** **μουκεβδίν** **τουφεϊλάτ**, πα-
ρασιτογόνο (ιδιότης)· — **قلوى** **μουκεβδίν** **καλ**
— **بى**, ὁ μετατρέπων ὀξεῖαν τινα οὐσίαν εἰς ἄλκα-

λακύν· || قحج — μουκεβδίνι κατ̃χ, πυοποιητικός· || لم — μουκεβδίνι λάχμ, σαρκωτικός, άναπλαρωτικός [συνών. ملحم βλ.]· || لبن — μουκεβδίνι λέπν, γαλακτογόνος· || مرض — μουκεβδίνι μαράζ, νοσοποιητικός· § μτχ. πθ. μουκεβδέν, πεπλασμένος, δεδημιουργημένος, ό νεωστί κατασκευασμένος· § θ. مكو — μουκεβδινέ [έν.] και μουκεβδενέ [πθ.]·

ΜΚΟΝΑΤ } Α. μουκεβδενάτ [πλθ. του προηγ.] όν. θ. πράγματα πεπλασμένα, δεδημιουργημένα, δημιουργήματα, όντα : — معث ال — μετ̃χάδου-λ-μουκεβδενάτ, όντολογία· || خالق — ο δημιουργός των όντων·

ΜΚΕ } Α. μέκκε, όν. θ. Μέκκα, πόλις τής Αραβίας, πατρίς του προφήτου Μωάμεθ, έν η εύρίσκεται ο Κιαμπέ [كعبه] ήτοι τὸ ιερὸν προσκύνημα των Μουσουλμάνων : — مكرمه — ή ιερὰ Μέκκα· || يامسى — βαθμός Μέκκας, ήτοι βαθμός άπονεμόμενος εις τους Ουλεμάδες· || — شرافتي — τὸ αξίωμα του Σεριφ, ήτοι του άρχηγού των περι τήν Μέκκαν άραβικών φυλών· || يامسى — βαλσαμόδεον και άμυρις. Τὸ όνομα مك παραγόμενον εκ τής ρίζης مك — مضى = μυζώ, καταστρέφω, σημαίνει πέντε τινά : 1ον ότι ή πόλις αύτη καταστρέφει και εξαφανίζει όλας τās άμαρτίας, ή καταστρέφει τους άδικοϋντας και τυραννοϋντας· 2ον ότι του υδατος όντος όλίγου έν αύτῃ, οι κάτοικοι αύτῆς έκμυζών από τῆς γῆς τὸ ύδωρ· 3ον ότι καθ' έκαστον έτος οιοει έκμυζῃ, ήτοι έλκει προς έαυτήν τους άνθρώπους προς προσκύνησιν του Κιαμπέ· 4ον ότι εΐναι ό μυελός, τὸ κέντρον τῆς γῆς και 5ον ότι καθώς έκμυζών τις άφαιρεί τὸν μυελὸν από των όστων, οϋτω και αύτη έκμυζῃ και άφαιρεί τās άμαρτίας·

ΜΚΕ } Τ. μέκε, όν. τράγιον τὸ άκανθώδες, κ. καυκαλήθρα·

ΜΚΙ } Α. μεκκί [εκ του مك] έπθ. ό άνάκων εις τήν Μέκκαν, ό τῆς Μέκκας, ό κάτοικος τῆς Μέκκας, Μεκκανός· § θ. مكه·

ΜΚΙΑΛ } Α. μεκγιάλ [εκ του كيل] όν. κοιλόν, ήτοι μέτρον σιτηρών, γεννημάτων· § πλθ. مكيل —

ΜΚΙΔΤ } Α. μεκιδέτ, ή مكيدت [ρζ. كيد] όν. θ. δόλος, απάτη· § πλθ. مكاذ —

ΜΚΙΣ } Α. μουκεγγές [ρζ. كيس] μτχ. πθ. και έπθ. ό έντός κύστεως εύρισκόμενος, εγκυστος [βοτ.]· § θ. مكيه·

ΜΚΙΦ } Α. μουκεγγίφ [εκ του كفيف — كفيف] γίφ, ρζ. كيف] μτχ. έν. ό μεθύσκων, ό προξενών ή φέρων εύθυμίαν, διάθεσιν· § μτχ. πθ. μουκεγγέφ, ό έχων ποιότητα ή ιδιότητα τινα [σπν.]· § θ. مكيف — μουκεγγίφ [έν.] και μουκεγγέφ [πθ.]· — مشروبات — μεθουπάτι μουκεγγίφ, ποτά φέροντα εύθυμίαν·

ΜΚΙΦΑΤ } Α. μουκεγγίφάτ [πλθ. του προηγ.] όν. θ. ποτά μεθύσκοντα, προξενούντα διάθεσιν, εύθυμίαν, οίνοπνευματώδη·

ΜΚΙΚ } Τ. μεκίκ [παραφθορά εκ του π. مكوك — مكوك] όν. κερκίς, κ. σαγίτα των ύφαντών· || ايلكي — ύψάδιον [βλ. ارعاج]· || كى آدم — άνθρῶπος άεικίνητος, έλαφρόνους· || كى كيدوب — λεπτόν μαδούριον· || قلى — πηγαίνει και έρχεται ως ή σαγίτα, ή — طوقور — ύφαίνει πανί, ήτοι πηγαίνει μιὰ επάνω μιὰ κάτω, περιφέρεται άκαταπαύστως·

ΜΚΙΛ } Α. μεκίλ [ρζ. كيل] μτχ. πθ. και έπθ. ό διά κοιλού μετρούμενος· § πλθ. مكبول — مكبول και مكيل·

ΜΚΙΛΑΤ } Α. μεκίλάτ, πλθ. του προηγ. βλ·

ΜΚΙΝ } Α. μεκίν [εκ του مكنت] έπθ. ό κάτοχος βαθμού και περιοπῆς παρὰ τῷ βαθμει ή τῷ διοικητῃ, ό ύψηλῆς περιοπῆς· ό εγκατεστημένος πον· εύσταθής· σοδαρός : حاكم — شرف المكان بال — ومين اوليدر — ρέφου-λ-μεκγιάν — ل-λ-μεκίν, ή τιμή τῆς θέσεως εκ του έν αύτῃ εγκατεστημένου, ήτοι ό άνθρῶπος τιμῃ τήν θέσιν [πρμ.]· § πλθ. مكنا —

ΜΚΙΝΑΝΕ } ΙΙ. μεκιν-ανέ, έπθ. ό άνήκων, ή άρμόζων τῷ ισχυρῷ, σοδαρῷ κτλ· § έπρ. ως άρμόζει ισχυρῷ κτλ·

ΜΚΙΟΛ } Α. μεκγιούλ [ρζ. كيل] μτχ. πθ. ό μετρονθεις διά κοιλού· § θ. مكبول·

ΜΛ } Α. μέλλ, έπθ. άχθόμενος, βεβαρημένος, ό υπό άνίας κατεχόμενος· βλ. ملال·

ΜΛ } ΙΙ. μίλ, όν. θριξ τῆς κεφαλῆς και τῆς ούρας ζώων·

مل } Π. μοῦλ, ὄν. εἶδος ἀπίου χονδροειδοῦς
καὶ ἀηδοῦς ξοῖνος; فام — ἐρυθρός, ὁ ἐ-
χὼν τὸ χροῶμα τοῦ οἴνου.

2. **Μαλ** } Α. μελά', ἡ μελέ', ὄν. τὸ εἶναι τι πλη-
 ρες, ἢ κατάστασις τοῦ πλήρους· δια-
 στήμα πληρες, πεπληρωμένον· πληθος, ὁμή-
 γυρις, συνάθροισις: الناس — على **ἀλά μελέ'-ν-**
 νάς, ἐνώπιον πλήθους ἀνθρώπων, δημοσίᾳ,
 πανδημῶς || **على** — **μελέ'** ἡ **ἀλά**, ὁμήγυρις τῶν
 μεγάλων· τὸ τάγμα τῶν χειρουδείμ· § **πλθ.** **Μα**
ἐμελά.

ملا } T. *μολλὰ* [ἐκ τοῦ ἀρβ. *مولى*] ὄν. ἀνώ-
 τερὸς ἱεροκριτῆς, Καθῆς, κ. *Μολλᾶς* :
 مصر — *Μολλᾶς τῆς Αἰγύπτου* || مك — *Μολ-*
λᾶς τῆς Μέκκας § ἱεροσπουδαστῆς [τοῦ Σερῆ].
 βλ. καὶ *Μα*.

ملابس } Α. μελαπῆς [πλθ. τοῦ ملابس] δν.
ἐνδύματα.

ملابس } A. μουλαρίτις [ἐκ τοῦ مَلَابِس] μυχ.
 ἐν. ὁ ἔχων σχέδιον μετὰ τινος, ὁ σχε-

τιμὸς· ὁ αἰτίος [δοτ.]: برفعلي ما هو له يعني عند
 τὸ μὴ ἀποδιδόναι τὸν κτλ. ὑπὸ τοῦ καὶ τοῦ
 πρᾶξιν τινα τῷ εἰς ὃν ἀνάκει [υὰ χούδε λε-
 γινέ], ἥτοι τῷ ὡς πρὸς τὸν λαλοῦντα [ἤντε-
 λουετεκελλίη] ἀληθεῖ αἰτίω [μουλαπίδινη].

} A. μουλαπιδε [ρζ. ابس] ἀψ. θ.
 } § σχέσις, οικειότης· § τὸ ἀναμινύε-
 σθαι μετὰ τινος εἰς τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον
 διάκρισιν, σύγχυσις· § αἰτία, λόγος: سببه — ἐπὶ
 τῷ λόγῳ, ἐξ αἰτίας, ἔνεκα· || سببه — عید سعید اولی
 ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ ὅτι εἶναι ἑορτή, ἔνεκα τῆς
 ἑορτῆς

ملح } A. μιλάχ [πλθ. τοῦ ملح] ὄν. ἄλατα

ملاح } Α. μελλάχ [ἐκ τοῦ ملاح] ὄν. ναύ-
 της· θαλασσοπόρος, ναυτίλος· § πλθ.

ἀριθ. μετ' ἀλλαγῆν, καὶ περσ. ἁριθ. μετ' ἀλλαγῆν.

ملاحت } A. μελαχάτ [ρζ. ملح] ὄν. θ. ὦ
 ραιότης, κάλλος, χάρις.

ملاحت } A. *υλαχάτ* [ρζ. ملح] ὄν. θ. τὸ
 εἶναι τινα ναύτην, θαλασσοπόρον

ναυτιλία, θαλασσοπορία.
 مهارة { Α. μελάχαι-εν, ἐπρ. κατὰ τὴν ὥ
 ραιότητα. ὡς ποδὲς τὸ κάλλος.

ἁλλοὶ } Α. μελαχιτὶ καὶ ἁλλοὶ μελαχιτὶ
 [πλθ. τοῦ ἁλλοῦ μουνλχιτὶ] ὄν. αἰρε-
 τικοί, ἄσεβοις.

ملا حظات } Α. ὑδραχαλάτ, πλθ. τοῦ ἐ-
 πομ. βλ.

ملا حظہ } A. **μυλαχαζά** [ρζ. حظ] ρ. ἀφ.
 θ. παρατήρησις, θεωρία, σκέψις:
 كز وار ايسه سويليك — ἐὰν ἔχνητε παρατηρη-
 σιν [**μυλαχαζανήζ**], σκέψιν τινά, εἶπατε ||
 درميان ايتك — ἐκφῆρω σκέψιν, παρατήρησιν ||
 منه — h سله — ἐπὶ τῇ σκέψει τοῦ... || Ρμ.
 σκέπτομαι [αἰτ.]: — ايتدم — ἐσκέφθην τοῦτο·
 || ايديورم — σκέπτομαι τὸ ζήτημα τοῦ-
 το· § πλθ. **μυλαχαζάτ.**

ملا حظہ سز } T. ὑδλαχαζα-δόνζ, ἐπθ, ἀπε-
 ρίσκεπτος, ἀσυνλόγιστος.

} T. μυδαχαζα-σινζλήκ,δν.
 } ἀπερισκεψία.

ملاحف } A. μελαγχύψ, πλθ. τοῦ ἀνέμου βλ.

ملح { Α. μελαγχήμ, πλθ. τοῦ μελαχ βλ.

ملاذ } A. μελάζ [ρζ. ζο] ὄν. ἄστυλον, κατα-
φύγιον [δοτ.] || συν. τῷ ملجاء , بناء .

ملازم } A. **μολαξιμ** [ἐκ τοῦ مزلما] **μτχ.**
 ἐν. καὶ ἐπθ. προσκεκολλημένος, ἀ-
 χώριστος ὃν. μαθητευόμενος, ὑπεράριθμος,
 ἥτοι ὑπάλληλος φοιτῶν εἰς τι γραφεῖον, ἰδιώ-
 κυβερνητικόν, ἀμίδθι καὶ ἐπὶ προσδοκία διορι-
 σμοῦ. || عا — **πάρεδρος**, ἡ ἀναπληρωτὴς μέ-
 λους δικαστηρίου κτλ. ἀπόντος. || اول — **μολα-**
ξισμ **ε66ελ**, ὑπολοχαγός. || ثانی — ἀνθυπολο-
 χαγός ἢ ἐπιλοχίας. ὃ πλθ. ἀρθ. مزلما **μολα-**
ξιμ, καὶ περὶ ἑλ. مزلما **μολαξιμ**.

ملازمت } A. ὑδλαζευέτ [ἐκ τοῦ ρ.] ρ.
 ἀψ. θ. τὸ εἶναι προσκεκολλημέ-

νον, ἀχώριστον ἄλλου· φοίτησις· ὑπηρεσία τὴν ποιεῖ τις ἀμισθὴ ὡς μαθητευόμενος ἢ ὑπεράριθμος γραφείου, ἐπὶ προσδοκία διορισμοῦ· περιποίησις [ἐρωτική]. ¶ Ρμ. ὑπηρετῶ ἀμισθὴ ὡς μαθητευόμενος κτλ. περιποιοῦμαι, περιέπω [ἐρωτικῶς] [δοτ.]; ἐλπίς — εἰς ὑπηρετῶ εἰς τὸ γραφεῖον ὡς μαθητευόμενος.

ملازمة } Δ. μὴ λαζέμεν-εν, ἐπρ. ἄνευ μι-
 σθοῦ, ὡς ὑπεράριθμος, ὡς μαθη-
 τευόμενος· βλ. προηγ.

ملازملك } T. ὑδλαζιμ-λίξ, ὄν. τὸ εἶναι
τινα μαθητευόμενον ὑποπόσιθ.

μον· βλ. ملازم §[στρε.] ὁ βαθμὸς τοῦ ὑπολογα-
γοῦ ἢ τοῦ ἀνθυπολογαγοῦ. || عا — اعضا παρεδρία,
τὸ εἶναι πᾶρεδρον, ἀναπληρωτῶν δικαστῶν.

ملاصق } A. μουλαδικ [ἐκ τοῦ ملاصقة] μτχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. συγκεκολλημένος.

συνωνυμῶς, κολλητός, συναφής [δοτ.]: خانة لرك
در اکثری کهنه و یو بویه —
οἰκῶν εἶναι πεπαιδωμένοι καὶ συναφεῖς || جار
— γείτων οὗ ἡ οἰκία συναφής: § θ. ملاصقه.

ملاصقه } A. μουλαδακα [ἐκ τοῦ الصوق] ρ.
 ἀφ. θ. συγκόλλησις, συνάφεια.

ملاطف } A. μουλατήρ [ἐκ τοῦ ملاطفه] μτχ.
 ἐν. ὁ ἀστεινόμενος.

ملاطفه { A. μουλαταφές [ρζ. الطف] ρ. ἀφθ.θ.
παροτρύνει, ἐλπιούσης· δόσας· δούρος

A. μουλαταμε [ρζ. μ βλ. μ] ρ.
 11. 0. πὲ καὶ ἐξίσθαι ἀναδύσας

αὐτὸν } Μαλάτια, ὄν. κ. πόλις τῆς Μι-

Α. μελα'ντι [πλθ. τοῦ ملاحه] δν. θ.

Α. μουλα'ήπ [ἐκ τοῦ α.ε.λ.] μτχ.

έν. ὁ παίζων καὶ διασκεδάζων μετὰ
τινος προσώπου ἢ πράγματος· § 0. α. α. α.

ملعبه } A. μουλ.α'απὲ [ρζ. لعب] ρ. ἀφ. θ.
τὸ παίζειν καὶ διασκεδάζειν μετὰ

τινος προσώπου ἢ πράγματος [τῆς ψυχῆς] βλ. مِبَاعِلَه.

αἱεϑεϑα } Α. ποῦκα ἀνέ [ἐκ τοῦ $\frac{\alpha}{\alpha}$] β. αψ.
 θ. τὸ ἀναθεματίζειν, καταρᾶσθαι
 ἀλλήλους [δοτ.].

ملاعین { A. μελα'ήν, πλθ. τοῦ ملعون βλ.

ملاغمة } T. μάλαγμα [ἐκ τοῦ ἀρβ. ملاغمة]
 δυν. κοιθὴ ἀναμειγυμένη μετ' ἀχύν-

ρου λανισμένου, παρεχομένη εἰς τὰ κτήνη.

ملاق { T. μαλάκ, βλ. ملاق .

ملاقات } Α. υδρακᾶτ [ρζ. الى] ρ. ἀφ. θ. συν-
 ἄντητος συνέντευξις. ك. ح. ك. ا. ل.

۱ — συνέντευξις δύο Αυτοκρατόρων. || Ρμ. λαμβάνω συνέντευξιν, συντυγχάνω [تلتقي] آستريا:
 سفری خارجی ناظری الهه — امامت

τῆς Αὐστρίας ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἑξωτερικῶν.

ملاقى } A. ὑδρακῆ [ἐκ τοῦ ὑδρακῆ] μτχ. ἐν.
ὁ συντυγχάνων, λαμβάνων συνέν-

τεύξιν. || Πμ اولق — συντευχάνω, λαμβάνω συνέν-
τεύξιν [τῇ αὐτῇ ἢ ὁσπ.]: اولق — ذات ايله ب. λαμβ-
δάνω συνέντεύξιν μετά τινος.

ملاك } A. μελλὰς [πλθ, τοῦ مالك] ὄν. κύ-
ριοι, κάτοχοι, ἰδιοκτεῖται: — تصرف

νομή, ἡ ἐξουσία κατόχων κτήματος [νομ.].

σθαι, ἀνία: درون — ἐσωτερικὴν ἀνία.
 — ἀνία ἀντικαθ' ἑαυτήν || كذا — δοκεῖται, ἄτοι κα-

ταλαμῶνας ἀνία· || — و کۆلوس کا انیا،
ἀπογοήτευσιν· || — ر پډو-مغلزل، انياروټ · ||
رس — مغلزل-هړس، د هېرون انيان: او حال
روح اولورکه درجه η κατάσταση αυτή
τοσαύτην ἄνιαν φέρει εἰς τὴν ψυχὴν ὥστε ..

ملات { A. μελαλέτ, ὄν. θ. ταῦτὸ προηγ.

ملالِق } Τ. μολλα-λήκη, ὄν. τὸ ἀξίωμα τοῦ
Μολλαῖ· βλ. Ῥα.

ملامت } A. μελαυετ [ρζ. لوم] ρ. ἀφ.θ. ἐπι-
τύνηος ἐπίπληρος ἐλεγχος τύνηος

συνειδότης. || Ρμ. ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, μέμφομαι, ἐλέγχω [δοτ.]: עֲלֵךְ — עָלָה עָלָה ἐπιτιμᾶν, μέμφεσθαι ἀλλήλους.

ملامتزده) Π. μελαμὲν-ζεῖε, ἐπθ. ὁ ὑπο-
 στὰς ἐπιτίμησιν, ἐπίπληξιν, ἐ-

λεγχον, τύψιν συνειδότος· § πλθ. ملامتزدان με-
λαμπέτ-ζεεεγκιάν.

ملام } A. μελαμήχ [πλθ. τοῦ ¹μλχ] ὄν. θ.
χαρακτηριστικά: ²μλχ — μελαμήχι

βεδῶν, χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου.

ملامسه } A. μουλαμεδὲ [ρζ. λς] ρ.ἀψ.θ.
ἐπαφῆ· συν. τῷ τμας.

ملامی } Α. μελαμῖ [ἐκ τοῦ ملامت] ἐπθ. καὶ
δν. φιλόσοφος μυστικιστῆς, διάγων

βίον κυνικόν· § πλθ. *لاميون* μεγαμυγούν.

ملاميون } Α. μελαμυγούν, πλθ. τοῦ
 βλέπε.

ملاهی } A. μελαχι, πλθ. τοῦ βλ. ملهى

ملءن { Α. μελ. ἄν, ἐπθ. πλήρης, ὑπερχειλής.

ملائک

A. μελαϊκή, καὶ μελαϊκή [πλθ. τοῦ μελαϊκή, ἐν χρήσει καὶ ἀντι-
ἐνικῶν] ὄν. ἀγγελοὶ, ἀρχάγγελοι: ذات — زات
μελαϊκή-διδυμάτ, πρόσθιον ἔχον τὸν τύπον ἀγ-
γέλων, ἀγγελόμορφον, ἀγγελόπιδες: مجلس —
μεδζλίδι μελαϊκή-ἐνίς, συμβούλιον οἰκεῖον τοῖς
ἀγγέλοις, ἀγγελικόν, ἔξοχον.

ملائک

A. μουλαϊή [ἐκ τοῦ ملائكة] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἀρμόζων, συμβιβαζόμενος,
συνάδων, σύμφωνος [δοτ.]: — ملائكة ὁ συμβιβα-
ζόμενος μετὰ τοῦ ὁρθοῦ λόγου, ὅστις ἐρχεται
εἰς τὴν πειθῶν: — ملائكة ὁ συμβιβαζόμενος μετὰ
τῆς διαθέσεως τινος, ὁ σύμφωνος πρὸς τὸ γού-
στο: § γλυκύς, ἡπιός, προσήνης, πρῶτος· εὐ-
κρατος, συγκεκρασμένος· εὐκοιλίος: هوا —
ἀήρ ἡπιός, εὐκρατος: صو — ὕδωρ συγκε-
κρασμένον: طوبى — طبیعت — διατηρῶ τὴν κρᾶ-
σιν εὐκοιλίον: § 0. ملا.

ملائک

Π. μουλαϊή-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων
ἡπῶ, πρῶτος, ἡπιός, πρῶτος, γλυκύς
[λόγος, συμπεριφορὰ κτλ.]: § ἐπρ. ἡπῶς, πρῶτος.

ملائک

A. μουλαϊή-εὐ [ἐκ τοῦ ملائكة] ρ.
ἀφ.θ. ἀρμονία, συμφωνία· γλυκύ-
της, πρῶτης, ἡπιότης, προσήνεια· εὐκοιλίότης.

ملبس

A. μελπίς [ἐκ τοῦ لباس] ὄν. ἐνδυ-
μα: § πλθ. ملابس μελαπίς.

ملبس

A. μουλεπίς [ἐκ τοῦ تلبس] μτχ.
ἐν. ὁ ἐνδύων· ὁ συγχέων: § μτχ. πθ.
μουλεπίς, ἐνδεδυμένος· συγκεχυμένος, ἀ-
σαφής.

ملبس

A. μελπίς [ἐκ τοῦ لباس] μτχ.
πθ. ἐνδεδυμένος, περιδεδυμένος·
§ τετριμμένος, φορεμένος, μεταχειρισμένος: § 0.
ملبوسات. ملبوسات.

ملبوسات

A. μελπίουδ [πλθ. τοῦ προηγ.]
ὄν. θ. ἐνδύματα: — معازى — κα-
τάστημα ἐνδυμάτων.

ملت

A. μελλέτ, ὄν. θ. θρησκεία, δόγμα
θρησκευτικόν· ἔθνος οὗτινος ὅλα τὰ
ἄτομα προδεδούσι τὴν αὐτὴν θρησκείαν: —
اسلامیه τὸ μουσουλμανικὸν ἔθνος: عیسویه —
τὸ χριστιανικὸν ἔθνος: روم — τὸ
ἔθνος τῶν ρωμαίων: یهودی — τὸ ἔθνος τῶν
Ἰουδαίων· § ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ τῆς ἐννοίας: λαός,
ἀντὶ τῶν 2. قوم کادی, اوممیت: § πλθ. مل
میلل: — اجنیه — ξένα ἔθνη.

ملتبس

A. μουλτεπίς [ἐκ τοῦ التباس] μτχ.
ἐν. συγκεχυμένος, ἀμφίδολος, διφο-
ρούμενος, ἀσαφής: Pم — اولی — συγχέομαι [δοτ.]:
شهرت بر مرتبه واریک علوم متعارفه — و مشتبه
τὸ γνωστὸν φθάνει εἰς ἓνα τοιοῦτον βαθ-
μὸν ὥστε συγχέεται [μουλτεπίς βέ μουλτεπίς
ὁλμάκ] πρὸς τὰς κοινὰς ἐπιστήμας [οὐλόουμι
μουτε'αριφί]: § 0. ملتبه.

ملتقم

A. μουλτεδίμ [ἐκ τοῦ التمام] μτχ. ἐν.
ὁ καλύπτων ἑαυτὸν διὰ καλύμματος
[ὡς αἱ γυναῖκες τῶν ὁθωμανίδων διὰ γιασμα-
κίου]: ὁ φιλῶν, ἀσπαζόμενος: § μτχ. πθ. μουλ-
τεδέμ, ὁ φιλούμενος, ἢ τοι ὁ λαμβάνων φιλήματα.

ملتجا

A. μουλτεδζά [ἐκ τοῦ التجاء] μτχ.
πθ. ἀντὶ ὀνομ. τὸ εἰς ὃ καταφεύγει
τις, τὸ καταφύγιον, ἀσυλον: ی قرا — καταφύ-
γιον τῶν πτωχῶν: § 0. ἐπόμ.

ملتجی

A. μουλτεδζί [ἐκ τοῦ التجاء] μτχ.
ἐν. καὶ ὄν. ὁ καταφεύγων, ὁ πρόσ-
φυς: لی — مجار — οἱ Οὐγγροὶ πρόσφυγες: § πλθ.
پرس. ملتجیان. μουλτεδζιάν: § 0. ملتجه.

ملتجیان

Π. μουλτεδζιάν, πλθ. τοῦ ملتجی
βλ.

ملتجیانہ

Π. μουλτεδζί-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
πρόσφυγι: § ἐπρ. ὡς πρόσφυς.

ملتحق

A. μουλτεχίμ [ἐκ τοῦ التحاق] μτχ.
ἐν. ὁ προστεθειμένος, ὁ συνενωθεὶς
μετὰ τινος, Pم — اولی — προστίθεμαι [δοτ.]:
بعد المقد بامك مقدار مبینی و مشتریک ثمن مبینی
τὴν μετὰ τὴν συνομολό-
γησιν τῆς πωλήσεως [πά'τε-λ-άκητ] ὑπὸ τοῦ
πωλητοῦ γινομένη αὐξησιν τοῦ ποδοῦ τοῦ πω-
λουμένου [μικτάροι μεπ'ί] καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀ-
γοραστοῦ γινομένη αὐξησιν τοῦ ὀρισθέντος τι-
μήματος [δεμένι μουδεμμά] προστίθεται εἰς
τὸ ἀρχικὸν συνάλλαγμα [ἄκτ]: § 0. ملحقه. || συ-
νθεστέραν ملحق μουλχάκ, βλ.

ملتحم

A. μουλτεχίμ [ἐκ τοῦ التحام] μτχ.
ἐν. ὁ ἐπουλωθεὶς, συσσωρευθεὶς: §
[γραμ.] λέξις σύνθετος δι' ἀπλῆς παραθέσεως,
ὡς رده تحتہ, ταχτά-περτέ, φράκτης ξύλινος: βλ.
ملتحه. § 0. ملتحه.

ملتجی

A. μουλτεχί [ἐκ τοῦ التجاء] μτχ.
ἐν. ὁ γενειάζων, ὁ ἀποκτήσας γέ-
νειον [νέος].

καρ, εὐσαρκος, παχύσαρκος, σαρκώδης, εὐτρα-
φής, σωματώδης: — وجود سώμα εὐσαρκον· § θ.
ملحه **μουλεχχιυέ** [έν.] καὶ **μουλεχχαυέ** [πθ.].

ملحه } A. **μελχαυέ** [ρζ. ملح] ὄν. θ. μάχη,
μάχη αιματηρά, σφαγή· § πλθ. ملح
μελαχιυ.

ملحد } A. **μελχουέ** [ρζ. ملح] μτχ. πθ. τε-
θαμμένος· § θ. ملحد.

ملحوظ } A. **μελχούζ** [ρζ. ملحظ] μτχ. πθ. ὁ
ἐρχόμενος εἰς τὴν διάνοιαν, ὁ πε-
ρὶ οὗ σκέπτεται τις, ὁ πιθανός, ὁ ἐνδεχόμενος:
— وقوعی ὁ πιθανός, ἐνδεχόμενος συμβῆναι· ||
— غیری یا غیری ὁ ἐλευσίς πιθανός· ||
μελχούζ, ἀπιθανός· || بولك اجر اسند هیچ بر فنانی
— ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦτου δὲν εἶναι πιθα-
νὸν νὰ συμβῇ [ἢ δὲν βλέπει τις] δυσάρεστον
τι· § θ. ملحوظه· § πλθ. ملحوظات.

ملحوظات } A. **μελχουζάτ** [πλθ. τοῦ προ-
ηγ.] ὄν. θ. ἐνδεχόμενα, πιθα-
θανά, πιθανότητες.

ملخ } Π. **μελάχ**, ὄν. ἀκρίς, ἀκρίδα: آبی
— καρίς, κ. καρίδα.

ملخص } A. **μουλεχχάς** [ἐκ τοῦ تلخیص] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ὁ συγκεφαλαιωθείς,
συνοψωθείς, συνοπτικός, περιληπτικός: —
تاریخ — تاریخ συνοπτική ιστορία τοῦ ὀθωμανικοῦ κρά-
τους· § θ. ملخصه.

ملخصاً } A. **μουλέχχαδ-αν**, ἐπρ. συγκεφα-
λαιωτικῶς, συνοπτικῶς.

ملذذ } A. **μουλεζζίζ** [ἐκ τοῦ تلذذ] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ καθιστὼν ἡδύ, γλυκύ, ὁ ἡ-
δύνων § ὑπνωτικός, καρωτικός [ιατρ.]· § θ. ملذذ.

ملز } T. **μελέζ** [ἐκ τοῦ مزلس] ὄν. μιγάς,
ἥτοι ὁ ἐκ διαφόρων γενῶν γεννώμενος,
ὡς ἐκ μαύρου πατρὸς καὶ λευκῆς μητρὸς, ἢ τά-
ναπαλιν, συνεκδ. φαιός· § σίτος ἀναμειγμένος
μετὰ κέγχρου.

ملزاب } A. **μυλζάτ** [ρζ. مزب, بلب, مزب] ἐπθ. λίαν
γλισχρός· § πλθ. مزاب **μελαζίτ.**

ملزم } A. **μουλζιυ** [ἐκ τοῦ الزام] μτχ. ἐν. ὁ
φικνών, ὁ ἀποστομῶν, ὁ ἡττῶν ἐν συ-
ζητήσει· § μτχ. πθ. **μουλζέυ**, ὁ φικνωθείς, ὁ ἀ-
ποστομωθείς, ὁ ἡττηθείς ἐν συζητήσει. || Pm.
فلان بعثه — **μουλζέυ ὀλμάκ**, φημοῦμαι: — اولی
— ἐν τῷ δεῖνι ζητήματι ἐφικώθη· § θ.
ملزم **μουλζιυέ** [έν.] καὶ **μουλζέυέ** [πθ.].

ملزمانه } Π **μουλζιυ-ανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνίκων ἢ
ἀρμόζων τῷ φικνῶντι, τῷ νικητῇ· §
μουλζέυανέ, ὁ ἀνίκων ἢ ἀρμόζων τῷ ἡττη-
μένῳ: — سكوت σιγή ἀρμόζουσα τῷ ἡττημένῳ.

ملزمیت } A. **μουλζέυ-ιγέτ**, ἀψ. θ. ἡ κατά-
στασις τοῦ ἡττηθέντος ἐν συζη-
τήσει, ἡττα.

ملزوم } A. **μελζοῖυ** [ἐκ τοῦ لزوم] μτχ. πθ.
ὁ εἰς ὃν πρῶγμά τι εἶναι ἀναγκαῖον
[لازم], συνδεδεμένος κατ' ἀνάγκην, ἀχώριστος,
ἐπακόλουθος: — قديم معیت **κουζοῖυι μεῖμε-**
νέτ-μελζοῖυι, ἀφιξίς αἰδία [ἀχώριστος ἀπὸ τῆς
αἰσιότητος] § θ. ملزومه· || βλ. καὶ لازم.

ملزومیت } A. **μελζοῖυ-ιγέτ**, ἀψ. θ. τὸ εἶ-
ναι τι συνδεδεμένον κατ' ἀνάγ-
κην, τὸ ἀχώριστον κτλ. βλ. ملزوم.

ملس } A. **μελές**, βλ. ملز.

ملساء } A. **μελδά** [θ. τοῦ امس εἰμλές] ἐπθ.
ὁμαλός, ἐπίπεδος [ἐνθα ὁ ποῦς ὀλι-
σθαίνει]· ὁ εὐκόλως πινόμενος: — خمر οἶνος εὐά-
ρεστος τὴν γεῦσιν· || — أرض یّ لایا, ἀνευ
χόρτων.

ملسون } A. **μελδοῖν** [ἐκ τοῦ لسان] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. ψεύστης, ψευδίστατος [ὁ
εἰς ὃν πᾶσα γλῶσσα ἐδόθη].

ملصق } A. **μουλδὴκ** [ἐκ τοῦ المصاق] μτχ. ἐν.
ὁ συγκολλῶν § μτχ. πθ. **μουλδάκ**,
συγκεκολλημένος, προσπεφυκός [ιατρ.]· § θ.
ملصقة **μουλδὴκ** [έν.] καὶ **μουλδάκ** [πθ.].

ملصوق } A. **μελδοῖκ** [ἐκ τοῦ المصوق] μτχ.
πθ. προσκεκολλημένος.

ملطف } A. **μουλτὴφ** [ἐκ τοῦ الطاف] **ιζτάφ**,
ρζ. [لطف] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ κατα-
πραῦνων, πραῦντικός [ιατρ.]: — دواى
— φάρμακον πραῦντικόν, ἐπικεραστικόν· § θ. ملطفه.

ملطف } A. **μουλεττὴφ** [ἐκ τοῦ تطیف] μτχ.
ἐν. ὁ παρέχων ἐνδείξιν εὐνοίας, εὐ-
μενείας, ἡθικῆς ικανοποιήσεως· βλ. تطیف.

ملعب } A. **μελ'άτ** [ρζ. لعب] ὄν. ὁ τόπος ἐνθα
παίζουσι· § πλθ. ملعب **μελα'ήτ.**

ملعبه } A. **μελ'άτ** [ρζ. لعب] ὄν. θ. παῖγνιον,
ἀθურμα, παιδιὰ: — صبيان — ἀθურμα
τῶν παίδων· || ادبیه — φιλολογικὴ παιδιὰ· §
πλθ. ملعب **μελα'ήτ.**

- ملعقة** } A. μελ'ακά [ρζ. لعق] δν. θ. κοχλιάριον μέγα, χουλιάρια [σπν].
- ملعت** } A. μελ'ανέτ[εκ του لعنت] δν. θ. πράξις καταπραμένη, καταχθονία, διαβολική, κακουργία, καταχθονιότης.
- ملعت ييشه** } Π. μελ'ανέτ-πιόε, έπθ. ο έχων έργον καταχθονίους και διαβολικάς πράξεις, καταχθόνιος [άνθρωπος].
- ملعتكار** } Π. μελ'ανέτ-κιάρ, έπθ. ταυτό προηγ.
- ملعتكارانه** } Π. μελ'ανέτ-κιαρανέ, έπθ. ο άρμόζων τῷ καταχθονίῳ, καταχθόνιος [λόγος, πράξις] § έπρ. καταχθονίως.
- ملعوب** } A. μελ'ούπ [ρζ. لب] μτχ. πθ. και έπθ. οὐδ' οίελος τρέχει πάντοτε [έπι στόματος].
- ملعون** } A. μελ'οὖν [εκ του لعنت] μτχ. πθ. και έπθ. καταραμένος, επάρατος, άναθεματισμένος, καταχθόνιος: — ليس | ο επάρατος διάβολος [ιζλίς] § θ. ملعونه.
- ملغا** } A. η μελ'αγιά [εκ του الغاء] μτχ. πθ. ο καταργημένος, ήκυρωμένος: قانون — νόμος καταργημένος || ولايت — νομαρχία καταργημένη.
- ملقف** } A. μουλεφ'έφ [εκ του لعف] μτχ. πθ. περιτετυλιγμένος, περικεκλεισμένος, έσωκλειστος § θ. مملوف || συνηθέστ. τὸ ملفوف.
- ملفوظ** } A. μελ'φούζ [ρζ. لفظ] μτχ. πθ. ο προφερόμενος, άπαγγελδόμενος [έπι γραμμάτων, λέξεων]: — حرف γράμμα προφερόμενον § θ. ملفوظه § πλθ. ملفوظات μελ'φουζάτ, τὰ προφερόμενα, άπαγγελδόμενα, λόγοι.
- ملفوف** } A. μελ'φούφ [ρζ. لف] μτχ. πθ. περιτετυλιγμένος, έσωκλειστος [έν έπιστολῇ]: — تذكره عليه له — می مطالعه اولندی: τὸ ὑψηλὸν Αὐτῆς γράμμα μετὰ τοῦ έσωκλειστού άγεγνώσθην § [βου.] έλιδδόμενος § θ. ملفوفه § πλθ. ملفوظات μελ'φουφάτ, έσωκλειστα [έγγραφα].
- ملفوفاً** } A. μελ'φούφ-εν, έπρ. έσωκλειστώς: — كودرمك: [δου.] — كودرمك: — مدعي عمومى ملك ادعائه: — محكمه توديع اولئان قرارنامه: τὸ βούλευμα τοῦ άνακριτοῦ [καράρ-ναμέ] τὸ παραδοθὲν τῷ δικαστηρίῳ έσωκλειστώς έντός τοῦ καταργητηρίου [ittü'á-ναμέ] τῆς είσαγγελίας [μουτ-ά'τι οὐμουμιλιγίν].

- ملفوفات** } A. μελ'φουφάτ, πλθ. τοῦ ملفوف βλ.
- ملقاط** } A. μελ'κάτ [εκ του لقط] δν. κάλαμος γραφῆς [ώνομάσθην οὕτω ως συλλέγων τὴν μελάνην]: — تريخولاδیس, άλλως [حبستره] — άράχνη || سرطان — χηλοειδής δγκος έξινώδους ιστού πυκνοῦ [ιατ.].
- ملقب** } A. μουλεκκάτ [εκ του لقب] μτχ. πθ. επωνυμούμενος, ο φέρων επώνυμον, έπονομαζόμενος: § θ. ملقبه.
- ملقح** } A. μουλεκκάχ [εκ του تلقيح] μτχ. πθ. ο γονιμοποιηθείς: ο δαμαλιζόμενος, ο έγκεντριζόμενος: § θ. ملحقه: — ماده — λη [matte] ψαρμακευτική, έγκεντριζομένη εις τὸν όργανισμόν ανθρώπου η ζώου πρὸς προφύλαξιν από νόσου μεταδοτικῆς.
- ملقط** } A. μελ'κάτ [εκ του لقط] δν. εργαλείον δι' οὐ λαμβάνει τις πράγμα τι εκ τῆς γῆς: λαδیس [χειρ.]: — میزگی: — میزگی, εργαλείον τῆς όφθαλμικῆς χειρουργικῆς || — جبین میزکاتی دژενین, έμβρυοῦλκον, εργαλείον μαιευτικόν, τὸ όποίον σύρει τὸ γεννώμενον βρέφος έξω τῆς μήτρας: — حصات — میزکاتی خدات, λιθοσυλληπτική λαδیس: § πλθ. ملقط میزکات.
- ملقوط** } A. μελ'κούτ [εκ του لقط] μτχ. πθ. ο χαμαί εύρισκόμενος και λαμβανόμενος: — طفل پائیس εκθετος: § δν. παιδίον εκθετον || βλ. ملقطه.
- ملك** } A. μελέκ, δν. άγγελος: — ذات — میزگی: — میزگی, πρόσωπον άγγελοειδές: || الموت — میزگی: — میزگی, ο άγγελος τοῦ θανάτου, ο άρχάγγελος Μιχαήλ: § πλθ. ملك — میزگی, και ملك — میزگی.
- ملك** } A. μελίκ, δν. άρχων, βασιλεύς [τίτλος άλλοτε τῶν βασιλέων τῆς Αιγύπτου]: — هیغیون میکروس, ως τῆς Βουχάρας, τῆς Χίδας, τῆς 'Αδυσσηνίας: — متعال — میزگی: — میزگی, βασιλεύς και القدوس — میزگی: — میزگی, ο βασιλεύς τῆς άγιότητος, ήτοι ο Θεός § πλθ. ملك — میزگی: — میزگی, ο βασιλεύς τῶν βασιλέων: § θ. ملك — میزگی, βλ. λ.
- ملك** } A. μελ'κ ή μελ'κ, δν. κτήμα, κυρίδ-της, ιδιοκτησία, τελεία ιδιοκτησία, ήτοι ιδιοκτησία ήτις μετὰ θάνατον δέν περιέρχεται εις βακούφιδν τι ή εις τὸ δημόσιον, κ. μούλκι [κατ' αντίθεσιν πρὸς τὸ رفق بأكف,

ملل } A. μελέλ, ταυτό ملل βλ.

ملل } A. μιλέλ, πλθ. του ملت βλ.

مللاق } T. μαλλάκ, βλ. شلاق.

ملمع } A. μουλεμμά' [ἐκ τοῦ ملمع] μτχ. πθ. ὁ φέρων στίγματα, κηλίδας [τῇ ١٤]: شمعان — ١٤ — ١٤ κηροπήγιον ἔχον κηλίδας αἵματος, αἰμόφυρτον· § λαμπρός: بدن — ١٤ — ١٤ μουλεμμά' — ١٤ — ١٤ πτηνὸν οὐ τὸ σῶμα λαμπρόν, ἥτοι ἥλιος· § ποίημα συνιστάμενον ἐκ στίχων διαφόρων γλωσσῶν, ἥτοι ἀραδικῶν, περδικῶν, τουρδικῶν: شعر سويلك — ١٤ — ١٤ طرز زبد — ١٤ — ١٤ شعر سويلك — ١٤ — ١٤ στίχουργῶ ποίημα ὡς εἴρηται βλ. ملمع · § ١٤ — ١٤ πλθ. ملعات μουλεμμά' — ١٤ — ١٤ ποίηματα κτλ.

ملموس } A. μελμοῦς [ρζ. لس] μτχ. πθ. ὁ ἐγγιζόμενος, θιγόμενος διὰ τῆς χειρός, ὃν δύναται τις νὰ ἐγγίσῃ, νὰ θίξῃ· § ١٤ — ١٤ πλθ. ملوسات μελμουδάτ, πράγματα ἐγγιζόμενα, θιγόμενα.

ملنك } Π. μελένκ, ἐπθ. μέθυρος· § ἀσκεπὴς καὶ γυμνόπους.

ملوان } A. μελεβάν [δυσκ. τοῦ مل. μελά, ἔρημος] δν. ἡμέρα καὶ νύξ: — ١٤ — ١٤ مادام — ١٤ — ١٤ μελέβάν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ, ἥ — ١٤ — ١٤ مختلف ال — ١٤ — ١٤ μεχτέλεφε-λ-μελε-δάν, ἥ — ١٤ — ١٤ ماتاق ال — ١٤ — ١٤ μετέ-ἀκαπε-λ-μελε-δάν, ἐφ' ὅσον ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ διαδέχονται ἀλλήλας, ἥτοι εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους, ἐπὶ μακρόν.

ملوث } A. μουλεδδὶς [ἐκ τοῦ ملوث] μτχ. ἐν. ὁ μολύνων, ρυπαίνων, καθιστὼν ἀκάθαρτον, ὁ βεβηλὼν· § μτχ. πθ. μουλεδδές, μεμολυσμένος, μεμιασμένος, βεβηλωμένος, ρυπαρός, ἀκάθαρος. || Pμ. اولقى — ١٤ — ١٤ μολύνομαι, ρυπαίνομαι [τῇ ١٤]: اولقى — ١٤ — ١٤ اولقى — ١٤ — ١٤ μολύνω, ρυπαίνω [αἰτ. ١٤]: ايتدى — ١٤ — ١٤ دامن عفتى جركاب رذالته — ١٤ — ١٤ ἐμόλυνε τὸ κράσπεδον τῆς τιμότητος αὐτῆς διὰ τοῦ ῥύπου τῆς αἰσχύνης· § ١٤ — ١٤ ملوث — ١٤ — ١٤ μουλεδδὶς [ἐν.] καὶ μουλεδδεδέ [πθ.].

ملوثلك } T. μουλεδδεδ-λίκ, ἀφ. τὸ εἶναι μεμολυσμένον, μεμιασμένον, βεβηλὸν, ἀκάθαρτον· ἀταξία· ὀκνηρία.

ملوخيه } A. μουλουχιγέ, ἡ ملوخيه μουλουχιγέ [Ἑλλ.] δν. μολόχη, κ. μολόχια.

ملوق } A. μιλόκ [ρζ. لوق] δν. σπαθίς, ἥτοι ἐργαλεῖον χειρουργικὸν εἰς μὲν τὸ ἐν ἄκρον πλατύ, εἰς δὲ τὸ ἕτερον στρογγύλον.

ملوق } A. μιλόκ-ἡ, ἐπθ. σπαθιδόμορφος, ὁ ἔχων σχῆμα σπαθίδος.

ملوك } A. μουλοῦκ [πλθ. τοῦ ملك] δν. βασιλεῖς, ἡγεμόνες, ἄρχοντες, μονάρχαι: الكلام — ١٤ — ١٤ كلام — ١٤ — ١٤ κελάμου-λ-μου-λοῦκ, μουλοῦκ-μου-λ-κελάμ, οἱ λόγοι τῶν βασιλέων εἶναι βασιλεῖς τῶν λόγων· || — ١٤ — ١٤ فخر ال — ١٤ — ١٤ φάχρου-λ-μουλοῦκ, τὸ καύχημα τῶν ἡγεμόνων, μέγας ἡγεμών.

ملوكاه } Π. μουλουκ-ανέ, ἐπθ. βασιλικός, αὐτοκρατορικός: — ١٤ — ١٤ عناية اوتوκρατοريكي [τοῦ Σουλτάνου] || — ١٤ — ١٤ χάριτες βασιλικά.

ملول } A. μελοῦλ [ἐκ τοῦ مل] ἐπθ. ἐστενοχωρημένος, τεβλυμένος, περιάλυπος: باقدي — ١٤ — ١٤ اطرافه — ١٤ — ١٤ λίαν τεβλυμένος παρετήρησε περὶ ἑαυτὸν· § ١٤ — ١٤ ملول.

ملولانه } Π. μελοῦλ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος τεβλυμένος, περιλύπῳ· § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

ملوم } A. μελοῖμ [ρζ. لوم] μτχ. πθ. ὁ ἐλεγχθεὶς, ἐπιτιμηθεὶς.

ملون } A. μουλεδδὶν [ἐκ τοῦ ملون] μτχ. ἐν. ὁ δίδων χροῶμα, χροιάν, χρωματίζων, βάφων· § [χρημ.] χρωματισμός, θλάσις ὑγρῶν τινῶν εἰς διάφορα χρώματα· || [lat.] دم — ١٤ — ١٤ μουλεδδὶνί τέμ, φοινιδίτην ἢ αἱματίνην, στοιχεῖον τοῦ αἵματος φοινιδίσσον τὸ αἷμα· || [βοτ.] راوند — ١٤ — ١٤ ρεῖνην· || نبات — ١٤ — ١٤ φυτόχρωμα· § μτχ. πθ. μουλεδδέν, κεχρωματισμένος, βεβαρμένος· § ١٤ — ١٤ ملون — ١٤ — ١٤ μουλεδδὶν [ἐν.] καὶ μουλεδδενέ [πθ.].

ملهم } T. μελχέμ, κατὰ παραφθοράν ἐκ τοῦ ملهم βλ.

ملهم } A. μουλχίμ [ἐκ τοῦ ملهم] μτχ. ἐν. ὁ ἐμπνέων [θεός]· § μτχ. πθ. μουλχέμ, ἐμπεπνευσμένος [παρὰ τοῦ Θεοῦ]· § ١٤ — ١٤ ملهم — ١٤ — ١٤ μουλχίμ [ἐν.] καὶ μουλχέμ [πθ.].

ملهميت } A. μουλχεμ-ιγέτ, δν. ὁ ἰδιότης τοῦ ἐμπεπνευσμένου [ὑπὸ τοῦ Θεοῦ], τὸ θεόπνευστον: ارادة — ١٤ — ١٤ عاده — ١٤ — ١٤ حضرت

ἐγκρατής, φιλάργυρος, φειδωλός· § [χειρ.] μὴ χάνημα συνεκτικὸν τῶν χειλέων τραύματος, τῶν ἄκρων κατάγματος κτλ. § θ. مسك .

μσوح } A. μμσούχ [ρζ. مسوح] μτχ. πθ. ὁ τριψθεὶς διὰ τῆς χειρὸς πρὸς καθαρισμόν, ὁ ἐφ' οὗ κατὰ τὸν θρησκευτικὸν καθαρμόν τὸν ἐπιδαλλόμενον τοῖς Μουσουλμάνοις πρὸ τῆς προσευχῆς διήλθεν ἡ χεὶρ πρὸς καθαρσιν [βλ. مسوح].

μσوخ } A. μμσούχ [ρζ. مسوخ] μτχ. πθ. οὗτινος ἡ μορφὴ θεόθεν μεταβληθεῖσα κατέστη χεῖρων τῆς πρώτης, ὡς ὁ ἐλέφας, ἡ ἀρκτος, ὁ λαγῶς, ὁ σκορπιός, ἡ σαῦρα, ὁ χοῖρος, ἡ ἀλώπηξ, ἡ χελώνη, ἡ κορώνη, ἡ ἀγρία τρυγὼν, τὸ στρουθίον, ὁ μῦς καὶ ὁ βῦας, ὧν ἡ μορφὴ κατὰ τοὺς Μουσουλμάνους ἡλλοιώθη θεόθεν ἔνεκα τῶν κακῶν αὐτῶν πράξεων.

μσوس } A. μμσούς [ρζ. مسوس] μτχ. πθ. ὁ ἐγγισθεὶς· μανιώδης, παράφρων.

μمشا } A. ἡ μμσά, κ. μμσάνη [ρζ. مشى] ὄν. ἀπόπατος, ἀναγκαῖον.

μمشوق } A. μμσούκ [ρζ. مشوق] μτχ. πθ. γεγραμμένος.

μمص } A. μμμάς [ρζ. مص] ὄν. τὸ δι' οὗ μμζα τις, θηλ. βλ. ماصه.

μمصوص } A. μμσούς [ρζ. مصوص] μτχ. πθ. ὁ μυζηθεὶς, ἐκμυζηθεὶς.

μمضا } A. ἡ μμμζα [ἐκ τοῦ امضا] μτχ. πθ. ὁ φέρων ὑπογραφάς, ὁ ὑπογεγραμμένος [ἐπὶ ἐγγράφων]: امضاه طرقتني — κοινὴ ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη καὶ ἐσφραγισμένη ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ τόπου· || βλ. ἐπόμεν.

μمضى } A. μμμζή [ἐκ τοῦ امضا] μτχ. ἐν. ὁ ὑπογράφας, ὁ ὑπογεγραμμένος, ἥτοι ὑποφαινόμενος [βλ. واضح] § θ. مضيه — دول — τὰ κράτη τὰ ὑπογράφαντα.

μمطر } A. μμμτήρ [ἐκ τοῦ امطار] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ βρέχων, βροχερός: ساي — οὐρανὸς βροχερός: — هوائى — καὶρός βροχερός.

μمطور } A. μμμτούρ [ρζ. مطر] μτχ. πθ. ὁ ἐφ' οὗ ἐπεσε βροχὴ: أرضى — γῆ βεδρεγμένη.

μمطول } A. μμμτούλ [ρζ. مطول] μτχ. πθ. σφυρηλατηθεὶς.

ممکن } A. μμμκίν [ἐκ τοῦ امكان] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. δυνατός, πιθανός [ἀντίθ. محال ἀδύνατος]: در — εἶναι δυνατόν, πιθανόν· || — هـ — πῶς εἶναι δυνατόν; [ἥτοι ἀδύνατον]· || دكلدر — δὲν εἶναι δυνατόν· || مرابه — κατὰ τὸ δυνατόν [εἰς τὸν δυνατόν βαθμόν]· || اولدبى — ὡς εἶναι δυνατόν· || الاتخاذ — μμμκίνου-λ-ι-τεχάζ, ὁ δυνάμενος ληφθῆναι: الاتخاذ — اولان تدابير — μέτρα δυνάμενα νὰ ληφθῶσι· || الوجود — μμμκίνου-λ-βουδζούτ, οὗ δυνατὴ ἡ ὑπαρξίς· || الشفا — μμμκίνου-ε-σ-φά, ὁ δυνάμενος θεραπευθῆναι, θεραπευδύμος· || التحرر — μμμκίνου-ε-τεχαρρούζ, ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον δύναται τις ν' ἀποψύγῃ· βλ. تحرر. § θ. معاونه: ممكناه — ἡ δυνατὴ βοήθεια, ἀρωγή· || تدابير — τὰ δυνατὰ μέτρα.

ممكنت } A. μμμκινάτ [πλθ. τοῦ προηγ.] ὄν. θ. πράγματα δυνατὰ, πιθανά· πιθανότητες [ἀντίθ. محالات].

مممكنسز } T. μμμκιν-σίζ, ἐπθ. ἀδύνατος [κοινῶς ἀντὶ ممكنا].

ممل } A. μμμμλλ [ἐκ τοῦ املال] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ προσενῶν κόρον, ἀνδιαν, ἀνδής, ὄχληρός: اطباب — μακρογορία ἀνδής· § θ. مله — ὄχληρός.

مملح } A. μμμμλλήχ [ἐκ τοῦ ملح] μτχ. ἐν. ὁ ἀλίζων, ἀλμύων, θέτων ὕλας [χημ.] ἀλατοποιῶν· § θ. ملحه.

مملحه } A. μμμμλεχά [ρζ. ملح] ὄν. θ. ἀλμυκὴ [طوزله].

مملكت } A. μμμμκετ [ρζ. ملك] ὄν. θ. χώρα, τόπος, ἐπαρχία, ἐπικράτεια· πατρίς, πάτριος γῆ: در — از ميركوزل — ἡ Σμύρνη εἶναι ὡραῖος τόπος· || كيتك — μεταβαίνω εἰς τὴν πατρίδα· § πλθ. ممالك — μμμμλίκ.

مملكتلى } T. μμμμκετ-λ-ι, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ κατοικὸς ἐπαρχίας, χώρας, αὐτόχθων· συμπολίτης, συμπατριώτης.

مملو } A. μμμμλ [ρζ. ملا] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. πεπληρωμένος, πλήρης, μεστός [τῇ κذب و دروغ || πλήρης ὕδατος صو ايله — : ايله] — وورقه — διατριδὴ μεστὴ ψεύδους.

مملوح } A. μμμμλ [ρζ. ملح] μτχ. πθ. ἡλισμένος, ἀλατισμένος, ἀλμυρός· § θ. ملحوه — μμμμλ.

مملوحات } A. μμμμλ [ρζ. ملح] μτχ. πθ. ἡλισμένος, ἀλατισμένος, ἀλμυρός· § θ. ملحوه — μμμμλ.

مملو } A. μμμμλ [ρζ. ملح] μτχ. πθ. ἡλισμένος, ἀλατισμένος, ἀλμυρός· § θ. ملحوه — μμμμλ.

مملو } A. μμμμλ [ρζ. ملح] μτχ. πθ. ἡλισμένος, ἀλατισμένος, ἀλμυρός· § θ. ملحوه — μμμμλ.

مملو } A. μμμμλ [ρζ. ملح] μτχ. πθ. ἡλισμένος, ἀλατισμένος, ἀλμυρός· § θ. ملحوه — μμμμλ.

مملو } A. μμμμλ [ρζ. ملح] μτχ. πθ. ἡλισμένος, ἀλατισμένος, ἀλμυρός· § θ. ملحوه — μμμμλ.

مملو } A. μμμμλ [ρζ. ملح] μτχ. πθ. ἡλισμένος, ἀλατισμένος, ἀλμυρός· § θ. ملحوه — μμμμλ.

مملو } A. μμμμλ [ρζ. ملح] μτχ. πθ. ἡλισμένος, ἀλατισμένος, ἀλμυρός· § θ. ملحوه — μμμμλ.

مملو } A. μμμμλ [ρζ. ملح] μτχ. πθ. ἡλισμένος, ἀλατισμένος, ἀλμυρός· § θ. ملحوه — μμμμλ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐ-γείρεται, ἀναφύεται εἰς· —جيتارمق —
 γείρω, προκαλῶ εἰς· —جيتاردلر —
 γειραν μεταξὺ ἀλλήλων εἰς· —Ry. εἰζῶ, θι-
 λονεικῶ [τῇ αὐλῇ] —اتك: ايله —εἰρίζειν μετὰ
 τινος § πλθ. منازعات.

منازعه جی } T. μοναζα'α-οῖς, ἐπθ. φιλό-
νεικος, φίλερις.

} **Μουναζα**· α-ζή, ἐπθ. ὁ φιλο-
 νεικούμενος, ὁ περὶ οὗ ὑπάρχει
 φιλονεικία· βλ. **Μαζα**· φθ.

Μεταζήλ } Α. μεταζήλ [πλθ. τοῦ منزل] δν.
σταθμοί, καταλύματα οἰκίαι· قطع
منازل — κατ'ι μεταζήλ βε τὰι με-
ραχὴλ ἐτιμέκ, διανύω σταθμούς καὶ διατρέχω
καταλύματα, ἔτοι προχωρῶ, προοδεύω γιγαν-
τιαίοις βήμασι [μτφ.]·

مناسبات { A. μουναδᾶτ [ἐκ τοῦ نسيان βλ.]
ρ. ἀφ. θ. τὸ λησμονεῖν.

مناسب } A. μοναδίη [ἐκ τοῦ مناسب] μετχ.
ἐν, καὶ ἐπθ. ἀορμόζων, πρέπων

κατάλληλος, πρόσφορος, ἀνάλογος, εὐλογος
[δοτ.] : نطق — تمامه λόγος κατάλληλος τῇ πε-
ριστάσει || حال و موقعه — θεωρῶ εὐλο-
γον, πρέπον, κατάλληλον § θ. مناسبه — تدابير
μέτρα κατάλληλα || صورت — صورته — صورته
κατάλληλος τῷ

مناسبات } A. μουνδεπάτ [πλθ. του ἔπομ.]
 ὄν. θ. σχέσεις: دوستانه σχέσεις
 φιλικαί || مشرعه — μουνδεπάτι γάϊρι-μεσ-
 ροι'ά, σχέσεις ἀδελφίκοι.

مناسبت } A. μουναδεπὲτ [ἐκ τοῦ نسبت] ρ.
ἀφ. θ. ἀναλογία, καταλλληλότης.

σχέσις, συγγένεια· εὐκαιρία [δοτ.]: دوستانه —
 σχέσις φιλική· || ی اولان بر قادی — یزہ: γυνή ε-
 χουσα σχέσιν πρὸς ἡμᾶς, ἥτοι σχετική ἡ συγγε-
 νής· || — یبندہ اولان — ابکی کی || ἡ σχέσις ἡ ὑπό-
 χουσα μεταξὺ δύο ἀνθρώπων· || پیدا اتمک —
 ἡ اتمک عقد συνάπτω σχέσεις μετὰ τινος, συσχε-
 τίζομαι || — یله — بگرام اولق || ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ
 βραγαμίου· || — دوشمک — συμπίπτει λόγος [ἐν τῇ
 συνομιλίᾳ]· || — دوشورمک — κάμνω νὰ συμπεσῇ
 ὁ λόγος, φέρω ἐπιτηδεύω τὸν λόγον ὥστε νὰ
 εἴπω τι τὸ ὁποῖον θέλω· || بالناسبه — پی-گ-موناδε-
 پی، ἡ دوشدجه — λόγον συμπεσόντος, εὐκαιρία
 δοθείσης: || سان اتمک — مال — پی-گ-موناδε-پی —

γὰρ ἐπεὶ λέγω εὐκαιρίας δοθείσης || — 4.
 ποία σκέδις; πῶς; ἥτοι εἶναι ἀδύνατον ἢ οὐ-
 δέποτε. || كثير وب بيان اتمك — φέρω καταλλήλως
 τὸν λόγον, ἥτοι τὴν σειράν τοῦ λόγου εἰς τι-
 θέμα καὶ κἄμω λόγον περὶ αὐτοῦ. || اتمك — ἔχει
 σχέδιν, ταιριάζει, ἐρχεται ἢ σειρά τοῦ λόγου.

مناسبتر } Τ. μοναδεξετ-διζ, ἐπθ. ἀκα-
τάλληλος, ἀτοπος, παράλογος
ὁ παραλογιζόμενος, ἀνόητος: ἄδμ — ἄνθρωπος
ἀνόητος, παράλογος || βλ. مناسب.

مناسبه است } T. μοναστερι-διζλικ, ὄν
 τὸ ἀνδροστον, τὸ ἀνδρ-
 φορον, τὸ ἀκατάλληλον, ἀτοπία, ἀτόπημα, πα-
 ραλογία, παραλογισμός, ἀνοησία: لازم ذكل —
 δὲν χρειάζονται παραλογισμοί, ἀνοησίες.

مناسبتی } T. μοναστήριον-λί, ἐπὶ καθ' ἡμέραν
 ληρος, πρόσφορος: مناسبتر —
 πρόσφορα καὶ μὴ, ἵτοι λόγια ἀσυνάρτητα κα-
 ῖτοπα.

مناستر } Ελ. μοναστήριον. μοναστήριον, μοναστήριον.
 νή: آینه روز — ἄνέροζ μοναστήριον.
 δτηγλερί, αἱ μοναὶ τοῦ ἁγίου Ὁρους· § δν. κ.
 Μοναστήριον ἢ Βιτώλια [πόλις Μακεδονίας].

مناسخه } A. μουνναδεχά [روح. نسخ] ἀφ. θ. συμ-
ψηφισμός ἢ μεταδίδασις τῆς κλη-

ρονομίας κατὰ ρίζας· [λέγεται ἡ προῆξις ἣν ὁ ἐκ
 ποδικαστῆς πράττει, ὁπόταν πρὸ τῆς διανομῆς
 περιουσίας τινὸς ἀποθάνωνσί τινες τῶν κληρο-
 νόμων καὶ μετὰ τούτους ἄλλοι καὶ ἐπομένως
 πρόκειται νὰ μεταδιδασθῶσιν αἱ διὰ φόροι κλη-
 ρονομικαὶ μερίδες, ἃς οἱ μένοντες κληρονομίαν
 δικαιοῦνται νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ πρώτου καὶ
 τοῦ δευτέρου ἢ καὶ τοῦ τρίτου ἀποδιώσαντο
 συγγενοῦς αὐτῶν]: — ال بطريق **ⲉⲓ** ταρχήκα·
ⲙⲓⲛⲁⲃⲉⲭᶜᶱ, κατὰ ρίζας· || ميراثي مثلہ*
 ال — اوتوز ايكي سجدن اولوب
 ὁ εἰς ἀκέραιον ἀριθμὸν προσδιορισμὸς τῶν κληρονομικῶν αὐ-
 τῶν μερίδων [ταρχήκα μεδε· λέει μισοῦμεν
 εἶναι κατὰ ρίζας τριᾶκοντα δύο μερίδια] **ⲃⲉⲭⲓⲛ**

مناسك } A. menasik [πλθ. τοῦ منك] δι-
διατυλώσεις, ἐθιμοτυπίαι: الحم-

μεναδίκου-λ. χάδιζ[ος], διατυπώσεις τῆς προ-
κυνήσεως τῶν παρὰ Μουσουλμάνοις ἀγίων
τόπων, ὡς ἡ περιστροφή περὶ τοῦ Κιαδῆ [طواف], ἡ δέσμις εἰς τὸ Ἀρεφάτ [إعراف].

منافذ } A. μεναφίτζ, πλθ. τοῦ منافذ βλ.

منافرت } Δ. μουνάφερτζ [ἐκ τοῦ نُفرت] ρ.
 ἀφ. θ. ἀμουδαία ἀποστεροφῆ, ἀπέ-

χθαια, ἀντιπάθεια: پيدا اولدى — παρή-
χθη μεταξύ αὐτῶν ἀντιπάθεια, ἀμοιβαία ἀπο-
στροφή. § τὸ μεταβαίνειν μετὰ τινος ἐνῶπιον
τοῦ διαιτητοῦ πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ μεγαλείου
τῆς καταγωγῆς.

منافسه } A. μουνάφεςσέ [οἷ. نفس] ρ. ἀφ. θ.
 ἔρως ἰδίᾳ ἢ ἐκ φιλοπορωτίας, φιλο-
 δοξίας, ἀντιζηλίας.

A. μεναζήν' [πλθ. τοῦ مُنَعَت] ὄν. θ.
 συμφέρονα, ὠφέλεια, κέρδη : —

دولت — τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους || خزینه — τὰ
 συμφέροντα τοῦ κυβερνητικοῦ ταμείου. || —

ωφέλεια. τὸ δημοσίον συμφέρον. || عامية — δημοσία
إعراٰ συμφέροντα. || عامية — δημοσία

ἀγαθὰ τῶν δύο κόσμων [tardīn]· || دُنيا و آخرت
τὰ ἀγαθὰ τοῦ παρόντος κόσμου καὶ τοῦ

μέλλοντος· || اعضا — μεναφν' ου' - λ - άζά, η λει-
τουργία τῶν ὀργάνων· || اعضا — ع φυσιολογία.

مناقق { A. μοναχὸς [ἐκ τοῦ مناقه] μιχ.
 ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑποκοινόμενος ὑπο-

κριτής [θροῦκ.]· ἡ διπρόσωπος· ὁ ἐνσπειρων δι-
κονοίς· πυκνότερος· ὁ πρὸ τοῦ ἡμετέρου

κῆν· § θ. مناقه μουναφνκά.

11. ὑποκριτικὸς-ανδρ., ελλο: υποκρι-
τικός: مقصد — σκοπὸς ὑποκριτι-

κοῦ· || → اقوال لاغوي ὑποκριτικοί.
 , مناقلة } Τ. μοναφικ-λήκ, ἀψ. ὑποκρι-

σπείρειν διχονομίας· συκοφαντία.

مناققه { Α. μοναδικά [ἐκ τοῦ مناق] ἀφ. θ.
 ὑποκρισία [θρησκ.].

1. **Μεταφάσις** { *Δ. μεταφάσις* [ἐκ τοῦ μεταφάσις] *μτχ. ἐν. καὶ*
ἐπθ. ἀντίθετος, ἐναντίος, ἀντικείμε-

νος, ἀσυνυβίαστος, ἀπρόδων [δοτ.] : حال—ظلمة
 و حرکت διαγωγή και πράξις ἐναντία τῷ νόμῳ.

|| Рим. — ἀντίκειμαι, δὲν συμβιβάζομαι :
اولور — جواز شرعی ضمانه ἢ ἀδεία ἢ χορηγοῦμε.

νη ὑπὸ τοῦ νόμου ἀντίκειται τῇ ἀποζημιώσει,
ἥτοι δὲν συμβιδάζονται ἀφ' ἐνὸς ἁδεια καὶ ἀφ'

ἐτέρου ἀποζημιώσις· § θ. مناقبه .
 مناقبه } A. μενακήκ [πλθ. τοῦ مناقبه] ὄν. θ.

ἀρεταί, προσόντα, ἀλλοί, ἀνορεγα-

θήματα, κατορθώματα τὰ ὁποῖα γίνονται ἀντι-
 κείμενον λόγου: بر جہانگیر حاسی κατορθώ-
 ματα ἀνδρείας ἐνὸς κοσμοκράτορος || غزات
 τὰ κατορθώματα τῶν μαχητῶν [γουζάτ] || جانب
 — مالى ὁζανίπι με' αὐλὴ-μενακῆπ, ἡ — جلیل ال-
 ὁζελλίου-λ-μενακῆπ, μέρος οὗ τὰ προσόντα
 ἔσοχα, ἥτοι ἔσοχον [ὁ τόπος ἐνθα εὐρίσκεται
 τὸ ἔσοχον πρόσωπον, πρὸς ὃ γράφει τις].

مناقشات } A. μουνακατά, πλθ. τοῦ مناقه
βλ.

مناقشه } A. μουννακάσῃ [ρζ. نقش] ρ. ἀφ. θ.
 εἰς. φιλονεικία. διαμάχη. συζήτη-

σις: — ἂν πάλιν μουνασσέ, ἀνευ συζητήσεως,
διλογικῶς ἀποζητητί ||

συνέδον σφωδούρ σνζήτησις || موقع — به وضع ائتاك
 θέτω ὑπὸ συνζήτησιν || بضعه — بضعه ائتاك كات

τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ [budget]·
δπλθ. ⲉⲓⲥⲁⲛⲏⲙⲟⲩⲃⲱⲧⲉⲣⲁ — σφοδρὰ

διαμάχαι [ἐφημερίδων κτλ.].

مناقصه { δάν, ρζ. نقص } δν. θ. μειοδοσία
 [άντ] : μειοδοσία :

[ἀνατίθω: *أناطيتو* *anathithō*]: *أناطيتو* *anathithō* —
ἀνατίθεσθαι [ἐπιχειρῶσιν, οἰκοδομῆν κτλ.] διὰ
μεριδοσίης: || *أناطيتو* *anathithō* — ἐκθέτω εἰς μεριδο-

[illegible]

δοσίας.

مناقض { ἀντιφατικός, συνών. مناقض [δοτ.] :
 ἀντιφατικός πρὸς τὸν ἀμυνόμενον αὐ-

— ἀντιπαύλιος εἶδος τὴν ἀγῶνιν αὐ-
τοῦ || اولان احكام — διατάξεις ἀντιπα-
ύλικαι πρὸς τὸν κανονισμὸν: § 8. ἀγῶνι:

A. **μουνακαζά** [ρζ. نقض] ἀδ. θ.
 ἀντίπαλος ἡ ἀντίπαλος :

ἀντίφασις ἐνός ἐπιχειρήματος πρὸς
512

μολογ.

μολογ. } Α. μουννακαλάτ, πλθ. τοῦ ἐπομ.

414 } A. μονακαλὲ [ρζ. نقل] ὃν. θ. μετα-

μουνακαλάτ: — وفترک η στήλην μετα-

φορᾶς ἐν βιβλίῳ λογιστικῷ, καταστίζω· || يترسبونغ
 ايله — بحريه منقطع اولمشدر

τῆς Πετροπόλεως θαλάσσιαι συγκοινωνίαι.

مسافر } A. Benakur, 180, 100 مسافر A.

σχεδίων, ζωγραφιῶν, βαφῶν, χρωματισμῶν, ἐπεξεργασμέ-
νος· κεντημένος· اورتمند· ἐν μέσῳ τοῦ κυτίου ὑπάρχει ἐπεξεργασ-
μένον σύμπλεγμα δορικῶν γραμμῶν
δυνάματος [ἄϊφρε]· || کینتیا کینتیا || انواع نقوش لطیفه ایلہ ||
τάτης κεντημένος διὰ πολλῶν ὥραιων
ποικιλμῶν· § 0. متقوشه· || 22. καὶ نقش.

منقوص } A. μενκοῦς [ἐκ τοῦ نقصان, ρζ.
[نقص] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἐλατ-
τωθεὶς, ὁ καταστὰς ἐλλειπής.

} Δ. μαρκούζ [βζ. نقض] μιχ. πθ.
 } ἀναιρεθεῖς [ἐπὶ ἀποφάσεως δικα-
 στικῆς ἀκυρωθεῖστος ὑπὸ τοῦ ἀκυρωτικοῦ]:
 — اعلام ἡ ἀναιρεθεῖσα ἀπόφασις: § θ. منقوضه.
 || βλ. منفس.

} **منقوط** } **Α.** **μενκοῦτ** [ἐκ τοῦ **منقط**] **μτχ.** **πθ.**
 } **ἐστιγμῶνος, στικτός, διδστικτος,**
ἐνστικτος [ἐπὶ γραμμάτων]: **سياه و بياض نقاط**
 — **سياه** στικτός διὰ μελαινῶν καὶ λευκῶν στιγ-
 μῶν [vounkát:] § **θ.** **منقوطة** — **وساده**
روڤي **μενκοῦτὰ βὲ δατέ,** γράμματα ἐνστικτα
 καὶ ἀπλὰ, ἤτοι ἄστικτα. || **βλ.** **محم** καὶ **مهمل**.

منقوع } A. μενκοῦ' [ρζ. قع] μετχ. πθ. ὁ
ἐγχυματισθεῖς, ἐμβραχεῖς, κ. ζεμα-
τισθεῖς εἰς ζέον ὕδωρ [ψάσμακον] ὄν. ἐγχυσις.

} A. μενκοῦλ [ῥζ. نقل] μετχ. πθ. καὶ
 } ἔπιθ. ὁ μεταφερόμενος μετενεχθεὶς,
 ὁ δυνάμενος νὰ μεταφερθῇ, κινητὸς [ἐπὶ κτη
 μάτων]· ὁ ἐκτεθειμένος, ἅτοι ὁ ἐκ παραδό
 σεως γνωστὸς [ἐπὶ γεγονότος κτλ.] [τῇ دن] :
 — غزته سندن ... ὁ ἐκ τῆς ἐφημερίδος ... με
 τενεχθεὶς [ἐπὶ εἰδήσεως κτλ.]· || عنه — μενκοῦ
 λουν ānχ, ὁ ἀφ' οὗ μεταφέρεται τι: عنه اولان —
 οι δροι οι ἐν τῇ γλώσσῃ, ἀφ' ἧς
 μεταφέρονται ἢ μεταφράζονται· || — غاي
 یري-μεنکوول, ἀκίνητος [ἐπὶ κτημάτων, οἰκιῶν,
 γαιῶν κτλ.]· § θ. منقول : منقوله : و غیر
 اموال — یمبدا-μεنکول به گایری-μεنکول، περιου
 сіа κινήτῃ καὶ ἀκίνητος.

{ **Α.μενκουλάτ** [πλθ. τοῦ προηγ.]
 Ὀν. θ. τὰ κινητά, ἅτοι ἡ κινη-
 τή περιουσία. § παραδόσεις : تاريخه — ιστορι-
 καὶ παραδόσεις.

منقول } Α. μουνκαχίλ [ἐκ τοῦ انقال] μτζ.
 ἐν. ὁ φθίνων, ὁ ἐν καταστάσει μα-
 ρασμοῦ. § θ. منقول.

منقى } A. **μουνεκή** [ἐκ τοῦ **منقى**] **μτχ.** ἐν.
καὶ ἐλθ. ὁ καθαίρων, καθαρίζων· κα-
θαρτικός, ἐκκαθαρτικός [ἐπὶ ἰατρικῶν] § **μτχ.**
πθ. μουνεκά, κεκαθαυμένος [σπν.] § θ. **منقى**.

منكب } A. $\mu\epsilon\nu\kappa\iota\acute{\tau}$ [ρζ. منكب] ὄν. τὸ μέρος
ἐνθα ἐνοῦται ὁ ὥμος μετὰ τοῦ ὀ-
στοῦ τοῦ βραχίονος· § πλθ. منكب $\mu\epsilon\nu\kappa\iota\acute{\tau}$.

منكب } Α. μουνκίππ [ἐκ τοῦ انكباب] μτχ.
ἐν. ὁ πίπτων προνής.

منكر { Α. μουνκέρ [ἐκ τοῦ انكار] μτχ. πθ.
ἐκεῖνος, η, ο, τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται

τις, ὁ μὴ ἀναγνωρίζων· ὁ ἀποδοκιμαζόμενος, ἀπγορευμένος, παράνομος, ἀθέμιτος [πρᾶξις] [ἀντιθ. τῷ معروف βλ.] — غَيْرٌ γὰρ ἄνθρωπος-κέρ, ἐκεῖνος, η, ο, τὸ ὅποιον δὲν δύναται τις ν' ἀρνῇ, ἀναντίρρητος : — امر غيرِ πράγμα ἀναντίρρητον || — نهي عن ال- νέχι ἄνε-λ-μουσ-κέρ, ἀπαγόρευσις τοῦ ἀθεμίτου [βλ. امر بالمعروف ξμρ πι-λ-μα'ρουφ]. § τὸ ὄνομα ἐνός τῶν δύο ἀγγέλων, οἵτινες κατὰ τὴν μουσουλμανικὴν πίστιν λαμβάνουσιν ἐν τῷ τάφῳ παρὰ τοῦ νεκροῦ τὴν περὶ Θεοῦ, προφήτου κτλ. ὁμολογίαν αὐτοῦ· περὶ τοῦ ἐτέρου ἀγγέλου βλ. تكبير § θ, منكره § πλθ, منكرات βλ. καὶ ἐπὶ μ.

منكر } Α. μουνκίω [ἐκ τοῦ انكار] μτχ. ἐν.
 ὁ ἀρνούμενος, ὁ μὴ ἀναγνώριζων,
 ὁ ἀποκηρύττων [ἀντιθ. مقرر μουνκίω]· ὁ ἀρ-
 νούμενος τὸν Θεόν, ἄθεος [ἀντιθ. مؤمن] || Ρμ.
 اولی — ἀρνούμαι, ἀποκηρύττω [αἰτ.] : آخری
 اولی — ἀρνούμαι τὸν μέλλοντα βίον, ἵτοι τὴν
 ὑπαρξιν μέλλοντος βίου || اولی — ἀρ-
 νούμεαι τὸν θάνατον || حقیقت — ὁ ἀρνούμενος
 τὴν ἀλήθειαν || [δοτ.] سوزنی قیرمش اولد یغندن
 του] διότι ἠθέτησε τὸν λόγον του· επιθ. منكر

منكر } A. μουνεκέθ [ἐκ τοῦ منكى] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. ὁ πῦν ὠρισμένος, ἀδρι-
 στος, ἀναρθρος [ἐπὶ ὀνόματος, ἀντιθ. τῷ معرف
 μουνα' ὀρεθ'·] ἡ θ. منكر.

منكرات } A. μυνκεράτ [πλθ. τοῦ منكر
μυνκερ] δν. θ. πράξεις ἀπ-
πογορευμένοι, ἀθέμιτοι.

منكس } A. μουνεκᾶδς [ἐκ τοῦ *منكس*] μτχ.
 πθ. ἀνατετραμμένος; — كاسه *κασή* τρυ-
 βλίον ἀνατετραμμένον.

منكسر } Α. μονηκεσίη (ἐκ τοῦ انكار) μτχ.
ἐν. τεθραυσμένος, συντετριμμένος.

μητφ. τεθλιγμένοις, δυσηγεσθημένοις· γεωμ. καὶ
 φησι. τεθλασμένοις: شَيْث — φιδλη τεθραυσμένοι·
 || — قلب καρδία τεθλιγμένη, δυσηγεσθημένη· ||
 القلب — **μουνκεδίου-λ-κάλζ**, δυσηγεσθημένοις
 τὴν καρδίαν· || الحاطر — **μουνκεδίου-λ-χατῆρ**
 δυσηγεσθημένοις [τὸν θυμὸν]· || الحاطر ايتك —
 δυσσεσθῶ· || الامل — **μουνκεδίου-λ-ἐμέλ**,
 οὗ ἡ ἐπιθυμία, ὃ πόθος συντετριβή, ἀπῆλπι-
 σμένος, ἀπογοστευμένος· || — خط τεθλασμένη
 γραμμὴ· § 0. منكسر — **κουλ-ου-πι μουν-**
κεδιόε, καρδίαι συντετριμμένα.

منكسراً } Α. μονκέδιον-εν, τροπ. μτχ. τε-
θρασυμένος ὢν κτλ. βλ. προηγ.

منكسف } A. μουκεδῖς [ἐκ τοῦ Ἰνκασ]
 μτχ. ἐν. ὁ παθὼν ἐκλειψιν [ἐπι-
 λείου. ἀντίθ. τῷ μνχφ ἐπὶ σεληνης] : مهر-
 لیس [μῆχο] παθὼν ἐκλειψιν. || Pm. اولی—پاد-
 شخ ἐκλειψιν [ἥλιος]. § 0. منكسف.

{ **منكشف** } A. **μουνκεῖσθαι** [ἐκ τοῦ انكشف] **μτχ. ἐν. ἠνεωγμένος· μτφ. ἀπο-**
εκαλυμμένος, φανερός [ἐπὶ μυστηρίων, κόσμων

منكشه } T. μενεκσῆ [παραφθορά ἐκ τοῦ
περσ. منکشه] ὄν. τοῦ-ξελθ, ἰάνθινος,
ἔχον χροῶμα τοῦ.

منكته } Ἰτ. μέγγενη [mangano] ὄν. μηχανή πρὸς πίεσιν, πιεστήρ πρὸς πίεσιν ὑφασμάτων, ἢ ληνὸς πρὸς ἐκθλίψιν τοῦ ὁτοῦ τῶν σταφυλῶν, ἐλαιῶν κτλ. ἢ ἐργαλεῖον δοντοῖατροῦ ἢ φλεβοτόμου, μάγγανος, κ. μέγες: — توريجی dīcheilon, μηχανὴ ἔχουσα ὡς χεῖλη συναγόμενα ἢ χωριζόμενα διὰ κοιλίου καὶ χρήσιμος εἰς τὸ νὰ κρατῇ τὰ κατεργαζόμενα σίδηρα κτλ. || قاشی قاشی πιεστήρ πρὸς τιλδῶσιν ἐριούχου, ἢ ἄλλων ὑφασμάτων.

منكه ملك } T. μενεκενε-λεμεκ, σμ. μτδ.
 βαλλω εις το πιστηριον, εις
 ον μαγγανον, πιεζω [αιτ.].

منكوب } A. μενκυοῦν^τ [ἐκ τοῦ نكبت] μετ.
πθ. ὁ ὑποστάς συμφορὰς, δυστυ-

χίας, καταδρομὰς, δυστυχίης, ὁ πεπτωκὲς ἐκ
τῆς περιωπῆς καὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ, ὁ ὑπὸ
δυσμένειαν, κατατρεχθεὶς: زمان ἢ روزگار — ὁ
κατατρεχθεὶς ὑπὸ τῆς ἐποχῆς: § πλθ. منكوبين
μεικροῦσιν-§θ. منكوبه .

} A. μενέχουτ·ιγέτ, δν, θ. η κα-
 τάστασις τοῦ δυστυχοῦς, τοῦ
 ὑπὸ δυσμένειαν διατελοῦντος· ὁ χρόνος καθ' ὃν
 ὑπάλληλός τις μένει ὑπὸ δυσμένειαν καὶ ἐ-
 τερπημένος θάδεως.

} Δ. μενκίουα [θ. τοῦ ἀχρηστοῦ
 } μενκίουα, ἐκ τοῦ نکاح
 } نکاح. πθ. καὶ ἐπθ. συνεξελυμένη νομίμως [γυ-
 } νόμιμος: — زوجه νόμιμος σύζυγος· ἔδν. ἡ
 } ὕψυος.

منكوس } Δ. μενκιδους [ρχ. مكس] μετ. πθ.
ἀνατετραμμένος, κ. ἀναποδογυ-
σμένος:—لأى شىء ἀνατετραμμένη· § 8 ὁ
ἐποτροπιάσας [ἐπὶ ἀσθενούς]· § 8 منكوسه. βλ. مكس.

Π. μενεκρούς, δυνάτωνας: سوزی
منكوش } τὸν λόγον μου ἀνὰ
τὸν ἐνδύον εἰς τὸ οὖς σου [μενεκρούς], ἡτοι
ἀ μ' ἐνθυμηθῇς.

μινα } μουνλὰ [κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ 'l' y μ] με-
δλὰνὰ βλ. [δν. διδάκτωρ τῆς μουσουλ-
ανικῆς θεολογίας καὶ τοῦ σερῆ· δοφὸς μου-
ουλμάνος, μέγας Καδῆς· κύριος. || βλ. γ. α. α. 'l' y α.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

مند { μενέντ, κοινῶς ἀντὶ τοῦ βλ.

من { A. μινέν, πλθ. τοῦ من μιννέτ βλ.

{ A. **μινδάλ** [ρζ. نول] ὁν. τρόπος,
 μέθοδος : اوزر — **π**. **πὲρ μινδάλ**
 ῥέ, καθ' ἓνα τρόπον, ἵτοι ὁμοιομόρφως || **π**.
πὲρ μινδάλ **μουχαρρέρ**, κατὰ τὸν ὡς
 ῥονται τρόπον, ὡς εἰρηται.

A. **μουνεββίρ** [ἐκ τοῦ **مُنِير**] **μτχ.** ἐν.
 ὁ φωτίζων, φωταγωγὼν: **اذهاب** — ὁ
 φωτίζων τὰ πνεύματα, τὰς διανοίας ἡ **μτχ.**
 B. **μουνεββίρ**, φωταγωγημένος καὶ **μτψ.** πε-
 φωτισμένος, φωτεινός: **الكنز في ضامه** — **شمر**

πόλις φωταγωγημένη δι' ηλεκτρισμοῦ. || افنى —
 ὀριζών φωτεινός. || روح ψυχὴ πεφωτισμένη.
 — فكر — αἰὼν πεφωτισμένος. || — زقائل — αἱ ὁδοὶ εἶναι φωτα-
 γωγημέναι. || — اولى — φωτίζομαι, φωταγω-
 γοῦμαι. || — اتمك — φωτίζω, φωταγωγῶ. § θ. نور.
 — مونهبده — [ἐν.] καὶ μونهبده [πθ.]: — آفاق
 ὀριζόντες φωτεινοί. || — مدينة — ἡ πεφωτισμένη
 Μεδίνα [ἡ πόλις]. || — آراى — πεφωτισμένοι γινώ-
 μαι. || βλ. καὶ ἐπόμεν.

منورساز } Π. μουννε66ξθ-βύζ, ἐπθ. ὁ καθ-
ιστῶν φωτεινόν, ὁ φωτίζων. ||

Γ.μ. — φωτίζω : αἰνι μφχρτ اولقى — اولقى φω-
τίζω τοὺς δὴθθαλμοὺς τῆς καυχῆσεως [ἀγχοῦνι
μφοχαρετ]. ἤτοι πορξενω καύχνησιν, ὑπερφηά-
νειαν. || باصرة شكران اولان مأثر جليله حضرت ||
αἰνι μφχρτ καπορθωματα τῆς Α.Α. Μ. [με-
α-θιοι δζελαλεῖ χαρετι πατισααχι] φωτίζοντα
τοὺς δὴθθαλμοὺς τῆς εὐγνωμοσύνης [ἁαθνηοῖ
σοινκοάν], ἤτοι ἄτινα εὐγνωμόνως βλέπομεν.

منوریت } Α. μουνεββερ-ιγέτ, ἀφ. θ. τὸ εἶ-
ναι φωταγωγημένον, φωτεινόν,

φωτεινότης, ἡ κατάστασις τοῦ πεφωτισμένου:
روحان — τὸ πεφωτισμένον τῆς συνειδήσεως.

منوط } Δ. μενούτ [ἐκ τοῦ] μυχ. πθ. ὁ
ἐξαργύμενος [δοτ.]: — طالعہ تضحہ
— اولیٰ رأی عالیشانہ — در
رأی عالیشانہ — ἐξαργάται ἐκ τῆς ὑπετέρας γνώ-
σης, ἀπόκειται ὑμῖν || فداکاری او
اختیارینہ — ἐπὶ τελευτίαι ἐκείνου τοῦ ἔργου ἐξ-
αργάται ἐκ τῆς καταβολῆς χρηματικῆς θυσίας.

{
 Α. μουνεβδῖη [ἐκ τοῦ منوم] μτχ. ἐν.
 καὶ ἐπθ. ὁ προξενῶν ὕπνον, ἀποκοι-

μιζων, ὑπνωτικός, ναρκωτικός [ἰατρικόν]: γ—
 مفنوم . μῦθος ἀποκοιμίζων §θ.

ممنون } Α μουνεββέν [ἐκ τοῦ مَنُون βλ.] μτχ.
 πθ. ὁ ἔχων ἐν τέλει διπλοῦς χαρα-
 κτερες, δηλ. ['] αν, ἢ ['] ιν, ἢ ['] ουν [ἐπὶ
 ὀνομάτων τῆς ἀραδικῆς].

A. μενδὶ [ἐκ τοῦ ١٢١] μετχ. πθ. ὁ
 ἐν νῶ, ὁ σκοπούμενος, ὁ μελετώ-
 μενος [σκοπός, πρόθεσις]: مَنِوِي — μενδὶ ζα-
 μίρ, τὸ μελετώμενον κατὰ διάνοιαν, ὁ κεκρυμ-
 μένος σκοπός· § θ. مَنِوِيه § πλθ. مَنِوِيَات μενδι-
 γμάτ, σκοποί, προθέσεις,

منوی } A. γενεῖ [ἐκ τοῦ] ἐπθ. σπερμα-
 τικός § θ. منويه : → d'awo'i
 [χουδ'χουράτ] σπερματοφόρον || → حوانات ζω-
 φια [χουδεΐνάτ] σπερματικά.

منوی } A. μουνά [βλ. نوی] ἐπθ. ἐμπύρη-
νος [ἀνατ. ἐπὶ κυττάρων].

منویش } T. μενεβίς, δν. κόκκος ἀρκεύθου.
|| βλ. καὶ موش μεδیس.

منویات { A. μενδιδύατ, πλθ. τοῦ منوی βλ.

420 } Α. μὲν γὰρ [συνθ. ἐκ τῆς προθ. ὡς μὲν
καὶ τῆς ἀντ. οὐ τοῦ] ἐκ τοῦ ὁποῖου· 82.

δυσκ. ἡμα. μίνχμα, καὶ ὁ πλθ. ἡμα. μίνχμ. ||
βλ. καὶ ἐπὶ μ.

منها } A. μίν-χα [βλ. προηγ.] ἐν χοῳσαι ἐν
 τῇ φράσει: — عِنَّا اِنْخَا مِينْخَا, ἐκ
 τούτου, ἐξ ἐκείνου [τ. شوند بوندن]: — عِنَّا
 يارسده بش التي بيك فراق صرف ايلكدنصرکه عودت
 ايلدى επανῆλθεν ἀποῦ ἐξώδευσεν ἐν Παρισίοις
 ἐνθεν κακεῖθεν πέντε ἐξ χιλιάδας φράγκων.

{ **ميناج** } A. **μινχάδς** [ρζ. **چ**] ὄν. μεγάλην ὀ-
 δός, λεωφόρος: **ساج** — λεωφόρος
 τῆς σωτηρίας. || — **ساج** **خونذیذی** **آذی**
دع **آذی** **μινχάδς**, προσκυνηταὶ ὧν ἡ ὁδὸς εὐ-
 τυχία, ἅτοι βαίνοντες τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας.
 § πλθ. **ساج** **میناج** **خونذی** — βλ. καὶ **چ**.

Α. μουνχεπίτ (ἐκ τοῦ μ-α-π-ι-τ) μτχ.
 ἐν. ὁ καταπίπτων ἢ καταβαίνων ἐκ
 τῆς ἀτμοσφαίρας, ἢ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· θθ α-β-α-π-ι-τ.

} A. $\mu\epsilon\nu\kappa\epsilon\delta\theta$ [تاوتد $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\lambda\eta$
 مہج } ὁδός, λεωψόδροος: سدا ἡ ὁδός نہ
 εὐθύτητος || صواب ἡ ὁδός τοῦ ὁρθοῦ.

10. *ἡμεῖς* } *Α. μουντζεῖν* [ἐκ τοῦ *انهدام*] *μτχ*
منهدم } ἐν. ὁ καταρρεύσας, κρημνισθείς.

Πμ. — καταργέω, κρημνίζομαι : زُلْزِلَ —
 اولدی — بوز خانه — ἐκ τοῦ σεισμοῦ κατέρρευσαν ἐ-
 κατὸν οἰκίαν|| — اولدی بنای امم [στίχ.] — ἐκρημνί-
 σθη τὸ οἰκοδόμημα τοῦ πόθου μου [ἐμμελίη]

1. **ΜΟΥΝΧΕΖΙΜ** { **ΜΟΥΝΧΕΖΙΜ** [ἐκ τοῦ الزام] **ΜΤΧ.ΕΝ**
 ἡττημένος, κατατροπωθεὶς, τραπεὶς
 εἰς φυγὴν [ἐπὶ στρατοῦ] · Ρμ. اولقى — ἡττώ
 μαι, κατατροποῦμαι; وپریشان — دشمن
 عسکری — ὁ ἔχθρικός στρατὸς κατετροπώθη κα
 διεσκορπίσθη · **πλθ. ΜΝ** · **ΜΝ** · **θ. ΜΝ**

εις τὸ σύνολον τῶν κατοίκων χωρίου τινὸς διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ ἐπομένων χέρσοι καὶ ἀκαλλιέργητοι || βλ. 141.

مواثبه } A. μοιβαθεῖς [ρζ. ونب] ρ.ἀφ.θ.τὸ
 ρίπτεσθαι ἢ πηδᾶν ἀμοιβαίως τὸν
 ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου.

موائق } Α. μεθεστική, πλθ. τοῦ موائق βλ.

مواثیق } A. μεθαδύκ, πλθ. τοῦ میثاق βλ.

} A. μεμβρότης [ρζ. موج] ἐπθ. κυμα-
 τόεις, τρικυμῶδης, κυματίζων: بحر
 → θάλασσα [ἄλγος] κυματόεσσα, τρικυμῶδης:
 || — ضیای ن — نور φῶς κυματίζον. || → چنزار
 λειβάδιον κυματίζον.

مواجب } A. μεθαδίζῃ [πλθ. τοῦ موجب μεθ-
 δίζῃ, ἐν χροῖσει ἀντὶ ἐνικοῦ, ἢ ἐκ
 τοῦ موجب ما ἡά βέδ(ζε)ε] ὄν. μιθός: يکچر بلرک
 —oi μιθοὶ τῶν Γενιτῶρων.

A. **μουδαδζεχέ** [ρζ. وجه] ρ. ἀφ.
 θ. τὸ ἐρχοῦσθαι πρόσωπον πρὸς
 πρόσωπον, ἀπέναντι, τὸ ἀντιπαρίστασθαι, ἀντι-
 παρὰστασις, ἀντιμῶλια, συζήτησις ἀγωγῆς [ἐπὶ
 διαδίκων]: ما يولدند ... بأشال قولري دست —
 ما يولدند ... بر سينه تعظيم بولدقولى حالد
 ναντι τῆς A. A. M. [μουδαδζεχεῖ κουμαγουν-
 λερνιτῆ] τῶν θεραπεύοντων αὐτῆς ... πασδδων
 μὲ χειρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ σταθους τοῦ
 σεδαμου [ἐδὲ πρὸς δινέι τα'ζιμ]. || — طرفين
 κατ' ἀντιπαράστασιν ἢ κατ' ἀντιμῶλιαν
 τῶν διαδίκων [ταραφέϊν]. || — بال-
 -**μουδα-
 δζεχέ**, κατ' ἀντιμῶλιαν. || — بر كيمه ايله
 امر — مك ختام بولديني طرفينه تفهيم || سنك اجراسى
 ἐκοινοποιήθη τοῖς διαδίκους ὅτι ἐπερα-
 τῶθη ἡ συζήτησις, ἥτοι ἐκηρύχθη ἡ συζήτησις
 περατωθεῖσα. || **Πμ.** [تمك] — φέρω κατ' ἀντιμῶλιαν
 τοὺς διαδίκους [αἰτ. ايله] — يتديكر —
 [بولشديرمك] || — خصمنك كنديبيله —
 ايدلمكسرين اعاده ايدلديكني ادعا
 διῴδχυρισθαι ὅτι ὁ ἀντιδίκος αὐτοῦ ἀπε-
 στάλην ὁπίσω χωρὶς νὰ τεθῇ κατ' ἀντιμῶλιαν
 μετ' αὐτοῦ. || اولقى — **ἐρχομαι** κατ' ἀντιμῶλιαν
 μετὰ τοῦ ἀντιδίκου [تڤ ايله].

مواجبة } Α. μινυδοξέκε-εν, ἐπρ. πρόσ-
 ωπον πρός πρόσωπον, ἐπὶ πα-
 ρουσία, κατ' ἀντιμωλίαν [ἐπὶ διαδίκων] [τῇ ψ].

مواخاة } Α. μουδαχάτ [ἐκ τοῦ | ρ. ἀφ.
 θ. τὸ ἀδελφopoιεῖσθαι μετὰ τινος,
 ἀδελφίς, ἀγάπη, φιλία ἀδελφική.

مواخذ } Α. μουαχνήζ [ἐκ τοῦ مؤاخذه βλ.]
 μτχ. ἐν. ὁ ἐλέγχων, ἐπιτιμῶν, ἐπι-
 κρινών· § μτχ. πθ. μουαχάζ, ὁ ἐλεγχόμενος,
 ἐπιτιμώμενος· § θ. مؤاخذه μουαχνηζ [ἐν.] καὶ
 μουαχαζ [πθ.].

مؤاخذات } A. μοναχαζάτ, πλθ. τοῦ ἐπομ.
 βλ.

مواخذة { A. μοναχαζέ [ρζ. اخذ] ρ. ἀφ. θ.
 ἐπιτίμους, ἐπιπληνεις, μομφή, ψό-

γος, ἔλεγχος, ἐπίκρισις, κατάκρισις: یی رد —
 ایتک ἀποκρούω τὸν ἔλεγχον, τὴν μομφήν. ||
 دکلدر — آنای ایهده صنعت قولای دکلدر
 εἶναι εὐκολος, ἢ τέχνη ὅμως εἶναι δύσκολος || Рм. ایتک — ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, ἔλεγχω,
 ἐπικρίνω, κατακρίνω, ψέγω [αιτ.]: بوندن طولای: —
 ایتدی — ἐνεκα τούτου ἡλεγχεν αὐτόν. ||
 ایتک — یریک طرز حیاتی —
 ἔπικρινω, ψέγω τὸν τρόπον τοῦ ζῆν ἐνός ἀνθρώπου. § θεωρῶ ὑπεύ-
 θυνον, ἐκδιᾶζω [νομ.]: صبی ایکن کتیل اولوبده: —
 بعد البلوغ بوکفالی مقر اولسه دخی انکله — اوله من
 εἰάν τις ἀνῆλικος [θαπῖλ] ὧν ἐγγυθηῇ, δὲν δύ-
 νатаи νὰ θεωρηθῇ ὑπεύθυνος [μουαχαζέ δλ-
 νάμαζ] кὰν эти μετὰ τὴν ἐνηλικιώσιν του
 [πα' τέ-2-πουλοу] ὁμολογήσῃ [μουκῆρε δλ-
 δά] τὴν ἐγγύσιν. || رهن مستعاری تخلیس ایله کندویه —
 تسلیم ایتک اوزره صاحبک راهن مستعیری — یه صلاحتی
 واردر ὁ κύριος [θαχῆπ] δικαιούται νὰ ἐκδιᾶσῃ
 τὸν χρησάμενον ἐνεχυραστὴν [ραχίνι μουστεῖ-
 ρι] ἵνα ἀπαλλάξῃ τὸ διὰ χρησθεδανείου ἐνέχυ-
 ρον [рэχни мусте'ар] καὶ παραδώσῃ αὐτῇ.
 § πλθ. — وجدانیه —
 μου'αχαζάτ: — ἔλεγχ-
 οи συνειδήσεως, τύψεις συνειδότος.

مواد } A. μεδᾶττ [πλθ. τοῦ ماده] ὄν. θ. ὕ-
λαι, ἀντικείμενα, πράγματα· ὑποθέ-
σεις, ζητήματα· ἄρθρα νόμου κτλ.: مشتعل — ὕ-
λαι εὐφλεκτοί [μουδττ· علة]· || معدنه — ὕλαι με-
ταλλικαί [μα· τενιγέ]· || ابتدائه — αἱ πρῶται
[ἱπτιταίγέ] ὕλαι, ἐξ ὧν κατασκευάζεται τι [ἐπὶ
βιομηχανικῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων]· || —
مهمه — ὁπουδᾶται ὑποθέσεις, ζητήματα· || حقوقه —
ὑποθέσεις πολιτικά, ἀντιθ. τῷ جزائه — ὑπο-
θέσεις ποινικά· || تجاربه — ὑποθέσεις ἐμπορικά·
|| قانونه ἢ نظامه — ἄρθρα τοῦ νόμου.

موادعه } A. **μουδατ**·εἶ [ἐκ τοῦ وداع] ρ. ἀφ. θ. τὸ ἀποχαιρετᾶν ἀλλήλους.

موارثه } A. **μουδαρεθῆ** [ἐκ τοῦ وراثت] ρ. ἀφ. θ. τὸ κληρονομεῖν ἀλλήλους.

موارد } A. **μεδαριῖ** [πλθ. τοῦ مورد] ὄν. θ. ὁδοὶ δι' ὧν διέρχεται τις, ὁδοὶ συγκοινωνίας.

مواردات } A. **μουδαρεῖάτ**, πλθ. τοῦ ἐπομ. βλ.

موارده } A. **μουδαρετῆ** [ἐκ τοῦ ورود] ρ. ἀφ. θ. προέλευσις, συγκοινωνία: طرق

→ ὁδοὶ [τουροῖκ] συγκοινωνίας· πλθ. مواردات. **μουδαρεῖάτ**: تجاريه — ἐμπορικαὶ προελεύσεις, συγκοινωνίαι· || — منقطع اولی — αἱ συγκοινωνίαι διακόπτονται· || — ی — خطه مصریه — αἱ ἐξ Αἰγύπτου [χρηται] **μυδοι** [χρηται] προελεύσεις· || βλ. موضوع.

مواریث } A. **μεδαρις**, πλθ. τοῦ میراث βλ.

موازات } A. **μουδαζάτ** [ρζ. ازاء] ρ. ἀφ. θ. τὸ εἶναι τι ἀντικείμενον καὶ παράλληλον ἐτέρῳ, παραλληλία [δοτ.]· || βλ. موازی.

موازن } A. **μουδαζίν** [ἐκ τοῦ موازنه] μτχ. ἐν. ὁ ἔχων τὸ αὐτὸ βάρος ὡς καὶ ἄλλος, ἰσοβαρής, ἰσορροπος § θ. موازنه.

موازنه } A. **μουδαζενῆ** [ρζ. وزن] ρ. ἀφ. θ. ἰσορροπία, ἰσοζύγιον, ὁμορροθυμία

τῶν δύο τελευταίων λέξεων στίχου ἢ πεζοῦ λόγου [βλ. مائله]· || — حصول — ἐπίτευξις ἰσορροπίας, ἰσοζυγίου· || — دول — ἰσορροπία τῶν κρατῶν [توازن]· || — ماله — ἰσοζύγιον οικονομικόν· || — سنی غائب — ἐπιτυγχάνεται ἰσοζύγιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ [budget]· || — غائب — χάνει τὴν ἰσορροπίαν τοῦ [τοῦ σώματος κτλ.]· || — Рμ. — σταθμίζω, ζυγίζω [αἰτ.]· || — امور — σταθμίζω τὰ πράγματα· § — στατική, ἥτοι ἐπιστήμη τῆς ἰσορροπίας τῶν σωμάτων· || — معامله — αἰωρησις ἐν δράσει [μηχανική].

موازنه لی } T. **μουδαζενε-λί**, ἐπθ. ὁ ἐν ἰσορροπία, ἐν ἰσοζυγίῳ.

موازی } A. **μουδαζί** [μτχ. ἐν. τοῦ موازات] ἐπθ. παράλληλος [Γεωμ.]· || ضلعین

— σχῆμα οὗ αἱ δύο ἀντικείμεναι πλευραὶ [ξ. εἶν] **μουτεκαπιλεῖν**· || εἶναι παράλληλοι πρὸς ἀλλήλας· § θ. موازنه.

موازين } A. **μεδαζίν** [πλθ. τοῦ میزان] ὄν. βάρη, σταθμά.

مواسات } A. **μουδαδάτ** [ρζ. اسا] ρ. ἀφ. θ. τὸ παραμυθεῖν, ἀνακουφίζειν χή-

ραν καὶ ὀρφανὸν ὑπαλλήλου δημοσίου διὰ χορηγίας συντάξεως, τὸ βοηθεῖν: متوفاك زوجه سيله — كرمه سته بشيوز غروش معاش تخصیصیه اجرای — لری — خصوصه اراده سته شرفصدور یوراشدر — Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα πρὸς ἀνακούφισιν [ἰδζ. ραῖ] **μουδαδάτ-λαρῆ** τῆς συζύγου καὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀποθανόντος διὰ τῆς χορηγίας μισθοῦ πεντακοσίων γροσίων.

مواسم } A. **μεδαδīm** [πλθ. τοῦ موسم] ὄν. θ. ἐποχαί, ὥραι τοῦ ἔτους: — اربعه — αἱ τέσσαρες ὥραι τοῦ ἔτους· || — حیات — αἱ ἐποχαί τοῦ βίου.

مواشی } A. **μεδαῖ** [πλθ. τοῦ ماشیه] ὄν. θ. κτήνη, ζῶα, θρέμματα, ὡς πρόβατα κτλ.: — ف — κτηνοτροφία.

مواصلت } A. **μουδαδελέτ** ἢ **μουδαδελέ** [ρζ. وصل] ρ. ἀφ. θ. συγκοινωνία, συνέντευξις· ἀφίξις [δοτ.]· استاءوله — تاریخ مواصلتم — ἡ ἐποχὴ τῆς εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἀφίξεώς μου· || — طرق — ὁδοὶ ἢ μέσα [τουροῖκ] συγκοινωνίας: — انقطاعی — διακοπὴ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας· || — المراسله نصف المواصله — ἡ ἀλληλογραφία εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς συνέντευξεως [πρμ.]· || — Рμ. — مواصلت — ἀφικνοῦμαι [δοτ.]· — یارسه — ἀφίκετο εἰς Παρίσιους.

مواضع } A. **μεδαζή** [πλθ. τοῦ موضع] ὄν. θέσεις, τόποι, μέρη συνών. τῷ مواقع.

مواضعه } A. **μουδαζα'ά** [ρζ. وضع] ρ. ἀφ. θ. τὸ στοιχηματίζειν, τὸ παραδέχε-

σθαι καὶ ἀκολουθεῖν τὴν γνώμην ἄλλου [ὄπν.]· § — προδοῖν εἰς εἰκονικὴν πράξεως, ὅσον ἐγγραφῆς οἰκίας κτλ.: — طریقله — εἰκονικῶς § πλθ. مواضعات **μουδαζα'άτ** βλ. ἐπόμε.

مواضعه } A. **μουδαζα'ά-τεν**, ἐπρ. εἰκονικῶς: — عهد سته قیداولندی — οἰκία ἐνεργάῃ εἰκονικῶς εἰς ὄνομα αὐτοῦ.

مواطات } A. **μουδατάτ** [ρζ. وطى] ρ. ἀφ. θ. συγκατάθεσις.

مواطن } A. **μεδατίν** [πλθ. τοῦ موطن] ὄν. πατρίδες.

مواظب } A. **μουδαζή** [ἐκ τοῦ مواظبه] μτχ. ἐν. ὁ ἐνδελεχῶς καὶ ἐπιμελῶς ἀ-

σχολούμενος, καταγινόμενος εἰς τι. || — Рμ. — اولی.

مواظب } A. **μουδαζή** [ἐκ τοῦ مواظبه] μτχ. ἐν. ὁ ἐνδελεχῶς καὶ ἐπιμελῶς ἀ-

σχολούμενος, καταγινόμενος εἰς τι. || — Рμ. — اولی.

مواظب } A. **μουδαζή** [ἐκ τοῦ مواظبه] μτχ. ἐν. ὁ ἐνδελεχῶς καὶ ἐπιμελῶς ἀ-

σχολούμενος, καταγινόμενος εἰς τι. || — Рμ. — اولی.

ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι εἰς τι ἐνδελεχῶς, ἐπιμελῶς [δοτ.]: دعای دوام عمر و عافیت و شوکت حضرت — اولیٰ — ἀσχολοῦμαι εἰς τὴν δέησιν τῆς διαρκείας τοῦ βίου [μακρομερεύσεως], τῆς εὐεξίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Α. Α. Μεγαλειότητος [τοῦ Σουλτάνου].

مواظبت } Α. **μουδαζεπέτ** [ρζ. و ظب] ρ. ἀφ. θ. ἐνδελέχεια, ἐπιμελὴς ἐνασχόλησις εἰς τι || Ρμ. ايتك — ἐπιμελῶς ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι εἰς τι [δοτ.]: ادعية مفروضة حضرت — ايتك — καταγίνομαι εἰς τὰς δφειλομένας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. [τοῦ Σουλτάνου].

مواعد } Α. **μεδα'ιτ** [πλθ. τοῦ موعد] ὄν. ὑποσχέσεις.

مواعده } Α. **μουδα'ατ** [ἐκ τοῦ وعده] ρ. ἀφ. θ. ὑπόσχεσις, ὑποχρέωσις.

مواعظ } Α. **μεδα'ιζ** [πλθ. τοῦ موعظه] ὄν. θ. παραινέσεις, διδασκαί [ιεροκήρυκος]: حكاية — σοφαὶ παραινέσεις || ابلهفربانه — παραινέσεις ἀπατῶσαι τοὺς βλάκας, μωραί.

مواعظه } Α. **μουδα'αζ** [ἐκ τοῦ وعظ] ρ. ἀφ. θ. τὸ κηρύττειν, διδάσκειν, νοουθετεῖν.

مواعيد } Α. **μεδα'ιτ** [πλθ. τοῦ ميعاد ἢ τοῦ موعد] ὄν. τὰ ὑπεσχημένα, ὑποσχέσεις.

موافق } Α. **μουδαφ'ικ** [ἐκ τοῦ موافقت] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συμφωνῶν, ἥτοι συμφῶν, ἀρμόζων, σύμφωνος, ταιριασμένος, κατάλληλος, εὐνοϊκός, συμφέρων [δοτ.]: — نظام ἢ نظام — συνάδων, σύμφωνος τῷ νόμῳ, νόμιμος || — συνάδων τῇ εὐσυνειδησίᾳ, ἔργον εὐσυνειδησίας || — كلك — συνάδει, συμφωνεῖ, ἀρμόζει, ταιριάζει || — كورمك — θεωρῶ τι συνάδον, κατάλληλον: اوليه جفته حكم ايلدي — εἰκρινεν ὅτι δὲν θὰ ἦτο συμφέρον [ἢ καλὸν] νὰ περιμένῃ § θ. موافقه.

موافقت } Α. **μουδαφεκάτ** [ρζ. و فقي] ρ. ἀφ. θ. σύμφωνία, ἥτοι τὸ εἶναι τι σύμφωνον ἐτέρῳ· συγκατάθεσις [δοτ.]: شهادت دعوايه — σύμφωνία τῆς μαρτυρίας πρὸς τὴν ἀγωγὴν || — طرفيك — συγκατάθεσις τῶν δύο μερῶν [ταραφεῖν] || — افعال — συνέργεια || — كرك — εἰχετε συγκατάθεσιν [μουδαφεκατηνήζ] εἰς τοῦτο; ἥτοι συγκατατίθεσθε εἰς τοῦτο; || — اعطاي —

συμφωνῶ, συγκατατίθεμαι [δοτ.] § [ιατ.] προσημοστότης [ὀφθαλμοῦ].

موافت } Α. **μεδακ'ιτ** [πλθ. τοῦ موافت] ὄν. προθεσμίαι, διορίαι, ὥριμμένοι καιροί.

مواقع } Α. **μεδακ'η** [πλθ. τοῦ موقع] ὄν. θέσεις, τόποι, μέρη: مختلفه — διάφοροι θέσεις || — حربيه — πολεμικαὶ θέσεις || — مبداه — μέρη μεμακρυσμένα || [συνων. مواضع βλ.].

مواقف } Α. **μεδακ'η** [πλθ. τοῦ موقف] ὄν. σταθμοί [σιδηροδρομοῦ κτλ.]: — ساندوفر — σιδηροδρομικοὶ σταθμοί.

مواقيت } Α. **μεδακ'ιτ**, πλθ. τοῦ ميقات βλ.

مواكب } Α. **μεδακ'ιτ** [πλθ. τοῦ موكب] ὄν. σωροί, ὄμιλοι, τάγματα ἀνθρώπων, συνοδία πεζῶν ἢ ἐφίππων.

مواكن } Α. **μεδακ'ιν**, πλθ. τοῦ موكن βλ.

موالات } Α. **μουδαλ'ιτ** [ρζ. ولا] ἀφ. θ. φιλία, φιλικαὶ σχέσεις: — حب و خولت — οὐ μουδαλ'ιτ, ἀγάπη καὶ φιλία || — مضافات — φιλία καὶ εὐλικρίνεια.

موالد } Α. **μεδαλ'ιτ** [πλθ. τοῦ مولد] ὄν. γεννήσεις.

موالى } Α. **μεδαλ'ι** [πλθ. τοῦ مولد] ὄν. κύριοι Μολλάδες, ἥτοι δικασταὶ καὶ διδάκτορες τοῦ Σερῆ, τοῦ Μουσουλμανικοῦ νόμου: — كرام — σεβαστοὶ Μολλάδες.

مواليد } Α. **μεδαλ'ιτ** [πλθ. τοῦ مولود] ὄν. τὰ γεννώμενα, πλάσματα, δημιουργήματα: — تلك — τὰ τρία βασίλεια τῆς φύσεως, ἥτοι τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ καὶ τὰ ὄρυκτά.

موانس } Α. **μουδαν'ις** [ἐκ τοῦ επομ.] μτχ. ἐν. ὁ σχετιζόμενος, ὁ ἐξοικειούμενος.

موانست } Α. **μουδανεδ'ετ** [ρζ. انس] ἀφ. θ. οικειότης, ἐξημέρωσις [δοτ.].

موانع } Α. **μεδαν'η** [πλθ. τοῦ مانع] ὄν. ἐμπόδια, κωλύματα: — مهبه — σπουδαῖα [μουχιμυε] κωλύματα || — مشكله — δύσκολα.

مواهب } Α. **μεδαχ'ιτ** [πλθ. τοῦ موهبه] ὄν. θ. δῶρα: — الهبه — θεῖα δῶρα || — قدرت — δῶρα τῆς θείας παντοδυναμίας.

|| > γάϊρι μουνδαρίφ, άκλιτος ξθ. منصرفه
> ρήματα άκλιτα.

مضر } Α. μουνδαρίμ [ἐκ τοῦ انصرام] μτχ.
 ἐν. ὁ κεκομμένος, διακεκομμένος.

منصف } A. μονοδικῶς [ἐκ τοῦ انصاف] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. εὐθύδικος, εὐθύς, δι-

καὶ οὗτος [ἄνθρωπος].

منصفانه } Π. μουνδοφ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων
εὐθυδικῶ, ὁ γινόμενος μετ' εὐθυ-

δικίας, εὐθύς, δίκαιος [λόγος, πρᾶξις] : — فكر
 ἰδέα δικάτα || — معاملة συμπεριφορὰ εὐθύδικος ||

ᾠμολογίαι εὐθυνοῦνται. § ἐπρ. δι-
καίως, εὐθυδίκως.

منصوب } Δ. μενδοῦν [ρζ. نصب] μτχ. πθ.
ἐστνιμένος, ὠρθωμένος· διωρισμέ.

νος, ὁ ἐν ἐνεργείᾳ [ἐπὶ ὑπαλλήλων, ἀντιθ. τῷ
و معزول بالجملة : πεπαυμένος, πρῶν]

ὅλοι οἱ μεγάλοι ὑπουργοί, οἵ τε ἐν
ἐνεργείᾳ καὶ οἱ πρῶν· § [γραμ.] ὁ κατὰ πτῶ

χοῦσαν τῇ αἰτιατικῇ ἢ δοτικῇ· βλ. και مجرور

منصوبه } A. μενδουπὲ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
 } B. ζατοίκιον.

منصور } Α. μενδοῦρ [φζ. نصر] μτχ. πθ. ὁ
βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ δ.

ξιοῦμενος τῆς θείας βοηθείας, νικητής : اللواء—
μενδοῦσου-2-216ά, οὗ ἡ σημαία ἀξιοῦται θείας

βοηθείας [ἐπὶ τοῦ ὀθωμ. στρατοῦ]· § θ. منصوره
شاهاں عساکر — ο Αὐτοκρατορικός στρατός

ἀξιούμενος τῆς θείας βοήθειας, ὁ νικηφόρος·
 A. μενδουρ-γῆτ, ὄν. θ. τὸ

ἀξιουσθαι τῆς θείας βοηθείας
τὸ εἶναι νικηφόρον διὰ τῆς θείας βοηθείας.

منصوص } Α. μενδους [ρζ. ١٧] μετχ. πθ
 ὁ ἀποδεδειγμένος ἢ ἐπικεκυρω

ⲧⲃⲁⲗ διατάξεις ἀποδεδειγμέναι κτλ.

4.
 مذبذب
 }

 Α. μεναδου, [ρς. ας] ον. θ. νυμ-
 φικός θάλαμος, παστάς, νυμφών.
 5.
 مذبذب
 }

 Α. μεναδου, [ρς. ας] ον. θ. νυμ-
 φικός θάλαμος, παστάς, νυμφών.

4210 } Α. μινάδρα [ῥα. μινάδρα.] ὄν. ὁ. ὄν.
 νος, ἥτοι καθέδρα ἐστολισμένη, ἐφ'
 ἧς καὶ οἱ ἄγγελοι ἐκάθισαν. 83. Ἐ. καὶ ἐπ' αὐτῇ

Π. μιν αὐτὰ ἄνθρα, ἐπθ. ὁ κοσμήων
 τῶν ἀνθρώπων ἄνθρωπον ὁ ἀπολά

—ی حصول اولان آثار الطاف حضرت پادشاهی : ζων·
 τὰ μνημεῖα τῶν Αὐτοκρατορικῶν χαρίτων τὰ
 κοσμοῦντα τὸν νυμφικὸν θρόνον τῆς πραγμα-
 τοποιήσεως [ζουδοί?], ἥτοι τὰ πραγματοποιη-
 θέντα λαμπρῶς· —ی صدور بوریلان ارادات سنیه·
 Αὐτοκρατορικά διατάγματα τὰ κοσμήσαντα τὸν
 νυμφικὸν θρόνον τῆς ἐκδόσεως, ἥτοι τὰ ἐκδο-
 θέντα λαμπρῶς· —ی لطف و احسان اولان اراده·
 τὸ ὑψηλὸν Αὐτοκρατορικὸν διάταγμα, τὸ ὁποῖον ἐκόσμησε τὸν νυμφικὸν
 θρόνον τῆς χάριτος καὶ εὐεργεσίας, ἥτοι τὸ
 εὐεργετικόν· —ی تصادف اولدی·
 κατορθώματα ἐκόσμησαν τὴν παστίδα τῆς
 συνιπτώσεως, ἥτοι συνέπεσε νὰ συνιδῶσι.

منصبه پیرا } Π. μιν αὐτὰ· πῦρά, ἐπθ. ταὐτὸ
τῷ προηγ.

منضج } A. μουνζιῶς [ἐκ τοῦ انضاج] μτχ.
ἐν. ὁ ποιῶν τι νὰ ὠρημάσῃ, μαλα-

κτικός, πεπτικός [φαρμ.]· § ἔμπυϊκός, ἔμπυηματικός, ὁ προξενῶν ἔμπυον[συν. مَبْیَح]· § θ. مضجع.

} **Α. μονζάουμ** [ἐκ τοῦ انضمام] **μτχ.**
 } ἐν. καὶ ἐπθ. προστεθειμένος, πρόσ-

θετος § [λατ.] συνενῶν, συνάπτων: — ۷۴, ۷۵
ρος πρόσθετος § νόθος παρεπιπτούσα [βλ.

προστέθειται [pɒt.]: بُوِيَ. [عَارَضِي] — اُولَئِكَ — اُولَئِكَ
 εἰς τοῦτο προσετέθη — اُولَئِكَ رَأَيْكَ دَخِي — اُولَئِكَ

καὶ ἡ ὑμετέρα γυνή, ψήφου, ἵστον τοῦτο καὶ
 ὑμεῖς παρεδέχθητε, ἐψηφίσατε §θ. وظيفه : منضمه
 — καθῆκον πρόσθετον. — *مادہ ἄρθρον πρόσ-

θετον· || — واد ἄρθρα πρόσθετα· || βλ. καὶ ἐπόμεν.

δύο λοβοὺς τῶν ἀνθρώπων μέρος [βοτ.].

منضود } A. μενζούτ [μεζ. مُنْضِد] μετχ. πθ. δ.
κατὰ τάξιν ἐστοιβαγμένος : متاع

→ ἐμπόρευμα ἐστοιδαγμένον· § πυκνός [ἐπὶ
δένδρων].

منظار } T. μαντάρ, βλ. مانظار .

A. μουνειπην [ek tou **الصحاح**] **مطبخ**
 εν. ο ψνόμενος, ἐψυθείς.
 A. **μουνειπην** [ek tou **الصحاح**] **مطبخ**

A. μόνυτιπν [ἐκ τοῦ **منطبعة**] **منطبعة**.
 ἐν τετυπωμένος, ἐντυπος; §θ. **منطبعة**.
 A. **منطبعة** [ἐκ τοῦ **منطبعة**] **منطبعة**.

منطبق } A. συντάσσῃ [ἐκ τοῦ συντάσσειν] *syn-tas-sai*
 ἐν. ὁ ἐφαρμοζόμενος, ὁ ταυριάζων,
 ταιριάζων [ἐκ τοῦ ταίρειν] *tairiazon*

—سى|| ἀποτελῶ θέαμα· وجوده كثرتمك || μα·
چهره سى || οἰκία ἔχουσα ὥραιαν θέαν· كوزل بر او
تὸ πρόσωπόν του εἶλαθεν ὄψιν — اللى
قورقنج بر — φθορὰν· غایت كشیف بر
ὑπομνήσκει[ἀντίτηρη]· بلوط ارقه سنده قالش اولان
— سنى اكدير — ὅστις εἰμεινεν ὀπισθεν νέφους πυκνο-
τάτου· سركى عمومینك ترتیبانى رسیده حد ختام اولغله ||
ἐπειδὴ ἐλθξαν [ῥεδι-
τέϊ χάττι χητὰμ ὀλμάνγλε] αἱ διασκευαὶ τῆς
παγκοσμίου ἐκθέσεως, τὸ θέαμα εἶναι μαγευτι-
κώτατον [ἱλ-ρουπά]· § παράθυρον.

} A. μουνεζζήφ [ἐκ τοῦ مُنْظِف] μτχ.
 } ἐν. ὁ ἀπολοῦν, ἀποπλύνων, κα-
 θαρίζων, ἀποσμηκτικός, ρυπτικός [ἐπὶ πληγῶν,
 ἐλκῶν· συνών. منقى] § μτχ. πθ. μουνεζζάφ, ἀ-
 πολελουσμένος κτλ. § θ. مُنْظَف μουνεζζήφ [ἐν.]
 καὶ μουνεζζάφ [πθ.].

{ **منظم** } **A. μοντζαλιu** [ἐκ τοῦ **انظام** **inzim**·
λάu, ρζ. ظ] **μτζ.** ἐν. ὁ ἐκὼν ἢ διὰ
 τῆς βίας κύπτων τὸν αὐχένα εἰς τὴν βίαν τοῦ
 ἰσχυροῦ, τοῦ τυράννου.

منظور } A. μενζουρ [μζ. نظر] μτζ. πθ. ὁ δ-
 ρώμενος, ὀψθεὶς, ὁρατός, μτζ. εὐ-
 νοοούμενος. || على يورلى — ὁρᾷσθαι αἰτησιν, ἢ
 ἄλλο τι ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου. ||
 بو شى — كتر — ὁρατὸν γίνεσθαι, ὁρᾷσθαι:
 أولي — أولي — οὖν ἐστὶ μενζουρουνοῦζ ὁλκούμεον,
 τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐγένετο ἡμῖν ὁρατόν; ἤτοι
 εἴδετε τὸ πρᾶγμα τοῦτο; § θ. منظور. ||
 آفاق — منظور. || احواله — ὁρίζοντες ὁρατοί.
 اجرام — σώματα οὐράνια ὁρατά. || βλ. ἐπομή

منظره } A. μενζουρε [βλ. ἐπόμ.] ὄν. θ. γυ-
νὴ ἐλαττωματικὴ· § συμφορά, δυσ-
τύχημα, θεομηνία.

منظوم } A. μενζοῖν [ρζ. نظم] μτχ. πθ. ὁ
 τεθειμένος ἐν τάξει, διατεταγμένος
 [βλ. منتظم در: μαργαρίτης [τοῖν] διατεταγ-
 μένος· § ἑμμετρος λόγος, ἦτοι ποίημα [ἀντίθ.
 τῷ προσωρ πεζὸς λόγος] : اولان سوز شعر
 هر — اولادینی کی هر شعر کرده — اولی لازم کلز
 λόγος ἑμμετρος δὲν εἶναι ποίησις, οὕτω καὶ
 πᾶσα ποίησις δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ᾖ ἑμμετρος·
 § θ. منظومه .

منظومات } A. μενζούματ [πλθ. τοῦ ἐπομ.]
δν. θ. ποιήματα ἐπικά.

منظومه } A. μενζοιμή [θ. τοῦ منظوم]
 δν. θ. σειρά πραγμάτων διατε-
 ταγμένων, τάξις, διάταξις· ποίημα ἐπικόν· §
 [ψυσ.] στήλην ὡς ἡ Βολταϊκή § πλθ. منظومات.

منع } A. μέν', ρ. ἀφ. τὸ παρεμποδίζειν, κω-
 λύνειν, ἀπαγορεύειν, ἀπαγορεύεις [τῇ
 دن] : — تصرفدن ἀπαγορεύεις ἀπὸ συναλλαγῆς.
 || محاکمه || παῦσις καταδιώξεως ποινικῆς. || P. μ.
 ايتك — ἐμποδίζω, κωλύω, ἀπαγορεύω [αἷτ. دن] :
 ايتك — برنی اجرای صنعتدن — ἐμποδίζω τινὰ ἀπὸ
 τοῦ νὰ ἐξασκῇ ἐπάγγελμα. || اوللق — κωλύομαι,
 παρεμποδίζομαι, ἀπαγορεύομαι : صغير غير مميز
 اوللور — تصرفدن — ἀνῆλικος ὁ μὴ ἔχων τὴν κρι-
 σιν ἀνεπτυγμένην [γάϊρι μουμειγγίژ] κωλύε-
 ται ἀπὸ τοῦ νὰ συναλλάττεται [τεδαροουφ].

claim } Α. μεν'ά, ὄν. θ. εἰδῆσις θανάτου' §
παθ. مائة مينا'ή.

10. **μεν** **αὐ** [95. **من**, βλ. **نعمت**] ἐπθ. ὁ
 ποιῶν πολλὰς χάριτας, εὐεργεσίας.

منعدل } A. μαν' ατίλ. [ἐκ τοῦ اعدل, βλ.
 عدول } μτχ. ἐν. ὁ παρεκκλίνων, παρ-
 εκτρέπόμενος [τῇ ادنى] § 9. معده.

مُعْدِمٌ } A. μουν'ατίμ (ἐκ τοῦ مُعْدِمٌ) μτχ.
 ἔν. ὁ ἐξοντωθεὶς, ἐξελθανισθεὶς, ὁ μὴ
 ὑπάρχων, ἐκλείψας· § 80. مُعْدِمَةٌ.

منعزل } A. μουν'αξιζ [ἐκ τοῦ ἀνζα] μετξ.
 ἐν. ὁ πεπαυμένος: — کندوسنه
 دڤن دڤناتاي νὰ θεωρηθῇ ὡς πε-
 παυμένος [μουν'αξιζ. ναξαριζζε]-§πλθ. منعزلين
 || βα. معزول .

منعزلاً } Α. μουν'άξιλ-εν, τροπ. μτχ. πε-
παυμένος.

منعطف } A. μουν'ατήφ [ἐκ τοῦ انعطاف]
 μτχ. ἐν. ἐστραμμένος, διευθυνό-
 μενος· ἀποδλέπων [δοτ.] : — مقصده , ἀποδλέ-
 πων εἰς τινὰ σκοπόν· § [δοτ.] ἐκκλινής, ἐξω-
 κλινής || الطول — μουν'ατήφον-τ-τούλ, δεδι-
 πλωμένος [ἐπὶ φύλλων]. || Рм. — στρέφο-
 μαι, διευθύνομαι [δοτ.] : — نظر دقي اوطرفه
 اولدی το δμμα τῆς προσοχῆς του ἐστράφη ἐκεῖ.

منعقد } A. μουν'akūt [ἐκ τοῦ انعقاد] μτχ.
 ἐν. συννομολογηθεῖς, συνωμολογημέ-
 νος [ἐπὶ συμβολαίου] συγκροτηθεῖς, συνελθὼν
 [ἐπὶ συνεδριάσεως] : — بيع πώλησις συνωμολο-
 γημένην. || — بيع غير طئي' γάρι-μουν'akūt, πώ-

λησις ἀσυννομολόγητος || مصالحه || ὁ συννομολογηθεὶς συμβιβασμός || تجارت || فرانسه ايله — تجارت || ἡ μετὰ τῆς Γαλλίας συννομολογημένη ἐμπορικὴ συνθήκη. || P.م. — συννομολογοῦμαι, συγκροτοῦμαι : ايجاب و قبول ايله بيع — اولور || ἡ πώλησις συννομολογείται διὰ προτάσεως καὶ παραδοχῆς || اولدى || مجلس — τὸ συμβούλιον συνεκροτήθη. § θ. متقدمه — : متقدمه || τὸ συννομολογηθὲν συμβόλαιον.

منعكس } A. μουν'ακίς [ἐκ τοῦ انعكاس] μτχ. ἐν, ὁ ἐπιστρέφω ὀπίσω, ἀνακλῶμενος [ἐπὶ φῶτος κτλ.] : — انعكاس ضياء — ضياء انعكاس — الاستقامه || [θ.θ.] — μουν'ακίδου-λ-ιδ-τι-καμέ, ἀντίρροπος. || P.م. — ἀνακλῶμαι : منعكس || انوار — τὰ φῶτα ἀνακλῶνται. § θ. منعكس.

منعم } A. μουν'ήμ [ἐκ τοῦ انعام] μτχ. ἐν, καὶ ἐπθ. ὁ εὐεργετῶν, εὐεργέτης, γενναιοδωρός : — حققي — ὁ ἀληθὴς εὐεργέτης [Θεός]. § θ. منعمه.

منعم } A. μουν'εάμ [ἐκ τοῦ تنعيم] μτχ. πθ. ὁ ἀξιωθεὶς ἀνέσεως, εὐημερίας, ἀγαθῶν.

منعمانه } Π. μουν'ήμ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων εὐεργέτη, εὐεργετικὸς [ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερος, ἢ τῆς ὑμετέρας ἐξοχότητος] : — لرى — حسن توجهات — تهنه — δεῖξέ δέ σου χάριτι μουν'ήμ-ανέ, ἢ ὑμετέρα [εὐεργετικὴ] εὐνοία.

منعوت } A. μουν'οὐτ [ῥζ. نعت] μτχ. πθ. ἐ-παινεθεὶς, ἐγκωμισθεὶς.

منغال } T. μανγκάλ, βλ. منقل.

منغاز } Γλ. μανγανέξ [manganèse] ὄν. μαγνησίον [χημ.],

منغر } T. μανγκήρ, βλ. مانغر.

منغص } A. μουνεγγάς [ἐκ τοῦ تنغص] μτχ. πθ. οὗ ὁ βίος κατέστη θλιβερός, ἐν τῷ βίῳ τοῦ ὁποῖου ἥδονῃ δὲν ἔμεινε.

منغصاً } A. μουνέγγαθ-εν, τροπ. μτχ. ζῶν τεθλιμμένως, ἀνευ ἥδονῆς : — امرار — τὸ διέρχεσθαι τὸν βίον ἀνευ ἥδονῆς, τεθλιμμένως.

منفا } A. ἡ μενφά [ῥζ. نفى] ὄν. τόπος ἐξορίας, ἐξορία : — تفرج — τόπος ἐξορίας ἐγκληματιῶν.

منفاخ } A. μινφάχ [ῥζ. نفخ] ὄν. φυσητήρ, κ. φυσοῦνα || الصوت — μινφάχου-θ-δάδτ, ὄργανον [λατ.] § πλθ. منافخ — μινφάχ.

منفتح } A. μουνφτεήχ [ἐκ τοῦ انفتاح] μτχ. ἐν, καὶ ἐπθ. ἡνεωγμένος, ἀνοικτός. § θ. منفتح.

منفجر } A. μουνφεδζήρ [ἐκ τοῦ انفجار] μτχ. ἐν, ὁ ὑποφώσκων, ἀνατέλλων : — صبح — ἡ ὥρα [δοῦ-π-χ] ὑποφώσκουσα. § ὁ ἀναδρῶν, ἀναδελύζων : — عین — πηγὴ ἀναδρῶν. § θ. منفجر.

منفذ } A. μενφδέξ [ἐκ τοῦ نفوذ] ὄν. ἀνοίγμα ἐξ οὗ εἰσδύει, διέρχεται τι, ὁπλή, κρατὴρ ἡφαιστείου : — آجلش — معده — اوزرينه — ἐπὶ τοῦ στομάχου αὐτοῦ μία ὁπλή. || — صوبى — اوزرينه — ل-آجلش — τὸ ὑδραγωγεῖον [πρὸς ἀντηλὸν ὕδατος]. || — رايح — ὁπλή ἢ ἀνοίγμα ἐξ οὗ εἰσδύουσιν ἀνεμοί. § πλθ. منافذ — μενφδέξ.

منفرج } A. μουνφεριδζ [ἐκ τοῦ انفرج] μτχ. ἐν, καὶ ἐπθ. ἡνεωγμένος, ἡμιάνοικτος. εὐθυμός· ἀμδλός [γεωμ.] : — الزاويه — μουνφεριδζου-ζ-ζαδίζέ, ἀμδλυνώνιος. § θ. منفرجه.

— منفرجه : — زاویه — ἀμδλεια.

منفرد } A. μουνφεριτ [ἐκ τοῦ انفراد] μτχ. ἐν, καὶ ἐπθ. μεμονωμένος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἄλλων· μόνος, μοναδικός [ἀντιθ. τῷ مجتمع]· μεμονωμένος [φυσ.] : — باراقه — παρὰ πηγμα μεμονωμένον. § [ιατρ.] σποραδικός· μονοφυής [συνών. τῷ وحيد βλ.]. || — قالى — μένω μεμονωμένος, μόνος, ἀπομονοῦμαι [ἐπὶ κρατῶν ἢ ιδιωτῶν ἐν πολιτικῇ ἢ ζητήματι]. § θ. منفرد.

— منفرد : — احوال — μοναδικὰ περιπτώσεις. || — فاند — ωφέλεια μονομερής.

منفرداً } A. μουνφεριτ-εν, ἐπρ. μεμονωμένως, κεχωρισμένως ἀπὸ τῶν ἄλλων, χωριστά, ἰδίᾳ εἰς ἑκάστος : — مجتمعا — ἰδίᾳ καὶ ἀπὸ κοινοῦ.

منفردانه } Π. μουνφεριτ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων τῷ μεμονωμένῳ, τῷ κεχωρισμένῳ : — بولتيه — πολιτικὴ μεμονωμένη. § ἐπρ. μεμονωμένως.

منفروق } A. μουνφερήκ [ἐκ τοῦ انفراق] μτχ. ἐν, κεχωρισμένος : — خط — γραμμὴ κεχωρισμένη.

منفس } A. μενφές [ῥζ. نفس] ὄν. ὁπλή, ἀνοίγμα, δι' οὗ ὁ ἀῆρ εἰσέρχεται, ἢ δι' οὗ ἀναπνέει τις, θυρίς.

منفس } A. μουνεφῆς [ἐκ τοῦ تنفيس] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ποιῶν ν' ἀναπνέει.
[ἀνατ.] ἀναπνευστικός [μῦς] § θ. منفه.

منفسح } A. μουνφεδῆχ [ἐκ τοῦ انفساح] μτχ.
ἐν. ὁ εὐρυνθεῖς: → مكان خوروس عـ.
رυνθείς βλ. καὶ منفسح.

منفسخ } A. μουνφεδῆχ [ἐκ τοῦ انفساخ] μτχ.
ἐν. κατηργημένος, ἡ κυρωμένος [ἐπὶ
νόμου, ἀποφάσεως, συμβολαίου κτλ.]: → قانون
νόμος κατηργημένος: || → غاموس ἡ κυρωμέ-
νος. || Pμ. اولق — ἀκυροῦμαι, καταργοῦμαι: مقدا
نشر اولتان نظامنامه ك حكي اشبو قانون ايله — در
τὸ κύρος τοῦ προλαβόντως δημοσιευθέντος κα-
νονισμού κατηργήθη διὰ τοῦ παρόντος νόμου.
|| اولدی — اعلام ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις ἡ κυρώθη.
§ θ. منفسخه.

منفصل } A. μουνφεδῆλ [ἐκ τοῦ انفصال] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. κεχωρισμένος, ἀπ-
εσπασμένος, διαζευκτικός: διακεκριμένος: → كم
پسودن διακεκριμένον: § ὁ ἀποχωρήσας, ἥτοι πε-
παυμένος [ἐπὶ ὑπαλλήλων] [τῇ دن] محاسبه جيلكدن:
— πεπαυμένος ἀπὸ τῆς θέσεως λογιστοῦ §
[γρμ.] ἀπόλυτος: → ضمير انتوانميلا απόλυ-
τος § πλθ. منفصلين μουνφεδῆλιν, πεπαυμένοι
[ὑπάλληλοι] § θ. منفصله: → ضايرت زاماتي μουν-
φεδῆλ, ἀντωνυμία ἀπόλυτοι: || → حروف γράμ-
ματα μὴ συμπλεκόμενα μετὰ τῶν ἐπομένων, ἥ-
τοι τὸ د ا و ز ر ذ و καὶ τὸ ۛ ὡς φωνῆεν: ||
— متصل κρίσις διαζευκτικὴ [λογ.]: § ἀντίθ. متصل.

منفصلا } A. μουνφεδῆλ - εν, μτχ. τροπ.
πεπαυμένος ὢν [τῇ دن].

منفصم } A. μουνφεδῆμ [ἐκ τοῦ انفصام] μτχ.
ἐν. συντετριμμένος, κεκομμένος: §
θ. منفصمه.

منفضج } A. μουνφετίδζ [ἐκ τοῦ انفضاج] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ἀποπνευστικός [ἀνατ.].

منفط } A. μουνφῆτ [ἐκ τοῦ انطاف ἡνφάτ, ρζ.
منفط] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ἐπισπαστικός,
ἐλκτικός [συνών. جالب] § θ. منفطه.

منفطر } A. μουνφετῆρ [ἐκ τοῦ انقطاع] μτχ.
ἐν. ἐσχισμένος, σχιστός: § θ. منفطره.

منفعت } A. μενφε'άτ, κ. μενφά'άτ [ρζ. نفع]
δν. θ. ὠφέλεια, συμφέρον, κέρδος
[τῇ دن] بوقدر: → بوندن دهن έχω καμμίαν ὠ-
φέλειαν [μενφά'ατήμ], συμφέρον ἐκ τούτου: §
πλθ. مenaفی', βλ.

منفعبخش } Π. μενφε'άτ-πάχζ, ἐπθ. ὁ χο-
ρηγῶν ὠφέλειαν, ἥτοι ὠφέλι-
μος, συμφέρων.

منفعتپرست } Π. μενφε'άτ-περεδτ, ἐπθ.
συμφεροντολάτρης: § πλθ.

منفعتپرستان μενφε'άτ-περεδτάν.

منفعتپرستانه } Π. μενφε'άτ-περεδτάν, ἐπθ.
καὶ ἐπρ. συμφεροντολατρι-
κός-κῶς.

منفعتجو } Π. μενφε'άτ-δζού, ἐπθ. ὁ ζητῶν
ὠφέλειαν, ἥτοι συμφεροντοδιώ-
κτης: § πλθ. منفعتجويان μενφε'άτ-δζοιγγζάν.

منفعتدار } Π. μενφε'άτ-τάρ, ἐπθ. ὁ ἔχων
συμφέρον, ἐνδιαφερόμενος [τῇ دن].

منفعتسز } T. μενφά'άτ-δῆζ, ἐπθ. ἀνωφελής.

منفعلى } T. μενφά'άτ-λί, ἐπθ. ἐπωφελής,
ἐπικερδής: ايش — εργασία ἐπ-
ωφελής.

منفعل } A. μουνφε'ίλ [ἐκ τοῦ انفعل ἡνφῖ'άλ]
μτχ. ἐν. τεταραγμένος, δυσηρεσ-
τημένος, ἡ γανακτημένος: كانه قلب حزين — δυσ-
ηρεσμένη κατὰ τῆς φύσεως ἡ τεθλιμμένη
καρδία: § [ιατ.] παθητικός π. χ. ἡ αἰμορραγία.
|| Pμ. اولق — δυσηρεστοῦμαι, ἀγανακτῶ [δοτ.]:
منفعله. — اولدم — δυσηρεστήθην κατ' αὐτοῦ: § θ.

منفعلا نه } Π. μουνφε'ίλ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνή-
κων ἢ ἀρμόζων τῷ δυσηρεστημέ-
νῳ, ὁ γινόμενος μετὰ δυσηρεσκείας: → طور
نكاه [τὰδρ] δυσηρεστημένον ἀνθρώπου: ||
— دهمما [νιγκζάχ] δυσηρεστημένου ἀνθρώπου,
δυσηρεσκείας: || — اشتراز — [ἰεμζάζ]
ἀνθρώπου δυσηρεστημένου: § ἐπρ. μετὰ δυσ-
ηρεσκείας.

منفق } A. μουνφῆκ [ἐκ τοῦ انفاق] μτχ. ἐν.
ὁ δαπανῶν πρὸς συντήρησιν, συν-
τηρῶν, τρέφων.

منفك } A. μουνφῆκ [ἐκ τοῦ انفك] μτχ.
ἐν. ἀπεσπασμένος, ἀποκεχωρισμέ-
νος. || Pμ. اولق — ἀποσπῶμαι, ἀποχωρίζομαι
[دن] برندن — اولز: → دهن ἀποσπῶνται ἢ δέν ἀ-
ποχωρίζονται ἀλλήλων, εἶναι ἀναπόσπαστοι,
ἀχώριστοι: || — غاير — [ἰεμζάζ] ἀναπόσπα-
στος, ἀχώριστος: § θ. منفكه: → مخرج
ارسال و قبول حق: || — غاير — [ἰεμζάζ] ἀναπόσπασ-
τα, ἀχώριστα: ||

σχεδίων, ζωγραφῶν, βαφῶν, χρωματισμῶν, ἐπεξεργασμένος· κεντημένος: قوطيك اورتستده بر شيفره — در
ἐν μέσῳ τοῦ κυτίου ὑπάρχει ἐπεξεργασμένος σύμπλεγμα ἀρχικῶν γραμμάτων
ὀνόματος [tāḡḡrē chiffre]· || کينتنمئوس ديا لئوکنه متاڅنه ||
|| انواع نقوش لطيفه ايله ||
|| تآطنه كينتنمئوس ديا پوللؤن ورواؤون پوكيلمؤتون ||
|| مئتش شه || || θ. || βλ. καὶ مئتش.

} A. πεγκούς [ἐκ τοῦ نقص, ὁζ.
 } [نقص] μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. ὁ ἐλατ-
 τωθεὶς, ὁ καταστὰς ἐλλειπής.

} A. μενούζ [ρζ. نقض] μετχ. πθ.
 } ἀναιρεθεῖς [ἐπὶ ἀποφάσεως δικα-
 στικῆς ἀκρωθείσης ὑπὸ τοῦ ἀκρωτικοῦ] :
 — اعلام ἢ ἀναιρεθεῖσα ἀπόφασις· § θ. منقوضه .
 || βλ. منسوخ .

منقوط } A. μενκούτ [ἐκ τοῦ ^{قَطَط}قطط] μετ. πθ.
 } ἐστιγμένος, στικτός, διάστικτος,
 ἐνστικτός [ἐπὶ γραμματίων]: سیاہ و بیاض نقاط
 — ψι στικτός διὰ μελαινῶν καὶ λευκῶν στιγ-
 μῶν [vουκάτ:] § 0. منقوطه: حروف مزونه
 روئی منقوطه بے دایه، گرامماتا عنستکتا
 καὶ ἀπλᾶ, ἥτοι ἄστικτα: || بمل معجم καὶ مهمل.

منقوع } A. μενκοῦ' [ρζ. ^{منقوع}] μετχ. πθ. ὁ
ἐγχυσματισθεῖς, ἐμβραχεις, κ. ζεμα-
τισθεῖς εἰς ζέον ὕδωρ [φάρμακον] ῥδν. ἐγχυσθις.

} A. **μενκούλ** [ρζ. قل] **μτχ.** πθ. καὶ
 } **ἐλθ.** ὁ μεταφερόμενος, μετενεχθεὶς,
 ὁ δυνάμενος νὰ μεταφερθῇ, κινητὸς [ἐπὶ κτη-
 μάτων]· ὁ ἐκτεθειμένος, ἥτοι ὁ ἐκ παραδό-
 σεως γνωστὸς [ἐπὶ γεγονότος κτλ.] [τῇ دن]:
 — غزاه سندن ... ὁ ἐκ τῆς ἐφημερίδος ... με-
 ενεχθεὶς [ἐπὶ εἰδήσεως κτλ.]· || **عن** — **μενκού-**
λουν **ان** **ان**, ὁ ἀφ' οὗ μεταφέρεται τι: **عن** اولان —
 οι δροι οι ἐν τῇ γλώσσῃ, ἀφ' ἧς
 μεταφέρονται ἢ μεταφράζονται. || **غیر** **γὰϊ-**
ρι-μενκούλ, ἀκίνητος [ἐπὶ κτημάτων, οἰκιδῶν,
 γαιῶν κτλ.]· § θ. **منقول**: **منقول** و غیر **منقول**
ضمبدا-μενκουλε βῆ **γὰϊρι-μενκουλέ**, περιου-
 сіа κινήτῃ καὶ ἀκίνητος.

{ Δ. μενκουλάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
 δν. θ. τὰ κινητὰ, ἅτοι ἡ κινη-
 τή περιουσία· § παραδόσεις : تاريخه — ιστορι-
 καὶ παραδόσεις.

منقول } A. μουνκαχίλ [ἐκ τοῦ اقبال] μτχ.
 ἐν. ὁ φθίνων, ὁ ἐν καταστάσει μα-
 ρασμοῦ. § θ. منقول.

متقى } A. *μυνεκκή* [ἐκ τοῦ *متقى*] *μτχ. ἐν.*
καὶ ἐπθ. ὁ καθαίρων, καθαρίζων· κα-
θαρτικός, ἐκκαθαρτικός [ἐπὶ ἱατρικῶν] § *μτχ.*
πθ. μυνεκκά, κεκαθαυμένος [σπν.] § θ. *متقى*.

منكب } A. *μενκι* [ρζ. منكب] ὄν. τὸ μέρος
ἐνθα ἐνοῦται ὁ ὥμος μετὰ τοῦ ὀ-
στοῦ τοῦ βοαχίονος· § πλθ. مناك *μενακι*.

{ A. μουνκίππ [ἐκ τοῦ انكباب] μτχ.
 ἐν. ὁ πίπτων προνής.

منكر } Α. μοννκέρ [ἐκ τοῦ انكار] μετχ. πθ.
ἐκεῖνος, η, ο, τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται

τις, ὁ μὴ ἀναγνωρίζόμενος· ὁ ἀποδοκιμαζόμε-
νος, ἀπηρεσυσμένος, παράνομος, ἀθέμιτος [πρᾶ-
ξις] [ἀντιθ. τῷ معروف βλ.] || — **γάρτοι-μου-**
κέρ, ἐκεῖνος, η, ο, τὸ ὅποιον δὲν δύναται τις
ν' ἀρνηθῇ, ἀναντίρρητος : — امر غير **πρᾶγμα**
ἀναντίρρητον || — **عنّي νέχι ἀνε-λ-μου-**
κέρ, ἀπαγόρευσις τοῦ ἀθεμίτου [βλ. بالمعروف
ἐμοῦ ἀι-λ-μα'ρου'φ] · § τὸ ὄνομα ἐνός τῶν δύο
ἀγγέλων, οἵτινες κατὰ τὴν μουσουλμανικὴν
πίστιν λαμβάνουσιν ἐν τῷ τάφῳ παρὰ τοῦ νε-
κροῦ τὴν περὶ Θεοῦ, προφήτου κτλ. ὁμολογίαν
αὐτοῦ· περὶ τοῦ ἐτέρου ἀγγέλου βλ. نكير · § θ,
منكر · § πλθ, منكرات βλ., καὶ ἐπόμ.

منكر } A. **μουνκίω** [ἐκ τοῦ انكار] μτχ. ἐν.
ὁ ἀρνούμενος, ὁ μὴ ἀναγνώριζων.
ὁ ἀποκηρύττων [ἀντιθ. **μουνκίω**] ὁ ἀρ-
νούμενος τὸν Θεόν, ἄθεος [ἀντιθ. مؤمن] || P. μ.
اولی — ἀρνούμαι, ἀποκηρύττω [αιτ.]: آخری
اولی — ἀρνούμαι τὸν μέλλοντα βίον, ἵτοι τὴν
ὑπαρξίν μέλλοντος βίου. || اولی — ἀρ-
νούμαι τὸν θάνατον. || حقیقت — ὁ ἀρνούμενος
τὴν ἀλήθειαν. || [δοτ.] سوزنی قبرمش اولدیغدن
[τὸν υἱὸν του] διότι ἠθέτησε τὸν λόγον του. منکر

منكر } A. μουνεκέεο [ἐκ τοῦ تنكير] μτχ.
 πθ. καὶ ἐπθ. ὁ μὴ ὠρισμένος, ὁρι-
 στος, ἀναριθρος [ἐπὶ ὀνόματος, ἀντιθ. τῷ معرف
 μονα' ὀρεθῶ]. § 0. منكر.

منكرات } A. μυνκεράτ [πλθ. τοῦ منكر
μυνκερ] δν. θ. πράξεις ἀπ-
ηγορευμένοι. δόξμτοι.

منكس } Α. μουνεκέδς [ἐκ τοῦ ^{منكس} μτχ.
 πθ. ἀνατετραμμένος : — ^{منكس} τρυ-
 βλίον ἀνατετραμμένον.

منكسر } A. **μουνκεδίο** [ἐκ τοῦ انكسار] μτχ.
ἐν. τεθραυσμένος, συντετριμμένος.

μτφ. τεθλιμμένος, δυσηρεστημένος· γεωμ. καὶ
φυσ. τεθλασμένος: شتت — φιδان τεθραυσμένη·
|| — καρδία τεθλιμμένη, δυσηρεστημένη· ||
— **μουνκεδίου-λ-κάλτ**, δυσηρεστημένος
τὴν καρδίαν· || الحاطر — **μουνκεδίου-λ-χατῆρ**
δυσηρεστημένος [τὸν θυμόν]· || الحاطر ايتك —
δυσηρεστῶ· || الامل — **μουνκεδίου-λ-εμελ**,
οὗ ἡ ἐπιθυμία, ὁ πόθος συντριβὴ, ἀπληπ-
σμένος, ἀπογοστευμένος· || — خط τεθλασμένη
γραμμῇ· § θ. منكسره — **κουλούπι μουν-**
κεδιόε, καρδίαι συντετριμμέναι.

منكسراً } A. **μουνκέδιον-εν**, τροπ. μτχ. τε-
θραυσμένος ὢν κτλ. βλ. προηγ.

منكسف } A. **μουνκεσίφ** [ἐκ τοῦ انكشاف]
μτχ. ἐν. ὁ παθὼν ἐκλειψιν [ἐπὶ

ἡλίου· ἀντίθ. τῷ منكسف ἐπὶ σελήνης]: —
مهر — **μουνκεσίφ** παθὼν ἐκλειψιν· || Rm. اولق —
πά-σχω ἐκλειψιν [ἡλίου]· § θ. منكسف.

منكشف } A. **μουνκεσίφ** [ἐκ τοῦ انكشاف]
μτχ. ἐν. ἡνεωγμένος· μτφ. ἀπο-

κεκαλυμμένος, φανερός [ἐπὶ μυστηρίων, κόσμων
ἀγνώστων κτλ.]: — شكوة انθος ἡνεωγμένος.
|| Rm. اولق — ἀποκαλύπτομαι, γίνομαι φανερός:
نو بهار اتم — **μουνκεσίφ** δὲν ἀνοίγει; [στικ.]· ||
هر [نیو-پرخاری-εμεل] δὲν ἀνοίγει; [στικ.]· ||
بر عالم مجهول — **μουνκεσίφ** δὲν ἀνοίγει; [στικ.]· ||
اپوکارلپتتای اگنوستوس کوسموس.

منكشه } T. **μενεκάε** [παραφθορά ἐκ τοῦ
περσ. بنفشه] ὢν. ἰον· § ἐπὶ. ἰάνθινος,

ὁ ἔχων χρώμα ἰον.

منكته } T. **μένγκενε** [mangano] ὢν. μηχαν-

νὴ πρὸς πίεσιν, πιεστήρ πρὸς πίε-
σιν ὑψασμάτων, ἡ ληνὸς πρὸς ἐκθλίψιν τοῦ ὀ-
ποῦ τῶν σταφυλῶν, ἐλαιῶν κτλ. ἡ ἐργαλεῖον
ὀδοντοῖατροῦ ἡ φλεβοτόμου, μάγγανος, κ. μέγ-
γενης: — سى — **μένγκενε** δίχτυον, μηχανὴ ἔχουσα
δύο χεῖλη συναγόμενα ἡ χωριζόμενα διὰ κο-
χλίου καὶ χρήσιμος εἰς τὸ νά κρατῇ τὰ κατερ-
γαζόμενα σιδήρα κτλ. || سى — **μένγκενε** πρὸς
σιτῶσιν ἐριούχον, ἡ ἄλλων ὑψασμάτων.

منكته ملك } T. **μένγκενε-λεμέκ**, ρμ. μτφ.
βάλω εἰς τὸ πιεστήριον, εἰς

τὸν μάγγανον, πιέζω [αἰτ.].

منكوب } A. **μενκίου** [ἐκ τοῦ نكت] μτχ.
πθ. ὁ ὑποστὰς συμφορὰς, δυστυ-

χίας, καταδρομὰς, δυστυχίας, ὁ πεπτωκὼς ἐκ
τῆς περιωπῆς καὶ τῆς θέσεως αὐτοῦ, ὁ ὑπὸ
δυσμένειαν, κατατρεχθεὶς: زمان ه روزگار — ὁ
κατατρεχθεὶς ὑπὸ τῆς ἐποχῆς· § πλθ. منكوبين
μενκίου-πιν· § θ. منكوبه.

منكوبيت } A. **μενκίου-π-ιγέτ**, ὢν. θ. ἡ κα-
τάστασις τοῦ δυστυχοῦς, τοῦ

ὑπὸ δυσμένειαν διατελοῦντος· ὁ χρόνος καθ'
ὃν ὑπάλληλός τις μένει ὑπὸ δυσμένειαν καὶ ἐ-
στερημένος θέσεως.

منكوحه } A. **μενκίου-χά** [θ. τοῦ ἀχρήστου
منكوحه **μενκίου-χά** ἐκ τοῦ نكاح]

μτχ. πθ. καὶ ἐπθ. συνεζευγμένη νομίμως [γυ-
νὴ], νόμιμος: — زوجة — νόμιμος σύζυγος· § ὢν. ἡ
σύζυγος.

منكوس } A. **μενκίου** [ρζ. نكس] μτχ. πθ.
ἀνατετραμμένος, κ. ἀναποδογυ-

ρισμένος: — لواى — σημαία ἀνατετραμμένη· § ὁ ὑ-
ποτροπιάσας [ἐπὶ ἀσθενούσας]· § θ. منكوسه βλ.
منكس.

منكوش } II. **μενκίου-κ**, ὢν. ἐνώτιον: سوزى
منكوش — **μενκίου-κ** τὸν λόγον μου ἀνὰ

τηδὸν ἐνώτιον εἰς τὸ οὖς σου [γκυδῶν], ἥτοι
θὰ μ' ἐνθυμηθῇς.

منلا } **μουνλά** [κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ مولا] **με-**
δλανά βλ. ὢν. διδάκτωρ τῆς μουσουλ-

μανικῆς θεολογίας καὶ τοῦ σερεῖ· σοφὸς μου-
σουλμάνος, μέγας Καδῆς· κύριος· || βλ. مولا، مولانا.

منول } A. **μενμολ** [ρζ. نمل] μτχ. πθ. ὁ
πληρωθεὶς μυρμηκῶν, ἐφ' οὗ μύρ-

μηκες συνεσθρεύθησαν.

منند } **μενένε**, κοινῶς ἀντὶ مانت βλ.

منن } A. **μινέν**, πλθ. τοῦ مینن **μιννέν** βλ.

منوال } A. **μινβάλ** [ρζ. نول] ὢν. τρόπος,
μέθοδος: — اوزره — **μινβάλ** πῆρ **μινβάλ**

δζρε, καθ' ἓνα τρόπον, ἥτοι ὁμοιομορφῶς· || ر.
— **μινβάλ** **μουνχαθέρ**, κατὰ τὸν ὡς
εἶρηται τρόπον, ὡς εἶρηται.

منور } A. **μουνεβδίο** [ἐκ τοῦ منور] μτχ. ἐν.
ὁ φωτίζων, φωταγωγῶν: — اذهان — ὁ

φωτίζων τὰ πνεύματα, τὰς διανοίας· § μτχ.
πθ. **μουνεβδίο**, φωταγωγημένος καὶ μτφ. πε-
φωτισμένος, φωτεινός: — بر شهر — **μουνεβδίο**

πόλις φωταγωγημένη δι' ἡλεκτροσμοῦ· || افق
δριζων φωτεινός· || روح ψυχῇ πεφωτισμέν·
→ αιών αἰών πεφωτισμένος· || فکر διάνοια
πεφωτισμένη· || در — وقاقل al ὁδοὶ εἶναι φωτα-
γωγημεναι· || اولى — φωτίζομαι, φωταγω-
γοῦμαι· || جاك — φωτίζω, φωταγωγῶ. § θ. نوره
μουνεδβιε [ἐν.] και μουνεδβερε [πθ.]: → قاتى
δριζοντες φωτεινοί· || — مدينة η̄ πεφωτισμένη
Μεδινά [ἢ πόλις]· || — آراى πεφωτισμένοι γυνῶ-
ναι· || بڤ. και ἐπδμ.

منورساز } II. μουννε66ξρ-δάζ, ἐπθ. ὁ καθ-
ιστῶν φῶτεινόν, ὁ φῶτιζων. ||

[illegible]

منوریت } Α. μουνεβδερ-ιγέτ, ἀφ. θ. τὸ εἶ-
ναι φωταγωγημένον, φωτεινόν.

φωτεινότης, ἡ κατάστασις τοῦ πεφωτισμένου:
 — و حدان — τὸ πεφωτισμένον τῆς συνειδήσεως.

منوط { Α. μενούτ [ἐκ τοῦ مَنَاط] μτχ. πθ. ὁ
ἐξαερώμενος [δοτ.]: — طالعہ τυχη-

ρός, εξαρτώμενος ἐκ τῆς τύχης. || Ρμ. رأى —
 εξαρτᾶσθαι, ἀποκείσθαι: در — رأى عالىرينه ἢ
 رأى عالىريد — εξαρτᾶται ἐκ τῆς ὑπετέρας γνώ-
 μης, ἀποκειται ὑμῖν. || اوشك حصولى فداكاراق —
 او ايشك حصولى فداكاراق — ἐκ τῆς ἐπιτευχῆς ἐκείνου τοῦ ἔργου ἐξ-
 αρτᾶται ἐκ τῆς καταβολῆς χρηματικῆς θυσίας

10. **ΜΕΝΟΜΕΝΟΝ** { **Α. ΜΟΝΕΒΔΙΝ** [ἐκ τοῦ تنويم] **ΜΤΧ. ΕΝ**
 καὶ ἐπθ. ὁ προξενῶν ὕπνον, ἀποκοι-

μίζων, ὑπνωτικός, ναρκωτικός [ιατρικόν]: γ.—
أفأ! μῦθος ἀποκοιμίζων §θ. ٤٤٠

} Α μονεβδέν [ἐκ τοῦ تنوين βλ.] μτχ
 πθ. ὁ ἔχων ἐν τέλει διπλοῦς χαρε

κέδεξ, ὀηλ. ['] αν, ἢ [,] ιν, ἢ [ς] ουν [ἐπ
ὀνομάτων τῆς ἀραδικῆς].

منوی { Α. μενβί [ἐκ τοῦ نبت] μτχ. πθ. (ἐν νῶ, ὁ σκοποῦμενος, ὁ μελετῶ

μενός [σκοπός, πρόθεσις]: ضمير — **μενβί** ζα
βίρ, τὸ μελετώμενον κατὰ διάνοιαν, ὁ κεκρυμ-
 μένος σκοπός: § θ. منويه § πλθ. منويات **μενβί**
 γιάτ, σκοποί, προθέσεις,

منوی } A. μενεβί [ἐκ τοῦ منى] ἐπὶ θ. σπερμα-
 τικός § 0. منويه : — حجرات ἀγωγγοί
 [χουδ'ουράτ] σπερματοφόροι || — حويثات ζωύ-
 ρια [χουβ'εϊνάτ] σπερματικά.

منوی } A. μουνδά [βλ. نوى] ἐπθ. ἐμπύρη-
νος [ἀνατ. ἐπὶ κυττάρων].

منویش } Τ. μενεβίς, ὄν. κόκκος ἀρκεύθου.
|| βλ. καὶ موشه μενέις.

منویات { Λ. μενδιγιάτ, πλθ. τοῦ منوى βλ.

منه } Δ. μὲν [συνθ. ἐκ τῆς προθ. من μὲν
καὶ τῆς ἀντ. - καὶ ἐκ τοῦ Ἀποστόλου 82

δυσκ. μα. **μίνχμα**, καὶ ὁ πλθ. **μίνχμ**.||
βλ. καὶ ἐπὶ μ.

منها } Α. μιν-χα [βλ. προηγ.] ἐν χορῇ ἐν
 τῇ φράσει: — عنها ānḫa mīnḫa, ἐκ
 τούτου, ἐξ ἐκείνου [τ. شوندن بوندن]: — عنها
 یارسدہ بش التی بیک فراتی صرف ایلدکدنصکره عودت
 ἐπανῆλθεν ἀφ’ οὗ ἐξώδυνσεν ἐν Παρισίοις
 ἔνθεν κάκειθεν πέντε ἔξχιλιάδας φράγκων.

} A. **μινχάδζ** [ρζ. **چہ**] δν. μεγάλην δ-
 } δός, λεωφόρος: **سلاط** — λεωφόρος
 τῆς σωτηρίας: || — **عاج سادات** **χουδῖδζάδζ**
δε'α'ιττ-μινχάδζ, προσκυνηταὶ ὧν ἡ ὁδὸς εὐ-
 τυχία, ἵτοι βαίνοντες τὴν ὁδὸν τῆς εὐτυχίας
 § πλθ. **سلاط** **μεναχιδζ**: βλ. καὶ **سلاط**.

} Α. μουνχεπίτ [ἐκ τοῦ ^{ⲙⲏⲭⲏⲡⲓ}] μτχ.
 } ἐν. ὁ καταπίπτων ἢ καταβαίνων ἐκ
 τῆς ἀτμοσφαίρας, ἢ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ §8 ^{ⲙⲏⲭⲏⲡⲓ}

. } A. μενχέδς [ταυτό ^{مما} δν. μεγάλ. ^{مما}
 ح } ὁδός, λεωφόρος : ^{مسد} ἡ ὁδός τῆς ^{مما}
 ἐπὶ οὐρανοῦ || ^{صواب} ἡ ὁδός τοῦ ὁροσῦ.

۱۱۱۱ } Α. μουνχστίη [ἐκ τοῦ ۱۱۱۱] μτχ.
 ἐν. ὁ καταρθεύσας, κρημνισθείς.

Ph. — اولی — καταργέω, κρηνίζομαι : زلزلدن
 اولی — یوز خانه — ἐκ τοῦ οὐδοῦ καταργευσαν ἐκ
 κατὸν οἰκίαν. || اولى بنای امل — [στίχ.] ἐκρηνί-
 σθη τὸ οἰκοδόμημα τοῦ πόθου μου [ἐμελίσ]

منزوم } Α. μουνχεζίu [ἐκ τοῦ *منزوم*] μτχ. ἐν
ἡττημένος, κατατροπωθεὶς, τροπαι-

εις φυγὴν [ἐπὶ στρατοῦ]· || Ρμ. *اولقى* — *ἡτῶμαι*, *κατατροποῦμαι*: *و بریشان* — *عكرى* — *اولدى*
 ὁ ἐχθρικός στρατός κατατροπώθη κα-
 διέσκοοπίσθη· § *πλθ.* *منه* · § *θ.* *منه* ·

منهزمًا } Α. μουνχέξιμ-εν, ἐπρ. ἢ τρπ.μτχ.
 ὡς ἡττημένος, κατατετροπωμένος:
 فرار ایله — ὁ ἐχθρικός στρατός
 κατατροπωθεὶς ἐτράπη εἰς φυγὴν.

{ *منضم* Δ. μουνχεζήν [ἐκ τοῦ *انضمام* *in-*
χίζήν, ρζ. *منضم*] *μτχ.* ἐν. *χωνενού-*
μενος ἀνεκτός, ὑποφερτός· § θ. *منضمة*.

49. *μεναχιδ* } A. *μεναχιδ* [רַחֵם] δν. μέρος ἐν τῇ
 βοσκῇ ἐνθα ποτίζουσι τὰ κτήνη· φρέ-
 50. γειρ ποτίστρο παρὸ τὸν ποταμόν· § πλθ. *مناهل*
μεναχιδ.

{ **مِهْمَاك** } **A. μουνχεμικ** [ἐκ τοῦ **مِهْمَاك**] **μτχ.**
 ἐν. ὁ καταγινόμενος ἐνδελεχῶς εἰς
 τι, ὁ ἔχων μεγάλην κλίσιν, παραδεδομένος, ἐκ-
 δοτος, ἐπιρροπῆς [δοτ.] : — **سفاهت** ἐκδοτος εἰς
 τὴν ἀσωτίαν. || — **مِسْكِرَاتِه** ἢ **عشرته** ἐκδοτος εἰς
 τὸν πότον [**يُؤَدِّت**] ἢ εἰς τὰ πνευματώδη ποτὰ
 [**يُؤَدِّكِرَات**] : § [δπν. ἐπὶ καλοῦ] : **يَحْصِلُ كَالِه** —
 νέος ἔχων μεγάλην κλίσιν εἰς τὴν σπουδὴν.
 || — **سِيَاَحَتِه** ἔχων μεγάλην κλίσιν εἰς τὴν περι-
 ἡγησιν.

منهوب { A. μενχοῦν [μεχ. πθ. διη-
 πασμένος, λαβυραγωγημένος : مال
 > πρᾶγμα διαρπασθέν. § θ. متهوبه
 ἢ — اشياء — πρᾶγματα [ἐμδᾶλ. ἢ ἐσγῶ] διη-
 πασμένα, λαβυραγωγημένα.

Α. μουνχί [ἐκ τοῦ .¹α.] μτχ. ἐν. ὁ
 κοινοποιῶν, ἐκτιθεὶς βλ. .¹α.

منهيات } Α. μενχιάτ [πλθ. τοῦ منهي] ὄν.
 θ. πράγματα ἀπηνγορευμένα θρη-
 σκευτικῶς: دندر — شراب ὁ οἶνος εἶναι ἐκ τῶν
 ἀπηνγορευμένων πραγμάτων || دن اجتناب شعار —
 اولو الالابدر τὸ ἀποφεύγειν τὰ ἀπηνγορευμένα εἶ-
 ναι ἰδιον[αῖ' αὐ] τῶν συντετῶν[οὐλοῦ-2-ε-2-πλάτ].

منى } A. **μενί**, ὄν. σπέρμα: — **ἰμνιλαῖ**
μενί, σπερματοκλήη, προῖσμα τῶν σπερ-
 ματικῶν ἀγγείων. || — **ἔκον τεκεδδούνη μενί**,
 σπερματοποιεῖα. || — **δεγελάνη μενί**, σπερ-
 ματόρροια. || — **μεπγάδου-λ-μενί**, σπερ-
 ματολογία.

منی { A. μονά, πλθ. τοῦ منه μονῆ.

} A. μουνι[†] [ἐκ τοῦ μῦ] μτχ. ἐν. ὁ
 } μετανοῶν, μεταμελόμενος· ὁ δὲ βρο-
 ρὴ ὠφέλιμος· ἔαρ δροσερὸν καὶ γόνιμον.

منير } A. μουνιρ [ἐκ τοῦ انار] μτχ. ἐν. καὶ
 } ἐπθ. ὁ λάμπων, λαμπρός· ὁ φωτίζων,
 φωτεινός· αὐτόφωτος [ἐπὶ οὐρανίων σωματῶν·
 μυνών. τῷ مضى καὶ ἀντίθ. τῷ مستقى , مستقى] :
 — شمس ἥλιος φωτίζων, λαμπρός· || اختر —
 λάμπων· || وجه — πρόσωπον φαινόν, λαμπρόν·
 || كتاب — λαμπρόν βιβλίον [ὄνομα ἀπονεμόμε-
 νον ὑπὸ τοῦ Κορανίου τῷ Εὐαγγελίῳ]· §δν. κ.
 Μουνιρ· § θ. منير : — اجام — εξοδάμι μουνιρέ,
 αὐτόφωτα σώματα.

{ A. *meni'* [ρζ. منع, βλ. [مناعت] ἐπιθ. d.
 { πρὸς τοὺς, ὄχλους: § θ. منيعه: — مواقع
 μεδακὴ' i' *meni'é*, θέσεις ὄχλου, ἀπρόσοιτοι.

} Λ. μουνίθ [ἐκ τοῦ ἀρχαίου ἀνά
 } ἱναφῆ, ρζ. τὸφ] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ.
 οὐδέξων, ἐξοχος, ὑψηλός: ارادۃ سنیه حضرت
 — ی بادشاهی منطوق — ἡ ὑψηλὴ ἐννοια τοῦ αὐτο-
 κρατορικοῦ διατάγματος: || ὑψηλὴ δι-
 — ταξις: || νόμος ὑψηλός: §ὸν. κ. Μουνίθ: §
 — θ. منیه: || ὑψηλαὶ διατάξεις.

منين } Λ. μὲν [ρχ. من] δυνάμεις, κονιορτός
 § ἐπθ. ἀδύνατος § ἰσχυρός, δυνατός

منيه } A. μενιγέ [ρζ. منى] δν. θ. θάνατος
 — اظفار ال اذفأارو-λ-μενιγέ, οι δ-
 νυχες του θανάτου. || — ال بحيرة πονχαιρετου
 λ-μενιγέ, η λίμνη τής Τιβεριάδος εν Παλαι-
 στίνη· πλθ. ما مenaγιά.

مَدِينَةٍ { A. ὑδινῆ [ρζ. مَدِينَةٍ] ὄν. θ. εὐχῆ, ἐπι-
 θυμῶ· & πλθ. :· καὶ :· ὑδινά.

11. **μου'**, ὄν. θριξ: — **β** — **μου'** πὲ **μου'**
 τριχὰ πρὸς τριχὰ, κατὰ γράμμα, ἀκρι-
 βέστατα: || رعايت إيك — **β** — τηρῶ κατὰ γράμμα
 || **δ** **ε** **ου'**, κεφαλὴν τριχός, τὸ ἐλάχιστον
 انخفاف ايمام — **β** — οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον, οὐδὲ
 κατὰ κεφαίαν παρεκκλίνω.

Μωα } Α. μεδᾶτ [βλ. موت] ὄν. πράγματα
 ἄλυσχα· ὕλη νεκρά· γαῖαι νεκραί, ἢ
 τοι ἀκαλλιεργητοὶ, χέρσοι, ἀδόξοιτοι· — اراضي
 γαῖαι νεκραί, ἴτοι μὴ οὔσαι ὑπὸ τὴν κατοχὴν
 ἀτόμου, ἢ μὴ παραχωρηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κράτους

εις τὸ σύνολον τῶν κατοίκων χωρίου τινὸς διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ ἐπομένως χέρσοι καὶ ἀκαλλυέργητοι. || βλ. *א-ח-א*.

مواثبه } Α μουνδασεπε [ρζ. ونب] ρ. dψ. θ. τὸ
 ρίπτεσθαι ἢ πηδᾶν ἀμοιβαίως τὸν
 ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου.

موثق } A. μεθεσῆκ, πλθ. τοῦ موثق βλ.

مواثیق { A. μεθεσθῆκ, πλθ. τοῦ میثاق βλ.

مواج } A. μεδδῶς [ρζ. موج] ἐπθ. κυμα-
 τόεις, τρικυμιῶδες, κυματίζων :
 بحر θάλασσα [ἄλγος] κυματόεσσα, τρικυμιώ-
 δης. — ضيأ n نور φῶς κυματίζων. || جزار
 λειβάδιον κυματίζον.

{ A. $\mu\epsilon\theta\alpha\delta\acute{\iota}\kappa\iota\varsigma$ [πλθ. τοῦ $\mu\epsilon\theta-$
 $\delta\acute{\iota}\kappa\iota\varsigma$, ἐν $\chi\rho\eta\sigma\epsilon\iota$ ἀντὶ ἐνικοῦ, ἢ ἐκ
 τοῦ $\mu\epsilon\theta\alpha\delta\acute{\iota}\kappa\iota\varsigma$ βεβδξεξε] ὄν. $\mu\iota\theta\theta\acute{o}\varsigma$: يَكْثُرُ
 — $\text{ol } \mu\iota\theta\theta\acute{o}\iota$ τῶν Γενιτοσύρων.

مواجهه } A. μουθαδῆξεξέ [μτζ. وجه] p. ἀφ.
θ. τὸ ἐρχεσθαι πρόσωπον πρὸς
πρόσωπον, ἀπέναντι, τὸ ἀντιπαρίστασθαι, ἀντι-
παράστασις, ἀντιμωλία, συζήτησις ἀγωγῆς [ἐπι-
διαδίκων]: هيا بولندے قولاری دست بر سينتہ —
— هيا بولندے قولاری دست بر سينتہ —
ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ σεβασμοῦ [ἐπεδ. πέρ-
οινέει τα' ζιγ], ἥτοι ἐσταυρωμένας ἐκ σεβασμοῦ
ἐπὶ τοῦ στήθους ἀπέναντι τῆς Α.Α.Μ. [μουθα-
δῆξεξεί κουμαγουνλεριντέ]. طرفين — سندہ ||
κατ' ἀντιπαράστασιν ἢ κατ' ἀντιμωλίαν τῶν
διαδίκων [ταραφέειν]. بال — پی-ل-μουθαδῆξεξέ,
کات' انٲیمولیان. || سیک ایلہ — سنک اجراسی ||
τὸ φέρειν τινὰ εἰς ἀντιπαράστασιν μετὰ τινος. ||
امر — نک ختام بولدینی طرفینہ تفہیم قلندی
پوئیئہن توڤس دیاڈیکویس ڈتی ہپرعاتڈہن ہں سوزھنتہ-
س، ہٹوی ہکروڑھن ہں سوزھنتہس پیرعاتڈہیدا ||
Pm. ایتدیگر — φέρω κατ' ἀντιμωλίαν τοὺς διαδίκους
[ait. ایلہ]: ابتدیکر : ایلہ ||
انٲیمولیان [t. یوزاشدیرمک]. || خصمنك كندیسلہ —
|| دیٹسخوریئہن ڈتی ایڈلکمزیب اعاده ایڈلیکنی ادعا ایش
ڈ انٲیدیکوس اؤتوؤ اپرستالہن ڈپیڈω χωړیس νڈ
تەژہ کات' انٲیمولیان مەت' اؤتوؤ. || اولقی ||
— ἐρχομαι κατ' ἀντιμωλίαν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου
[τῇ φλ].

مواجزة } Α. μουθαῶξέχε-τεν, ἐπρ. πρόσ-
 ωπον πρὸς πρόσωπον, ἐπὶ παρ-
 ουσίᾳ, κατ' ἀντιμωλίαν [ἐπὶ διαδίκων] [τῆλιν].

مواخاة } A. $\mu\omicron\nu\theta\alpha\chi\acute{\alpha}\tau$ [ἐκ τοῦ $\alpha\chi\omicron\tau$] ρ. ἀψ.
 B. τὸ ἀδελφοποιεῖσθαι μετὰ τινος.
 ἀδελφίς, ἀγάπη, φιλία ἀδελφική.

مواخذ } A. μοναχὴ [ἐκ τοῦ مواخذ §λ.]
 μτχ. ἐν. ὁ ἐλεγχων, ἐπιτιμῶν, ἐπι-
 κρίνων §μτχ. πθ. μοναχάζ, ὁ ἐλεγχόμενος, ἐπι-
 τιμώμενος §θ. مواخذ §مواخذ μοναχίζει [ἐν] καὶ μονα-
χίζει [πθ].

مؤاخذات { Α. μοναχάτζιτ, πλθ. τοῦ ἐπομ.
βλ.

مواخذه } Α μοναχάζε [ρξ. اخذ] ρ. ἀφ. θ.
 ἐπιτίμους. ἐπίπληεις. μοιφή, ψό-

γος, ἐλεγχος, ἐπικρίσις, κατάκρισις : — **آی-رد** **ایک** ἀποκρούω τὸν ἐλεγχον, τὴν μομφήν || **ان-کادر** — **ان-کای** ἡ ἐπικρίσις εἶναι εὐκαλός, ἡ τέχνη ὁμως εἶναι δύσκολος || **پ.م.** **ایک** — ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, ἐλέγχω, ἐπικρίνω, κατακρίνω, ψέγω [αἰ.]: **یوندن طولای** : — **ای** ἐνεκα τοῦτου ἡλεγξεν αὐτόν. || **ایک** — **برینک** ἐπικρίνω, ψέγω τὸν τρόπον τοῦ ζῆν ἐνδὸς ἀνθρώπου. § **θεωρῶ ὑπεύθυνον**, ἐκδιᾶζω [νομ.]: **سبی ایکن کفیل اولوبده** : — **دخی انکله** — **اوله من** ἐάν τις ἀνῆλικος [δακί] ὢν ἐγγυηθῇ, δὲν δύναται νᾶ θεωρηθῇ ὑπεύθυνος [μουαχεζέ δλον νάμαζ] kân esti metâ tîn ênnhlikwshn tou [πά τε λ-πλουίγ] ὁμολογήσῃ [μουκῆρ δλον] τὴν ἐγγύησιν. || **ایله** — **زهن مستعارى تخلیس** : — **کندویه تسایم ایک اوزره صاحبکن** — **راهن** — **مستعیری** — **یک** κύριος [δακῆ] δικαιοῦται [δαλαχίε] νᾶ ἐκδιᾶσθαι τὸν χρυσάμενον ἐνεχυρασθῆναι ἵνα ἀπαλλάξῃ [ταχλίσ] τὸ διὰ χρυσιδανείου ἐνέχυρον [ρέχνι μουστε'δρ] καὶ παρὰδῶσθαι αὐτῷ § πλθ. **مواخذات** **مون'αχαζά** : — **وحدانه** ἐλεγχοὶ συνειδήσεως, τυψεῖς συνειδότητος.

مواد } A. μεθὰτι [πλθ. τοῦ مادة] ὄν. θ. ὕ-
 λαι, ἀντικείμενα, πράγματα ὑποθέ-
 σεις, ζητήματα· ἄρθρα νόμου κτλ. : — مشتعل — ὕ-
 λαι εὐφλεκτοί [μουστε-ἴλη]· || معديه — ὕλαι με-
 ταλλικαὶ [μα-ἑνιγέ]· || ابتدائه — αἱ πρῶται
 [ἰκτιταῖγέ] ὕλαι, ἐξ ὧν κατασκευάζεται τι [ἐπι-
 βιομηχανικῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων]· || معيه —
 σπουδαῖται ὑποθέσεις, ζητήματα· || حقوقه — ὕ-
 ποθέσεις πολιτικά, ἀντιθ. τῷ جزائه — ὑποθέ-
 σεις ποινικά· || تجاربه — ὑποθέσεις ἐμπορικά ||
 نظامه ἢ قانونه — ἄρθρα τοῦ νόμου.

ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι εἰς τι ἐνδεδεχώς, ἐπι-
μελῶς [δοτ.]: دعای دوام عمر و عافیت و شوکت حضرت
ἀσχολοῦμαι εἰς τὴν δέησιν τῆς
διαρκείας τοῦ βίου [μακροημερεύσεως], τῆς
εὐεξίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Α. Α. Μεγαλειό-
τητος [τοῦ Σουλτάνου].

μωαυτبت } Α. μωαυτβετ [ρζ. و ط ب] ρ. ἀφ.
0. ἐνδεδεχμία, ἐπιμελῶς ἐνασχο-
λῆσις εἰς τι || Ρμ. ايتك — ἐπιμελῶς ἀσχολοῦμαι,
καταγίνομαι εἰς τι [δοτ.]: ادعية مفروضة حضرت
يادشاهی به — ايتك καταγίνομαι εἰς τὰς ὀφειλομένας
εὐχὰς ὑπὲρ τῆς Α. Α. Μ. [τοῦ Σουλτάνου].

μωاعد } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ موعد] δν. ὑ-
ποσχέσεις.

μωاعده } Α. μωα'ατ [ἐκ τοῦ وعد] ρ.
ἀφ. θ. ὑπόσχεσις, ὑποχρέωσις.

μωاعظ } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ موعظه] δν.
θ. παραινέσεις, διδασκαί [ιεροκῆ-
ρυκος]: حكيماؤه — σοφαὶ παραινέσεις || بلغم بيان —
παραινέσεις ἀπατῶσαι τοὺς βλάκας, μωραί.

μωاعظه } Α. μωα'ατ [ἐκ τοῦ وعظ] ρ.
ἀφ. θ. τὸ κηρύττειν, διδάσκειν,
νοουθετεῖν.

μωاعيد } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ معياد] ἢ τοῦ
موعود, ἢ τοῦ موعد] δν. τὰ ὑπε-
σχνημένα, ὑποσχέσεις.

μωوافق } Α. μωα'ητ [ἐκ τοῦ موافق] μτχ.
ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ συμφωνῶν, ἡτοι συν-
ῶδων, ἀρμόζων, σύμφωνος, ταιριασμένος, κατ-
άλληλος, εὐνοϊκός, συμφέρων [δοτ.]: — نظامه ἢ
نظام — συνῶδων, σύμφωνος τῷ νόμῳ, νόμιμος.
|| ائصاف — συνῶδων τῇ εὐσυνειδησίᾳ, ἔργον εὐ-
συνειδησίας || كلك — συνῶδει, συμφωνεῖ, ἀρ-
μόζει, ταιριάζει || كورمك — θεωρῶ τι συνῶ-
δον, κατὰλληλον: اوليه جفته حكم ايلدي —
ἐκρίνεν ὅτι δὲν θὰ ἦτο συμφέρον [ἢ καλὸν] νὰ
περιμένῃ. § θ. موافقه.

μωوافق } Α. μωα'ητ [ρζ. و ف ق] ρ. ἀφ.
θ. συμφωνία, ἡτοι τὸ εἶναι τι σύμ-
φωνον ἐτέρῳ· συγκατάθεσις [δοτ.]: شهادت دعواه
— συμφωνία τῆς μαρτυρίας πρὸς τὴν ἀγω-
γὴν || طرينك — συγκατάθεσις τῶν δύο μερῶν
[ταραφεινίν] || افعال — συνέργεια || كز —
εἴχετε συγκατάθεσιν [μωα'ητ] κατὰ τὴν
εἰς τοῦτο; ἡτοι συγκατατίθεσθε εἰς τοῦτο; ||
— اعطاي τὸ δίδόναι συγκατάθεσιν. || Ρμ. ايتك —

συμφωνῶ, συγκατατίθεμαι [δοτ.] § [λατ.] προο-
αρμοστότης [ὀφθαλμοῦ].

μωوقت } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ وقت] δν. θ.
κίτ] δν. προθεσμία, διορία, ὥρ-
σμένοι καιροί.

μωواقع } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ موقع] δν. θ.
σεις, τόποι, μέρη: مختلفه — διάφοροι
θέσεις || حربه — πολεμικαὶ θέσεις || بعيد —
μεμακρυσμένα || [συνων. مواضع βλ.].

μωواقف } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ موقف] δν.
σταθμοί [σιδηροδρομικοῦ κτλ.]:
سی — σιδηροδρομικοὶ σταθμοί.

μωواقیت } Α. μωα'ητ, πλθ. τοῦ میقات βλ.

μωواكب } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ موكب] δν.
σωροί, ὄμιλοι, τάγματα ἀνθρώ-
πων, συνοδαί πεζῶν ἢ ἐφίππων.

μωواکن } Α. μωα'ητ, πλθ. τοῦ موکن βλ.

μωولات } Α. μωα'ητ [ρζ. و لا] ἀφ. θ. φιλία,
φιλικαὶ σχέσεις: — حب و خوسته
οὐ μωα'ητ, ἀγάπη καὶ φιλία || مصافات —
λῖα καὶ εὐλικρίνεια.

μωوالد } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ مولد] δν. γεννήσεις.
ἢ میلاد] δν. γεννήσεις.

μωوالی } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ مولی] δν. κύριον Μολλάδες, ἡτοι δικασταί
καὶ διδάκτορες τοῦ Σερῆ, τοῦ Μουσουλμαν-
κοῦ νόμου: — کرام — σεβαστοὶ Μολλάδες.

μωوالید } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ مولود] δν.
τὰ γεννώμενα, πλάσματα, δημιουργ-
γήματα: — تله — τὰ τρία βασίλεια τῆς φύσεως,
ἡτοι τὰ ζῶα, τὰ φυτὰ καὶ τὰ ὀρυκτά.

μωوانس } Α. μωα'ητ [ἐκ τοῦ ἐπομ.] μτχ.
ἐν. ὁ σχετιζόμενος, ὁ ἐξοικειού-
μενος.

μωوانست } Α. μωα'ητ [ρζ. و انس] ἀφ. θ.
οἰκειότης, ἐξημέρωσις [δοτ.].

μωوانع } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ مانع] δν. ἐμ-
πόδια, κωλύματα: — ممانعه — σπουδαία
[μωα'ητ] κωλύματα || مشكله — κωλύματα
δύσκολα.

μωواهب } Α. μωα'ητ [πλθ. τοῦ موهبه] δν.
θ. δῶρα: — الهیه — θεῖα δῶρα ||
قدرت — δῶρα τῆς θείας παντοδυναμίας.

τελεσµατικός § 0. مؤتمر — μέτρα ἀπο-
τελεσµατικά || διαταγαὶ [tátaγa] ἀπο-
τελεσµατικά, ἐντονοί.

Μοθούκ { Α. μεθούκ [ρζ. وثق] δν. συνθήκη·
§ πλθ. موثق μεθούκ.

Μοθούκ { Α. μεθούκ [ἐκ τοῦ وثق] μτχ.
πθ. ὁ πιστευόμενος, ἀξιόπιστος,

θετικός, αὐθεντικός — الحكم — μεθούκου-λ-
κελίμ, οὗ οἱ λόγοι ἀξιόπιστοι || خبر εἰδης
ἀξιόπιστος || منبع πηγὴ ἀξιόπιστος [εἰδήσεων]
§ 0. مؤثقه μεθούκ: معلومات — πληροφοροίαι
αὐθεντικά.

Μοθούκ { Α. μεθούκ-αν, ἐπρ. θετικῶς, αὐ-
θεντικῶς: استخبار إتك — πληροφορο-
οῦμαι αὐθεντικῶς.

Μοθούκ { Α. μεθούκ-ηγέτ, δν. 0. ἡ αὐ-
θεντικότης, τὸ ἀξιόπιστον:
توثيقه — τὸ κύρος καὶ ἡ αὐθεν-
τικότης τῆς διαθήκης.

Μοθούκ { Α. μεθούκ, δν. κύμα: دریا — κύμα τῆς
θαλάσσης || ازهار — κύμα ἀνθέων [ἐξ-
χάρ] || انوار — κύμα φωτῶν || اورمق —
κύματιζω [σημαία, φῶς κτλ.] § πλθ. امواج — μεθούκ.

Μοθούκ { Π. μεθούκ-α-μεθούκ, ἐπθ. πλθ-
ους κυμάτων, κυματοίς.

Μοθούκ { Α. μουθούκ [ἐκ τοῦ اثجاب] μτχ.
ἐν. ὁ προσενών, ἐπιφέρων, πρόσξε-
νος, αἶτιος: مسئوليت — πρόσξενος εὐθύνης [πρῶ-
ξιος κτλ.] || ممدوحيت — πρόσξενος ἐπαίνου [πρῶ-
ξιος κτλ.] || ممنونيت — πρόσξενος εὐχαριστήσεως. ||
رقاب قيرلسي: — πρόσξενῶ, ἐπιφέρῶ [αἰτ.]: اولق —
در — اچندكي صويك دوكلتي —
ἐπιφέρει τὴν χύσιν τοῦ ἐν αὐτῷ ὕδατος·
|| اولدي — بو خبر كال ممنونيتي —
πρόξενός μοι μεγάλην εὐχαρίστησιν § δν. αι-
τία, λόγος, ἐλατήριο: — لا — τιλά μουθούκ,
ἀνευ λόγου, ἀνευ αἰτίας || — 4 — πρὸς τί; § 0.
موجه — oi λόγοι oi δικαιολογοῦντες,
τὰ αἶτια, τὸ διατακτικὸν μέρος δικαστικῆς ἀπο-
φάσεως [νομ.] § [λογ.] — καταφατικός: —
قضيه — κρίσις καταφατικὴ [ἀντίθ. ساليه] || βλ. ἐπόμε.

Μοθούκ { Α. μουθούκ [ἐκ τοῦ اثجاب] μτχ.
πθ. καὶ δν. τὸ ἀπαιτούμενον δια-
τάγματος, ἀποφάσεως κτλ. || نجه —
μουθούκ-δζε [βλ. ἐπόμε.], ἡ — 5 —
μουθούκ-έπ, κατὰ τὸ
ἀπαιτούμενον τοῦ. . . ἡτοι δυνάμει, συνφῶδ,

نظامنامه لك برنجي ماده سي — نجه: —
δυνάμει τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ·
|| نجه — — — — —
ἐνεργείῳ συνφῶδ — σημείωσις τιθεμένη
ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου ἀνωθι τοῦ Βε-
ρατίου Πατριάρχου ἢ νόμου καὶ κανονισμοῦ,
ἀποτελοῦσα τὴν Αὐτοκρατορικὴν κύρωσιν τοῦ
περιεχομένου αὐτῶν.

Μοθούκ { Τ. μουθούκ-δζε [ἐκ τοῦ موجب,
تجب — — — — —
καταλ. ἀντων. ي — — — — —
μορ. ج] βλ. προηγ.

Μοθούκ { Α. μουθούκ [ἐκ τοῦ ایجاد] μτχ. ἐν.
καὶ δν. ὁ δημιουργός, ὁ φέρων εἰς
τὸ εἶναι· ὁ ἐπινοήσας, ὁ ἐφευρών, ἐπινόητης,
ἐφευρέτης: جانب حق — كاشاندر
ὁ δημιουργὸς τῶν ὄντων· || ی —
فن طباعتك — ὁ ἐφ-
ευρέτης τῆς τυπογραφίας § μτχ. πθ. μουθούκ-
δζε, ὁ ἐπινόητης, ἐφευρεθείς § 0. مؤبد —
[ἐν.] καὶ μουθούκ-έπ [πθ.].

Μοθούκ { Τ. μουθούκ-λίκ, δν. τὸ εἶναι
τινα ἐπινόητην καὶ ἐφευρέτην·
ἐφευρέτης.

Μοθούκ { Α. μουθούκ [ἐκ τοῦ ایجاد] μτχ. ἐν. ὁ
παρέχων εἰς μίσθωσιν, ὁ δίδων ὑπ'
ἐνοίκιον, ἐκμισθωτὴς οἰκήματος κτλ. ἐκναυλω-
τῆς [πλοίου] || — — — — —
ἐνοικιαστῆς § μτχ. πθ. μουθούκ-έπ, τὸ ὑπ' ἐνοί-
κιον διδόμενον, τὸ ἐκμισθούμενον [οἰκία κτλ.]
βλ. καὶ مستأجر § 0. مؤجره —
μουθούκ-έπ [ἐν.] καὶ μουθούκ-έπ [πθ.].

Μοθούκ { Α. μουθούκ [ἐκ τοῦ ایجاد] μτχ. πθ.
καὶ ἐπθ. συντομευθείς, συντετμη-
μένος, σύντομος, συνοπτικός, λακωνικός: لا —
— — — — —
λόγος σύντομος, λακωνικός, βραχυλογία §
0. مؤجزه — μουθούκ-έπ.

Μοθούκ { Π. μεθούκ-έπ, ἐπθ. κυματοίς, κυ-
ματίζων: — — — — —
θάλασσα κυμα-
τόεσσα || — — — — —
ἀνθη κυματίζοντα βλ. καὶ
موجه زن.

Μοθούκ { Α. μουθούκ [ἐκ τοῦ ایجاد] μτχ. ἐν.
ὁ πρόσξενῶν πόνον, ἄλγος, ἀλγει-
νός § 0. موجهه.

Μοθούκ { Α. μου'εδζέζιζ [ἐκ τοῦ تأجيل] μτχ.
ἐν. ὁ ἀναβάλλων τι ἐπὶ προθεσμίᾳ
[σπν.] § μτχ. πθ. μου'εδζέζιζ, ὁ ἀναδεξιμής-
νος ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἐμπρόθεσμος [ἀντίθ. τῷ

[موجل] — **μῆχοι μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ**, χρεός ἐμπρό-
θεσμον. || **μῆχοι μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ**, ποδὸν ὁ-
ριζόμενον κατὰ τὸν γάμον, ὅπερ ὁ σύζυγος ὁ-
φείλει ν' ἀποτίσῃ τῇ συζύγῳ αὐτοῦ ἐν περι-
πτώσει διαζυγίου, ἢ τὸ ὁποῖον αὐτῇ θὰ λά-
βῃ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της· βλ.
§θ. **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** [ἐν.] καὶ **μου** ἐδὲ-
δὲ **ἐλ** [πθ.]: — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** ἐν, ἐπρ. ἐμπροθέ-

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — ἐν, ἐπρ. ἐμπροθέ-
σμως, ἐπὶ προθεσμίᾳ: — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ ἐπὶ προθεσμίᾳ ὀφειλέτης.

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** [πθ.] — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ ἐπὶ προθεσμίᾳ ὀφειλέτης, ὅν πλῆρ-
ναι ὁ ἰδιοκτῆτης κτήματος ἐκ τῆς κατηγορίας
τῶν βακουφίων εἰς τὸ βακούφιον [ἐξυπονέεται
ἢ λείξαι ἀρὰς **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ**, μίσθωμα]· ἀντὶθ. βλ.

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — ἐπθ. ὁ ἔχων κύματα,
κυματώδης, κυματίζων [ἐπὶ ὑψό-
σματος κτλ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

τροί. || **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

μῆχοι } **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** — **μου** ἐδὲ δὲ **ἐλ** —
ἐν, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται τι κατὰ καθή-
κον, κατὰ χρεός [ἰσχυρ.].

موچك } T. μουτρίκ, ὄν. ραβδίον ἀπολὺ-
γον εἰς κοπτεράν διδερὰν αἰχμὴν
πρὸς καθαρισμὸν τοῦ ὑννίου τοῦ ἀρότρου ἀπὸ
τοῦ χρώματος.

موچو } μουτδο, h. میجو میτδο [κατὰ τὸ قاموس
فرانسوی ἢ λέξις Ἰσπανικὴ] ὄν. παῖς
ὑπηρετικῆς πλοίου ἢ καπνελείου, κ. μουτδος.

موچينه } Π. μου-τδινέ, ὄν. τριχολαδία, κ.
τσυμπίστρα· βλ. جنيز.

موحد } A. μουδεχχίτ [ἐκ τοῦ توحيد] μτχ.
ἐν. καὶ ὄν. ὁ πιστεύων τὸν Θεὸν ἕνα
καὶ μόνον, ἥτοι μὴ ἔχοντα ἴσον οὔτε ὁμοιον,
Μουσουλμᾶνος μονοθεϊστῆς [ἀντίθ. مملک
مشرک] § πλθ. موحدین. موحدین. § θ. موحده
μονοθεϊστρια· § πλθ. τοῦ θ. موحداث.

موحد } A. μουδεχχίτ [ἐκ τοῦ توحيد] μτχ.
πθ. καὶ ἐπθ. ὁ μεμονωμένος, ὁ πι-
στευόμενος ὡς εἷς καὶ μόνος· § ὁ ψέγων μίαν
καὶ μόνην στιγμὴν, μονόστικτος [ἐπὶ γραμμά-
των τοῦ ὀθωμανικοῦ ἀλφάβητου· ἀντίθ. مملک
متک] § θ. موحده : — توحيد τὸ μονόστικτον δίζιμ
[ἥτοι τὸ γράμμα ج] — ديون — [توضیح] ἡνοποιημένα.

موحدات } A. μουδεχχίτάτ, πλθ. τοῦ موحده,
μουδεχχίτέ, βλ. موحده.

موحدانه } Π. μουδεχχίτ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος μο-
νοθεϊστῆ· § ἐπρ. ὡς μονοθεϊστῆς.

موحدین } A. μουδεχχίτίν, πλθ. τοῦ موحده
μουδεχχίτ, βλ.

موخش } A. μουχίξ [ἐκ τοῦ امخاش] μτχ.
ἐν. ταῦτὸ ἐπρόμ. § ὄν. ἐρημος.

موخش } A. μουδεχχίξ [ἐκ τοῦ توحش] μτχ.
ἐν. ὁ ἐμπνέων τρόμον, φόβον, ἐκ-
φροδίζων: حيان — ζῶν ἐμπνέον φόβον, πτο-
οῦν· اورمان — δάσος ἐμπνέον φόβον· —
عیدنهس προξενούσα φόβον· § θ. موحشه.

موحل } A. μεδχίλ [ρζ. وحل] ὄν. τόπος
λασπώδης, βορβορώδης.

موخانات } T. μουχανάτ, κατὰ παραφθοράν
ἐκ τοῦ مخنت βλ.

مؤخر } A. μου'εχχίρ [ἐκ τοῦ آخر] μτχ.
ἐν. ὁ ἀναβάλλων [σπν.] § μτχ. πθ.
μου'εχχάρ, ὁ ἀναβεβλημένος, ὁ ἀκολούθως ἐρ-
χόμενος, ὑστερόχρονος, μεταγενέστερος, τελευ-
ταίος· [δι' αὐτῆς μεταφράζονται αἱ ἐν τῇ ἑλλην-

νικῇ διὰ τῆς προθέσεως μετὰ σύνθετοι λέξεις]:
روح خل — μου'εχχάρι ρούχι χάλι, ὀξεῖδιον
μετακτιύλης, παρασκευαζόμενον ἐξ ἰσχυρᾶς
πυρακτώσεως ἀσβέστου ἐπὶ σακχάρως, ὀξόνη·
مؤخره — μεταχλωροκυάνιον· § θ. مؤخره
μου'εχχίρ [ἐν.] καὶ μου'εχχάρ [πθ.].

مؤخر } A. μου'εχχάρ-εν, κ. μου'άχχερεν
ἐπρ. ἀκολούθως, ἐσχάτως, τελευ-
ταῖον: قالقوب كيتدي — ἀκολούθως ἐγερθεὶς ἀπῆλθε.

مود } Π. μουῖτ, ὄν. ἀέτος.

مؤدا } A. h. مؤدى μου'εῖτᾶ [ἐκ τοῦ تأدي] μτχ.
πθ. ὁ ἀποτιθεὶς, πληρωθεὶς, προ-
ξενθεὶς, παραχθεὶς· § ὄν. τὸ ἀποτιόμενον § ἐν-
νοια, περιεχόμενον γράμματος κτλ. : اشعار
والا لريتك مؤداى ἡ ἐννοια τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς
γραφῆς, ἥτοι τῶν γραφομένων ὑμῶν || مؤداى
ἐννοια τοῦ λόγου.

مؤدب } A. μου'εῖτῖτ [ἐκ τοῦ تأديب] μτχ. ἐν.
ὁ διδὼν καλὴν ἀνατροφὴν, μόρφω-
σιν, ὁ ἀνατρέφων, μορφῶν· ὁ ἐπιτιμῶν, κολά-
ζων, σωφρονίζων· § πλθ. مؤدب. مؤدب. مؤدب. مؤدب.
ἐῖτῖτ, ὁ καλῶς ἀνατραφεὶς, μορφωθεὶς· ὁ ἐπιτι-
μηθεὶς, σωφρονισθεὶς· § θ. مؤدبه μου'εῖτῖτῖτ [ἐν.]
καὶ μου'εῖτῖτῖτ [πθ.].

مودت } A. μεβεῖτῖτ [ρζ. ود] ὄν. θ. φιλία,
ἀγάπη : — اظهار عكدهاوس ادا-
پنه · — بيان عكدهاوس اداپنه.

مودتلو } T. h. مودتلى مؤدتلى-λή, ἐπθ. φι-
λος, προσφιλής, ἀγαπητὸς [τίτλος
τιμητικὸς, ἀπονειμόμενος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς εἰς
πρόσωπα κατωτέρας κοινωνικῆς τάξεως].

مودع } A. μουῖτ [ἐκ τοῦ ايداع] μτχ. ἐν.
καὶ ὄν. ὁ παρακαταθέτων, παρακα-
ταθέτης [νμ.]· βλ. مستودع § μτχ. πθ. مؤدع,
ὁ εἰς ὃν παρεκατετέθη τι, ὁ θεματοφύλαξ [βλ. ودع].

مودود } A. μεβῖτῖτ [ρζ. ود] μτχ. πθ. πε-
φιλημένος, ὃν ἠγάσθη τις: يوسف
— يوسف ὁ ἠγαπημένος.

مودوع } A. μεβῖτῖτ [ρζ. ودع] μτχ. πθ. ὁ
παρακατατεθειμένος, ἐμπειπιστευ-
μένος, ἀνατεθειμένος: — امانته — ἐμπειπιστευ-
μένον εἰς τὴν χεῖρα τῆς ἀσφαλείας αὐτοῦ, ἥτοι
ὅπως προφύλαξη ὡς παρακαταθήκην· — امانته
— امانته — ὑπόθεσις ἀνατεθεῖσα εἰς τὴν
ἱκανότητα [οὐχῆτι κτεταγμένη] τοῦ δεῖνος· §

συλλαβῆς μο ἐπιτείνει τὴν ἐννοίαν αὐτῶν· ὡς
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

II. μοστρδε-μοστρδε [ἐκ τοῦ μο καὶ
μοστρδε] ἐπθ. ὁ ἐξυρισμένος

τὴν κόμην.

μοστρδε Ιτ. μοστρδε [mostra] ὄν. δείγμα·
βλ. μοστρδε καὶ μοστρδε

καὶ σημαίνει τὸ πτηνὸν ὅπερ μεταχει-
ρίζονται οἱ ὀρνιθοθήραι ὅπως προδελεξώσῃ
τὰ ἐλεύθερα πτηνά· βλ. μοστρδε καὶ μοστρδε

μοστρδε Α. μοστρδε [ἐκ τοῦ μοστρδε-
μοστρδε, ρζ. μοστρδε] ἐν. ὁ μολύνων.

μοστρδε Α. μοστρδε [ἐκ τοῦ μοστρδε] ὄν. πλού-
σιος· § πλθ. μοστρδε

μοστρδε Α. μοστρδε [ἐκ τοῦ μοστρδε] ἐν. ὁ
ἰδρύων, θεμελιῶν, ἰδρυτής :

— ὁ ἰδρυτής τοῦ κράτους || — ὁ
θεμελιωτής τοῦ οἰκοδομήματος τῆς βασιλείας· ||

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

ἐποχή τῶν ἀμπέλων, τῶν σταφυλῶν· || —
ἡ ἐποχή τῆς προσκυνήσεως [μοστρδε] τῶν

παρὰ Μουδουλάνοις ἁγίων τόπων, ἅτοι τῆς
Μέκκας καὶ Μεδινᾶς· § κ. ἐνδύματα ἀνοικτοῦ

χρώματος καὶ ἐλαφρὰ τῆς ἀνοίξεως ἡ τοῦ φθι-
νοπώρου : || — ἀντερὶον ἐλαφρόν· || —

ἐλαφρὰ μιλωτή [μοστρδε]· § πλθ. μοστρδε
ἐποχαί, ὅραι τοῦ ἔτους· || — αἱ τέσσαρες ὥ-
ραι τοῦ ἔτους.

μοστρδε Α. μοστρδε [ἐκ τοῦ μοστρδε]
μοστρδε ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ὑποπτευόμε-
νος πολὺ, καχύποτος § θ. μοστρδε

μοστρδε Α. μοστρδε [ρζ. μοστρδε] ἐν. πθ. δε-
σημασμένος, ὁ φέρων τύπον ἅτοι

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε
μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε μοστρδε

موسيقه } Ελ. μουσικά, ὄν. ὄργανα μουσικά.
 } βλ. μουζική.

μουσική } Ἀ. ἡ μουσική [ἐκ τοῦ ἐλλ.]
 ὄν, μουσική· § ἐπθ. μουσικός· §

θ, سميعة : — σκοποὶ μουσικοί.

μουσική-σινάξ, ὄν. μου-
 σικός· § πλθ. شناسان.

} Γλ. **μουδίου** [monsieur] ὄν. κύ-
 ριος [ἐν χρήσει περὶ Εὐρωπαίων·

περὶ δὲ ὀθωμανῶν, βλ. [افندی].

} T. γενεῖς καὶ مَنُوشِς γενεαῖς [κατὰ
 } παραφθορὰν ἐκ τοῦ ἀρβ. موج. ὄν. κυ-
 } νατισμός, κ. νερά [ἐπὶ ὑψώσματος]· مَوَاشِك.

{ **Π. μὴς**, ὄν. μὴς, ποντικὸς: **درید** — **موش** } **μὴς** οὗ τὸ οὗς ἐσχισμένον [*εἰ-*
ρητὲ-γκεύς]. || **خرما** — **μῆνι** **χουρμά**, εἶδος
 ζῶον. || [*βλ. صحان καὶ قاره*].

11. **Μουζ** } Τ. **μούζ**, ὄν. ψυσέκιον πυροδόλου
 έχον σφαῖραν.

{ T. μουσαμμά, κατὰ παραφθ. ἐκ
 τοῦ مشمر βλ.

موسى } Ἰ. μυστό, κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ
مزد } βλ.

موشقول } Τ.μουστό-λούκ, κατά παραφθ.
 } ἐκ τοῦ مزدك βλ.

7
 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 5

} A. μονεῖσθαι [ἐκ τοῦ מושיב] μτχ.
 } π.θ. κεκοσμημένος [τῇ ילה]: ظفرای
 — غرا ילה κεκοσμημένος διὰ τοῦ Αὐτοκράτο-
 ρικοῦ τουγρᾶ, ἵτοι τοῦ μονογράμματος [ἐπὶ
 φερμαντίου, βερατίου]. § θ. מושח.

11. **μοῦς-χόρ**, δν. ἰκτίνος [κ.
 2. ὁ τρώγων μῦς]· βλ. καὶ **موشك**.

17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538

λεπτοφυῶ.

მოშაფ } Π. μου-συκιάφ, ἐπθ. ὁ τὴν τρι-
 χα τέμνων, ἦτοι ὁ ἐξετάζων τὰ

πράγματα μετ' ἀκριθείας καὶ λεπτολογίας: —
 آدم و انسان عظیم از کتب. § 28. موشکافان.

} Π. μου-εὐκταφάνε, ἐπθ. λεπτο-
 } λογικός, ἀκριδέστατος : تحقیقات

—ἐξετάσεις λεπτολογικαί, ἀκριδέσταται || مقاله‌ی

نظر دن کچیر مک — διέρχομαι τὸν λόγον με ὁμιλία
 λεπτολογικόν, ἤτοι ἐξετάζω ἀκριδέστατα.

10. **Π. μου-τικιαφί**, ἀφ. ἐξέτασις λε-
 πτολογική, ἀκριβής.

10. *μοῦς-γκίρ*, ὄν. ἰκτίνος [κ. λ. ὁ
 συλλαμβάνων μῦς] βλ. καὶ *μοσχώρα*.

μοῦσαντις } T. μεγισ-λενμέκ, ρμ. οὐδ. ἔχω
κυματισμούς, κυματίζω, κ. κά-

μνω νερά [ἐπὶ ὑδάσματος].

მოშლო } T. μεδίσ-λι, ἐπθ. ὁ ἔχων κυματι-
 σμούς, κ. νερά [ἐπὶ ὑψάσματος].

T. μούσμουλα [ἐκ τοῦ ἐλλ.] δν.
 μέσπιλον [32. دونگل] سی : چابون—سی

μέσπιλον τῆς Ἱαπωνίας· § μετῆ. ἐργουτιδωμένους,
ζαρωμένους: صورتلو — ἄνθρωπος οὗ τὸ πρόσθω-
πον εἶναι λίαν ἐργουτιδωμένον· || كبي اولق —
γίνομαι ὥς μέσπιλον, χαυνοῦμαι.

موشور } Α. μεγδούρ, κ. μονούρ, δν. πρι-
 σμα· || βλ. منشور .

موصطره } 'Ιτ. μούστρα, βλ. موستره .

موصل } Α. μεδὼλ [ρζ. وصل] δν. τὸ μέρος
 ἔνθα συνάπτονται δύο πράγματα,

ἀργός· τόπος ἀψίξεως, συναντήσεως [σπν.]:
جبلين· τόπος συνενώσεως δύο ὁρέων [ὄζεπελεῖν].

موصل } Α, μουδὴλ [ἐκ τοῦ ايصال] μτχ. ἐν.
 ὁ ποιῶν τινα ἢ τι νὰ φθάσῃ που,

ὁ διαβιδάζων, ὁ ἄγων [ἐπὶ ὁδοῦ κτλ. ἢ μτψ.] :
 عافيت — ὁ διαβιδάζων εἰδῃσιν ὑγιείας || Рм.
 اولقى — ἄγων [δοτ.] : اولان يول — ὁδὸς
 ἄγουσα εἰς τὴν δημοσίαν ὁδόν §[ἀνατ.] حركات
 ὁ ἄγων τὴν κίνησιν [ἐπὶ νεύρων κινητικῶν] §
 θ. موصلة §δν. κυρ. Μοδούλ, [πρόλις τῆς Μεδοπο-
 ταμίας ἐπὶ τοῦ Τίγρεως].

მოვლაც } Τ. μουςλούκ, ὄν. κρουνός, στρό-
 φηγξ, κ. μουςλουῖκι· βλ. καὶ مصلق.

موصلی } T. μουσλή, βλ. مصلی.

μοῦσος { μουδουλί, ἡ μουδουλία [ἐκ
τῆς πάλαιας μοῦσας] ὅν. εἶδος ὑψό-
ματος, κ. μουσελίνια.

} T. μουσαντρα, δυν. μέγα ξύλινον
 } ἐρμάριον, ἢ σκευοθήκη, κατ-
 } ἔχον τὴν μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ δωματίου,
 } ἐντὸς τοῦ ὁποίου τίθενται στρώματα, ἐφαπλώ-

ματα κτλ. || آرايور — چنگانه چركه سنده — ζητεί ερ-
μάριον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀθιγγάνου, ἥτοι ἔχει
ἀπαιτήσεις ὑπερβολικὰς.

μοῦσος } A. μεδοῦν [ρζ. وصف] μτχ. πθ.
ὁ δι' ἐνός προσδόντος χαρακτη-
ριζόμενος· πεπρωκισμένος [βλ. متصف] § δν.
τὸ οὐσιαστικὸν τὸ ὑπὸ τινος ἐπιθέτου διοριζό-
μενον, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ σφῆετ, ἐπι-
θετον: — صفت الی τὸ ἐπιθετον [σφῆετ] καὶ τὸ
οὐσιαστικόν § θ. موصوفه .

μοῦσος } A. μεδοῦν [ρζ. وصل] μτχ. πθ.
ἡνωμένος, συννηνόμενος· συν-
αφθεῖς· ὁ εἰς ὃν ἀφίκετό τι· § [γραμ.] : اسم
ἀντωνυμία ἀναφορικὴ § θ. موصوله .

μοῦσος } A. μουνδῖ [ἐκ τοῦ ايصاء] μτχ. ἐν. καὶ
δν. ὁ ποιῶν διαθήκην, διατιθεῖς,
διαθέτης, ὁ διορίζων κηδεμόνα· § μτχ. πθ. μουν-
δά, διατεθειμένος, ὁ διορισθεὶς κηδεμών: —
μουνδά-λέξ, ὁ ὑπὲρ οὗ διετέθη τι, ὁ κληροδό-
χος || — μουνδά-πίξ, τὸ διατεθὲν πρᾶγμα, τὸ
κληροδοτήμα· § θ. موصيه μουνده, ἡ διαθέτης.

μοῦσος } A. μουνδεῖν [ἐκ τοῦ توصيه] μτχ. ἐν.
ὁ συνιστῶν, ὁ ἀνατιθεῖς τινί τι.

μοῦσος } A. μουνζήξ [ἐκ τοῦ ايصاح] μτχ. ἐν.
ὁ ἐπεξηγῶν, σαφηνίζων· βλ. ἐπὶ μ.

μοῦσος } A. μουνδεζήξ [ἐκ τοῦ توضيح] μτχ.
ἐν. ὁ σαφηνίζων, ἐπεξηγῶν τι σα-
φῶς· § μτχ. πθ. μουνδεζήξ, ὁ σαφηνισθεὶς, ὁ
σαφῶς ἐπεξηγηθεὶς· § θ. موضحه μουνδεζه [ἐν.]
καὶ μουνδεζه [πθ.].

μοῦσος } A. μουνδεζήξ-αν, ἐπρ. σαφῶς, ἐπ-
εξηγηματικῶς: — كيفيتك — اشعاري
ἐκθεδὶς σαφῶς καὶ καθαρῶς τῆς ὑποθέσεως.

μοῦσος } A. μεδζή [ρζ. وضع] δν. μέρος ἐνθα
τίθεται τι, θέσις, τόπος: — خفا — τό-
πος ἀποκρύψεως [δυν. موقع] § πλθ. مواضع
μεδζή.

μοῦσος } A. μεδζή, ἐπθ. τοπικός: — ويا
— موضعه, موضعه τοπικός ἢ γενικός· § θ. موضعه.

μοῦσος } A. μεδζή [ρζ. وضع] μτχ. πθ.
τεθειμένος: — اشيا — صندوق دروخته
πράγματα τεθειμένα ἐντός τοῦ κιβωτίου· || —
خطه مصریه [ἐμπορεύματος] ἡ τεθειμένη τιμὴ
ἡ καθαρίσις [καραντίνα] ἡ ἐπιθε-
δλημένη εἰς τὴν Αἰγυπτιακὴν χώραν, ἥτοι εἰς

τὰς ἐξ Αἰγύπτου προελεύσεις· || موقع تدقيق — ὁ τε-
θειμένος ἐν θέσει ἐξετάσεως, ὁ ὑπὸ ἐξέτασιν,
μελέτην, ὁ ἐπὶ τοῦ τάπητος: — موقع تدقيق
كلهك — τὰ ὑπὸ μελέτην ζητήματα· ||
معناي — ἡ τεθειμένη ἐννοια τῆς λέξεως, ἥτοι
ἡ κυριολεκτικὴ· || — μεδζή-οὖν λέξ, ὁ δι'
ὃν ἐτέθη, κυριολεκτικός: — مستعمل
معناي — ἡ λέξις ἥτις εἶναι ἐν χρῇσιν ἐν τῇ ἐν-
νοια δι' ἣν ἐτέθη, ἥτοι ἐν τῇ κυριολεκτικῇ
αὐτῆς ἐννοια· § δν. τὸ ἀντικείμενον ἥτοι τὸ θέ-
μα ἐπιστήμης, βιβλίου κτλ: — على حاك —
τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀριθμητικῆς εἶναι ὁ ἀριθ-
μός· || — على منطقك — τὸ ἀντικείμενον
τῆς λογικῆς εἶναι αἱ γνώσεις· || — تحت
τὸ θέμα, τὸ ἀντικείμενον τοῦ λόγου, τῆς συζητήσεως
[πᾶς], τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, τὸ ἐπὶ τοῦ τάπη-
τος θέμα: — تحت اولان ماده — τὸ ζήτημα, ὅπερ εἶ-
ναι τὸ θέμα τοῦ λόγου· || — تحت
τὸ θέμα τοῦ λόγου ἡμῶν· § [λογ.] ὑποκείμενον· ἀντίθ.
κατηγορούμενον: — على محمول — τὸ ὑπο-
κείμενον καὶ τὸ κατηγορούμενον τῆς κρίσεως·
§ θ. فواتين — μεδζή-α, ἐπθ. τεθειμένος: —
— οι κείμενοι νόμοι [καδανιν]· || — اصول
ἡ κει-
μένη τάξις, τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα· § δν. ἐπί-
θεμα, ἥτοι ἱατρικὸν ἐπιτιθέμενον εἰς τι μέρος
τοῦ σώματος· βλ. καὶ ἐπὶ μ.

μοῦσος } A. μεδζή-αν, ἐπρ. ὡς πρὸς τὸ
θέμα, τὸ ἀντικείμενον· § τροπ.
μτχ. τεθειμένος ὢν [δοτ.].

μοῦσος } A. μεδζή-ατ [πλθ. τοῦ موضوع] δν.
θ. θέματα, ἀντικείμενα,
ζητήματα: — اجتماعيه — ὑψηλὰ θέματα·
— اجتماعيه — κοινωνικά θέματα.

μοῦσος } A. μεδζή [ρζ. وطن] δν. μέρος ὅ-
περ ποιεῖ τις πατρίδα, ἐνθα ἐγκα-
θίσταται: — عازم — عازم —
τῆς αἰωνιότητος ἐγὼ [στίχ.].

μοῦσος } A. μεδζή [ρζ. وطن] μτχ. πθ.
βατευθεὶς: — زوجة —
ρεθεῖσα.

μοῦσος } A. μουνδεζήξ [ἐκ τοῦ توظيف] μτχ.
ἐν. ὁ δριζων μισθόν· § μτχ.
πθ. μουνδεζήξ, ὁ ἐπιπεφορισμένος καθῆκόν
τι· ὁ ἐμισθός, μισθωτός [ἀντίθ. فخرى
ἐπίτι-
μος]: — طيب بلدى — δημοτικὸς ἱατρὸς ἐμι-
σθος· § πλθ. موظفين μουνδεζه [ἐν.] § θ. موظفه

μουδαζζαφέ: → خدمت ὑπηρεσία ὑποχρεωτική, ἥτοι ὁ χρόνος καθ' ὃν εἶναι τις ὑποχρεωμένος νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς στρατιώτης, θητεία.
|| — عساکر στρατὸς τακτικός, ἐν ἐνεργείᾳ. ||
سی — اعضاءي جملک τὰ ἑμμηθθα μέλη τοῦ συνδουλίου. || — اطباء ιατροὶ ἑμμηθοί.

مَوْظِفًا } Α. μουδάζζαφεν, ἐπρ. ἐμπίσθως;
 — φοιτῶ εἰς τὸ γρα-
 δεῖον ἐμπίσθως ἀντιθ. ملازمة.

موعد } A. μεθ' ἡτ [ρζ. وعد] ὅν. ὁ χρόνος ὁ ὠ-
 ρισμένος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑποσχε-
 σεως· ὑπόσχεσις: ملاقات ή معاينات — μεθ' ἡτ μου-
 λακὰτ ή τελακῆ, ὑπόσχεσις συνεντευξέως, συν-
 εντευκτήριον [γαλ. rendez-vous]. || كبار لك
 ملاقاتی συνεντευκτήριον τῶν εὐγενῶν § πλθ.
 معاهد — μεθ' ἡτ.

موعظا } A. μεβ'ηζά, καὶ ἐν τῇ ποιήσει καὶ
موعظت } μεβ'ηζάτε [ρζ. وعظ] δν.
θ. παραινέσις· διδασχὴ [ιεροκήρυκος]: بلغانه —
εὐγλωττος διδασχὴ· ἡπλθ. موعظا } μεβα'ηζ.

موعود } A. μεδ' οὐτ' [وعد] μετχ. πθ. ὑ-
πεσχημένος· προωρισμένος : جهاز
متزل olkia ὑπεσχημένη λόγῳ προικός·
|| — χάρις ὑπεσχημένη· || — εὐχέλαι
μεδ' οὐτ', φυσικός [προωρισμένος] θάνατος, μοι-
ραῖον τέλος· §θ. موعود : — الطاف χάριτες ὑπε-
σχημένα.

موفر { A. μονεφόρος [ἐκ τοῦ توفير] μτχ. πθ.
 ὁ πολλαπλασιασθεὶς.

موفق } A. **μουνδεφδῆκ** [ἐκ τοῦ توفيق] **μτχ.**
 ἐν. ὁ ἀξιῶν ἐπιτυχίας, ὁ ἀντιλαμβανόμενος, ὁ βοηθῶν, βοηθός [ἐπὶ Θεοῦ]: **جناب الامر** **دخنة** **μουνδεφδῆκου - λ. - οὐμῶρ**, ὁ
 Θεὸς ὁ χορηγῶν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν πραγμάτων· || **و الله** — **بأذن** **μουνδεφδῆκ**, καὶ ὁ Θεὸς
 βοηθός· || **جناب الامر** — **مال** **μουνδεφδῆκου - λ. - ἀμάλ**,
 ἐπιτυχίαν τῶν πόθων [**μουνδεφδῆκου - λ. - ἀμάλ**].
μτχ. πθ. μουνδεφδῆκ, ὁ ἀξιούμενος, ὁ ἐπιτυγ-
 χάνων πράγματός τινος διὰ τῆς θείας βοηθείας· || **بالخير** —
 ὁ ἀξιοθεὶς αἰσίως [**πθ. - λ. - χαῖρ**, μὲ τὸ
 καλόν]. || **Πμ. موفق** — **μουνδεφδῆκ δλμάν**, ἀξιού-
 μαι, ἐπιτυγχάνω [δοτ.]: **و الله** — **امنه** ἀξιούσθαι
 τοῦ πόθου· § **θ. موفقه**.

موفقیات } Δ. μονδεφφακηγιάτ, πλθ. τοῦ
 ἐπομ.

موفقیت } A. μουδεῖσθαι-κνίετ, ὄν. θ. τὸ
 ἀξιοῦσθαι τινος, ἐπιτυχία, ἐπι-
 τυχία ὀφειλομένη εἰς τὴν θεῖαν βοήθειαν, κατ-
 ὄρθωμα [δοτ.]: م — ك ب پ پوناً مودعفاك-
 نيتهم, τὸ ν' ἀξιωθῶ τοῦτου· || ا م ك ه ن ا م —
 πλήρης, ἐντελής ἐπιτυχία· || ع ظ م — μεγάλη ἐ-
 πιτυχία· || ا ه — ك م ا ل مودعفاك نيت-له,
 μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας, λίαν εὐδοκίμως· || ا ح ر ا ز —
 εὐδοκίμω, ἐπιτυγχάνω ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ,
 ἐν τῇ ἀποστολῇ κτλ. موفیات مودعفا-
 ك نيت: معارف و رانه — ἐπιτυχίαι φιλόμουσοι.

موفقیتسزلق } T. μονοθεοφακίτης-σηζλίκ,
 δν. άνεπιτυχία, αποτυχία.

موفقیتی } T. μουδεῖφακηγεται-λι, ἐπθ. ὁ
 περιέχων ἐπιτυχίαν, ἐπιτυχής :
 بر صورتہ — κατὰ τρόπον ἐπιτυχῆ, ἐπιτυχῶς.
 موفور } A. μεδῖναι [ἐκ τοῦ وφرت] μετχ. πθ.
 ἀντι ἐπθ. ἀφθονος, πολὺς, μέγας :
 — مال — προῖγμα πολὺ, ἀφθονον. || — می — μεγάλην
 προσπάθεια. § θ. موفوره.

موفى { A. *μουφί* [ἐκ τοῦ *إفاء*] ἐπθ. ὁ ἐκπλη-
 ρῶν, ἀποτίων.

موق { A. μουκ, δν. κόγχη ὀφθαλμοῦ· τ.
کوز بکاری.

موقت } A. μετέκην [وقت] ὃν. καιρὸς ὠ-
ρισμένος, προθεσμία, τέρας· § πλθ.

μετακίτ. موافقت.

μوقت } Α. μουνδεκκήτ [ἐκ τοῦ توقیت] μτχ.
 ἐν. καὶ ὄν. ὁ κανονίζων τὴν ὥραν

διὰ τὸ δημόσιον, ἵτοι ὑπάλληλος ἐργον ἔχων
νὰ κανονίζῃ ὠρολόγιον τεμένους ἢ ἄλλης δη-
μοσίας θέσεως, ὅπως ἐξ αὐτοῦ ὁ λαὸς ρυθμίζῃ
τὰ ὠρολόγια του [بل. موثقاه] § μτχ.πθ. μου-
δακκάτ, περιωρισμένος χρονικῶς, ἵτοι προσ-
ωρινός, πρόσκαιρος, ἐφήμερος [ἀντίθ. ابدى «
دائمی»]: ذوق πρόσκαιρος ἡδονή. || قرار a-
πόφασις προσωρινή. || كورك — προσωρινὰ δε-
σμὰ. § θ. موثقه μουδακκάτ = مأثوریت — προσ-
ωρινή θέσις, ὑποθεσία.

مؤقتاً } A. μυνδάκαται-εν, ἐπερ. προσωρινῶς,
 προσκαίρων: تعيين أولئقي — διορίζε-
 σθαι προσωρινῶς. || —باراقه انشاسي — ἡ κατασκευὴ
 παραπήγματος προσωρινῶς.

موقتخانه } Π.μουδεκκετ-χανέ, ὄν. μικρὸν
 δωμάτιον τεμένους παρακείμε-

νον αὐτῷ καὶ ἔχον ὥρολόγια καλῶς κεκανονι-
σμένα χάριν τοῦ λαοῦ, ὅπως ἐξ αὐτῶν ρυθμι-
ζοσι τὰ ἰδιαίτερα· βλ. *موقت*.

موقد } A. μεβκητ [ρζ. وقد] ὄν, ἐστία.

موقد } A. **μουκῆ** [ἐκ τοῦ **إيقاد**] **μτχ.** ἐν. ὁ
 ἀνάπτων· § **μτχ.** **πθ.** **μουκάτ**, ἀνιμ-
 μένος· § θ. **موقده** **μουκῆ** [ἐν.] καὶ **μουκατῆ**
 [πθ.]: — **ع** **كقيا** ἀνιμμένα.

موقر } Α. μουβεκκήρ [ἐκ τοῦ موقر] μτχ. ἐν.
 ὁ τιμῶν, ὁ ἀπονέμων δέδας § μτχ.
 πχ. μουβεκκήρ, ὁ τετιμημένος, ὧτινι ἀπονέ-
 μεταί δέδας, δεδαστός § θ. موقر μουβεκκήρ
 [ἐν.] καὶ μουβεκκαός [πθ.].

موقراً { Α. μουνδέκκαρ-εν, μτχ. τροπ. καὶ ἐπρ.
τετιμημένος μετὰ τιμῆς, σεβασμοῦ.

موقف } Α. μουκῆς [ἐκ τοῦ موقوف] μτχ. ἐν.
 } ὁ διεγείρων τὴν προδοχὴν, ἐρεθι-
 στικὸς [lat.]: § θ. موقف. μουκῆς.

ΜΕΡΟΣ

Α. μερικῇ· [ἐκ τοῦ وقوع] ἡν. μέρος
εις τὸ ὁποῖον πίπτει τι· مطر — μέρος
ΜΕΤΟΠΙΣΤΑΣ
ἐνθα πίπτει βροχὴ· § θέσις, τοποθεσία· [στρατ.]
τοποθεσία ὄχυρά, μέρος τετειχισμένον· θέσις
διαδίκων, δικηγόρου, μάρτυρος ἐν δικαστηρίῳ
طائف — τοποθεσία τερπνή· || دلار — θέσις τέρ-
πουσα τὴν καρδίαν, μαγευτική· || حرب — ὁ
τόπος ἐνθα γίνεται πόλεμος, μάχη, θέατρον
τοῦ πολέμου· || اجراء وضع ايترك — θέτω
εις ἐκτέλεισιν [εἰς θέσιν ἐκτελέσεως] τὴν δικα-
στικὴν ἀπόφασιν, ἥτοι ἐκτελῶ· || انتصاره وضع —
ἀναγκάζω εἰς θέσιν δημοσιεύσεως, ἥτοι δη-
μοσιεύσθαι [ἐπὶ βιβλίῳ κτλ.]· || استعماله وضع —
|| ايترك تاشي في خروبيد [μερικῇ ἢ ἰσοτιμῷ]· ||
θέτω εἰς συζήτησιν, ἐπὶ τοῦ τά-
πητος [ζήτημα]· || مجايعه قومي — θέτω ὑπὸ συ-
ζήτησιν, διαμφισβητῶ, διαψιδνεικῶ· || استاد* —
|| اوقات تعظيم و تكريم اولي
تكميل دلماك، ياستدائي عن تهدي سداسموي كاي
تيمنس [ἐπὶ στρατιωτῶν ἢ ἄλλων, παρατεταγ-
μένων χάριν τιμῆς εἰς μέρος ἐνθεν μέλλει νὰ
διαβῇ ἐξοχόν τι πρόσωπον]· || نه كلك · شامد
|| جيتارقي يرحوماي ه انادي داذخوماي عيس التو يدوا
[μερικῇ ἢ ἐν, εἰς τὴν θέσιν] τοῦ μάρτυ-
ρος, ἥτοι ὅπως καταθέσω μαρτυρίαν ἐπὶ δικα-
στηρίου· || اخذ — ايترك — ايتمك، لامي.
ر ماصه : كادهماي، توپودهوئمي، كادهماي :

αὐτὸς λαμβάνων θέσιν πρὸς μίαν τρα-
 πέζην || ١٢٧ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰

موقع } A. μουδεκκά* [ἐκ τοῦ توقع] μτχ. πθ.
 ὁ κεκοσμημένος διὰ τοῦ Αὐτοκρα-
 τορικοῦ μονογράμματος, ἥτοι τοῦ طمرا τουغرا
 [ἐπὶ φερμανίων κτλ.].

موقعی } A. μεκκν'-i, ἐπθ. τοπικός, ὁ τῆς
θέσεως § θ. موقعه μεκκν'ι'γέ.

موقف { **A. μεδική** [pζ. وقف] δν. σταθμός
 [σιδηροδρόμου κτλ.]: **شمنه وفر** — ی
 σταθμός σιδηροδρόμου· **ξπλθ. مواقف** **μεδική**.

موقف } A. μονδεκκηθῆ [ἐκ τοῦ τοῦ] μετ.
 ἐν. ὁ σταματῶν, ἀναστέλλων, κρα-
 τῶν, προσωποκρατῶν.

موقن } A. μουκὴν [ἐκ τοῦ إيقان] μτχ. ἐν.
 ὁ ἀποκτῶν τελείαν γινῶσιν, βεβαιό-
 τητα, πεποιθήσιν, ὁ ἀνευ ἀμφιβολίας γινώσκων.

موقوف } A. μεδοκὺν [ρζ. وقت] μετχ. πθ. καὶ
 ἐπθ. οὐ δ' χρόνος ὠρισμένος, πε-
 ριοδικός. § θ. موقوفه: —* رسالة περιοδικὸν [δύγ-
 γράμμα]. || —* جردمة ἐφημερίς περιοδική.

موقود } Α. μεδικόντ[ρζ. وقد] μτχ. πθ. και ἐπθ.
ἀνημμένος § θ. موقود.

موقوف } A. μεδικούφ [ρζ.] وقف [متخ. πθ.
καὶ δν. ὁ κρατούμενος, ἥτοι ὑπὸ
κρατῆριν, ὡς ὑπόδικος [βλ. محبوس] — توقیفخانه ده —
ὁ ἐν τῷ κρατητηρίῳ κρατούμενος. || Pm. قیلق —
κρατῶ [ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων] § ὁ
ἐξηρητημένος, ἐξαρτώμενος [δοτ.] — بيع، پذل-
نيس، عهترتهمنه || وصیت و ارثك اجازته — δια-
θήκη ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς ἀδείας τῶν κληρονό-
μων, دنا. هتیس یسخریة εἰν οἱ κληρονόμοι επایرے.
|| بوشی خیلی مهارت و ملکيه — در ||
πράγμα τοῦτο ἐξαρτάται ἐξ ἱκανῆς ἱκανότη-
τος καὶ ἐμπειρίας, ἥτοι απαιτεῖ κτλ. || قبوله ||
— πληρεξουσιότης ἐξηρητημένη ἐκ τῆς
ἀποδοχῆς [τοῦ διορισθέντος πληρεξουσίου].
اجرت اگر شهریه یا خود سنویه کی بر وقت |
— ایسا || مین ايله —
— منید کلفت و اعتناء — || بر ||
[εἴρη] ἢ ἐπίσιον [σενεδیکه] —

ἡμετέρας προδῆς ἀπαιτοῦσα μέγαν κόπον καὶ προ-
 δοχὴν· || عليه — **μεδκουφουν ἄλῆχ**, τὸ μέρος εἰς
 ὃ καθιερώθησαν καὶ ἐπροσδιωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ
 ἀφιερωτοῦ αἱ ὠφέλειαι τοῦ βακουφίου [وقف],
 ἥτοι ἀφιερώματος [βλ. **مصرف** καὶ له **مشروط**]. τὸ
 ἐξοῦ ἐξαρτᾶται τι· § δ ἀφιερωμένος εἰς βακουφίον,
 ἥτοι ἀγαθοεργὸν καθίδρυμα, βακουφικός· خانه
 — οἰκία ἀφιερωμένη, βακουφική· § **μτφ.** ὑπὸ
 τὸ κράτος, συσχεθεῖς· **بو ملاحظات حركتخانه ايله** —
هنرمه μετὰ τὰς σκέψεις ταύτας τοῦ
 πόθου ἥτο ὑπὸ τὸ κράτος συκινήσεως· || —
حیرت κατεχόμενος ὑπὸ θαυμασμοῦ, ἐκπλήξεως·
 § **θ.** **موقوفه** **μεδκουφέ**· — **اراضی** γαῖαι ἀφιερω-
 μέναι, βακουφικαί· § **πλθ.** **موقوفین** **μεδκουφίν**,
 οἱ ὑπὸ κράτει, οἱ προσώποκρατούμενοι [ὡς
 ὑπόδικοι].

ὁμοίως ὡς ἡ ἀποστολική ἐκκλησία ἐκ τῆς ἀδελφείας τοῦ ἐπι-
 τρώπου αὐτοῦ.

Μορφάτ } Α. μεδκουφάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
 ὄν. θ. κτήματα ἀφιερωμένα εἰς
 βακούφια, ἥτοι ἀγαθοεργὰ καθιδρύματα· ἀφιερ-
 ῳματα § τὸ ἐν ταῖς δημοσίαις ἀποθήκαις
 ὑπάρχον, κρατούμενον.

} A. μεδονῶ-ἰγέτ, ὄν. θ. τὸ εἰ-
 ναι τινα ἢ τι ὑπὸ κράτῃσιν,
 ἢ κράτῃς [ὑποδίκου], προσωποκράτῃς ἢ
 ἐξάρτῃς πράγματός τινος ἐξ ἄλλου· βλ. **موقوف**.

موقفين } Α. μεθ' αὐτῶν, πλθ. τοῦ
 βλ.

} A. μενέκιπ [ρξ. وکب] ὄν. ὁμιλος ἀν-
 } θρώπων, τάγμα, συνοδία πεζῶν ἢ
 } ἐξίππων: حجاج شريف — μενέκιπ χάρδξζζι ἐριφ,
 } συνοδία προσκυνητῶν § στρατιά: ظفر — στρα-
 } τιά θριάμβου [ζαφξρ], ἥτοι θριαμβευτική: || —
 } اجلال στρατιά δόξης [ιξζζάλζ] § πλθ. مواكب
 } μενέκιπ.

موكد } A. μου'εκέετ [ἐκ τοῦ ¹κ¹ε] μτχ.
 ἐν. ὁ ἐνισχύων, ὁ ἐπιτείνων· ὁ ἐπ.
 συναλαμδάνων· ξιμτχ. πθ. μου'εκέέτ, ὁ ἐνισχυμέ-

νος· έντονος, ὁ ἐπανειληγμένος, ἐπαναληπτί-
 κός §θ. مؤكده μου·ἐκκέττε [έν.] καὶ μου·ἐκκέττε
 [πθ.] : — διαταγαὶ [ἐδαμιο] ἐπαναληπτί-
 καί, έντονοι || — ἐπίθετον [σηφές] ἐπιτα-
 τικόν, ὡς τὰ بیاض بی پی-πεγιάζ, κατάσπρος,
 قاب قره káp-karâ, κατάμαυρος· اوپ اوزون oûp-
 ouzoun, μακρότατος· طوغری tûs-toyrouî,
 εὐθύτατος κτλ.

مؤكداً } A. μου'ἐκκέτ-εν, ἐπρ. ἐντόνως, ἐ-
 παναληπτικῶς.

{ **موکل** } **A. μουδεκκίλ** [ἐκ τοῦ **توکل**] **μτχ.**
 ἐν.ὁ διορίζων πληρεξούσιον, ἐπίτρο-
 πον, ὁ ἐντολοδότης: **إله وكلی** — ὁ ἐντολοδότης
 καὶ ὁ ἐντολοδόχος [ὁ πληρεξούσιος]: **§μτχ. πθ.**
μουδεκκίλ, ὁ διωρισμένος πληρεξούσιος, ἐπί-
 τροπος, ἐντολοδόχος: **|| 4. — μουδέκκελουν πίχ,**
 ἡ ὑπόθεσις ἡ ἀνατιθεμένη εἰς τινα, τὸ ἀντι-
 κείμενον τῆς ἐντολῆς **§θ. موکل** **μουδεκκίλ** [ἐν.]
 καὶ **μουδεκκίλ** [πθ.].

موكن } A. μεθῆν [gζ, وكن] ὄν. φωλαὰ πτη-
νοῦ § πλθ. مواكنا μεθακιν: طيور
φωλαὰ πτηνῶν [τοιγχοῖο].

} **موكول** } **A. μεδκιούλ** [ἐκ τοῦ **موكول**] **μτχ.**
 } **πθ.** ὁ ἀνατεθειμένος τῷ πληρεξου-
 σίῳ, τῷ ἐπιτρόπῳ [ἐπὶ ὑποθέσεως, ἡ καθηκόν-
 των]: **امر** ὑπόθεσις ἀνατεθειμένη κτλ. || **إليه** —
μεδκιούλουν **إلَيْهِ**, ὁ ἀνθρωπος εἰς ὃν ἀνατί-
 θεταί τι· **شئ**. **موكوله** : **امور** αἱ ὑποθέσεις αἱ ἀ-
 νατεθειμέναι τινί, ὡς πληρεξουσίῳ, ἐπιτρόπῳ.

Μολα } A. ἡ **مولى** **μεβλᾶ** [ρζ. ولا] δν. ὁ κά-
 τοχος, κύριος· ὁ κύριος ὁ ἀπελευθε-
 ρῶν δοῦλον ἢ δοῦλῃν· κύριος δοῦλον ἢ δοῦ-
 λης, καθεμὼν, ἐπίτροπος· ὁ Κύριος, ἵτοι ὁ
 Θεός· κύριος, ἵτοι ἐξοχος ἀνὴρ· σύντροφος,
 φίλος· **مولای متعال** ὁ Ὑψιστος Κύριος· || —
مولای سور ابهك ὁ Θεός **φυσάξαι** ||
 ἂν ἀγαπῇς τὸν Θεόν, δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.
 — **كوردلم نیلر نیلرسه كوزل ایلر** ἰδωμεν τί θὰ
 κάμῃ [νὲ **εἰλῆρ**] ὁ Θεός· ὅ, τι θὰ κάμῃ, καλὸν
 θὰ κάμῃ· || **سی اذنیله اراضی تفرغ ایتش اولان کوله**
 — ὁ δοῦλος ἢ ἡ δούλη, ἥτις ἡγόρασε
 γαίης τῇ ἀδείᾳ τοῦ κυρίου αὐτῆς· || **آریان — سنی**
 — ὁ ζῆτὼν καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ
 εὐρίσκει, καὶ τὴν συμφορὰν αὐτοῦ· || **βα. καὶ**
مولای **μεβαλί.** || **پلث.** **مولانا** καὶ **مول**· **ملا**

مولا { Ἰν. μόλα, βλ. مول.

مولاده } **μολάτα**, [κατὰ τὸ لهجه, ἢ λέξις φαίνεται ὅτι παράγεται ἐκ τοῦ βλαχικοῦ مولدان **Μολτοδάν**, **Μολδαυός**] ὄν. ὑπηρέτρια ἡλικιωμένη καὶ ἀπειρος.

Μολάνα } **Α. μεβλα-νά** [συνθ. ἐκ τοῦ ὄν. **Μολά** καὶ τῆς ἀρθ. ἀντ. ν] ὁ κύριος ἡμῶν [τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς τὸν Δζελάου-ε-τίνι Ρουμῆ, ἀρχηγὸν τοῦ ἐξ αὐτοῦ κληθέντος τάγματος τῶν Μεβλεδάδων· βλ. **Μολού**]· § ἐν χρῆσει καὶ ἐπὶ ἀστειότητος μεταξὺ Ἰσῶν, ὡς: **أولنا** — **يارين** — κύριέ μου, οὕτω δὲν γίνεται· ἢ **يارين** — κύριέ μου, αὐριον πάλιν ἐρχεσθε.

Μολδ } **Α. μεβλιτ** [ρζ. **ولد**] ὄν. τόπος ἢ χρόνος γεννήσεως: **لأينك—ى اورفه قصبه سيدر**· ὁ τόπος τῆς γεννήσεως τοῦ Ναμπῆ εἶναι ἡ κωμόπολις Ὁρφε· § γέννησις ἰδίᾳ τοῦ προφήτου Μωάμεθ: **مولد موردي نبوى**· **μεβλιτ δε-ατέ-μεβριτ νεπέβι**, γέννησις τοῦ προφήτου [Μωάμεθ] φέρουσα τὴν εὐτυχίαν· || βλ. **Μιλά**.

Μολδ } **Α. μουβελλιτ** [ἐκ τοῦ **تولد**] **μτχ.** ἐν. καὶ ὄν. ὁ τίκτων, γεννῶν, ὁ παράγων· **μαγεντής**, μᾶμμος [μᾶλλον **قابل**]· § [γεωμ.] γενέ- **تيرا** [γραμμῇ]· § [χημ. φυσ. κτλ.]· **الاساس** — **μουβελλιτ-ν-εθός**, βασιγενής· || **الكتريق** — **μουβελλιτ** ἐλεκτρικ, ἡλεκτρογενής· || **الاملاح** — **μουβελλιτ-ν-εθλάχ**, ἀλατογενής· || **الاياف** — **μουβελλιτ-ν-εθλγιάθ**, ἰνογενής· || **البخار** — **μουβελλιτ-ν-εθουχάρ**, ἀerioγόνος· || **الببيض** — **μουβελλιτ-ν-εθγιζ**, ὠτοκόκος· || **الببيض الحى** — **μουβελλιτ-ν-εθγιζ-ν-χασ**, ὠτοκόκος· || **الحراره** **μουβελλιτ-ν-εθχαρρε**, πυρογόνος· || **الحوضه** — **μουβελλιτ-ν-εθχμουζά**, ὀξυγόνος· || **الحذر** — **μουβελλιτ-ν-εθχίτ**, ναιρογόνος· || **الريش** — **μουβελλιτ-ν-εθρίτ**, πτιλογόνος· || **شباب** — **μουβελλιτ** θούρδζ, νιτρογόνος· || **الضيا** — **μουβελλιτ** εἰάπ, στυπτηριογόνος· || **الطرفين** — **μουβελλιτ-ν-εθζιά**, φωτογόνος· || **الغرق** — **μουβελλιτ-ν-εθαραφείν**, ἀμφιγόνος· || **القلوى** — **μουβελλιτ-ν-εθράκ**, διαπορογόνος· || **كانور** — **μουβελλιτ-ν-εθκαλβί**, ἀλκαλιογόνος· || **اللون** — **μουβελλιτ** κιαφούρ, καφρογόνος· || **الماء** — **μουβελλιτ-ν-εθέβν**, χρώματογόνος· || **الماء** — **μουβελλιτ-ν-εθμά**, ὑδρογόνος· § **θ.** **مولده**· βλ. **λ.** καὶ ἐπόμε.

Μολδ } **Α. μουβελλιτ** [ἐκ τοῦ **تولد** βλ. προ- **ηγ.**] **μτχ.** πθ. ὁ γεννηθεὶς· § νοθογενής,

μυγός, ἥτοι ζῶον γεννηθὲν ἐκ τῆς μήτρας δύο γενῶν· § λέξις μὴ ὑπάρχουσα τέως ἀλλὰ νεω- **στι** κατασκευασθεῖσα, νεολογισμός: [**فلاكت**] **بركله** — **كلهسى**· ἢ λέξις [**φελακίε** = δυστυχία] εἶναι νεολογισμός· § **θ.** **مولده**· — **لغت** νεολο- **γισμοί**.

Μολδάτ } **Α. μουβελλιτ** [πλθ. τοῦ προ- **ηγ.**] ὄν. θ. γεννήσεις· § νεολογισμοί.

Μολδαν } **Μολτοδάν**, ὄν. κ. **Μολδαυός**, ὁ κάτοικος **Μολδαυίας**.

Μολδε } **Α. μουβελλιτ** [**θ.** τοῦ **مولد**] ὄν. **θ.** **ματᾶ**, μᾶμμη [μᾶλλον **قاب** βλ.].

Μούλφ } **Α. μου'ελλιφ** [ἐκ τοῦ **توليف**] **μτχ.** ἐν. καὶ ὄν. ὁ συνθετοῦς, συνάπτων,

συντιθεὶς, συντάττων ὁ συγγραφεὺς: **كتاب** — **ل** — **ي** **كتاب** ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου· || **مؤلف** **μου'ελλιφ-χι**, τοῦ συγγραφέως [λόγος, ποίη- **σις** κτλ. ἢ ὁ συγγραφεὺς βιβλίου παρατίθησιν ἐξ ἄλλου συγγράμματος αὐτοῦ ὡς παραδείγμα] § **πλθ.** **مؤلفين** **μου'ελλιφιν**· **عنايه** — **ال** **مؤلفين** **μου'ελλιφ**, **مؤلفين** **μου'ελλιφ** [πθ.] συγγεγραμμένος· § **πλθ.** **مؤلفات** **μου'ελλιφάτ**, **πονήματα**, **συγγράμματα**: — **ادبيه** **μου'ελλιφάτ** **μου'ελλιφάτ** φιλολογικά [**تتعلق**]· || **ادبيه** **μου'ελλιφάτ** **μου'ελλιφάτ** ιερονομικά [**تتعلق**]·

Μούλφ } **Α. μουβελλιτ**, ὄν. **θ.** **πλθ.** τοῦ **προηγ.** βλ.

Μούλφ } **Π. μουβελλιφ-ανέ**, ἐπθ. ὁ τοῦ συ- **γγραφέως**, ἴδιος συγγραφεὺς, συγγρα- **φικός**· § ἐπρ. ὡς συγγραφεὺς.

Μούλμ } **Α. μου'λλμ** [ἐκ τοῦ **الم**] **μτχ.** ἐν. ὁ **προξενῶν** ἄλγος, ὀδύνην, θλίψιν, ὁ **θλίβων**· βλ. ἐπόμε.

Μούλμ } **Α. μου'ελλμ** [ἐκ τοῦ ἀχρήστου **الم**] **μτχ.** ἐν. ὁ **προξενῶν** ἄλγος, ὀδύνην, **θλίψιν**, ἀλγεινός, θλιβερός: **بر خير** — **علايه** **μου'ελλμ**, ὁ ὑπο- **φέρων** ἄλγος, μεγάλαν θλίψιν, ἀλγῶν, τεθλιμμέ- **νος**: — **ال** **مؤلف** **μου'ελλμ** **μου'ελλμ** [ἐν.] καὶ **μου'ελλμ** [πθ.].

Μολού } **Α. μεβλου** [ἐκ τοῦ **ولد**] **μτχ.** πθ. ὁ **γεννηθεὶς**· § **ἡμέρα** τῆς γεννήσεως

γυμνασίων τῶν ὁρίων· ὡς νεκρὸς
τεταριχευμένος, ἥτοι σκελετὸς καὶ ὠχρὸς, γηρά-
σκω πολὺ· § πιστάσφαλτος· § βάλαμον μυθώ-
δες, ὅπερ κατὰ τὴν φαντασίαν τῶν ποιητῶν πι-
νόμενον ἢ ἀλειφόμενον θεραπεύει παντὸς εἰ-
δους πληγῆς καὶ πάθης.

μομιαλαμ } T. μουμια-λαμ, ρμ. μτδ.
ταριχεύω νεκρὸν [αἰτ.]: نمتى
— ταριχεύω νεκρὸν.

μομιالى } T. μουμια-λῆ, ἐπθ. τεταριχευ-
μένος [νεκρὸς].

μομιαν } Π. μου-μεγιάν, ἐπθ. οὐ ἢ ὁσφύς
λεπτὴ ὡς ἡ θορίξ [ἐπὶ ὥρατας γυ-
ναϊκός].

μωئت } A. με'ουνετ [ρζ. اون] δν. θ. τροφή
δὴν ἀρκεῖ ὅπως ζήσῃ τις, τὰ πρὸς
τὸ ζῆν, προμήθειαι, ζωάρκεια, δαπάνη, βάρη,
ὑποχρεώσεις· κόπος, μόχθος: تسليمك —
ي معنى τὰ βάρη τῆς παραδόσεως [πράγματος πω-
ληθέντος].

μωئت } A. μου'εννές [μτχ. πθ. τοῦ τῆς
ἐπθ. θηλυκός, ἀντιθ. مذکر ἀρσενι-
κός [Γραμ.]: — مؤنثه ὄνομα θηλυκόν· § θ.

μωئيت } A. μου'εννεθ-ιγέτ, ἀφ. θ. τὸ εἶ-
ναι θηλυκόν, θηλυκότης [ὄνομα-
τος, γένους]: — مذكرة.

μωنيوق } T. μονδζούκ, βλ. بنجوق.

μونس } A. μουνις [ἐκ τοῦ ايناس] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ ἐξοικειῶν, ἐξημερῶν
[ῶν]· ἐξοικειωμένος, ἐξημερωμένος, ἡμερος:

μونس } ψυχὴ ἐξοικειωμένη· § θ. مونسه — روح
ζῶα ἐξοικειωμένα, ἡμερα.

μωوف } A. με'οιφ [ἐκ τοῦ آف] μτχ. πθ.
προσδεδλημένος: فرنكى ومسكين
— بولانيل oi προσδεδλημένοι ἐκ νόσων,
ἢ σφύλις [φρενγικ] καὶ ἡ λέπρα [μεδκίν].

μωول } A. μου'εβδιλ [ἐκ τοῦ اويل] μτχ.
ἐν. ὁ ἐξηγῶν, ἐρμηνεύων ἀλληγο-
ρικῶς ἢ δι' ἔννοιας ἀλλῆς ἢ ἡ φαινομενική,

μωول } τροπολογῶν· § ὁ ἐξηγῶν ὄνειρον· § μτχ. πθ.
μου'εβδελ, ὁ ἐξηγηθεὶς, ὁ ἐρμηνευθεὶς διαφο-
ροτρόπως, ἀλληγορικῶς· τροπολογηθεὶς· § θ.

μωول } μου'εβδελ [ἐν.] καὶ μου'εβδελ [πθ.].

μωولا } A. μου'εβδελ-εν, ἐπρ. δι' ἐξηγή-
σεως, ἐρμηνείας ἀλληγορικῆς, διὰ

τροπολογίας: اقرار — ὁμολογία διὰ τροπολογίας,
ἥτοι ἔμμεσος, πλαγία· اقراره — فعل قتله جرأتى
τὸ ὅτι διέπραξε τὸν φόνον [ἢ πρὸς
φόνον τόλμη αὐτοῦ] ἀπεδείχθη διὰ τῆς ἐμμέ-
σου ὁμολογίας αὐτοῦ.

μωهبه } A. μεδχιτ [ρζ. وهب] δν. θ. δῶρον,
δῶρημα, χάρισμα: الهبة — θεῖον

δῶρον || ιδιαιτερον θεῖον δῶ-
ρημα || يادشاهز افندمن حضر تلى بوملك وملته بر ||
— ἡ A. A. Μεγαλειότης ὁ "A-
ναξ καὶ Ἀθθεντὴς ἡμῶν [Σουλτᾶνος] εἶναι δω-
ρεὰ ὅπανία τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ κράτος τοῦτο
καὶ ἔθνος· § πλθ. μεδχιτ.

μωهن } A. μουχιν [ἐκ τοῦ ايهان] ρζ.
μτχ. ἐν. ὁ ἀδυνατίζων, ἐξ-
ασθενίζων, ὁ προξενῶν ἀτονίαν [αἰτ.]: —
موهنه.

μωهب } A. μεδχοιτ [ρζ. وهب] μτχ. πθ.
δεδωρημένος, δωρούμενος: مال
— واهبك مالى اولى شرطدر ||
τὸ δωρούμενον δέον νὰ ᾖ κτήμα τοῦ δωροῦν-
τος· || — μεδχοιτουν λέχ, ὁ ὑπὲρ οὗ τὸ δω-
ρούμενον, δωροδόχος· || من عند الله —
ميهن in τιλλάχ, δεδωρημένος θεόθεν· || βλ. واهب.

μωهوم } A. μεδχοιμ [ρζ. وهم] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. ὁ ὑποτιθέμενος, ὑποθετικός,
ὁ ἰδανικός, φαντασιώδης, ἰδεώδης: —
مهومه — انطاποκριته υποθετι-
κός § θ. موهوم: — موهومه.

μωهوم } A. μεδχοιματ [πλθ. τοῦ προ-
πγ.] δν. θ. πράγματα ἰδανικά,
φαντασιώδη, χιμαιρικά, χίμαιραι.

μωهوميت } A. μεδχοιμ-ιγέτ, δν. θ. τὸ
φαντασιώδες, τὸ ἰδεώδες, τὸ
ὑποθετικόν.

μωهوم } A. μεδχοιν [ρζ. وهن] μτχ. πθ. καὶ
ἐπθ. καταδεδλημένος, ἀσθενικός
[ἄνθρωπος].

μω } Π. μούτ, βλ. مو.

μωيتاب } Π. μωιτάτ καὶ μωιτάτ,
βλ. موتاف.

μωيد } A. μου'εγγίτ [ἐκ τοῦ ايد] μτχ. ἐν.
ὁ ἐνισχύων, ἐνδυναμῶν· μτφ. ἐπιθε-
δαιῶν [εἰδιδιν κτλ.]· § μτχ. πθ. μου'εγγέτ, ὁ
ἐνισχυόμενος, ἐνδυναμώμενος· μτφ. ἐπιθεδαιῶν.

μένος: — من طرف الله — ενισχυμένος θεόθεν [μιν τάρφει-λλάχι] § θ. مؤيد. μου'εγγίττε [έν.] και μου'εγγίττε [πθ.]: ظل الله — η χείρ του Σουτάνου [ζήλ-λουν-λλάχι] η ενισχυμένη θεόθεν.

ΜΟΥΙΣ } A. μου'εγγίς [έκ του مؤيس] μτχ. έν. ο έμβάλλων εις άπελπισίαν, άπελπίζων.

ΜΟΥΙΛ } A. μεβ'ιλ [ρζ اول] έν. καταψύγιον: دل محبت — καταψύγιον του λαου. — تیلι μουχαππτε-μεβιλ, καρδια καταψύγιον ερωτος, ήτοι έρωσα: § μέρος ένθα ισταται το υδωρ του χειμάρρου.

ΜΟΥΙΛΟΥ } T. η μου'ιλύ, έν. σφαιρώματα, προβολαί, ήτοι στρογγύλα και έξέχοντα μέρη εκατέρωθεν του τηλεδόλου, δι'ων στηρίζεται επί του υποστάτου, ή κρατείται εις ισορροπίαν.

ΜΟΥΙΟΥ } T. μου'ιμούλ, έν. είδος ιέρακος μη επιδεχομένου γύμνασιν.

ΜΟΥΙΟΥ } Π. μου'γιέ, έν. θρηνηος, οδυρμός: كر — μου'γιέ-γκέρο, ή زن — μου'γιέ-ζέν, ο θρηνηωδών, ο κλαίων και οδυρόμενος.

ΜΟΥΙΟΥ } Π. μου'γιν, και مؤينε μου'γινέ [έκ του مؤى ή مؤى] έπθ. τρήχινος βλ. έπ.

ΜΟΥΙΟΥ } Π. μου'γινέ, έν. μπλωτή: دوز — μου'γινέ-τούζ, οδυρορράπτης.

ΜΟΥ } T. με, μόριον άποφατικόν βλ. ما.

ΜΟΥ } Π. μεχ [έκ του ما] μάχ, έν. χροήσει έν τη ποιήσει έν. σελήνη: — ممر و مؤى — ο ήλιος και η σελήνη: || βλ. ما.

ΜΟΥ } Π. μίχ, έπθ. μέγας: — و كى أو مى, μικροί και μεγάλοι: § πλθ. ميان — βλ. και ممر.

ΜΟΥ } Π. μίχ-άπάτ, το όνομα του προφήτου, όστις κατά τους Πέρσας πρωτος άπεσδάλη αυτοίς.

ΜΟΥ } A. μου'χάπ [έκ του مؤيت] μτχ. πθ. ο έξ ου φοβεΐται, πτοεΐται τις.

ΜΟΥ } A. μεχαπτε [έκ του مؤيت] έν. θ. ήθος επιδλντικόν και σοδαρόν, μεγαλειον έμπνέον φόδον και σεδασμόν, μεγαλοπρέπεια, επιδλντικότης, σοδαρότης: فلان مهابته — ο δεινα δια της μεγαλοπρεπειας

αυτου έμπνέει τρόμον εις τους παρόντας: || مقام — το μεγαλειον της βασιλικής θέσεως: || عسكر — το μεγαλειον του στρατου: || عظمت انشائه — επιδλντικόν μεγαλειον οικοδομής: || و جدتي — مجلس محاكمه — η σοδαρότης και η σπουδαιότης [δξί-τί-γέτ] του δικαστηριου: || اولان سفن هايون — لكر انداز — ο Αυτοκρατορικος στόλος [ο όθωμανικός] όστις είναι ήγκυροβόλνμένος μεγαλοπρεπώς [εγγε-έν-τάξι μεχαπτε δλάν]: || مقرون — μεχαπτε-μακρούν, ο έγγυς της επιδλντικότητι, τῷ μεγαλείῳ, ο έχων το επιδάλλον, το μεγαλοπρεπές: || دو تنای هايون — ο μεγαλοπρεπής Αυτοκρατορικος στόλος: || مقرون

ΜΗΑΒΤΙ } T. μεχαπτε-λί, έπθ. ο έχων τί το επιδάλλον, το μεγαλοπρεπές, το έμπνέον φόδον και σεδασμόν, επιδλντικός, μεγαλοπρεπής.

ΜΗΑΒΙ } A. μεχαπιλ, πλθ. του مہبل βλ.

ΜΗΑΓΑΤ } A. μουχαδζάτ [ρζ. هجر] ρ. άψ. θ. το σατυρίζειν άλλήλους [έπι ποιητών].

ΜΗΑΓΕ } A. μουχαδζιρ [έκ του مهاجرت] μτχ. έν. και έν. ο μεταναστεύων, μετανάστης [έπι Μουσουλμάνων: οί ξένοι καλούνται بلغارستان — بلغارستان — πρόσφυγες]: — ملى — οί μεταναστεύοντες εκ της Βουλγαρίας: § εκαστος των όπαδών του Μωάμεθ των μετ'αυτου μεταναστευσάντων εκ Μέκκας εις Μεδιναν: § θ. مهاجرة — μουχαδζιρε — § πλθ. مهاجرين — μουχαδζιριν: — اسلامه — οί μετανάστai Μωάμεθανοί: || چرا که — μετανάστai Κιρκάσιοι.

ΜΗΑΓΕ } A. μουχαδζερετ [έκ του مهاجرت] ρ. άψ. θ. μετανάστευσις [άνθρωπων και πτηνών]: — طور — μετανάστευσις πτηνών: || Pم. — يتك — μεταναστεύω [δοτ.].

ΜΗΑΓΕ } A. μουχαδζιριν, πλθ. του مهاجر βλ.

ΜΗΑΓΕ } A. μουχαδεζε [ρζ. هجر] ρ. άψ. θ. το ψιθυρίζειν.

ΜΗΑΓΕ } A. μουχαδζιμ [έκ του مهاجه] μτχ. έν. ο έφορμών, ο επιτιθέμενος, ο αντίπαλος [δοτ.]: — ايكي صف — δύο τάγματα [στρατόπεδα] επιτιθέμενα κατ' άλλήλων.

ΜΗΑΓΑΤ } A. μουχαδεμάτ, πλθ. του مهاجم βλ.

مهارجه } A. **μουχαδίζεμε** [ἐκ τοῦ **محوم**] ρ. ἀφ. θ. ἐφοδος, ἐφόρμνσις, ἐπιθεσις, προσβολή: **عسكر** — ἐφοδος στρατοῦ· || **اخلاط** — συμφορμνσις· || **حارات** — αἰφνιδια καὶ στιγμιαία θερμανσις τοῦ προσώπου ἐκ συμφορμνσις παρ-
οδικῆς, ἐξαψις· § **πλθ.** **مهارجات**: **عسكر** — ἐφοδοὶ τοῦ στρατοῦ· || **افكار** — ἐφοδοὶ ἰδεῶν· || **عقود** — ἐπιθε-
τική πολιτικὴ κατὰ τοῦ ...

مهاد } A. **μηχάτ**, ὄν. κλίνη [σπν.]· βλ. **مه**.
مهاد } T. **μηχάτ** [κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ ἀρδ.] ὄν. σιδηροῦν ἐργαλεῖον τῶν ἐπιδιορ-
ωτῶν ὑποδημάτων.

مهاده } A. **μουχατέν** [ρζ. **مدن**] ρ. ἀφ. θ. τὸ συμμιδιδέσθαι, συμμιδαδμός.

مهار } Π. **μηχάρ**, ὄν. κρίκος ξύλινος, διαπε-
ρώμενος εἰς τὸ ρύγχος τῆς καμήλου, ὅπως δι' αὐτοῦ διέρχεται ὁ χαλινὸς τοῦ ζώου· βλ. **کسته**.

مهارات } A. **μουχαράτ** [ρζ. **حرو**] ρ. ἀφ. θ. τὸ ἐμπαίζειν, τὸ περιγελάειν.

مهارت } A. **μηχαρέτ** [ρζ. **مهر**] ὄν. θ. ἐπιτη-
δειότης, ἱκανότης, δεξιότης, ἐμ-
πειρία [دِه] **واردر** — **کله سی یوزمه** — ἱκανὴν ἱκανότητα εἰς τὸ κολυμβᾶν· || **قلیه** — ἱκανότης καλὰ μου, γραφικὴ, περὶ τὸ συντάττειν· || **ابراز** — τὸ ἀναπτύσσειν ἱκανότητα.

مهارتسز } T. **μηχαρετ-οιζ**, ἐπθ. ἀνίκανος, ἀδέξιος, ὁ μὴ ἔχων ἐπιτηδειό-
τητα, ἱκανότητα εἰς τι.

مهارتسزلك } T. **μηχαρετ-οιζλίκ**, ὄν. ἀν-
ικανότης, ἀδεξιότης.

مهارتكار } Π. **μηχαρετ-κάρ**, ἐπθ. ἐπιτή-
δειος, ἱκανός, ἐμπειρός, [ἀν-
θρωπος].

مهارتكارانه } Π. **μηχαρετ-καρανέ**, ἐπθ. ὁ ἀνέκων ἢ ἀρμόζων ἱκανῶ,
ἐπιτηδείῳ, ἱκανός, ἐπιτηδείος [πρᾶξις, λόγος].

مهارتلی } T. **μηχαρετ-λί**, ἐπθ. ἐπιτήδειος,
ἱκανός, δεξιός, ἐμπειρός.

مهارشه } A. **μουχαρεσέ** [ρζ. **هرش**] ρ. ἀφ. θ. τὸ ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐρίζειν καὶ διαπληκτικέσθαι, τὸ διεγείρειν τὸν μὲν κα-
τὰ τοῦ δέ.

مهالكات } A. **μουχακατά** [ρζ. **هكاء**] ρ. ἀφ. θ. τὸ θεωρεῖν τινα βλάκα, ἡλί-
θιον.

مهالك } A. **μηχαλίκ** [πλθ. τοῦ **مهالك**] ὄν. μέρη πλήρη κινδύνων, τόποι ἐπι-
κίνδυνοι, κίνδυνοι: **اولق** — **دوجار** — περιπίπτω εἰς κινδύνους.

مهام } A. **μηχάμυ** [πλθ. τοῦ **مهام**] ὄν. θ. σπου-
δαῖαι ὑποθέσεις: **امور** — αἱ σπουδαῖαι τῶν ὑποθέσεων· || **امور دولت** — αἱ σπουδαῖαι τῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους· || **سلطنت** — αἱ σπουδαῖαι ὑποθέσεις τῆς Βασιλείας.

مهامز } A. **μηχαμίζ**, πλθ. τοῦ **مهامز** βλ.

مهامسه } A. **μουχαμεσέ** [ρζ. **همس**] ρ. ἀφ. θ. τὸ ψιθυρίζειν ἀμοιβαίως λόγους.

مهامشناس } Π. **μηχάμυ-σινάς**, ἐπθ. ὁ γινώ-
σκων τὰς σπουδαίας ὑποθέ-
σεις, περίνους, ἐμβριθής· § **πλθ.** **مهامشناسان**.

مهامشناسی } Π. **μηχάμυ-σινασί**, ἀφ. τὸ γι-
νώσκειν τὰς σπουδαίας ὑπο-
θέσεις, περίνοια, ἐμβριθεια.

مهان } Π. **μηχάν** [πλθ. τοῦ **مهان**] ὄν. με-
γάλοι: — **کهان** — μικροὶ καὶ μεγάλοι.

مهان } A. **μουχάν** [ἐκ τοῦ **اهانت**] **متخ.** πθ. καταπεφρονημένος, ὁ εἰς ὃν οὐδεμία
δίδεται προσδοχὴ καὶ σημασία· || βλ. **مبهت**.

مهانت } A. **μηχανέν** [ρζ. **هون**] ὄν. θ. προσ-
βολή, περιφρόνησις.

مهائیه } A. **μουχαγέ** [ἐκ τοῦ **هائیت**] ρ. ἀφ. θ. διανομὴ χρήσεως, ἥτοι χρῆσις ἐξ ὑπαμοιδίης οἰκίας ἢ ἄλλου ἀκινήτου κτήμα-
τος μεταξὺ συνιδιοκτητῶν [νομ.]: — **مکات** — διανο-
μὴ χρήσεως ἀκινήτου τοπικῶς [**μηχάνεν**]· || **زمانا** — διανομὴ χρήσεως ἀκινήτου χρονικῶς [**ζεμάνεν**].

مهب } A. **μηχέπ** [ἐκ τοῦ **مهبوب**] ὄν. τὸ μέ-
ρος ἐξ οὗ πνέει ὁ ἀνεμος.

مهبط } A. **μηχάπ** [ἐκ τοῦ **مهبوط**] ὄν. τὸ μέ-
ρος ὅπου πρᾶγμα τι κατέρχεται ἀ-
νωθεν, πίπτει: **الهام** — **μηχάπ** **الهام**, τὸ μέ-
ρος ἐνθα κατέρχεται ἡ θεία ἐμπνευσις· || **الهام** — **ربانی اولان قریحه مقدسه حضرت بادشاهی** — **پروتودولیا** [**καριχάι μουκαττέδ**] τῆς A. A. Μεγαλειότητος [τοῦ Σουλτάνου], ἐνθα κα-
τέρχεται ἡ θεία ἐμπνευσις· || **دماغ دینلان** — **حیاتیات**· ||

σινὴ ἢ ἐπέχουσα θέσιν [μακάρι μέγχι κτλ. βασιλομήτορος § πλθ. مهود موحوئت-||βλ. من.

مهدي آرا

Π. **μεχχί-αρά**, ἐπθ. ὁ κοσμών τὴν κοιτίδα : عالم شهود اولی : — κοσμῶ τὴν κοιτίδα τοῦ κόσμου τοῦ ὁρατοῦ, ἥτοι γενῶμαι [ἐπὶ Σουλτάνων κτλ.].

مهدي

A. **μουχχί-αρά** [μτχ. ἐν. τοῦ تهديب] **τεχχί-αρά**, ὁζ. **مهدي** ἐπθ. ὁ ἔχων τρίχας, τριχωτός, χνοώδης [βοτ.]. § θ. مهديه.

مهدي

A. **μουχχί-αρά** [ἐκ τοῦ امدار] μτχ. ἐν. ὁ ματαιῶν, ἀκυρῶν τι § ὁ ἐπιτρέπων τινὶ χύνειν τὸ αἷμα ἀτιμωρητῆ· ὁ μὴ λαμβάνων παρὰ τοῦ φονέως τὴν τιμὴν τοῦ αἵματος τοῦ φονευθέντος.

مهدي

A. **μεχχί-αρά** [ὁζ. امداد] μτχ. πθ. κρημνισμένος : — بنای — οἰκοδομη κρημνισθεῖσα· § θ. مهيدومه.

مهدي

A. **μεχχί** [ἐκ τοῦ هديت] ὁν. κ. Μεχδὴ, ὄνομα ἑνὸς τῶν ἀπογόνων τοῦ Καλὶφου Ἀλῆ, ὅστις εἶναι ὁ τελευταῖος τῶν δώδεκα Ἰμαμῶν καὶ ὅστις ἀφαντος γενόμενος ἐν μικρῇ ἡλικίᾳ μέλλει νὰ ἐπανέλθῃ, κατὰ τινὰς τῶν μουσουλμάνων, ὅπως σώσῃ τοὺς πιστοὺς. Ἡ λέξις κυρίως σημαίνει : ὁ εἰς τὴν εὐθεσίαν ὁδὸν θεόθεν ποδηγετηθεὶς.

مهدي

A. **μουχχί** [ἐκ τοῦ امداد] μτχ. ἐν. ὁ δωρῶν, ὁ πέμπων δῶρον· § μτχ. πθ. **μουχχί-αρά**, ὁ δωροθετὴς, δωροδοκούμενος.

مهدي

A. **μουχχί-αρά** [ἐκ τοῦ تهديب] μτχ. ἐν. ὁ καθαίρων, ἐξαγνίζων, ἠθικοποιῶν : — اخلای — ὁ καθαίρων τὰ ἥθη, ἠθικοποιῶν· § μτχ. πθ. **μουχχί-αρά**, κεκαθαρμένος, ἐξηγνισμένος, ἠθικοποιημένος.

مهدي

A. **μέχρ**, ὁν. γαμήλιος δῶρεά, ἥτοι πόσον ὀριζόμενον κατὰ τὴν συγκρότησιν γάμου· διαιρεῖται εἰς **مهري موح** **αὐζ-αὐζ**, ἥτοι δῶρον ὅπερ δίδει ὁ σύζυγος κατὰ τὸν γάμον, καὶ εἰς **مهري موح** **αὐζ-αὐζ**, πόσον ὅπερ ὀρίζεται κατὰ τὸν γάμον ὅπως δοθῇ τῇ συζύγῳ κατὰ τὴν διάξυσιν αὐτῆς, ἢ κατὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου· § πλθ. مهري موحو.

مهري

Π. **μύχρ**, ὁν. ἥλιος : درختان — **μύχρ** **αὐζ-αὐζ**, λαμπρὸς ἥλιος· § ἔρως, φιλία, ἀγάπη, συμπάθεια : — محبت — **μύχρ** **αὐζ-αὐζ**, φιλία καὶ ἀγάπη.

مهري

Π. **μύχρ** ἢ **μύχρ-αρά**, ὁν. σφραγίς : موهی — κηρὸς σημαντήρ, ἰσπανικὸς κηρὸς, βουλλοκέρι· || مایون — σφραγίς Σουλτανική· || — σχήμα πεντάγωνον ὅμοιον ἀστέρι, θεωρούμενον ὡς ἔκμαγμα τῆς σφραγίδος τοῦ Σολομῶντος [Σουλεϊμάν]· || ی — قورشون — σφραγίς τελωνείου· || باصق — ἢ اورمق — ἐπιτίθημι σφραγίδα, σφραγίζω ἔγγραφον· || ی — یلامق — λείπω τὴν σφραγίδα, ἥτοι παλινῳδῶ, ἀρνοῦμαι· || — سوکک — **μύχρ-αρά**, ἀποσφραγίζω ἰδίᾳ τι ἐσφραγισμένον δικαστικῶς· || قازمق — χαράττω σφραγίδα· || التند — **μύχρ-αρά** **αὐζ-αὐζ**, ὑπὸ τὴν σφραγίδα αὐτοῦ, ἐσφραγισμένον ὑπὸ τινος, ἀνεγνωρισμένον· || — کیمده — εἰς ὅντινα εἶναι ἡ σφραγίς, Σολομῶν εἶναι ἐκεῖνος [παροιμία ἰσοδυναμοῦσα τῇ ἡμετέρᾳ : μακάριοι οἱ κρατοῦντες].

مهري

Π. **μύχρ-αρά**, ἐπθ. ὁ ἀγαπῶν, ὁ συμπάθων, φίλος.

مهري

Π. **μύχρ-αρά**, ὁν. φιλία, ἀγάπη, συμπάθεια.

مهري

Π. **μύχρ-αρά**, ἐπθ. κεκλεισμένος διὰ σφραγίδος, ἐσφραγισμένος.

مهري

A. **μύχρ-αρά** [ἐκ τοῦ موحو] ὁν. ἰσημερία φθινοπωρινή· φθινοπώρον· βλ. مهري.

مهري

Π. **μύχρ-αρά**, ὁν. σφραγιστοῦ· λαξ· § ἰδιαιτέρος γραμματεὺς βεζύρου κτλ.

مهري

T. **μύχρ-αρά** **αὐζ-αὐζ**, ὁν. ἡ θεσις καὶ τὸ ἔργον τοῦ σφραγιστοῦ λακός, ἢ τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως βεζύρου κτλ.

مهري

Π. **μύχρ-αρά**, ὁν. φθινοπώρον· § μία τῶν δύο μεγάλων ἑορτῶν τῶν ἀρχαίων περσῶν, καθ' ἣν οἱ ἱερεῖς [موبد] καὶ οἱ σοφοὶ ἐνεφανίζοντο τῷ βασιλεῖ καὶ προσέφερον αὐτῷ ὀπώρας, ἥτοι νερόντιζα, μήλα, κυδῶνια, ρῶδια, ζιζυφά, λευκὰ σταφυλὰς, ἐπίστευον δ' ὅτι τὸ νὰ φάγῃ τις κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐκ τῶν ὀπωρικῶν τούτων, τὸ ν' ἀλειφθῇ ἔλαιον ἰτέας καὶ τὸ νὰ μεταχειρισθῇ ροδόσταγμα ἀπ' ἀλλαντεν αὐτὸν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους παντὸς εἶδους νόσων. Ἡ ἑτέρα ἑορτὴ εἶναι ἡ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας· βλ. مهري و مهري.

مهر لقمك } T. μηδὲρ-λατμεκ, οὐ, διαμ. βάλλ-
 λω τινά νά σφραγίσῃ [δοτ. καὶ
 αἰτ.]: اک مهر لده جکم θά βάλλω αὐτὸν νά
 σφραγίσῃ τὸ ἐγγράφον.

مهراک { T. μαζο-λεμέκ, ρμ. μτδ. σφρα-
 γίζω [ἐπὶ ἐγγράφῳ κτλ.], θέτω
 σφραγίδα, κλείω [αὐτ.]: — مکتوبی σφραγίζω τὴν
 ἐπιστολήν. — او طوی σφραγίζω δωμάτιον.

T. μηδ' ὁ-λενμεί, ρμ. πθ. καὶ
 οὐδ. σφραγίζομαι.

مهرلی } T. μηδύσο-λθ, ἐπιθ. ἐσφραγισμένος :
 — آجیق — ἄφρων μὲν σφραγιῖδα, ἀλλ.
 ἀνοικτός, ἥτοι μὴ κεκλεισμένος [ἐγγραῖον] : ||
 — اغزی — τὸ στόμα ἐσφραγισμένον, ἐχέμυθος.

مهرو } II. μετ-ροῦ (ἀντι-μετρού ἐκ τοῦ μά-
 καὶ [ρο] ἐπθ. ὁ ἔχων πρόσωπον σε-
 λήνης, ὥρατος [ἐπὶ γυναικός] : ی بدخو — ὥ-
 ραία κακότροπος [μετ-ροῦ] - § πλθ. مهرويان μετ-
 ρουγιάν || βλ. مهوش.

مهرویان } Π. μεχρουγιάν, βλ. προηγ.

مهرد } A. μεχερὲ [πλθ. τοῦ ماهر] ὄν. ἱκα-
 νοί, ἐπιτήδευοι, ἐμπειροί: ارباب —
 οι ἐμπειροί τῶν λογίων, κ. λ. κατόχων κα-
 λάμου[ἐρπάτι καλῆς, καλαμαράδες]: || ادباء —
 οι ἐμπειροί τῶν φιλολόγων [οὐτέπα].

۵۲۴ } Π. ὑδχαρέ, ὄν. πᾶν εἶδος σφαίριδιον·
 ὁστούν στρογγύλον εὐρισκόμενον ἐν
 ταῖς ἀρθρώσεσιν κογχύλιον· μέγα κογχύλιον ἢ
 σφαῖρα ὑέλινη χρῆσιμεύονσα πρὸς στίλβασιν
 τοῦ χάρτου· στίλβωτήριον || — خ μικρὰ κογ-
 χύλια χρῆσιμεύοντα ὡς κόσμημα τῶν ὀνων.

Π. μὲν κρε-τάρο, ἐπθ. ταύτο لی مہر مہر } مہر مدار

مهره ملك } T. μηχοε-λεμείκ, ρμ. μτδ. στιλδῶ
 τὸν χάρτην διὰ στιλδωτηρίου.

مهردلی { T. υδχορε-λί, ἐπθ. ἐστιλδωμένος
[χάρτης κτλ.].

مهزول { A. μεχζ�ύλ. [οζ.هل] ἐπθ. ισχνός,
ἀδύνατος, καταβεβλημένος.

مهزوم } A. μεχζοῖνι [ρζ. هم, βλ. هزمت
 μη.πθ. κατατετροπωμένος: لشكر
 — στρατός κατατετροπωμένος.

مشيد } II. $\mu\epsilon\chi\text{-}\acute{\alpha}\iota\tau\epsilon$, ταύτὸ $\mu\alpha\sigma\text{-}\acute{\alpha}\iota\tau\epsilon$ βλ.

مهل } A. μελλῆ ἢ μελλῆδον. προθεσμία, διο-
 ρία, ἀναβολή: — ὠρισμένην προ-
 θεσμία. || استئناف — προθεσμία ἐξέσεως || تمييز —
 προθεσμία ἀναρρέσεως. βλ. καὶ ἐπὶ.

مهلت } A. ὑδμελῆς, ὁν. θ. ταὐτὸ τῷ προ-
 νγ. || ورمك — διδω προθεσμίαν. ||
 إيتك — ζῆτω προθεσμίαν. || المقي — λαμβάνω
 προθεσμίαν.

ملاقا } II. μετ-δικά, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ ἔχων
τὸ πρόσωπον ὥραϊον ὡς ἡ σελήνη,
εὐειδὴς γυνή: أسير عشقكم بـ — eimai aichmá-
λωτος τοῦ ἔρωτος μιὰς ὥρας ὡς ἡ σελήνη: §
πλθ. ملاقان μετ-δικαγίν- || βλ. موش.

مهلك } A. ὑδχαλίκ [ἐκ τοῦ ἁλκ] μυχ. ἐν.
 ὁ καταστρέφων, ὀλέθριος, καταστρε-
 πτικός, θανάσιμος: — مرض νόσος ὀλεθρία, θανα-
 τισμός. || بر عات — νόσος ὀλεθρία. || و ماحى —
 مقتروب اولان وسائط μέσα [βεδαῖτ] καταστρε-
 πτικά τῶν μικροβίων. § θ. مهلك.

مهلك } A. μουχελλικ [ἐκ τοῦ ἀρχ. مهلك]
μτχ. ἐν. ταῦτὸ προηγ.

Δ. μεχλκὲ [ἐκ τοῦ *κλα*] ὄν. θ.
 τόπος πλήθους κινδύνων, ἐπικίνδυνος·
 ὑπόθεσις ἐπικίνδυνος· κίνδυνος· § πλθ.
مخالك *mechalik*.

مهمل } Α. μουχελλιζ [ἐκ τοῦ مهمل] μτχ.
 ἐν. ὁ ἀπαγγέλλων τὴν φράσιν: لا ي
 الله • بل. مهمل.

αλφω } Τ. μεχλ.έ, ὄν. τὸ πρὸς τὸν ὦμον μέ-
 ρος τοῦ κρέατος ζῶον τὸ χρησιμεύον
 δι' ἐπανθρακίδας, κ. μπριζόλας.

Ἰνδρμ } Α. μουχελλέλ, ὄν. ὠραία ἐσθής·
 § ὠραία ποίησις ἢ λόγος.

ρζ. ^{ⲉⲃⲟ} } Α. ^{ⲙⲟⲩⲭⲓⲟⲩ} [μτχ. τοῦ ^{ⲁⲙ} ^{ⲉⲭⲩⲁⲩⲁ} ^{ⲉⲭⲩⲁⲩⲁ},
 ρζ. ^{ⲉⲃⲟ}] ἐπθ. ὁ ἀπαιτῶν μερίμνας.

φροντίδας· σπουδαίος, σοβαρός· — امر, n —
 ايش υποθεσεις σπουδαία· || دعوى — σπουδαία
 δικη· §θ. ميمه: — ذوات ζεβάτι μουχιμύ, σπου-
 दाता प्रदोषात्· || امور — σπουδαίαι υποθέσεις
 [οὐμούρ]· || — مسائل ζητήματα σπουδαία· §πλθ
 ميمات βλ. λ. και ميمه .

} A. μέγιστα, ἐπρ. τοσοῦτον ὅσον : —
 ممکن μέγιστα ξικέν, ὅσον εἶναι δυ-
 νατόν, κατὰ τὸ δυνατόν. || ممکن چالشق — προσ-
 παθῶ κατὰ τὸ δυνατόν.

Μήματα } Α. **μουχιμμάτ** [πλθ. τοῦ μήμ] ὄν.
θ. χρεϊώδης, ἐφθόδια : حربہ — πο-
λεμefθόδια § ὑποθέσεις σπουδαῖαι.

Μήμαζ } Α. **μυχμάζ**, βλ. **μήμα**.

Μήμαν } Π. **μυχμάν**, ἐν τῇ ποιήσει καὶ **μήμαν**
[κατὰ τινὰς ἐκ τοῦ μήμ] μέγας
καὶ τῆς λ. **μάν** ὄν. ξένος, ἥτοι ὁ ξενιζόμενος
παρά τινι [βλ. **μῆμα**].

Μήμανπρور } Π. **μυχμάν-περδέρ**, ἐπθ. φιλό-
ξενος, ὁ περιποιούμενος ξένον.

Μήμανπρوران } Π. **μυχμάν-περδερνέ**, ἐπθ.
ἴδιος φιλοξένου : — **مما**
συμπεριφορὰ φιλόξενος § ἐπρ. μετὰ φιλοξενίας.

Μήμανπρورλκ } Τ. **μυχμάν-περδερλίκ**, ὄν.
φιλοξενία : — **مما**
κατετάχθη εἰς τὰς παροιμίας [ἐμδάλ], ἥτοι κα-
τέστη παροιμιώδης· ταῦτο ἐπόμε.

Μήμανπρורי } Π. **μυχμάν-περδερρί**, ὄν. φι-
λοξενία : — **مما** ἡ βξίς τῆς
φιλοξενίας.

Μήμανχάν } Π. **μυχμάν-χανέ**, ὄν. ξένων, ξε-
νοδοχεῖον : — **مما** ὁ ξένων τοῦ
κόσμου, ἥτοι ὁ κόσμος ὅστις ὁμοιάζει πρὸς ξε-
νοδοχεῖον· || βλ. **μήμαν**.

Μήμανδάρ } Π. **μυχμάν-τάρ**, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ
φιλοξενῶν, ξενίζων· ξεναγός, ἥ-
τοι ἀνώτερος κυβερνητικὸς ὑπάλληλος ἐπιπε-
φορτισμένος ἵνα ξεναγῇ τὸ ὑπὸ τῆς κυβερνή-
σεως ξενιζόμενον πρόσωπον· § πλθ. **μήμανδάρ**.

Μήμανδάρλκ } Τ. **μυχμάν-τάρλκ**, ταῦτο
ἐπόμε.

Μήμανδარი } Π. **μυχμάν-τάρί**, ὄν. ἡ θέσις
καὶ τὸ ἔργον τοῦ ξεναγοῦ·
βλ. **μήμανδάρ**.

Μήμανσράι } Π. **μυχμάν-σεράϊ**, ὄν. μέγα-
ρον προωρισμένον διὰ τὴν
ὑποδοχὴν τῶν ξένων, ξένων, ξενοδοχεῖον [συ-
νθεστέρον τὸ **μῆμα** βλ.] § ὁ κόσμος.

Μήμανλκ } Τ. **μυχμάν-λκ**, ὄν. τὸ εἶναι τι-
να ξενιζόμενον.

Μήμαννواز } Π. **μυχμάν-νουδάζ**, ἐπθ. φι-
λόξενος, ὁ περιποιούμενος τὸν
ξένον.

Μήμαννوازλκ } Τ. **μυχμάν-νουδαζλκ**,
ταῦτο ἐπόμε.

Μήμαννوازی } Π. **μυχμάν-νουδαζί**, ὄν. φι-
λοξενία.

Μήμανί } Π. **μυχμάν-ί**, ἄφ. τὸ εἶναι ξένον,
τὸ ξενίζεσθαι· συνών. **مما**.

Μήμζ } Α. **μυχμέζ** [ῥζ. **مما**] ὄν. πτερνιστήρ·
§ πλθ. **μῆμα** **μῆμα** § βλ. τ. **μήμα**.

Μήμσε } Τ. **μουχιμ-σεμέκ**, ῥμ. **μτθ**.
θεωρῶ τι σπουδαῖον [αἶτ.]·
§ [ἀποφ.] **μουχιμ-σέμεκ**, δὲν θεω-
ρῶ σπουδαῖον, καταφρονῶ : **مما** **مما**
حفظ الصحه دائر نه قدر فائدہ قاعدہ منفعتی
نہیں ہرگز نہایت نصیحت وار ایسہ **مہمہ** منزل
ان-
θρωποί τινες, οἵτινες ὁσφ ὠφέλιμοι κανόνες
καὶ λυσitteis παραγγελίαι καὶ συμβουλαι περὶ
ὑγιεινῆς [χρήζου-σ-δηχά] ὑπάρχουσι, κατα-
φρονοῦσιν αὐτάς· || **مما** **مما** δὲν ἐθεώρησε
τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον, καταφρόνησε.

Μήμλ } Α. **μουχιμλ** [ἐκ τοῦ **μῆμα**] **μτχ**. ἐν.
ὁ παραμελῶν, ὀλιγωρῶν· § **μτχ**. πθ.
μουχιμλ, παρημελημένος· ἄστικτος [ἐπὶ γραμ-
μάτων τοῦ ὀθωμανικοῦ ἀλφάβητου μὴ ἐχόντων
στιγμάς **نقطہ** ἀντιθ. τῷ **مجم**]· **مما** **مما**
χρονό-
γραμμα [τάριχ] οὗ τὰ ἀστικτα γράμματα ὑπο-
λογιζόμενα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν ἀξίαν
δεικνύουσι τὸ ἔτος λέγεται καὶ **ساده** [βλ.
[**مما**] § ἀσήμενος, παρέλκων, παραπληρωμα-
τικὸς [λέξις ἥτις δὲν ἔχει καθ' ἑαυτὴν ἐννοίαν
καὶ χρησιμεύει ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ ὡς ἐπι-
τατικὴ ἀλλης]· **مما** **مما** ἡ λέ-
ξις [τάρικι] εἶναι παραπληρωματικὴ τῆς λέ-
ξεως [ἐδκι=παλαιός]· βλ. καὶ **مما** [βθ.] στεῖ-
ρος [ἐπὶ συνανθήρων, ὧν τὰ ἐξω ἄνθη στεῖρα]·
§ **مما**· — **مما** **مما** τὸ ἀστικτον, ἥτοι τὸ γράμ-
μα **ح**· βλ. ἐπόμε.

Μήματα } Α. **μουχιμλάτ** [πλθ. τοῦ προ-
ηγ.] ὄν. θ. λέξεις παραπληρω-
ματικαί· βλ. προηγ.
Μήμοζ } Α. **μυχμοιζ** [ἐκ τοῦ **مما**] **μτχ**. πθ.
ὁ ἔχων χεμζέ, λέξις ἀραβικῆ, ἥς τὸ
ἐν ριζικὸν γράμμα εἶναι ἰ [ἐλίφι **μυχμοιζέ**]· ||
مما **مما** λέξις, ἥς τὸ α' ριζικὸν
γράμμα εἶναι ἰ· || **مما** **مما**,
λέξις ἥς τὸ β' ριζικὸν εἶναι ἰ· || **مما** **مما**,
λέξις ἥς τὸ γ' ριζικὸν εἶναι ἰ· § **βθ**.

κερασφόρος· § δν. [βοτ.] σφάκελος, μαρασμός·
 ὀλύρα ἢ ἐρουσιδῶδης· § θ. ο; μεχμουζέ.

محموز } Τ. μαχιούζ [κατὰ παραφθοράν ἐκ
τοῦ محموز] ὄν. πτερυγιστής : —

κτυπῶ διὰ τοῦ πτερυνιστοῦ τοὺς ἵππον
κτλ. § πλῆκτρον τοῦ ἀλέκτορος ἢ ἄλλου ζώου.

مهموز لاقم } T. μαχουζ-λαμάκ, ρμ.
 μτδ. κτυπῶ διὰ τοῦ πτερυ-
 στήρος τὸν ἵππον ὥπως βαίνει ταχύτερον, πτε-
 ρνίζω [ατ.].

مه موزلی { T. μαχημονς-λου, ἐπθ. ὁ ἔχων
 πτερονιστήρα.

مهروس } Α. μεχμοῦς [ρζ. همس] μτχ. πθ. κε-
κρυμμένος, κρυπτός· §θ. مهروس:

[illegible]

depro } Α. μουχιμὲ [θ. τοῦ *pro*] δν. θ. ὑ-
πόθεσις σπουδαία, ἐπείγουσα: —

— ادارہ || σπουδαῖον γλωσσικὸν ζήτημα. || σπουδαία ὑποθέσεις διοικήσεως, διοικητικῆ· || قلى — γραφεῖον τῆς Ὑψ. Πύλης ἐνθα διεξάγονται αἱ σπουδαιότεραι ὑποθέσεις τοῦ κράτους· § [ιατ.] φαρμακολογία, συνταγολόγιον· § πλθ. مهمه مخاض، καὶ مهمات مخرجیات, βλ.

10. Π. **μικρὺν** [ταὐτὸ τῷ ἀρθ. **μικρὸν** δὲν. **περὶ** **παρακλήσεως** βλ. τ. **μικρὸν**].

سيف } A. μουγεννέτ [ἐκ τοῦ سيف] ὄν. ἀπὸ-
 θη ἐκ διδῆρου ἰνδικοῦ: → سيف سيف سيف.
 φος κτλ.

} A. μουχεντίς (ἐκ τοῦ هندسه) ὄν. γεω-
 μέτρος· μηχανικός· § πλθ. مهندسين.

مهندسخانه } Π. ΜΟΥΧΕΝΤΙΣ-ΧΑΝΕ, ὄν. διχο-
 δολικοῦ. } λή τῶν μηχανικῶν τοῦ πυρο-

مهنة } Τ. μεχένε, κοινῶς ἀντὶ τοῦ ἀργ.
 } κ. βλ.

مهنگير } Τ. μεχενγκίρ, κοινῶς ἀντὶ τοῦ
περσ. مهنگر βλ.

مهوار } Π. μεχ-δάρο, ἐπθ. ὁμοιος σελάνη,
σελνοειδής.

Π. μεχ-δαρέ, δν. μηνιαῖος μισθός.

Α. ΜΕΧΟΥΣ, ΤΑΥΤΟ ΜΗΝ ΒΣ.

297^α } Α. μουκούτι, πλθ. τοῦ 4^{ης} βλ.

298 } Α. μουκούρ, πλθ. τοῦ π^α μέλλο, βλ.

Π. ΞΕ-68ζ, ἐπθ. δελννοειδής, ἡτοι
ωγαῖος ὥς ἡ δελνήνη [ἐπι ωγαίος.
منهوش }
مبارك : مملتا . | 82. منهوش شارب . }
γυναικός

} A. μουχεββιλ [ἐκ τοῦ ⁷μωυλ] μτχ.
 } εν. ὁ ἐκφοδῶν, ἐκφοδίζων, ἐμβά-
 λων εἰς φόδον.

ἡμεῖς } Α. μουγγύγιά [ἐκ τοῦ ⁴μτχ.] μτχ. πθ.
 καὶ ἐπθ. ὁ προπαρασκευασμένος, προ-
 διατεθειμένος. ἔτοιμος : || ⁴μτχ. ε — ἔτοιμος εἰς

ἐκείνη ἐξῆς. || Ρμ. — εἶμαι ἕτοιμος [δοτ.]:
 εἶμαι ἕτοιμος νὰ θυσιάσω τὴν
 ἑωὴν. || اولق — εἶμαι προδιατεθειμένος, ἕτοιμος
 νὰ δεχθῶ. || Ρμ. — قیامق — προπαρασκευά-
 ζω, προδιαθέτω, ἐτοιμάζω [δοτ. αἰτ.] § 33. *مستعد

} A. μετὰ [ἐκ τοῦ **ميت**] μετ. πθ. καὶ
 } ἐπθ. ὁ ἐμπνέων φόβον, τρομόν, φο-
 βερὸς, τρομερὸς: **سكوت** — φοβερά ἢ ἐπιδαιτυκία
 πωπύ. || — **مرد** ἀνὴρ οὗ ἢ θεὰ ἐμπνέει φόβον,
 τρομόν. ἔχει τι τὸ ἐπιδαιτυκόν: § 9. **ميت**.

Α. μουχλί: [ἐκ τοῦ ۛۛۛ] ταῦτο
 πορν.

} A. μουχεγγιδιζ [ἐκ τοῦ موحج] μτχ.
 } ἐν. ὁ διαγείρων, ὁ ἐμπνέων ἐν θου-
 ρασμῶν, ἐρεθίζων, ἐρεθιστικὸς, ὁ προκαλῶν :
 العاد — μουχεγγιδιζου-λ-λου'άπ, ὁ προκαλῶν
 ἰεζον §8. موحج : — العاد شقها في ἐρεθίζουσαι.

مهيره } A μεχιρε [ρζ. مهيره] ὃν θ γυνή ἐλευ-
 θερα ἥς ἡ προγαμιαία δωρεά [مهيره]
 ἵναί πολλὰ ῥανθῶπος ἔμπειρος καὶ ἱκανὸς ἐν
 ταύτῃ· δεινὸς κολιυδότης· πλθ. مهيره

A. μουρξέϊμιν [κατὰ τὸ Καμουρξ ἐκ
 مومرين } τοῦ [مؤمن] ἐπθ. ὁ ἀπαλλάττων τὰ
 ἰλάσματα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ῥόθου, ὁ προφυλάτ-
 των καὶ περισκέπων [Θεός].

مهين } A. *μεγιν* [ρχ. *μην*] ἐπθ. καταπεφο-
 ρημένος, ἐξηυτελισμένος : دشمن
 χθρὸς ἐξηυτελισμένος· || βλ. *مهان*.

مزين } Π. μῆζιν [ὑπερθ. τοῦ μ. μῆζ] ἐπθ.
 μέγιστος, ἀνώτατος: — عذابٌ μέγιστον
 ἄδανος.

مهين } A. μουχιν [ἐκ τοῦ اهانت] μτχ. ἐν. ὁ
καταφρονῶν, ἐξουθενῶν.

مهيناه } Π. μουχιν-ανέ, ἐπθ. καταφρονη-
τικός: § ἐπρ. καταφρονητικῶς.

διηγεῖται { Π. μηχανέ, ταῦτο ὡς μηχαν, βλ.

ε
 ٤٢ } Δ. μουχεγγί [ἐκ τοῦ ٤٢] μτχ. ἐν.δ.
 προετοιμάζων, προπαρασκευάζων,
 προδιαθέτων [ἐπὶ νόσων]. § θ. ٤٣.

می } Π. uēi, ὄν. μέθυ, οἶνος [ποιεῖν. ἀντι. شراب]:
 — οἶνος ἀδοξος, ἀγνός || آخام — uēi-
 ἄδᾱu, καὶ خوار — h خور — uēi-χόρ, οἶνοπότης,
 οἶνόφλυξ || برست — uēi-περσέδτ, οἶνολάτρης ||
 فروش — uēi-φουροούζ, οἶνοπώλης, κάπηλος.

می } T. **ui** [μετὰ ζεποφώνων] καὶ **ui** [με-
τὰ πλατυφώνων] μόριον ἐρωτηματικὸν
ἐγκλιανόμενον: — **ی** **πέν-ui**, ἐγώ; || — **ی** **πίζ-ui**,
ἡμεῖς; || — **کیر** **γκελیر-ui**, ἐρχεται; || — **یازار**
γυαζάρ-ui, γράφει; || **سین** — **کیر** **γκεلیر-ui** **سین**,
ἐρχεσθαι; || **سین** — **یازار** **γυαζάρ-ui** **سین**, γράφεις;

μιάτ [πλθ. τοῦ μᾶ]
 ἡ μᾶ μῆ] ὄν. θ. ἑκατοντάδες.

ميادين } Λ. μεγάλῃ, πλθ. τοῦ μέλαν βλ.

مياز { A. μεγαζιον, πλθ. τοῦ ميز βλ.

میازیب { A. μεγάλῃ, πλθ. τοῦ میزاب βλ.

میاسوس } Ελ. μιαιφύς, δν. μιαιφμα, νοση-
 ραι ἀναθυμιάσεις ἐκ σήψεως ψυ-
 τικῶν ἢ ζώϊκῶν οὐσιῶν.

میاموسی { A. μαδμοδ-ί, ἐπθ. μαδματι-
 κός.

می آشام } Π. μεῖ-ἀσάμ, ἐπθ. οἰνοπότης, οἰ-
νόφλυξ. βλ. می.

ميال } A. μεγάλος. [ميل. ἐπθ. ὁ ἔχων μεγά-
λιν κλίδον, ροπήν, λίαν ἐπιρρεπής,

دوستانه سوزلری حسن تلقی: ۴
 εὐδιάθετος εἰς τι [δοτ.]: ۴
 — φαίνεται εὐδιάθετος εἰς τὸ νὰ ὑπο-
 δεχθῇ καλῶς φιλικοὺς λόγους. || ایتسام — φιλο-
 μενής: ۴
 — ὁ ἐπιτροπὴς εἰς τὰ πάθη [χερά],
 τὰς ἡδονάς, φιλήδονος. || اعلا — ὀξὺων μεγάλην
 κλίσιν εἰς τὴν ποσάωγῃν, εἰς τὴν ἀνάδειξιν.

مِیال } Τ. μαγιάλ, λέξις παραπληρωματικὴ
τῆς خيال χαγιάλ, βλ.

ميامن } Α. μεγαμιν [πλθ. τοῦ ميمت] δν.
 } θ. καλοὶ οἰωνοί, αἰδιότῃτες, εὐτυ-

χλαί: موفور — **μεγαμὴν-μεθούρ**, πληρης κα-
 λῶν οἰωνῶν, παναίσιος· βλ. روز||اوغور — **με-**
γαμὴν-πουρούζ, αἰσιος: روز||روزه ήμέρα αἰ-
 σία [ἀναργήσεως ἢ γενεθλίων Σουτζάνου κτλ.]·
 مأنوس — **μεγαμὴν-με'νούς**, αἰσιος· βλ. جلوس

ميان } Π. μὴγνάν, ὄν. μέσον, κέντρον· ὁσφύς
κ.ἢ μέση· διάστημα μεταξύ δύο προ.

δόμων ἢ πραγμάτων, μεταξύ : مزاد — **μυζα-**
νιμιζτέ, μεταξύ ἡμῶν. || ند — **μυζανιτέ**, με-
 ταξύ αὐτοῦ || — مو — **μου-μυζάν**, ὁ ἔχω ὁσφύν
 ὡς θρίξ, ἅτοι λεπτήν, εὐλύγιστος, εὐκίνητος ||
 بل. مانه ، مانسرای ، ماندار ، ماتجی ، میان بسته

ميان } T. μεγάν, ὄν. ἡ οὐσία γλυκυρροῖζης
 [βλ. [بویان]: كوكی — μεγάν κυοκιδό,
 γλυκυρροῖζα. || بلی — γλυκυρροῖζα ἰσπανική. || —
 رخوه μεγάν ραχδέ, ἀδρόδς [εἶδος γλυκυρροῖζης].

میان بسته } Π. μιγάν-πεδτε καὶ میان بست
 μιγάν-πέντ, ἐπθ. ὁ ἐξωσμένος
 τὴν μέδον, ἔτοιμος εἰς ὑπηρεσίαν.

میانجی } T. *μυγαν-δζή* [κατά τινος λ. π.
 ἐκ τοῦ *ميانه* καὶ ἡ τροπῇ τοῦ *ك*
ج] ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ μεδολαδῶν, μεδιτεύων,
 μεδίτης [πρὸς συνδιαλλαγὴν, ἢ πρὸς συνομο-
 λογήσιν ἀγοραπωλησίας]· μαστροπός.

میانجیلق } T. μιγαν-δζηλῆκ, ὄν. μεσολά-
 δησις, μεδιτεία, ματροπεία.

ميانخانه } Π. μιγάν-χανέ, ὄν. μέση φωνή
παρὰ τοῖς μουσικοῖς.

مياندار } Π. μιγνάν-τάθ. δν. μεσίτης, ὁ με-
σολαδῶν· ταὐτὸ μιανجي βλ.

میاندارانہ } II. μιγν-ιγανέ, ἐπθ. ἴδιος
μεσίτη, μεσολαδοῦντι, μεσι-
κός. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει μεσίτη.

میانداری } Π. μιγαν-ταρί, δν. μεσιτεία,
μεσολάβησις.

میانسر } Π. μιγαν-δέρο, δν. τὸ μέσον τῆς
 κορυφῆς τῆς κεφαλῆς, κ.χωρίστρα·
 § εἶδος διαδήματος κατὰ τὸ ἥμισυ ἀδαμαντο-
 ποικίλου.

میانسرا } Π. μιγαν-δερά, ή میانسرای μι-
 γαν-δεράϊ, δν.π. τὸ μεταξὺ τῆς
 αὐλῆτος θύρας καὶ τῆς κυρίως οἰκίας διδαστηρια.

ἐκαρϕώθη καὶ ἔμεινε, ἥτοι ἔμεινεν ἀκίνητος
ὡς καρϕωμένος, προσηλωμένος.

میخلی } T. μυζ-λή, ἐλθ. καρφωμένος, καθ-
 ηλωμένος, προσηλωμένος.

ميخوار } Π. ἢ μεῖζορ, ἐπθ. οἰνόφλυξ.

میخوش } μετῃρός, βλ. مایخوش.

میدان { Π. μετ' ἑαυτὸν, ὅν. δοχεῖον ἢ ψιδάκη
οἴνου.

ميڊان { A. μεῖτάν, ὄν. πλατεῖα, πεδῖον' στά-
διον· καιρός. εὐκαιρία; ς—آتῆ πο-

ὄργιον [ὄνομα πλατείας ἐν Κ] πόλει· || اوقى —
 πεδίων βέλους [ὄνομα πεδιάδος ἀνωθι τοῦ Χάσ-
 κιοῦ, προαστείου Κ] λεως, ἐνθα ἄλλοτε ἐγένοντο
 γυμνάσια βέλους· || حرب ἢ جنگ — πεδίων τοῦ
 πολέμου· || انتشار — πεδίων δημοσιεύσεως, δη-
 μοσιότης· || شعراى — πεδίων ποιητῶν τῆς πλατείας κρα-
 τοῦντες μουσικὸν ὄργανον· || دم — ἐν μέσῳ, ἥτοι
 φανερός, πασιφανής, ἐναργής· || سوزگسى —

σάραυθρον ἐξ ἑρετικῆς [σκαυῖπα], δι· οὐ σαροῦσι
 τῆς ὁδοῦς. || وار — صاح قدر — έχει καιρὸν
 μέχρσι πρωίας, εἰσέτι ἀργεῖ νὰ ἐξημερώσῃ. ||
 وار — غروشه قدر — έχει στάδιον [ν· ἀναδῆ].
 μέχρσις ἐκατὸν γροσίων. || المقي — λαμβάνω στά-

διον, ἥτοι προοδεύω, ἀναπτύσσομαι || ايتسمك —
 ζητῶ καιρὸν, προθεσμίαν || بولى — εὐρίσκω
 στάδιον, καιρὸν, προῤῥθάνω [δοτ.]: سوزنى اكله —
 γον του· || δὲν ἐπρόρθευσε νὰ τελειώσῃ τὸν λό-
 γον του· || اوقومى — προκαλῶ [δοτ.]: چيتمى —

ἀποκαλύπτομαι, ἀνακαλύπτομαι, ἀποδεικνύομαι [ἐπὶ κλοπῆς, ἢ ἀληθείας ἀγνώστου κτλ.] — جِئَارْمَقْ — ἀποκαλύπτω, ἀνακαλύπτω, ἀποδεικνύω [ait.] · كِيرْمَكْ — φέρω εἰς μέσον, δημιουργῶ [ait.] · قَاتَقْ — μένει στάδιον, χώρα εἰς

τι[δοτ.]· || — *θέτω εἰς μέσον, καταδεικνύω*
[αἰτ.]· || *ویرمک* — *διδῶ καιρὸν, εὐκαιρίαν, ἀφί-*
νω τὸ στάδιον ἐλεύθερον [δοτ.]· || *ویرمامک* —
διδὼν διδῶ στάδιον, καταπνίγω [παραχάς, ἀν-

§ πλθ. میادین megiatīn = هن — τὰ πεδία ἢ τὰ
στάδια τῆς τέχνης.

מידאנلق } T. μεῖταν-λήκ, ὄν. πλατεῖα.

میدانلو } T. μετάνλη, ἐπθ. εὐρύς, πλα-
τύς: آت — قولقلری آراسی — آت

ἵππος οὐ τὸ μέτωπον ἢ τὸ μεταξὺ τῶν ὠτων
διὰστημα εὐρύ.

میدیه } mītiye, βλ. مدیه .

میزین { *uiziv*, παραφθορά τοῦ مؤذن βλ.

Π. **μὲρ** [ἐκ τοῦ ἀρθ. امير] ὅν. ἀρχῶν,
ἀρχαῖα μέρη· καὶ ἀρχαῖα μέρη.

ἀρχηγός, κύριος: $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\acute{\upsilon}$ — κύριος $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\acute{\upsilon}$,
 ῥήτωρ ἐνθροῦνης, ἐνθλιωττος: $\mu\omega\iota$ — $\mu\omega\iota$
 μουσὶν ἰλῆξ, ὁ ἐξηγούμενος κύριος: $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\acute{\upsilon}$ — $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\acute{\upsilon}$
 μίρα, μίρα, μίρα, μίρα, μίρα, μίρα, μίρα, μίρα, μίρα, μίρα,
 καὶ $\mu\epsilon\gamma\alpha\lambda\acute{\upsilon}$.

میراث } **A. uirās** [ρζ. ارث] ὄν. κληρονο-
 μία: يِراث — τρώγω κληρονομίαν,
 ه قوتقو — κάθηναι ἐπὶ τῆς κληρονομίας, ἵτοι
 κληρονομῶ. || بیدی — **uirās-yezi**, ὁ κληρονο-
 μήσας [ὁ φαγὼν κληρονομίαν]· ὁ διασπαθῶν
 τὴν περιουσίαν, ὁστωτος· بِل. ميراثخور — دن
 — αποκληρῶ, καθιστῶ ἀπόκληρον §πλθ.
 جيتارمق
 ميراث } **μεδαρις**.

میراثخور } Π. μιράς-χόρ, δν. ὁ κληρονομήσας [ψαγών] περιουσίαν τ.

میراث یسوی μῖρας-γρη.
 میر آخور Π. μῖρ-ἀχῆρ, ὄν. σταυλάροχος
[τῶν ἀνακτόρων].

مير الامرا } A. μισου-λ-ουμειρα, ἀντιμιρ
 } A. ξυμισου-λ-ουμειρα, δν

[κ, λ. ἀρχηγὸς τῶν ἀρχηγῶν] ὁ ἐσχατος τῶν πολιτικῶν βαθμῶν, ὧν οἱ κάτοχοι φέρουσι τὸν τίτλον τοῦ παδᾶ [شاه] || βλ. ميرزا.

میرالای } T. μισ-ἀλὰτῖ, δὲν συνταγματάρχης.

میرزا } Π. μιρζά [ἐκ τοῦ مير زاده *μιρ-ζατέ*,
 υἱὸς ἡγεμόνος] τίτλος εὐγενείας ἢ
 τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις, ὅστις ἐπιτασσόμενος
 μὲν τοῦ κυρίου ὀνόματος σημαίνει τὸν βασιλό-
 παιδα, προτασσόμενος δὲ, ἀπλῶς τὸν κύριον
 میرزا [افندي] ὡς *αδ* βασιλόπαις 'Αχμέτ' *میرزا*
αδ ὁ 'Αχμέτ ἐφένδης.

میر لامق } T. ὑπο-λαμάνκ, ρμ. οὐδ. κριζω
[ἐπὶ γαλῆς]: میړلاڼار ἢ γαλῆ
κριζει.

میرلدا نق } T. unguiculatissima, Bl. میرلدا نق.

10. **Π. υἱοῦ-λαβᾶ**, ὄν. ἀντιστράτης, ἢ
 ὑποστράτης.

τος τελειότης [μουκεμμελιγέτι μουτλακά] ού
δίδεται τῇ ἀνθρωπότητι [πέδεοιγέτε].

٤١٥ } Α. μεῖοτερόν [ἐκ τοῦ ٤١٥] ὄν. θ. ἀ-
 ριστερόν πτέρυν στρατοῦ ἀντιθ.
 ٤١٦

میسور } A. μεϊσοῦρ [ρζ. یسر] μετχ. πθ. καὶ
 ἐπθ. εὐκολος.

7
 ميسيونر } Γλ. **μειδιονερ** [missionaire] **δν.**
 ιεροπόστολος.

מידש } Π. υιός, ὄν. πρόβατον [σπν].

مشه { T. μέσθ, βλ. مشه.

מידשׂה חַק } T. μεσοδοξία, βλ. מִישֶׁה חַק.

{ Π μισ-ιν, ὄν.δέγμα προβάτου κατ-
 εισογασμένον· βλ. مشين.

A. μετ', ρ. ἀφ. τὸ εἶναι ρευστόν, ρευστότης.

} **ميّعاد** A. **mi'âz** [ρχ. **وعد**] ὁν. ὁ χρόνος ἢ ὁ
 τόπος ὁ ὠρισμένος πρὸς ἐκτέλεσιν
 ὑποχέσεως, ἢ συνεντεύξεως [**موعد** βλ.]. ὁ χρό-
 νος ὁ ὠρισμένος πρὸς διανομὴν ἐνδυμάτων εἰς
 τὸν στρατόν, ἢ εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς μαθητὰς
 σχολῆς: **ارسالى ماماشك** — ὁ χρόνος ὁ ὠρισμένος
 διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ μισθοῦ [**μισθὰς**]. || **يوم**
 — **ال** γέβμον-λ-**mi'âz**, ἡ ἡμέρα τῆς Κοίσεως.

42. { A me'îd[βλ. مع] ðv. θ. ρεῦσις ρευστοῦ.

معيه } Α μι'ά, ὁν. θ. στύραξ, οὐτὴν ὁμωνύ-
 μου δένδρου. τ. ساءله — στύραξ
 ὑγρός, οὐτοστύραξ. || ساءله — στύραξ στερεός.

α-2-20 } Α. μι' γέ [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. στν-
 ρακοειδῆ [βοι.].

Π. **μῦγ**, ὄν. νέφος, ὁμίχλη: — محاط
 میغ { احزاندر سای عمرناشادم περιουκλωμένος
 ὑπὸ νέφους θλίψεων [**μουχάτη μῦγη ἀχχάν**]
 εἶναι ὁ οὐρανὸς τοῦ βίου [**ἰδοῦ**] μου τοῦ ἀχα-
 ροῦς [**γὰ·σάτ**] [στίχ.].

ميغره } Τ. μιγρά, ὄν. εἶδος μεγάλου ἐγγέ-
λτος, γόγγρος.

Π. μέτ-φουρουός, ὄν. οἶνοπώλης·
 πλθ. ميفروشان .

میقات { A. μικάτ [وقت] ὃν. χρόνος ὡρι-
 σμένος διὰ τινὰ προᾶξιν, καιρὸς ἢ

τόπος ὑποσχέσεως· ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν οἱ προσ-
κυνῆται περιβάλλονται τὸν μανδύαν [احرام
βλ.] : نماي ازار — **μικατ-νουμάι ἐξχάρ**, βοτα-
νικὸν ἡμερολόγιον· § πλθ. مواقت **μεδακῆ-** βλ.
کاه وقت .

ميقادو } μικάτο, ὄν. τίτλος τῶν Αὐτοκρα-
τόρων τῆς Ἰαπωνίας.

ميمقروب } Ελ. μικρόπ, δν. μικρόδιον[ιατ.]
βλ. حوين .

ميقروني } Δ. μικροῦ·i, ἐπθ. ὁ τοῦ μικρο-
 δίτου, ὁ ἀνήκων μικροδῖφ, μικρο-
 διακός [vλγ.]·ῥθ. ميقرويه .

} A. μικραῖν, καὶ ὑπὸ μικραῖν,
 } ὃν. ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ, ὅστις
 κατὰ τὴν Μουσουλμανικὴν θρησκείαν εἶναι ἐ-
 τιπεφορτισμένος θεόθεν ἐπὶ τῆς τροφῆς τῶν
 πλάσμάτων.

میکده { Π. μεϊ-γκετέ, ὄν. οἶνοπωλεῖον, κα-
 πηλεῖον.

میسکار } Π. μέτ·κυσθάρ, ἐπθ. ὁ ἀγαπῶν
τὸν οἶνον, οἰνόφλυξ.

میكون } Π. μετ-γκιούν, ἐπθ. σινόνχρους, ἐ-
 ρυθρός: — ب خείλος ἐρυθρόν. ||
 — حمه ὀφθαλμὸς ἐρυθρός.

A. μετλ, ρ. ἀφ. κλίσις [κυριολ. ἐπὶ ἐ-
 δάφους κτλ. μὴ ἐπιπέδου, ἀλλὰ κε-

κλειμένου, ἢ ἐπὶ οἰκοδομῆς μὴ ἐντελῶς καθέτου]:
 ی — دیوارک کَلِیدِسِ τοῖχου· || ی — آغاجک کَلِیدِسِ
 δένδρου· § μτφ. κَلِیدِς, ροπή, συμπάθεια, ἔρωρ,
 ἐπιθυμία: رسم صنعتته — کَلِیدِς καρδιάς [τῆς]·
 — ۛχει کَلِیدِین کائِ فُضولِکَینَ پرو-
 دیادَهِسِینَ عِیَسَ تَیْنِ زَوغرافیکَینَ تَۛخَنَینَ· § [κοσμομ.]
 ἀπόκλιδις· || Ρμ. κλίνω, ἀποκλίνω, ῥέπω, ἔχω
 κλίνω, ροπήν, συμπάθειαν, συμπαθῶ [δοτ.]·
 دیکلِی طاشک قِسمِ عیاسَنکِ بِرِ جَہتِہ — ایتدیکِ مشاہدِہ
 παρατηρήθη ὅτι τὸ ἄνω μέρος τοῦ ὄβε-
 λίσκου [τῆς κλῆ] κλίνει πρὸς τὸ μέρος· ||
 μία κόρη کولکنک یکانہ — جَدِی ایلہ — ایلدیکِ بِرِ قِزِ
 πρὸς τὴν μὲν συνπαθεῖ ἢ καρδίᾳ του μετὰ
 σπουδαίας συμπαθείας· || کوسترمک —
 κλίνω, συμπάθειαν [δοτ.]· || رسم وار —
 بَازِ, ἔχω κλίνω, ἐπιθυμίαν, συμπάθειαν [δοτ.]·
 جِرا لہ — دِیدِω κَلِیدِینَ, ροπήν [δοτ.]· || ویرمک —
 ἀπαραίτητον و لغزِہ مناسب بِرِ — ویرمسی الزمدر
 εἶναι νὰ δοθῇ ἀνάλογος κλίδις εἰς τοὺς ὄχτους
 καὶ τοὺς ὑπονόμους.

νομα ἔχον ἐν ἀρχῇ τὸ μὴ ριζικὸν γράμμα [μ],
 ὡς μεζέξ, θροσκέα, مرچ μερχαμέτ,
 εὐσπλαγχνία· §θ. ميميه : — δηγάϊ μιμιγέ,
 οὕτω καλεῖται τὸ ρηματικὸν ἀφηρημένον τῆς
 Τουρκικῆς, τὸ λήγον ἐν μ ἢ یم ὡς ἄλμ λῆψις
 [ἐκ τοῦ ἄλμ], صاتم πώλνσις [ἐκ τοῦ ἄλμ].

μῖνα } Π. μινά, ὄν. μίλτος, κ. σμάλτο· § θε-
 λος, ποτήριον· § οὐρανός· βλ. καὶ مینه .

μῖναρὶκ } Π. μινά-ρένγκ, ἐπθ. ὁ ἔχων χρώ-
 μα μίλτου, κυανοῦς· βλ. ἐπόμ.

μῖναφάμ } Π. μινά-φάμ, ἐπθ. μιλτόχροος, ὁ
 ἔχων χρώμα μίλτου, κυανοῦς· قبه
 ὁ κυανοῦς θόλος [κουππé] τοῦ οὐρανοῦ.

μῖνακαρ } Π. μινά-κάρ, ὄν. μιλτουργός, ἢ-
 τοι ὁ μιλτῶν, ὁ περιβάλλων διὰ
 μίλτου· βλ. مينه جي.

μῖνακάρι } Π. μινά-κάρι, ὄν. μιλτουργία,
 ἢ τέχνη τοῦ μιλτουργοῦ, μιλ-
 τωσις : قدرته تزين اولمش جنتان
 λισθεῖσα διὰ τοῦ μιλτουργοῦ καλάμου τῆς παν-
 τοδυναμίας [τοῦ Θεοῦ], ἥτοι διὰ διαφόρων
 χρωμάτων τῶν ἀνθέων.

μῖνο } Π. μينوῦ, ὄν. μίλτος, σμάραγδος· πα-
 ράδεισος, οὐρανός : می خاك — τάφος.

μῖνε } Τ. μινέ [ἐκ τοῦ π. مينا] ὄν. μίλτος, κ.
 σμάλτο· ἐπθ. μεμιλωμένος : ظرف —
 θήκη ἢ ὑποκρατήριον μεμιλωμένον· || ساعت —
 ὥρολόγιον μεμιλωμένον ἐξωθεν· || نخه —
 τῶν ὥρων ὥρολογίου· || قوطی —
 τῶν ὥρων ὥρολογίου· || جيجی —
 τῶν ὥρων ὥρολογίου· || بربدنه, κ. σιδιρόχορτον.

μῖνε جي } Τ. μινε-δζί, ὄν. μιλτουργός, ταῦ-
 τὸ τῷ μῖνακαρ βλ.

μῖνεμ } Τ. μινε-λεμέκ, ὀμ. μτδ. μιλτῶ,
 ἥτοι περιβάλλω διὰ μίλτου, κ.
 σμαλτόνῳ [αἰτ.].

μῖνελί } Τ. μινε-λί, ἐπθ. μεμιλωμένος.

μῖνιμῖνι } Τ. μινί-μινί, ἐπθ. σμικρότατος,
 μῖνιμῖνι } μῖνιμῖνι, ἐπθ. σμικρότατος,
 μῖνιμῖνι } μῖνιμῖνι, ἐπθ. σμικρότατος,
 οἰκιακῇ γλώσσῃ, ἰδίᾳ τῶν παιδῶν]: ال — χεῖρ

σμικροτάτη· || صالون — αἰθουσα σμικροτάτη· ||
 رفقة — σύντροφος σμικροτάτη.

μιολ } Α. μουγιοῦλ [πλθ. τοῦ میل] ὄν. μί-
 λια.

μιوه } Π. μεϊδέ, ὄν. καρπός· باغ — καρ-
 πὸς ἀμπέλου· || خشك — καρπὸς ξη-

ρὸς [χούσέκ], κ. ميوه خوش خشك —
 καρπὸς τελωνεῖον [γκυδμυοῦκ] τῶν ξηρῶν καρπῶν·
 || دل — καρπὸς τῆς καρδίας, τέκνον· ||
 ويرمك — καρπὸς τῆς καρδίας, τέκνον· ||
 ای پلاموت آغاجی ييلده بر — ويرسين اوده دباغر
 — καρπὸς τῆς καρδίας, τέκνον· ||
 اغاجدن اوزاق دوشمز || ترۆغو ډپوړيک —
 ὁ καρπὸς δὲν πίπτει μακρὰν τοῦ δένδρου [πρμ].

μιوه جي } Τ. μεϊδε-δζί, ὄν. ὀπωροπώλης.
 دونهو. مينو. ميناو. ميناو. ميناو.

μιوه خوش } Τ. μεϊδε-χόζ, ἀντι خشك
 ميوه. ميوه. ميوه. ميوه.

μιوه دار } Π. μεϊδε-τάρ, ἐπθ. καρποφόρος·
 ريتارل طاشي البته درخت — اوزره
 πλουσι τὸν λίθον βεδαίως ἐπὶ τοῦ καρποφόρου
 δένδρου, ἥτοι προσβάλλουσι τὸν ἀνθρώπον τὸν
 ἔχοντα προσόντα [στίχ.] || دندرا اشجار —
 πωροφόρα.

μιوه سز } Τ. μεϊδε-δίζ, ἐπθ. ἀκαρπος· ἀν-
 ωφελής· || اوررل بالطه — κατά
 τοῦ ἀκάρπου δένδρου πέλεκυν καταφέρουσι
 [πρμ.].

μιوه فروش } Π. μεϊδε-φουρούς, ὄν. ὀπω-
 ροπώλης.

μιوه لك } Τ. μεϊδε-λίκ, ὄν. τόπος κατάλ-
 ληλος ἢ προωρισμένος εἰς καλ-
 λέργειαν καρποφόρων δένδρων.

μιوه لی } Τ. μεϊδε-λί, ἐπθ. καρποφόρος.

مه } Α. μῖε, ἀρθ. θ. ἑκατόν· § δυτκ. مئتان
 مئتان — τὰν ἢ مئتان مئتان, διακόσια· § πλθ.
 مئتان — ἑκατοντάδες.

ن

ἀπελπίς εἰμι [νᾶ-οὐμί-τιμ] σήμερον περὶ τῆς
ζωῆς μου. || 32. نَوَيْتُ .

ناجيا } Π. νὰ-πεδζα [βλ. *بجا*] ἐπθ. ὁ μὴ ἐν
ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει, ἥτοι ἄτοπος, ἀκα-

τάλληλος, ἀπρόσφορος: سوز سويليان بالاخره —
 τάλαντος ὁ λέγων λόγον ἀποπνέει ἐπὶ τέλει
 [τῆ-τάλληλον] ἀισχύνηται || سويه ابي سبيه —
 τάλαντος τὴν ὑποτίσαν ταύτην διὰ δύο λό-

ῥυπαρῶν τινων τὸ ὄνομα
εἶναι Ταχὴρ [καθαρός], ἐπειτα δὲ ἡ ρυπαρότη-
των κατὰδουλος [Χαχίη] γίνεται. ناپا كان.

نایا کی } Π. νά-πακί, ὄν. ἀκαθαρσία, ρυπαρότης.

نایا پیدار } Π. νά-παϊτάρ, ἐπθ. ὁ μὴ σταθερός, ὁ μὴ διαρκής, ἐφήμερος, παροδικός: — شو دار الاضطراب || عالم کدوموس — τὸ βασανιστήριο τοῦτο [τάρου-λ-ιζ-τηρὰ] τὸ ἐφήμερον, ἥτοι ὁ κόσμος: — نام ὄνομα ἐφήμερον.

نایختکان } Π. νά-πουχτεγκιάν, πλθ. τοῦ ἐπομ.

نایخته } Π. νά-πουχτέ, ἐπθ. ἄψητος, ὠμός, ἄωρος, ἀδάής: § πλθ. نایختکان νά-πουχτεγκιάν.

نایذیر } Π. νά-πεζίρ, ἐπθ. ὁ μὴ δεχόμενος, ἀνεπίδεκτος: — تغییر — انپیذکتوس — νά-πεζίρ, ἀνεπίδεκτος μεταβολῆς, ἀμετάβολτος, ἀναλλοίωτος: — تعرض — νά-πεζίρ, ἀνεπίδεκτος προσβολῆς, ἀπρόσβλητος: — زوال — نسیان — νά-πεζίρ, ἀνεπίδεκτος παρακμῆς, ἀφθιτος [δόςα, κλέος κτλ.]: — انپیذکتوس — νά-πεζίρ, ἀνεπίδεκτος.

نایروا } Π. νά-περβά, ἐπθ. ἐμβρόντητος, τεταραγμένος: § ἀτρόμητος, ἀδιάφορος: § ἀμαθής.

نایرهیزکار } Π. νά-περχιζ-κιάρ, ἐπθ. ὁ μὴ ἀπεχόμενος ἀπὸ τῶν ἀπηνόρευμένων, ὁ μὴ ἐγκρατής: § πλθ. نایرهیزکاران.

نایسند } Π. νά-πεσέντ, ἐπθ. ἀποδοκιμασθεὶς, ὁ μὴ ἀρεστός: βλ. ἐπόμ.

نایسندیده } Π. νά-πεσέντ-ιτέ, ἐπθ. ἀποδοκιμασθεὶς, ὁ μὴ ἀρεστός.

نایپولی } νάπολι, ὄν.κ. Νεάπολις [τῆς Ἰταλίας].

نایپیدا } Π. νά-πεϊτά [βλ. پیدا] ἐπθ. ὁ μὴ φανερός, ἀφανής, ἀόρατος, ὁ μὴ ὑφιστάμενος: — بحار صنعك || مبادا و — امواج پیدایا — نایپیدا, κα'ρ νά-πεϊτά, εἰς τὰς θαλάσσας τῆς τέχνης σου κύματα φαίνονται, ὁ βυθὸς ἀφανής.

ناتراش } Π. νά-τιράς [βλ. تراش] ἐπθ. ἄξεστος, ἀπελέκτος, ἀκατέργαστος, ἀγροίκος, σκαιός: βλ. καὶ تراشیده.

ناتراشیدکان } Π. νά-τιρασίτεγκιάν, πλθ. τοῦ تراشیده βλ.

ناتراشیدکی } Π. νά-τιρασίτεγκι [ἐκ τοῦ ἐπόμ.] ὄν. τὸ ἄξεστον, τὸ ἀπελέκτον, ἀγροικία, σκαιότης.

ناتراشیده } Π. νά-τιρασίτέ [βλ. تراشیده] ἐπθ. ἄξεστος: آدم — انورωπος — تراشیده — تراشیدکان βλ. § πλθ. تراشیده.

ناتمام } Π. νά-τεμάμ, ἐπθ. ὁ μὴ πλήρης, ὁ μὴ συντετελεσμένος, ἐλλειπής, ἀτελής, ἡμιτελής: — قالمش — بنا — οἰκοδομη εἰμειν — ατελής, ἡμιτελής: — كتاب — ألف — σύγγραμ — μα — βιβλίον ατελής, ἡμιτελής.

ناتمامی } Π. νά-τεμαμί, ὄν. τὸ μὴ εἶναι πλήρες, τέλειον, συντετελεσμένον, ἀτέλεια.

ناتوان } Π. νά-τουδάν, ἐπθ. ὁ ἀνευ δυνάμεως, ἀδύνατος, ἀσθενής, ἐξηντλημένος: — یبر — γέρων — αδύνατος: — ضعیف — و — αδθενος — αδύνατος: — عاشق — εραστής — αδύνατος: — دل — καρδία — αδύνατος: — خسته — αδθενός — αδύνατος.

ناتوانی } Π. νά-τουδανί, ὄν. αδυναμία, ἀσθενεία.

ناتاق } T. ναδζάκ, ὄν. εἶδος μεγάλου πελέκως, ἀξίνη.

ناجذ } A. ναδζίζ, ὄν. ὁδούς σωφρονιστῆρ[ος]. [عقل دیشی] § πλθ. نواجذ — ναθαδζίζ.

ناجر } A. ναδζίρ [ρζ. نجر] ἐπθ. παράψυλλος [βوت.] § θ. ناجره.

ناجس } A. ναδζίς, ὄν. νόσος ἀνίατος.

ناجسبان } Π. νά-δζεσπάν, βλ. ناجسبان.

ناجنبان } Π. νά-δζουνπάν, ἐπθ. ὁ μὴ κινούμενος, ὁ μὴ σαλευόμενος.

ناجنس } Π. νά-δζίνς, ἐπθ. ὁ μὴ ὢν ἐκ γένους, ἥτοι καλῆς καταγωγῆς, ἀγενής, εὐτελής: § ὁ μὴ ὢν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἑτερογενής.

ناجو } Π. ναδζοϋ, ὄν. πεύκη, πίτυς.

ناجود } Π. ναδζοϋτέ, ὄν. οἶνος· μέγα ποτήριον.

ناجی } A. ναδζί [ρζ. نجو] h. نجاء, βλ. نجات — ἐπθ. ὁ εὐρίσκων σωτηρίαν, σωζόμε-

νος, δεσωσμένος, ὁ μὴ ὑποδλθνησόμενος εἰς οὐ-
δεμίαν τιμωρίαν ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ, ὁ ἀπηνέ-
λαιγμένος τοῦ πυρὸς τῆς γέννησης: — نوح ὁ δε-
σωσμένος Νῶε· § ὁ ν.κ. Ναδζή: § 0. ناهيه
— ὁ δεσωσμένος Μουσουλμανικὸς λαὸς,
ὁ περιουσίος λαὸς τοῦ Θεοῦ. — موحدين
ζουμρῆϊ ναδζήζήϊ μουβεxxxητίς, ὁ δεσωσμένος
λαὸς τῶν μονοθεϊστικῶν, ἥτοι τῶν Μουσουλμάν-
ων· — لا اله الا الله ὁ λαὸς δεσωσμένος.

} Π. va-τῶρ, ἐπθ. ἄπορος, ἀμύχανος,
 } ὁ περιελθὼν ἢ εὐρισκόμενος εἰς ἀμη-
 χανίαν, ἐξηνάγκασμένος, βεδιασμένος : قالمی —
 ἀναγκάζομαι, βιάζομαι, περιέρχομαι εἰς ἀμη-
 χανίαν· || تشکر در جاره — τῷ εἰς ἀμηχανίαν πε-
 ριελθόντι καταφύγιον ἢ εὐχαριστία, ἥτοι δὲν
 ὑπολείπεται ἄλλο τι ἢ ἡ εὐχαριστία [πρμ.]· §
 ἐξ ἀνάγκης : — جاره کون اکنون· || مقبره ده نصل تک —
 یا تورسه اولو — دنیا ده دخی تک یشاور آدم غمخوار
 καθὼς ἐξ ἀνάγκης μόνος [τῆκ] κεῖται ἐν τῷ τά-
 φῳ ὁ νεκρὸς [ἔδδδ], οὕτω καὶ ἐν τῷ κόσμῳ
 μόνος ζῇ ὁ τεθλιμμένος [γαυυ-χδρ] ἄνθρωπος.

ناچارى } Π. νά-τσαρι, ἀφ. ἀμνηχανία.
 ناچيز } Π. νά-τσίζ, ἐπθ. ὁ ἄνευ ἀξίας, μη-
 δαμινός, εὐτελής, ταπεινός, ἐλάχι-
 στος [ἐκφρασις μετριοφροσύνης]: — بدم θερά-
 πων εὐτελής, ταπεινός: || — هذو δῶρον εὐτελής
 || — رودون εὐτελής: || — يادكار ἐνθύμιον εὐτε-
 λές: || — عرگون ἢ σύγγραμμα εὐτελής.

ناچیزانه } II. vā-taīzanē, ἐπιθ. ὁ ἀνήκων ἢ
ἀρμόζων εὐτελεῖ, μὲταμινῶ [ἐκ-
φρασις μετριοφροσύνης]: — تآلف سγγرامما
عُتِلَّعْ|| — خدمتِ یٰپنهرهیا عوتلّهِ، علاخِستِ||
— هده دَورِون عوتلّهِ|| — تار سγγرامματα
عُتِلّهِ. § ἐπιρ. εὐτελῶς, μὲταμινῶς.

ناچیزی } II. vā-τσίζι, ὄν. ἐλλειψις ἀξίας,
μηδαμινότης, εὐτέλεια [ἐκφρασις
μετροφοροδύνης].

نَاحِرَه } A. νάχηρε [ρζ, نحر] ὄν. θ. ἡ πρώτη
 ἡμέρα τοῦ μηνός· ἡ τελευταία νύξ
 τοῦ μηνός· πλθ. نواحر νεδαχίρ.

ناحس { Δ.ναχῆς [ρζ. نحس] δν, ἔτος ἀφορίας.

ناحق } Π. νὰ-χάκι, ἐπθ. ἄδικος : — حکم
ἀπόφαισις ἄδικος : || — خون اِذا
کون، ئیتو θάνατος ἄδικος : کندی الله بارة کسوب

ὁ καὶ ἡμῶς, ὅς περ ἐκείνους ἀποκατέστησεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ θανάτου μου || οὐ — νὰ χάσκω γερὰ, ἀδίκως.

ناحق شناس } Π. νᾱ-χακκαίνας, ἐπθ. ὁ μὴ
 ἀναγνωρίζων ἢ μὴ σεβόμενος
 τὸ δίκαιον, τὴν ἀλήθειαν.

ناحل } A. ναχήλ [ρζ. نحل، نحول] ἐπιθ. ισχνός,
καταβεδλημένος, ἀδύνατος.

ناحیوی } A. ναχιγέβι [ἐκ τοῦ ناحیه] ἐπθ.
 τοπογραφικός [ἀνατ.] § θ. ناحویه.

ناحية } Α. ναχηγέ, ὄν.θ. μέρος, χώρα, ὑπο-
 διαίρεσις ὑποδιοικήσεως[قضا کاζά],

ἥτοι διαμέρισμα ἡ δῆμος, οὗ προϊστάται διοικητικῶς δήμαρχος [مدیر موبتل, κ. Μουδίουης. — قضايه ملحق] δῆμος προσθητημένος τῇ ὑποδιοικήσει § [ἀνατ.] χώρα : شروفيه — να-
χτηγέθι θεροδουφιέ, ἐπιγάστριον || قولون — κω-
λική χώρα, ἥτοι χώρα τῆς κοιλίας ἀντιστοι-
χοῦσα εἰς τὸ κώλον-§πλθ. نواحی νεδαخه, δῆ-
μοι, περιχώρα, ὥροι, ἐπαρχίαι.

ناخدا } Π. vā-χotā [κυρ. ναυαδ-χotā,
 ὁ κύριος τῆς ναὸς] ὄν. πλοίαρχος :
 جدا — vā-χotāi xotū-ōzontā, πλοίαρ-
 χος ἐξω φρενῶν, μεμεθυμένος. § ἐπθ. ἄθεος.

ناخذ اترس } Π, νὰ-χοῦ-α-τέρς, ἐλθ.ὃ μὴ φο-
 βούμενος τὸν Θεόν.

ناخو } Α. ναχήρ, ὄν. ὁστοῦν σεσηπὸς καὶ
λεπτυνθέν.

ناخشند } II. vā-xoynoutē, ἐπιθ. ὁ μὴ εὐ-
 χαριστὴν μένος, δυσχεραστὴν μένος
 [دن] — حالدن ὁ μὴ εὐχαριστὴν μένος ἐκ τῆς
 καταστάσεως του.

ناخشنودی } Π. νά-χοσίνουτί, ὄν. διδαχῆ-
σκεῖα [دن].

ناخلف } Π. νὰ-χαλῆς [βλ. خلف] ἐπθ. ἀν-
 δξιος τοῦ γένους, ἅτοι τῶν γονέων
 αὐτοῦ [υἱός, διδάσχος], ἐκφυλισθεῖς, διεφθαρ-
 μένος: اوغلي — ای اولیس عاقلک خیرسر — ἄθλιος
 καὶ ἀνάξις υἱὲ τοῦ συνετοῦ Ὁδυσεῶς.

ناخن } II. ναχῶν [ἐτυμολογεῖται ἐκ τοῦ
 ناخون nā-χόν, ἀνευ αἵματος] ὄν. ὄνυξ
 κ. νύχι: بدندان — ναχῶν-τε-τεντάν, ὁ ἔχων
 τὸν ὄνυχα εἰς τὸν ὀδόντα, ἥτοι ὁ ἐκ θυμοῦ ἢ

دوست } ὁ μὴ ὀρθός, ὁ μὴ ἀληθής.

نادرستی } II. να-τὸ ὁρθόν, ὅν. τὸ μὴ ὑγιές,
τὸ μὴ ὁρθόν, τὸ μὴ ἀληθές.

نادره } A νατὶρῆ [θ. τοῦ نادر] ἐπθ. σπάνιος:
 § ὄν. πρῶγμα σπάνιον: ملاحت —

σπανιον ἀντικείμενον καλλοῦς, ἥτοι γυνή
σπανίας ὡραιότητος. || روزگار — σπανία ὡ-
ραιότης σύγχρονος (ἐπὶ γυναικός): ἡ ἀνέκδοτος.
ἡ πλθ. نادره νεβατίο καὶ نادر بزل.

نادره دان } Η νατ:ιρε:άν, ἐπθ. ὁ εἰδὼς πολ-
 λα, πολυμαθής, εὐφυσολόγος γι-
 νώσκων πολλὰ ἀνέκδοτα. βλ. ἐπθμ.

نادرسنج } II. νατιρε-δένδζ, ἐπθ. ὁ λέγων
 κομψὰ καὶ καινὰ, εὐφυολόγος,
 ὁ λέγων ἀνέκδοτα· βλ. نادره پلث.

نادره کار } Π. ναυτιρε-κιάο, ἐπθ. τεχνίτης
 ἔμπειρος κατασκευάζων ὁπάνια
 καὶ ἐντεχνα πράγματα· § πλθ. نادره کاران.

Π. νατινὲ-γκιου, ἐπθ. ὁ λέγων
ἀνέκδοτα, εὐψυολόγοι· § πλθ.

νατρε-γκιουγιάν. نادره کویان.

نادم } A. *vaiin* [ρζ. ندم, βλ. ندامت] ἐπθ. ὁ μεταμελόμενος, μετανοῶν ἐφ' οἷς ἐπραξε. || Рм. اولی — μεταμέλομαι, μετανοῶ [دن]: در ارتکاب ایستیک خطیہ دن — σφάλμα ὅπερ διέπραξε: § 8. نادمه.

نادمانه } Π. νατιν-ανέ, ἐπθ. ἴδιος μεταμε-
λομένη, μετανοοῦντι § ἐπρ. ὡς ἀρ-
μόζει κτλ.

نادمساز } Π.νὰ-τευθάζ, ἐπιθ.ὸ μὴ συνῶδων,
ὸ μὴ συμψῶνῶν, ἀδύμψωνος.

نادمیت } Α. ναῖμ-ιγέτ, ὄν.θ. ἡ κατάστα-
σις τοῦ μεταμεληθέντος.

نادى } A. *vaṭi* [ρζ. واء] ἐπθ. ὁ κρᾶζων, ὁ
 προσκαλῶν, κρᾶκτης, ὁ προσκαλῶν
 τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν προδευχὴν ἀπὸ τοῦ μι-
 ναρὲ τοῦ τεμένους [بلا مؤذن], δημόσιος κήρυξ:
 طريق نجات — ὁ προσκαλῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς
 σωτηρίας § ὁν. ὁμῆγυρις: عرفان — ὁμῆγυρις σω-
 φίας, γνῶσεως: فيض بادى — ὁμῆγυρις προδξενος
 προόδου [qetiz-ḥaṭi] || — اورالده عتد ايديلان
 — ὁμῆγυρις τῆς φιλίας καὶ συν-
 ἀναστροφῆς, ἥτις ἐκεῖ συνεκροτήθη § πλθ.
 نواى *veḥaṭi*.

ناديده } II. να-τί-τέ, ἐπθ. ὁ μὴ ὀφθεῖς ποτέ,
 πρωτοφανής, σπάνιος: بر قافت—

ἐνδυμασία πρωτοφανής· و' شيدہ — πρωτοφα-
νής καὶ πρωτάκουστος [πρῶξις, πρῶγμα].

١٠٢ } A. νάθ, ὄν. πῦρ· ἄδης, κόλασις· || حـ
 τὸ δίκαιον τοῦ πυρός, κ. φῦρα, ἦτοι

ἀπώλεια ἐκ τοῦ βάρους τοῦ ὄρου ἢ τῆς ζύμης
κατὰ τὴν ἔξησιν ἐν τῷ κλιδάνῳ : اوز ايکي غرام
حق — تزيله صافي شيوز يكرمي ايکي غرام اترك
αὐτὸ τὸ καθαρὸν βάρος (σταθ.) εἶναι 522 γραμ-
μάρια, μετὰ τὴν ἔκπτωσιν (τενζιζ) 12 γραμ-
μάρων, λόγῳ ψύρας. — جهم — τὸ πῦρ τῆς γέν-
νης, τῆς κολάσεως. — اهل — ὁ ἐν τῇ κολάσει, ὁ
καταδικασμένος εἰς τὴν κόλασιν, δαίμων τῆς
κολάσεως. — فرق — τὸ πῦρ τοῦ ἀποχωρισμοῦ
[φιοράτ]. — عشق — τὸ πῦρ τοῦ ἔρωτος. — وبأ —
ὁ πυρετὸς τῆς πανώλους [βεπά]. — [χημ.]. ابيض —
νάρι ἐπ' γέζ, λευκὴ πυράκτωσις, ἥτοι πυράκτω-
σις μέχρι λευκότητος. — ينه ياقت — برينك —
εἰς τὸ πῦρ τινος, ἥτοι ὑποφέρω ἢ βασανίζομαι
ἐνεκά τινος.

٧١٧ } Π. vāg [βλ. ٧١٧] ὄν. ῥόα, κ. ῥῶδιον :
 — طاتلو γλυκύ ῥῶδιον || — اكي ῥῶδιον

ξονόν· || فَيْضٌ — τὸ καλλίτερον εἶδος τῶν γλυ-
 κέων ῥωδίων· || حَافِظٌ — ῥωδίων οὗ οἱ κόκκοι
 εἶναι μεγάλοι· || قَرْمٌ — ῥωδίων ἄνευ πυρήνων· ||
 آجَاجِي — ροιά, κ. ῥωδιά· جَبْجَبِي — ἄνθος ροιάς·
 سُنْدُكِد. ξυμθρόος· || قَامُغٌ — ὁ ψευδὲς τῆς ροιάς.

Π. νά-θά-στ, ἐπθ. ὁ μὴ εὐθύς, ὁ
 μὴ δίκαιος, ἄδικος.

نارای } Π. νά-ρεϊ, ἐπθ. ὁ μὴ πειθόμενος καὶ
μὴ πιστεύων· § ὁ μὴ δίδων γνῶμην
ἐν τινι ζητήματι.

نارپستان } Π.νάρ-πίδαν, δν.μαστός στρογ-
γύλος ὡς ῥώδιον, ἐρωμένη ἐχου-
σα τοιοῦτους μαστούς· βλ. نارور.

نارچیل } Π. ναρ-τσίλ, δν. ἰνδοκάρουον· βλ.
نارکله .

ناردان } Π. ναρ-τάν, δν. κόκκος ρωδίου.
§ σταγών δακρύου· § πύραυνον.

ناردنك } Π. varṭénik, ὄν. σίρραιον ἐκ ρω-
 δίων, ροῦτης, κ. varḍéngki· σίρραιον
 ξιόνον κατασκευαζόμενον ἐκ θαυμασκήνων: پیاض
 — σίρραιον ἐκ μήλων, μηλίτης || قره σίρραιον
 ἐκ κρανίων [ἀκράνια].

ناردين } Π. ναρτίν, ὄν. νάρδος [φύτ.]· κα-
λεῖται καὶ ρομὶ σενίλ δουνιούλι
σουμί.

نازين } II. ναξενιν, ἐπθ, ὁ ἀκκιζόμενος, ἀ-
 κατὰδεκτος· ἔλεπτοφθής, τρυφερός,
 ἁδρός, κομψός, ὠραῖος, χ'ορίεις, θελκτικός, πο-
 λύτιμος: — دوش دوشος λεπτοφθής, ὠραῖος, χα-
 ορίεις: || — دال' βλαστός τρυφερός, μτφ. κόρη ἀ-
 ὀδρά || — جـم دوما ἁδρόν, τρυφερόν: || — اوقات
 πολύτιμοι στιγμαί· ἔξον. ὠραία κόρη, τὸ ἀντι-
 κείμενον τῆς θωπείας, πόρνη: || — طريق τὸ
 πλάδιον τῶν δερδιδῶν τῶν καλουμένων Βεκτα-
 ῖδων [بكتاش].

{ **ناس** } A. vās [πλθ. τοῦ انسان] ὄν. οἱ ἀνθρώ-
 ποι, τὸ ἀνθρώπινον γένος, τὸ δημιό-
 τιον, ὁ κόσμος : — جمع ὅλοι οἱ ἀνθρώποι || نبي
 — ال **نبي** v-nās, μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων || علي
 — ال **عالي** v-nās, μεταξὺ τοῦ πλῆ-
 θους τῶν ἀνθρώπων, ἐντὸς πλῆθους ἀνθρώπων,
 δημοσία, ἀναφανδόν || — خير ال **خير** v-nās,
 ὁ ἀριστος τῶν ἀνθρώπων, ὁ προφῆτης Μωάμεθ.
 || — شر ال **شر** v-nās, ὁ χρεῖστος τῶν ἀν-
 θρώπων.

ناساز } II. vā-dā́z, ἐπιθ. ἄρρηθμος, παράφω-
 vos[ἐπὶ φωνῆς, ἢ μουσικοῦ ὀργάνου],
 ἀσυνάρμοστος, ἀσυμβίβαστος, ἀντίξοος, ἀκατάλ-
 ληλος, αἰτοπος: — كـا اڤخەنگي vā-dā́z, ἁρμονία
 ἄρρηθμος, ἥτοι παραφωνία, μτφ. ἀπερίσκεπτος
 ἐπιχειρησις || طالع ταλήη vā-dā́z, ἡ — نچ
 پۇڭى vā-dā́z, τύχη ἀντίξοος, δυσμενής.

Π. να-θα-κζι-ά-ρ, ἐπθ. ὁ ἐπαχει-
 ρῶν καὶ πρῶτων ἄτοπα καὶ πα-
 ράλογα· ὁ μὴ συμφῶν.

Π. νᾱ-βαλκυαρι, ὄν. ἄτοπος
καὶ ἀνάρμοστος προᾱξις, ἀτό-
πημα· τὸ ἀσυμβίβαστον.

ناسازی } Π. νά-θαξι, ὄν. τὸ ἀσυνυβίβαστον,
 τὸ ἀσυνάρμωστον, τὸ ἀντιξοόν, τὸ
 ἄτοπον.

ناسج } A. *vasiōz* [ρζ. ناسج] ἐπθ. ὁ ὑφαίνων,
 ὑφάντης ὁ συντάττων, διοργανῶν :
 الحيل — *vasiōzou* - λ-χιγέλθ. ὁ ἐξυφαίνων δόλους,
 δολοπλόκος, ραδιοῦργος : § θ. ناسج .

نسخ } A. *vasōn* [σχ. نسخ] ἐπθ. ὁ ἀκυρῶν,
 ὁ καταργῶν § ὁ ἀντιγράφων, ἀντι-
 γραφεύς : بر منظره طبعی ترسیم ایدن عادی بر
 γινώσκει τέχνην — دن دها زیاده صنعته واقفدر
 περισσοτέραν ἀπλοῦ ἀντιγραφῆως ζωγραφοῦν-
 τος φυσικὴν τινα ἀποψιν § 0. : نسخه آیت
 ῥῥάφιον Κορανίου ἀκυροῦν, καταργοῦν τι.

نامترا } Π. νᾱ•θεζᾱ́, ἐπθ. ἀνάξιος, ἀπροεπής,
 ἄτοπος, ἀνοίκειος: مَعَالَا — συμπερι-
 φορά ἀνοίκειος: || سَوْر — λόγος ἄτοπος.

11. *vā-douōtē*, ἐπθ. ἄγρηντος, ἀθι-
 κτος, μτφ. παρθένος: → *τοῦτο*
vā-douōtē, μαργαρίτης ἄγρηντος, παρθένος μὴ
 διακεκορυμένη.

ناسق { Λ. ναδύν [ρζ. نسق] μετ. ἐν, ὁ διεύ-
 θετών, τακτοποιών.

ناسك } A. ναδικ [ϱζ. نك] πτχ. ἐν. ὁ ἀφ'
ωσιωμένος τῷ θεῷ, ὁ λατρεύων.

ناسل } A. vasil. [ῥζ. نسل] μτχ.ἐν. καὶ ἐπὶ
 ψιλωτικός, μαθητικός, ἐκτιλλωτικός
 [φάρμακον] ὅδν. ψιλωθρον βοτάνη ἢ φάρμακον
 κομψιμεῖον πρὸς ψιλῶν μάθησιν τῶν τοιχῶν

Π. vā-θενῶζιτέ, ἐπθ. ὁ μὴ ζῶ
γισθεῖς, ἀζύγιτος, οὐ ἢ σοδα

ناسوت } A. *nasout* [εκ τοῦ ناس] ὁν. ἀνθρώπου
 πότης, ἀνθρώπινον ψῆσις: —
 ὁ κόσμος τῆς ἀνθρώποπότητος, ἔτοι ὁρατός,
 παρών· ἀντίθ. لا هو بَل.

} A. ναδουν· i, épō. ὁ ἀντίκων τῇ δ
 } θρωπότῃ, ἀνθρώπινος· ἀντί
 } πλθ. ناسوتيان ānθρωپوي· § θ. ناسوتيه.

Π. ναδουτι-γυανέ, ἐπθ. ἀνθρῶ-
 πινος: علائق σχέσεις ἀνθρῶ-
 πινου* § ἐπρ. ἀνθρῶπινος.

} A. ναδοῦρ, ὄν. συρίγγιον, ἔλκος
 } χον στενὴν μὲν τὴν ὀπὴν, πλατ
 δε τὸ βάθος, κ. φίστουλας· βλ. καὶ ناصور· § πλ
 نواس νεδαῖο.

νάσι } A. νάσι [ρζ. نسي, βλ. نسيان] ἐπθ.
 λησμονῶν, ἐπιλανθανόμενος.

ناشاد } Π. νά-εάτ, ἐπθ. ἀχαρής, ὁ μὴ χα
ρων, τεθλιμμένος, κατηφής, μελα

χολιμός: — خاطر καρδία τεθλιμμένη. ||
βίος ἀχαρής [κ ἄχαρος]. || کوکلی بر کوں اولوب
شاد اوله جقدر η τεθλιμμένη καρδία θὰ ἐλθῇ
μέγα καθ' ἵν θὰ χαρῇ. || بزم .

ناشادی } Π. vā-ōa-tī, ὄν. ἑλληνικῆς χαρᾶ
 θλίψις, κατήφεια, μελαγχολία.

ناشایان { Π. νά-σαγυάν, ταύτò نَاشایسته.

Π. νά-θαγεστέ, ἐπθ. ἀνάξιος, ἀν-
οίκειος, ἀνάρμοστος, ἀπρεπής :
πρῶτος ἀνάρμοστος.

Π. νά-τά, ἐπθ. ὁ ἀπὸ πρωΐας νῆστις.

Α. νά-τῆ [ρζ. نشيد βλ. نشيد] ἐπθ. ὁ
ἀπαγγέλλων στίχους· § θ. نشيد.

Α. νά-τῆ [ρζ. نشر] ἐπθ. ὁ ἐκτείνων,
ἀναπτύσσων, διαχέων, ὁ ἔχων τὴν

ἢ τὴν ιδιότητα τοῦ ἐκπέμπειν τὸ φῶς
θερμότητα, ἐκτομπός, ὁ διαδίδων, δη-
λῶν, ἐκδότης, ὁ ἀνακαλῶν εἰς τὴν ζωὴν,
ν. : علم — ὁ διαδίδων τὴν ἐπιστήμην· ||

— ὁ διαδίδων τὸ φῶς τῆς γνώσεως· ||

— ὁ μεταδίδων ἀπειρα ἀγαθά· || —

— ὁ ἀνοίγων τὴν σημαίαν τῆς δικαιο-

σύνης· || — νά-τῆ-ν-νι-άμ, ὁ μεταδίδων
στίχους, ἀγαθά· || — ی کتاب طابع و — ὁ ἐκτυ-

πνύων καὶ ὁ δημοσιεύσας τὸ βιβλίον, ὁ ἐκδό-

ς· || — نشر βλ.

Α. νά-τῆ, ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. βλ. §

— ὁ ν. μὴ ἐκτατὴρ τοῦ βραχίονος· §

— νά-τῆ, ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. βλ. §

— ὁ ν. μὴ ἐκτατὴρ τοῦ βραχίονος· §

— νά-τῆ, ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. βλ. §

— ὁ ν. μὴ ἐκτατὴρ τοῦ βραχίονος· §

— νά-τῆ, ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. βλ. §

— ὁ ν. μὴ ἐκτατὴρ τοῦ βραχίονος· §

— νά-τῆ, ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. βλ. §

— ὁ ν. μὴ ἐκτατὴρ τοῦ βραχίονος· §

— νά-τῆ, ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. βλ. §

— ὁ ν. μὴ ἐκτατὴρ τοῦ βραχίονος· §

— νά-τῆ, ἐπθ. θ. τοῦ προηγ. βλ. §

— ὁ ν. μὴ ἐκτατὴρ τοῦ βραχίονος· §

Π. νά-θινάς, ἐπθ. ὁ μὴ γινώσκων,
ὁ μὴ εἰδώς, ὁ ἀγνοῶν, ὁ μὴ ἀνα-

γνωρίζων, ὁ ἀμαθής, ἀπαιδευτος [ἐν συνθέσει ὡς
ἐπὶ τὸ πολὺ] : — وظيفه βαζή-ν-ν-θινάς, ὁ μὴ

γινώσκων τὸ καθήκον του· || — حذ خذ-ν-ν-θινάς, ὁ μὴ γινώσκων τὸ δριόν του, τὴν θέσιν

του, αὐθαδής, προπετής, ὑπερφίαλος· || — حق-
خا-ν-ν-θινάς, ὁ μὴ γινώσκων τὸ δίκαιον, ἀ-

δικος· || — حقوق خا-ν-ν-θινάς, ὁ μὴ γινώ-

σκων φιλίαν, ἀπιστος· || — مايت خا-ν-ν-θινάς, ὁ μὴ γινώσκων τὴν ποιότητα τινος, τὸν

χαρακτήρα· || — نعمت خا-ν-ν-θινάς, ὁ μὴ

γινώσκων τὴν χάριν, ἀγνώμων· § πλθ. ناشان

νά-θινάδαν : — نعمت οἱ μὴ γινώσκοντες τὴν

χάριν, οἱ ἀγνώμονες.

Π. νά-θινάδαν, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων

ἢ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

παιδεύτῳ : — اطوار نعمت — ὁ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

παιδεύτῳ : — اطوار نعمت — ὁ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

παιδεύτῳ : — اطوار نعمت — ὁ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

παιδεύτῳ : — اطوار نعمت — ὁ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

παιδεύτῳ : — اطوار نعمت — ὁ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

παιδεύτῳ : — اطوار نعمت — ὁ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

παιδεύτῳ : — اطوار نعمت — ὁ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

παιδεύτῳ : — اطوار نعمت — ὁ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

παιδεύτῳ : — اطوار نعمت — ὁ ἀρμόζων τῷ ἀγνοοῦντι, τῷ μὴ

εἰδῶτι, τῷ μὴ ἀναγνωρίζοντι, τῷ ἀμαθεῖ, τῷ ἀ-

ناطقہ پردازانہ } Π. ναυτικά-περὶ τὰ ναυικά,
 ἐπεὶ ὁ ἀνὴκων ἦ ἀρροδὺς
 εὐγλωττω, εὐγλωττος, εὐφραδὴς, ρητορικὸς
 [λόγος]· § ἐπερ. εὐγλωττως, εὐφραδῶς, ρητορικῶς.

ناطقه پير } Π. νατικὰ-πινά, ἐπθ. ὁ κοσμῶν
τὴν δύναμιν τοῦ λόγου, ἥτοι
τοῦ ὁμιλεῖν [ἐπὶ εὐχῶν]. || P.م. — kosmō
τὴν γλῶσσαν: ادعية مفروضة حضرت بادشاهی یی — ی
تکرار الیلهلر τὰς ὀφειλομένας εὐχὰς ὑπὲρ τῆς
Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου κατέστησαν κόσμημα
τῆς γλῶσσης τῆς ἐπαναλήψεως, ἥτοι ἐκόσμη-
σαν τὴν γλῶσσαν διὰ τῆς ἐπαναλήψεως κτλ.

ناطق } A. νατούρ, ὄν. ταῦτο نظر βλ.

ناظر } A. ναζήρ [ρζ. نظر] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ.
ὁ βλέπων, ὁ ἔχων θέαν εἰς τι μέρος
[δοτ.]: سقاهه — بخیره παραθύρον βλέπον ἢ ἔχων
θέαν πρὸς τὴν ὁδόν § επιδλέπων, ἐφορῶν [δοτ.]:
— جناب حق هریرده حاضر و —
ταχοῦ παρὼν καὶ ἐφορῶν § ὄν. ἐφορός, ἐπιθεω-
ρητής, διεθυντής, ὑπουργός [τοῦ ὀθωμανικοῦ
κράτους ἢ ἄλλου]: باشا — ἢ A. E. ὁ ὑπουργός
|| داخله || μτχ. ἐν. ὁ ὑπουργός τῶν ἐσωτερικῶν
— ی || خارجیه || ὁ ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν
— ی || تلغراف || ὁ διεθυντής [ὑπουργός] τῶν τηλε-
γράφων καὶ τοῦ ταχυδρομείου — ی ||
خزینة || ὁ ὑπουργός τῆς ἀστυνομίας
— ی || خاصه || ὁ ὑπουργός τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Οἰ-
κου — ی || مكتب || ἔφορος ἢ διεθυντής σχολῆς
— ی || درس || ἐπόπτης ἐν ταῖς Μουσουλμανικαῖς
σχολαῖς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προγράμματος
— ی || وقف || ἐπόπτης βακουφίου, ἥτοι ἀφιερώματος [λέ-
γεται τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον διορίζεται ἵνα
ἐπιτηρῇ τὴν ἐπὶ τοῦ βακουφίου διαχείρισιν τοῦ
μουτεδελλή [مولى], ἥτοι ἐπιστάτου, καὶ εἰς τὸ
ὁποῖον οὗτος ἀποτείνεται περὶ τῶν ὑποθέσεων
τοῦ ἀφιερώματος ὅπως λάβῃ τὴν γνώμην του] —
§ πλθ. نظر نونذآر, βλ. § θ. ناظر.

ناظره } A. ναζήρ [θ. τοῦ προηγ.] ὄν. θ.
ὀφθαλμός, ὄμμα ἢ δύναμις τοῦ βλέ-
πειν, ἥτοι ὄρασις.

ناظم } A. ναζήμ [ρζ. نظم] ἐπθ. ὁ τακτο-
ποιῶν, ὁ τιθεὶς εἰς τάξιν, ὁ διοργα-
νίζων, κανονίζων: امور — ὁ τακτοποιῶν τὰς ὑ-
ποθέσεις, τὰ πράγματα || لا — ὁ θέτων κατὰ
σειρὰν μαργαρίτας [ποιητής] § ὁ στιχουργός,
ποιητής ἐπικοῦ ποιήματος: شاعر — ایدده
شاعر دکلر — πᾶς ποιητής εἶναι στιχουργός,

ἀλλὰ πᾶς στιχουργός ποιητής δὲν εἶναι §
ρυθμιστής, γνώμων, ἐργαλεῖον κανονίζον τὴν
κίνησιν μηχανῆς § πλθ. ناظم § θ. ناظم.

ناظمانه } Π. ναζήμ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος τακτο-
ποιοῦντι, στιχουργῶ κτλ. βλ. ناظم.
§ ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

ناغم } A. να'ήμ [ρζ. نغم, βλ. نعمت] ἐπθ. τρυ-
φερός, νωπός [χόρτον] § μαλακός, ὁ
ἄνευ ὀστέων § θ. ناعم: حيو اناثا —
ιστ. βλ. ἐπομ.

ناغمه } A. να'ήμ [θ. τοῦ προηγ.] ὄν. γυνή
ἀνατεθραμμένη ἐν χλιδῇ καὶ εὐμα-
ρείᾳ § ὄν. κ. γυν. Na'uhé.

ناعور } A. να'ούρ, ὄν. φλέψις ἡς τὸ αἷμα δὲν
κόπτεται § πτέρυξ μύλου.

ناعوره } A. να'ουρέ, ὄν. θ. μαγγανοπήγα-
δον, γαυλός § πλθ. نواعير —
vaba'ir.

ناعوظ } A. να'ούζ, ὄν. φάρμακον τονωτι-
κόν, διεγερτικόν.

ناغض } A. ναγ'ήζ [ρζ. غص] μτχ. ἐν. ὁ σείων
τὸν ὥμόν του εἰς ἐνδειξιν ἀπορίας
§ ὄν. χόνδρος εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὀμοπλάτης.

ناف } Π. νάφ, ὄν. ὀμφαλός, βλ. نافه § μτχ.
τὸ κέντρον, τὸ μέσον: عالم —
ف — ἢ τὸ ὀμφαλός ἢ τὸ κέντρον τῆς γῆς, ἥτοι ἡ πό-
λις Μέκκα: شرب — τὸ μεδονύκτιον.

نافث } A. ναφ'ίς [ρζ. نفث] ἐπθ. ὁ ὑποκείμε-
νος εἰς ἀιμοπτυσίαν [lat.]: دم —
πτύων αἷμα § θ. نافته.

نافخ } A. ναφ'ήχ [ρζ. نفخ] μτχ. ἐν. ὁ ἐμφυσῶν ὡς
εἰς αὐλὸν ἢ σάλπιγγα: الصور —
نافخ — ὁ ἀρχάγγελος ὁστις
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 6' παρουσίας θέλει σαλ-
πίσει τὴν σάλπιγγα βλ. صور.

نافذ } A. ναφ'ίζ [ρζ. نفذ, βλ. نفوذ] μτχ. ἐν. καὶ
ἐπθ. ὁ ἐισδύων, διαπερὼν, ἐκτελεστὸς
[νομ.]: ὁ ἔχων ἰσχύον, ἐπιρροήν: بيع —
πώλησις ἐκτελεστική, ἥτοι ἡ πώλησις, εἰς ἣν δὲν ἀνάγε-
ται δικαίωμα τρίτου [νομ.]: الكفم —
ναφ'ίζου-λ-κελίμ, οὗ ὁ λόγος ἔχει ἐπιρροήν, εἰσακούεται
|| الامر —
ναφ'ίζου-λ-ἔμρ, οὗ ἡ διαταγή ἐκτε-
λεῖται, ἰσχυρός || الكلمتين —
ναφ'ίζου-λ-κελίμ, ὁ ἰσχυρὸς εἰς ἀμφοτέρας τὰς λέξεις, δηλα-
δὴ οὗτινος ἡ προσταγή [γενέσθω] ὡς καὶ ἡ
ἀπαγόρευσις [μὴ γενέσθω] ἐκτελεῖται § θ. نافذه.

المقول — νாகήδατον-λ-οὐκούλ, αὶ ἐλλειπεῖς τὸν νοῦν, αὶ γυναῖκες βλ. ἐπόμ.

νακσέ } A. νாகήδ [θ. τοῦ ناقص] βλ. προηγ. § πλθ. ناقص νεβακίς, βλ.

ناقض } A. νாகήζ [ρζ. نقض] ἐπθ. ὁ ἀναιρῶν, ἀκυρῶν § θ. ناقض.

ناقل } A. νாகήλ [ρζ. نقل] ἐπθ. ὁ μεταφέρων, μετακομίζων, κομιστής, ὁ ἀφηγούμε-

νος, διηγούμενος: بر مسئله بی در میان ایدن کسمه یا مدعی اولور — بر کتابدن یا خود بر ذاتدن بر مسئله نقل و روایت ایدن کسمه دیمکدر [tey-miyān ētēn] ζητημά τι εἶναι ἡ ἀφηγούμενος, ἡ διδασχυριζόμενος [μουήτα'ι] ἀφηγούμενος λέγεται ἐκεῖνος ὅστις ἀφηγεῖται τι ἐκ τινος βιβλίου, ἡ ἐκ τινος ἀνθρώπου [ὡς λόγον ἀλλοῦ ἀνθρώπου] || مجلس — ὁ μεταδίδων τοὺς λόγους τοῦ μὲν εἰς τὸν δέ, ψιθυρος, κ. ἀνακατωτῶρης § [ψυσ. ἀνατ.] ἀγωγός: حرارت — ἀγωγός θερμότητος || بلور غیر — الکتریکدر — ὁ κρύσταλλος [πλθ] εἶναι κακός ἀγωγός τοῦ ἡλεκτρισμοῦ || الصوت — νாகήλου-σ-σάδτ, ἡ صدا — νாகήλι σατά, τηλέφωνον [ἀγωγός τῆς φωνῆς] § [ἀνατ. ιατρ.] : بول — νாகήλι πείδλ, οὐροφόρος || سیال الکتریک — νاکήλι σεγγ'άδλ, καθετηροφόρος || عقدہ — νاکήλι οὐκτέ, ἀμματοστήτ || کاوی — νاکήλι κιαβί, καυτηριοφόρος || منی — ὁ ἐκφορητικός ἀγωγός τοῦ σπέρματος [μενί] § πλθ. نقه νεκαλέ, نقه نونκαλά, καὶ περσ. ناقه νاکηλάν § θ. ناقه.

ناقلامق } T. νაკηλλαμιάκ, βλ. نقلامق.

ناقلیت } A. νაკηλ-ιγέτ, ὄν. θ. τὸ ἀγωγὸν [ψυσ.], ἥτοι ἰδιότης σωμάτων τινῶν συνισταμένη εἰς τὸ νὰ μεταδίδωσι πολὺ ἢ ὀλίγον τὴν θερμότητα, τὸ ἡλεκτρικὸν καὶ μαγνητικὸν πρυστόν.

ناقور } A. νაკούρ, ὄν. ἡ σάλπιγξ τοῦ ἀρχαγγέλου Σεραφεῖμ [βλ. صور] § μουσικὸν ὄργανον καλούμενον ἄλλως چنگ βλ. λ.

ناقوس } A. νაკούς, ὄν. ὁ κώδων ἡ τὸ σήμαντρον τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν § [ψυσ. καὶ χημ.] κώδων, ἥτοι ἀγγεῖον ὑέλαινον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ χημικοὶ συναθροίζουσιν ἀέριον κτλ. § πλθ. نواقیس — νεβακίς: طين — ἀντήχης κωδῶνων, σημάτων.

ناقة } A. νανά, ὄν. θ. θηλεία κάμηλος § πλθ. نياق νιγιάκ.

ناقة } A. νάκη [ρζ. نقه βλ. نقاهت] ἐπθ. ὁ ἀναρῶν, ὁ ἐν καταστάσει ἀναρρώσεως [ιατ.] § θ. ناقه.

ناك } II. νάκ, πρόσφυμα ἥτοι κατάληξις, ἡ τις προστιθεμένη εἰς ὀνόματα περσικά ἡ ἀραβικά σχηματίζει ἐπίθετα δηλοῦντα τὸν ἔχοντα ἡ τὸν βρῖθοντα τοῦ ὑπὸ τοῦ ὀνόματος σημαίνοντος: تاناک tañ-nák, πλήρης φωτός, φαινός: نيم-نأك nēy-nák, πλήρης ὑγρασίας, ὑγρός || در ناك dēd-nák, ὁ ἔχων πόνους, λύπας, ὑποφέρων, πάσχων || غمناك gamy-nák, ἡ كدرناك ke-ēd-nák, ὁ ἔχων θλίψιν, λύπην, τεθλιμμένος || فزعناك fēzañ-nák, εὐθυμος, φαιδρός.

ناکاسته } II. νά-κιάστé, ἐπθ. ἀνελλιπής, πλήρης.

ناکام } II. νά-κιάμ, ἐπθ. ὁ ψευσθεὶς τῶν ἐλπιδῶν ἡ ἀποτυχῶν τοῦ σκοποῦ, τοῦ πόθου αὐτοῦ, ἀτυχής: — بندہ — θεράπων ἀτυχής.

ناکامی } II. νά-κιάμ, ὄν. διάψευσις τῶν ἐλπιδῶν, ἀποτυχία τοῦ σκοποῦ, τοῦ πόθου, ἀτυχία.

ناکاه } II. νά-γκιάχ [ἐν τῇ ποιήσει καὶ δ' καὶ νά-γκέχ] ἐπθ. ὁ μὴ συμβαίνων ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ, ἀκαιρος, παράκαιρος· αἰφνίδιος § ἐπρ. ἀκαιρως, αἰφνιδίως, ἀπροσδοκήτως: — و — وک گکیاخ ου νά γκιάχ, εὐκαιρως τε καὶ μὴ [ἀκαιρως], ἥτοι ἐν πάσῃ ὥρᾳ καὶ στιγμή· βλ. بیکاه καὶ وک.

ناکه } A. νάκηά [θηλ. τοῦ ناکه] ἐκ τοῦ منکوحه ἐπθ. γυνὴ ἐγγαμος βλ. منکوحه.

ناکس } II. νά-κίς [κοινῶς نکس νεκίς] ἐπθ. οὐτιδανός, χαμερπής, εὐτέλης, γλισχρος, φιλάργυρος § πλθ. ناکسان.

ناکس } A. νάκίς [ρζ. نکس] μτχ. ἐν. καὶ ἐπθ. ὁ ἔχων πάντοτε τὴν κεφαλὴν κάτω κεκλιμένην, κάτω νενευκός, ἀναξιοπρεπής § πλθ. نواکس — νεβακίς.

ناکسانه } II. νά-κεδανέ, ἐπθ. ἰδιος γλίσχορ, φιλαργύρῳ § ἐπρ. ὡς φιλάργυρος.

ناکسک } T. νά-κεδλίκ [κοινῶς نکسک νε-κεδλίκ] ὄν. οὐτιδανότης, χαμέρπεια, εὐτέλεια, γλισχροτης.

نامهربان } Π. νά-μυχοιζάν, ἐπθ. ἀσπλαγ-
χνος, σκληρός, ἀπιστος: — دابر
ωοαία ἀπιστος, ἀσπλαγχνος.

نامہربانی } Π. νά-μυχροῖανί, ὄν. ἀπιστία,
ἀσπλαγχνία.

نامہ رس } Π. ναμῆ-ρής, ἐπιθ.ὸ κομίζων ἐπι-
στολὴν, ἰδίᾳ βασιλέως πρὸς βα-
σιλέα.

نامه رسان } II. ναυτ-ρεδάν, ταὐτὸ προηγ.

نامه رسانی } Π. ναυέ-ρεθάνι, ὄν. τὸ ἔργον
τοῦ κοιμιστοῦ ἐπιστολῆς.

نامی } II. ναμί [ἐκ τοῦ نام] ἐπθ.ὄνομαστος,
κλεινός, ἔνδοξος : نام * حضرت
شهریاری نامی ναμί ναμί χαλζέτι σεχρσιγισαρί, τὸ
κλεινὸν ὄνομα τῆς A. A. Μεγαλειότητος.

نامی } A. ναυή [ἡ, ἡ] μετ. ἔν. ὁ βλαστώ-
 νων, αὐξάνων, ἀναπτυσσόμενος [βοτ.]:
 قه — ναυή κηυή, ἀκρογενής [βοτ.]. *ش
 — قه کوهی ناهیه, δύναμις βλαστική.

نامیت } A. ναμι-γέτε, ὄν. θ. βλαστικότης,
 βλαστικὴ δύναμις, ἡ δύναμις τοῦ
 βλαστάνειν, τοῦ αὐξάνειν.

نامیسر } Π.νὰ-μουγεδδέρ, ἐπθ. ὁ μὴ κατ-
 ορθούμενος, ἀκατόρθωτος, ἀνε-
 φικτος.

نان } Π. νάν, ὄν. ἄρτος, ψωμίον : نَازِزْ νά-
 νι ἄζιζ, ὁ τίμιος ἄρτος [τιμητικὸν ἐ-
 πίθετον τοῦ ἄρτου] || نَازِلْ ἑωλός ἄρτος ||
 جَوْنِ ἄρτος κρίθινος || حَلَالْ ἄρτος θεμιτός, τὸ
 ζῆν διὰ τῆς γεωργίας καὶ τῆς ἐργασίας || —
 وَ نَازِزْ νάν οὐ νι'νέτ, εὐεργεσία || نَازِزْكَ — νάν
 οὐ νευέκ, ἄρτος καὶ ἄλλας, εὐγνωμοσύνη : وَ —
 حَقِّي بِلَايِرْ نَازِزْكَ γινώσκει τὸ δίκαιον τοῦ ἄρτου καὶ
 τοῦ ἄλλατος, ἥτοι εἶναι εὐγνώμων, δὲν εἶναι ἀ-
 χάριστος.

نانپاره } II. ναν-παρέ, ὄν. τεμάχιον ἄρτου,
κομμάτι ψωμί, ἐπιούσιος: معيشة —
νανπαρεῖ μα' ἰσέτ, τεμάχιον ἄρτου πρὸς ζωδρ-
κειαν· || محتاج — ὁ στερούμενος τοῦ ἐπιουσίου.
|| = طالع ὁ ζητῶν τεμάχιον ἄρτου.

نانیز { Π. νὰν-πούζ, ὄν. ἀρτοποιός.

نانجو { Π. νὰν-ὁζοῦ, ὄν. ἐπαίτης [ὁ ζητῶν
ἄρτον].

ناجواه } II. τὰν-χάχ, ὄν. ὁ ζητῶν ἀγορᾶν,
ἐπαίτης.

نانکور { Π. ναν-κυόρ, κ. نامکور ναμκυόρ,
ἐπθ. ἀγνώμων, ἀχάριστος.

T. van-κισορλουκ, κ. νακκορλκ
 ναυ-κισορλουκ, ὄν. ἀγνωμοσύνη, ἀχαριστία.

٦٨٠ } Π. νανοῦ, ὄν. βαυκάλημα, κ. νανού-
 ρισμα πρὸς ἀποκομίσιν τῶν μικρῶν
 παιδῶν· βλ. نني.

T. vanè [κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ ¹νεν] δν.
 ἡδύσμομος : روحی — αἰθέριον ἐλαιον ἡ
 ἡδύσμου. || شكري — ζακχαρώτων περιέχον μίν
 ην, κ. μέντα.

Π. va6-άν, ὄν. ὑδροσπορόν, ὄχετος
 ناولدان } قلم عرفان — ὄχετος καλάμου γνώ-
 ρεως, ἤτοι καλάμος ὑμοιάζων ὄχετι, διοχ-
 εύων γνώσεις· συνων. مزاب και اولو بل.

} Π. ναθέρο, ὄν. δυνατόν· § πλθ. ناوران
 } δυνατά.

ناورد { Π. ναδέρι, ὄν. πόλεμος, μάχη.

ناوردگاه } Π. ναβερτζγκιάζ, ὄν. πεδίων
μάχης.

} Π. *va6ék*, ὧν. βέλτος [ποιητ.]: *زاول*
 } عشق *βέλτος τοῦ ἔρωτος* || *جسم* *βέλτος*
 οὐ ὁφθαλμοῦ, ἥτοι βλεφαρίς || *مرثك* τὸ βέλ-
 ῶν βλεφαρίδων || *سحري* κατὰρα πρῶνιν [βέλ-
 ος πρῶνινόν] || *قلم* ἀναστεναγμός ἐν δόμῳ *χος*

ناوك انداز } Π. ναδῆκ-ἐντὰς, ἐπθ. ὁ βάλων
βέλην, τοξότης· ξαφ. ناوک
ναδῆκ-ἐντὰζι, τὸ τοξεύειν.

ناولون } El. ναβλοῦν, ὄν. ναῦλος: ابله —
 aὐτὸς } ναυλὸς πλοῖον· βλ.

} **Ιτ. ναβί** ὄν. [nave] τριῖστον πλοῖον
 } οὐ καὶ οἱ τρεῖς ἰστοὶ ἔχουσι κεφαλὰς
 } **ارندن کندی** — **ارندن** βριλε **وظلرينه** اعاده قلمبر
 } **αὐτῶν** οὗτων ὁπίσω εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν
 } **ἐνὸς** τῶν πλοίων αὐτῶν.

ناهب { A. ναχιπ [ρζ. نهب] ἐπθ. ὁ διαρπα-
 ζων, λεηλατῶν βλ. منهب.

ناهد } A. ναχίτ, ὄν. λέων βλ. ἐπόμ.

μνος, ἢ λαχανικὸν καὶ χόρτον): شكر — κρυσταλλοσάκχαρι || راي — ἐπιψυτος || مائي — ψυτὸν ἐνυδρον § πλθ. نباتات βλ.

نباتات } A. νεπατάτ [πλθ. τοῦ نبات ὄν. θ. ψυτά : باغچه — κήπος ψυτῶν || — βοτανική || حشيشه خالده — ριζοκαρπικά || ذات الالواح الحفيه — νεπατάτ ζάτου-λ-εζλάχ-λ-χαφίγέ, κρυπτογαμία, ἀγαμία || ذات الالواح — νεπατάτ ζάτου-λ-φιδλά, μονοκοτυλήδονα || طنبليه — νεπατάτ τουφείλγιέ, ἐγδύψυτα || مائه — ενυδρόδια || متشبهه — νεπατάτ μουτεσέ-πιδέ, ἀναρριχώμενα || متحجرة — νεπατάτ μου-τεχαδδζιγέ, ἢ متحجرة — νεπατάτ μουχαδδ-δζερέ, ληθόψυτα || مواتيه — ἀερίόψυτα.

نباتچه } II. νεπατ-τόέ, ὄν. ψυτάριον.

نباتى } A. νεπατ-ί, ἐπθ. ψυτικός § [χημ.] — ممدنى — ψυτοθεικός || كبرى — ψυτοθεικός § ὄν. βοτανικός, ἤτοι ὁ περὶ τὴν βοτανικὴν καταγινόμενος § πλθ. نباتيون νεπατι-γούν, βοτανικοί § 0. نباتيه νεπατιγέ.

نباج } A. νεπαάδζ, ὄν. βροντόφωνος [ἀνθρω-πος ἢ ζῶον].

نباح } A. νιπάχ, ὄν. ὑλακή, γαύγισμα : — الكلب νιπάχου-λ-κέλζ, ὑλακή κυ-νός, συνών. عو عوه.

نباد } II. νεπαάτ [βλ. باد] φρ. ἄς μὴ γένῃ [ἐπὶ εὐχῆς, ἢ διαταγῆς].

نباش } A. νεπαάτ [ρζ. نبش] ἐπθ. τυμδωρύχος.

نبال } A. νεπαάλ [ρζ. نبال] ὄν. ὁ κατασκευα-στής καὶ πωλητής βελῶν.

نبال } A. νιπάλ, πλθ. τοῦ نبال, βλ.

نبالت } A. νεπαλέτ, ὄν. 0. εὐψυία καθαρό-της εὐγένεια μεγαλείον.

نباहत } A. νεπαχέτ, ὄν. 0. τιμή, κλέος, δό-ξα : — کردونه شوکت نمای شان و — γκερτίουνεϊ εδεκέτ-νουμιάϊ ὅαν οὐ νεπαχέτ, ἄ-μαξα δεικνύουσα μεγαλεῖον κλέους καὶ τιμῆς, ἤτοι ἄμαξα Σουλτανική.

نباहत بخش } II. νεπαχέτ-πάχζ, ἐπθ. ὁ πε-ριποιῶν τιμὴν, κλέος : بادشاهم — افدمن حضر تلى بر کردونه شوکت نمونه — عز و اجلال — پادشاهى خالده — اولدقرلى خالده

رعتلери نيز γκερτίουνεϊ εδεκέτ-νουμουνε νεπα-χετ-πάχζι ἱζζ οὐ ἱδζλάλ ὀλιτονκλαρη χαλτέ, ἢ A.A.M. ὁ [Σουλτάνος] περιποιούσα τιμὴν δό-ξης καὶ μεγαλείου εἰς μίαν βασιλικὴν ἄμαξαν, ἤτοι ἐποχομένην μεγαλοπρεπῶς.

نبار } A. νεπαῖρ, πλθ. τοῦ پير. νεπα-ρζ [βαρβαρισμός, ὡς τὸ فرامین φερα-μιν καὶ τὰ παρόμοια] ὄν. ἔγγονοι.

نبائل } A. νεπαῖλ, πλθ. τοῦ نبيله βλ.

نبت } A. νέπτ, ρ. ἄφ. τὸ φύεσθαι, βλαστά-ναι, βλάστησις βλ. نبات.

نبذه } A. νεπζέ, ὄν. 0. μικρὰ μερίς, ποσό-της, ὀλίγον : — ب. ὀλίγον τι, βραχέως || بحث ايتم استمر || θέλω νὰ πραγματευ-θῶ ὀλίγον τι περὶ τούτου, νὰ εἴπω βραχεά τινά.

نبرد } II. νεπέρζ, ὄν. πόλεμος, μάχη, ἀγών.

نبرد آزما } II. νεπέρζ-άζμά, ἐπθ. ὁ λαδὼν πείραν τῶν πολέμων, ἐμπειρο-πόλεμος.

نبرد پيشه } II. νεπέρζ-πιδέ, ὄν. ὁ ἔχων ἐρ-γον τὸν πόλεμον, ὁ ἡσκημένος εἰς τοὺς πολέμους, δεινὸς πολεμιστής, μαχητής.

نبردگاه } II. νεπέρζ-γκιάχ, ὄν. τὸ πεδίον τῆς μάχης, τὸ θέατρον τοῦ πολέμου.

نبش } A. νέπζ, ρ. ἄφ. ἀποκάλυψις πράγματος κεκαλυμμένου, ἐξόρυξις πράγματος τεθαμμένου, τυμδωρυχία.

نبض } A. νάπζ, κ. ναιμίζ, ὄν. σφυγμός : — ي — كتيپا — ὁ σφυγμός του, σφύζει || طومق — παρατηρῶ τὸν σφυγμόν — باقى — πιάνω, ἤτοι παρατηρῶ τὸν σφυγμόν ἀσθενοῦς κτλ. || يوقلامق — ἐξετάζω τὸν σφυγμόν τινος, هر كك — τὰς διαθέσεις αὐτοῦ, بوليدوسكوپو — κατά τὸν σφυγμόν ἐκά-στου [ναπζινά γκιορζ] διδὲι τὸ σιρόπιον [αερ-πέτ], ἤτοι τὸ φάρμακον [πρμ.] || [ιατρ.] : — ذنب — νάπζη ζενέπου-λ-φάφ, σφυγμός τῆς οὐ-ρᾶς τοῦ μύδος, μύουρος ἢ μείουρος [ἐπὶ σφυγ-μοῦ ἀνωμάλου, τοῦ ὁποίου οἱ παλμοὶ ἐξα-σθενοῦσι βαθμυδόν, ὡς κατὰ τὴν οὐρὰν τοῦ μύδος, ενθα ἀπολήγει εἰς ὀξύ] || ذوالخلل — νάπζη ζοῦ-λ-χαλζέλ, ἢ مختل — νάπζη μουχτέλζ, σφυγμός ἀτακτος, ἀνισός || قرعنه — νάπζη κα-

نتاج } A. νεάοζ, ρ. ἀφ. τὸ τίκτειν, γεννᾶν
ἢ γεννᾶσθαι [ἐπὶ ζωου].

Ναρχαίν } Π. νιδάο-τρίν, ἐπθ. ὁ συλλέγων
 ὅ,τι ραίνεται, διαχέεται βλ. Ναρχαίν.

Ναρχαίν } Α. νέδρ, ἢ νεδρί, ρ. ἀφ. τὸ ραίνειν,
 διαχέειν κτλ. βλ. Ναρχαίν § λόγος πεζός·
 ἀντίθ. Ναρχαίν § ποιήσεις· § [βοτ.] γονιμοποιήσεις.

Ναρχαίν } Α. νέδρ-εν, ἐπρ. εἰς πεζὸν λόγον.

Ναρχαίν } Α. νεδρέ, ὄν. θ. τὸ ἐν μέσῳ τοῦ ἄνω
 χεῖλους τοῦ ἀνθρώπου χωρίσμα ἢ λακ-
 κίδιον, ὅπερ ἐν τῷ ἀνδρὶ χωρίζει τοὺς δύο μύ-
 στακας· ρώθων· δυν. χιθωμ.

Ναρχαίν } Α. νεδρί, ὄν. πταρμός ζώων.

Ναρχαίν } Α. νεδζαπέτ [ρζ. Ναρχαίν] ὄν. θ. εὐγένεια
 καταγωγῆς, τὸ ἐξ εὐγενῶν ἐλκεῖν
 τὸ γένος: — كى به سرمایه اعتبار در — ἢ εὐγένεια
 εἰς τὸν ἀνθρώπον εἶναι κεφάλαιον ὑπολήψεως
 [πρμ.] || βλ. Ναρχαίν, Ναρχαίν, Ναρχαίν.

Ναρχαίν } Π. νεδζαπέτ-πενάχ, ἐπθ. ὁ ὢν
 τὸ ἄσυλον, τὸ στήριγμα τῆς εὐ-
 γενοῦς καταγωγῆς, ὑψηλότατος [ἐπὶ ὀθωμανῶν
 πριγκήπων, ἥτοι βασιλοπαίδων].

Ναρχαίν } Π. νεδζαπέτ-πενάχι, ἀφ. εὐγέ-
 νεια, ὑψηλότης, καὶ ἐπθ. ὁ ἀν-
 ῥων τῷ ὑψηλοτάτῳ [ἐπὶ ὀθωμανῶν πριγκή-
 πων]: — لند: — معيت عليه —
 πενάχι· λεγινόμεν, εἰς τὴν ἀκολουθίαν, ἥτοι ὡς ἀ-
 κόλουθος τῆς Α. Ὑψηλότης [τοῦ πριγκήπου..].

Ναρχαίν } Τ. ἢ νεδζαπέτ-λοῦ, ἐπθ. εὐ-
 γενὴς τὴν καταγωγὴν· § τίτλος
 τιμητικὸς διδόμενος ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ναρχαίν εἰς
 τοὺς ὀθωμανοὺς πριγκήπου, ἥτοι βασιλοπαίδας:
 Α. Ὑψηλότης ὁ ἐξοχώτατος καὶ εὐγενέστατος εὐτυ-
 χῆς πριγκήψ [όρχαζατέϊ ὀζουδάν-πάχ], ἥτοι
 ἢ Α. Ὑψηλότης ὁ πριγκήψ...

Ναρχαίν } Α. νεδζάτ, ρ. ἀφ. θ. ἀπολύτρωσις,
 σωτηρία: — النجاة في الصدق — εν-νεδζάτου
 φη-δ-σάκη, ἢ σωτηρία ἐν τῇ ἀφοσιώσει, ἐν τῇ
 τιμωρίᾳ: — بولقي — بولقي — بولقي — بولقي —
 εὐρίσκω σωτηρίαν, σώζομαι [δλ]: — دشمنان —
 σώζομαι ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν.

Ναρχαίν } Α. νεδζάχ, ὄν. ἐπιτυχία, νίκη, σω-
 τηρία: — بولقي — بولقي — بولقي — بولقي —
 راهكرين — بولقي — بولقي — بولقي — بولقي —
 ἔγχεϊ νεδζάχ βέ σαλίκι ταρῆκι φέβζ οὐ φε-

λάχ, ὁ ἐκλέγων τὴν ὁδὸν τῆς πεδιάδος τῆς σω-
 τηρίας καὶ ὁ ἀκολουθῶν τὴν ὁδὸν τῆς ἀπολυ-
 τρώσεως καὶ εὐτυχίας.

Ναρχαίν } Α. νεδζάτ, ὄν. τελαμών, ἥτοι τὸ λω-
 ριον τοῦ ξίφους: — طویل ال —
 ν-νεδζάτ, ἀνὴρ ὑψηλοῦ ἀναστήματος.

Ναρχαίν } Α. νεδζατέ [ρζ. Ναρχαίν] ὄν. θ.
 ἀνδρεία, γενναϊότης, ἡρωϊσμός.

Ναρχαίν } Α. νεδζαζάτ, ὄν. τέκτων, λεπτοσυρ-
 γός, ξυλουργός.

Ναρχαίν } Α. νεδζάτ, ὄν. καταγωγὴ, γένος.

Ναρχαίν } Α. νεδζαρέτ, ὄν. θ. τεκτονική, λε-
 πουργική, ξυλουργική.

Ναρχαίν } Α. νεδζαδέτ [ρζ. Ναρχαίν] ὄν. θ. ἀκα-
 θαρσία, ὡς κόπρος, οὔρον· ἀκαθα-
 ρία πράγματος θεωρουμένου θρησκευτικῶς ὡς
 ἀκαθάρτου.

Ναρχαίν } Τ. νεδζαδέτ-λί, ἐπθ. ἀκάθαρτος·
 βλ. προηγ.

Ναρχαίν } Α. νεδζασί, ὄν. τίτλος τοῦ βασιλέως
 τῆς Ἀδυσσηνίας, ὡς ὁ τίτλος Καί-
 σαρος: — حبش — νεδζασίτ χαπέζ, ὁ βασιλεὺς τῆς
 Ἀδυσσηνίας.

Ναρχαίν } Α. νεδζαζάτ [ρζ. Ναρχαίν] ἐπθ. ἀστρονό-
 μος, ἀστρολόγος· βλ. منجم.

Ναρχαίν } Α. νεδζαζάτ [πλθ. τοῦ Ναρχαίν] ὄν. θ. πράγ-
 ματα εὐγενῆ καὶ ἐξοχα: — القرآن —
 νεδζαζάτ-λ-κουρ'άν, κεφάλαια [سوره] ἢ ἐδά-
 φια [آيت] τοῦ Κορανίου πραγματευόμενα περὶ
 τοῦ ἐνιαίου τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν προσόντων αὐ-
 τοῦ καὶ διὰ τοῦτο θεωρούμενα ὡς ὑψηλότερα
 τῶν ἄλλων.

Ναρχαίν } Α. νέδζέτ, κ νεδζαζάτ, ὄν. τόπος ὑψη-
 λός § τὰ ὑψηλότερα μέρη τῆς Ἀραβίας.

Ναρχαίν } Α. νεδζαζάτ, ὄν. θ. ἀνδρεία, γενναϊότης,
 ἡρωϊσμός, ἥτοι τὸ νὰ δύναται τις νὰ
 νὰ πράττει ἔργα, ἅτινα ἄλλοι ἀδυνατοῦσι.

Ναρχαίν } Α. νεδζέτ, ὄν. ἀκαθαρσία, κόπρος §
 ἐπθ. νεδζέτ, ἀκάθαρτος· βλ. نجس.

Ναρχαίν } Α. νεδζέτ, ὄν. ὕψωμα ἐφ' οὗ τὸ ὕ-
 δωρ δὲν δύναται ν' ἀνέλθῃ· λόφος·
 ὄνομα κομποπλέως περὶ τῆς ἐνθα κεῖται ὁ τά-
 φος τοῦ Ἀλῆ· εἶδος λίθου ὁμοίου πρὸς ἀδάμαν-

τα καὶ εὐρισκομένου ἐν τῇ κωμοπόλει ταύτῃ § πλθ. νιδζάφ καὶ ενδζάφ.

نجك } T. νεδζέκ, ταὐτὸ ناجاك βλ.

نجل } A. νέδζλ, ὄν. γόνος, γένος, τέκνον :
آيا — نجيل — هـ — نجيل — هـ — نجيل — هـ

اوليسك — نيلك — قلبى اشغال ايده جك خيالر بونلر ميدر
αὐται εἶναι λοιπὸν αἱ σκέψεις, αἵτινες θέον νὰ
ἐπασχολῶσι τὴν καρδίαν τοῦ εὐγενοῦς νιοῦ
[νέδζλ νεπίλ] τοῦ Ὀδυσσεώς; § τὸ ὀρίπτειν
§ πλθ. ενδζάλ.

نجم } A. νέδζμ, ἢ νεδζίμ, ὄν. ἀστήρ, ἄστρον·
μτθ. τύχη, κ. ἀστροκόν· § [ψυσ. ιδτ.]:

νέδζμου-λ-πάχρ, μέδουσα, κ. βυζιά τῆς
θαλάσσης· τ. ذكر فرجى || بحرى — νέδζμ πα-
χρ, ἀστερίας, κ. σταυρὸς [εἶδος ἐχينوδέρμων
τ. دكنر يلديزى] § πλθ. نجوم νουδζοῦμ καὶ نجم
ἐνδζοῦμ βλ.

نجمى } A. νεδζμ-ί, ἐπθ. ὁ τῶν ἀστέρων, ὁ
ἀνήκων εἰς τοὺς ἀστέρας· § [ἀνατ.]

ἀσπερόνευρος συνών. βλ. § θηλ. نجميه .

نجوم } A. νουδζοῦμ [πλθ. τοῦ نجم] ὄν. ἄ-
στρα, ἀστέρες : — علم ἀστρολογία ||

— ἀστρολόγος.

نجومى } A. νουδζουμί, ἐπθ. ἀστρονομικός·
§ θ. نجوميه .

نجوى } A. νεδζδά, ρ. ἀφ. θ. τὸ ψιθυρίζειν ἢ
τὸ λέγειν κρυφίως λόγον· μυστικόν.

نجه } T. νέ-δζε καὶ نجى νε-δζί, βλ. هـ καὶ جى هـ.

نجى } A. νεδζί [ἐκ τοῦ نجوى] ἐπθ. ὁ ψιθυ-
ρίζων ἢ λέγων μυστικά, ἐμπιστος, μυσ-
τικοσύμβουλος.

نجيب } A. νεδζίτ [ἐκ τοῦ نجاب, ρζ. نجب]
ἐπθ. εὐγενής, ὁ ἐξ εὐγενῶν ἔλκων

τὸ γένος, ὁ καλῆς καταγωγῆς [ἐπὶ ἀνθρώπων
καὶ ζώων]: الاصل — νεδζίτου-λ-ἄδλ, ὁ εὐγε-
νὴς τὴν καταγωγὴν· || — قوم λαὸς εὐγενής· ||
— ἄνθρωπος εὐγενής· || — بر آت — ἵππος
καλῆς καταγωγῆς· § θ. نجيبه : نجيبه —
لعتي νεδζίτ εἰ ὁδωμανιγέ, τὸ εὐγενὲς ὁδωμανικὸν
ἔθνος· || — نالθηλειά κάμπλος καλῆς καταγωγῆς·
§ πλθ. نجاب ενδζάτ καὶ نجائب νεδζαίτ.

نجيبانه } II. νεδζίτ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων εὐ-
γενεῖ [λόγος, πράξις κτλ.].

نجيس } A. νεδζίς [ἐκ τοῦ نجاست ρζ. نجس]
ἐπθ. ἀκάθαρτος, ρυπαρὸς· βλ. نجس.

نجيد } A. νεδζίτ [ρζ. نجد] ἐπθ. ἥρωος, γεν-
ναῖος· § τεθλιμμένος.

نجيل } A. νεδζίλ [ρζ. نجل] ἐπθ. εὐγενὴς τὴν
καταγωγὴν : — نجل γόνος εὐγενής.

نجيم } A. νουδζεῖμ [ὑποκ. τοῦ نجم] ὄν. ἄ-
στερίσκος [βοτ.].

نحاة } A. νεχάτ, ὄν. μέρος, περίχωρα [βλ.
ناحية] : — اهل الـ نخا-ν-νεχάτ, ἔξενος.

نحات } A. νουχάτ [πλθ. τοῦ نحوى] ὄν. γραμ-
ματικοὶ ἐνασχολούμενοι περὶ τὴν

σύνταξιν· βλ. صرفون .

نحارير } A. νεχαρίρ, πλθ. τοῦ تحرير βλ.

نحاس } A. νεχχάς [ἐκ τοῦ نحاس νουχάς,
χαλκός] ἐπθ. χαλκεύς· τ. باقرجى .

نحاس } A. νιχάς, ὄν. ἥθος, φύσις.

نحاس } A. νουχάς, ὄν. χαλκός : معدنى — τὸ
μέταλλον τοῦ χαλκοῦ.

نحاسى } A. νουχασ-ί, ἐπθ. χαλκοῦς, χάλκι-
νος· § θ. نحاسيه : — اوانى — εἰδανί νου-
χασίγέ, σκευὴ χάλκινα.

نحاط } A. νουχάτ, ὄν. λυγμός.

نحاف } A. νιχάφ, πλθ. τοῦ نحيف βλ.

نحافت } A. νεχαφέτ [ρζ. نحف] ὄν. θ. ἰσχνό-
της τοῦ σώματος, λειποσαρκία

[ιατρ.]: وجود — ἰσχνότης τοῦ σώματος.

نحال } A. νεχάλ, ὄν. ἰσχνότης τοῦ σώματος,
λέπτυνσις [ιατ.].

نحت } A. νάχτ, ρ. ἀφ. τὸ πελεκᾶν ξύλα ἢ
λίθους· § τὸ ἐκ δύο ἢ περισσοτέρων

λέξεων διὰ συγχωνεύσεως κατασκευάζειν μίαν
λέξιν· βλ. منحوت .

نحر } A. νάχρ, ὄν. λαιμός· § ρ. ἀφ. τὸ σφά-
ζειν, θυσιάζειν, σφαγή, θυσία : الـ يوم

— γέθμου-ν-νάχρ, ἡ ἡμέρα τῶν θυσιῶν [βλ.
الجنين — νάχρου-λ-δενίν, ἀποχώρισις

τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐμβρύου ἐν τῇ μήτρᾳ· § τὸ
τιθεῖναι κατὰ τὴν προσευχὴν τὴν δεξιὰν χεῖ-
ρα ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς.

نحرير } A. νηχοῖο, ἐπθ. πεπειραμένος, ἱκανός, πολὺπειρος, συνετός, σοφός: طاهر
 —> σοφὸς βαθύς: § πλθ. νηχοῖο.

نحريرائه } Π. νηχοῖο-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνέκων ἢ ἀρμόζων ἱκανῶ, πολυπειρῶ, σοφῶ: لى
 νηχοῖο-ανιλεῖο, τὰ σοφὰ ἔμωδον συγγράμματα.

نحر } A. νάχζ, ρ. ἀφ. τὸ ὠθεῖν, κ. σκουντῶ: § τὸ κοπανίζειν ἐν ἰγδίῳ πέπερι κτλ.

نحس } A. νάχς, ὄν. ἀπαισιότης: § ἐπθ. ἀπαίσιος: —> تخطى تخطى ἄπαισία: ὄν. ἀ. στρον ἀπαίσιον: أكبر — νάχδο ἐκπέρ, ὁ Κρόνος: || اصغر — νάχδο ἀσγάρο, ὁ "Αρης: § θυῖκ. νάχδαν καὶ نحسين νάχδέϊν, οἱ δύο ἀστέρες, ἵτοι ὁ Κρόνος καὶ ὁ "Αρης θεωρούμενοι ὡς ἀπαίσιοι.

نحسان } A. νάχδαν, βλ. نحس.

نحسين } A. νάχδέϊν, βλ. نحس.

نحفا } A. νουχαφά, πλθ. τοῦ نحيف βλ.

نحل } A. νάχλ, ὄν. περιληπτ. μέλισσαι: § πλθ. νουχούλ.

نحل } A. νούχλ, πλθ. τοῦ νحل νηχλέ, βλ.

نحله } A. νάχλέ, ὄν. θ. μέλισσα.

نحله } A. νηχλέ, ὄν. θ. προγαμαία δωρεά: § ἀξιώσις, ἀγωγή: § ἐθνος: § πλθ. نحل νούχλ: مل و

نحله } A. νάχλέ, ὄν. θ. φωνὴ ἐξερχομένη ἐκ τοῦ στῆθους.

نحله } A. νάχναχά, ὄν. θ. ὁ ρόγχος τοῦ λαίμου ὁ παραγόμενος ἐκ τῆς συσσω-

نحله } A. νάχναχά, ὄν. θ. ὁ ρόγχος τοῦ λαίμου ὁ παραγόμενος ἐκ τῆς συσσω-

نحله } A. νάχναχά, ὄν. θ. ὁ ρόγχος τοῦ λαίμου ὁ παραγόμενος ἐκ τῆς συσσω-

نحله } A. νάχναχά, ὄν. θ. ὁ ρόγχος τοῦ λαίμου ὁ παραγόμενος ἐκ τῆς συσσω-

نحو } A. νάχθ, ὄν. μέρος, διεύθυνσις: § σύνταξις, μέρος τῆς γραμματικῆς πραγμα-

نحو } A. νάχθ, ὄν. μέρος, διεύθυνσις: § σύνταξις, μέρος τῆς γραμματικῆς πραγμα-

نحو } A. νάχθ, ὄν. μέρος, διεύθυνσις: § σύνταξις, μέρος τῆς γραμματικῆς πραγμα-

نحوست } A. νουχουδὲτ [ρζ. نحس] ὄν. θ. ἀπαισιότης τῆς τύχης.

نحوستلى } T. νουχουδὲτ-λί, ἐπθ. ἀπαίσιος, δυσοιωνιστος.

نحول } A. νουχούλ, πλθ. τοῦ نحل βλ.

نحول } A. νουχούλ, ὄν. μεγάλη ἐξασθένσις, ἀτονία, μαρasmus.

نحوى } A. νάχθ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνέκων τῇ συντάξει, συντακτικός: § θ. قواعد: نحويه —> καθα'ήτι νάχθιγέ, κανόνες συντακτικοί: || βλ. ἐπόμε.

نحوى } A. νάχθ-ι, ὄν. γραμματικὸς ἀσχα-

نحوى } A. νάχθ-ι, ὄν. γραμματικὸς ἀσχα-

نحوى } A. νάχθ-ι, ὄν. γραμματικὸς ἀσχα-

نحويون } A. νάχθιγούν, βλ. προηγ.

نحيب } A. νεχίπ, ὄν. θρηῖνος καὶ κλαυθμός, ὀδυρμός, οἰμωγή.

نحير } A. νεχίρ [ρζ. نحر] ἐπθ. ἐσφαγμένος: —> كوسفند —> πρόβατον ἐσφαγμένον.

نحيره } A. νεχίρ, ὄν. θ. ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς ἢ ἡ τελευταία νύξ αὐτοῦ.

نحيس } A. νεχίς, ἐπθ. ἄφορος: —> سال —> ἄφορον § ἀπαίσιος.

نحيف } A. νεχίφ [ἐκ τοῦ نحاف ρ. نحف] ἐπθ. ἰσχνός, λεπτός, ἀδύνατος [ἀνθρωπος, σῶμα]: —> وجود —> جسم سῶμα ἰσχνόν, λεπτόν: || —> انسان سῶμα ἰσχνός: § πλθ. نحاف —> نحاف νάφ καὶ نحاف νουχαφά.

نحيف } A. νεχίφ [ἐκ τοῦ نحاف ρ. نحف] ἐπθ. ἰσχνός, λεπτός, ἀδύνατος [ἀνθρωπος, σῶμα]: —> وجود —> جسم سῶμα ἰσχνόν, λεπτόν: || —> انسان سῶμα ἰσχνός: § πλθ. نحاف —> نحاف νάφ καὶ نحاف νουχαφά.

نخ } Π. νάχ, ὄν. σχοινίον: νῆμα, στῆμων.

نخاع } A. νουχά', ὄν. νωτιαῖος μυελός, κα-

نخاع } A. νουχά', ὄν. νωτιαῖος μυελός, κα-

نخاع } A. νουχά', ὄν. νωτιαῖος μυελός, κα-

نخاله } A. νουχαλέ, ὄν. θ. πρᾶγμα ἐκλεκτόν, ἀλευρόν κοσκινισμένον: τὸ ἐν τῷ κοσκίνῳ ἐναπομεῖναν πίτυρον.

نخالى } A. νουχαλί [βλ. προηγ.] ἐπθ. πιτυρώδης: § θ. نخاله.

- نخام** } A. νουχάμ, ὄν. ψέγμα [συνών. βλμ].
- نخامی** } A. νουχαμ-ι, ἐπθ. ψεγματικός § 0. نخامیه.
- نخاوره** } A. νεχαδιόε, πλθ. του نخوار.
- نخبه** } A. νουχπέ, ὄν. θ. τὸ ἐκλεκτόν, τὸ ἀν-
θος ἡτοι ἢ οὐσία, τὸ ἄκρον ἄωτον :
- τὸ ἄκρον ἄωτον — ἀμάλ خير اشمال حضرت شهریار
[ἀμάλι χαϊρ-ιστιμάλι] τῆς A. A. Μεγαλειότητος [χαζρέτι σερχι-
γιορί] || سلاطين — νουχπέϊ δελατιν, τὸ ἄνθος
τῶν Σουλτάνων, ὁ ἀριστος τῶν Σουλτάνων §
δυνευθυμῶν, σύντροφος § πλθ. نخب νουχάπ.
- نخجير** } Π. ναχόζιο, ὄν. τὸ ὀρθὸν نخجير ναχ-
τόιο, ὄν. αἰγαγρος, ἄγρα, θήρα, κυ-
νήγιον.
- نخجيرگاه** } Π. ναχόζιο-γκιάχ, ὄν. τόπος ἄ-
γρας, θήρας, κυνηγίου, τόπος εὐ-
θιγος.
- نخجير کير** } Π. ναχόζιο-γκίο, ὄν. θηρευτής,
κυνηγός.
- نخجير وان** } Π. ναχόζιο-βάν, ὄν. ταῦτο
προηγ.
- نخره** } A. ναχρέ, ὄν. θ. νέκρωσις, τερνηδών,
γάγγραινα ξηρὰ τῶν ὀστέων.
- نخره** } A. νουχρέ, ὄν. θ. ῥῶθων, ρίς : نخره
نوخره του-λ-ενφ, ὁ ῥῶθων τῆς
ρινός.
- نخري** } A. νουχρί [ἐκ τοῦ προηγ.] ἐπθ. ὁ
τῆς ρινός, ρινικός [ιατ.] : — فكي
φεκκί νουχρί, διαγονορρινικός μῦς.
- نخز** } A. νάχζ, ρ. ἀψ. τὸ ὠθεῖν τινα διὰ μα-
χαίρας καὶ τῶν τοιούτων τὸ προσ-
βάλλειν τινα διὰ λόγων.
- نخس** } A. νάχς, ρ. ἀψ. τὸ ἰσχυαίνειν, ἰσχυαν-
σις τὸ δέρειν.
- نخست** } Π. νουχούστ, ἐπθ. πρῶτος.
- نخستزاد** } Π. νουχουστ-ζάτ, καὶ نخستزاده
νουχουστ-ζατίε, ὄν. πρωτότοκος.
- نخستين** } Π. νουχουστ-ιν, ἐπθ. ὁ πρῶτος :
ظهورند يوم — ظهورند يوم — τῆς
πρώτης ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως [γέθμι νου-
χουστ-ινι ζουχούρ] τοῦ Ἰσλαμισμού || عيد سعيد

مسرت بخشای — مسرت بخشای — πρώτη χαρμόδυνος
[μεθεροετ-παχά] ἡμέρα τῆς αἰσίας ἐσοτῆς τοῦ
Βαϊραμίου [βλ. فطر] || ي — كوشك اشمة — αἱ πρῶ-
ται ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου.

نخع } A. νάχ', ρ. ἀψ. θ. τὸ κόπτειν, τὸ κό-
πτειν τὸν λαιμὸν μέχρι τοῦ νωτιαίου
μυελού· τὸ ποιεῖν εἰλικρινῇ τὴν ἀγάπην ἢ τὴν
συμβουλήν.

نخل } A. νάχλ, ὄν. νεόφυτον δένδρου, κ. φυ-
δάνι : نخل — τὸ νεόφυτον τοῦ πόθου,
ἡτοι πόθος ὁμοιος νεοφύτῳ αὐξανόμενῳ ἢ
φθίνοντι § φθίνιξ, κ. χουρμαδιά § κόσμημα
ἐν σχήματι κλάδου κατασκευαζόμενον τὸ πάλαι
ἐκ κηροῦ ἢ ἀργύρου καὶ κομιζόμενον ἐμ-
προσθεν τῆς νύμφης, κοινῶς λέγεται نخل νάχλ :
— كى — ἄνθος τεχνητὸν ἐκ κηροῦ ||
ستوليسμένος διὰ πολλῶν καλύκων καὶ ἀνθέων,
ὡς τὸ τεχνητὸν δένδρον || نخل — نخل
νάχλ τα-
πούτ, εἶδος κοσμήματος ἢ διαδήματος τιθεμέ-
νου ἐπὶ τοῦ φερέτρου τῶν ἀποθνήσκόντων γε-
ρόντων· τὸ ἔθος τοῦτο τὸ πάλαι ἐπεκράτει ἐν
Περσίᾳ· ἐλέγτο καὶ نخل ماتم — نخل
νάχλ τοῦρ, τὸ ἱερὸν δένδρον, ἐφ' οὗ κατὰ
τὴν Μουσουλμανικὴν παράδοσιν ὁ Μωϋσῆς εἶ-
δεν ἐν τῇ κοιλάδι [إم] τὰ ψάτα τῆς ἀποκαλύ-
ψεως τοῦ Θεοῦ || نخل — نخل
νάχλ μεργέμ, τὸ ἐ-
ξηραμένον δένδρον τοῦ φοίνικος, ὑπὸ τὴν σκιάν
τοῦ ὁποίου κατέψυγε, κατὰ τὴν Μουσουλμανι-
κὴν παράδοσιν, ἢ παρθένος Μαριάμ κατεχομέ-
νη ὑπὸ τῶν ὠδίνων τοῦ τοκετοῦ κατὰ τὴν γέν-
νησιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ ὁποῖον θεό-
θεν, χάριν τῆς Μαριάμ, ἀνέθαλε.

نخلبند } Π. νάχλ-πέντ, ἐπθ. ὁ κατασκευά-
ζων ἐκ κηροῦ τεχνητὰ δένδρα, καρ-
πούς, ἄνθη.

نخلزار } Π. ναχλ-ζάρ, ταῦτο ἐπόμ.

نخلستان } Π. ναχλ-ιστάν, ὄν. φοινικῶν· νεο-
φυτεῖον, φυτώριον.

نخله } A. ναχλέ, ὄν. θ. ἐν δένδρον φοίνικος.

نخلیه } A. ναχλιγέ, ἐπθ. θ. — فضيلة فاضله
ναχλιγέ, φοινίκες [βοτ.].

نخمه } A. ναχμέ, ὄν. θ. ψέγμα καὶ μύξα,
ἐξερχόμενα ὅταν βήχη τις καὶ παρ-
μίζεται ὡς βραϊότης, κάλλος.

διατηρήσεως [νεφελὴν] τοῦ ἄρτου· || قومي —
ὁρίζω τὴν τιμὴν τῶν ἐδωδύμων.

Τ. νερο-οὐζῆς, κ. νερο-οὐζῆς, ἐπθ. ὁ
 ἄνευ διατιμῆσεως, ἥτοι ὠρισμένης
 κυβερνητικῆς τιμῆς § ἐπρ. ἄνευ διατιμῆσεως;
 صائق — πωλῶ ἄνευ διατιμῆσεως.

۲۰ } Π. νέρι, ὄν. τὰβλιον [παιδιά]· καλεῖ-
 ται καὶ شیر ۲۰ νέρι εἰς, ἐκ τοῦ βα-
 σιλέως τῆς Περσίας آردشير Ἀρταξέρης, Ἀρταξέρ-
 ξου, ὅστις λέγεται ὅτι ἐπεπόνησεν αὐτό· βλ. ۱۳۱.

ترد باز { Πνευτῆ-πάζ, ὃν. ὁ παίζων τάβλιον,
ταβλίζων.

نردبازی } II. νερό-παζί, ἀφ. τὸ παίζεν τά-
 } γλιον.

Π. νεφτόντάν, κ. مردوان **μερτι-**
 δέν, ὄν, κλίμαξ οἰκίας· κλίμαξ ἢ
 περιαιρετή, κ. σκάλα· باشی — ἄκρον τῆς κλίμα-
 κος, κ. σκαλοκέφαλον· باشی — اوست τὸ ἄνω ἄ-
 κρον καὶ باشی — آلت τὸ κάτω ἄκρον τῆς κλί-
 μακος || باغی قدامی ἢ — βαθμὶς κλίμακος, κ.
 σκαλοπάτι· — بوز قدمدن — κλίμαξ ἐξ ἑκατὸν βαθ-
 μίδων || — ایکی طرفلی — κλίμαξ διπλῆ· || —
 کیش — κλίμαξ στρογγύλῃ [**μουτε66ε8**] καὶ —
 κλίμαξ εὐρεῖα [**γκενι8**] καὶ — دیک — κλίμαξ ἀπό-
 τομος [**τίκ**]· — آفاق جیقارلر || — τὴν κλίμακα
 اوج آفاقلی || — ἀναβαίνει τις κατὰ βαθμίδας [**πρμ.**]·
 — κλίμαξ τρίπους [**βλ. سا**].

زده } Τ. νέστε, ἀντὶ αὐτοῦ [βλ. αὐτοῦ] ἐπρ.
ποῦ; εἰς ποῖον μέρος; [ἐπὶ κινήσεως]

ὄπου [ἐπὶ στάσεως]: در — شمدی — تَورَا پوϋ εἶ-
ναι; || — إِمَكَ — اِکَال — پوϋ νὰ συμπλη-
ρῶσῃ τις ἐκείνας τὰς εἰκόνας! ἤτοι πολλοῦ γε
καὶ δεῖ! || آج اورادن قاج — آش اورايه ياناش
ὄπου νῆστις [ὑπάρχει], ἐκεῖθεν ψευγε· ὄπου ψα-
γνητόν, ἐκεῖ πλησίαζε [πρὸς]. || حرکت اوراده —
برکت . ὄπου κίνησις, ἐκεῖ καὶ εὐτυχία: || بَرَکَة .

Π. νεργκίς [βλ. ترجمس] δν. νάρκισ-
 σος·μτφ. ὁφθαλμός ἐρωμένης: نرگس
 νεργκίδι νιւ-չափ και مخور — νεργκίδι
 μαχητής. ὁφθαλμός κλαδάρδς, ἡμικλειστός
 ἐρωμένης].

نوکسدان } Π. νεργικὸ-τάν, ὄν. κῆπος ἢ
γάστρα περιέχουσα νάρκισσον.

نوكسه } Π. νεογκιστέ, ὄν. κόσμημα ἐν σχή-
ματι ναρκίσσου ἐξ ὁστών ἐλέφαν-

τος ἢ ἄλλου ζώου κατασκευαζόμενον καὶ ἐν μέσῳ τῆς ὁροφῆς τιθέμενον· § ἄστρον.

Π. νερχικαὶ, ὄν. εἶδος περσικοῦ ὑ-
 ρκασίου. § εἶδος γλυκύσματος ἐν
 στήματι νερχιδίου.

نرم } Π. νέριμ, ἐπιθ. ἀπαλός, ἄδρός, μαλα-
 κός εἰς τὴν ἀψήν, μτφ. πρᾶος, ἥπιος,
 εὐπειθής: آهن — σίδηρος [ἀχέν] μαλακός· μτφ.
 πρᾶγμα χαλαρόν, ἀδύνατον ἢ ἀνθρώπος ἥπιος,
 εὐμάλακτος· βλ. ἐπόμενα σύνθετα.

نرم سن } Π. νερε-τέν, ἐπθ. οὐ τὸ σῶμα ἀ-
 δορόν, ἀπαλόν: — طفل παις οὐ τὸ
 σῶμα ἀδορόν.

ترمدل } II. νεμ-τιλ, ἐπθ. ὁ μαλακὸς τὴν
καρδίαν, οἰκτίρων, εὐσπλαγχνος.

Π. νεου-ρέδ, ἐπθ. ὁ ἡρέμα βαίνων,
πειθήνιος [ἵππος καὶ μτφ.].

نومساز { Π. νερο-δάξ, ἐπθ. πρῶτος, ἡπιος
[ἄνθρωπος].

11. νεομ-λαγκιάμ, ἐπθ. ὁ πειθή-
 νιος εἰς τὸν χαλινόν [ἵλπος].

نرمی } Π. νερεμ-ī, ἀφ. ἀπαλότης, μαλακότης, ἁδρότης, πραότης, ἡπιότης.

نرمين } Π. νεου-iv, ἐπθ. ἀπαλός, μαλακός,
 ἄδρός : اللز — نازك χεῖρες λεπτοφύ-
 εις καὶ ἄδραι [νέας].

۵۲ } Π. νερέ, δν. ἄρρην, ἀρσενικός· βλ. ۴.

نزه { T, νέ-ρε [ἐκ τοῦ ᾠ καὶ ᾠ ἢ ᾠ] ὄν.
καὶ ἐπρ. ποῖον μέρος, πού; — νέρε-η,

ποῖον μέρος μου, ἥτοι τοῦ σώματος μου; || כ—
 νέρε-ν, ποῖον μέρος σου, ἥτοι τοῦ σώματος σου;
 || سی — اور اسی ἐκεῖνο τὸ μέρος [τῆς πόλεως] ποῖον
 εἶναι; || ك — νέρενιν, τίνος μέροςους; || ه — εις
 ποῖον μέρος; ποῦ; [ἐπὶ κινήσεως]. || د — ἐν
 τίνι μέρει; ποῦ; [ἐπὶ κινήσεως] καὶ ὅπου [ἐπὶ
 στάσεως]. μετφ. λείπει [ποῦ εἶναι]; || د —
 کین صویندک ایسه اور اده ὁπου ἐξεδύθησ [δο-
 γμουντοῖν ιδέ], ἐκεῖ ἐνδύθητι [γκίτν] [πρμ.]
 | ه — وارهك اوقه درت یوز درهم | ὁπου καὶ ἀν-
 υπάγης, ἡ οὐκὰ ἔχει τετρακόσια δράμια [πρμ.]·
 | دن — ἐκ τίνος μέροςους; πόθεν; || ۱۲. د رده و .

٦٧٤ } Τ. νέρε-λι, ἐπθ. ποδαπόρ, ἐκ τίνος
 μέρους; : سكر — νερελί-σινιζ, ποδα-
 πόρ εἶδος :

νριμ } Π. νριμ, ταὐτὸ ἐπὶ μ.

νριμ } Π. νριμάν, ὄνομα κύριον ἐνὸς τῶν προγόνων τοῦ ἡρώος Ρουστέμ, ἄλ-
λὰ μὲν Ἡρακλέους τῶν Περσῶν· συνεκδ. ἀθλητής,
ἡρώος, ἀνδρείος: دوران ἢ زمان — ὁ ἡρώος τῆς
ἐποχῆς [ἐπὶ θῶν ἢ ζεμάν].

νριμ } Π. νριμάν-ι, ἐπὶ ἡρωϊκός, ἀθλη-
τικὸς· ὅδον, ἡρωϊσμός, ἀνδρεία.

νρ } Α. νέξ', ρ. ἀψ. τὸ ὑποκινεῖν καὶ δι-
εγείρειν τὸν λαόν, τὸ διαψέπειν.

νρ } Π. νιζάρ, ἐπὶ λεπτός, ἰσχνός, ἀδύ-
νατος: — جسم ὀξιδι νιζάρ, σῶμα
ἰσχνόν· — كك كك νιζάρ, κάλαμος ἀδύνατος.

νρ } Α. νιζάρ, ρ. ἀψ. ἔρις, φιλονεικία, δια-
φορά: — جيقارمى — προκαλῶ ἐριδα· ||
فوقى — κόπτω [λύω] τὴν ἐριδα· — قطع ايك
ἐκρήγνυται ἢ ἀναψύεται ἔρις || — لا كك νι-
ζάρ, ἀνευ ἐριδος· || Ρμ. — كك — ἐρίζω, φιλονει-
κῶ, ἔχω διαφορὰν [ἀλ.] § τὸ ἐπιθυμεῖν, τὸ ἐψίε-
σθαι τινος [ἀχρ.].

νρ } Τ. νιζάρ· ὀξιν, ἐπὶ. ψίλλερις, φιλό-
νεικος, ὁ ἀγαπῶν νὰ ἐρίζῃ, νὰ
φιλονεικῇ.

νρ } Τ. νιζάρ· λή, ἐπὶ, διαφιλονεικούμε-
νος, διαψιδόητοῦμενος: — τόπος
διαφιλονεικούμενος· βλ. منازع.

νρ } Α. νεζακέτ [βαρβ. ἐκ τοῦ περσ.
نارک] ὄν. θ. λεπτότης, κομψότης,
χάρις, εὐγένεια τρόπων, συμπεριφορᾶς, λεπτό-
της ὑποθέσεως, θέσεως, διπλωματικῇ λεπτότης:
وجود ἢ بدن — λεπτότης ἢ κομψότης τοῦ σώ-
ματος [πέτρεν ἢ βουδζούτ:] || افاده — λεπτότης
ἐκφράσεως· || اطوار — λεπτότης τρόπων, συμπε-
ριφορᾶς [ἀτθάρ:] || — حال وموقعك — ἢ λεπτότης
τῆς περιστάσεως καὶ τῆς θέσεως· || —
μετὰ λεπτότητος, εὐγενῶς.

νρ } Π. νεζακέτ· περδέρ, ἐπὶ. ἀ-
δρόφρων, εὐγενῆς τοὺς τρό-
πους.

νρ } Π. νεζακέτ· περδερανέ, ἐπὶ. ὁ ἀνίκων ἢ ἀρμόζων
ἀδρόφρωνι, εὐγενεῖ τοὺς τρόπους, εὐγενοπρε-
πής: — معاملة — συμπεριφορὰ ἀδρόφρων, εὐγενο-
πρεπής.

νρ } Τ. νεζακέτ· δίζ, ἐπὶ. ὁ ἀνευ
λεπτότητος, κομψότητος, χά-
ριτος, εὐγενείας, ἀκομψος, ἀχαρις, σκαῖος τοὺς
τρόπους, τὴν συμπεριφορὰν.

νρ } Τ. νεζακέτ· λή, ἐπὶ. κομψός, λε-
πτός, χαρίεις, εὐγενῆς· βλ. نازك
§ τίτλος τιμητικὸς ἀπονεμώμενος εἰς τὰς κυ-
ρίας καὶ δεσποινίδας.

νρ } Α. νεζαχέτ, ὄν. θ. καθαρότης, ἀ-
γνότης: — افكار — ἀγνότης ἰδεῶν ||
اسلوب — καθαρότης ὕψους || افاده — καθαρό-
της λόγου || βλ. نزهت.

νρ } Π. νέξ', ὄν. καὶ πρόθ. τὸ πλησίον, πα-
ρά: — راء — νεξίμτέ, παρ' ἐμοί· || —
نر — νεξίμνιζέ, παρ' ὑμῶν || والارند —
βαλαλαρηντά, ἢ ἡ αἰλινδέ — νεξίμνιζέ, παρὰ τῷ
ὑψηλῷ ὑμῶν προσώπῳ, ἵτοι παρὰ τῇ
'Υμετέρῳ' Ἐξοχότητι, ἢ 'Υψηλότητι' || معاليوفد —
νεξίμνιζέ, παρὰ τῇ Α. Α. Μεγαλειότητι || —
نر — νεξίμνιζέ, παρὰ τοῖς μεγιστάσι || عقلا —
νεξίμνιζέ, παρὰ τοῖς φρονήμοις || —
نر — دولت عليه — νεξίμνιζέ, παρὰ τῷ ὀθωμανικῷ κράτει.
نر —
نر —

νρ } Π. νεξίμνιζέ, ἐπὶ. ὁ πλησίον, ὁ ἐγγύς.

νρ } Α. νέξ', ρ. ἀψ. ἀπόσπασις, ἀνάσπα-
σις, ἐκρίζωσις, ἀφαίρεσις: — خا-
ل — νεξίμνιζέ, καὶ — حالة ال —
ἀγνώ- νια ὑπυχορραγοῦντος [ἢ ἐκ τοῦ σώματος ἀπό-
σπασις τῆς ψυχῆς] § [χημ.] ἐκσπασις, ἐξέλκυ-
σις: — موال الحوض — νεξίμνιζέ, ἀποξείδωσις. || Ρμ. ἀποσπῶ, ἀνασπῶ,
ἐκρίζω, ἀφαιρῶ [αἰτ.]: — بر راهك صفت روحانيه سنى —
— ἀφαιρῶ τὴν ἱεροσύνην [σνφέτι ρουχα-
νιγέ] ἱερέως, καθαιρῶ.

νρ } Α. νέξ', κ. νεξίμνιζέ, ρ. ἀψ. τὸ ἀντλεῖν
τελείως τὸ ὕδωρ τοῦ φρέατος: — راء —
ἀντλησις φρέατος· § [λατ.] αἰμορραγία· συνώ-
νυμον — سيلان دم — νεξίμνιζέ, ρινορ-
ραγία· — البعوم — νεξίμνιζέ, αἰμορρα-
γία φάρυγγος, φαρυγγοραγία· — الجنب —
νεξίμνιζέ, πλευροραγία· || — الجلد — νεξίμνιζέ, δερ-
ματοραγία· || — الحلقه — νεξίμνιζέ, θηληροραγία, αἰμορραγία θηλῆς τοῦ μαστοῦ·
|| — الحجرة — νεξίμνιζέ, λαρυγγορρα-
γία· || — دماغه — αἰμορραγία παρεγκεφαλίδος· || —

نسطور } A. νεστόρ, δν. κ. Νεστόριος [α-
ρεσιδάρχης].

ἀκυροῦ, καταργῶ, ἀναίρω [αἰτ.] : ر. آیت دیگر
 — ۱۰۰ — توك حكى — τὸ ἐν ἐδάφιον [ἄγει] καταργεῖ
 τὸ κύρος [χοῖκυ] τοῦ ἄλλου, ἥτοι ἀκυροῖ τὸ
 ἄλλο· ὅτ' ἀντιγράφειν, ἀντιγράφη· ὃ εἶδος γρα-
 φῆς ἀραδικῆς ἐν χοῖσει ἐν τοῖς βιβλίοις.

νιδά] ὄν. γυναῖκες, τὸ γυναικεῖον φῦλον. || طائفه
 — τὸ γυναικεῖον φῦλον. || مشاهير μεσάχου
 νιδάγ, διδάσθημοι γυναῖκες.

نسوانی } A. νισθαν-í, ἐπθ. γυναικεῖος § θ.
نیموانه .

نسوانيت } A. νισθαν-ιγέτ, ὄν. θ. ιδιότης,
ἢ κατάστασις τῆς γυναικός.

نسول } Α. νοῦθούλ. ὄν. πτεροορύκτις, πτί-
 λωσις, κ. μάθημα, ἢ πέσιμον τῶν
 πτερῶν τῶν πτηνῶν [ψυσ. ἰστ.].

نسوی } A. νιδεθῖ [ἐκ τοῦ نسا νιδά] ἐπθ. γυ-
 ναικειος· §θ. نسويه : ملاحت- μελα-
 χατί νιδεθιγέ, γυναικεία καλλονή· βλ. نسائي.

نسی } A. νεσί, ὄν. λήθην· βλ. ἐπόμε. καὶ
نسمان .

نسيأ } A. νεῦ-εν, ἐπρ. ἢ τροπ. μετχ. λησμον-
 νηθεῖς· ἐν χρῆσει ὁμοῦ μετὰ τοῦ συν-
 ωνύμου نسيأ· μενδῖεν = منسيأ—λησμονηθεῖς, ὥς
 νὰ μὴ ὑπῆρχε, παρηγκωνισμένος: منسيأ—
 كير مك· μένω λησμονημένος, λησμονοῦμαι, παρ-
 αγκωνίζομαι.

} **Α. νιθγζάν** [ρζ. نى] ρ. ἀφ. λήθη,
 } **Ελληνισ μνήμης:** آتمق — **κοθή** ρι-
نسيان
 πτω εἰς τὴν γωνίαν τῆς λήθης, παραδίδω εἰς
 τὴν λήθην· || **دن خالی دکلدر** — **άναν** ὁ άνθρωπος
 δὲν εἶναι ἀπληλαγμένος [**χαλὶ**] τῆς λήθης· [ἀ-
 ραδιστί]: — **الانسان مزك عن ال** **εἰνιδάνου μυν-**
ερέκκεπον **άνε-ν-νιθγζάν**, ὁ άνθρωπος σύγ-
 κεται ἐκ λήθης, ἥτοι συγγνωστὸς διότι ψύσει
 ὑπόκειται τῇ λήθῃ [πρμ.]. || **حقوق محض عقوقدر** —
 ἡ λήθη τῶν δικαιωμάτων [ἥτοι εὐεργεσιῶν] εἶ-
 ναι αὐτόχροημα ἀδόξεια [**υδάχζι οὐκοίικ**] [πρμ.].
 || **Рμ. λησμονῶ:** **ایتمق و** — **فراموش** λησμονῶ
 καὶ ἐπιλανθάνομαι.

} A. νεοίη [ἐκ τοῦ **نسب**] ἐπθ. εὐγε-
 νῆς τὴν καταγωγὴν· ἡ ἀρμόδιος, κα-
 τάλληλος· ἡ ποίσις [قصيده] ἐν ᾗ ὁ ποιητὴς ἀ-
 ναφέρει τὴν ἐρωμένην του καὶ τὸν πρὸς αὐ-
 τὴν ἐρωτὰ του, καλουμένη καὶ شعر منسوب αἰ-
 ρι μενδούη· ἡ θ. نسبه.

نسيج } A. νεδίδξ [ρζ. نسيج] ἐπθ. ὑφασμένος·
§ δν. ὑφασμα· βλ. منسوج.

نَسِيجَه } A. νεοιδίζε [θηλ. τοῦ προηγ.] ὄν.
θ. ὕφανσμα, ἐνδυμα· § πλθ. نَسَاجِ
vedaīdōz.

} A. νεοίς, ὄν. μεγάλην πείνα· ἔδλην ἢ
 } δύναμις τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ἡ τελευ-
 ταία πνοὴ τοῦ ψυχορραγοῦντος.

} A. νεοιδέ, δν. θ. τὸ διεγείρειν τὸν λαόν
 نسيه } καὶ ὑποκινεῖν τὸν μὲν κατὰ τοῦ
 } ἑ. ἢ τελευταία πνοή· ἢ πλθ. نساء νεοαῖς.

نسيق } Α. νεδῆκ[ρζ. نسق] ἐπθ.ὁ τακτοποι-
μένος, ὁ ἐν τάξει, ὁ διατεταγμένος.

نسيسة } A. νεδική, ὁν.θ. σὺ ἅγιον προσέφερ-
μενον ὡς θυσία τῷ Θεῷ. § βῶλος
χρυσοῦ, ἀργύρου· § πλθ. نسيك νεδαϊκ καὶ نك
χρυσοῦ.

} A. νεδίου [οξ. انسم] ὄν. ἀνεμος ἐλα-
 نسيم } ἥρως καὶ εὐχάριστος, αὔρα, ζέφυρος,
 ντοφ: سحرى — αὔρα πρωτῆν. || شمال — βόρειος
 αὔρα. || خلد — αὔρα τοῦ παραδείσου. || جانيور —
 روجبور — αὔρα ζωογόνος [ρουχ-περδέρ, ἡ
 ζάν-περδέρ]. || صبا — αὔρα ζεφύρου. || ععب —
 شيبه νεδίου ἀνέπερ-σέιμ, αὔρα ἀποπνεύουσα
 ἡμδαρι, εὐώδης. || ظفر وزان اولور — πνέει [βε-
 ان δλού-γιορ] αὔρα νίκης, θριάμβου [ζαφέρ].
 πλθ. نسائم νεδαίμ.

1. **νεῆμα** *i*, ἐπθ. ὁ τοῦ ἀνέμου, ἀτ-
 μοσφαιρικός: — **هوى** ὁ ἀτμοσφαι-
 ρικός ἀήρ.

نش } A. νέος, ρ. ἀφ. τὸ ἀναμινύειν· § τὸ
βράζειν, ἀναζέειν.

نسا } A. νεᾶά, ρ. ἀψ. τὸ ἐπανερχέσθαι εἰς
 τὴν ζώνην, τὸ ἀναδιοῦν, αὐξάνειν, αὐ-
 νδισ· συννθεστ. نشو νέσθ, βλ. § μέθον· βλ. نشه.

نشا } A. νεσά, ὄν. ἀμυλον· βλ. نشاسته .

نشاب } A. νεσθάπ, ὄν. ὁ κατασκευάζων, ἢ
μεταχειριζόμενος βέλη [نشاب].

نشاب } A. νοῦσάπ, πλθ. τοῦ βλ. شاب

نشابه } A. νοῦσαπέ, ὄν. θ. βέλως: — نشأه
προσέ- } χσνμ و غصم و املقنن اتقا ايدكر
ατε[ιττκά ζεινιζ]νά μη καταστῆτε ὁ σκοπὸς
νοῦσαν] τοῦ βέλους τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ θυμοῦ
του [χῆσν οὐ γαζαπῆμ]-βηλθ. نشاب نوῦσάπ.

نشأت } A. νεσθ'ετ [οξ.نشأ] ρ.δ.θ. τὸ παρά-
γεσθαι, τὸ προέρχεσθαι, τὸ προκύ-
πτειν, τὸ πηγάζειν. || Ρμ. [δν]: — اختلاف بوندن
اختلف ή διαφορά εκ τούτου προήλθεν ἐπὶ

نشئه لندير مك } T. νεῖ'ε-λεντιουεῖκ, ρμ.
μιτθ. καθιστῶ τινα εὐθυ-
μον, ἡλαθρόν· μεθύω τινὰ ἐλαφροῶς [αἰτ.].

نشئه لك } T. νεσ'ε-λενυέκ, ρη. οὐδ. καθ-
ίσταμαι εὐθυμος, ἰλαρός, ἀπο-
κτῶ διαθείσιν* μεθύω ἐλαφροῶς.

نشأه } T. γεθ'ε-λι, ἐπθ. ὁ ἔχων διάθεσιν,
εὐθυμος.

نشءىاب } Π. νεσ'ε-γυάπ, ἐπ.θ. εὐρών διδ-
 θεσιν, εὐθυμος, ἱλαρός· ὁ ἐλα-
 φρῶς μεμεθυμένος.

نشيب } Π. νισίη [ἐσφαλμένως νεσίη] δν.
 κατήφορος, κατωφέρεια, τόπος λακ-

κώδης: — فاز و **φίραξ** οὐ νείει ἀνθήφορος καὶ
κατήφορος: **μτφ.** ἀκμή καὶ παρακμή, εὐτυχία
καὶ δυστυχία: هر نیبی را فرازی در پی است: **ἐξ**
νείει-ρα φίραξ **ἐξ** **πεί** ἔστ, πάντα κατήφο-
ρον παρακολουθεῖ ἀνθήφορος, ἥτοι πᾶσαν παρ-
ακμήν ἢ δυστυχίαν διαδέχεται ἀκμή ἢ εὐτυ-
χία: ἀντίστοιχον τουρκιστί: هر یوقوشک بر اینشی
وار و هر انشک بر یوقوشی وار.

نشيكاه } Π. νισίπ-γκιάχ, δν. τόπος λακ-
κώδης, λάκκος.

نشيد } A. vesit, tauro نشيد بل.

نشيد } A. *vesaitē*, ὁν. θ. ποίημα θυμῶδες,
 επέχον θέσιν παροιμίας· § πλθ.
 نشيد *vesaitē*.

تشیده خوان } Π. νεσείτε-χάν, ἐπθ. καὶ δν.
ὁ ἀπαγγέλλων ποιήματα

βλ. § 40. نشيد خوانی τὸ ἀπαγγέλλειν κτλ.
A. νεῦρε [ἐκ τοῦ] ἐπὶ εὐθι.

μορ, φαιδρός, χαίρων, ἀγαλλόμενος.

نشین } 1. νισίτης, ον. μέγας οὐα να καθή-
 τη τις, θέσιν· ὁμῆγυρις, συνάθροισις·
 نشین } 2. νισίτης, ον. μέγας οὐα να καθή-

Π. νιόμιν-γκιάχ, ὄν. κατοικία,
δ. αὐτοῦ. τόπος συντροφιάς.

διαμονή τοπος συνανθρωπιάς
 ὁμογύρεως.

نشین } Π.νισίν [προστ. τοῦ نشین νισσέν.
 καθίσθαι, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει]

καθήμενος: — تَحْسِبُ τὰ χτ-νισίν, ὁ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος, ὁ ἀνάσσω [βασιλεύς]· — سَند

μεδόντι-νισίν, ὁ καθήμενος ἐπὶ θέσεως, ὑπουργήματος, ὁ κατέχων ὑπουργημα ἢ θέσιν ὑψη-

λήν·|| — صدر δάτρ-νισίν, ὁ ἔχων τὴν πρωτο-
 καθεδρίαν·|| — كوشه κροσέ-νισίν, ὁ ἐν τῇ γω-
 νίᾳ καθήμενος καὶ — خلوت χαλβέτ-νισίν, ὁ κα-
 θήμενος ἐν τῇ μοναξίᾳ, ὁ ἰδιωτεύων, ὁ ἀπομα-
 κρυνθεὶς ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ βίου·|| — صفيه
 δαΐφῖνέ-νισίν, ὁ καθήμενος ἐν ἐξοχικῇ οἰκίᾳ,
 ὁ παραθερίζων·|| — مدرسه μετρέδε-νισίν, ὁ ἐν
 θεολογικῇ σχολῇ καθήμενος, ἱεροδιδασκάλος
 τῆς θεολογίας παρ' ὁθωμανοῖς·|| — مكتب μεκ-
 τεπ-νισίν, ὁ καθήμενος ἐν σχολῇ, μαθητής·||
 — پوست ποστ-νισίν, ὁ ἐπὶ δορᾷ καθήμενος[ἐπὶ
 Σείχηδων· βλ. λ. نشین·]|| — ساحل σαχῆλ-
 νισίν, ὁ ἐπὶ τῆς παραλίας καθήμενος.

تشیلتند { Π. νισίνεντὲ [μτχ. ἐν. τοῦ
νισέστέν] ὁ καθήμενος.

نص } A. νάδς, ὄν. ἐδάφιον, ἢ λείξις καὶ φρά-
 σις τοῦ Κορανίου χρησιμεύουσα ὡς
 ἀπόδειξις κατηγορηματικῇ: كرم — ἱερὸν ἐδά-
 φιον χρησιμεῖον ὡς ἀπόδειξις· || قاطع — ἱερὸν
 ἐδάφιον ὀριστικὸν [κατῇ]· || دائر — قرآن وارد
 περὶ τοῦ . . . ὑπάρχει [βαριτ ὁλμουζ
 θεόθεν ἐφθασεν] ἐδάφιον τοῦ Κορανίου· § νομ.
 مورد — ده اجتاده مغا بقدر: رهنه
 μεθοῖται ναδὸτὲ ἰδῆτχατὲ μεδὰγ γνὸκτουρ.
 ὑπαρχούσης ρητῆς διατάξεως, ἐρμηνεία δὲν ἐ-
 πιτρέπεται· || ايله تعين كيدر — ايله
 κατ'ἔθος [ῥητῇ] ὀρίζειν ταῦτόν ἐστι τὸ ὀρίζειν
 διὰ νόμου [διὰ ρητῆς διατάξεως]· § نصوس
 نودوس: قاطعه قرآنيه — ὀριστικὰ ἐδάφια τοῦ
 Κορανίου· || مورد. §2.

نصاً } A. νάσθ-αν, ἐπερ, διὰ ρητῆς ἀποδείξεως, ρητῶς [νομ] : يطلق اطلاق اوزره
 به جاری اولور اکر — یاخود دلالة تقیید دلیلی بولماز ایسه
 τὸ ἀπόλυτον [μουτλάκ] ἀπολύτως [τελάκ] οὐχ ὅτι ἰσχύει, ἐάν δὲν ὑπάρχη διὰ ρητῆς δια-
 τάξεως, ἢ διὰ τεκμηρίου [τελάκετεν], ἀπόδει-
 ξις περισταλτικὴ [τακίτι τελάλι] || — یا دلالة
 وقت اولان حاریتک ختام ممتده معیره ردی لازم کور
 τὸ χρυσιδάειον [αὐρίγέτ], ὅπερ ἐδόθη μὲ πρὸς
 θεσμίαν [μουδακκάτ] ρητῶς ἢ ὑπονοουμένῳ
 [τελάκετεν], δεόν ν' ἀποδίδεται [ρετίτ] εἰς τὸ
 χρῆσθαι [μον' ἱρ] κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας

νάβ } A. νισάτ [ρζ. نصب] ὁν. βάσις, ρ
 ζα, ἀρχή· ποσότης, μέτρον, ἀναλο
 γία, ἡ βαθμὸς κατὰλληλος· ποσὸν εἰς τὸ ὁποῖο
 ὅταν φθάσῃ ἡ περιουσία, ἐπιβάλλεται κατὰ τὸ

καθάνιν βέ νιζαμάτι μεθ-
ζου'ά, οἱ κείμενοι νόμοι καὶ θεσμοί.

نظامسن } T. νιζαμ-σὴζ, ἐπθ. ὁ μὴ ἐν τῷ
 ξει, ἀτακτος· § ὁ μὴ νόμιμος, πα-
 ράνομος· § اوله روق — παρὰ νόμους.

نظامسزلق } T. νῆαμ-δουζλῆκ, δν. ἀτα-
 ξία, ἀνωμαλία· § παρανομία,
 πράξεις παράνομος.

نظامشکنانه } II. νῆσαν-ἔικενανέ, ἐπθ. ὁ
ἀνθρώπων ἢ ἀρμόζων τῷ ἀθε-
τοῦντι τὸν νόμον, ἀντικανονικός: حركات ἢ معاملات
→ πράξεις, ἢ ἐνέργειαι ἀντικανονικάι.

نظاملاق } Τ. νιζαμ-λαμάκ, ρυ.μτθ. θέ-
 τω εις τάξιν, διευθετῶ, τακτο-
 ποιῶ [αἰτ.].

نظامی } T. νιζαμ-λή, ἐπὶ ὃ ἐν τάξει, τα-
 κτοποιημένος· § ὁ σύμψωνος τῷ νό-
 μῳ, νόμιμος, κανονικός : كدك — γεδίκιον νό-
 μιμον, κανονικόν, ἥτοι ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τοῦ
 νόμου. || كدك موقوفه — νιζαμ-λή γκετικιάτι μεδ-
 κουφέ, βακουφικά γεδίκια κανονικά· βλ. كدك.

نظامنامه } Π. νιζαμ-ναμέ, ὄν. κανονισμός:
 —سی روم پطر بقاخانی — ο κανονισμός
 τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ὁρθοδόξων [οοῦν].

نظامی } A. νῖζαμ-ι, ἐπθ. ὁ σύμφωνος τῆς
τάξει, ἢ τῷ νόμῳ [τῶ πολιτικῷ, ἢ
τῷ στρατιωτικῷ]: — فائض τόκος [φᾱϊτζ] νόμιμος.
§8. نظاميه — وظیفه καθήκον [βᾱζιφᾱḫ] νόμιμον,
δικαιοδοσία, ὀρμοδιότης: || — * ماده δρθرون [μαδ-
εἰ] τοῦ νόμου: || — * قمره περιβολή [φικρά]
δρθρον τοῦ νόμου: || — * كرم تاکتیکس στρα-
τός [άδακιρ]: || — محاکم μεχάκιμι νῖζαμ-ιγέ,
πολιτικά δικαστήρια: αντίθ. شرعه.

نظامیه } A. *νῆξαι-νῆξ* [θ. τοῦ προηγ.] δν.
 διεύθυνσις τῶν ὑποθέσεων τοῦ τα-
 κτικοῦ στρατοῦ, ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτι-
 κῶν [ἀντὶ نظامیه اداره]: خزینة — τὸ ταμεῖον
 τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

نظار } A. νεῤαῖο, πλθ. τοῦ نظيره βλ.

نظام { A. veḥāīḥ, πλθ. τοῦ نظامه βλ.

نظر } A. *vaizáo*, ὄν. βλέμμα, ὄμμα, κ. μα-
τιδ, παρατήρησις· εὖνοια· βάσκανος
ὀφθαλμός, κ. μάτι· ὄρασις [ὀπτική]: — نور το ὄψ

[illegible]

نعل } A. vā'z, ὄν. ὑπόδημα, πέδιλον· πέ-
μα, πέταλον ζώον: ی — آت πέταλον
ἵππου· || اورمق — πεταλόνω, κρηπιδῶ· || — درت
پنجاهینو می تا تفسار، ترخو دروهای
|| سوربور — طوغری درت — سوربور
نعل } A. vā'z, ὄν. ὑπόδημα, πέδιλον· πέ-
μα, πέταλον ζώον: ی — آت πέταλον
ἵππου· || اورمق — πεταλόνω, κρηπιδῶ· || — درت
پنجاهینو می تا تفسار، ترخو دروهای
|| سوربور — طوغری درت — سوربور

نعل } T. vā'z-pegī, ὄν. τρυβλίον μικρόν
ὡς τὸ πέταλον, τρυβλίον διὰ παιδας.

نعل } Π. vā'z-πένε, κ. vā'z-πένε, ὄν. πε-
ταλωτής.

نعل } T. vā'z-πενεζίκ, ὄν. τὸ ἔργον
τοῦ πεταλωτοῦ.

نعل } Π. vā'z-πεχά, ὄν. ἡ ἀξία τῶν ὑπο-
δημάτων, ἥτοι χρήματα διδόμενα
ὑπὸ τῶν χωρικῶν ἄλλοτε τῷ ἐμπολέμῳ στρα-
τῷ πρὸς ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν αὐτῶν.

نعل } Π. vā'z-περά, ὄν. ὁ κατασκευά-
ζων, ἡ πωλὼν κλάπας, κ. γαλέν-
δζας· βλ. نعلنجی.

نعل } Π. vā'z-περά, κ. vā'z-περά, ὄν. πέταλον
μικρόν, ἥτοι ἡ κάτωθι τοῦ πέλματος
τοῦ ὑποδήματος τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν ἐν
εἶδει πετάλου προσοηλουμένη λεπτή σιδηρὰ
πλάξ χρησιμεύουσα ὅπως διατηρῇ τὸ πέλμα:
اورمق — προσοηλὼ τοιαύτην πλάκα κτλ.

نعل } T. vā'z-περά-δζή, ὄν. ὁ κατα-
σκευάζων πέματα διὰ τὰ ὑπο-
δήματα· βλ. نعلجه.

نعل } T. vā'z-περά-λαμάκ, ὄν. προσ-
ηλὼ πέματα εἰς τὰ ὑποδήμα-
τα [αἰτ.] βλ. نعلجه لامق.

نعل } Π. vā'z-ζετέ, ἐπθ. πεταλωμένος,
ἐτοιμος εἰς δρόμον [ἵππος].

نعل } T. vā'z-ζετέ, ἡ نعلنجی vā'z-
λαμάκ, ὄν. διαμ. βάλλω τὸν
πεταλωτὴν νὰ πεταλῶσθαι τὸ ζῶον, πεταλῶ διὰ
τοῦ πεταλωτοῦ [δοτ. αἰτ.].

نعل } T. vā'z-ζετέ, ἡ نعلنجی vā'z-
λαμάκ, ὄν. μετ. πεταλῶ [αἰτ.].

نعل } T. vā'z-ζετέ [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν.
ἀπαρ. πετάλωσις· § φῆμιτρον τι-
θέμενον εἰς τὸ στόμα ἵππων ἀνιθάσων.

نعل } T. ἡ نعلنجی vā'z-ζετέ, ἐπθ. πεταλωμέ-
νος.

نعل } A. vā'z-ζετέ, ἐπθ. ὁ ἐν οὐχίματι πετάλου,
πελματοειδής, ὁ ἀνέκων εἰς τὸ πέτα-
λον· § θ. نعلجه.

نعل } A. vā'z-ζετέ [δνίκ. τοῦ نعل] ὄν. πέ-
διλα: نعلنجی — vā'z-ζετέ ἐρεϊφέτιν,
τὰ ἱερὰ πέδιλα τοῦ Μωάμεθ [ἱερὰ κειμήλια
παρὰ τοῖς Μουσουλμάνοις φυλαττόμενα]· § κοι-
νῶς vā'z-ζετέ [δνίκ] ὄν. κλάπη, κ. γαλένδζα: —
نعلنجی — نعلنجی — τὸ λωρίον τῆς
κλάπης ὑπὸ τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται ὁ ποῦς· ||
نعلنجی — κρότος κλάπης.

نعل } T. vā'z-ζετέ [κ. نعلنجی] ὄν. ὁ κα-
τασκευαστής, ἡ πωλητής κλαπῶν,
κ. γαλένδζων: نعلنجی — κρύς τοῦ
κλαποποιοῦ σκέπαρον, ἥτοι ἀπληστός [πρμ.].

نعل } A. vā'z-ζετέ, ἐπρ. ναί, μάλιστα: — و لا
δζέ vā'z-ζετέ, ναὶ καὶ οὐχί [παραδοχὴ καὶ
ἀποδοχὴ]· § δν. κτῆνος, ὡς κάμπλος, βοῦς, πρό-
βατον· § πλθ. نعلنجی — vā'z-ζετέ.

نعل } A. vā'z-ζετέ [πλθ. τοῦ نعلنجی] ὄν. θ. εὐερ-
γέσιαι, χάριτες, εὐεργετήματα, ἀγαθὰ,
τὰ πρὸς τὸ εὖ ζῆν ἀπαιτούμενα ἀγαθὰ: نعلنجی —
vā'z-ζετέ, ὑψηλαὶ εὐεργεσίαι [Αὐτοκρα-
τορικαί]· || — و لا نعلنجی — τὸ λωρίον τῆς
κλάπης ὑπὸ τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται ὁ ποῦς· ||
نعلنجی — κρότος κλάπης.

نعل } A. vā'z-ζετέ, ἐπθ. ποῖος! πόσον ὠραία!:
نعلنجی — vā'z-ζετέ, ἡ نعلنجی —
vā'z-ζετέ, πόσον καλὴ εὐκαιρία! || المطلوب —
vā'z-ζετέ, ἀκριβὲς τὸ ζητούμενον, τὸ
ποθούμενον, ἐκεῖνο ποῦ ἤθελον.

نعل } A. vā'z-ζετέ, ὄν. εὐεργεσία, χάρις, πᾶν
ὅ, τι συντελεῖ εἰς ἀνεδιν καὶ εὐζωίαν,
δῶρον.

نعل } A. vā'z-ζετέ, ὄν. κ. ἐνὸς τῶν ἀρ-
χαίων Ἀράδων βασιλέων, ὅστις ἀν-
εγείρας περιέργον παλάτιον ἐβόνησε τὸν ἀρχι-
τέκτονα διατάξας νὰ ῥηξωσιν αὐτὸν κάτω τοῦ
παλατίου τοῦτου· § ὄνομα τοῦ μεγάλου ἱμά-
μου Ἀμπου Χανιφά [βλ. نعلنجی]· § — و لا نعلنجی.

نقايع } A. νεκαῖ, πλθ. τοῦ نقايعه βλ.

[συνών. المروك داء *ἄδου-λ-μουλοῦτ*, βλ. داء] :
 ٢٢٥ — κλειδάγρα, ἀρθροῖτις τῆς στερνοκλειδικῆς
 ἀρθρώσεως [*τερεκουδῆ*] · ٢٢٦ — γονάγρα, γον-
 αλγία, ἀρθροῖτις τοῦ γόνατος [*ρουκπέ*] · ٢٢٧ —

χρῆνος, ἀντικρὺ τῆς γλῆνης, ἐπιφέρειον θυχνά-
κας τὴν ἐκροήν τῶν ὑγρῶν τοῦ βολβοῦ § [ψυδ] —
الصوت انعكاس الصوت — νοκτάι iv' κειράου-θ-σάδτ,
φωνοβλαστικός § [βοτ] اتحاد فلتين — νοκτάι ιε-
τιγάτι φιλάκατιν, συζυγία, ἵτοι σημείον ἐνώ-
σεως τῶν δύο κοτυληδόνων § [γεωμ.] انقلاب —
νοκτάι iv' κηλάτι, σημείον ἀπότομον, ἵτοι αἰ-
θυριδιας μεταβολῆς διευσύνδεος § πλθ. نقط نوكا-
ت، καὶ συνθηθ. نقط نيكات، ك.نوكات؛ اربعه نقط
نوكات؛ لربا أ، τὰ τέσσαρα σημεία τοῦ ὀρίζον-
τος, ἵτοι ἀνατολή [شرق], δύσις [غرب], ἀρκτος
[شمال] καὶ μεσημβρία [جنوب] معلوله ||
نوكات؛ لربا حربه || πολεμικά σημεία ||
محمل تاريخ في Chronogramma ἄστικτον· βλ. محمل.

نقطه سر } T. *νοκτα-δνή*, ἐπθ. ὁ ἄνευ στειγ-
μῆς, ἢ στειγῶν, ἄστικτος [ἐπὶ
γραμμῶν τοῦ ὀθωμανικοῦ ἀλφάβητου]· ὁ ἄνευ
φρουροῦ στρατιωτικοῦ, ἢ ἀστυνομικοῦ [θέσις].

نقطه لامق } T. νοκτα-λαμάν, ρμ. μιθ. τί-
 θημι στιγμὴν ἐπὶ γράμματος
 τοῦ ὁθωμανικοῦ ἀλφάβητου, στίζω [ait.]: [ί]
 — حرقى στίζω τὸ γράμμα γέ- ξτιθῆμι φρου-
 ρὸν ἀστυνομικόν, ἢ στρατιωτικόν.

نقطه } T. voka-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων στιγμαίν, ἐνστικτος [γραμμή τοῦ ὁθωμανικοῦ ἀλφάβητου]· § ὁ ἔχων φρουρόν, ψύλλακα [θέσις].

٢٤٤ } A. vāc', ὄν. ἐγχευόμενος, κ. μούσκευμα,
 ζεμάτισμα: جاي — ἐγχευόμενος τελεσιδής. ||
 — قابل ἐγχευτός, ὁ δυνάμενος νά γίνη ἐγχευμα.
 || — قابلت ἐπιδεκτικότης ἐγχεύσεως.

نقل } A. **vákλ**, ρ. ἀφ. μεταφορά, μετακόμι-
 σις, μετοίκησης, μετάθεσις· [lat.] με-
 ἀγγισις· διήγησις, ἀφήγησις, παράδοσις· με-
 τάθεσις· [اشيا] — μεταφορά πραγμάτων [ἐξήγία]
 || ذخيرہ — **metafóra** γεννημάτων [διὰ διηγο-
 ρόμου, ἀμμοπλοίου κτλ.] || و اصال — τὸ με-
 ταφέρειν καὶ ποιεῖν φθάνειν εἰς τὸν πρὸς ὄν-
 ὄρον, μεταδίδας, μετακόμισις || مكن — με-
 ταφορά θέσεως [μεκzán], ἤτοι μεταβολή κατο-
 κίας || كلام — **vákλ** **kezáu**, μεταφορά λόγου
 [ἀπὸ ἑνὸς θέματος εἰς ἄλλο] || دعوى — μετα-
 φόρᾳ ἀγωγῆς [ἀπὸ ἑνὸς δικαστηρίου εἰς ἄλλο]
 || [got.] الاغراس — **vákλ** **u-ághras**, μεταφύ-
 τευσις· || [lat.] اويعه — **vákλ** **éβ' i' yé**, ἐκτόπι-
 σις τυχαία ἀγγείων· || ايله بيلدك بروسه تك بولغنى —
 ἐξ ἀφηγήσεως ἐμάθομεν τὴν ἀφθονίαν τῆς Προϋ-
 ρις [πρω.]. || Рм. μεταφέρω, μετακομίζω, με-

τατίθηναι, μεταγγίζω [ιστ.]· διηγούμαι, μετα-
φράζω [δοτ. αὐτ.] : واپور ايله ازميزه يولچى [امتعه] — μεταφέρω δι' ἀεροπλοίου εἰς τὴν Συμβό-
νην ἐκιδάτας [ἡ ἐμπορεύματα, ἐμπι· ἄ] || — خاله ايٲك — μεταβάλλω οἶκον
μα, μετακομίζομαι : هيٲت سفارت بيوكدردهكى — μεταφέρειν τὸ προσώπικόν τῆς πρεσβείας
μετεκομισθῇ εἰς τὴν ἐν Βαθυροϋάκι πρεσβείαν
|| ايدرز — αὖριον μετακομιζόμεθα
εἰς τὴν νῆσον· || ايٲك — غزته دن بند [ه ماله] —
[ἐκ] μεταφέρω ἐκ τῆς ἐφημερίδος ἄρθρον [ἐνέ]·
ἢ πραγματείαν [μεκαλέ]· انكليزي جه دن لسانزه ||
μετινέχθη καὶ μετεφράσθη — و ترجمه اولخسدر
[τερδξμε] εἰς τὴν ἡμέτεραν γλῶσσαν ἐκ τῆς
ἀγγλικῆς· || ايٲك بجننه — کلام ... μεταφέρω, ἢτρέ-
πω τὸν λόγον εἰς τὸ ζήτημα ... [παχδινέ]· §
[οὗδ] μετατίθεμαι, μεταδαίνω : امتحان ويروب — ايندى
μετετέθη εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐπιτελῶν [εξημάν]
او چنجي صنفدن در دنجي صنفه || — oi μαθηται oi μεταδαινουντες ἀπο
τῆς τρίτης τάξεως εἰς τὴν τετάρτην· § πλθ.
νονκούλ., ἀφηγήσεις : صححه — ἀφηγήσεις
ἀληθείς· § κοινῶς ἀντι βλ. λ. και تصحيح.

نقل { A. νοῦκλ, ὁν. λίχνευμα ἐν χρόνῳ κατὰ
τὴν γαλοποσίαν ἢ οἰνοποσίαν, κοινῶς
μεζές, βλ. مزه .

تَقَالُ } A. νάλλ-εν, έπρ. ή τροπ. μετ. έκ με-
ταφοράς, έκ μετακομίδεως, έκ μετα-
φράσεως, έκ παραδόσεως, ή μεταφέρων, μετακο-
μιζόμενος, μεταφράζων, διηγούμενος, άφηγού-
μενος [دج : تحك] .. καταχωρί-
ζω [έν έφημερίδι] μεταφέρων, ήτοι έρανιζόμενος
ék τής έφημερίδος ...

٧٢٤ { Α. νοουκαλά, πλθ. τοῦ نقل βλ.

تقليد } Π. νὰ κλ. πέντ, ἐπὶ ὁ συλλέγων μύ-
θους, διηγήματα· § ἀντὶ αὐτῶν βλ.

نقلًا عن } T. van der Laan, ρμ. μετ. κα-
 μνω τὸν ἵππον νὰ βαδίξῃ ὡς χο-
 ρεῦων, ἤτοι ἀνορθῶν τοὺς δύο ἐμπροσθίους
 πόδας [βλ. شاخ].

نقلامق } T. νακλ-λαμνάκ, ρμ. οὐδ. ὁ ἱπ-
 πος βαδίζει ἀνορθῶν τοὺς δύο
 ἐμπροσθίους πόδας, ὡς χορεύων [βλ. شاح].

تقاله } A. νεκαλέ, πλθ. τοῦ نقل βλ.

تقلی } A. νακλ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνέκων τῇ μετα-
φορῇ, τῇ μεταοικησει· ὁ ἀνέκων τῇ
παραδόσει, ὁ ἐκ παραδόσεως, ὁ κατὰ παράδο-
σιν [ἀντιθ. τῷ عقل] § 0. نقله : — اجرت οὐδὲ ῥέ-
τι νακλιγέ, ναυλος μεταφορᾶς, μετακομίδεως·
|| — مصارف έξοδα [μεταφορᾶς] μεταφορῶς· ||
— اجورات ναυλοι, διόδια· || — علوم ἐπιστήμαι
[δολοῦν] στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς παραδόσεως· ||
— وسائل μέσα μεταφορᾶς, συγκοινωνίας [πλοῖα,
διδιδόδρομοι κτλ.] § 0ν. كيلرى : نقله — πλοῖα
τῆς μεταφορᾶς, ἵτοι μεταφορικά, φορητά.

تقلیات } A. νακλιγιάτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
δν. θ. πράγματα γνωστά ἐκ παρα-
δόσεως, γνώσεις ἐκ παραδόσεως, παραδόσεις,
διηγήσεις : — و — عقلیات ἐπιστήμαι καὶ γνώσεις
στηριζόμεναι ἐπὶ τοῦ ὁρθοῦ λόγου [ἀκλιγιάτ,]
καὶ ἐπιστήμαι ἢ γνώσεις στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς
παραδόσεως· § μεταφοραὶ ἐμπορευμάτων, ἐπι-
δοτῶν : — ى شندوفر — ى, μεταφέρει ὁ διδιδό-
δρομος· § μεταφράσεις.

نقم } A. νάκμ, ρ. ἀφ. τὸ τιμωρεῖν, τιμωρία·
βλ. انقام و نقت .

نقم } A. νικάμ, πλθ. τοῦ نقت βλ.

نقمت } A. νικμēt [ρζ. نقم] δν. θ. τιμωρία,
ποινή. || Pμ. انقام — τιμωρῶ [δοτ.] :
— ايتى — ى نقت باد نارى آلوب اکا — ايتى
με ἐξεδικήθη [δαριμὶ ἀλοῦν] καὶ ἐτιμώ-
ρησεν αὐτόν· § πλθ. نقم νικάμ.

نقود } A. νουκούτ, πλθ. τοῦ نقد βλ.

نقوش } A. νουκούζ, πλθ. τοῦ نقش βλ.

نقول } A. νουκούλ, πλθ. τοῦ نقل βλ.

نقى } A. νακῆ [ρζ. نقاء, نقاء] ἐπθ. καθαρός,
ἀγνός· δν. κ. Νεκῆς § πλθ. نقاء νικά.

نقيب } A. νεκήπ, δν. ἐξορος, ἢ ἀντιπρόσω-
πος κοινότητος· § δερβίδης ὁστις βο-
θεῖ τὸν ἀρχηγὸν μονῆς ἐν τῇ ἐκτελέσει ἰδιαι-
τέρων προσευχῶν· || الاشراف — νεκήπου-λ-
ἐθράφ, ὁ ἐν Κων[σταντινῇ] ἀντιπρόσωπος τῶν Σε-
βήτων τῆς Μέκκας, ἵτοι τῶν ἐκ τῆς οἰκογε-

νείας τοῦ προφήτου Μωάμεθ καταγομένων· §
πλθ. نقبا νουκαπά.

نقىير } A. νεκῆρ, δν. λευκὴ κοιλότης ἐπὶ τοῦ
πυρῆνος τοῦ φοίνικος, φύτρα· κατα-
γωγή· || وقطير — νεκῆρ οὐ κντμῆρ, ἐμπεριστα-
τωμένως, ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ.

نقىيص } A. νακῆς [ρζ. نقص] ἐπθ. ἐλλειψής,
ἀτελής· βλ. ناقص .

نقىيصه } A. νακνδά [θπλ. τοῦ προηγ.] δν.
θ. ἐλλειψίς, ἐλάττωμα, ἀτέλεια : —
— ى ازاله سبحانه برقطه خريطه نك تنظيى
χάρτου πρὸς ἐξάλειψιν [ἀναπλήρωσιν] τῆς ἐλ-
λείψεως ταύτης· || ايتى — ى حشيتنه ايراث — ى
οὐ χαιδῖγεντινέ ἱράσι νακνδά ἐτιμέκ, ἐπιφέρω
ἐλλειψιν εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀξιοσπρέ-
πειάν τινος, ἵτοι μειῶ τὴν ὑπόληψιν κτλ. || —
— ى ناقص — ى ناقص — ى ناقص — ى ناقص
νακνδά-πεξίρ, ὁ μειούμενος· § πλθ. ناقص
νεκαῆς : — ى محاسن صورته كوربيور
αὐτῷ ἐλαττώματα θεωρεῖ ὡς ἀρετὰς [μεχαδὶν
δουρετινέ].

نقىيص } A. νακῆζ [ρζ. نقض] ἐπθ. ἐναντίος,
ἀντίθετος, ἀντιφατικός : — ى نقضه
موضوعك — ى محول و محولك — ى موضوع قيلمك
καθιστῶ τὸ ἀντίθετον [νακνζηνή] τοῦ ὑποκει-
μένου [μεβζοῦ]· κρίσεως τινος κατηγοροῦμε-
νον [μαχμουλ], καὶ τὸ ἀντίθετον τοῦ κατηγο-
ρουμένου ὑποκείμενον· — ى يدرك
ὁ λόγος [κελάμ] οὗτος εἶναι ἀντιφατικός πρὸς
τὸν προηγούμενον· § δυك. نقضه
νακνζέιν : — ى اجتماع
δύο ἀντιθέτων, δύο ἀντιφατικῶν λόγων· § 0.
نقىيصه — ى نقضه — ى نقضه — ى نقضه

نقىيصه } A. νακνζά [θ. τοῦ نقض] δν. θ.
ἀντίφασις· § πλθ. نقاضه — ى نقاضه

نقىيع } A. νεκῆ· [ρζ. نقع] ἐπθ. ὁ ποτιζόμε-
νος εἰς τὸ ὕδωρ, ὁ μουςχευθεὶς εἰς τὸ
ὕδωρ, ὡς σταφυλῆ, ἢ φοῖνιξ, πρὸς ἐκθλίψιν τοῦ
ὀποῦ.

نقىيعه } A. νεκν'έ, δν. θ. γεῦμα, συμπόσιον·
γεῦμα παρατιθέμενον τῷ ἐκ τοῦ τα-
ξειδίου ἐρχομένῳ ξένῳ· § πλθ. نقاعه — ى نقاعه

نقىيعه } A. νεκν'ίγέ [θ. τοῦ نقع] : — ى نقع
حيوانات — ى نقع — ى نقع — ى نقع
ἐγχυματικά ζωύφια.

نقىيق } A. νεκήκ, δν. φωνὴ βατράχου, ὁρ-
νιθος, γαλῆς.

نكابه } νιγκζαπέ, δν. μακροὶ βόστρυχοι κρε-
μάμενοι ἐπὶ τῶν παρειῶν,

نکبت } Δ. νεκπέτ, ὄν. θ. συμφορά, δυστυ-
χία, καταδρομή, δυσμένεια : طالع

ى—روی τὸ πρόσωπον τῆς δυσμενείας τῆς τύ-
 χης, ἵτοι καταδρομὴ τῆς τύχης. || طالمه —
 اوغرامق ὑποπίπτω εἰς τὴν δυσμένειαν, ἢ τὴν
 καταδρομὴν τῆς τύχης. || —دار οἶκος συμφο-
 ρᾶς, δυστυχίας. § κ. ἀπαίσιος [ἀντὶ μεκوب] συνων.
 آدم — ἄνθρωπος ἀπαίσιος. § πλθ.
 اوغورسز — νεκεπάτ καὶ νουκζούπ.

نکتخانه } Π. νεκπέτ-χανέ, ὄν. οἶκος ὃν ἐ-
πληξεν ἡ συμφορά, κατοικία ἀν-
θρώπου ὃν κατέτρεξεν ἡ τύχη, οἶκος συμφο-
ρᾶς, οἶκος ἀπαίσιος.

نکبتزده } Π. νεῖκετε-ζετέ, ἐπιθ. ὁ ὑπὸ συμ-
 φθορᾶς πλινγείς, ὁ ὑπὸ τὴν δυσ-
 μένειαν τῆς τύχης, ὃν κατέτροξεν ἡ τύχη.

نکت { Α. νουκέτ, πλθ. τοῦ κτκ βλ.

نكته } Α. νοῦντέ, ὄν. θ. στίγμα, κηλὶς, ὡς ἡ
τοῦ δερμάτος· συν. بكت، نقطه [σπν.].

دوميه. — **νουκτέϊ** **τεμεβιγέ**, κηλὶς αἵματος [ιατ.]
 § λεπτός καὶ εὐφύης λόγος κεκαλυμμένος, ὃν
 πᾶς τις δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ, λεπτή εὐφύο-
 λογία, λεπτή ἐκφρασίς, ἔννοια, σκοπός : بعضاً
 مسند اليك اسمي مخاطبك بشقه سندن كتم ايتكم و ياخود
 لدى الحاجه انكاره مجال اولق كبي بر — به مبنى حذف
 τὸ δὲν ἐνίοτε παραλείπει τις [ἐκθλίσεται] τὸ δ.
 νομα τοῦ ὑποκειμένου [**μουσνέτουν** **ιλέιχ**] ἐπι-
 σκοπῶ [**νουκτεγέ** **μεπνί**] τοῦ ν' ἀποκρούῃ αὐ-
 τὸ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐκτὸς τοῦ πρὸς ὃν ἀποτεί-
 νεται [**μουχαραπὴν**], ἢ ὅπως ἢ δυνατόν ἐν ἀ-
 νάγκῃ [**λέτε-λ-χαῶ**] ν' ἀρνηθῇ. § πλθ. نكات
νικιὰτ [ἐσφαλμένως **νουκιάτ**] καὶ نكت **νουκέτ**.

نکته آمیز } Π. νοὺν τε ἀμείζ, ἐπθ. ἀνάμικτος
λεπτῶν ἐννοιῶν, εὐφυσολογιῶν.

نکته بین } Π. νοῦντε-πιν, ἐπθ. ὁ βλέπων,
 ἥτοι ἀναζητῶν τὰ μικρὰ ἐλατ-
 τώματα. εὐθυολόγος, εὐθυής § πλθ. نکته بیان

نکته پرداز } Π. νοικτε-περοτάζ, έπθ. ό συν-
 θέτων λεπτάς εύψυολογίας,
 εύψυολόγος, εύψυής: ξηλθ. نکته پردازان .

نکته پرور } Π. νοῦκτε-περδέρ, ἐπιθ. ὁ ἀγα-
πῶν τὰς λεπτὰς εὐφρολογίας.

εὐφυολόγος, εὐφυής نکتہ پروران.
 نکتہ پیا } Π. νουίτε-πεινιά, ἐπθ. ὁ μετρῶν
 λεπτάς ἐκφράσεις, ἐννοίας, εὐφυο-

λογίας, ἤτοι εὐφυολόγος, εὐφυής· § πλθ. نکتہ پیا یان.
§ ἀφ. نکتہ پیا ئی. νουκτε·πειῖμαϊ.

نکته چین } Π. νοῦκτε-τδίν, ἐπθ. ὁ ἀναζη-
 τδων μικρὰ σφάλματα, εὐφυσολό-
 γος, εὐφυσής· § πλθ. نکته حنّان .

نکته دان } Π. νοῦκτε-τάν, ἐπθ. ὁ γινώσκων
λόγους εὐψευεῖς, εὐψυολογίας,
λεπτὰς γλωσσικὰς ἐκψῆδσεις, εὐψυολόγος: ادیب
→ ψιλολόγος εὐψυολόγος: § πλθ. نکته دانان. §
د.ف. نکته دانی. νοῦκτε-τάνι.

نکته شناس } Π. νοῦν τε εἰνός, ἐπὶ θ. ὁ ἐν-
 νοῦν λεγὶ τὰς ἐκφράσεις, ἐν-
 νοίας, εὐφρολογίας. § نکته شناسان. § ἀφ.
 نکته شناس.

نکتہ کو } Π. νουκτε-γκιουϋ, ἐπιθ. ὁ λέγων
 λδγονς εὐψυεῖς, εὐψυολογιας, εὐ-
 ψυολόγος. § πλθ. نکتہ کو مان. § ادف. نکتہ کو ی.

نکته } T. νοῦντε-λί, ἐπθ. ὁ περιέχων λε-
πτὰς ἐννοίας, εὐφυσολογίας [λόγος].

نكران } Π. νυκεράν [ἐκ τοῦ نكسرتن νυκε-
 ρατὲν] μετ. ὁ παρατηρῶν, ὁ βλέ-
 πων, ὁ ἀτενίζων : — ديدن ὁφθαλμοῦ τοῦ πα-
 ρατηροῦντος. ¶ P. مولى — παρατηρῶ, ἀτενίζω,
 ἔχω τὸ ὄμμα προσηλωμένον [δοτ.].

نکرده } Π. νεκερτέ [ἐκ τοῦ στερ. ἰ και τοῦ
 کرده } ἐπφ. μὴ γένοιτο! — خدا
 خواته نه کهرته، ó Θεὸς θυλάξοι!

Π. νικηθέντες, ταῦτο ۱۱. نکران ۱۲.

نکره } A. νεῖρε, δν.θ. δνομα ἀδρίστον, δν.
 αἰθρον· ἀντίθ. معرۃ ما'ریثۃ : —
 خصمه δνομα ἀδρίστον διοριζόμενον δι' ἐπιθέ-
 του [μου·αδδεδε].

نکره } A. νεκρέ, δν. θ. ανέκδοτον, διήγη-
 μα περιεργον καὶ διασκεδαστικόν·
 ἐπθ. ὁ διηγούμενος ανέκδοτα, ἀντί· نکره nek-
 re-γkzoṣ.

نکره کو } Π. νεκρῶ-γκυῶν, ἐπὶ θ. ὁ διηγού-
μενος ἀνέκδοτα περιεργα καὶ δια-
σκεδαστικά.

نکس } νεκός, αντί ناکس βλ.

نکس } A. νοῦκς, ὄν. ὑποτροπιάσις νόσος.
 — علامات مرضیه — παλιγκότης, ἐπι-
 τροπή τῶν αὐτῶν συμπτωμάτων ἀσθενείας[α

λαμβάνει παραζιγῆ· || P^u. ٤٤٤ — ὑποτροπιδίζω
[ἢ νόστος]· τ. ٤٤٤ و كبر.

نكف } A. νεφέ, δν. θ. παρωτίς· συνών.
نكف } B. *ne· βλ. ἐπόμε.

نکفی } A. νεκφῖ [ἐκ τοῦ κέκ] ἐπθ. παρωτιδικός, ὁ τῆς παρωτίδος· §θ. نکفی :

— *εὐε γουτίεϊ νεκφίγέ, ἀδὴν παρωτιδίου· δυ-
γών. κέκ.

Π. νικηστέ, κ. **لَا يَكْنُزُ** ἢ **لَا يَكْنُزُ** **لَا**
 γεντέ, ὄν. ἐπιγραφή, κ. πατριή, εἰ-
 δος ραφῆς, καθ' ὃ διαπερῶνται διὰ τῆς βελό-
 νης τὰ δύο δυνατόμενα μέρη.

نكندك } Τ. νικεντελεμἐκ [βλ. προηγ.]
 ρμ. μεθ. ράπτω δι' ἐπιγραφῆς
 κ. παιτητῆς [alt.].

Π. ἀντὶ νικου νικιοῦ, ἐπθ. καλός, ὠ.
 ραῖος· ταῦτὸ نيك βλ.

A. νουκίουπ, πλθ. τοῦ نکبت βλ.
 نکوب

نكول } Α. νουκιοῦλ, ρ. ἀφ. τὸ ἀποσύρε
σθαι, ἀποφεύγειν, ὀπισθοχώρησις.

ἀνάκλησις λόγου, ὑποσχέσεως, παλινφθία [τι
[د]: — وعدن ἀνάκλησις ὑποσχέσεως. — يميندن
τὸ ἀποφεύγειν τὸν ὄρκον, ἀποποιήσις ὄρκου
[ἐπὶ διαδίκῳ]. || Ρμ. ἀποσύρομαι, ἀποφεύγω
ἀποποιεῖμαι [دن]: — رفندن هر قفغی یمیندن
ἀποποιεῖμαι [دن]: — یدر ایسه — یله الزام اولنور
[α]ραφέειν] ἠθέλην ἀποποιηθῆ τὸν ὄρκον, καταδ
κάζεται δύναμει τῆς ἀποποιήσεώς του.

Π. νικκοῦν, ἐπθ. ἀνατετραμμένος
ἀνεστραμμένος, ἀναποδογυρισμένος

— πάχτι νιγκιούν, τύχη αντίξοος, δυσμε-
νής. || χιτ — νιγκιούν-πάχτι, δυστυχής. || —

ὁ ἔχων τὴν κεφαλὴν ἀνεδραμμένην, δυστυχῶς
 Π. νυκτοῦν-δάρ, ἐπθ. ἀνατ

Π. νιγκζούν-τάστ, έλθ.

οὐρανός. } νατετραμμένος· συνεκδ.

نکوهش } Π. νικηγουχις, ρ. ἀφ. ἐπι-
 μυσιν· βλ. ἐπὶ ρμ.

نکوهیده } Π. νικησυχίη [μτχ. πθ. τ
 [نکوهیدن] ἐπθ. ἀξιόμμεπτος,

ξιοκατάκριτος.
 < Π. νιγκέχ, نكهبان νιγκέχ-πάν, کهدار

καμδάρ, نکامیان, نکاه } νικέχ-τόρ, βλ.

نکت } Δ. νομίζετ', ὅν. θ. ὁσμή· ἀποφορὰ
 στόματος.

A. νεκίρ, ὄν. ἄγνωστος [ἀντίθ. معروف].
 § ὁ ἕτερος τῶν δύο ἀγγέλων τῶν ἀ-

νακρινόντων τοὺς νεκροὺς ἐν τοῖς τάφοις· βλ.
 Σα. ΠΟΥΝΚΕΟ.

نكین } Π.νικίν, ὄν.δακτύλιος χρῆσιμεύων
ὡς σφραγίς, σφραγίς: — نقش ὁ τύ-

πορος(νάκῃ) τῆς σφραγίδος, ἵτοι τὰ ἐπὶ τῆς σφρα-
 γίδος χαραττόμενα γράμματα κτλ. || نقش
 خاتم οὗτος τῆς σφραγίδος τῆς Καλιφείας,
 ἵτοι ὁ Καλίφης [ὁ Σουλτάνος]. || سیاه — ἡ σφρα-
 γὶς τοῦ Σουλμῶντος. || بل. فیه.

Π. νικιν-τάν, ὄν. ἡ θάκη, ἡ τὸ
 نکیندان } κυτίον ἐν ᾧ φυλάσσεται ἡ σφρα

γίς, σφραγιστοφυλάκιον.
Π. νικιν-δαϊ, ὄν. σφραγιστοχα

•) Π. νέμ, δν. ὑγρασία [δυνων. رطوبت]: —

٢٢ } λαμβάνω ὑγρασίαν, ὑγραίνομαι·
 قاعة — ἀσπάζω ὑγρασίαν, προσβάλλομαι ὑπὲρ

τῆς ὑγρασίας· μετὰ. ὑποψία, ὑποχόνδριον
قنار—بولو بدن: ἀπὸ τὸν ἀέρα ἀρπάζει ὑγρασίαν

καχύποπτος § (ἐπθ.) ὑγρός.
 (.) A. νεμὰ [βλ. نَمَى, نَمُو] ρ.αφ.τὸ φύεσθαι

{ τὸ αὐξάνεσθαι, ἀνάπτυξις [σώματος, φ
 τοῦ]· نشو و-بولاق vèššb oú vebà poulyák, τ

ἀναπτύσσονται : نباتات نشو و — بولق
 ἀναπτύσσονται || تغيرات دماغیه نشو و — بولق

ἀναπνύσονται τὰ κυψελίδια τοῦ ἐγκεφάλου
[χορδοζεύονται τιμαγίε] || بولق و—نشو و—

ῥακκ و قر چوققلىنىك || πτύσσονται οἱ μαστοί. ἢ κατὰ τὸ ἀνάστημι
 بویجه اولان نشو و — لری

ἀνάπτυξις τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων παιδῶν.
 و جودجه نشو و — ی تام حاصل ایتمک

||βλ. καὶ نشو ١٢٠٠ ἱστόκος χρηματικός· συνών. نشو

καὶ δέσθη βα. καὶ τῶν ἁμαρτιῶν.

Π. νομὴν [προστ. τοῦ νόμου] νομῶντες
 δεσμεύειν ἐν νόμῳ ἐν διανοίᾳ ὁ δε

κνύων: — جهان **ὄζιχάν-νουμά** [κ. λ. ὁ δεσφύων τὸν κόσμον] χάρις γεωγραφικός. ἄλλοι

[خریطه]·εἶδος σκιᾶδος [ταράτσας] ἐξεχούστος ἐξ
τῆς στέγης τῶν οἰκιῶν. || — ر ر ر rēh-noum

ὁδηγὸς [ὁ δεικνύων τὴν ὁδόν]· || — كَهْدِلْ كَهْدِلْ
 γουμά, πυξίς δεικνύουσα τὴν διεύθυνσιν τ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

نمائن } A. νεμαῖν, πλθ. τοῦ نمائنه βλ.

نمائم } A. νεμαῖν, πλθ. τοῦ نمائنه βλ.

نمائنده } Π. νουμαγενεῖς [ἐκ τοῦ نمودن] μτχ.
ἐν. ὁ δεικνύων.

نمچه } Σλαβ. νέμυδε, ἡ νέμυδε, ὄν. κ. Αὐ-
στρία [συνθ. [Αὐστρία] § Γερμανία βλ.

— دوائی : آلمانیا

نمچه جه } T. νεμυδε-δζέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ὡς
Αὐστριακός, Γερμανιστί, εἰς γλῶσ-
σαν γερμανικήν: سويلك — ὁμιλῶ γερμανιστί.
§ ὄν. ἡ γερμανική γλῶσσα.

نمچه لي } T. νεμυδε-λι, ἐπθ. καὶ ὄν. Αὐστρια-
κός [βλ. [Αὐστρία] § Γερμανός βλ.
[Αλμανία].

نمد } Π. νεμῆς, ὄν. πιλωτόν, χονδρὸν μάλ-
λινον ὕψωμα, κ. κετσεῖς [چک], ἡ κάλυμ-
μα, κ. κάππα βλ. نمدپوش, نمدپوش.

نمدار } Π. νεμ-τάρ, ἐπθ. ὕψος [σπν.] βλ.
نمدار.

نمدپاره } Π. νεμῆ-παρέ, ὄν. τεμάχιον πιλω-
τοῦ, ἥτοι κετσεῖς [چک].

نمدپوش } Π. νεμῆ-πούς, ἐπθ. ὁ περιδεδλη-
μένος πιλωτόν, κ. κετσέν, ἥτοι
δερεδίνης.

نمدزين } Π. νεμῆ-ζίν, ὄν. νακτόν, ἥτοι κάπ-
πα ἔχουσα ἐπιγραφή καὶ τιθεμέ-
νη ὑπὸ τὸ σαγμα ἀμέσως ἐπὶ τῆς ράχως τοῦ
ζώου τ. نکتو ἡ نکتی تگهلی.

نمدیده } Π. νεμ-τιτέ, ἐπθ. ὁ ἔχων τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς ὑγροὺς, ἥτοι δακρύων.

نمدین } Π. νεμῆ-ίν, ἐπθ. ὁ ἐκ πιλωτοῦ κατ-
εσκευασμένος.

نمر } A. νίμρ, ὄν. τίγρις [π. نمر, τ. نمر]
πλθ. انمار νουμούρ καὶ نمر νουμούρ.

نمرقه } A. νουμουρά, ὄν. θ. μικρὸν προσ-
κεφάλαιον § πλθ. نمارق νουμουρά.

نمره } ἡ νουμέρο, βλ. نومرو.

نمرود } Π. νεμρούτ, ὄν. κ. Νεμρόδ § μτχ.
ἀλαζών· τύραννος, στυγνὸς τὸ πρόσ-
ωπον.

نمس } A. νίμς, ὄν. ἰχνεύμων· ἀλλως فرعون
صكسار κατά· τινος ἰκτίς, τ. صكسار.

نمش } A. νεμῆς, ὄν. λευκή καὶ μέλαινα κη-
λὶς· ἐφελίς, τ. چيغت.

نمش } A. νέμς, ὄν. δόλος, ἀπάτη.

نمط } A. νεμάτ, ὄν. ὁδός, τρόπος, εἶδος: نمط
بو—اوزره سوزه آغاز ايتدی

χὸς ἡρξάτο τοῦ λόγου κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον
[οὕτως] § εἶδος καλύμματος [احرام, اورتی]
κατασκευαζομένου ἐν 'Αραβίᾳ' § πλθ. نمط ἐν-
μάτ καὶ نمط νιμάτ.

نمق } A. νέμκ, ρ. ἀφ. τὸ γράφειν, γραφή·
βλ. نامق, نمقه, تميقي.

نمك } Π. νεμῆκ, ὄν. ἄλας: — انالاطوس·
انان — و نمك, ὄν. ἄλας: — انان

νιμάτ, ἡτοι εὐγνωμοσύνη· || نجرام — νεμῆκ-
παρα-
ράμ, ἀγνώμων, ἀχάριστος· || حق — τὸ δίκαιον
τοῦ ἄλατος, εὐγνωμοσύνη βλ. نكحرام.

نمکپور } Π. νεμῆκ-περδέρ, ἐπθ. ὁ τρέφων
εὐγνωμοσύνην [βλ. نك], ἥτοι πι-
στός καὶ ἀφωσιωμένος δοῦλος, θεράπων.

نمکحرام } Π. νεμῆκ-χαράμ, ἐπθ. ὁ φαγών
ἀδίκως [κ. χαράμ] τὸ ἄλας καὶ
τὸν ἄρτον τινός, ἥτοι ἀγνώμων, ἀχάριστος· αν-
τίθ. نكحلال.

نمکحرامی } Π. νεμῆκ-χαράμ, ἀφ. ἀγνώ-
μοσύνη.

نمکحلال } Π. νεμῆκ-χαλάλ, ἐπθ. ὁ φαγών
δικαίως [κ. χαλάλ] τὸ ἄλας καὶ
τὸν ἄρτον τινός, ἥτοι πιστός καὶ ἀφωσιωμένος
δοῦλος, θεράπων· βλ. نكحرام συνων.

نمكدان } Π. νεμῆκ-τάν, ὄν. ἀλατοδοχεῖον,
κ. ἀλατερόν § τὸ στόμα νέας καὶ ὠ-
ραίας γυναικός.

نمکزار } Π. νεμῆκ-ζάρ, ὄν. ἀλατωρυχεῖον,
ἀλυκή.

نمکسار } Π. νεμῆκ-σάρ, ὄν. συνών. προηγ.

نمکسود } Π. νεμῆκ-σούτ, ἐπθ. ἡλισμένος·
τάριχος.

نمکشناس } Π. νεμῆκ-σινάς, ἐπθ. ὁ γινώσκων
τὴν χάριν [τὸ ἄλας καὶ τὸν ἄρ-
τον], εὐγνώμων.

نمکین } Π. νεμῆκ-ίν, ἐπθ. ἀλατισμένος, ἡ-
λισμένος, νόστιμος.

نمکین } Π. νεμ-γκίν, έπθ. ύγρός· βλ. نمك .

نمل } Α. νέμλ, όν. μύρμηξ [τ. قارنجه]· § [χημ.]:

— حامض χαμήλι νέμλ, μυρμηκικόν ό-

ξύ· || — قورور — πρόμι νέμλ, βρωμοφόρμιον· || βλ. نمل .

نملک } Τ. νεμ-λετυέκ, ρμ. μτθ. ύγραίνω,

καθιστώ ύγρον [αιτ.]: رطوبت طوی:

— η ύγρασία ύγραίνει τώ άλας.

نملک } Τ. νεμ-λετυέκ, ρμ. ούδ. ύγραίνο-

μαι, καθίσταμαι ύγρός: — طوز: τώ

άλας ύγραίνεται· || — اثواب — τή φορέματα ύγραί-

νονται [εκ τής ύγρασίας]· || — كوزل — οί όψθαλμοί

ύγραίνονται, δακρύουσι.

نمله } Α. νεμλέ, όν. θ. μύρμηξ· βλ. نمل .

نملى } Τ. νεμ-λί, έπθ. ύγρός: دقيق — άλευ-

ρον ύγρόν.

نملى } Α. νεμλ-ί, έπθ. μυρμηκώδης: — نبض:

σφυγμός μυρμηκώδης.

نملت } Α. νεμλ-ιγέτ, όν. θ. μυρμηκικόν ά-

λας συγκεκείμενον άπό όξύ μυρμηκι-

κόν εις διαφόρους βάσεις.

نمك } Π. νεμ-νάκ, έπθ. ύγρός: — كوز:

φθαλμός ύγρός, δακρύδρεκτος.

نمناكى } Π. νεμ-νακί, άφ. ύγρασία.

نمو } Α. νουμουόδ [βλ. نمو] όν. αύξη-

σις, βλάστησις, ανάπτυξις [βοτ.]: بالكز:

نمود } Π. νουμουότ [άορ. τοῦ نمودن νουμου-

τέν, ένχρησδε έν συνθέσει] ό δεικνύων,

ό φαινόμενος όμοιος: — روبرو-نومودت, ό δει-

κνύων τώ πρόσωπον, ό παρουσιαζόμενος εις

μέσον· || — درود خیریت — τουροϋτι χαϊριγέτ-νου-

μουότ, εύχαι άγαθαί [δεικνύουσαι άγαθόν]· ||

— سعادت — δε'ατέτ-νουμουότ, δεικνύων εύτυχίαν,

εύτυχίης· || — كرم — κερέμ-νουμουότ, ό δεικνύων

ήτοι ποιών χάριτας· βλ. کرمون .

نمودار } Π. νουμουότάρ, έπθ. ταυτό προηγ.

§ όν. δείγμα, υπόδειγμα.

نموده } Π. νουμουότ [μτχ. πθ. τοῦ نمودن

νουμουότέν, δεικνύειν] ό δειχθείς.

βλ. نمود .

نمودج } Α. νουμουότζέδζ, βλ. نمودج ένμου-

τζέδζ.

نمور } Α. νουμουόρ, πλθ. τοῦ نمر βλ.

نمون } Π. νουμουόιν [βλ. نمود] έπθ. ό δεικνύων:

— لظاات — λαταφάτ-νουμουόιν, τερπνός

[ό δεικνύων χάριν]· || — رخ-نومودن, ό δει-

κνύων τήν όδόν, όδοντός· || — صورت — δουρετ-

نومودن, φαινόμενος [ό δεικνύων μορφήν]· ||

— ظاهر — ζαφάθ-νουμουόιν, ό νίκων δεικνύων, νι-

κηφόρος· || — مكارم — μεκαραίμ-νουμουόιν, ό γεν-

ναιοδωρίας δεικνύων, γενναιόδωρος, εύγενέ-

στατος.

نمونه } Π. νουμουονέ, όν. δείγμα, υπόδειγ-

μα, πρότυπον, τεκμήριον: — فاخر:

δειγμα λαμπρόν· || نفیس — δείγμα έξαίρετον· ||

— ظرافت — τεκμήριον άγάπης, φιλίας· || محبت

سو مثال هیچ — δείγμα εύψυχογίας, εύπραπειας· ||

تو کا کون — τώ κακόν παράδειγμα

[δουτί-μιόδλ] ούδέποτε δύναται νά γίνη πρό-

τυπον άπομυμήσεως [νουμουονέϊ ιμτιόδλ]· ||

— ترلاری — πρότυποι άγροί· || مکتبی — πρό-

τυπος γεωργική σχολή· || چتکارى — πρότυποι

επαύλεις· || — آخورلى — πρότυποι σταύλοι· ||

— بوجخانه — πρότυπον σπρωτορθεϊόν.

نمونه خانه } Π. νουμουονε-χανέ, όν. εκθεσις

δείγμάτων, προϊόντων γεωργι-

κών, ή βιομηχανικών: — عنای — εκθεσις 'Οθω-

μανική, κατάστημα έχον δείγματα όλων τών

βιομηχανικών προϊόντων χάριν τών έμπόρων

και άλλων.

οὗς ἐπλασεν ἡ φύσις [ἐπιτρέτει] || الكلام — νε-
δατῖρου-λ-κελάμ, σπάνιοι λόγοι.

نوادی } A. νεδατῖ, πλθ. τοῦ نادى βλ.

نوار } A. νεββάρ [ρζ. نور] ἐπθ. φωτεινότα-
τος: خلافت — νεῖροι νεββάρι χη-
λαφέτ, ὁ λαμπρότατος ἡλῖος τῆς Καλιφείας
[Σουλτᾶνος]: اسلاميت — ὁ λαμπρότατος ἡ-
λῖος τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ἥτοι ὁ προφήτης Μωά-
μεθ καὶ ἡ θρησκεία αὐτοῦ.

نواز } Π. νουβάζ [προστ. τοῦ νουβαχ-
τέν, ἐν χρῆσει ἐν συνθέσει] ὁ θαυέων,
κολακεύων, περιποιούμενος: — دل τιλ-νουβάζ,
ὁ θαυέων τὴν καρδίαν, θελξικάρδιος, φιλό-
φρων, περιποιητικός: — خاطر χατηρ-νουβάζ,
φιλόφρων, περιποιητικός: — غريب غاري-
νουβάζ, ὁ περιποιούμενος τοὺς ξένους, φιλό-
ξενος: — روح ρουχ-νουβάζ, ὁ θαυέων τὴν
ψυχὴν, εὐφραίνων: — پند پند-νουβάζ, ὁ πε-
ριποιούμενος τοὺς θεράποντας αὐτοῦ, εὐμενής,
περιποιητικός: — مہمان ميخمان-νουβάζ, ὁ
περιποιούμενος τοὺς ξένους, φιλόξενος.

نوازش } Π. νουβαζ-ιζ, ἀφ. θαυεία, περι-
ποίησις, φιλοφρόνησις, κολακεία
[ἐπὶ καλοῦ]: — و التفاتی حاوی کرمنامه
[kerem-namē] περιέχουσα φιλοφρόνησιν, φιλο-
φρονητικὴ, περιποιητικὴ: — امرنامہ — علامہ لى ||
φιλοφρονητικὴ ἢ περιποιητικὴ ἐπιστολὴ ἀνωτέρου πρὸς
ἐλάττωτον, ἢ ἴσον [χάριν τιμῆς]: — التفات و
کاتوترون, ἢ ἴσον εἶπε λόγους ἐν εἶδει φιλο-
φρονήσεως, ἥτοι φιλοφρονητικούς: — برنی التفات
فرونهش, ἢ ἴσον εἶπε λόγους ἐν εἶδει φιλοφρονή-
σεως καὶ περιποιήσεως, φέρομαι πρὸς τινα μετὰ
μεγάλης φιλοφρονήσεως, καταθαυεύω.

نوازشکار } Π. νουβαζ-ιζ-κιάρ, ἐπθ. ὁ θα-
υέων, κολακεύων, περιποι-
ητικός, φιλόφρων [ἄνθρωπος].

نوازشکارانه } Π. νουβαζ-ιζ-κιαρανέ, ἐπθ.
θαυευτικός, κολακευτικός,
περιποιητικός, φιλοφρονητικός: — بر لسان ايله
— διὰ γλώσσης περιποιητικῆς, φιλόφρονος: —
نامہ بر — ἐπιστολὴ φιλοφρονητικὴ.

نوازشکر } Π. νουβαζ-ιζ-γκέρ, ἐπθ. φιλόφρων,
περιποιητικός [ἄνθρωπος].

نوازشکری } Π. νουβαζ-ιζ-γκερί, ἀφ. φιλο-
φροσύνη, περιποίησις: — موی

اليه حقنہ معاملہ — و رعایت اجراسنہ متکثر موجود
παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε [χιμμετινιζ] νὰ
προδενεχθῆτε [μον'αμελζ] πρὸς αὐτὸν μετὰ
φιλοφροσύνης καὶ περιποιήσεως.

نوازشیاب } Π. νουβαζ-ιζ-γιάζ, ἐπθ. ὁ εὐ-
ρίσκων θαυείαν, περιποιησιν,
φιλοφρόνησιν, θαυευόμενος, κολακευόμενος: ||
صدای حالات — θαυεύω, θέλω [αἰτ.]: — ايلعك —
κατεκλήνδε τὰ
ὄτα τῶν παρόντων διὰ τῆς γλυκειᾶς αὐτῆς
φωνῆς [δατάι χαλαβέτ-ιντιμασίλλε].

نوازل } A. νεβαζιζ, πλθ. τοῦ نزلہ καὶ نازل
βλ.

نوازلق } T. νουβαζ-ζήκ, ἐν χρῆσει ἐν συνθέ-
σει, ἥτοι μεταβάλλει τὰ σύνθετα ἐκ
τοῦ νουβάζ, εἰς ἀφρημένα: — مہماننوازلق
ميخمان-νουβαζζήκ, φιλοξενία κτλ. βλ. نواز.

نوازندہ } Π. νουβαζεντέ [ἐκ τοῦ νουβαχ-
τέν] μετχ. ἐν. ὁ θαυέων,
περιποιούμενος.

نوازی } Π. νουβαζιζ, ἀφ. ἐν χρῆσει ὡς καὶ
τὸ νوازلق βλ.

نواسر } A. νεδασίρ, πλθ. τοῦ ناسور βλ.

نواشر } A. νεδασίρ, πλθ. τοῦ ناسرہ βλ.

نواصب } A. νεδασίρ, πλθ. τοῦ ناصب βλ.

نواصر } A. νεδασίρ, πλθ. τοῦ ناصر βλ.

نواصي } A. νεδασίρ, πλθ. τοῦ ناصيه βλ.

نواطير } A. νεδατίρ, πλθ. τοῦ ناطور βλ.

نواعير } A. νεδαί'ρ, πλθ. τοῦ ناعوره βλ.

نوافس } A. νεδαφίς, πλθ. τοῦ نفسا βλ.

نوافل } T. νεδαφίζ, πλθ. τοῦ نافله βλ.

نواقص } A. νεβακίς [πλθ. τοῦ ناقصه] ὁν. θ.
ἐλλείψεις, ἀτέλειαι [κυριολ. μετχ.]:
— اكمال — συμπληρῶ [ikmāl] τὰς ἐλλείψεις:
— مكتبة پروغراجه — ἡ βιβλιοθήκη πρὸς ἵδρυσιν
— اولان —

نوشت } Π. νουβίετ, ὄν. γραφήν, ἐπιστολήν.
نوشته } Π. νουβιετθ [ἐκ τοῦ نوشت νουβιε-
تەن] μιτχ πθ. γεγραμμένος· ἐπιστολήν.
نوشتارو } Π. νου-τ'αροῦ, ὄν. θηριακὴν, ἀν-
τιφάρμακον· § οἶνος.
نوشتگفته } Π. νθθ-θουκθουθ'ε, ἐπθ. ὁ νεω-
-θδθ νεωσθὶ ἰνθθκθς:—عنه كالمضی (γον-
-θδθ) νεωσθὶ ἰνθθκθς || —* زهره ανθος νεωσθὶ
ἰνθθκθς.

نوشتند { II. νοῦσεντι [ἐκ τοῦ نوشیدن βλ.
[نوشت] μτχ. ἐν. ὁ πίνων.

نوشه } Π. νῆβ-σῆχ, ὄν. νεαρός βασιλεύς. §
νεόγαυδρος.

نوشته { Π. νοῦντι, ἐπθ. χαίρων, εὐθυμος,
ἀγαλλόμενος.

نو شیروان } Π Νουσιρεδάν.η نو شیروان Nov-
 ρεδάν [ἐκ τοῦ نو شیروان γλῶ-
 κεία ψυχῇ] ὄν. ἐνὸς τῶν βασιλέων τῆς Περσίας,
 φημιζομένου ἐπὶ φιλοδικαιοσύνης, καὶ ἐπὶ τῆς
 εποχῆς τοῦ ὁποίου ἐγεννήθη ὁ Μωάμεθ].

نوشين } II. νοῦς-ιν [βλ. [نوشی] ἐπιθ. ἡδύς,
 γλυκύς, εὐδαιμονία τὴν γεῦσιν: خواب
 — ὕπνος [X^αβ] γλυκύς: || — جام οἶνος [ποτήριον]
 γλυκύς.

نوشینه } II. νουσινέ, ὄν. οἶνος γλυκύς.

نوط } A. νέετ, ρ. ἀφ. τὸ ἀναστῆν· βλ. نياط
καὶ منوط.

نوطه } Ἰτ. νότα [nota] ὄν, σημεῖον τῆς μου-
σικῆς, κ. νότες ἡδιακοίνωσις διπλω-
ματικὴ : كوندرك — πέμπω διακοίνωσιν.

نوظهور } Π. νῆ6. ζουζούρ, ἐπθ. νεοφανής,
 πρωτοφανής, καινοφανής: شرق—
 ἵσμα νεοφανές. || حريز — μεταξα νεοφανής.

نوع } A. νέδ', ὄν. εἶδος [ὑποδιαίρεσις τοῦ جنس
γένος]· γένος, τρόπος: بشر — νέδ' i ١٢٤

ἄνθρωπος, ἢ ἄνθρωπος — νέβ'ἰ ἰνδάν, τὸ ἀνθρώπινον γένος || فرس — τὸ γένος τῶν ἵππων [ἕρρες] || بو — دن — πού νέβ'ἰέν, ἐκ τοῦ εἵδους τοῦτου, τοιοῦτου εἵδους || سحر باللق — نندن عد اولنور θεωρεῖται εἰδός τι [νεβ'ἰνἰέν] μαγείας || بو اقردى ني صايقلاق — τὸν λόγον τοῦτον εἶπε ἡαίρμق — نندن — μὲ ἕνα τρόπον ὥς νὰ παραληρεῖ || نندن — μὲ μίαν φωνὴν ὁμοιάζουσιν πρὸς

κραυγὴν [εἰδούς κραυγῆς], ἢ ὥς νὰ ἐκραύγαζε·
|| — | — **νέδ'-α-νέδ'**, εἰδῶν εἰδῶν, ποικίλος,
διὰφόρος· $\mathcal{E}$ πλθ. $\mathcal{E}$ **νέδ'α'**, βλ.

Λ. νεθ'·αν, ἐπρ.ὼς πρὸς τὸ εἶδος·κα-
τὰ τὸν τρόπον || ١٠—νεθ'·α·μια, βλ. نوعاً.

نوع وس } Π. γὰρ-ἀποῦς, ὅν. νύμφη νεόγα-
μος, νεόνυμφος· § πλθ. نوع وسان.

نوعاً } A. νεθ'α-υηά [συνθ. ἐκ τοῦ نوع καὶ
τῆς ἀντ. ما] τρόπον τινά, ολονεί, οὔ-

τως εἰπεῖν: بر تضيیحی در — قرناوال پرھیزکارانك اڻ
ἀπόκρυφως [καρυβαδῆς] εἶναι ἀποζημιωθείς τις
[ταχμῖν] οὕτως εἰπεῖν τῆς νηστείας. || افندی ی
تقیح صورتند بر مقالہ یازدی — εἰργασθε μίαν πραγ-
ματείαν κακίζων τρόπον τινὰ τὸν κ..

نوعنان { Π. νεθ-ηνάν, ἐπθ. ὁ νεωστὶ χαλι-
 νούμενος, ὁ νεωστὶ πωλοδαμνού-
 μενος.

نوعی } A. γεν⁶-ί, ἐπθ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸ εἶ-
 dos, εἰς τὸ γένος, εἰδικὸς [ψυσ. ἰστ.
 βοτ.]. § 0. نوعه.

نوعیت { A. νεβ'-ιγέτ, ὄν. θ. τὸ ἀνήκειν εἰς
 τι εἶδος [ψυδ. ἰστ. βοτ.].

نوڭاي } νογάϊ, φυλὴ Μογγολικὴ τουρκόφωνος
προεδρεύουσα τὸν Ἰσλαμισμόν.

نوف { Π. νοῦφ, ὄν. ἡνώ.

نوفه } Π. νοῦφέ, ὄν. κραυγή.

Π. νοῦξερ, ὄν. νυμφαία, κ. νοῦφαρο

A. νεβύζελ, ὄν. θάλασσαν· ὁ ὠρον· γεν.

Π.νοῦκ, ὃν τὸ ὄξυ μέρος πράγματος.

ἡ γωνία τοῦ ὀφθαλμοῦ : $\angle$ — τὸ ἄκρον τοῦ
καλάμου.

نوکار { Π. νῆδ-κιάρ, ἐπθ. ἀδαής, ἀπειρος, ἀ-
μη ἔχων πείραν τῶν πραγμάτων.

نوکر { Π. νουκέου, ὄν. δοῦλος § ἀφ. نوکری

نول } A. vñ62, kai vñ62, ðv.ðwrov: § vaυλoς
 μέσθωμα πλσίου : — نصف τὸ ἡμισ
 τοῦ vaυλoυ. || قواطر اتوسی — vaυλοσυμαφωντι
 κόν. βλ. ناولون.

٧ول } Π. νοῦλ, ὄν. θράμβος πτηνοῦ.

نوم } Α. νέβη, ὄν. ὕπνος: — غلبه γαλεπή
 νέβη, περίσσεια ὕπνου, ἅτοι ὕπνος
 πολὺς || بن الـ والـ الـ بـ حال عطاء و بطأت
 μία κατάστασις ἀδρανείας [ἀταλῆτ] καὶ νοθρό-
 τητος [πταλῆτ] μεταξὺ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρεως
 [πέτνε-ν-νέβη δέ-λ-γυακῆ] || کران — ὕπνος
 βαρὺς [γκιράν].

نومرو { It. νόμωρο [numéro] ὁν. ἀριθμὸς
οἰκοδομῆς, ἐγγράφου, λαχείου κτλ.:

اوراق — سي || ὁ ἀριθμὸς τῆς οἰκίας· — سي
 ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐγγράφου [ἐξδράκ]· § βαθμὸς προ-
 ὀδου μαθητοῦ συνιστάμενος εἰς ἀριθμὸν [βλ.
 —] λαμβάνω βαθμὸν [ἀριθμὸν]· || — المقي [درجہ
 دہا طولون بر —] βαθμολογία μαθητοῦ· || —
 ἐπιτυχάνω ἀριθμὸν [βαθμὸν] μεγαλείτε-
 ρον· || — المقي [درسدن دون —] μα-
 θήματος κατώτερον [ἐὼν] βαθμὸν· § ποιότης·
 — دقیقہ [δλευρον τρίτης ποιότητος [ἀ-
 ριθμοῦ].

نومرولى } T. νομῆρος-2. ἔπθ. ὁ ὑπ' ἀριθ-
μόν, ὁ ἔχων ἀριθμόν, ἡριθμυ-
μένος: خانه — اوج olkia ὑπ' ἀριθμόν [3]. || بش
تذکره — τεζκερὲς [γράφμα] ὑπ' ἀριθμόν [5].

نومی } A. νεβμ-*i*, ἐπθ. ὁ τοῦ ὕπνου, καρ-
 τικός, ὁ ἐπιφύρων κάρωσιν [ιατ].

§ ٥. نوبه .

نوميد } Π. νομιή: [ἐκ τοῦ ἰ και امید] ἐπθ.
 ἀπελπας, ἀπληπισμένος: — افقت
 ἀπληπισμένος διὰ τὴν ἀνάγκωσιν.

نومیدانه } Π. νομιτ-ανέ, ἐπιθ. ὁ ἀρμόζων,
ἢ ἀνήκων ἀπελπισμένῳ, ἀπελ-
πιστικός: — فریاد κραυγή, θρήνος ἀπελπιστι-
κός: — بر طور — ἄθος [τὰθε] ἀπελπιστικόν.

نومیدی } Π. νομῖ-ι, ἀφ. ἀπελπισία.

٦٠٧ } A. νόυν, ὄνομα τοῦ γραμματός ὁ · §
 ٦٠٨ } ὁν. ἰχθύς: — ذوال زو-ن-ن-ن-ن-ن-ن, ὁ κύ-
 ٦٠٩ } ριος ἰχθύς, ἐπιθετον τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ, ὅς-
 ٦١٠ } τις ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐν τῇ
 ٦١١ } κοιλίᾳ τοῦ κήτους· § 32. καὶ كاف.

نونهال } Π. νέδ-νιχαλάν· ὄν. νέος βλαστός,
παῖς, νεανίας [ὡς ἐπὶ τὸ πολὺν ἀε-
γεται ἐπὶ ἐρωμένους]· § πλθ. نونهالان νέδ-νιχα-
λάν· ووط—ή νεολαία τῆς πατρίδος [βατάν].

} Π. νεβ-νιγιάζ, ὄν. ὁ νεωστὶ ἀρχό-
 } μενος τοῦ ἔργου· παῖς πρῶτον ἡδὴ
 ἀρχόμενος τῶν μαθημάτων.

} Π. νεδ-χεβέξ, ἐπθ. ὁ νεωστὶ λαμ-
 نوهوس } δάνων ἐπιθυμίαν ἢ κλίσιν εἰς τι,
 νέος ἐραστής, ἀψήκορος· ἄστατος· § πλθ. نوهوسان.

نوى { A. νερά, ὄν. πρόθεσις, θέλησις στα-
θερά, σκοπός βλ. نيت.

نويت } A. νοῦθεῖς [ὑποκ. τοῦ نوات] ὄν. μι-
 κρὸς πυρὴν, πυρὴν:ον, πυρηνδω-
 μα [βοτ.]: § (ἀνατ.) ὀστᾶριον.

نویتی } A. voubeït-i, ἐπθ. πυρροσώματι-
κός [βοτ.] ὁ θ. نویته.

نويد } Π. νοῦβιτ, κ. νεβιτ, ὄν. καλὴ εἰδ-
 ους, εὐαγγέλιον: مسرت بديده-نوبيتا
 μεσοροὺτ-πετίτ, χαρμόδουνος ἀγγελία.

نویده } Π. νεβιζέ, ἐπθ. ὁ κλαίων καὶ ὀλο-
φουρόμενος.

نویس } Π. νοῦις [προστ. τοῦ نوشتن νοῦ-
 διὰτέν, ἐν χρήσει ἐν συνθέσει] ὁ γρά-
 φων : — تیز تیخ-نویس, ὁ γράφων ταχέως, τα-
 χυγράφος. || خوش-ὁ γράφων γλαφυρῶς. || کاتب
 — خوش γραμματεὺς οὗ ὁ κάλαμος γλαφυρός. ||
 دور دور-نویس, τηλεγράφος [συνθ.
 تلگراف تاریخ-نویس, ἱστοριογράφος.
 واقعہ бак'а-нویс, χρονογράφος, ὁ γράφων
 ἐπίσημα χρονικά. || — حقیه خافیه-نویс, ὁ
 γράφων μυστικά, μυστικὸς κατάσκοπος.

نویسنده } Π. νουβιδεντιέ [μτχ. ἐν. ἐκ τοῦ
προηγ.] ὁ γράφων [σπν.].

نوین } II. νεο-iv, ἐπθ. νέος, καινοφανής :
 طرز — دلشاین } τάρζι νεβινι τιλινσίν,
 νέος ὥρατος θυμὸς, ἢ νέα μέθοδος ὥραια. ||
 — هان } νέα ἀποδείξεις [ποιησάν].

4. } T. νὲ [καὶ ἀνευ τοῦ οὐ δταν γράφεται δ-
 } μου μετὰ τῆς ἐπομένης λέξεως, ὡς 4
 καὶ 4 نى καὶ 4 نى ἀντ. ἐρωτ. τίς; τί; οἶος
 ὁποῖος; [ἐπὶ πραγμάτων]: زمان — νὲ ζευάν, ἢ
 وقت — νὲ βακίτ, τίνα καιρόν; ἤτοι πότε; ||
 درلو — νὲ τουρλου, ἢ 4 كونه — νὲ γκουνέ, τίνα
 τρόπον; πῶς; ὁποίου εἶδους; || سببد — νὲ δε-
 πειπέν, διὰ τίνα αἰτίαν; || 4 فاده — νὲ φαίτε κι,
 τίς ἢ ὠφέλεια, δυστυχῶς. || در — τί εἶναι, ἢ—
 وار τί τρέχει; || او — τί τοῦτο; || وار — νὲ-
 4 بار, τί ἔχω; || 4 وار — νὲ-ν 4 بار, τί ἔχεις; ||

A. νεχαρο-ι, ἐπθ. ἡμερησίως· ἔξω-
τερικός, ὁ μὴ ἔχων ἐσωτερικοὺς
τοι οἰκτροφούς [ἐπὶ σχολαίων, ἡ μα-
θ. ليلي لائلي, ἐσωτερικός [τῆς νυ-
.] τροπικός, ἡ ἡμεροκαλλής [ἐπὶ ἀν-
ανοίγουσι τὴν ἡμέραν καὶ κλείουσι
ν.]· θ. نهاره .

Π. νιχάλ, ὄν. βλαστός, μικρόν καὶ
 τρυφερόν δένδρον, δενδρύλλιον, νεο-
 κυρ. καὶ μτθ. ἐπὶ νέων ἀρρένων, ἡ θη-
 ۱۲۱ — نیا لاپتوڤه۱۲۱ || — ۱۲۱ تړ۱۲۱
 αστός, νέος, νέα || — ۱۲۱ نې۱۲۱-νιχάλ,
 αστός, νέος, καὶ πλθ. نوڤال۱۲۱ νεβ-νιχα-
 ۱۲۱, νεολαία || اميد۱۲۱ — ὁ βλαστός τῆς ἐλπί-
 ۱۲۱, ἥτις ὁμοιάζει πρὸς νέον βλαστόν.

Π. νιχαλ-ιδάιν, ὄν. φυτώριον,
νεοφυτεῖον, μέρος ὅπου καλλιεργ-
ᾷ. ἢ δένδρα πρὸς μεταφύτευσιν.

Τ. νικαλί, κ. νιαλί, δν. μικρός δι-
σκος ξύλινος, ἢ ἐκ ψιδίου, ἢ ἐκ δέρ-
ματος ἐν μέσῳ τῆς τραπέζης ὅπως
ᾧ τίθεται τὸ τρυβλίον [σαχάνι], ἢ ἡ
ᾧ φαγντοῦ.

A. νεχαμὲ [ὁρθότ. ⁴ ~~α~~ βλ.] ὄν. θ. ἀ-
δνηφαγία.

Π. νυχάν, ἐπθ. κεκρυμμένος, μυστι-
κός· ἀπών· || Ρμ. ايتك — κρύπτω, ἀπο-
αίτ.: نور آفتابی کوزلردن — ایدن سحاب vε-
ἀπέκρυψε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἀπὸ τῶν
|| اولی — κρύπτομαι. § ὄν. μυστικόν.
نهان .

Π. **νιχαν-χανέ**, ὄν. οἰκημα, ἡ μέ-
ρος διὰ τὰ κρυφῶθῃ τις, κρυπτή-
ον δωμάτιον, ὑπόγειον.

Π. νιζάν-δοῦ, ὅν. ὁ ἀόρατος κόσμος.

Π. νικαν-ι, ἐπιμυστικός, κρυπτός, μυστηριώδης: — اتفاقاً συμμαχία μυστική. — بر حالى كبرى — τα πάντα ἡ-
πτά καὶ μυστικά. || تجلى — μία τύχη
μυστηριώδης.

Π. νιχαθέντ, ὄν. πόλις τῆς περσι-
κῆς ἐπαρχίας Ἰράκ.

Π. νιχαθεντί, ἐπθ. ὁ ἐκ τῆς πό-
λεως نحاذن § τόνος μουσικός.

α. νιχαῖν, ὄν. θ. τέλος, πέρας, ἄ-
ρα, τέρμα, τελευταῖος βαθμός :

حرفی [ق] ندمکی — τὸ γράμμα [κάϕ] τὸ ἐν
τέλει [νιχαγετινῆκεῖ] τῆς λέξεως. || آت —
περὶ τὰ τέλη [νιχαγετινὲ τογορῶ] τοῦ
μηνός || قدر — μέχρι τέλους. || ویرمک —
δω τέλος, πέρας [δοτ.]. || بواق —
εὐρίστω τέ-
λος, πέρας, περαίνομαι, τελειδών. || و وارمق —
φθάνω εἰς τὸ τέλος, εἰς τὸ τέρμα. || اے —
ἀτε-
λεύτητος. || الی التهایہ —
إلى γάτري-ν-νιχαγέ, μέχρι τέ-
λους. || الی غیر التهایہ —
إلى γάتري-ν-νιχαγέ, ἐπ' ἁ-
πειρον, διηνεκώς. || نهاية التهایہ —
νιχαγету-ν-
νιχαγέ, κ. نهایت —
تὸ πολὺ πολὺ, ὁ ἀνώτα-
τος, ἢ ὁ κατώτατος ὅρος, ἐπὶ τέλους. || صالى كونى —
تῆν τρίτην τὸ πολὺ
πολὺν μέχρι τῆς ὀγδόης ὥρας §επρ. τέλος, ἐπὶ
τέλους. || كدى —
ἐπὶ τέλους ἦλθε. ||
نهاية الامر —
νιχαγету-λ-εμο, ἐπὶ τέλους. || بل. και. —
نهایہ.

Τ. νιχαῖετ-δίζ, ἐπθ. ὁ ἄνευ τέ-
λους, ἀτελεύτητος, ἄπειρος.

· } Τ. νιχαγερ-οιζλικ, ἀφ. τὸ μὴ
· } ἔχειν τέλος, τὸ ἀτελεύτητον,

νιχαγέ, ὄν. θ. τέλος κτλ. ταῦτο
 ٥٠٠ درجۂ نہایہ وارمق : ٥٠٠
 ὄν, εἰς τὸ τελευταῖον ὄριον· ٥٠٠
 ٥٠٠ ἀτελεύτητος.

νέχπ, ρ. ἀψ. τὸ διαρπάζειν, τὸ λη-
εῖν, ληλασία, διαρπαγή· συνών.
ἐτ. = غارت و — διαρπαγή καὶ λη-
ة — διαρπάζω, ληλατῶ [αἰτ.].
αρπάζομαι βλ. مهبوب § πλθ. نهب

νουχπούρ, δν. σωρὸς ἁμμου' §
 10. نواير νεχαπίρ.

ἐξῶς, ὄν. μεγάλην ὁδόν· μτφ. τρὸ-
ἐνεργείας, τάξις : شرعى — y. πᾶρ
κατὰ τὴν ἱερονομικὴν τάξιν, ἵε-
ται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἱεροῦ
ἱερῆ· βλ. انباج καὶ مباح .

ταμὸς Νεῖλος || فرات — ϕουράτ
ταμὸς Εὐφράτης || — عام
ταμὸς Ἰδιόκτητος || — خاص

- نیران** } A. *νιραν* [πλθ. τοῦ نار καὶ τοῦ نور] ὄν. πυρά, (ἰδης· φῶτα.
- نیرنج** } A. *νιρένδζ*, καὶ ὁ πλθ. *νιρεν-δζάτ*, ταὐτὸ ἐπομ.
- نیرنک** } Π. *νιρένγκ*, ὄν. δόλος, πανουργία· ἐπιδή, γοητεία [σπν.].
- نیرنکی** } Π. *νιρενγκί*, ὄν. τριγωνικὴ δικτύω-σις [τοπογραφία].
- نیرو** } Π. *νιροῦ*, ὄν. δύναμις, ἰσχὺς, ρώμη [σπν.].
- نیروز** } A. *νεϊρούζ*, ταὐτὸ نوروز.
- نیرومند** } Π. *νιρου-μεντί*, ἐπθ. δυνατός, ρωμαλέος.
- نیرومندی** } Π. *νιρου-μεντί*, ἀφ. ρωμαλεό-της.
- نیرین** } A. *νεϊρ-εϊν* [δυν. τοῦ نیر] ὄν. οἱ δύο ἀστέρες, ἧτοι ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη.
- نیزار** } Π. *νεϊ-ζάρ*, ὄν. καλαμών, σχοινών· βλ. نیستان.
- نیزن** } Π. *νεϊ-ζέν*, ἡ *ναϊ-ζέν*, ἐπθ. ὁ παίζων τὸν βαρύαυλον, βαρυαυλητής.
- نیزه** } Π. *νιζέ*, ὄν. λόγχη, δόρυ, ἀκόντιον
- نیزه دار** } Π. *νιζε-τάρ*, ἐπθ. λογχοφόρος, δορυφόρος.
- نیسان** } *νισάν*, ὄν. κ. 'Απρίλιος : آبی — ὁ μὴν 'Απρίλιος· || یاعمری — βροχεὶ ὁ 'Απρίλιος, ἡ *یاغوری* — βροχὴ 'Απριλίου, βροχὴ ὠφέλιμος, εὐτυχία.
- نیستان** } Π. *νεϊ-σταν*, ὄν. καλαμών, συνών. نیزار.
- نیستی** } Π. *νιστί* [ἐκ τοῦ στερ ἵ καὶ τοῦ συνδ. ὄν τὸ μὴ εἶναι, ἀνυπαρξία· ἀν-τίθ. هستی, τὸ εἶναι [εἶστί], ὑπαρξίς : — دم-ستگم, ἡ ὥρα [τῆμ] τῆς ἀνυπαρξίας.
- نیش** } Π. *νιζ* [βλ. نیشتر, نشتر] ὄν. ἀκανθα, κ. ἀγκάθι, βελόνη, ὀπλήτιον [σουδαί], κέν-τρον ἐντόμων : عقرب — κέντρον τοῦ σκορπίου.
- نیشتر** } Π. *νιστέρ*, βλ. نشتر.
- نیشکر** } Π. *νεϊ-σεκέρ*, ὄν. σακχαροκάλαμος.

- نیک** } Π. *νίκ*, ἐπθ. καλός, ἀγαθός, αἰσιος : — بد — τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν· ξὲν συν-θέσει· βλ. ἐπόμε. § πλθ. نیکان.
- نیکان** } Π. *νικάν* [πλθ. τοῦ نیک] ἐπθ. κα-λοί, ἀγαθοί.
- نیک اختر** } Π. *νίκ-άχτερ*, ἐπθ. οὗ ὁ ἀστήρ αἰσιος, ὁ ὑπὸ αἰσιον ἀστέρα γεν-νηθεὶς, εὐτυχής, καλορρίζικος· ἀντίθ. بد اختر.
- نیک اندیش** } Π. *νίκ-έντίς*, ἐπθ. ὁ ἀγαθὸς βουλευόμενος· ἀντίθ. بد اندیش.
- نیکبخت** } Π. *νίκ-πάχτ*, ἐπθ. οὗ ἡ τύχη ἀ-γαθὴ, εὐτυχής, κ. καλότυχος· ἀντίθ. بد بخت § πλθ. نیکبختان.
- نیکبین** } Π. *νίκ-πίν*, ἐπθ. ὁ βλέπων τὰ πράγ-ματα καλὰ, αἰσία, αἰσιόδοξος· ἀντίθ. بد بین § πλθ. نیکبینان.
- نیکبینانه** } Π. *νίκ-πινανέ*, ἐπθ. ὁ ἀνήμενος, ἡ ἀρμόζων αἰσιόδοξος : — کرم کری-س در ایدودوξوس· ξὲπρ. αἰσιόδοξος· ἀντίθ. بد بینانه.
- نیکبینی** } Π. *νίκ-πίνι*, ἀφ. αἰσιόδοξία.
- نیکتر** } Π. *νίκ-τέρ*, ἐπθ. συγκρ. καλλίων, βελ-τίων· ἀντίθ. بدتر *πῆτ-τέρ*.
- نیکترین** } Π. *νίκ-τερίν*, ἐπθ. ὑπερθ. κάλ-λιστας, βέλτιστος· ἀντίθ. بدترین.
- نیکخصلت** } Π. *νίκ-χασλέτ*, ἐπθ. ὁ ἀγαθὸς τὸ ἦθος, τὸν χαρακτήρα.
- نیکخو** } Π. *νίκ-χοῦ*, ἐπθ. συνών. τῷ προηγ.
- نیکخواه** } Π. *νίκ-χάχ*, ἐπθ. ὁ θέλων τὸ κα-λὸν τινος, ὁ φίλα φρονών, καλο-θελητής· εὖνους, φίλος· ἀντίθ. بدخواه.
- نیکخواهانه** } Π. *νίκ-χαχανέ*, ἐπθ. ὁ ἀνή-κων ἡ ἀρμόζων τῷ φίλα φρο-νοῦντι, τῷ καλοθελητῇ, φιλικός· ἀντίθ. بدخواهانه.
- نیکخواهی** } Π. *νίκ-χαχί*, ἀφ. τὸ φίλα φρο-νεῖν, τὸ θέλειν τὸ καλὸν τινος, καλὴ διάθεσις· ἀντίθ. بدخواهی.
- نیکده** } *νίγδε*, ὄν. κ. Νίγηρ [πόλις ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ 'Ικονίου].
- نیکسار** } *νικδάρ*, ὄν. κ. Νεοκαισάρεια [πό-λις ἐν 'Ανατολῇ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δζανίκ].
- نیکفال** } Π. *νίκ-φάλ*, ἐπθ. εὐοίωνιστος, οὗ ὁ οἰωνὸς καλός, αἰσιος.

نيكفر جام } Π. νικ-φεροδζάμ, επθ. οὐ τὸ τέ-
λος ἀγαθόν, ἀντίθ. بدفر جام.

نيكفور } νικφόρος [κατὰ τὸ لفظه λ. ἑλλ.] ὄν.
είδος μαύρου δύκου.

نيك کردار } Π. νικ-κιοτάθ, ἐπθ.οὺ ἡ φύ-
σις, ἡ ὁ χαρακτὴρ καλός, ὁ φύ-
σει ἀγαθός· ἀντίθ. بد کردار .

نیکل } Γλ. νίκελ [Nickel] ὀν. νίκελ [μέ-
 ταλλον].

نيك منظر } Π. νικ-μανζάρ, ἐπθ. ὁ καλὸς
 τὴν θεάν, οὐ τὸ ἐξωτερικὸν κα-
 λόν, ἐπιδεικτικόν.

نيكنام } Π.νικ-νάμ, ἐπθ. ὁ ἔχων, ἢ ἀποκτίν-
 σας καλὸν ὄνομα, ἢ ὑπόκληψιν, φή-
 μιν, εὐώνυμος, περιώνυμος § ὄν. καλὸν ὄνο-
 μα, καλὴ ὑπόκληψις, φήμιν: قزاق —
 ايتك ἀποκτίν, ἢ κερδαίνω καλὸν ὄνομα, φή-
 μιν, ὑπόκληψιν· § ἀντίθ. بدنام .

نیک نامی } Π. νικ-ναμί, δν. καλὸν ὄνομα,
 φήμη, ὑπόβλησις.

نیکنهاد } Π. νικ-νικάτ, ἐπθ. ὁ ἀγαθὸς τὴν
 φύσιν, τὸν χαρακτῆρα, ὁ καλῆς
 διαθέσεως, χρηστός· ἀντίθ. نیکفاد .

نيكو } Π.νικουῦ, ἐπθ. καλός, ἀγαθός· ταὐτὸ
نيك } βλ.

Π. νικηου·πάχτ, ταυτό }
 نیکو بخت
 بخت.

نيكوكار } Π. νικου-κιάρ, ἐπθ. οὐ αἱ πρά-
ξεις καὶ τὰ ἔργα καλὰ καὶ δι-
καία, εὐθύς, δίκαιος.

نیکوکاری } Π. νικου-καραί, ἀφ. εὐθύτης,
δικαιοσύνη.

نیکی } Π. νικ·ί, ἀφ. ἀγαθότης χαρακτῆρος,
 } ὁραιότης.

نیل } A. νεῖλ, ρ. ἀφ. τὸ ἀξιοῦσθαι τοῦ πο-
 θουμένου; اقصر الآمال — νεῖλ ἀκρό-

λ-ἄνυλ, τὸ ἀξιοῦσθαι τῆς διακαεστέρας ἐπιθυμίας, τοῦ ἄκρου ἁώτου τῶν ἐπιθυμιῶν βλ. نال ، نائلت ، نائل .

نیل { Π. νίλ, ὄν. κύανος, Ἰνδικόν, κ. λου-
 λάκι· τ. حويد .

نیل } A. νιλ., ὄν. Νεῖλος [ὁ ποταμὸς τῆς Αἰ-
 γύπτου]; مبارك — νίλι μουπάρεξ, ὁ
 εὐλογημένος Νεῖλος [ἐπθ. τοῦ Νεῖλου] || ابض —

νίλι ἐπηγάξ, Νεῖλος ὁ λευκός, ἵτοι αἱ πηγαὶ
τοῦ Νεῖλου. || ازرق — νίλι ἐξράκ, Νεῖλος ὁ κυ-
ανοῦς, ἵτοι ὁ Νεῖλος τῆς Ἀδυσσωνίας. || زج — νί-
λι ξένδξ, ὁ Νεῖλος τοῦ Σουδάν. || ادود — νίλ-
ἐντοῦτ, κυανοῦς.

نیلان } A. νεφέλαν, ταῦτο نیل νεϊλ, βλ.

نیلقام } Π. νιλ-φάμ, ἐπθ. κυανόχρους, κυανούς, γλαυκός.

نیلکون } Π. νιλ-γκούν, ἐπθ. ταὐτὸ نیلفام .

} Π.νιλουφῆρ [κυρίως نیلوفر νιλουφ-
 } ἡέρκ, ψύλλον κυανοῦν] δν.νυμφαία,
 ψυτὸν ἔνυδρον, οὗ τὰ ἄνθη γίνονται λευκὰ ὡς
 ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἢ ἐρυθρᾷ· κατὰ παραφθοράν
 اولوفر οὐλουνφῆρ καὶ لوفر § ὁ ποταμὸς Ὀδρύ-
 σης ὁ διερχόμενος διὰ τῆς πεδιάδος τῆς Πρού-
 σης· § δν.κ. γυναικός· || هندی — νιλουφῆρι χιντί,
 καρπὸς λωτοῦ, κύαμος λωτοῦ.

نیلو فرستان } Π. νιλουφρουιδτάν, δν. τό-
 προς ἐνθα φύονται νυμφαῖαι.

نیلوفریہ } A. νιλουφερ-ιγή [βαρδ.] ἐπιθ.
 νυμφαιοειδῇ φυτά: — فصيلة η ol-
 κογένεια των νυμφαιοειδῶν.

نيله } Π. νιλέ, ὄν. Ἰνδικόν, κ. λουλάκι, βλ.

Π. νιλ-ί, ἐπθ.ὸ ἔχων χρώμα ἰνδικοῦ,
 نیلی } κυανοῦς κυανόχροος γλαυκός: ≠ —

νιλι-πάχρ, δν. θάλασσα κυανή, ἥτοι οὐρανός·

|| دوحه — **νιλι-περτέ**, δν. παραπέτασμα κυανούιν, ήτοι ούρανός. || ع — **νιλι χροκά**, δν. δοχεϊόν κυανούιν, ήτοι ούρανός. || دوائر — **νιλι τεβαίρ**, δν. κυανοί κύκλοι, ήτοι ούρανός.

Π. viii, δν. ἡμισυ [ت. ياقوق، ارب. نصف]
 } ἐν χροῒ πρὸς σχηματισμὸν συνθέτων
 ἐπιθέτων· βλ. κατωτέρω· και دوم .

نیم بسمل } Π. νη-πίδμιλ, ἐπθ.ήμισφαγής,
κ. μισοσφαγμένος.

نیم پخت } Π. νιμ·πούχτ, ταύτὸ نیم پخت.

سیم محنته } Π. νιμ-πουχτέ, ἐπθ. ἡμίφθορ, ἡ-
μίλητος, κ. μισοψημένος, ὠμός.

نیم پردہ } II. νημ-περτέ, ὄν. ἡμιτόνιον
[moud.]

- نیتن } Π. νιμ-τέν καὶ κατὰ παραφθορὰν
میتان νιμ-τάν, βλ.
- نیم جرداء } Π. νιμ-δζερτά, ἐπθ. ὑποφάλα-
κρος [ἐπιστ.].
- نیم چنبر } Π. νιμ-δενζέθ, ὄν. ἡμίσεια στε-
φάνη τιθεμένη κάτωθι τοῦ ἐφ-
απλώματος τοῦ τραυματίου πρὸς προφύλαξιν
τοῦ τραύματος.
- نیم چهره } Π. νιμ-δεχρέ, ὄν. τὸ ζῶον τὸ
καλούμενον نسائ βλ.
- نیم دائروی } Π. νιμ-ταϊρεβί, ἐπθ. ἡμικυ-
κλικός.
- نیم دائره } Π. νιμ-ταϊρέ, ὄν. ἡμικύκλιον.
- نیمروز } Π. νιμ-ρουζ, ὄν. τὸ ἡμῖς τῆς ἡ-
μέρας, μεσημβρία, ἢ τὸ χρονικὸν
διάστημα ἀπὸ πρωίας μέχρι μεσημβρίας, ἢ
ἀπὸ μεσημβρίας μέχρις ἑσπέρας.
- نیمروزه } Π. νιμ-ρουζέ, ἐπθ. ἐκεῖνος ᾧτινι
ὑπολείπεται χρονικὸν διάστημα
ἡμισείας ἡμέρας, ὁ διαρκῶν ἡμίσειαν ἡμέραν.
- نیم سفته } Π. νιμ-δουφτέ, ἐπθ. ἡμίτρητος,
κ. μισοτρυπημένος· βλ. ناسفته.
- نیم شفاف } Π. νιμ-δεφφάφ, ἐπθ. ἡμιδια-
φανής.
- نیم شفافیت } Α. νιμ-δεφφάφιγέτ [λ. βαρδ.]
ὄν. ἡμιδιαφάνεια· τ. نیم شفاف.
- نیم شوکی } Π. νιμ-σεβکی, ἐπθ. ἡμιακανθω-
τός, ὁ ἔχων σποράδην ἀκάνθας.
- نیم کرم } Π. νιμ-γκέρου, ἐπθ. ἡμίθερμος,
χλιαρός.
- نیم کشته } Π. νιμ-κζουάτέ, ἐπθ. ἡμιπεθο-
νευμένος, κ. μισοσκοτωμένος.
- نیم لحظه } Π. νιμ-λαχζά, ὄν. ἡμῖς βλέμμα·
στιγμή μὴ ἐπιδεχομένη διαίρεσιν.
- نیم مرده } Π. νιμ-μουρτέ, ἐπθ. ἡμιθανής,
κ. μισοπεθαμμένος.
- نیم مست } Π. νιμ-μέστ, ἐπθ. ἡμιδεδρεγμέ-
νος, κ. μισομεθυσμένος, στὸ κέφι.
- نیم معدنی } Π. νιμ-μα'τενί, ἐπθ. ἡμιμεταλ-
λικός.
- نیم نگاه } Π. νιμ-γκιάχ, ὄν. ἡμῖς βλέμμα·
التفات — ἡμῖς βλέμμα εὐμενές.
- نیمه } Π. νιμέ, ὄν. τὸ ἡμῖς: روز — τὸ ἡμῖς
τῆς ἡμέρας, ἡτοι μεσημβρία· || — دو
εἰς δύο ἡμῖς, εἰς δύο τμήματα· || — — εἰς τε-
μάχια.
- نینوی } νινιβί, ὄν. κ. Νινευή [ἀρχαία πό-
λις τῆς Ἀσσυρίας].
- نیوار } Π. νιδάρ, ὄν. τὸ μεταξὺ γῆς καὶ
οὐρανοῦ κενόν, ἀτμόσφαιρα.
- نیوب } Α. νουγζούπ, πλθ. τοῦ نَاب βλ.
- نیور } Π. νιδέθ, ὄν. τὰ ἐν τῇ φύσει συμ-
βαίνοντα: نیوار — τὰ ἐν τῇ φύσει
συμβαίνοντα, ὡς βροχή, χάλαζα, ἀστραπή,
διάττοντες ἀστέρες καὶ τὰ τοιαῦτα.
- نیوه } Π. νιδέ, ὄν. θερῖνος, κλαυθμός, ὄδυρ-
μός.
- نیه } T. ἢ ۴۴ νεγέ, βλ. ۴.

ف

9 } βά6, εἰκοστὸν ἑννατον γράμμα τοῦ τουρ-
 } κικοῦ ἀλφάβητου χρησιμεῖον ὡς τε σύμ-
 φωνον καὶ ὡς φωνῆεν. "Όταν ἡ σύμφωνον, προ-
 φέρεται ὡς τὸ δ τῆς ἐλληνικῆς: وار 6άρ, دور
 ٤٦٥, ٤٦٥- όταν δὲ φωνῆεν, δεικνύει τὰς φωνὰς
 ٥, ٤٥ [γλ. eu], ٥٧, ٥ [γλ. u]: قوز ڪوڙ, کوز
 ٧٤٥٤, ٧٤٥٤- ٧٤٥٤. Ἀριθμητικῶς ση-
 μαίνει 6 [βλ. ١٠٠٠] || βλ. καὶ ١٠٠٠.

1 } A. θε, συνδ. και : احد و محمد و مصطفى
 2 } افنديلر oi κ.κ. Ἀρχητὲ καὶ Μερχητὲ καὶ Μου-
 σταφῆ. || قاليسو بو مواقع || ἐγὼ καὶ σύ· || بن و سن
 طبيعہ بی کو ستردکن — تلماقہ حیرت الورد کد نصرہ
 « براز راحت ایدیکز تبدیل البسه بیورکز ینہ کوریشور
 — قلبکز متاثر اولدیغی حکایہ بی سولشورز » دیدی
 ἡ Καλυψὼ ἀφ' οὗ ἐδειξε τὰς ψυσικὰς ταύτας το-
 ποθεσίας καὶ ἀφ' οὗ κατέλαθε [ἐλβερετικὲνδον-
 ορα] τὸν Τηλέμαχον θαυμασμός, εἶπε «μικρὸν
 ἀναπαύθητε, ἀλλάξατε τὰ ἐνδύματα· πᾶλιν βλε-
 πόμεθα καὶ συνδιαλεγόμεθα τὸ γεγονός, διὰ τὸ
 ὅποιον θὰ συγκινηθῇ ἡ καρδία ὑμῶν» || دخی —
 βέταχι, καὶ εἰπεται. || لو — بعللہ, کأن یتي, کا
 ان [βλ. λ.] § [ὅταν συνδέη δύο ὀνόματα ἀραδι-
 κά, ἢ καὶ περσικά, συνώνυμα, ἢ ἐκ παραλλήλου
 τιθέμενα, προφέρεται οὕ, ὅταν δὲ τὸ πρῶτον ὀ-
 νομα λήγῃ εἰς σύμφωνον, βοῦ] : مسالت —
 دولت-خ-و-موندالیمت, ειρήνη καὶ ὁμόνοια·
 شب — روز — ροιζ-οὔ-σέπ, νύκτα καὶ ἡμέραν,
 νυχθημερόν. || زينت — زیب — زينت
 καὶ στολισμός. || آبا — جداد
 πατέρες καὶ οἱ πρόγονοι. || βλ. والا βε ἱλλα,
 والسلام.

ο } Α. βέ, μόρ. ὁμωτικόν, μά, νή: αἰ—β' αἰ.
 λαχί, μά τὸν Θεόν. || رب الكبه—βέ ράπ-
 πη-λα-κιά-π'έ, μά τὸν Κύριον τοῦ Κιαδέ, ἦτοι
 μά τὸν Θεόν. βλ. كبه.

۱) A. βά, ἐπφ. φεῦ: اسفا — βά-ἔοφα, η —
 ۲) βά-ἔοφα, φεῦ: δουσυχῶς || ۱) باوایا،
 ۲) وای، واه.

19 } Π. βά, ἐπρ. ὀπίσω [ἐν συνθέσει]: مأنده—
 βά-μαντιέ, ὑπολειφθείς: βλ. وابسته.

وابسته } Π.β.α.πεδοτε[βλ.α. και بسته]ἐπιθ.συν-
 δεδεμένος, ἐξηρηγμένος, ἀποκείμε-
 νος· συνών. منوط [δοτ.]: و منوطدر — رأى الجالرينه —
 ἀπόκειται τῇ ὑψηλῇ αὐτῆς γνώμῃ [ρῆ'ι], ἥτοι
 ἀπόκειται αὐτῇ νὰ πράξῃ ὅπως αὐτῇ δόξῃ. ||
 الجالريدو — لطف — ἀπόκειται τῇ ὑψηλῇ αὐτῆς
 يُمنعها. || بوايشك حصولي فلان افنديك كلمته ||
 در — ἡ ἐπίτευξις τοῦ πράγματος ἐκείνου ἐξ-
 ὁρτᾶται ἐκ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δεῖνος κυρίου.

وايس } Π. βα-πέξ, ταὐτὸ واپسين.

وايسين } Π. βὰ-περίν, ἐπθ. τελευταῖος, ἑ-
 σχατος: — دم ἢ — نفس τελευταία
 πνοή [tém, ἢ νεφῆς] τοῦ βίου.

[illegible]

واثق } A. βαθῆκ [ρζ. وثق βλ. وثوق] ἐπθ. ὁ
πεποιθώς § θ. واثقه .

واجب } A. βαδίζι† [ρζ. وجب βλ. وجوب] ἐπθ.
 ἀναγκαῖος, ἀπαραίτητος, ἐπιβεβλη-
 μένος θρησκευτικῶς, ὑποχρεωτικός, δέσιος: —
 الوجوب βαδίζιου-λ-βουδζούτ, ου̇ ἢ ὑπαρξίς
 εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ἀπαραίτητος [ἐπθ. τοῦ Θε-
 οῦ] || الاحتمال — βαδίζιου-λ-ιχτιράμ, ὁ πρὸς ὃν
 φέιλεται σεβασμός, δέσιοςέβαστος: || الادا —

وادی } Α. βαῖτι, ὄν. κοιλάς: ۱۰ — βαῖτι
 εἰμέν, ἢ ۱۱ — βαῖτι-λ. εἰμέν, κοι-

βάρ-ny, ὑπάρχω [ὑπάρχων εἰμί], سَك — βάρ-
δov, ὑπάρχεις, در — βάρ-tyr, ὑπάρχει κτλ. ||
παρ.ا. ايدم — βάρ-itym, ὑπῆρχον, ايدك — βάρ-
ityn, ὑπῆρχες κτλ. || υποθ. ايسم — βάρ-idey,
ἐὰν ὑπάρχω, ايسك — βάρ-idey, ἐὰν ὑπάρχης
κτλ. || است. اعش — βάρ-iyiz, δῆθεν ὑπάρχει || —
اينك βάρ-iken, ἐνῶ ὑπάρχω, ἐνῶ ὑπάρχεις κτλ.
§ ἔχω [ἡ προηγουμένη λέξις δέον νὰ ἔχη κα-
τασκευαστικὴν κτιπτικὴν ἀντωνυμίαν]: — يارم
ἔχω χρήματα, — يارمك ἔχεις χρήματα, يارسي
— ἔχει χρήματα κτλ., ه ايدى — يارم ειχον
χρήματα κτλ., ه ايه — يارم ἐὰν ἔχω χρήματα
κτλ. || [τὸ ὑποκείμεν. κατὰ γενικὴν]: — نم يارم
ἐγὼ ἔχω χρήματα, — سنك دىنك دىنك ἔχεις χρή-
ματα || — اى احد ايدىنك يارسي —
δης ἔχει χρήματα κτλ. || — ادى — τὸ ὄνομα τοῦ
[μόνον] ὑφίσταται, ἥτοι πράγματι δὲν ὑπάρ-
χει || — اى بو ايدىه الى — ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ ὑ-
πάρχει ἡ χεὶρ τοῦ, ἥτοι ἀνεγίχθη. || ييز — ἔχει,
δὲν πρῶγει [γεμεζ], ἥτοι γλίσσρος, φιλόσοφος
|| ويانه كوردىك — اى بو له اوزوم يديك — مى
[τοιαύτην σταφυλήν; || — مى —
ἔχεις ἴδαι [εἰδὲς ποτε] τὴν Βιέννην. —
كله جكارى — ايه كورم حكارى — ἐὰν μέλλωσι νὰ ἐλθωσιν, مى

τῆς πορείας τῶν ἀεροστάτων· || قولا تَجْلِي مَوَاقِعُ
 اِتَّخَذَ اِيْتِكَ مُتَاخَيْرِيْزِيْمًا مُتَخَلِّفَةً اِرَاسِنْدَه مَخَابِرَاهُ — اِتَّخَذَ اِيْتِكَ
 [ιτιχάζ] τὰς χελιδόνας ὡς μέσον συνεννοήσεως
 [μουχαπεράτ] μεταξὺ διαφθωρων θέσεων· || قَوْلُ اِيْتِكَ
 تَوَاسُوْا بَيْنَكُمْ تَوَاسُوْا بَيْنَكُمْ تَوَاسُوْا بَيْنَكُمْ تَوَاسُوْا بَيْنَكُمْ
 τὸ εὐκολῶτερον μέ-
 σον πρὸς διδδοσιν τῆς χολερας εἶναι τὰ ποτὰ
 [μεσρουπάτ]· § [ιατ.] τὸ πρὸς ἔνωσιν ἐτέρων
 σωμάτων μεσολαβοῦν· σῶμα παρεντιθέμενον
 ἵνα διευκολονῇ τὴν διάλυσιν ἁλλου· § πλθ.
 وَاِسْلَامٌ وَبَعْدَايْتُ, βλ.

واسع } A. βασιῆ [ρζ. واسع وسمت] ἐπθ. εὐ-
 ρύς, πλατύς, εὐρύχωρος, ἐκτεταμέ-
 νος [κυρ. μτφ.]: طريق—ὁδὸς εὐρεῖα || ميدان—
 εὐρεῖα πλατεῖα || اوطة — δωμάτιον εὐρύ || جـ—
 زمین تدقیق ἐν εὐρὺ ἑδαφος ἐξετάσεως [ζευγνι-
 τεῖκῆκ]. || معنایه حل اتمك — αποδίδω
 [χάμλ] τὴν ἐκφρασιν εἰς τὴν εὐρυτέραν σημα-
 σίαν [μα'νά]- § θ. واسع .

واشاق } T. βασις [βλ. وشق] δν. λύγξ, ρή-
 dos [τετράπουν καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ
 γούνωμα]: — ρήδος Pwssikā [γούνωμα].

واصب } Α. βαδῆν [ἐκ τοῦ وصب] ἐπθ. ἀναγ-
 καῖος, διαρκής, μόνιμος, σταθερός.

واصف } A. βαδῆς [ρζ. وصف] μετ' ἐν. καὶ
 ἔπθ. ὁ περιγραφῶν ἢ χαρακτηρί-
 ζων, ἅτοι ὁρίζων τὰ προσόντα καὶ τὰς ιδιότη-
 τας προσώπου τινός, ἢ πράγματος, ὁ ποιῶν
 περιγραφάς, ἀφηγούμενος, ὁ ἐπαινῶν, ἐγκωμιά-
 ζων, ἐπαινέτης· § δν. κ. ἀνδρός: دیوانی — συλλο-
 γὴ ποιημάτων τοῦ Βαδῆς· § θ. واصفه .

واصل } A. βασιλ [ρζ. وصول βλ. وصل] μτχ. ἐν.
καὶ ἐπθ. ὁ φθάς, ἀφικθεῖς, ὁ συνενω-
θείς μετὰ τοῦ ἀντικειμένου τῶν πόθων αὐτοῦ,
ἤτοι ἐπιτυχών. || Ρμ. اولقى — φθάνω, ἀφικνούμαι,
ἐπιτυγχάνω [δοτ.: القى — شهره φθάνω εἰς τὴν
πόλιν. || اولقى — بلوغه φθάνω τὸ ὄριον τῆς ἐν-
δικιότητος [خاتمتي پوزلوی]. || اولقى — كعبه φθα-
νώ εἰς τὸν ἀστράγαλον τοῦ ποδός, μτφ. ἐξισυ-
μαί εἰς τὰ προτερήματα, τὰς ἀρετάς, εἶμαι ἐφα-
μιλλος || است اعزاز اولقى — مكتوب — ἢ ἐπιστολὴ
φθάνει εἰς τὴν χεῖρα τῆς τιμῆς [تهدیه از آن],
ἤτοι κομίζομαι εὐσεβάστως τὴν ἐπιστολήν. || —
اولدی سماع حاجزی اولدی — باسینا دهمی اداکیلی دلتو، ع-
فثادسن عیس التنا طاپاینن اکوفن مون. || وفاتی . . .
اولدی سماع تآثر عالی اولدی — بهفاتی باسینا دهمی ترعد-
دواری آلی دلتو، ὁ θάνατος τοῦ . . . ἐφθασεν

εις τὴν ὑψηλὴν ἀκοὴν τῆς θλίψεως, ἥτοι ἡ Α.
Α. Μ. μετὰ θλίψεως ἤκουσε τὸν θάνατον τοῦ
... || سر منزل سرام اولوق — βασιλὶ ἀερ-μενζιλι
μεράμ δλγιάκ, ψόανω εἰς τὸ τέρμα τοῦ σκο-
πουμένου, ἥτοι ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, τοῦ
ποθομένου· § πλθ. واصلا. βασιλίν· § θ. واصله.

} A. βασις [ἐκ τοῦ وصيت] μτχ. ἐν. καὶ
 } ὄν. ὁ ποιῶν, ἡ ἀφίνων διαθήκην,
 διαθέτης· συνθεῖσθ. موصي μουδ· § θ. واصيه

واضح } A. βαζῆν [ρζ. وض. βλ. وضوح] ἐπθ.
σαφής, ἐναργής, φανερός, πρόδηλος.
برهان لا مح | ἀποδείξεις ἐναργής καὶ τεκ-
μήριον σαφές || صورتہ — κατὰ τρόπον σαφῆ,
ἔτσι σαφώς || آشکار — πρόδηλον καὶ φανε-
ρόν. § θ. واضحه § πλθ. واضحات.

واضحات } Α βαζιχαῖτ [πλθ. τοῦ προηγ.]
 ὄν. θ. πράγματα σαφῆ, ἐναργῆ,
 πρὸς δὲ πανθομολογούμενα.

واضع } A. βασις [βς. وضع] ἐπὶ τοὺς τιθεῖς, ὁ
 βαλλων, ὁ ἰδρύνων [δοτ.]: امضا — ὁ
 τιθεὶς ὑπογραφήν, ὑπογράφων || قانون — ὁ νό-
 μους τιθεὶς, νομοθέτης || اسم — ὁ τιθεὶς ὄνομα,
 ὀνομαζών § 0. واضع .

واظوز { Ελ. βάτος, ὄν. βάτος, εἶδος ἰχθύος
 ὡς ἡ ρίνη, κ. ρίνα.

واعظ } A. βα'ηζ [ρζ. وعظ] ἐπθ. καὶ δν. ὁ
κρυύτων καὶ νοουθετῶν, ὁ ἀπ' ἀμ-
δωνος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κρυύτων, ἱεροκάρυς·
§ πλθ. اعظي βα'ηζιν.

واعظاق } T. βα'ηζ-λῆκ, ὄν. τὸ ἔργον τοῦ
ιεροκλήρουκος.

واغون } Ἀγ. βαγὼν [wagen] ὄν. ἀμαξα δι-
δροδορομική.

واقتير { Ελ. βαρτίς, βλ. ἐπόμε.

واقتيس } Ελ. βαφτις, ὄν. βάπτιστος, βάπτ-
 σμα [ἀρβ. تعيد]: آناسى ή باباسى —
 ο, ή ἀνὰδοχος [νουνός, ή νουνά]. || Ρμ. ايتك —
 βαπτίζω [ait.]: || اولتى — βαπτίζομαι: || صاعد.

{ **واقف** } A. βαφίτ, ἐπθ. καὶ ὄν. ἀγγελος, ἀπ-
 εσταλμένος, ἐπίτροπος πληρεξούσιος
 [σπν.]-§[ἀνατ.]-παρεργαῖος μῦς, βυκανιστής [εἰς
 τῶν μύωνων τοῦ στόματος]-§B. عضلة : —
 ἀταλτί βαφίτέ, μῦς βυκανιστής· συνών. مبوب.

A. βασι-ι, ἐπθ. [ἀνατ.] : —
 وافی } παρειοφρουγικός· ἔθ. وافیه.

ἐπισταμένον· || — سعى προσπάθεια ἀνθρώπου
ἐπισταμένον· || تتبع و تدقيق وقوعات — ἐπισταμέ-
νη μελέτη [τετεπαισμένη] καὶ ἐξέτασις τῶν γεγο-
γύτων.

واوقا قلامق } T. βακακ-λαμὰκ [ἐκ τῆς
 φωνῆς τοῦ βατράχου] ۛۛۛ
 ۛۛۛ. ڪوڏڙو : — اورڊڪ ڪور ۛۛۛ ۛۛ ۛۛۛۛۛ ۛۛ ۛ
 βατράχος ڪوڏζουσι. || ۛۛۛ ۛۛۛۛ ۛۛۛۛۛ .

واق } A. βακή [ἐκ τοῦ وقا] μετ. ἐν. καὶ
ἐπθ. ὁ προφυλάττων, υπερασπίζων,
προστατεύων § [ιατ.] προφυλακτικός § 0.4.4. .

ولا } Π. βαλά, ἐπθ. ὑψηλός, ἐξοχος, μέγας;
 لى ذات زاتي βαλαζαρι, τὸ ἐξοχόν
 Ὑμῶν πρόσωπον, ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης || شاد—
 βαλά-ζάν, καὶ جاد— βαλά-δζάχ, ἐξοχος τὴν
 θέσιν καὶ τὴν περιωπὴν. || قدر— βαλά-κάτρ,
 ὁ λίαν ἐκτιμώμενος, ἐξοχος.

٧١ } Α. βὲ ἰζζα [συνθ. ἐκ τῶν συνδ. , καὶ
 ٧١] ἐπρ. εἰ δὲ μὴ, ἄλλως, ἐν ἐναντίῳ
 περιπτώσει; ٧١— βὲ ἰζζα φε-ζά, ἄλλως ἀδύ-
 νατον.

والحاصل } A. βέλ-καθῆλ. [ἐκ τοῦ συνδ. و
 τοῦ ἄρθ. ال] καὶ τῆς λ. حاصل] ἐπρ.
 ἐν λόγῳ. συνελόντι εἰπεῖν. βλ. الحاصل. حاصل

والد } A. βαλιτ [ἐκ τοῦ ولادت, ρζ. ولد] μτχ.
 ἐν. καὶ ὄν. ὁ γεννῶν, γεννήτωρ, πατήρ:
 ماجد كثير المحامد حضرت پادشاهی — βαλιτ μαδζιτ
 κεδιρου-2-μεγαυιτ χαζρετ πατιδαχι, ὁ ἐν-
 δοξος καὶ κλεινός πατήρ τῆς A. A. M. τοῦ
 Σουλτάνου· § [βοτ.] زهر — βαλιτ ζέχο, ἀνθο-
 γόνος [κάλυξ] || ورق — βαλιτ βεράκ, φηλλογό-
 νος [κάλυξ]· § ٥. والده. βλ. § δυτικ. والدين βαλι-
 τίν. καὶ والدان βαλιτάν βλ.

والدان } A. βαλάν, ταὐτὸ βλ. والدين

والده } A. βαλιτέ, [θ. τοῦ والد] ὅν. θ. μῆ-
τηρ : محترمه. — σεβαστὴ μῆτηρ. ||

βασιτῆ δου-
τάν ἀλίγειτον· ἐσάν ἐφένεινυζ χαζοελερι, ή
A. B. Γ. ή βασιλομήτωρ [τοῦ Σουλτάνου]·
—, ὁδῆί βασιτῆ, υπονα· —, πενθερά.

والده جفزع } T. βαλιτε-δζηνάξ, δν. ὑποκ.
ἀγαπητὴ μήτηρ, κ. μητερίδα.
βαλιτεδζηνάξην, μητερίδα μου !

والدين } A. βαλι-εἶν [δυϊκ. τοῦ αὐτοῦ βαλ.]
 ὧν οἱ γονεῖς, ἅτοι ὁ πατήρ καὶ ἡ
 μήτηρ· συνών. ἔνϕ.

والسلام } A. βέ-δ-δελαυ [δύνθ. ἐκ τοῦ συνδ.
و τοῦ ἄρθρ. ال και τῆς λ. سلام]

ἐπερ. καὶ ἐπὶ τοῦτοις εἰρήνη, χαῖρε· στίδου τὸ ὄ-
λον, ἐνὶ λόγῳ, τετέλεσται, ἦτοι δὲν ἔχω ἄλλο
νὰ εἶπω, νὰ προσθέσω.

والله } A. βά-λαχι, ἡ βάλαχ [ἐκ τοῦ μορ.
 , καὶ τῆς λ. الله] ἐπρ. μὰ τὸν Θεόν :
 المظلم — βά-λαχι-λ-άχ'ημ, μὰ τὸν ὑψίστον Θεόν.
 βλ. ᾠδ. καὶ ᾠδ.

واله } A. βασις [ρς. ε] ἐπθ. ἐξεστηκώς, ἐκ-
στατικός, ἐκπληκτος, παραξάλισμένος,
ἐμβρόντης, ἐνός, τεθορυβημένος: و حيران —
βασις βὲ καϊρόν. ἐκπληκτος καὶ ἐκστατικός.

والله } Π. βαλιάν-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀνήκων, ἡ
ἀρμόζων ἐκστατικῶ, ἐκπλήκτω
κτλ. βλ. والـه : نظر — ὄμμα [vačar] ἐκπλήκτου
ἀνθρώπου. || — لادّوγος ἀνθρώπου ἐκπλή-
κτου. § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει ἐκπλήκτω κτλ. : —
اتك تماشا θεῶμαι μετ' ἐκπλήξεως.

} **والى** } A. βαλι[ἐκ τοῦ ولايت, ρζ. *ولا] ὄν. γεννι-
 κὸς διοικητῆς νομοῦ, νομάρχης, κ. βα-
 λῆς [τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο نائب الملك **ναῖπουν-λ-με-**
λιῖ, ἡ السلطنة نائب **ναῖπουν-σ-δαλτανά**, ἡ ايكال
 بکري **ἐγγιάζετ πενλιετ πενδὴ**, والى δὲ ἐλέ-
 γετο ὁ φρούραρχος τῆς πόλεως· ἐν τῇ Περσίᾳ
 ἐκαλεῖτο فرمان **φερμαν φερμά**, ἐν δὲ τῇ Ἰν-
 δίᾳ سپهدار **σπεχ-τάρ**] || ولايت — ὁ γενικὸς
 διοικητῆς τοῦ νομοῦ || باشا حضر تلى — ἡ A. E.
 ὁ Νομάρχης || الاثنى — ὁ κλεινότατος
 [βαλὰ-θανι, οὗ τὸ κλέος μέγα] Νομάρχης Θεσ-
 σαλονίκης. § πλθ. ولات **βουλάτ**.

والملك } T. βασι-λειᾱ, ὄν. τὸ ἀξίωμα, ἢ ἡ
 θεσις τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ, τοῦ
 νομάρχου: ي — بروس ἡ θεσις γενικοῦ διοικη-
 τοῦ Προῦθνης: § ἐπαρχία διοικουμένη ἢ ἀξία
 γὰ διοικῆται ὑπὸ γενικοῦ διοικητοῦ.

وام } Π. βάν. ὄν. χρόος, ὀφειλὴν [σπν.]· βλ.
وامكنذر، وامدار، وامخوام.

وامانده } Π. βα-μαντέ, ἐλθ. ὑπολειπόμενος,
καθυστερῶν.

وامیر } Τ. βαυμπίρ, δν.είδος μεγάλης νυκτε-
ρίδος [یاراسه] § Εμπούσα, μορμολύ-
κειον, φάσμα, βρυκόλακας, κ.στοιχείο. βλ. جادی.
خورلاق.

وامخواه } Π. βαρυ-χάχ, ἐπθ. ὁ ἀπαιτῶν τὰ
ὀφειλόμενα.

των-λλαζ, θεία παρακαταθήκη, ἵτοι οἱ ὑπὸ-
κοοὶ τοῦ βασιλέως, οἵτινες θεοῦθεν εἶναι ἐμπει-
στευμένοι αὐτῷ: — يد مويده* كتاب يادشاهيد
رانيه اولان صنوف اهالى
πασιδαχίττε βετί'άϊ ρεππ'ανιγέ ὁλάν δου-
νοῦφί ἐγγαλί, αἱ τάξεις τοῦ λαοῦ, αἵτινες εἶναι
θεία παρακαταθήκη ἐν τῇ κραταίῃ χειρὶ τῆς
Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου: || نعلش و مقدرت تقى مقبره*
رحمت رحمن قلندرد
φιορὲτ· νανὸϊ μακπερὲϊ μαχδουδαίττε βετί'άϊ
ραχμ'εττι ραχμ'άν κηλνυμ'ήστηρ, τὸ συγκεχω-
ρημένον αὐτοῦ σκῆνος ἐγένετο ἐν ἰδιατέρῳ τά-
φῳ παρακαταθήκη εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ
πολυελέου Θεοῦ, ἵτοι ἐνεταψιδόθη, ἡ ἑνὶ τῷ
جامع شريفى
Χακ غفران قلندرد
εἰς τὸν χοῦν τῆς θείας ἀφ' ἧς εὐσεως [χάκι γουφ'ράν]
ἐν τῷ περιδόλῳ [χατηρὲ] τοῦ ἱεροῦ τεμένους...
§ πλθ. ودایع βετ'αϊ'.

وديعه } Α. βετία-τεν, ἐπρ. ὡς παρακατα-
θήκη: — وريلان ساعت : ωρολόγιον
θεοῦ ὡς παρακαταθήκη.

ودين } βιτίν, ὄν. κ. Βιδύνη, πόλις ἐπὶ τοῦ
Δουνάδεως.
وذيله } Α. βεζιλέ, ὄν. θ. τεμάχιον ἀργύρου·
κάτοπτρον τῶν ἀρχαίων ἐκ στιλβνοῦ
μετάλλου· § πλθ. وذایل βεζ'αϊλ.

ور } Π. βέρ, κατάληξις σχηματίζουσα ἐπί-
θετα κτηνικά, ἢ σχετικά: جانور دζαν-
βέρ, ζῴον· || سخور دουνخان-βέρ, κύριος τοῦ
λόγου, δεινὸς περὶ τὸ λέγειν· || كينهور كينه-βέρ,
ὁ ἔχων μῦθος, πάθος· || هنور خونبر-βέρ, κά-
τοχος τέχνης, τεχνίτης· || تاجور تاج-βέρ, ἐ-
στεμμένος [βασιλεύς]· || دانشور داني-βέρ, σο-
φός, πεπαιδευμένος.

وراء } Α. βερά, ὄν. τὸ ὀπισθεν, ῥάχις, πέ-
ραν: — يردده — ὀπισθεν τοῦ παραπε-
τάσματος· || — ما — τὸ πέραν, τὸ ἐκεῖθεν· βλ. ماوراء.
§ δακτύλιος, κ. πάτος.

ورائيه } Τ. βράτνεα, ὄν. εἶδος χαμαινύ-
λου [ویرانه باباده-سى].

وراثت } Α. βεραδὲτ [βζ. αἰθ.] ὄν. θ. κληρονο-
μία: — ديكاتيما κληρονομίας,
κληρονομικόν· || دى درت نذر اولادينه ||
منحصردر
κλῆρονομία τοῦ ἀποθανόντος περι-
ορίζεται εἰς τὰ τέσσαρα αὐτοῦ τέκνα, ἵτοι οἱ
حق — دن || αὐτοῦ εἶναι κτλ.

استطاط ايمك خاككن βεραδετ· τὸν ἰδὲ κατ' ἐτυμῶν,
ἀποκλινῶ [δοτ.] § ὕψ. ἰστ.] κληρονομικότης.

وراق } Α. βιράκ, ὄν. ἡ ἐποχὴ τῆς φυλλο-
φύλλης, φυλλοφύτα [βοτ.].

ورثه } Α. βερεδὲ [πλθ. τοῦ وارث] ὄν. κλη-
ρονόμοι: — متروكسى
βερεδ'άνην βερεδ'εϊ μετρονκεδ'εϊ, οἱ κληρονόμοι
οὓς ἐγκατέλειπεν ὁ ἀποθανών· || مشروعه —
νόμιμοι κληρονόμοι· || صحيحه — γνήσιοι κληρο-
νόμοι· || — يكا — οἱ μόνοι κληρονόμοι.

ورد } Α. βέρτ, ὄν. ῥόδον: — مضاعف — ῥόδον δι-
πλοῦν· || — ال —
σταγμα· τ. كل صوي. نار — ἄνθος ροίας· § πλθ.
وراد βιράτ καὶ اوراد ἐδράτ.

ورد } Α. βιράτ, ὄν. μέρος τοῦ Κορανίου ὅπερ
ἀναγινώσκει τις καθ' ἐκάστην, καθη-
μερινὴ εὐχή· || زبان ن لسان — βιράτ ζεπ'άν ἡ
λαϊκὴ, ἡ καθημερινὴ εὐχή, πᾶν ὅ,τι ἔχει τις
συνεχῶς ἐπὶ τῆς γλώσσης, ὅ,τι συνεχῶς ἐπ-
ναλαμβάνει· || زياتدر افندم
τούτοις [πακὴ] ἡ εὐχὴ τῆς εὐτυχίας ἡμῶν
[τουάϊ ἱεπαλννήζ] εἶναι καθημερινὴ εὐχὴ
μου· § πλθ. اوراد ἐδράτ, βλ.

وردى } Α. βεράτ-ι, ἐπθ. ῥόδιος, ὁ τοῦ ῥό-
δου· ῥοδόμικτος [φαρμ.]· § 8. وردى:
[βοτ.]: — فضيلة — ῥοδοειδής· || —
θημα τοῦ δέρματος ἀναφανόμενον κατὰ τὴν
πορείαν ὁξέων τινῶν μαθηματικῶν νοσημάτων
ἢ χρονίων, ὡς τῆς συψίλιδος· σπίλωμα ὑπέρυ-
θρον ἐπιλειπόμενον τῷ δερματι ἐκ νοσηρῶν
ἐξανθήσεων.

ورز } Π. βέρζ, ἐπθ. ὁ ἀγωνιζόμενος, ὁ ἐργα-
ζόμενος· εὐρίσκεται ἐν τιῇ συνθέ-
τοις, ὡς εἰς αὐτοὺς ἁλῶν-βερζ'άν, οἱ ἔχοντες
ἐργον τὴν εἰλικρινὴ φιλίαν· βλ. ἐπόμε.

ورزش } Π. βερζ-ιζ, ἀφ. ἀγών, ἐργασία,
προσπάθεια.

ورزشكار } Π. βερζιζ-κιάρ, ἐπθ. ἐπιμελής,
φιλόπονος· § ἀφ. ورزشکاری.
ἐπιμέλεια, φιλοπονία.

ورزشكارانه } Π. βερζιζ-κιαρανέ, ἐπθ. ἱ-
διος ἐπιμελεῖ, φιλοπόνῳ· §
ἐπρ. φιλοπόνως.

ورزکار } Π. βερζ-κιάρ, ὄν. γεωργός, χει-
ρῶναξ.

[illegible]

وصيد } Α. βερίτ, καὶ Θ. وصيد βερίτ, δν.
αὐτῶν αὐτός· μάνδρα μὲ τοῖχον· τὸ
ὄνομα τοῦ σπυλαίου, ἐν ᾧ κατεκλείονταν οἱ
كف [βλ. كف]. § 8 οἱ περισυμβεῖς.

وضع } A. βάζει ρ. ἀφθ. τὸ κατατιθέναι, το
ἀφιέναι κατὰ γῆς, τὸ τιθέναι πον, τὸ
τοποθετεῖν, τὸ καθιεροῦν, ἢ καθιερώνους λέξεως
εἰς τίνα εἰδικὴν ἐννοίαν· τὸ ἐπινοεῖν καὶ δι-
μιουργεῖν· τὸ ἐπιβάλλειν· στάσις, ὥθος, τρόπος·
μέρος τῆς οἱστορικῆς πραγματευομένου περὶ
τοῦ καθορισμοῦ τῶν λέξεων εἰς εἰδικὰς ἐννοίας·
جـ —βάζي—خامل، τοκετός [ἀπόθεσις τοῦ βά-
ρου] || اساس رسمي —بازئی—إعداد، τελετή
τῆς καταθέσεως θεμελίου λίθου [βλ. اساس]
د —بازئی—یغت، τὸ ἐπιβάλλειν χεῖρα, ὅτοι κα-
τοχή [νομ.] : يد وقبه صالح اولى ودیعته
κατοχὴ ἡ παρακαταθήκη [βετί'ά] δέον νὰ ᾔδ-
πιδεκτικὴ κατοχῇ καὶ ἐπιτηδεύα προδ παρα-
λαβή [**капітā давлѣнїя**] || قانون —بازئی—کانون،
νομοθεσία || لافانہ —بازئی—لافانه، ἐπίδεςεις κα-
τάγματος, πληγῆς [χειρ.].] P.m. καταθέτω κτλ.
[δοτ. ат.]: ایتک بر شي بر یه —ایتك—بر
eis ti μέρος· || ايتك —ريد [ном.] λαμβάνω ὑπὸ
κατοχὴν περιουσίαν ἀποθανόντος, ἢ ξένου κτῆ-
μα [δοτ.]: برو کیمسه طول مدت دیگر کسمنه مالیه
oùdεις δύναται νὰ γίνη κύριος ξένου κτήματος διότι ἐπὶ μακρόν
χρονον εἶχευ αὐτὸ ὑπὸ τὴν κατοχὴν του· || ريد
ایتک اصول ὑποβάλλω εἰς τάξιν [оудовлѣ-
тажениа], ταктоποιώ, συστηματοποιώ · تحليل
ایتک تحلیل ὑποβάλλω εἰς χρημικὴν ἀνάλυ-
σιν [**taxlizi kımıyēdi**] || ایتک بر لغت علميه —
kathierō λέξις ἐπιστημονικήν· || ثلاث اصطلاح
والتشدر شرعد نماز معناسنه —والتشدر
eis tñ σημασίαν προσευχῆς [ισתנלאחי גער']
§ πλθ. أوضاع إبتداءً، στάσεις, χειρονومία ; وضعتم
گسترمت خاصانه کوسترمک ووضعت کاا واضاء . بظ.

وضعاً } Α. βάζει· αν, ἐπρ. ἢ τροπ. μετ. κατὰ
τὴν στάσιν· τεθεῖς, καθιερωθεῖς εἰς
τινα ἐννοίαν· βλ. προηγ.

وضاعت } A. βεζα'άτ [ρζ. وضع] ὄν. θ. τα-
πεινότης, εὐτέλεια· βλ. وضوع.

وضعی } Α βαζ'ι, ἐπθ.ὃ οὐχι κυριολεκτικός,
ἀλλὰ τεθεὶς εἰς τινα ἔννοιαν, καθ-

ιερωθεῖς, τεχνικός, τοπικός [ιατ.] § 0. وضعيه :
 —صلاحات ὅροι καθιερωθέντες, τεχνικοί § 830-
 οδα τοποθετήσεως, κ. βαλτικά, π.χ. θερμάστρας
 [ἐξυπνοεῖται ἢ λ. اجرث οὐδ' ἐρετ, ἀμοιδή, ἡ-
 τοι وضعيه اجرث οὐδ' ἐρετ βαζ' ἰγέ].

وضعيت } A. βαζ'ιγέτ, δν. θ. στάσις σώμα-
τος, ἢ πλοίου ταξιδεύοντος κτλ.

θέσεις: کی بوزمه — βαζ'ιγ'ετινι πόζμα, μη χα-
 λής την στάσιν σου. || ده بولنور — چوق نه —
 παις εις ποίαν στάσιν εύρίσκειται; || کی —
 ... آلاى افرادينك مخلف — لردہ النان || το πλοϊον ελαβε την αρχικην του
 στασιν' αυτου || δεύκωμα [άλ'ποιου] σχη-
 ματισθεν εξ εικόνων [ρεδου] των στρατιωτων
 του συντάγματος ... ληφθειδων υπό διαφόρους
 στασεις αυτων [μουχτελιθ βαζ'ιγ'ετλερετέ] ||
 جغرافيه — η γεωγραφικη θέσις: § [lat.] غير
 βαζ'ιγ'ετι γάρι-ταπι'γέι γουτέτ,
 θέσις των αδένων ουχι φυσική, εκτόπισις.

وضوء } Α. βουζού, ὁν. θρησκευτικὸς καθα-
 ρισμὸς τῶν Μουσουλμάνων γινόμενος
 πρὸ τῆς προσευχῆς· καθαρισμὸς τῶν χειρῶν λε-
 γόμενος καὶ طهارة صغرى ταχαράτι σουγρά,
 μικρὸς καθαρισμὸς βλ. آبدست.

وضوح } A. βουζοῦχ, ὄν. ἐνάργεια, σαφή-
νεια ἐκφράσεως, λόγου: — كلامه
ἐν τῷ λόγῳ σαφηνεῖα δὲν ὑπάρχει. || —
ἀποκτῶ σαφηνεῖαν, γίνομαι σαφής, ἐναρ-
γής. || ائتس مسئله كسب — ائتس
κέσπι βουζοῦχ ἐπιμίζι. || βλ. ايضاح ، ايضاح.

وضع } Α. βουζοῦ ὄν. τὸ ἐξευτελιζειν αὐ-
τόν· βλ. وضاعت.

وضع } A. βεζι' [ρζ. وضع] ἐπθ. ταπεινός,
εὐτελής, χαμερπής, πρόστυχος.

وضيعة } Α. βρεῖ'α, ὅν. θ. φόρος κυβερνη-
 τικός, ὡς ὁ κεφαλαικός [خراج], ἢ δε-
 κάτη [اعشار] καὶ οἱ ἄλλοι φόροι [رسوم].

وظاء } A. βετά, ρ. ἀφ. τὸ ποδοπατεῖν· τὸ
βατεῦν, συνουσιάζεσθαι· τὸ παρα-
σκευάζειν, τὸ διευθετεῖν, ἢ ἀπαλύνειν στῶμα,
προσκεφάλαιον· βλ. ۱, καὶ ۲.

وطر } A. βατάρ, δν. ὑπόθεσις, ζήτημα, ἀ-
 νάγκη: بر طرفدن کوه منتهی دیوان یکجهم.
 مرد بخوارك خطرخی دیگر طرفدن اول قیبله کرده کنز
 ὑπέδειξε καὶ ὅτι τοῦτο ἀνάγκη — یعنی اراه و بیان ایش
 ἐξέθεκεν ἀφ' ἐνός μὲν τὸν κίνδυνον [χαταρὶνι]
 τῶν ἀνθρωποφάγων [μεροῦνι-χόρ] μονοφθαλ-
 μων [γῆ-τὸ-σῶ] πτελωγίων γιγάντων [κροῦ-χ-με-
 νεντὶ τιδάν], ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ζήτημα [βατα-
 ρινι] τοῦ στόλου τοῦ Τρωαδῆτου Αἰνείου, ὅστις
 περιεφέρετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἀκταῖς [κνῆ]. || قضأ
 — ἐκπλήρωσις ἀνάγκης: § πλθ. اوطار ἔβτار.

وطن } A. βατάν, ὄν. πατρίς: حبّ خوطان
 } βατάν, φιλοπατρία: أصل — καὶ
 حقيقى — ἡ ἀληθής, ἡ πραγματικὴ πατρίς, ἥτοι
 ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐγεννήθη τις: متخذ — ἡ θετή
 [μουτεχάξ] πατρίς: ثانى — δευτέρα πατρίς:
 — جلا، دڤلاῖ βατάν, ἐκπατρισμός: —
 اتخذ إيمك ἢ إيتك — ποιοῦμαι, ἢ αἰροῦμαι μέρος
 τι ὡς πατρίδα: شرقسى — ἐθνικὸς ὕμνος: وطن
 اوطان.

وطنداش } Τ. βαταν-τάς, δν. πατριώτης,
συμπολίτης.

وطنداشلق { Τ. βαταν-τασλήκ, δν. τὸ εἶ-
 ναι πατριώτην, συμπολίτην.

وطنی } A. βαταν-ι, ἐπθ. ὁ ἀνήκων τῇ πα-
 τριδὶ § θ. وطنیه : → محبت μουχαππέν-
 τι βατανιγέ, φιλοπατρία || → غيرت ζήλος πα-
 τριωτικός.

} A. βατνάτ, ὄν. νυκτερίς· διελός,
 } ἀδύνατος· ἀνθρώπος ὁμιλῶν πο-
 λὺ ταχέως, ἢ ὑποτονθορύζων, μουρμουρίζων·
 § πλθ. وطاوط βαταβιτ.

} A. βάτ'ε [βλ. وطاء] ὄν.τὸ ποδοπατεῖν,
 } τὸ βατεῦειν [ψυσιολ.] : كل — βάτ'ε
 κρούλλ, διαφορογαμία [ψυσιολ.].|| ی حلالر —
 ἢ μετ'αὐτῆς συνουσία [βατ'ε] εἶναι θεμιτὴ [χα-
 λάλ], ἥτοι δὲν ἀπαγορεύεται κατὰ νόμον.

وظائف } A. βεζαῖφ, πλθ. τοῦ βλ. وظيفه

وظيفة } A. βαζιφετ-εν [αἰτ. τοῦ προηγ.
 ἐπρ. κατὰ καθῆκον· λόγῳ ἀρμο-
 διότητος [νομ.].

وظیفه } A. βαζιφε, δν. θ. καθῆκον, χρέος·
μέριμνα, φροντίς· ἄρμολιότης [νομ.].

μελετῶν, πρὸς ἀντιγραφὴν· πρὸς ὅσον ὑποκρι-
τοῦ [γλ. rôle]· μισθὸς καὶ ἐπιχορηγῆσις, ἡ σι-
τηρῆσιον, διδόμενα ἐκ τῶν προσόδων βακου-
φίου [وقف], ἥτοι ἀφιερώματος: م — نَهْ بَازِي-
فِي، τί μοι μέλει; || م — نَهْ بَازِيْفِي، τί σοι
μέλει; || سى — نَهْ تِي تَفْ مَلاي; κτλ. || عد ايدرم —
θεωρῶ τοῦτο καθήκον μου· || سى بيلور —
γινώσκει τὸ καθήκον του· || ايدتمك — ποιούμεαι
καθήκον [αἰτ.]· || سى ايفا ايدر — ἐκτελεῖ τὸ κα-
θήκον του· || — ايفاي ἐκπληρώσις τοῦ καθή-
κοντος· || اعراضى — ἐνστάσις ἀναρμοδιότητος·
|| خارج از — بازي فیه خاريدين تيه، ἡ —
خاري دژ ἐξ بازي فیه، ἀναρμοδιότης· || قانونيه — κα-
θήκον κανονικόν, ἥτοι ἐπαδεδόμενον ὑπὸ τοῦ
νόμου· || اخلاقه — καθήκον ἠθικόν, ἥτοι ἐπι-
δεδόμενον ὑπὸ τῶν χρηστικῶν ἠθῶν· || آفتور
ὁ κενδισنه تفريق ايديلان — نى او كنور تبع ايدر
— [آفتور] μανθάνει [εὐχρηστικῶς] καὶ μελετᾷ
[τετεπνυῖ· ἐξέρ] τὸ ὁρισθὲν αὐτῷ πρὸς ὅσον· ||
کسمک — κόπτω, ἥτοι ὀρίζω μισθόν, ἐπιχορη-
γῆσιν· || صاحب — ὁ ἔχων μισθόν, ἡ σιτηρῆσιον
ἐξ ἀφιερώματος [وقف] § πλθ. وظائف بَازِيْفِي،
καθήκοντα: انسانك آنا و باباسنه قارشو اولان —
τὰ καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· || — متقابلهُ دول —
μουμετεκαπιλγι τουν δελ, ἀμοιβὰτα διεθνῇ καθή-
κοντα· || — الاعضا علم لاي بَازِيْفِي، — ل. — اذاي، ψυ-
σιολογία· || بَل. — فسيولوجى. — اهل —
οἱ λαμβάνοντες μισθόν, ἡ σιτηρῆσιον ἐξ ἀφιερώματος· || بَل. —
کامرته خور، وظیفه دار. — بَل. —
موظف و شاس. — صلاحیت و وظیفه شناس.

وظیفہ خور } Π. βασιφε-χόρ, ἐπθ. ὁ λαμ-
δάνων μιθόν, ἢ σιτηρεσίον ἐξ
ἀφιερώματος [وقف].

وظیفه دار } Π. βασιλευ-τάρι, ἐπθ. ταὐτὸ τῷ
 وظیفه خور § [νομ.] ἀρμόδιος [ἐπι-
 δικαστηρίων] محکمه — τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

وظیفہ سر } T. βασιφε-δίζ, ἐπθ. ἀδιάφορος,
ἀμέριμνος, ἀκηδής.

وظیفہ سزجہ } T. βαζιφε-διζιζε, επρ. α-
διαφορας, ακηδως.

وظیفہ سر لک } T. βασιφε-διζλίκ,δν. ἀδια-
φορία, ἀμεριμνησία, ἀκηδία.

} Π. βασιλευσάνας, ἐπθ. ὁ εἰ-
 } δὼς τὸ καθῆκόν του, ὁ ἀ-
 } κριθὴς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὸ ἔργον του: —

κενδιε اولان عهدنده : [ده] ἀρκεῖ [δοτ.] :
 γυνὴ μὴ τηροῦσα πίστιν ἐν
 τῇ πρὸς αὐτὸν ὁρκῷ || وفاء فراغ اولان اراضى ||
 و مستغفات و مستغلات بدلى مديون عتوافك دينه —
 ἐὰν τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐπὶ ἐξωνήσει
 [βεβῆεν] πωληθεῖσων γαιῶν καὶ ἐπιστεγῶν
 [μουσκεκαῖα] καὶ ἀστεγῶν [μουστεγαλδῶν]
 κτημάτων δὲν ἀρκέσῃ || اعطاك —
 ὁ βίος [βιόμο] δὲν ἀρκεῖ, δὲν φθάνει, ἥτοι εἶναι
 ὀλιγόβιος, δὲν ζῆν περισσότερον || اعطاك —
 عمرى — ايدوبده —
 ... ما موريتندن دها على خدماته ارتقا ايدم —
 بعلمش اوله
 ἐὰν ζῆν περισσότερον καὶ προήγето εἰς
 ὑπηρεσίας ἀνωτέρας τῆς θέσεως . .

وفاء } A. βεβαί-εν, ἐπρ. ἐπὶ ἐξωνήσει [νομ.]:
 مشتري الهجنى استيفا ايتدجيه — اشترا ايتش
 ἔαν ὁ ἀνδρὶς μάλ᾽ ἐκείνῳ δαίμων ἴσθῃ, ὅτι
 ὁ ἀνδρὶς ἴσθῃ, ὅτι ἀγοραστὴς [μουναστὴρ] ὅτι
 ἔχει λαμβάνειν, ὅτι δύνανται οἱ λοιποὶ δανει-
 σθαι [χαρίμ] τοῦ πωλητοῦ νὰ ἐπέμβωσιν εἰς
 τὸ πρᾶγμα, ὅπερ ἠγόρασεν ἐπὶ ἐξωνήσει.

وفايكانكى } Π. βεφα-πιγκανανγκι [ἐκ τοῦ
ἐπομ.] ὄν. ἀπιστία, ἅτοι ἐλλει-
ψις πίστεως εἰς τὴν φιλίαν, εἰς τὴν ἀγάπην,
εἰς τὴν ὑπόσχεσιν.

وفايكانه } Π. βεφα-πιγκανέ, ἐπθ. ὁ ξένος
πρὸς τὴν πίστιν, ἥτοι ὁ μὴ στα-
θερὸς εἰς τὴν ὑπόσχεσιν, εἰς τὴν φιλίαν, ἀπι-
στος, εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ ὁποίου δὲν δύναται
τις νὰ βασιθεῖ. βλ. وفاسز.

وفا پرور } Π βρεθα-περθερ, ἐπθ. ταὐτὸ وفادار,
 وفاشعار βλ.

وفايوست } Π. βεφα-πειθέδω, ἐπθ. πιστός,
σταθερός· ταυτό, وفادار, وفاسعار.

وفات } Α. βρεφάτ, ὄν. θ. θάνατος: — قبل الـ
 κάπλε-λ-βεφάτ, πρὸ τοῦ θανάτου.

|| — ال لا پآ'τε-λ-δεφάτ, μετὰ τὸν θάνατον.
|| — ى فلائك وقوع τὸ συμδεδικὸς τοῦ θανάτου

[Βουκούϊ βεφατι] τοῦ δεῖνος, ἤτοι ὁ ἐπισυμ-
 δας θάνατος αὐτοῦ· ۥ ی وقوعولی برینک — συμ-
 δαίνει ὁ θάνατός τινος· ۥ تړک الیدیکی —
 ۥ وره — οἱ κληρονόμοι οὓς ἀφήκεν ὁ δεῖνα κατὰ
 τὸν θάνατόν του [βεφατιντά]. ۥ Рм. ایتک —
 ἀποθνήσκω : ایلدی — اجل موعودیله — ἀπέθανε φυ-
 σικὸν θάνατον· ۥ ایتک — مقتولا — ἀποθνήσκω φο-
 νευθεῖς, δολοφονηθεῖς [μακτούλεν]· ۥ مغروفاً —

ἀποθνήσκω πιναίεις [μαγροῦκαν].|| الديني
ἀπέθανεν ἐξ αἰτίας [μου-
πεσόθουν] τῆς πληγῆς, ἣν ἔλαβεν· § πλθ. وفات
βεβιάτς, βλ.

وفادار } Π. βεφα-τάρ, ἐπιθ. πιστός, σταθε-
ρός, ἀκριβὴς εἰς τὴν ὑπόσχεσιν, εἰς
τὴν φιλίαν, εἰς τὸν ἔρωτα, ὃ μὴ λησμονῶν τοὺς
φίλους: وفادار بر. — γυνὴ πιστή· βλ. وفاء
وفادار.

وفادارانہ } Π. βεφα-ταρανέ, ἐπθ. ὁ ἀνήκων
πιστῶ καὶ σταθερῶ ψίλω, ὁ γι-
γόμενος μετὰ πίστειως καὶ εὐσταθείας· § ἐπρ.
πιστῶς.

وفادارلق } Τ. βεφα-ταρλήκ, ὄν. ταὐτὸ ἐ-
πόμε.

وفاداری } Π. βεφα-ταρί, ὄν.πίστις εἰς τὴν
ὑπόσχεσιν, εἰς τὴν φιλίαν, εἰς τὸν
ἔρωτα.

وفاسز } T. βεφα-δὴζ, ἐπθ. ἀπιστος, ὁ ἀν-
 σμονῶν ταχέως τοὺς φίλους του,
 τοὺς ἑρώτας καὶ τὰς ὑποσχέσεις του: قادین —
 γυνὴ ἀπιστος: || ἀντίθ. وفالی.

وفاسزلق } T. βεβα-σινζλίκ, δν. ἀπιστία,
 λησμοσύνη τῶν ὑποσχέσεων καὶ
 ἐγκατάλειψις τῶν φίλων κτλ.

وفاشعار } II. βεφα·αι'·ἀρ, ἐπθ. πιστός πρὸς
 τοὺς φίλους του, ἀκριδὴς εἰς τὰς
 ὑποσχέσεις του, εἰς τοὺς λόγους του, εὐσταθής,
 σταθερός: — مبر — μουχίπτι βεφα·αι'·ἀρῆμ, πι-
 στέ μου φίλε! || — محبة πισته ἐρωμένη· || βλ.
 وفایوست, وفایور, وفاکار, وفادار.

وفاشعارانه } Π. βεβα-σι'αρονέ, ἐπιθ.ὸ ἀνθ.
 κων, ἡ ἀρμόζων ψῆψ πιστῶ,
 ὁ γινόμενος μετὰ πίστεως· § ἐπρ. πιστῶς.

وفشعاری } Π. βεφα-σι'αρι, ὄν. πίστις εἰς
 τὴν φιλίαν, εἰς τὴν ἀγάπην,
 σταθερότης εἰς τὴν ὑπόσχεσιν.

وافق } A. βιβάσκ [ρζ. وافق] δν. σύμπνοια,
 ἁρμονία, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη, ἀγά-
 πη καὶ φιλία [ἀντίθ. **נفاق**: تدابير حسنة
 سيلة نفاق **тетазігі хадеведі оеме-**
редііле вибѣк мупетітѣли βιβάσκ ὁλτοϛ, διὰ
 τῶν καλῶν μέτρων αὐτοῦ ἡ διχονομία μετεδλή-
 θη εἰς ὁμόνοϊαν.

وفاکار } Π. βεβα-κιάρ, ἐπθ. πιστός, στα-
θερός εἰς τὴν φιλίαν, εἰς τὴν ὑ-

ζούρι ἀλιῖ ὀξενάφι βεκαλετ-πεναχιλερινέ,
τῇ Αὐτοῦ ὕψηλότῃ τῷ Μεγάλῳ Βεζύρη [λέ-
ξεις γραφόμεναι ἀνωθι τῶν ἐγγράφων τῶν ὑπο-
βαλλομένων τῇ Μ. Βεζυρεία].

وڪالتامه } Π. βεκαλετ-ναμέ, ὄν. ἐγγράφον
πληρεξουσιότητος, ἐπιτροπικόν
δικηγόρου, πληρεξουσίου, ἀντιπροσώπου.

وڪب } Α. βέκπ, ὄν. προσπάθεια, μέριμνα.

وڪر } Α. βέκρ, ὄν. φωλεὰ πτηνοῦ. § πλθ.
اوڪر ٺڪيڙو.

وڪز } Α. βέκζ, ρ. ἀφ. τὸ ὠθεῖν τὸ διὰ τοῦ
γρόνθου ἀπωθεῖν· πῆξις λόγχης ἐπὶ
τῆς γῆς.

وڪلاء } Α. βουκελά [πλθ. τοῦ وڪل βλ.] ὄν. ἀν-
τιπρόσωποι, πληρεξούσιοι ὑπουρ-
γοί: — ی فخام — οἱ μεγάλοι ὑπουργοὶ τοῦ ὅθωμ.
Κράτους. — ال — βουκελά, πρωθ-
υπουργός [ἐπὶ ξένων κρατῶν. ἐπὶ τοῦ Ὄθωμ.
Κράτους βλ. صدر اعظم] — هيتو ڪهيتو ڪهيتو
λά, ἡ ὁμάς τῶν ὑπουργῶν, ἥτοι τὸ ὑπουρ-
γεῖον, τὸ ἀνακτοδοῦλιον. — مجلس خاص —
ميدڙي ڪاڌي ڪاڌي ڪاڌي, τὸ ὑπουργικὸν συμβού-
λιον [τοῦ Ὄθωμ. κράτους]. — دعوى —
لائي ٽراڊي, δικηγόροι.

وڪلاق } Τ. βουκελα-λίκ, ὄν. τὸ ἀξίωμα,
ἡ ἡ θέσις, ἡ ιδιότης καὶ τὸ ἔργον
τοῦ ὑπουργοῦ: — ده بولقي — χρηματίζω ὑπουργός.

وڪمشك } Α. βέκμεσέκ, ὄν. σχῖνος, δένδρον
ἐξ οὗ παράγεται ἡ μαστίχην· ξάντι
ڪر مشڪ ڪر مشڪ, ἥτοι ἀγριοκρανία.

وڪيل } Α. βεκίλ [ρζ. وڪل βλ.] ὄν. ἐ.
πίτροπος, πληρεξούσιος, ἀντιπρό-
σωπος: — باش — πρωθυπουργός [λέγεται ἐπὶ συν-
ταγματικῶν κρατῶν. βλ. صدر اعظم] —
ڪيلى ڪيلى ڪيلى, πληρεξούσιος ἐξ ἐπαγγέλμα-
τος, ἥτοι διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου,
ὅπως ὑπερασπίσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ προσ-
κληθέντος μὲν, μὴ παραστάντος δέ, ἐναγομένου.
— ڪيلى ڪيلى ڪيلى, νόμιμος πληρ-
εξούσιος, οὗτινος ἡ πληρεξουσιότης εἶναι κα-
ταχωρισμένη εἰς τὰ βιβλία τοῦ δικαστηρίου.
— ڪيلى ڪيلى ڪيلى, γενικός [μουτλάκ] πληρεξούσιος. —
دعوى ڪيلى ڪيلى ڪيلى, φροντιστής, οἰκονόμος ἐπι-
τετραμμένος τὰ τῆς διαπάνης μεγάρου. —
ي — δικηγόρος. — ي — δικηγόρος ὑπερ-

ἀσπίσεως [μουτλάκ], συνήγορος. — ی —
ἀντιπρόεδρος. — ی — قونسولس — ὑποπρόεδρος. ||
لي — افلاس — σύνδικοι πτωχεύσεως [iψλάς]. ||
ي — ڪاچ — ὁ παρ' ὀθωμανοῦς ἐκ μέρους θάτέ-
ρου τῶν μελλόντων συζευχθῆναι διοριζόμενος
ἀντιπρόσωπος πρὸς συνομολόγησιν τοῦ γαμι-
κοῦ συμβολαίου. || ی — یوزباشی — ὑπολοχαγός
πυροβολικοῦ. || [دوت.] — اولان ڪسته —
رهى بيمه — ὁ πλνρξουσίος πρὸς πώλησιν τοῦ ἐνεχύρου.
|| [طرفندن] — ڪليز ڊائيلري طرفندن —
πληρεξού-
σιος ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλῶν δανειστών. § πλθ.
ڪلا. ڪلا. ڪلا.

وڪيلك } Τ. βεκίλ-λίκ, ὄν. ἡ ιδιότης, ἡ τὸ
ἔργον τοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ πληρ-
εξουσίου, τοῦ ἀντιπροσώπου: — باش —
πρωθυ-
πουργία [βλ. وڪا. ڪا. ڪا.] — ی — دعوى —
δικηγوریکه.

وڪلاء } Α. βελά, ὄν. τὸ εἶναι κύριον, ἔξου-
σία· δικαιοδοσία, ἐπιτροπεία, κηδε-
μονία· συγγένεια, φιλία [βλ. βελί, ὁ πλν-
σίον]: — ی اعتاق — βελάϊ یتاک, κηδεμονία τοῦ
κυρίου ἐπὶ δούλου, ἡ δούλης ἀπελευθερώθει-
σης ὑπ' αὐτοῦ. || موالات — βελάϊ ڪيلى ڪيلى ڪيلى,
συμφωνία, καθ' ἣν συμβάλλεται τις μεθ' ἐτέ-
ρου ὅπως οὗτος πληρώσῃ μὲν τὴν τιμὴν τοῦ
αἵματος [دیت βλ.], ἐὰν ἤθελεν ὁ πρῶτος δια-
πράξῃ ἐγκλημά τι, κληρονομήσῃ δ' αὐτὸν
κατὰ τὸν θάνατον. || βλ. ڪيلى ڪيلى ڪيلى, ڪيلى ڪيلى ڪيلى.

وڪلاء } Α. βελά, ὄν. τὸ τιθέναι δύο πράγμα-
τα τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, τὸ ἐρχεσθαι
τὸν ἓνα μετὰ τὸν ἄλλον, ἀκολουθία, διαδοχή:
— ال — ڪيلى ڪيلى ڪيلى, ὁ εἷς, ἡ τὸ ἐν μετὰ τὸ
ἄλλο, ἀλληλοδιαδόχως. βλ. ڪيلى ڪيلى ڪيلى.

وڪلات } Α. ἡ βελάτ [πλθ. τοῦ والى βλ.] ὄν.
οἱ νομάρχαι, οἱ γενικοὶ διοικηταί:
— ڪيلى ڪيلى ڪيلى, οἱ ἐξοχοὶ νομάρχαι. || βλ.
ڪيلى ڪيلى ڪيلى.

وڪلاڪارانه } Π. βελα-καρανέ, ἐπθ. φιλικός.

وڪلاڪارى } Π. βελα-καραί, ἐπθ. φιλικός:
— لي — ذات والای — ڪيلى ڪيلى ڪيلى, ڪيلى ڪيلى ڪيلى.

وڪلاڊ } Α. βελάτ, ὄν. [ιατ.] μαιευτική· λέγε-
ται καὶ ولاد فن ڪيلى ڪيلى ڪيلى. || βλ. ڪيلى ڪيلى ڪيلى.

وڪلاڊت } Α. βελατέτ, ὄν. γέννησις: —
— ڪيلى ڪيلى ڪيلى [بامعدت] — ڪيلى ڪيلى ڪيلى
ڪيلى ڪيلى ڪيلى [ڪيلى ڪيلى ڪيلى] ڪيلى ڪيلى ڪيلى

παῖδαξι, αἰσία [ἡ εὐτυχής] γέννησις τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου λέγεται καὶ **بی-لائی** **خوماγούν**. Αὐτοκρατορικὴ γέννησις, ἥτοι τὰ γενέθλια. — **بالقی** — **بیلائی** **بی-σ-σάκ**, γέννησις διὰ διχοτομίας [lat.].

ولادتخانه } Π. **βιλαίτε-χανέ**, ὄν. μαευτή-ριον.

ولادقه } **βλατίκα**, βλ. **لادقه**.

ولادی } Α. **βιλατί**, ἐπθ. μαευτικὸς [lat.].
§ θ. **ولادی** : **سرپرستی** **دبرپرستی**
βιλατί, κλινικὴ μαευτικὴ.

ولایات } Α. **βιλαγιάτ**, πλθ. τοῦ **ولایت** βλ.

ولایت } Α. **βιλα-γέτ**, ὄν.θ. ἐπιτροπεία : —
خاصه — **عامه** **دن اقوادر** **مثلا متولی** **وقتک** —
بی-لاγέτι **خاδσά** εἶναι ἰσχυροτέρα **άκδσά** τῆς γενι-
κῆς **άμμέ** π.χ. ἡ ἐπιτροπεία τοῦ ἐπιτρόπου
τῶν **λερῶν** ἀφιερωμάτων **μουτεδελλῆ** εἶναι
ἰσχυροτέρα τῆς τοῦ **ιεροδικαστοῦ** [νομ.] || —
خاص **تὸ** **εἶναι** **τὸ** **δικαίωμα** τοῦ **ζητεῖν** ἀντί-
ποινον **κνδσά** βλ. **ولایت** § ἡ ἐξουσία τοῦ
γενικοῦ διοικητοῦ, ἥτοι νομάρχου § ἡ ὑπὸ τὴν
δικαιοδοσίαν τοῦ νομάρχου χώρα, ἥτοι νομός,
νομαρχία, ὑποδιαιρουμένη εἰς **سجای** **دانδ** **άκ**
ἡ **διοικήσεις**, εἰς **قضا** **کازا** ἡ **مقامات** **کایم-**
μακαμλῆ ὑποδιοικήσεις καὶ εἰς **ناجیه** **ναχίγέ**,
δήμους : **جلیله** **سلی** **سلانیک** ἡ ὑψηλὴ νομαρχία
Θεσσαλονίκης § χώρα, τόπος : **مور** **τόπος** **άκ-**
μάζων, **θάλλων** § γενέθλιος πατρίς : **کیتک** —
με-ταβαίνω εἰς τὴν πατρίδα § πλθ. **ولایات** **βιλα-**
γιάτ : **شاهانه** αἱ Αὐτοκρατορικαὶ νομαρχίαι,
ἥτοι αἱ νομαρχίαι τοῦ ὀθωμαν. κράτους § **δυνά-**
βιλαγέτεῖν, δύο νομαρχίαι || βλ. ἐπόμε.

ولایت } Α. **βιλα-γέτ**, ὄν.θ. τὸ εἶναι ἐγγύς,
πλησίον, συγγένεια, φιλία, ἀγί-
της, τὸ εἶναι ἐγγύς τῷ Θεῷ.

ولایتی } Τ. **βιλαγέτ-λῆ**, ἐπθ. συμπατριώ-
της, συνεγχώριος : **تاوت** **همشهری** **وطنداش**.

ولایتین } Α. **βιλαγέτεῖν**, δυνά. τοῦ **ولایت** βλ.

ولته } **βόλτα**, βλ. **اولته**.

ولادت } Α. **βελαί** [πλθ. τοῦ **ولید** **βελαί**] ὄν.
μείρακες, **δοῦλοι** § πλθ. τοῦ **ولیده** **βε-**
λαί, **δοῦλοι**

ولد } Α. **βελά**, ὄν. τέκνον· υἱός : **وقات** —
بل **بیلا** **βελά** **βελά** **εἰτε**, ἀποθνή-
σκω ἀνευ τέκνου, ἄτεκνος || **زن** **βελά** **ζινά**,
τέκνον μοιχείας, νόθον § πλθ. **ولاد** **εβλά**.

ولدان } Α. **βιλάν**, πλθ. τοῦ **ولد** **βελά**, **τέ-**
κνα § πλθ. τοῦ **ولید** **βελαί**, **δοῦλοι**,
μείρακες.

ولنسه } **βελένδα**, ὄν. εἶδος κάπρας **δασυ-**
μάλλου, κ. **βελένδσα** βλ. **کبه**.

ولو } Α. **βε-λδ** [ἐκ τοῦ **و** **βέ** = **καί**, καὶ τοῦ **لو**
λδ = **ἐάν**] ἐπρ. καὶ ἐάν, καὶ ἐπὶ τῇ ὑ-
ποθέσει, δεδóσθω, ἔστω : **موقتاً** **اولسون** — **ἔστω**
καὶ **προσωρινῶς** || **بوله** **اولش** — καὶ ἐπὶ τῇ ὑπο-
θέσει ὅτι οὕτως ἔγινε || **اولقی** — **که** **سویامش** **نه** **اولقی** ||
— **کأن** ὑποθετῇ ὅτι εἶπε, τί πρέπει νὰ
γίνῃ || **جزایه** **مستحق** **اوله** — καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει
ὅτι ἦτο ἄξιος ποινῆς || **عبارت** **سی** **حرمندن** **عبارت** —
بوله καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δὲν πράττει **آل-**
لو **تی**, ἡ ν' ἀπονεῖμῃ **دەداس**.

ولوح } Α. **βουλουότ**, ὄν. εἰσόδος· ἀντίθ. **خروج**
خوروότ : — **قدم** **الخروج** **قبل** **ال** —
με-λ-χουρουότ **κάπλε-λ-βουλουότ**, προπαρα-
σκευασθὼν τὴν ἔξοδον πρὸ τῆς εἰσόδου, ἥτοι
λόγισαι πρὸ ἔργου [πρμ.].

ولود } Α. **βελούτ** [ρζ. **ولد**] ἐπθ. **πολύτεξ**, ἡ
ἐν ἐνὶ τοκετῷ τίκτουσα δύο, τρία :
— **سۇزۇگوس** **پولۇتەξ**.

ولوله } Α. **βελδελέ**, ὄν. θ. μέγας θόρυβος,
πάταγος, κρότος, βοή, κραυγή, **ταρα-**
χή : **ازدحام** — **βοή** **πληθους**, **συνωστισμού** ||
— **ناس** **ایله** : **δημοσία** **κραυγή** [νομ.] — **طویلان** **اشخاص**
οἱ διὰ δημοσίας κραυγῆς **συλ-**
λαμβανόμενοι || **انداز** **آفاق** **اولقی** — **βελδελέ-έντά-**
ζι **άφάκ** **δλμάκ**, ῥίπτω κρότον εἰς τοὺς ὀρίζον-
τας, ἥτοι προξενῶ κρότον, **πάταγον** [ἐπὶ **μεγά-**
λης **ἀνακαλύψεως**, ἡ **φῆμης**, ἡ **ἐξόχης** **συγγράμ-**
ματος κτλ.] — **شهرت** **خارق** **العاده** **سی** **بتون** **آوروپاده** || — **انداز** **اولدی**
— **قوپارمق** || **εἰς** **ἐκτακτὸς** **φῆμη** **του** **ἐκαμ** **κρό-**
τον **καθ'** **ἅπασαν** **τὴν** **Εὐρώπην** || **پارادیدω**
یه **ویرمک** — **παράδιδω** **εἰς** **μέγαν** **θόρυβον**, ἥτοι **ἀναστατῶ** ||
چیتق || **ἐγείρω** **θόρυβον**, **ταραχή**.

ویرانلق } Τ. βιραν-λάκ, ὄν. τόπος ἔρημος,
ἀκατοίκητος, πλήρης ἐρειπίων.

ویرانه } II. βιρανέ, ὄν. οἰκόπεδον οἰκοδο-
μῆς πυρποληθείσης, ἢ καταρρευ-
σάσης ἐντὸς τῆς συνοικίας, κ. βιρανές.

ويرانهلك } Τ. βιρανελίκ, ὄν. τόπος πυρ-
 καϊᾶς, ἐνθα ὑπάρχουσιν οἰκό-
 πεδα οἰκῶν πυρποληθεῖσων, κ. βιρανέδες.

ویرانی { Π. βίραν·i, ταὐτὸ ویرانی βλ.

ويرد يركمك } T. βερ-τιγ-υέκ, ρμ. διαμ.
 ἄλλω, ἢ ὑποχρεῶ τινα νὰ
 δώσῃ [δοτ. αἰτ.]: — برینه بر شی
 νὰ δώσῃ τι. بل. ويرك.

ويردirmek } T. βερ-τιν-μικ, ρμ. διαμ. δι-
 δω δι' ἄλλου. βάλλω τινὰ νὰ
 δώσῃ [δωτ. αἰτ.]: — یرکمه بر شی. βάλλω τι-
 νὰ νὰ δώσῃ τι. βλ. και ويرمک.

ویرش } T. βερὶς, βλ. ویریش.

ویرش دیر مک } T. βερ-τῶτιρ-μῆκ, ρμ. μτδ.
ύβριζω, προπηλακίζω [αἰτ.].

{ **וירקו** } T. ἡ **וירקו** βεργκι [ἐκ τοῦ **וירמק**]
 δν. δ, τι δίδει τις, πρᾶγμα διδόμε-
 νον, δῶρον, δωροδοκία: **نكرى** — **سى** — **الله** — **سى**
تانره βεργκιδι, δῶρον τοῦ Θεοῦ, προτέρημα
 φυσικόν, τάλαντον. || **سى** — **على** **باشا** — δῶρον τοῦ
 'Αλῆ παδᾶ, ἥτοι πρᾶγμα ὅπερ δωρεῖται τις
 καὶ εἶτα πάλιν ἀφαιρεῖ. § **قوروس**, κ. δόσιμον: —
اماتى ἡ διεύθυνσις τῶν ἀμείνων **قورون**. || —
تحصيل **ايتك** **ك** **طوبالماق**. || **قورون** πληρόνως **قورون**. || —
علاق **املاك** **و** **قوروس** ἀκι-
 νήτων [**εὐλακ**] καὶ προσοδοφόρων [**ἀκὰρ**] κτη-
 μάτων. || **بقايا** — καθυστερούμενα [**πρεκαγὰ**]
 τοῦ **قورون**. || **نظامنامه** **سى** — κανονισμὸς περὶ **قور**-
رون, φορολογίας.

ویرکولی } T. n. ويرکلی βεργκι-λί, ἐπθ. ἐ-
 λευθέριος, γενναϊδωρος: آدم —
 ἄνθρωπος ἐλευθέριος.

ويرمك } T. βερ-ελ-μék, ρμ. πθ. διδομαι, χα-
 ριζομαι, απονέμομαι, παραχω-
 ροῦμαι, αποτίομαι [ἐπὶ ψόρου, ἐνοικίου κτλ.].
 επιστρέφωμαι, αποδίδομαι : ویرلش صدقه می وار
 ایش eixe φαίνεται δεδομένην ἐλεημοσύνην, ἥτοι
 καὶ καλὸν ἔκαμε καὶ διέφυγε τὸν κίνδυνον
 [πρμ.]. βλ. καὶ ويرمك .

ویرمک } Τ. βερμέκ, ρμ. μτβ. δίδω, χαρί-
ζω, ἀπονέμω, παραχωρῶ, ἀποτίω,

πληρόνω, δανειζώ, ἀποδίδω, προσάπτω, κατη-
γορῶ· ἀποδίδω, ἀφιερῶ [δοτ. αἰτ.]· — برینه برشی
δίδω τινί τι· || — آتش θέτω πῦρ, βιάλλω φω-
τιάν, καίω· || — آتشه παραδίδω εἰς τὸ πῦρ,
πυρπολῶ, καίω· || — آد δίδω, ἢ λέγω τὸ ὄνο-
μα [āz] τοῦ ὁράστου, καταγγέλλω, καταμηνύω·
|| — آره διακόπτομαι: سزین — ārà βέρουε-
δικίζιν, ἀνευ διακοπῆς, διαρκῶς· || — آرقه στήρε-
ζομαι [δίδω ράχιν]· || — ال συμφείρει [δίδει χέ-
ρι]· άркеϊ· || — اله δίδω χέρι μὲ χέρι, ἀλληλοσ-
κρατούμαι ἐκ τῆς χειρὸς μετὰ τινος καὶ περιπα-
τῶ ὁμοῦ, συμπηλιοῦμαι, συμπράττω, συνεργῶ·
συμφώνω [ἐπὶ τιμῇς]· || — اله παραδίδω [δίδω εἰς
τὸ χέρι], προδίδω, καταγγέλλω· || — الله ورسون
آليورمك. بل. آليوبرك. || — لله Θεὸς νὰ δώσῃ, εἴθε· || — آلیوب.
آلرب. || — ال δίδει, ἡτείνει τὴν χειρὰ του· || — آلرب.
آليودوئج. || — آمان δίδω χάριν, συγχωρῶ· || — آلمی
διδω, δάνειον, δανειζώ· || — اوسته δίδω ἀπο πάντων
[οὐδέτέ], ἥτοι ὅπως ἀνταλλάξω, ἢ ἐκποιήσω,
δίδω ἐκτός τοῦ πράγματος καὶ ἐξ ἰδίων, ζημιῶ·
|| — باش θυσιαζώ τὴν ζώην· άρχیزω νὰ φαίνω-
μαι, νὰ φύωμαι, ὥς τὸ ἐξάνθημα· διευθύνομαι
εἰς τι μέρος· || — باش سوسکەپتوماي, συνο-
μιλῶ, συνεργάζομαι [δίδω κεφαλὴν μὲ κεφα-
λήν]· || — بيل βερμεék, κάμπτομαι, λυγιοῦ-
μαι· || — بوی άپوکتؤ پشکلؤن انادستما، ایضاً-
νω· || — برون کلاین تؤن ايخعنا، اپوتادسو-
μαι· || — برکت ورسون. || — بركت ευχαριστώ [κ. λ. ὁ Θεὸς νὰ
δίδῃ εὐτυχίαν]· || — پای ديدو ميريديون· اپιπλήν-
τω, προσβάλλω· || — بي ديدو ابررادرنا، κ. κα-
πάρο [πέé]· || — تأمينات ديدو دياربدايؤسري· ||
— جاني ويرر. || — جانى ديدو تين پشکلؤن، άپοθησκω· || — جانی
θυσιάζεται· || — حق ديدو ديكايون، ديكايؤ· || — حق
— پلهرورؤرؤ، ديدو عيدندين· || — زك پرودي-
داماي، ἥτοι θέρομαι εἰς τρόπον ὥστε νὰ δώσω
νὰ ἐννοήσωσι τὸν σκοπὸν μου, τὰς σκέψεις
μου [κ. λ. δίδω χρῶμα, ἐρνέγι]· || — زحت دي-
دو كؤبون، ενؤخللنؤن· || — سس كرأؤو، فؤو-
νάؤو· || — سلام ديدو خايريتسؤمون، خايرेतؤ·
|| — سند ديدو اؤمؤلوگون [θενέé]· || — سؤس
ستوليزؤ· || — سوز ديدو لؤگون· || — شان كردي-
ؤو فؤهمؤن، اپؤلنلؤن· || — قچاقق فؤؤؤو، δρα-
πειؤؤ· || — كولوك تئين اوؤس، پرسؤسخؤ· || — كولوك
— کؤكل ديدو تين كرديان، األلكؤمؤي اپؤد عروؤس
— ديدو تين καρδίαν, ἀλάσκομαι ὑπὸ βρωτος

ἐροῦμαι· || — حَرِّمَ دِيدَو تِیْ یُطِرْ تَدَنْ دُرُون تَنِّسَ عِپْر-
تِیْرُوکُنِس، هَانْ دَعَنْ لَخْنِ تَاْ سَوْمَلَوْنُوْبَهِنْتَا پِرِو-
دَدَنْتَا' بِلْ حَرِّمَ مَوْخَاغْغَر' || — مَنَا' عَزْهَقِدْ،
دِيدَو شِمَادِیَانْ، عَزْأَغَو شِمَادِیَانْ' || — دِیْ-
دَو کَارِپَدَنْ، کَارِپُوْدُوْدَو' || — وَرْکُو' پْلِپِرُوْنَو
فُورُوْن' || — وِرْه-سی-ه' دِيدَو عَلِیْ پِیْسْتَدَسَایْ |بِزِع-
دِیْغَل'| || — ی' هَدِیْه دِيدَو دِوَروْن [خَئِیْغَل']، دِوَرُو-
مَای' § مَعَآ تَنِّس رِذْنَس اَمَّلَاوَن غَرْمَاتَوَن لَامِبَا-
نُووشَس هَنْ ی' وَتَانْ نِ سَوْمَلَوْنُوْزَلِکْتُوس، نِ ی' دِ-
تَانْ نِ فَوْن_نِیْنَتُوْزَلِکْتُوس، سَحْنِمَاتِیْزِیْ سُونَبِثَا رَثِ-
مَاتَا سِپُوْد_N_S: — یَاْزِیْ گِرَاغْN-بِزِعْمُکْ، گِرَاغْوَ هَنْ
تَاْخَی' || — اَوُقُوْیْ اُوکوْزِیُوْ-بِزِعْمُکْ، اَنَاغِیْنُوْش_ک_وَ
هَنْ تَاْخَی' || — کَلِیْ گَکَلیْ-بِزِعْمُکْ، عَرُخُوْمَایْ هَنْ تَاْ-
خَی' || — قَابِیْ کَاپَاغِیْ-بِزِعْمُکْ، کَلِیْوَ هَنْ تَاْخَی' §
[پِرْم:] مال توکنز: — نِ پِریُوْشِیَا دَعَنْ عَزْآنْتَایْ-
تَایْ مَعْ تُوْ نَاْ دِیْدِیْ تِیْس' || وَرْ اَلْکَدِه کَنِیْ اَلرَّهْ صَکْرَه'
وِرْ اَلرَّهْ اَوْرْ دِوَسْ تُوْ هَنْ تِیْ خَیْرِیْ دُؤْ [عِلْان_تِی-
کِیْنِ] تُوْیْسَ عَزْوَیْس [عِلْ N عِلْ] کَایْ وَسْطِیْرُوْن کُتُوپَا
تِیْن کَفْأَالِیْن دُؤْ عِیْسَ تِیْن گَنْ' || وَیْرَنْ اَلِیْ هَرْکِیْ
وِرْ تِیْن خَیْرَا، نِ تِیْس دِیْدِیْ، پَاْصَ تِیْس اَدِپَاْذَیْتَا'
|| وَرْ مِیْنَجِه مَعْبُوْدْ نَهْ یَاْپُسُوْنْ مُحُوْدْ
o Θεός [yā' pōut], τί νὰ κάμῃ ὁ Μαχμούτ, ἥτοι
τό μὲν πνεῦμα προόθυμον, ἢ δε σὰρξ ἀσθενής.

فيروس } Δτ. βιροῦς [virus] ὀν. μίasma,
 μόλυσμα νόσου, ὡς πανώλους, ἐν-
 φλογίας; — قاندي τὸ ἐν τῷ αἵματι μίasma.

ويره } T. βερὲ [ἐκ τοῦ ويرمك] ὄν. τὸ παρα-
 διδοσθαι, παράδοσις: بايراغى — σημαία
 παραδόσεως πολιορκουμένων κτλ. βλ. ويرمسي.

ویره } Τ. βίρα [κατὰ τὸ لَبَّحَة ἐλλ.] ἐπρ. ἀ-
καταπαύστως, ὁλονέν.

ويردسى } Τ.βερδέ-δι[ἐκ τοῦ ويرمك] ὄν. καθ.
υστεροῦμενα, ὅ,τι μένει νὰ δώσῃ

τις· ἀρδνδہ کزمک — τρεχων κατόπιν [ἀρετηνία]
 τῶν καθυστερουμένων· § ἐν χρήσει κατὰ δοτι-
 κήν, ἵτοι سی یه βρεδیحέ, ἐπρ. ἐπ' ἀναβολῇ,
 ἐπὶ πιστώσει, ἀντιθ. پشین پشین, τοῖς μετρητοῖς·
 — سی یه ویرمک || ἀγοράζω ἐπὶ πιστώσει· — سی یه
 δίδω, πωλῶ ἐπὶ πιστώσει· || سی یه قومتی ||
 δῆνω, πωλῶ ἐπὶ πιστώσει· || سی یه سہامہرون
 τοῖς μετρητοῖς καὶ αἰθρίον ἐπὶ πιστώσει· || سی یه
 — سی یه شراب ایجن ایکن کرہ سرخوش اولور
 ἐπὶ πιστώσει δις μεθύει [πρμ.]· || سی یه ویرنک ||
 — سی یه کیسہ سی بوش قلز
 ἐπὶ πιστώσει δὲν μένει κενὸν [πρμ.]· § εἶδος λε-
 μόνου,

ويرد مامك } T. βερ-εμε-μεκ, ρμ. ἀποφ. δὲν
 δύνανται νὰ δώσω δὲν θεωρῶ
 πρόπον, ἀρμόζον· δὲν ἐλπίζω [δοτ. αἰτ.].

ويريش } T βερ-ις [ἐκ τοῦ ويرمك] ρ. ἀφ. δό-
 σις; — آتش آتش-βερις, ληψοδο-
 ρια || در آتش او علی — υἱὸς τῆς λήψεως εἶναι ἡ
 δόσις [πρμ.]. || آتشک — بولغور آتم —
 πέναντι τῆς λήψεως σου ἡ δόσις μου, καὶ ἀπέ-
 ναντι τοῦ τραχανᾶ σου τὸ πλιγοῦρι μου [πρμ.].

ویریم } Τ.βερ-ιμ [ἐκ τοῦ ريرم] ὄν. προϊόν,
ἐσοδεία· βλ. ἐπόμ.

ويريملو } T. ἡ. ويريملى βερν-λι, ἐπθ. γόνιμος,
 παραγωγικός: آعاج — δένδρον γό-
 νιμον, δίδον καρπόν.

κτλ. وزلدى ، وز. κτλ.βλ.دى ويزلدى T. βιζ. } ويز

ويزه } 1τ. βίξε [vīsa] ὄν. ἐπιθεώρησις δια-
 βατήριον κτλ.; كَفَّ — ἐπιθεωρῶ δια-
 βατήριον [αἰτ.].

ويزيته } Ic. βίετε [visita] ὄν. ἐπισκεψίς: —
 ویرمک } ἐπισκεπτόμαι [δοτ.] || —
 ائتك اعاده ἀνταποδίδω ἐπισκεψίν [δοτ.] βλ.
 زيارت * ἀμοιβή ἰατροῦ.

ویشنہ } βίσνε, βλ. وشنہ

ويق } Τ. βήκ, μόριον παριστάνον φωνήν
 πνιγομένου, ἀπαγχονιζομένου: —
 دَامَك δὲν λέγω βήκ, ἵτοι ὑποψέρω ἀγογγύ-
 στως. || دَيدِرَامَك — δὲν ἀφίνω νὰ εἴπω βήκ, κα-
 ταπνίγω, δὲν ἀφίνω νὰ παραπονεθῇ [δοτ.].

ويقلامق } T. θεκαλαμάκ, ρι.ουδ. γογγύ-
ζω, ὑποψέρω, ψέρω βάρος κατα-
θλιπτικόν: — التندو στενάζω ὑπὸ τὸ βάρος
τοῦ φορτίου. || βλ. καὶ يقلامق |.

ويل } Α. βεῖλ, ὄν. δυστυχία, συμφορά· ἐπφ.
 } ἔεῦ | βαβαί | κρι̇μα! : کر — βεῖλουν
 λε·χούμ, κρι̇μα δι' αὐτοῦς· βλ. ἐπόμε.

ويلا } A. βέιλ-ά, ἐπφ. φεῦ, κρῖμα· βλ. προ-
 πγ. καὶ واو .

ويوود } Σλ. ἢ وود βoῖβότα, δν. Βοεβό-
 δας, ἀρχηγός, ὁπλαρχηγός· διον-
 κτητής, ἡγεμὼν [τίτλος ἀπονεμόμενος ἄλλοτε
 εἰς τοὺς ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαβίας]:
 بوغان — سي } ὁ Βοεβόδας, ἦτοι ὁ ἡγεμὼν τῆς

هتاك } A. $\chi\epsilon\tau\acute{\iota}\acute{\alpha}\kappa$ [ρζ. هتاك] ἐπθ. ὁ σχιζων,
 διαρρηγνύων βλ. هتاك.

127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638

هتر { A. χίτρο, ὄν. ψεύδοϋς βλ. قتر.

هتك } A. χέειν p. ἀφ. τὸ σχιζειν πέπλον
κτλ. : عرض — παραδιδάσκει τιμῆς νέας
[ἡορ]· || ناموس — προσδοκῇ ὑπολήψεως· || Pm.
σχιζω[αὐτ.]: عرّض — παραδιδάσκω τιμὴν νέαν,
ἀτιμάζω· || ايتدى — ناموسى* — διέθροξε τὸν πέ-
πλον τῆς τιμῆς αὐτοῦ, διέπραξεν ἀτιμίαν.

هتته } T. ἤτε πέτε, μόριον παριστάνον
τὴν ἀμυχανίαν τοῦ λαλοῦντος δυσ-
κολουσιμένου ἐκ ταραχῆς νὰ εἴπῃ ὅ,τι θέλει.

هـاء } A. κεῶζά, ἢ κεῶζέ, ὄν. συλλαβή, συλ-
λαβισμός: — حروف كعوف كعوف κεῶζά,
τὰ γράμματα τοῦ ἀλφάβητου. || حروف كعوف كعوف
ἀλφάβητικὴ τάξις [τερετί:] || — أنا-
γινώσκω συλλαβίζων. || — كثير الـ κεῶζον-λ-
κεῶζά, πολυσύλλαδος.

هَجَاء } A. χιθζά, βλ. عجو .

هَيْكَلُكُ T. ἡγερέ-λεμέκ, ρμ. μτθ. συλλαβί-
ζω [αἰτ.]: عجله برك بوقت μετὰ δυσ-
κολίας καὶ συλλαβίζων εὐρίσκω, ἥτοι ἀναγινώ-
σκω τι || βλ. رجي.

هجالی } T. κεῖς-λι, ἐπθ. ὁ ἔχων συλλαβάς:
— اكي δισύλλαβος κτλ.

ἡγερ } A. *χέδζρ*, ἢ *κεδζιρ*, ταὐτὸ *جران* καὶ
 βλ. § [1ατ.] παραφθοσύνη, παρα-
 κοπή, παραλήρησις· συνών. *هذيان* || *تیغوسی* —
 τυφομανία.

١٢٢ } A. κῆδρ-άν, ρ. ἀφ. ἀποχωρισμός
 ἀπὸ τῶν οἰκείων, ἀπὸ τῆς πατρι-
 δος, ἀπὸ τῆς ἐρωμένης [ἀντιθ. وصال]: مآل شقى —
 συνειθίζω εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν || — حزين —
 θίμος ἀποχωρισμός.

هجران } T. χιδοράν, δν. πύον· βλ. جراحت.

هجرت } A. χιζ'ρ-ét, ρ. ἀφ. θ. μετανάστευσις,
ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τῆς πατρίδος,

ἀπὸ τῶν οἰκείων, φυγή: فَوَيْ — خِذْرَتِي νε-
 πέθιγέ, Ἐγίρα, ἥτοι ἡ ἀπὸ τῆς Μεκκας εἰς Με-
 δινὰν μετάβασις τοῦ προφήτου Μωάμεθ, ἥτις
 χρησιμεύει ὡς ἀρχὴ καὶ ἀφετηρία τῆς παρὰ
 Μουσουλμάνοις χρονολογίας [ب. س.]. ¶ Ρμ. —
كَلِّ μεταναστεύω, φεύγω [دوت.].

} A. ἡγεῖται [ἐκ τοῦ هجرت] ἐπθ. ὁ τῆς
 هجري 'Εγίρας, ἥτις ὁ τῆς μεταβάσεως τοῦ
 προφήτου Μωάμεθ ἀπὸ τῆς Μέκκας εἰς Μεδι-
 ναν: — تاريخ χρονολογία τῆς 'Εγίρας § θ. هجره
 — ٤٠٠٠ ἔτος τῆς 'Εγίρας § هجري ἀπόκεντρος:
 — بر محله — ἐν τινι τόπῳ ἀποκέντρον || بر قمره —
 ἡμέριον ἀπόκεντρον.

١١٤ } A. χειρὲς ἐμ[ε] [ρ. ١٢] ὄν. θ. σφοδρότης
 θερμότητος θεῶν, ἢ ψυχῶν χειμερι-
 οῦ· περίοδος πυρετοῦ : ١٢ — ١٣ περίοδος πυ-
 ρετοῦ· § ἐπιθετικ.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

هجو } A. χῆδ'ε, ὄν. σάτυρα, λιβελλος· βλ.
هجو به } Pμ. يَمْك — σατυρίζω [αἰτ.].

هو جوع } Α. κοιδοῦσ', δν. τὸ κοιμᾶσθαι τὴν
νύκτα, ὕπνος [δπν.].

ھجوم } A. χουδοῖν [ρζ. ھجم] ρ. ἀφ. ἐπιθε-
 δας, προσβολή· ἐξοδος [στρατ.]: ρ.
 د — ἐν μῇ ἐξόδῳ || ايله ضبط ايتك — κυριεύω
 ἐξ ἐξόδου || مقاومت ايتك — ἀνθίσταμαι εἰς τὴν
 ἐξοδον· § [lat.] συμφορησις: اخلاط — συμφορη-
 σις ὑγρῶν πρὸς τὸ νοσοῦν μέρος, ἐπίρροια. ||
 Ρμ. ποιῶμαι ἐξοδον, ἐπιθεδιν, ἐφορμῶ [δοτ.]:
 ايتك — اوزرينه — ποιοῦμαι ἐξοδον κατὰ τοῦ ἐχ-
 θροῦ || کو سترمک — ποιοῦμαι ἐξοδον [ὁ στρατός].

هجومی } Τ. χουδζουμλου, ἐπθ. ἐπιθετικός,
 ὀρμητικός, σφοδρός.

هجو نامه } Π. χιῶζε=ναυέ, ὄν. σάτυρα, λίδελ-
λος [ψυλλάδιον].

هجو } A. χιθζ6-ι, ἐπθ. σατυρικός· § θ. مجوه
ἐπθ. καὶ ὄν. βλ. λ.

هجويا } Δ. χιδζβιγζάτ, πλθ. τοῦ ἐπομ.

هديه } A. χετίγε-δν. θ. δῶρον, προσφορά: —
برکيهه اکراماً کتوریلان یا کوندریلان
δῶρον εἶναι τὸ πρᾶγμα τὸ χάριν φιλοφρο-
σύνης [iεράμεν] κομιζόμενον, ἢ ἀποστελλόμε-
νον. || ويرمك — δίδω δῶρον. || كثيرمك —
δῶρον. || المني — λαμβάνω δῶρον || Pμ. ايتك —
δωροῦμαι [δοτ. αἰτ.]: ايتك — شي —
δωροῦμαι τινί τι § τιμή, ἥτοι ἀντίτιμον ἱεροῦ βιβλίου:
[μουδχάφ] § πλθ. هدايا χεταγιά. βλ. λ.

هديه } A. χετίγε-τεν, ἐπρ. ὡς δῶρον.

هديه لك } T. χετίγε-λίε, ἐπθ. ὁ κατάλλη-
λος ὅπως προσενεχθῇ ὡς δῶρον,
ἐκλεκτός. § κ. ἀντὶ τοῦ هديه βλ.

هذا } A. χά-ζα, ἀντ. δεικτ. οὗτος, τοῦτο:
— مع هاد — ل. ل. —
χά-ζα, ἐν τούτοις, μόλα ταῦτα. ||
γέδμينا χά-ζα, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡμῶν ταύτῃ, ἐν
τῇ ἐποχῇ ἐν ᾗ ζῶμεν. || — الى يومنا —
να χά-ζα, μέχρι τῆς ἡμέρας ἡμῶν ταύτης, μέ-
χρι τῆς ἐποχῆς ἡμῶν, μέχρι σήμερον.

هذه } A. χά-ζι-χι, ἀντ. δεικτ. θ. οὗτος ἐν
χρησεί ἐν τῇ φράσει هذه βλ.

هذيان } A. χεζεγζάν [ρζ. هندو] δν. λήρος,
παραλήρημα. λόγος κενός καὶ ἀνά-
ξιος προσοχῆς, φλυαρία, ἀνοησία, ἀρρητ' ἀθέ-
μιτα [βλ. ترهات]: حبه —
χεζεγζάν χουμυγέ, παραφροσύνη, ἥτοι παραλήρημα πυρετοῦ [αἰτ.]
|| عرضي — χεζεγζάν ἀραζι, φρενίτις, φρενι-
τιάσις. || مرتعش — χεζεγζάνι μουρτε'ιζ, τρο-
μώδης παράλυσις ἐκ μέθης, καθ' ἣν τρέμουντι
τὰ μέλη τοῦ σώματος. || Pμ. ايتك — παραληρῶ,
λέγω ἀνοησίας, ἀρρητ' ἀθέμιτα.

هذيانى } A. χεζεγζαν-ι, ἐπθ. παραληρῶν ἐκ
νόσου συνών. هاجر § θ. هذيانه.

هر } Π. χέρ, ἀντ. πᾶς, ἕκαστος: آرى بال —
هر پادسا مەلوسا مەلي دهن پويە [πρμ.].

هر کوله سی وار — πᾶς κλαυθμὸς ἔχει
ἓνα γέλωτα [πρμ.]. || ايشك باشى صاغاق —
[κεφαλὴ] πάσης ὑποθέσεως ἢ ὑγιείας [πρμ.]. ||
هرى — ἕκαστος. || بار — ἕκαστοτε, κάθε φอรάν. ||
جائى — ὁ πανταχοῦ εὐρισκόμενος, ἀστατος. || —
چه بادا باد — καίτοι, μολονότι. ||
خەر توئ پاتا پاتا, ὅ, τι γένη θς γένη, χωρὶς
νὰ σκεφθῇ τὰς συνεπειὰς. || حاله — ἐν πάσῃ πε-

ριπτώσει, ἐξάπαντος. || دم — خەر تەم, ἐκάστο-
τε, κάθε φอรάν. || قايان — ὁσάκις. || كس —
خەر — πᾶς τις, ἕκαστος. || كون — καθ' ἕκαστην
[ἡμέραν]. || كوكاك — καθημερινός. || كيم —
δοσις, ὁστίσθιποτε. || ه — πᾶν ὅ, τι, ὅ, τιδῆποτε. || ه —
ه — ايسه — καίτοι, μολονότι. ||
ه — و, τι καὶ ἂν. || وقت — ὁσάκις καὶ ἂν. ||
زوده — ὅπου καὶ ἂν. || نصل — καθ' ὅσονδῆποτε τρόπον.
|| —
نصله — ὅπως καὶ ἂν ἡ, ἀδιάφορον πῶς. ||
نصله — πάντοτε. || يرد — πανταχοῦ. ||
پان-
تاخودن, ὑπὸ πᾶσαν ἐποχὴν. || يوزە کولى —
يوزە کولى — πάντα προσμεριδιῶντα εἰς τὸ πρό-
σωπόν σου μὴ νόμιζε φίλον [πρμ.]. || يوقوشك —
يوقوشك — πᾶς ἀνήφορος
ἔχει ἓνα κατήφορον, καὶ πᾶς κατήφορος ἔχει
ἓνα ἀνήφορον, ἥτοι ἡ εὐτυχία καὶ ἡ πρόοδος
παρακολουθεῖται ὑπὸ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς
παρακμῆς, εἶναι ἀλληλένδετα [πρμ.]. ||
سهر — ὁσά-
κις, ἐνόςω [μετὰ ῥήματος]:
بعض حقيقتل واردرک —
تکرار ايدلکجه —
بعض حقيقتل واردرک —
ὑπάρχουσιν
ἀλλήθειας τινες, αἱ ὁποῖαι ὁσὼ ἐπαναλαμβάνον-
ται, τόσῳ παράγεται ὠφέλεια.

هر } A. χίρο, δν. γαλῆ, κ. γάτα § πλθ. هور
خویر و هر خیرە. βλ. هره.

هرا } χουρά, ἐπφ. οὐρά, ἥτοι ζήτω [κατὰ
τὸ لجه, λέξις τῆς ἀρχαίας τουρκικῆς
μεταδιδασθεῖσα εἰς τοὺς Τατάρους, Σκυθας,
Σλαβους καὶ Ρώσσους].

هرات } χιράτ, δν. κ. ἐπαρχία τοῦ Ἀφγα-
νιστάν.

هراس } Π. χιράς, δν. δέος, φόβος, τρόμος,
φρίκη: — خوف و —
φρίκη: —

هراسان } Π. χιραδάν, ἐπθ. ὁ φοβούμενος,
πεφοδισμένος, περιφοδός.

هرام } A. χιράν [πλθ. τοῦ هرام] δν. πυρα-
μίδες.

هراینه } Π. ἡ χεραγινέ, ἐπρ. ἐν πᾶ-
σῃ περιπτώσει, ἐξάπαντος, ἐξ
ἀνάγκης.

هرب } A. χερέπ, ρ. ἀφ. τὸ φεύγειν, τὸ πτοεῖ-
σθαι καὶ δραπετεύειν. βλ. هارب.

هرج } A. χερόζ, δν. σύγχυσις, ἀταξία, κυ-
κλών: —
هرج و مرج —
χερόζ-μερόζ, ἡ —
و —
Pμ. —
χερόζ οὐ μέρόζ, φύρδην μίγδην
—
Pμ. —
χερόζ οὐ μέρόζ, φύρδην μίγδην ποιῶ, συγχέω, ἀνατρέ-
πω [αἰτ.]:
ترق معارف اسکند نبرو چریان اید کلان

ومرج ایتمش
γραμμμάτων ἀνέτειλε τὰς ἀνέκαθεν ὑφισταμένας
μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων [ἡεῖνε-λ-ἡεῖε] ὁχλοῖς.

هرجائی } Π. κερ-ὄζαϊ, ἐπθ. ὁ εὐρισκόμενος
πανταχοῦ, ἀστατος, τυχοδιώκτης:
— ἄνθρωπος ἀστατος· || مشرب — ἀστάτου χα-
ρακτιῆρος [μεῖορὲξ]· || بر قادن — γυνὴ ἀστατος·
|| بنفشه — φλόγιον, κ. κατηφεδᾶκι [ἄνθος].

هرجائيلك } Τ. κερὄζαϊ-λίκ, ὄν. ἀστασία.

هردم بهار } Π. κερ-ἑμ-ἡεῖα, ὄν. ἱππό-
γλωσσον [ψυτ.].

هردم تازه } Π. κερ-ἑμ-ταζέ, ὄν. ἀείζων
[ψυτ.].

هرزه } Π. κερζέ, ὄν. λήρος, μωρολογία,
φλυαρία, ἀνοησία, ἀρρητ' ἀθέμιτα:
— και खुदाईत — κερζέ γεμέκ, μω-
ρολογῶ, λέγω ἀρρητ' ἀθέμιτα, κ. τσαμπουνί-
ζω· § πλθ. هزيات κερζεγιάτ [βαρδ.]· βλ. ἐπόμε.

هرزه خای } Π. κερζε-χάϊ, ἐπθ. μωρολόγος,
φλύαρος.

هرزه خوار } Π. κερζε-χόρ, ἐπθ. ταῦτο προηγ.

هرزه کو } Π. κερζε-γκιοῖ, ἐπθ. μωρολόγος,
φλύαρος.

هرزه کویانه } Π. κερζε-γκιουγιανέ, ἐπθ.
ὁ ἀνήκων μωρολόγῳ, μωρο-
λογικός: — ادعیات αξιώσεις μωρολογικαί· § ἐπρ.
ὡς ἀρμύζει μωρολόγῳ.

هرزه لای } Π. κερζε-λάϊ, ἐπθ. μωρολόγος.

هرزه وکیل } Τ. κερζε-βεκίλ καὶ وکیل هززه
کشت κερζε-βεκίλι κιαϊνὰτ
[ἐκφρασις δημώδης] ἐπθ. μωρολόγος, ὁ λέγων
πάντοτε ἀνοησίας· ταῦτο κερزه کو βλ.

هرسك } κερσέκ, ὄν. κ. *Ερζεγοδίνη.

هرك } Τ. κερρέκ, ὄν. χάραξ, κοντάριον, κ. πα-
λοῦκι πρὸς στήριξιν τῶν κλημάτων
ἀμπέλου [βλ. تكك]· § παρὰ πληγὰ ἐκ κονταρίων
πρὸς ἀποξήρανσιν σταφυλῶν, ἢ καπνοῦ [κατὰ
παραφθοράν, هلك κερλέκ].

هرك } Τ. ἡ κερ κερρέκ, ὄν. εἶδος προδά-
του πλατυοῦρου καὶ μικροτέρου τοῦ
καρραμανίου [قرامان].

هرگاه } Π. κερ-γκιάχ, ἐπρ. πάντοτε, ἐν παν-
τὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ.

هرگه } κεργκελέ, βλ. خرگه.

هرم } Α. κερέμ, ὄν. ἡλικία λίαν προκεχω-
ρημένη καὶ ἡ συνοδεύουσα αὐτὴν ἀ-
δυναμία, γῆρας βαθύ, ἐσχατον γῆρας [ιατ.].

هرم } Α. κερέμ, ὄν. πυραμὶς τῆς Αἰγύπτου·
πυραμὶς [γεωμ.]: ناقص — κόλουρος
πυραμὶς· § πλθ. هرام هخرām καὶ هرام κιοām.

هرم } Α. κερίμ [ἐκ τοῦ هرم] ἐπθ. ἐσχατό-
γυρος [ιατ.].

هرمزد } Π. κουρμούζι, ὄν. *Ωρομάδης,
ἄτοι ἢ θεότης τοῦ καλοῦ κατὰ
τοὺς Πέρσας· βλ. آهرمن καὶ اورمزد.

هرمی } Α. κερεμ-ῖ, ἐπθ. πυραμοειδής [γεωμ.].
§ هرمیه θ.

هره } Α. κιορέ, ὄν. θ. γαλῆ· § πλθ. هره
رهر· § δουτκ. هره κιορετέϊν· βλ. نواب.

هزار الوان } Π. κερζάρ-εζδάν, ἐπθ. μυριό-
χρους, πολύχρους· βλ. هزار رنگ.

هزار آواز } Π. κερζάρ-άβάζ καὶ ἀπλῶς κερζάρ,
ὄν. ἀηδῶν [κ.λ. μυριόφωνος].

هزار پا } Π. κερζάρ-πᾶ, ὄν. μυριόπους, χιλι-
πόδαρον [ἐντομον].

هزار رنگ } Π. κερζάρ-ρένγκ, ἐπθ. μυριό-
χρους, πολύχρους· βλ. هزار الوان.

هزار فن } Π. κερζάρ-φένν, ἐπθ. ὁ γινώσκων
πολλὰς ἐπιστήμας, τέχνας, κ.
πολυτεχνίτης.

هزار بر } Α. κερζαπίρ, πλθ. τοῦ هزار βλ.

هزار } Π. κερζάρ, ἀρθ. χίλιοι: بار — χιλίας
φοράς, χιλιάκις· || — εκατὸν [ῥαῖ]
χιλιάδες· § ἀηδῶν· βλ. هزار آواز· § πλθ. هزاران
κεζαράν, χιλιάδες.

هزاران } Π. κερζαράν, πλθ. τοῦ προηγ. βλ.

هزارن } Τ. κερζαρέν [ἐκ τοῦ هزار رنگ] ὄν.
δελφίνιον, ψυτὸν βατραχιοειδές·
βλ. حیزران καὶ.

هزال } Α. κουζάλ, ὄν. ἰσχνότης, λειποσαρ-
κία, κ. λιγνάδα [ιατ.].

هزام } Τ. κουζάμ, ὄν. σκοπὸς τῆς ἀνατολι-
κῆς μουσικῆς.

هزبر } A. χιζπέρ, ὄν, ἄνθρωπος λεοντόκαρ-
δος, ἀνδρείος, γενναῖος· λέων·ξ πλθ.

ἀροῦ. **ἡζαπῖος** καὶ περσ. **ἡζπεράν** : **ἡζ** : οἱ λέοντες τῆς μάχης, ἥρωες.

هزبرانه } Π. χιζπερ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἀρμόζων
λέοντι, ἢ λεοντοθύμῳ, λεόντειος·

§ ἐπρ. ὡς λέων, λεοντοθύμως.

هزل { A. χέζλ, ἢ χεζίλ, δν. ἀστειότης, ἀ-
στεισμός· διήγημα, ἢ ποίημα κωμι-

κόν· § πλθ. هزليات κεζλιγιάτ, βλ.

هزل کو { Π χελιδ-γκυδ, ἐπθ. ὁ λέγων ἀστει-
ότητας, ἀστεϊζόμενος, ἀστεῖος.

هزلیات { A. $\chi\epsilon\lambda\text{-}\iota\gamma\gamma\alpha\tau$ [πλθ. τοῦ $\eta\lambda$ η
 $\mu\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron\nu$ τοῦ $\eta\lambda$ η $\delta\upsilon$. θ.]

ἀστειότητες, ἀστειομοί § διηγήματα, ἢ ποιήματα μακαρονικά, κωμικά.

هزم } Δ. χέζω, ρ. ἀφ. τὸ συνθλίβειν καὶ
πιέζειν· § τὸ τρέπειν τὸν στρατὸν εἰς

φυγήν· βλ. ἐπόμε. καὶ منهزم ، انهمزام .

10. **ἡزيمة** } A. *χεζιμέτ* [ρζ. هزم] ὄν. θ. κατα-
 τρόπωδις στρατοῦ, παντελὴς ἥτ-

τα, καταστροφή: اوغرامق n دوچار اولق
 ἵσταμαι κατατρόπῳσιν, κατατροποῦμαι.

هست } Π. γένοι, καὶ هنى γεοτί, δν. ὕπ.
αρχις [έοτί]· άντιθ. نیست νιότ.

هش } A. χέρι, ἐπθ. εὐθρυπιος [χημ.]· § θ.
هش.

شاست { A. χεῖραρέτ, ὄν. θ. τὸ εὐθρυπτον
[χημ.].

هشت { Π. ἡέστ, ἀρθ. ὀκτώ.

هشتاد } Π. ἑξήτάτ, ἀρθ. ὀγδοήκοντα.

هشتم } Π. ἡγετονύ, ἀρχ. ὁ γδοος.

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸

Π. χουγγάρο, هشاري خوئنگار.

هشتم } A. ḫeṣṣu [ϑζ. هشتم] ἐπθ. ὁ ξηρανθεὶς

καὶ λεπτυνθεὶς [χορτόν κτλ.] ὁ
 χνός, ἀδύνατος.

ضم } Α: κάλυ ἡ κάλυ, ὄν. πεπλεγμένον.
 οἷς: جيد — κάλυ ὄρεγίτ, εὐπεπτο

[λατ.]·||→ قابل **καπίλι χάζιμ**, εὐπεπτος, ὁ χωνευόμενος·||→ قابل **δύσπεπτος**, ἀπεπτος, ἀχώνευτος·§ **μτθ.** ὑπομονή: نفس—τὸ κρατεῖν ἑαυτοῦ [νέφους], τὸ ὑπομένειν.|| **Ρμ.** χωνεύω [αἰτ.] **μτθ.** κρατῶ τὴν ὀργήν, τὸν θυμόν, ὑπομένω: نفس—κρατοῦμαι, κρατῶ ἑμαυτὸν [νέφους]· || حوصله یو سوزلی—ایده من **μτθ.** **χρδδαλξμ** δὲν δύναται νὰ χωνεύσῃ τοὺς λόγους τοῦτους, δὲν δύναται νὰ τοὺς ἀνεχθῶ·§ **χωνεύω** λόγους, μάθημα, ἥτοι ἐννοῶ κατὰ βάθος.

हुआ } A. χαῖ-εν, ἐπρ. διὰ τῆς πέψως,
 χωνεύσεως ἤμτη. κρατῶν αὐτόν, ὑ-
 πομένον: النفس و دفعاً لحظ النفس — χαῖ-εν λι-
 ν-νέφς βέ τέφ'εν λιχαῖ-ν-νέφς, κρατῶν αὐ-
 τὸν καὶ ἀποκρούον τὸν ἐγώτισμόν.

هضم } Τ. χαζνη-δὴζ, ἐπθ. δύσπεπτος
δυσχώνευτος.

هضمة لق } T. χαλκυ-σφελήκ, δν. δυσπε-
πτικὰ ἀναμειγνύσιν

1024 } Τ. χαζην-λή, ἐπθ. χωνευτικός, ὁ

) συντελών εἰς πένην.
) Α. χαζυ-ι, ἐπθ. πεπτικός· ٥٨.

هصلى | — εν ποντιῇ χαλμυγέ, πεπτη
κός σολήν.

هطمان } T. ἡ ἡπμαν χατμάν, δν. ἀρχηγὸς
τῶν ἀρχαίων Κοζάκων.

هفت } II. χεῖρ, ἀρθ. ἐπτά: اقليم — χεῖρ
 ἑξήκοντα — χεῖρ καὶ ἑξήκοντα

ἑπτά ζῶναι τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου κατὰ τοὺς

ἐπὶ τὰ οὐρανούς, ἢ ἐπὶ τὰ θεῖα μυστήρια τοῦ οὐρανοῦ
κατὰ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἰερογλύφους καὶ ἄλλους.

ἡμεῖς ἐξιδάν, ἐπὶ τοῖς ἀστροῖς, καὶ أزرق يردہ
 ἡμεῖς προεξέδοκ, ἐπὶ κυανῷ παραπετάσματι

τα, ἡ σέφ *هفت ساق* χεφτ σάκφ, ἡ *هفت بام* χεφτ πάμ
ἐπὶ στέγαι· || اورنگ — χεφτ ἐβορένκ, οἱ ἐπὶ

θρόνοι, ἵτοι οἱ ἐπὶ ἀστέρες τοῦ ἀστερισμοῦ
τῆς Μεγάλης Ἀρκτοῦ [دب | كبر] τοῦ πλὴ ἐκ πέρ

καλούμενοι καὶ برادران هفت خف پیاده‌نظام
οἱ ἑπτὰ ἀδελφοί, ἢ τὰ ἑπτὰ στρώματα τοῦ οὐ

θανοῦ || 𐤀𐤋 — *χέφτ ἐντάμ*, τὰ ἐπὶ μέλη τοῦ
σώματος, ἤτοι ἡ κεφαλὴ, τὸ στῆθος, ἡ κοιλία

οἱ δὲ οὖν βραχύτερον καὶ οἱ δὲ οὖν πόδες || — καὶ ἐπὶ
 πῖον, ἐπὶ τὰ δοκτοί, θεωροῦμενοι ὡς διδασκαλοί.

τῆς ἀναγνώσεως· || ملام — χέφτ δελάυ, ἐπὶ

δόλος. || تاجر — تاجر — και συμφορόντος [πρμ.]·
οὐ ἢ ἐπενέργεια θανατηφόρος.

هلب } A. χούλκ. δν. θορίξ [ππου, κ. ἀλογό-
τριχα, ὁστρίξ, κ. γουρουνότριχα.

هله } T. χέλε, ἐπρ. πρὸ πάντων, μάλιστα :
استانوك — بوزار اينده هواسى نه لطيفدر

ὁ ἀνὴρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸ πάντων
ἐντὸς τοῦ Βοσπόρου πόσον τερπνὸς εἶναι· § ὁδὸν
ἀφορᾷ· § τέλος, ἐπὶ τέλους : دیديكي يادى — τέλος
ἐπραξα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπον· || درسى بلادم —
ἐπὶ τέλους ἔμαθον τὸ μάθημά μου· || سوز —
τὸ τέλος εἰς ὑμᾶς δὲν πιστεῖτε λόγος, ἦτοι
ὑμεῖς δὲν δικαιουθε νὰ ὀμνῆτε· || سزه نوبت —
— سن كغدى || τέλος εἰς ἡμᾶς ἦλθεν ἡ σειρά· ||
اوراسى || στείλε μὴ ἐσὺ τὸ χαρτί καί· ||
— τέλος ἐκεῖνο τὸ ζήτημα μὴ τὸ ἀνοίγης· §
ἐπρ. ὦ, καλέ! ἰδωμεν· εἰπὲ τὴν ἀλήθειαν! εἰπὲ
λοιπόν : شوكا باق — καλέ! αὐτὸν ἰδέ! ||
— εἰπὲ τὴν ἀλήθειαν! || كل — εἰπὲ
καὶ βλέπεις, ἦ εἰπὲ ἂν μπορεῖς [ἐπὶ ἀπειλῆς] ||
باق — باق — γὰρ ἰδέ! γὰρ ἰδέ!

هلهله } A. χελχελέ, δν. θ. τὸ ἐκφωνεῖν τὴν
φράσιν : لا لا لا لا لا لا —
— οὐκ ἔστι Θεός, εἰμὴ ὁ Θεός· βλ. καὶ
— صلوه ، حوله ، حمله .

هليله } Π. χελιλέ, δν. μυροδόλανος, καρπὸς
Ἰνδιῶν χρυσομέσων ὡς φάρμακον, κα-
λούμενος καὶ هند اريكي — δαμάσκηνον τῶν Ἰνδιῶν·
ἐν εἶδος قره هليله μέλαινα μυροδόλανος, καὶ ἔτε-
ρον εἶδος صارى هليله ξανθὴ μυροδόλανος.

هليله } T. χελιμέ, δν. ὁ χυλὸς ὀρύζης καὶ
ἄλλων τοιούτων ὅταν βράζωσι : برنج —
— ὁ δρυζα χύνει τὸν χυλὸν τῆς, χυ-
λοῖ, κ. χυλόνει.

هليله لملك } T. χελιμε-λενμέκ, ρμ. οὐδ. χυ-
λούμαι, κ. χυλόνω [ἐπὶ ὀρύζης
κτλ. ὅταν βράζῃ].

هليون } A. χιλιέβν, δν. ἀσπαραγός, κ. σπα-
ράγγι : قوش قونز .

هليونيه } A. χιλιεβν-ιγέ, δν. θ. — فصله —
— σπαραγοειδῆ [ψυτά].

هم } Π. χέμ, συνδ. καὶ [δῖς] : سن — بن — καὶ
— ἐγώ, καὶ σύ· || فضول — كل — καὶ καθι-
— διάρης [κελ] καὶ περὶ φανός [φωτοῦλ] [πρμ.]·
— يازار — او تور — καὶ ἀναγινώσκει καὶ γράφει· ||
— زيارت — زيارت — καὶ ἐπισκέψις καὶ ἐμπορία, ἦτοι

χάριν ἐπισκέψεως ἅμα καὶ συμφέροντος [πρμ.]·
|| طاول جالار — قاجار — καὶ φεύγει καὶ τύμπανον
κρούει [πρμ.]· || ايچون — طولديرسون — καὶ ὡς
γεμίση καὶ ὡς πίη· || كلون — كلون — καὶ ὡς
ἐλθῇ, καὶ ὡς μὴ ἐλθῇ· § μετὰ τοῦ συνδ. ده —
— تڤ ډ — ἦτοι همد .. هم — خيم — خيم — καὶ μετὰ
τοῦ συμπλ. و به καί, ἦτοι همد .. هم — خيم ...
— به خيم — يازدى — ده — او قودى — καὶ ἐγραψε καὶ
[خيم] ἐμελέτησε· § ده — خيم — καὶ μάλιστα
قياحي ايشلر — او تاجر — καὶ ἐπειτα :
τὸ παιδίμα διαπράττει καὶ μάλιστα δὲν αἰσχύ-
νεται.

هم } Π. χέμ, ὁμοῦ, σύν [μόριον ὅπερ προ-
τασόμενον ὀνομάτων σχηματίζει ἐπί-
θετα ἀντίστοιχα τῶν τῆς ἐλληνικῆς διὰ τοῦ δ-
μοῦ ἢ δὲν ἐσχηματισμένων] : سن — خيم-دين،
ὁμῆλιξ || راه — خيم-راخ، συνοδοιπόρος· || —
— خيم-معه، ὁμόθηρος κτλ.

هم } A. χέμ, δν. μέριμνα, φροντίς, ἀνδου-
— و غمی دفع ايدر همد صفا : خيا، λύπη·
καὶ τὴν ويرر كيمدر نه در نه سلسله دندر عجب شراب
μέριμναν [خيم خيم] καὶ τὴν λύπην [γām]·
ἀποδοθεῖ [τέφ ἐτέφ], καὶ συνάμα [خيم-ته] εὐθυ-
μίαν παρέχει· τίς εἶναι, τί εἶναι, ἐκ τίνος οἰ-
κογενείας εἶναι ἡρά γε ὁ οἶνος [οἶν]· § πλθ.
خوم خوم — βλ. خوم .

هم } A. χούμ, ἢ χίμ [προηγούμενου χαρε-
— κέ κεσρέ] ἀντων. καταληκτικὴ ἀρθ. πλθ.
ἀρθ. ἀπαντῶσα ἐν τισὶ φράσεσιν ἀραδικαῖς ἐν
χρήσει ἐν τῇ τουρκικῇ, αὐτῶν : رحه الله عليه
— خيم-معه، ἢ εὐσπλαγχνία τοῦ
Θεοῦ [εἶν] ἐπ' αὐτοῦς [εὐχὴ ὑπὲρ θεοθεω-
— τοῦ τὸ ἡμέτερον : γαῖαν ἔχει ἐλαφρόν]· || βλ. .

ها } A. χουμά, ἢ χιμά [προηγούμενου χαρε-
— κέ κεσρέ] ἀντ. καταληκτικὴ ἀρθ. δυτικ.
κοινοῦ γένους, ἀπαντῶσα ἐν τισὶ φράσεσιν ἀ-
ραδικαῖς, αὐτῶν τῶν δύο : رحه الله عليه
— خيم-معه، ἢ εὐσπλαγχνία τοῦ
Θεοῦ [εἶν] ἐπ' αὐτοῦς, ἢ ἐπ' αὐτὰς τὰς δύο·
|| βλ. προηγ. καὶ .

ها } Π. χουμά, δν. πτηνὸν μυθολογικόν,
οὐτινος ἡ σκιὰ ἐθεωρεῖτο ἀριστος οἰω-
— νος δι' ἐκείνους, οὓς ἐκάλυπτε κατὰ τὴν πτῆ-
— σιν αὐτοῦ· φοίνιξ· βλ. قاع — καλεῖται καὶ
دوات — πτηνὸν τῆς εὐτυχίας [τεβλάτ] καὶ θεω-
— ρεῖται ὡς σύμβολον τῆς βασιλείας· § πτηνὸν
τοῦ παραδείσου, πτηνὸν τῶν Ἰνδιῶν πρᾶσινον,

هميزم } Π. **ξεμ-πέζυ**, ἐπθ. καὶ ὄν. συνδαι-
τυμῶν, σύντροφος [تڤه ايله] : محبوبه ايل
— وصال اولان **μαχπουπέ** ἰλὲ **ξεμ-πέζυ** βισὸλ
ἰλ-υάκ, γίνομαι συνδαιτυμῶν τῆς ἐνώσεως μετὰ
τῆς ἐρωμένης, ἥτοι συννενοῦμαι, ἢ λαμβάνω
ἐρωτικὴν συνέντευξιν μετὰ τῆς ἐρωμένης.

همبو } Π. **ξεμ-ποῦ**, ἐπθ. ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν
ὁσμὴν· μετὰ ὁ τῶν αὐτῶν ἡθῶν, τοῦ
αὐτοῦ χαρακτῆρος [κ. ταυριάζουν τὰ χνότα].

همپا } Π. **ξεμ-πά**, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ συμβαδίζων,
ἀκολουθῶν κατὰ πόδα, σύντροφος, συν-
ἀδελφός [μᾶλλον ἐπὶ κακοῦ· βλ. هاما].

همپايه } Π. **ξεμ-παγέ**, ἐπθ. ὁ τοῦ αὐτοῦ βαθ-
μοῦ μετ' ἄλλου, ὁμοδόθμιος· βλ. همربه.

همپستر } Π. **ξεμ-πιδτέρ**, ἢ **ξεμ-πίδ-**
τέρ, ἐπθ. σύννευρος, ὁ ἐν τῇ αὐτῇ
κλίτῃ ὁμοῦ κοιμώμενος· βλ. همخواب.

همپاله } Π. **ξεμ-πιγυαλέ**, ἐπθ. ὁ συμπίνων,
συννευχούμενος· βλ. همقدح.

همپيشه } Π. **ξεμ-πισέ**, ἐπθ. ὁμοτέχνος, συν-
τεχνίτης.

همت } Α. **χιμυέτ** [χζ. هم] ρ. ἀφ. θ. προσπά-
θεια, φροντίς, ἐπιμέλεια· προθυμία,

ἀγαθὴ θέλησις, φιλοτιμία, κ. καλwsύνη: كرهه —
χιμυετινίξ-λε, διὰ τῆς προσπαθείας ὑμῶν, ἢ
διὰ τῆς προθυμίας ὑμῶν, διὰ τῆς ἀγαθῆς θε-
λήσεως ὑμῶν· — سولۇدۇدۇ **χιμυέτ**, μεγα-
θυμία, μεγαλοφροσύνη, μεγαλεπήβολος· —
άλι-χιμυέτ, μεγάλθυμος, μεγάλφρων, μεγαλε-
πήβολος· — اعطاي اعانه خصوصند ابراز — ايدش ||
δειξαν προθυμίαν, φιλοτιμίαν ἐν τῇ παροχῇ
συνδρομῆς, ἐφιλοτιμήθησαν νὰ χορηγήσωσι τὴν
συνδρομὴν· — فراوان ايتك || καταβάλλω με-
γάλην προσπάθειαν [χιμυέτι φηραδάν]· —
— طائر طائر εις τὴν προσπάθειαν τὰ πᾶντα κατορ-
θοῖ [πρμ.]. || **χάριν τιμῆς** — [بورمق] —
φροντίζειν, λαμβάνειν τὴν καλwsύνην, εὐαρε-
στεῖσθαι, ἐν χορῇ ἐπὶ δ' ἢ γ' προσώπου· [δοτ.]:
نتيجه سلك اشعاري خصوصه — بورمقري رجا ايدرم
παρακαλῶ νὰ εὐαρεστηθῇτε νὰ μοι γράψετε
τὸ ἀποτέλεσμα· § πλθ. **χιμύεμ**, καὶ δ' πλθ.
χίμυμάτ, βλ.

همتا } Π. **ξεμ-τά**, ἐπθ. ἴσος, ὁμοιος· —
παράμιλλος· — بر ممت بي — **πῖρ χιμυέτι**
πι-χευτά, μέριμνα ἀπαράμιλλος.

همتازو } Π. **ξεμ-τεραζοῦ**, ἐπθ. ὁ τοῦ αὐ-
τοῦ βάρους, ὁμοδαρῆς.

همتلي } Τ. **χιμμετ-λί**, ἐπθ. ὁ ἔχων προθυμίαν,
καλὴν θέλησιν, φιλοτιμίαν, καλwsύ-
νην, πρόθυμος, φιλότιμος· — عتاليل — οἱ φιλότι-
μοι, ἢ οἱ πρόθυμοι ὁθωμανοί.

همج } Α. **ξεμέδζ**, ὄν. εἶδος μυίας μικροτά-
της προσκολλωμένης εἰς τὸ πρόσωπον
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν προβάτων καὶ ἄλλων
κτηνῶν· § ἐπθ. ἡλίθιος, βλάξ.

همجا } Π. **ξεμ-δζά**, ἢ **ξεμ-δζάι**, ἐπθ.
συνεγχώριος, κ. συντοπίτης.

همجنس } Π. **ξεμ-δζίνε**, ἐπθ. ὁ ἐκ τοῦ αὐ-
τοῦ γένους, τῆς αὐτῆς φυλῆς, τοῦ
αὐτοῦ εἶδους, ὁμογενής, ὁμοεθνής, ὁμοειδής:

ينه — چكر بر يرينك || — οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν· —
پدالين οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἐνδιαφέ-
ρονται περὶ ἄλλήλων, ὑποστηρίζουσιν ἄλλη-
λους, ἢ ὅμοιοι τὸν ὅμοιον φιλεῖ [πρμ.].

همجنسلك } Τ. **ξεμδζινδ-λίκ**, ἀφ. τὸ εἶναι
ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἑθνους,
εἶδους, ὁμογένεια, τὸ ὁμοειδές.

همجوار } Π. **ξεμ-δζιδάρ**, ἐπθ. γείτων· ὁμο-
ρος [δοτ.]: — اولان اقوام — οἱ λαοὶ
ايكي مملكتك يكد بركيله — [αἰ]: —
اولى τὸ νὰ ὦσιν αἱ δύο χώραι ὁμοροί.

همجوارلق } Τ. **ξεμδζιδαρ-λίκ**, ταῦτ' ἐφ'
ἐπομ.

همجواری } Π. **ξεμδζιδαρ-ί**, ἀφ. γειτονία,
γεινιάσις, τὸ εἶναι ὁμορον·
— مناسبات حسنه — καλαὶ σχέσεις γεινιάσεως.

همچنان } Π. **ξεμ-τσούναν**, ἐπρ. κατ' ἐκεῖ-
νον τὸν τρόπον, οὕτω.

همچنين } Π. **ξεμ-τσούνιν**, ἐπρ. κατὰ τοῦτον
τὸν τρόπον, τοιοῦτοτρόπως.

همحال } Π. **ξεμ-χάλ**, ἐπθ. ὁ ἐν τῇ αὐτῇ κα-
ταστάσει ἢ θέσει μετ' ἄλλου εὐρι-
σκόμενος, ὁμοιος, σύντροφος, ὁμοιοπαθής [αἰ]:
فن فقه انتساب خصوصند محاکم تجارت اعضاي مجالس
— — — — — ἐν τῇ γνώσει τοῦ ἱεροῦ δι-
καίου [φέννι φήκκ] τὰ μέλη τοῦ ἐμποροδικείου
εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ θέσει μετὰ τῶν μελῶν τῶν
πολιτικῶν δικαστηρίων [μεδζαλίδι τεμγίζ].

همجزه } Π. **ξεμ-χουδζρέ**, ἐπθ. ὁ ἐν τῇ
αὐτῇ δωματίῳ μετ' ἄλλου συγ-
κατοικῶν, συγκατοικός.

- محمدود** } Π. χεμ-χουιούτι, ἐπθ. ὁμορος.
- همخانه** } Π. χεμ-χανέ, ἐπθ. ὁ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ μετ' ἄλλου συνοικῶν, σύννοκος. || مسیح — φίλος.
- همخواب** } Π. χεμ-χάπ, καὶ خواب χεμ-χάπέ, ἐπθ. σύνευνος, σύζυγος.
- همخواه** } Π. χεμ-χάχ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν θέλησιν καὶ ἐπιθυμίαν μετ' ἄλλου, συνεπιθυμητής.
- همخوی** } Π. χεμ-χουί, ἐπθ. ὁ ὅμοιος τὸ ἦθος, τὸν χαρακτῆρα, τὰς ἑξεις, ὁμοίους.
- همداستان** } Π. χεμ-ἱαδτάν, ἐπθ. ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν γνώμην καὶ τὸν αὐτὸν λόγον μετ' ἄλλου.
- همدرد** } Π. χεμ-τέρετ, ἐπθ. ὁ τὰ αὐτὰ πάσχων, ὁ ἔχων τὰς αὐτὰς λύπας καὶ βάσανα, ὁμοιοπαθής.
- همدست** } Π. χεμ-τέρετ, ἐπθ. σύντροφος, συνάδελφος, ἰσοδύναμος, συνέταιρος. μτφ. συνεργαζόμενος, σύμφωνος.
- همدل** } Π. χεμ-τίλ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὰς αὐτὰς θελήσεις καὶ τὰς αὐτὰς προθέσεις μετ' ἄλλου, ἥτοι ὁμόθυμος, ὁμογνώμων, φίλος.
- همدم** } Π. χεμ-τέμ, ἐπθ. φίλος ἐπιστήθιος, ὅστις πάντοτε ὁμοῦ συνδιάγει, σύντροφος [δοτ.]: — ۴ ک ز σύντροφος τῇ εὐψυχίᾳ, ἥτοι εὐψυχός.
- همدوش** } Π. χεμ-τούς, ἐπθ. ἴσος [τὸν ὦμον], συνάδελφος, ὅμοιος, ἐψάμιλλος.
- همده** } T. χέμ-τε, βλ. σύνδ. هم.
- همديوار** } Π. χεμ-τιδάγ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὸν αὐτὸν μετ' ἄλλου τοῖχον, γείτων οὗ ἢ οἰκία συναφής. βλ. جارملاقی.
- همراز** } Π. χεμ-ράζ, ἐπθ. ὁ κοινωνὸς τῶν μυστικῶν τινος, ἐπιστήθιος, ἐμπιστος.
- همرازی** } Π. χεμ-ραζί, ἀφ. τὸ γινώσκειν τὰ μυστικά τινος, τὸ εἶναι ἐμπιστον, στενὴ φιλία.
- همراه** } Π. χεμ-ράχ καὶ همراه χεμ-ρέχ, ἐπθ. ὁ τὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζων, συμδαδίζων, συνοδοιπόρος, συνταξιδιώτης.

- همرای** } Π. χεμ-ρεϊ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὰς αὐτὰς ιδέας, τὴν αὐτὴν γνώμην, ὁμογνώμων, ὁμόθυμος.
- همرتبه** } Π. χεμ-ρουτῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὸν αὐτὸν βαθμὸν μετ' ἄλλου, ὁμοβάθμιος.
- همرکاب** } Π. χεμ-ρική, ἐπθ. ὁ ὁμοῦ ἐπιδαινὼν ἵππον καὶ πορευόμενος ἐν συνοδείᾳ, ὁ ποιῶν τὸν ἵππον αὐτοῦ νὰ συμδαδίζῃ μετ' ἄλλου, συμδαδίζων. βλ. همعان.
- همرنك** } Π. χεμ-ρένγκ, ἐπθ. ὁμόχρους.
- همرو** } Π. χεμ-ρέδ, ἐπθ. ὁ συμπορευόμενος, σύντροφος, συνάδελφος.
- همره** } Π. χεμ-ρέχ, ταὐτὸ همراه.
- همزات** } A. χεμεζάτ [πλθ. τοῦ همزه χεμεζε] ὄν. πειρασμοί: شياطين — πειρασμοὶ διαδόλων [εγγρατίν].
- همزاد** } Π. χεμ-ζάτ, ἐπθ. ὁ ὁμοῦ γεννηθείς, ὁμήλιξ.
- همزانو** } Π. χεμ-ζανού, ἐπθ. ὁ γόνυ πρὸς γόνυ συμπααρακαθήμενος καὶ συνομιλῶν, σύντροφος.
- همزبان** } Π. χεμ-ζεπάν, ἐπθ. ὁ ὁμιλῶν τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, ὁμόφωνος, ὁμόθυμος. βλ. همزبان.
- همزه** } A. χεμζέ, ὄν. θ. τὸ σημεῖον [ء] ὁ περ τίθεται ἐπὶ τοῦ ριζικοῦ | ἥτοι [أ] τῶν ἀραβικῶν λέξεων, καλουμένου ἐλίφι μεχμουζέ [الف همزوز], ἢ ἐπὶ τοῦ و ἥτοι [و], ὡς مؤمنون πιστός, ἢ ἐπὶ τοῦ ی γραφομένου ἀνευ νοκτάδων ἥτοι [ی], ὡς سائلون δαίτων, ὅπως δείξῃ ὅτι τὰ γράμματα ταῦτα προέρχονται ἐκ τροπῆς τοῦ [أ] ἐλίφι μεχμουζέ. Ἐν τέλει δὲ λέξεων περσικῶν ἢ ἀραβικῶν ληγουσῶν εἰς ۛ ἢ ی δεικνύει τὴν σύνταξιν γενικῆς καὶ ὀνόματος κατὰ τὸν περσικὸν κανόνα καὶ προφέρεται ὡς ۛ یاغ میزدی پای, καρπὸς τῆς ἀμπέλου. || بلد قاضی کاینه کهلتی, κριτῆς τῆς πόλεως.
- همزه** } A. χεμεζέ, ὄν. θ. πειρασμός διαδόλου. § πλθ. همزات χεμεζάτ.
- همساز** } Π. χεμ-σάζ, ἐπθ. ὁ συνάδων, σύμφωνος.
- همسال** } Π. χεμ-σάλ, ἐπθ. ὁμήλιξ. βλ. همسن.

همسایگان } Π. χερσαγεκιάν, βλ. ἐπόμ.

همسايه } Π. χεμ-θαγέ, ἐπθ. ὁ ὑπὸ τὴν αὐ-
 τὴν σκιάν, γείτων, συνάδελφος ἐν
 τῇ ὑποστάτῃ· § πλθ. همساكان χεμ-θαγεκιάν.

۱۱۱ } Π. χέμ-δέρ, ἐπθ. καὶ ὄν. ἡ σύζυγος·
 ἑταῖρος, σύντροφος.

Π. ζήμ-δεφζέ, ἐπθ. συνοδοιπόρος,
 συνοδίτης § πλθ. محسفر: جاهل
 οι συνοδοιπόροι τοῦ ἀμαθοῦς, ἥτοι ἡ ψυχὴ καὶ
 τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου.

همسبق } Π. κέυ-δεπάκ, ἐπθ. συμμαθητής,
συνταξιότης.

مسفره } Π. χεμ-δοφρά, ἐπθ. ὁμοτράπεζος,
σύσσιτος· βλ. همنك .

همسن { Π. χεμ-δίν, ἐπθ, ὀμῆλιξ· βλ. همسال.

همشكل { Π. χεμ.σεκίλ, ἐπθ. ὁμοιοσχημος.

هشتم } Π. χέμ-αίκέμ, ἐπθ. οἱ ἐκ τῆς αὐ-
τῆς κοιτίας, ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ ὁ-
μομήτριοι.

همشور { Π. καὶ ἐπεκτερο, ἐπθ. ἢ ἐχουσα
τὸν αὐτὸν σύζυγον [ἐπὶ δύο γυναικῶν ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός].

همشهری } Π. χεμ-σεχρί, κ. χεμσερί, ἐπθ.
 } ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, συμπο-
 λίτης, συντοπίτης.

همشهر يلك } Τ. χειρὸς χειρ-λίκ, ἀφ. τὸ εἶναι
 συμπολίτην, συνεγχώριον.

همشیره } Π. χρε-σῖρε, ἐπθ. ἀδελφὴ [κ. λ.
ὁμογάλακτος]: زاده — υἱὸς ἢ κόρη
ἀδελφῆς, ἥτοι ἀνεψιὸς, ἀνεψιὰ.

مصحبت } Π. χρη-δοχ^ήēt, ἐπθ. ὁ μετὰ τι-
νος συνδιαλεγόμενος, συνανα-
στρεφόμενος.

مصنف } Π. χερσινὴ, ἐπθ. συνταξι-
της [μαθητής].

معاصر { Π. χεῦ-ἄδρ, ἐπθ. ὁ τοῦ αὐτοῦ αἵδ-
 νος, σύγχρονος βλ. معاصر, همعصر.

10. **ἡμεῖς** } Π. καὶ-ἐν-αὐτῷ, ἐπὶ. ὁ ἔχων τὰς ἡ-
 νίας ὁμοῦ, ἥτοι συμμεταδίδωκε· συνών.
 11. **ἡμεῖς** }

۱۰۰۰۰ } Π. χεῦ-ἄχῃ, ἐπθ. ὁ τῆς αὐτῆς ἐ-
 ποχῆς, σύγχρονος· βλ. مصر. § ۱۰۰۰۰.
 μαχος φίλος.

هم قبال } Π. ἡγεμὼν-κεφάλ, ἐπθ. ἐφάμιλλος :
 قادینلری تحصیل علوم و معارفه اراککلر
 ایله — بولندیر برحق مرتبه ده تعلیمدن توفیق ایدلسی
 εἶναι τῆς ἰδέας [ρεῖν'τῆ] ν' ἀπέχωμεν
 [τεβεκκῆ ἐξίλυμεθί] ἀπὸ τοῦ νὰ διδάσκωμεν
 τὰς γυναῖκας εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ ᾤσιν ὡς πρὸς
 τὰ γράμματα ἐφάμιλλοι τῶν ἀνδρῶν.

١٢٢ } Π. καὶ ἐπὶ τὸ τοῦ αὐτοῦ ἀνα-
 στηματος, ἰσοῦψης, ἰσομεγέθους.

54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 5

10. **ἡμέτερος** } Π. ἡμέτερος, ἐπθ. ὁ ἴσος τὴν ἀξίαν,
 τὴν περιωπὴν, τῆς αὐτῆς περι-
 ωπῆς, ἰσότητος.

Π. χῆν-κατέν, ἐπθ. συνοδοιπόρος,
σύντροφος.

همقريه } Π. χέμ-καριγέ, ἐπθ. ὁ ἐκ τοῦ αὐ-
τοῦ χωρίου, συνδημότης τ. کوي د اش.

هقوم } Π. καὶ-κάδυ, ἐπθ. ὁμοεθνής, ὁμο-
γενής.

همكسه } Π. χεμ-κυαδέ, ἐλθ. ὁ συμπίνων,
 συνευωχούμενος· βλ. همقه.

همكان } Π. γεμεγκιάν, πλθ. τοῦ 4^{ης} γεμέ,
 ὄν. ὅλοι.

۵۴۱ } Π. χεμεγκὶ [ἐκ τοῦ ۴] ἀφ. τὸ ὄλον,
 τὸ σύνολον.

همكيش } Π. χεμ-κίρ, ἐπθ. ὁμόδοξος, ὁμό-
θροσκος.

} Α. χιμέμ [πλθ. τοῦ ܡܚܚܡܝܬ] δν.
 } θ. προσπαθεῖν, φροντίζει: ܡܚܚܡܝܬ
 χιμέμ ἀλιγελεριύλε, διὰ τῶν ὑψηλῶν ὑμῶν
 προσπαθειῶν || ܡܚܚܡܝܬ χιμέμ χασενέ, ἀγαθὴ
 φροντίς, θέλησις, εὐαρέσκεια· βλ. καὶ ἐπὶ μ.

هممات } Α. χιμευατ [ἐκ τοῦ προηγ. ἤτοι
 δ' πλθ. τοῦ همم] δν. θ. φροντίζεις,
 προσλαμβάνει.

همذهب } Π. χέυ-μεζχέπ, έπθ, όμδθρν-
σκος.

همشرب } Π. χῆμ-μεσῳρέπ, ἐπθ. ὁ ἔχων τὸν
μετ' ἄλλου. αὐτὸν χαρακτῆρα, τὰ αὐτὰ ἦθη.

هممعنا } Π. χέμ-μα'νά, ἐπθ. ὁ τῆς αὐτῆς ἐν-
νοίας, συνώνυμος [λέξις].

هممكتب } Π. χέμ-μεκ'τέ, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁ
ἐν τῇ αὐτῇ σχολῇ φοιτῶν, συμ-
μαθητής.

همنام } Π. χέμ-νάμ, ἐπθ. ὁμώνυμος, κ. συν-
ονόματος τ. آداس.

همنشین } Π. χέμ-νιείν, ἐπθ. ὁ ὁμοῦ μετ'
ἄλλου καθήμενος, σύννοικος, σύν-
τροφος. || Ρμ. [إله]: اولی — ایله συγκάθημαι
μετά τινος, συνοικῶ.

همنك } Π. χέμ-νεμέκ, ἐπθ. ὁ συντροφών,
συνδαιτυμών· βλ. ἐπθ. καὶ همفره.

همنواله } Π. χέμ-νεδαλέ, ἐπθ. ταὐτὸ προηγ.

هموار } Π. χέμ-δάρ, ἐπθ. ἐπίπεδος, ὁμαλός,
εὐθύς: عن — روه رخا کهمبارا ید-
فهرت, ἡ εὐθεῖα ὁδὸς τῆς τιμότητος § αξιος, κα-
τάλληλος.

همواره } Π. χέμ-δάρ, ἐπθ. πάντοτε, ἀδια-
λείπτως, ἀδιακόπως· βλ. هماره.

همود } Α. χουμουέ, ὄν. κατάπτωσις τῶν σω-
ματικῶν δυνάμεων, παντελὴς ἀδυ-
ναμία [ιατ.].

هموم } Α. χουμουέμ [πλθ. τοῦ هم خه] ὄν.
φροντίδες: و غموم — φροντίδες καὶ λύ-
παι [γουμουέμ].

همه } Π. χέμε, ἐπθ. πᾶς, πάντες: آن — πᾶ-
σα στιγμή, ἡ κατὰ πᾶσαν στιγμήν·
دەن مسالت بولتيقه سنى — آن ترويجدن خالى قالمشدر
παυδεν ὑποστηρίζων [τερεβιδζ] κατὰ πᾶσαν
στιγμὴν τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρήνης.

هميان } Π. χεμγιάν, ὄν. βαλάντιον: — تى
تەخا-χεμγιάν, κενὸς τὸ βαλάντιον,
ἢ τεχά χεμγιάν, κενὸν βαλάντιον.

هميانچه } Π. χεμγιάν-τὸδ [ὑποκορ. τοῦ προ-
ηγ.] ὄν. μικρὸν βαλάντιον.

هميجك } Τ. χεμιδζικ, ὄν. χωρικὸς νεωστὶ
ἐλθὼν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπομέ-
νως ἄπειρος καὶ ἀγροῖκος.

هميشه } Π. χεμιέ, ἐπθ. πάντοτε, διαρκῶς.

هميل } Τ. χεμιλ, ὄν. εἶδος φυτοῦ ἀναρριχω-
μένου· ἄλλως صارمشق κίτρι-
νός κισσός.

همين } Π. χέμ-ιν, ἐπθ. ἀπαράλλακτος ὡς
τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἐξίδου, ἐπίσης.

هنا } Α. ἡ χενά, ὄν. δῶρον· φραγντὸν εὐ-
πεπτον· προῶμα εὐκόλον: لجة ذات نعيمه
[διδράπ' ἐτμεκ]

— κορέννυμι [διδράπ' ἐτμεκ]
εἰς τὸ πέλαγος [λουδζδζ] τῶν ἡδονῶν τοῦ
παραδείσου [λεζζάτι να'τμ] καὶ τῆς πανδαι-
σίας [χεννάτ' ἀμίου].

هنجار } Π. χενδζάρ, ὄν. τάξις, μέθοδος, κα-
νών: ناهنجار να-π'εχενδζάρ, ἀνοί-
κειος, ἀκατάλληλος.

هند } Α. χινέ, ὄν. κ. 'Ινδία, 'Ινδία: چينى —
'Ινδοκίνα: شرق — αὶ ἀνατολικαὶ 'Ιν-
δία: غربى — δυτικαὶ 'Ινδία: ایرماغى — ὁ 'Ινδὸς

ποταμός: سیاهی — σήσαμος: 'Ινδικὴ
συκὴ: قله سی — κύαμος 'Ινδικός: طاوغى — ὄρ-
νις 'Ινδική, μελεαγρίς, κ. κοῦρκος· βλ. هندی
— ψευδόκαπρος, ἡ χοιρέλαφος, ζῶον
τῶν 'Ινδικῶν νήσων ἐκ τοῦ γένους τῶν χοίρων·
— 'Ινδοχοιρίδιον [ζῶον]: فاره سی —
ὑψα-σµα 'Ινδικὸν καὶ کتابی — χινέ καταπίοι, ὑψα-
σµα ραδδωτὸν τῶν 'Ινδίων· πρῶμα σπά-
νιον: یاغى — κικέλαιον, ρητινόλαδον.

هندبا } Α. χιντιπά, ὄν. κικώριον, κ. ραδίκι:
— χιντιπάϊ περρι, ἀπάτη, πι-
κραφάκη ἢ φαρμακευτικὴ [εἶδος κικωρίου].

هندستان } Π. χιντί-ιστάν, ὄν. 'Ινδοστάν,
'Ινδία: جوزى — 'Ινδοκάρυον,
κοκκοδάλλανος, καρπὸς κοκκοφοίνικος.

هندسه } Α. χεντέσέ, ὄν. θ. γεωμετρία· τὸ
ἔργον τοῦ μηχανικοῦ, μηχανικὴ:
— ἀρχαὶ ἀρχαὶ γεωμετρίας: اصول
— γεωμετρία ἀναλυτικὴ: حلیه
— γεωμετρία περιγραφικὴ: رسمیه
— γεωμετρία στοιχειώδης: عادیه
— χεντέσέϊ μονδζεδδεμέ, στε-
ρεομετρία: — χεντέσέϊ μονδατταχά,
ἐπιπεδομετρία.

هندسه خانه } Π. χεντέδε-χανέ, ὄν. σχολὴ
τῆς γεωμετρίας, τῶν μαθημα-
τικῶν, τῆς μηχανικῆς· βλ. مهندسخانه.

هندسی } Α. χεντέδ[ἐκ τοῦ هندسه] ἐπθ. γεω-
μετρικός: برهان — ἀπόδειξις γεω-
μετρικὴ, μαθηματικὴ § θ. هندسیات, πλθ.

- هندسيات** { A. *χεντέδι-γιάτ* [πλθ. τοῦ *هندسى*] ὄν. θ. γεωμετρικά, ἵτοι ζητήματα, ἢ θέματα γεωμετρικά.
- هندك** { T. *χεντέκ* [ἐκ τοῦ *خندق*] ὄν. χάν-
δαξ: *خندق* — *دوم* κάμνω τὴν κά-
μνον γὰ ὑπερπληθὺς χάνδακα, συνέκδ. *prāy-*
ma δύσκολον.
- هندلی** { T. *χιντί-λί*, ὄν. Ἰνδός· βλ. ἐπόμε.
- هندو** { Π. *χιντού*, ὄν. Ἰνδός, ὁ κάτοικος
τῶν Ἰνδιῶν § *μτθ.* μελάγχρους· § *φα-*
κός, κ. φακίδα· συνών. *خال*.
- هندی** { A. *χιντί-ι*, ἐπθ. Ἰνδικός: — *قرم* φοί-
νιξ [ἐμμο] Ἰνδικός, ὀξυφύωνιξ, καρ-
πός, ἐξ οὗ κατασκευάζεται φάρμακον χρῆσιμῶν
ὡς καθάρσιον || *بابا* — Δερβίτης κρατῶν ἐν τῇ
χειρὶ πέλεκυν καὶ ἐπαίτων· *قرق* — *خرقه سی کی*
ἔχει σαράντα ὄμβρα, ὡς ὁ μανδύας
τοῦ Ἰνδοῦ [πρμ.]: *دندی* — *خرقه سنه دندی*
ἐν εἰς μανδύαν Ἰνδοῦ, ἵτοι ἔχει πολλὰ ὄμβρα-
λάματα [πρμ.]: § *θ.* *هندیه* βλ. ἐπόμε.
- هندی** { T. *χιντί* [ἐκ τοῦ προηγ.] ὄν. Ἰνδι-
κή ὄνις, μελαγχρὺς, κ. κοῦρκα:
— *بابا* Ἰνδικός ἀλεκτρύων, κ. κοῦρκος.
- هنر** { Π. *χουνέρ*, ὄν. τέχνη, ἱκανότης, ἐμπει-
ρία, ἐπιτηδεύσις· πλεονέκτημα, ἀ-
ξία: *اهل هنر* — *هنر* καὶ ἐπιστήμη· *و معرفت*
— *صاحبی عزیز ایدر* — *τεχνίτης* || *صاحبی*
τὸν κάτοχον αὐτῆς [ἀχατηνὴν] καθιστᾷ *seba-*
stān [πρμ.]: *دکتر* — *هنر* — *دکتر* — *دکتر*
εἶναι ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, δὲν εἶναι ἐν τῇ πληθού-
ῃ οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὔ, ἀλλ' ἐν τῷ εὔ τὸ
πολύ [πρμ.]: *کوسترمک* — *ایراز ایتمک* — *دکتر*
τέχνην, παρίστανω [ἐπὶ ἡθοποιῶν κτλ.].
- هنر پرور** { Π. *χουνερ-περέρ*, ἐπθ. ὁ ἀγα-
πῶν τὴν τέχνην, τὴν ἐπιτηδεύ-
ση, φιλότεχνος, ἱκανός, δεξιός.
- هنر پرورانه** { Π. *χουνερ-περερανέ*, ἐπθ. ὁ
γινόμενος μετὰ φιλοτεχνίας, ἐ-
πιτηδεύσις, φιλότεχνος· § *ἐπρ.* φιλοτέχνως.
- هنر پروری** { Π. *χουνερ-περερι*, ἀφ. τὸ εἶ-
ναι φιλότεχνον, φιλοτεχνία, ἐ-
πιτηδεύσις, δεξιότης.
- هنر سز** { T. *χουνερ-σίζ*, ἐπθ. ὁ ἀνευ τέχνης,
ἐπιτηδεύσις, ἀξίως: *آدم میوه سز* —

ἀνθρώπος ἀνευ τέχνης ὁμοιάζει πρὸς
δένδρον ἀκαρπον [πρμ.].

هنر پیشه { Π. *χουνερ-πίσέ*, ἐπθ. ὁ ἔχων ἔργον
τὴν τέχνην, ἐπιτήδειος, δεξιός.

هنر لی { T. *χουνερ-λί*, ἐπθ. ὁ εἰδὼς τέχνην,
ἐπιτήδειος, δεξιός, πεπρουνισμένος
δι' ἱκανότητος, διὰ προσόντων.

هنر مند { Π. *χουνερ-μέντ*, ἐπθ. ὁ κάτοχος
τέχνης, ἐπιτηδεύσις, φιλότε-
χνος, δεξιός, ἱκανός· § *πλθ.* *هنر مند* βλ. *هنرور*.

هنر مندانه { Π. *χουνερ-μεντάνέ*, ἐπθ. ὁ γι-
νόμενος μετὰ τέχνης, ἐπιτη-
δεύσις, φιλότεχνος· § *ἐπρ.* φιλοτέχνως.

هنر مندی { Π. *χουνερ-μεντί*, ἀφ. τὸ εἶναι
τεχνίτην, ἐπιτήδειον, ἱκανότης,
δεξιότης.

هنرور { Π. *χουνερ-όρ*, ἐπθ. ταῦτο *هنر مند*
§ *πλθ.* *هنروران*.

هنروری { Π. *χουνερ-ορί*, ἀφ. ταῦτο *هنر مندی*.

هنطو { *χιντόδ* [λ. Οὐγγρική] ὄν. εἶδος ἀμά-
ξης, κ. χιντόδι.

هنکام { Π. *χενγκιάμ*, ὄν. καιρός, χρόνος,
στιγμή, ἐποχή: *شام* — *هنکام* — *شام*
ἐσπέρας, ἡ ἐσπέρα || *شیخوخت* — *هنکام*
γῆρατος || *محاربه* — *هنکام* — *هنکام*
πολέμου.

هنکامه { Π. *χενγκιάμ*, ὄν. καιρός, στιγμή,
ἐποχή § *θόρυδος*, *ταραχή*, *συνάθροι-*
σις, πόλεμος, μάχη, πεδὶον μάχης, ἔρις.

هنکامه کاه { Π. *χενγκιάμ* — *γκιάμ*, ὄν. τό-
πος ἡ χρόνος συναθροίσεως, θο-
ρύδου καὶ *ταραχῆς*.

هنکامه کیر { Π. *χενγκιάμ* — *γκίρ*, ἐπθ. σχοι-
νοβάτης, ταχυδακτυλουργός §
θορυδοποιός, ἐρίζων.

هنکامه کیری { Π. *χενγκιάμ* — *γκίρί*, ὄν.
σχοινοβάτης, ταχυδακτυ-
λουργία § *θόρυδος*, *ταραχή*.

هنکامی { Π. *χενγκιάμ* — *ί*, ἐπθ. ἐφήμερος,
προσωρινός, ὁ διαρκῶν ὅσον καὶ
ἡ ὥρα τοῦ ἔτους καθ' ἣν ἐγεννήθη.

هنود { A. *χουνούτ* [πλθ. τοῦ *هندو*] ὄν. Ἰν-
δοί, κάτοικοι τῶν Ἀνατολικῶν Ἰν-
διῶν.

هو ادارلق } T. χαδαταρ-λήκ, ὄν. τὸ εὐάε-
ρον θέσεως, οἰκίας κτλ.

هو ادارلق } T. ἡγεταρο-λήκ, ὄν. τὸ ἀκο-
λουθεῖν τὰ πάθη, φιληδονία, ἀ-
βέλγεια, ἀκολασία· § τὸ εἶναι ὁπαδόν· βλ. هوادار.

هوادج } Α. χεβατίδης, πλθ. τοῦ βλ. هوادج

هواسر } T. καθα-σῆζ, ἐπθ. ὁ ἄνευ ἀνέμου,
κλειστός, στενόχωρος· βλ. هوالى.

ھوال } Τ.χουδάκιον, ὁν. τεμάχιον ξύλινον [τά-
 κος] ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῦ καλαπο-
 δίου τοῦ ὑποδήματος τοῦ καλουμένου γεμε-
 νίου [جَمِينِي] ὅπως εὐρύνη αὐτὸ ἀνωθεν.

هو الانديرمق } Τ. χαθα-λανινομάκ, ρμ.
 μετ. ἐκθέτω εἰς τὸν ἀέρα,
 ἀνεμίζω, κάμνω νὰ πάρῃ ἀνεμὸν, ἐξανεμῶ, κ.
 ἀερίζω [αιτ.]: — اوطى ἀερίζω τὸ δωμάτιον,
 ἀνανεῶ τὸν ἀέρα δωματίου· § κάμνω νὰ ὑψω-
 θῇ εἰς τὸν ἀέρα, κάμνω νὰ πετάξῃ, ἢ νὰ κυμα-
 τίζῃ.

هو الانق } T. παδα-λανυάκ, ρη. οὐδ. ἀνε-
μοῦμαι, παίρνω ἀέρα, ἀερίζο-
μαι, ἐκτιθεμαι εἰς τὸν ἀέρα· § ὑψοῦμαι εἰς τὸν
ἀέρα, πετώ, κυματίζω.

هوالى } Τ. χαθα-λη, ἐπθ. ὁ δὲ ἔχων τοιοῦτον
κατα]. ἢ τοιοῦτον ἀέρα, κλίμα [τόπος, οἰ-

} **هوام** } **A. χεδδάμ** [πλθ. τοῦ **هامه**] ὄν. έντο-
 } **μα** [ψυσ. ιδστ.] : — **مبعث** **μεπχάδσι**
χεδδάμ, έντομολογία· || **جرب** — **χεδδάμ** **ὀξέρεπ**,
 ἀκαρί τῆς ψώρας, σαροκοκόπται· || **جربيه** — **χε-**
δάμμι **ὀξέρεπιγέ**, ἀκαρίδες [έντομα]· || **طنيل** —
جدله **χεδάμμι** **τουφέιλιγέ** **ὀξιλιγέ**, ἐπαζω-
 ρία· || **عنصيه** — **χεδάμμι** **ἀφουγέ**, κίς, έντομον
 τοῦ κηκιδίου· || **محموه** — **χεδδάμ** **μαχπουπέ**,
 καλλίχροα [έντομα]· || **محضره** — **χεδάμμι** **μονχ-**
ζινοέ, ὄν. τρώξ, κ. σιταρόψειρα.

هوان { καδάν, βλ. ماون .

هوائی } A. χαθα-ī, ἐπὶ τὸ τοῦ ἀέρος, ἀέριος,
ἀερσιειδής, ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ ἀέ-
ρος, κυανοῦς: رَكَّ—χαθαī ῥένγκ, χρῶμα κυ-
νοῦν, ἢ χαθαī-ῥένγκ, κυανόχρους. || عَيْنَكْ—eī-
δος πυραύλου, κ. φυσέκιον § λόγοι τοῦ ἀέρος,
περὶ ἀέρος, ὑδάτων: — بَارَم سَاعَتِ فِدَر بُولِه

کورشدک ἡμίσειαν ὥραν ὠμλήσαμεν οὕτω περὶ
ἀέρος καὶ ὑδάτων· βλ. آفاق §θ. هوايه· βλ. ἐπόμε.

هوایی } A. ἡεθαῖ-ἰ, ἐπιθ. διούλος τῶν παθῶν
καὶ τῶν ὀρέξεων αὐτοῦ, ἐκδοτος εἰς
ἀς ἡδονάς, ἀκόλαστος: مشرب—ἡεθαῖ-μεῶρεξ,
ἐνθρωπος τῶν παθῶν καὶ τῶν ὀρέξεων, ἀκό-
λαστος: § μάταιος, φροῦδος, ἀνωφελής.

هو ايلق } T. κεβαῖ-λήκ, ἀφ. τὸ εἶναι τινα
 } ἐκδοτον εἰς τὰ πάθη, λαγνεῖα,
 ἀκολασία· § ματαιότης.

هوپ { T. χόπ, ταὐτὸ خوب βλ.

خوطوز. T. n. хопоз, хопоз. } هوتوز

هووجه بك } xovζá-ken [κυριώς بك]
 ὄν. κ. *Οὐνοσδός.

هودج } A. ἡγεθιζέζ, ὄν. κάναθρον, εἰδος ἁ-
 μδέης διὰ γυναικας, στρογγύλης
 καὶ θολωτῆς, κ. κοτθ (β2. قوجى). § πλθ. هواج
 ἡγεθιζέζ.

هودوك } Τ. χοῦδῆκ, ἐπθ. χονδροειδής· εὐθ-
 } θης, ἀγροῖκος, ἀμαθής.

هور } Π. χούρ, δν. ἥλιος· εὐτυχία, καλὸς
 σίωνός· βλ. خورشيد.

} T. χοργκυδδζ, βλ. اورکوج
 هورکوج

هو س } A. χεβές, ὄν. ἐφεσιν, ἐπιθυμία, κλί-
σις, ζῆλος; — كترى — ارباب اشتهاى
φέρω εἰς ἐφесιν τοὺς ὀρεγομένους [ἐρπάπει-
τιχά], ᾗτοι διεγείρω τὴν ἐφесιν, τὴν ἐπιθυμίαν
τῶν ὀρεγομένων· || أرتقى — αυξάνω τὴν ἐ-
φесιν, τὴν ἐπιθυμίαν, τὸν ζῆλον || وارم — χε-
βεδίμ βάρ, ἔχω ἐπιθυμίαν [δοτ.]: بر شیه م
— אדם — Εἷω ἐφесιν, κλίσιν εἰς τι. || يوق
— Εἷω κλίσιν, ἐφесιν, ἐφέμεται [δοτ.]: § πλθ.
هو سات. — نوهوس .

هوسات { A. χεδεδάτ, πλθ. τοῦ ھوس βλ.

هو سمنز } Τ. κρεδεσ-δίξ, ἐπθ. ὁ μὴ ἔχων ε-
φεσιν, ὁ ἄνευ ἐφέσεως, κλιθεως,
ἐπιθυμίας, ζήλου· § ἐπρ. ἄνευ ἐφέσεως κτλ.

11. **ἡδεδο-κία**, ἐπθ. οἱ ἔχοντες ἡδε-
 σιν, ἐπιθυμίαν, ἐρασιτέχνους· ἡδεδο-
 κίαν, οἱ ἔχοντες ἡδεσιν πρὸς τὰ γράμματα.

هو سلفك } T. γεβεδ-λενμεék, ρμ. οὐδ. ἀ-
ποκτῶ ἢ λαμβάνω κλισιν εἴρε-
σιν, ἐπιθυμίαν, ζῆλον, ἐφίεμαι [δοτ.].

هو سلی } T. ἡρεθε-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων ἔφεσιν,
ἐπιθυμίαν, κλίσιν, ζῆλον [δοτ.].

هو سناك } Π χρεδ-νάκ, ἐπθ. ταῦτο موسکار
καὶ προηγ.

هوش } Π, ζούζ, ὄν. νοῦς, διάνοια, λογικόν:
—**بی-خوئز** [κ. **بیت-خوئز**] ὁ ἀνευ
νοός, ἀνόητος· ἀναίσθητος· βλ. **بی-خوئز**, ὁ μετὰ νοός, ἥτοι νοήμων· || **القای کوش** —
آید | **إلکائی γκιοϋάι χουέξ**, εἰσιτω εἰς τὸ
οὗς τῆς διανοίας, ἥτοι ἀκούω, ἀντιλαμβάνομαι
μετὰ προσδοχῆς· || **ادراك** → **کوش γκιοϋάι χουϋάι**
یتράک, τὸ οὗς τοῦ νοός τῆς ἀντιλήψεως.

هو شبر } Π. χουσ-πέρ, ἐπθ. ὁ τὸν νοῦν ἀ-
φαιρῶν.

هوشر با { Π. χουτ-ρουπτά, ἐπθ. ὁ τὸν νοῦν
ἀρπάζων, ἀφαισῶν.

ܠܗܘܫܪܒܘܕܗ } Π. ζουσι-ρουκουσι, ἐπθ. οὐ ὁ
 τὸν νοῦν. } νοῦς ἡρπάγη, ὁ ἀφηρημένος

هو شمند { Π. χουσι-μέντι, ἐπθ. νουνεχής, φρό-
νιμος, συνετός συνών. هو شمار.

هو شاك } Π. χουσάενκ, ὄν. ἐνὸς τῶν βασι-
λέων τῆς Περσίας ἐκ τῆς οἰκογε-
νείας τῶν Πισδαδί, πεφνημισμένου ἐπὶ συνέσει.

هو شيار } Π.ñ هشیار χουσ-γυάρ, ἐπθ.ταυτό
هو شمند.

هوشیاری } Π. ἡ ψυχῆς, οὐκ ὄν.
φρόνησις, σύνεσις.

होल } A. ἡρόδ., ἡ ἡρόδ., ὁν. ἡρόδος, τῶν ἡρόδων,
 ὁδός: جان ابه — ἐκ ἡρόδου περὶ τῆς
 ζωῆς αὐτοῦ || انكيز — ἡρόδ.-ἐνγκίξ, ὁ ἐμπνέων
 ἡρόδων, τῶν ἡρόδων || βλ. هائل , هائلك , هائل
 ال ἡρόδ., βλ.

هولانده } χολάντια, ὄν. κ. Ὀλλανδία· βλ.
فلندك .

هولناك } Π χεδιλ-νάκ, ἐπθ. φοβικός, φοβε-
ρος τρομερός. ὁ ἐμπνέων τρόμος.

هون } A. χέδν, δν. εὐκολία, ἡπιότης, εὐ-
τολμία; Bz. ...

هون } A. χαῖν, ὄν. τὸ εἶναι εὐτελεῖ καὶ κα-
ταπεφρονημένον· εὐτέλεια, καταφρό-
νησις, αἰσχος, ὄνειδος. || 32. اهانه.

هونك } Τ χρεθέν, ὄν. ὁρμαθός, κ. ὁρμαθιά
ὁπωρικῶν ἀναστρωμένων ὕπως δια-

τηρηθῶσι κατὰ τὸν χειμῶνα: ى—اوزوم ὁρμα-
 θὸς σταφυλῶν. || ى—لـ ὁρμαθὸς μῆλων. || نـ
 ى—ὁρμαθὸς ρωδιῶν. || ى—توتون ὁρμαθὸς φῦλ-
 λων καπνοῦ. || اوزومى—σταφυλὴ τοῦ ὁρμαθοῦ,
 ἥτοι πρῶστυχος.

ہونکور } T. κονγκιούρ, βλ. اوککور .

هو نكورده مك } T. χονγκιου-τσεύέκ, βλ.
او نكورده مك .

هو نه { T. ἡνία, δν. εὐαθεος[αρεον]. βλ. مرال.

(ه، ن) } T. xovi, Bl. خونی.

هوو } Τ. ἄδ, δν. θάρα γινομένη διὰ πτη-
νῶν θηρευτικῶν ἐπὶ τούτῳ γυμναζο-
μένων, ἱερακευτική: عالى — ὁ ἐπὶ τῶν θηρευ-
τικῶν πτηνῶν.

هوولامق { T. χοβ-λαμák, βλ. اوولامق.

11. **هوہ** } Τ. χούχ, μύριον παριστάνον τὸν ἡ-
 χον τὸν παραγόμενον ὅταν διὰ τοῦ
 στόματος καὶ τῆς ἀναπνοῆς προσπαθῇ τις νὰ
 θερμάνῃ τὰς χεῖράς του, κ. χουχούλισμα βλ.
 καὶ ἐπόμε.

هو هلامق } T. χουχ-λαμίκ, ριμ. μτδ. χου-
 χουλιζω: هو هلامق, ριμ. μτδ. χου-
 χουχουλιζει μιὰ ποιήδας χούχ. βλ. χουχλάμ.

هو هو لامق } T. χου-χου-λαμάκ, ρμ. οὐδ.
 قرى ايله كوكرچين : τρίζω :
 η هو هو لار η τρυγών και η περιστέρα τρίζουσι.

هوى { A. χερά, βλ. هوا .

} Π.χοῦν, ὄν. θόρυβος, ταραχή· συνών.
 هوى } های : — و خا'ی او خا'ی, θόρυ-
 βος καὶ ταραχή, φωναὶ συγκεχυμένα· βλ. های.

1. **Α ΧΟΥΔΙΓΕΤ** [ἐκ τῆς ἀντ. ھو ڇوڊے, ھويت
 αὐτός] ὄν. θ. ταυτότης: اثبات
 ἀποδείξεις τῆς ταυτότητος. ۱. اثباتكم
 παρῆλθε νὰ δοῖσῶ τὴν ταυτότητά
 μου, ἵτοι τίς εἶμαι. ۲. ڪلام
 ἐνόησα τίς
 ἵτο [χουδιγετινι]-۱. ۲. ڪم
 κρύπτομαι, δὲν
 φανερώ τίς εἶμαι, τὸ ὄνομά μου.

هویدا } Π. χουβεϊτά, ἐπθ. πρόδηλος, ἐναρ-
γής, φανερός.

هیچا هیچ } Π. χίτες-α-χίτες, ἐπθ. ὁ οὐδὲν ὡς
υἱάρεχων, ὁ μηδέν: معلمین کرامی —
τοὺς δεδαστούς καθηγητὰς ἐθεώρη-
σαν ὡς μηδέν. || — ظلام τὸ σκοτός τοῦ μηδενός.

هیچقرمق } Τ. χητοδκηρμάκ, ταὐτὸ
βλ. | ایچقرمق

هیچقریق } Τ. χητοδκηρμάκ, ταὐτὸ
βλ. | ایچقریق

هیچکس } Π. χίτες-κέες, ἐπθ. οὐδείς [ἀνθρω-
πος].

هیچی } Π. χιτ-ί, ὄν. ἀνυπαρξία, τὸ μηδέν:
کیجه ناک ظلمت سی — τὸ νυκτερινὸν σκο-
τός τῆς ἀνυπαρξίας.

هیرک } Τ. χιρέκ, βλ. هرك .

هیزم } Π. χίζμ, ὄν. ξύλον [τὸ πρὸς καὶ σιν].
βλ. هیسه .

هیزمپاره } Π. χίζμ-παρέ, ὄν. τεμάχιον ξύ-
λου· ἐν ξύλον· βλ. هیسه-ریز .

هیزمکش } Π. χίζμ-κέες, ὄν. ξυλοκόπος· βλ.
هیسه-کش .

هیش } Τ. χίς, ἐπθ. κλητικόν, αἶ, καλέ.

هیکل } Α. χεϊκέλ, ὄν. σῶμα ὀγκώδες, γιγάν-
τιον, ὄγκος μέγας, κολοσσός, μέγα
ἀγαλμα, εἰδωλον, κολοσσία, οἰκοδομή, εἰκών,
μορφή, ὄψις, σχῆμα [ἀνατ.] σκελετός: ردوس
— ὁ κολοσσός τῆς Ρόδου. || — عجيب ال
— πλου-2-χεϊκέλ, ὁ παραδόξου μορφῆς· § πλθ.
هیکل χεχρακίλ.

هیکل تراش } Π. χεϊκέλ-τιράς, ὄν. ἀγαλμα-
τοποιοῦς· βλ. بتراش .

هیکل تراشی } Π. χεϊκέλ-τιράσι, ὄν. ἀγαλμα-
τοποιῶν· βλ. بتراشی .

هیلان } Α. χεγελάν [ρζ. χέιλ, χύνω]
ρ. ἀφ. κρήμνισμα· κατάρρευσις ὁ-
ρους ἐνεκα λόγων γεωλογικῶν, διότι τὰ κάτω
στρώματα ἔχασαν τὴν ἰσορροπίαν αὐτῶν ἐκ
τῆς συσσωρεύσεως ὑδάτων: علم طبقات
بوحادثیه τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐν τῇ γλώσσῃ [ἡδονηλαχίνδζα]
τῆς γεωλογίας [ἡλμυ ταπάκατου-2-ἡρζ] καλεῖ-
ται χεγελάν.

هیسه } Π. χιμέ, ὄν. ξύλον [τὸ πρὸς καὶ σιν].
βλ. هیزم .

هیسه-ریز } Π. χιμε-ρίζ, ὄν. τεμάχιον ξύλον,
σχιδαξ, πελεκουδι, τεμάχιον πί-
πτον ἀπὸ ξύλον σχιζόμενον, ἢ πελεκώμενον· βλ.
هیزمپاره .

هیسه-کش } Π. χιμε-κέες, ὄν. ξυλοκόπος· βλ.
هیزمکش .

هین } Τ. χίν [ἐκ τοῦ ἀρδ. χίν, καιρός,
χρόνος] ἐν χρήσει δημώδει ἐν τῇ φρά-
σει: — اوغلی, ἢ اوغلی — πανοῦργος, δόλιος,
πονηρὸς, ἐξυπνος, κ. διάβολος.

هین } Α. χεγγίν [ρζ. χόν] ἐπθ. εὐκόλος:
— χρόνος, ἢ πρᾶγμα εὐκόλον· §
δοδαρὸς, ἐμδριθής.

هیولاء } Α. χεγγουλά [ἐκ τῆς Ἑλλ.] ὄν. ἡ
ὑλη, ἐξ ἧς πάντα τὰ ἐν τῷ κόσμῳ
ὄντα· χάος· § μτφ. ἄνθρωπος ἀψυχος, ἥτοι ἀδύ-
νατος, μηδαμινός, φάσμα, ἀναισθητός.

هیولانی } Α. χεγγουλά-νί, ἐπθ. ὁ ἀνῆκων
εἰς τὴν ὑλην, ἐξ ἧς ὅλα τὰ ἐν τῷ
κόσμῳ ὄντα, ὑλικός· § θ. هیولانیه .

هیيات } Α. χεΐχατ, ἐπθ. φεῦ! τετέλεσται!
§ μακράν!

هیئت } Α. χεγγέτ, ὄν. θ. ἐξωτερικὴ μορφή,
ὄψις· τὸ σύνολον προσώπων, ἅτινα
ἀποτελοῦσιν ἐν σωματεῖον, ὡς τὰ μέλη συμδου-
λίου κτλ. ἢ τὸ σύνολον πραγμάτων ἀποτελοῦν-
των ἐν ὅλῳ σῶμα: وكذا — χεγγέτι βουκελά,
ὑπουργεῖον, ἀνακτοδοῦλιον [κ. λ. τὸ σῶμα
τῶν ὑπουργῶν]· || — عیان — χεγγέτι ἀγζάν, ἡ γε-
ρουσία· || — سفر — χεγγέτι δουφερά, τὸ σῶμα τῶν
πρεσβευτῶν, ἥτοι τὸ διπλωματικόν· || — حاکم —
τὸ σῶμα τὸ δικάσον δίκην τινά, ἥτοι ὁ πρόεδρος
καὶ τὰ μέλη δικαστηρίου, τὸ δικαστήριον· || —
— χεγγέτι ἱτχαμγέ, δικαστικὸν συμβούλιον
συγκροτούμενον ἐπὶ ποινικῶν δικῶν περὶ κα-
κουργημάτων, πρὸ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ
κατηγορουμένου, καὶ ἐξετάζον ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ οὐ
ἀπόδειξις, εἴτε ἐνδείξις, ὅτι ὁ κατηγορούμενος
εἶναι ὁ διαπράξας τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς κα-
κούργημα χαρακτηριζομένην πράξιν· || — اداره
ἢ ἡ διοικητικὸν συμβούλιον, ἐφορία: — ی
— خسته خانه — τὸ διοικητικὸν συμβούλιον,
ἢ ἡ ἐφορία τοῦ νοσοκομείου· || — اتحادیه فیه و
— χεγγέτι ἱτταχάιγέ φεννιγέ βέ ἐτεπιγέ,
σωματεῖον ἐπιστημονικὸν καὶ φιλολογικόν· || —
— مبعوثه — ὁλομέλεια· || — عمومیه — κοινωνία· || — اجتماعیه

ἐπιτροπή ἀποστελλομένη ὅπως ἀντιπροσω-
πεύσῃ κτλ., ἢ مرخصه — **ξεγυέτι μουργα-
δέ**, ἐπιτροπή ἐκ πληρεξουσίων || سفریه — ἀ-
ποστολή, ἥτοι ὁ εἰς ἐκστρατεῖαν πεμπόμενος
στρατός, ἢ ὁμιλος ἀνθρώπων μεταδαινόντων
εἰς τι μέρος δι' ἐπιστημονικὰς ἀνακαλύψεις ||
دولیه سی — **αὐροπα ξεγυέτι τουβελεδεῖ**,
ἡ ὁμάς τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν § κατάστα-
σις, θέσις: هی — **ξεγυετιίλε**, ἡ اصلیه سیله — **ξε-
γυέτι ἀόλιγεδιίλε**, ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ κατα-

στάσει, ὡς ἔχει, ἀνευ οὐδεμιᾶς μεταβολῆς ||
عمومیه — γενικὴ κατάστασις, θέσις: § — **ἀστρο-
νομία** || اصحاب — ἀστρονόμοι § [lat.] ظاهره —
ἐπιφάνεια § [bot.] بجموعه اوراق — **ξεγυέτι μεδζ-
μου'άι ἐδράκ**, φύλλωμα § πλθ. هیات **ξεγυάτ**.
هیتشناس } Π. **ξεγυέτ-εἰνάς**, ὄν. ἀστρονό-
μος § πλθ. هیتشناسان .
هیئی } Α. **ξεγί** [ἐκ τοῦ هیئت] ἐπθ. ἀστρονο-
μικός, κοσμογραφικός § θ. معلومات: هیئیة
→ γνώσεις ἀστρονομικαί, κοσμογραφικαί.

ی

ی } **γέ**, ἡ **γιά**, τριακοστὸν πρῶτον καὶ τε-
λευταῖον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβή-
του, χρησιμεῖον ὡς τε φωνῆεν καὶ ὡς σύμφω-
νον. Καὶ ὡς σύμφωνον μὲν, προφέρεται ὡς τὸ
ἡμέτερον [γ] ἐν ταῖς συλλαβαῖς **γέ, γί, ἡ γιά, γέ,**
γίο, γιοῦ, ἥτοι λεπτότερον τοῦ **γὰ γό** [βλ. γ].
ὡς π. χ. ἐν ταῖς λέξεσι **ی یار ی** **γὰ**
πράκ φύλλον· ἡ λεπτότερον καὶ τοῦ τοιοῦτου
[γ], ὡς [ι] περίπου, ὅταν ἡ ἐν μέσῳ ἢ ἐν τέλει.
π. χ. **میلت میلت** αἰσιότης, **میلت** κλί-
σις, **می** οἶνος, **کی** καυτήριον. Ὡς φω-
νῆεν δέ, ἀπαντῶν μόνον ἐν μέσῳ, ἢ ἐν τέλει τῶν
συλλαβῶν, προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον **η** ἢ **ι**,
ἀναλόγως τῆς δασύτητος, ἢ λεπτότητος τοῦ
πρὸ αὐτοῦ γράμματος π. χ. **قیش** κῆς χειμῶν,
قانی **κατῖ** δικαστής, καὶ **میلت** μίλιον, **دری**
τερι δέρμα. Ἐν τισὶ λέξεσι τουρκικαῖς τὸ τε-
λικὸν **ی** προφέρεται ὡς **δ**· ὡς **کوپری** **κιοπορδ**
γέφυρα, **کوتوردی** **κιοπορδ** θόρυβος κτλ. Τὸ δὲ
τελικὸν **ی** ἀραβικῶν τινῶν λέξεων προφέρεται
ὡς **α**· ὡς **دعوی** **τα'δὰ** δίκη, **فتوی** **φετβά** ρήτρα
τοῦ Σερῆ, ἥτοι ιερονομική, **شوری** **σοιρά** συμ-
βούλιον, καὶ γράφεται καὶ δι' **ا**, ἥτοι **دعوا**·
شورا· **ا** αριθμητικῶς σημαίνει 10.

ی } **T. η, ι**, κατάληξις τῆς αἰτιατικῆς τῶν
συμφωνολήκτων π. χ. **باش** **παδ** κεφα-
λή, **باش** **παδ-η** τὴν κεφαλὴν· **اوی** **εἰ6-ι** οἰκία,
اوی **εἰ6-ι** τὴν οἰκίαν. Διὰ τὰ φωνεντόληκτα εἶναι
کاپوی **καπού**, **کاپوی** **καπου-γί** τὴν θύραν·
کدی **κετί**, **کدی** **κετί-γί** τὴν γαλῆν.

ی } **T. η, ι**, αὐτοῦ, αὐτῆς· καταληκτικὴ
κτητικὴ ἀντωνυμία γ' προσ. προσαρτω-
μένη εἰς ὀνόματα, ἢ ἐπίθετα, ἢ ἀντωνυμίας συμ-
φωνολήκτους: **اوی** **εἰ6-ι** ἡ οἰκία αὐτοῦ,
αὐτῆς || **کوزلی** **γκιουζέ2**, **کوزلی** **γκιουζέ2-ι** ὁ
ὠραῖος αὐτοῦ, αὐτῆς, ἢ ἐξ αὐτῶν || **کیم** **τίς**,
کیم-ی τινὲς ἐξ αὐτῶν· Μετὰ δὲ φωνεν-
τολήκτων εἶναι **سی** **δῆ**, **دی**, **δοῦ**, **δδ**· ὡς **خان** **χα-**
νέ οἰκία, **خان-دی** **χανε-دی** ἡ οἰκία αὐτοῦ, αὐ-
τῆς || **کوتو** **κιοτῶ**, **کونوسی** **κιοτῶ-δδ** τὸ κακὸν
αὐτοῦ, ἢ ὁ κακός, ὁ χειρότερος ἐξ αὐτῶν.

یا } **A. γιά**, ὄν. θ. τὸ ὄνομα τοῦ γράμματος
ی || **ی** **γιά** μακρόν [μεμετῶντέ]· **ی** **مدوده**
ی **مدوده** **γιά** διπλοῦν [μουνδετέτέ] || **ی** **مدوده**
γιά ὑπολανθάνον [μεδζχου2έ], ἥτοι γραφόμε-
νον μὲν, μὴ προφερόμενον δέ· ὡς ἐν ταῖς λέξε-
σι: **ایک** **εἰμεκ**, πρᾶττειν, **ایک** **ένμεκ**, κατα-
βαίνειν κτλ. || **ی** **γιά** **τε'νίς**, τὸ **γιά** τῆς
θηλυκότητος, ἥτοι τὸ τελικὸν λέξεως καὶ μὴ
ριζικὸν γράμμα **ی**, ὅπερ δεικνύει ὅτι ἡ λέξις
εἶναι γένους θηλυκοῦ· ὡς ἐν ταῖς λέξεσι: **دعوی**
ταδ'ά δίκη, **فتوی** **φετβά** ρήτρα κτλ.

یا } **A. γιά**, ἐπφ. κλητικόν, ὦ: **ا** **مد** **مه**
تت **γιά** **α22ά**, ὦ Θεέ! βοῦθειαν! || —
ی **γιά** **ρά22**, ὦ Κύριε! || **هو** — **γιά** **χου**, ὦ σὺ!
ὦ οὗτος! βλ. **هو**.

یا } **T. γιά**, ἐπφ. οὕτως ἔχει; ἀληθὲς εἶναι;
ἔστι αἶ!

یا } **T. γιά**, ἐπρ. βεβαίως: — **ا** **کلا** **κ**
داس **βεβαίως** || — **ا** **کلا** **ک** **داس** **βε-**

ὑπὸ φύλλων, φυλλοφύω, φυλλοῦμαι, φυλλοφο-
ρῶ [ἐπὶ δένδρου, φυτοῦ]· διαίρουμαι εἰς φύλλα.

یاپراقلی } T. γυαπρακ-λῆ, ἐπθ. ὁ
κεκαλυμμένος ὑπὸ φύλλων, ὁ ἔχων
φύλλα, φυλλοφορῶν, πεφυλλωμένος [δένδρον].

یاپرغان } T. γυαπραγάν, ὄν. πέταλον, ἥτοι
φύλλον τοῦ ἄνθους [ἐπιστ. ريقه]
برونه بونه بونه بونه بونه.

یاپشديرملق } T. γυαπνέτηρημάκ, πθ.
τοῦ ἐπομ. βλ.

یاپشدرمق } T. γυαπ-πέτηρη-μάκ, ρμ. μτθ.
κολλῶ διὰ κόλλας κτλ. προσ-
κολλῶ [δοτ. αἰτ.] : — يول عر ضاله προσκολλῶ
χαρτόσημον ἐπὶ τῆς αἰτήσεως [ἀρξίχάλ]· كع
— κολλῶ, ἢ προσκολλῶ χάριτιν· — يافا
χοκολλῶ δημοσίευσιν, ἢ σημειώσιν τιμῆς κτλ.
[ἐπὶ ὑφασμάτων, ἢ ἐπὶ ψιδάλης φαρμάκων, οἶνων
κτλ.]· — كع سته طوقات ... καταφέρω κόλαφον
κατὰ τοῦ τραχήλου τοῦ... , കൊಳیفίζω ||
— κολλῶ βουλλοκέρι, μτθ. στιγματίζω· — سولوك
ἐπιθέτω βδέλλας [δελ. δέ]· || βλ. ἐπὶ δμ.

یاپشديرمه } T. γυαπνέτηρημά [ἐκ τοῦ προ-
ηγ.] ὄν. ἀπαρ. πᾶν ὅ, τι, εἶναι
προσσεκολλημένον· πέταλα ἀδαμάντινα προσ-
κολλώμενα ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς νεονύμφου.

یاپشقان } T. γυαπνέκάν [ἐκ τοῦ ياشمق]
κολλητικός, γλοιώδης, ἱξώδης· ὁ
ἰσχυρῶς ἀντεχόμενος τινος· μτθ. ὀχληρός, κ.
κολλητισίδα § ὄν. اوقى — γυαπνέκάν ὅ, τοῦ,
ἀπαρίνη, κ. κολλητισίδα || يى — εἶδος θαλασ-
σίου ὁστρακοδέριου.

یاپشقم } T. γυαπ-πέ-μάκ, ρμ. οὐδ. προσ-
κολλῶμαι, κ. κολλῶ, προσηλοῦ-
μαι, ἐγγίζω διὰ τῆς χειρός, ἀντέχομαι ἰσχυρῶς,
πιάνομαι· μτθ. ἐνοχλῶ [δοτ.] : — يول τὸ χαρ-
τόσημον προσκολλᾶται, κ. കൊളക് ക്കൂൽ
— ἀντέχομαι κρατερῶς [κουδδέτ-λε] τῶν κω-
πῶν || — دپواره — ἐπιστηρίζομαι εἰς τὸν τοῖχον· ||
— انك — ἀντέχομαι τῶν κρασπέδων [ἐτεγέ], ἱκε-
τεύω, ἐκλιπαρῶ· || — ايشه — ἐπιλαμβάνομαι τοῦ
ἔργου, τῆς ὑποθέσεως, ἐπιχειρῶ· || — شريعته — ἀν-
τέχομαι τοῦ ἱεροῦ νόμου [ἐερια-τέ]· — كيدوب
— πηγαίνω κάπου καὶ κολλῶ, ἥτοι βραδύνω
νὰ ἐπιστρέψω· || — انك — λαμβάνω τινὰ ἀπὸ
τῆς χειρός.

یاپشمه } T. γυαπνέμά, ὄν. ἀπαρ. τοῦ προ-
ηγ. βλ.

یاپشيق } T. γυαπνέκ [ἐκ τοῦ ياشمق] ἐπθ.
κεκολλημένος, προσσεκολλημένος,
κολλητός : — كوزلى — οἱ ὀφθαλμοὶ εἶναι κολ-
λητοί· || — قولاقلى — τὰ ὦτα εἶναι κολλητά· ||
يول — χαρτόσημον προσσεκολλημένον· || μτθ.
آدم — ἄνθρωπος ὀχληρός, κ. κολλητισίδα.

یاپقين } T. γυαπκῆν, ἐπθ. πλούσιος, εὐπο-
ρος· § μεμεθυμένος.

یاپلمق } T. γυαπ-πλ-μάκ, ρμ. πθ. κατασκευά-
ζομαι, ποιοῦμαι· § [χυδ.] ἐκπορ-
νεύομαι· § γίνομαι πλούσιος, εὐπορος· § μεθύω.

یاپلمه } T. γυαπνλμά, ὄν. ἀπαρ. τοῦ προ-
ηγ. κατασκευῆ κτλ.

یاپلش } T. γυαπνλῆς [ἐκ τοῦ ياللق] ρ. ἀφ.
τρόπος κατασκευῆς, κατασκευῆ :
وجودينك — ἡ κατασκευῆ τοῦ σώματός του.

یاپتی } T. γυαπμάκ, ρμ. μτθ. κάμνω [φθειράνω],
ἥτοι πράττω, κατασκευάζω, κτιζώ, ἀ-
πομιμοῦμαι, διευθετῶ, διορθῶ, [χυδ.] συνουσι-
άζομαι, συγγίνομαι, ὁμιλῶ τινι [ἐπὶ ἀθεμίτου σχε-
σεως], ἐκτελῶ, συνθέτω, στιχοιργῶ, προετοιμάζω,
προδποιοῦμαι [δοτ. αἰτ.] : — او كتيظ οικίαν καὶ
μτθ. ἀναζωογονῶ : يافه جفم : — او كتيظ
μῖαν οικίαν· || — بنا — κάμνω οἰκοδομῆν· ||
اثواب — κάμνω φορέματα, ἥτοι παραγγέλλω εἰς τὸν ῥά-
πτην κτλ. || — ساعت — κατασκευάζω, ἢ ἐπιδιορθῶ
ὠρολόγια· || — يوا — κάμνω φωλεὰν [γρουδά] : بن
— كى ييارم — ἐγὼ σὲ φκιάνω [ἐπὶ ἀπειλῆς]· ||
— يافه — κάμνω κάτι τι, μηχανεύομαι, τεχνάζο-
μαι· || — آت — ἐπιστάτω τὸν ἵππον, εὐτρεπίζω·
|| — يوك — κάμνω μέταξαν, μαλλίον κτλ.
[ἐπὶ ἐμπόρων ἀγοραζόντων καὶ ἀποθηκευόντων
προϊόντα χάριν ἐμπορίου]· || — بازار — συμφώνω· ||
— درس — κάμνω μάθημα· || — رسم — κάμνω, ἥτοι
ψάω, ζωγραφῶ, ἱχνογραφῶ· || — يك — κάμνω, ἥτοι
ψάω φαγητόν· || — حيله — κάμνω δόλον, δολιεύο-
μαι· || — قبو — κάμνω πόρταν [ἐν τῷ παιγνίῳ τοῦ
ταβλίου]· || — كوكل — κάμνω τὴν καρδίαν τινός,
ἱκανοποιῶ τινά, ποιῶ τινι τὸ ἀρεστόν· || كيف
— κάμνω διάθεσιν, κ. كعنه — τί κά-
μνετε; ἥτοι πῶς ἔχετε εἰς τὴν ὑγίειαν; || اما ده
— κάμνει, κ. اما τό καμε, ἥτοι ὑ-
περβολικὰ λέγει· || كوج يتيق قولاي — τὸ νὰ

يادرغامق } T. **γῆραγμα**, ὄν. βάρανθρον, κρημνός, ἄδυσ-

νον, δὲν ἀναγνώριζω, ἀποστρέφουμαι, ὥς ὁ μη-
κρός παῖς, ὅστις δὲν ἀναγνώριζει τὴν μητέρα
αὐτοῦ.

يادگار } Π. **γῆρα-κῆρα**, ὄν. ἐνθῦμιον, ἥτοι

δῶρον φιλικὸν διδόμενον πρὸς ἐν-
θῦμιν [συνών. برکدار, خاطرکذار]: —
ἐνθῦμιον πολῦτιμον [κῆμετ-τῆρα]: —
ἐνθῦμιον τῆς ζωῆς μου, τῆς ὑπάρξεώς μου [τέ-
κνον, ἡ ἐργον]: — اولسون سکا — ἔστω σοι ἐνθῦμιον·
καὶ ἐπὶ ἀπειλῆς, νὰ τὸ ἐνθυμῆσαι! σκουλα-
ρῆκι στ' αὐτί σου! § μετφ. ταραχοποιός, δόλιος,
κάθαρμα.

يادلی } T. **γῆρα-λῆ**, ἡ γῆρα-λῆ, ἐπθ. καὶ

ὄν. ξένος, ἄγνωστος· ἐχθρός· ἄθλιος,
ἀπαίδιος.

يار } Π. **γῆρα**, ἐπθ. καὶ ὄν. φίλος, σύντροφος·

ἐραστής, ἡ ἐρωμένη· βοηθός: جان — φί-
λος ἐπιστάθιος: — غار — γῆρα γῆρα, ὁ φίλος τοῦ
σπληναίου, ἥτοι ὁ Ἄδου-δεκίρ, ὅστις κατὰ τὴν
Μουσουλμανικὴν παράδοσιν μετὰ τοῦ προφῆ-
του Μωάμεθ κατέφυγεν ἐν σπληναίῳ, οὗτινος τὴν
εἰσοδὸν καλύψασα ἐκ θαύματος ἀράχνη ὑπερ-
μεγέθους ἀπέκρυψεν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
τῶν διωκτῶν: — چار — οἱ τέσσαρες φίλοι τοῦ
Μωάμεθ, ἥτοι ὁ Ἄδου-δεκίρ, ὁ Ὀμάρ, ὁ Ὀσμάν
καὶ ὁ Ἀλῆς, οἵτινες εἶναι καὶ οἱ τέσσαρες πρῶτοι
Καλίφαι: — یستیان — ἀνευ φίλου [γῆρα-σῆζ] μένει ἐν τῷ κόσμῳ ὁ φίλον
ἀνευ ἐλαττώματος ζητῶν [πρμ.]: — زلف —
τὸν βόστρυχον τοῦ φίλου [ζούλ-
φῆ γῆρα], προσδόλλω ἐμμέσως: — طوقم —
μὴ θίγῃς τὸν βόστρυχον τοῦ φίλου, μὴ ἐγγίξῃς
τὰ ἱερὰ: — صرار یاردهنی — اولانک —
χροντος εὖνουν τὴν τύχην φίλος ἐπιδέει τὴν
πληγὴν [πρμ.]: — کوسر اغیار کولر ایتک تحمیلدر —
ὁ φίλος δυσσεβέσσεται [κῆρσέε], οἱ ἐχθροὶ γελῶσι· ἡ
τέχνη εἶναι [χουνεῖρ] νὰ κάμῃ τις ὑπομονήν· ὁ
μύλος τῆς τύχης [ταλῆ] ἡμέραν τινὰ θὰ στρα-
φῇ κατ' εὐχὴν [μουρατ-ὄζρε] [στίχ.]: — [δοτ.]:
اول بار اوله — هر که — ἐνὶ ἐκάστῳ ἔσο φίλος, μὴ
βάρος [τῆρα]: — اوله جق — θὰ μοι ᾔ φίλος, σύν-
τροφος: — بنی اکون بر یشیل یارباق ایله —
ὁ φίλος ὅς μὲ ἐνθυμηθῇ [ἀνδοῖν] μὲ ἐν πράσινον
φύλλον [πρμ.]: § πλθ. یاران || βλ. یاور.

يار } T. **γῆρα**, ὄν. βάρανθρον, κρημνός, ἄδυσ-

νον, δὲν ἀναγνώριζω, ἀποστρέφουμαι, ὥς ὁ μη-
κρός παῖς, ὅστις δὲν ἀναγνώριζει τὴν μητέρα
αὐτοῦ. — دنی — دنی اوچوران بر طوتام اوتدر —
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ρίπτει τὴν κάμηλον ἀπὸ τοῦ
κρημνοῦ εἶναι μία θοῆς χόρτου [ὄτ]: —
کرمیندما [γνκυν-τῆ] κρημνοῦ, ἥτοι θοῖαμβός
ἀπροσδόκητος.

يار } T. **γῆρα**, ὄν. στόμα [ὁ ἐν τῷ στόματι]:

δὲν ἀναγνώριζω, ἀποστρέφουμαι, ὥς ὁ μη-
κρός παῖς, ὅστις δὲν ἀναγνώριζει τὴν μητέρα
αὐτοῦ. — دنی — دنی اوچوران بر طوتام اوتدر —
ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ρίπτει τὴν κάμηλον ἀπὸ τοῦ
κρημνοῦ εἶναι μία θοῆς χόρτου [ὄτ]: —
کرمیندما [γνκυν-τῆ] κρημνοῦ, ἥτοι θοῖαμβός
ἀπροσδόκητος.

يارا } Π. **γῆρα**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

ياراتمق } T. **γῆρα-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
T. **γῆρα-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
T. **γῆρα-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

ياراتمه } T. **γῆρα-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
T. **γῆρα-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

يارادان } T. **γῆρα-τῆν**, βλ. يارادان καὶ يارادلی.

يارادلمق } T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

يارادلیش } T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

يارادلی } T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

يارار } T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

ياردارلق } T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
T. **γῆρα-τῆν-μάκ**, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.
جناب حق یری: — γῆρα, ὄν. δύναμις, ἰσχύς, ῥώμη.

μέλαινα γραφή, ἡ μαύρη τύχη μου. || یوز — سى
στολισμὸς προσώπου νύμφης, γινόμενος διὰ ψύλ-
λων χρυσοῦ καὶ ἀδάμαντος προσκολλωμένων
ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς. || سى كوني — یوز
ἡ μέρα τοῦ στολισμοῦ τοῦ προσώπου τῆς νύμ-
φης, ἥτοι ἡ πέμπτη. || طائى — πλὰξ λιθίνη πρὸς
γραφὴν, κ. πλάκα, ἐφ' ἣς συνήθως οἱ ἀρχάριοι
γράφουσι διὰ πετροκονδύλου· § σημείωσις ἐν
λογιστικῇ βιβλίῳ τῆς κυδερνήδεως· τὸ ποσὸν
τοῦ φόρου: سى ولايتك — یز τὸ ποσὸν τοῦ φόρου
νομαρχίας.

} T. γιαζ-ν-δζή, δν. γραφεύς, ἢ γραμ-
 } ματεὺς ἐμποροῦ κτλ. ἀντιγραφεύς:
 } **يازيجي**
 } **كوشه بائی — سی**
 } **کنتریکس دودو کای گرافون انافوراس، دلاوس**
 } **عریضالجی**
 } **سی || عریضالجی**
 } **— قادین ἢ یوز —**
 } **γυνή καλλωπίζουσα τὸ πρόσ-**
 } **ωπον νύμφης. || βλ. یازی**
 } **مشاطه § ἄλλοτε**
 } **γραμματεὺς καὶ λογιστὴς τοῦ ταμίου τῶν Γε-**
 } **νιτσάδων, ἢ γραμματεὺς τῆς ὑπὸ τὸν ἀρχιεν-**
 } **νοῦχον διευσθύνσεως ح من χασεμείν.**

يازيجيلق } T. γιαζη-δζηλήκ, ὄν, τὸ ἔργον
τοῦ γραφέως, τοῦ γραμματέως.

يازیش } T. γαζήζ, ταῦτο βλ.

يازيق } T. γαζίκ, δν. βλάβη, ζημία· ἔπειθ
 ὁ εἰς μάτην ἀπολεσθεὶς· ἔπειθ. κρι-
 μα! : ك — κριμα εἰς δέ! αἰσχύνθῃσι! δὲν σοὶ
 ἀρμόζει! | ل اولسون — κριμα εἶναι δυσάρεστον!
 | اولق — εἰς μάτην ἀπόλλυται.

T. ἡ γράφη, ἐπὶ γεγραμ-
 μένος, ἐπιγεγραμμένος, καταγεγραμ-
 μένος, ἀποφασισμένος ὑπὸ τῆς μοίρας, ἐπικε-
 κλωσμένος: درخته εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ
 τοῦ πίνακος: — مكتوبك اوستي — ἡ ἐπιστολὴ εἶ-
 ναι ἐπιγεγραμμένη, ἥτοι φέρεται ἐπιγραφὴν.

} T. γεγραμμένη [ἐκ τοῦ يازانى] g.
 } ἀφ. τὸ εἶναι γεγραμμένον, ὁ τρω-
 πος καθ' ὃν πρᾶγμα τι εἶναι γεγραμμένον, γρα-
 φή, ὁρθογραφία.

يازین } Τ. γιάζιν, ἐπρ. τὸ θέρος, ἐν ὥρᾳ
 } θέρου.

ياس } T. γὰρ [ἐκ τοῦ ἀρθ. γὰρ] ὁν. πέν-
θος: — قه — μέγα [μέλαν] πένθος. || —
لباسي ενδυμα πένθιμον, ἅτοι μέλαν. || طوتق —
φέω πένθος, πενθῶ, πενθοφορῶ βλ. ياسي .

ياس } A. γέ'ς, ὄν. ἀπελπισία: كدى — μοι
 ἤλθεν, ἢ μὲ κατέλαθεν ἀπελπισία. ||
 كترتك — ἀπελπιζω || حاصل اولق — ἀπελπισία
 γεννᾶται. || دوجار اولق — م كلك — περισταμαι,
 ἢ πίπτω εἰς ἀπελπισίαν. || آلود — γέ'ς ἀλοῦντ,
 ἀπελπιστικός. § συνών. نومىدي noumiti.

ياساق } T. γιασάκ, βλ. يساق και يساغ.

ياسلى } T. γυαδ-λή, ἐπθ. ὁ πενθῶν, ὁ φέρων
πένθος, πένθυμος.

ياسمين } T. γλασκύν, ὄν. ἰάσκμινον: — صاری
 κίτρμινον ἰάσκμινον || لآسـمـی

νὸν τῆς Κρήτης· || عريسان — ی —
 'Arabia· || ی — یاسمینون ἄγριον· || چوبوق —
 ῥάδος, ἢ καρποσυρίγξ ἐξ ἱασμίνου· || یاغی —
 ελαιον ἱασμίνου.

ياش } T. γράζ, ὄν. ηλικία: — إلى — ندم — ηλικίας
[γρασοντά] πενήκοντα ἐτών, πεντη-

κοντούτης· || فاج || التمش — نده || ἐξηκοντούτης·
— ποίας ἡλικίας εἶναι; || كنج — نده ||
νεότητι αὐτοῦ· || كوچك — ده || ἐν μικρᾷ ἡλι-
κίᾳ· || طولدير مش — اون سونـ | συνεπλήρωσε τὸ δέκα-
τον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ [γυαάνη]· || —
يكرمي || ἡλικία πατεϊ, ἥτοι γηράσκω· || باصق
باصدي — إبأتنسـ، ἥτοι εισήλθεν εἰς τὸ εικο-
στὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· || باشي المش ·
عقل — ده دكل || γένετο καθεστηκυίας ἡλικίας· ||
باشده در || ὁ ψρόνησις δὲν εἶναι ἐν τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλ'
ἐν τῇ κεφαλῇ [προμ.]· || يتش ايش ـ تش || ἡ ἡλι-
κία ἐδδομήκοντα [ὅταν γίνῃ], ἢ δουλειά βτε-
لφادهن, ἥτοι τετέλεσται [προμ.]·

ياش } T. γὰρ, ὅν. δάκρυ: ی — δάκρυ
 τοῦ ὀφθαλμοῦ || ی دوکړه —
 δάκρυα.

ياش } Τ. γιάς, ἐπθ. ὑγρός, νωπός, χλωρός,
 πρόσφατος· ἀντίθ. قورۇ — آغاچ — δέν-
 δρον νωπόν· || اودون — ξύλον νωπόν· || اوت — νω-
 πόν χόρτον· || تيش — ὀπωρα νωπή· || درى — δέρ-
 μα νωπόν· || يى — γῆ ὑγρά· || زى — ὀδόντι ὑγρὰ, βε-
 δρεγμένη· || يانار — ده قورۇلك — κοντά πρὸ
 ξερὸ καίεται καὶ τὸ χλωρὸ [πρμ.].

ياش } γάζ, ὄν. κ. Ἰάσιον [πόλις τῆς Βλα-
χίας].

١٤١ } T. γυαῶν [προστ. τοῦ ١٤١] ἐπφ. ζῆ-
 ١٤٢ } θι!; — بك بادشاهه βασιλεῦ μου ζῆθι ἐπ'

μήκιστον [χίλια ετη] || — جوق زېږي پولى ||
βλ. ιασάτι και ιασά .

ιασάτι } T. γιάσα-τιμάκ, ρμ.μτδ. κάμνω,
ή αφίνω τινά νά ζήσῃ, παρέχω
τινί τὰ μέσα τοῦ νά ζήσῃ, συντηρῶ, διατηρῶ
[αἰτ.] || ιασάτι δέν αφίνω τινά νά ζήσῃ, ἐνο-
χλῶ, βασανίζω, τυραννῶ, καταστρέφω.

ιασάτι } T. γιάσα-αριμάκ, ρμ. οὐδ. ὑγραί-
νομαι, καθίσταμαι ὑγρός, δα-
κρύω, πληροῦμαι δακρύων : كوزلى ياشاردى
οἱ ὀφθαλμοί του ἐδάκρυσαν || βλ. ياشرمك .

ιασάτι } T. γιάσα-μάκ, ρμ.οὐδ. ζῶ, διέρ-
χομαι τὸν βίον, ὑφίσταμαι : متروك
بر بيمزله كوزل || — لكده —
— ايچون يكديكرمرك اخلاقى افكارنى كوزل طاعتلى يز
— ὅπως συζήσωμεν καλῶς, δέον νά γνωρίσωμεν
τὰ ἥθη, τὰς ἐξεις, καὶ τὰ φρονήματα ἀλλήλων·
|| جالشق اوستيمان آدم ياشامغه لايق دكدر ||
— ὅπως ὅστις δέν θέλει νά ἐργασθῇ δέν εἶναι ἄξιος
νά ζῇ· || ياشاسون || βλ. ياشا και ياشاتق .

ιασάτι } T. γιάσα-νιλ-μάκ, ρμ.οὐδ. βλ.
ιασάτι .

ιασάτι } T. γιάσα-ν-μάκ, ή ياشانلق γιάσα-
νιλ-μάκ, ρμ. μσ. χρησιμεύον ὡς
ἀπρόσωπον : بويله ياشانليرى
— vatai τις νά ζήσῃ τοιοῦτοτρόπως;

ιασάτι } T. γιάσα-γίς [ἐκ τοῦ ιασάτι] ρ. ἀφ.
τὸ ζῆν, βίος, τρόπος τοῦ ζῆν.

ιασάτι } T. γιάσα-τάς, ἐπθ. ὁμῆλιξ· βλ. και
ιασάτι .

ιασάτι } T. γιάσα-λανμάκ, ρμ. οὐδ. γν-
ράσκω.

ιασάτι } T. γιάσα-λῆκ, ὄν. ὑγρασία· νωπότης,
τὰ ὑγρά τοῦ σώματος· ἐποχή τῶν
βροχῶν, βροχή.

ιασάτι } T. γιάσα-λῆ, ή ياشلو ἐπθ. ὁ ἔχων ἡ-
λικίαν, προδεδηκός, ἡλικιωμένος :
— ياشلو — ὁ καθεδνη-
κνίας ἡλικίας.

ιασάτι } T. γιάσα-λῆ-λῆκ, ὄν. τὸ γῆρας, γν-
ρατεία.

ιασάτι } T. ή ياشاق γιάσαμάκ [ἐν τῇ ἀρχ. Τουρ-
κικῇ ياشمق = καλύπτομαι]
— ὄν. πέπλος λευκός, δι' οὗ καλύπτουσι τὴν κε-
φαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον αἱ γυναῖκες τῶν Μου-

σουλμάνων ὅταν ἐξέρχονται τῆς οἰκίας, κα-
λύπτρα, κρηδεῖνον, κ. γιάσαμάκ : طومتق —
— اورتمك ή καλύπτομαι τὸ πρόσωπον διὰ πέ-
πλου· || ياشامق — δένω τὸ γιάσαμάκ, καλύπτομαι·
|| — آچي — πέπλος ἀνοικτός· || — قبالو —
— صيريق — γυνή, ἥς ὁ πέπλος ἀραιός, ἡ-
τοι ἄσπεμος, κ. ἀνοικτή, ὑπόπτου διαγωγῆς· §
παραπέτασμα : ي — اوجاق παραπέτασμα τῆς
ἐστίας· || βλ. يچي .

ιασάτι } T. γιάσα-δῆζ, ἐπθ. ἀπεπλος,
ἀσκεπής, ἀνοικτή [γυνή].

ιασάτι } T. ή ياشاقلامق γιάσα-
μακ-λαμακ, ρμ. μτδ. καλύπτω διὰ πέπλου
τὸ πρόσωπον γυναικός· δίδω μορφήν [αἰτ.]·

ιασάτι } T. ή ياشاقلامق γιάσα-
μακ-λαν-
— μακ, ρμ. μσ. καλύπτομαι τὸ
πρόσωπον διὰ πέπλου [ἐπὶ Μουσουλμανίδων].

ιασάτι } T. ή ياشاقلى γιάσα-
μακ-λῆ, ἐπθ. γυ-
νὴ φέρουσα πέπλου εἰς τὸ πρόσω-
πον [ἐπὶ Μουσουλμανίδων]· || — كوكرجين —
— پيرىستيرا كالوپتروڤدورس .

ιασάτι } T. γιάσα-τ, ἐπθ. ὁμῆλιξ· συνθηδέστ.
— ياشداس .

ιασάτι } T. γιάσα-ταμάκ [βλ. ياشى] ρμ.μτδ.
στηρίζω· βλ. ياشديق και ἐπὶ μ.

ιασάτι } T. γιάσα-ανγὰδζ [ἐκ τοῦ ἐπομ.]
— ὄν. προσκεφάλαιον, κ. μαξιλά-
ρα, ή ἄλλο τοιοῦτον, ἐφ' οὗ δύναται τις νά
στηριχθῇ.

ιασάτι } T. γιάσα-ν-μάκ, ρμ.μσ. στή-
— ρίζομαι.

ιασάτι } T. γιάσα-τῆκ, ὄν. προσκεφάλαιον,
κ. μαξιλάρα : — اوت —
— يوز — ὄν. προσκεφά-
λαιον διὰ τὸ πρόσωπον· || — ياش —
— ياشو — ὄν. προσκεφά-
λαιον τῆς γωνίας, μαξιλάρι τοῦ μιντεριού· ||

— ياش — μέρος τοῦ γενείου περὶ τὰς δύο ἄκρας
τοῦ μύστακος, ἀψιμένον ἐπίτηδες ὅπως φαί-
νονται οἱ μύστακες μεγαλείτεροι καὶ ἐπιτηκέ-
στεροι· || — ياش — ὄν. ὁ ὁρὸς χρώματος προπαρα-
σκευαζομένου καὶ λιπαζομένου ἐπίτηδες, ἐντὸς
τοῦ ὁποίου οἱ κηπουροὶ φυτεύουσι σπόρους
ἀνθέων καὶ λαχανικῶν ὅπως βλαστήσωσι καὶ
εἶτα ἐκεῖθεν μεταφυτεύσωσι τὰ νεόφυτα· || —
— طويراخي ὄν. ὁ ὁρὸς χρώματος, κοπρισμῆνον.

ياصيديم } Τ. γιάσθιμ, ἐπθ.σιμός, κ.πατσο-
μύτης [σπν.]· βλ. يات برون .

ياصمق } T. γασμὰκ [βλ. ياصى] ρμ. μτδ. ἐξ-
 ομαλιζω [αττ.]:—يَايِ ρίπτω τὸ τε-
 ταμένον βέλος καὶ διευθετῶ τὸ τόξον.

ياصميق } T. γασμῖνικ [λ. ἀρχ.] δν. φακῖν.
βλ. مرجك.

ἱαυὶ } T. ἡλῶδη [κατὰ τὸ لجهه ἐκ τοῦ ياتى
 βλ.] ἐπθ. ἐπίπεδος· ἱπλατύς, κ. φαρ-
 δὺς: — يام φαρδὺς πλατύς· || بالقي — ἰχθύς πλα-
 τὺς, ὡς ἡ ψῆσθα, ὁ σὺαξ, ἡ ἡλῶσθα-βλ. قطاف.

يا صيلا شمع } T. γυαδν-λασημάν, ταὐτὸ
 يا صيلا نفع .

ἵασιλάνακ } Τ. γαδὴν-λαυμάκ, κ. اصلانق
 γαδλανμάκ,, ρμ. οὐδ. καθι-
 σταμαι ἐπίπεδος, ἢ πλατύς, φαρδύς, ἐπιπεδοῦ-
 μαι, πλατύνομαι, εὐρύνομαι, ἐξαπλοῦμαι [δοτ.].
 یاسیلاکش } باندہ کنہ
 τῷ εὐρισκομένου [ἐνοχλεῖ]. || ساحلک ہر ایک طرفہ
 یاسیلانان تجارتی تہہ
 ηπλωμένα ἐκατέρωθεν τῆς παραλίας.

يا صليق } Τ. γλαδν-λτιμάκ, ρμ. μτδ. καθ
 ιστῶ ἐπίπεδον, πλατύ, ἐπιπε
 δῶ, πλατύνω [αἰτ.].

ياصديق } Τ. γρασηλίκ, ὄν. τὸ εἶναι τι ἐπὶ
πεδον· πλάτος.

يا صليق } Τ. γλασθ-λμάκ, ρμ. οὐδ. καθ
 } ισταμαι ἐπίπεδος, ἐπιπεδοῦμαι
 πλατύνουμαι.

٤٤ } Αγ. γιάτ [yacht] ὄν. δρόμων, κόπτο
 ρον μὲ δύο ἰστούς, θαλαμηγός.

ياغ } T. γράγ, ὄν. ἔλαιον : زيتون — ἔλαιον
 } λαδον. || ادم — ἄμυδαλαδλαδον. ||

— ελαιον μυραίνης || باغی — εἶδος γουλιανού
[βλ. 211] || — ε — λινέλαιον [περὶ 10] || — ε — λιν

καρυέλαιον· || ی — خشخاش *ἔλαιον μήκωνος*, παπ
παρούνας· || ی — سداب *ἔλαιον ρύτης*, πηγάνου

πηγανέλαιον [δεται̃]· || سوسامη σπασμέλαιον — ی
[βλ. شیرلاغان]· || رافانیδέλαιον — ی || سستق

ی—πιστακέλαιον· || ی—λεπτοκαρυέλαιον فندق
 || ی—καραμέλαιον· کرמיד ی—لینέλαιον· کتان ی—

ارچین — ی || ρητινόλαδον, κικέλαιον
 کینناμωμέλαιον || ی — کل ροδέλαιον [γκύδλ]

|| ي — *ελαιον ιασμίνον, ιασμινέλαιον* — ي
 || *μοσχέ Musk* — ي || *καρδαμωμέλαιον* قاقوله — ي

طاش||·[نمل. βλ.]· λωροφύριον قاريجه—ي|| λαιον·
 § βούτυρον, λίπος, πι·—πετρέλαιον [غاز]

μελή, λίγδα, πάχος : — صاغ fi صارى fi سادہ
 βούτυρον· || عيش — عيش عيش — عيش
 μιγμένον μετά λίπους, κ. τσερβίσι· || عيش — عيش

νωπὸν βούτυρον· || قویروق بۇتۇرون κατα-
σκευαζόμενον ἐκ τοῦ λίπους τῆς οὐρᾶς· || چکی

α- λειμμα [πάχος ἐντοσθίων]. || ی- طوك a- طوك ی- طوك || ی- طوك

κρηρύ·|| ی — طوموز λίπος χοίρου, γουρουνό-
λειμμα, κ λαρυδί·|| ی — ائسان άκαθαρσία τοῦ άν-

ὁρῶντων τὸν μακάριον, ὑποπτος, κ. λέγει· || 16 — βουτυ-
ρον, μετῆ. μέλι, ἐξαίρετον, ὠραῖον: 17 16 — γὰρ
ἐν τῷ 16 τῷ 17 τῷ 18 τῷ 19 τῷ 20 τῷ 21 τῷ 22 τῷ 23 τῷ 24 τῷ 25 τῷ 26 τῷ 27 τῷ 28 τῷ 29 τῷ 30 τῷ 31 τῷ 32 τῷ 33 τῷ 34 τῷ 35 τῷ 36 τῷ 37 τῷ 38 τῷ 39 τῷ 40 τῷ 41 τῷ 42 τῷ 43 τῷ 44 τῷ 45 τῷ 46 τῷ 47 τῷ 48 τῷ 49 τῷ 50 τῷ 51 τῷ 52 τῷ 53 τῷ 54 τῷ 55 τῷ 56 τῷ 57 τῷ 58 τῷ 59 τῷ 60 τῷ 61 τῷ 62 τῷ 63 τῷ 64 τῷ 65 τῷ 66 τῷ 67 τῷ 68 τῷ 69 τῷ 70 τῷ 71 τῷ 72 τῷ 73 τῷ 74 τῷ 75 τῷ 76 τῷ 77 τῷ 78 τῷ 79 τῷ 80 τῷ 81 τῷ 82 τῷ 83 τῷ 84 τῷ 85 τῷ 86 τῷ 87 τῷ 88 τῷ 89 τῷ 90 τῷ 91 τῷ 92 τῷ 93 τῷ 94 τῷ 95 τῷ 96 τῷ 97 τῷ 98 τῷ 99 τῷ 100 τῷ 101 τῷ 102 τῷ 103 τῷ 104 τῷ 105 τῷ 106 τῷ 107 τῷ 108 τῷ 109 τῷ 110 τῷ 111 τῷ 112 τῷ 113 τῷ 114 τῷ 115 τῷ 116 τῷ 117 τῷ 118 τῷ 119 τῷ 120 τῷ 121 τῷ 122 τῷ 123 τῷ 124 τῷ 125 τῷ 126 τῷ 127 τῷ 128 τῷ 129 τῷ 130 τῷ 131 τῷ 132 τῷ 133 τῷ 134 τῷ 135 τῷ 136 τῷ 137 τῷ 138 τῷ 139 τῷ 140 τῷ 141 τῷ 142 τῷ 143 τῷ 144 τῷ 145 τῷ 146 τῷ 147 τῷ 148 τῷ 149 τῷ 150 τῷ 151 τῷ 152 τῷ 153 τῷ 154 τῷ 155 τῷ 156 τῷ 157 τῷ 158 τῷ 159 τῷ 160 τῷ 161 τῷ 162 τῷ 163 τῷ 164 τῷ 165 τῷ 166 τῷ 167 τῷ 168 τῷ 169 τῷ 170 τῷ 171 τῷ 172 τῷ 173 τῷ 174 τῷ 175 τῷ 176 τῷ 177 τῷ 178 τῷ 179 τῷ 180 τῷ 181 τῷ 182 τῷ 183 τῷ 184 τῷ 185 τῷ 186 τῷ 187 τῷ 188 τῷ 189 τῷ 190 τῷ 191 τῷ 192 τῷ 193 τῷ 194 τῷ 195 τῷ 196 τῷ 197 τῷ 198 τῷ 199 τῷ 200 τῷ 201 τῷ 202 τῷ 203 τῷ 204 τῷ 205 τῷ 206 τῷ 207 τῷ 208 τῷ 209 τῷ 210 τῷ 211 τῷ 212 τῷ 213 τῷ 214 τῷ 215 τῷ 216 τῷ 217 τῷ 218 τῷ 219 τῷ 220 τῷ 221 τῷ 222 τῷ 223 τῷ 224 τῷ 225 τῷ 226 τῷ 227 τῷ 228 τῷ 229 τῷ 230 τῷ 231 τῷ 232 τῷ 233 τῷ 234 τῷ 235 τῷ 236 τῷ 237 τῷ 238 τῷ 239 τῷ 240 τῷ 241 τῷ 242 τῷ 243 τῷ 244 τῷ 245 τῷ 246 τῷ 247 τῷ 248 τῷ 249 τῷ 250 τῷ 251 τῷ 252 τῷ 253 τῷ 254 τῷ 255 τῷ 256 τῷ 257 τῷ 258 τῷ 259 τῷ 260 τῷ 261 τῷ 262 τῷ 263 τῷ 264 τῷ 265 τῷ 266 τῷ 267 τῷ 268 τῷ 269 τῷ 270 τῷ 271 τῷ 272 τῷ 273 τῷ 274 τῷ 275 τῷ 276 τῷ 277 τῷ 278 τῷ 279 τῷ 280 τῷ 281 τῷ 282 τῷ 283 τῷ 284 τῷ 285 τῷ 286 τῷ 287 τῷ 288 τῷ 289 τῷ 290 τῷ 291 τῷ 292 τῷ 293 τῷ 294 τῷ 295 τῷ 296 τῷ 297 τῷ 298 τῷ 299 τῷ 300 τῷ 301 τῷ 302 τῷ 303 τῷ 304 τῷ 305 τῷ 306 τῷ 307 τῷ 308 τῷ 309 τῷ 310 τῷ 311 τῷ 312 τῷ 313 τῷ 314 τῷ 315 τῷ 316 τῷ 317 τῷ 318 τῷ 319 τῷ 320 τῷ 321 τῷ 322 τῷ 323 τῷ 324 τῷ 325 τῷ 326 τῷ 327 τῷ 328 τῷ 329 τῷ 330 τῷ 331 τῷ 332 τῷ 333 τῷ 334 τῷ 335 τῷ 336 τῷ 337 τῷ 338 τῷ 339 τῷ 340 τῷ 341 τῷ 342 τῷ 343 τῷ 344 τῷ 345 τῷ 346 τῷ 347 τῷ 348 τῷ 349 τῷ 350 τῷ 351 τῷ 352 τῷ 353 τῷ 354 τῷ 355 τῷ 356 τῷ 357 τῷ 358 τῷ 359 τῷ 360 τῷ 361 τῷ 362 τῷ 363 τῷ 364 τῷ 365 τῷ 366 τῷ 367 τῷ 368 τῷ 369 τῷ 370 τῷ 371 τῷ 372 τῷ 373 τῷ 374 τῷ 375 τῷ 376 τῷ 377 τῷ 378 τῷ 379 τῷ 380 τῷ 381 τῷ 382 τῷ 383 τῷ 384 τῷ 385 τῷ 386 τῷ 387 τῷ 388 τῷ 389 τῷ 390 τῷ 391 τῷ 392 τῷ 393 τῷ 394 τῷ 395 τῷ 396 τῷ 397 τῷ 398 τῷ 399 τῷ 400 τῷ 401 τῷ 402 τῷ 403 τῷ 404 τῷ 405 τῷ 406 τῷ 407 τῷ 408 τῷ 409 τῷ 410 τῷ 411 τῷ 412 τῷ 413 τῷ 414 τῷ 415 τῷ 416 τῷ 417 τῷ 418 τῷ 419 τῷ 420 τῷ 421 τῷ 422 τῷ 423 τῷ 424 τῷ 425 τῷ 426 τῷ 427 τῷ 428 τῷ 429 τῷ 430 τῷ 431 τῷ 432 τῷ 433 τῷ 434 τῷ 435 τῷ 436 τῷ 437 τῷ 438 τῷ 439 τῷ 440 τῷ 441 τῷ 442 τῷ 443 τῷ 444 τῷ 445 τῷ 446 τῷ 447 τῷ 448 τῷ 449 τῷ 450 τῷ 451 τῷ 452 τῷ 453 τῷ 454 τῷ 455 τῷ 456 τῷ 457 τῷ 458 τῷ 459 τῷ 460 τῷ 461 τῷ 462 τῷ 463 τῷ 464 τῷ 465 τῷ 466 τῷ 467 τῷ 468 τῷ 469 τῷ 470 τῷ 471 τῷ 472 τῷ 473 τῷ 474 τῷ 475 τῷ 476 τῷ 477 τῷ 478 τῷ 479 τῷ 480 τῷ 481 τῷ 482 τῷ 483 τῷ 484 τῷ 485 τῷ 486 τῷ 487 τῷ 488 τῷ 489 τῷ 490 τῷ 491 τῷ 492 τῷ 493 τῷ 494 τῷ 495 τῷ 496 τῷ 497 τῷ 498 τῷ 499 τῷ 500 τῷ 501 τῷ 502 τῷ 503 τῷ 504 τῷ 505 τῷ 506 τῷ 507 τῷ 508 τῷ 509 τῷ 510 τῷ 511 τῷ 512 τῷ 513 τῷ 514 τῷ 515 τῷ 516 τῷ 517 τῷ 518 τῷ 519 τῷ 520 τῷ 521 τῷ 522 τῷ 523 τῷ 524 τῷ 525 τῷ 526 τῷ 527 τ

του [ἐκθέτω, ἢ διηγούμαι, ἢ παρίστανω τι νόστι-
μα φασγὰ διὰ κομῶν ἐκθειάζων ἐπειγών· 82

τὸ λίπος — ἰ αὐτὸς || [بالانديرمق ، بالانق
τῆς καρδίας λύνει, ἤτοι ἀναμῖνω μετ' ἀνυπο-

μονησίας πρᾶγμα ἐπιθυμητόν· || ی ارعک — τὸ
λίπος λύνει, ἀναλύεται, μτφ. θυμός· || باغلامه —

πιάνω λίπος, παχύνομαι || سورمك — اكله ا d-
 λειψω εις τον ὀρτόν του (ἐκμερίνη) βούτυρον.

ἤτοι διευκολύνω τὴν ἐπιτυχίαν τινός, ἐξυπηρετῶ τὰ σχέδιά του. || يله قاورلق — كندی με τὴν

λίγδα του τσηγαρίζεται, ήτοι έξοικονομεϊ τὰς
ἀνάγκας του χωρίς νὰ καταθύγη εἰς ἄλλον, χω-

οὐκ ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ λέγει·

τὸ πλάφι γίνεται πικρὸν [πρμ.]· ٢٠ كوره تاوه سی قویوسنه کوره قوغه سی
κατὰ τὸ ἐλαιον [γλα-

καὶ ὁ κάδος [πρωμ.].

یاغی } Γ. γαγ-οῖη, ὄν. ὁ κατασκευαστής,
ἢ πωλητής, ἢ ἔμπορος ἐλαίου, βοῦ-

τύρου, ἢ λίπους, ἐλαιουργός, ἐλαιοπώλης, βου-
τυροπώλης, βουτυροκόμος : — زيتون ἐλαιοπώ-

της κτλ. || — Cms ο πωλὼν ἐλαίον μούχου.
 Cms } T. γυαγῶξ-λήκ, δν. τὸ ἐργον #

4121. } Τ. γαχ-χανέ, δν. ἐργοστάσιον ἐ.

λαίου, ἢ βουτύρου, ἐλαιοτριβεῖν,
βουτυροκομεῖν.

ياغدير مق } T. γλαγ-τηρ-μὰκ, ρμ.μτδ. κα.
 μνω νὰ βρέχη, ρίπτω ἐν εἶδει

βροχῆς, πίπτω βροχνηδόν, διαχέω, διασκορπίζω [αἰτ.]: — آتش πίπτω βροχνηδόν πῦρ ἐξ οὐ.

ιαγορλαμ } T. γαγορ-λαμ, ρμ. οὐδ.
είμαι βροχερός: هوا دوندنیو
ιαγορλαμ } ο καιρός από χθες ἕως το βροχερός.
ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

ιαγορ } T. γαγορ-λ, οὐκ. ὄν. ἐπανωφθ.
ριον τῆς βροχῆς, ἡτοι ἀλεξίδρο-
χον, καπότο· βλ. και بارانی .

σταδίου, τὴν τιμὴν κτλ. § πινακὶς ἀναρτωμένη
ἐπὶ τοῦ στήθους ἀπαγχονισθέντος, ἢ καταδί-
κου ἐκτεθειμένου, περιέχουσα τοὺς λόγους τῆς
ἀπαγχονίσεως, ἢ τῆς ἐκθέσεως: § προκήρυξις διὰ
τοῖς κολλήσεως: ياشدیرمق — προσκολλῶ ἐπι-
γραφὴν κτλ., ἢ τοιχοκολλῶ προκήρυξιν.

ιαχσ } T. γαχσ-λ, ὄν. ἐπὶ ἐπισημείω-
μα κτλ. βλ. προηγ.:
φάν, ἐπισημείωμα κτλ. βλ. προηγ.:
بر چوق بيوك كوچوك شيشل — πολλὰ μικρὰ καὶ
μεγάλα ψιᾶλαι ἔχουσαι ἐπισημείωμα.

ιαχσ } A. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } A. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ιαχσ } T. γαχσ, ὄν. κ. 'Ιάφθ, υἱὸς τοῦ
Nōe βλ. سام, حام.

ἐὺρεν ἀρμόζουσαν δι' ἐαυ-
 τὸν τὴν πλουσιότητα. || استمداد ایتمی عظمتہ
 δὲν ἠδύνατο νὰ συμμιθῶσθαι
 μετὰ τῆς ὑπερηφανείας του [ἄχαμετινέ] τὴν
 αἰτησὶν βοήθειαν [ἰστυμπάδ] || بوی سکا یا قدیرم
 δὲν θεωρῶ τοῦτο ἀρμόζον διὰ σέ, ἢ θεωρῶ τοῦτο
 ἀνάξιόν σου. || وجدانه و یا قدیرم
 συνειδησέως μου. || یکتا که هیچ یا قدیر یلمیه حق
 ὡς εἶναι δυνατόν νὰ συμμιθῶσθαι [γκακόνετη-
 ρηλάμαγαδζακ] μετὰ τῆς ἀνδρείας, ἢ ἥτις
 δὲν δύναται ποσῶς νὰ θεωρηθῇ ἀρμόζουσα τῇ
 ἀνδρείᾳ. || یالانی تایرادζω τὰ ψεύματα, τὰ δι-
 ορθόνω, λέγω ψεύδην προσφυσῶς. || βλ. ἐπόμε.

يا قشقمق } T. γακ-πό-μακ [βλ. γακσί] ρμ. οὐδ.
 προσαρμόζομαι, κ. ταιριάζω, ἢ πα-
 γω καλά [ἐνδύμα] κτλ. μτφ. συνάδει, ἀρμόζει,
 προσήκει [δοτ.]: البسه اكا يا قشدى τὰ ἐνδύματα
 προσερμόσθησαν, τῷ ἐπῆγαν καλά. || سز لايق
 اكهينو تود فنانى ايتك شانكزه يا قشمز
 ποῖον ἀρμόζει εἰς ὑμᾶς εἶναι τοῦτο· δὲν ἀρμό-
 ζει εἰς τὴν ὑπόληψίν σας [εἰσεννυζά] νὰ κά-
 μντε κακόν· || اهالى به ماشات ايچون يمينده حات
 اهلوق بر اولاق ايس عرس آدمه كوره يا قشمز
 τίμιον δὲν ἀρμόζει νὰ ἐπισορκήσῃ [γερμιννιζέ
 ξανيس δζμακ] διὰ νὰ κολακεύσῃ [γυομασάτ]
 τὸν λαόν· || συνών. باراشمو. || βλ. προηγ. ἐποῦμ.

يا قاسم } T. γιακνηῖκ [ἐκ τοῦ ياقسم] ὄν. ἡ
 καταστάσις τοῦ προσαρμολομένου,
 τοῦ ἁρμολύοντος, τοῦ καταλλήλου, τοῦ προσή-
 κοντος, τοῦ εὐαρμόστου, τοῦ ταιριασμένου, εὐ-
 αρμοστία, ἁρμονία, καλλονή, χάρις, κομψότης. ||
 Pm. المقي — προσαρμολομαι, ταιριαζω, ἁρμολύω, πλά-
 γω κατὰ [ἐνδυμα, κόσμημα], συνῆδω : اثواب
 الجون المدينى تجرته الجون — πρὸς δοκιμὴν ἐὰν
 ائك كى || اذيقا لئيك تياتوى قزلى سومك هيچ — الور
 بر دليقانليك تياتوى قزلى سومك هيچ — الور
 ذكدر τὸ ἡθοιοῦς δὲν εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων
 ζك آرقه سندن آريله رق تعقيب || ائقى δὲν ἁρμολύει νὰ παρακολουθεῖ κα-
 τὰ πῶδας τὴν κόρην χωρὶς ν' ἀποχωρισθεῖ. ||
 الهجقدر .. ديا .. حكومتى الجون بويله بر مسلك — الهجقدر
 .. كوبرنوشين تياؤتت تيس پورعا ديا ἁρμολύει.
 فاميلاسنى هوتل سالونته كوتورمى بكده — المور ||
 δὲν ἁρμολύει πολὺ νὰ ψερεῖ τὴν οἰκογένειάν του
 لكه نك || ξενοδοχεῖον.

المق — ἀρροῦζει ἢ χοῦσις τῆς λέξεως ||
البرق — κάμνω νὰ ταυριάζη, νὰ ἦ ἀρροῦζον,
κατάλληλον, ἐγκρίνω || ی یوق — δὲν ταυριάζει,
δὲν ἀρροῦζει, ἀνάρμοστον συνών. باراشق .

يا قشيش } T. γακνήσκου-ούξ, ἐπθ, ὁ μὴ
 προσαρμοζόμενος, ἀνδρομοστος,
 [κυρ. μτφ.] κ. ἀταίριαστος, ἀσχημος [ἐνδυμα
 κτλ.] ἀκατάλληλος, ἀτοπος [διαγωγή].

يا قشيشقزلق } T. γκακιστικονδζ - ληκ, δν.
 ἡ κατάστασις τοῦ μὴ προσ-
 αρμοζομένου, τοῦ ἀναρμόστου, τοῦ ἀταγιδ-
 στου, τοῦ ἀσχημον, τοῦ ἀκαταλλήλου, τοῦ ἀ-
 τόπου, ἀναρμόστια, ἀσχημία· βλ. προηγ.

ياقشيق } T. γυακιστικ-λήκ, ὄν. ἐπιτη-
δεύτης [δοτ] : النك ايشه كوجه
— ἐπιτηδεύτης χειρὸς εἰς ἐργασίαν.

يا قشيقلى } Τ. γακνησκ-λί, ἐπθ. ὁ προσαρ-
 μοζόμενος, εὐάρμοστος, ὁ ταιριά-
 ζων [ἐνδυμα κτλ.]: ὁ ἀρμολύων, κατὰλληλος·
 κομψός, ὥρατος [νέος κτλ.].

يا قلا شديرمق } T. γυακ-λαστυρουάκ, ρμ.
 μτθ. προσεγγίζω, κάμνω
 τι να προσεγγίστη, φέρω πλησίον [δοτ. αλτ.] :
 — فنجاني أغزم πλησιάζω τὴν φιαλίδα εἰς τὸ στό-
 μα|| — صنداليهني — πλησιάζω, φέρω πλησίον τὴν
 καθέδραν· σκάμνω τι να ὁμοιάσῃ, παρομοιάζω.

يا قلاشمق } T. γλακ-λασμάκ, ρμ. οὐδ, πλν-
 σιάζω, προσεγγίζω, ερχομαι, κί-
 μεταβαίνω πλνσίον [δοτ.]: يا نلرینه يا قلاشدم || ἐπλν-
 σίασα πρὸς αὐτοῦς || مرحتي جلب ايتمك يا قلاششكر ||
 ἐπλνσίσατε νὰ ἐπιπλάσῃτε τὸν οἶκτον αὐτῶν·
 § ὁμοιάζω, εἶμαι ὁμοιος.

ياقلمق } T. γζακ-ηλ-ζακ, ρμ. πθ. κατομαι,
 πυρπολοῦμαι: انواع فتنك و مهتابلر
 εἰκάσαν διάφορα πυροτεχνήματα, ἥτοι
 οἱ διασκεδάζοντες ἔκαυσαν κτλ. || شهر ياقيله
 δύνатаи να καθ' ἡ πόλις, ἢ δὲν δύνатаи τις να
 πυρπολήσῃ τὴν πόλιν· § παραπονοῦμαι πι-
 κρῶς || βλ. باغی .

ياقي } T. γυακ-μάκ, ρι. μτδ. καὶ, ἀνά-
 πτω, πυρπολῶ [δοτ. αἰτ.] : — اودون
 καίω ξύλα· || — كومور καίω, ἢ ἀνάπτω κάρβου-
 να· || — آتش ἀνάπτω πυράν· || — موم ἀνάπτω
 κηρίον· || — بوير ἀνάπτω τὴν κανδήλαν· ||
 — كى καίω ὡς τὸ πέπει· || — جكر καίω
 τὸ ἵπαρ, τὴν ψυχὴν, ἵτοι τυραννῶ· || ر

νεῖς || ۵۰) — εἰς τὰ πλησιόχωρα· κατ' αὐτάς,
προδεχῶς § ۵۰ πρ. πλησίων: كَتَمَك ۵۰ كَك — εἰ-
ρηνοί, ἢ μεταβαίνω εἰς τι μέρος πλησίων || ۵۰ —
πλησίων, οὐχὶ μακράν· προδεχῶς || ۵۰ — ἐκ τοῦ
πλησίων.

ياقینلا شمع T. γακιν-λασμήακ, مقي
 γακιν-λασμήακ, βλ. ياقینلا شمع
 . ياقینلا شمع مقي

يا قينلق } T. γιακιν-λινικ, δν. τὸ εἶναι ἐγ-
 γύς, πλησίον, ἐγγύτης, προσέγγι-
 σις.

ياك } T. γιάν, γιανά, يا كاشق, γιανασ-
μάκ, βλ. يان, يانه, ياناشق.

یا کاز } T. γλανάζ, βλ. يکاز .

یاکی } T. γαν-δῆ [ἐκ τοῦ ياك h يابان] ἐπθ.
διὰ στροφος, στρεβλός, στραβός, κα-
κοκαμωμένος· συνών. يانوري.

یاکسیلامق } T. γιανσηλαμὰκ [λ. ἀρχ.]
ταὐτὸ ἐπόμε. καὶ اکسایلامق .

ياسيق } Τ. γιανση-μὰκ [λ. ἀρχ.] ρμ. μιθ.
ἀπομιμῶμαι τὰς κινήσεις τι-
νός, περιγελῶ· βλ. προηγ.

{ **ιακשאκ** } T. γιανσάκ [λ. ἀρχ. βλ. **ιακשאκ**]
 ἐπθ. φλύαρος, πολυλόγος, μωρο-
 λόγος: **ιακשאκ** حقنن طماز كلير από τὸ δίκαιον
 τοῦ φλυαροῦ ἐρχεται ὁ λέξιν μὴ λέγων [πρμ.].

يا كشافلق } T. γφανσак-λήκ, ὄν. φλυαρία,
πολυλογία, μωρολογία.

یا کشامق { Τ. γυνεαλμὰκ, ταὐτὸ

یا کشامق } T. γυνάμιακ [κατὰ τὸ لکچہ
 ἐκ τοῦ ياك , يان] ρμ. οὐδ. φλνα-
 ρῶ, πολυλογῶ, μωρολογῶ.

} T. γινανθισμῶδες [ἐκ τοῦ يا كتماج
 } ὁν. φράσις δυσπρόφερτος, ἢν παι-
 διὰς χάριν προτείνει τις ἑτέρῳ ὅπως ἀπαγγεί-
 λη ταχέως.

يا كَلْتَق } T. γανηλ-τ-μάκ, ρ. μτθ. κάμνω
 τινά να σφάλλῃ, να λανθασθῇ, να
 κάμῃ λάθος εἰς τὴν λέξιν, εἰς τὴν ὁμιλίαν, εἰς
 τὸν λογαριασμόν, εἰς τὴν σκέψιν, v' ἀπατηθῇ.
 § ἀραδιάζω ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, διατάσσω ἐν εἰ-
 δεῖ τετραγώνων τοῦ ἀθλακίου, ζατρικίου [αἰτ.].

یا کلماز } T. γανηλιαζ [γ' προσ. ἐνεστ. τοῦ
یا کلماق } γανηλιαυιάκ, ἀποφ. τοῦ

باب كلّي] ἐπὶ. ὁ μὴ λανθανόμενος, ἀπταιστος, ἀ-
λάθηςτος: ع. الله — ἀλάθηςτος εἶναι εἰς μόνον ὁ
Θεός· βλ. ἐπὶ μ.

يا كلق } T. γιαννλῆκ [κατὰ τὸ لجه, ἐκ
τοῦ ياك ἢ ان ἤτοι πηγαίνω πλα-
γίως, λοξῶς] ρμ. οὐδ. κάμνω λάθος, λανθάνο-
μαι, σφαλίζομαι εἰς τὴν λέξιν, εἰς τὴν ὁμιλίαν,
εἰς τὸν λογαριασμόν, εἰς τὴν σκέψιν, ἀπατῶμαι
[د:] بوجوهه ياكلام. ἐλανθάσθην ἐν τῇ ὑπο-
θέσει ταύτη.

یا کلش } T. ἡ γῆ γῆανλὴς, δν. λάθος,
σφάλμα, πλάνη : كز وار — εχρε-
τε λάθος [γῆανλὴσιν] , πλανᾶσθε || سويلك —
λέγω λάθος, σφάλλωμαι § ἐπθ. ἐσφαλμένος : —
جيتق αποδεικνυεται [βγαίνει] ἐσφαλμένον || —
حساب بغدادن دور || διαψεύδω — ἐσφαλ-
μένος λογαριασμός ἐπιστρέφει ἐκ Βαγδάτης, ἦ-
τοι τὸ μὴ ὀρθὸν διορθόνηται [πρμ.] § ἐπικίνδυ-
νος, φοβερός : آدم — φοβερός ἀνθρωπος || —
باقبلو οἱ ἔχων βέλημα βλοσυρόν § ἐπρ. κατὰ λά-
θος, ἐσφαλμένως : کلاتق — ἐσφαλμένως, ἢ κα-
κῶς διδῶ τινα νὰ ἐννοήσῃ· απατω· بلان.

} T. ἢ **καί** **πλάνη** γυναικός-λήν,
 } ὁν. πλάνη, λάθος πρᾶγμα ἐ-
 σφαλμένον.

يال } Π. γιάλ, ὄν. λαίμωρος· χαίτη· δύναμις:
 و بال — ὁ λαίμωρος καὶ ὁ βραχίων, ἦτοι
 συμμετρία ἀναστήματος.

يال } T. γῆλ [λ. ἀρχ.] ἐπθ. λαμπρός, ἐπί-
πεδος· ὅν. φλόξ· βλ. ياليز، ياليم، ياليك

يالاب } T. γαλάξ, ἐπρ. λάμπων, ἀκτινο-
 δοῶν, μαρμαίρων [δῖς]: — — صور
 أقنق τὰ ὕδατα ρέουσι μαρμαίροντα.

يالاييق } T. γαλαπύκ, βλ. يالاييق .

يالا تمق } Τ. γαλα-τ-μάκ, ρμ. διαμ. βάλλω
τινά να λείξη, κ. γλείψη [δοτ. αιτ.]·

§ θίγω ἐλαφρῶς καὶ κατ' ἐπιφάνειαν διερχόμε-
νος πολὺ πλῆθος, ἀμύσσω, κ. ξεφλουδίζω.

يا لاشمق } T. γαλα-σ-μάκ, ρμ. ἀλλ. λείχο-
 μαι ἀμοιβαίως, ὡς τὰ ζῶα : — فان
 οἱ κύνες λείχουσι τὸ αἷμα ἀλλήλων, ἀδελφο-
 ποιοῦνται.

يالاق } T. γυαλάκ, ὄν. δοχεῖον ξύλινον, ἐν
ᾧ δίδουσιν εἰς τοὺς κύνας, τὰς γα-

λὰς κτλ. νὰ φάγωσι, νὰ πλώσιν, ἀρδάνιον, πο-
τίστρα|| طاشی — νεροχύτης, ὑδρορροά.

يالاقلى } T. γαλακ-λῆ, ἐπθ. ὁ ἔχων ὑδρορ-
ροάν: طومبه — ἀντλία ἔχουσα ὑ-
δρορροάν.

يالامق } T. γαλαμάκ, ρμ. μτθ. λείχω, κ.
γλείψω· διερχόμενος θίγω κατ'ἐπι-
φάνειαν, ὀλίγον ἀμύσσω, ξεφλουδίζω [αἰτ.]: بال
طوتان يرماغي يالار ὁ κρατῶν μέλι λείχει τὸν δά-
κτυλόν του· || آوجنى || λείχω κόκκαλον· ||
يالار λείχει τὴν παλάμην του [ἀδουδζουνού],
ἥτοι στερεῖται· || يالامز || λείχει τὸ
πτύσμα του, ἥτοι δὲν ἀθετεῖ τὸν λόγον του· ||
آيو || λείπει τὸν λόγον του· || يالامش ||
ἀρκτος λείχει τὸ πέλμα της, ἥτοι
γίνεται τὸ μέγα ψῦχος τοῦ χειμῶνος.

يالان } T. γαλάν, ὄν. ψευδός: طولان —
δοῦς καὶ ἀπάτη [τολάν]· || دالى بوداقلى ||
— ψευδός εἰς τὴν ἐντέλειαν [φουντωτόν]· ||
قهسى || ψευδός οὐτινος ὁ θόλος [κουτπῆ]
δὲν συμψωνεῖ, ἥτοι μὴ συμμιδαζόμενον, ψευδός
πρόδηλον· || طومق || πιδάνω τὸ ψευδός τινος,
ἀποδεικνύω ψεύστην· || يكدن ||
— πάρχει ψευδός καλλίτερον [γῆκ] τῆς ἀληθείας
[πρμ.] || ي اورالله سويله || τὸ ψευδός μὲ τὸ μέ-
τρον [δράν-λε] εἰπέ [πρμ.]· || اويدرمق ||
— πλάττω ψεῦδη· § ἐπθ. ὁ ψευδός, παραπεποιημένος:
— ψευδός κόσμος· || ياكش || ψευδός καὶ ἐ-
σφαλμένος· || يره || ψευδός: يره شهادت — ψευδο-
μαρτυρία || ي جقق || ἐξελέγχεται ψευδός, ἐδ-
γαίνει τὸ ψευδός του· λέγει ψεῦδη ἀκουσίως· ||
دن || ψευδός, ψεύτικος, τεχνητός, πλαστός,
ψευδός: دن آدم — τεχνητός ἄνθρωπος, ψεύτι-
κος· دن سويلك || λέγω ψευδός [εἰσι ψεύματα]· ||
دن خسته || ἀσθενὴς ψευδός, ἥτοι ὑποκρινόμενος.

يالانجى } T. γαλαν-δζή, ἐπθ. καὶ ὄν. ψεύ-
στης, ὁ λέγων ψεῦδη· § ψευδός,
τεχνητός, κίβδηλος, ἐψήμερος, μάταιος: ك
— τὸν ψεύστην ἢ οἰκία
— ك يالانى || — οὐδεὶς ἐπίστευσε [πρμ.]· ||
توكمنز || τὸ ψεῦδος δὲν ἐξαντλεῖται
[πρμ.]· || الماس || — ἀδάμας κίβδηλος, τεχνητός, ἀ-
πομίμησης ἀδάμαντος· || جيجك || — ἄνθος τεχνη-
τόν· || طاش || — λίθος κίβδηλος, ἀπομίμησης στο-
λυτίμου λίθου· || طوله || — σφαῖραι ἐξ ὀρύζης τε-
τυλιγμέναι ἐντὸς φύλλων ἀμπέλου, καὶ ψηνό-

μεναι ἐν ἐλαίῳ, κ. γαλανδζή δολμά· دنيا — ἐψ-
ήμερος [κ. ψεύτικος] κόσμος.

يالانجيلق } T. γαλανδζή-λῆκ, ὄν. ἡ ἰδιό-
της τοῦ ψεύστου, ψευδολογία:
— دن يسارى زاده رحمت اووديور
— ἐν τῇ ψευδο-
λογία ὑπερβαίνει κατὰ παρασάγγας [ραχμέ-
κουτῆγγορ] τὸν Γεδαρῆ-Ζαδὲ [πρμ.]·

يالانغ } T. γαλα-ν-μάκ, ρμ. μσθ. λείχω
ἑμαυτόν, λείχομαι: — كدى
— ἡ γα-
λῆ λείχεται.

يالواج } T. ἡ واج γαλαδδζ [λ. ἀρχ.]
— ὄν. ὁ ἀγγέλλων νέαν εἰδησίαν, ἀγ-
γελος· προφήτης· § ἔδρα Καζά ἐν τῇ διοικήσει
τοῦ νομοῦ 'Ικονίου.

يالايچى } T. γαλαϊδζή [ἐκ τοῦ يالامق] ἐπθ.
— ὁ λείχων: — چاق
— ὁ λείχων, κ. γλείψω· πινάκας, παράσιτος [βλ. كس ليس]
— ὁ ἀμύσσω, κ. τσουγγρανίζω τὴν ἐπιδερμί-
δα· § ὑπερασπίστρια, ἥτοι γραμμὴ κάθετος εἰς
τὴν πλευράν τοῦ προμαχώνος, ἥτις ἐπεκτε-
νόμενη προχωρεῖ παραλλήλως μὲ τὸ μέτωπον
τοῦ προσεχοῦς προμαχώνος.

يالپه } T. γάλαπα, ὄν. σάλος, ταλάντωσις
πλαγία, παρακύλημα πλοίου ἐνεκα
τρικυμίας: اورمق — θαλεῶ, ταλαντεύομαι [ἐπὶ
πλοίου ὅταν παρακυλῇ, παραδέρνεται]· περιπα-
τῶ ὡς ὁ μεθυσμένος, κλονοῦμαι, κ. κοντυλῶ.

يالتاق } T. γαλατάκ, ἐπθ. καὶ ὄν. χαμερπῆς
κόλαξ, ὁ προσκείμενός τινι πρὸς
κολακείαν.

يالتاقلانغ } T. γαλατακ-λανμάκ, ρμ. οὐδ.
— کولاکهؤو، خامرپؤو [δοτ.]·
— کولاکهؤو تيناد.

يالتاقلق } T. γαλατακ-λῆκ, ὄν. χαμερπῆς
κολακεία.

يالچين } T. γαλατῶν, ἐπθ. λεῖος: قيا —
βρά-
χος λεῖος, ἀπότομος.

يالدیز } T. γαλατῆζ [κατὰ τὸ لهجه ἐκ τοῦ
صو: —
— آتش — ἐπιχρύσσωσις δι' ὑγρῶς ὁδοῦ· ||
— ἐπιχρύσσωσις διὰ πυρός, ἢ — ي
— χρυσόλιθος [λίθος πο-
λύτιμος]· || آلتوى || — φλωρίον δι' ἐπιχρύσσωσιν,
ἥτοι τῆς Βενετίας, κληθὲν οὕτω διότι ἐξ αὐ-
τοῦ ὡς ἔχοντος χρυσὸν καθαρῶτατον λαμβά-
νεται ὁ δι' ἐπιχρύσσωσιν χρυσός.

يالدیزجی } T. γαλινζ-ᾠζή, ὄν. ἐπιχρυσω-
τής· βλ. προηγ. καὶ ἐπόμε.

} T. γιναισενζ-λατινικ, ρι.
 } διαμ. βδάλω, ἢ διδω νῦ ἐπι-
 } χρυσωσθωσθ [δοτ. αἰτ.]: — يالديجي يه ي
 } ἐπι-
 } χρυσωσθ τι διῶ τοῦ ἐπιχρυσωσθου· [βλ. ἐπύμ.

} T. γαλῃ·νη·λαμάκ, ρμ. μτθ.
 } يالديزلامق } ἐπιχρυσῶ, ἄτοι περιβάλλω διὰ
 λεπτοῦ στρώματος χρυσοῦ ἄλλο μέταλλον, ὡς
 ἄργυρον, χαλκὸν κτλ. [αἱτ.] — ماهتاب قاشقلى ἐπιχρυσῶ
 τὰ κοχλιάρια· § μτθ. : يالديزلامش
 τὸ σεληνόφως ἐπεχρυσώσε τὰ κύματα· || كوش
 هنوز جيقتده واولنجه عظمتيه كاشائي يالديزلامقده ايدى
 ὁ ἥλιος μάλιστα ἀνέτελλε καὶ ἐχρυσῶσε τὸ πᾶν με-
 ῶλον [ὁλάντζα] τὸ μεγαλεῖον του· § μτθ. δίδω ἐξω-
 τερικὸν ψευδῆ καλλωπισμὸν ὅπως ἀπατήσω.

يالد يزلی } T. γαλίνης-λή, ἐπθ. ἐπικεχρυσωμένος, ἐπίχρυσος.

يالك { T. γυαλόν, βλ. يالين

(ياالسكر) T. γυάλινος [κατὰ τὸ لجهه ἐκ τοῦ
 (يال) ἑπθ. μόνος: قالى—μένω μόνος:
 || باشنه—μόνος, μοναχός: || ياپ—γυάπ-γυάλι-
 νης, κατὰμονος, δλομοναχος: بو كون ياپ—
 بين سفره سنى كندى|| ساعت شهمرون περιπάτησα κατὰ-
 — μόνος μίαν ὥραν δρόμον.||
 — قالدیرر ὁ τρώγων μόνος τὸ τραπέζιον του ὁ
 «ιδιος σπαρκνει [πρμ.]» كوراك—μονοκουπι, ἀκά-
 — τιον με ἐν ζευγος κωπων, κελης: § επιψώνημα
 καθ' ὅδον μεταξὺ πορθύμεων [μονοκουπίου]: §
 — ἔπρ. μόνον: اوچ اولاد بر اقش—ἀψήκε τρία μό-
 — νον τέκνα.|| شوى عرض ايديم—τοῦτο μόνον να
 — υποδάλω [ὑμῖν].

يالکترجه } Τ. γ. αλ. νη. ε. - δ. ζ. α. ἐπθ. καὶ ἐπρ.
 ὁλως μόνος, κατάμονος: بر کون
 کیدر ایکن — میان ہمہراں پورے ہونے
 ὁλως μόνος ἐν τῇ δ. δ. ὠ.

ياالکزلق } T. γαλνηνῆ-ζήνη, ὄν. τὸ εἶναι
 τινὰ ἕνα μόνον, τὸ μὴ ἔχειν σύν-
 τροφον, βοηθόν· τόπος ἐρημος, μοναξία : —
 الله ياراشور ἡ μοναξία τῷ Θεῷ ἀρμόζει, ἅτοι
 ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ ἔχῃ σύντροφον [πρμ].

ياالکولی } T. γαλανή-λή, ἐπθ. ἡ ἔχουσα
 ἕνα μόνον ἄνδρα καὶ ἐπομένως
 κατὰ τὸν νόμον ἀπληραγμένη τῆς στρατιωτι-
 κῆς ὑπηρεσίας [λέγεται περὶ οἰκῶν].

يالمارمق } T. γαλαμαρμάκ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ
 يالمارمق } ρμ. μιθ. λείχω-§ καταδρο-
 χθίζω.

يالمان } T. γαλαν [λ. ἀρχ.] ὄν. τόπος ἀ-
 πότομος πρηνής: ى — طاع γ. τὸ πρ-
 νὲς μέρος ὄρους: § ى — قليج τὸ κοπτερόν μέρος
 τοῦ ἔξους.

يامند } Π. γιαλ-μέντ, έπθ. οίκογενειάρχης.
 § Ισχυρός.

يا الوارمق } T. γλα-βαρμᾱκ [κατά τινος ἐκ
 τοῦ ἰαλ-βαρμᾱκ] ρμ. μτθ. θερμῶς
 παρακαλῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ [δοτ.]: يا الواروب
 يا الوارمق δέομαι καὶ ἀντιβολῶ || يا الواره يا قارمق
 يا الواره θερμῶς δεόμενος καὶ ἐκλιπαρῶν.

يالوانه } Π. γυαλδανέ, ὄν. χελιδών.

يالى } Ελ. γυαλή, ὄν. αἰγιαλός, παραλία θα-
λάσσης, ἢ ρύακος· παράλιος οἰκία :
صافى — τὴν παράλιον οἰκίαν νεωστὶ ἐ-
πώλησε [πρῶτ. ἐπὶ χρεωκόπων].

ياليت } Δ. γὰρ λέγετε, ἐπὶ. ὦ! ἐάν! εἴθε: —
 شكري } ὦ! ἐὰν ἡδυνάμην νὰ ἐννοή-
 σω! ἥτοι τίποτε δὲν ἐννοῶ ἐξ αὐτοῦ. | βλ. λστ.

ياليم } T. γαλῆμ [ἐκ τοῦ يال λαιμρός] δν.
 στόμα ξίφους, μαχαίρας κτλ., ἥτοι ἡ
 κοπτερὴς μτφ. φυσικόν, χαρακτήρ: ياليم
 κακῆς φύσεως, ἀθλίου· συνών. صولس.

يالين } T. ἡ γυμνός, ἐπθ. γυμνός: —
آباتي } γυμνόπους: § ἀπλούς: قات — δ
μη διπλούς: μεθ. λεπτοφύτης, δδύνατος.

يالينجق } Τ. γυαλιν-δζάκ, ἐπθ. ὁλως διό-
λου μόνος.

ياليك } T. ἡγεῖν [λ. ἀρχ.] ὄν. φλόξ, λάμ-
 ης· βλ. نال علو، και نارلامه.

} T. γαλιν-λαμάκ [λ. άρχ.] ρμ.
 οὐδ. ἀναψέγγομαι, ἐκπέμπω
 λάμπειν, λάμπω. βλ. علقمق ، بار لامق.

يام } Τ. γιάμ, μόνιον ὕπερ προτασσόμενον
ἐπιθέτων τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς

συλλαβῆς ἐπιτείνει τὴν ἔννοιαν αὐτῶν : —
 ۱۷۱ γὰρ-γασή, ὅπως διόλου πλατύς, λίαν
 ἐπίπεδος.

يام يام } γαμ-γαμ [κατὰ τὸ ⁴ⲕⲁⲣⲁ, ἢ λ. αἰ-
 θιοπικῇ] ὄν, ἀνθρωποφάγος.

יאנאשדירמק } T. γαν-αἰτηριμάκ, ρμ. μτδ.
κάμνω τινά, ἢ τι νά πλησιά-

ση, νά προσεγγίσῃ, ν' ἀράξῃ, προσορμίζω εἰς
τὴν παραλίαν, προσεγγίζω [δοτ. αἰτ.]: واپوری
— اسکلده προσεγγίζω τὸ ἀτμόπλοιο εἰς τὴν ἀ-
ποδόθραν.

יאנאשלמן } T. γαν-αἰηλμάκ [γ' πρόσ. τοῦ
ἀποψ. τοῦ ἐπομ.] μτχ. ἐκείνος

ὃν δὲν δύνатаί τις νά πλησιάσῃ, ἀπροσπέλα-
στος· μτθ. δύσκολος ἄνθρωπος, διεστραμμένος.

יאנאשלמק } T. γαν-αἰηλμάκ, ρμ. πθ. ἐπέχον
θέσιν ἀπροσώπου, πλησιάζει τις:

יאנאשילמן δύνатаί τις νά πλησιάσῃ || יאנאשילמן
δὲν δύνатаί τις νά πλησιάσῃ· βλ. καὶ προηγ.

יאנאשמק } T. γαν-αἰμάκ, ρμ. οὐδ. πλησιά-
ζω· προσεγγίζω [ἐπὶ πλοίου εἰς ἀ-

ποδόθραν], προσορμίζω· μτθ. προσχωρῶ εἰς
ἰδέαν κτλ. [δοτ.]: — واپور اسکلده τὸ ἀτμόπλοιο
προσεγγίζει εἰς τὴν ἀποδόθραν || ياك تازه طول
δὲν προσεχωρῶσεν εἰς τὴν ὑπανδρείαν, καίτοι πολὺ νέα ἔμεινε χή-
ρα || — عدينه —
اوركي خصوصاً انه اتي ايقاظ ||
δὲν προσχωρεῖ εἰς τὸ μέρος τοῦ
νά διεγείρῃ τὴν προσοχήν αὐτοῦ ἐν τοιαύταις
ὑποθέσεσιν, ἥτοι δὲν ἐννοεῖ κτλ. || —
دو- پرودو کو می || —
قارن قاره —
τὸ πλοῖον προσεγγί-
ζει ἕτερον παραπλεύρως [κοιλιά μὲ κοιλιά].

יאנאשמ } T. γαν-αἰμά, ὃν ἀπαρ. ἐκ τοῦ προ-
ηγ. βλ. § ὃν. ἐργάτης προσωρινός

ἐργαζόμενος ἐπὶ ἡμερομίσθῳ ἐν ἀγρῷ, ἢ ἀλλα-
χοῦ, βοηθός· || — سی —
ὑπηρετὸς ἐσωτερικός
λουτρῶνος.

יאנאשיק } T. γαν-αἰήκ [ἐκ τοῦ יאנאשיק] ἐπθ.
ὁ συναψής, ὁ παρακείμενος, ὁ

προσεγγίζων.

יאנאק } T. γαν-αἰ [κατὰ τὸ لجه κυρίως
ἐκ τοῦ ياك] ὃν. παρειά: — آل

παρειά ροδίνη· ροδοπάρειος· || چوقوری —
τὸ κοῖλον [ὁ λάκκος] τῆς παρειᾶς· || —
يوم روى —
آرقداش لريله —
اوپوشه رك ||
ἀσπαζόμενοι ἀμοι-
βαίως τοὺς συναδέλφους τῶν ἐπὶ τῶν παρειῶν
μετέδαινον χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι εἰς τὸ
ἀτμόπλοιο.

יאנپوری } T. γαν-πυρ-ἰ, ἐπθ. διάστροφος,
στρεβλός, ἄνθρωπος οὐτινος τὰ

μέλη τοῦ σώματος εἶναι διεστραμμένα, πηρός,
μισερός· βλ. يانجاوج · § ἐπθ. λοξῶς βαδίζω.

יאנچق } T. γαν-ὀζήκ, ὃν. ἐπικάλυμμα ἱπ-
που· βλ. يامچيك .

יאנديرمق } T. γαν-ἰηρ-μάκ, ρμ. μτδ. ἀ-
νάπτω τὸν κηρόν, τὴν κανδή-

λαν [αἰτ.]: عشق بی يانديردی
βλ. يافق .

יאנדיق } T. γαν-ἰήκ, ὃν. εἶδος σκολύμου,
κ. γαδουρακάνθου.

יאנجاوج } T. γαν-γκα-ποι-ὀζ, ἐπθ. καρκι-
νοειδής, διάστροφος ὡς καρκι-

νος, κακοκαμωμένος, περιπατῶν λοξὰ λοξὰ,
καρκινοδατῶν· βλ. يانپوری .

יאנغين } T. γαν-γκήν [ἐκ τοῦ يانغين] ὃν. πυρ-
καῖά, κ. φωτιά: — ولىق —
γίνεται πυρ-

καῖά || — ظهور ايتك —
ἐκρήγνυται πυρκαῖά || —
سوتك || —
καταστέλλεται ἡ πυρκαῖά·
باصلى —
πυρπολῶ, —
قوپارمق —
πυρκαῖά· || —
ويرمك —
καίομαι ἐν πυρκαῖᾳ, ἥτοι
καίονται τὰ πράγματα, ἡ περιουσία μου· βλ.
—
صوغون —
ἀγγελία γεγωνυῖα τῇ φωνῇ περὶ
ἐκρήξεως πυρκαῖας ἐκ μέρους ἰδιαιτέρου ὑ-
παλλήλου κραυγάζοντος ἀνὰ τὰς ὁδοὺς· || —
—
باجين صارمدين چاره بولى
πρέπει νά εὐρῇ τις θε-
ραπείαν πρὶν ἢ τὸ πῦρ περιβάλῃ τὴν καπνο-
δόχην [πρμ.]: —
کور وکله کيدر —
ἐκρήγνυται εἰς
τὴν φωτιά μὲ τὴν ψυδοῦνα, ἥτοι χύνει λάδι
εἰς τὴν φωτιά, ὑποδαυλίζει τὴν ἐριδα, τὰ πά-
θη, τὰς ταραχάς [πρμ.]: § ἐπθ. ὁ καεῖς, ἐραστής
δυστυχής· ὁ θρηνῶν καὶ ὀδυρόμενος ὅτι ὑπέ-
στη δεινὰ, συμφοράς· || βλ. كوشك .

יאנغينجی } T. γαν-γκήν-ὀζήκ, ὃν. ὑπάλληλος,
ἀναγγέλλων ἀνὰ τὰς ὁδοὺς γεγω-

νυῖα τῇ φωνῇ τὴν ἐκρηξιν τῆς πυρκαῖας.

יאנقى } T. γαν-κή, ἢ يانقو γανκὸ [λ. ἀρχ.]
ὃν. ἡχώ· βλ. عكس صدا .

יאנقىلامق } T. γαν-κ-λαμάκ [λ. ἀρχ.] ρμ.
οὐδ. ἀντηχώ.

יאنكج } T. γαν-γκέ-ὀζ, βλ. ينجك .

יאنلמק } T. γαν-ηλ-μάκ, ρμ. πθ. [ἐπέχει
θέσιν ἀπροσώπου] καίεται τις, ὑ-
ποφέρει συμφορὰν, ζημίαν, ἀδικίαν, βαδανίζεται.

T. γινῶμαι [κατὰ τὸ لَهَجَ، κυρίως
 يَأْنُقُ } γινῶμαι] ρμ.οὐδ. καίνομαι,
 φλέγομαι, πυρρόσσω, μτφ. ὑφίσταμαι θυμφορᾶν,
 ζημίαν· ἐρῶμαι περιπαθῶς, φλέγομαι ὑπὸ τοῦ
 ἔρωτος, καταδιθρόσκονται· παραπονοῦμαι πι-
 κρῶς· χάνω εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, κ. καίνομαι
 [ὥς π.χ.εἰς τὴν §1 ὅταν ὁ ἀριθμὸς μου ὑπερ-
 βῇ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον]: — دكان او، ἡ οἰκία,
 ἢ τὸ κατάστημα καίεται [ἐν πυρκαϊῇ]· || آل —
 یرماق ἡ χεὶρ, ὁ δάκτυλος καίεται [διὰ τῆς
 προσεγγίσεως εἰς τὸ πῦρ]· || آغز — τὸ στόμα
 καίεται [ἐκ φαιγντοῦ ζέοντος, ἢ πιπεριᾶς κτλ.]·
 || ايجی یانار καίεται ἡ καρδία του, ἔχει πυρετὸν
 ἢ λύπην· || [δοτ.] اکا یانیور — ἀγαπᾷ αὐτὴν περι-
 παθῶς· || بو دلیقانی بر قز ايجون یانار جلدیر — ὁ νέος
 οὗτος καίεται διὰ μίαν νέαν καὶ τρελλαίνεται,
 ἥτοι ἀγαπᾷ ἔμμανδ'· || — عشق ايله — καίνομαι ἐξ
 ἔρωτος· || آتش — τὸ πῦρ, ἢ ἡ πυρὰ καίει· μτφ.
 φωτὶς καίει, ἥτοι ἔχει μεγάλην λύπην· || برينک —
 — کاومای εἰς τὸ πῦρ τινος, ἥτοι ὑποφθέ-
 ρω, ἢ βαδανίζομαι ἐξ αἰτίας τινός· || برينک الندن —
 — کاومای، ἥτοι θλίβομαι μεγάλως διὰ τι πρῶγ-
 μα· || يانه يانه کلايوان کايه ايله — καίνομαι, ἥτοι
 θλίβομαι μεγάλως διὰ τι πρῶγμα· || قدردن يانه
 ايله شکایت — παραπονοῦμενος πικρῶς· || ايتک
 — کاومای، ἥτοι ὑπομονὴ καίεται, ἐξανελεῖται·
 — صبر و تحملي يانوب طوشمش — καίνομαι, ἥτοι ὑπομονὴ καὶ ἡ ἀν-
 οχή του ἐκάνη καὶ ἀνεφλέγη, ἥτοι τέλειον ἐξ-
 ηντλήθη· || — اسمای — χάνει τὴν ὑπομονήν του,
 δὲν εἶναι κύριος ἑαυτοῦ· || اويون — τὸ παίγνιον·
 — اکان، ἥτοι χάνω, περνᾷ ὁ ἀριθμὸς μου.

456 { Τ. γινώσκον. ἀπαρ. τὸ καθεσθαι, καὶ
 σις κτλ. βλ. προηγ.

١٤٦ } Τ. γὰρ [δοτ. τοῦ ١٤٦] ἐπρ. ἐκ μέρους·
 σχετικῶς, ὡς πρὸς, ὅσον ἀφορᾷ [١٤٦]:
 — قودون ἐκ μέρους τῆς θύρας. || — پاردون ὅσον
 ἀφορᾷ τὰ χρήματα, ἢ χρηματικῶς· βλ. καὶ ١٤٦.

{ T. γανῆκ [ἐκ τοῦ يَانِق] ἐπθ. κεκαυ-
 μένος· δυστυχῆς, ταλαίπωρος, τε-
 θλιμμένος, ὁ μὴ ἀναπτυχθεὶς σωματικῶς : —
 عاشق ἐραστὴς οὗ ἡ καρδιά ἐκάν, πάσχων, τα-
 λαίπωρος. || چوقق — παῖς φιλάσθενος, μὴ ἀνα-
 πτυχθεὶς. || حرارت — διψᾷ ἀσθεστος. || — —
 سولمك λέγω, ἡ ἐκθέτω τι περιωδύνως, μὲ καυ-
 μόν. || بوركر — καρδίαι τεθλιμμέναι· § ὅν, μέρος
 τοῦ σώματος, ἡ ἄλλου πράγματος, ὡς φαγνητοῦ

κτλ. καέν, κ. καύσιμον, ἡ πληγή, ἥ τὸ μέρος
τοῦ καυσίματος, ἐπίκαυμα : — الـعـقـابـة
خروج— قوقوسى—ἐπίκαυμα ἐριούχου·
δσμη πράγματος καέντος, κ. καύλα· قوقور
— δζει κεκαυμένον, μυρίζει καυμένον· كجه
καύσιμον τῆς νυκτός, φλύκταινα, φουσκαλίδα
τοῦ δέρματος· || βλ. και باقى قره en λ. مان .

10. Λανιέ } Τ. γλάνια, ὄν. κ. Ἰωάννινα: ولايتي -
 ὁ νομὸς τῶν Ἰωαννίνων.

يانيه } Τ. γυναικὴ, ἐπθ. καὶ ὄν. Ἰωαν-
νίτης, ὁ ἐξ Ἰωαννίνων.

ياو } T. γὰρ [λ. ἀρχ. βλ. α. α. α.] ἐπθ. ἀποζη-
 σθείς· § ξένος, ἄγνωστος, ἐχθρός: دوست
 غم — مدحند نه آسى — از مدحند نه غم
 τοῦ φίλου τίς ἢ ὠφέλεια; ἐκ τοῦ ψόγου τοῦ
 ἐχθροῦ τίς ἢ λύπη; § δν. ἀπώλεια.

یاواش } T. ἡ γαδὰς, ἐπὶ. ἥπιος, μα-
 λακός, μελίσχιος, ἐλαφρός, βραδύς
 [ἀντίθ. سرت. آدم — ἄνθρωπος ἥπιος || طبیعتلو —
 ἥπιος χαρακτήρος, μελίσχιος || آت — ἥπιος
 πειθήνιος || توئون — καπνός μαλακός ξῆτρο. ἐλα-
 φρός, βραδέως, ἡρέμα, σιγανά, κ. χαμηλά : —
 كيمك — περιπατῶ ἡρέμα || سويلك — ὀμιλῶ
 ἡρέμα.

يا واشجده } T. ἡ ἀρχὴ γὰρ ἀνάσσει, ἐπρ. ἀρ-
 κατὰ ἐλαφρώς, ἡ ἀρκετὰ πύρεμα,
 βραδέως [ὀμιλῶ, περιπατῶ].

يا واشجه جق } T. γυαβαίντα-δζήκ, ἐπρ.
 πολὺ ἐλαφρώς, πολὺ ἡρόεμα.

يا واشد يرمق } T. ἡ γὰρ ἀδὲς τοῦ
 μακ. ρμ. μετ. συνειθίζω, ἡ
 γυμνάζω τὸν ἵππον νὰ σύρῃ ἀμαξάν κτλ. [αἰτ.].

یا و اشلا تمق } T. γαθαρό-λατυμάκ, ρμ. μτδ.
ταπεινώ, χαμηλόνω [αιτ.] :

— ٥٥ — ταπεινῶ, κ. χαμηλόνω τὴν φωνήν.

يا واشلامق } T. ἡ γὰρ ἀσλαμὴ γὰρ ἀσλαμὴ
 ἡ γὰρ ἀσλαμὴ γὰρ ἀσλαμὴ
 ρμ. οὐδ. καταπραΰνομαι, γίνομαι ἥπιος: هو
 — ὁ καιρὸς ἐγένετο ἥπιος: §βραδύνω.

يا واشلق } T. ἡ γὰρ αὐτὴ ἡ ἀρχὴ, ὅν. ἡ
πρώτης, πρώτης, ἡ ἀρχὴ.

يا وائشه } T. ἡ γαλαταῖα, δν. ξυλὴν λα-
 βίς, δι' ἧς σφίγγουσι τὴν ρῖνα καὶ
 τὸ στόμα ἵππου δυσπνίου όταν πεταλῶσιν
 αὐτόν, σφικτομύτης.

ياوان } T. γλαδάν, ἐπθ. ὁ ἀνευ πιμελής, λίγ-
δας, βουτύρου, ἀπίμελος, ἀπαχος, ὁ

ἀνευ κράτους· μτφ. ἰσχνός, ἀνοστος, ἀνδής:—
 α) κράς ἀπήμελον, ἀπαχον· || جوربا — σοῦπα
 ἀνευ βουτύρου, ἀνοῦσιος, ἀνοστή, νερόδραστη·
 || سوز — λόγος ἀνοστος, ἀνδής.

ياور } Π. γυαβέρω, ἐπιθ. βοηθός, εὐνους: طالعز
— إيه — ἔάν ἡ τύχη ἡμῶν ᾗ εὐνους,
ἐάν ἡ τύχη σᾶς εὐνοήσῃ. || [δοτ.] اولدى لطف
βοηθός ἐγένετο ἡ θεία χάρις εἰς
τὴν προσπάθειάν σου [ικτ: αὖννά], ἥτοι ἐδόθη-
θεσε τὰ διαδύματα σου [βλ. يار]. § ὑπασπιστής:
— گرامم || γυαβέρι χάρπ, ὑπασπιστής
γυαβέρι ἐκρέμ, γενικός ὑπασπιστής τῆς Α. Α.
Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἢ τίτλος τιμητικός ἀπο-
νεμόμενος εἰς στρατάρχας. || فخرى — ἐπίτιμος
[φάχρ] ὑπασπιστής τοῦ Σουλτάνου. || سر
δεو-γυαβέρω, ἀρχιὑπασπιστής τοῦ Σουλτάνου.
|| عظاما — صدرت عظاما — ی
§ پلوان . ماوران .

ياورلك } Τ. γαβερ-λίη, ὄν. τὸ ἀξίωμα τοῦ
ὑπασπιστοῦ.

} T. ἡ **ياورى** γαῖθροϋ, ὄν. νεογνὸν
 } ζῶον, ἡ ἄλλου πράγματος· ὥσπερ·
 } **ياورو** — **آيو** — αρκτύ-
 } λος, κ. ἀρκουδάκι· || **آرسلان** — σκύμνος, λεον-
 } τιδεύς, κ. λεονταράκι· || **آكي** — γαλιδεύς, κ.
 } **قاربه** — νεογνὸν καναρίου, κ.
 } **آرناكي** — ἀρνάκι μου! μικρὸ μου! παι-
 } **قو** — μικρὰ θύρα, ἡ θυρίδιον ἡ-
 } **آغري** — τὸ στόμα τοῦ νεογνοῦ, ἥτοι
 } ἀνοικτὸν ῥόδιον χρῶμα.

يا وروجف } T. γλαδρον-ᾠζονγάξ, δν. μι-
 κρόν ἢ διδυτυχές νεογνόν, κα-
 κόμοισιν.

یاوروجق } T. γλαβρου-δζούκ, βλ. προηγ.

يا ورولامق } T. ἡ βασις βασιλεύει τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.
 γεννῶ [ἐπὶ ζῶντι βασιλεὺς] [ait.] : كسى سنده
 كرم يا ورولامق } ἡ βασις βασιλεύει τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως.

یاوری } T. γαβρί, βα. یاورو.

یاوری } Π. γλαβερ-*i*, ὄν. βοήθεια, εὐνοια :
 — توفقات الهیه متوکلا — ἀναθείς ἐ-

αὐτὸν [μουτεδέκκειλεν] εἰς τὴν βοήθειαν τῆς
θείας ἀντιλήψεως || طالع . — εὐνοια τύχης.

ياؤز } Τ. γυαδούζ [λ. ἀρχ.] ἐπθ. κακός, δε-
 νός, χαλεπός, τραχύς, σκληρός· σο-
 βαρός, αὐστηρός· καλός, ἀγαθός· § ἄνθρωπος
 με χαρακτήρα, ἐξοχος· — ياواش آتک تکه سی
 τοῦ ἡπίου ἥπιου τὸ λακτισμα γίνεται
 σκληρὸν [πρμ.]· || اول اصل نه ياواش اول
 οὔτε κακός ἐσο τόσον ὥστε νὰ κρεμασθῇς
 [ἀσθῆλ], οὔτε ἡπιος ἐσο τόσον ὥστε νὰ κατα-
 πατιῇσαι [ἁσθῆλ] πρμ. || کوپک نه بر نه یدر
 ὁ κακός σκύλος οὔτε τρώγει, οὔτε τοὺς ἄλ-
 λους ἀφίνει νὰ φάγῃσι [γετίριθ] πρμ. || —
 خرسز δεινὸς κλέπτης.

ياوزلق } T. γαβουζ-λοϊκ [λ.ἀρχ.] δν. κα-
 κία, χαλεπότης, σκληρότης· δο-
 βαρότης, αὐστηρότης· ἀγαθότης, καλοκαγα-
 θία, χαρακτήρ.

ياوشان } Τ. γυαθάν, ἐπθ. ἀκανθώδης, δ.
κεντῶν. || اوتى — βερνίκη ἡ ἐν-
υδρος [φυτόν].

T. γαθοῦν, ἡ γαθοῖν { ياقوق } γαθοῖν [κατὰ
 τὸ لجهه ἐκ τοῦ ياقى، پلندىون،
 ἀντιθ. τοῦ [ياو] ὄν. ἀρραδῶν : ي واردر — εἴχει
 ἀρραδῶνα, ἡρραδωνισμένος. || βλ. نشان.

ياوقلامق } Τ. γλαβουκ - λαβράκ, ρμ. μτδ.
ἀσπαδωνίζω[αίτ.]· || βλ. نشانلاق.

ياوقلا نطق } T. γαδουκ-λανυάκ, ρμ. μδ.
ἀρραδωνίζομαι || βλ. نسا نطق.

ياوقلو } T. η γαβουκ-λου, ἐπθ. καὶ
δν. μνηστήρ· βλ. نشانې.

ياوه } Π. γλαβέ, ὄν. ἀνοσιμία, μωρολογία.

ياوه } T. γαὰν [βλ. ياو] ἐπθ. ὁ μὴ ἀνθικων
 εἰς κανένα, ὁ ἀπολεσθεὶς ὑπὸ τοῦ κυ-
 ρίου του [ἐπὶ οἰκιακοῦ ζῶον κτλ].

ياوه پيا } Π. γλαβε-πεινιά, ἐπθ. ὁ μετρῶν,
 ἥτοι ὁ λέγων ἀνοσιτίας, μωρολόγος.
 § πλθ. ناوه پيان.

یاوه کو } Π.γιαδὲ-γκιοῦ, ἐπθ.ὁ λέγων ἀνο-
στίας, μωρολόγος· § πλθ. یاوه کویان.

ياھو } A. γὰρ-χου [ἐκ τοῦ ἢ καὶ τῆς ἀντων.
 هو } φρ. ὦ Θεέ! § ὦ οὗτος, ὦ σὺ [ἐν
 χρήσει ὅταν ἀποτεινῇται τις εἰς ἄνθρωπον, οὗ
 τὸ ὄνομα ἀγνοεῖ, ἢ δὲν θέλει νὰ εἴπῃ : بَ —
 باق ὦ οὗτος, ἰδὲ με.

} T. γιπρανμάκ, ἢ یرامق یرامق یرامق
 } καὶ یرامق γιπρανμάκ, ρμ. μδ. φθει-
 ρομαι, παλαιούμαι [ἐνδύμα κτλ.]: وجود لا ينقطع
 — ده و اتی تشکیل ایدن حیرات علی الدوام تجدد
 ایلمکدهدر τὸ σῶμα ἀκαταπαύστως φθίρεται καὶ
 τὰ μικρὰ κύτταρα [χοιδοξείρη] τὰ σχηματί-
 ζοντα αὐτὸ διηνεκῶς ἀνανεοῦνται [τεδξετίτοι
 ἔτλενεκτέτιρ] || کتابک صحیفه سی کثرت تماشند
 یرانوب کیرلنشی ἡ σελις τοῦ βιβλίου ἐκ τῆς πολ-
 λῆς ἐπαφῆς [τεμάδες], ἥτοι χορήσεως, ἐφθάρη
 καὶ ἐμολύνθη.

يېرمك } T. γε-ουρ-μἐκ [λ. ἀρχ.] ρμ. οὐδ.
 σπεύδω, τρέχω, πορεύομαι ἐν βίᾳ.
 يېريق } T. γιπρῖκ [ἐκ τοῦ يېراق] ἐπθ. πα-
 λαιός, ἐφθαρμένος, ἐσχισμένος [ἐν-
 δυμα κτλ.].

١٢١ } T. γεπ-υέκ, ρμ. οὐδ. σπεύδω· ἐν χρῆ-
 σει ἐν τῇ φράσει· يَلْ يَهْرَكْ γέλ γε-
 περέκ, ἐν πάσῃ σπουδῇ, ὡς ὁ ἀνεμος [γέλ].

ἵστασαν } T. ἡ ἱστασαν [ἐκ τοῦ ἱσταν] }
 δν. παραξιφίς, μεγάλην μάχαιρα, ἣν
 περιζώννυται ὁ ὀπλοφόρος, κ. ἱστασανί.

یتاغالی } T. γαταγαν-λή, ἐπθ. ὁ ὠπλισμέ-
νος διὰ παραξιφίδος, γαταγανίου.

يتاق } T. h. ياتاق γατάκ [ἐκ τοῦ ἰατῆ] ὄν.
 κλίνη· φωλεὰ ἀγρίου ζώου, ὡς λέον-
 τος κτλ. κοίτη ποταμοῦ· κλεπταποδόχος· —
 اوطنى كوتان || طاقى — τὰ τῆς κλίνης, ἵτοι
 στρώμα, σινδόναι, ἐξοπλισµατα κτλ. || أرسلان
 — φωλεὰ λέοντος· || ی — τόπος θήρας·
 || خرسز — ἑστία ληστῶν, κρησθύγετον, λη-
 στῆριον, κλεψτότοπος· || دول — μήτρα [τόλ].
 || ی — πόλις ἐμπορικῇ· || قولان — τὸ μέσον
 τῆς ὁσφύος ἱππου, ἐνθα τίθεται τὸ περιζώμα
 τοῦ ἑπιπλίου· || ی — λιμὴν [ἐνθα κοιμᾶται
 τὸ πλοῖον]· || نهرک — ἡ κοίτη ποταμοῦ.

يتاقلق } T. γυατακ-λῆκ, ὄν. κλίνη, ἰδίᾳ ἢ
 συνισταμένη ἀπὸ πόδας σιδηροῦς
 ἢ ξυλίνους, ἐπεδρωμένους σανίδας, ἐπὶ τῶν
 ὁποίων τίθεται ἡ στρωμνὴ § ἑρμάριον, ἐν ᾧ ἐν-
 ἀποτιθενται τὰ στρώματα κλπ. § ἐπθ. ὁ περι-
 ἐχὼν τόσας κλίνας: ر خسته خانه — ۳۰ νοσοκο-
 μεῖον περιέχον ἑκατὸν κλίνας.

يتاقى } T. γυατακ-λη, ἐπιθ. ὁ ἔχων κλίνην.
§ ὁ ἔχων κοίτην βαθεῖαν [ἐπὶ πο-
ταμοῦ].

یتالاق } T. γυναικάκ [ἐκ τοῦ يَتَالِق] ἐπθ.
κλινήρης, πάσχων [σπν.].

یتامی } A. γεταμὰ [πλθ. τοῦ يَتَامٍ] δν. ὀρφαν.
vd.

يتر } Τ. γετὲρ [γ' προσ. τοῦ ἐνεστ. كَ] ἐπρ.
ἀρκεῖ, φθάνει, ἀρκετόν, ἱκανόν.

يترمك } T. γετ-ιρ-μέκ, ρμ. μεθ. κάμνω v*
 ἀρεκέση, νά ψάδση, καθιστώ ἀρεκε-
 τόν, ικανόν· ὁ διαβιδάζω εἰς τι μέρος [σπιν.] ||
 βλ. ἐπόμ. καὶ يترمك .

يتشديرك } T. γετ-ις-τιομέκ, ρμ.μτδ.κδ-
 μνω νά φθάσῃ, διαδιδάξω·κα-
 ταφέρω ὅπλων, ἥτοι κτυπῶ τινα διὰ μαχαίρας
 κτλ. προφθάνω εἰδόντιν, ἀγγέλλω· προφθάνω,
 ἥτοι ἐτοιμάζω ταχέως καὶ παραδίδω ἐν και-
 ρῷ, προετοιμάζω, παράγω, δίδω καρπούς, ἡ
 μορφῷ, δίδω μαθητὰς κτλ. [δοτ. αἰτ.]: سوز
 — لقردي προφθάνω λόγους, ἀπαντῶ εἰς διδω-
 ρισμὸν, ἢ εἰς προσβολήν· εὐρίσκω λόγους διὰ
 ν'ἀπαντήσω εἰς ἀνθρώπον πολὺλόγον· سكاكيم
 لقردي يتشديرك بياور τις δύναται νά σοι προφθά-
 σῃ λόγους, νά σοι ἀπαντήσῃ· جراق —
 μορφῷ μαθητευόμενον, διὰδοχον· بدم —
 παράγω θε-
 ραπόντια[πεντέ]· ἥτοι εὐεργετῶν ὑποχρεῶ τινα.

یشمش } T. γετισμῆς [παράκ. τοῦ يَشْمَكُ]
 ἐπθ. ὁ φθὰς, κ. φθασμένος, ὥριμος.
 ἐνῆλιξ: قر — κόρη ἐνῆλιξ, ἐν ὥρᾳ γάμου.

يتشك } T. γετ-αθ-μετέ, ρμ. οὐδ. ἀρκω, εἰ-
μαι ἱκανός, ἀρκετός· φθάνω, προ-
φθάνω, εἰς τι μέρος, φθάνω ἐγκαίρως, ἔχω και-
ρόν, ἐπιτυγχάνω· παράγομαι, αὐξάνομαι [ἐπὶ
καρπῶν κτλ.] ἢ μορφοῦμαι [ἐπὶ μαθητῶν κτλ.]
[δοτ.]: — وپوره و پروفثانω τὸ ἀτιμόπλοισιν' ||
— امداده پروفثانω εἰς βοήθειαν [imādāt] · || آم-
دتي بوجاهه تشدى
بـ تجارتدي تشمتز بزم ||
ایچون بوله شيله وقوف طبعيدر
همورف فمورف فوئتمين [ήμεγαλώσαμεν εἰς τὸ ἑμ-
πόριον]· δι' ἡμᾶς ἡ γνώσις τῶν τοιοῦτων πραγ-
μάτων εἶναι ἐπόμενον [τακί·ϊ']·||— عقل فثانهي
نوتس· تشک γετίدين, προφθάσατε|εἰς βοήθειαν!
[ἐμφ.]·|| تشماماك γετισامعهيك, δὲν δύναμαι νά
προφθάσω || تشميمی γετισامعهيدن, ὧ ποῦ νά
μή φθάση!|κατάρα·||βλ. ἐπόμε.

تَشَاءُ } Τ. γατιούμε, ὄν. ἀπαρ. τὸ εἶναι ἀρκε-
τὸν κτλ. βλ. προηγ. ξέπθ. ὁ φθὰς, κ.

φθασμένος· μορφωθείς : بر آدم — او شادان — εις μορφωθείς από δούλου, ὁ κατ' ἀρχάς δούλος ὢν καὶ εἶτα κύριος γενόμενος, συνεκδ.εὐτελής.

یتش } T. γετιμῖς [ἐκ τοῦ یت] ἀρθ. ἐδομη-
κοντα : بر — ἐδομηκοντα εις —

ἐδομηκοντα δύο: یکی در مدون صو کتیر — φέ-
ρει νερό από ἐδομηκοντα δύο ρύακας, ἅτοι
μυρίας προφάσεις εὐρίσκει [πρμ.].

یتشر } T. γετιμῖς-έρ, ἀρθ. ἀνὰ ἐδομηκον-
τα : غروش الدق — ἐλάδομεν ἑκαστος

ἀνὰ ἐδομηκοντα γρόσια || طلبه دن عبارت اولان —
δύο τάξεις [δυνήθ], ὃν ἑκάστη σύγ-
κεται ἐξ ἐδομηκοντα μαθητῶν [ταλεπῆ].

یتشلك } T. γετιμῖς-λίε, ἐπθ. ὁ ἀξίας ἐδο-
μηκοντα γροσίων κτλ. § ἐδομη-
κοντούτης· § νόμισμα ἀξίας ἐδομηκοντα πα-
ράδων κτλ.

یتشلی } T. γετιμῖς-λί, ἐπθ. ὁ περιέχων ἐδο-
μηκοντα μέρη.

یتشنجی } T. γετιμῖς-ινδξί, ἀρθ. ἐδομηκο-
στός : سی — ὁ ἐδομηκοστός·

— ἑκατοστός ἐδομηκοστός.

یتك } T. γετιμέκ, ρμ. οὐδ. ἀρκῶ, εἶμαι ἀρ-
κετός, φθάνω [δοτ.] : عارفه بر كل یت

تق قوقنه — τῷ εἰδότει ἀρκεῖ νὰ ὁσφρανθῇ ἐν ῥόδον
[πρμ.] || بوجم یتز — πουνά γκιδδξίγ γετιμέξ,
δὲν φθάνει ἡ δύναμις μου εἰς τοῦτο || ایرمز —
ἡ χεῖρ δὲν φθάνει [ἐρμῆξ], ἡ δύναμις
δὲν ἀρκεῖ, ἅτοι πρᾶγμα ἀδύνατον· || —
جانه — ἡ ἐγγίζει εἰς τὴν ψυχάν, ἅτοι τὸ κακόν
καθίσταται ἀφόρητον· || یتز — ἀρκεῖ, φθάνει [ἐπφ.].
|| βλ. καὶ یتك .

یتیم } A. γετιμ, ἐπθ. καὶ ὄν. ὀρφανός : متوفاك
یتیم — ὁ ἀπο-
θανών ἐκτός τῶν τριῶν ὀρφανῶν αὐτοῦ τέκνων

δὲν ἔχει ἄλλον κληρονόμον [βαρίς]· § ποίησις
συνισταμένη ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου στίχου· § در —
μαργαρίτης [τοῦρρ] μοναδικὸς ἐντός τοῦ κό-
χλου· μτφ. ἀπαράμιλλος, σπάνιος, πολύτιμος· §
θ. یتیمه § πλθ. یتام یتیم και σπν. یتامی γεταμά.

یتیمانه } Π. γετιμ-ανέ, ἐπθ. καὶ ἐπρ. ὀρφα-
νικός-κός.

یتیمك } T. γετιμ-λίε, ὄν. ὀρφανία.

یتیمیت } A. γετιμ-ιγέτ, ὄν.θ. ταυτό προηγ.

یحتمل } A. γιαχτεμίλ, ρμ. εἶναι πιθανόν, ἐν-
δέχεται [ἐν χρήσει ὡς ἐπίρρημα].

یحی } A. γιαχγιά, ὄν. κ. ὁ Ἰωάννης ὁ Βα-
πτιστής.

یح } Π. γιάχ, ὄν. πάγος : باره — γιαχ-παρέ,
τεμάχιον πάγου.

یحشی } T. γιαχσῆ [λ. ἀρχ. κατὰ τὸ لهجه] ἐκ
τοῦ یتشی, باقتی § λ. ἐπθ. καλός,

κάλλιστος, τίμιος : آدم — καλὸς ἄνθρωπος· §
ἐπρ. καλὸς : سويلورسين — καλὸς λέγεις.

یحشیلک } T. γιαχσῆ-λῆκ [λ. ἀρχ.] ὄν. ἀγα-
θότης, καλωσύνη, τιμότης.

یحنی } T. γιαχνί, ὄν. φαγητὸν ἐκ κρέατος
καὶ λαχανικῶν, κ. γιαχνί· εἶδη αὐτοῦ:

پاپاس یخنسی, دوگون یخنسی, صارماتلو یخنی, صوغانلو
یخنی, نخودلو یخنی, طاغوق یخنسی, طاتلو یخنی.

ید } A. γέτ, ὄν. θ. χεῖρ : يد — فلاتك
διὰ χει-
ρὸς τοῦ δεῖνος· || یتك — یتك —

δω εἰς τὴν χεῖρά τινος· || مؤيد — ἡ μᾶλλον —
مؤيد — مويده ظل الهی به وديعه ربانيه اولان :

κραταιά : مؤيد — مويده ظل الهی به وديعه ربانيه اولان :

ζηλ-
λου-λλαχινγέ βετιά'ι' reππаниγέ δλάν δουνου-
φί τεπαά βέ ζιρ τεσάνι σαχανέ, αἱ τάξεις τῶν

Αὐτοκρατορικῶν ὑπηκόων, αἵτινες εἶναι θεῖα
παρακαταθήκη εἰς τὴν κραταιὰν χεῖρα τῆς

δικῆς τοῦ Θεοῦ [ἅτοι τοῦ Σουλτάνου]· || واحد —
γέτι βαχχῆ οὐδουλου, μονο-
πώλιον· || γέτι τεσαρρούφ, κατοχή· || —

γέτι τουλά, μακρὰ χεῖρ, ἅτοι βαθεῖαι γνῶ-
σεις : علوم رياضية — طولی صاحی :

γνώσεις, ἅτοι δεινὸς εἰς τὰ μαθηματικά [οὐ-
λουμι ριγιαζινγέτ]· || — یتك — یتك —

γέτιν, ἰδίαις χερσίν, ἰδιοχειρως :

ایات فقرای اهالی به یتك توزیع اولتش
δρומαί διενεμήθησαν τοῖς πτωχοῖς τοῦ λαοῦ

ἰδιοχειρως· || βλ. یتك — یتك —

ید } T. γετά, ὄν. εἶδος λίθου πρασίνου, ὄν
οἱ πρὸ τοῦ Ἰσλαμισμού ἀρχαῖοι ἐθνι-
κοὶ Τοῦρκοι μετεχειρίζοντο εἰς κατασκευὴν εἰ-
δῶλων, ἢ τὸν ὁποῖον ἐρριπτον εἰς τὸ ὕδωρ ἀ-
φου πρῶτον ἀνεγίνωσκον ἐπ' αὐτοῦ γοντείας

ὅπως ἐπικαλεσθῶσι βροχίν· βλ. یتك .

یدرمه } T. γετιμέ, βλ. یدرمه .

[illegible]

θέσιν τοῦ προϋσταμένου αὐτοῦ· ॥ يَه كَلَك — ἀνα-
λαμβάνει ἐξ ἀσθενείας· ἐκπληροῦται, ἐκτελεῖ-
ται τι· ॥ كَلَك — ج. συνέρχομαι, συναθροίζομαι·
॥ اَرَقْ — ἡ ῥάχις ἐρχεται κατὰ γῆς, ἵτοι
ἡττώμαι· ॥ يوز — τὸ πρόσωπον ἐρχεται
κατὰ γῆς, καταδύνομαι· § [ἐπρ.] · ۞ بوش —
۞ لاف — εἰς μάτην· ॥ ۞ پشود — βλ. καὶ ۞

یراتمق } T. γαροατμάκ, γαροατίν-
 ὄζην, βλ. یراتاق, یرادیچی.

يرار } T. γαρράρ, يرارلق γαροαοζήκ, βλ.
 يرار } يرارلق, يرار.

یراسه } T. γρασά, βλ. ياراسه .

يراشق } T. γυρασμάκ, یراشیق γυρασήκ,
βλ. یراشیق : یراشیق κτλ.

١٢٤٠ } Α. γερα'ά, ὄν. θ. κάλαμος πρὸς γερα-
 φήν: زن همت اولی — γερα'ά-ξένι γυμ-
 μετ ὀλυάκ, φιλοτιμουμαι νὰ γράψω.

يراغ } T. γλαράγ, ἡ γλαράκ, βλ. ياراق.

یرامق } T. γρασμάκ, یرامز, γρασμάζ, βλ.
 یرامق, یرامز.

یربوع } A. γερακῶν, ὄν. ἀσπάλαξ, κ. τυ-
 φλοπόντικος· § πλθ. یرايعه γερακῶν.

یرتدیر مق } T. γρη-τηρ-μάκ, ρη μιθ. διαμ.
 βαλλω, ἢ ἀφίνω τινὰ νὰ σχίσῃ
 τι, νὰ κατακερματίσῃ [δοτ. αἰτ.]: کتابی جو حفرہ
 — ἀφίνω τὸν παῖδα νὰ σχίσῃ τὸ βιβλίον. || جرّك
 — یرتدیر مق } ἐξ ἀπροσεξίας σχίζω τὸν δάκτυ-
 λον εἰς τὸν ὀδόντα τοῦ τροχοῦ. || يانطالونی اکړه
 یرتدیرم } ἐξ ἀπροσεξίας ἐσχίδα τὴν περισκελίδα
 εἰς τὸ καρφίον [ἐκδεσέ].

يرثمق } T. γιου-πῶ-μάκ, ρμ. ἀλλ. δύο ἢ
περισσότεροι ξερχίζονται ἀμοι-
βαίως, διαπληκτίζονται, ἐρίζουσι λυσσώδως.

یرتلاز } T. γιγνλαῖς [λ. σπν. ἐκ τοῦ یرتنقی
 } ἐπθ. ἀναίσχυντος, κ. ξεσχισμένος.

يرتلاق } T. γιγνέσθαι [ἐκ τοῦ يرتقى] ἐπθ.
σχιστός: كوز — ὁψθαλμὸς σχιστός.

يرتلق } T. γιγ-ηλ-μάκ, ρμ.πθ. και οὐδ.
 σχίζομαι, σπαράττομαι, κ. ξεσχι-
 ζομαι: — ابواب ه يابوج τὸ ὑπόδημα, ἢ τὸ ἐνδυ-
 μα σχίζεται || — سند , كغذ ه خاڤتس, τὸ ὁμό-
 λογον σχίζεται § μετφ. καθίσταμαι ἀναιδής, κ.
 ξεσχιζόμενος.

διν του, ἐγκαθιδτῶ που·διορίζω τινὰ εἰς θέσιν

میزل } A. γεξελ, βλ. لم یزل .

يزيد } A. γεζίτ, ὄν. κ. Γεζίτ, υἱὸς τοῦ Μωά-
μιαδῶν. 'Επειδὴ οὗτος διέταξε τὴν καταστρο-
φὴν τῆς οἰκογενείας τοῦ 'Αλῆ, γαμβροῦ τοῦ
Μωάμεθ, τὸ ὄνομά του κατήντησεν ἐκφρασις ὑ-
βριστικὴ παρὰ τοῖς Μουσουλμάνοις, ὡς τὸ τοῦ
'Ιουδα παρὰ τοῖς χριστιανοῖς· βλ. ἐπόμεν.

يزیدی } A. γεζίτ-ι, ἐπθ. καὶ ὄν. ὁπαδὸς
τοῦ Γεζίτ, ἐχθρὸς τῆς οἰκογενείας
τοῦ 'Αλῆ· ὁπαδὸς αἰρέσεως ἐν Συρία· βλ. يزيدي.

يس } A. γιά-δίν, τὰ γράμματα ی καὶ س,
ὄνομα κεφαλαίου τοῦ Κορανίου φέ-
ρον ἐπὶ κεφαλῆς τὰ δύο ταῦτα γράμματα, ἄτι-
να εἶναι ἀνεξήγητα : شریف γιά-δίνι σερίφ,
τὸ ἱερὸν κεφάλαιον γιά-δίν.

يسا } T. γιάσά [λ. ἀρχ.] ὄν. νόμος, κανών·
βλ. يساغ, يساق.

يسار } A. γεδάρ [βλ. يسر] ὄν. ἀνεσις, πλου-
τος : — أصحاب اذخارتي γεδάρ, εὐπο-
ροι· § τὸ ἀριστερὸν μέρος : — و بينو τὸ δεξιὸν
καὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος.

يساری } A. γεδαρ-ι, ἐπθ. ἀριστερόχειρ.

يساغ } T. γιάσάγ, βλ. ἐπόμεν.

يساق } T. γιάσάκ [βλ. يسا] ὄν. νόμος, κανών,
τάξις [λέγεται ἐπὶ τῶν νόμων τῶν
تدريجی-خάν, καὶ تيمورلنگ Тамерλάνου]· §
ἀπαγόρευσις : — ك حكي اوج كوندر — ἡ ἰσχύς τῆς
ἀπαγορεύσεως τρεῖς ἡμέρας διαρκεῖ [πρμ.]· §
ἐπθ. ἀπνηγορευμένος, ἐμποδισμένος· || P. ايتك —
ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω [alt.]· اولاق — ἀπαγο-
ρεύομαι, ἐμποδίζομαι : در كچه قنارسز كزمك —
τὸ περιφέρεσθαι τὴν νύκτα ἀνευ φανοῦ εἶναι
ἀπνηγορευμένον· || اولدي — τὰ ἀνοικτοῦ χρώματος χρυσά σκεῦη [éban] ἀπ-
νηγορεύθησαν.

يساقی } T. γιάσακ-τδῆ, ὄν. ὁ ἐπιτετραμ-
μένος νὰ καθιστῇ σεβαστὴν τὴν
ἀπαγόρευσιν, εὐταξίαν, θυρωρὸς, κλητῆρ· § κλη-
τῆρ πατριαρχείων, πρεσβείας, προξενείου.

يساقيلق } T. γιάσακ-τδῆλῆ, ὄν. ἡ θέσις,
ἡ τὸ ἔργον τοῦ εὐταξίου, τοῦ
κλητῆρος· βλ. προηγ.

يساول } T. γιάσαοῦλ [βλ. يساق] ὄν. ἀνθ.
υπασπιστὴς ἄλλοτε [آلای جاوشی]

ἐπιτετραμμένος νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ὁδόν, ἐξ ἧς ἐ-
μελλε νὰ διέλθῃ στρατιωτικὸν σῶμα.

يستهل مك } T. γεσ-εχ-λεμέ, ὁμ. οὐδ. ἀπο-
πατῶ, λερόνω· μτφ. καταισχύ-
νω, καθιστῶ περίγελων τοῦ κόσμου [χυδ.]·

يسر } A. γιούρ, ἢ γιουδούρ, ὄν. ἀνεσις,
εὐκολία· πλουτο· βλ. يسار.

يسرى } A. γιουδρά [θ. τοῦ ايسر éidér] ἐπθ.
ἀριστερός [βραχίων, χεῖρ, μέρος] :
— يد بينو و يد — ἡ δεξιὰ χεῖρ καὶ ἡ ἀριστερά.

يسرى } T. γιουδρί, ὄν. μέλαινα ρίζα δέν-
δρου, ἐξ ἧς κατασκευάζονται κομ-
βολόγια, λεγόμενα κοινῶς γιούδουρι : تسبيح —
κομβολόγιον ἐκ τῆς ρίζης ταύτης.

يسير } A. γεσίρ [ρζ. يسر] ἐπθ. ὀλίγος, μέ-
τριος, εὐκόλος : — غن متريا ابدأ-
تن· βλ. غن ابدأت يسرا || يسرا γεσίρεν γεσίρεν,
ὀλίγον κατ' ὀλίγον· βλ. يسره.

يشا } T. γιάσά, يشامق γιάσαμάκ, κτλ. βλ.
ياشامق, ياشا.

يشب } A. γεσέπ, ἐκ τοῦ π. يشم γεσέμ, βλ.

يشرتك } T. γεσίρ-τ-μέκ, ὁμ. μτθ. κάμνω,
τι νὰ πραδινίσῃ, νὰ θάλλῃ, καθ-
ιστῶ πράσινον, θαλερόν, χλοερόν [alt.]·

يشرمك } T. γεσίρ-μέκ, ὁμ. οὐδ. πραδινί-
ζω, θάλλω.

يشم } II. γεσέμ, ὄν. λίθος ὀψίτης· τ. يدا.

يشيل } T. γεσίλ [κατὰ τὸ ليهجه, ἐκ τοῦ ايش
ἐπθ. πράσινος, χλοερός, θαλερός : —
پرادينون فۇللون || ايراق — πράσινον φύλ-
λον· μτφ. ὁδὸν ἐλάχιστον καὶ πτωχικόν, ἀπο-
δεικνύον ἀπλῶς τὴν καλὴν διάθεσιν : يار بينو
— φίλος ὡς μ' ἐνθυμηθῇ μὲ
ἐν πράσινον φύλλον [πρμ.]· || — يهه-γεσίλ
καταπράσινος· || ايش — νῆσσα ἄσπρην [ὁ ἔχων
πράσινον κεφάλην]· || — ايشه كيداريه پرادينه
περὶ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, ἢν φοροῦσιν
οἱ ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ Μωάμεθ καταγόμε-
νοι, ἥτοι οἱ سيد καὶ شريف βλ. λ. § μτθ. ἄσπρος.

يشيلك } T. γεσίλ-λ-λ-λ, ὄν. πραδινάδα, χλόη,
λειβάδιον, λαχανικά· βλ. حضروات.

يشيلنديرمك } T. γεσίλ-λεν-τ-μεκέ, ὁμ.
μτθ. κάμνω τι νὰ πραδινί-

νίστη, νὰ γίνῃ χλοερὸν, πράσινον, θαλερόν· μτφ. κάμνω τινὰ νὰ χάσκῃ, νὰ γλυκοσαλιάζῃ ἀπέναντι ωραίων γυναικῶν.

يشيلامك } T. γεῖλ-λενμείκ, ρμ. οὐδ. πρᾶ-
σινίζω, καθίσταμαι πράσινος,
χλοερὸς, θαλερός· § μτφ. χάσκω, κ γλυκοσαλιά-
ζω θεώμενος ωραίας γυναῖκας, συνομιλῶν μετ'
αὐτῶν, ὁρῶν.

يشيلالى } T. γεῖλ-λί, ἐπθ. ὁ περιέχων εἰ-
κόνας, ἥτοι σχήματα, σχέδια βεβαυ-
μένα πράσινα: فنار — قندیل, ἢ
φανοὶ βεβαυμένοι κόκκινοι, πράσινοι.

يصاديق } T. γαστήκ, يصاديق γαστανμάκ,
βλ. ياصديق, ياصدائق.

يصالائق } T. γασλανμάκ, βλ. ياصيلائق.

يصى } T. γασή, βλ. ياصى.

يطاق } A. γιουτάκ, βλ. لایطاق, ملايطاق.

يعسوب } A. γιά'δούπ, δν. ἡ βασιλεύσα τῶν
μελισσῶν, ἡ θήλεια· § ἀρχηγὸς
φυλῆς, λαοῦ· § ὄνομα ἵππου τοῦ προφήτου
Μωάμεθ· § πλθ. يعاسب, γε'αδίπ.

يعقوب } A. γιά'κούπ, δν. κ. Ἰακώβ: حضرت
— ὁ πατριάρχης Ἰακώβ [ὁ πατὴρ
τοῦ Ἰωσήφ]· § ἀρρὸν περιστρεφόμενος· § πλθ. يعقيب
γε'ακίπ.

يعقوبى } A. γιά'κούπ-ί, ἐπθ. καὶ δν. Ἰα-
κωβίτης, Ἰακωβίται [αἱρετικὸς Χρι-
στιανικὴ]· § θ. يعقوبه.

يعنى } A. γιά'νι [βλ. اعنى] ρμ. ἀρβ. κ. λ. θέ-
λω νὰ εἶπω· ἐν χρῇσει ἐπρ. δηλαδὴ,
ἥγουν [ἐπεξηγηματικόν].

يغديرمق } T. γιγ-τηρ-μάκ, ρμ. διαμ. βάλ-
λω, ἢ ἀφίνω τινὰ νὰ συσσωρεύ-
σῃ, νὰ ἐπισωρεύσῃ, νὰ θημωνιάσῃ, νὰ στοιβά-
σῃ, ὡς ξύλα, χόρτον κτλ ἢ χρήματα [δοτ. αἰτ.]:
— اودولرى حاله — βάλλω τὸν ἀχθοφόρον νὰ ἐπι-
σωρεύσῃ τὰ ξύλα· βλ. يغنى.

يغشديرمق } T. γιγ-πῶτηρ-μάκ, ρμ. μτθ.
συσσωρεύω, συναθροίζω, ἀπο-
θηκεύω [αἰτ.].

يغشقم } T. γιγ-πῶ-μάκ, ρμ. ἀλλ. συσσω-
ρεύομαι, συναθροίζομαι [ὁ μὲν ἐπὶ
τοῦ δέ].

يغلق } T. γιγ-πλ-μάκ, ρμ. οὐδ. συσσω-
ρεύομαι, συναθροίζομαι· μτφ. ζα-
ρόνω, πτήσσω: مال يغلوب قالى τὸ ἐμπόρευμα
συσσωρεύεται καὶ μένει, ἥτοι δὲν ἔχει κατανα-
λωσιν· || سواقه ييکارجه کتى يغلقش || χιλιάδες ἀν-
θρώπων συσσωρεύθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· || يابلوب
قالى لايپوθυمω καὶ μένω ζαρωμένος.

يغما } II. γιάγμα, δν. λεηλασία· λεία, λῃ-
ψυρον: يوق قرانده يى — γιάγμα γιθκ
καζάν-تا γέ, λεία δὲν ὑπάρχει, κέρδησεν καὶ
ψάγε [λόγος κοινὸς ἐπὶ ἀνθρώπων ζητούντων
νὰ ὠφεληθῶσι δωρεάν, ἢ ἀγοράσασθαι τι εἰς λίαν
εὐτελὴ τιμὴν] || Рм. — λεηλατῶ, διαρπάζω·
μτφ. ἀγοράζω μετὰ μεγάλης σπουδῆς πράγμα
εὐθὺνόν, ἢ ἐξόχως καλόν, ποιῶ ἀνδραπαστον
[ἐπὶ πολλῶν ἀγοραστῶν σπευδόντων τίς πρῶ-
τος ν' ἀγοράσῃ] [αἰτ.]: — ايتديلر — διήρπασαν,
ἢ ἀνδραπαστον ἐποίησαν τὸ πράγμα του, τὸ ἐμ-
πόρευσμά του· || اولتى — λεηλατοῦμαι, διαρπάζο-
μαι, γίνομαι ἀνδραπαστος· || βλ. قابش.

يغماجى } T. γιάγμα-ῶζή, ἐπθ. καὶ δν. ὁ
λεηλατῶν, διαρπάζων, λεηλάτης.

يغماجيلق } T. γιάγμα-ῶζηλῃκ, δν. λεηλα-
σία, διαρπαγή.

يغماكر } II. γιάγμα-γκέρ, ἐπθ. καὶ δν.
ὁ λεηλατῶν, διαρπάζων, λεηλά-
της· § πλθ. يغماكران: — οἱ ἀρπάζοντες, ἥ-
τοι κατακτώντες τὰς καρδίας [ἐρασταί].

يغماكرلك } T. γιάγμα-γκερλῃκ, ἀφ. ταῦ-
τὸ يغماجيلق βλ.

يغمالامق } T. γιάγμα-λαμάκ, ρμ. μτθ. διαρ-
πάζω, λεηλατῶ [αἰτ.]: || βλ. يغما.

يغقم } T. ἡ يغنى γιγμάκ, ρμ. μτθ. συσσω-
ρεύω, συνεπισωρεύω, διάφορα πράγ-
ματα, ὡς ὕλνν οἰκοδομήσιμον κτλ. ἐν εἰδῇ σω-
ροῦ, στοιβάζω, συσσωρεύω χρήματα [δοτ. αἰτ.]:
— اك آخر اشياى قيوك آرقسه يغنى — τὰ βαρύτερα
πράγματα συνεσωρεύσεν ὀπισθεν τῆς θύρας· ||
— سوسوسره يوكنى يوكسك — συσσωρεύει τὸ φορτίον τοῦ ὑψη-
λά, ἥτοι ποιεῖ τὸν μεταπράτην, ἀπὸ πλεονε-
ξίαν πωλεῖ εἰς μεγάλην τιμὴν.

يغمور } T. γιάγμουρ, يغمورلى κτλ. βλ. يغمور,
κτλ.

يغندى } T. γιγνντή [ἐκ τοῦ يغنى] δν. σω-
ρὸς πραγμάτων, στοιβάς· § συναθροί-
σις, πλῆθος λαοῦ, ἀνθρώπων.

κριθεῖς, πράγματα ἀναμφίβολα καὶ ἀδιαφιλονεικτα· ἀντίθ. ظنيات. ζαννιγιάτ.

يك } Π. γέε, ἀρθ. εἰς, μία, ἐν: — | — γέ-
— دن || کیا γέε, ἀνὰ εἰς· βλ. καὶ يکان ||
διὰ μᾶς: دن الخشدر — دن اشياك اجرت نقيه سي — دن
μεταφορικά τῶν πραγμάτων ἐληφθόσαν διὰ
μᾶς || مانند ما کيان غرا — بيضه هزار فخر و دعوا ||
ὡς [μανεντῆ] ἡ ὥρατα ὀρνις, ἐν ὧν [πείτῆ],
χίλιοι κόμποι [φάχο] καὶ ἀξιώσεις, ἥτοι δι' ἐ-
λάχιστον κατόρθωμα μεγάλην κομπορημοσύ-
νην καὶ πάταγος [πρμ. βλ. καὶ غورطلامق] βλ.
σύνθετα يکانه, يکبارہ, يکران, يکرای, يکرتک
κτλ.

يك } Τ. γέγ, ἐπθ. ἀνώτερος, προτιμότερος,
καλλίτερος: در الله — ο Θεός εἶναι ἀ-
νώτερος πάντων || الله کچ اوسته دن آياغه جابوق ||
αὐτὸς ὁ ταχὺς τὸν πόδα ἐπαίτης προτι-
μότερος τοῦ βραδέος τὴν χεῖρα [ὀκνηροῦ] τε-
χνίτου [πρμ.] || بوکونکی غورطه يارینکی طاغوقدن ||
τὸ σημερινὸν ὧν προτιμότερον τῆς αὐ-
ρινῆς ὀρνιθός [πρμ.] || βλ. يکک, يککي, يکرتک.

يك } Τ. γέν, ὄν. χειρίς, κ. μανίκι ἐνδύμα-
τος: (ر صيفامق: —) ἀνασύρω τὰς χειρί-
δας, ἀνασκουμπόνομαι, προετοιμάζομαι || βλ.
يکلو καὶ يکک γενέ.

يکا } Τ. γιανά, βλ. يان, يانه.

يکاز } Τ. ἡ γιανάζ, ἐπθ. φίλερις, δύσ-
τροπος, δύσκολος, ὅστις εἰς τίποτε
δὲν εὐχαριστεῖται, κ. γνωμάρης: — پايڤ جوجق: —
δύστροπος || — دۈستروپوس دۈسترنهڤ: —
δὲν εὐχαριστεῖται, κ. γνωμάρης: βλ. پايڤ جوجق.

يکاز لائتمق } Τ. γιανάζ-λανμάκ, ρμ. οὐδ.
εἶμαι φίλερις, δύστροπος, δύσ-
κολος, κ. γνωμάρης: βλ. پايڤ جوجق.

يکازلق } Τ. γιανάζ-λῆκ, ὄν. τὸ φίλερι, τὸ
δύστροπον, τὸ δύσκολον τοῦ χα-
ρακτῆρος, κ. γνῶμη· βλ. يکاز.

يکان } Π. γεγκιάν [ἐκ τοῦ يک βλ.] ἐπρ. ἐν
χρήσει δις: — — ἀνὰ εἰς, μία, ἐν.

يکانکی } Π. γεγκιανέ-γκι [ἐκ τοῦ ἐπομ.] ἀφ.
τὸ εἶναι ἓνα καὶ μόνον, ἀπαρά-
μιλλον, μοναδικότης.

يکانه } Π. γεγκιανέ [ἐκ τοῦ يک] ἐπθ. εἰς καὶ
μόνος, μοναδικός, ἐνιαῖος, ἀπαράμιλ-
λος: — واسطه — تهلکاتک اوکني المقي ايچون —

μέσον πρὸς πρόληψιν [ἐδνδνθ̄ ἀλ.μὰκ] τοῦ
κινδύνου || قتولک مذهبک — حامی ||
τάτης τοῦ καθολικισμοῦ || کلیسای —
ὁ μόνος ἐκκλησία τοῦ χωρίου || وارث ||
ὁ μοναδικὸς τῆς ἐποχῆς || عصر ||
τὸ μόνον — کوزدلسی لازم کلان جبهت ||
πράγμα, εἰς ὃ δεῖν νὰ ἐπιστηθῇ ἡ προσοχή.

يکانه کو } Π. γεγκιανέ-γκιου, ἐπθ. ὁ λέγων,
ἥτοι πρεσβεύων ἓνα Θεόν [ἐπὶ Μου-
σουλμάνων].

يک آوین } Π. γέκ-ἀδίξ, ὄν. σπάθη πλατεία
καὶ δίστομος: ت. پاله.

يکايک } Π. γέκ-γέκ, βλ. يک.

يکبار } Π. γέκ-παρ καὶ يکبارہ γέκ-παρ, ἐπρ.
μίαν μόνον φθοράν.

يکپاره } Π. γέκ-παρ, ἐπθ. ὁ ἐξ ἐνός καὶ
μόνου τεμαχίου συγκεῖμενος, μονο-
κόμματος, ἀκέραιος, μονήλατος: —
δργو — کوموش —
μονήλατος, κ. μονοκόμματος || اولامي کوروب ||
ὁ κομμοδον — کومودن آسمای —
[γέκ-νδλ] δὲν ἠδύναται [σάφα-γιάτ̄ ἀλ.μὰξ-μη]
βλέπουσα τὸν ἐκ μονηλάτου ἀργύρου οὐρανὸν
[ἀδμάν]; [στιχ.] § ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν,
δλόκληρος: — نکاکت و لطافت —
ἄλλος εὐγένεια καὶ χάρις.

يکپای } Π. γέκ-πάτ, ἐπθ. μονόπους, χωλός·
βλ. يکقدم.

يکتا } Π. γέκ-τά, ἐπθ. ἀπλοῦς, ὁ οὐχὶ διπλοῦς·
§ ἐνιαῖος, μοναδικός, ἀπαράμιλλος.

يکتاز } Π. γέκ-τάξ, ἐπθ. ἥρωας, ὅστις μόνος
ἐφορᾷ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· βλ. يککاز.

يککنه } Π. γέκ-τενέ, ἐπθ. μόνος, μονήρης.

يکجان } Π. γέκ-δζάν, ἐπθ. ὁ ἔχων μίαν, ἡ
τὴν αὐτὴν μετ' ἄλλου ψυχὴν, ὁμό-
ψυχος, ὁμόθυμος, φίλος ἐπιστήμιος.

يکجانب } Π. γέκ-δζανίπ, ἐπθ. ὁ λαμβά-
νων τὸ μέρος τινός, ὁ τοῦ αὐτοῦ
κόμματος, τῆς αὐτῆς μερίδος· συνών. طرفدار.

يکجهت } Π. γέκ-δζιχέτ, ἐπθ. ὁμόθυμος,
ὁμόφρων, σύμφωνος, ὁ ἐν συμ-
πνοίᾳ, ὁ μίαν μερίδα ἀκολουθῶν· βλ. يکدل.

يکجهتی } Π. γέκ-δζιχέτ, ὄν. ὁμόθυμία, ὁ-
μοφροσύνη, σύμπνοια: —
بابالزندن

ὑποστη-
ρίζουσι τὴν σύμπνοian, ἣν εἶδον παρὰ τῶν
πατέρων καὶ τῶν προγόνων αὐτῶν.

یک چشم } Π. γὰρ· τοῦ ἐμοῦ, ἐπὶ, μονόφθαλμος.

یکدانه } Π. γῆκ-ἑανέ, ἐπθ. κόκκος μαργα-
ρίτου εὐρισκόμενος μόνος ἐν τῷ
κόχλῳ, μτθ. μοναδικός, ἀπαράμιλλος· βλ. درانه.

يَكْدِلُ } Π. γέε-τίε, ἐπιθ. ὁ ἔχων μίαν καὶ
τὴν αὐτὴν μετ' ἄλλου καρδίαν, αἰ-
σθηματα, θυμῶς: — و يكجهت اوله رق — θυμῶς
καὶ δημοφύως: βλ. و يكزبان.

يَكِي } Π. γέ·τιλί, ἀφ. ὁμοθυμία, ὁμο-
 ῥροσύνη, σύμπνοια.

۱۱۱ } Π. γέμ-τέμ, έπρ. μίαν στιγμήν.

αμικ } Π. γὰρ-τεμε, ἐπθ. ὁ μίαν μόνον
 στιγμὴν διαρκῶν, στιγμῆτος, παρ-
 οδικός, ἐφήμερος.

يَكْدِيكِر } Π. γέκ·τιγκέρ, ἐπθ. ὁ εἰς τὸν ἀλ-
 λων [ἐπέχει θεσιν ἀλληλοπαθοῦς
 ἀντωνυμίας καὶ εἶναι ἐν χρήσει πάντοτε μετὰ
 τῶν καταληκτικῶν ἀντων. τῆς Τουρκικῆς]:
 مَرَك — γέκ·τιγκεριμιζίν, ἀλλήλων [ἡμῶν]· || —
 كَرَك — γέκ·τιγκερινιζίν, ἀλλήλων [ὑμῶν]· || كَنَك —
 ἀλλήλων [αὐτῶν] || كَنَك — ἀλλήλοις, ὁ εἰς πρὸς
 τὸν ἄλλον· || كَنَك — ὁ εἰς μετὰ τοῦ ἄλλου.

Π. γέ-ραν, ὄν. ἵππος εὐγενοῦς κα-
ταγωγῆς καὶ μοναδικός.

يَكْرَأُ } Π. γέε-θρέϊ, ἐπὶ θ. ὁ μίαν γινώσκον καὶ
μίαν ἰδέαν ἔχων, ὁμογενώμων, ὁ-
μοφύρων.

يَكْرُسِمُه } Π. γὰρ-ριστέ, ἐπθ. ὁ καθ' ἕνα καὶ
τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ρυθμὸν ὧν,
διδόρουθμος, δμότηπος.

يَكْرُكُ } T. γέγ-ρῆκ [συγκρ. τοῦ يَكْ γέγ-, βλ.]
ἐπθ. καλλίτερος, προτιμότερος.

} T. γιγισμι-νδξι, κ. γισμι-νδξι,
 } ἀρθ. εἰκοστός: سی—δ εἰκοστός.
 — يکتر منجی || — οὐκ εἰκοστός || —
 — οὐκ εἰκοστός || — οὐκ εἰκοστός || —

{ **يَكْرُمِي** } T. γιγρῆμι, κ.γρῆμι [κατὰ τὸ ἡ-
 κυρ. يَكْرُمُه. ἐκ τοῦ اِكْرِي ἅτοι δύο δέ-
 κα] ἀρθ. εἰκοσι: x—εἰκοσὶν ἑν' || اِكْرِي — εἰκοσι
 δύο: || يَوْز — ἑκατὸν εἰκοσι.

یکرو میشر } T. γιγιομισέρ, κ. γιομισέρ, ἀρθ.
ἀνὰ εἰκοθὶν ἑκάστος: غروش —

ἡ δὲ ἐκδομήν ἀνὰ εἰκοθὶν ἑκάστος γρόσια· ||
 αἱ δὲ τάξεις αἱ ἐκδοταὶ ἐξ εἰκοθὶν μα-
 θητῶν.

يكرميلك } Τ. γιγιομι-λίκ, κ. γιομιλίκ,
ἐπθ. ὁ ἀξίας εἴκοσι παράδων,

γροσίων κτλ. § ὁ ἡλικίας εἰκοσιν ἐτῶν § ὄν. εἰκοσάρα, ἢ εἰκοσάρι [νόμισμα ἀξίας εἰκοσι παρὰδίων, ἢ εἴκοσι γροσίων].

11.
 یکر میلی

 } T. γιγυμι-λί, κ. γιγυμιλί, ἐπθ.δ
 συγκείμενος ἐξ εἰκοσι.

يكرنك } Π. γῆκ-ρῆνγκ, ἐπθ. ὁ ἔχων ἐν, ἡ
τὸ αὐτὸ χρῶμα, μονόχρους· ἄδο-
λος, εἰλικρινής, ἀνυπόκριτος.

یکروزه } Π. γὰρ-ρουξέ, ἐπθ. ὁ μίαν μόνον
 ἡμέραν διαρκῶν, ἐφ' ἡμέρος· ὁ μίαν
 μόνον ἡμέραν ἀρκῶν.

يکروی } Π. γὰρ-ρουϊ, ἐπιθ. ὁ ἐν πρόσωπον
 ἔχων, ἅτοι ὁ οὐχὶ διπρόσωπος,
 εἰληκρινής, εὐθύς· βλ. دورو.

يکروی } Π. γέκ-ρουγί, ὄν. ἑλλειψις διπρο-
σωπίας, εἰλικρίνεια, εὐθύτης.

يَكْرَبَانِ } Π. γὰρ-ζεπάν, ἐπθ. ὁ μιῖ γλῶσση
καὶ ἐνὶ στόματι λέγων μετ' ἄλλου,
ὁμοφώνως, ὁμοφῶρων : يَكْدَلْ واولدق μιῖ καρ-
δία καὶ μιῖ γλῶσση, ἵτοι ὁμοθυμῶς καὶ ὁμο-
φῶνως.

كساعة } Π. γέκ-θα'άτ, ἐπθ. ὁ μίαν μόνον
 ὥραν διαρκῶν, ὥριατος, βραχυ-
 χρόνιος, ἐφήμερος.

یکسال } Π. γέκ-θαλ, καὶ يکسال γέκ-θαλέ,
ἐπθ. ὁ ἐνιαυτός, ἐτήσιος, ἐν ἔτος
διαρκῶν.

يکسان } Π. γέκ-θάν, ἐπθ. ὁμοιος, ἴσος, ὁ
 نظر نده صاغق ايله اولوم — ایدی
 εἰς τὸ ὄμμα αὐτοῦ [ναζαρνέ] ἡ ζωὴ καὶ ὁ
 θάνατος ἦτο ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. || — ی
 γέρλε γεκθάν, ἴσος πρὸς τὴν γῆν, ἦτοι κατ-
 εδαφισθεὶς. || اتمک — ی, κατεδαφίζω.

يكسر } II. γῆκ-σέρ, ἐπθ. αὐτοκέφαλος, μό-
 νος, ἀνεξάρτητος· § ἐπρ. πέρα πέ-
 ρα, καθ' ὅλοκληρίαν· ὅλοι ὁμοῦ, διὰ μιᾶς.

— ειδή-
σεις νεώταται || — حوادث — εκ νέου γράφω || — دن یازمق ||
— νεωστὶ ἐρχομαι || — او یاتمق || — νεωστὶ ἐγείρομαι εκ τοῦ ὕπνου || — بل، یکچیری.

یکیت } T. γιγίτ, ὄν. νέος, ἀκμαῖος, ἀν-
δρείος, παλληκάρη: — بابا νέος σφρι-
γῶν καὶ ἔχων ἦθος ἱπποτικόν, παλληκαρῶς ||
— پروτομα-
γίστωρ συντεχνίας || — آرقه سندن اورماز || — ὁ ἀνδρείος
δὲν τραυματίζεται ἀπὸ τῆς ράχως [πρμ.] ||
— دن قورقه مختدن قورق || — μὴ φοβοῦ τὸν ἀνδρείον,
φοβοῦ τὸν κίναidon [μουνχαννές] πρμ. § ἐπθ.
γενναῖος, ἀνδρείος.

یکیتک } T. γιγίτ-λίτ, ὄν. ἀνδρεία, γενναῖο-
της, κ. παλληκαριά.

یکیتلندیرمک } T. γιγίτ-λεντίουμέκ, ρμ.
μτθ. καθιστῶ γενναῖον, ἀν-
δρείον, ἐμπνέω γενναῖότητα, δίδω θάρρος, ἐν-
θαρρύνω [αἰτ.].

یکیتلنمک } T. γιγίτ-λεντιέκ, ρμ. οὐδ. καθί-
σται ἀνδρείος, γενναῖος, ἀν-
δρίζομαι.

یکچیری } T. γενί-τσερι, [κ. λ. νέος στρα-
τός] ὄν. Γενίτσαρος· ἀρχαῖος
τουρκικός στρατός, συστηθεὶς μὲν κατὰ τὰς ἀρ-
χὰς τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους ἐν ἔτει ἐγείρας
730, καταργηθεὶς δὲ ἐν ἔτει 1241 ὑπὸ τοῦ Σουλ-
τάνου Μαχμούτ τοῦ Β', ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ
ὁποίου συνέστη ὁ τακτικός στρατός || — آغاسی ||
ὁ ἀρχηγὸς τῶν Γενιτσαρῶν || — او جاغی || — τὸ στρα-
τιωτικὸν σῶμα τῶν Γενιτσαρῶν § μτθ. αὐθ-
αίρετος, βίαιος: — زمانی — ἡ ἐποχὴ τῶν Γενι-
τσαρῶν· ἐποχὴ αὐθαιρεσίας § πλθ. περ. یکچیریان.

یکچیریلک } T. γενί-τσεριλίτ, ὄν. Γενί-
τσαρισμός.

یکیشهر } T. γενί-σεχίρ, ὄν. κ. Λάρισσα.

یکیشهرلی } T. γενί-σεχίρλί, ἐπθ. καὶ ὄν.
Λαρισσαῖος.

یکیتلک } T. γενί-λεντιέκ, ρμ. μτθ. ὑποχρεῶ
τινα ν' ἀνανεώσῃ, ν' ἀνακαινί-
σῃ, ν' ἀντικαταστήσῃ παλαιὸν τι πρᾶγμα διὰ
νέου [αἰτ.].

یکیلک } T. γενί-λίτ, ὄν. τὸ εἶναι τι νέον,
οὐχὶ παλαιὸν [ἐπὶ πραγμάτων],
νεωτερισμός· § ἀπειρία.

یکیلیمک } T. γενί-λεντιέκ, βλ. یکیلیمک.

یکیلیمک } T. γενί-λεντιέκ, ρμ. πθ. καὶ οὐδ.
ἀνανεοῦμαι, ἀνακαινίζομαι: — درد
— τὸ πάθος ἀνανεοῦται· βλ. ἐπὶ μ.

یکیلیمک } T. γενί-λεντιέκ, ρμ. μτθ. ἀνα-
νεῶ, ἀνακαινίζω, ἐπισκευάζω

[αἰτ.]: — بو اشیا آرتق یارامز بر حاله کلدیکندن بونلری || —
ἐπειδὴ τὰ πράγματα ταῦτα κατήντη-
σαν ἀχρηστά [γυραμαζ] πλέον, πρέπει νὰ τὰ
ἀνακαινίσωμεν.

یل } T. γέλ, ὄν. ἄνεμος, αὔρα, ἀήρ, πνοή·
ρευματισμός, πόνος ρευματικός· ἄνεμος
τῆς κοιλίας, πορδί: — ی — سام لیه [βλ. سام] ||
— ἄνεμος βορειοδυτικός, μελαμδρείος, κ.
καράγελης || — توفکی || — πυροβολὸν γεμίζον μὲ
ἀέρα· λέγεται καὶ هوا توفکی || — دکرمنی || — ἄνεμο-
μυλός || — قوغان — ἡ قوان — γέλ κοδάν, ἄνεμο-
δείκτης· λεπτοδείκτης, ὠροδείκτης· εἶδος πτη-
νοῦ ἀκολουθοῦντος τὸν ἄνεμον || — یونان || — εἶδος
στρουθίου· ἀσθένεια τῶν ἱππων [κ. λ. ὁ κατα-
πίνων ἄνεμον] || — او فورمک — ἡ اسمک — πνέει
ἄνεμος || — اسمک || — ل اسمک || — εἰς τὴν θέσιν τοῦ πνέου-
σιν ἄνεμοι, ἥτοι οὐδὲν ἔχνος ἔμεινε: — سفرد نک ||
— εἰς τὴν θέσιν τοῦ πνέουσιν ἄνεμοι
πνέουσιν [ἔδέρ], ἥτοι ὅλα τὰ ψαγντὰ κατεδρο-
χθίσθησαν, ἔχνος δὲν ἔμεινε || — لی || —
بأشده قواق — ἡ قواق — ἡ κεφαλὴ πνέουσιν ἄνεμοι αἰγείρου,
ἥτοι τρέφει ιδέας χιμαϊρικάς, αἰθεροδατεῖ || —
— γέλ γεπερέκ, ἐν πάσῃ
βίᾳ καὶ σπουδῇ || — ی دفع ایتک || — ὁ πνέων
τὸν ἄνεμον ἐκβάλλω, πέρομαι, κ. ξεψυσῶ || βλ.
— الله مک καὶ یلتمک.

یل } II. γέλ, ὄν. ἥρως, ἀθλητής· § πλθ. یلان
γελάν [σπν.].

یلاب } T. γαλάπ, βλ. ἱλαβ.

یلایق } T. γαλαπῆκ [κατὰ τὸ لهجه, ἐκ τοῦ
— آلو، یلاو] ἐπθ. μαρμαίρων, ψευ-
γοδόλος, λαμπρός: — رنگ — χρώμα μαρμαίρων,
λαμπρόν || — چچک || — ἄνθος λαμπρόν·
— چوچق || — بارلاق — συνών. παιδίον ὠραῖον.

یلایمق } T. γαλαπῆμάκ [λ. ἀρχ.] ρμ. οὐδ.
μαρμαίρω, ψευγοδολῶ, λάμπω.

یلان } T. γαλάν, βλ. ἱλαν.

يل قوغان } T. γελ-κογάν, ή ήλ قوآن γελ-
κογάν, βλ. يل .

يلك } T. γελέκ [έκ τοῦ يل] δν. υπενδύτης,
κ. γελέκιον: — ايج γελέκιον έσωτερι-
κόν· § πτερὸν τῆς πτέρυγος τῶν πτηνῶν, χρη-
σιμεῦον καὶ ὡς κάλαμος· § τὸ πτερὸν τοῦ βέ-
λους.

يلك } T. γελέκ, δν. καμπηλιδεύς μονοετής.

يلكله مك } T. γελέκ-λεμέκ, ρμ. μτθ. προσ-
αρθῶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βέλους
πτερὸν.

يلكن } T. γελ-κέν, δν. ιστίον, κ. τὸ πανί
τοῦ πλοίου: یزى — χονδρὸν ὕψα-
σμα δι' ιστία, παραδόπανον· || ايسنيو — ιστιο-
φόρον· || ايجنى — ἀναπετάννυμα, ἀνοίγω τὰ ιστία·
|| ايسنيرمك — καταδιδάζω τὰ ιστία· || ايسنيرمك
— καταδιδάζω τὰ ιστία εἰς τὸ ὕδωρ, ἥτοι
κατευνάζομαι, ἐνδίδω, ὑποχωρῶ· || كورك — ιστίον
καὶ κώπην μεταχειριζόμενος, ἥτοι ἐν βίᾳ καὶ
σπουδῇ· || لرى تولدیرمك — πληρῶ τὰ ιστία [ὁ ἄ-
νεμος]· || ی قباتقى — κλείω τὰ ιστία· || احو
— ἀκολουθῶ τὴν κεφαλὴν μου, τὰς ιδέας μου, τὰ
μυαλά μου [ἐπὶ κακῆς σκέψεως]: — بویه عقله
ایدیرمك لوندیرمك قدر کلدیکمه بیک کرم بشیمان اولدم
— μυριάκις μετενόησα, διότι ἀκολουθήσας τοιαύ-
τας ιδέας ἦλθον μέχοι Λονδίνου· || βλ. ما یستره
استرالیا، غایبه، پایافتهو، لاتین .

يلكنجی } T. γελκεν-όζι, δν. ναύτης ἐν τῇ
ὑπηρεσίᾳ τῶν ιστίων· § ὁ ράπτων
ιστία.

يلكله مك } T. γελκεν-λεμέκ, ρμ. οὐδ.
κάμνω, ἥτοι ἀνοίγω παντὰ [ἐπὶ
πλοίου], ταξειδεύω.

يلكنلی } T. γελκεν-λί, ἐπθ. ιστιοφόρον
[πλοίου].

يللنك } T. γελ-λενμέκ, ρμ. μσ. ἀερίζομαι,
ψυσθῶμαι διὰ τοῦ ριπιδίου· § πέρθεο-
μαι, κ. ξεψυσθῶ.

يللوز } T. γελ-λόζ, ἐπθ. καὶ δν. γυνὴ ἐλα-
φρὰ καὶ ὑπόπτου διαγωγῆς, ρέπου-
σα εἰς τὸ κακόν, ἀκόλαστος.

يلله مك } T. γελ-λεμέκ, ρμ. μτθ. κάμνω
ἀέρα, ἀερίζω, ψυσθῶ διὰ τοῦ ψυ-
σθηῆρος, ή τοῦ ριπιδίου, ριπίζω.

يللی } T. γελ-λί, ἐπθ. ὁ ποιῶν ἄνεμον, ὁ
πνέων· § ὁ πιάσων ρευματισμούς.

يلمق } T. γελ-μάκ, ρμ. γελ-μενμάκ, βλ.
يلدیرمق، ييلمق .

يلمك } T. γελ-μέκ, ρμ. οὐδ. τρέχω τῇδε
κάκειδε: یلر اوکز قارنی طویز .

δὲν ὠφελεῖται [όνμάξ], δὲν χορταίνει ἡ κοιλία
του· ἀντίστοιχον: یوزلانیان طاش یوصون طوعز
πέτρα, ἥτις κυλίσταται, δὲν πιάνει βρῦον, ἥτοι
ὁ ἄνθρωπος, ὅστις δὲν μένει ἐν μιᾷ ἐργασίᾳ,
δὲν προκόπτει [πρμ.]· || βλ. یلم .

يلمه } T. γελ-μέ, δν. ἀλυσίδωτὸς θώραξ σχι-
στὸς ἐμπροσθεν.

يلنجوج } A. γελενδζούδζ, δν. ἀλόη, συ-
νών. عود .

يلنكج } T. γελενγκέδζ, κυρ. γελ-λιν-
γκέδζ, δν. δένδρον ὡς ἡ αἰγίρος,
οὗ ὁ φλοιὸς ἀποσπᾶται, εἶδος κακκαδιᾶς.

يلوه } T. γελθά, δν. εἶδος ὄρνυτος.

يله } T. γελέ [κατὰ τὸ لهجه, ἐκ τοῦ ياك γε-
λέκ] δν. χαιτν.

يلهلی } T. γελε-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων χαιτν· ||
تورد — θαινα [λύκος με χαιτν].

يلیم } T. γελίμ [ἐκ τοῦ يلمك] ρ. ἄφ. τὸ τρέ-
χειν, ταχύτης, σπουδῇ: یلیرمك — γελίμ
γυπερέκ, ἐν πάσῃ σπουδῇ· § ὁ ἀσκὸς τῶν μα-
στῶν τῆς δαμάλεως, ὅστις κινεῖται ὅταν τὸ
ζῶον περιπατῇ.

يليشيك } T. γελιμέικ, βλ. یلشيق .

م } T. γέμ, μῦθιον ὅπερ προτασδόμενον ἐπι-
θέτων τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ ی ἐπιτεί-
νει τὴν ἐννοίαν αὐτῶν: یشیل — γέμ-γεείλ, κα-
ταπράσινος.

م } T. γέμ, δν. τροφή, ταγή, ἥτοι μερὶς χόρ-
του, ή κριθῆς ἔλπου κτλ. δέλεαρ πρὸς
ἄγραν ἰχθύων, πτηνῶν, δόλωμα· ἐμπύρευμα πυ-
ροδόλου: ی — یوزاق — ταγή ἔλπου· || ی —
δέλεαρ παγίδος· || ی — یوزاق — τροφή πτηνοῦ, κέγ-
χρος· || ی — یوزاق — δόλωμα πρὸς ἄγραν ἰχθύος· ||
آصق — κρεμῶ τὴν ταγὴν τοῦ ἔλπου εἰς τὸν
λαϊμόν του ἐντὸς πῆρας· || كسك — κόπτει, ή-
τοι τρώγει τὴν τροφήν του ὁ ἔλπος κτλ. || —
کسکیرمك دیدو تڤ یلپو کتل. τὴν τροφήν του,
βάλλω νὰ φάγῃ· || دوکک — χύνω τροφήν, ἥτοι

طاوقدن يكدّر τὸ σημερινὸν ὥδιν εἶναι προτιμότε-
ρον [γὰρ] τῆς αὐτοῦν δονιθοῦς [πρὸς].

يموشاق } T. γιονμουσάκ, يوموشاق, γιον-
μουσαμάκ, βλ. يومشاق, يومشاق.

عين } Α. γεῦν [ρζ. عين] ὄν. τὸ δεξιὸν μέ-
ρος, ἡ δεξιὰ χεὶρ, ἡ δεξιὰ πτέρυξ στρα-
τοῦ: و يسار — τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος·
§ ὄρκος: تكليف ايمك و يرمك — ἐπάγω ὄρκον· ||
بوزمق — παραδαινώ, ἀθετῶ τὸν ὄρκον, ἐπιθωκῶ·
|| ايمك — توجه — γεῦν τεβεδῶδζουχ ετυέκ, ἐπ-
άγεται ὄρκος: بوقصوده مرقومه — توجه ايدر
ἢ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐπάγε-
ται αὐτῷ, ἢ δὲν ἐπάγεται ὄρκος || ايمك —
ὀρκίζομαι [δοτ.]: ايمش — ارمي المدينه — ὀρκίσθην
ὅτι δὲν ἔλαβε τὰ χρήματα || بالله ايمك — ὀρκί-
ζομαι ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ [†i-2.2.αχ]: § ἐπθ.
εὐθύς.

عَيْتِلِي } T. γεμιν-λί, ἐλθ. ἐνορκος, ὀρκωτός,
ὠρκισμένος; عَجَن — ἐκτιμητής [μου-
χαμιν] ὀρκωτός. || ع — εἶμαι ὠρκισμένος, ἐκα-
μον ὄρκον.

3. $\left. \begin{array}{l} \text{Ynabec} \\ \text{Ynabec} \end{array} \right\} \text{A. } \gamma\epsilon\nu\alpha\pi\acute{\iota}, \text{ πλθ. τοῦ } \text{Ynabec} \text{ βλ.}$

Ψάρι } Τ. γυνάρι, βλ. ψάρι.

یناشمق { T. γιανασμάκ, یناشدیرمق, γιανασ-
 τιομάκ, 82., نانشمو, نانشدیرمق, κτλ.

يَبْنِي } Α. γένετην, ρημ. πρόπει, ἁρμόζει: κ
 — κέμα γένετην, ὡς δεῖ: || — Υ α.
 προπής, ἀνοίκειος.

ينبوع } A. γεντῆου·, ὃν. πηγὴ ὕδατος· § ε-
 δρα Καζά ἐν τῇ διοικήσει Μεδινᾶς
 καὶ ὄνομα ἀποβάθρας· § πλθ. ينابيع γεναῖ· ||
 βλ. καὶ ميم .

T. γενεῖ-λ.υῖ: [λ. ἀρχ.] ρμ.πθ.
 και οὐδ. κοπανίζομαι, τριβόμαι
 ὡς ἐν ἰγδίῳ πιέζομαι, θλίβομαι, ἀδικούμαι.

نجمك } T. γενδοζυρεκ [λ. ἀρχ.] ρμ. μτδ.
κοπανιζω, τριβω ὡς ἐν ιγδιω· πιέ-
ζω, θλίβω, δδιικω· κατηγορῶ, δὲν ἀρέσω.

T. γενγκέδς [κατὰ τὸ لجنه, ἐκ τοῦ
يَنْجَج } ἤτοι οὐ πλαγίως βαίνων] ὄν, καρ-
κίνος, τσαγανός: كى يان كيد — πηγαίνει πλα-
για πλάγια ὡς ὁ τσαγανός, καρκινοδατεῖ || —
آدم } ἀνθρώπος καρκινωειδής: بل . يانورى .

ينكە } T. γενική [κατὰ τὸ لَمَحَة, ἐκ τοῦ يان]
 ὄν. σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ τοῦ θείου,

ἡ ἀλλων μεγαλειτέρων τὴν ἡλικίαν συγγενῶν·
 § γυνὴ ἐπιπεφορτισμένη νὰ ὀδηγῇ τὴν νύμ-
 φην κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων, παρόνυμφος.

بنامک } T. γενιζμεék, ταὐτὸ ἐπὶ οὐμ.

يَنْكُ } Τ. γεννέξ, ρμ. πθ. ἢ ἀπροσ. τρώ-
 γομαι, εἶμαι τρώξιμος, φαγώσιμος, ἢ
 τρώγει τις : بَوَّأَوْهُ τὸ κυδώνιον τοῦτο τρώ-
 γεται, ἢ μπορεῖ τις νὰ τὸ φάγῃ· بَوَّأَوْهُ τὸ
 τοῦτο τὸ κοῦας δὲν τρώγεται· ἀντὶ كَمْكَمْ βλ.

ينو { T. η γένου [λ. ἀρχ.] ὄν. κατάρα.

يَنْه } T. γίνε, κοινῶς كُنْه γκένε, ἐπρ. ἐκ
 νέου, αὐθις: سَوِيلِرْم — αὐθις τὸ λέγω,
 παναλέγω· || كُورِشُورُز — πάλιν βλεπομένα,
 παναβλεπομένα· || مِ — καὶ πάλιν· || بِلَا دَكِي —
 τάλιν ἵσχιδας;

5 — φάρε γενιγί, μυθόρωτος, ποντικοφάγαυμέ-
 ρος || ی — قورث — σκαλκκθρωτος || ی — بیت — φθει-
 ρωτος.

[illegible]

ἰοῦρα λατμύ } T. γιονδαρλα-τ-μάν, ρμ. μτδ.
 κυλίω, κατακυλίω, κ. κατακυ-
 λῶ [ait.]· βλ. ἰοῦρα λαμύ.

} T. γιουδαῖακ [κατὰ τὸ ^ליָהוּדִי
 } κυρίως ^ביְהוּדִי ^בל. καὶ ^ביְהוּדִי
 ἐπθ. στρογγύλος, σφαιρικός : — ^ביְהוּדִי
 γιουδαῖακ, ὀλοστρογγύλος : § δν. σφαῖρα· κύ-
 λινδρος τυπογραφείου : طوب—^ביְהוּדִי
 ὀδόν. || ^ביְהוּדִי σφαῖρα ταχυδακτυλουργοῦ.

} T. γουδαριακ-λήκ, ὄν. σφαι-
 ρικότης, στρογγυλότης, σχῆμα
 στρογγύλον.

} T. γρουραγμαῖα [βλ. يورلاق
 } καὶ [يورلاق] ριμτθ. κυλίω, κα-
 τακυλίω, κατακυλῶ καταδροχθίζω, καταπι-
 νω, τυλίζω ἐν εἶδει κυλινδρου χάρτην, ψαδμα
 αἰτ.]: — قلمه καταδροχθίζω βλαμους. || بر قدح

— قتر — T. κατακυλίω ἐν ποτήριον ρακῆς || κατακυλίω, ἥτοι λέγω ψεύδη [κητήρ].

يوار لانق } T. γιουδα-λαυμάκ, ρμ. μτδ. κυ-
λίωμαι, κατακυλίωμαι, κυλίω-
μαι κατὰ γῆς, ἐν βορδὸρῳ κτλ. κοζακεύω χα-
μερπῶς, ἀποθνῆκω, κ. κατακυλίω : يوار لانق :
طاش يوصون طونز ἡ κυλιόμενη πέτρα δὲν πιά-
νει βρούον, ἥτοι ὁ ἄνθρωπος ὅστις δὲν μένει ἐν
τινὶ θέσει, ἡ ἐπαγγέλματι, δὲν εὐδοκίμεῖ [πρμ.].
|| تجره يوار لاندى قباغنى بولدى
εὖρε τὸ κάλυμμα της, εὖρεν ὁ φιλιππος τὸν
Ναθαναήλ [πρμ.].

يوالاق } T. γιουδα-λάκ, ταὐτὸ يوار لاق βλ.

يوالامق } T. γιουδα-λαυμάκ, ρμ. μτδ. κα-
τασκευάζω φωλεάν.

يوالقى } T. γιουδα-λάκ, ὄν. τὸ ἐν τῇ φωλεῇ
τῶν ὀρνίθων μένον ὥον, κ. φῶλι [φωλ].

يوان } T. γιανάν, βλ. يوان .

يوباز } T. γιοπάξ, ἐπθ. εὐρωστος, ρωμαλέος,
σωματώδης : صوته — σοφτὰς εὐρω-
στος || خدمتکار — ὑπηρετής εὐρωστος.

يوپرمك } T. γιοπρμῆκ, ρμ. οὐδ. τρέχω
τῆδε κάκεισε βλ. يبرمك .

يوتديرمق } T. γιουτ-τουρ-μάκ, ρμ. διαμ.
κάμνω, ἡ δίδω εἰς τινα νὰ κα-
ταπίη τι· κάμνω νὰ παραδεχθῇ, νὰ πιστεύσῃ
ψεύδος τι, ἀπατῶ, παραπείθω [δοτ. αἰτ.]: بولى
δὲν θά· δυννηθῇς νὰ μᾶς κάμης
νὰ τὸ πιστεύσωμεν, δὲν μᾶς παραπείθεις.

يوتقنق } T. γιουτ-κουν-μάκ, ρμ. οὐδ. γλεί-
χομαι, ξερογλείφομαι, καταπίνω
τὸν σίελον, ξεροκαταπίνω, ἥτοι κάμνω ὥς νὰ
καταπίνω τι, προσπαθῶ νὰ ὁμιλήσω: دفعه
κατέπνε يوتقندى ايسهده هيج بر سوز سويليه مدي
μὲν τὸν σίελόν του μερικὰς φορὰς [προσπαθῆσε
νὰ ὁμιλήσῃ], ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ οὐδε-
μίαν λέξιν || بو ضياقى ياغلانديره بالانديره حكايه
|| يوتقنق حصارك يوتقنق جفلى آشكاردر
ὅσο ἐκθειάζει [γיאγλαντηρά - παλζαντηρά]
τὰ τοῦ συμποσίου τούτου, τόσῳ οἱ παρόντες
[χοτζαρήν] θὰ γλείχονται.

يوتلمق } T. γιουτ-ουλ-μάκ, ρμ. πθ. κατα-
δροχθίζομαι· γίνομαι παραδεκτὸν
[ἐπὶ ψεύδους]· § ἡτῶμαι ἐν τῷ παιγνιδίῳ.

يوتقم } T. γιουτ-μάκ, ρμ. μτδ. καταπίνω,
κάπτω, χάφτω, καταδροχθίζω, ἀνέ-
χομαι, ὑποφέρω, κ. καταπίνω, πιστεύω, πα-
ραδέχομαι ἐξ εὐηθείας ψεύδους: — زهره καταπί-
νω δηλητήριο, ἥτοι λύπας || — آيوه پينو,
μεθύω [κ. λ. καταπίνω τὸ κυδώνιον]· || — عى
καταπίνω τὸ καταπότιον [خاڤڤي], ἥτοι τετέ-
λεσται δι' ἐμέ, εἶμαι κατεστραμμένος, δὲν μοι
ἐμείναν πλέον δυνάμεις· § κερδίζω τὸ παιγνί-
διον βλ. اوتقمك و اوتقم .

يوتوم } T. γιουτ-οῦμ [ἐκ τοῦ يوتقم] ρ. ἀφ.
κατάποσις· ποσὸν ὅπερ δύναται τις
νὰ καταπίη ἀπαξ, βρόχθος, κ. γουλιά: صو-
ر — صوده بونقم || پينو به صود
μὴ γουλιά νερό, ἥτοι μεγάλως ἐχθρεύομαι, εἶ-
μαι ἄσπονδος ἐχθρός.

يوتيحي } T. γιουτουδζού, ἐπθ. ὁ καταπί-
νων, κάπτων, χάφτων, καταδρο-
χθίζων.

يوجلتمك } T. γιουδζελ-τεμέκ, ρμ. μτδ. ὑψῶ,
προάγω, καθίστω μέγαν, ἐξοχόν·
συνών. يوجلتمك [αἰτ.].

يوجللمك } T. γιουδζελ-τεμέκ [βλ. ἐπόμ.] ρμ.
οὐδ. ὑψοῦμαι, προάγομαι, προ-
οδεύω, καθίσταμαι ἐξοχος, μέγας· συνών. يوجللمك .

يوجه } T. γιουδζέ, ἐπθ. ὑψηλός, μέγας, ἐξο-
χος: آدم — μέγας ἀνὴρ· § ὄν. κορυ-
φή, ὕψος: لره اوچقى پيتو به تا ὑψη.

يوجه لتمك } T. γιουδζελ-τεμέκ, βλ. يوجلتمك .

يوجه لك } T. γιουδζε-λάκ, ὄν. ὕψος, μεγα-
λείον.

يوجه لنك } T. γιουδζε-λενμέκ, ταὐτὸ
يوجللمك .

يوحنا } A. γιουχανάνα, ὄν. κ. Ἰωάννης: —
اليوحنا γιουχανάνα-λινδζιλί, Ἰωάν-
νης ὁ Εὐαγγελιστής || فم الذهب — γιουχανάνα
φῆμμου-ζ-ερχέπ, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ||
اليوحنا — γιουχανάνα-ρ-ρεχίμ, Ἰωάννης ὁ Ἐ-
λεήμων.

يوخا } T. γιούχα, βλ. يوها .

يوخسول } T. γιοχσούλ, يوخسولق يوخ-
سولق, يوخسولق, يوخسول .

يوقسه } T. γλόχσα, βλ. يوقسه.

יִשְׂרָאֵל { Ελ. Ἰσραὴλ, ὄν. ἰσραήλιον [χνημ.]: βλ. אִשְׂרָאֵל.

يورث } Τ. γιούρτ, ὄν. πατρίς· ἐστία, στα-
 θερά κατοικία, ιδιοκτησία συνιστα-
 μένη ἰδίως εἰς γαίας, ἀκίνητα κτήματα: يورثندن
 آبرقی γιουρτουντάν ἀποδιδόναι, ἀποχωρίζομαι
 τῆς πατρίδος, ἀποδημῶ, ἐκπατρίζομαι || یی
 يوردي دهن έχει τόπον καὶ κατοικίαν, τυχο-
 διώκτης [خانه بردوش] || βλ. يوردي .

يورتنز } T. γυουρτ-δούζ, ἐπθ. ἀνέστωρ.
βλ. يورتنز.

يورثا لاند ر مق } Τ. γιουρτ-λαντιουράκου.
 μετ. ἐγκαθιστῶ νομάδας.
 καθιστῶ ιδιοκτητήν γαιῶν. ἐστίας [αἰτ.].

يور تلامق } T. γιουρετ-λανμάκ, ρμ. οὐδ.
 ἔγκαθίσταμαι, δέχομαι μέρος
 τι ὡς πατρίδα· ἀποκτῶ ἐστίαν, οἰκίαν, γαίαν.

يور تلق } T. γεουρ-λοιγκ. δν. ιδιοκτησία
 εἰς γαίης ἀνήκουσα εἰς τινὰ οἰκο-
 γένειαν.

} T. γυνουρ-υάκ. ρμ.οὐδ. τριποδι-
 ζω, ὑποσακκίζω, τροχάζω [εἰδος
 βαδίσματος ἔππων· βλ. بورغ]-§ ἀλητεύω, πλα-
 νῶμαι. περιφέρομαι τυχοδιωκτικῶς.

يورتي } Ελ. γυροτοῦδον, εορτή: باسقاله — سى
 ἢ εορτὴ τοῦ Πάσχα. || كوني — ἡ-
 μέρα εορτῆς || طومنى — εορτάζω, παν-
 ηγυρίζω.

ἵπποδεδιότης: ἄλ—¹ ἡ ψηλαφῶν § τὰς εἰς εὐπρέπεια.

ἵνα τὰ δυστυχήματα [κατὰ] τὰ συμβαίνοντα
 ἐκ χειρὸς ἀδελφίου.

Ἰορδάνη } Τ. Ἰορδάνη-λάν, ἐπθ. ταχύς, εὐ-
 κίνητος: אֲדָם — ἄνθρωπος εὐκί-
 νητος: || — אֱלֹהֵי הַיָּד הַרְחֵלָה, εὐκίνητος, ἐ-
 πιθέξιος: § εὐπρεπής, εὐκόσμος.

يوردی } Τ. γιορτή, δν. τρυμαλιὰ ραφίδος,
τρούπα βελόνης.

يورغان } T. γιοργάν [κατὰ τὸ لهجه, ἐκ τοῦ
اورغان] ὄν. ἐφάπλωμα : قايلاق —

καλύπτω τὸ ἐφάπλωμα διὰ σινδόνης, κ. καπλά
 διζω. || چارشقی — σινδόνη ἐφάπλωματος. || کشی
 نه کوره آيآغنی اوزاتلير = ὁ ἄνθρωπος [κτὲ]
 πρέπει κατὰ τὸ ἐφάπλωμά του [γιοργαννὰ
 γκιερε] νὰ ἐκτείνῃ τὸν πόδα του, ἥτοι ἀναλό-
 γως τῶν πόρων του νὰ ζῇ [πρμ.].

} T. γιοργαν-δζή, ὃν ἐφαπλωμα-
 τοποιός, ἢ ἐφαπλωματοπώλης·
 ἐπιπλοτέχνης, ταπητοστρώτης, ὁ κατασκευάζων
 ἀνάκλιτρα, μινδέρια, μαξιλόρια καὶ ἐπιπλῶν
 τὰ δωματία.

Ἰουρ γανθίλιν } Τ γιοργανθζιν-λάνκ, ὄν.ή τέ-
 χνη τοῦ Ἰουρ γανθί. βλ.

يورغانلامق } Τ. γιοργαν-λαμάκ, ρμ.μτδ.
καλύπτω δι' ἐφαπλώματος.

يورغانلق } T. γιοργαν-λήκ, ἐπθ.κατάλλη-
λος, ἢ ἱκανὸς δι' ἐμφάπλωμα [ὑ-
φασμα].

} T. γιοργοῦν [ἐκ τοῦ يورغون] ἐπθ.
 } κεκοπιακῶς, κουρασμένος : —
 يورغون بر طاقم فضله مشغول يتلر علا وسيله ||
 κατακόπος || κουράζω [γιοργοῦν κου-
 ραζέ] τοὺς παῖδας διὰ προσθήκης περι-
 τῶν τινων ἀσχολιῶν || كيمك — ἀποθνήσκω [πη-
 γαίνω] κουρασμένος, ἥτοι ἐν τῷ κόσμῳ δὲν ἐ-
 πιτυγχάνω τοῦ ποθομένου.

يورغو نلق } T. γρηγορουν-λουίν, δν. κόπω-
 σις, κούρασις: المتي — ἀναπαύο-
 μαι, ξεκουράζομαι, λαμβάνω ἀναψυχήν || ی—
 کیدیرمک ἐξαλείψω τὴν κόπωσιν, τὴν κούρασιν,
 ἀναπαύω, ξεκουράζω || آخرته اله حق — θ' ἀ-
 ναπαυθῇ ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ [πρμ.].

يورغه } T. γυρογά [κατὰ τὸ γυρῶν, κυρῶν
 } ὄν. τριποδι-
 σμός, ὑποδακτυλισμός, τροχασμός [εἶδος βαδίσμα-
 τος ἑπτα- βλ. اشكن || آت — ἄσπος τριποδίζων.

يورغه لامق } T. γιοργα-λαμάκ, ρμ. μτβ.
 } τριποδίζω, ὑποσακκίζω, τρο-
 χάζω [ἐπὶ ἑπλων].

} **يورك** T. γυροῦκ [ἐκ τοῦ **يورو**κ] ὄν. καρ-
 } δία· κοιλία· μτφ. γενναϊότης· θάρ-
 } ρος, τόλμη· κοῦπα [χαρτοπαιγνίου]: **اويضا**—
 } ἡ καρδία πάλλει· || **آجمع**—ἡ καρδία
 } πονεῖ, λυπεῖται, λυποῦμαι· || **آفتح**—ἀνοίγει τὴν
 } καρδίαν, εὐφραίνει· ἀνοίγω τὴν καρδίαν, ἀνα-
 } κοινῶ ὅ,τι αἰσθάνομαι· || **توكتك**—σὼν τὴν

[illegible]

يوز } T. γιῶζ, ἀρθ. ἑκατόν : γ. — ἑκατόν
 εἰς, μία, ἑν. || γ. دة — ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκα-
 τόν, ἐν ἑκατοστόν. || ايكى — δύο ἐπὶ τοῖς ἑκα-
 τόν, δύο ἑκατοστά κτλ. || دةسى — τὸ ἑκατοστόν
 || لجه — γιῶζ λέρδζε, ἢ لله — γιῶζ λέρδζε, κατὰ
 ἑκατοντάδας, ἢ κατὰ ἑκατοστήας.

} T. γῆς [σπν.] ἐπθ. ἀπλοῦς [ἀντίθ.
 } τῷ φάτρ κατῆρος, διπλοῦς] : كل — ὁ-
 δον ἀπλοῦν || سنبل — κρήνον ἀπλοῦν || آدم — ἄν-
 θρωπος ἀπλοῖκος, ἀνόντος || حيوان — ζῶον ἀ-
 πειρον.

يوز } Π. γῦξ [σπν.] ὄν. πάνθηρ· εἶδος κυ-
νὸς μακρότριχος.

یوزباشی } T. γιούζ-πασι, ὄν. λοχαγός || —
وکیل } δεύτερος λοχαγός.

يوزباشيق } Τ. γυδζ = πασηλίκ, ὁ βαθμὸς
τοῦ λοχαγοῦ.

يوزدير مك } T. γυδζ-izō-mék, ρμ, μτδ.
 κάμνω νὰ πλέη, νὰ κολυμβῶ,

καθελεύω τὸ πλοῖον εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ πλοῖον
βυθισθὲν ἀνελεύω καὶ κάμνω νὰ πλῆν [αἰτ.].

يؤذيرمك } T. γυῖζ-+υθ-μῆκ, ρμ. διαμ.
 ἐκδέξω διά τινος, βάλλω ν'.
 ἀφαιρέσασθαι τὸ δέσμα, τὸν φλοιὸν, ν' ἀποφλοιώ-
 σασθαι [δοτ. αἰτ.].

يوزر { T. γυζ - έρ, ἀρθ. ἀνὰ ἑκατόν : —
 — کتی || ἀνὰ ἑκατόν γρόσια·
 ἀνὰ ἑκατόν ἀνθρώποι.

اوزرلك } T. γυζερολικ, βλ. اوزرلك

يوزسر } T. γυδζ-δδζ, ἐπθ. ἀναιδής, ἀναι-
σχυντος.

يوز سز لك } T. γῆς-δὲ γλῆκ, ἀφ. ἀναίθεια,
ἀναίσχυρία.

يوزكيج } T. γυῖζ-γκέδζ, ἐπθ. κολυμποτής,
ὁ πλέων.

} T. γῆδ-λαείρουεῖκ, ρμ.
 } μτθ. φέρω δύνo ἀνθρώπου
 κατ' ἀντιμωλίαν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον,
 ἐντιπαρίσθην [ait.].

يوزلشمك } T. γυῶζ - λεῶμέκ, ρμ. οὐδ. ἐρ-
 χομαι κατ' ἀντιωλίαν, πρό-
 δωπον πρός πρόδωπον, ἀντιπαρίσταναι.

يوزلك } T. γυζε-λθξ, ἐπθ. ὁ ἀξίας ἑκατὸν
 γροσίων, παρὰδων κτλ. § ἑκατον-
 τούτης· § ὡροητικότητος ἑκατὸν θραυίων κτλ.
 [ψιὰλν κτλ.] § νόμισμα ἀξίας ἑκατὸν γροσίων,
 ἢ παρὰδων, κ. ἑκατοστάρι.

يوزملك } T. γυῖζ-υλ-υέκ, ρμ.πθ. ἀποφλοι-
οῦμαι· § ρμ.ἀπρ. κολυμβᾷ τις: بو

صوده یوزلار دین دۇناتای تیز نأ کولنمدهن   ن
تف   دات توتۇف.

يوزلك } T.ñ *βουλεμ* *λεμέκ*, ρμ.μτδ.
 ἐλέγχω κατὰ πρόσωπον, ἐπιτιμῶ
 [ait.]: — قیزی ἐπιτιμῶ τὴν κόρην· *ἵπερον* πρό-
 σωπον.

τὴν ὁδὸν δὲν προστίθεται εἰς τὴν συνοδείαν [πρμ.]. — يوروكله بورج ووروكله توكور || — ἡ ὁδὸς ἐξαντλεῖται διὰ τῆς πορείας καὶ τὸ χροῶς διὰ τῆς πληρωμῆς [πρμ.]. — صورمتله بولور || — ἡ ὁδὸς εὐρίσκεται διὰ τῆς ἐρωτήσεως [πρμ.].

يولار } T. γιουλάρ, ὄν. ἀγωγεύς, κ. καπί-
στρι, ἡνία: ی طرف — ἀγωγεύς δεδε-
μένος ἐκατέρωθεν. || ك ابي صانی — ἡμᾶς ἀγωγέως
|| سر دود يدلز — κάμυλος [εἰς] ἀνευ ἀγωγέως
δὲν ὁδηγεῖται [γετίλμεξ] πρμ.

يولاف } T. γιουλὰφ [κατὰ παραφθ. ἐκ τοῦ
— انكى — ὄν. βρόμος, βρώμη: —
ἀρτος ἐκ βρόμου.

يولجفز } T. γιουλ-ῶζηνγάξ, ὄν. δρομίσκος, μι-
κρὰ ὁδός.

يولجى } T. γιουλ-ῶζού, ὄν. ὁδοιπόρος, ὁ τα-
ξειδεύων, ταξειδιώτης: ὁ ἐτοιμαζό-
μενος νὰ ταξειδεύσῃ. μτφ. ἐτοιμοθάνατος: —
اولى eἶμαι ταξειδιώτης. || چقارمى — προπέμ-
πω τὸν μέλλοντα νὰ ταξειδεύσῃ. || بولنده كرك —
ὁ ὁδοιπόρος πρέπει ν' ἀκολουθῇ τὸν δρόμον
του [πρμ.]. || كرومى — συνοδεία ὁδοιπόρων.

يولجياق } T. γιουλῶζου-λούκ, ὄν. τὸ εἶναι
τινα ὁδοιπόρον, ταξειδιώτην, τα-
ξειδιον: ی وار — ἔχετε ταξειδιον; θὰ ταξειδεύ-
σητε;

يولداش } T. γιουλ-τάξ, ὄν. συνοδοιπόρος, σύν-
τροφος, συνάδελφος: ی قبو —
δελφός ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. || دن قاله — ἀπὸ
τὸ ταξειδιον μένε ὁπίσω, ἀπὸ τοῦ συνοδοιπό-
ρου μὴ ἀποχωρίζου [πρμ.]. || ايتك — διδω σύν-
τροφον, συνοδοιπόρον, συνοδεύω.

يولداشسر } T. γιουλ-τάξ-σάξ, ἐπθ. ὁ ἀνευ
συντρόφου.

يولداشلق } T. γιουλ-τάξ-λίκ, ὄν. συντροφία:
— ايتك — κάμνω συντροφίαν, συν-
τροφεύω τινά. || قبو — τὸ εἶναι συνάδελφον ἐν
τῇ ὑπηρεσίᾳ.

يولديرمق } T. γιουλ-ῶουρ-μάκ, ρμ. διὰ μ.
βᾶλλω, ἢ ἀφίνω νὰ ἐκκριζώσωσι
χόρτα, νὰ μαδίσωσι τρίχας, πτερὰ, κ. νὰ ξε-
πουπουλίσωσι. βλ. يولق.

يولسر } T. γιουλ-ῶούξ, ἐπθ. ὁ ἐναντίος τῇ
τάξει, τῷ κανόνι, ἀτακτος, ἀτοπος:
— معامله || ἀτοπος πρᾶξις, ἢ κίνημα —
ἀτοπος ἐνέργεια, ἢ συμπεριφορά: § ὁ πρᾶττων
ἀτοπα, ἀτακτος ἄνθρωπος.

يولسرلق } T. γιουλ-ῶούξ-λούκ, ὄν. ἀτοπος
πρᾶξις, κίνημα, ἀταξία, ἀτα-
κτος διαγωγή, ἀτόπημα.

يوللامق } T. γιουλ-λαμάκ, ρμ. μτφ. ἀπο-
στέλλω, πέμπω [αἰτ.]: — آدم
ἀποστέλλω ἄνθρωπον. || چوچنى — ἀποστέλλω
τὸν παῖδα || — مكسوب — στέλλω πλοῖον. ||
στέλλω ἐπιστολὴν.

يوللامه } T. γιουλ-λαμά, ὄν. ἀπαρ. τὸ ἀπο-
στέλλειν, ἀποστολή: § ἐπθ. ὁ ἀπὸ
τοῦ ἐνὸς μέρους εἰς τὸ ἄλλο ἐν εἰδὲι δρόμου τι-
θέμενος, διαδοκίς: دىرك — διαδοκίς, ἥτοι δο-
κὸς τιθεμένη ὁρίζοντίως πρὸς ὑποστήριξιν πα-
τώματος, ἢ ὁροφῆς κτλ. βλ. كرىش.

يوللانق } T. γιουλ-λανμάκ, ρμ. οὐδ. παῖρ-
νω δρόμον, προχωρῶ: — كى
πλοῖον προχωρεῖ § ἀντὶ يوللانق βλ.

يوللانلق } T. γιουλ-λανηλμάκ, ρμ. πθ.
ἀποστέλλομαι, πέμπομαι.

يوللو } T. ἢ γιουλ-ῶού, ἐπθ. ὁ ἔχων ὁ-
δόν: — اوزون — ὁ ἔχων μακρὰν ὁδόν,

διεξοδικός: § γραμμωτός: § ὁ ἐν τάξει, τακτι-
κός, πρέπων: — سوز — λόγος τακτικός. || يولسر —
τακτικός, ἢ οὐ· § ἐπρ. ὁ ἐν εἰδὲι, ὥς: — تشويق
ἐν εἰδὲι παρακινήσεως, προτροπῆς, ἐνθαρρύν-
σεως, προτρεπτικός, ἢ προτρεπτικῶς κτλ. ||
سوزل — λόγοι ἐν εἰδὲι συμβουλῆς, παρ-
αινετικοί || — قبيح — ἐν εἰδὲι ἀποδοκιμασίας, ἀπο-
δοκιμαστικός-κῶς. || — طمن — ἐν εἰδὲι δυσφημίας,
δυσφημητικός-κῶς. || — كناه — ἀλληγορικός-κῶς.

يولمق } T. γιουλμάκ, ρμ. μτφ. ἀποσπᾶ, ἐκ-
ριζῶ, τίλλω, μαδῶ, κ. τσουμαδῶ
[αἰτ.]: — اوت — ἐκρίζω χόρτα ἄγρια κτλ. κ. ξε-
χορταρίζω, καθαρίζω τὸν ἀγρὸν ἀπὸ τῶν ἀ-
γρίων χόρτων, βοτανίζω. || — قيل — ἀποσπᾶ τρί-
χας || — بوز — μαδῶ πτίλα. [toú'i] || —
دیزو || — يوزنى صاجنى — μαδῶ τὴν πρόσωπόν του,
τὴν κόμην του [ἐκ πένθους] || — صاح باش —
μαδῶ τὴν κόμην καὶ τὴν κεφαλὴν, δεικνύω ἀπελ-
πισίαν. || — آدمى — μαδῶ τὸν ἄνθρωπον, κοινῶς
ξεπουπουλίζω, ἥτοι ἀφαιρῶ τὰ χρήματά του.
|| — طاغوق — μαδῶ ὄρνιθα, ξεπουπουλίζω. μτφ.
ἀποσπᾶ χρήματα.

يولنق } T. γιουλ-ουν-μάκ, ρμ. μσ. θρηνῶ
καὶ ὁδύρομαι, τίλλων τὰς τρίχας τῆς
κεφαλῆς μου.

ἵολοκ } Τ γινώσκων [ἐκ τοῦ **يولقي**] ἐπθ. ἐξερ-
 ριζωμένος, μαθημένος [δρῶν, δέν-
 δρον κτλ.], ἀτριχος, ἀκάθαρος. || — **صاچلى**
 οὐ ἡ κόμη τετιλμένη. || βλ. καὶ **يولوك**.

يولومك } T. γυλθυεῖς [λ. ἀρχ.] θμ. μεθ.
 ψιλῶ, μαδῶ, ἀποδιδῶ τὰς τριτάτας,
 ξυριζω [ατ.].

يولوك } T. γυδλθκ [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ προηγ.]
 ἐπθ. ὁ ψιλωθεῖς, μαδνηθεῖς, ξυρρισθεῖς,
 ἀτροχος.

يولوكن } T. γυδλσγέν [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ يولو مك
 دن. ξυράφιον.

يولويجي } T. γυδλσγιδζι [λ. ἀρχ. ἐκ τοῦ
[بولومك] ὄν. κουρεύς.

يوم } A. γέθυ, ὄν. ἡμέρα : — || ἐλ. γέθυ,
τὴν σήμερον. || — || ١٤٠ πᾶ' ἑ-λ-γέθυ,

μετά τινα καιρόν· || — **κυβέλλου γέβμιν**, καθ'
 ἑκάστην ἡμέραν· || — **في ربنا هذا** || — **γέβμιν** **χά**
ζα, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν· || — **الاحد** — **γέβμιν** **λ**
αχάχ, πρῶτη ἡμέρα, ἅτοι κυριακή· || — **الاثنين** — **γέβμιν** **δ**
δδδδδ, ἡ τρίτη — **γέβμιν** **δ** **δδδδ**, τρίτη· || — **الاربعاء** — **γέβμιν** **λ**
εββ, τέταρτη· || — **الجمعة** — **γέβμιν** **λ** **χαμ**, πέμπτη· || — **السبت** — **γέβμιν** **λ**
δζου, ἡ ἑκτατή — **γέβμιν** **δ** **δδδδ**, ἡ ἑκτατή τοῦ Μοναχάρρεμ, καθ' ἣν διανέμουντες ἀδου
 ρε, ἅτοι κολλυδοῦμεν· || — **البعث** — **γέβμιν** **λ** **π** **α** **ζ**, ἡ ἡμέρα
 τῆς ἀναστάσεως, **الجمع** — **γέβμιν** **λ** **δζε**, ἡ
 ἡμέρα τῆς συνάθροισ
 σεως, **الذوال** — **γέβμιν** **δ** **δδδδ**, ἡ ἡμέρα τῆς
 ἐρωτησέως, τῆς ἀνακρίσεως, **الجواب** — **γέβμιν** **λ** **δζεβ** **α** **π**, ἡ ἡμέρα
 τῆς ἀπαντήσεως, **الحساب** — **γέβμιν** **λ** **χιδ** **α** **π**, ἡ ἡμέρα τοῦ λόγου
 τῶν πρά
 ξων, **اليزان** — **γέβμιν** **λ** **μιζ** **α** **ν**, ἡ ἡμέρα τῆς
 πλάστρυγος, τῆς στάθμης, **الفصل** — **γέβμιν** **λ** **φ** **α** **δ**, ἡ
 ἡμέρα τῆς κρίσεως, τῆς ἀποφάσεως, **الجزاء** — **γέβμιν** **λ** **δζεζ** **α** **ζ**, ἡ
 ἡμέρα τῆς ἀνταποδόσεως, **الواقعة** — **γέβμιν** **λ** **δ** **ακ** **η** **α**, ἡ
 ἡμέρα τοῦ γεγονότος, **القارعة** — **γέβμιν** **λ** **κα** **ρ** **η** **α**, ἡ ἡμέρα
 τῆς μεγάλης συμφορᾶς, **الفرع** — **γέβμιν** **λ** **α** **κ** **β** **ρ**, ἡ ἡμέρα τοῦ
 μεγάλου θρήνου, **الدين** — **γέβμιν** **λ** **α** **κ** **β** **ρ** **η** **α**, ἡ ἡμέρα τῆς
 θρησκείας, **العهد** — **γέβμιν** **λ** **α** **κ** **β** **ρ** **η** **α**, ἡ ἡμέρα τῆς
 ἡμετέρας, **المشاقي** — **γέβμιν** **λ** **α** **κ** **β** **ρ** **η** **α**, ἡ ἡμέρα

τῆς συνθήκης, الوعد — γέμου-2-δά'ι, ה —
 الموعد γέμου-2-μεδ'ούτ, ה الجمع — γέμου-2-
 מי'άז, ה היום τῆς ὑποσχέσεως, ה ὑπεσχημέ-
 νη § πλθ. אם יגדלם § בל. καὶ לו. φ.

يوم } T. γῆρυ, ὅν. καλὸς οἰωνός· κακὸς οἰ-
 νός· طوتق — μαντεύω, θεωρῶ καλὸν
 οἰωνόν· || يومتي — μαντεύω· βλ. يومسز، يوملو.

ἡμέρα } Α γέθυ-εν, αιτ. τοῦ γο γέθυ, ἐν χρῆ-
 σει ἐν τοῖς ἐπομένοις: من الأيام — γέ-
 θυ-εν μιν-λ-εγθάμ, ἐν μῇ τῶν ἡμερῶν || قی —
 — γέθυ-εν ὅι γέθυ-εν, ἡμέρα τῇ ἡμέρα, ὅση-
 μέρα.

} T. γουμάκ [κατὰ τὸ لَهْجَة ἐκ τοῦ
 } يوماق | δν. ἀγαθὸς, τολῦπῃ, σπεῖρα,
 κουδάρι: — ايلك — τολῦπῃ νήματος, κλωστής.
 || صارق — तुल्लिष्व क्लोस्थं εις τὸ
 κουδάρι, κουδαριάζω.

} T. γιουμακ-λαμάκ, ρμ. μτδ.
 κάμνω κουδάρι, τολυπεύω,
 συνσπειρώ, συνστρέφω, κουδαριάζω [αιτ.].

} T. γινωσκ-λανάσκ, ρμ. μδ.
 } τολυπεύομαι, κουδαριάζομαι,
 λαμβάνω τὸ σχῆμα τολύπης, κουδαριοῦ, συσ-
 πειροῦμαι.

} T. γηουροῦ [βλ. *يوصرو*] ἐπὶ
 } σφαιροειδῆς· § ὅν. οἰδημα ἢ πρη-
 σμα σφαιρικόν, κύρτωμα, κύφωμα : *آغا* -- سى
 οἰδημα δένδρου || βλ. *يوس* καὶ *بامرو*.

} T. γουμουρον - δζάκ, κοινῶς
 } يومورجاق, δν. στήνημα[πανώ-
 λους· πανώλης· μτφ. πανούκλα [ἐπὶ λίαν ζωο-
 ροῦ ἢ κακοήθους παιδός, ἢ μεγάλου].

يوسروق } T. γρουμροῦκ [ἐκ τοῦ يوسروق] δν.
 γρόνθος, πυγμαή· γρονθοκόλημα,
 κ. γρονθιά: لرى صيقى — σφίγγει τοὺς γρόνθους
 διὰ τὰ κτυπήσῃ· || عاشق ايتك n اينديرمك
 καταφέρω [ἐντρίδω] ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τινος γρόν-
 θον, γρονθοκοπῶ· يوسروغنى قئاسنه اوردى
 φερε τὸν γρόνθον τοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς του,
 ἐγρονθοκόλησε· || ضربته سى — γρουμροῦκ ταρ-
 πιδί, γρονθοκόλημα· || دوکوشى — πάλιν πυγμαίς.

} T. γρονθοκ-λαμάκ, ρμ.
 } μτθ. γρονθοκοπῶ [αἰτ.] :
 — γρονθοκοπῶ τὸ στήθος· § ζυμῶνω διὰ
 τῆς πυγμῆς.

يومرولمق } T. γιονυρον-λινάκ, ρμ. οὐδ.
 ἐξοιδάινονται, λαμβάνων τὸ σῆλ-
 μα ὑδρον, ὑδονῦμαι.

يوم مسر } T. γιου-δουζ, ἐπθ. ἀπαίδιος: —
كون ἀπαίδια βλ. يومو.

} T. γινώσκω-τ-μάκ, ρμ.μθ. ἁ-
 παλύνω, μαλακύνω, μαλάσσω
 καρδίαν· καθιστῶ ἁπαλόν, μαλακόν, κάμνω
 τινά νᾶ κατευαδθῇ, νᾶ μὴ ἐπιμένῃ, κατα-
 προῦνω [αἵτ.].

يومشاجق } T. γιονμάσθῃκ [ὑποκ. τοῦ
 عموشاق } ἐπθ. ἀπαλίας, μαλακίων,
 κ. μαλακούτσικος, ἀρετὴ ἀπαλός.

يوشاق } T. γουσακ [κατὰ τὸ لجه, κυ-
 ρίως عشاق γουσακ] ἐπθ. μαλακός,
 ἀπαλδός [ἀντίθ. سرت. صوی
 سیر — σίδηρος μαλακός [ἀντίθ. سرت. صوی σκλη-
 ρός· βλ. και دیشی] —|| —|| οὗ ἡ κεφαλὴ ἀπα-
 λή, εὐπειθής· —|| آدم —|| یوزی
 ايك —|| κηρός ἀπαλδός· ζῶν. τὸ μαλακὸν μέ-
 ρος : —|| بالدير —|| τὸ γαστροκνήμιον, τὸ παχύ μέ-
 ρος τῆς κνήμης.

يوم شائق } Τ' γυοιμακ-λῆκ, ὄν. ἀπαλό-
της, μαλακότης· μετ. πραότης,
ἡπιότης.

ἡμεῖς } T. γινουσαμᾶκ, ρμ. οὐδ. μα-
 λᾶκύνομαι, ἀπαλύνομαι· μτφ.
 μαλάσσομαι, καθίσταμαι πρῶτος, ἥλιος, κατα-
 παύνομαι.

يومتي } T. γιουμάκ, ρμ. μτθ. πλύνω, ἀπο-
πλύνω [αἰτ.] : — ἃ νίπτομαι τὰς
χεῖρας· μτψ. αὐθός εἰμι, ἀπαλλάττομαι φθάνω
εἰς τὸ τέλος, δὲν ἔχω πλέον, χάνω πάνταν ἐπι-
δα· : الى يويار ايكي الدد بوزى يويار
νίπτει [γλουγγάρο, λέγεται καὶ يور γλουθ] αἱ
δὲ δύο χεῖρες νίπτουσιν τὸ πρόσωπον [πρμ. ἐπὶ
ἀλληλοδοσθεας].

يومالمق } T. γινου-ουλ-μακ, ρμ. μσ. κλειο-
μαι ως η πυγμή, ἥ οἱ ὀφθαλμοὶ
νυσταλέου.

يوملو } Τ. γιομ-λου, ἐπθ. αἰθίος : كون —
 ημέρα αἰθία· βλ. يومسز .

يومق } T. γιονυ-μᾱκ, ρμ. μτδ. κλειω χεῖ-
ρα, παλάμην, ὀρθαλαμούς [αἰτ.] :
— كوز κλειω τοὺς ὀρθαλαμούς, καμμύω' μτφ.
παραδέλω. || — اغزي آجوب كوزی ανοίγω τὸ

στόμα καὶ κλείω τοὺς ὀφθαλμούς, ὑβρίζω χωρὶς
να προσέχω τίνα ἔχω ἀπέναντί μου καὶ ἀνευ
οὐδεμιᾶς ἐπιψυλάξεως.

يوم مورتطه } T. γιονμουρτά, γιονμουρτλαμάκ, βλέπε
يوم مورتطه }
يوم مورتطه } κτλ.

يوموق } T. γιονμοϊκ [ἐκ τοῦ يومى] ἐπθ.
κλειστός [ὁφθαλμός, πνευμά] : —
روز } ὁφθαλμός κλειστός.

يوم } Τ. γιόμα, ὄν. εἶδος κάλω.

يومی } A. γεδμ-í, τὸ θ. يومیه ἐπθ. ἡμερῆ-
 σιος: حركت يومیه κίνησις ἡμεροσία: §
 يومیه ἐπρ. τὴν ἡμέραν βλ. καὶ ἐπόμε.

يوميه } A. γεμίζε [θ. τοῦ προηγ.] ὄν. θ.
 μισθὸς ἡμεροτίσιος, ἡμερομισθιον :
 — سي اون غروش — τὸ ἡμερομισθιον του εἶναι δέ-
 κα γρόσια. — دفتري — ἡμερολῳγιον [ἐμπόρου].

Ἰωνάν } A. γιουνάν, ὄν. κ. ἡ Ἑλλάς [Ἰωνία]: قدیم — ἡ ἀρχαία Ἑλλάς: حکمای
 — οἱ σοφοὶ [χοινεῖα] τῆς Ἑλλάδος: تبعه —
 ὑπῆκοοι Ἕλληνες: لسانی — ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσ-
 σα: βλ. καὶ يونانستان.

يونانجه } T. γιονάν-δζα, ἐπθ. Ἑλληνικός
 §ἐπρ. Ἑλληνιστί : سويلك — ὁμι-
 λῶ Ἑλληνιστί §δων. ἡ Ἑλληνική γλῶσσα §βλ. رومجه.

يونانستان } Π.γίουναν-ιστάν,δν.ή Ελλάς.

یونانی } T. γυναν-λή, ἐπθ. ἑλλην.

يوناني } Π. γιουναν·i, ἐπθ. ἑλλαν· ἑλλαννι·
 κόσ·§δν. ἡ ἑλλαννικὴ γλῶσσα; دن —
 مأخوذ لنت λέξις εἰλημμένη ἐκ τῆς ἑλλαννικῆς
 §θ. يونانه — مطبوعات αἱ ἑλλαννικαὶ ἐφημερίδες.

} T. γιοντιάκ, ταῦτο یونتی βλ.
 یونتی

T. γερονδῶ [κατὰ τὸ لهجه, κυρίως
يونيجه } ἡ γερωνδική ἐκ τοῦ يورمقك هه بورونجه
μαρτυροῦνται τὸ δι' οὗ μαρτυροῦσιν τὸ ζητούμενον].
δν. τριψυλλον: — آجي | تریپسوللون کترینون.
— Μινύανθος: ἕτερα εἶδη: — قره، قزل،
اوله اشکم اوله — لر || اولچله وفاق
— μή ἀποθνήσκεις [εἰς δὲ] δνε μου, μή
ἀποθνήσκεις· ν' ἀναψῶσι τὰ τριψύλλα καὶ τρα-
γε [γέ]: τὸ ἡμέτερον: Հի՛սե Մա՛յ նա փէ՛հ տրիփս-
լլա καὶ τὸν Αὐγουστο σταφύλα [πρω.]

- یون** } T. γιόνε, δν. φορδὰς ἀγρία· § —
 یونی } T. γιόνε, δν. λεπτά πτίλα πτηνῶν
یونده } εὐρισκόμενα ὑπὸ τὰ μεγάλα.
یونده } γιόνε, ἢ جوندہ δζούνε, δν. κ.
 Moschonhōia.
یونس } A. γιονούε, δν. κ. ὁ προφήτης 'Ιω-
 νᾶς [βλ. καὶ ذوالنون — بالی] — δελφίν
 [ιχθύς] — بالی کی آبلور — ὁρμῆ ὡς ὁ δελφίν
 [πρμ.] — βλ. یونوز.
یونغار } T. γιονγάρ, δν. εἶδος καθαράς τρι-
 χόρδου· βλ. بولغارى.
یونغه } T. γιονγκά [ἐκ τοῦ یونقى] δν. παρα-
 σχίς, σχίδαξ, κ. πελεκούδι: مال جائك
 — ἡ περιουσία εἶναι ὁ σχίδαξ τῆς ψυχῆς
 [πρμ.] — سی — یور — پاراسχίς σιδήρου.
یونلماش } T. γιονούλμαμη, βλ. ἐπόμε.
یونلمق } T. γιον-ου-μ-μάκ ἢ یونلقى γιον-
 ου-μ-μάκ, ρμ. πθ. καὶ μσ. πελε-
 κῶμαι, ξέομαι [ἐπὶ ξύλου καὶ μτφ.]: یونلماش
 γιονούλμαμη, ἀπελέκντος, μτφ. ἀμύρψωτος,
 ἀπαίδευτος.
یونقى } T. γιονμάκ, ἢ یونقى γιον-μαک, ρμ.
 μτθ. πελεκῶ ξύλον διὰ ροκανίου,
 διὰ σκεπάρνης, ἢ λαξεύω λίθον διὰ σμίλης,
 γλυψίδος, ἢ ξέω, κ. ξύνω κάλαμον κτλ.: — ق
 ξύνω κάλαμον.
یونقى } T. γιον-ν-μάκ, ρμ. μσ. πλύνομαι:
 یونقى } T. γιον-ν-μάκ, ρμ. μσ. πλύνομαι καὶ καθαρί-
 ζομαι.
یونمه } T. γιονμά, δν. ἀπαρ. τὸ πελεκᾶν
 κτλ. βλ. یونقى — § ἐπθ. πελεκητός, λα-
 ξευτός, λελαξευμένος: طاشلر — λίθοι λαξευτοί.
یونوز } T. γιονούζ, κατὰ παραφθοράν ἐκ
 τοῦ یونس, δν. δελφίν· ὁ μέγας
 λέγεται — آق λευκὸς δελφίν· ὁ μικρότερος
 تهرتار, καὶ ὁ μικρὸς طومبین τουμπین —
 — εἶδος δελφίνος ἔχοντος σημεῖον τι ὡς ὁφρύ.
یونجی } T. γιονουζού [ἐκ τοῦ یونقى] ἐπθ.
 ὁ πελεκῶν, λαξεύων.
یووه } T. γιουδά, βλ. یوا.
یوها } T. ἡ γιούχα, ἐπιφώνημα ὑβρι-
 στικόν, ἢ χλευαστικόν, διὰ πρᾶξιν

ἀνάνδρον ἢ αἰσχράν, ἀντίστοιχον τῷ Οὐά τῆς
 ἀγ. Γραφῆς: یه — المی — παίρνω εἰς τὸ γιούχα, ἢ
 طومبین — یه — πιδνω εἰς τὸ γιούχα, ἢ
 چاغرمق — φω-
 νάζω γιούχα, ἥτοι ἐκσυρτίτω.

- یویان** } T. γιουγιάν [μτχ. τοῦ یومق] ὁ πλύνων.
یویلمق } T. γιου-γ-ου-μ-μάκ, ρμ. πθ. πλύν-
 νομαι, ἀποπλύνομαι.
یویجی } T. γιουγ-ου-δζού [ἐκ τοῦ یومق] —
 ἐπθ. ὁ πλύνων, πλύντης.
یه } T. γιά, ταὐτὸ ἢ βλ.
یهود } A. γεχούε, δν. 'Ιουδαῖος, 'Ιουδαῖοι,
 'Ισραηλίται· βλ. جفوت, جهود.
یهودی } A. γεχου-ε, ἐπθ. 'Ιουδαϊκός καὶ
 δν. 'Ιουδαῖος: هاوره — συναγωγ-
 ῇ 'Ιουδαϊκῇ, μτφ. τόπος θεωρωδης· § 30. هاوره.
یهودیجه } T. γεχου-ε-δζέ, ἐπθ. 'Ιουδαϊκός·
 ἐπρ. 'Ιουδαϊστί, 'Εβραϊστί: —
 یهودی دیمیلω 'Εβραϊστί· § 30. ἡ 'Εβραϊκὴ γλώσσα.
یهودیلک } T. γεχου-ε-λίε, δν. 'Ιουδαϊσμός·
 ὁ χαρακτήρ τῶν 'Ιουδαίων.
یهیترمک } T. γι-ι-ε-μάκ, ρμ. μτθ. χάνω, ἀ-
 πόλλυμι [αἰτ.]: باری سز او یسی
 — ὁ δν. ییتردیکنزه متسی اولکن
 παρηγορήθητε [μουτεδελλί δζουνουζ] διότι
 ἀπωλέσατε [ἐκ τῆς χειρὸς] τὸν 'Οδυσσέα [δζίε].
یهیتک } T. γι-ε-μάκ, ρμ. οὐδ. γίνομαι ἀφαν-
 τος, ἀπουσιάζω· χάνομαι, ἀπόλλυ-
 μαι [ἐπὶ χρόνου].
یهیجی } T. γει-δ-ζ [ἐκ τοῦ یε] ἐπθ. ὁ τρώ-
 γων: — چوق ὁ τρώγων πολὺ, πο-
 λυφάγος, λαίμαργος· — حرام ὁ ἀδίκως τρώγων
 τὸν ἄρτον ὃν τρώγει, ἥτοι ὁ μὴ ἐργαζόμενος,
 چان — چان — ὁ βάρος εἰς τὸν τρέφοντα αὐτὸν·
 φαγέδαινα.
یهیلیلک } T. γει-δ-ζ-λίε, δν. τὸ τρώγειν· λαι-
 μαργία.
یهیر } T. γέρο, βλ. یر.
یهیرتمق } T. γι-ε-μάκ, ییرتمق γι-ε-μάκ,
 βλ. ییرتمق, ییرتمق, ییرتمق.
یهیسا } T. ἰσα [issa] ἐπθ. ἐνθαρρυντικόν, ἐν-
 χράσει ὅταν σηκόνη τις βαρὺ φορτίον·
 — — ἐπὶ τέλους.

يغموق } T. γιγμάν, γιγμολιάν, βλ.
 يغموق يغموق .

بيقماق } T. γῆκαυακ [κατὰ τὸ لجهه, κυ-
ρίως بوقماق ἐκ τοῦ يومق] ρμ. μτθ.

πλύνω [ait.]: — چاشیر πλύνω ἀσπερόρουχα· ||
 πλύνω ποτήρια· || — يولاشيق πλύνω
 τὰ λερωμένα σκεύη τοῦ μαγειρείου, οἷον παρ-
 οψίδας κτλ· || — يوزو πλύνω χεῖρας, πρόσ-
 ωπον.

بقامه } Τ. γυῖκαυά, ὄν. ἀπαρ. τὸ πλύνειν,
πλύνεις, πλύνσιμον· βλ. προηγ.

يقانق } T. γῆκα-v-μάκ. ρμ. μσ. πλύνο-
 μαί τὸ ὄμα, τὰς χεῖρας, τὸ πρό-
 σωπον· ἡ πθ. πλύνομαι [ἀσποδοροῦσα κτλ.].

بقائه } Τ. γυῖκανυά, ὄν. ἀπαρ. τὸ πλύνε-
σθαι, πλύσις· βλ. προηγ. καὶ ἐπόμε.

يقايش } T. γυνικανίς [ἐκ τοῦ بَيْعَانِق] p. ἀφ.
τὸ πλύνεσθαι, πλύσις· ταὐτὸ بَيْعَانِع.

١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠
 ٢٠١
 ٢٠٢
 ٢٠٣
 ٢٠٤
 ٢٠٥
 ٢٠٦
 ٢٠٧
 ٢٠٨
 ٢٠٩
 ٢١٠
 ٢١١
 ٢١٢
 ٢١٣
 ٢١٤
 ٢١٥
 ٢١٦
 ٢١٧
 ٢١٨
 ٢١٩
 ٢٢٠
 ٢٢١
 ٢٢٢
 ٢٢٣
 ٢٢٤
 ٢٢٥
 ٢٢٦
 ٢٢٧
 ٢٢٨
 ٢٢٩
 ٢٣٠
 ٢٣١
 ٢٣٢
 ٢٣٣
 ٢٣٤
 ٢٣٥
 ٢٣٦
 ٢٣٧
 ٢٣٨
 ٢٣٩
 ٢٤٠
 ٢٤١
 ٢٤٢
 ٢٤٣
 ٢٤٤
 ٢٤٥
 ٢٤٦
 ٢٤٧
 ٢٤٨
 ٢٤٩
 ٢٥٠
 ٢٥١
 ٢٥٢
 ٢٥٣
 ٢٥٤
 ٢٥٥
 ٢٥٦
 ٢٥٧
 ٢٥٨
 ٢٥٩
 ٢٦٠
 ٢٦١
 ٢٦٢
 ٢٦٣
 ٢٦٤
 ٢٦٥
 ٢٦٦
 ٢٦٧
 ٢٦٨
 ٢٦٩
 ٢٧٠
 ٢٧١
 ٢٧٢
 ٢٧٣
 ٢٧٤
 ٢٧٥
 ٢٧٦
 ٢٧٧
 ٢٧٨
 ٢٧٩
 ٢٨٠
 ٢٨١
 ٢٨٢
 ٢٨٣
 ٢٨٤
 ٢٨٥
 ٢٨٦
 ٢٨٧
 ٢٨٨
 ٢٨٩
 ٢٩٠
 ٢٩١
 ٢٩٢
 ٢٩٣
 ٢٩٤
 ٢٩٥
 ٢٩٦
 ٢٩٧
 ٢٩٨
 ٢٩٩
 ٣٠٠
 ٣٠١
 ٣٠٢
 ٣٠٣
 ٣٠٤
 ٣٠٥
 ٣٠٦
 ٣٠٧
 ٣٠٨
 ٣٠٩
 ٣١٠
 ٣١١
 ٣١٢
 ٣١٣
 ٣١٤
 ٣١٥
 ٣١٦
 ٣١٧
 ٣١٨
 ٣١٩
 ٣٢٠
 ٣٢١
 ٣٢٢
 ٣٢٣
 ٣٢٤
 ٣٢٥
 ٣٢٦
 ٣٢٧
 ٣٢٨
 ٣٢٩
 ٣٣٠
 ٣٣١
 ٣٣٢
 ٣٣٣
 ٣٣٤
 ٣٣٥
 ٣٣٦
 ٣٣٧
 ٣٣٨
 ٣٣٩
 ٣٤٠
 ٣٤١
 ٣٤٢
 ٣٤٣
 ٣٤٤
 ٣٤٥
 ٣٤٦
 ٣٤٧
 ٣٤٨
 ٣٤٩
 ٣٥٠
 ٣٥١
 ٣٥٢
 ٣٥٣
 ٣٥٤
 ٣٥٥
 ٣٥٦
 ٣٥٧
 ٣٥٨
 ٣٥٩
 ٣٦٠
 ٣٦١
 ٣٦٢
 ٣٦٣
 ٣٦٤
 ٣٦٥
 ٣٦٦
 ٣٦٧
 ٣٦٨
 ٣٦٩
 ٣٧٠
 ٣٧١
 ٣٧٢
 ٣٧٣
 ٣٧٤
 ٣٧٥
 ٣٧٦
 ٣٧٧
 ٣٧٨
 ٣٧٩
 ٣٨٠
 ٣٨١
 ٣٨٢
 ٣٨٣
 ٣٨٤
 ٣٨٥
 ٣٨٦
 ٣٨٧
 ٣٨٨
 ٣٨٩
 ٣٩٠
 ٣٩١
 ٣٩٢
 ٣٩٣
 ٣٩٤
 ٣٩٥
 ٣٩٦
 ٣٩٧
 ٣٩٨
 ٣٩٩
 ٤٠٠
 ٤٠١
 ٤٠٢
 ٤٠٣
 ٤٠٤
 ٤٠٥
 ٤٠٦
 ٤٠٧
 ٤٠٨
 ٤٠٩
 ٤١٠
 ٤١١
 ٤١٢
 ٤١٣
 ٤١٤
 ٤١٥
 ٤١٦
 ٤١٧
 ٤١٨
 ٤١٩
 ٤٢٠
 ٤٢١
 ٤٢٢
 ٤٢٣
 ٤٢٤
 ٤٢٥
 ٤٢٦
 ٤٢٧
 ٤٢٨
 ٤٢٩
 ٤٣٠
 ٤٣١
 ٤٣٢
 ٤٣٣
 ٤٣٤
 ٤٣٥
 ٤٣٦
 ٤٣٧
 ٤٣٨
 ٤٣٩
 ٤٤٠
 ٤٤١
 ٤٤٢
 ٤٤٣
 ٤٤٤
 ٤٤٥
 ٤٤٦
 ٤٤٧
 ٤٤٨
 ٤٤٩
 ٤٥٠
 ٤٥١
 ٤٥٢
 ٤٥٣
 ٤٥٤
 ٤٥٥
 ٤٥٦
 ٤٥٧
 ٤٥٨
 ٤٥٩
 ٤٦٠
 ٤٦١
 ٤٦٢
 ٤٦٣
 ٤٦٤
 ٤٦٥
 ٤٦٦
 ٤٦٧
 ٤٦٨
 ٤٦٩
 ٤٧٠
 ٤٧١
 ٤٧٢
 ٤٧٣
 ٤٧٤
 ٤٧٥
 ٤٧٦
 ٤٧٧
 ٤٧٨
 ٤٧٩
 ٤٨٠
 ٤٨١
 ٤٨٢
 ٤٨٣
 ٤٨٤
 ٤٨٥
 ٤٨٦
 ٤٨٧
 ٤٨٨
 ٤٨٩
 ٤٩٠
 ٤٩١
 ٤٩٢
 ٤٩٣

يقمق { T. γικμάκ, γικτιομάκ, يقديومق
βλ. نقدومق و نقدومق

T. γίν, ὄν. ἔτος : بائى — πρώτη τοῦ
 ἔτους || ده — آده σπανίως, σπανιώτα-

τα [κ. λ. τὸν μῆνα, τὸ ἔτος]· — يَكُنْ τὸ παρ-
ελθὸν ἔτος· — يُولَى — τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος·
ἔτος εὐφορίας, ἀθροονίας· — ي — ἔτος ἀπο-
ρίας· — عَرَبِيَّ ἔτος ἀραβικόν, ἥτοι σεληνιακόν
[قَمَرِي] ἐκ 354 ἡμερῶν· — رُومِيَّ ἔτος ρωμαϊκόν,
ἥτοι οἰκονομικόν [مَالِي] συνιστάμενον ἐκ 365
ἡμερῶν καὶ ἐξ ὥρων· — فَرَنْسِيَّ ἔτος φραγκικόν
[فَرَنْΚِي], ἥτοι Γρηγοριανόν, ἐκ 365 ἡμερῶν, ἐξ
ὥρων καὶ τινων δευτερολέπτων.

31. **ΣΙΛΑΝ** } T. γιλάν [κατὰ τὸ لهجان, ἐκ τοῦ ييلامق].
 δν. ὄφις: — آلا ستيكثوس ὄφις [βλ. تنين].

|| — δῆλις φαιός, στακτόχροος· || — قویر و قسز —
 φῖς ἀνευ οὐράς· || — کور — δῆλις μὴ τοδόλος [κ. λ.
 στραδοφειδί]· || — اوق — εἰχθονα· || — صاغر — ἀσπίς [δ-
 φῖς] || — صو — ὕδρος, χέλυδρος, νερόφειδον· || —
 بالی — εἰχθονα· || — کوی — εἶδος ἐλελιψάσκου· || —
 کوملی — ὑποκάμισον τοῦ δῆλεως, γῆρας· || —
 یاصدی — ἀπὸν τὸ κοινόν, ὁφείτης, κ. φειδοχόρον· ||
 کی — — ὡς δῆλις, ἥτοι ἀποτροπαιος, ἀπιστος,
 ψυχρὸς· || — قویر و غنه باصق — πατὼ τὴν οὐρὰν τοῦ
 δῆλεως, μετῃ. ἐξοργίζω· || — اویوشش — δῆλις νεναρ-

κωμένος [κυρ. μτψ.] || صوقش — ὀφιοόδηκτος ||
βλ. ييلانقوى ، ييلانقوى || بابا کوش .

ييلانجق } T. γιλαν-δζήκ, ὄν. ἐρυσίπελας.

سیدانجی | T. γιλανδζηκ-δζή, ὄν. ὁ θε-
ραπεύων τὸ ἐρουσίπελας.

۱۱۸
 ییلانجی } T. γιλαν-δζή, ὄν. ὁ ἔχων ἔργον
 να συλλαμβάνη ὁφεις καὶ ἐπιδει-
 κνύη πρὸς κερδοσκοπίαν.

Ἰλακαὶ } T. ἡ Ἰλακαὶ γιλαν-καβί, ἐπθ.
 ἑλικοειδὴς ὥς ὁ ὄψις [ἐπὶ γραμ-
 μῆς ποταμοῦ, ὀρέων κτλ.].

11. T. γιλιθινο-μάκ, ρμ. μτθ. ἐκ-
 πτωῶ, ἐμποιῶ τρώμον, φροδίζω
 ييلدير مق

τινὰ εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ μὴ τολμήσῃ νὰ εἴπῃ,
ἢ πράξῃ τι, κ. τρομάζω[αίτ.]: *بركعنه كوزي*.
— κάμνω τὸν ὀφθαλμὸν τινος νὰ φοβῇ, ἐκ-
πτοῶ, ἐκφοβίζω.

يمشك } T. γλ-τδ-μῆε, ρμ. οὐδ. γελῶ εἰς
 τρόπον ὥστε νὰ φαίνωνται οἱ ὀ-
 ὀδόντες, ἥτοι ἀνοίγων τὸ στόμα ἀπὸ τῶν || βλ.
 يمشك و يمشق و يمشق .

يالشيقي } T. γιλ-ισήκ, ἐπθ. ὁ γελῶν εἰς τρό-
 πον ὥστε νὰ φαίνονται οἱ ὁδόν-
 τες, ἥτοι ἀνοίγων τὸ στόμα ἀηδῶς || صرمتان

11. **Παλινοῦ** } T. γιλ-νὸ-μὰκ, ρμ οὐδ. χαυνοῦ.
 12. **Παλινοῦ** } μαι καὶ γίνομαι ἐλαεινός· βλ. **Παλινοῦ**.

يبلغين } T. γιγνῆν[ἐκ τοῦ يلقى] ἐπθ. ἔπτον.
 μένος, πεφοβισμένους εἰς βαθμὸν ὥστε
 νὰ μὴ τολμᾷ νὰ εἴπῃ, ἢ πράξῃ τι [دن]: ذهني —
 οὐ ὁ νοῦς κλειστός [ἀνοῦς]
 καὶ πεφοβισμένος ἀπὸ τὰ μαθήματα.

يبلغينلق } T. γιλιγιν-λιήκ, ὄν. ἡ κατάστα-
 σις τοῦ ἐπιτομμένου, τοῦ πεφο-
 ρισμένου, ψόδος, τρόμος : كايور — بك μ' ερ-
 χεται, μὲ καταλαμβάνει τρόμος.

11. **μιλάτω** } T. γιλ-λατμάκ, ρμ. μιτ. άφίνω
 τι να σταθῇ ἔτος ἢ ἔτη, να πα-
 λαιώσῃ ὡς π.χ. οἶνον κτλ. ξκάμνω να βραδύνῃ
 κ. να χροονίσῃ [αἰτ.].

ييلاامق } T. γιλ-λαμάκ, ἡ γιλαν
 μάκ, ρμ. οὐδ. μένω εἶτος, ἡ ἐτη
 παλαιοῦμαι ὥς οἶνος κτλ., ἐγγηράσκω: ييلاامش
 جفوت عقلى وار ἔχει νοῦν ἰουδαίου ἐγγηράσαν
 τος, ἥτοι εἶναι πονηρός [πρμ.] § βραδύνω
 χρονίζω, κάμνω ἕνα χρόνον, χρονοτριβῶ: ملائدى

διν ἐφερεν εἰς πέρας. | ايشى بيتيردى

يبلق } T. γιλ-λήκ, ἐπθ. ἐτήσιος: قرق — آدم

ἐτήσιος μισθός, ἐτήσιον· βλ. آلاق, هفتة لى.

يبلقبجى } T. γιλλνκ-τθή, ταυτό ἐπόμε.

يبلقلى } T. γιλλνκ-λή, ἐπθ. ὁ ὑπηρετῶν
ἐπὶ ἐτησίῳ μισθῷ [ὑπηρετής, ὑπηρετρία]· βλ. هفتة لى, آلاق, كونده لكجى.

يبلقم } T. γιλμάκ, ρμ. οὐδ. εἶμαι γλοιώ-
δης, κολλητικός· § φοδοῦμαι, πτοοῦ-
μαι [دن]· اوندن ييلمس: [دن]·
φοδῆθη ἐξ αὐτοῦ, ἐφοδῆθην αὐτόν.

ييلمك } T. γιλμέκ, ταυτό ييلمك βλ.

يمك } T. γεμέκ, ييديرمك γειριμέκ, βλ. يمك
يديرمك.

يىندى } T. γεῖντι [ἐκ τοῦ يمك] ὄν. ὅ, τι τρώ-
γεται, τροφή, ἐδώδιμον: قيرنديسى —
λείψανα φαγντοῦ.

يىنى } T. γεῖνι, ἐπθ. βλ. يىنى.

يىنيك } T. γενίκ, βλ. يىنيك.

يىو } T. γίθ, ὄν. αὐλαξ ἀδαθῆς ὡς γραμμῆ:
αὐλαξ τοιαύτη κατα-
σκευαζομένη ἐπὶ τούτῳ ἐπὶ δανίδος· ||

باش || شىخانہ || αι ραφαὶ τοῦ κρανίου· || چاغنىك —
رى

|| يى || αὐλαξ πυροδόλου, ἢ τηλεδόλου·
|| يى || αὐλαξ τοῦ πλαισίου, ἐν-
τὸς τῆς ὁποίας προσαρµόζεται ἡ ὕελος· ||

ويدہ || αὐλαξ ἑλικος, κ. βίδας.

يىولى } T. γιθ-λή, ἐπθ. ὁ ἔχων αὐλακας ἀδα-
θεῖς, ἢ γραμμάς· βλ. προηγ.

ييه جك } T. γεῖδζέκ [ἐκ τοῦ يمك ἢ يمك]
ὄν. ἐδώδιμον: ايجه جك — ἐδώδιμον
καὶ πόσιμον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Β'. ΤΟΜΟΥ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

περιέχον κατ' ἀλφαθητικὴν τάξιν λέξεις, ἡ ἐκδοχὰς
καὶ παραδείγματα παραλειφθέντα, ἡ διορθώσεις ἡμαρτημένων*.

1

ابعاث } A. iḥ'ās [ρζ. بعث] ρ. ἀφ. τὸ πέμ-
πειν, ἀποστέλλειν [μᾶλλον ἐπὶ ἐμ-
ψύχων].

ابفاض } A. iḥ'āz [ρζ. بغض] ρ. ἀφ. τὸ μι-
σεῖν, τὸ ἀποστρέφεσθαι, μῖσος, ἀπο-
στροφή: — مداهنه — τὸ ἀποστρέφεσθαι τὴν κολα-
κείαν.

ابوام } A. iḥ'āw [πλθ. τοῦ A. ἢ Π. iḥ'āw]
δν. γλαῦκες, βύαι.

ايسوس } Bl. iḥ'ās, ταῦτο ليسوس Bl.

ايجه } T. iḥ'āz [ρζ. اب] .

اتكلمك } T. iḥ'āz [ρζ. اب] . Bl. iḥ'ās, ταῦτο ليسوس Bl.
σπεδα, προσκυνῶ [αἰτ.] : بكي
προσεκύνησε τὸν βένν [ἀναχωρῶν].

ايماناه } Π. iḥ'āw-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἀμαρτωλός.
§ ἐπρ. ὡς ἀμαρτωλός.

اجل } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . δν. προθεσμία.

اجاله } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

آجيس } T. iḥ'āz [ρζ. اب] . ἐν χρήσει μετὰ
τοῦ بوجيس, iḥ'āz, ἐκτρομα [μτφ.].

احترامكارانه } Π. iḥ'āz-ανέ [ρζ. اب] .
§ ἐπρ. ὡς ἀμαρτωλός.

احتمالات } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

احصائي } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

احصائي } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

σπῆμα ἀπογραφῆς ἀφορῶν τὸν πληθυσμόν· §
πλθ. احصائيات iḥ'āz, ἀπογραφαί, καταγρα-
φαί: — ماله — οἰκονομικαὶ ἀπογραφαί.

احمدى } A. iḥ'āz, ἐπθ. ὁ τοῦ 'Αχμέτ· §
θ. احمديه : — شريعت — ὁ ἱερὸς νόμος
τοῦ 'Αχμέτ, ἥτοι τοῦ προφήτου Μωάμεθ.

اختيار } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

اختيار } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

اختيار } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

اختين } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

اخطار } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

ادارة } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

ادارى } A. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

ادبى } T. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

ادبى } T. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

ادبى } T. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

ادبى } T. iḥ'āz [ρζ. اب] . — τὸ κινεῖν,
ἢ χειρίζεσθαι τὸν κάλαμον.

* Όταν ἡ λέξις σημειοῦται ἐν τῷ σώματι τοῦ Λεξικοῦ, ἡ παραπομπὴ γίνεται διὰ τοῦ [ρζ. اب].

μα, κ. ἀραλῆκι : αὐτὸ — δωματίον ὁμοιον κτλ.
ἦτοι μικρότατον.

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἀραγίς [βλ. λ.] κόσμημα: جواهر
— ناطقة اخلاصی اولان دعوات افزایش
μακροβιότητος [ἐξῆραγίσι ἰδμο], εὐεξίας καὶ
μεγαλείου τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, αἰτι-
νες εἶναι τὸ κόσμημα τῆς εἰλικρινοῦς γλώσσης
[νατικαῖ ἰχλὰς] πάντων.

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἀραγίς-ἰχλὰς, ἐπθ. ὁ κό-
— σμον διδούς, κοσμών. || Ρμ. —
پادشاه: افند من حضر تری: استولیزω [δοτ.]:
— A. A. M. ὁ Αὐθέντης ἡμῶν, ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς ἡμέ-
ρας [ροῦξι μεδ' αἰετ-ἰουροῦξ] ἀφ' ἧς ἐκόσμη-
σε τὸν Ὀθωμανικὸν θρόνον [ἐρικεῖ ὁδμανί]...

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἀραγίς-ἰχλὰς, ἐπθ. ὁ κόσμον
— διδούς, κοσμών, στολίζων. || Ρμ.
— αὐτὸν — κοσμῶ [δοτ.].

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἀραγίς-ἰχλὰς, ἐπθ. ὁ κόσμον
— ποιῶν, κοσμών. || Ρμ. — αὐτὸν —
κοσμῶ, στολίζω [δοτ.].

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἀραγίς-γιάτ, ἐπθ. ὁ εὐ-
— ρίσκων κόσμον, κοσμοῦμενος.
|| Ρμ. — αὐτὸν — κοσμοῦμαι, στολίζομαι [τῇ αἰλῇ]:
نسخ نفیسه نادره ايله — اوله جنى بی اریاب اولان اوله بر
— خزینه جواهر معارف اینجده
— ροφουλακίου [χαζινέ] κειμηλίων γνώσεως [ῥε-
— δαχίρι με' αργίφ], ὅπερ εἶναι ἀναμφιβόλῳ [ἰ-
— ῥοτιγιάτ] ὅτι θέλει κοσμηθῆ διὰ σπανίων ἐξό-
χων ἀντιτύπων βιβλίων [νουδάχ].

ΑΡΑΙΣΗ } Α. ἰρτιγιάτ [ρζ. ρ. αἰ. το
— εἶναι ἐστημένον, ἐμπεπνηγμένον §
τὸ σφύζειν [ἐπὶ σφυγμοῦ].

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἀρζον-κεῖανέ, ἐπθ. ἰδιος
— ἐπιθυμοῦντι: نظر — ὅμμα ἀν-
θρώπου ἐπιθυμοῦντος: § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

ΑΡΑΙΣΗ } Α. ἐρικιάν [βλ. λ.] ὄν. παράγοντες:
— زراعت و صنایع و تجارت کی — ثلثه مدینت
οἱ τρεῖς παράγοντες τοῦ πολιτισμοῦ [μετένι-
— γέτ], ὡς ἡ γεωργία, αἱ τέχναι καὶ τὸ ἐμπόριον.

ΑΡΑΙΣΗ } Τ. ἡ ἀζιτι [βλ. λ.] ρμ.
— οὐδ. παρεκκλίνω τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

ΑΡΑΙΣΗ } Τ. ἀζου-λοῦ [βλ. λ.] ἐπθ. δυνατός,
— ἰσχυρός.

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἀζένέ, ὄν. οὐτις ἢ οὐτίδες, σχη-
— ματίζόμεναι ἐν τῷ προσώπῳ ἐκ τοῦ
γέροντος, ἢ ἐκ τῆς ὀργῆς.

ΑΡΑΙΣΗ } Α. ἰδτιῶζαρε [ρζ. ρ. αἰ. θ.
— τὸ ἐπικαλεῖσθαι προστασίαν καὶ
ὑπεράσπισιν.

ΑΡΑΙΣΗ } Α. ἰδτιγιάτ [βλ. λ.] σκευασία
— ἱατρικοῦ.

ΑΡΑΙΣΗ } Α. ἰδτιγκιάμ [βλ. λ.] ἐπικύρω-
— σις κυριότητος ἐπὶ ἰδιοκτησίας
γινομένη ὑπὸ τοῦ ἱεροδικαστοῦ [قاضي، حاکم], ἐν
περιπτώσει καθ' ἣν ὁ κάτοχος δὲν ἔχει τίτλον,
δι' ἐκδόσεως ἐπὶ τῇ βάσει μαρτυριῶν τίτλου
καλουμένου ἰδτιγκιάμ ἡδὲ ῥετι.

ΑΡΑΙΣΗ } Α. ἰδτιγιάτ [ρζ. ρ. αἰ. δ.
— ξειδίωσις [χημ.].

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἰδτιροχαμ-κιάτ, ἐπθ. ὁ αἰ-
— τῶν ἔλεος, ἰκετης: نظر — βλέμ-
μα αἰτοῦν ἔλεος, ἰκετευτικόν.

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἰδτιροχαμ-κιαρανέ, ἐπθ.
— ἰκετευτικός: نظر — ἐν
βλέμμα ἰκετευτικόν.

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἰδτι-ταῖ-ναμέ, ὄν. ἀναφο-
— ρὰ περιέχουσα αἰτησίαν χάρι-
τος, εὐεργεσίας.

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἰδτιροατ-κιαρανέ, ἐπθ.
— ὁ γινόμενος μετ' ἀπορίας,
ἐκπλήξεως, ἢ ὁ ἐμφαίνων ἀπορίαν κτλ.

ΑΡΑΙΣΗ } Τ. ἰδτιγνα-σῆζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ ἀκα-
— ταδεξίας, καταδεκτικός, εὐπρο-
σῆγορος: § ἐπρ. μετ' εὐπροσῆγορίας.

ΑΡΑΙΣΗ } Τ. ἰδτιγνασῆζ-ῶζα, ἐπρ. ἄ-
— νευ ἀκαταδεξίας, εὐπροσῆ-
γορος.

ΑΡΑΙΣΗ } Π. ἰδτιγνα-κιαρανέ, ἐπθ.
— ἀκατάδεκτος, ἀγέρωχος, ὑ-
περήφανος: نظر — ἡθος ἀγέρωχον.

ΑΡΑΙΣΗ } Α. ἰδτιῶατ [βλ. λ.] ἐννοῶ, μαν-
— θάνω, ἀποκτῶ γνῶσεις ἐκ τῆς με-
λέτης βιβλίου, ἢ ἀκούων τοὺς λόγους σοφοῦ,
διδασκάλου, διδάσκομαι: — و افاده τὸ λέγειν
καὶ τὸ μανθάνειν, τὸ διδάσκειν καὶ τὸ διδάσκε-
σθαι, τὸ ὠφελεῖν καὶ ὠφελεῖσθαι: || [τῇ δν]: مأل
— اوله مدی — جوابدن بر شی — اوله مدی
ἀντήσεως δὲν ἡδυνάθη τις νὰ ἐννοήσῃ τι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αὐγαν } T. ἄβγαν [κατὰ τὸ لجه, ἐκ τοῦ
[آومق] ὄν. δάμαλις ἔγκυος.

Αὐγρασμὴ } T. ὀγρασμάκ, κοινῶς οὐργασ-
μάκ [βλ. λ.] ρμ καταγίνομαι, ἐν-

ασχολοῦμαι, ἐπιμελοῦμαι, περιποιοῦμαι, πα-
λαίω [αἰλ] —: جوقله —: ἐνασχολοῦμαι μετὸν παῖ-
δα, περιποιοῦμαι. || —: كدى αἰλ —: καταγίνομαι,
περιποιοῦμαι τὴν γαλῆν, ἢ παλαίω μετ' αὐτῆς.

Αὐγρασμὴ } T. ὀγραμάκ [βλ. λ.] [δοτ.] : خلجان
—: παθαίνω παλμόν, με κα-

ταλαμδάνει παλμός. || —: اضطرابه —: ἀγ-
νίαν, ταραχήν, ἢ με καταλαμδάνει κτλ. || —: نه
—: δὲν ἡδυνήθην νὰ ἐννοήσω
τί παθαίνω.

Αὐγλαμὴ } T. οὐγ-λαμά [βλ. αὐγλαμ.] ὄν. βόμ-
δος, βοή συγκεχυμένη καὶ θορυ-

δῶδης ἐρχομένη εἰς τὸ οὖς. βλ. اوغلى.

Αὐγιν } T. ἄβγιν, ὄν. ὀπὴ κάτωθι τοίχου,
δι' ἧς διοχετεύεται τὸ ὕδωρ.

Αὐλچشمك } T. ὕλτ-σ-σ-μ-έκ, ρμ. ἀλλ. με-
τροῦμαι μετὰ τινος. || —: بوى
—: μετροῦμαι τὸ ἀνάστημα μετὰ τινος, συναγ-
νίζομαι, παλαίω: احمد بهوان ايله بوى اولچشه جكدر
θα παλαίσω μετὰ τοῦ ἀθλητοῦ Ἀχμέτ.

Αὐλχιστον } T. ὀλχιστον [προστ. τοῦ اولقى βλ.]
τοῦλάχιστον [κοινῶς] : بر يارچه

—: τοῦλάχιστον ἐν τεμάχιον ἄρτου.

Αὐλχιστον } T. ὀλχιστον [βλ. λ.] ρμ. γίνομαι ὥς νά, ἢ
με φαίνεται, νομίζω: حريق كورركي

—: με φαίνεται, ἢ νομίζω ὅτι τὸν βλέπω. ||
قلبك انتفاقيه درونمه صيحا قائل صيردينى حس ايدر
—: νομίζω ὅτι ἡ καρδιά μου σπάζεται
[ινείκ] καὶ ἐντός μου [τερουνιμ] στάζουσι
θερμότητα αἵματα. § παύω, καταντῶ :
آرتق —: παύω, καταντῶ: لقرديسى طوبولز اولدى
—: ἀκούονται ὁ λόγος του, ἢ ἐπαυσε ν' ἀκούονται
κτλ. || —: كوز ياشلرني هر كونا اسباب تسلي ديند يرمز
—: κατάντησε νὰ μὴ δύνανται ὅλα τὰ μέσα
τῆς παρηγορίας [εἰδπάπτε τεδελλ] νὰ σταματή-
σωσι τὰ δάκρυά του.

Αὐλχιστον } T. ὀλχιστον [βλ. λ.] ρμ. γίνομαι ὥς νά, ἢ
με φαίνεται, νομίζω: حريق كورركي

—: με φαίνεται, ἢ νομίζω ὅτι τὸν βλέπω. ||
قلبك انتفاقيه درونمه صيحا قائل صيردينى حس ايدر
—: νομίζω ὅτι ἡ καρδιά μου σπάζεται
[ινείκ] καὶ ἐντός μου [τερουνιμ] στάζουσι
θερμότητα αἵματα. § παύω, καταντῶ :
آرتق —: παύω, καταντῶ: لقرديسى طوبولز اولدى
—: ἀκούονται ὁ λόγος του, ἢ ἐπαυσε ν' ἀκούονται
κτλ. || —: كوز ياشلرني هر كونا اسباب تسلي ديند يرمز
—: κατάντησε νὰ μὴ δύνανται ὅλα τὰ μέσα
τῆς παρηγορίας [εἰδπάπτε τεδελλ] νὰ σταματή-
σωσι τὰ δάκρυά του.

Αὐλχιστον } T. ὀλχιστον [βλ. λ.] ρμ. γίνομαι ὥς νά, ἢ
με φαίνεται, νομίζω: حريق كورركي

—: με φαίνεται, ἢ νομίζω ὅτι τὸν βλέπω. ||
قلبك انتفاقيه درونمه صيحا قائل صيردينى حس ايدر
—: νομίζω ὅτι ἡ καρδιά μου σπάζεται
[ινείκ] καὶ ἐντός μου [τερουνιμ] στάζουσι
θερμότητα αἵματα. § παύω, καταντῶ :
آرتق —: παύω, καταντῶ: لقرديسى طوبولز اولدى
—: ἀκούονται ὁ λόγος του, ἢ ἐπαυσε ν' ἀκούονται
κτλ. || —: كوز ياشلرني هر كونا اسباب تسلي ديند يرمز
—: κατάντησε νὰ μὴ δύνανται ὅλα τὰ μέσα
τῆς παρηγορίας [εἰδπάπτε τεδελλ] νὰ σταματή-
σωσι τὰ δάκρυά του.

Αὐλχιστον } T. ὀλχιστον [βλ. λ.] ρμ. γίνομαι ὥς νά, ἢ
με φαίνεται, νομίζω: حريق كورركي

—: με φαίνεται, ἢ νομίζω ὅτι τὸν βλέπω. ||
قلبك انتفاقيه درونمه صيحا قائل صيردينى حس ايدر
—: νομίζω ὅτι ἡ καρδιά μου σπάζεται
[ινείκ] καὶ ἐντός μου [τερουνιμ] στάζουσι
θερμότητα αἵματα. § παύω, καταντῶ :
آرتق —: παύω, καταντῶ: لقرديسى طوبولز اولدى
—: ἀκούονται ὁ λόγος του, ἢ ἐπαυσε ν' ἀκούονται
κτλ. || —: كوز ياشلرني هر كونا اسباب تسلي ديند يرمز
—: κατάντησε νὰ μὴ δύνανται ὅλα τὰ μέσα
τῆς παρηγορίας [εἰδπάπτε τεδελλ] νὰ σταματή-
σωσι τὰ δάκρυά του.

Αὐλχιστον } T. ὀλχιστον [βλ. λ.] ρμ. γίνομαι ὥς νά, ἢ
με φαίνεται, νομίζω: حريق كورركي

—: με φαίνεται, ἢ νομίζω ὅτι τὸν βλέπω. ||
قلبك انتفاقيه درونمه صيحا قائل صيردينى حس ايدر
—: νομίζω ὅτι ἡ καρδιά μου σπάζεται
[ινείκ] καὶ ἐντός μου [τερουνιμ] στάζουσι
θερμότητα αἵματα. § παύω, καταντῶ :
آرتق —: παύω, καταντῶ: لقرديسى طوبولز اولدى
—: ἀκούονται ὁ λόγος του, ἢ ἐπαυσε ν' ἀκούονται
κτλ. || —: كوز ياشلرني هر كونا اسباب تسلي ديند يرمز
—: κατάντησε νὰ μὴ δύνανται ὅλα τὰ μέσα
τῆς παρηγορίας [εἰδπάπτε τεδελλ] νὰ σταματή-
σωσι τὰ δάκρυά του.

Αὐλχιστον } T. ὀλχιστον [βλ. λ.] ρμ. γίνομαι ὥς νά, ἢ
με φαίνεται, νομίζω: حريق كورركي

—: με φαίνεται, ἢ νομίζω ὅτι τὸν βλέπω. ||
قلبك انتفاقيه درونمه صيحا قائل صيردينى حس ايدر
—: νομίζω ὅτι ἡ καρδιά μου σπάζεται
[ινείκ] καὶ ἐντός μου [τερουνιμ] στάζουσι
θερμότητα αἵματα. § παύω, καταντῶ :
آرتق —: παύω, καταντῶ: لقرديسى طوبولز اولدى
—: ἀκούονται ὁ λόγος του, ἢ ἐπαυσε ν' ἀκούονται
κτλ. || —: كوز ياشلرني هر كونا اسباب تسلي ديند يرمز
—: κατάντησε νὰ μὴ δύνανται ὅλα τὰ μέσα
τῆς παρηγορίας [εἰδπάπτε τεδελλ] νὰ σταματή-
σωσι τὰ δάκρυά του.

Αὐονεκ } T. ὀδονμέκ, ἀντὶ αὐονεκ βλ.

Αὐ } T. οὐχ, μόριον παριστάνον τὴν φωνήν,
ἢ τὸν κλαυθμόν μικροῦ παιδός. βλ.

ἐπὶ.

Αὐο } T. οὐχουχού, μόριον παριστάνον
τὸν λυγμόν τοῦ ὀλολύζοντος,

κλαίοντος. βλ. προηγ.

Αὐιδرمق } T. οὐϊ-τουν-μάκ [βλ. λ.] ρμ. μτδ.:
بردهك آرالغه كوزنى اويديرمق

—: θεωρεῖται προσαρμόδας τὸν ὀφθαλμόν του εἰς
τὸ μικρὸν ἀνοιγμα τοῦ παραπετάσματος· ξοίκο-
νομῶ, ὑπεξαιρῶ, καταφέρω ἐπιτηδεύω, λα-
θραίως· ἐξοικονομῶ ὑπόθεσιν.

Αὐيقو } T. οὐϊκού [βλ. λ.] νάρκη ζώων, νάρ-
κη μεταξοσκώληκος.

Αὐيماق } T. οὐϊ-μα-μακ [βλ. αὐيماق] ρμ. ἀπρ.
δὲν συμφέρει, δὲν εἶναι καλόν:

—: خدمت عسكريه دن عفوئ اويماز
—: δὲν συμφέρει ἢ ἀπαλ-
λαγή αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Αὐيناма } T. ὀϊναμάκ [βλ. λ.] χορεύω, σπαί-
ρω, σπαρταρῶ, σπαράζω: اوينار

—: اوينار باق
—: ἔδωκεν αὐτῷ χορεύων, σπαρταρίζων, νωπός.

Αὐ } T. ἄχ [βλ. λ.] : جيقق —: ἐδωκεν τὸ
—: آخ του, ἢ ἐκδίκησις, ἥτοι ὁ ἀναστεναγ-
μός τοῦ ἀδικουμένου ἐπιφέρει τῷ ἀδικούντι
κακὸν πρόξενον ἡθικῆς τιμωρίας.

Αὐهنكدار } II. ἄχενγκ-τάρ, ἐπθ. ἁρμονικός,
ἁρμονίος: صدا —: φωνὴ ἁρμό-

νιος.

Αὐهنكلي } T. ἄχενγκ-λί, ἐπθ. ἁρμονίος,
ἁρμονικός [ἐπὶ ἤχων, ἢ χρωμά-

των].

Αὐ } T. ἴπ [βλ. λ.] : صابه كلز قادين :
—: لقرديلى
—: ἁρμονίος, ἁρμονικός [ἐπὶ ἤχων, ἢ χρωμά-

των].

Αὐ } T. ἴπ [βλ. λ.] : صابه كلز قادين :
—: لقرديلى
—: ἁρμονίος, ἁρμονικός [ἐπὶ ἤχων, ἢ χρωμά-

των].

Αὐ } T. ἴπ [βλ. λ.] : صابه كلز قادين :
—: لقرديلى
—: ἁρμονίος, ἁρμονικός [ἐπὶ ἤχων, ἢ χρωμά-

των].

Αὐ } T. ἴπ [βλ. λ.] : صابه كلز قادين :
—: لقرديلى
—: ἁρμονίος, ἁρμονικός [ἐπὶ ἤχων, ἢ χρωμά-

των].

τὸν νοῦν καὶ ἥτις δὲν εἶναι ἐκ τῶν κοινῶν ἰ-
δεῶν, ἀλλ' ἑκτακτος.

بردقوش } περὶ τοῦ, ἢ مردقوش μερτοῦς,
ταὐτὸ مرخكوش βλ.

برقانه } Π. περ-κανέ, ἐπθ. ἀστραπιαῖος :
— ταχύτης ἀστραπιαία.

بزاق } A. πουζάν [ρζ. بَرَق] ὄν. σίαλος.

بسته کار } Π. πρετε-κιάρ, ὄν. μελοποιός.

بسر يك } T. παιδιον, ὄν. κάμπηλος νοθογεν-
νής, δρομάς· βλ. και اصريق .

بطاقة } Α ἱτακὰ, ὃν, θ. ἐπισκεπτήριον· λέ-
ξιν ἐν χοῦσαι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐκεῖ

θεν νεολογιστικῶς εἰδαχθεῖσα καὶ ἐνταῦθα καὶ
ὑποστηριζομένη ὑπὸ τινων λογίων ἀντὶ τῆς
γαλ. 2. قارت دو ویزت carte de visiter βλ. 2.
καὶ بطاقة.

{ **بطبقه** } A. $\pi\acute{\iota}$ $\tau\acute{\eta}$ $\tau\acute{\eta}$ $\pi\epsilon\tau\epsilon\chi\eta$ [συνθ. ἐκ τῆς προθ.
 τῆς λ. **طبق** καὶ τῆς ἀντ. **ο**] ἐπρ.
 πανομοίως πρὸς ἐκεῖνο, ἀπαράλλάκτως.

بطريق } Α.πὶ ταῖς, ἀντὶ τῆς ταῖς[βλ.λ.].

αλυσίς } Π. παγτώε, βλ. αλυσίς.

انى — اوله رق $\pi\acute{\iota}\epsilon\rho$ [βλ. λ.] $\delta\iota\omicron\rho\theta\omicron\upsilon\varsigma$: $\pi\acute{\iota}\epsilon\rho$ $\phi\acute{\iota}\epsilon\rho$ $\pi\acute{\iota}\epsilon\rho$, η $\mu\epsilon\mu\omicron\upsilon\omicron\eta$ — $\pi\acute{\iota}\epsilon\rho$ $\mu\alpha\zeta\mu\omicron\upsilon\omicron\eta$, η $\mu\epsilon\mu\omicron\upsilon\omicron\eta$ — $\pi\acute{\iota}\epsilon\rho$ $\mu\alpha\zeta\mu\omicron\upsilon\omicron\eta$, $\delta\acute{\iota}\delta\alpha$ $\pi\rho\omega\tau\omicron\tau\upsilon\pi\omicron\varsigma$.

بلوچستان } πελουδιζιάν, ὄν. κ. Βελουχι-
καὶ Ἰνδίας]. } στάν [ἐπαρχία μεταξύ Περσίας

ἡ — ἰ ἡσὶν ἵκειν : A. πῖνᾱ [βλ. λ.] : ^{بناء} ^{κρημνίζω τὸ οἰκοδομῶ} — ἰ ἡσὶν ἵκειν
 μῆμα τοῦ Θεοῦ, ἥτοι φανερώ, ἀποκτονῶ.

21. **βινύ** } A. ἀνυγεῖ [ἐκ τοῦ **بني**] ἐπθ. ὁ τῆς
 κράσεως, ιδιοσυγκρασίας.

بديهي } T. πονγε-λί, ἐπθ, ὁ ἔχων κραδῶν[εν
 συνθέσει]: — ضيف ὁ ἀσθενοῦς κρα-
 δεως, ἀσθενικός, φιλάσθενος.

بوجالامق } T. ποδζαλαμάκ, βλ. κατωτέ.
 ρω بوجالامق .

بود وصاله } ποτοβλαμὰ [βλ. λ.] κοινῶς
ποδόστια.

10. **Πορ-ουλ-μακ**, ρμ. πθ. ταρατ.
 ταρατ. τὰ χάρα

Βοζμυκ } T. βοζ-μακ, ρμ. μυτ. άθετω: توبى
— άθετω την μεταμέλειαν [τοβζε]

ἢ τὸν ὄρκον, ὃν ἐποίησα ὅτι δὲν θὰ πράξω
τι· — ἀλλὰ διὰ τὴν [γαλῶ] τὸ συνοικέσιον.

بولاشق } T. πουλασμάκ [βλ. λ.] πιάνο-
ματ. μαλλόνω.

و خانہ } Π. πεδλ-χανέ, ὄν. οὐρητήριον ἐν

Α.ἡ Π. ποιῦ [βλ. λ.] ὄν. βύας· § πλθ.

Π. πονυ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος ἢ ἀρμόζων

ἡ δὲ ὁδὸς ἐκείνη ἀπὸ τοῦ πύργου
ἐξήλθεν· καὶ οὐκ ἔστιν ἐκεῖ.

يومه } A. προυμῆ, δν.θ. βύας, γλαύξ· βλ. يوم.

بوياضه } A. πουβεῖζα [ὑποκ. τοῦ بياضه] ὄν.
 θ. ὠάριον· β. πλθ. βιατ * πουβεῖζατ.

بوينجه } T. πορϋούνδοξα [ἐκ τῆς λ. بوي τῆς
ἀντων. ες τροπομένης εἰς ἡ καὶ τοῦ

μορίου ۱۰] ἐπρ. ὅσον τὸ μήκος τοῦ ἀναστήμα-
τος: برابر صاج—κόμη τόσον μακρὰ ὅσον τὸ ἀ-
νάστημα· βλ. پی.

بوينه } T. πόινα [βλ. λ.] σελ. 3 αντί بوينه
 بوينه پالهي } διορθου پالهي .

27. } A. πούχχο, ὅν. τὸ ἀσθμαίνειν ἐκ κοπῶ-
 σεως: — 11 12 τῶν-2-πούχχο, ἀσθμα-
 [νόσος].

بعيد
A. πεινῶν [ρζ. بيع] ὄν. θ. φόρος ἐπὶ
τῆς πωλήσεως οἴνου, ρακῆς κτλ.

ἐπὶ τῆς πωλήσεως ἡδύοτος ὁ ληφθῆσόμενος παρὰ
τῶν πωλούντων οἰνοπνεύματα δι' ὀκκᾶς, ἢ πο-
τηρίου § δικαίωμα πωλήσεως, ὅπερ λαμβάνει
ὁ πωλητὴς παρὰ τοῦ συγγραφέως τοῦ διδον-
τος αὐτῷ τὰ βιβλία αὐτοῦ πρὸς πώλησιν: —
λαμβάνω τὸ δικαίωμα τοῦτο.

سيلمك } Τ. π.μ.έκ [βλ. λ.] ἐν χρήσει κα-
μετ' ἀποφατικοῦ ρήματος ὡς δυν-

νητικόν : خوشالاميه بيلور. χοσλάνμαγα παλίο.
 ἢμπορεῖ νὰ μὴ εὐχαριστῇται, πιθανόν νὰ μὴ
 εὐχαριστῇται.

بی انصافانه } Π. ἀνιδανέ, ἐπθ. ἀδυνεί-
δντος: — تجاوزات ὑπερβάσεις
ἀδυνείδοντοι: ἔπρ. μετ' ἀδυνείδοντίας.
بيله } T. πιλῆ [εὐκτ. τοῦ بيلمك] δīs: بيله
ἐν γνώσει, καίπερ εἰδώς, γινώσκων.
بيندیرمه } T. πιντιμέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ ἐπιδι-
βάζειν κτλ. βλ. بيندیرمك § ἐπθ.

ὁ ἐπιτιθέμενος ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ὡς αἱ σα-
νίδες αἱ καλύπτουσιν ἐξωθεν τὰς οἰκοδομὰς:
اوک خارجاً یکدیگر بنه — صورتیله تختہ دن انشایی
κατασκευὴ τῆς οἰκίας ἐξωθεν [χάριδεν] διὰ
σανίδων ἐπιτιθεμένων τῶν μὲν ἐπὶ τῶν δέ.

پ

پاخسا } T. παχά, ὄν. εἶδος πλίνθου ὡς τὸ
βλ. λ. η τοίχος ἐκ τοιούτων
πλίνθων.
پاستيقه } It. παστικά, η ماستيقه παστικά
[bastica, mastica] ὄν. μεγάλην τρο-
χάλια ἐν τοῖς πλοίοις.

پاسو } It. πάσο [passo] ὄν. γραμμάτιον πα-
ραχωρούμενόν τινα ὑπὸ ἀτμοπλοῦκῆς
ἢ σιδηροδρομικῆς ἐταιρίας, ὅπως δυνάμει αὐ-
τοῦ ταξιδεύει διὰ τῶν ἀτμοπλοίων, ἢ τῶν σι-
δηροδρόμων αὐτῆς δωρεάν.

پاندوميا } παντοιμία, βλ. بانطوميم .

پانوراما } El. πανόραμα, ὄν. πανόραμα.

پترول } Γλ. πετρόλ [pétrole] ὄν. πετρέλαι-
ον βλ. غاز .

پچهلی } T. πετσε-λί, ἐπθ. ἡ φέρουσα [γυνή]
τὸ κάλυμμα τοῦ προσώπου τὸ κα-
λούμενον پچه βλ. λ.

پرمانغات } Γλ. η پرمنغاتات permanganat
[permanganate] ὄν. ὑπερμαγ-
γανικὸν [χημ.].

پروانه } Π. περδανέ [βλ. λ.] ὄν. πυραύστης.

پرورده } Π. περδρετέ [βλ. λ.] || Pm. —
یکدیگری علی بنده حسیات: ترهه [aίτ.]
αἰδιوری — خصوصیتکارانه — αἰδιوری
ἐχθρικά αἰσθήματα.

پرووه جی } T. προθα-δζί, ὄν. πρωρεὺς λέμ-
βον κτλ.

پریده } Π. περιτέ [ἐκ τοῦ ρημ. پریدن] μτχ.
κλ. — اولقی — πταμαι: کل
دانه قاچه ای کبوتر حیرانی صافه دام کستر اولدک بنه

پرتوه } Π. πρζούχ η πρζούχ [προστ. τοῦ
πρζουχیتεν] ἐπθ. ὁ ἐρωτῶν
καὶ ἐξετάζων, ὁ θέλων νὰ μάθῃ, νὰ πληροφω-
ρηθῇ: — سؤالη کورنیه: — τεχνیت: βλ. کیتی پروه .
[αἱ] νοῦρι ζιτέ!

پیلانچو } It. πιλάντσο [bilancia] ὄν. ἰσολο-
γισμός βλ. موازنه .

پنبه لشدیرمک } T. πενπε-λεστίρμék, ρμ.
μτθ. καθιστῶ τι ρόδιον,
ἐρυθρόν [aίτ.] : — پنبه لشدیرمک
τὸ αἷμα ὅπερ ἀντλήθην ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτῆς κατέστησε ρόδιον τὸ πρόσωπόν της.

پنبه لشمک } T. πενπε-λεστίρμék, ρμ. οὐδ. γί-
νομαι ρόδιος, κοκκινίζω, ἐρυ-
θριῶ: — پنبه لشمک
τὸ πρόσωπόν του ἐρυθριῶ.

پوجالامق } T. ποδζα-λαμάκ [βλ. λ.] ρμ.
οὐδ. ποδιζω [ἐπὶ πλοίου στρέ-
φοντος ἐνεκα τρικυμίας ὁπίσω εἰς τὸν λιμέ-
να ἐξ οὗ ἐκίνησε, ἀνακρούω πρύμναν].

پودره } Γλ. πούτρα [poudre] ὄν. παιπαλν,
κόνις ἐξ ἀμύλου διὰ τὸ πρόσωπον.

پودره لامق } T. πούτρα-λαμάκ [poudrer]
ρμ. μτθ. κονίω, παιπαλῶ,
ἐπιπάσσω παιπαλν εἰς τὸ πρόσωπον [aίτ].

پوس } T. πός [κατὰ τὸ پچه, ἐκ τοῦ π. پوست
— پيس ييق — ييق: — پودت=δέσμα]
ἔχων μέγαν μύστακα βλ. کالی ييق .

بیخانہ } T. πιδ-χανέ, ὄν. ἐκθετοκομείον,
ἀσυλὸν διὰ τὰ ἐκθετα βρέφην.

τ

τὰ ὠνά } A. τε'δίζ-εν, ἐπρ. διὰ τροπολογίας: استنطاقه صراحةً و حضور محكمه ده — واقع اولان اقرار
γενομένη ἐν μὲν τῇ ἀνακρίσει ἐκπεφασμένως [δαράχατεν], ἐνώπιον δὲ τοῦ δικαστηρίου διὰ τροπολογίας.

تبشره } A. τε'πιδιρέ, ταὐτὸ تبشير βλ.

تبليغ } A. τε'πελλοῖν [ρζ. بلغ] ρ. ἀψ. τὸ λαμβάνειν ἔγγραφον κοινοποιούμενον ὡς κλησίν, δικαστικὴν ἀπόφασιν [νλγ.]· ἀντιθ. تبليغ دعوتيه ورقه سني — [τὰ'δενιγὲ βερακαδὴ]·
تبلغ عطا الله [τὰ'δενιγὲ βερακαδὴ]·
تجلیسن } T. τεδ'ελλ-οίξ, ἐπθ. ἀτυχής, δυστυχής.

تجميل } A. τεδ'μλ [ἐκ τοῦ جمال] ρ. ἀψ. τὸ καλλωπίζειν, καλλωπισμός· συνών. تجليات § πλθ. تجزين.

تحاسد } A. τεχαδοῖν [ρζ. حسد] ρ. ἀψ. τὸ φθονεῖν ἀλλήλους, φθόνος ἀμοιβαῖος.

تحديثاً } A. ταχτίδ-εν, ἐπρ. ἢ τροπ. μτχ. ἀναθέρων μετ' εὐγνωμοσύνης: عتبه سير مرتبة شهنشاهيلرينه — على تلك النعم عرض تشكرات
ἀτεπείτ δι-πέχρ-μερτεπείτ δαχινάαχλινε, ταχτίδεν ἀλὰ τίλκε-ν-νι'άμ, ἄρζι τεσεέκχθράτ βε ταχμι-τάτι δήτικ-γαγιατε μουδαρά'ατ ὀλονούρ, σπεύδομεν νὰ ὑποβάλωμεν πιστὰς εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας τῷ ὑψίστῳ Αὐτοκρατορικῷ θρόνῳ, ἐκφράζοντες εὐγνωμοσύνην δι' ὅλας ταύτας τὰς χάριτας.

تحریق } A. ταχρὴκ [ρζ. حرق] ρ. ἀψ. τὸ κατακαίειν, πυρπολεῖν· § τὸ προξε-νεῖν μεγάλην δίκην.

تحسير } A. ταχθιο [ἐκ τοῦ حشرت] ρ. ἀψ. τὸ ἐμβάλλειν εἰς πόθον, τὸ ποιεῖν τινα ποθεῖν ἢ ἐπιθυμεῖν διακαῶς.

تحفظاً } A. τεχάφφουζ-εν, τροπ. μτχ. ἢ ἐπρ. προφυλαττόμενος, διὰ προφυλάξεως.

تخاصم } A. τεχαδούμ, ταὐτὸ خصمه βλ.

تخاطب } A. τεχατούπ, ταὐτὸ مخاطبه βλ.

تربص } A. τερεπ'πούς [ρζ. راس] ρ. ἀψ. τὸ ἀναμένειν, καιροφυλακτεῖν: و —
ἀναμένειν καὶ προσδοκᾷ· § [νομ.] τὸ λέγειν τῷ αὐθαίρετως καὶ ἀνευ ἀδείας τοῦ ἐπι-τρόπου τοῦ βακουφίου [متولى] κτίσαντι ἐπὶ βακουφικοῦ τόπου «δὲν θὰ καθήσῃς εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην, ἀλλὰ θὰ πληρώσῃς τὸ μίσθωμα [βλ. اجاره مؤجله] μέχρι τῆς κατεδαφίσεως».

تربيه } A. τερεπ'γιγ [βλ. λ.] ὄν. θ. ἡνία: لى —
λαμβάνειν τὰς ἡνίας ἀνὰ χεῖ-ρας, ἡνιοχεῖν.

ترکیت } A. τερκ-ιγ'έτ, ὄν. θ. τὸ εἶναι λέξιν τινὰ τουρκικὴν [νλγ.]· βλ. عربیت.

تسخیری } A. τεσχιρ-ι, ἐπθ. κατακτητικὸς· § θ. تسخير.

تشوش } A. τεσεδδύξ [βλ. λ.] ὄν. περιπλο-κή: مرض — περιπλοκή νόσου.

تشويق } A. τεσδίκ-ή, ἐπθ. προτρεπτικὸς, ἐνθαρρυντικὸς· § θ. تشويق: کلمات —
λόγοι ἐνθαρρυντικοί.

تصالح } A. τεδαλοῖν, ταὐτὸ مصالحه βλ.

تصدیقنامه } Π. ταδτικ-ναμέ, ὄν. πιστο-ποιητικόν.

تصریح } A. ταδρὶ [ρζ. صرع] ρ. ἀψ. τὸ ποι-εῖν καὶ τὰ δύο ἡμιστίχια τοῦ στί-χου ὁμοιοτέλευτα· οἱ τοιοῦτοι στίχοι καλοῦν-ται مصرع موندادرά', βλ. λ.

تصویر } A. ταδβιο [βλ. λ.]· διατυ-πῶ ἀγωγὴν· مادہ — διατυπῶ κα-τηγορίαν.

تضمیناً } A. ταζμίν-εν, ἐπρ. δι' ἀποζημιώ-σεως, πρὸς ἀποζημιώσιν, ἢ τροπ. μτχ. ἀποζημιῶν: — مبالغ مذکورده مک میلرندن —
مبالغ مذکورده مک میلرندن — استحصالی ἢ δι' ἀποζημιώσεως εἰσπραξίς τῶν το-σῶν τούτων παρὰ τῶν γενομένων αἰτίων.

تعجب } A. τεα'δζ'δζ'οἰδζ [βλ. عاج] ρ. ἀψ. τὸ γίνεσθαι τι ὥς ὁ ἐλεφαντόδου, ἐξ-οστέως.

تعظیمکارانه } Π. τα'ζιμ-καρανέ, ἐπθ. ὁ γι-νόμενος μετὰ σεβασμοῦ: حیات —
αἰσθήματα σεβασμοῦ.

ج

جدول } A. δζεζέζ. [βλ. λ.]: — درجات —
ρεδζάτι δζεζέζ, κλήμας μουσική.

جر } A. δζέρο [βλ. λ.] έλκω, ήτοι συλλαβί-
ζω διὰ τῆς καταλήξεως τῆς ἀραδικῆς
γενικῆς [δυντ.]: مضاف اليه — انتهى يعني:
مضاف اليه آخرى مكسور اوقوتى عربى به خصوص
تò νὰ έλκη τò όνομα [μουζάφ] τὴν
γενικὴν [μουζάφουν ιλέξ], ήτοι τò νὰ καθ-
ιστῇ τò ληκτικὸν [άχηρνι] τῆς γενικῆς γράμ-
μα μεκόοιρ [δηλ. συλλαβιζόμενον διὰ τῆς φω-
νῆς ι] εἶναι κανὼν [κα'ίτῆ] ιδιάζων τῇ ἀρα-
δικῇ.

جعفر } A. δζα'φέρο, όν. ποταμός· κάμπλος
θήλεια έχουσα πολὺ γάλα· § όν. κ.
Δζαφέρ [άνδρός].

جلديه } A. δζιλιγέ [θ. τοῦ جلدی] όν.θ. ά-
μοιδή βιβλιοδέτον, βιβλιοδετικά [έξ-
υπονοεῖται τò اجرت δδζρέτ, ήτοι جلدیه اجرت .

جلى } A. δζεζι [βλ. λ.]: — خط·
είδος γραφῆς Τουρκικῆς γραφομένης
διὰ παχέων γραμμάτων.

جلوسى } A. δζουλουδ-ί, έπθ. ό τῆς ἀναρρή-
σεως· § θ. جلوسيه سنه: يكرى بشنجه سنه.

— γιγιοι πείνδζι δενεί τεθριγέι δζου-
λουδγέ, εικοσιπενταετηρίς [εικοστή πέμπτη
άμψιετηρίς] τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἀναρρήσεως
τοῦ Σουλτάνου.

جمست } II. δζεμέστ, όν. είδος λίθου κυα-
νοῦ εύρισκομένου έν 'Αραβία εἰς
ἀπόστασιν τριῶν ήμερῶν ἀπὸ τῆς Μεδινᾶς έν
τῇ θέσει Σαφρά, εἰς όν ἀποδίδουσι τὴν ιδιό-
τητα οἱ παρέρχει όνεργα εύχάριστα καὶ έμπο-
δίζει τὴν όνείρωξιν, όταν θέσῃ τις αὐτὸν ὑπὸ τὸ
προσκεφάλαιον, καὶ έξ οὗ κατασκευάζονται πο-
τήρια, άφαιροῦντα δὴθεν ἀπὸ τοῦ οἴνου τὴν
μεθυστικὴν ιδιότητα· § μετφ. κακῆς καταγωγῆς,
άμαθῆς.

جندى } A. δζουντι [βλ. λ.] στρατιωτικός.

جندياته } II. δζουντι-γιανέ, έπθ. στρατιω-
τικός: — مصاحبة συνδιάλεξις στρα-
τιωτική.

جوانبختانه } II. δζουθαν-παχτανέ, έπθ. ί-
διος εύτυχεί.

جيحون } Δζεϊχούν, όν. κ. ό "Οξος ποταμός
έκχυνόμενος εἰς τὴν Κασπίαν καὶ
καλούμενος بحر جيحون πάχρη δζεϊχούν.

چ

چارپتق } T. ή чарытц тсаро-п-т-уаk, ρμ.
μετ. καθιστῶ τι κυρτὸν [چارپق],
кyртъ, στραδόνω [ait.]: بل کيکي دومن يک-يکي کي
экyртъσε τὴν όσφύν του ως τὸν οἶακα
τοῦ πηδαλίου [ξυλίζων άνηλεως].

چارشافلانق } T. тсарсаф-лануаk, ρμ.
μσ. περιβάλλομαι τὸ κάλυμ-
μα τὸ καλούμενον чаршф βλ. λ. [έπὶ Μουσουλ-
μανίδων]: چارشافلانى ή γυνή περιεδλήθη
τὸ тсарсафιον [όπως άναχωρήσῃ].

چارشافلماق } T. тсарсаф-лауаk, ρμ. μετ.
περιβάλλω Μουσουλμανίδα
διὰ тсарсафιον· βλ. чаршф [ait.].

چاقق } T. тсакуаk, ρμ. μετ. συγκρούω δύο
халуаs, ή халукас πρὸς έξαγωγήν
σπινθήρος [ait.]: § έννοώ, καταλαμβάνω.

چال چکهك } T. тсала-тсенелиk, φλυαρία:
ی صکره — τὴν φλυαρίαν έ-
πειτα [άφες]· βλ. чал.

چرپق } T. тсоро-уаk [βλ. λ.] ρμ. μετ.
έκκονίζω ένδυμα κτλ. κ. ξεσκονί-
ζω [ait.]: — البسه ي جبوق ايله διὰ ράβδου έκκο-
νίζω τὰ ένδύματα· || βλ. چرپق.

چرپنديرمق } T. тсоро-п-н-т-уаk, ρμ.
μετ. κάμνω νὰ πάλλῃ [ait.]:
چرپنديرمق روحى συγκίνης ήτις θά κάμει
τὴν ψυχὴν νὰ πάλλῃ.

چرپنديلى } T. ή чрпндили тсоропн-т-н-
п-аk, έπθ. τεταραγμένος: —
طالعلى و — θάλασσα τρικυμιώδης καὶ τεταραγμένη.

چفوت } T. тсифуот [βλ. λ.] 'Ιουδαίος: —
بأغى δεξαμενή πρὸς καθαρισμὸν

τοῦ σώματος, λεγομένη καὶ حوضی آبدست || γαβουζού || چارشوی — άγορά ιουδαϊκή μτφ. δόλιος || عنادی — πείσμα ιουδαϊκόν, ἥτοι μέγα || مزاری — τάφος ιουδαϊκός μτφ. εἶδος στενῆς ἐστίας.

چلمه } T. τδελμέ, ὄν. άπαρ. τὸ ὑποσκελί-
ζειν, ὑποσκελίδις: آتمق — ὑποσκε-
لیζω [ἐπὶ παλαιστοῶν]: βλ. حلك.

چلیکخانه } T. τδελν-χανέ, ὄν. ἐργοστά-
σιον χάλυδος, χαλυδοποιεῖον.

چنبلی } T. τδενπερ-λί [βλ. λ.]: کوز —
ὀφθαλμός περιβαλλόμενος διὰ με-
λαίνης στεφάνης ἐνεκα ἀσθενείας ἢ ἀδυναμίας,
κ. περικυμμένος, ἀδύνατος.

چورانیقو } τδοργανικό, ἐν χρήσει μετὰ τοῦ
συνωνύμου چوبانیقو τδοπανικό.

ἥτοι چورانیقو چوبانیقو ὅλα ὁμοῦ, ἀθροῶς [χυσ.].

چیقشتمق } T. τδνκ-νι-μάκ [βλ. λ.] ρμ. ἀλλ.
راقبته چیقشان ایکی: ἀνθαμιλλῶμαι: عاشق
δύο ἐρασταὶ ἀνθαμιλλῶμενοι.

چیقلمق } T. τδνκ-νι-μάκ, ρμ. πθ. [ἐπέχει
θέσιν ἀπροσώπου] ἐξέρχεται τις:

چیقیاور } T. τδνκ-νι-μάκ, ρμ. πθ. [ἐπέχει
θέσιν ἀπροσώπου] ἐξέρχεται τις, ἢ ἐξέρ-
χονται οἱ ἄνθρωποι, ἐξοδος: αντίθ. کیرلک.

چیقمه لو } T. τδνκ-νι-μάκ, ρμ. πθ. [ἐπέχει
θέσιν ἀπροσώπου] ἐξέρχεται τις, ἢ ἐξέρ-
χονται οἱ ἄνθρωποι, ἐξοδος: αντίθ. کیرلک.

چیقیشلو } T. τδνκ-νι-μάκ, ρμ. πθ. [ἐπέχει
θέσιν ἀπροσώπου] ἐξέρχεται τις, ἢ ἐξέρ-
χονται οἱ ἄνθρωποι, ἐξοδος: αντίθ. کیرلک.

ح

حادثه } A. χατῑδὲ [θ. τοῦ حادث] ὄν. θ. φαι-
νόμενον: — کسوف دینلن τὸ φαινόμε-
νον τὸ καλούμενον ἐκλειψις [κλῑδούφ].

حاصیل } T. χασήλ, βλ. فصل.

حجیره } A. χουδζεϊρό [ὑποκ. τοῦ حجر] ὄν.
θ. μικρὰ κυψέλη, κυτταρίδιον §
πλθ. حجرات χουδζεϊρότε.

حرکتزده } Π. χαρεκετ-ζεϊτέ, ἐπθ. σεισμό-
πληκτος: § πλθ. حرکتزکان χα-
ρεκετ-ζεϊτεγκιάν.

حزارخانه } T. χαζαρ-χανέ, ὄν. ἐργοστάσιον
ἐνθα πριονίζουσι ξύλα: βλέπε
اره خانه καὶ حزار.

حزمه } A. χουζμέ, ἀντὶ τοῦ ἡμαρτημένου
χαζμέ [βλ. λ.] § πλθ. حزمات χουζου-
μάτ καὶ άνωμ. حزم χουζέμ.

حزمی } A. χουζμί, ἀντὶ τοῦ ἡμαρτημένου
χαζμί [βλ. λ.].

حشایش } A. χασαϊζ [πλθ. τοῦ حشیش καὶ
حشیش]: ὄν. χόρτα ξηρά.

حصه لنك } T. χνδδε-λενμέκ, ρμ. μδ. λαμ-
δάνω μερίδιον [τῇ دن] βλ. بابنیش.

حطب } A. χατάτ [βλ. λ.] ὄν. ξύλον τὸ πρὸς
καῦσιν καὶ θέρμανσιν: τὸ δὲ πρὸς
οἰκοδομήν ἢ κατασκευήν, کرسته βλ.

حقیق } A. χακνική [βλ. λ.]: — تعريف ὀρι-
σμός πραγματώδης [λογ.].

حکمسز } T. χνδκσμ-σδζ [βλ. λ.] ἐπθ. : —
برافق ماتایو [ait.].

حکملك } T. χακεμ-λίκ, ὄν. διαίτησία, τὸ
ἐργον τοῦ διαίτητοῦ: βλ. حکم.

حکمی } A. χνδκμ-ι [βλ. λ.] ἐπθ. ὁ περιέχων
κρίσιν, διατακτικός [ἐπὶ ἀποφά-
σεως]: § θ. حکیه: — قمره φνκράτ χνδκμ-ιζέ, τὸ
διατακτικόν μέρος ἀποφάσεως.

حکمی } A. χνκμ-ι, ἐπθ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν
φυσικὴν πειραματικὴν, φυσικός:
— جہاز سوسکھنہ تھس φυσικہس پھراماتیکہس.

خ

خابشو } T. χαπ-σοῦ, μόνιον παριστάνον
τὸν ἥχον τοῦ πταμοῦ: βλ. ἐπθμ.

خابشیرمق } T. χαπ-σηρμάκ, ρμ. οὐδ. πταρ-
μιζομαι βλ. آقصرمق.

خاطرگذار } Π. χατῑρ-γκιουζάρ, ὄν. ἐνθού-
μιον: βλ. یادکار, برگذار.

خاطفانه } Π. χατῑφ-ανέ, ἐπθ. ὁ ἐκθαμβῶν
τοὺς ὀφθαλμούς, ἀστραπιαῖος:
— سرعت تاخۇتھس άستراپیاία.

- ختانی } A. χηταν-ί, ἐπθ. ὁ τῆς περιτομῆς·
§0. ختانيه : — مصارف — εξοδα τῆς πε-
ριτομῆς, τῆς ἀκροθυσίας παρὰ Μουσουλμάνοις.
- خردسوز } Π. χηρετ-δούζ, ἐπθ. ὁ καίωv
τὸν νοῦν, καταπλήττων.
- خرده } Π. χουρετ [βλ. λ.] : — بر واپورك
حاله فروختي ἡ πώλησις ἀτμοπλοίου
[ἐν καταστάσει τεμαχίων] παλαιπωρικῶς.
- خروز } ἡ χροος χορόζ, ἀντὶ χροσ βλ.
- خسته کش } Π. χαστά-κυσ, ἐπθ. ὁ φονεύων
ἀσθενῆ: — طيب ياتر دس φονεύων
τὸν ἀσθενῆ.
- خشتی } T. ἡ χησλή, ταὐτὸ χησλή
[βλ. λ.] ὄν. θόρυβος ξηρῶν φύλλων,
ψιθυρος: سي-بیراق ψιθυρος φύλλων· βλ. خشردي.
- خشیر } T. χηνήρ, μύριον ἐπαναλαμβανόμε-
νον, ταὐτὸ خش βλ. λ. καὶ خشر دامق.
- خفاخانه } Π. χαφά-χανέ, ὄν. οἶκος ἀπόκρυ-
φος, μυστηριώδης.
- خدا آشیان } Π. χουτά-άσειγάν, ἐπθ. οὗ κα-
τοικία ὁ παράδεισος, αἰδίου
[λέγεται ἐπὶ Μουσουλμάνων]· βλ. جنت مگان.
- خلع } A. χούλ, ὄν. διάζευξις, διαζύγιον τῇ
ἀμοιβῇ συγκαταθέσει τῶν συζύγων.

- خورتی } T. χουμουρτί, βλ. κατωτέρω
خومورتی.
- خنازیری } A. χαναζιρ-ί, ἐπθ. χοιραδικός
[νόσος].
- خنفس } A. χανφές, ὄν. κάνθαρος [ἐντομον]·
§ πλθ. χانفس χαναφίς.
- خواجه } Π. χότζα [βλ. λ.] ὄν. ὁ ἀναγινώ-
σκων ἐξορκισμοὺς ἐπὶ ἀσθενοῦς· ||
خام—γυνή τοιαύτη.
- خودکامانه } Π. κοτ-κιγμανέ, ἐπθ. ἰδιος ἀν-
θρώπου ἰδιοτελεῖ: — متصد سکو-
پدس ἰδιοτελής § ἐπρ. ἰδιοτελῶς.
- خوشتین } Π. κοτ-τερίν, ἐπθ. ἐξαίρετος.
- خوشخو } Π. κοτ-χοῦ, ἐπθ. ὁ ἔχων καλὰ
ιδιώματα, εὐχαρις, εὐχάριστος
[ἀνθρώπος]: — لطيفه كوی —
T. ἡ χουρτί χουμουρτί [ἐκ τοῦ
خومرداق] ὄν. μυκηθμός, μούγ-
γρισμα: سي-حيوان μυκηθμός ζώου.
- خیر } A. χαῖρ [βλ. λ.] ὄν. καλόν: كورمك—
βλέπω καλόν, προκόπτω.
- خيريت آيات } Π. χαῖριγέτ-άγιάτ, ἐπθ. ἀγα-
θαί: — دعوات —
عۇخاي اڭاڭاي.

د

- داملا } T. ἡ δαμλή, δαμλή, βλ. طامله,
طامله لقي.
- داملامق } T. δαμλαμάκ, βλ. طاملامق.
- دپرغمه } T. δεπρενμέ, ὄν. ἀπαρ. τὸ κινεῖ-
σθαι, δονεῖσθαι, βλ. دپرغمك سي—
κίνησις τῆς γῆς, ἥτοι σεισμός.
- دخالت } A. δεχαλέτ [βλ. λ.] ρ. ἀφ. θ. τὸ
εἰσδρᾶσθαι [δοτ.]: — تابعت دولت عليه
— εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν ὑπηρεσί-
τητα, ἡ ἐλαβε κτλ.
- ددهلك } T. δετε-λίκ, ὄν. ἰδιότης πάππου
ἡ δευτέρου.
- درجیب } Π. δερ-δζέτ, βλ. جيب.

- درستانه } Π. δουρουδ-ανέ, ἐπθ. τραχύς, ἀπό-
τομος § ἐπρ. τραχέως, ἀποτόμως.
- درقى } A. δερκεῖ, ἀντὶ δερκεῖ, βλ. λ.
- دغدغه لندير مق } T. δαγτάγα-λαντήρομάκ,
ρμ. μτθ. ἐμβάλλω εἰς τα-
ραχήν, ἀνυσχίαν, ταράττω [αἰτ.].
- دقائق شناس } Π. δεκαῖκ-σινάς, ἐπθ. ὁ γι-
νώσκων τὰς λεπτότητας.
- دکشیگز } T. δεγίε-δίζ, ἐπθ. ὁ ἀνευ με-
ταβολῆς, παραλλαγῆς, ὁμοιό-
μορφος, μονότονος.
- دلباز } Π. δελ-πάζ [βλ. λ.] ἐπθ. ὁ ζητῶν v·
ἀρέση, φιλάρεσκος, ἐρωτότροπος.

دلبازلق } T. διλπαζ-λῆκ [βλ. λ.] ὄν. φιλαρέ-
σκεια, ἐρωτοτροπία.

دلτα } Ελ. τέλτα, ὄν. τὸ δέλτα, ἥτοι τριγ-
ωνικὸν σχῆμα ὅμοιον τῷ γράμματι [Δ]
σχηματιζόμενον περὶ τὰς ἐκβολὰς ποταμῶν τι-
νων ἐκ τῆς διακλαδώσεως αὐτῶν: طونه نهرينك
— τὸ Δέλτα τοῦ Δουνάβεως.

دلکه } Γλ. τέλεγκέ [délégué] ὄν. πληρ-
εξούσιος, ἀντιπρόσωπος, ἀπεσταλ-
μένος, ἐπίτροπος [ξένων δυνάμεων ἐν συμβου-
λίῳ]: د مجلس صیحه ده فرانسه — سی:
νομείῳ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας.

دلیکسر } T. τέλικ-σίξ, ἐπθ. ὁ μὴ ἔχων ὁ.
πᾶν, τρύπαν· μτφ. ἀδιάκοπος,
συνεχής: اويقو چالقي — κοιμῶμαι ὕπνον συνεχῆ
καὶ ἀδιάκοπον, κοινῶς μονορροῦφι.

دوزملك } T. τσζελ-μὲκ [βλ. λ.] ἀναλαμβάνω
[ἐπὶ ἀσθενοῦς].

دوزیجی } T. τσζδδζδ [ἐκ τοῦ دوزمک] ἐπθ.
ὁ πλάττων ψεύδῃ, ψεύστης: —
یالانچی ὁ πλάττων καὶ λέγων ψεύδῃ.

دوسیہ } Γλ. τσζε [dossier] ὄν. φάκελλος
δικαστικὸς περιέχων δικόγραφα.

دوشرمک } T. τσζδδζδ [βλ. λ.]:
τῶν χερσίων τοῦ δέν μαζεῦσθαι ἀπὸ τοῦ τυπτούμενου τύ-
πτει καὶ αὐτός.

دوشلمک } T. τσζδδζδ-μὲκ, ὀμ. πθ. [ἐπέχον
θέσιν ἀπροσώπου] πίπτει τις, ἢ
πίπτομεν: دوشلدی ترتیباتی قیدییه دوشلدی
τὴν μέριμναν [καῖνι] τῶν προετοιμασιῶν τῆς
ἐσπέρας, ἥτοι ἡρξίσαμεν νὰ φροντίζωμεν κτλ.

دوشمه جی } T. τσζεμε-δίζι, ὄν. ἐπιπλωτής.

دوشمه سر } T. τσζεμε-δίζι, ἐπθ. ὁ ἀνευ ἐπί-
πλων, ὁ μὴ ἐπιπλωμένος, κ.
ἀστρωτος [δωμάτιον].

دوشو نیجی } T. τσζδδζδζδ [ἐκ τοῦ دوشو نیک] ἐπθ.
ὁ σκεπτόμενος.

دوقتورلق } T. τσζτορ-λσζ, ὄν. ἡ ιδιότης,
ἢ τὸ ἔργον τοῦ ἱατροῦ.

دوکو جی } T. τσζδδζδζδ [ἐκ τοῦ
دوکو] ἐπθ. ὁ χύνων: — قان ὁ
χύνων αἷμα, αἰμοδόρος.

دولبند } T. τσζλπέντ [βλ. λ.] ὄν. ὀθόνη, συν-
εκδ. λευκός: کي — ὡς ὀθόνη, ἥτοι
λευκώτατος: — کینون λευκόν.

دونمک } T. τσζδνμὲκ [βλ. λ.]: —
ایکي درسدن — ἐπιστρέφω ἀπὸ δύο μαθήματα, ἥ-
τοι ἀποτυγχάνω ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν.

ده } T. τσζ [βλ. λ.] ἐπθ.: دی ده
— νὰ σὲ ἴδω!

دیابیطس } Ελ. τσζαπίτις, ὄν. διαβήτης
[νόσος] βλ. شکر.

دیانتپرور } Π. τσζανέντ-περδέρ, ἐπθ. εὐσε-
δέστατος.

دیانتپروری } Π. τσζανέντ-περδερί, ἀφ. εὐ-
σέδεια.

دیدانی } A. τσζαν-ί, ἐπθ. ὁ τῆς ἐλμίνθος ὁ
θ. دیدانیη: — حرکت —
σταλτική, ὡς ἡ τῶν ἐλμίνθων [ὄρος μηχανικῆς].

دیدى قودىجی } T. τσζε-κο-του-δζδ [βλ. دیدى]
ἐπθ. σκανδαλοποιός.

ذ

ذکائی } A. ζεζα-ί, ἐπθ. διανοητικός· θ. ذکائی:
— ζεζα-ί, καρποὶ διανοητικοί, τῆς διανοίας.

ذکر } A. ζεζ [βλ. λ.]: —
مب — ی فکری اوپله: —
τοῦ [ζεζ] εἶναι πάντοτε εἰς τὸ ἔργον του.

ر

رادفه } A. ρατίζ [βλ. λ.] ὄν. θ. δορυφόρος πλα-
νήτου, σελήνης· συνών. پیک پیٹک.

رأساً } A. ρε'δ-εν, ἐπρ. πρῶτος [γράφω], ἀν-
τίθ. جواباً ἀπαντητικῶς: —
γράφω πρῶτος τε καὶ ἀπαντητικῶς § ἐξ ὀφθι-
κίου [ἐπὶ διορισμοῦ ἐφόρων, ἐπιτρόπων κτλ.].

راعده } A. ρα'ίτ [θ. τοῦ راعد] ὄν. θ. νέ-
φος βροντῶν: — مظلمه —
φος βροντῶν· § ἀνθρώπος φλύαρος καὶ ἀνωφελής.

رباب } A. ρε'άπ, ἢ ربابه ρε'άπ [βλ. λ.]
κιθάρα: —
کیθارة رباب شکسته: —
θεραυ-

σμενη|| ربابه خوش کبر ربابه ή καθαρά φαίνεται
εὐάρεστος τοῖς κατόχοις αὐτῆς [ἐρπαπινέ].

ربابی } Α. ρεπαπ-ί, ἐπθ. ὁ παίζων κιθάραν,
κιθαρίζων, κιθαριστής.

رستکار } Π. ρεστ-γκιάρ, ἐπθ. σεσωσμένος·
βλ. ρεστ-ε.

رستکاری } Π. ρεστ-γκιάρ, ὄν. σωτηρία.

رستگان } Π. ρεστεγκιάν, πλθ. τοῦ ρεστ-ε βλ.

رستپسندانه } Π. ρουστ-εμ-πεδεν-ανέ, ἐπθ.
ὁ ἀρεστὸς τῷ Ρουστέμ, Ἡρά-
κλειος, ἀθλητικὸς [βλ. ρεστ-ε] — زور بازوی
τῶν βραχιόνων ἡράκλειος, ἀθλητικὴ.

رسته } Π. ρεστ-ε [βλ. λ.] σεσωσμένος [ἐλλ.
ρύομαι]· § πλθ. ρεστεγκιάν.

رضاجویی } Π. ριζά-δζουγί, ἀφ. τὸ προσ-
παθεῖν εὐαρεστῆσαι τινι, ἐφελ-
κῦσαι τὴν ἀγάπην, ἐξευμένιδις: تأمینات عبودیتکاری
— و, διαδεδαιώσεις ἀφοσιώσεως καὶ ἐξευμενι-
στικά.

رطل } Α. ριτλ [βλ. λ.] ὄν. βάρος 130 ἢ κατ'
ἄλλους 180 δραμίων. Κατὰ τὸ Κα-
μοῦς βάρος δώδεκα وقته [βεκηγέ], ὧν ἐκάστη
σύγκειται ἐκ 40 δραμίων· § πλθ. ارطال ἐρτάλ.

رفیقانه } Π. ρεφικ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος συναδέλ-
φου, συναδελφικός: — عیالیت
κρίνεια συναδελφική.

رهوان } ρεχβάν, βλ. راهوان.

ز

زاویوی } Α. ζαβίγ-εθί [ἐκ τοῦ زاویه] ἐπθ.
ὁ τῆς γωνίας, γωνιακός [γεωμ.].

زجاجی } Α. ζουδζαδζί [βλ. λ.]· § θ. زجاجیه:
— طينة ταπακάι ζουδζαδζιγέ, κε-
ρατοειδὴς χιτῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

زربافت } Π. ζερ-πάφτ, ἐπθ. χρυ-
σοῦφαντος, χρυσοκέντητος: — قبة
θόλος χρυσοκέντητος, ἥτοι οὐρανὸς ἀστεροειδής·
|| βλ. زرباف, زراف.

زعم } Α. ζου'εμ [βλ. λ.]· يله انشا:
ἐφύτευεν ἐπὶ τῇ ιδέα νομίμου λόγου [δεπέπ-
ερε'η ζου'εμ-ί-ελε], ἥτοι οἷοι ἦτο ιδιοκράτης
τοῦ τόπου.

زهريلیجی } Τ. ζεχιρ-λεϊδζί, ἐπθ. δηλητη-
ριάζων· βλ. زهرلك.

س

ساحرائه } Π. σαχρη-ανέ, ἐπθ. ἴδιος μάγος,
μαγευτικός: — قوت دینامیس μα-
γευτική.

سازلی } Τ. σαζ-λί, ἐπθ. ὁ ἔχων σχοίνους:
— رۇاξ ἔχων σχοίνους [ὄν. κ.]·
|| — εγχορδον ὄργανον [μουσ.].

ساقط } Α. σακίτ [βλ. λ.]· — استعمال-
πιδών τῆς χρήσεως, ἄχρηστος.

ساكتانه } Π. σακίτ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος διγών-
τι, σιωπηλός· § ἐπρ. σιωπηλός.

سالاریه } Τ. σαλαριγέ [λ. ἀπαντῶσα ἐν ἀρ-
χαίοις τίτλοις καὶ παρεμφαμένῃ
πιθανῶς ἐκ τοῦ سالیانه βλ.] ὄν. φόρος ἐτήσιος.

سالک } Α. σαλίκ [βλ. λ.] ὄν. ὁπαδὸς τάγ-
ματος μοναστικοῦ τῶν Μουσουλμάνων,

ων, δερβίσης, μοναστής: — ی طریقت مولویه
παδὸς τοῦ τάγματος τῶν Μεδλεβιδίων.

سبباً } Α. δέπεπ-εν, ἐπρ. ὡς πρὸς τὴν αἰτίαν,
τὸν λόγον: من الاسباب — δέπεπεν μι-
νε-λ-εδπάπ, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, δι' οὐδεμίαν αἰ-
τίαν [μετ' ἀποφατικοῦ ρήματος]· βλ. وجهاً.

سبجی } Α. δέπ-ι, ἐπθ. πλευστικός· § θ. سبجیه:
— دینامیس πλευστική.

سپنج خانه } Π. σιπενδζ-χανέ, ὄν. ξενών,
μυθ. ὁ ἐπύκνρος κόσμος.

سپیند } Π. σιπέντ, ὄν. πῆγανον· ت. اووزلك
§ ἐκ τοῦ سهند τρεῖς συμβουλαί.

سحرکار } Π. σιχιρ-κιάρ, ἐπθ. μαγευτικός:
— تسم مبدیاما μαγευτικόν.

سدر } σετίρ, ἀντί سدر βλ.

سرزنشکارانه } Π.δερζενιζ-καρανέ, ἐπθ.
ἐπιτιμητικός: — طور ἥθος
[τὰθε] ἐπιτιμητικόν.

سرقت } A. διοράτ [βλ. λ.]: διοράτι — διοράτι
καλεμιγέ, λογοκλοπία.

سر نما { Π. θεο-νουμά, βλ. نما .

} Τ, διατρανῶς-δαρί, ἐπθ. ὁ
 } ἐν εἶδει τετραγώνων τοῦ ἁ-
 δακίου τοῦ ζατρικίου, ραδδωτός.

سفاهتکارانه } Π. θεόφαχεν-κυαρονέ, ἐπθ. ἐκ-
δεδινημένους [βίος, διαγωγή].

سکسار { T. δανδάρ, βλ. صکار .

{ T. δίκαιε-λευνέκ, ρμ. πθ. κό-
 πτομαι [ἐπὶ νομίσματος], νομι-
 σματοκοποῦμαι: سكه لئامش كوموش پارچه-ی
 τεμά-
 χιον ἀργύρου μὴ νομισματοκοπιμένον.

} T. θεκῦς, ἡ سكى θεκί [λ. ἀρχ.] ὄν.
 } βᾶσις κίονος· § τὸ λευκὸν μέρος τοῦ
 ποδὸς ἵππου· βλ. ἐπόμε.

سکی } Τ. θεκί, δυν. τύπος χύτου· § ἀνδρον,
 κ. σέτι, χρησιμεῦον ὡς βάσις τῆς σκη-
 νῆς· βλ. προηγ.

A. δεντάν, δν. ἀκμων' τ. اورس
 ὄρος.

سنڌاني } Δ. δεντιαν-ι, ἐπθ. ὁ τοῦ ἀκμονος
 — عظم ἄξιμ δέντιανί, ἀκμων, ὁ-
 στερόριον τοῦ ὠτός.

سنکتراش } Π. δενκ-τράζ, δν. λιθοξόος.

سوائق { A. σεδαῖκ [πλθ. τοῦ ^{سا}ق]ον. ἐλα-
τῆρια: 4. ط — ἐνστικτα: || 82. س

Π. σεβία-δῆλον γὰν ἐ, ἐπθ. ἡ-
διοις ἐρωτιῶντι· § ἐπρ. ἡ τρροπ.

σοζομκ } T. συζητῆς [βλ. λ.] ρμ. μτδ. κα-
 λοκυττάζω τινά ἀνωθεν ἕως κα-
 τω, παρατηρῶ ἐπισταμένους ζητῶν νὰ μαντεύ-
 σω τὸ ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ, βλέπων τί φορεῖ κτλ.

σοῦζι } Τ. σοῦζι [ἐκ τοῦ -σοζμ] δν.
 ἐκπίεσμα, ὁ, τι μένει μετὰ τὸ στράγ-
 γισμα, κ. ἀποστραγγίδι.

سوكون } T. δοκούν [βλ. λ.]; كع — παρ-
ουσιάζομαι ἐκ τίνος μέρους, κ.ξε-
ψυτρώνω (ἐπὶ προσώπου, ἢ πράγματι).

} T. θεβηε { [βλ. λ.] χαίρω [ait.]: بویکي
 سومك } vā charō tō anástēmā sou!
 [ʔoʁɣɛnō] || کوزیکي سومم vā charō tā mātīa
 σου || سومه مکتبه کیدور sou metaðainēi eis tēn
 σχολήν χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος [ðeðē ðeðē].

سوئده } Γλ. δόντα [βλ. λ.] δν. δοκιμαστή-
ριον, ἐργαλεῖον δι' οὗ οἱ τελῶναι
δοκιμάζουσι τὸ περιεχόμενον τῶν σάκκων.

سونده لامق } T. δοῦτα-λαμάκ, ρμ. μτδ.
δοκιμάζω διὰ τοῦ δοκιμα-
στηρίου τὸ περιεχόμενον τῶν ἐμπορικῶν σάκ-
κων [ἐπὶ ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου] [αἰτ.] S
پت. سونده لاندی : سونده لامقی
ὁ πάλαιος ἐδοκιμάσθη ἐν τῷ τελωνείῳ.

سوڀجي } T. θεβιδῆ [βλ. λ.] ὄν. τριδάς, ε
ταρίστρια [γυνή].

A. Θεβιγγέ [βλ. λ.] ὁν.θ.θέσις, κατάστα-
 σις : اقتصادیه سی یوکلمش ملکترک
 η οικονομολογική [ικονομολογική] θέσις τῆς χώ-
 ρας ἡμῶν ἀνυψώθη.

سياسة } A. διατάσσεται [βλ. 2.] ἐπρ. πολι-
τικῶς, κυβερνητικῶς.

σιρκάμικ } T. ἡ σιρκάμικ δειροκλινυμένη
 [ταὐτὸ σιρκάμικ βλ.] ρμ. μσ
 καθίσταται ἀραιός, μτφ. ἡττον σιχνός: — آتش
 τὸ πῦρ ἀραιούται [ἐν μάχῃ].

ش

شارلاتان } Γλ. *σαρλατᾶν* [*charlatan*] δν.
ἀγύρτης, κ. τσαρλατάνος.

شارلاتانلق } T. παρλαταν - λήκ, δν. άγυρ-
τεία, κ. τσαρλατανιά.

شافت } Ἀγ.σὰφτ [shaft] ὃν.ὃ ἄξων τοῦ τρο-
χοῦ τῶν πλοίων.

شرط { A. *sharṭ* [ʃɒ. ʔ.] : غزوة لك هر اخطار :
ابتدیک شلمری قارلرینک بر نظر قبول

δὲν εἶναι ὄρος ἀπαραίτη- — دکلدر

τος πάντων ὅ,τι γράφουσιν αἱ ἐφημερίδες οἱ ἀνα-
γνώσται νὰ δέχωνται μὲ ὄμμα παραδοχῆς. ||
حالیٰ ὑπόθεσις ἐναντιωματικὴ γινομένη διὰ τοῦ
إسراءیل ایدے، ان کا، ہ کر کے گھڑتی، نال مین

شرف بخشا } Π. σερεφ-παχσα, ἐλθ. ὁ περι-
 ποιῶν τιμὴν, ταὐτὸ شرف بخش βαλ.

شریان } Δ. σιργάν [βλ. 2.] δν. ἀσπιδία
 σιργάνι ἐπ' αὐτῇ, ἀσπιδί. ||

سأني — σιργάνι σουπάτι, καρωτίς δοτηοίς

γοράν· ἢ τὸ δυνατόντιν ὄνομα ἀραδικὸν γένους
θηλυκοῦ μετ' ἐπιθέτου γένους ἀρσενικοῦ, ὡς

ῥουχθάτι κταμιλέ, ρούχα
ἀντὶ καμλῆ ρούχας ἀντὶ
 πλάτης ἄδεια, πληρεξουσίου κτλ.

٦

طاسلاق } Τ παδλὰκ [βλ. λ.] ἐπθ. ἀρχάριος,
ἀπειριος, ἀδαής [εἰρωνικῶς]: محرو
ي — συντάκτης ἀρχάριος.

باباسنه طقوز—چيتاران T. τὰς [βλ. λ.]:
 طاش } ὁ ἐξάγων εἰς τὸν πατέρα του ἐννέα
 πέτρας, ἥτοι εὐψύεστατος, διάδοχος· || ۱۰ دونك —
 — ياتور || μεταβάλλομαι εἰς λίθον, ἀπολιθοῦμαι·
 قالى ἡ πέτρα μένει πλαγιασμένη, ἥτοι ἡ ὑπό-
 — ۱۰ طومت || θεσις μένει ἀνενέργητος, ὅπως ἔχει·
 — ۱۰ پيآنو مە تاس پەتراس, ἥτοι λιθοβολῶ.

طاشيق } T. τασήμακ[βλ. λ.]: — تاشيك نامی.
 ρω τὸ ὄνομά τινος, ὡς ἡ σύζυγος
 τοῦ τοῦ συζύγου.

طرف { A. τάρφ, ρ. ἀφ. τὸ καμμῦειν τοὺς
 ὀφθαλμούς, ἢ τὸ παίζειν τὰ βλέφα-
 ρα, σκαρδαμύσσειν· βλ. ط طرف.

طماخانه } Π. τα'αμ-χανέ, ὄν. ἐστιατόριον
σχολῆς κτλ. βλ. عكخانه.

طفیلی } Α. του φειδι [βλ. λ.]: —στοι-
 χεῖώδεις ὀργανισμοὶ ζῶντες παρα-
 σιτικῶς ἐπ' ἄλλων κατ' ἀγέλας.

طوتان } T. τουτὰν [μτχ. τοῦτ] ὁ πιδ-
 νων, κρατῶν: — — τουτὰν του-
 τανά, ὅποιοι πρωτοπιάσει, ἵτοι μεγάλην σύγ-
 χυσιν. ταραχή· κατὰ τὸ قازان قازان قازان

طو تديرىجى } Τ. του ττουρουδζου [ἐκ τοῦ
 طو تديرىقى } ἐπθ. ὁ προξενῶν
 δυσκοιλιότητα.

طوتغون } Τ. τουτγούν [βλ. λ.] ἐπθ. δια-
 τετηρημένος, ὑπεστηρηγμένος, κ.
 βαδσταγμένος [ἐπὶ τιμῆς ἐμπορευμάτων κτλ.].

πορευμάτων κτλ] : — **طوتغو نلق** } **Τ. τουτγουν** = λούκ, ἀφ. δια-
 τήρησις, βασταγμός [τιμῆς, ἐμ-
 πορευμάτων κτλ] : — **كوريدو فيثا ئلرد** ἡ δια-
 τήρησις ἡ παρατηρουμένη ἐν ταῖς τιμαῖς.

طوتق } T. τουτιμακ [βλ. λ.] ρμ. προσλαμ-
 βάνω, συμπωνώ, κ. πιδάνω διδά-
 σκαλον, ὑπηρετέην κτλ.:—خواجه προσλαμβάνω
 διδάσκαλον· διατηρῶ, κ. βαστῶ:—فيثاتلى δια-
 τηρῶ τὰς τιμάς· ἀποφέρω, κ. πιδάνω, συμπο-
 σοῦμαι [εισοδόγημα]:—بيك ايراني طوتقه
 واردات سنويه بيشادى τὰ ἐτήσια εισοδήματα ἤρχισαν νὰ
 συμπισπῶνται εἰς χιλίας λίρας.

طوغرول } T. τογοροῖλ [λ. ἀρχ.] δν. ἱερα
 ἔχων τὰς πτέρυγας ἀνοικτάς
 Bl. | طغر.

طولاب { T. $\tau\omicron\lambda\acute{\alpha}\tau$ [βλ. λ.] δν, κύλινδρον
ὠρολογίου· βλ. ماشه.

طولا } T. τολαπ-λοϋ [βλ. λ.] ἐπιθ. ὁ ε
χων κύλινδρον [ἐπὶ ὠρολογίῳ]
βλ. καὶ ماشه .

طويمق } T. τοῖμακ [βλ. λ.] || طويه طويه το
γιά τογιά, κατακόρωρ, ἀφθόνωρ
— — — — — κλάω ἀφθόνωρ.

ظ

ظاهر { A. ζαχὴο [βλ. λ.]: ال—عنوان الباطن:
ἐξ-ζαχὴο οὐνδάνου-λεπτήν, τ

ἐξωτερικὸν εἶναι ὁ τίτλος τοῦ ἐσωτερικοῦ
ἦτοι τὸ σημεῖον τοῦ ἡθους τοῦ ἀνθρώπου.

ع

عابر } A. ἀπίρ [ἐκ τοῦ عبور , رعب] μτχ
 ἐν. καὶ ὄν. ὁ διερχόμενος, διαδότης
 — אברון πρόσωπον διερχόμενον· § πλθ.
 καὶ συνθη. : عابرين مارين و —
 ρίν, οἱ διαδάται· § θ. : عابره أشخاص
 πα διερχόμενα.

عادتا } A. *aiteta* [βλ. λ.] ἐπερ. σχεδόν, μὲν
 νοῦ : تر ایچنده قالان چهره سته شتافلرینه :
 یا بزمش ἡ κόμη της σχεδὸν ἐκόλλησε
 εἰς τὸ κάθιδρον πρόσωπον, εἰς τοὺς κροτάφους
 της || آیقلاشدی تأثر— ἐκ τῆς συγκινήσεως
 γινεαι σχεδὸν ὡς ἡλθιος.

عائدہ } Α. αἰτή [92. λ.] ὄν.θ. τὸ ἀνῆκόν τι
 μερίδιον, τὸ ἀναλογεῖν. — اعطای τὸ
 διδόναι μερίδιον. || قطع τὸ κόπτειν τὸ ἀναλο-
 γοῦν. || حصة — μικρόν μερίδιον.

عشان } Α. ὁσμάιν [βλ. λ.] ὄν. τὸ νεογνὸν τοῦ
 ὁφθαλμοῦ, ἢ τῆς ὠτίδος [βλ. طوى]·§ ὄν.
 κ. Ὀσμάιν.

عما يليشوق } T-ὁ θμανζη-λασην, ρμ, μδ.
 δθωμανικός. } ἐξθωμανίζομαι, καθίσταμαι

عاشا نيليشدير مق } T. ὁδμανλη - λαττηο-
 νίζω [atv.] βλ. مك. كشد. } μάν, ρυ, μετ. ἐξοθωμ.

عَدَسَاتُ { A. ἀτεδὲ [βλ. λ.]: شخصيه — φακός
προσοφθάλμιος: πλθ. عدسات ἀτεδάτ.

عدل } A. ἄλ [βλ. λ.]: — حکومت خوكيوت-
 μένι ἄλ, λέγεται κατὰ τὸ Σερῆ ἢ ἀ-
 ποζημιώσιν, ἢν ἀποτίει ὁ τραυματίας τῷ τραυ-
 ματισθέντι μετὰ τὴν ἀνάρρωσιν αὐτοῦ, ὅταν
 μένη ἴχνος τοῦ τραύματος, καὶ ἥτις συνίσταται
 εἰς τὴν διαφθορὰν τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῆς
 ἀξίας τοῦ τραυματισθέντος [θεωρουμένου ὡς
 κτήματος] ἀνευ τοῦ ἐκ τοῦ τραύματος προελ-
 θόντος ἐλαττώματος, καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ ὁμοῦ
 μετὰ τοῦ ἐλαττώματος τούτου· π. χ. ἂν ἀνευ
 τοῦ ἐλαττώματος ἔχη ἀξίαν δέκα χιλιάδων γρο-
 σίων, μετὰ δὲ τοῦ ἐλαττώματος ὀκτώ, ἢ ἐκ δύο
 χιλιάδων διαφορὰ ἀποτελεῖ τὴν ἀποζημιώσιν,
 ἥτοι τὸ عدل حکومت || βλ. καὶ دت.

عربیت } A. ἀρετ-ιγέτ, δν.θ.τὸ εἶναι ἀξιν
τινὰ ἀραδικήν.

عسكرم { Α. ἀρεμρέμ, ὄν. στρατὸς πολυάριθμος: كثير الزحام — ἀρεμρέμ κε θύρου-ζ. ζιγάμ, στρατὸς πολυπληθής.

عشایا } A. ἀσαγιά, πλθ. τοῦ عشیه βλ.

عطفسز } T. ἀπὸ-θνή, ἐπθ. ἀσύνδετος: §
 جمله‌ری — اوله‌رق: ἐπρ. ἀσυνδέτως:

ايتك ἐκθέρω [iḡàʔ] τὰς προτάσεις ἀσυν-
 δέτως· ἀντίθ. وصل και عطف.

عقد } A. árk [βλ. 2] : اجتماع إيمك — συγ-
κροτῶ συνεδρίαν, συνεδριάζω.

عقدہ لیمک { T. οὐκίτε-λενυμέκ, ρμ. οὐδ. δέ-
youai : سوزل بوغاز مده عقدہ لنوب

οἱ λόγοι δένονται [κομδόνονται] καὶ
μένουσιν ἐν τῷ λαίμῳ μου, ἵτοι δὲν δύναμαι
να συναρθρώσω λέξιν.

علاقه } Τ. ἀλακα-λή, ἐπθ. ὁ ἔχων σχέ-
σιν, ἐραστικῆς [δοτ.].

٥٩٥٢ { A. ἰλαδὲ [βλ. λ.]: ٤٦٦٤ — ἐξοχος
 προσθήκη, κορωνίς.

٤٧٠ } A. ἀλόνκ, g. ἀφ. συνάντησις τοῦ
 ٤٧١ } σπέρματος μετὰ τοῦ ὁρίου ἐν τῇ
 ٤٧٢ } μήτρᾳ καὶ μεταβολὴ τοῦ ὁρίου εἰς ἐμβρυον.

على { A. ἄλᾱ [βλ. λ.]: الدرجات — ἄλᾱ-ῖ-ῥε-
 ٢٤٢٤, κατὰ βαθμούς: الدرجات — شہر دك
 واقع اولان شہادتى ἡ κατὰ βαθμούς μαρτυρία τῶν
 μαρτύρων [ἐοῦχοῦτ].

عليه دار } Π. ἀλειτκ-τάρ [βλ. عليه και دار] ἐπθ.
ὁ ἐναντίας, ὁ καταφερόμενος, πο-
λέμιος § πλθ. عليه داران.

۱۸۸۸ } A. ἀνν [βλ. λ.]: اکرم حضرت شہریاری
 ۱۸۸۹ } ἀνν ἐκρέμει χαζρέτι σεχονιγισαοί, ὁ δ-
 ۱۸۹۰ } ξοχος θεῖος τῆς A. A. M. τοῦ Σουλτάνου.

عمومخانه جی } T. οὐνομυχανε-δίζι, ὄν. πορ-
νοδοσκόρς.

عين { A. *ā'in* [βλ. λ.] اليقين — *ā'ine-λ-γεκὴν*,
ἀντὶ *ā'inou-λ-γεκὴν* [στίχ. 21].

غ

غالوانی } γαλβανί, βλ. غلوانی .

غَالِيَت } A. γαλιῆτες [ἐκ τοῦ γαλί] ὀν.θ. ὑπερ-
 τήμοις, κ. ἀκριβεία: و يترواك قلت و
 ی — ἡ ὀλιγότης καὶ ἡ ὑπερτήμοις τῶν πετρε-
 λαίων || ی — تيمور يولارى تعرفه لربك —
 ἡ ὑπερτί-
 μοις τῶν τιμολογίων τῶν σιδηροδρόμων.

غاليه } Α.γαλιγῆς [βλ. λ.] ὁν. κρᾶμα ἐκ μύσχου,
ἀμδάρου, ὑδοκνάμου καὶ στύρακος
ὀνομασθέν οὕτω ὡς βαρύτιμον [غالي θ. قاله].

غبل { ἡ γὰβελ [λ. ἀρχ. ἐδραϊκὴ] δν.
φόρος ὑποχρεωτικὸς ἐπιβαλλόμενος

ὑπὸ τῆς ἰουδαϊκῆς κοινότητος διὰ τὰς κοινὰς ἀνάγκας εἰς τὰ ἄτομα αὐτῆς καὶ συνιστάμενος ἐπὶ μὲν τοῦ κρέατος εἰς 30, ἐπὶ δὲ τοῦ τυροῦ εἰς 20, ἐπὶ τοῦ οἴνου εἰς 25 καὶ ἐπὶ τῆς βρακῆς εἰς 30 παρὰδес κατ' ὁκτῶν· κοινῶς 31. صندوق πῆλὰ θαντηνῇ· βλ. καὶ قالب.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

ك — ل

κβρδسى } T. κεπερέ-δι [ἐκ τοῦ κβρμκ] ὁ ποῦ νὰ ψοφήσῃ! βλ. قورویسی.
 كثير الزحام } A. κεδίρου-ζ-ζιχάμ, ἐπθ. πολυπληθής: — عرمرم στρατὸς [ἀρεμερεμ] πολυπληθής· βλ. زحام.
 کرمنامه } Π. κερεμ-ναμέ, ὄν. ἐπιστολὴ περιποιητικὴ, τιμητικὴ.
 کرنس } A. κερνές [βλ. λ.] ἡμαρτημένος, ἀντὶ κερές [βλ. λ.].
 کسوفی } A. κισσουφ-ί, ἐπθ. ὁ τῆς ἐκλείψεως § θ. کسوفیه.
 کشاد } Π. κισουάτ [βλ. λ.] τὸ ἀνοίγειν, ἰ-δρύνειν, ἀνοίγμα, ἰδρυσις: — مكتب
 ايك ιδρύω σχολεῖον.
 کلامزلك } T. γκέλμεμεζ-λίκ [ἐκ τοῦ κλάμ ἀποφ. τοῦ κλάμ καὶ τῆς κα-
 τάλ. لك] ἀφ. τὸ προσποιεῖσθαι τὸν μὴ ἐρχόμενον. || Pm. ايك — προσποιούμαι κτλ.: او هیچ یاره: — ايكون کوجنوبده — ایدرمی
 ποδῶς διὰ τὰ χροήματα καὶ προσποιεῖται ὅτι δὲν ἐρχεται;
 کایلیق } A. κέμα γέλεϊκ [συνθ. ἐκ τοῦ συνδ. بلیق] B. τῆς ἀντων. ما καὶ τοῦ Pm. بلیق. φρ. καθὼς πρέπει, προσηκόντως.

کیرمک } T. γκεμμεμέκ, βλ. کرمک.
 کوب } T. ἡ κὺπ, μῦριον ἐπιτατικὸν προτασσόμενον ἐπιθέτων τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς συλλαβῆς کو καὶ ἐπιτεῖνον τὴν ἐννοίαν αὐτῶν· ὡς کوزل کوب κὺπ-γκὺπ-ζέζ, ὠραιότατος.
 کوبره لك } T. γκὺπρε-λίκ, ὄν. μέρος ἐνθα συσσωρεύεται κόπρος, κοπρία, σωρὸς κόπρου.
 کوبك } T. γκισπέκ, ὄν. ὁμφαλός: — آتمق χορεύω [τινάζω τὸν ὁμφαλόν]· λέ-
 γεται ἐπὶ ἀσέμνου χοροῦ τῶν Ἀθιγγανίδων.
 کوقتون } T. κισφτοῦν [βλ. λ.]: — اولق — γη-
 ράσκω.
 کیرمک } T. γκισπέκ [βλ. λ.]: — آنا اوغل بربرينه: —
 ἡ κὺπ, μῦριον ἐπιτατικὸν προτασσόμενον ἐπιθέτων τινῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς συλλαβῆς کو καὶ ἐπιτεῖνον τὴν ἐννοίαν αὐτῶν· ὡς کوزل کوب κὺπ-γκὺπ-ζέζ, ὠραιότατος.
 کینلی } T. κιν-λὶ [βλ. λ.]: — دوτ.: — اکا دها زیاده
 — εἶναι περισσότερον μνηστικάκος πρὸς αὐτόν.
 لقمه } A. λοκμά [βλ. λ.]: — ὄν. εἶδος ἐλαιοκο-
 νίας μετὰ βάμβακος· βλ. لکون. — بیدرمه، لوکون.

م

ماذنه } A. με'ζενέ, ἀντὶ τοῦ ἡμαρτημένου
 ماذنه [βλ. λ.] πλθ. ماذن με'αζίν.
 مائل } A. μαῖλ [βλ. λ.]: — مائله — μαῖλι φινέ,
 φιλοτάραχος.
 مائلا } A. μάιλ-εν, τροπ. μτχ. ἡ ἐπρ. κεκλι-
 μένος, ἐπικλινῶς.
 مائلات } A. μαῖλάτ [πλθ. τοῦ مائل, θ. τοῦ
 مائل] ὄν. θ. γυναῖκες αἵτινες περι-
 πατοῦσι κινούμεναι καὶ σειόμεναι μετ' ἀλαζο-
 νίας καὶ ἐπάρσεως καὶ αἵτινες κατὰ τὸ Κορά-
 νιον δὲν θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν παράδεισον.
 مابلانق } T. μαπλάκ [βλ. λ.] διόρθου: ἐκ τοῦ
 ارب. مبلع. — مبلع.

ما به الامتياز } A. μά-πίχι-λ-ιμπιάζ, τὸ δι'
 — ی اولان: οὐ διακρίνεται τις: βλ. ما به.
 مبدی } A. μουπίτι [ἐκ τοῦ مبداء] μτχ. ἐν.
 — ὁ δημιουργῶν, ὁ φέρων εἰς τὸ εἶναι:
 جناب حق — ὁ δημιουργὸς τῶν ὄντων. — کاشات
 — ὁ ὑψίστος εἶναι ὁ φέρων εἰς τὸ εἶ-
 ναι καὶ ὁ ἐπανάγων, ἥτοι ἀνακαλῶν [μου'τί].
 متساوی } A. μουτεδαβί [βλ. λ.] θ. متساویه
 σ. 1546 δευτέρα στήλη, στίχ. 3
 ἀντὶ μουτεδαβιγετι-λ-αζάϊ-τ-τεζκίρ, διόρθου
 μουτεδαβιγετου-λ- κτλ. || متساویه النبو
 — εἶναι ἀνάλογον, ἡτοι ἀνακαλῶν [μου'τί].
 متساوی } A. μουτεδαβί [βλ. λ.] θ. متساویه
 σ. 1546 δευτέρα στήλη, στίχ. 3
 ἀντὶ μουτεδαβιγετι-λ-αζάϊ-τ-τεζκίρ, διόρθου
 μουτεδαβιγετου-λ- κτλ. || متساویه النبو
 — εἶναι ἀνάλογον, ἡτοι ἀνακαλῶν [μου'τί].

متصل } Α. μονταβήλ. [βλ. λ.] ὄν. γείτων
οὐ ἡ οἰκία ἢ τὸ κατάστημα συν-
αφὲς τῇ οἰκίᾳ ἄλλου· βλ. λ.

متقيض } Α μπουτεζέγγιζ [ἐκ τοῦ تفيز] μτχ.
ἐν. ὁ προκόπτων, προοδεύων,
προαγόμενος.

مقمل } Α. μουτεμελλει [ἐκ τοῦ Ἰλα] μτχ.
 ἐν. ὁ ἐξ ἀσθενείας ἢ λύπης ὑποφέ-
 ρων, ἀγωνιζόμενος.

[illegible]

A. μιδζχάθ [ρζ. جهر] ἐπθ. ὁ λέγων
 τὸν λόγον παρησιῶ καὶ ἀναφανδόν.

حافظ } A. μουχαφής [βλ. λ.]: العيون — μου-
χαφήςου-λουγζούν, ὁ προσβυλάτ-
των τοὺς ὀφθαλμούς· διότι πρὸς χρωματιστὰ πρὸς
προφύλαξιν τῶν ὀφθαλμῶν. βλ. منظر.

محبوب } A. μαζὸς οἰπ [βλ. λ.] συνεσταλ-
μένος.

مجوابانه } Π. μαζῶζουπ-ανὲ [βλ. λ.] ἴδιος
 συνεσταλμένῳ, ὁ γινόμενος μετὰ
 συστολῆς: § ἐπρ. μετὰ συστολῆς.

مجبوبیت } A. μαχῶσουπιγέτ [βλ. λ.] συ-
στολή.

محمدیہ } Π. μηχανε-τιτίε, ἐπθ. ὁ ἰδὼν δο-
κίμασίας, συμφοράς, τάλας.

حيطانه } Π. μοναχὴ-ανή, ἐπθ. ἰδιος ἢ ἀρ-
μοζων τῷ περιβάλλοντι διὰ τῆς
γνώσεως αὐτοῦ, τῷ εἰδότη, τῷ πολυμαθεῖ· §
ἐπρ. κατὰ τρόπον ἀρμοζοντα κτλ.

مخادنتکاری } Π. μουχατενέτ-κχαρί, δν. τὸ
 πράττειν τὸ ἐπιβαλλόμενον
 τῇ φιλῷ, φιλοφρόνησις.

} *A. μετχοῦλ-εν, τροπ. μετχ. κα-*
 } *τηγορούμενος: بعض اسباب سياسي*
مدخولاً } *بو طرفه جلب اولندی*
ταῦθα κατηγορούμενος διὰ πολιτικοὺς λόγους.

{ **Μακρά** } A. μουζακροῦτ[πλθ. τοῦ **μακρ**]
 ὄν. συσκέψεις, διαπραγματεύσεις.

δύο ἀτόμων]· βλ. ἐπὶ.

مذاکره } A. μουζακερὲ [βλ. λ.] συνεννόη-
 σις, συμμελέτη μαθητῶν· || Ρμ.
 συμμελετῶ [αἰτ.] : بو آخشام حساب ايله جغرافيا
 درسلى — ايدرز ἀπόψε συμμελετωμέν τὴν ἀριθ-
 μητικὴν καὶ τὴν γεωγραφίαν.

مرشد } A. μουρτζέττ [βλ. λ.]: اطهسى — Κέως,
vñδος τοῦ ἀρχιεπελάγου, κ. Ζιά.

مرهمساز } Π. μερχευ-δάζ, ἐπθ. ὁ ἀλείφων
ἀλοιφὴν, μτψ. ἐνσταλάζων βάλ-
σαμον παρηγορίας : باس دروننه — اوله جق بر سوز
λόγος ὅστις θὰ ἐνσταλάξῃ βάλσαμον παρηγορίας
εἰς τὴν ἑσωτερικὴν αὐτοῦ ἀπελπισίαν.

A. μουζεῖκῃ [βλ. λ.] ὄν. ἐλεγκτῆς,
 ἥτοι πρόσωπον εὐυπόληπτον πρὸς
 τὸ ὁποῖον ὁ ἱεροδικαστὴς γράφει γράμμα, κα-
 λούμενον **مستور** **μεστούρε**, δι' οὗ ἔρωτῃ περὶ
 τοῦ ἀξιολίστου, ἢ μή, ὠρισμένων προσώπων
 μαρτυροσάντων ἐν τινι ἀγωγῇ [νομ.].

مستند } A. μουντενέτ [βλ. λ.]: المني — μου-
 δένετον ιλεΐχι, τὸ ἐφ' οὗ στη-
 ρίζεται τις, ἢ τι. || المني — بؤك قاعد — πουνούν
 κα' ἱτέϊ μουνδένετον ιλέϊχα-δὴ, ὁ κανών, ἢ
 ἡ βάσις ἐφ' ἧς στηρίζεται τοῦτο.

مسخرانه } Π. μουνδεχκηο-ανέ, ἐπθ. κατα-
 κτητικός: كوزلرينك قودے —
 κατακτητική δύναμις τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς.

مشغوف } A. μετ' οὐδ' [βλ. λ.]: خيال اولق
ὄνειροπολῶ.

{ **مصاحب** Α. μουδαχῆς [βλ. λ.] οὕτως ἐ-
 καλοῦντο ἄλλοτε θεράποντες τῶν
 ἀνακτόρων εὐφυσεῖς καὶ στωμύλοι, οἵτινες δι-
 εσκέδαζον τοὺς μονάρχας δι' εὐφῶν λόγων καὶ
 ἁστείων κινήματων.

مصطفوی } A. μονσταφει, καὶ مصطفى μονδ-
ταφί, ἐπιθ. ὁ τοῦ προφήτου Μωά-
μεθ, Μωαμεθανικός [ἐκ τοῦ مصطفى μονσταφά,
ἐπιθ. τοῦ προφήτου Μωάμεθ] βλ. محمدی, آحادی.

مضروب } A. ματροῦν [βλ. λ.] μτχ. πθ.
 κεχαραγμένος [ἐπὶ νομίσματος],
 νομισματοκοπηθείς: — غير غائرٍ ματροῦν, μὴ
 κεχαραγμένος, μὴ κεκομμένος || فضة غير مضروبه
 ἀργυρος μὴ νομισματοκοπηθείς.

- مطالعه نامه } Π. μουταλε'α-ναμέ, δν. εγ-
γραφον περιέχον σκέψεις, πα-
ρατηρήσεις επί τινος ζητήματος.
مطلقه } A. μουταλλακά [ἐκ τοῦ تطليق] δν.
καὶ ἐπθ. διεzeugμένη σύζυγος.
معماریه } A. μι'μαρ-ι'γέ, δν.θ. ἀμοιβὴ ἀρ-
χιτέκτονος.
مقترحانه } Π. μουκτεριχ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος
αὐτοσχεδιάζοντι, αὐτοσχεδιαστι-
κός § ἐπρ. κατὰ τρόπον ἀρμόζοντα τῷ αὐτο-
σχεδιάζοντι, ἐξ αὐτοσχεδίου.
مميز } A. μουμεγγέζ [βλ. λ.]: عليه — μουμεγγ-
έζον ἀλέγγ, ὁ καθ'οὗ ἡ ἀναιρεσις,

- ἀναιρεσιδότητος || 4. — μουμεγγέζον πίκχ, ἡ
ἀναιρεσιδαλλομένη [ἀπόφασις ἀλα].
موالاتکارانه } Π. μουβαλατ-καρανέ, ἐπθ.
φιλικός: — مناسبات
φιλικάι.
موالاتکاری } Π. μουβαλατ-καραί, ἀφ. τὸ
πράττειν τὸ ἐπιδαλλόμενον
τῇ φιλίᾳ § ἐπθ. φιλικός.
مہارق } A. ἡ مهاريق μεχαρήκ, πλθ. τοῦ
مهرق βλ.
مہرق } A. μουχράκ [λ.δπν. κατὰ τὸ قاموس
ἐκ τῆς περισ] δν. σελίσ.

و

- وہر } A. βέπρ, δν. κόνικλος τ. آبه طوشانی
آق طوشان.
وجد } A. βέδζ [βλ. λ.]: — ερχομαι
eiz ἐκστασιν.
وجوه } A. βουδζούχ [βλ. λ.]: — بال پی-2-
بوجدی, ὅφ' ὅλας τὰς ἐπόμενους.
ورق } A. βεράκ, δν. φύλλον: خام — χάρ-
της ἀκατέργαστος || کردان — φύλλον
τοῦ λαιμοῦ [γκεράν], λέγεται ἀλληγορικῶς
ἐπὶ τοῦ ματαιοπονοῦντος.
وراق } A. βεραράκ [ρζ. ورق] δν. χαρτοπώ-
λης.
وزیر } A. βεζιρ [βλ. λ.]: — اعظم — βεζιρι
آزاد, ὁ M. Βεζύρης, ἀρχαία ἐκφρα-
σις τὴν σήμερον اعظم βλ. λ.
وسط } A. βεδάτ [βλ. λ.] § πλθ. اوسط
آدات: — ناس — ἡ μεδαία τάξις τῶν ἀν-
θρώπων.
وسعت } A. βουέ'άτ [βλ. λ.]: — صرناك — ی
εὐρύτης, ἡ ἡ ἐκτασις τῆς πεδιά-
δος || دریا — ἡ εὐρύτης τῆς θαλάσσης || معیشت
— ἡ ἀφθονία τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως.
وسيله جویانه } Π. βεδιλε-δζουγανέ, ἐπθ.
ἴδιος τῷ ζητοῦντι ἀφορμὴν,
εὐκαιρίαν § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.

- وسيله خواه } Π. βεδιλε-χάχ, ἐπθ. ὁ θέλων,
ἡ ζητῶν ἀφορμὴν, εὐκαιρίαν.
وسيله خواهانه } Π. βεδιλε-χαχανέ, ἐπθ.
ἴδιος τῷ θέλοντι ἀφορμὴν,
εὐκαιρίαν § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει κτλ.
وضاح } A. βεζζάχ [ἐκ τοῦ وضوح] ἐπθ. λίαν
καθαρός, λίαν ἐναργής || الجین —
βεζζάχον-2-δζεπίν, οὗ τὸ μέτωπον λίαν κα-
θαρόν § ἄνθρωπος οὗ τὸ δέσμα λευκὸν καὶ ὠ-
ραῖος τὸ πρόσωπον.
وقفه کیر } Π. βακφέ-γκιρ [βλ. λ.]: — امید
اولی — βακφέ-γκιρι دمیٹ دلماک,
ἐπαναπαύω ἡ ἐπιστηρίζω τὴν ἐλπίδα.
ولا پرور } Π. βελά-περδέρ, ἐπθ. ὁ φιλιαν
τρέφων, φίλος, ὁ φιλῶν, ἀγαπῶν.
وله } A. βελέχ [βλ. λ.]: — کتیریورم —
ἐκπλητίζ με καταλαμβάνει, ἐκπλητίζομαι.
ولہان } A. βελάχ [βλ. λ.] θ. بے لہی.
وهوب } A. βεχουή [βλ. λ.]: — وهاب — وهاب
γενναιοδωρος.

د

- هاتفانه } Π. χατιφ-ανέ, ἐπθ. ἴδιος καλοῦντι,
ἴδια κράζοντι ἀοράτως, ἴδιος Πυ-
θία § ἐπρ. ὡς ἀρμόζει Πυθία.

- هاروتی } A. χαρουτ-ί, ἐπθ. μαγεύων, μα-
γικός βλ. هاروت.
هائ } A. ἡ هائ χαϊμ [ρζ. هوم] ἐπθ. ἐκ-
πληκτος, ἐμδρόνιτος.

ΠΙΝΑΞ Α'.

ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατ' ἔτος ἐπισήμως δημοσιευομένων τουρκιστὶ περιέχων κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν 1ον τὰς νομαρχίας τοῦ Ὁθωμανικοῦ κράτους [ولایات شاهانه] βιλαγιάτι σαχανέ], 2ον τὰ ἀνεξάρτητα λεγόμενα μιντεσαρηνήλκια [المستقلة] ἐλδιγιέι μουστακηνλλέ], ἤτοι τὰς διοικήσεις αἵτινες μὴ ὑπαγόμεναι εἰς νομόν τινα ἐξαρτῶνται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν [داخلیه نظارتی] ἑαχηνλιγέ ναζαρετι], 3ον τὰς προνομιοῦχους ἐπαρχίας [ایالات ممتازة] ἑγχαλάτι μουματζέ] καὶ 4ον τὴν νομαρχίαν πρωτεύουσος [شهر امانتی] δέχχο ἑμανετι] μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς.

Νομαρχίαι.

1] ولایتی	حجاز	Νομός Χεδζάκης	16] »	سیواس	» Σεβαστείας
2] »	مین	» Ἰεμένης	17] »	دیاربکر	» Διαρбекήρ
3] »	بصره	» Βασσόρας	18] »	بتلیس	» Βιτλὶς
4] »	بغداد	» Βαγδάτης	19] »	ارضروم	» Ἐρζιρούμ, Θεο- [δοσιουπόλεως
5] »	موصل	» Μοσούλης	20] »	معمورة العزيز	» Μα'μούρετου-λ-
6] »	حلب	» Χαλεπίου	21] »	وان	» Βάν [ἀζιζ
7] »	سورية	» Συρίας	22] »	طریزون	» Τραπεζοῦντος
8] »	بیروت	» Βηρυτοῦ	23] »	جزایر بحر سفید	» Αἰγαίου πελά-
9] »	طرابلس غرب	» Τριπόλεως τῆς [Βαρδαρίας	24] »	کرید	» Κρήτης [γους.
10] »	خداوندکار	» Προύσης	25] »	ادرنه	» Ἀδριαν[πόλεως
11] »	قونیه	» Ἰκονίου	26] »	سلانیک	» Θεσσαλονίκης
12] »	آقره	» Ἀγκύρας	27] »	قوصوه	» Κοσσυφοπεδίου
13] »	آیدین	» Ἀϊδινίου	28] »	یانیε	» Ἰωαννίνων
14] »	آطنه	» Ἀδάνων	29] »	اشقودره	» Σκόδρας
15] »	قسطمونى	» Κασταμονῆς	30] »	مناستر	» Βιτωλίων

Διοικήσεις ἐξαρτώμεναι ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου

τῶν Ἐσωτερικῶν.

1] سنجاغی	قدس شریف	διοίκησις	Ἰερουσαλὴμ	5] سنجاغی	قلعه سلطانیه	διοίκησις	Δαρδανελλίων
2] »	بنغازی	»	Βεγγάζης	6] »	چتالجه	»	Μετρών
3] »	زور	»	Ζόρ	7] »	جبل لبنان	»	Λιδάνων
4] »	ازمید	»	Νικομηδείας				

Προνομιοῦχοι ἐπαρχίαι.

Αἴγυπτος	Αἴγυπτος	Βουλγαρικὴ Ἡγεμονία
» Τύνιδος	» Τύνιδος	» Ἀνατολικὴ Ρωμυλία
Νομός Βόσνης	» Βόσνης	» Σάμου.

Νομαρχία Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Νομαρχία Κωνσταντινουπόλεως [شهر امانتی] περιλαμβάνει τὰς ἐπομένους δημαρχίας [بلدیہ] δαβαϊρι πελετιγέ] καὶ ὑποδιοικήσεις [قضا کاذا].

Δημαρχίαι.

1] Δημαρχία τοῦ Α' τμήματος: دایریه — "Ἐδρα Φατήχ [συννοικία Κων]λεως].	بلدیہ	2] Δημαρχία τοῦ Β' τμήματος: دایریه — "Ἐδρα Φατήχ [συννοικία Κων]λεως].	بلدیہ
3] Δημαρχία τοῦ Γ' τμήματος: دایریه — "Ἐδρα Φατήχ [συννοικία Κων]λεως].	بلدیہ	4] Δημαρχία τοῦ Δ' τμήματος: دایریه — "Ἐδρα Φατήχ [συννοικία Κων]λεως].	بلدیہ

4] Δημαρχία τοῦ Δ' τμήματος: *دردنجی دائرہ — بلدیہ "Eðra Διπλοκόνιον [χωρίον τοῦ Βοσπόρου].

5] Δημαρχία τοῦ Ε' τμήματος: *بشنجی دائرہ — بلدیہ "Eðra Νεοχώριον [χωρίον τοῦ Βοσπόρου].

6] Δημαρχία τοῦ ΣΤ' τμήματος: *التنجی دائرہ — بلدیہ "Eðra Πέραν Κων[λεως].

7] Δημαρχία τοῦ Ζ' τμήματος: *بدنجی دائرہ

بلدیہ — "Eðra Βιουκδρε *πυγιδε-ερε, Βαθυρρύαξ [χωρίον τοῦ Βοσπόρου].

8] Δημαρχία τοῦ Η' τμήματος: *سکرنجی دائرہ — بلدیہ "Eðra Κάνλιτζα [χωρίον ἐν τῇ Ἀνατολικῇ ὁχθῇ τοῦ Βοσπόρου].

9] Δημαρχία τοῦ Θ' τμήματος: *طقوزنجی — بلدیہ "Eðra Χρυσόπολις.

10] Δημαρχία τοῦ Ι' τμήματος: *اونجی دائرہ — بلدیہ "Eðra Χαλκηδών.

Υποδιοικήσεις.

قضای	اطار	Υποδιοικήσεις Πριγκιπωνή- [δων
»	ککبوزه	» Γκέδζε
»	בקقوز	» Βένκοζ

»	قرتال	Υποδιοικήσεις Χαρταλιμής
»	کوچک چکمجه	» Μικροῦ Τσεκ- [μεδζέ, Eðra τὸ Κού Μακροχώριον
»	شيله	» Χιλής

ΠΙΝΑΞ Β'.

ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατ' ἔτος ἐπισήμως δημοσιευομένων τουρκιστί, περιέχων κατ' ἀλφάβητι-
κὴν τάξιν τὰ ὀνόματα τῶν νομαρχιῶν [ولایت βιلاγέτ], διοικήσεων [سنداق دانδζάκ һ لو
либá], ὑποδιοικήσεων [قضا کاζά] καὶ δήμων [ناحيه вахиэ] τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους μετὰ τῆς
ἀμέσου πολιτικῆς ἐξαρτήσεως αὐτῶν. Ἐξαρτῶνται δὲ οἱ μὲν δῆμοι ἀπὸ τῶν ὑποδιοικήσεων,
αὗται δὲ ἀπὸ τῶν διοικήσεων, καὶ αὗται, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ Α' πίνακι σημειωθείσων, ἀπὸ τῶν
νομαρχιῶν, ἐξαρτωμένων καὶ τούτων ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν [داخلیه نظارتی].

Συντομίας χάριν, οἱ νομοὶ σημειοῦνται διὰ τοῦ Β.=βιλαγέτ, αἱ διοικήσεις Σ.=данδζάκ,
αἱ ὑποδιοικήσεις Κ.=καζά, καὶ οἱ δῆμοι Ν.=вахиэ. Οὕτως N. آياصو σημαίνει: Ἀγιά-
δος, вахиэ τῆς Μιτυλήνης, καὶ K. ادرمه σημαίνει Ἀδραμύτιον, καζάς τοῦ Καρασῆ
κτλ. Τὰ δὲ εἰσαγωγικά [»] ἐπέχουσι θέσιν τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρω ὀνόματος.

Διὰ τοῦ πίνακος τούτου δύναται τις ἱεραρχικῶς καὶ κλιμακικῶς ἀπὸ τοῦ вахиэ νὰ
εὔρη τὸν каζά, τὸ дандзакιον καὶ τὸ βιλαγέτιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τόπος τις· π.χ.
N. نيدوسا, N. قرد فريه ἤτοι Nидуса, вахиэ Берроιας.

K. بئرريا, K. سلاينك ἤτοι Bέρροια, казас Θεσσαλονίκης.

B. سلاينك Θεσσαλονίκη, B. ἤτοι βιλαγέτιον, νομός.

Ἐπειδὴ τὰ πλεῖστα τῶν ὀνομάτων τούτων δὲν ἔχουσιν ἐλληνιστὶ διάφορον ὄνομα, διὰ
τοῦτο ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ παρατίθεται τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα μόνον ὅπου ὑπάρχει καὶ
εἶναι γνωστὸν, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ τουρκικὸν διὰ τὴν προφοράν.

Σημειωτέον ὅτι ὑπάρχουσι вахиэδες καὶ казάδες ὑπαγόμενοι ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ βιλα-
γέτια, καὶ ὅτι ἐν γένει ἡ πολιτικὴ ἐξάρτησις αὐτῶν μεταβάλλεται ἐνίοτε διὰ κυβερνητικῶν
λόγους.

K. اب	تعز	N. ابرق تيه	ادرنه	N. ابو قلقل	باب جبول
N. آياصو	مدلولو һ مدالی	N. ابکور	ديار بكر	K. ابو كال	زور
[Ἀγιάδος]	[Μιτυλήνης]	N. ابو حصيب	بصره	N. آنجه	نازلی
N. ابانه	استفان	N. ابو جوارى	ساوه	[Ἀκτὸς]	[Ναζιλλί]
N. ابزادی	اقسکی	K. ابو عريش	حدیده	N. انسکو	قوبلحصار

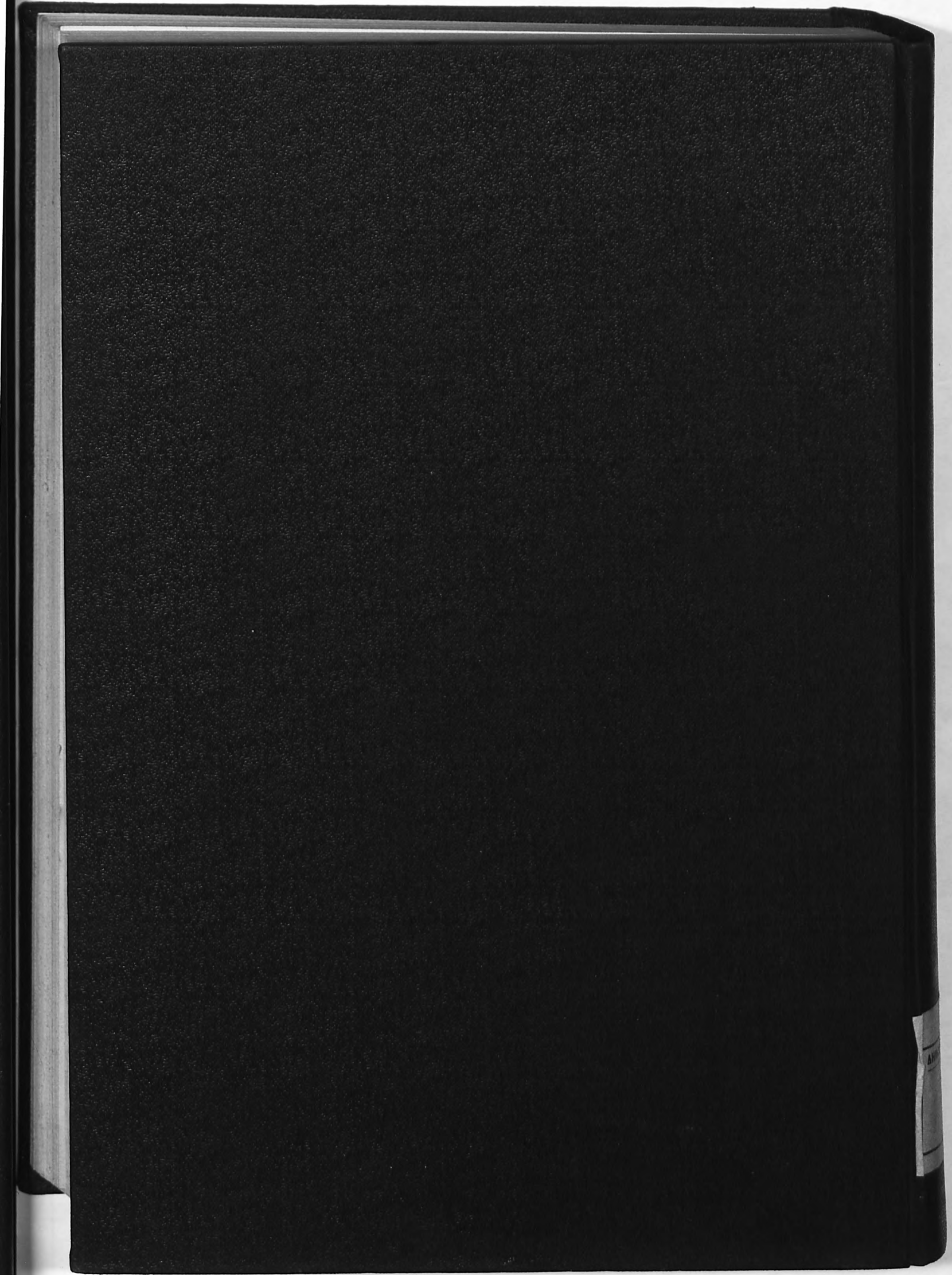
آته N.	لاستان	حافك N.	قرق کلیسا K.	استرانجه K.	قرق کلیسا
N. اثره افه	توقاد	N. ارغنی [معدنی]	[Στράνδζα] [40 'Εκκλησιῶν]		
K. اجه آباد	کلیبولی	Σ. ارغنی [معدنی]	N. استرده		ودینه
N. احمد بك	لوله برغوس	N. ارغوسلی	N. استروغه		اوخری
N. احمد سرای	لادیق	N. ارغید خانی	[Στρούγα] ['Azzrīdos]		
N. احیاری	»	N. ارکلی	K. استروجه		سلانیک
N. اخبصور	تورتوم	['Ερэгλι, 'Ηράκλεια]	[Στρώννιτσα] [Θεσσαλονίκης]		
K. اخته بولی	قرق کلیسا	» K.	K. استفان		سینوب
['Αγαθοῦπολις] [40 'Εκκλησιῶν]		» K.	[Στέφανα] [Σινώπης]		
N. اخزوری	ارزنجان	» N.	K. استیه		لاشید
K. اخلاط	بئلیس	Σ. ارکری	[Σιτεια] [Λασιθίου]		
K. اخی چلی	کولمجه	['Εργκiri, 'Αργυροκάστρον]	N. اسحاقلو		بولوادی
['Azzī Tselemptī]		N. ارکنش	Σ. اسفاکیا		کرید
K. ادرمید	قره سی	K. ارکوب	[Σφακία] [Κρήτης]		
['Αδραμύτιον] [Κάραση]		[Οὐρκιούπι] [Νιγδης]	K. اسکچه		کولمجه
» N.	وان	K. ارمناك	[ιδκέτσε, Ξάνθη]		
B. ادرنه	['Ετίρνε, 'Α-	N. ارمنی	Χρυσόπολις [Κων-		اسکدار
[δριανούπολις]		N. ارمود آباد	[σταντινουπόλεως]		
N. ادك كوی	صوفیلو	N. ارمودان	» N.		ادرنه
K. ادب	حلب	N. ارمودایی	N. اسکدیر		نیکسار
N. ادمانلی	قوری چای	N. ارواد	K. اسکب		چوروم
N. اده	صوفیلو	K. اروه	N. اسکله		طرابلس شام
K. اراچ	قسطمونی	N. ارما	» N.		وان
N. اروانص	ترجان	N. ارین	K. اسکندرون		حلب
K. اریه	توقاد	N. ازاب	['Αλεξανδρέττα] [Χαλεπίου]		
N. اربو	مدیات	N. ازدینان	Σ. اسکوب		قرق کلیسا
K. اربیل	کرکوک	N. ازطوای	[Σκοπός] [40 'Εκκλησιῶν]		
K. ارتوشی	الباق	N. ازغار	» Σ.		قوصوه
K. ارجب	یمن	Σ. ازמיד	[Σκόπεια] [Κοσσυφοπεδίου]		
K. ارجك	وان	Σ. ازمیر	N. اسکونه		کموش حاجی
K. ارجوان	کسکیم	[Σμύρνη] ['Αϊδινίου]	N. اسکلی پولاس		قرق کلیسا
K. ارجیش	وان	N. ازنادو	K. اسکیشهر		کوتاهیه
K. ارجمی	قوری چای	N. ازنافیر	[Δορύλαον] [Κοτυαίου]		
K. اردك	قره سی	N. ازنیق	N. اسلمز		کموش حاجی
['Αρτάκη] [Κάραση]		[Νίκαια] [Σογζούτ]	N. اسلی		سیواس
K. اردو	طربزون	N. ازورت	N. اسلیم		جبل دروز
['Ορδοῦ] [Τραπεζοῦντος]		N. ازینه	N. اسمیلان		آخی چلی
» N.	جسر شعور	» K.	N. اسیلوس		توقاد
N. اردوس	تورتوم	N. ازیدر	N. آشاغی تکی نه		خنس
Σ. ارزنجان	ارضروم	Σ. اسپارته	[قوصوه] اسکوب. K. اشتب		
['Ερζικκάν] ['Ερζιρούم]		Σ. اسپر	N. اش قله		ارضروم
N. ارسیس	کسکیم	N. استارچته	N. عاشقلر		تکفور طاغی
N. ارشوشین	دیوریک	K. استاروه	B. اشقودره		[Σκόδρα]
B. ارضروم	['Ερζιρούم, Θεοδοσιούπολις]	[Στάροδα] [Κορυτσάς]	N. اشکن		مکری
Σ. ارطفرل	بروسه	K. استانکوی	N. اشمشان		پالو
['Ερτογρούλ] [Προύσης]		N. استانوس	K. اشمه		مفتیسا
			N. اشوره		دارنده

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας